

Holy Bible

Aionian Edition®

Esperanto London Bible

Holy Bible Aionian Edition ®
Esperanto London Bible
Language: Esperanto
Europe, East Asia, South America

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Public Domain

Ludvic Lazarus Zamenhof, British and Foreign Bible Society, 1910, 1926

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Antaŭparolo

Esperanto at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Esperanto at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Enhavtabelo

MALNOVA TESTAMENTO

Genezo	1	Mateo	589
Eliro	37	Marko	612
Levidoj	67	Luko	626
Nombroj	89	Johano	650
Readmono	119	Agoj	668
Josuo	145	Romanoj	691
Jugîstoj	163	1 Korintanoj	700
Rut	181	2 Korintanoj	709
1 Samuel	184	Galatoj	715
2 Samuel	208	Efesanoj	718
1 Reĝoj	228	Filipianoj	721
2 Reĝoj	251	Koloseanoj	724
1 Kroniko	273	1 Tesalonikanoj	726
2 Kroniko	293	2 Tesalonikanoj	728
Ezra	318	1 Timoteo	730
Nehemja	325	2 Timoteo	733
Ester	336	Tito	735
Ijob	342	Filemon	737
Psalmaro	360	Hebroj	738
Sentencoj	403	Jakobo	745
Predikanto	418	1 Petro	748
Alt Kanto	424	2 Petro	751
Jesaja	427	1 Johano	753
Jeremia	461	2 Johano	756
Plorkanto	501	3 Johano	757
Jehezkel	505	Judas	758
Daniel	542	Apokalipso	759
Hošeа	553		
Joel	558		
Amos	560		
Obadja	564		
Jona	565		
Miha	567		
Naûum	570		
Habakuk	572		
Cefanja	574		
Hagaj	576		
Zeharja	578		
Malahi	584		

APENDICO

- Gvidilo por Legantoj
- Glosaro
- Mapoj
- Destino
- Ilustraĵoj, Doré

MALNOVA TESTAMENTO

*Kaj Li elpelis Adamon, kaj lokis antaŭ la Edena ĝardeno la kerubon kaj la turniĝantan
flaman glavon, por gardi la vojon al la arbo de vivo.*

Genezo 3:24

Genezo

1 En la komenco Dio kreis la ĉielon kaj la teron.

2 Kaj la tero estis senforma kaj dezerta, kaj mallumo estis super la abismo; kaj la spirito de Dio ŝvebis super la akvo. **3** Kaj Dio diris: Estu lumo; kaj fariĝis lumo. **4** Kaj Dio vidis la lumon, ke ĝi estas bona; kaj Dio apartigis la lumon de la mallumo. **5** Kaj Dio nomis la lumon Tago, kaj la mallumon Li nomis Nokto. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, unu tago. **6** Kaj Dio diris: Estu firmaĵo inter la akvo, kaj ĝi apartigu akvon de akvo. **7** Kaj Dio kreis la firmaĵon, kaj apartigis la akvon, kiu estas sub la firmaĵo, de la akvo, kiu estas super la firmaĵo; kaj fariĝis tiel. **8** Kaj Dio nomis la firmaĵon Ĉielo. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la dua tago. **9** Kaj Dio diris: Kolektiĝu la akvo de sub la ĉielo en unu lokon, kaj aperu la sekajo; kaj fariĝis tiel. **10** Kaj Dio nomis la sekajon Tero, kaj la kolektiĝojn de la akvo Li nomis Maroj. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **11** Kaj Dio diris: Kreskigu la tero verdaĵon, herbon, kiu naskas semon, fruktaron, kiu donas laŭ sia speco frukton, kies semo estas en ĝi mem, sur la tero; kaj fariĝis tiel. **12** Kaj la tero elkreskigis verdajon, herbon, kiu naskas semon laŭ sia speco, kaj arbon, kiu donas frukton, kies semo estas en ĝi mem laŭ sia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **13** Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la tria tago. **14** Kaj Dio diris: Estu lumajoj en la ĉielo firmaĵo, por apartigi la tagon de la nokto, kaj ili prezenti signojn, tempojn, tagojn, kaj jarojn; **15** kaj ili estu lumajoj en la ĉielo firmaĵo, por lumi super la tero; kaj fariĝis tiel. **16** Kaj Dio faris la du grandajn lumajojn: la pli grandan lumajon, por regi la tagon, kaj la malpli grandan lumajon, por regi la nokton, kaj la stelojn. **17** Kaj Dio starigis ilin sur la ĉielo firmaĵo, por ke ili lumu sur la teron, **18** kaj por ke ili regu la tagon kaj la nokton kaj faru diferencon inter la lumo kaj la mallumo. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **19** Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la kvara tago. **20** Kaj Dio diris: La akvo aperigu moviĝantajn, vivajn estaĵojn, kaj birdoj ekflugu super la tero, sub la ĉielo firmaĵo. **21** Kaj Dio kreis la grandajn balenojn, kaj ĉiujn vivajn estaĵojn moviĝantajn, kiujn aperigis la akvo, laŭ ilia speco, kaj ĉiujn flugilhavajn birdojn, laŭ ilia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **22** Kaj Dio ilin benis, dirante: Frukto kaj multiĝu, kaj plenigu la akvon en la maroj, kaj la birdoj multiĝu sur la tero. **23** Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la kvina tago. **24** Kaj Dio diris: La tero aperigu vivajn estaĵojn, laŭ ilia speco, brutojn kaj

rampaĵojn kaj surterajn bestojn, laŭ ilia speco; kaj fariĝis tiel. **25** Kaj Dio kreis la bestojn de la tero, laŭ ilia speco, kaj la brutojn, laŭ ilia speco, kaj ĉiujn rampaĵojn de la tero, laŭ ilia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **26** Kaj Dio diris: Ni kreu homon laŭ Nia bildo, similar al Ni; kaj ili regu super la fiŝoj de la maro kaj super la birdoj de la ĉielo kaj super la brutoj, kaj super ĉiuj rampaĵoj, kiuj rampas sur la tero. **27** Kaj Dio kreis la homon laŭ Sia bildo, laŭ la bildo de Dio Li kreis lin; en formo de viro kaj virino Li kreis ilin. **28** Kaj Dio benis ilin, kaj Dio diris al ili: Frukto kaj multiĝu, kaj plenigu la teron kaj submetu ĝin al vi, kaj regu super la fiŝoj de la maro kaj super la birdoj de la ĉielo, kaj super ĉiuj bestoj, kiuj moviĝas sur la tero. **29** Kaj Dio diris: Jen Mi donis al vi ĉiujn herbojn, kiuj semas semon, kiuj troviĝas sur la tutaj teroj, kaj ĉiujn arbojn, kiuj havas en si arban frukton, kiuj semas semon; tio estu por vi manĝaĵo. **30** Kaj al ĉiuj bestoj de la tero kaj al ĉiuj birdoj de la ĉielo kaj al ĉiuj rampaĵoj sur la tero, kiuj havas en si vivan animon, la tutan verdan herbaĵon kiel manĝaĵon. Kaj fariĝis tiel. **31** Kaj Dio rigardis ĉion, kion Li kreis, kaj vidis, ke ĝi estas tre bona. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la sesa tago.

2 Kaj estis finitaj la ĉielo kaj la tero kaj ĉiuj iliaj apartenaĵoj. **2** Kaj Dio finis en la sepa tago Sian laboron, kiun Li faris, kaj Li ripozis en la sepa tago de la tutaj laboroj, kiun Li faris. **3** Kaj Dio benis la sepan tagon kaj sanktigis ĝin, ĉar en ĝi Li ripozis de Sia tutaj laboroj, kiun Li faris kreante. **4** Tia estas la naskiĝo de la ĉielo kaj la tero, kiam ili estis kreitaj, kiam Dio la Eternulo faris la teron kaj la ĉielon. **5** Kaj nenia kampa arbeto ankoraŭ estis sur la tero, kaj nenia kampa herbo ankoraŭ kreskis, ĉar Dio la Eternulo ne pluvigis sur la teron, kaj ne ekzistis homo, por prilabori la teron. **6** Sed nebulo levigadis de la tero kaj donadis malsekecon al la tutaj supraĵoj de la tero. **7** Kaj Dio la Eternulo kreis la homon el polvo de la tero, kaj Li enblovis en lian nazon spiron de vivo, kaj la homo fariĝis viva animo. **8** Kaj Dio la Eternulo plantis ĝardenon en Eden en la Oriento, kaj Li metis tien la homon, kiun Li kreis. **9** Kaj Dio la Eternulo elkreskigis el la tero ĉiun arbon ĉarman por la vivo kaj bonan por la manĝo, kaj la arbon de vivo en la mezo de la ĝardeno, kaj rivero eliras el Eden, por akvoprovizi la ĝardenon, kaj de tie ĝi dividigas kaj fariĝas kvar ĉefpartoj. **11** La nomo de unu estas Pišon; ĝi estas tiu, kiu cirkaŭas la tutan landon Ĥavila, kie estas la oro.

12 Kaj la oro de tiu lando estas bona; tie troviĝas foliojn de figarbo kaj faris al si zonaĵojn. **8** Kaj bedelio kaj la ŝtono onikso. **13** Kaj la nomo de la ili aŭdis la voĉon de Dio la Eternulo, kiu marŝis dua rivero estas Ĝihon; ĝi estas tiu, kiu ĉirkaŭas la en la ĝardeno dum la malvarmeto de la tago; kaj tutan landon Etiopujo. **14** Kaj la nomo de la tria Adam kaj lia edzino kaŝiĝis de Dio la Eternulo rivero estas Ĥidekel; ĝi estas tiu, kiu fluas antaŭ inter la arboj de la ĝardeno. **9** Kaj Dio la Eternulo Asirio. Kaj la kvara rivero estas Eŭfrato. **15** Kaj vokis Adamon, kaj diris al li: Kie vi estas? **10** Kaj Dio la Eternulo prenis la homon kaj enloĝigis lin tiu diris: Vian voĉon mi aŭdis en la ĝardeno, kaj en la ĝardeno Edena, por ke li prilaboradu ĝin mi ektimis, ĉar mi estas nuda; kaj mi kaŝis min. kaj gardu ĝin. **16** Kaj Dio la Eternulo ordonis al **11** Kaj Dio diris: Kiu diris al vi, ke vi estas nuda? la homo, dirante: De ĉiu arbo de la ĝardeno vi ĉu vi ne manĝis de la arbo, pri kiu Mi ordonis manĝu; **17** sed de la arbo de sciado pri bono kaj al vi, ke vi ne manĝu de ĝi? **12** Kaj Adam diris: malbono vi ne manĝu, ĉar en la tago, en kiu vi La edzino, kiun Vi donis al mi kiel kunulinon, ŝi manĝos de ĝi, vi mortos. **18** Kaj Dio la Eternulo donis al mi de la arbo, kaj mi manĝis. **13** Kaj Dio diris: Ne estas bone, ke la homo estu sola; Mi la Eternulo diris al la virino: Kial vi tion faris? kreos al li helpanton similan al li. **19** Kaj Dio la Kaj la virino diris: La serpento tromplogis min, Eternulo kreis el la tero ĉiujn bestojn de la kampo kaj mi manĝis. **14** Kaj Dio la Eternulo diris al la kaj ĉiujn birdojn de la ĉielo, kaj venigis ilin al la serpento: Ĉar vi tion faris, tial estu malbenita homo, por vidi, kiel li nomos ilin; kaj kiel la homo inter ĉiuj brutoj kaj inter ĉiuj bestoj de la kampo; nomis ĉiun vivan estaĵon, tiel restis ĝia nomo. **20** sur via ventro vi irados kaj teron vi manĝados Kaj la homo donis nomojn al ĉiuj brutoj kaj al la dum via tuta vivo. **15** Kaj Mi metos malamikecon birdoj de la ĉielo kaj al ĉiuj bestoj de la kampo; inter vi kaj la virino kaj inter via idaro kaj ŝia sed por la homo ne troviĝis helpanto simila al li. idaro; ĝi frapados vian kapon, kaj vi pikados ĝian **21** Kaj Dio la Eternulo faligis profundan dormon kalkanon. **16** Al la virino Li diris: Mi multigos sur la homon, kaj ĉi tiu endormiĝis; kaj Li prenis viajn suferojn dum via gravedeco; en doloro vi unu el liaj ripoj kaj fermis la lokon per karno. **22** naskados infanojn; kaj al via viro vi vin tiros, kaj Kaj Dio la Eternulo konstruis el la ripo, kiun Li li regos super vi. **17** Kaj al Adam Li diris: Ĉar vi prenis de la homo, virinon, kaj Li venigis ŝin al obeis la voĉon de via edzino, kaj vi manĝis de la la homo. **23** Kaj la homo diris: Jen nun ŝi estas arbo, pri kiu Mi ordonis al vi, dirante, ke vi ne osto el miaj ostoj kaj karno el mia karno; ŝi estu manĝo de ĝi, tial malbenita estu la tero pro vi; nomata Virino, ĉar el Viro ŝi estas prenita. **24** Tial kun suferoj vi manĝados de ĝi dum via tuta vivo. viro forlasos sian patron kaj sian patronin, kaj **18** Kaj dornojn kaj pikajojn ĝi kreskigos por vi, kaj aliĝos al sia edzino, kaj ili estos unu karno. **25** Kaj vi manĝados herbojn de la kampo. **19** En la ŝvito ili ambaŭ estis nudaj, la homo kaj lia edzino, kaj de via vizaĝo vi manĝados paron, ĝis vi revenos ili ne hontis.

3 Kaj la serpento estis pli ruza, ol ĉiuj kampaj bestoj, kiujn kreis Dio la Eternulo. Kaj ĝi diris al la virino: Ĉu Dio diris, ke vi ne manĝu de ĉiuj arboj de la ĝardeno? **2** Kaj la virino diris al la serpento: La fruktojn de la arboj de la ĝardeno ni povas manĝi; **3** sed pri la fruktoj de la arbo, kiu estas en la mezo de la ĝardeno, Dio diris: Ne manĝu ion de ili kaj ne tuŝu ilin, por ke vi ne mortu. **4** Kaj la serpento diris al la virino: Ne, vi ne mortos; **5** sed Dio scias, ke en la tago, en kiu vi manĝos ion de ili, malfermiĝos viaj okuloj kaj vi estos kiel Dio, vi scios bonon kaj malbonon. **6** Kaj la virino vidis, ke la arbo estas bona por manĝi kaj ĝi estas ĉarma por la okuloj, kaj la arbo estas dezirinda por saĝiĝi; kaj ŝi prenis de ĝiaj fruktoj, kaj ŝi manĝis, kaj ŝi donis kune ankaŭ al sia edzo, kaj li manĝis. **7** Kaj malfermiĝis la okuloj de ili ambaŭ, kaj ili sciigis, ke ili estas nudaj; kaj ili kunkudris

en la teron, el kiu vi estas prenita; ĉar vi estas polvo kaj refariĝos polvo. **20** Kaj Adam donis al sia edzino la nomon Eva, ĉar ŝi estis patrino de ĉiuj vivantoj. **21** Kaj Dio la Eternulo faris por Adam kaj por lia edzino vestojn el felo, kaj Li vestis ilin. **22** Kaj Dio la Eternulo diris: Jen Adam fariĝis kiel unu el Ni, sciante bonon kaj malbonon; nun eble li etendos sian manon kaj prenos ankaŭ de la arbo de vivo kaj manĝos kaj vivos eterne. **23** Kaj Dio la Eternulo eligis lin el la Edena ĝardeno, por ke li prilaboradu la teron, el kiu li estis prenita. **24** Kaj Li elpelis Adamon, kaj lokis antaŭ la Edena ĝardeno la kerubon kaj la turniĝantan flaman glavon, por gardi la vojon al la arbo de vivo.

4 Kaj Adam ekkonis Evan, sian edzinon, kaj ŝi gravediĝis, kaj ŝi naskis Kainon; kaj ŝi diris: Mi akiris homon de la Eternulo. **2** Kaj plue ŝi naskis lian fraton Habel. Kaj Habel fariĝis ŝafpaštisto, kaj Kain fariĝis terlaboristo. **3** Kaj post ia tempo fariĝis, ke Kain alportis el la fruktoj de la tero

donacoferon al la Eternulo. **4** Kaj Habel ankaŭ alportis el la unuenaskitoj de siaj ŝafoj kaj el ilia graso. Kaj la Eternulo atentis Habelon kaj lian donacoferon; **5** sed Kainon kaj lian donacoferon Li ne atentis. Kaj Kain tre ekkoleris, kaj lia vizaĝo kliniĝis. **6** Kaj la Eternulo diris al Kain: Kial vi koleras? kaj kial kliniĝis via vizaĝo? **7** Ja se vi agos bone, vi estos forta; sed se vi agos malbone, la peko kušos ĉe la pordo, kaj vin ĝi aspiros, sed vi regu super ĝi. **8** Kaj Kain parolis kun sia frato Habel; kaj kiam ili estis sur la kampo, Kain leviĝis kontraŭ sian fraton Habel kaj mortigis lin. **9** Kaj la Eternulo diris al Kain: Kie estas via frato Habel? Kaj tiu diris: Mi ne scias; ĉu mi estas gardisto de mia frato? **10** Kaj Li diris: Kion vi faris? la voĉo de la sango de via frato krias al Mi de la tero. **11** Kaj nun estu malbenita de sur la tero, kiu malfermis sian bušon, por preni la sangon de via frato el via mano. **12** Kiam vi prilaboros la teron, ĝi ne plu donos al vi sian forton; vaganto kaj forkuranto vi estos sur la tero. **13** Kaj Kain diris al la Eternulo: Pli granda estas mia puno, ol kiom mi povos elporti. **14** Jen Vi forpelas min hodiaŭ de sur la tero, kaj mi devas min kaŝi de antaŭ Via vizaĝo, kaj mi estos vaganto kaj forkuranto sur la tero, kaj iu ajn, kiu min renkontos, mortigos min. **15** Kaj la Eternulo diris al li: Sciu, ke al iu, kiu mortigos Kainon, estos venĝite sepole. Kaj la Eternulo faris sur Kain signon, ke ne mortigu lin iu, kiu lin renkontos. **16** Kaj Kain foriris de antaŭ la Eternulo, kaj loĝiĝis en la lando Nod, oriente de Eden. **17** Kaj Kain ekkonis sian edzinon, kaj ŝi gravediĝis, kaj ŝi naskis Ĥanoñon. Kaj li konstruis urbon, kaj li donis al la urbo nomon laŭ la nomo de sia filo: Ĥanoñ. **18** Kaj al Ĥanoñ naskiĝis Irad, kaj al Irad naskiĝis Mehūjael, kaj al Mehūjael naskiĝis Metušael, kaj al Metušael naskiĝis Lemeħ. **19** Kaj Lemeħ prenis al si du edzinojn: unu havis la nomon Ada, kaj la dua havis la nomon Cila. **20** Kaj Ada naskis Jabalon; li estis la patro de tiuj, kiuj loĝas en tendoj kaj paštas brutojn. **21** Kaj la nomo de lia frato estis Jubal; li estis la patro de ĉiuj, kiuj ludas harpon kaj fluton. **22** Cila ankaŭ naskis Tubal-Kainon, forĝanton de diversaj majstraĵoj el kupro kaj fero. Kaj la fratino de Tubal-Kain estis Naama. **23** Kaj Lemeħ diris al siaj edzinoj Ada kaj Cila: Aŭskultu mian vocon, edzinoj de Lemeħ, Atentu mian parolon! Ĉar viron mi mortigis por vundo al mi Kaj junulon por tubero al mi; **24** Se sepole estos venĝite por Kain, Por Lemeħ estos sepdek-sepole. **25** Kaj denove Adam ekkonis sian edzinon, kaj ŝi naskis filon, kaj donis al li la nomon Set: Ĉar Dio metis al mi alian semon anstataŭ

Habel, kiun mortigis Kain. **26** Kaj al Set ankaŭ naskiĝis filo, kaj li donis al li la nomon Enoš. Tiam oni komencis alvokadi la nomon de la Eternulo.

5 Jen estas la libro de naskoj de Adam. Kiam Dio kreis la homon, Li faris lin laŭ la bildo de Dio; **2** kiel viron kaj virinon Li kreis ilin, kaj Li benis ilin kaj donis al ili la nomon Homo en la tago de ilia naskiĝo. **3** Kaj Adam vivis cent tridek jarojn, kaj al li naskiĝis filo laŭ lia bildo kaj simileco, kaj li donis al li la nomon Set. **4** Kaj Adam vivis, post kiam naskiĝis al li Set, okcent jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **5** Kaj la tuta vivo, kiun travivis Adam, estis naŭcent tridek jaroj, kaj li mortis. **6** Kaj Set vivis cent kvin jarojn, kaj naskiĝis al li Enoš. **7** Kaj Set vivis, post kiam naskiĝis al li Enoš, okcent sep jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **8** Kaj la tuta vivo de Set estis naŭcent dek du jaroj, kaj li mortis. **9** Kaj Enoš vivis naŭdek jarojn, kaj naskiĝis al li Kenan. **10** Kaj Enoš vivis, post kiam naskiĝis al li Kenan, okcent dek kvin jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **11** Kaj la tuta vivo de Enoš estis naŭcent kvin jaroj, kaj li mortis. **12** Kaj Kenan vivis sepdek jarojn, kaj naskiĝis al li Mahalalel. **13** Kaj Kenan vivis, post kiam naskiĝis al li Mahalalel, okcent kvardek jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **14** Kaj la tuta vivo de Kenan estis naŭcent dek jaroj, kaj li mortis. **15** Kaj Mahalalel vivis sesdek kvin jarojn, kaj naskiĝis al li Jared. **16** Kaj Mahalalel vivis, post kiam naskiĝis al li Jared, okcent tridek jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **17** Kaj la tuta vivo de Mahalalel estis okcent naŭdek kvin jaroj, kaj li mortis. **18** Kaj Jared vivis cent sesdek du jarojn, kaj naskiĝis al li Ĥanoñ. **19** Kaj Jared vivis, post kiam naskiĝis al li Ĥanoñ, okcent jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **20** Kaj la tuta vivo de Jared estis naŭcent sesdek du jaroj, kaj li mortis. **21** Kaj Ĥanoñ vivis sesdek kvin jarojn, kaj naskiĝis al li Metušelāh. **22** Kaj Ĥanoñ iradis kun Dio, post kiam naskiĝis al li Metušelāh, tricent jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **23** Kaj la tuta vivo de Ĥanoñ estis tricent sesdek kvin jaroj. **24** Kaj Ĥanoñ iradis kun Dio; kaj li malaperis, ĉar Dio lin prenis. **25** Kaj Metušelāh vivis cent okdek sep jarojn, kaj naskiĝis al li Lemeħ. **26** Kaj Metušelāh vivis, post kiam naskiĝis al li Lemeħ, sepcent okdek du jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **27** Kaj la tuta vivo de Metušelāh estis naŭcent sesdek naŭ jaroj, kaj li mortis. **28** Kaj Lemeħ vivis cent okdek du jarojn, kaj naskiĝis al li filo. **29** Kaj li donis al li la nomon Noa, dirante: Ĉi tiu konsolos nin en niaj faroj kaj en la laboroj de niaj manoj sur la tero, kiun la

Eternulo malbenis. **30** Kaj Lemeħ vivis, post kiam kaj el la brutoj laŭ iliaj specoj, el ĉiu rampaĵoj naskiĝis al li Noa, kvincent naŭdek kvin jarojn, de la tero laŭ iliaj specoj, po paro el ĉiu eniru kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **31** Kaj la tuta vivo kun vi, por resti vivaj. **21** Kaj vi prenu al vi el ĉiu de Lemeħ estis sepcent sepdek sep jaroj, kaj li manĝaĵo, kiuj estas manĝataj, kaj kolektu al vi; mortis. **32** Kaj Noa havis la ağon de kvincent jaroj, kaj ĝi estu por vi kaj por ili por manĝi. **22** Kaj Noa kaj al Noa naskiĝis Ŝem, Ĥam, kaj Jafet.

tion faris; ĉion, kiel Dio al li ordonis, tiel li faris.

6 Kaj kiam la homoj komencis multiĝi sur la tero kaj al ili naskiĝis filinoj, **2** tiam la filoj de Dio vidis la filinojn de la homoj, ke ili estas spirito inter la homoj eterne, pro iliaj pekoj, ĉar puraj, po du, virbeston kaj ĝian inon. **3** Ankaŭ ili estas karno; ilia vivo estu cent dudek jaroj. **4** el la birdoj de la ĉielo po sep paroj, virbestojn Gigantoj estis sur la tero en tiu tempo, eĉ post kaj virinbestojn, por ke semo restu sur la tuta kiam la filoj de Dio venis al la filinoj de la homoj tero. **4** Ĉar post sep tagoj Mi pluvigos sur la teron kaj ĉi tiuj naskis al ili. Tio estis la fortuloj, tre dum kvardek tagoj kaj kvardek noktoj, kaj Mi famaj de plej antikva tempo. **5** Kaj la Eternulo ekstermos de sur la tero ĉiujn ekzistaĵojn, kiujn vidis, ke granda estas la malboneco de la homoj Mi kreis. **5** Kaj Noa faris ĉion, kion la Eternulo sur la tero kaj ke ĉiuj pensoj kaj intencoj de iliaj al li ordonis. **6** Kaj Noa havis la ağon de sescnt koroj estas nur malbono en ĉiu tempo; **6** tiam la jaroj, kiam la akva diluvo venis sur la teron. **7** Kaj Eternulo pentis, ke Li kreis la homon sur la tero, eniris Noa kaj liaj filoj kaj lia edzino kaj la edzinoj kaj Li afliktiĝis en Sia koro. **7** Kaj la Eternulo diris: de liaj filoj kune kun li en la arkeon, pro la akvo Mi ekstermos de sur la tero la homon, kiun Mi de la diluvo. **8** El la brutoj puraj, kaj el la brutoj, kreis, de la homo ĝis la brutoj, ĝis la rampaĵoj, kiuj ne estas puraj, kaj el la birdoj, kaj el ĉiuj kaj ĝis la birdoj de la ĉielo; ĉar Mi pentas, ke Mi rampaĵoj sur la tero, **9** po unu paro venis al Noa ilin kreis. **8** Sed Noa akiris plaĉon en la okuloj de en la arkeon, virbesto kaj ino, kiel Dio ordonis al la Eternulo. **9** Jen estas la historio de Noa: Noa Noa. **10** Kaj kiam pasis la sep tagoj, la diluva akvo estis homo virta kaj senmakula en sia generacio; venis sur la teron. **11** En la sescenta jaro de la vivo kun Dio Noa iradis. **10** Kaj naskiĝis al Noa tri filoj: de Noa, en la dua monato, en la dek-sepa tago Ŝem, Ĥam, kaj Jafet. **11** Kaj la tero malvirtiĝis de la monato, en tiu tago disfendiĝis ĉiuj fontoj antaŭ Dio, kaj la tero pleniĝis de maljustaĵoj. **12** de la granda abismo kaj la aperturoj de la ĉielo Kaj Dio vidis la teron, ke ĝi malvirtiĝis, ĉar ĉiu malfermiĝis. **12** Kaj estis pluvo sur la tero dum karno malvirtigis sian vojon sur la tero. **13** Kaj Dio kvardek tagoj kaj kvardek noktoj. **13** Ĝuste en tiu diris al Noa: La fino de ĉiu karno venis antaŭ Min, tago eniris en la arkeon Noa, kaj Ŝem kaj Ĥam ĉar la tero pleniĝis de maljustaĵoj per ili, kaj jen kaj Jafet, la filoj de Noa, kaj la edzino de Noa, kaj Mi pereigos ilin kun la tero. **14** Faru al vi arkeon la tri edzinoj de liaj filoj kune kun ili; **14** ili, kaj el ligno gofera; apartaĵojn faru en la arkeo, kaj ĉiuj bestoj laŭ siaj specoj, kaj ĉiuj brutoj laŭ siaj ŝmiru ĝin per peĉo interne kaj ekstere. **15** Kaj faru specoj, kaj ĉiuj rampaĵoj, kiuj rampas sur la tero, ĝin tiamaniere: tricent ulnoj estu la longo de la laŭ siaj specoj, kaj ĉiuj flugaĵoj laŭ siaj specoj, ĉiuj arkeo, kvindek ulnoj ĝia larĝo, kaj tridek ulnoj ĝia birdoj, ĉiuj flugilhavantoj. **15** Kaj eniris al Noa alto. **16** Fenestron faru en la arkeo, supre, kun en la arkeon po du el ĉiu karno, kiu havas en si la alto de unu ulno, kaj la pordon de la arkeo spiriton de vivo. **16** Kaj la venintoj, virbesto kaj vi faros en la flanko; malsupran spacon, duan ino el ĉiu karno, eniris, kiel ordonis al ili Dio; kaj spacon, kaj trian spacon faru en ĝi. **17** Kaj jen Mi la Eternulo fermis post ili. **17** Kaj estis diluvo dum venigos akvan diluvon sur la teron, por ekstermi kvardek tagoj sur la tero; kaj multiĝis la akvo kaj ĉiu karnon, kiu havas en si spiriton de vivo sub levis la arkeon, kaj ĝi estis alte super la tero. **18** la ĉielo; ĉio, kio estas sur la tero, pereos. **18** Kaj Mi Kaj la akvo fortiĝis sur la tero, kaj la arkeo naĝis starigos Mian interligon kun vi; kaj vi eniros en la sur la supraĵo de la akvo. **19** Kaj la akvo treege arkeon, vi kaj viaj filoj kaj via edzino kaj la edzino fortiĝis kaj tre multiĝis sur la tero; kaj kovriĝis de viaj filoj kune kun vi. **19** Kaj el ĉiuj vivajoj, ĉiuj altaj montoj, kiuj estas sub la ĉielo. **20** Dek el ĉiu karno, enkonduku po unu paro el ĉiuj en kvin ulnojn pli alte levigis la akvo kaj kovris la la arkeon, ke ili restu vivaj kun vi; virbesto kaj montojn. **21** Kaj pereis ĉiu karno, kiu moviĝas virinbesto ili estu. **20** El la birdoj laŭ iliaj specoj, sur la tero, la birdoj kaj la brutoj kaj la bestoj,

kaj ĉiu rampaĵoj, kiuj rampas sur la tero, kaj ĉiu familioj, eliris el la arkeo. **20** Kaj Noa konstruis homoj. **22** Ĉio, kio havis en si spiriton de vivo, altarón al la Eternulo, kaj li prenis el ĉiu puraj el ĉio, kio estis sur la seka tero, mortis. **23** Kaj brutoj kaj el ĉiu puraj birdoj kaj oferis bruloferojn ekstermiĝis ĉiu ekzistaĵo, kiuj estis sur la tero, sur la altaro. **21** Kaj la Eternulo flaris la agrablan de homo ĝis brutoj kaj rampaĵoj kaj birdoj de la odoron, kaj la Eternulo diris en Sia koro: Mi ne ĉielo; ili ekstermiĝis de sur la tero; kaj restis nur Noa kaj kio estis kun li en la arkeo. **24** Kaj la akvo okupis la teron dum cent kvindek tagoj.

8 Kaj Dio rememoris Noan, kaj ĉiujn bestojn kaj ĉiujn brutojn, kiuj estis kun li en la arkeo; kaj Dio venigis venton sur la teron, kaj la akvo kvietiĝis. **2** Kaj fermiĝis la fontoj de la abismo kaj la aperturoj de la ĉielo, kaj ĉesiĝis la pluva el la ĉielo. **3** Kaj iom post iom reforigis la akvo de sur la tero, kaj la akvo komencis malmultiĝi post la paso de cent kvindek tagoj. **4** Kaj la arkeo haltis en la sepa monato, en la dek-sepa tago de la monato, sur la montoj Ararat. **5** Kaj la akvo konstante malpliĝadis ĝis la deka monato; en la unua tago de la deka monato montriĝis la suproj de la montoj. **6** Kaj post kvardek tagoj Noa malfermis la fenestron de la arkeo, kiun li faris. **7** Kaj li ellasis korvon, kaj ĝi elflugis, forflugadis kaj revenadis, ĝis forsekiĝis la akvo sur la tero. **8** Kaj li ellasis de si kolombon, por vidi, ĉu jam malfortiĝis la akvo sur la tero. **9** Sed la kolombo ne trovis ripozejon por siaj piedoj, kaj ĝi revenis al li en la arkeon, ĉar akvo estis sur la supraĵo de la tuta tero. Kaj li etendis sian manon kaj prenis la kolombon kaj envenigis ĝin al si en la arkeon. **10** Kaj li atendis ankoraŭ aliajn sep tagojn, kaj li denove ellasis la kolombon el la arkeo. **11** Kaj revenis al li la kolombo en tempo vespera, kaj jen ĝi havis en sia bušo de ŝiritan folion de olivarbo; kaj Noa konvinkiĝis, ke la akvo malfortiĝis sur la tero. **12** Kaj li atendis ankoraŭ aliajn sep tagojn, kaj li ellasis la kolombon, kaj ĉi tiu jam ne plu revenis al li. **13** Kaj en la sescent-unua jaro, en la unua tago de la unua monato, forsekiĝis la akvo sur la tero; kaj Noa malfermis la tegmenton de la arkeo, kaj li vidis, ke sekiĝis la supraĵo de la tero. **14** Kaj en la dua monato, en la dudek-sepa tago de la monato, la tero elsekiĝis. **15** Kaj Dio diris al Noa jene: **16** Eliru el la arkeo, vi kaj via edzino kaj viaj filoj kaj la edzinoj de viaj filoj kune kun vi; **17** ĉiujn bestojn, kiuj estas kun vi, el ĉiu karno, el la birdoj kaj brutoj, kaj el ĉiu rampaĵo, kiuj rampas sur la tero, elrigu kune kun vi; kaj ili moviĝu sur la tero kaj fruktu kaj multiĝu sur la tero. **18** Kaj eliris Noa kaj liaj filoj kaj lia edzino kaj la edzinoj de liaj filoj kune kun li. **19** Ĉiuj bestoj, ĉiuj rampaĵoj, kaj ĉiuj birdoj, ĉio, kio moviĝas sur la tero, laŭ siaj

familioj, eliris el la arkeo. **20** Kaj Noa konstruis homoj. **22** Ĉio, kio havis en si spiriton de vivo, altarón al la Eternulo, kaj li prenis el ĉiu puraj el ĉio, kio estis sur la seka tero, mortis. **23** Kaj brutoj kaj el ĉiu puraj birdoj kaj oferis bruloferojn ekstermiĝis ĉiu ekzistaĵo, kiuj estis sur la tero, sur la altaro. **21** Kaj la Eternulo flaris la agrablan de homo koro estas malbona jam de lia juneco; kaj Mi ne batos plu ĉion vivantan, kiel Mi faris. **22** De nun tiel longe, kiel la tero ekzistas, semado kaj rikoltado, malvarmo kaj varmo, somero kaj vintro, tago kaj nokto ne ĉesiĝos.

9 Kaj Dio benis Noan kaj liajn filojn, kaj diris al ili: Frukto kaj multiĝu, kaj plenigu la teron. **2** Kaj ili timu vin kaj tremu antaŭ vi, ĉiuj bestoj de la tero kaj ĉiuj birdoj de la ĉielo, ĉio, kio moviĝas sur la tero, kaj ĉiuj fiŝoj de la maro; en viajn manojn ili estas transdonitaj. **3** Ĉio, kio moviĝas kaj vivas, servu al vi kiel mangajo; kiel verdan herbon, Mi donis al vi ĉion. **4** Nur karnon kune kun ĝia animo, la sango, ne manĝu. **5** Ankaŭ vian sangon kaj animon Mi reprostulos, el la manoj de ĉiuj bestoj Mi ĝin reprostulos, kaj el la manoj de homo, el la manoj de ĉiu homo pro lia frato Mi reprostulos la animon de homo. **6** Se ui verſos sangon de homo, lia sango ankaŭ estos verſita de homo; ĉar laŭ la bildo de Dio estas farita la homo. **7** Kaj vi fruktu kaj multiĝu, moviĝadu sur la tero kaj multiĝu sur ĝi. **8** Kaj Dio diris al Noa kaj al liaj filoj kune kun li jene: **9** Jen Mi starigas Mian interligon kun vi kaj kun via idaro post vi; **10** kaj kun ĉiu viva ekzistaĵo, kiu estas kun vi, el birdoj, el brutoj, kaj el ĉiuj bestoj de la tero kun vi, el ĉiuj, kiuj eliris el la arkeo, kun ĉiuj bestoj de la tero. **11** Kaj Mi starigas Mian interligon kun vi, ke ne ekstermiĝos plu ĉiu karno per akvo de diluvio, kaj ne estos plu diluvio, por pereigi la teron. **12** Kaj Dio diris: Ĉi tio estas la signo de la interligo, kiun Mi metas inter Mi kaj inter vi kaj inter ĉiu viva ekzistaĵo, kiu estas kun vi, por eternaj generacioj: **13** Mian arkon Mi metas en la nubon, kaj ĝi estu signo de la interligo inter Mi kaj la tero. **14** Kaj kiam Mi venigos nubon super la teron, montriĝos la arko en la nubo; **15** kaj Mi rememoros Mian interligon, kiu ekzistas inter Mi kaj vi kaj ĉiu viva ekzistaĵo el ĉiu karno, kaj la akvo ne farigos plu diluvio, por pereigi ĉiun karnon. **16** Kaj la arko estos en la nubo; kaj Mi ĝin vidos, por memori pri la eterna interligo inter Dio kaj ĉiu viva ekzistaĵo el ĉiu karno, kiu estas sur la tero. **17** Kaj Dio diris al Noa: Ĉi tio estas la signo de la interligo, kiun Mi starigis inter Mi kaj ĉiu karno, kiu estas sur la tero. **18** Kaj la filoj de Noa, kiuj eliris el la arkeo, estis: Ŝem, Ham, kaj Jafet; kaj Ham estis la patro

de Kanaan. **19** Tio estis la tri filoj de Noa; kaj en siaj landoj kaj nacioj. **21** Naskiĝis infanoj ankaŭ de ili diskreskis la tutu loĝantaro de la tero. **20** al Ĝem, la patro de ĉiu Eberidoj, pli maljuna frato Kaj Noa komencis terkultivan laboron kaj plantis de Jafet. **22** La filoj de Ĝem: Elam kaj Ašur kaj vinberĝardenon. **21** Kaj li trinkis el la vino kaj Arpaĥad kaj Lud kaj Aram. **23** Kaj la filoj de Aram: ebriĝis, kaj nudigiĝis en sia tendo. **22** Kaj Ĥam, la Uc kaj Ĥul kaj Geter kaj Maš. **24** Kaj al Arpaĥad patro de Kanaan, vidis la nudecon de sia patro, naskiĝis Ŝelah, kaj al Ŝelah naskiĝis Eber. **25** Kaj al kaj li diris tion al siaj du fratoj ekstere. **23** Kaj Eber naskiĝis du filoj: la nomo de unu estis Peleg, Ĝem kaj Jafet prenis la veston kaj metis ĝin sur ĉar dum lia vivo dividiĝis la tero; kaj la nomo de siajn ĝultrojn, kaj iris dorsdirekte kaj kovris la lia frato estis Joktan. **26** Kaj al Joktan naskiĝis nudecon de sia patro; kaj iliaj vizagoj estis turnitaj Almodad kaj Ŝelef kaj Ĥacarmavet kaj Jeraf. **27** kaj malantaŭen, kaj la nudecon de sia patro ili ne Hadoram kaj Uzal kaj Dikla. **28** kaj Obal kaj Abimael vidis. **24** Kaj Noa vekiĝis de sia ebrieo, kaj li kaj Ŝeba. **29** kaj Ofir kaj Ĥavila kaj Jobab. Ĉiu ĉi sciĝis, kiel agis kun li lia pli juna filo. **25** Kaj li tiuj estis filoj de Joktan. **30** Kaj ilia loĝloko estis diris: Malbenita estu Kanaan; Sklavo de sklavoj li de Meša ĝis Sefar, la orienta monto. **31** Tio estas estu ĉe siaj fratoj. **26** Glorata estu la Eternulo, la la filoj de Ĝem laŭ siaj gentoj kaj lingvoj, en siaj Dio de Ĝem; Kaj Kanaan estu sklavo al ili; **27** Dio landoj, laŭ siaj nacioj. **32** Tio estas la gentoj de la disvastigis Jafeton, Kaj li loĝu en la tendoj de Ĝem, filoj de Noa, laŭ siaj generacioj, en siaj nacioj; kaj Kaj Kanaan estu sklavo al ili. **28** Kaj Noa vivis post de ili disiĝis la popoloj sur la tero post la diluvio. la diluvio tricent kvindek jarojn. **29** Kaj la tutu vivo de Noa estis naŭcent kvindek jaroj, kaj li mortis.

11 Sur la tutu tero estis unu lingvo kaj unu parolmaniero. **2** Kaj kiam ili ekiris de la

10 Jen estas la generaciaro de la filoj de Noa: oriento, ili trovis valon en la lando Ĝinar kaj tie Ĝem, Ĥam, kaj Jafet. Kaj naskiĝis al ili filoj ekloĝis. **3** Kaj ili diris unu al alia: Venu, ni faru post la diluvio. **2** La filo de Jafet: Gomer kaj brikojn kaj ni brulprestigis ilin per fajro. Kaj la Magog kaj Madaj kaj Javan kaj Tubal kaj Meſeh brikoj fariĝis por ili ŝtonoj, kaj la bitumo fariĝis kaj Tiras. **3** Kaj la filo de Gomer: Aškenaz kaj por ili kalko. **4** Kaj ili diris: Venu, ni konstruu al Rifat kaj Togarma. **4** Kaj la filo de Javan: Eliša kaj ni urbon, kaj turon, kies supro atingos la ĉielon, Taršiš, Kitim kaj Dodanim. **5** De ĉi tiuj dissemiĝis kaj ni akiru al ni gloron, antaŭ ol ni disiĝos la insuloj da popoloj en siaj landoj, ĉiu laŭ sia sur la supraĵo de la tutu tero. **5** Kaj la Eternulo lingvo, laŭ siaj gentoj kaj nacioj. **6** Kaj la filo malleviĝis, por vidi la urbon kaj la turon, kiu ĵis de Ĥam: Kuš kaj Micraim kaj Put kaj Kanaan. konstruis la homidoj. **6** Kaj la Eternulo diris: **7** Kaj la filo de Kuš: Seba kaj Ĥavila kaj Sabta Jen estas unu popolo, kaj unu lingvon ili ĉiu kaj Raama kaj Sabteħa; kaj la filo de Raama; havas; kaj jen, kion ili komencis fari, kaj ili ne Ŝeba kaj Dedan. **8** Kaj Kuš naskigis Nimrodon, estos malhelpataj en ĉio, kion ili decidis fari. **7** kiu komencis esti potenza sur la tero. **9** Li estas Ni malleviĝu do, kaj Ni konfuzu tie ilian lingvon, potenza ĉasisto antaŭ la Eternulo; tial oni diras: por ke unu ne komprenu la parolon de alia. **8** Kiel Nimrod, potenza ĉasisto antaŭ la Eternulo. **10** Kaj la Eternulo disiĝis ilin de tie sur la supraĵon Kaj la komenco de lia regno estis Babel kaj Ereh de la tutu tero, kaj ili ĉesis konstrui la urbon. **9** kaj Akad kaj Kalne en la lando Ĝinar. **11** El ĉi tiu Tial oni donis al ĝi la nomon Babel, ĉar tie la lando li eliris en Asirion kaj konstruis la urbojn Eternulo konfuzis la lingvon de la tutu tero kaj Nineve kaj Reħobot kaj Kalah, **12** kaj Resen inter de tie la Eternulo disiĝis ilin sur la supraĵon de Nineve kaj Kalah (ki estis la granda urbo). **13** Kaj la tutu tero. **10** Jen estas la generaciaro de Ĝem: Micraim naskigis la Ludidojn kaj la Anamidojn Ŝem havis la agōn de cent jaroj, kaj naskiĝis al li kaj la Lehabidojn kaj la Naftuhidojn **14** kaj la Arpaĥad, du jarojn post la diluvio. **11** Kaj Ĝem Patrusidojn kaj la Kasluhidojn (de kiu devenis vivis post la naskiĝo de Arpaĥad kvintcent jarojn, la Filiștoj) kaj la Kaftoridojn. **15** Kaj de Kanaan kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **12** Kaj Arpaĥad naskiĝis Cidon, lia unuenaskito, kaj Het, **16** kaj la vivis tridek kvin jarojn, kaj naskiĝis al li Ŝelaħ. Jebusidoj kaj la Amoridoj kaj la Girgašidoj **17** kaj **13** Kaj Arpaĥad vivis post la naskiĝo de Ŝelaħ la Ĥividoj kaj la Arkidoj kaj la Sinidoj **18** kaj la kvarcent tri jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. Arvadidoj kaj la Cemaridoj kaj la Ĥamatidoj; kaj **14** Kaj Ŝelaħ vivis tridek jarojn, kaj naskiĝis al li poste la gentoj Kanaanaj disiĝis. **19** Kaj la limo de Eber. **15** Kaj Ŝelaħ vivis post la naskiĝo de Eber la Kanaanidoj estis de Cidon ĝis Gerar kaj Gaza, ĝis kvarcent tri jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. Sodom kaj Gomora, Adma kaj Ceboim ĝis Laša. **20** **16** Kaj Eber vivis tridek kvar jarojn, kaj naskiĝis al Tio estas la filo de Ĥam laŭ siaj gentoj kaj lingvoj, li Peleg. **17** Kaj Eber vivis post la naskiĝo de Peleg

kvarcent tridek jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj oriente; kaj li konstruis tie altaron al la Eternulo filinoj. **18** Kaj Peleg vivis tridek jarojn, kaj naskiĝis kaj preĝadis al la Eternulo. **9** Kaj Abram iris pluen, al li Reu. **19** Kaj Peleg vivis post la naskiĝo de Reu ĉiam pluen al sudo. **10** Kaj estis malsato en la ducent naŭ jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. Lando. Kaj Abram malsupreniris Egipujon, por **20** Kaj Reu vivis tridek du jarojn, kaj naskiĝis al li tie loĝi kelktempe, ĉar malfacila estis la malsato Serug. **21** Kaj Reu vivis post la naskiĝo de Serug en la lando. **11** Kaj kiām li estis jam proksime ducent sep jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. de Egipujo, li diris al sia edzino Saraj: Mi scias **22** Kaj Serug vivis tridek jarojn, kaj naskiĝis al li ja, ke vi estas virino belaspekta; **12** kaj kiām la Naĥor. **23** Kaj Serug vivis post la naskiĝo de Naĥor Egipoj vin vidos, ili diros: Tio estas lia edzino; kaj ducent jarojn, kaj naskiĝis al li filoj kaj filinoj. **24** ili mortigos min, kaj vin ili lasos viva. **13** Diru do, Kaj Naĥor vivis dudek naŭ jarojn, kaj naskiĝis al ke vi estas mia fratino, por ke al mi estu bone li Teraĥ. **25** Kaj Naĥor vivis post la naskiĝo de pro vi kaj por ke mia animo restu viva pro vi. Teraĥ cent dek naŭ jarojn, kaj naskiĝis al li filoj **14** Kaj kiām Abram venis Egipujon, la Egipoj kaj filinoj. **26** Kaj Teraĥ vivis sepdek jarojn, kaj vidis, ke la virino estas tre bela; **15** kaj vidis ŝin naskiĝis al li Abram, Naĥor, kaj Haran. **27** Kaj jen la eminentuloj de Faraono, kaj ili laudis ŝin al estas la generaciaro de Teraĥ: al Teraĥ naskiĝis Faraono; kaj oni prenis la virinon en la domon de Abram, Naĥor, kaj Haran; kaj al Haran naskiĝis Faraono. **16** Kaj al Abram estis bone pro ŝi, kaj li Lot. **28** Kaj Haran mortis antaŭ sia patro Teraĥ havis ŝafojn kaj bovojn kaj azenojn kaj sklavojn en sia lando de naskiĝo, en Ur la Ĥaldea. **29** Kaj kaj sklavinojn kaj azeninojn kaj kamelojn. **17** Kaj Abram kaj Naĥor prenis al si edzinojn; la nomo de la Eternulo punis per grandaj suferoj Faraonon la edzino de Abram estis Saraj, kaj la nomo de la kaj lian domon pro Saraj, la edzino de Abram. edzino de Naĥor estis Milka, filino de Haran, kiu **18** Kaj Faraono alvokis Abram, kaj diris: Kion estis la patro de Milka kaj la patro de Jiska. **30** Kaj vi faris al mi? kial vi ne diris al mi, ke ŝi estas Saraj estis senfrukta kaj ne havis infanon. **31** Kaj via edzino? **19** kial vi diris: Ŝi estas mia fratino? Teraĥ prenis sian filon Abram kaj sian nepon Lot, Kaj mi prenis ŝin al mi kiel edzinon. Kaj nun Jen filo de Haran, kaj sian bofilinon Saraj, edzino de estas via edzino; prenu kaj foriru. **20** Kaj Faraono lia filo Abram; kaj ili eliris kune el Ur la Ĥaldea, ordonis pri li al homoj, kaj ili forkondukis lin kaj por iri en la landon Kanaanan; kaj ili venis ĝis kaj lian edzinon kaj lian tutan havon.

Ĥaran kaj enloĝiĝis tie. **32** Kaj Teraĥ atingis la agōn de ducent kvin jaroj, kaj Teraĥ mortis en Ĥaran.

12 Kaj la Eternulo diris al Abram: Iru el via lando, el inter via parenĉaro, kaj el la domo de via patro, al la lando, kiun Mi montros al vi. **2** Kaj Mi faros vin granda popolo, kaj Mi benos vin kaj grandigos vian nomon, kaj vi estos beno. **3** Kaj Mi benos viajn benantojn, kaj viajn malbenantojn Mi malbenos, kaj beniĝos per vi ĉiuj gentoj de la tero. **4** Kaj Abram iris, kiel la Eternulo diris al li, kaj kun li iris Lot. Kaj Abram havis la agōn de sepdek kvin jaroj, kiām li eliris el Ĥaran. **5** Kaj Abram prenis sian edzinon Saraj kaj sian nevon Lot, kaj ilian tutan havon, kiun ili akiris, kaj la homojn, kiujn ili akiris en Ĥaran; kaj ili eliris, por iri al la lando Kanaana; kaj ili venis en la landon Kanaanan. **6** Kaj Abram trapasis la landon ĝis la loko Ŝēhem, ĝis la kverko More; kaj la Kanaanidoj kiu aperis al li. **8** Kaj de tie li transloĝiĝis al la monto, kiu estas oriente de Bet-El, kaj aranĝis sian tendon tiamaniere, ke Bet-El estis okcidente kaj Aj

13 Kaj Abram supreniris el Egipujo, li kaj lia edzino, kaj ĉio, kio estis kun li, kaj kun li ankaŭ Lot, direktante sin al sudo. **2** Kaj Abram estis tre riĉa je brutoj, argento, kaj oro. **3** Kaj li daŭrigis sian migradon de sudo ĝis Bet-El, ĝis la loko, kie antaŭe estis lia tendo inter Bet-El kaj Aj, kaj tendojn. **6** Kaj ne sufiĉis por ili la tero, ke ili loĝu kune, ĉar ilia havo estis granda kaj ili ne povis loĝi kune. **7** Kaj estis malpaco inter la paštistoj de la brutaro de Abram kaj la paštistoj de la brutaro de Lot; kaj la Kanaanidoj kaj Perizidoj tiam loĝis en la lando. **8** Kaj Abram diris al Lot: Ne estu malpaco inter mi kaj vi kaj inter miaj paštistoj kaj viaj paštistoj, ĉar ni estas fratoj. **9** La Kanaanidoj, kaj la Kanaanidoj kaj Perizidoj tiam loĝis en la lando. **8** Kaj Abram diris al Lot: **10** Kaj Lot levis dekstren, mi iros maldekstren; se vi iros tiam loĝis en la lando. **7** Kaj la Eternulo aperis al Abram, kaj diris: Al via idaro Mi donos ĉi tiun teron. Kaj li konstruis tie altaron al la Eternulo, Jordan, antaŭ ol la Eternulo pereigis Sodomon kaj Gomoran, tuta estas akvumata kiel ĝardeno de monto, kiu estas oriente de Bet-El, kaj aranĝis sian la Eternulo, kiel la lando Egipta, ĝis Coar. **11** Kaj tendon elektis al si la tutan ĉirkauĵon de Jordan; kaj

Lot ekiris orienten; kaj ili apartiĝis unu de la alia: Kaj Abram aŭdis, ke lia frato estas kaptita, kaj **12** Abram enloĝiĝis en la lando Kanaana, kaj Lot li elkondukis siajn ekzercitojn, naskitajn en lia enloĝiĝis en la urboj de la ĉirkaŭaĵo kaj starigis domo, tricent dek ok, kaj persekutis ĝis Dan. **15** siajn tendojn ĝis Sodom. **13** Kaj la loĝantoj de Kaj li dividis sin kontraŭ ili en la nokto, li kaj liaj Sodom estis malbonaj kaj tre pekaj kontraŭ la domanoj, kaj venkobatis ilin, kaj persekutis ilin Eternulo. **14** Kaj la Eternulo diris al Abram, post ĝis Ĥoba, kiu estas maldekstre de Damasko. **16** kiam Lot apartiĝis de li: Levu viajn okulojn, kaj Kaj li revenigis la tutan havon, kaj ankaŭ sian rigardu de la loko, sur kiu vi nun estas, norden kaj fraton Lot kaj lian havon li revenigis, kaj ankaŭ la suden kaj orienten kaj okcidenten; **15** ĉar la tutan virinojn kaj la popolon. **17** Kaj la reĝo de Sodom teron, kiun vi vidas, Mi donos al vi kaj al via idaro eliris al li renkonte, kiam li revenis, venkinte por eterne. **16** Kaj Mi faros vian idaron kiel polvo Kedorlaomeron kaj la reĝojn, kiuj estis kun li, de la tero; se iu povos kalkuli la polvon de la tero, en la valon Ĥave, kiu estas Valo de la Reĝo. **18** li kalkulos ankaŭ vian idaron. **17** Leviĝu, tra iru Kaj Melkicedek, reĝo de Salem, elportis panon la landon laŭlonge kaj laŭlarĝe, ĉar al vi Mi ĝin kaj vinon. Li estis pastro de Dio Plejsupra. **19** Kaj donos. **18** Kaj Abram forprenis sian tendon, kaj li benis lin kaj diris: Benata estu Abram de Dio Iris kaj eklogiĝis en la arbareto Mamre, kiu estas en Plejsupra, la Kreinto de la ĉielo kaj la tero; **20** kaj Ĥebron; kaj li konstruis tie altaron al la Eternulo.

14 Kaj estis en la tempo de Amrafel, reĝo de Ŝinar, Arjoh, reĝo de Elasar, Kedorlaomer, reĝo de Elam, kaj Tidal, reĝo de Gojim; **2** ili faris militon kontraŭ Bera, reĝo de Sodom, kaj Birša, reĝo de Gomora, Ŝinab, reĝo de Adma, kaj Ŝemeber, reĝo de Ceboim, kaj la reĝo de Bela, kiu estas Coar. **3** Ĉiuj ĉi tiuj kunvenis en la valo Sidim, kiu nun estas la Sala Maro. **4** Dek du jarojn ili servis al Kedorlaomer, kaj en la dektria ili ribeliĝis. **5** Kaj en la dek-kvara jaro venis Kedorlaomer, kaj la reĝoj, kiuj estis kun li, kaj ili venkobatis la Rafaidojn en Asterol-Karnaim, kaj la Zuzidojn en Ham, kaj la Emidojn en Ŝave-Kirjataim, **6** kaj la Horidojn sur ilia monto Seir ĝis El-Paran, kiu estas ĉe la dezerto. **7** Kaj ili reiris kaj venis al En-Mišpat, kiu estas Kadeš, kaj venkobatis la tutan kampon de la Amalekidoj, kaj ankaŭ la Amoridojn, kiuj loĝis en Ĥacacon-Tamar. **8** Kaj eliris la reĝo de Sodom kaj la reĝo de Gomora kaj la reĝo de Adma kaj la reĝo de Ceboim, kaj la reĝo de Bela, kiu estas Coar, kaj komencis batalon kontraŭ ili en la valo Sidim, **9** kontraŭ Kedorlaomer, reĝo de Elam, kaj Tidal, reĝo de Gojim, kaj Amrafel, reĝo de Ŝinar, kaj Arjoh, reĝo de Elasar; kvar reĝoj kontraŭ kvin. **10** Kaj en la valo Sidim estis multe da bitumaj kavoj; kaj la reĝoj de Sodom kaj Gomora forkuris kaj falis tien, kaj la restintoj kuris sur la monton. **11** Kaj ili prenis la tutan havon de Sodom kaj Gomora kaj ilian tutan mangabeblaĵon, kaj foriris. **12** Ili prenis Loton, la nevon de Abram, kaj lian havon, ĉar li loĝis en Sodom, kaj ili foriris. **13** Kaj venis forsaviginto kaj diris al Abram la Hebreo, kiu loĝis en la arbareto de Mamre la Amorido, frato de Eškol kaj frato de Aner, kiuj estis en interligo kun Abram. **14**

Kaj Abram aŭdis, ke lia frato estas kaptita, kaj li dividis sin kontraŭ ili en la nokto, li kaj liaj Sodom estis malbonaj kaj tre pekaj kontraŭ la domanoj, kaj venkobatis ilin, kaj persekutis ilin Eternulo. **15** Kaj la Eternulo diris al Abram, post ĝis Ĥoba, kiu estas maldekstre de Damasko. **16** kiam Lot apartiĝis de li: Levu viajn okulojn, kaj Kaj li revenigis la tutan havon, kaj ankaŭ sian rigardu de la loko, sur kiu vi nun estas, norden kaj fraton Lot kaj lian havon li revenigis, kaj ankaŭ la suden kaj orienten kaj okcidenten; **15** ĉar la tutan virinojn kaj la popolon. **17** Kaj la reĝo de Sodom teron, kiun vi vidas, Mi donos al vi kaj al via idaro eliris al li renkonte, kiam li revenis, venkinte por eterne. **16** Kaj Mi faros vian idaron kiel polvo Kedorlaomeron kaj la reĝojn, kiuj estis kun li, de la tero; se iu povos kalkuli la polvon de la tero, en la valon Ĥave, kiu estas Valo de la Reĝo. **18** li kalkulos ankaŭ vian idaron. **17** Leviĝu, tra iru Kaj Melkicedek, reĝo de Salem, elportis panon la landon laŭlonge kaj laŭlarĝe, ĉar al vi Mi ĝin kaj vinon. Li estis pastro de Dio Plejsupra. **19** Kaj donos. **18** Kaj Abram forprenis sian tendon, kaj li benis lin kaj diris: Benata estu Abram de Dio Iris kaj eklogiĝis en la arbareto Mamre, kiu estas en Plejsupra, la Kreinto de la ĉielo kaj la tero; **20** kaj Ĥebron; kaj li konstruis tie altaron al la Eternulo.

15 Post tiuj fariĝoj la Eternulo diris al Abram en vizio jene: Ne timu, Abram, Mi estas via ŝildo; via rekompenco estas tre granda. **2** Kaj Abram diris: Ho Eternulo, mia Sinjoro, kion Vi donos al mi? mi vagas ja seninfane, kaj la administranto de mia domo estas Eliezer el Damasko. **3** Kaj Abram diris: Al mi Vi ne donis ja idaron, kaj jen mia domano estos mia heredanto. **4** Kaj tiam la Eternulo diris al li jene: Ĉi tiu ne estos via heredanto; nur tiu, kiu eliros el via internaĵo, estos via heredanto. **5** Kaj Li elirigis lin eksteren, kaj diris: Rigardu al la ĉielo kaj kalkulu la stelojn, se vi povas ilin kalkuli. Kaj Li diris al li: Tiel estos via idaro. **6** Kaj li kredis al la Eternulo; kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. **7** Kaj Li diris al li: Mi estas la Eternulo, kiu elirigis vin el Ur la Ĥaldea, por doni al vi ĉi tiun landon kiel posedajo. **8** Kaj li diris: Ho Eternulo, mia Sinjoro, per kio mi povas scii, ke mi ĝin posedos? **9** Kaj Li diris al li: Prenu por Mi bovinon trijaran kaj kaprinon trijaran kaj ŝafon trijaran kaj turton kaj junan kolombon. **10** Kaj li alportis al Li ĉion ĉi tion, kaj Li distranĉis ilin laŭ la mezo kaj metis ĉiujn partojn unu kontraŭ la alia, sed la birdojn Li ne distranĉis. **11** Kaj la rabobirdoj malleviĝis sur la

kadavrojn, sed Abram ilin forpelis. **12** Ĉe la subiro nomon Išmael, ĉar la Eternulo aŭdis vian suferon. de la suno profunda dormo falis sur Abram; **12** Kaj li estos homo sovaĝa; lia mano estos kontraŭ kaj jen timego pro la granda mallumo atakis lin. **13** Ĉiu, kaj la mano de ĉiu kontraŭ li, kaj li logos kaj diris al Abram: Sciu, ke via idaro estos antaŭ ĉiuj siaj fratoj. **13** Kaj la Eternulon, kiu fremdulon en lando, kiu ne apartenos al ili; kaj parolis al ŝi, ŝi nomis: Dio-kiu-min-vidis; ĉar ŝi oni sklavigos kaj turmentos ilin dum kvarcent diris: Ĉi tie mi vidis Tiun, kiu min vivas; kaj ĉu mi jaroj. **14** Tamen la popolon, ĉu kiu ili estos sklavoj, poste vivas? **14** Tial oni nomis tiun puton puto de Mi juĝos; kaj poste ili eliros kun granda havo. **15** la Vivanto-Vidanto; ĝi estas inter Kadeš kaj Bered. Kaj vi foriroj al viaj prapattroj en pacoj; vi estos **15** Kaj Hagar naskis al Abram filon; kaj Abram entombigita en bona maljuneo. **16** Kaj en la donis al sia filo, kiuri naskis Hagar, la nomon kvara generacio ili revenos ĉi tien; ĉar la krimoj Išmael. **16** Kaj Abram havis la agon de okdek ses de la Amoridoj ankoraŭ ne atingis plenecon. **17** jaroj, kiam Hagar naskis Išmaelon al Abram.

Kiam la suno subiris kaj fariĝis mallumo, subite forna fumo kaj fajra flamo trakuris inter tiuj distranĉitaĵoj. **18** En tiu tago la Eternulo faris interligon kun Abram, dirante: Al via idaro Mi donos ĉi tiun landon, de la rivero de Egiptujo ĝis la granda rivero, la rivero Eūfrato: **19** la Kenidojn kaj la Kenizidojn kaj la Kadmonidojn **20** kaj la Hētidojn kaj la Perizidojn kaj la Rafaidojn **21** kaj la Amoridojn kaj la Kanaanidojn kaj la Girgašidojn kaj la Jebusidojn.

16 Kaj Saraj, la edzino de Abram, ne naskis al li; sed ŝi havis sklavinon, Egiptinon, kies nomo estis Hagar. **2** Kaj Saraj diris al Abram: Jen la Eternulo ŝlosis min, ke mi ne nasku; eniru do al mia sklavino, eble mi havos infanojn per ŝi. Kaj Abram obeis la vocon de Saraj. **3** Kaj Saraj, la edzino de Abram, prenis Hagaron la Egiptinon, sian sklavinon, kiam pasis dek jaroj de la tempo, kiam Abram ekloĝis en la lando Kanaana, kaj ŝi donis ŝin al sia edzo Abram kiel edzinon. **4** Kaj li venis al Hagar, kaj ŝi gravediĝis. Kaj ŝi vidis, ke ŝi gravediĝis, kaj tiam ŝia sinjorino senvvalorigiĝis en ŝiaj okuloj. **5** Kaj Saraj diris al Abram: Vi estas maljusta kontraŭ mi; mi donis mian sklavinon en viajn brakojn, sed kiam ŝi vidis, ke ŝi gravediĝis, mi senvvalorigiĝis en ŝiaj okuloj; la Eternulo juĝu inter mi kaj vi. **6** Kaj Abram diris al Saraj: Jen via sklavino estas en viaj manoj, faru kun ŝi ĉion, kio plaĉas al vi. Kaj Saraj komencis premi ŝin, kaj ŝi forkuris. **7** Kaj trovis ŝin anĝelo de la Eternulo ĉe akva fonto en la dezerto, ĉe la fonto sur la vojo al Sur. **8** Kaj li diris: Hagar, sklavino de Saraj, de kie vi venas kaj kien vi iras? Kaj ŝi diris: De Saraj, mia sinjorino, mi forkuras. **9** Kaj la anĝelo de la Eternulo diris al ŝi: Reiru al via sinjorino, kaj humiliĝu sub ŝiaj manoj. **10** Kaj la anĝelo de la Eternulo diris al ŝi: Mi multigis vian idaron tiel, ke pro multeco oni ne povos ĝin kalkuli. **11** Kaj la anĝelo de la Eternulo diris al ŝi: Jen vi estas graveda, kaj vi naskos filon; kaj vi donos al li la

nomon Išmael, ĉar la Eternulo aŭdis vian suferon. **12** Kaj li estos homo sovaĝa; lia mano estos kontraŭ kaj diris al ŝi: Antaŭ ĉiuj siaj fratoj. **13** Kaj la Eternulon, kiu fremdulon en lando, kiu ne apartenos al ili; kaj parolis al ŝi, ŝi nomis: Dio-kiu-min-vidis; ĉar ŝi oni sklavigos kaj turmentos ilin dum kvarcent diris: Ĉi tie mi vidis Tiun, kiu min vivas; kaj ĉu mi jaroj. **14** Tamen la popolon, ĉu kiu ili estos sklavoj, poste vivas? **14** Tial oni nomis tiun puton puto de Mi juĝos; kaj poste ili eliros kun granda havo. **15** la Vivanto-Vidanto; ĝi estas inter Kadeš kaj Bered. Kaj vi foriroj al viaj prapattroj en pacoj; vi estos **15** Kaj Hagar naskis al Abram filon; kaj Abram entombigita en bona maljuneo. **16** Kaj en la donis al sia filo, kiuri naskis Hagar, la nomon kvara generacio ili revenos ĉi tien; ĉar la krimoj Išmael. **16** Kaj Abram havis la agon de okdek ses de la Amoridoj ankoraŭ ne atingis plenecon. **17** jaroj, kiam Hagar naskis Išmaelon al Abram.

17 Kiam Abram havis la agon de naŭdekoj naŭ jaroj, aperis la Eternulo al Abram, kaj diris al li: Mi estas Dio la Plejpotenco; iradu antaŭ Mi kaj estu senpeka. **2** Kaj Mi faros Mian interligon inter Mi kaj vi, kaj Mi multigis vin tre forte. **3** Kaj Abram jetis sin vizagaltre, kaj Dio parolis al li, dirante: **4** Jen estas Mia interligo kun vi: vi estos patro de multe da popoloj. **5** Kaj via nomo ne estos plu Abram, sed via nomo estos Abraham, ĉar Mi faris vin patro de multe da popoloj. **6** Kaj Mi fruktigis vin tre multe, kaj Mi devenigos de vi popolojn, kaj reĝoj devenos de vi. **7** Kaj Mi starigos Mian interligon inter Mi kaj vi kaj via idaro post vi en iliaj generacioj, eternan interligon, ke Mi estos Dio por vi kaj por via idaro post vi. **8** Kaj Mi donos al vi kaj al via idaro post vi la landon, en kiu vi loĝas kiel fremdulo, la tutan landon Kanaanan, por eterna posedajo, kaj Mi estos Dio por ili. **9** Kaj Dio diris al Abraham: Kaj vi gardu Mian interligon, vi kaj via idaro post vi en iliaj generacioj. **10** Jen estas Mia interligo, kiun vi devas gardi inter Mi kaj vi kaj via idaro post vi: ĉiu virseksulo ĉe vi estu cirkumcidata. **11** Kaj cirkumcidu la karnon de via prepucio, kaj tio estu signo de interligo inter Mi kaj vi. **12** Kaj en la ago de ok tagoj estu cirkumcidata ĉe vi en viaj generacioj ĉiu virseksulo naskita en la domo aŭ aĉetita per mono ĉe iu aligentulo, kiu ne estas el via idaro. **13** Cirkumcidata estu ĉiu naskita en via domo aŭ aĉetita per via mono, kaj Mia interligo estu sur via karno kiel interligo eterna. **14** Kaj se estos prepucihava virseksulo, kiu ne cirkumcidos la karnon de sia prepucio, tiu animo ekstermiĝos el sia popolo: Mian interligon ĝi rompis. **15** Kaj Dio diris al Abraham: Vian edzinon Saraj ne nomu Saraj, sed ŝia nomo estu Sara. **16** Kaj Mi benos ŝin, kaj Mi donos de ŝi al vi filon; kaj Mi benos ŝin, kaj de ŝi devenos popoloj, reĝoj de popoloj devenos de ŝi. **17** Kaj Abraham jetis sin vizagaltre, kaj ekridis, kaj diris en sia koro: Ĉu de homo centjara fariĝos nasko, kaj ĉu Sara la naŭdekjara

naskos? **18** Kaj Abraham diris al Dio: Ho, ke Išmael ekridis interne, dirante: Ĉu kiam mi kadukiĝis, mi vivu antaŭ Vi! **19** Kaj Dio diris: Efektive Sara, via havus ankoraŭ volupton? kaj mia sinjoro estas edzino, naskos al vi filon, kaj vi donos al li la ja maljuna! **13** Kaj la Eternulo diris al Abraham: nomon Isaak; kaj Mi starigos Mian interligon kun Kial do Sara ridas, dirante: Ĉu efektive mi naskos, li kiel interligon eternan por lia idaro post li. **20** kiam mi maljuniĝis? **14** Ĉu por la Eternulo io estas Ankaŭ pri Išmael Mi aŭdis vin: jen Mi benis lin, malfacila? en la difinita tempo Mi revenos al vi kaj Mi fruktigos lin kaj Mi multigos lin tre forte; en la venonta jaro, kaj Sara havos filon. **15** Sed dek du princoj naskiĝos de li, kaj Mi devenigos Sara malkonfesis, dirante: Mi ne ridis; ĉar ŝi timis, de li grandan popolon. **21** Sed Mian interligon Sed Li diris: Ne, vi ridis. **16** Kaj leviĝis de tie la Mi starigos kun Isaak, kiun naskos al vi Sara en viroj kaj direktiĝis al Sodom: kaj Abraham iris ĉi tiu tempo en la venonta jaro. **22** Kaj Li ĉesis kun ili, por akompani ilin. **17** Kaj la Eternulo diris: paroli kun li, kaj Dio leviĝis for de Abraham. **23** Ĉu mi kašos antaŭ Abraham, kion Mi faras? **18** Kaj Abraham prenis sian filon Išmael kaj ĉiujn Abraham fariĝos ja popolo granda kaj potenza, naskitajn en lia domo kaj ĉiujn aĉetitajn per lia kaj per li beniĝos ĉiuj popoloj de la tero. **19** Ĉar mono, ĉiu virseksulon el la homoj de la domo Mi lin elektis, por ke li ordonu al siaj filoj kaj de Abraham, kaj li cirkumcidis la karnon de ilia al sia domo post si, ke ili observu la vojon de la prepucio en tiu sama tago, kiel diris al li Dio. **24** Eternulo, agante virte kaj juste; por ke la Eternulo Kaj Abraham havis la aĝon de naŭdek naŭ jaroj, plenumu pri Abraham, kion Li diris pri li. **20** Kaj la kiam li cirkumcidis la karnon de sia prepucio. **25** Eternulo diris: Ĉar la kriado de Sodom kaj Gomora Kaj lia filo Išmael havis la aĝon de dek tri jaroj, estas granda kaj ilia pekado estas tre peza, **21** kiam la karno de lia prepucio estis cirkumcidita. tial Mi malsupreniros, kaj rigardos, ĉu ili plene **26** En tiu sama tago estis cirkumciditaj Abraham agas tiel, kiel estas la kriado, kiu venis al Mi, aŭ kaj lia filo Išmael; **27** kaj ĉiu liaj domanoj, kiuj ne; Mi sciigas. **22** Kaj la viroj turniĝis de tie kaj naskiĝis en la domo aŭ estis aĉetitaj per mono ĉe aligentulo, estis cirkumciditaj kune kun li. **23** Kaj Abraham alproksimiĝis, kaj la Eternulo. **23** Kaj Abraham alproksimiĝis, kaj diris: Ĉu Vi ankaŭ pereigos virtulon kune kun malvirtulo? **24** Eble ekzistas kvindek virtuloj en la urbo: ĉu Vi tiam pereigos kaj ne indulgos la lokon pro la kvindek virtuloj, kiuj estas en ĝi? **25** Ne decas por Vi agi tiamaniere, ke Vi mortigu virtulon kune kun malvirtulo, ke virtulo estu kiel malvirtulo; ne decas por Vi, ke la Juganto de la tutu tero agu maljuste. **26** Kaj la Eternulo diris: Se Mi trovos en Sodom kvindek virtulojn en la urbo, Mi indulgos la tutan lokon pro ili. **27** Kaj Abraham respondis, dirante: Jen mi ekkuragiĝis paroli al mia Sinjoro, kvankam mi estas polvo kaj cindro; **28** eble al la kvindeko da virtuloj mankos kvin: ĉu Vi pereigos pro la kvin la tutan urbon? Kaj Li diris: Mi ne pereigos, se Mi trovos tie kvardek kvin. **29** Kaj li plue parolis al Li kaj diris: Eble troviĝos tie kvardek? Kaj Li diris: Mi ne faros tion pro la kvardek. **30** Kaj li diris: Ne koleru, mia Sinjoro, ke mi parolos plue: eble troviĝos tie tridek? Kaj Li diris: Mi ne faros, se Mi trovos tie tridek. **31** Kaj li diris: Jen mi ekkuragiĝis paroli al mia Sinjoro: eble troviĝos dudek? Kaj Li diris: Mi ne pereigos pro la dudek. **32** Kaj li diris: Ne koleru, mia Sinjoro, ke mi parolos ankoraŭ nur unu fojon: eble troviĝos tie dek? Kaj Li diris: Mi ne pereigos pro la dek. **33** Kaj la Eternulo foriris, kiam Li ĉesis paroli kun Abraham; kaj Abraham reiris al sia loko.

18 Kaj aperis al li la Eternulo en la arbareto Mamre, kiam li sidis ĉe la pordo de la tendo dum la varmego de la tago. **2** Kiam li levis siajn okulojn, li vidis, ke jen tri viroj staras antaŭ li. Ekvidinte, li kuris al ili renkonte de la pordo de la tendo kaj kliniĝis antaŭ ili ĝis la tero. **3** Kaj li diris: Mia sinjoro! se mi trovis placon en viaj okuloj, ne pasu preter vian sklavon. **4** Oni alportos iom da akvo, kaj vi lavu viajn piedojn kaj ripozu sub la arbo. **5** Kaj mi alportos pecona da pano, por ke vi fortigu viajn korojn; poste vi foriro; ĉar por tio vi pasis preter via sklavo. Kaj ili diris: Faru tiel, kiel vi diris. **6** Kaj Abraham rapidis en la tendon al Sara, kaj diris: Rapide prenu tri mezurojn da plej bona faruno, knedu, kaj faru kukojn. **7** Kaj ankaŭ al la bovoj Abraham kuris, kaj li prenis bovidon delikatan kaj bonan kaj donis al la junulo, kaj tiu rapide pretigis ĝin. **8** Kaj li prenis buteron kaj lakton kaj la pretigitan bovidon kaj metis antaŭ ilin, kaj li staris apud ili sub la arbo, kaj ili manĝis. **9** Kaj ili diris al li: Kie estas Sara, via edzino? Kaj li respondis: Jen ŝi estas en la tendo. **10** Kaj Li diris: Mi revenos al vi en la sama jartempo, kaj tiam estos filo ĉe Sara, via edzino. Kaj Sara aŭskultis ĉe la pordo de la tendo, kiu estis malantaŭ Li. **11** Kaj Abraham kaj Sara estis maljunuloj de profunda aĝo; ĉe Sara ĉesiĝis la virinaj ordinaraĵoj. **12** Kaj Sara

19 Kaj la du anĝeloj venis Sodomon vespere, Ho, ne, mia Sinjorol! **19** Jen Via sklavo plaĉis al Vi, kaj Lot tiam sidis ĉe la pordego de Sodom. kaj granda estas la favorkoreco, kiun Vi montris Kiam Lot ilin ekvidis, li leviĝis renkonte al ili kaj al mi, konservante la vivon al mia animo; sed kliniĝis vizaĝaltere. **2** Kaj li diris: Mi petas vin, mi ne povas savi min sur la monton, ĉar povus sinjoroj, envenu en la domon de via sklavo kaj trafi min malfeliĉo kaj mi mortus. **20** Jen ĉi tiu pasigu la nokton kaj lavu viajn piedojn, kaj vi urbo estas sufîe proksima, por kuri tien, kaj ĝi leviĝos matene kaj iros vian vojon. Kaj ili diris: estas malgranda; mi savos min tien; ĝi estas ja Ne, ni pasigos la nokton sur la strato. **3** Kaj li tre malgranda; kaj mia animo restos viva. **21** Kaj Li petegis ilin, kaj ili direktis sin al li kaj envenis en diris al li: Jen Mi komplezoz al vi ankaŭ en ĉi tiu lian domon; kaj li faris al ili festenon, kaj li bakis afero, kaj Mi ne renversos la urbon, pri kiu vi macojn, kaj ili mangîs. **4** Antaŭ ol ili kuŝiĝis, la parolis. **22** Rapide savu vin tien, ĉar Mi nenion homoj de la urbo, la homoj de Sodom, ĉirkaŭis povas fari, ĝis vi venos tien. Tial tiu urbo ricevis la domon, de la junuloj ĝis la maljunuloj, la tutaj nomon Coar. **23** La suno leviĝis super la teron, popolo, de ĉiu fino. **5** Kaj ili vokis Loton, kaj kiam Lot venis Coaron. **24** Kaj la Eternulo pluvigis diris al li: Kie estas la viroj, kiuj venis al vi dum la sur Sodomon kaj Gomoran sulfuron kaj fajron nokto? elirigu ilin al ni, por ke ni ilin ekkonu. **6** de la Eternulo el la ĉielo. **25** Kaj Li ruinigis tiujn Kaj Lot eliris al ili antaŭ la sojlon, kaj la pordon li urbojn kaj la tutan ĉirkaŭaĵon kaj ĉiujn logantojn ŝlosis post si. **7** Kaj li diris: Ho, miaj fratoj, ne agu de la urboj kaj la kreskajojn de la tero. **26** Kaj lia malbone! **8** Jen mi havas du filinojn, kiuj ankoraŭ edzino ekrigardis malantaŭen, kaj ŝi fariĝis kolono ne ekkonis viron; mi elirigos ilin al vi, kaj faru el salo. **27** Kaj matene Abraham leviĝis kaj iris kun ili, kion vi deziras; nur al tiuj viroj nenion al la loko, kie li estis starinta antaŭ la Eternulo; faru, ĉar por tio ili venis sub la ombron de mia **28** kaj li ekrigardis en la direkto al Sodom kaj tegmento. **9** Sed ili diris: Iru for! Kaj ili diris plue: Gomora kaj al la tutaj lando de la ĉirkaŭaĵo, kaj li Vi venis ĉi tien kiel fremduto, kaj vi volas juĝi! vidis, ke jen fumo leviĝas de la tero kiel fumo el nun ni pli malbone agos kun vi, ol kun ili. Kaj forno. **29** Kaj kiam Dio estis pereiganta la urbojn ili tre insiste postulis de la viro, de Lot, kaj ili de la ĉirkaŭaĵo, Li rememoris pri Abraham, kaj Li aliris, por elrompi la pordon. **10** Tiam tiuj viroj eliris Loton el la mezo de la ruinigado, kiam Li etendis siajn manojn kaj envenigis Loton al si en estis ruiniganta la urbojn, en kiuj loĝis Lot. **30** la domon, kaj la pordon ili ŝlosis; **11** kaj la homojn, Kaj Lot eliris el Coar kaj ekloĝis sur la monto, kiuj estis antaŭ la sojlo de la domo, ili frapis per kaj liaj du filinoj kun li; ĉar li timis loĝi en Coar. blindeco, de la malgrandaj ĝis la grandaj, tiel ke Kaj li loĝis en kaverno, li kaj liaj du filinoj. **31** tiu laciĝis, serĉante la pordon. **12** Kaj la viroj Kaj la pli maljuna diris al la pli junu: Nia patro diris al Lot: Kiun vi havas ĉi tie? bofilon, aŭ viajn estas maljuna, kaj en la lando ne ekzistas viro, kiu filojn aŭ viajn filinojn, aŭ ĉiun ajn, kiu vi havas envenus al ni laŭ la moro de la tutaj tero; **32** tial en la urbo, elirigu ilin el ĉi tiu loko; **13** ĉar ni ni ebriigu nian patron per vino, kaj ni kuŝu kun ekstermos ĉi tiu lokon, ĉar granda fariĝis ilia li, por ke ni aperigu de nia patro idaron. **33** Kaj kriado antaŭ la Eternulo, kaj la Eternulo sendis ili ebrigis sian patron per vino en tiu nokto; kaj nin, por ĝin pereigi. **14** Kaj Lot eliris, kaj parolis venis la pli maljuna kaj kuŝis kun sia patro; kaj li kun siaj bofiloj, prenontaj liajn filinojn, kaj diris: ne sciis, kiam ŝi kuŝiĝis kaj kiam ŝi leviĝis. **34** La Leviĝu, eliru el ĉi tiu loko, ĉar la Eternulo pereigos morgaŭan tagon la pli maljuna diris al la pli junu: la urbon. Sed liaj bofiloj rigardis lin kiel ŝercanton. Jen mi kuŝis hieraŭ kun mia patro; ni ebriigu lin **15** Kiam leviĝis la matenruĝo, la anĝeloj rapidigis per vino antaŭ en ĉi tiu nokto, kaj vi venu, kuŝu Loton, dirante: Leviĝu, prenu vian edzinon kaj kun li, por ke ni aperigu de nia patro idaron. **35** ambaŭ viajn filinojn, kiuj ĉi tie troviĝas, por ke vi Kaj ili antaŭ en ĉi tiu nokto ebrigis sian patron ne pereu pro la krimaco de la urbo. **16** Sed ĉar per vino; kaj la pli junu iris kaj kuŝis kun li; kaj li malrapidis, tial la viroj kaptis lian manon kaj ne sciis, kiam ŝi kuŝiĝis kaj kiam ŝi leviĝis. **36** Kaj la manon de lia edzino kaj la manojn de liaj du ambaŭ filinoj de Lot gravediĝis de sia patro. **37** filinoj, pro kompato de la Eternulo al li, kaj ili Kaj la pli maljuna naskis filon, kaj ŝi donis al li la eliris lin kaj metis lin ekster la urbon. **17** Kaj nomon Moab; li estas la prapatro de la Moabidoj kiam ili elkondukis lin eksteren, ili diris al li: Savu ĝis nun. **38** Kaj la pli junu antaŭ naskis filon, kaj ŝi vin pro via animo; ne rigardu malantaŭen kaj donis al li la nomon Ben-Ami; li estas la prapatro haltu nenie en la tutaj ĉirkaŭaĵoj; sur la monto de la Amonidoj ĝis nun. **18** Kaj Lot diris al ili: savu vin, por ke vi ne pereu.

20 Kaj Abraham ekmigris de tie al la lando Dio al li diris. **3** Kaj Abraham donis al sia filo, suda, kaj li eklogis inter Kadeš kaj Ŝur; kaj kiu naskiĝis al li, kiuun naskis al li Sara, la nomon li logis kiel fremduto en Gerar. **2** Kaj Abraham Isaak. **4** Kaj Abraham cirkumcidis sian filon Isaak, diris pri sia edzino Sara: Si estas mia fraterno. Kaj kiam tiu havis la agón de ok tagoj, kiel ordonis al Abimeleĥ, rego de Gerar, sendis kaj prenis Saran. li Dio. **5** Kaj Abraham havis la agón de cent jaroj, **3** Kaj Dio venis al Abimeleĥ nokte en la sonĝo, kaj kiam naskiĝis al li lia filo Isaak. **6** Kaj Sara diris: diris al li: Vi mortos pro la virino, kiuun vi prenis, Ridindaĵon faris al mi Dio; ĉiu, kiu aŭdos, ridos ĉar ŝi estas edzino de edzo. **4** Sed Abimeleĥ ne pri mi. **7** Kaj ŝi diris: Kiu dirus al Abraham, ke alproksimiĝis al ŝi, kaj li diris: Mia Sinjoro! ĉu vi Sara mammutros infanojn? ĉar mi naskis filon en mortigos ankaŭ senkulpan popolon? **5** Li diris lia maljuneco. **8** Kaj la infano kreskis, kaj ĝi estis ja al mi: Si estas mia fraterno; kaj ŝi ankaŭ diris demamigita, kaj Abraham faris grandan feston al mi: Li estas mia frato. En senkulpeco de mia en la tago, en kiu Isaak estis demamigita. **9** Kaj koro kaj en pureco de miaj manoj mi faris tion. Sara vidis, ke la filo de Hagar la Egiptino, kiuun ĉi **6** Kaj Dio diris al li en la sonĝo: Mi ankaŭ scias, tiu naskis al Abraham, mokas. **10** Kaj ŝi diris al ke en senkulpeco de via koro vi tion faris, kaj Abraham: Forpelu ĉi tiun sklavon kaj ŝian filon; tial Mi detenis vin, ke vi ne peku kontraŭ Mi, ĉar la filo de ĉi tiu sklavino ne heredos kun mia tial Mi ne lasis, ke vi kuntuŝiĝu kun ŝi. **7** Kaj nun filo, kun Isaak. **11** Kaj la afero forte malplaĉis al redonu la edzinon al la edzo, ĉar li estas profeto, Abraham pro lia filo. **12** Kaj Dio diris al Abraham: kaj li preĝos pri vi, kaj vi restos viva; sed se vi ne Ĝi ne malplaĉu al vi pro la knabo kaj pro via redonos, tiam sciu, ke vi mortos, vi kaj ĉiu viaj sklavino; pri ĉio, kion diros al vi Sara, obeu ŝian **8** Kaj Abimeleĥ levigis frue matene, kaj li vokis vocon; ĉar per Isaak oni nomos vian idaron. **13** ĉiujn siajn sklavojn kaj rakontis ĉion ĉi tion al iliaj Sed ankaŭ el la filo de la sklavino Mi kreskigis oreloj; kaj la homoj tre ektimis. **9** Kaj Abimeleĥ popolon, ĉar li estas via semo. **14** Kaj Abraham vokis Abrahomon, kaj diris al li: Kion vi faris al levigis frue matene, kaj prenis panon kaj felsakon ni? kaj per kio mi pekis antaŭ vi, ke vi venigis kun akvo kaj donis al Hagar, metante ĝin sur ŝian sur min kaj sur mian regnon grandan pekon? Ŝultron, ankaŭ la infanon, kaj foririgis ŝin; kaj ŝi aferojn, kiu ne estas farataj, vi faris kontraŭ mi. Iris, kaj ŝi erarvagis en la dezerto Beer-Ŝeba. **15** **10** Kaj Abimeleĥ diris al Abraham: Kion vi vidis, Kaj konsumiĝis la akvo de la felsako, kaj ŝi jetis kiam vi faris tiun aferon? **11** Kaj Abraham diris: la infanon sub unu el la arbetaĵoj. **16** Kaj ŝi iris Mi pensis, ke ne ekzistas timo antaŭ Dio en ĉi tiu kaj sidiĝis kontraŭe, en la malproksimeco de pafo loko, kaj ke oni mortigos min pro mia edzino. el pafarko; ĉar ŝi diris: Mi ne povas rigardi la **12** Kaj efektive ŝi estas mia fraterno, filino de mia morton de la infano. Kaj ŝi sidiĝis kontraŭe, kaj ŝi patro, nur ne filino de mia patrino; kaj ŝi fariĝis komencis laŭte plori. **17** Kaj Dio aŭdis la vocon de la knaboj el la loko, pri mi: Li estas mia frato. **14** Kaj Abimeleĥ prenis kie li estas. **18** Leviĝu, prenu la knabon kaj tenu ŝafojn kaj bovojn kaj sklavojn kaj sklavinojn kaj lin per via mano, ĉar grandan popolon Mi faros donis al Abraham, kaj li redonis al li lian edzinon el li. **19** Kaj Dio malfermis ŝiajn okulojn, kaj ŝi Sara. **15** Kaj Abimeleĥ diris: Jen mia lando estas ekvidis puton kun akvo, kaj ŝi iris kaj plenigis la antaŭ vi; kie plaĉas al vi, tie loĝiĝu. **16** Kaj al Sara felsakon per akvo kaj trinkigis la knabon. **20** Kaj li diris: Jen mi donis mil arĝentajn monerojn al via Dio estis kun la knabo, kaj li grandigis kaj loĝis frato; tio estu al vi kovro por la okuloj antaŭ ĉiuj, en la dezerto kaj fariĝis arkrafisto. **21** Kaj li loĝis kiu ĉiuj estas kun vi, kaj antaŭ ĉiuj vi estas pravigita. en la dezerto Paran; kaj lia patrino prenis al li **17** Kaj Abraham ekpreĝis al Dio; kaj Dio sanigis edzinon el la lando Egipta. **22** Kaj en tiu tempo Abimeleĥon kaj lian edzinon kaj liajn sklavinojn, Abimeleĥ kaj lia militestro Piĥol diris al Abraham kaj ili komencis naski. **18** Ĉar la Eternulo estis jene: Dio estas kun vi en ĉio, kion vi faras; **23** nun ŝlosinta ĉiujn uterojn en la domo de Abimeleĥ ĵuru do al mi per Dio, ke vi ne agos malfidele pro Sara, la edzino de Abraham.

21 Kaj la Eternulo rememoris Saran, kiel Li diris, kaj la Eternulo faris al Sara, kiel Li parolis. **2** Kaj Sara gravediĝis kaj naskis al Abraham filon en lia maljuneco, en la difinita tempo, pri kiu

kiun perforte forprenis la sklavoj de Abimeleĥ. **26** viršafo malantaŭe implikiĝis per la kornoj en la Kaj Abimeleĥ diris: Mi ne scias, kiu faris tion, kaj arbitraĵoj. Kaj Abraham iris kaj prenis la viršafon, ankaŭ vi ne diris al mi; mi eĉ ne aŭdis pri tio ĝis kaj oferis ĝin kiel bruloferon anstataŭ sia filo. Hodiaŭ. **27** Kaj Abraham prenis ŝafojn kaj bovojn **14** Kaj Abraham donis al tiu loko la nomon: La kaj donis al Abimeleĥ, kaj ili ambaŭ starigis inter Eternulo Vidas; tial oni ankoraŭ nun diras: Sur si interligon. **28** Kaj Abraham starigis sep ŝafidojn la monto, kie la Eternulo aperas. **15** Kaj denove aparte. **29** Kaj Abimeleĥ diris al Abraham: Por kio angelo de la Eternulo vokis al Abraham el la ĉielo, estas tiuj sep ŝafidoj, kiujn vi starigis aparte? **30** **16** kaj diris: Mi juras per Mi, diras la Eternulo, ke Kaj tiu diris: Sep ŝafidojn prenu el mia mano, por ĉar vi faris tiun aferon kaj ne indulgis vian filon, ke ili estu por mi atesto, ke mi elfosis tiun puton. **31** Tial tiu loko havas la nomon Beer-Šeba, ĉar tie la solan; **17** tial Mi benos vin kaj Mi multigos vian ili ambaŭ juris. **32** Kaj ili starigis interligon en sur la bordo de la maro; kaj via idaro posedos Beer-Šeba. Kaj Abimeleĥ kaj lia militestro Piĥol la pordegojn de siaj malamikoj. **18** Kaj beniĝos leviĝis kaj reiris en la landon de la Filiștoj. **33** per via idaro ĉiuj popoloj de la tero, pro tio, ke Kaj Abraham plantis tamariskon en Beer-Šeba, vi obeis Mian voĉon. **19** Kaj Abraham revenis al kaj preĝis tie al la Eternulo, la Dio eterna. **34** Kaj siaj junuloj, kaj ili leviĝis kaj iris kune al Beer-Abraham logis en la lando de la Filiștoj longan Šeba; kaj Abraham logis en Beer-Šeba. **20** Post tiuj tempon.

22 Post tiuj okazintajoj Dio provis Abrahamon, kaj diris al li: Abraham! Kaj tiu respondis: Jen mi estas. **2** Kaj Li diris: Prenu vian filon, vian solan, kiun vi amas, Isaakon, kaj iru en la landon Morija, kaj oferu lin tie kiel bruloferon sur unu el la montoj, kiun Mi montros al vi. **3** Kaj Abraham leviĝis frue matene kaj selis sian azonen kaj prenis siajn du junulojn kun si kaj sian filon Isaak; kaj li fendis lignon por brulofero, kaj leviĝis kaj iris al tiu loko, pri kiu diris al li Dio. **4** En la tria tago Abraham levis siajn okulojn kaj ekvidis la lokon de malproksime. **5** Kaj Abraham diris al siaj junuloj: Restu ĉi tie kun la azeno, kaj mi kun la knabo iros tien, kaj ni adorkliniĝos kaj revenos al vi. **6** Kaj Abraham prenis la lignon por la brulofero kaj metis ĝin sur sian filon Isaak, kaj li prenis en sian manon la fajron kaj la tranĉilon; kaj ili iris ambaŭ kune. **7** Kaj Isaak diris al sia patro Abraham: Mia patro! Kaj tiu respondis: Jen mi estas, mia filo. Kaj li diris: Jen estas la fajro kaj la ligno, sed kie estas la ŝafo por la brulofero? **8** Kaj Abraham diris: Dio antaŭvidos al Si la ŝafon por la brulofero, mia filo. Kaj ili iris ambaŭ kune. **9** Kaj ili venis al la loko, pri kiu diris al li Dio; kaj Abraham konstruis tie la altaron kaj surmetis la lignon, kaj ligis sian filon Isaak kaj metis lin sur la altaron super la ligno. **10** Kaj Abraham etendis sian manon kaj prenis la tranĉilon, por buĉi sian filon. **11** Kaj ekvokis al li angelo de la Eternulo el la ĉielo, kaj diris: Abraham, Abraham! Kaj li respondis: Jen mi estas. **12** Kaj Tiu diris: Ne etendu vian manon sur la knabon, kaj faru al li nenion; ĉar nun Mi scias, ke vi timas Dion kaj vi ne indulgis pro Mi vian filon, la solan. **13** Kaj Abraham levis siajn okulojn, kaj vidis, ke jen

idaron simile al la steloj de la ĉielo kaj al la sablo ili ambaŭ juris. **35** Kaj Abraham donis al tiu loko la nomon Beer-Šeba; kaj via idaro posedos Beer-Šeba. **14** Kaj Abraham logis en Beer-Šeba. **21** Tial oni ankoraŭ nun diras: Sur la bordo de la maro; kaj via idaro posedos Beer-Šeba. **15** Kaj beniĝos leviĝis kaj reiris en la landon de la Filiștoj. **36** per via idaro ĉiuj popoloj de la tero, pro tio, ke Kaj Abraham revenis al siaj junuloj, kaj ili leviĝis kaj iris kune al Beer-Šeba; kaj Abraham logis en Beer-Šeba. **20** Post tiuj okazintajoj oni sciigis al Abraham, dirante: Jen ankaŭ Milka naskis infanojn al via frato Naĥor: **21** la unuenaskiton Uc, kaj lian fraton Buz, kaj Kemuelon, la patron de Aram; **22** kaj Kesedon kaj Haizon kaj Pildaôn kaj Jidlafon kaj Betuelon. **23** Kaj de Betuel naskiĝis Rebeka. Ĉi tiujn ok naskis Milka al Naĥor, la frato de Abraham. **24** Kaj lia kromvirino, nome Reuma, ankaŭ naskis: Tebahon kaj Gaĥamon kaj Taĥaôn kaj Maâhan.

23 Kaj la vivo de Sara estis cent dudek sep jaroj; tiom estis la jaroj de la vivo de Sara. **2** Kaj Sara mortis en Kiryat-Arba, kiu estas Hebron, en la lando Kanaana. Kaj Abraham venis, por funebri pri Sara kaj plori pri ŝi. **3** Kaj Abraham leviĝis por de sia mortintino, kaj diris al la filoj de Hiet jene: **4** Fremdulo kaj pasloganto mi estas ĉe vi; donu al mi posedotan lokon por tomblo inter vi, por ke mi enterigu mian mortintinton, kiu estas antaŭ mi. **5** Kaj la filoj de Hiet respondis al Abraham, dirante al li: **6** Aŭskultu nin, nia sinjorol vi estas princeto de Dio inter ni; en la plej elektitaj niaj tomboj enterigu vian mortintinton; neniu el ni rifuzos al vi sian tomblokon, por enterigi vian mortintinton. **7** Kaj Abraham leviĝis, kaj profunde klinigis antaŭ la popolo de la lando, antaŭ la filoj de Hiet. **8** Kaj li diris al ili jene: Se plaĉas al vi, ke mi enterigu mian mortintinton, kiu estas antaŭ mi, tiam aŭskultu min kaj petu por mi Efronon, la filon de Coħar, **9** ke li donu al mi la duoblan kavernon, kiu li havas en la fino de sia kampo; por plena sumo da mono li donu ĝin al mi inter vi por tomblo posedaĵo. **10** Kaj Efron sidis inter la filoj de Hiet, kaj respondis Efron la Hietido al Abraham aŭdeble por la filoj de Hiet, antaŭ ĉiuj, kiuj venis en la pordegon de lia urbo, dirante: **11** Ne, mia sinjoro, aŭskultu min! la kampon mi

donas al vi, kaj la kavernon, kiu estas sur ĝi, al vi genuigis la kamelojn ekstere de la urbo, ĉe puto mi donas, antaŭ la okuloj de la filoj de mia popolo kun akvo, en vespera tempo, en la tempo, kiam mi donas ĝin al vi; enterigu vian mortintinton. **12** eliras la virinoj, por ĉerpi akvon. **12** Kaj li diris: Ho Kaj Abraham profunde kliniĝis antaŭ la popolo Eternulo, Dio de mia sinjoro Abraham, sukcesigu de la lando. **13** Kaj li diris al Efron aŭdeble por la min hodiaŭ kaj faru favorkorajon al mia sinjoro popolo de la lando jene: Mi petas, aŭskultu min: Abraham. **13** Jen mi staras apud la fonto da akvo, mi donas monon por la kampo; prenu de mi, kaj kaj la filinoj de la urbanoj eliras, por ĉerpi akvon; mi enterigos tie mian mortintinton. **14** Kaj Efron **14** kaj la junulinon, al kiu mi diros: Volu klini vian respondis al Abraham, dirante al li: **15** Mia sinjoro, krucon, ke mi trinku, kaj ŝi diros: Trinku, kaj mi aŭskultu min: la tero valoras kvarenc sklojn; trinkigas arkaŭ viajn kamelojn — ŝin Vi destinis sed kio ĝi estas inter mi kaj vi? enterigu vian por Via sklavo Isaak; kaj per tio mi sciigos, ke Vi mortintinton. **16** Kaj Abraham aŭskultis Efronon, faris favorkorajon al mia sinjoro. **15** Kaj antaŭ ol li kaj Abraham pesis al Efron la monon, pri kiu finis paroli, jen eliras Rebeka, kiu estis naskita al li parolis atudeble por la filoj de Ĥet, kvarenc Betuel, la filo de Milka, edzino de Nahor, frato de sklojn da argento, uzata en la komerco. **17** Kaj Abraham; kaj ŝia kruco estis sur ŝia ŝultro. **16** Kaj la kampo de Efron kun la duobla kaverno, kiu la junulino estis tre belaspekta, virgulino, kiun estis antaŭ Mamre, la kampo kaj la kaverno sur ĝi ankoraŭ ne ekkonis viro. Kaj ŝi malsupreniris al la kaj ĉiuj arboj sur la kampo, inter ĉiuj ĝiaj limoj fonto kaj plenigis sian krucon kaj iris supren. **17** ĉirkau, fariĝis **18** posedajo de Abraham antaŭ la Kaj la sklavo kuris al ŝi renkonte, kaj diris: Volu okuloj de la filoj de Ĥet, de ĉiuj, kiuj venis en la lasi min trinki iom da akvo el via kruco. **18** Kaj ŝi pordegojn de lia urbo. **19** Kaj post tio Abraham diris: Trinku, mia sinjoro; kaj ŝi rapide mallevis la enterigis sian edzinon Sara en la duobla kaverno krucon sur sian manon, kaj ŝi donis al li trinki. de la kampo, antaŭ Mamre, kiu estas Hebron, en **19** Kaj kiam ŝi sufice lin trinkigis, ŝi diris: Ankaŭ la lando Kanaana. **20** Kaj la kampo kaj la kaverno sur ĝi fariĝis tomba posedajo de Abraham, kiun li akiris de la filoj de Ĥet.

24 Kaj Abraham estis maljuna kaj en profunda ago. Kaj la Eternulo benis Abrahamon en ĉio. **2** Kaj Abraham diris al sia sklavo, la administranto de lia domo, kiu regis ĉion, kio apartenis al li: Metu vian manon sub mian femuron; **3** kaj mi jurigas vin per la Eternulo, la Dio de la ĉielo kaj la Dio de la tero, ke vi ne prenos edzinon por mia filo el la filinoj de la Kanaanidoj, inter kiuj mi logas; **4** sed en mian landon kaj en mian patrujon vi iros kaj vi prenos edzinon por mia filo Isaak. **5** Kaj la sklavo diris al li: Eble la virino ne volos iri kun mi en ĉi tiun landon; ĉu mi tiam devas revenigi vian filon en la landon, el kiu vi eliris? **6** Kaj Abraham diris al li: Gardu vin, ne revenigu mian filon tien. **7** La Eternulo, la Dio de la ĉielo, kiu prenis min el la domo de mia patro kaj el mia patrujo, kaj diris al mi kaj juris al mi, dirante: Al via idaro Mi donos ĉi tiun landon — Li sendos Sian angelon antaŭ vi, kaj vi prenos edzinon por mia filo el tie. **8** Kaj se la virino ne volos iri kun vi, tiam vi fariĝos libera de ĉi tiu mia ĵuro; nur mian filon ne revenigu tien. **9** Kaj la sklavo metis sian manon sub la femuron de sia sinjoro Abraham kaj juris al li pri tiu afero. **10** Kaj la sklavo prenis dek kamelojn el la kameloj de sia sinjoro, kaj li iris; kaj ĉiaj bonaĵoj de lia sinjoro estis en liaj manoj. Kaj li levigis kaj iris Mezopotamion, al la urbo Nahor. **11** Kaj li genuigis la kamelojn ekstere de la urbo, ĉe puto mi donas, antaŭ la okuloj de la filoj de mia popolo kun akvo, en vespera tempo, en la tempo, kiam mi donas ĝin al vi; enterigu vian mortintinton. **12** eliras la virinoj, por ĉerpi akvon. **12** Kaj li diris: Ho Kaj Abraham profunde kliniĝis antaŭ la popolo Eternulo, Dio de mia sinjoro Abraham, sukcesigu de la lando. **13** Kaj li diris al Efron aŭdeble por la min hodiaŭ kaj faru favorkorajon al mia sinjoro popolo de la lando jene: Mi petas, aŭskultu min: Abraham. **13** Jen mi staras apud la fonto da akvo, mi donas monon por la kampo; prenu de mi, kaj kaj la filinoj de la urbanoj eliras, por ĉerpi akvon; mi enterigos tie mian mortintinton. **14** Kaj Efron **14** kaj la junulinon, al kiu mi diros: Volu klini vian respondis al Abraham, dirante al li: **15** Mia sinjoro, krucon, ke mi trinku, kaj ŝi diros: Trinku, kaj mi aŭskultu min: la tero valoras kvarenc sklojn; trinkigas arkaŭ viajn kamelojn — ŝin Vi destinis sed kio ĝi estas inter mi kaj vi? enterigu vian por Via sklavo Isaak; kaj per tio mi sciigos, ke Vi mortintinton. **16** Kaj Abraham aŭskultis Efronon, faris favorkorajon al mia sinjoro. **15** Kaj antaŭ ol li kaj Abraham pesis al Efron la monon, pri kiu finis paroli, jen eliras Rebeka, kiu estis naskita al li parolis atudeble por la filoj de Ĥet, kvarenc Betuel, la filo de Milka, edzino de Nahor, frato de sklojn da argento, uzata en la komerco. **17** Kaj Abraham; kaj ŝia kruco estis sur ŝia ŝultro. **16** Kaj la kampo de Efron kun la duobla kaverno, kiu la junulino estis tre belaspekta, virgulino, kiun estis antaŭ Mamre, la kampo kaj la kaverno sur ĝi ankoraŭ ne ekkonis viro. Kaj ŝi malsupreniris al la kaj ĉiuj arboj sur la kampo, inter ĉiuj ĝiaj limoj fonto kaj plenigis sian krucon kaj iris supren. **17** ĉirkau, fariĝis **18** posedajo de Abraham antaŭ la Kaj la sklavo kuris al ŝi renkonte, kaj diris: Volu okuloj de la filoj de Ĥet, de ĉiuj, kiuj venis en la lasi min trinki iom da akvo el via kruco. **18** Kaj ŝi pordegojn de lia urbo. **19** Kaj post tio Abraham diris: Trinku, mia sinjoro; kaj ŝi rapide mallevis la enterigis sian edzinon Sara en la duobla kaverno krucon sur sian manon, kaj ŝi donis al li trinki. de la kampo, antaŭ Mamre, en la lando Kanaana. **20** Kaj la kampo kaj la kaverno sur ĝi fariĝis tomba posedajo de Abraham, kiun li akiris de la filoj de Ĥet.

staras ekstere? mi pretigis la domon kaj ankaŭ **50** Tiam respondis Laban kaj Betuel, kaj diris: De lokon por la kameloj. **32** Kaj li venigis la viron la Eternulo venis ĉi tiu afero; ni ne povas diri al en la domon, kaj malligis la kamelojn, kaj donis vi ion malbonan aŭ bonan. **51** Jen Rebeka estas pajlon kaj furaĝon al la kameloj, kaj akvon por antaŭ vi; prenu ŝin kaj iru, kaj ŝi estu edzino al la lavi liajn piedojn, kaj la piedojn de la homoj, kiuj filo de via sinjoro, kiel diris la Eternulo. **52** Kaj estis kun li. **33** Kaj estis metita antaŭ li manĝo; kiam la sklavo de Abraham aŭdis iliajn vortojn, li sed li diris: Mi ne manĝos, antaŭ ol mi diros kliniĝis ĝis la tero al la Eternulo. **53** Kaj la sklavo mian aferon. Kaj tiu diris: Parolu. **34** Kaj li diris: elprenis argentaĵojn kaj orajojn kaj vestojn kaj Sklavo de Abraham mi estas. **35** Kaj la Eternulo donis al Rebeka; kaj donacojn li donis al ŝia frato forte benis mian sinjoron, kaj li fariĝis granda; kaj al ŝia patrino. **54** Kaj manĝis kaj trinkis li kaj kaj Li donis al li ŝafojn kaj bovojn kaj arĝenton la homoj, kiuj estis kun li, kaj ili tradormis tie la kaj oron kaj sklavojn kaj sklavinojn kaj kamelojn nokton. Kaj kiam ili leviĝis matene, li diris: Lasu kaj azenojn. **36** Kaj Sara, la edzino de mia sinjoro, min for al mia sinjoro. **55** Tiam ŝia frato kaj ŝia naskis filon al mia sinjoro, kiam ŝi maljunigis; kaj patrino diris: La junulino restu kun ni almenaŭ li donis al li ĉion, kion li havis. **37** Kaj mia sinjoro dek tagojn, poste vi iros. **56** Kaj li diris al ili: Ne jurigis min, dirante: Ne prenu edzinon por mia retenu min, ĉar la Eternulo sukcesigis mian vojon. filo el la filinoj de la Kanaanidoj, en kies lando Lasu min for, kaj mi iros al mia sinjoro. **57** Kaj mi loĝas. **38** Nur al la domo de mia patro iru kaj ili diris: Ni vokos la junulinon, kaj ni demandos, al mia familio, kaj prenu edzinon por mia filo. **58** Kaj ili alvokis Rebekan, kaj diris **39** Kaj mi diris al mia sinjoro: Eble la virino ne al ŝi: Ĉu vi iros kun ĉi tiu viro? Kaj ŝi diris: Mi iros. volos iri kun mi? **40** Kaj li diris al mi: La Eternulo, **59** Kaj ili forsendis sian fratinton Rebeka kaj ŝian antaŭ kiu mi iradis, sendos Sian angelon kun vi nutritinton kaj la sklavon de Abraham kaj liajn kaj sukcesigos vian vojon; kaj vi prenos edzinon homojn. **60** Kaj ili benis Rebekan, kaj diris al ŝi: Nia por mia filo el mia familio kaj el la domo de mia fratinol miloj da miloj elkresku el vi, kaj via idaro patro. **41** Tiam vi estos libera de mia ĵuro, kiam vi posedu la pordegojn de siaj malamikoj. **61** Kaj venos al mia familio; kaj se ili ne donos al vi, vi levigis Rebeka kaj ŝian servistinoj kaj sidiĝis sur estos libera de mia ĵuro. **42** Kaj mi venis hodiaŭ al la kameloj, kaj ili iris post tiu viro; kaj la sklavo la fonto, kaj mi diris: Eternulo, Dio de mia sinjoro premis Rebekan kaj foriris. **62** Kaj Isaak venis de Abraham! ho, se Vi volus sukcesigi mian vojon, la vojo, kiu kondukas al la puto de la Vivantokiun mi nun iras! **43** Jen mi staras apud la fonto Vidanto; li loĝis en la suda lando. **63** Kaj Isaak da akvo; la virgulino, kiu eliros, por ĉerpi, kaj al eliris, por mediti sur la kampo, kiam komenciĝis kiu mi diros: Lasu min trinki iom da akvo el via vespero; kaj li levis siajn okulojn kaj vidis, ke jen kruco, **44** kaj kiu diros al mi: Trinku vi, kaj ankaŭ venas kameloj. **64** Kaj Rebeka levis siajn okulojn, por viaj kameloj mi ĉerpos — tio estas la virino, kaj ŝi ekvidis Isaakon kaj desalts de la kamelo. **65** kiu la Eternulo destinis por la filo de mia sinjoro. Kaj ŝi diris al la sklavo: Kiu estas tiu viro, kiu iras **45** Antaŭ ol mi finis paroli en mia koro, jen Rebeka sur la kampo renkonte al ni? Kaj la sklavo diris: eliras, kaj ŝia kruco estas sur ŝia ŝultro; kaj ŝi Tio estas mia sinjoro. Kaj ŝi prenis la kovrotukon malsupreniris al la fonto kaj ĉerpis. Kaj mi diris al kaj kovris sin. **66** Kaj la sklavo rakontis al Isaak Ŝi: Volu trinkigi min. **46** Kaj rapide ŝi deprenis sian ĉion, kion li faris. **67** Kaj Isaak enkondukis ŝin krucon de la ŝultro, kaj diris: Trinku, kaj ankaŭ en la tendon de sia patrino Sara; kaj li prenis viajn kamelojn mi trinkigos. Kaj mi trinkis, kaj Rebekan, kaj ŝi fariĝis lia edzino, kaj li ekamis ŝin. ankaŭ la kamelojn ŝi trinkigis. **47** Kaj mi demandis Kaj Isaak konsoligis pri sia patrino.

Ŝin, kaj mi diris: Kies filino vi estas? Kaj ŝi diris: Filino de Betuel, filo de Nahor, kiu naskis al li Milka. Kaj mi metis la ringon sur ŝian nazon kaj la braceletojn sur ŝiajn manojn. **48** Kaj mi kliniĝis kaj faris adoron al la Eternulo, kaj mi gloris la Eternulon, la Dion de mia sinjoro Abraham, kiu kondukis min per ĝusta vojo, por ke mi prenu la filinon de la frato de mia sinjoro por lia filo. **49** Kaj nun se vi volas fari favorkorajon kaj ĝustajon al mia sinjoro, diru al mi; kaj se ne, vi ankaŭ diru al mi, kaj mi turnos min dekstren aŭ maldekstren.

25 Kaj Abraham prenis alian edzinon, kiu estis nomata Ketura. **2** Kaj ŝi naskis al li Zimranon kaj Jokšanon kaj Medanon kaj Midjanon kaj Jišbakon kaj Ŝuahon. **3** Kaj de Jokšan naskiĝis Ŝeba kaj Dedan. Kaj la filoj de Dedan estis la Ašuridoj, Letušidoj, kaj Leumidoj. **4** Kaj la filoj de Midjan estis Efa kaj Efer kaj Hanoħ kaj Abida kaj Eldaa. Ĉiuj ĉi tiuj estis la filoj de Ketura. **5** Kaj Abraham fordonis ĉion, kion li havis, al Isaak. **6** Kaj al la filoj de siaj kromvirinoj Abraham donis donacojn, kaj foririgis ilin de sia filo Isaak, ankoraŭ dum sia vivo,

orienten, en landon orientan. 7 Kaj la nombro de estis laca. 30 Kaj Esav diris al Jakob: Donu al mi la jaroj de vivo de Abraham, kiujn li travivis, estis manĝi de ĉi tiu ruĝa kuirajo, ĉar mi estas laca. cent sepdek kvin jaroj. 8 Kaj Abraham konsumiĝis Tial oni donis al li la nomon Edom. 31 Kaj Jakob kaj mortis en bona maljuneo, profundaĝa kaj diris: Vendu al mi hodiaŭ vian unuenaskitecon. sata de vivo, kaj li alkolektiĝis al sia popolo. 9 32 Kaj Esav diris: Jen mi tuj mortos; por kio do mi Kaj enterigis lin liaj filoj Isaak kaj Išmael en la bezonas la unuenaskitecon? 33 Kaj Jakob diris: duobla kaverno, kiu troviĝas antaŭ Mamre, sur la ĵuru al mi hodiaŭ; kaj tiu ĵuris al li kaj vendis sian kampo de Efron, filo de Coħar, la Ĥetido. 10 Sur la unuenaskitecon al Jakob. 34 Kaj Jakob donis al kampo, kiun aĉetis Abraham de la filoj de Ĥet, tie Esav panon kaj kuirajo el lentoj, kaj li manĝis kaj estas enterigitaj Abraham kaj lia edzino Sara. 11 trinkis, kaj levigiĝis kaj foriris. Kaj Esav malſatis la Kaj post la morto de Abraham Dio benis lian filon unuenaskitecon.

Isaak. Kaj Isaak loĝis ĉe la puto de la Vivanto-Vidanto. 12 Kaj jen estas la generaciaro de Išmael, filo de Abraham, kiun Hagar, la Egipitino, sklavino de Sara, naskis al Abraham; 13 kaj jen estas la nomoj de la filoj de Išmael, laŭ iliaj nomoj kaj generacioj: Nebajot, la unuenaskita de Išmael, kaj Kedar kaj Adbeel kaj Mibsam 14 kaj Mišma kaj Duma kaj Masa, 15 Ĥadad kaj Tema, Jetur, Nafis, kaj Kedma. 16 Tio estas la filoj de Išmael, kaj tio estas iliaj nomoj en iliaj vilagoj kaj tendaroj, dek du princoj super siaj gentoj. 17 Kaj la daŭro de la vivo de Išmael estis cent tridek sep jaroj; kaj li konsumiĝis kaj mortis kaj alkolektiĝis al sia popolo. 18 Kaj ili loĝis de Ĥavila ĝis Ŝur, kiu estas antaŭ Egiptujo, sur la vojo al Asirio. Antaŭ ĉiuj siaj fratoj li loĝis. 19 Kaj jen estas la generaciaro de Isaak, filo de Abraham: de Abraham naskiĝis Isaak. 20 Kaj Isaak havis la aĝon de kvardek jaroj, kiam li prenis kiel edzinon Rebekan, filinon de Betuel la Siriano, el Mezopotamio, fratinon de Laban la Siriano. 21 Kaj Isaak preĝis al la Eternulo pri sia edzino, ĉar ŝi estis senfrukta; kaj la Eternulo cedis al lia prego, kaj lia edzino Rebeka gravediĝis. 22 Kaj la infanoj interpuŝiĝis en ŝia interno, kaj ŝi diris: Se estas tiel, por kio do mi gravediĝis? Kaj ŝi iris, por demandi la Eternulon. 23 Kaj la Eternulo diris al ŝi: Du popoloj estas en via ventro, Kaj du gentoj disapartiĝos el via interno; Kaj unu popolo estos pli forta ol la dua, Kaj la pli granda servos la malpli grandan. 24 Kaj kiam venis la tempo, ke ŝi nasku, tiam montriĝis, ke ĝemeloj estas en ŝia ventro. 25 Kaj la unua eliris ruĝa, li estis tutu kiel harkovrita felo; kaj oni donis al li la nomon Esav. 26 Kaj poste eliris lia frato, tenante per la mano la kalkanon de Esav; kaj oni donis al li la nomon Jakob. Kaj Isaak havis la aĝon de sesdek jaroj, kiam ili naskiĝis. 27 Kaj la knaboj grandiĝis; kaj Esav fariĝis lerta ĉasisto, kampisto, kaj Jakob fariĝis homo kvjeta, sidanta en la tendo. 28 Kaj Isaak amis Esavon, ĉar li manĝadis lian ĉasajon; sed Rebeka amis Jakobon. 29 Kaj Jakob kuiris kuirajojn; kaj Esav venis de la kampo kaj

26 Estis malsato en la lando, krom la antaŭa malsato, kiu estis en la tempo de Abraham. Kaj Isaak iris al Abimeleĥ, la reĝo de la Filiștoj, en Gerar. 2 Kaj la Eternulo aperis al li, kaj diris: Ne iru Egiptujo, loĝu en la lando, pri kiu Mi diros al vi. 3 Vivu kiel fremdulo en ĉi tiu lando, kaj Mi estos kun vi, kaj Mi benos vin; ĉar al vi kaj al via idaro Mi donos ĉiujn ĉi tiujn landojn, kaj Mi plenumos la ĵuron, kiun Mi ĵuris al via patro Abraham. 4 Kaj Mi multigos vian idaron simile al la steloj de la cielo, kaj Mi donos al via idaro ĉiujn ĉi tiujn landojn, kaj benigoj per via idaro ĉiuj popoloj de la tero; 5 pro tio, ke Abraham obeis Mian voĉon, kaj plenumadis Miajn aranĝojn, Miajn leĝojn, kaj Miajn instruojn. 6 Kaj Isaak ekloĝis en Gerar. 7 Kaj kiam la homoj de tiu loko demandis pri lia edzino, li diris: Ŝi estas mia fratino; ĉar li timis diri: Mia edzino; por ke la homoj de la loko ne mortigu lin pro Rebeka, ĉar ŝi estis belaspekta. 8 Unu fojon, kiam li estis tie jam de longa tempo, Abimeleĥ, la reĝo de la Filiștoj, rigardis tra la fenestro, kaj vidis, ke Isaak amuziĝas kun sia edzino Rebeka. 9 Tiam Abimeleĥ vokis Isaakon, kaj diris: Jen, ŝi estas ja via edzino; kial do vi diris: Ŝi estas mia fratino? Kaj Isaak diris al li: Ĉar mi pensis, ke eble mi mortos pro ŝi. 10 Kaj Abimeleĥ diris: Kion do vi faris al ni! preskaŭ jam kuŝiĝis unu el la popolo kun via edzino, kaj vi venigus sur nin krimon. 11 Kaj Abimeleĥ faris ordonon al la tutu popolo jene: Kiu tuos ĉi tiun viron aŭ lian edzinon, tiu mortos. 12 Kaj Isaak semis en tiu lando, kaj havis en tiu jaro centoble-mezuran rikolton; kaj la Eternulo lin benis. 13 Kaj tiu homo grandiĝis kaj ĉiam pli kaj pli grandiĝadis, ĝis li fariĝis tre granda. 14 Kaj li havis tre multe da brutoj malgrandaj kaj brutoj grandaj kaj grandan servistaron; kaj la Filiștoj enviis lin. 15 Kaj ĉiuj putojn, kiujn elfosis la sklavoj de lia patro en la tempo de lia patro Abraham, la Filiștoj stopis kaj plenigis ilin per tero. 16 Tiam Abimeleĥ diris al Isaak: Foriru de ni, ĉar vi fariĝis multe pli forta ol ni. 17 Kaj Isaak foriris de tie kaj aranĝis siajn

tendojn en la valo de Gerar, kaj tie li eklogis. **18** mia animo vin benu, antaŭ ol mi mortos. **5** Sed Kaj Isaak denove elfosis la akvoputojn, kiujn oni Rebeka aŭdis, kiam Isaak parolis al sia filo Esav. elfosis en la tempo de lia patro Abraham kaj la **Kaj** Esav iris sur la kampon, por ĉasi ĉasajon kaj Filiștoj ŝtopis post la morto de Abraham; kaj li alporti. **6** Kaj Rebeka diris al sia filo Jakob jene: Mi donis al ili tiujn samajn nomojn, kiujn donis al aŭdis, ke via patro diris al via frato Esav jene: **7** ili lia patro. **19** Kaj la sklavoj de Isaak fosis en la Alportu al mi ĉasajon kaj faru por mi bongustan valo kaj trovis tie puton kun freŝa akvo. **20** Kaj mangajon, kaj mi mangos, kaj mi benos vin antaŭ disputis la paštistoj de Gerar kun la paštistoj de la Eternulo antaŭ mia morto. **8** Kaj nun, mia filo, Isaak, dirante: Al ni apartenas la akvo. Kaj oni aŭskultu mian voĉon, kion mi ordonas al vi: **9** iru donis al la puto la nomon Esek, ĉar oni disputis al la brutaro kaj alportu al mi de tie du bonajn pri ĝi. **21** Kaj ili elfosis alian puton, kaj ankaŭ pri kapridojn, kaj mi faros el ili bongustan mangajon ĝi ili disputis; kaj oni donis al ĝi la nomon Sitna. por via patro, kian li amas; **10** kaj vi alportos al **22** Kaj ili forigis de tie kaj elfosis alian puton, kaj via patro, kaj li mangos, por ke li benu vin antaŭ pri ĝi oni ne disputis. Kaj li donis al ĝi la nomon sia morto. **11** Kaj Jakob diris al sia patrino Rebeka: Rehobot, dirante: Nun la Eternulo donis al ni Mia frato Esav estas ja homo harkovrita, kaj mi vastan lokon, kaj ni multigos sur la tero. **23** Kaj de estas homo glata; **12** eble mia patro min palpos, tie li formigris al Beer-Ŝeba. **24** Kaj aperis al li la tiam mi estos en liaj okuloj kiel trompanto, kaj mi Eternulo en tiu nokto, kaj diris: Mi estas la Dio venigos sur min malbenon, sed ne benon. **13** Kaj de via patro Abraham; ne timu, ĉar Mi estas kun lia patrino diris al li: Sur mi estu tiu malbeno, vi, kaj Mi benos vin kaj Mi multigos vian idaron mia filo; nur aŭskultu mian voĉon kaj iru, alportu pro Abraham, Mia servanto. **25** Kaj li konstruis al mi. **14** Kaj li iris kaj prenis kaj alportis al sia tie altaron kaj preĝis al la Eternulo. Kaj li aranĝis patrino, kaj lia patrino faris bongustan mangajon, tie sian tendon, kaj la sklavoj de Isaak elfosis tie kian amis lia patro. **15** Kaj Rebeka prenis la luksajn puton. **26** Kaj Abimeleĥ iris al li el Gerar, kaj ankaŭ vestojn de sia pli maljuna filo Esav, kiujn ŝi havis lia amiko Ahuzat kaj lia militestro Piĥol. **27** Kaj ĉe si en la domo, kaj ŝi vestis sian pli junan filon Isaak diris al ili: Por kio vi venis al mi? vi min ja Jakob; **16** kaj per la feloj de la kapridoj ŝi vestis malamas kaj forpelis min de vi. **28** Kaj ili diris: Ni liajn manojn kaj la glatajōn de lia kolo. **17** Kaj ŝi vidis, ke la Eternulo estas kun vi; tial ni diris: Estu donis la bongustan mangajon kaj la panon, kiujn juro inter ni, inter ni kaj vi, kaj ni faru interligon ŝi pretigis, en la manon de sia filo Jakob. **18** Kaj li kun vi, **29** ke vi ne faru al ni malbonon, kiel ni venis al sia patro, kaj diris: Mia patro! Kaj tiu diris: vin ne tušís kaj kiel ni faris al vi nur bonon kaj Jen mi estas; kiu vi estas, mia filo? **19** Kaj Jakob lasis vin foriri en pacο; vi estas nun benito de la diris al sia patro: Mi estas Esav, via unuenaskito; Eternulo. **30** Kaj li faris por ili festenon, kaj ili mi faris, kiel vi diris al mi; volu levigi, sidiĝu, mangis kaj trinkis. **31** Kaj ili levigis frue matene kaj mangu mian ĉasajon, por ke via animo min kaj juris al si reciproke. Kaj Isaak lasis ilin foriri, benu. **20** Kaj Isaak diris al sia filo: Kiamaniere kaj ili foriris de li en pacο. **32** Kaj en tiu tago venis vi tiel rapide trovis, mia filo? Kaj tiu diris: Ĉar la sklavoj de Isaak, kaj raportis al li pri la puto, la Eternulo, via Dio, sendis al mi renkonte. **21** kiun ili elfosis, kaj diris al li: Ni trovis akvon. **33** Kaj Isaak diris al Jakob: Alproksimiĝu, kaj mi vin Kaj li donis al ĝi la nomon Ŝiba; pro tio la nomo palpos, mia filo, ĉu tio estas vi, mia filo Esav, aŭ de la urbo estas Beer-Ŝeba ĝis hodiaŭ. **34** Kiam ne. **22** Kaj Jakob alproksimiĝis al sia patro Isaak, Esav havis la agōn de kvardek jaroj, li prenis kiel kaj tiu lin palpis, kaj diris: La voĉo estas voĉo de edzinojn Jehuditon, filinon de Beeri la Hētido, Jakob, sed la manoj estas manoj de Esav. **23** Kaj li kaj Basmaton, filinon de Elon la Hētido. **35** Kaj ili ne rekonis lin, ĉar liaj manoj estis kiel la manoj de multe ĉagrenis Isaakon kaj Rebekan.

27 Kiam Isaak maljuniĝis kaj la vidado de liaj okuloj malakriĝis, li vokis Esavon, sian pli maljunan filon, kaj diris al li: Mia filo! Kaj tiu diris al li: Jen mi estas. **2** Kaj li diris: Jen mi maljuniĝis; mi ne scias, kiam mi mortos; **3** prenu do nun viajn armilojn, vian sagujon kaj vian pafarkon, kaj iru sur la kampon kaj ĉasu por mi ĉasajon; **4** kaj faru por mi bongustan mangajon, kian mi amas, kaj alportu al mi, kaj mi ĝin mangos, por ke

kampo, kiun la Eternulo benis; **28** Dio donu al vi la vivo pro la Ĥetidinoj; se Jakob prenos edzinon roson ĉielan Kaj grason de la tero Kaj multe da el ĉi tiuj Ĥetidinoj, el la filinoj de la lando, tiam greno kaj mosto. **29** Popoloj vin servu, Kaj gentoj por kio mi vivu?

kliniĝu antaŭ vi; Estu sinjoro super viaj fratoj, Kaj kliniĝu antaŭ vi la filoj de via patrino; Viaj malbenantoj estu malbenataj, Kaj viaj benantoj estu benataj. **30** Kaj kiam Isaak finis beni Jakobon kaj apenaŭ Jakob eliris de antaŭ sia patro Isaak, lia frato Esav venis de sia ĉasado. **31** Kaj ankaŭ li faris bongustan manĝaĵon kaj alportis al sia patro, kaj diris al sia patro: Leviĝu, mia patro, kaj manĝu la ĉasajojn de via filo, por ke via animo min benu. **32** Kaj lia patro Isaak diris al li: Kiu vi estas? Kaj li diris: Mi estas via unuenaskita filo Esav. **33** Tiam Isaak ektremis per tre granda tremo, kaj diris: Kiu do estas tiu, kiu ĉasis ĉasajojn kaj alportis al mi, kaj mi mangis de ĉio, antaŭ ol vi venis, kaj mi benis lin? kaj li restos ja benita! **34** Kiam Esav aŭdis la vortojn de sia patro, li ekkriis per tre granda kaj maldolĉa krio, kaj diris al sia patro: Benu ankaŭ min, ho mia patro! **35** Kaj tiu diris: Via frato venis kun ruzo kaj prenis vian benon. **36** Kaj li diris: Ĝuste do lia nomo estas Jakob, ĉar li submetis al mi la piedon jam du fojojn; mian unuenaskitecon li prenis, kaj jen li nun prenis mian benon! Kaj li diris: Ĉu vi ne rezervis por mi benon? **37** Kaj Isaak respondis kaj diris al Esav: Jen mi faris lin sinjoro super vi, kaj ĉiujn liajn fratojn mi donis al li kiel servantojn, kaj grenon kaj moston mi havigis al li; kion do mi faros por vi, mia filo? **38** Kaj Esav diris al sia patro: Ĉu ĝi estas la sola beno, kiun vi havas? benu ankaŭ min, ho mia patro! Kaj Esav ekploris per laŭta voĉo. **39** Kaj lia patro Isaak respondis kaj diris al li: Jen la graso de la tero estu en via loko de logado Kaj la ĉiela roso de supre; **40** Kaj per via glavo vi vivos, kaj vian fraton vi servos; Sed kiam vi kontraŭbatalos, Vi dejetos lian jugon de via kolo. **41** Kaj Esav ekmalamis Jakobon pro la beno, per kiu benis lin lia patro; kaj Esav diris en sia koro: Baldaŭ venos la tagoj de funebro pro mia patro, tiam mi mortigos mian fraton Jakob. **42** Kaj oni raportis al Rebeka la vortojn de ŝia pli maljuna filo Esav; tiam ŝi sendis kaj vokis sian pli junan filon Jakob, kaj diris al li: Jen via frato Esav minacas mortigi vin; **43** tial nun, mia filo, aŭskulti mian voĉon; kaj leviĝu, forkuru al mia frato Laban en Ħaran; **44** kaj loĝu ĉe li kelkan tempon, ĝis kvietiĝos la furiozo de via frato; **45** ĝis la kolero de via frato deturniĝos de vi, kaj li forgesos, kion vi faris al li. Tiam mi sendos kaj prenos vin de tie. Kial mi perdu vin ambaŭ en unu tago? **46** Kaj Rebeka diris al Isaak: Tedis al mi

28 Tiam Isaak alvokis Jakobon kaj benis lin, kaj ordonis al li, dirante: Ne prenu edzinon el la filinoj Kanaanaj. **2** Leviĝu, iru Mezopotamion, al la domo de Betuel, la patro de via patrino, kaj prenu al vi el tie edzinon el la filinoj de Laban, la frato de via patrino. **3** Kaj Dio la Plejpotenca benu vin kaj fruktigu vin kaj multigu vin, kaj kreskigu el vi amason da popoloj. **4** Kaj Li donu al vi la benon de Abraham, al vi kaj al via idaro kune kun vi, por ke vi heredu la landon de via fremdelogado, kiun Dio donis al Abraham. **5** Kaj Isaak forsendis Jakobon, kaj tiu iris Mezopotamion, al Laban, la filo de Betuel la Siriano, frato de Rebeka, patrino de Jakob kaj Esav. **6** Kiam Esav vidis, ke Isaak benis Jakobon kaj sendis lin en Mezopotamion, por ke li prenu al si el tie edzinon, kaj ke, benante lin, li ordonis al li, dirante: Ne prenu edzinon el la filinoj Kanaanaj; **7** kaj ke Jakob obeis sian patron kaj sian patrinton kaj iris Mezopotamion: **8** tiam Esav vidis, ke ne plaĉas la filinoj Kanaanaj al lia patro Isaak. **9** Kaj Esav iris al Išmael kaj prenis al si Maħalaton, filinon de Išmael, filo de Abraham, fratinton de Nebajot, kiel edzinon krom siaj aliaj edzinoj. **10** Kaj Jakob eliris el Beer-Ŝeba kaj iris en la direkto al Ħaran. **11** Li venis al iu loko kaj restis tie, por pasigi la nokton, ĉar la suno subiris. Kaj li prenis unu el la ŝtonoj de tiu loko kaj metis ĝin sub sian kapon kaj kuŝiĝis en tiu loko. **12** Kaj li sonĝis: jen ŝtuparo staras sur la tero, kaj ĝia supro atingas la ĉielon, kaj jen arĝeloj de Dio iras sur ĝi supren kaj malsupren. **13** Kaj jen la Eternulo staras sur ĝi, kaj diras: Mi estas la Eternulo, la Dio de via patro Abraham kaj la Dio de Isaak; la teron, sur kiu vi kuŝas, Mi donos al vi kaj al via idaro. **14** Kaj via idaro estos kiel la polvo de la tero, kaj vi disvastiĝos okcidenten kaj orienten kaj norden kaj suden, kaj beniĝos per vi kaj per via idaro ĉiuj gentoj de la tero. **15** Kaj Mi estas kun vi, kaj Mi gardos vin ĉie, kien vi iros, kaj Mi revenigos vin sur ĉi tiun teron; ĉar Mi ne forlasos vin, ĝis Mi estos farinta tion, kion Mi diris al vi. **16** Kaj Jakob vekiĝis el sia dormo, kaj li diris: Vere, la Eternulo estas en ĉi tiu loko, kaj mi ne sciis. **17** Kaj li ektimis, kaj diris: Kiel timinda estas ĉi tiu loko! Ĝi estas nenio alia ol domo de Dio, kaj ĉi tie estas la pordego de la ĉielo. **18** Kaj Jakob levigis frue matene, kaj prenis la ŝtonon, kiun li estis metinta sub sian kapon, kaj starigis ĝin kiel monumenton, kaj verŝis oleon sur ĝian supron.

19 Kaj li donis al tiu loko la nomon Bet-El; sed belvizaĝa. **18** Kaj Jakob ekamis Rāhelon, kaj diris: antaŭe la nomo de la urbo estis Luz. **20** Kaj Jakob Mi servos vin sep jarojn pro Rāhel, via pli juna faris sanktan promeson, dirante: Se Dio estos filino. **19** Tiam Laban diris: Pli bone estas, ke mi kun mi, kaj gardos min sur ĉi tiu vojo, kiun mi donu ŝin al vi, ol ke mi donu ŝin al alia viro; loĝu iras, kaj donos al mi panon por manĝi kaj veston ĉe mi. **20** Kaj Jakob servis pro Rāhel sep jarojn, por porti sur mi, **21** kaj mi revenos en paco al kaj ili estis en liaj okuloj kiel kelke da tagoj, ĉar li la domo de mia patro, kaj la Eternulo estos por mi Dio: **22** tiam ĉi tiu ŝtono, kiun mi starigis kiel monumenton, estos domo de Dio, kaj de ĉio, kion Vi donos al mi, mi oferos al Vi dekonon.

29 Kaj Jakob levis siajn piedojn kaj iris al la lando de la orientanoj. **2** Kaj li vidis: jen estas puto sur la kampo, kaj tri gregoj da ŝafoj kušas apud ĝi; ĉar el la puto oni trinkigadis la gregojn; kaj granda ŝtono estis sur la aperturo de la puto. **3** Kaj kiam tie kunvenis ĉiuj gregoj, tiam oni deruladis la ŝtonon de sur la aperturo kaj trinkigadis la ŝafojn kaj denove remetadis la ŝtonon sur ĝian lokon, sur la aperturon de la puto. **4** Kaj Jakob diris al ili: Fratoj miaj, ke kie vi estas? Kaj ili diris: Ni estas el Haran. **5** Kaj li diris al ili: Ĉu vi konas Labanon, filon de Nahor? Kaj ili diris: Ni konas. **6** Kaj li diris al ili: Ĉu li bone fartas? Kaj ili diris: Li fartas bone, kaj jen lia filino Rāhel venas kun la ŝafoj. **7** Kaj li diris: De la tago restas ja ankoraŭ multe, ankoraŭ ne estas la tempo, por kolekti la gregojn; trinkigu la ŝafojn kaj iru, paštua. **8** Kaj ili diris: Ni ne povas, ĝis kolektiĝos ĉiuj gregoj kaj oni derulos la ŝtonon de sur la aperturo de la puto kaj ni trinkigos la ŝafojn. **9** Dum li ankoraŭ parolis kun ili, venis Rāhel kun la ŝafoj de sia patro, ĉar ŝi paštis ilin. **10** Kaj kiam Jakob ekvidis Rāhelon, la filinon de Laban, frato de lia patrino, kaj la ŝafojn de Laban, frato de lia patrino, tiam Jakob alproksimiĝis, derulis la ŝtonon de sur la aperturo de la puto, kaj trinkigis la ŝafojn de Laban, la frato de lia patrino. **11** Kaj Jakob kisis Rāhelon kaj laŭte ekploris. **12** Kaj Jakob diris al Rāhel, ke li estas parenco de ŝia patro kaj filo de Rebeka. Kaj ŝi kuris kaj diris al sia patro. **13** Kaj kiam Laban aŭdis la sciigon pri Jakob, filo de lia fratino, li kuris al li renkonte kaj ĉirkaŭprenis lin kaj kisis lin kaj venigis lin en sian domon. Kaj tiu rakontis al Laban ĉion. **14** Kaj Laban diris al li: Vi estas ja mia osto kaj mia karno! Kaj li logis ĉe li tutan monaton. **15** Kaj Laban diris al Jakob: Ĉu pro tio, ke vi estas mia parenco, vi devas servi min senpage? diru al mi, kion mi devas pagi al vi? **16** Sed Laban havis du filinojn; la nomo de la pli maljuna estis Lea, kaj la nomo de la pli junia estis Rāhel. **17** La okuloj de Lea estis malsanaj, sed Rāhel estis belforma kaj

belvizaĝa. **18** Kaj Jakob ekamis Rāhelon, kaj diris: Mi servos vin sep jarojn pro Rāhel, via pli juna faris sanktan promeson, dirante: Se Dio estos filino. **19** Tiam Laban diris: Pli bone estas, ke mi donu ŝin al vi, ol ke mi donu ŝin al alia viro; loĝu iras, kaj donos al mi panon por manĝi kaj veston ĉe mi. **20** Kaj Jakob servis pro Rāhel sep jarojn, por porti sur mi, **21** kaj mi revenos en paco al kaj ili estis en liaj okuloj kiel kelke da tagoj, ĉar li amis ŝin. **22** Kaj Jakob diris al Laban: Donu mian edzinon, ĉar finiĝis mia tempo, kaj mi envenos al ŝi. **23** Kaj Laban kunvenigis ĉiujn homojn de tiu loko kaj faris festemon. **24** Sed vespero li prenis sian filinon Lea kaj enirigis ŝin al li; kaj tiu envenis al ŝi. **25** Kaj Laban donis sian sklavinton Zilpa al Lea kiel sklavinton. **26** Sed matene montriĝis, ke tio estas Lea. Tiam li diris al Laban: Kion do vi faris al mi! ĉu ne pro Rāhel mi servis vin? kial do vi min trompis? **27** Tiam Laban diris: En nia loko ne estas moro, ke oni donu la pli junan antaŭ ol la pli maljunan. **28** Pasigu semajnon kun ĉi tiu, tiam mi donos al vi ankaŭ tiun, pro servo, kiun vi servos ĉe mi ankoraŭ aliajn sep jarojn. **29** Kaj Jakob faris tiel kaj pasigis semajnon kun ĉi tiu. Kaj Laban donis al li sian filinon Rāhel kiel edzinon. **30** Kaj Laban donis al sia filino Rāhel sian sklavinton Bilha kiel sklavinton. **31** Kaj Jakob envenis ankaŭ al Rāhel, kaj li amis Rāhelon pli ol Lean, kaj li servis ĉe li ankoraŭ aliajn sep jarojn. **32** Kiam la Eternulo vidis, ke Lea estas malamata, Li malŝlosis ŝian uteron; sed Rāhel estis senfrukta. **33** Kaj Lea gravediĝis kaj naskis filon, kaj ŝi donis al li la nomon Ruben, ĉar ŝi diris: La Eternulo vidis mian mizeron, kaj nun mia edzo min amos. **34** Kaj ŝi denove gravediĝis kaj naskis filon. Kaj ŝi diris: La Eternulo aŭdis, ke mi estas malamata, tial Li donis al mi ankaŭ ĉi tiun; kaj ŝi donis al li la nomon Simeon. **35** Kaj ŝi denove gravediĝis kaj naskis filon. Kaj ŝi diris: La nunan fojon mia edzo aliĝos al mi, ĉar mi naskis al li tri filojn; tial al li estis donita la nomo Levi. **36** Kaj ŝi denove gravediĝis kaj naskis filon. Kaj ŝi diris: Nun mi dankos la Eternulon; tial ŝi donis al li la nomon Jehuda. Kaj ŝi ĉesis naski.

30 Kiam Rāhel vidis, ke ŝi ne naskas al Jakob, ŝi enviis sian fratinon, kaj ŝi diris al Jakob: Donu al mi infanojn, ĉar alie mi mortos. **2** Kaj Jakob forte ekkoleris Rāhelon, kaj li diris: Ĉu mi anstataŭas Dion, kiu rifuzis al vi frukton de ventro? **3** Kaj ŝi diris: Jen estas mia sklavino Bilha; envenu al ŝi, ke ŝi nasku sur miaj genuoj kaj ke mi ankaŭ ricevu filojn per ŝi. **4** Kaj ŝi donis al li sian sklavinton Bilha kiel edzinon, kaj Jakob envenis al ŝi. **5** Kaj Bilha gravediĝis kaj naskis al Jakob filon. **6** Kaj Rāhel diris: Dio min jugiĝis kaj aŭdis

mian voĉon kaj donis al mi filon; tial ŝi donis vi? Kaj Jakob diris: Donu al mi nenion; sed se al li la nomon Dan. **7** Kaj Bilha, la sklavino de vi faros al mi jenon, tiam mi denove paštost kaj Raĥel, denove gravediĝis kaj naskis duan filon al gardoj viajn ŝafojn: **32** mi pasos hodiaŭ tra via tuta Jakob. **8** Tiam Raĥel diris: Per Dia lukto mi luktis ŝafaro; apartigui el ĝi ĉiun ŝafon mikskoloran kaj kun mia fratino, kaj mi venkis; kaj ŝi donis al li makulitan kaj ĉiun bruton nigron inter la ŝafoj, la nomon Naftali. **9** Kiam Lea vidis, ke ŝi ĉesis kaj makulitan kaj mikskoloran inter la kaproj; kaj naski, ŝi prenis sian sklavinon Zilpa kaj donis ŝin ili estu mia rekompenco. **33** Kaj respondos por mi al Jakob kiel edzon. **10** Kaj Zilpa, la sklavino de mia justeco en la morgaŭa tago, kiam vi venos Lea, naskis al Jakob filon. **11** Kaj Lea diris: Venis vidi mian rekompencon; ĉiu el la kaproj, kiu ne feliĉis kaj ŝi donis al li la nomon Gad. **12** Kaj Zilpa, estos mikskolora aŭ makulita, kaj ĉiu el la ŝafoj, la sklavino de Lea, naskis duan filon al Jakob. **13** kiu ne estos nigra, estu rigardata kiel ŝtelita de Kaj Lea diris: Por mia bono; ĉar la virinoj diros, mi. **34** Kaj Laban diris: Ĝi estu, kiel vi diris. **35** ke estas al mi bone. Kaj ŝi donis al li la nomon Kaj li apartigis en tiu tago la virkaprojn striitajn Aſer. **14** Ruben iris en la tempo de rikoltado de kaj makulitajn kaj ĉiujn kaprinojn mikskolorajn tritiko kaj trovis mandragorojn sur la kampo, kaj kaj makulitajn, ĉiujn, kiuj havis sur si iom da li alportis ilin al sia patrino Lea. Kaj Raĥel diris blankajo, kaj ĉiujn nigrain ŝafojn; kaj li transdonis al Lea: Donu al mi el la mandragoroj de via filo. ilin en la manojoj de siaj filoj. **36** Kaj li faris **15** Sed tiu diris al ŝi: Ĉu ne sufiĉas al vi, ke vi interspacon de tritaga irado inter si kaj Jakob. prenis mian edzon, kaj vi volas preni ankaŭ la Kaj Jakob paſtis la restintajn ŝafojn de Laban. **37** mandragorojn de mia filo? Tiam Raĥel diris: Nu, li Kaj Jakob prenis al si bastonojn el verdaj poploj, kuŝu kun vi ĉi tiun nokton por la mandragoroj de migdalarboj, kaj platanarboj, kaj senfeligis sur ili via filo. **16** Kiam Jakob venis de la kampo vespere, blankajn striontajn tiamaniere, ke la blankajo sur la Lea eliris al li renkonte, kaj diris: Al mi venu, ĉar bastonoj elmontriĝis. **38** Kaj li metis la skrapitajn mi aĉetis vin per la mandragoroj de mia filo. Kaj bastonojn antaŭ la ŝafoj en la akvotrinkigajn li kuŝis kun ŝi en tiu nokto. **17** Kaj Dio aŭdis Lean, kanalojn, al kiuj la ŝafoj venadis por trinki, kaj ili kaj ŝi gravediĝis kaj naskis al Jakob kvinan filon. gravediĝadis, kiam ili venadis trinki. **39** Kaj la ŝafoj **18** Kaj Lea diris: Dio donis al mi rekompencon por gravediĝis super la bastonoj, kaj ili naskis ŝafidojn tio, ke mi donis mian sklavinon al mia edzo; kaj striitajn, mikskolorajn, kaj makulitajn. **40** Kaj la ŝi donis al li la nomon Isahar. **19** Kaj Lea denove ŝafidojn Jakob apartigis, kaj li turnis la vizaĝojn gravediĝis kaj naskis sesan filon al Jakob. **20** Kaj de la brutoj kontraŭ la striitajn kaj kontraŭ la Lea diris: Havigis al mi Dio bonan havon; nun mia nigrain brutojn de Laban; sed siajn brutarojn li edzo logos ĉe mi, ĉar mi naskis al li ses filojn. Kaj apartigis kaj ne almiksis ilin al la brutoj de Laban. Ŝi donis al li la nomon Zebulun. **21** Kaj poste ŝi **41** Ĉiufoje, kiam pasiĝis brutoj fortaj, Jakob metis naskis filinon, kaj ŝi donis al ŝi la nomon Dina. la bastonojn en la kanalojn antaŭ la okuloj de la **22** Kaj Dio rememoris Raĥelon, kaj Dio elaudis brutoj, por ke ili pasiĝu antaŭ la bastonoj; **42** ŝin kaj malšlosis ŝian uteron. **23** Kaj ŝi gravediĝis sed kiam la brutoj estis malfortaj, li ne metis. kaj naskis filon. Kaj ŝi diris: Dio forprenis mian Tiamaniere la malfortaj fariĝis apartenaĵo de malhonoron. **24** Kaj ŝi donis al li la nomon Jozef, Laban, kaj la fortaj fariĝis apartenaĵo de Jakob. dirante: La Eternulo aldonos al mi alian filon. **25** **43** Kaj tiu homo fariĝis eksterordinare riĉa, kaj li Kiam Raĥel naskis Jozefon, Jakob diris al Laban: havis multe da brutoj kaj sklavinojn kaj sklavojn Forliberigu min, kaj mi iros al mia loko kaj al mia kaj kamelojn kaj azenojn. lando. **26** Donu miajn edzinojn kaj miajn infanojn, pro kiuj mi servis vin, kaj mi iros; ĉar vi konas la servon, per kiu mi vin servis. **27** Kaj Laban diris al li: Ho, se mi povus akiri vian favoron! mi spertis, ke la Eternulo benis min pro vi. **28** Kaj li diris: Difinu, kian rekompencon mi ŝuldas al vi, kaj mi donos. **29** Kaj tiu diris al li: Vi scias, kiel mi servis vin kaj kia fariĝis via brutaro ĉe mi; **30** ĉar malmulte vi havis antaŭ mi, sed nun ĝi multe vastiĝis; kaj la Eternulo benis vin post mia veno; kaj nun kiam mi laboros ankaŭ por mia domo? **31** Kaj Laban diris: Kion mi donu al

31 Li aŭdis, ke la filoj de Laban parolis jene: Jakob forprenis la tutan havon de nia patro, kaj el la havo de nia patro li akiris la tutan riĉecon. **2** Kaj Jakob vidis laŭ la vizaĝo de Laban, ke li ne estas rilate al li tia, kia li estis hieraŭ kaj antaŭhieraŭ. **3** Kaj la Eternulo diris al Jakob: Reiru en la landon de viaj patroj kaj en vian naskiĝlandon, kaj Mi estos kun vi. **4** Tiam Jakob sendis kaj vokis Raĥelon kaj Lean sur la kampon al sia brutaro; **5** kaj li diris al ili: Mi vidas laŭ la vizaĝo de via patro, ke li ne estas rilate al mi tia,

kia li estis hieraŭ kaj antaŭhieraŭ; sed la Dio de harpo. **28** Vi eĉ ne lasis min kisi miajn infanojn mia patro estis kun mi. **6** Vi scias, ke per ĉiuj kaj filinojn! malsâge vi agis. **29** Mi havas forton en miaj fortoj mi servis vian patron. **7** Sed via patro mia mano, por fari al vi malbonon; sed la Dio de trompis min kaj dekfoje ŝanĝis mian laborpagon; via patro hieraŭ diris al mi jene: Gardu vin, ke vi tamen Dio ne lasis lin fari al mi malbonon. **8** Kiam ne parolu kun Jakob bone aŭ malbone. **30** Kaj se li diris: Mikskoloraj estu via rekompenco — ĉiuj vi nun foriris, ĉar vi forte deziris esti en la domo brutoj naskis idojn mikskolorajn; kaj kiam li diris: de via patro, kial do vi ŝtelis miajn diojn? **31** Tiam Striitaj estu via rekompenco — ĉiuj brutoj naskis Jakob respondis kaj diris al Laban: Mi timis; mi striitajn. **9** Tiamaniere Dio forprenis la brutojn de pensis, ke eble vi forrabos de mi viajn filinojn. **32** via patro kaj donis al mi. **10** En la tempo, kiam la Sed tiu, ĉe kiu vi trovos viajn diojn, mortu. En la brutoj pasiĝis, mi levis miajn okulojn kaj vidis en ĉeesto de niaj parencoj serĉu ĉe mi tion, kio estas songo, ke la virbestoj, kiuj leviĝis sur la brutojn, via, kaj prenu al vi. Jakob ne sciis, ke Raĥel ilin estas striitaj, mikskoloraj, kaj makulitaj. **11** Kaj ŝtelis. **33** Tiam Laban eniris en la tendon de Jakob angelo de Dio diris al mi en la songo: Jakob! kaj kaj en la tendon de Lea kaj en la tendon de la du mi diris: Jen mi estas. **12** Kaj li diris: Levu viajn sklavinoj, kaj li ne trovis. Kaj li eliris el la tendo okulojn kaj vidu: ĉiuj virbestoj, kiuj leviĝis sur la de Lea kaj eniris en la tendon de Raĥel. **34** Sed brutojn, estas striitaj, mikskoloraj, kaj makulitaj, Raĥel prenis la domajn diojn kaj metis ilin sub la ĉar Mi vidis ĉion, kion Laban faras al vi. **13** Mi selon de la kamelo kaj sidiĝis sur ili. Kaj Laban estas la Dio el Bet-El, kie vi verŝis oleon sur la palpe esploris la tutan tendon kaj ne trovis. **35** monumenton kaj kie vi faris sanktan promeson Kaj ŝi diris al sia patro: Mia sinjoro ne koleru, al Mi. Nun leviĝu, eliru el ĉi tiu lando kaj reiru ke mi ne povas stariĝi antaŭ vi, ĉar mi havas la en la landon de via naskiĝo. **14** Kaj Raĥel kaj virinan ordinaraĵon. Kaj li serĉis kaj ne trovis la Lea respondis kaj diris al li: Ĉu ni havas ankorau domajn diojn. **36** Kaj Jakob ekkoleris kaj disputis parton kaj heredon en la domo de nia patro? **15** kun Laban. Kaj Jakob diris al Laban: Kia estas mia Li rigardas ja nin kiel fremdulinojn; ĉar li vendis kulpo, kia estas mia peko, ke vi persekutas min? nin kaj eĉ formanĝis nian monon. **16** Ĉar la tutaj **37** Vi trapalpis ĉiujn miajn apartenaĵojn; kion vi riĉo, kiun Dio forprenis de nia patro, apartenas trovis el la apartenaĵoj de via domo? elmetu ĉi tie al ni kaj al niaj infanoj. Kaj nun ĉion, kion Dio antaŭ miaj parencoj kaj viaj, kaj ili juĝu inter ni al vi diris, faru. **17** Jakob leviĝis, kaj metis siajn ambaŭ. **38** Jam dudek jarojn mi estas ĉe vi; viaj infanojn kaj siajn edzinojn sur la kamelojn. **18** Ŝafoj kaj kaproj ne estis seninfanaj; la viršafojn Kaj li forkondukis sian tutan brutaron kaj sian el via brutaro mi ne manĝis; **39** kion sovaĝaj tutan havon, kiun li akiris, sian proprajon, kiun li bestoj disiiris, tion mi ne alportis al vi: ĝi estis akiris en Mezopotamio, por iri al sia patro Isaak mia maliprofito; de mi vi postulis ĉion, kio estis en la landon Kanaanan. **19** Laban estis foririnta, ŝtelita en tago aŭ ŝtelita en nokto; **40** dum la tago por tondi siajn ŝafojn; tiam Raĥel ŝtelis la domajn min konsumis la varmego, kaj dum la nokto la diojn de sia patro. **20** Jakob trompis la atenton de malvarmo; kaj dormo kuris for de miaj okuloj. **41** Laban la Siriano, ne dirante al li, ke li forkuras. **21** Tiaj estis la dudek jaroj, dum kiuj mi servis vin Kaj li rapide foriris kune kun ĉio, kion li havis. en via domo, dek kvar jarojn pro viaj du filinoj Kaj li transpasis la Riveron kaj direktiĝis al la kaj ses jarojn pro viaj brutoj; kaj vi ŝanĝis mian monto Gilead. **22** Oni diris al Laban en la tria laborpagon dekfoje. **42** Se ne estus kun mi la tago, ke Jakob forkuris. **23** Tiam li prenis kun si Dio de mia patro, la Dio de Abraham kaj Timo siajn fratojn, kaj kuris post li distancon de sep de Isaak, vi nun foririgus min kun nenio. Mian tagoj kaj kuratingis lin sur la monto Gilead. **24** mizeron kaj la laboron de miaj manoj vidis Dio Tiam Dio aperis al Laban la Siriano nokte en la kaj ĝustigis vin hieraŭ. **43** Tiam Laban respondis songo, kaj diris al li: Gardu vin, ke vi ne parolu kaj diris al Jakob: La filinoj estas miaj filinoj, kaj la kun Jakob bone nek malbone. **25** Laban kuratingis infanoj estas miaj infanoj, kaj la brutoj estas miaj Jakobon. Jakob starigis sian tendon sur la monto, brutoj, kaj ĉio, kion vi vidas, estas mia; sed kion kaj Laban aranĝis siajn fratojn ankaŭ sur la monto mi povas fari hodiaŭ al miaj filinoj, kaj al iliaj Gilead. **26** Kaj Laban diris al Jakob: Kion vi faris? infanoj, kiujn ili naskis? **44** Nun ni faru interligon, vi trompis min kaj forkondukis miajn filinojn mi kaj vi, kaj ĝi estu atesto inter mi kaj vi. **45** kvazaŭ militkapitojn! **27** Kial vi forkuris sekrete Tiam Jakob prenis ŝtonon kaj starigis ĝin kiel kaj kaše de mi, kaj ne diris al mi? Mi foririgus memorsignon. **46** Kaj Jakob diris al siaj parencoj: vin en gajeco kaj kun kantoj, kun tamburino kaj Kolektu ŝtonojn. Kaj ili prenis ŝtonojn kaj faris

monteton; kaj ili mangis tie sur la monteto. **47** mortigos ĉe mi patrinon kun la infanoj. **12** Vi Kaj Laban donis al ĝi la nomon Jegar-Sahaduta, diris ja: Mi faros al vi bonon, kaj Mi faros vian sed Jakob donis al ĝi la nomon Galeed. **48** Laban idaron tia, kia estas la apudmara sablo, kiun oni diris: Ĉi tiu monteto estu nun atesto inter mi ne povas kalkuli pro multegeco. **13** Kaj li pasigis kaj vi; tial ĝi ricevis la nomon Galeed; **49** ankaŭ tie la nokton. Kaj li prenis el tio, kion li havis sub la nomon Micpa; ĉar li diris: Dio observu inter la mano, donacon por sia frato Esav: **14** ducent mi kaj vi, kiam ni malaperos unu de la alia. **50** kaprinojn kaj dudek virkaprojn, ducent ŝafinojn Se vi agos malbone kontraŭ miaj filinoj kaj se vi kaj dudek viršafojn, **15** tridek mammnurantajn prenos aliajn edzinojn krom miaj filinoj, tiam, se kamelojn kun iliaj idoj, kvardek bovinoj kaj dek neniu estos ĉe ni, vidu, ke Dio estas atestanto virbovojn, dudek azeninojn kaj dek azenidojn. inter mi kaj vi. **51** Kaj Laban diris al Jakob: Jen **16** Kaj li transdonis en la manojn de siaj sklavoj estas ĉi tiu monteto, kaj jen estas la memorsigno, ĉiun gregon aparte, kaj li diris al siaj sklavoj: Iru kiun mi starigis inter mi kaj vi; **52** atesto estu ĉi antaŭ mi kaj lasu liberan interspacon inter unu tiu monteto, kaj atesto estu la memorsigno, ke grego kaj alia. **17** Kaj al la unua li ordonis jene: Se mi ne transiro al vi trans ĉi tiun monteton kaj vin renkontos mia frato Esav, kaj demandos vin: vi ne transiro al mi trans ĉi tiun monteton kaj Kies vi estas? kaj kien vi iras? kaj al kiu apartenas trans la memorsignon por malbono. **53** La Dio de tio, kio estas antaŭ vi? **18** tiam diru: Al via sklavo Abraham kaj la Dio de Nahor juĝu inter ni, la Dio Jakob; ĝi estas donaco, sendata al mia sinjoro de ilia patro. Kaj Jakob juris al li per la Timo de sia Esav, kaj jen li ankaŭ mem estas post ni. **19** Kaj li patro Isaak. **54** Kaj Jakob oferbuĉis oferon sur la ordonis ankaŭ al la dua, ankaŭ al la tria, ankaŭ al monto, kaj li invitis siajn parencojn mangi panon; ĉiu, kiuj iris post la gregoj, dirante: Tiamaniere kaj ili mangis panon kaj tradormis la nokton sur la monto. **55** Laban levigis frue matene kaj kisis parolu al Esav, kiam vi lin renkontos. **20** Kaj diru: Jen ankaŭ via sklavo Jakob iras post ni. Ĉar li siajn infanojn kaj siajn filinojn kaj benis ilin, kaj pensis: Mi pardonemigos lin per la donaco, kiu foriris; kaj Laban reiris al sia loko.

32 Kaj Jakob iris sian vojon. Kaj renkontiĝis kun li angeloj de Dio. **2** Kaj Jakob diris, kiam li ilin vidis: Tio estas militistaro de Dio; kaj li donis al tiu loko la nomon Mahanaim. **3** Jakob sendis antaŭ si senditojn al sia frato Esav, en la landon Seir, en la regionon de Edom. **4** Kaj li ordonis al ili jene: Tiele diru al mia sinjoro Esav: Jen kion diris via sklavo Jakob: Mi logis ĉe Laban kaj restis tie ĝis nun. **5** Mi havas bovojn kaj azenojn, ŝafojn kaj sklavojn kaj sklavinojn; kaj mi sendas, por sciigi mian sinjoron, por ke mi akiru vian favoron. **6** Kaj la senditoj revenis al Jakob, kaj diris: Ni venis al via frato Esav; li iras renkonte al vi, kaj kvarcent homoj iras kune kun li. **7** Tiam Jakob tre ektimis kaj afliktiĝis. Kaj li dividis la homojn, kiuj estis kun li, kaj la ŝafojn kaj la bovojn kaj la kamelojn, en du taĉmentojn; **8** kaj li diris: Se Esav venos al unu taĉmento kaj venkobatos ĝin, tiam la restinta taĉmento sin savos. **9** Kaj Jakob diris: Dio de mia patro Abraham kaj Dio de mia patro Isaak, Eternulo, kiu diris al mi: Reiru en vian landon kaj en vian naskiĝlokon, kaj Mi faros al vi bonon; **10** mi estas tro malgranda por ĉiu favorkorajoj kaj por la tuta bonaĵo, kiun Vi faris al Via sklavo; ĉar kun mia bastono mi transiris ĉi tiu Jordanon, kaj nun mi havas du taĉmentojn. **11** Savu min de la mano de mia frato, de la mano de Esav; ĉar mi timas lin, ke li eble venos kaj

pasis antaŭ li; sed li pasigis tiun nokton en la tendaro. **22** Kaj li levigis en tiu nokto, kaj prenis siajn du edzinojn kaj siajn du sklavinojn kaj siajn dek unu infanojn, kaj transpasis la vadelon de Jabok. **23** Kaj li prenis ilin kaj transiris ilin trans la riveron, kaj transigis tion, kion li havis. **24** Kaj Jakob restis sola. Kaj iu luktis kun li ĝis la apero de la matenruĝo. **25** Vidinte, ke li ne povas lin venki, tiu tuŝis la artikon de lia femuro; kaj la femuro de Jakob elartikiĝis, dum li luktis kun tiu. **26** Kaj tiu diris: Forliberigu min, ĉar levigis la matenruĝo. Sed li diris: Mi ne forliberigos vin, antaŭ ol vi min benos. **27** Kaj tiu diris al li: Kia estas via nomo? Kaj li respondis: Jakob. **28** Tiam tiu diris: Ne Jakob estu de nun via nomo, sed Izrael; ĉar vi luktis kun Dio kaj kun homoj, kaj vi venkis. **29** Kaj Jakob demandis, dirante: Diru vian nomon. Sed tiu diris: Por kio vi demandas mian nomon? Kaj li benis lin tie. **30** Kaj Jakob donis al tiu loko la nomon Penuel, dirante: Ĉar mi vidis Dion vizaĝon kontraŭ vizaĝo, kaj mia animo saviĝis. **31** La suno levigis antaŭ li, kiam li trapasis Penuelon; kaj li lamis per sia femuro. **32** Tial la Izraelidoj ne manĝas ĝis la nuna tempo la tendonon, kiu estas sur la artiko de la femuro, ĉar tiu tuſis la femuran artikon de Jakob ĉe la tendeno.

33 Jakob levis siajn okulojn, kaj vidis, ke jen faris al ŝi perfontaĵon. **3** Kaj algluiĝis lia animo al venas Esav kaj kun li kvarcent homoj. Tiam Dina, la filino de Jakob, kaj li ekamis la junulinon li dividis la infanojn de Lea kaj de Raħel kaj de kaj parolis al la koro de la junulino. **4** Kaj Ŝeħem la du sklavinoj. **2** Kaj li starigis la sklavinojn kaj diris al sia patro Ħamor jene: Prenu por mi ĉi iliajn infanojn antaŭe, Lean kun ſtaj infanoj poste, tiun knabinton kiel edzinon. **5** Jakob aŭdis, ke li kaj Raħelon kun Jozef en la fino. **3** Kaj li mem senhonorigis lian filinon Dina; sed liaj filoj estis pasis preter ilin, kaj kliniĝis ĝis la tero sep fojojn, kun liaj brutoj sur la kampo, tial Jakob silentis antaŭ ol li atingis sian fraton. **4** Sed Esav kuris al li ĝis ilia veno. **6** Kaj Ħamor, la patro de Ŝeħem, renkonte kaj ĉirkau-prenis lin, kaj jetis sin sur lian eliris al Jakob, por paroli kun li. **7** Sed la filoj kolon kaj kisis lin; kaj ili ploris. **5** Esav levis siajn de Jakob venis de la kampo. Kiam ili aŭdis, la okulojn kaj ekvidis la virinojn kaj la infanojn, kaj viroj ĉagreniĝis kaj forte koleriĝis, ke li faris diris: Kuij estas ĉe vi ĉi tiuj? Jakob respondis: La malnoblaĵon en Izrael, kuſinte kun la filino de infanoj, kuujn Dio favore donis al via sklavo. **6** Jakob, kio ne devis esti farata. **8** Ħamor ekparolis Tiam alproksimiĝis la sklavinoj, ili kaj iliaj infanoj, al ili, dirante: Ŝeħem, mia filo, deziregas per sia kaj profunde kliniĝis. **7** Poste alproksimiĝis ankaŭ animo vian filinon; donu ŝin al li kiel edzinon. **9** Lea kaj ſtaj infanoj kaj kliniĝis; fine alproksimiĝis Kaj boparencigu kun ni: viajn filinojn donu al ni, Jozef kaj Raħel kaj kliniĝis. **8** Tiam Esav diris: kaj niajn filinojn prenu al vi. **10** Kaj loĝu kun ni, Kio estas tiu tuta taĉmento, kiun mi renkontis? kaj la lando estos antaŭ vi; loĝu kaj faru negocojn Kaj Jakob respondis: Por akiri la favoron de mia kaj akiru posedajojn en ĝi. **11** Kaj Ŝeħem diris al sinjoro. **9** Sed Esav diris: Mi havas multe, mia ſtia patro kaj al ſtaj fratoj: Estu favoraj al mi; kaj frato; kio apartenas al vi, tio restu ĉe vi. **10** Kaj kion vi diros al mi, mi donos. **12** Postulu de mi Jakob diris: Ho ne! se mi akiris vian favoron, prenu tre grandan doton kaj donacojn, kaj mi donos, mian donacon el mia mano; ĉar mi vidis vian kion vi diros al mi; nur donu al mi la junulinon vizagojn, kvazaŭ mi vidus la vizagojn de Dio, kaj vi kiel edzinon. **13** Kaj la filoj de Jakob respondis al montriĝis favora al mi. **11** Prenu mian benon, kiu Ŝeħem kaj al lia patro Ħamor ruze, kaj parolis tiel estas alportita al vi; ĉar Dio favore donis al mi pro tio, ke li senhonorigis lian fratinon Dina; **14** kaj mi havas ĉion. Kaj li insistis, kaj tiu prenis. **12** kaj ili diris al ili: Ni ne povas fari tion kaj doni Kaj Esav diris: Ni levigū kaj iru, kaj mi iros apud nian fratinon al viro, kiu ne estas cirkumcidita; vi. **13** Sed Jakob diris al li: Mia sinjoro scias, ke la ĉar tio estus por ni hontindajo. **15** Nur tiam ni infanoj estas malfortaj, kaj la ŝafoj kaj bovoj ĉe mi donos al vi nian konsenton, se vi estos kiel ni estas tro junaj; se oni pelos ilin dum unu tago, kaj cirkumcidos ĉe vi ĉiun virseksulon. **16** Tiam la brutaro mortos. **14** Mia sinjoro iru antaŭ sia ni donos niajn filinojn al vi kaj viajn filinojn ni sklavo, kaj mi kondukos malrapide, kiel iros la prenos al ni, kaj ni logos kun vi, kaj ni estos unu brutoj, kuuj estas antaŭ mi, kaj kiel iros la infanoj, popolo. **17** Sed se vi ne konsentos lasi cirkumcididi gis mi venos al mia sinjoro en Seir. **15** Tiam Esav vin, tiam ni prenos nian filinon kaj foriroj. **18** diris: Mi restigos ĉe vi iujn el la homoj, kuuj estas Ilia parolo plaċis al Ħamor, kaj al Ŝeħem, la filo kun mi. Sed Jakob diris: Por kio? lasu min nur de Ħamor. **19** Kaj la junulo ne prokrastis fari la posedi la favoron de mia sinjoro. **16** Kaj en tiu tago aferon, ĉar li deziris la filinon de Jakob; kaj li Esav returne foriris sian vojon al Seir. **17** Kaj Jakob estis la plej honorata inter ĉiuj domanoj de sia ekiris al Sukot kaj konstruis al si domon, kaj por patro. **20** Kaj Ħamor kaj lia filo Ŝeħem venis al la siaj brutoj li faris kabanojn; tial la loko ricevis la pordego de sia urbo, kaj ekparolis al la loĝantoj nomon Sukot. **18** Veninte el Mezopotamio, Jakob de sia urbo, dirante: **21** Tiuj homoj estas pacaj alvenis bonstate en la urbo de Ŝeħem, kiu estas kun ni; tial ili loĝu en la lando kaj faru en ĝi en la lando Kanaana; kaj li starigis sian tendon, li aĉetis el la manoj de la filoj filinojn ni donu al ili. **22** Sed nur en tia okazo tiuj de Ħamor, la patro de Ŝeħem, por cent kesitoj. **20** homoj konsentas logi kun ni kaj esti unu popolo, Kaj li starigis tie altaron, kaj li nomis ĝin El, la Dio se ni cirkumcidos ĉe ni ĉiun virseksulon, kiel ili de Izrael.

34 Dina, la filino de Lea, kuun ŝi naskis al Jakob, eliris, por vidi la filinojn de la lando. **2** Kaj vidis ŝin Ŝeħem, filo de Ħamor la ħiivido, princio de la lando, kaj li prenis ŝin kaj kuſis kun ŝi kaj

virsekuloj, ĉiu elirantaj el la pordego de lia urbo. Kaj Dio forlevigis de li sur la loko, kie Li parolis **25** En la tria tago, kiam ili estis malsanaj, du filoj kun li. **14** Jakob starigis monumenton sur la loko, de Jakob, Simeon kaj Levi, fratoj de Dina, prenis kie Li parolis kun li, monumenton ŝtonan; kaj ĉiu sian glavon kaj venis sentime en la urbon li verſis sur ĝin verſoferon kaj verſis sur ĝin kaj mortigis ĉiujn virsekulojn. **26** Kaj Ĥamoron oleon. **15** Kaj al la loko, kie Dio parolis kun li, kaj lian filon Ŝehem ili mortigis per glavo, kaj Jakob donis la nomon Bet-El. **16** Kaj ili forlasis Bet-prenis Dinan el la domo de Ŝehem kaj eliris. **27** La Elon. Kiam restis ankoraŭ negranda interspaco, filoj de Jakob venis al la mortigitoj, kaj prirabis la por veni al Efrata, Raĥel naskis, kaj ŝia akuſiĝo urbon pro tio, ke ili senhonorigis ilian fratinton. **28** estis malfacila. **17** Dum ŝia akuſiĝa suferado la Ilijaj ŝafojn kaj Ilijaj bovojn kaj Ilijaj azenojn, kaj akuſistino diris al ŝi: Ne timu, ĉar arkaŭ ĉi tiu ĉion, kio estis en la urbo, kaj tion, kio estis sur la ĉe vi estas filo. **18** Dum la elirado de ŝia animo, kampo, ili prenis. **29** Kaj ilian tutan riĉon kaj ĉiujn ĉar ŝi estis mortanta, ŝi donis al li la nomon Beniliajn infanojn kaj Ilijaj edzinojn ili malliberigis, Oni; sed lia patro donis al li la nomon Benjamen, kaj rabis ĉion, kio estis en la domoj. **30** Tiam **19** Kaj Raĥel mortis, kaj oni enterigis ŝin sur la Jakob diris al Simeon kaj al Levi: Vi afliktis min vojo al Efrata, kiu estas Bet-Lehem. **20** Kaj Jakob kaj faris min malaminda por la loĝantoj de la starigis monumenton super ŝia tomblo. Tio estas lando, por la Kanaanidoj kaj Perizidoj. Mi havas ja la tomba monumento de Raĥel ĝis la nuna tago. malmulte da homoj; kiam ili kolektiĝos kontraŭ **21** Kaj Izrael formigris, kaj starigis sian tendon mi kaj venkobatos min, tiam estos ekstermita mi transe de la turo Eder. **22** En la tempo, kiam Izrael kaj mia domo. **31** Sed ili diris: Ĉu estas permesite logiĝi en tiu lando, Ruben iris kaj kušíis kun Bilha, la kromvirino de lia patro. Kaj pri tio aŭdis Izrael. agi kun nia fratino kiel kun publikulino?

35 Kaj Dio diris al Jakob: Leviĝu, iru al Bet-El kaj loĝu tie; kaj faru tie altaron al Dio, kiu aperis al vi, kiam vi kuris de via frato Esav. **2** Tiam Jakob diris al sia domanaro, kaj al ĉiuj, kiuj estis kun li: Forigu la fremdajn diojn, kiuj estas inter vi, kaj puriĝu kaj ŝangū viajn vestojn. **3** Kaj ni levigi, kaj ni iru al Bet-El; kaj mi faros tie altaron al Dio, kiu atentis min en la tago de mia mizerio, kaj estis kun mi sur la vojo, kiun mi iris. **4** Kaj ili donis al Jakob ĉiujn fremdajn diojn, kiuj estis en Ilijaj manoj, kaj la ringojn, kiuj estis en Ilijaj oreloj; kaj Jakob enfosis ilin sub la kverko, kiu estis apud Ŝehem. **5** Kaj ili ekiris. Kaj timo de Dio venis sur la urbojn, kiuj estis ĉirkaŭ ili, kaj ili ne persekitis la filojn de Jakob. **6** Jakob venis al la urbo Luz, kiu estas en la lando Kanaana kaj havas ankaŭ la nomon Bet-El, li kaj ĉiuj homoj, kiuj estis kun li. **7** Kaj li konstruis tie altaron, kaj donis al la loko la nomon El-Bet-El; ĉar tie aperis al li Dio, kiam li kuris de sia frato. **8** Tiam mortis Debora, la mammutrintino de Rebeka, kaj oni ŝin enterigis apud Bet-El, sub la kverko. Kaj tiu loko ricevis la nomon Alon-Bahut. **9** Kaj denove Dio aperis al Jakob, kiam li revenis el Mezopotamio, kaj benis lin. **10** Kaj Dio diris al li: Via nomo estas Jakob; tamen ne plue estu nomata Jakob, sed Izrael estu via nomo. Kaj Li donis al li la nomon Izrael. **11** Kaj akiritaĵon, kiun li akiris en la lando Kanaana; kaj Dio diris al li: Mi estas Dio la Plejpotenco; fruktu kaj multiĝu; popolo kaj popolaro fariĝos el vi, kaj reĝoj eliros el via lumbo. **12** Kaj la landon, kiun povis teni ilin pro la grandeco de iliaj brutaroj.

la nomon Alon-Bahut. **13** **8** Kaj Esav ekloĝis sur la monto Seir; Esav estas

La filoj de Jakob estis dek du: **23** la filo de Lea: Ruben, la unuenaskito de Jakob, kaj Simeon kaj Levi kaj Jehuda kaj Isaĥar kaj Zebulun; **24** la filo de Raĥel: Jozef kaj Benjamen; **25** kaj la filo de Bilha, sklavino de Raĥel: Dan kaj Naftali; **26** kaj la filo de Zilpa, sklavino de Lea: Gad kaj Ašer. Tio estas la filo de Jakob, kiuj naskiĝis al li en Mezopotamio. **27** Kaj Jakob venis al sia patro Isaak en Mamre, al Kiryat-Arba (tio estas fiebron), kie vivis fremdule Abraham kaj Isaak. **28** Isaak havis la agon de cent okdek jaroj. **29** Kaj Isaak konsumiĝis kaj mortis kaj alkolektiĝis al sia popolo, estante maljuna kaj sata de vivo. Kaj lin enterigis liaj filoj Esav kaj Jakob.

36 Jen estas la generaciaro de Esav, kiu ankaŭ estas Edom. **2** Esav prenis siajn edzinojn el la Kanaanidinoj: Adan, filinon de Elon la Ĥetido, kaj Oholibaman, filinon de Ana, filino de Cibeon la Ĥivido, **3** kaj Basmaton, filinon de Išmael, fratinton de Nebajot. **4** Kaj Ada naskis al Esav Elifazon, kaj Basmat naskis Reuelon. **5** Kaj Oholibama naskis Jeušon kaj Jalamon kaj Korahon. Tio estas la filoj de Esav, kiuj naskiĝis al li en la lando Kanaana. **6** Kaj Esav prenis siajn edzinojn kaj siajn filojn kaj siajn filinojn kaj ĉiujn siajn domanojn kaj sian havon kaj ĉiujn siajn brutojn kaj sian tutan via nomo. Kaj akiritaĵon, kiun li akiris en la lando Kanaana; kaj fruktu foriris en alian landon, for de sia frato Jakob. **7** kaj multiĝu; popolo kaj popolaro fariĝos el vi, kaj Ĉar ilia havo estis tiel granda, ke ili ne povis loĝi reĝoj eliros el via lumbo. **12** Kaj la lando, en kiu ili vivis fremdule, ne Mi donis al Abraham kaj al Isaak, Mi donos al vi, povis teni ilin pro la grandeco de iliaj brutaroj. kaj al via idaro post vi Mi donos la landon. **13** **8** Kaj Esav ekloĝis sur la monto Seir; Esav estas

ankaŭ Edom. **9** Kaj jen estas la generacio de filo de Bedad, kiu venkobatis la Midjanidojn sur Esav, la patro de la Edomidoj, sur la monto Seir: **10** la kampo de Moab; kaj la nomo de lia urbo estis jen estas la nomoj de la filoj de Esav: Elifaz, filo de Avit. **36** Kiam mortis Hadad, ekreğis anstataŭ li Ada, edzino de Esav; Reuel, filo de Basmat, edzino Samla el Masreka. **37** Kiam mortis Samla, ekreğis de Esav. **11** Kaj la filoj de Elifaz estis: Teman, Omar, anstataŭ li Ŝaul el Rehobot ĉe la Rivero. **38** Kiam Cefo kaj Gatam kaj Kenaz. **12** Kaj Timna estis mortis Ŝaul, ekreğis anstataŭ li Baal-ħanan, filo kromvirino de Elifaz, filo de Esav, kaj ŝi naskis al de Āħbor. **39** Kiam mortis Baal-ħanan, filo de Elifaz Amalekon. Tio estas la filoj de Ada, edzino Āħbor, ekreğis anstataŭ li Hadar, la nomo de lia de Esav. **13** Kaj jen estas la filoj de Reuel: Nahāt urbo estis Pau, kaj la nomo de lia edzino estis kaj Zeraħ, Ŝama kaj Miza. Tio estas la filoj de Mehetabel, filino de Matred, filino de Me-Zahab. Basmat, edzino de Esav. **14** Kaj jen estas la filoj de **40** Kaj jen estas la nomoj de la ĉefoj de Esav, laŭ Oholibama, filino de Ana, filino de Cibeon, edzino iliaj gentoj, lokoj, kaj nomoj: ĉefo Timna, ĉefo de Esav: ŝi naskis al Esav Jeušon kaj Jalamon kaj Alva, ĉefo Jetet, **41** ĉefo Oholibama, ĉefo Ela, ĉefo Korahon. **15** Jen estas la ĉefoj de la filoj de Esav: la Pinon, **42** ĉefo Kenaz, ĉefo Teman, ĉefo Mibcar, filoj de Elifaz, unuenaskito de Esav: ĉefo Teman, **43** ĉefo Magdiel, ĉefo Iram. Tio estas la ĉefoj de ĉefo Omar, ĉefo Cefo, ĉefo Kenaz, **16** ĉefo Korah, Edom, kiel ili loĝis en la lando, posedata de ili. ĉefo Gatam, ĉefo Amalek. Tio estas la ĉefoj de Esav estis la patro de la Edomidoj.

Elifaz en la lando de Edom. Tio estas la filoj de Ada. **17** Kaj jen estas la filoj de Reuel, filo de Esav: ĉefo Nahat, ĉefo Zeraḥ, ĉefo Ŝama, ĉefo Miza. Tio estas la ĉefoj de Reuel en la lando de Edom. Tio estas la filoj de Basmat, edzino de Esav. **18** Kaj jen estas la filoj de Oholibama, edzino de Esav: ĉefo Jeu\$, ĉefo Jalam, ĉefo Korah. Tio estas la ĉefoj de Oholibama, filino de Ana, edzino de Esav. **19** Tio estas la filoj de Esav, kaj tio estas iliaj ĉefoj. Tio estas Edom. **20** Jen estas la filoj de Seir la Horido, kiuj loĝis en la lando: Lotan kaj Ŝobel kaj Cibeon kaj Ana. **21** kaj Dišon kaj Ecer kaj Dišan. Tio estas la ĉefoj de la Horidoj, filoj de Seir, en la lando de Edom. **22** La filoj de Lotan estis: Horai kaj Hemam; kaj la fratinco de Lotan estis Timna. **23** Kaj jen estas la filoj de Ŝobel: Alvan kaj Manahat kaj Ebal, Ŝefo kaj Onam. **24** Kaj jen estas la infanoj de Cibeon: Aja kaj Ana. Tio estas tiu Ana, kiu trovis la varmajn akvojn en la dezerto, kiam li paštis la azenojn de sia patro Cibeoni. **25** Kaj jen estas la infanoj de Ana: Dišon, kaj Oholibama, filino de Ana. **26** Kaj jen estas la filoj de Dišon: Hemdan kaj Ešban kaj Jitran kaj Keran. **27** Jen estas la filoj de Ecer: Bilhan kaj Zaavan kaj Akan. **28** Jen estas la filoj de Dišan: Uc kaj Aran. **29** Jen estas la ĉefoj de la Horidoj: ĉefo Lotan, ĉefo Ŝobel, ĉefo Cibeon, ĉefo Ana, **30** ĉefo Dišon, ĉefo Ecer, ĉefo Dišan. Tio estas la ĉefoj de la Horidoj, laŭ la ordo de ilia ĉefeco en la lando Seir. **31** Kaj jen estas la reĝoj, kiuj regis en la lando de Edom, antaŭ ol aperis reĝo ĉe la Izraelidoj: **32** En Edom regis Bela, filo de Beor, kaj la nomo de lia urbo estis Dinhaba. **33** Kiam Bela mortis, ekrigis anstataŭ li Jobab, filo de Zeraḥ el Bocra. **34** Kiam mortis Jobab, ekrigis anstataŭ li Hušam el la lando de la Temananoj. **35** Kiam mortis Hušam, ekrigis anstataŭ li Hadad,

37 Jakob loĝis en la lando, en kiu lia patro loĝis fremdude, en la lando Kanaana. **2** Jen estas la generaciaro de Jakob. Jozef, havante la aĝon de dek sep jaroj, paštis kune kun siaj fratoj la brutaron; li estis knabo kune kun la filoj de Bilha kaj la filoj de Zilpa, la edzinoj de lia patro; kaj malbonajn famojn pri ili Jozef raportadis al ilia patro. **3** Kaj Izrael amis Jozefon pli ol ĉiujn siajn filojn, ĉar li estis por li filo naskita en maljuneco; kaj li faris al li mikskoloran veston. **4** Ĉar la fratoj vidis, ke lin ilia patro amas pli ol ĉiujn liajn fratojn, tial ili malamis lin kaj ne povis paroli kun li pace. **5** Jozef havis songon, kaj li rakontis ĝin al siaj fratoj; tiam ili ekmalamis lin ankoraŭ pli. **6** Li diris al ili: Aŭskultu la songon, kiun mi songis: **7** ni ligis garbojn meze de la kampo; kaj jen mia garbo starigis kaj restis starante, kaj viaj garboj ĝin ĉirkaŭis kaj profunde klinigis antaŭ mia garbo. **8** Tiam liaj fratoj diris al li: Ĉu vi estos reĝo super ni? aŭ ĉu vi regos super ni? Kaj ili ankoraŭ pli ekmalamis lin pro liaj songoj kaj pro liaj vortoj. **9** Kaj li songis ankoraŭ alian songon kaj rakontis ĝin al siaj fratoj, kaj diris: Mi songis ankoraŭ unu songon: jen la suno kaj la luno kaj dek unu steloj klinigas antaŭ mi. **10** Kaj li rakontis al sia patro kaj al siaj fratoj; kaj lia patro faris al li riproĉon, kaj diris al li: Kion vi volas kun tiu songo, kiun vi songis? ĉu mi kaj via patrino kaj viaj fratoj venos, por klinigi antaŭ vi ĝis la tero? **11** Kaj liaj fratoj lin enviis, sed lia patro konservis en la memoro la aferon. **12** Liaj fratoj iris paŝti la ŝafojn de sia patro en Ŝeĥem. **13** Kaj Izrael diris al Jozef: Viaj fratoj paštas ja en Ŝeĥem; venu do, mi sendos vin al ili. Kaj tiu respondis al li: Jen mi estas. **14** Kaj Izrael diris al li: Iru, rigardu, kiel fartas viaj fratoj kaj

kiel fartas la ŝafoj, kaj alportu al mi respondon. **pri li lia patro. (Sheol h7585)** **36** Sed la Midjanidoj Kaj li forsendis lin el la valo de Hebron, kaj tiu vendis lin en Egiptujo al Potifar, kortegano de venis Ŝeĥemon. **15** Kaj iu viro trovis lin, kaj vidis, ke li erarvagas sur la kampo; kaj la viro demandis lin: Kion vi serĉas? **16** Kaj li diris: Miajn fratojn mi serĉas; diru al mi, kie ili paŭtas. **17** Kaj la viro diris: Ili foriris de ĉi tie; ĉar mi aŭdis, ke ili diris: Ni iru al Dotan. Kaj Jozef iris serĉi siajn fratojn, kaj trovis ilin en Dotan. **18** Kaj ili ekvidis lin de malproksime; kaj antaŭ ol li alproksimiĝis al ili, naskiĝis en ili la malbona intenco mortigi lin. **19** Kaj ili diris unu al alia: Jen tiu songisto venas; **20** nun ni iru kaj mortigu lin, kaj ni jetu lin en unu el la putoj, kaj ni diru, ke sovaĝa besto lin formangiĝis; kaj ni vidos, kio farigos el liaj sonĝoj. **21** Sed tion aŭdis Ruben kaj savis lin el iliaj manoj, kaj diris: Ni ne mortigu lin. **22** Kaj Ruben diris al ili: Ne verŝu sangon; jetu lin en ĉi tiun puton, kiu estas en la dezerto, sed manon ne metu sur lin. Ĉar li intencis savi lin el iliaj manoj kaj revenigi lin al sia patro. **23** Kaj kiam Jozef venis al siaj fratoj, ili deprenis de li lian veston, la mikskoloran veston, kiu estis sur li; **24** kaj ili prenis lin kaj jetis lin en la puton; sed la puto estis malplena, akvo ne estis en ĝi. **25** Kiam ili sidiĝis, por manĝi panon, ili levis siajn okulojn, kaj ekvidis, ke jen karavano da Išmaelidoj venas el Gilead, kaj iliaj kameloj portas aromajojn kaj balzamon kaj mirhon; ili iras, direktante sin al Egiptujo. **26** Kaj Jehuda diris al siaj fratoj: Kian profiton ni havos, se ni mortigos nian fraton kaj kašos lian sangon? **27** Venu, ni vendos lin al la Išmaelidoj, por ke nia mano ne metiĝu sur lin; ĉar li estas nia frato, nia karno. Kaj liaj fratoj akceptis lian proponon. **28** Kaj kiam la Midjanidoj, la komercistoj, preteriris, ili eltiris kaj levis Jozefon el la puto kaj vendis Jozefon al la Išmaelidoj por dudek argentaj moneroj; kaj tiuj forkondukis Jozefon al Egiptujo. **29** Kiam Ruben revenis al la puto, li vidis, ke Jozef ne estas en la puto. Kaj li disiĝis siajn vestojn. **30** Kaj li reiris al siaj fratoj, kaj diris: La knabo forestas, kaj kien mi nun iros? **31** Kaj ili prenis la veston de Jozef kaj buĉis kapron kaj trempis la veston en la sango. **32** Kaj ili sendis la mikskoloran veston kaj venigis ĝin al sia patro, kaj dirigis: Ĉi tion ni trovis; rigardu, ĉu ĝi estas la vesto de via filo aŭ ne. **33** Kaj li rekonis ĝin, kaj diris: Ĝi estas la vesto de mia filo! sovaĝa besto lin formangiĝis! disiĝita estas Jozef! **34** Kaj Jakob disiĝis siajn vestojn kajmetis sakajon ĉirkau sian lumbon kaj funebris pri sia filo multe da tagoj. **35** Kaj ĉiuj liaj filoj kaj filinoj penis konsoli lin, sed li ne volis konsoliĝi, kaj diris: En funebro mi iros en Ŝeolon al mia filo. Tiel ploris pri li lia patro. (Sheol h7585) **36** Sed la Midjanidoj vendis lin en Egiptujo al Potifar, kortegano de Faraono, estro de la korporogardistoj.

38 En tiu tempo Jehuda apartiĝis for de siaj fratoj, kaj eklogis apud iu Adulamano, kiu estis nomata Hira. **2** Kaj Jehuda vidis tie filinon de iu Kanaanido, nomata Ŝua, kaj li prenis ŝin kaj envenis al ŝi. **3** Kaj ŝi gravediĝis kaj naskis filon; kaj li donis al li la nomon Er. **4** Kaj ŝi denove gravediĝis kaj naskis filon, kaj ŝi donis al li la nomon Onan. **5** Kaj ankorau plue ŝi naskis filon, kaj donis al li la nomon Ŝela. Sed Jehuda estis en Kezib, kiam ŝi naskis tiun. **6** Kaj Jehuda prenis edzinon por sia unuenaskito Er, kaj ŝia nomo estis Tamar. **7** Sed Er, la unuenaskito de Jehuda, estis malbona antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj la Eternulo lin mortigis. **8** Tiam Jehuda diris al Onan: Envenu al la edzino de via frato, kaj boedziĝu kun ŝi kaj naskigu idaron al via frato. **9** Sed Onan sciis, ke ne por li estos la idaro; tial, envenante al la edzino de sia frato, li elverŝadis la semon sur la teron, por ne doni idaron al sia frato. **10** Kaj malplaĉis al la Eternulo tio, kion li faris, kaj Li mortigis ankaŭ lin. **11** Tiam Jehuda diris al sia bofilino Tamar: Restu kiel vidvino en la domo de via patro, ĝis grandigos mia filo Ŝela. Ĉar li timis, ke eble li ankaŭ mortos, kiel liaj fratoj. Kaj Tamar iris kaj eklogis en la domo de sia patro. **12** Pasis multe da tempo, kaj mortis la filino de Ŝua, la edzino de Jehuda. Kiam Jehuda konsoliĝis, li iris Timnan, al la tondantoj de liaj ŝafoj, li kaj lia amiko, Hira la Adulamano. **13** Kaj oni sciigis al Tamar, dirante: Jen via bopatro iras Timnan, por tondi siajn ŝafojn. **14** Tiam ŝi demetas de si siajn vestojn de vidvineco kajkovris sin perkovrotuko kaj vualis sin, kaj sidiĝis apud la pordo de Enaim, kiu troviĝas sur la vojo al Timna. Ĉar ŝi vidis, ke Ŝela grandiĝis kaj ŝi ne estas donita al li kiel edzino. **15** Kaj Jehuda ŝin vidis, kaj li pensis, ke ŝi estas publikulino, ĉar ŝi kovris sian vizagon. **16** Kaj li turnis sin al ŝi ĉe la vojo, kaj diris: Lasu min enveni al vi. Ĉar li ne sciis, ke tio estas lia bofilino. Kaj ŝi diris: Kion vi donos al mi, se vi envenos al mi? **17** Kaj li diris: Mi sendos al vi kapron el la brutaro. Sed ŝi diris: Donu al mi garantiajn, ĝis vi sendos. **18** Kaj li diris: Kian garantiajn mi donu al vi? Ŝi diris: Vian sigelon kaj vian ŝnureton, kaj vian bastonon, kiu estas en via mano. Kaj li donis al ŝi kaj envenis al ŝi, kaj ŝi gravediĝis de li. **19** Kaj ŝi levigis kajiris, kaj formetis de si siankovrotukon kaj surmetis sur sin siajn vestojn de vidvineco. **20** Kaj Jehuda sendis la kapron per sia

amiko la Adulamano, por preni la garantiajōn el li havas, li transdonis en miajn manojn; **9** neniu la manoj de la virino; sed li ŝin ne trovis. **21** Kaj en ĉi tiu domo estas pli granda ol mi, kaj li retenis li demandis la homojn de ŝia loko, dirante: Kie de mi nenion, krom vi, ĉar vi estas lia edzino. estas la publikulino, kiu sidis en Enaim ĉe la vojo? Kiel do mi faros ĉi tiun grandan malbonagon kaj Kaj ili diris: Ĉi tie ne estis publikulino. **22** Kaj li pekos antaŭ Dio? **10** Dum ŝi paroladis al Jozef revenis al Jehuda, kaj diris: Mi ŝin ne trovis, kaj ĉiutage kaj li ne volis obei ŝin kaj kušiĝi kun ŝi ankaŭ la homoj de la loko diris, ke tie ne estis kaj esti kun ŝi, **11** okazis unu tagon, ke li venis en publikulino. **23** Tiam Jehuda diris: Ŝi prenu ĝin al la domon, por fari sian laboron, kaj neniu el la si, por ke ni ne estu mokataj; mi sendis ja ĉi tiun domanoj estis en la domo; **12** tiam ŝi kaptis lin je kapron, sed vi ŝin ne trovis. **24** Post la paso de lia vesto, dirante: Kušiĝu kun mi. Sed li lasis sian tri monatoj oni sciigis al Jehuda, dirante: Tamar, veston en ŝiaj manoj kaj forkuris for el la domo. via bofilino, malĉastiĝis, kaj ŝi eĉ gravediĝis de **13** Kaj kiam ŝi vidis, ke li lasis sian veston en ŝia malĉasteco. Tiam Jehuda diris: Elkonduki ŝin, kaj mano kaj forkuris el la domo, **14** ŝi vokis siajn oni ŝin brulmortigu. **25** Kiam oni ŝin kondukis, ŝi domanojn, kaj diris al ili: Rigardu, li venigis al sendis, ke oni diru al ŝia bopatro: Mi gravediĝis de ni Hebreon, por moki nin; ĉi tiu venis al mi, por la viro, al kiu apartenas ĉi tio. Kaj ŝi diris: Rekonu, kušiĝi kun mi; sed mi ekkriis per laŭta voĉo; **15** al kiu apartenas la sigelilo kaj la ŝnuretoj kaj ĉi kaj kiam li aŭdis, ke mi ekkriis per laŭta voĉo, tiu bastono. **26** Kaj Jehuda rekonis, kaj li diris: Ŝi li lasis sian veston ĉe mi kaj forkuris for el la estas pli prava ol mi, ĉar mi ne donis ŝin al mia domo. **16** Kaj ŝi kušiĝis lian veston apud si, ĝis lia filo Ŝela. Kaj li ŝin ne plue konis. **27** Kiam ŝi devis sinjoro venis en sian domon. **17** Kaj ŝi rakontis al naski, montriĝis, ke ĝemeloj estas en ŝia ventro. li tion saman, dirante: La sklavo, la Hebreo, kiun **28** Kaj kiam ŝi estis naskanta, elſoviĝis la mano de vi venigis al ni, venis al mi, por petoli kun mi; unu infano; kaj la akuſistino prenis kaj alligis al **18** sed kiam mi laŭte ekkriis, li lasis sian veston la mano ruĝan fadenon, dirante: Ĉi tiu eliris la ĉe mi kaj elkuris el la domo. **19** Kiam lia sinjoro unua. **29** Sed kiam li retiris sian manon, eliris lia aŭdis la vortojn de sia edzino, kiujn ŝi diris al li, frato. Kaj ŝi diris: Kial vi faris por vi traſiron? Kaj parolante: Tiel agis kun mi via sklavo — tiam li oni donis al li la nomon Perec. **30** Poste eliris lia forte ekkoleris. **20** Kaj la sinjoro de Jozef prenis lin frato, kiu havis sur sia mano la ruĝan fadenon. kaj fordonis lin en malliberejon, en la lokon, kie la Kaj oni donis al li la nomon Zerah.

39 Jozef estis forkondukitा en Egiptujon, kaj lin aĉetis Potifar, kortegano de Faraono, estro de la korpgardistoj, Egipto, el la manoj de la Išmaelidoj, kiuj venigis lin tien. **2** Kaj la Eternulo estis kun Jozef, kaj li estis sukcesulo; kaj li estis en la domo de sia sinjoro, la Egipto. **3** Kaj lia sinjoro vidis, ke la Eternulo estas kun li, kaj ke ĉion, kion li faras, la Eternulo sukcesigas en lia mano. **4** Kaj Jozef akiris lian favoron kaj servis lin; kaj li estrigis lin super sia domo, kaj transdonis en liajn manojn ĉion, kion li havis. **5** Kaj de tiu tempo, kiam li estrigis lin super sia domo, kaj super ĉio, kion li havis, la Eternulo benis la domon de la Egipto pro Jozef, kaj la beno de la Eternulo estis super ĉio, kion li havis, en la domo kaj sur la kampo. **6** Kaj li lasis ĉion, kion li havis, en la manoj de Jozef, kaj li sciis pri nenio, krom nur pri la pano, kiun li mangiĝis. Kaj Jozef estis gracia kaj bela. **7** Post kelka tempo la edzino de lia sinjoro jetis siajn rigardojn sur Jozefon, kaj diris: Kušiĝu kun mi. **8** Sed li rifuzis, kaj li diris al la edzino de sia sinjoro: Jen, mia sinjoro kontrolas ĉe mi nenion en la domo, kaj ĉion, kion

40 Post tiuj okazintaĵoj la vinisto de la reĝo de Egiptujo kaj la bakisto kulpigiĝis antaŭ sia sinjoro, la reĝo de Egiptujo. **2** Kaj Faraono koleriĝis kontraŭ siaj du korteganoj, kontraŭ la vinistro kaj kontraŭ la bakistro. **3** Kaj li metis ilin sub gardon en la domon de la estro de la korpgardistoj, en la malliberejon, en la lokon, kie Jozef estis malliberigita. **4** Kaj la estro de la korpgardistoj destinis por ili Jozefon, kaj li servis ilin. Kaj ili restis kelkan tempon en la malliberejo. **5** Kaj ambaŭ songiĝis songon, ĉiu sian apartan songon en la sama nokto, ĉiu kun aparta signifo de la songo, la vinisto kaj la bakisto de la reĝo de Egiptujo, kiuj estis tenataj en la malliberejo. **6** Kiam Jozef venis al ili matene, li

vidis, ke ili estas ĉagrenitaj. **7** Kaj li demandis vekiĝis. **5** Kaj li endormiĝis kaj denove havis la korteganojn de Faraono, kiuj estis kun li en sonĝon: jen sep spikoj levigas sur unu spiktrunko, malliberejo en la domo de lia sinjoro, dirante: dikaj kaj bonaj. **6** Sed jen sep spikoj, maldikaj kaj Kial viaj vizaĝoj estas ĉagrenitaj hodiaŭ? **8** Kaj ili bruligitaj de la orienta vento, elkreskas post ili. **7** diris al li: Ni sonĝis sonĝon, sed estas ĉi tie neniuj, Kaj la maldikaj spikoj englutis la sep spikojn dikajn kiu ĝin signifikariĝus. Kaj Jozef diris al ili: La kaj plenajn. Kaj Faraono vekiĝis, kaj vidiĝis, ke tio signifikariĝoj apartenas ja al Dio; tamen rakontu estis sonĝo. **8** En la mateno lia spirito afliktiĝis; kaj al mi. **9** Tiam la vinistestro rakontis sian sonĝon li sendis kaj vokigis ĉiujn sorĉistojn de Egiptujo al Jozef, kaj diris al li: En mia sonĝo mi vidis antaŭ kaj ĉiujn ĝiajn saĝulojn, kaj Faraono rakontis al mi vinbertrunkon; **10** la trunko havis tri branĉojn; ili sian sonĝon; sed neniuj povis signifikariĝi apenaŭ ĝi ekfloris, tuj aperis sur ĝi beraroj kun ĝin al Faraono. **9** Tiam la vinistestro ekarolis al maturaj beroj; **11** kaj la pokalo de Faraono estis Faraono, dirante: Miajn pekojn mi rememoras en mia mano; kaj mi prenis la berojn, kaj mi hodiaŭ. **10** Faraono koleris siajn sklavojn, kaj elpremis ilin en la pokalon de Faraono, kaj mi metis min en malliberejon en la domon de la donis la pokalon en la manon de Faraono. **12** Kaj estro de la korpgardistoj, min kaj la bakistestron. Jozef diris al li: Jen estas ĝia signifikariĝo: la tri **11** Kaj ni sonĝis sonĝon en unu nokto, mi kaj li; branĉoj estas tri tagoj; **13** post tri tagoj Faraono ĉiu havis sonĝon kun aparta signifo. **12** Kaj tie levos vian kapon kaj redonas al vi vian oficon, kaj estis kun ni Hebreo junulo, sklavo de la estro vi donos la pokalon de Faraono en lian manon laŭ de la korpgardistoj; kaj ni rakontis al li, kaj la maniero de antaŭe, kiam vi estis lia vinisto. **14** li signifikariĝis al ni niajn sonĝojn, al ĉiu li Sed memoru min, kiam estos bone al vi, kaj faru klarigis laŭ lia sonĝo. **13** Kaj kiel li klarigis al ni, al mi favorkorajon kaj memorigu pri mi Faraonon tiel fariĝis: min oni revenigis al mia ofico, kaj kaj elirigu min el ĉi tiu domo. **15** Ĉar oni ŝtelis min lin oni pendigis. **14** Tiam Faraono sendis alvoki el la lando de la Hebreoj, kaj ankaŭ ĉi tie mi faris Jozefon; kaj oni rapide eligis lin el la malliberejo, nenion, pro kio oni metis min en la malliberejon. kaj li sin razis kaj ŝanĝis siajn vestojn kaj venis **16** Kiam la bakistestro vidiĝis, ke la signifikariĝo al Faraono. **15** Kaj Faraono diris al Jozef: Mi estas bona, li diris al Jozef: Mi ankaŭ havis sonĝon; sonĝis sonĝon, kaj neniuj povas ĝin klarigi; sed jen tri blankaj korboj estis sur mia kapo; **17** kaj pri vi mi aŭdis, ke kiam vi aŭdas sonĝon, vi tuj en la supra korbo estis ĉiaspecaj manĝaĵoj de ĝin klarigas. **16** Kaj Jozef respondis al Faraono, Faraono, bakitaĵoj, kaj la birdoj manĝis ilin el dirante: Ĝi ne dependas de mi; Dio respondos la korbo sur mia kapo. **18** Kaj Jozef respondis, bonon al Faraono. **17** Kaj Faraono diris al Jozef: Mi dirante: Jen estas ĝia signifikariĝo: la tri korboj sonĝis, ke jen mi staras sur la bordo de la Rivero; estas tri tagoj; **19** post tri tagoj Faraono deprenos **18** kaj jen el la Rivero eliris sep bovinoj grasaj de vi vian kapon kaj pendigos vin sur arbo, kaj la kaj belaspektaj kaj paštigis en la kanejo; **19** sed birdoj formanĝos de vi vian karnon. **20** En la tria jen sep aliaj bovinoj eliris post ili, maldikaj, tre tago, tago de naskiĝo de Faraono, li faris festemon malbonaspektaj kaj malgrasaj; tiajn malbelajn, por ĉiuj siaj servantoj; kaj li venigis la vinistestron kiel ili, mi ne vidiĝis en la tutu Egipta lando; **20** kaj kaj la bakistestron en la mezon de siaj servantoj. la malgrasaj kaj malbelaj bovinoj formanĝis la **21** Kaj li redonis al la vinistestro lian oficon, kaj tiu sep antaŭajn grasajn bovinojn; **21** kaj tiuj eniĝis donis la pokalon en la manon de Faraono; **22** sed en ilian internon, sed oni ne povis rimarki, ke la bakistestron li pendigis, kiel sonĝoklarigis al ili ili eniĝis en ilian internon, kaj ilia aspekto estis Jozef. **23** Kaj la vinistestro ne rememoris Jozefon, tiel maldika, kiel antaŭe. Kaj mi vekiĝis. **22** Kaj mi sed forgesis lin.

41 Post du jaroj Faraono havis sonĝon, ke jen li staras apud la Rivero. **2** Kaj jen el la Rivero eliras sep bovinoj belaspektaj kaj grasaj, kaj ili paštigas en la kanejo. **3** Kaj jen sep aliaj bovinoj eliras post ili el la Rivero, malbelaspektaj kaj malgrasaj, kaj ili starigas apud tiuj bovinoj sur la bordo de la Rivero. **4** Kaj la bovinoj malbelaspektaj kaj malgrasaj formanĝis la sep bovinojn belaspektajn kaj grasajn. Kaj Faraono **26** La sep bovinoj estas sep jaroj, kaj la sep bonaj spikoj estas sep jaroj; ĝi estas unu sonĝo. **27** Kaj la sep bovinoj malgrasaj kaj malbelaj, kiuj

eliris post ili, estas sep jaroj; kaj la sep spikoj, metis la grenon en la urbojn; la grenon de ĉiu malplenaj kaj bruligitaj de la orienta vento, estos kampoj, kiuj estis ĉirkaŭ iu urbo, li metis en ĝin. sep jaroj de malsato. **28** Tio estas, pri kio mi diris **49** Kaj Jozef kolektis tre multe da greno, kiel la al Faraono, ke kion Dio estas faronta, Li montris marborda sablo, ĝis li ĉesis kalkuli, ĉar oni ne al Faraono. **29** Jen venos sep jaroj de granda plu povis kalkuli. **50** Antaŭ ol venis la jaroj de abundeco en la tuta Egipta lando. **30** Sed venos malsato, al Jozef naskigis du filoj, kiujn naskis al li sep jaroj de malsato post ili; kaj forgesiĝos la Asnat, filino de Poti-Fera, pastro el On. **51** Kaj al la tuta abundeco en la Egipta lando, kaj la malsato unuenaskito Jozef donis la nomon Manase, ĉar, li konsumos la teron. **31** Kaj ne restos postesigno diris, Dio forgesigis al mi ĉiujn miajn suferojn kaj de la abundeco en la lando, pro tiu malsato, kiu la tutan domon de mia patro. **52** Kaj al la dua li venos poste, ĉar ĝi estos tre malfacila. **32** Kaj se la donis la nomon Efraim, ĉar, li diris, Dio faris min songo dufoje ripetiĝis al Faraono, tio montras, fruktoporta en la lando de mia suferado. **53** Kaj ke la afero estas firme decidita de Dio, kaj Dio finiĝis la sep jaroj de abundeco, kiuj estis en la rapidos plenumi tion. **33** Kaj nun Faraono elserĉu Egipta lando. **54** Kaj komenciĝis la sep jaroj de homon kompetentan kaj saĝan kaj estrigu lin malsato, kiel diris Jozef; kaj estis malsato en ĉiuj super la Egipta lando; **34** Faraono ordonu, ke landoj, sed en la tuta lando Egipta estis pano. **55** li starigu observistojn en la lando kaj prenadu Kiam la tuta Egipta lando eksuferis malsaton, la kvinonon de ĉiuj produktoj de la Egipta tero dum popolo kriis al Faraono pri pano; tiam Faraono la sep jaroj de abundeco. **35** Kaj oni kolektu la diris al ĉiuj Egipto: Iru al Jozef, kaj kion li diros al tutan mangajo de tiuj venontaj bonaj jaroj, kaj vi, tion faru. **56** La malsato estis en la tuta lando. oni amasigu mangēblan grenon en la urboj sub la Jozef malfermis ĉiujn grenejojn, kaj vendadis al disponon de Faraono, kaj oni ĝin konservu. **36** la Egipto. Kaj la malsato estis tre granda en la Kaj tiu mangajo estos provizo por la lando por la sep jaroj de malsato, kiuj estos en la Egipta lando, por ke la lando ne pereu de malsato. **37** Kaj Egiptujo, por aĉeti de Jozef, ĉar la malsato estis tio plaĉis al Faraono kaj al ĉiuj liaj servantoj. **38** tre granda en ĉiuj landoj.

Kaj Faraono diris al siaj servantoj: Ĉu ni povus trovi tian homon, kiel li, en kiu estas la spirito de Dio? **39** Kaj Faraono diris al Jozef: Ĉar Dio sciigis al vi ĉion ĉi tion, ne ekzistas kompetentulo kaj saĝulo tie, kiel vi. **40** Vi estos super mia domo, kaj viajn vortojn obeos mia tuta popolo; nur per la trono mi estos pli alta ol vi. **41** Kaj Faraono diris al Jozef: Vidu, mi estrigis vin super la tuta Egipta lando. **42** Kaj Faraono deprenis sian ringon de sia mano kaj metis ĝin sur la manon de Jozef, kaj li vestis lin per bisinaj vestoj kaj metis oran ĉenon sur lian kolon. **43** Kaj li veturigis lin sur sia dua ĉaro; kaj oni kriis antaŭ li: Genuig! Kaj li estrigis lin super la tuta Egipta lando. **44** Kaj Faraono diris al Jozef: Mi estas Faraono; sed sen via ordono neniu levos sian manon aŭ sian piedon en la tuta Egipta lando. **45** Kaj Faraono donis al Jozef la nomon Cafnat-Paneah, kaj li donis al li kiel edzinon Asnaton, filinon de Poti-Fera, pastro el On. Kaj Jozef komencis veturadon tra la Egipta lando. **46** Jozef havis la agōn de tridek jaroj, kiam li starigis antaŭ Faraono, la reĝo de Egiptujo. Kaj Jozef foriris de Faraono kaj trapasis la tutan Egiptan landon. **47** Kaj la tero alportis en la sep jaroj de abundeco grandegajn amasojn da greno. **48** Kaj li kolektis la tutan grenon de la sep jaroj, kiuj estis en la Egipta lando, kaj li

42 Kiam Jakob sciigis, ke oni vendas grenon en Egiptujo, li diris al siaj filoj: Kion vi rigardas? **2** Kaj li diris: Mi aŭdis, ke oni vendas grenon en Egiptujo; veturu do tien kaj aĉetu por ni tie grenon, por ke ni vivu kaj ne mortu. **3** Kaj forveturis dek fratoj de Jozef, por aĉeti grenon en Egiptujo. **4** Sed Benjamemon, la fraton de Jozef, Jakob ne sendis kun liaj fratoj; ĉar li timis, ke eble lin trafos malfeliĉo. **5** Kaj la filoj de Izrael venis, por aĉeti grenon, kune kun aliaj venintoj; ĉar estis malsato en la lando Kanaana. **6** Kaj Jozef estis la estro super la lando, kaj li estis la vendanto de la greno por la tuta popolo de la lando. Kaj la fratoj de Jozef venis kaj klinigis al li vizagalte. **7** Kiam Jozef ekvidis siajn fratojn, li rekonis ilin; sed li ŝajnigis sin fremda al ili kaj parolis kun ili malafable, kaj diris al ili: El kie vi venis? Kaj ili diris: El la lando Kanaana, por aĉeti mangajon. **8** Jozef rekonis siajn fratojn, sed ili lin ne rekonis. **9** Kaj Jozef rememoritis la songojn, kiujn li sonigis pri ili. Kaj li diris al ili: Vi estas spionoj; vi venis, por vidi la malfortajn lokojn de la lando. **10** Kaj ili diris al li: Ne, mia sinjoro! viaj sklavoj venis, por aĉeti mangajon. **11** Ni ĉiuj estas filoj de unu homo; ni estas honestaj; viaj sklavoj neniam estis spionoj. **12** Sed li diris al ili: Ne, vi venis, por vidi la malfortajn lokojn de la lando. **13** Ili diris: Ni, viaj sklavoj, estas dek du fratoj, filoj de unu homo

en la lando Kanaana; la plej juna estas nun kun
nia patro, kaj unu malaperis. **14** Kaj Jozef diris al
ili: Estas tio, kion mi diris al vi, vi estas spionoj.
15 Per tio mi vin elprovos: mi ĵuras per la vivo
de Faraono, ke vi foriros el ĉi tie nur tiam, kiam
venos ĉi tien via plej juna frato. **16** Sendu unu
diris al ili en la tria tago: Tion faru, kaj vi restos
vivaj, ĉar mi havas timon antaŭ Dio. **19** Se vi
estas homoj honestaj, tiam unu el viaj fratoj restu
malliberigita en la domo, en kiu oni vin gardas,
kaj vi iru kaj forportu hejmen la grenon, kiun vi
aĉetis kontraŭ la malsato. **20** Sed vian plej juna
fraton venigu al mi, por ke pruviĝu la vereco de
viaj vortoj kaj por ke vi ne mortu. Kaj ili faris tiel.
21 Kaj ili diris unu al alia: Vere ni estas kulpaj pro
nia frato; ĉar ni vidis la suferadon de lia animo,
kiam li petegis nin, sed ni ne aŭskultis; por tio
venis sur nin ĉi tiu sufero. **22** Kaj Ruben respondis
al ili, dirante: Mi diris ja al vi: Ne peku rilate
la infanon; sed vi ne obeis; nun lia sango estas
repostulata. **23** Kaj ili ne sciis, ke Jozef komprenas;
ĉar inter ili estis tradukanto. **24** Kaj li deturnis
sin de ili kaj ekploris; poste li denove returnis sin
al ili kaj parolis kun ili, kaj li prenis el inter ili
Simeonon kaj ligis lin antaŭ iliaj okuloj. **25** Kaj
Jozef ordonis plenigi iliajn sakojn per grenon kaj
redoni ilian monon al ĉiu en lian sakon kaj doni
al ili manĝaĵon por la vojo. Tiel oni faris al ili. **26**
Kaj ili metis sian grenon sur siajn azenojn kaj
foriris. **27** Kaj unu el ili malfermis sian sakon, por
doni furaĝon al sia azeno dum la nokta halto, kaj
li ekvidis sian monon, kiu estis en la aperturo de
lia sako. **28** Kaj li diris al siaj fratoj: Mia mono
estas redonita; jen ĝi estas en mia sako. Tiam
konsterniĝis iliaj koroj, kaj kun tremo ili diris
unu al la aliaj: Kial Dio faris tion al ni? **29** Kiam ili
venis al sia patro Jakob en la landon Kanaanan, ili
rakontis al li ĉion, kio okazis al ili, dirante: **30** La
homo, kiu estas sinjoro super tiu lando, parolis
kun ni malafable, kaj diris, ke ni estas spionoj
en la lando. **31** Kaj ni diris al li: Ni estas homoj
honestaj, ni neniam estis spionoj; **32** ni estas dek
du fratoj, filoj de nia patro; unu malaperis, kaj
la plej juna estas nun kun nia patro en la lando
Kanaana. **33** Tiam diris al ni la homo, kiu estas
sinjoro super la lando: Per tio mi konvinkiĝos,
ke vi estas homoj honestaj: unu el viaj fratoj
lasu ĉe mi, kaj la necesan grenon por via hejmo
prenu kaj iru; **34** kaj venigu al mi vian plej junan
fraton; tiam mi scios, ke vi ne estas spionoj, ke
ili malplenigis siajn sakojn, montriĝis, ke ĉiu el
ili havas sian ligajon da mono en sia sako. Kaj
Vi min seninfanigis; Jozef forestas, kaj Simeon
Faraono, ke vi estas spionoj. **17** Kaj li metis ilin
sub gardon por la daŭro de tri tagoj. **18** Kaj Jozef
diris al ili en la tria tago: Tion faru, kaj vi restos
malliberigita en la domo, en kiu oni vin gardas,
kaj vi iru kaj forportu hejmen la grenon, kiun vi
aĉetis kontraŭ la malsato. **20** Sed vian plej juna
fraton venigu al mi, por ke pruviĝu la vereco de
viaj vortoj kaj por ke vi ne mortu. Kaj ili faris tiel.
21 Kaj ili diris unu al alia: Vere ni estas kulpaj pro
nia frato; ĉar ni vidis la suferadon de lia animo,
kiam li petegis nin, sed ni ne aŭskultis; por tio
venis sur nin ĉi tiu sufero. **22** Kaj Ruben respondis
al ili, dirante: Mi diris ja al vi: Ne peku rilate
la infanon; sed vi ne obeis; nun lia sango estas
repostulata. **23** Kaj ili ne sciis, ke Jozef komprenas;
ĉar inter ili estis tradukanto. **24** Kaj li deturnis
sin de ili kaj ekploris; poste li denove returnis sin
al ili kaj parolis kun ili, kaj li prenis el inter ili
Simeonon kaj ligis lin antaŭ iliaj okuloj. **25** Kaj
Jozef ordonis plenigi iliajn sakojn per grenon kaj
redoni ilian monon al ĉiu en lian sakon kaj doni
al ili manĝaĵon por la vojo. Tiel oni faris al ili. **26**
Kaj ili metis sian grenon sur siajn azenojn kaj
foriris. **27** Kaj unu el ili malfermis sian sakon, por
doni furaĝon al sia azeno dum la nokta halto, kaj
li ekvidis sian monon, kiu estis en la aperturo de
lia sako. **28** Kaj li diris al siaj fratoj: Mia mono
estas redonita; jen ĝi estas en mia sako. Tiam
konsterniĝis iliaj koroj, kaj kun tremo ili diris
unu al la aliaj: Kial Dio faris tion al ni? **29** Kiam ili
venis al sia patro Jakob en la landon Kanaanan, ili
rakontis al li ĉion, kio okazis al ili, dirante: **30** La
homo, kiu estas sinjoro super tiu lando, parolis
kun ni malafable, kaj diris, ke ni estas spionoj
en la lando. **31** Kaj ni diris al li: Ni estas homoj
honestaj, ni neniam estis spionoj; **32** ni estas dek
du fratoj, filoj de nia patro; unu malaperis, kaj
la plej juna estas nun kun nia patro en la lando
Kanaana. **33** Tiam diris al ni la homo, kiu estas
sinjoro super la lando: Per tio mi konvinkiĝos,
ke vi estas homoj honestaj: unu el viaj fratoj
lasu ĉe mi, kaj la necesan grenon por via hejmo
prenu, kaj levigu kaj iru returne al tiu homo. **14** Kaj Dio la Plejpotenca akirigu al vi kompaton de
tiu homo, ke li resendu kun vi vian alian fraton

h7585

43 La malsato estis tre premanta en la lando. **2**

Kiam ili formanĝis la grenon, kiun ili venigis
el Egiptujo, ilia patro diris al ili: Iru denove kaj
aĉetu por ni iom da pano. **3** Tiam Jehuda diris al
li jene: Tiu homo tre severe diris al ni: Ne aperu
antaŭ mi, se via frato ne estos kun vi. **4** Se vi
sendos nian fraton kun ni, tiam ni iros kaj aĉetos
por vi panon; **5** sed se vi ne sendos, tiam ni ne
iros; ĉar tiu homo diris al ni: Ne aperu antaŭ mi,
se via frato ne estos kun vi. **6** Kaj Izrael diris: Kial
vi faris al mi tian malbonon, kaj diris al la homo,
ke vi havas ankoraŭ fraton? **7** Kaj ili diris: La
homo severe demandis pri ni kaj pri nia familio,
dirante: Ĉu via patro ankoraŭ vivas? ĉu vi havas
fraton? Kaj ni respondis al li tiujn demandojn.
Ĉu ni povis sci, ke li diros: Venigu vian fraton?
8 Kaj Jehuda diris al sia patro Izrael: Sendu la
knabon kun mi, tiam ni leviĝos kaj iros, por ke
ni vivu kaj ne mortu, ni kaj vi kaj niaj infanoj. **9**
Mi garantis por li, el miaj manoj vi lin postulos.
Se mi ne revenigos lin al vi kaj ne starigos antaŭ
via vizaĝo, tiam mi estos kulpa antaŭ vi dum la
tuta vivo. **10** Se ni ne prokrastus, ni jam du fojojn
estus revenintaj. **11** Tiam diris al ili ilia patro
Izrael: Se estas tiel, tiam faru jene: prenu el la
plej bonaj fruktoj de la lando en viajn vazojn, kaj
alportu al la homo donacon: iom da balzamo kaj
iom da mielo, aromaĵon kaj mirhon, pistakojn kaj
migdalojn. **12** Kaj da mono prenu duoblan sumon
en viajn manojn, kaj la monon, kiu estis metita
returne en la aperturojn de viaj sakoj, redonu per
viaj manoĝoj; eble okazis eraro. **13** Kaj vian fraton
prenu, kaj leviĝu kaj iru returne al tiu homo. **14** Kaj Dio la Plejpotenca akirigu al vi kompaton de
tiu homo, ke li resendu kun vi vian alian fraton

kaj Benjamenon; sed mi, se mi seninfaniĝis, mi restu seninfana. **15** Kaj la homoj prenis tiujn li, pli maljuna laŭ sia maljuneco kaj pli juna laŭ donacojn, kaj da mono ili prenis duoblan sumon en siajn manojn, kaj ankaŭ Benjamenon; kaj ili leviĝis kaj iris Egiptujon kaj starigis antaŭ Jozef. **16** Kiam Jozef vidis kun ili Benjamenon, li diris al la estro de sia domo: Enkonduku tiujn homojn en la domon, kaj buĉu brunton kaj pretigu; ĉar kun mi manĝos tiuj homoj hodiaŭ tagmeze. **17** Kaj la homo faris, kiel diris Jozef, kaj la homo enkondukis tiujn homojn en la domon de Jozef. **18** Kaj tiuj homoj ektimis, kiam oni enkondukis ilin en la domon de Jozef, kaj ili diris: Pro la mono, kiu antaŭe estis metita returne en niajn sakojn, oni enkondukis nin, por ĵeti sur nin kalumnion kaj ataki nin, kaj preni nin kiel sklavojn kune kun niaj azenoj. **19** Kaj ili aliris al la homo, kiu estis estro super la domo de Jozef, kaj ekparolis al li ĉe la pordo de la domo. **20** Kaj ili diris: Pardonu, nia sinjoro! ni estis venintaj, por aĉeti panon; **21** sed kiam ni venis al la noktohaltejo kaj ni malfermis niajn sakojn, ni ekvidis, ke la mono de ĉiu el ni estas en la aperturo de lia sako, nia mono laŭ ĝia plena pezo; tial ni ĝin realportis per niaj manoj. **22** Kaj alian monon ni alportis per niaj manoj, por aĉeti panon. Ni ne scias, kiu metis nian monon en niajn sakojn. **23** Kaj li diris: Estu trankvilaj, ne timu. Via Dio kaj la Dio de via patro donis al vi trezoron en viajn sakojn; vian monon mi ricevis. Kaj li enkondukis al ili Simeonon. **24** Kaj tiu homo enkondukis ilin en la domon de Jozef kaj donis akvon, kaj ili lavis siajn piedojn; kaj li donis manĝon al iliaj azenoj. **25** Kaj ili pretigis la donacojn por la veno de Jozef tagmeze; ĉar ili aŭdis, ke tie ili manĝos panon. **26** Kaj Jozef venis hejmen; kaj ili alportis al li en la domon la donacojn, kiujn ili havis en la manoj, kaj kliniĝis al li ĝis la tero. **27** Kaj li demandis ilin pri ilia farto, kaj diris: Ĉu bone fartas via maljuna patro, pri kiu vi diris al mi? ĉu li vivas ankoraŭ? **28** Kaj ili diris: Via sklavo nia patro fartas bone; li vivas ankoraŭ. Kaj ili kliniĝis kaj jetis sin antaŭ li sur la teron. **29** Kaj li levis siajn okulojn, kaj ekvidis sian fraton Benjamen, la filon de lia patrino, kaj li diris: Ĉu tio estas via plej juna frato, pri kiu vi diris al mi? Kaj li diris: Dio vin favoru, mia filo. **30** Kaj Jozef forrapidis, ĉar ekflamis lia interno pro lia frato kaj li volis plori. Kaj li eniris en internan ĉambelon kaj ploris tie. **31** Sed li lavis sian vizaĝon kaj eliris, kaj temis sin forte, kaj diris: Surtabligu panon! **32** Kaj oni surtabligis por li aparte, kaj por ili aparte, kaj por la Egipto, kiu mangis kun li, aparte; ĉar la Egipto ne povas mangi panon kun Hebreoj; tio

estas abomenindaĵo por ili. **33** Kaj ili sidiĝis antaŭ sia juneco; kaj la homoj miris unu antaŭ alia. **34** Kaj oni portis al ili mangajojn de lia tablo; sed la porcio de Benjamen estis kvinoble pli granda, ol la porcioj de ĉiuj. Kaj ili trinkis kaj ebriĝis kun li.

44 Kaj Jozef ordonis al la estro de sia domo jene: Plenigu la sakojn de tiuj homoj per greno tiom, kiom ili nur povas porti, kaj metu la monon de ĉiu en la aperturon de lia sako; **2** kaj mian pokalon, la argentan pokalon, metu en la aperturon de la sako de la plej juna, kune kun la mono por lia greno. Kaj tiu faris, kiel Jozef diris. **3** Kiam eklumis la mateno, oni forsendis la homojn, ilin kaj iliajn azenojn. **4** Kiam ili eliris el la urbo kaj ankoraŭ ne estis malproksime, Jozef diris al la estro de sia domo: Leviĝu, kuru post tiuj homoj, kaj kiam vi atingos ilin, diru al ili: Kial vi pagis malbonon por bono? **5** Ĝi estas ja tiu pokalo, el kiu trinkas mia sinjoro, kaj li ankaŭ aŭguras sur ĝi! vi agis malbone! **6** Kaj li kuratingis ilin kaj diris al ili tiujn vortojn. **7** Kaj ili diris al li: Kial mia sinjoro parolas tiajn vortojn? Dio gardu viajn sklavojn de farado de tia afero! **8** Jen la monon, kiun ni trovis en la aperturoj de niaj sakoj, ni realportis al vi el la lando Kanaana; kiel do ni ŝtelus el la domo de via sinjoro argentojn aŭ oron? **9** Tiu el viaj sklavoj, ĉe kiu oni ĝin trovos, mortu, kaj ankaŭ ni fariĝu sklavoj al mia sinjoro. **10** Kaj li diris: Ĝi estu laŭ viaj vortoj: tiu, ĉe kiu ĝi trovigis, estu mia sklavo, sed vi estos senkulpaj. **11** Kaj rapide ĉiu el ili mallevis sian sakon sur la teron, kaj ĉiu malfermis sian sakon. **12** Kaj li serĉis; de la plej maljuna li komencis, kaj per la plej juna li finis. Kaj la pokalo trovigis en la sako de Benjamen. **13** Tiam ili disŝiris siajn vestojn, kaj ĉiu metis la ŝargon sur sian azenon, kaj ili reiris en la urban. **14** Kaj Jehuda kaj liaj fratoj venis en la domon de Jozef, kiu estis ankoraŭ tie, kaj ili jetis sin antaŭ li sur la teron. **15** Kaj Jozef diris al ili: Kian aferon vi faris! ĉu vi ne scias, ke tia homo, kiel mi, facile divenos? **16** Tiam Jehuda diris: Kion ni diru al mia sinjoro? kion ni parolu kaj per kio ni nin pravigu? Dio trovis la pekon de viaj sklavoj! jen ni estas sklavoj al mia sinjoro, ni kaj ankaŭ tiu, en kies manoj trovigis la pokalo. **17** Sed li diris: Dio min gardu de tia faro! la homo, en kies mano trovigis la pokalo, estos sklavo al mi, sed vi iru en paco al via patro. **18** Tiam Jehuda aliris al li, kaj diris: Permesu, mia sinjoro, ke via sklavo diru vorton en la orelojn de mia sinjoro, kaj ne kolerigu kontraŭ via sklavo, ĉar vi estas kiel Faraono. **19** Mia sinjoro demandis siajn sklavojn,

dirante: Ĉu vi havas patron aŭ fraton? **20** Kaj ni tero kaj por konservi vian vivon per granda savo. diris al mia sinjoro: Ni havas maljunan patron, kaj **8** Sciu do, ne vi sendis min ĉi tien, sed Dio; kaj Li malgrandan knabon, naskitan en lia maljuneo; faris min patro al Faraono, kaj sinjoro super lia kaj lia frato mortis, kaj li restis sola de sia patrino, tuta domo, kaj reganto super la tuta Egipta lando. kaj lia patro lin amas. **21** Tiam vi diris al viaj **9** Iru rapide al mia patro, kaj diru al li: Tiele diris sklavoj: Venigu lin al mi, ke mi lin rigardu. **22** via filo Jozef: Dio faris min sinjoro super la tuta Sed ni diris al mia sinjoro: La knabo ne povas Egiptujo; venu al mi, ne prokrastu. **10** Vi logos en forlasi sian patron; ĉar se li forlasos sian patron, la lando Gošen, kaj vi estos proksime de mi, vi tiu mortos. **23** Tiam vi diris al viaj sklavoj: Se ne kaj viaj filoj kaj la filoj de viaj filoj, kaj viaj ŝafoj venos kun vi viaj plej juna frato, tiam ne aperu kaj viaj bovoj, kaj ĉio, kion vi havas. **11** Kaj mi plu antaŭ mia vizaĝo. **24** Kaj kiam ni venis al via nutros vin tie, ĉar ankorau kvintaroj daŭros sklavo nia patro, ni diris al li la vortojn de mia la malsato; por ke ne mizerigis vi kaj via domo, sinjoro. **25** Nia patro diris: Reiru, aĉetu por ni ion kaj ĉio, kion vi havas. **12** Kaj jen viaj okuloj nun da greno. **26** Sed ni diris: Ni ne povas iri; se estos vidas, kaj ankaŭ la okuloj de mia frato Benjamén, kun ni nia plej juna frato, tiam ni iros; ĉar ni ne ke mia bušo parolas al vi. **13** Kaj rakontu al mia povas aperi antaŭ la vizaĝo de tiu homo, se nia patro pri mia tuta gloro en Egiptujo, kaj ĉion, plej juna frato ne estos kun ni. **27** Tiam via sklavo kion vi vidis; kaj rapide venigu mian patron ĉi nia patro diris al ni: Vi scias, ke mia edzino naskis tien. **14** Kaj li ĵetis sin sur la kolon de sia frato al mi du; **28** sed unu foriris de mi, kaj mi diris: Benjamén kaj ploris, kaj Benjamén ploris sur lia Li estas disiĝita; kaj mi ne vidis lin ĝis nun; **29** kolo. **15** Kaj li kisis ĉiujn siajn fratojn kaj ploris se vi ankaŭ ĉi tiun prenos de mi kaj lin trafos super ili. Poste liaj fratoj eparolis kun li. **16** Kaj la malfeliĉo, tiam vi enirigos miajn grizajn harojn famo venis en la domon de Faraono, ke venis la kun malĝojo en Ŝeolon. (**Sheol h7585**) **30** Kaj nun se fratoj de Jozef. Kaj tio placis al Faraono kaj al liaj mi venos al via sklavo mia patro kaj ne estos kun servantoj. **17** Kaj Faraono diris al Jozef: Diru al ni la knabo, al kies animo estas alligitaj lia animo, viaj fratoj: Faru tion, ŝargu viajn brutojn kaj iru **31** tiam, ekvidinte, ke la knabo forestas, li mortos; en la landon Kanaanan; **18** kaj prenu vian patron kaj viajn familiojn, kaj venu al mi; mi donos al sklavon al mia patro kun malĝojo en Ŝeolon. (**Sheol h7585**) **32** Ĉar mi, via sklavo, garantiis por la knabo vienon bonan en la Egipta lando, kaj vi manĝos la grasajon de la lando. **19** Kaj ordonu al ili jene: antaŭ mia patro, dirante: Se mi ne revenigis lin Prenu al vi el la Egipta lando veturilojn por viaj al vi, mi estos kulpala antaŭ mia patro por ĉiam. **33** infanoj kaj virinoj, kaj kumprenu vian patron kaj Tial mi, via sklavo, restu anstataŭ la knabo kiel venu. **20** Kaj ne tro zorgu pri viaj ajoj; ĉar ĉio sklavo ĉe mia sinjoro, sed la knabo iru kun siaj fratoj bona en la Egipta lando estas al via dispono. **21** **34** Ĉar kiel mi iros al mia patro, se la knabo Kaj la filoj de Izrael faris tiel. Kaj Jozef donis al ili ne estos kun mi? mi tiam vidus la malfeliĉon, kiu veturilojn laŭ la ordono de Faraono, kaj li donis al trafos mian patron.

45 Tiam Jozef ne povis plu sin deteni antaŭ ĉiuj, kiuj staris ĉirkaŭ li, kaj li ekkriis: Elirigu ĉiujn for de mi. Kaj neniu restis ĉe li, kiam Jozef rekonigis sin al siaj fratoj. **2** Kaj li laŭte ekploris, kaj audiis la Egipto, kaj audiis la domo de Faraono. **3** Kaj Jozef diris al siaj fratoj: Mi estas Jozef; ĉu mia patro vivas ankorau? Sed liaj fratoj ne povis respondi al li, ĉar ili konfuziĝis antaŭ li. **4** Kaj Jozef diris al siaj fratoj: Aliru do al mi. Kaj ili aliris. Kaj li diris: Mi estas Jozef, via frato, kiun vi vendis en Egiptujon. **5** Sed nun ne afliktigu, kaj ne bedaŭru, ke vi vendis min ĉi tien; ĉar por la savo de via vivo Dio sendis min antaŭ vi. **6** Ĉar nun jam dum kvin jaroj ne estos plugado nek rikoltado. **7** Kaj Dio sendis min antaŭ vi, por vin restigi sur la

tero kaj por konservi vian vivon per granda savo. **8** Sciu do, ne vi sendis min ĉi tien, sed Dio; kaj Li malgrandan knabon, naskitan en lia maljuneo; faris min patro al Faraono, kaj reganto super la tutu Egipta lando. Kaj lia koro konfuziĝis, ĉar li ne kredis al ili. **27** Kaj ili rediris al li ĉiujn vortojn de Jozef, kiujn li diris al ili; kaj li vidis la veturilojn, kiujn Jozef sendis, por veturigi lin, kaj tiam la spirito de ilia patro Jakob reviviĝis. **28** Kaj Izrael diris: Sufielas, ke mia filo Jozef ankorau vivas: mi iros kaj vidos lin, antaŭ ol mi mortos.

46 Izrael ekiris kun ĉio, kion li havis, kaj li venis kiuj naskiĝis al li en Egiptujo, estis du animoj. La en Beer-Ŝeban, kaj li alportis oferojn al la Dio nombro de ĉiuj animoj de la domo de Jakob, kiuj de sia patro Isaak. **2** Kaj Dio diris al Izrael en nokta vizio: Jakob! Jakob! Kaj tiu diris: Jen mi estas. **3** antaŭ si al Jozef, por ke li informu lin antaŭe pri Kaj Li diris: Mi estas Dio, la Dio de via patro. Ne Goſen. Kaj ili venis en la landon Goſen. **29** Kaj timu iri Egiptujon, ĉar Mi tie faros vin granda Jozef jungis sian ĉaron kaj veturis renkonte al sia popolo. **4** Mi iros kun vi Egiptujon, kaj Mi ankaŭ patro Izrael en la landon Goſen. Kaj kiam li ekvidis revenigos vin; kaj Jozef metos sian manon sur lin, li jetis sin sur lian kolon kaj longe ploris sur viajn okulojn. **5** Kaj Jakob levigis el Beer-Ŝeba; kaj lia kolo. **30** Kaj Izrael diris al Jozef: Nun mi volonte la filoj de Izrael ekveturigis sian patron Jakob kaj mortos, vidinte vian vizagón, ĉar vi vivas ankoraŭ. siajn infanojn kaj siajn edzinojn sur la veturniloj, **31** Kaj Jozef diris al siaj fratoj kaj al la domo de sia kiujn sendis Faraono, por alveturigi lin. **6** Kaj ili patro: Mi iros kaj rakontos al Faraono, kaj diros prenis siajn brutojn, kaj sian havon, kiun ili akiris al li: Miaj fratoj kaj la domo de mia patro, kiuj en la lando Kanaana, kaj venis Egiptujon, Jakob kaj lia tuta idaro kun li. **7** Siajn filojn kaj nepojn, homoj estas paštistoj, ĉar ili estas brutedukistoj; siajn filinojn kaj nepinojn, kaj sian tutan idaron li kaj siajn malgrandajn kaj grandajn brutojn, kaj venigis kun si en Egiptujon. **8** Jen estas la nomoj ĉion, kion ili havas, ili kunportis. **33** Kaj se Faraono de la filoj de Izrael, kiuj venis Egiptujon: Jakob vin alvokos, kaj diros: Kio estas via okupo? **34** kaj liaj filoj. La unuenaskito de Jabob, Ruben. **9** tiam diru: Viaj sklavoj estas brutedukistoj de nia Kaj la filo de Ruben: Ḧanoḥ kaj Palu kaj Ḥecron juneco ĝis nun, kiel ni, tiel ankaŭ niaj patroj; por kaj Karmi. **10** Kaj la filo de Simeon: Jemuel kaj ke vi enloĝigu en la lando Goſen; ĉar ĉiu paštisto Jamin kaj Ohad kaj Jahin kaj Coħar, kaj Ŝaul, filo de Kanaanidino. **11** Kaj la filo de Levi: Geršon, Kehat, kaj Merari. **12** Kaj la filo de Jehuda: Er kaj Onan kaj Ŝela kaj Perec kaj Zeraḥ; sed Er kaj Onan mortis en la lando Kanaana. Kaj la filo de Perec estis: Ḥecron kaj Ḧamul. **13** Kaj la filo de Isahār: Tola kaj Puva kaj Job kaj Ŝimron. **14** Kaj la filo de Zebulun: Sered kaj Elon kaj Jahleel. **15** Tio estas la filoj de Lea, kiujn ŝi naskis al Jakob en Mezopotamio, kaj lia filino Dina. La nombro de ĉiuj animoj de liaj filoj kaj filinoj estis tridek tri. **16** Kaj la filo de Gad: Cifjon kaj Ḩagi, Ŝuni kaj Ecbon, Eri kaj Arod kaj Arel. **17** Kaj la filo de Aśer: Jimna kaj Jišva kaj Jišvi kaj Beria, kaj Seraḥ, ilia fratino; kaj la filo de Beria: Ḧeber kaj Malkiel. **18** Tio estas la filoj de Zilpa, kiun Laban donis al sia filino Lea; kaj ŝi naskis ilin al Jakob, dek ses animojn. **19** La filo de Raḥel, edzino de Jakob: Jozef kaj Benjamén. **20** Kaj al Jozef en la lando Egipta naskiĝis Manase kaj Efraim, kiujn naskis al li Asnat, filino de Poti-Fera, pastro el On. **21** Kaj la filo de Benjamén: Bela kaj Beher kaj Aśbel, Gera kaj Naaman, Ehi kaj Roš, Mupim kaj Ḩupim kaj Ard. **22** Tio estas la filo de Raḥel, kiuj naskiĝis al Jakob, kune dek kvar animoj. **23** Kaj la filo de Dan: Ḫušim. **24** Kaj la filo de Naftali: Jah̄ceel kaj Guni kaj Jecer kaj Ŝilem. **25** Tio estas la filo de Bilha, kiun donis Laban al sia filino Raḥel; ŝi naskis ilin al Jakob, kune sep animojn. **26** La nombro de ĉiuj animoj, kiuj venis kun Jakob en Egiptujon, kiuj eliris el lia lumbo, krom la edzinoj de la filoj de Jakob, estis sesdek ses. **27** Kaj la filo de Jozef,

47 Jozef venis kaj sciigis al Faraono, kaj diris: Mia patro kaj miaj fratoj kaj iliaj malgrandaj kaj grandaj brutoj, kaj ĉio, kio apartenas al ili, venis el la lando Kanaana, kaj nun ili estas en la lando Goſen. **2** Kaj el inter siaj fratoj li prenis kvin homojn kaj starigis ilin antaŭ Faraono. **3** Kaj Faraono diris al liaj fratoj: Kio estas via okupo? Kaj ili diris al Faraono: Viaj sklavoj estas brutedukistoj, kiel ni, tiel ankaŭ niaj patroj. **4** Kaj ili diris al Faraono: Ni venis, por loĝi en la lando; ĉar ne ekzistas paštajo por la brutoj de viaj sklavoj, ĉar forta estas la malsato en la lando Kanaana; permesu do, ke viaj sklavoj loĝu en la lando Goſen. **5** Tiam Faraono diris al Jozef jene: Via patro kaj viaj fratoj venis al vi; **6** la lando Egipta estas antaŭ vi; en la plej bona loko de la lando loĝigu vian patron kaj viajn fratojn; ili loĝu en la lando Goſen; kaj se vi scias, ke estas inter ili kapablaj homoj, faru ilin administrantoj de miaj brutoj. **7** Kaj Jozef enkondukis sian patron Jakob kaj starigis lin antaŭ Faraono; kaj Jakob benis Faraonon. **8** Faraono diris al Jakob: Kian agon vi havas? **9** Kaj Jakob diris al Faraono: La nombro de la jaroj de mia migrado estas cent tridek jaroj; malmultaj kaj malbonaj estis la jaroj de mia vivo, kaj ili ne atingis la nombron de la jaroj de la vivo de miaj patroj dum ilia migrado. **10** Kaj Jakob benis Faraonon kaj foriris de Faraono. **11** Kaj Jozef enloĝigis sian patron kaj siajn fratojn, kaj donis al ili posedacon en la Egipta lando, en la lando

Rameses, kiel Faraono ordonis. **12** Kaj Jozef havigis tempo, kiam Izrael devis morti, li alvokis sian panon al sia patro kaj al siaj fratoj kaj al la tuta filon Jozef, kaj diris al li: Se mi akiris vian favoron, domo de sia patro, laŭ la nombro de la infanoj. **13** metu vian manon sub mian femuron kaj faru al Ne estis pano sur la tuta tero, ĉar la malsato estis mi favorkorajon kaj fidelajon, ne enterigu min tre fortaj; kaj senfortigis de la malsato la lando en Egiptujo; **30** sed mi kušu kun miaj patroj; Egipta kaj la lando Kanaana. **14** Kaj Jozef kolektis elportu min el Egiptujo kaj entombigu min en la tutan monon, kiu troviĝis en la lando Egipta kaj en la lando Kanaana, pro la greno, kiun oni aĉetadis; kaj Jozef enportis la tutan monon en la domon de Faraono. **15** Kiam ne estis plu mono en la lando Egipta kaj en la lando Kanaana, ĉiuj Egipto venis al Jozef, kaj diris: Donu al ni panon; kial ni mortu antaŭ vi pro tio, ke ni jam ne havas monon? **16** Tiam Jozef diris: Donu viajn brutojn; kaj mi donos al vi panon pro viaj brutoj, se vi jam ne havas monon. **17** Kaj ili alkondukis siajn brutojn al Jozef, kaj Jozef donis al ili panon pro ĉevaloj, ŝafoj, bovoj, kaj azenoj, kaj li provizadis al ili panon pro ĉiuj iliaj brutoj en tiu jaro. **18** Kiam finiĝis tiu jaro, ili venis al li en la dua jaro, kaj diris al li: Ni ne kašos antaŭ nia sinjoro, ke monon ni jam ne havas, kaj la brutoj estas ĉe nia sinjoro; nenio restis antaŭ nia sinjoro krom niaj korpoj kaj nia tero; **19** kial ni pereu antaŭ viaj okuloj, ni kaj nia tero? aĉetu nin kaj nian teron pro la pano, kaj ni kaj nia tero estu sklavoj al Faraono; kaj donu semon, por ke ni vivu kaj ne mortu kaj la tero ne dezertiĝu. **20** Kaj Jozef aĉetis la tutan Egiptan teron por Faraono; ĉar la Egipto vendis ĉiu sian kampon, ĉar forte premis ilin la malsato. Kaj la tero fariĝis propraĵo de Faraono. **21** Kaj la popolon li transirigis en la urbojn, de unu fino de Egiptujo ĝis la alia. **22** Nur la teron de la pastroj li ne aĉetis; ĉar la pastroj havis parton, difinitan de Faraono, kaj ili manĝadis sian parton, kiun donis al ili Faraono, tial ili ne vendis sian teron. **23** Kaj Jozef diris al la popolo: Jen mi aĉetis vin hodiaŭ kaj vian teron por Faraono; jen mi donas al vi semon, kaj prisemus la teron. **24** Kaj kiam vi havos rikolton, vi donos kvinonon al Faraono, kaj kvar partoj apartenos al vi, por prisemi la kampon kaj por manĝi, por vi, por ĉio, kio estas en viaj domoj, kaj por viaj infanoj. **25** Kaj ili diris: Vi konservus nian vivon; ni akiru favoron de nia sinjoro, kaj ni estu sklavoj al Faraono. **26** Kaj Jozef faris ĝin leĝo ĝis la hodiaŭa tago: de la tero Egipta kvinono de la produktoj apartenas al Faraono. Nur la tero de la pastroj ne fariĝis propraĵo de Faraono. **27** Kaj Izrael ekloĝis en la lando Egipta, en la lando Gošen; kaj ili posedis ĝin kaj fruktis kaj multiĝis forte. **28** Kaj Jakob vivis en la lando Egipta dek sep jarojn. Kaj la daŭro de la vivo de Jakob estis cent kvardek sep jaroj. **29** Kiam alproksimiĝis la

tempo, kiam Izrael devis morti, li alvokis sian panon al sia patro kaj al siaj fratoj kaj al la tuta filon Jozef, kaj diris al li: Se mi akiris vian favoron, domo de sia patro, laŭ la nombro de la infanoj. **13** metu vian manon sub mian femuron kaj faru al Ne estis pano sur la tuta tero, ĉar la malsato estis mi favorkorajon kaj fidelajon, ne enterigu min tre fortaj; kaj senfortigis de la malsato la lando en Egiptujo; **30** sed mi kušu kun miaj patroj; Egipta kaj la lando Kanaana. **14** Kaj Jozef kolektis elportu min el Egiptujo kaj entombigu min en la ilia tombujo. Kaj tiu diris: Mi faros, kiel vi diris. **31** Kaj li diris: Juru al mi. Kaj tiu ĵuris. Kaj Izrael adorkliniĝis sur la kapa parto de la lito.

48 Post tiuj okazintaj oni sciigis al Jozef: Jen, via patro estas malsana. Kaj li prenis kun si siajn du filojn, Manase kaj Efraim. **2** Kaj oni sciigis al Jakob, dirante: Jen via filo Jozef venas al vi. Tiam Izrael streĉis siajn fortojn kaj sidiĝis sur la lito. **3** Kaj Jakob diris al Jozef: Dio la Plejpotenca aperis al mi en Luz, en la lando Kanaana, kaj benis min. **4** Kaj Li diris al mi: Mi fruktigis vin kaj multigos vin kaj faros vin amaso da popoloj, kaj Mi donos ĉi tiun landon al via idaro post vi kiel eternan posedajon. **5** Kaj nun viaj du filoj, kiuj naskiĝis al vi era la lando Egipta antaŭ mia alveno al vi en Egiptujo, estas miaj; Efraim kaj Manase estu al mi, kiel Ruben kaj Simeon. **6** Sed viaj infanoj, kiuj naskiĝos al vi post ili, estu viaj; per la nomo de siaj fratoj ili estos nomataj en sia hereda parto. **7** Kiam mi venis el Mezopotamio, mortis ĉe mi Raĥel en la lando Kanaana, dum la vojo, kiam restis ankoraŭ iom da tero ĝis Efrata; kaj mi enterigis ŝin tie sur la vojo al Efrata, kiu estas nomata ankaŭ Bet-Lehem. **8** Kaj Izrael ekvidis la filojn de Jozef, kaj diris: Kiuj estas ĉi tiuj? **9** Kaj Jozef diris al sia patro: Ili estas miaj filoj, kiujn donis al mi Dio ĉi tie. Kaj tiu diris: Alkonduku ilin al mi, kaj mi benos ilin. **10** La okuloj de Izrael malfortigis de maljuneco, li ne povis bone vidi. Jozef alkondukis ilin al li, kaj li kisis ilin kaj ĉirkau-prenis ilin. **11** Kaj Izrael diris al Jozef: Vidi vian vizaĝon mi ne esperis, kaj jen Dio vidigis al mi eĉ vian idaron. **12** Kaj Jozef forigis ilin de liaj genuoj, kaj kliniĝis antaŭ li vizaĝaltere. **13** Kaj Jozef prenis ambaŭ, Efraimon per sia dekstra mano, kontraŭ la maldekstra de Izrael, kaj Manasen per sia maldekstra mano, kontraŭ la dekstra de Izrael, kaj alkondukis ilin al li. **14** Sed Izrael etendis sian dekstran manon kaj metis ĝin sur la kapon de Efraim, kvankam li estis la pli junaj, kaj sian maldekstran sur la kapon de Manase; li intence tiel faris per siaj manoj, ĉar Manase estis la unuenaskito. **15** Kaj li benis Jozefon, kaj diris: Dio, antaŭ kiu iradis miaj patroj Abraham kaj Isaak, Dio, kiu paštis min de mia naskiĝo ĝis la nuna tago, **16** la anĝelo, kiu savis min de ĉia malbono — Li benu la knabojn; oni nomu ilin per mia nomo kaj per la nomo

de miaj patroj Abraham kaj Isaak, kaj ili kresku ripozo estas bona Kaj la tero estas agrabla; Kaj li kaj multiĝu sur la tero. **17** Jozef vidis, ke lia klinis sian ŝultron por portado Kaj fariĝis laboristo patro metis sian dekstran manon sur la kapon por tributo. **16** Dan juĝos sian popolon, Kiel unu de Efraim, kaj tio ne plaĉis al li; kaj li prenis la el la triboj de Izrael. **17** Dan estos serpento ĉe la manon de sia patro, por deturni ĝin de la kapo de vojo, Cerasto ĉe la irejo, Mordanto de kalkano Efraim sur la kapon de Manase. **18** Kaj Jozef diris de ĉevalo, Ke ĝia rajdanto falas malantaŭen. **18** al sia patro: Ne tiel, mia patro, ĉar ĉi tiu estas la Vian helpon mi esperas, ho Eternulo. **19** Gadon unuenaskito; metu vian dekstran manon sur lian premos amaso, Sed li repremos ĝin je la kalkano. kapon. **19** Sed lia patro rifuzis, kaj diris: Mi scias, **20** Ĉe Ašer estas grasa lia pano, Kaj li liverados mia filo, mi scias; li ankaŭ fariĝos popolo kaj li frandajojn al reĝoj. **21** Naftali estas belkura servo; ankaŭ fariĝos granda, sed lia pli juna frato estos Li donas belajn parolojn. **22** Fruktoporta arbo estas pli granda ol li, kaj lia idaro estos multenombra Jozef, Fruktoporta arbo super fonto; La branĉoj inter la popoloj. **20** Kaj li benis ilin en tiu tago, etendiĝis super la muron. **23** Ĉagrenis lin pafistoj dirante: Per vi benados Izrael, dirante: Dio vin faru kiel Efraim kaj Manase. Kaj li metis Efraimon antaŭ Manase. **21** Kaj Izrael diris al Jozef: Jen mi mortas; kaj Dio estos kun vi kaj revenigos vin en la landon de viaj patroj. **22** Kaj mi donas al vi unu pecon da lando preferece antaŭ viaj fratoj, kiun mi prenis el la mano de la Amoridoj per mia glavo kaj pafarko.

49 Kaj Jakob alvokis siajn filojn, kaj diris: Kolektiĝu, kaj mi sciigos al vi, kio fariĝos al vi en la tempo venonta. **2** Kunvenu kaj aŭskultu, filoj de Jakob, Kaj aŭskultu Izraelon, vian patron. **3** Ruben, vi estas mia unuenaskito, Mia forto kaj komenco de mia vireco, Supro de digno kaj supro de potenco; **4** Rapidema kiel akvo, vi ne staros plej alte, Ĉar vi supreniris sur la liton de via patro; Tiam vi malhonoris mian liton per la supreniro. **5** Simeon kaj Levi, fratoj; Iloj kruelaj estas viaj glavoj, **6** En ilian konsilon mia animo ne iru, Al ilia kunveno ne aliĝu mia honoro; Ĉar en sia kolero ili mortigis viron Kaj pro sia kaprico ili kripligis bovon. **7** Malbenita estu ilia kolero, ĉar ĝi estas forta, Kaj ilia furioso, ĉar ĝi estas kruela. Mi dividos ilin en Jakob, Kaj mi disjetos ilin en Izrael. **8** Jehuda, vin laŭdos viaj fratoj; Via mano estas sur la nuko de viaj malamikoj; Kliniĝos antaŭ vi la filoj de via patro. **9** Juno leono estas Jehuda; De ĉasakiro, mia filo, vi levigis. Li genuiĝis, kuŝiĝis kiel leono kaj kiel leonino; Kiu lin levos? **10** Ne forpreniĝos sceptro de Jehuda, Nek regbastono de inter liaj piedoj, Ĝis venos paco Kaj al li humiliĝos la popoloj. **11** Li alligas al la vinbertrunko sian azenidon Kaj al la delikata vinberbranĉo la filon de sia azenino; Li lavas en vino sian veston Kaj en sango de vinberoj sian mantelon. **12** Liaj okuloj estas ruĝaj de vino Kaj la dentoj blankaj de lako. **13** Zebulun loĝos ĉe la bordo de maro, Ĉe albordiĝejo de ŝipoj, Kaj lia limo atingos Cidonon. **14** Isahar estas fortosta azeno; Li kuŝos inter la barajoj. **15** Kaj li vidis, ke

Kaj pafis kaj malamikis kontraŭ li; **24** Sed fortaj restis lia pafarko Kaj elastaj estas liaj brakoj, Per la mano de la Potenculo de Jakob, Per la Paštisto, la Roko de Izrael. **25** La Dio de via patro donos al vi helpon, La Plejpotenculo benos vin Per benoj de la ĉielo supre, Per benoj de la abismo, kiu kušas malsupre, Per benoj de la mamaj kaj de la utero. **26** La benoj de via patro estas pli fortaj, Ol la benoj de miaj gepatroj, Ĝis la limo de la eternaj altaĵoj. Ili estu sur la kapo de Jozef Kaj sur la verto de la elektito inter liaj fratoj. **27** Benjamen estas lupo karnoŝira; Matene li manĝos ĉasakiron, Kaj vespere li dividos rabajon. **28** Tio estas ĉiuj dek du triboj de Izrael; kaj tio estas, kion diris al ili ilia patro; kaj li benis ilin, ĉiun per aparta beno li benis. **29** Kaj li ordonis al ili, kaj diris al ili: Mi alkolektiĝas al mia popolo; enterigu min apud miaj patroj en la kaverno, kiu troviĝas sur la kampo de Efron la ĥetido, **30** en la duobla kampa kaverno, kiu troviĝas antaŭ Mamre en la lando Kanaana kaj kiun Abraham aĉetis kune kun la kampo de Efron la ĥetido kiel tomban posedajon. **31** Tie oni enterigis Abrahamon kaj lian edzinon Sara, tie oni enterigis Isaakon kaj lian edzinon Rebeka, kaj tie mi enterigis Lean, **32** sur la kampo kaj en la kaverno sur ĝi, kiu estas aĉetitaj de el la filoj de ĥet. **33** Kaj Jakob finis la ordonadon al siaj filoj, kaj li kunigis siajn piedojn sur la lito, kaj mortis kaj alkolektiĝis al sia popolo.

50 Tiam Jozef fjetis sin sur la vizaĝon de sia patro, kaj ploris super li kaj kisis lin. **2** Kaj Jozef ordonis al siaj servantoj kuracisto, balzami lian patron; kaj la kuracisto balzamis Izraelon. **3** Kaj pasis super li kvardek tagoj; ĉar tiel longe daturas la tagoj de balzamado. Kaj la Egipcioj ploris pri li sepdek tagojn. **4** Kiam pasis la tagoj de lia priplorando, Jozef ekparolis al la domanoj de Faraono, dirante: Se mi akiris vian favoron, diru al Faraono jene: **5** Mia patro jurigis min, dirante: Jen mi mortas; en mia tombo, kiun mi elfosis al

mi en la lando Kanaana, tie vi min enterigu. Nun Jozef mortis en la aĝo de cent dek jaroj; kaj oni mi volus iri, enterigi mian patron, kaj reveni. **6** balzamis lin kaj metis lin en ĉerkon en Egiptujo. Kaj Faraono diris: Iru kaj enterigu vian patron, kiel li jurigis vin. **7** Kaj Jozef iris, por enterigi sian patron; kaj kun li iris ĉiu servantoj de Faraono, la ĉefoj de lia domo kaj ĉiu ĉefo de la lando Egipta, **8** kaj la tuta domo de Jozef, kaj liaj fratoj kaj la domo de lia patro; nur siajn infanojn kaj siajn malgrandajn kaj grandajn brutojn ili restigis en la lando Gošen. **9** Kun ili iris ankaŭ ĉaroj kaj rajdantoj; kaj la anaro estis tre granda. **10** Ili venis al la placo Atad, kiu estas transe de Jordan, kaj ili faris tie grandan kaj fortan priploradon; kaj li funebris pri sia patro dum sep tagoj. **11** Kiam la logantoj de la lando Kanaana vidis la funebron sur la placo Atad, ili diris: Ĝi estas granda funebro ĉe la Egiptoj; tial la loko ricevis la nomon Abel-Micraim. **12** Kaj liaj infanoj faris kun li, kiel li ordonis al ili. **13** Kaj liaj filoj forportis lin en la landon Kanaanan, kaj enterigis lin en la kampa duobla kaverno, kiun Abraham aĉetis kune kun la kampo kiel tomban posedajo de el Efron la Ĥetido, antaŭ Mamre. **14** Kaj Jozef revenis Egiptujon, li kaj liaj fratoj, kaj ĉiu, kiuj iris kun li, por enterigi lian patron, post kiam ili enterigis lian patron. **15** Kiam la fratoj de Jozef vidis, ke ilia patro mortis, ili diris: Eble Jozef ekmalamas nin, kaj repagos al ni pro la tuta malbono, kiun ni faris al li? **16** Tial ili sendis al Jozef, por diri al li: Via patro ordonis antaŭ sia morto jene: **17** Tiel diru al Jozef: Mi petas vin, pardonu la kulpon de viaj fratoj kaj ilian pekon, ĉar ili faris al vi malbonon. Nun pardonus do la kulpon de la sklavojo de la Dio de via patro. Kaj Jozef ploris, kiam ili parolis al li. **18** Kaj iris liaj fratoj mem kaj ĵetis sin teren antaŭ li, kaj diris: Jen ni estas sklavoj al vi. **19** Sed Jozef diris al ili: Ne timu; ĉar ĉu mi estas anstataŭ Dio? **20** Vi intencis fari al mi malbonon; sed Dio aranĝis de tio bonon, por fari tiel, kiel nun estas, por konservi la vivon de multe da homoj. **21** Kaj nun ne timu; mi nutros vin kaj viajn infanojn. Kaj li konsolis ilin kaj parolis al ili kore. **22** Kaj Jozef logis en Egiptujo, li kaj la domo de lia patro; kaj Jozef vivis cent dek jarojn. **23** Kaj Jozef vidis ĉe Efraim infanojn ĝis la tria generacio; ankaŭ la infanoj de Mahir, filo de Manase, naskiĝis sur la genuoj de Jozef. **24** Kaj Jozef diris al siaj fratoj: Mi mortas, sed Dio rememoras vin, kaj elkondukos vin el ĉi tiu lando en la landon, pri kiu Li juris al Abraham, Isaak, kaj Jakob. **25** Kaj Jozef jurigis la filojn de Izrael, dirante: Kiam Dio rememoras vin, tiam elportu miajn ostojn el ĉi tie. **26** Kaj

Eliro

1 Jen estas la nomoj de la filoj de Izrael, kiuj venis Egiptujon kun Jakob; ĉiu venis kun siaj domanoj: **2** Ruben, Simeon, Levi, kaj Jehuda; **3** Isahar, Zebulun, kaj Benjamен; **4** Dan kaj Naftali, Gad kaj Ašer. **5** Kaj la nombro de ĉiuj animoj, kiuj eliris el la lumbo de Jakob, estis sepdek; kaj Jozef estis jam en Egiptujo. **6** Kaj mortis Jozef kaj ĉiuj liaj fratoj kaj tiu tuta generacio. **7** Kaj la Izraelidoj fruktis kaj diskreskis kaj multiĝis kaj treege fortigis, kaj la lando pleniĝis de ili. **8** Aperis en Egiptujo nova reĝo, kiu ne konis Jozefon. **9** Kaj li diris al sia popolo: Jen la popolo de la Izraelidoj estas pli multenombra kaj pli forta ol ni; **10** ni uzu do ruzon kontraŭ ĝi, por ke ĝi ne multiĝu, ĉar se okazos milito, tiam ankaŭ tiu popolo aliĝos al niaj malamikoj kaj militos kontraŭ ni kaj foriros el la lando. **11** Kaj oni metis super ilin laborestrojn, por premi ilin per malfacilaj laboroj. Kaj ili konstruis por Faraono provizejajn urbojn Pitom kaj Rameses. **12** Sed ju pli oni premis ilin, des pli ili multiĝis kaj kreskis; kaj la Izraelidoj fariĝis teruraĵo. **13** Kaj la Egipto laborigis la Izraelidojn kruele. **14** Kaj ili maldolĉigis al ili la vivon per malfacila laboro super argilo kaj brikoj, kaj per ĉia laboro sur la kampo, per ĉiuj laboroj, kiujn ili kruele metis sur ilin. **15** Kaj la reĝo de Egiptujo parolis al la Hebreaj akuŝistinoj, el kiuj unu estis nomata Ŝifra kaj la dua estis nomata Pua. **16** Li diris: Kiam vi akuŝigos la Hebreinojn, rigardu la kušejon; se estas filo, mortigu lin, kaj se estas filino, lasu ŝin vivi. **17** Sed la akuŝistinoj timis Dion, kaj ili ne faris, kiel diris al ili la reĝo de Egiptujo; kaj ili lasis la vivon al la virseksaj infanoj. **18** Kaj la reĝo de Egiptujo alkovis la akuŝistinojn, kaj diris al ili: Kial vi tion faras kaj lasas la vivon al la virseksaj infanoj? **19** Tiam la akuŝistinoj diris al Faraono: Ne kiel la Egiptaj virinoj estas la Hebreinoj; ili estas viglaj: antaŭ ol venas al ili la akuŝistino, ili jam estas naskintaj. **20** Kaj Dio faris bonon al la akuŝistinoj, kaj la popolo multiĝis kaj tre fortigis. **21** Kaj ĉar la akuŝistinoj timis Dion, Li konstruis al ili domojn. **22** Kaj Faraono ordonis al sia tuta popolo, dirante: Ĉiun filon, kiu naskiĝis, ĵetu en la Riveron, kaj ĉiun filinon lasu viva.

2 Kaj iris unu homo el la domo de Levi kaj prenis edzinon Leviidinon. **2** Kaj la virino gravediĝis, kaj naskis filon; kaj ŝi vidis, ke li estas bela, kaj ŝi kaŝis lin dum tri monatoj. **3** Sed ŝi ne povis plu kaŝi lin, tial ŝi prenis por li keston el la kanoj kaj

ĉirkauŝmiris ĝin per asfalto kaj peço, kaj metis tien la infanon kaj metis ĝin inter la kanojn sur la bordo de la Rivero. **4** Kaj lia fratino starigis malproksime, por sciigi, kio fariĝos kun li. **5** Kaj la filino de Faraono malsupreniris, por lavi sin en la Rivero, kaj ŝiaj servantinoj iradis sur la bordo de la Rivero. Ŝi ekvidis la keston meze de la kanoj, kaj ŝi sendis sian sklavinton, ke ŝi ĝin prenu. **6** Ŝi malfermis, kaj ekvidis la infanon; ŝi estis knabeto, kiu ploris. Kaj ŝi kompatis lin, kaj diris: Gi estas el la Hebreaj infanoj. **7** Tiam lia fratino diris al la filino de Faraono: Ĉu mi iru kaj voku al vi virinon nutrantinon el la Hebreinoj, ke ŝi nutru por vi la infanon? **8** Kaj la filino de Faraono diris al ŝi: Iru. Kaj la knabino iris kaj vokis la patronon de la infano. **9** Kaj la filino de Faraono diris al ŝi: Prenu ĉi tiun infanon kaj nutru ĝin por mi, kaj mi pagos al vi. Kaj la virino prenis la infanon kaj nutris ĝin. **10** Kiam la infano grandiĝis, ŝi alportis lin al la filino de Faraono, kaj li fariĝis filo por ŝi, kaj ŝi donis al li la nomon Moseo, dirante: El la akvo mi lin eltiris. **11** En la tempo, kiam Moseo estis jam granda, li eliris al siaj fratoj kaj vidis iliajn malfacilajn laborojn; kaj li vidis, ke Egipto batas iun Hebreon el liaj fratoj. **12** Tiam li turnis sin unuflanken kaj aliflanken, kaj vidinte, ke estas neniu, mortigis la Egipton kaj kaŝis lin en la sablo. **13** Kaj li eliris en la sekvanta tago, kaj vidis, ke du Hebreoj malpacas. Kaj li diris al la ofendanto: Kial vi batas vian proksimulon? **14** Kaj tiu diris: Kiu faris vin estro kaj juĝanto super ni? ĉu vi intencas mortigi min, kiel vi mortigis la Egipton? Tiam Moseo ektimis, kaj diris: Videble la afero fariĝis sciata. **15** Kaj Faraono aŭdis pri tiu afero kaj deziris mortigi Moseon. Sed Moseo forkuris de Faraono kaj ekloĝis en la lando Midjana, kaj li loĝis apud puto. **16** La pastro Midjana havis sep filinojn. Kaj ili venis kaj ĉerpis akvon kaj plenigis la trogojn, por trinkigi la ŝafojn de sia patro. **17** Sed venis la paštistoj kaj forpelis ilin. Tiam Moseo levigis kaj helpis ilin kaj trinkigis iliajn ŝafojn. **18** Kiam ili venis al sia patro Reuel, li diris: Kial vi tiel baldaŭ venis hodiaŭ? **19** Kaj ili diris: Iu Egipto savis nin el la mano de la paštistoj, kaj li eĉ ĉerpis por ni kaj trinkigis la ŝafojn. **20** Tiam li diris al siaj filinoj: Kie do li estas? kial vi forlasis tiun homon? voku lin, ke li manĝu panon. **21** Kaj Moseo konsentis loĝi ĉe tiu homo; kaj tiu donis sian filinon Cipora al Moseo. **22** Kaj ŝi naskis filon, kaj li donis al li la nomon Geršom, ĉar li diris: Fremdulo mi estis en lando fremda. **23** Post longa tempo mortis la reĝo de Egiptujo. Kaj la Izraelidoj ĝemis pro la laboroj kaj kriis, kaj ilia kriado pro la

laboroj venis supren al Dio. **24** Kaj Dio aŭdis ilian diris: Mi atentis vin, kaj tion, kio estas farita al vi ĝemadon, kaj Dio rememoris Sian interligon kun en Egiptujo. **17** Kaj Mi diris: Mi elirigos vin el la Abraham, Isaak, kaj Jakob. **25** Kaj Dio rigardis la mizeron de Egiptujo en la landon de la Kanaanidoj kaj la Ĥetidoj kaj la Amoridoj kaj la Perizidoj kaj Izraelidojn, kaj Dio rememoris ilin.

3 Moseo paštis la ŝafojn de Jitro, sia bopatro, pastro Midjana. Kaj li forkondus la ŝafojn en malproksiman parton de la dezerto kaj venis al la Dia monto Ĥoreb. **2** Kaj aperis al li anĝelo de la Eternulo en flama fajro el la mezo de arbetajo. Kaj li vidis, ke jen la arbetajo brulas en la fajro, kaj tamen la arbetajo ne forbrulas. **3** Kaj Moseo diris: Mi iros kaj rigardos tiun grandan fenomenon, kial la arbetajo ne forbrulas. **4** La Eternulo vidis, ke li iras, por rigardi, kaj Dio vokis al li el la mezo de la arbetajo, kaj diris: Moseo, Moseo! Kaj tiu diris: Jen mi estas. **5** Kaj Li diris: Ne alproksimiĝu ĉi tien; deprenu viajn ŝuojn de viaj piedoj, ĉar la loko, sur kiu vi staras, estas tero sankta. **6** Ankoraŭ Li diris: Mi estas la Dio de via patro, la Dio de Abraham, la Dio de Isaak, kaj la Dio de Jakob. Kaj Moseo kovris sian vizagón, ĉar li timis rigardi Dion. **7**

Kaj la Eternulo diris: Mi vidis la mizeron de Mia popolo, kiu estas en Egiptujo, kaj Mi aŭdis ĝian kriadon kaŭze de ĝiaj premantoj; Mi scias ĝiajn suferojn. **8** Kaj Mi malsupreniris, por savi ĝin el la manojo de la Egipto kaj elirigi ĝin el tiu lando en landon bonan kaj vastan, en landon, en kiu fluas lakto kaj mielo, sur la lokon de la Kanaanidoj kaj la Ĥetidoj kaj la Amoridoj kaj la Perizidoj kaj la Ĥividoj kaj la Jebusidoj. **9** Nun la krio de la Izraelidoj venis al Mi; kaj Mi vidis la turmentojn, per kiuj la Egipto turmentas ilin. **10** Iru do, Mi sendos vin al Faraono, kaj elkonduku Mian popolon la Izraelidojn el Egiptujo. **11** Kaj Moseo diris al Dio: Kiu mi estas, ke mi iru al Faraono kaj mi elkonduku la Izraelidojn el Egiptujo? **12** Kaj Li diris: Mi estos kun vi; kaj tio estu por vi signo, ke Mi vin sendis: kiam vi estos elkondukinta Mian popolon el Egiptujo, vi faros servon al Dio sur ĝi tiu monto. **13** Kaj Moseo diris al Dio: Jen mi sendis min al vi; tiam ili diros al mi: Kia estas Lia nomo? Kion mi diru al ili? **14** Kaj Dio diris al Moseo: MI ESTAS, KIU ESTAS. Kaj Li diris:

4 Moseo respondis kaj diris: Sed se ili ne kredos al mi kaj ne aŭskultos mian voĉon, kaj se ili diros: Ne aperis al vi la Eternulo? **2** Kaj la Eternulo diris al li: Kion vi tie havas en via mano? Kaj li diris: Bastonon. **3** Kaj Li diris: Ĵetu ĝin sur la teron. Kaj li jetis ĝin sur la teron, kaj ĝi fariĝis serpento; kaj Moseo forkuris de ĝi. **4** Sed la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon, kaj kaptu ĝin je ĝia vosto (kaj li etendis sian manon kaj kaptis ĝin, kaj ĝi fariĝis bastono en lia mano), **5** por ke ili kredu, ke aperis al vi la Eternulo, la Dio de iliaj patroj, la Dio de Abraham, la Dio de Isaak, kaj la Dio de Jakob. **6** Kaj la Eternulo diris al li plue: Metu vian manon en vian sinon. Kaj li metis sian manon en sian sinon; kaj kiam li elprenis ĝin, jen lia mano diris: sian sinon; kaj kiam li elprenis ĝin, jen lia mano Remetu vian manon en vian sinon (kaj li remetis sian manon en sian sinon; kaj kiam li elprenis ĝin el sia sino, jen ĝi denove fariĝis kiel lia karno); **8** venos al la Izraelidoj, kaj diros al ili: La Dio de viaj patroj sendis min al vi; tiam ili diros al mi: Kia de la unua signo, ili kredos al la voĉo de la alia signo. **9** Kaj se ili ne kredos eĉ al ambaŭ tiuj signoj el la Rivero kaj verŝu ĝin sur la sekant teron; kaj vi. **15** Kaj plue Dio diris al Moseo: Tiel diru al la Izraelidoj: La Eternulo, la Dio de viaj patroj, la Dio de Abraham, la Dio de Isaak, kaj la Dio de Jakob, sendis min al vi. Tia estas Mia nomo por eterne, kaj tia estas memorajo pri Mi por ĉiuj generacioj. **16** Iru, kaj kunvenigu la ĉefojn de Izrael, kaj diru al ili: La Eternulo, la Dio de viaj patroj, aperis al mi, la Dio de Abraham, Isaak, kaj Jakob, kaj Li

diris: Mi atentis vin, kaj tion, kio estas farita al vi en Egiptujo. **17** Kaj Mi diris: Mi elirigos vin el la landon de la Kanaanidoj kaj la Ĥetidoj kaj la Amoridoj kaj la Perizidoj kaj la Ĥividoj kaj la Jebusidoj, en landon, en kiu fluas lakto kaj mielo. **18** Kaj ili aŭskultos vian voĉon, kaj vi venos, vi kaj la ĉefoj de Izrael, al la reĝo de Egiptujo, kaj vi diros al li: La Eternulo, la Dio de la Hebreoj, vokis nin; lasu do nin iri vojon de tri tagoj en la dezerton, por ke ni faru oferon al la Eternulo, nia Dio. **19** Sed Mi scias, ke la reĝo de Egiptujo ne permesos al vi iri, se ne devigos lin forta mano. **20** Kaj Mi etendos Mian manon, kaj Mi batos Egiptujon per ĉiuj Miaj mirakloj, kiuj Mi faros meze de ĝi; kaj poste li lasos vin iri. **21** Kaj Mi donos al tiu popolo favoron de la Egiptujo; kaj kiam vi iros, vi ne iros kun malplenaj manoj. **22** Ĉiu virino petos de sia najbarino kaj de sia samdomanino vazojn argentajn kaj vazojn orajn kaj vestojn; kaj vi metos tion sur viajn filojn kaj sur viajn filinojn, kaj vi senhavigos la Egiptojn.

4 Moseo respondis kaj diris: Sed se ili ne kredos al mi kaj ne aŭskultos mian voĉon, kaj se ili diros: Ne aperis al vi la Eternulo? **2** Kaj la Eternulo diris al li: Kion vi tie havas en via mano? Kaj li diris: Bastonon. **3** Kaj Li diris: Ĵetu ĝin sur la teron. Kaj li jetis ĝin sur la teron, kaj ĝi fariĝis serpento; kaj Moseo forkuris de ĝi. **4** Sed la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon, kaj kaptu ĝin je ĝia vosto (kaj li etendis sian manon kaj kaptis ĝin, kaj ĝi fariĝis bastono en lia mano), **5** por ke ili kredu, ke aperis al vi la Eternulo, la Dio de iliaj patroj, la Dio de Abraham, la Dio de Isaak, kaj la Dio de Jakob. **6** Kaj la Eternulo diris al li plue: Metu vian manon en vian sinon. Kaj li metis sian manon en sian sinon; kaj kiam li elprenis ĝin, jen lia mano Remetu vian manon en vian sinon (kaj li remetis sian manon en sian sinon; kaj kiam li elprenis ĝin el sia sino, jen ĝi denove fariĝis kiel lia karno); **8** de la Rivero kaj verŝu ĝin sur la sekant teron; kaj vi. **15** Kaj plue Dio diris al la Izraelidoj: Tiel diru al la Izraelidoj: Ho, mia Sinjoro, mi ne estas elokventa, nek de hieraŭ, nek de antaŭhieraŭ, nek de tiu tempo, kiam Vi komencis paroli al Via sklavo; ĉar mi havas nelertan bušon kaj nelertan langon. **11** Kaj la Eternulo diris al li: Kiu faris bušon al la homo? aŭ kiu faras muta aŭ surda aŭ vidanta aŭ

blinda? ĉu ne Mi, la Eternulo? **12** Kaj nun iru, kaj en la dezerto. **2** Sed Faraono diris: Kiu estas Mi estos kun via bušo, kaj Mi instruos vin, kion la Eternulo, kies voĉon mi devas obej kaj lasi vi devas paroli. **13** Kaj li diris: Ho, mia Sinjoro, Izraelon iri? mi ne konas la Eternulon, kaj al Israel sendu iun alian. **14** Tiam ekflamis la kolero de mi ne permesos iri. **3** Kaj ili diris: La Dio de la Eternulo kontraŭ Moseo, kaj Li diris: Mi scias Hebreoj vokis nin; permesu, ke ni iru vojon de tri ja, ke via frato Aaron, la Levido, estas elokventa; tagoj en la dezerton kaj ni alportu oferon al la kaj jen li eĉ iras al vi renkonte, kaj kiam li vidos Eternulo, nia Dio, por ke Li ne frapu nin per pesto vin, li ekĝojos en sia koro. **15** Kaj vi parolos al li aŭ glavo. **4** Sed la reĝo de Egiptujo diris al ili: Kial kaj metos la vortojn en lian bušon; kaj Mi estos vi, Moseo kaj Aaron, fortiras la popolon de ĝiaj kun via bušo kaj kun lia bušo, kaj Mi instruos vin, laboroj? iru al viaj laboroj. **5** Kaj Faraono diris: Jen kion vi devas fari. **16** Kaj li parolos por vi al la multenombra estas nun la popolo de la lando, kaj popolo; kaj li estos via bušo, kaj vi estos por li vi volas liberigi ilin de iliaj laboroj! **6** Kaj Faraono anstataŭ Dio. **17** Kaj ĉi tiu bastonon prenu en ordonis en tiu tago al la voktoj de la popolo kaj al vian manon; per ĝi vi faros la signojn. **18** Moseo ĝiaj kontrolistoj, dirante: **7** Ne donu plu pajlon iris kaj revenis al sia bopatro Jitro, kaj diris al li: al la popolo por la farado de la brikoj, kiel ĝis Mi volas iri kaj reveni al miaj fratoj, kiuj estas en nun; ili mem iru kaj kolektu al si pajlon. **8** Sed la Egiptujo, kaj vidi, ĉu ili vivas ankoraŭ. Kaj Jitro nombron de la brikoj, kiun ili pretigas ĝis nun, diris al Moseo: Iru en paco. **19** Kaj la Eternulo diris postulu de ili, ne malgrandigu ĝin; ĉar ili vagas al Moseo en Midjanujo: Iru, revenu Egiptujon; senlabore, tial ili krias: Ni iru kaj alportu oferon ĉar mortis ĉiuj homoj, kiuj volis vin mortigi. **20** al nia Dio. **9** Oni devas premi tiujn homojn per la Tiam Moseo prenis sian edzinon kaj siajn filojn laboro, por ke ili estu okupitaj de ĝi kaj ne attenu kaj sidigis ilin sur azeno, kaj ekiris al la lando mensogajn vortojn. **10** Tiam eliris la voktoj de la Egipta. Kaj Moseo prenis la bastonon de Dio en popolo kaj ĝiaj kontrolistoj, kaj diris al la popolo: sian manon. **21** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Tiel diras Faraono: Mi ne donos al vi pajlon; **11** Kiam vi revenos Egiptujon, tiam rigardu, ĉiujn iru mem, prenu al vi pajlon, kie vi trovos; sed miraklojn, kiujn Mi donis en vian manon, faru el via laboro nenio estos deprenata. **12** Tiam la antaŭ Faraono. Sed Mi malmoligos lian koron, popolo disiĝis en la tutu lando Egipta, por kolekti kaj li ne permesos al la popolo foriri. **22** Kaj vi pecojn da pajlo. **13** Kaj la voktoj insistadis, dirante: diru al Faraono: Tiel diris la Eternulo: Mia filo Pretigu vian ĉiutagan laboron, kiel tiam, kiam vi unuenaskita estas Izrael; **23** kaj Mi diras al vi: havis pajlon. **14** Kaj la kontrolistoj Izraelidojn, Permesu, ke Mia filo iru kaj faru al Mi servon; starigitajn super ili de la voktoj de Faraono, oni se vi ne permesos al li iri, tiam Mi mortigos batadis, dirante: Kial vi ne pretigis vian ordonitan vian unueraskitan filon. **24** Sur la vojo, en la nombron da brikoj hieraŭ kaj hodiaŭ, kiel ĝis noktohaltejo, renkontis lin la Eternulo kaj volis nun? **15** La kontrolistoj Izraelidoj venis kaj kriis mortigi lin; **25** sed Cipora prenis akran ŝtonon, kaj al Faraono, dirante: Kial vi agas tiel kun viaj detranĉis la prepucion de sia filo kaj ektuŝis liajn sklavoj? **16** Pajlo ne estas donata al viaj sklavoj, piedojn, kaj diris: Sanga fianĉo vi estas por mi. **26** kaj brikojn oni ordonas al ni fari; kaj nun viaj Tiam Li forlasis lin. Kaj ŝi diris: Sanga fianĉo per sklavoj estas batataj, kaj via popolo pekas. **17** Sed la cirkumcido. **27** Kaj la Eternulo diris al Aaron: li diris: Mallaboruloj vi estas, mallaboruloj, tial Iru renkonte al Moseo en la dezerton. Kaj li iris vi diras: Ni iru, ni alportu oferon al la Eternulo. kaj renkontis lin ĉe la monto de Dio, kaj kisis lin. **18** Kaj nun iru, laboru, kaj pajlon oni ne donos **28** Kaj Moseo diris al Aaron ĉiujn vortojn de la al vi, kaj la difinitan nombron da brikoj liveru. Eternulo, kiu sendis lin, kaj ĉiujn signojn, pri kiuj **19** Kaj la kontrolistoj Izraelidoj vidis, ke estas al Li ordonis al li. **29** Kaj iris Moseo kaj Aaron kaj ili malbone, ĉar estas dirite: Ne malgrandigu la kunvenigis ĉiujn ĉefojn de la Izraelidoj. **30** Kaj ĉiutagan nombron de viaj brikoj. **20** Ili renkontis Aaron diris ĉiujn vortojn, kiujn la Eternulo diris Moseon kaj Aaronon, kiu staris antaŭ ili, kiam al Moseo, kaj li faris la signojn antaŭ la popolo. **31** ili eliris de Faraono. **21** Kaj ili diris al tiuj: La Kaj la popolo kredis. Kaj ili aŭdis, ke la Eternulo Eternulo rigardu vin, kaj juĝu vin por tio, ke vi rememoris la Izraelidojn kaj vidis ilian mizeron, malbonodorigis nian odoron antaŭ Faraono kaj kaj ili kliniĝis kaj faris adoron.

5 Poste venis Moseo kaj Aaron, kaj diris al Faraono: Tiel diris la Eternulo, la Dio de Israel: Permesu, ke Mia popolo iru kaj faru al Mi feston

23 De tiu tempo, kiam mi venis al Faraono, por paroli en Via nomo, li fariĝis pli malbona kontraŭ tiu popolo, kaj Vi ne savis Vian popolon.

edzinon, kaj ŝi naskis al li Aaronon kaj Moseon. La daŭro de la vivo de Amram estis cent tridek sep jaroj. **21** Kaj la filoj de Jichar: Korah kaj Nefeg kaj Zihri. **22** Kaj la filoj de Uziel: Mišael kaj Elcafanoj.

6 Sed la Eternulo diris al Moseo: Nun vi vidos, kion Mi faros al Faraono; ĉar pro mano fortala foririgos ilin kaj pro mano fortala elpelos ilin el sia lando. **2** Kaj Dio ekparolis al Moseo kaj diris al li: Mi estas la ETERNULO. **3** Mi aperis al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob kiel Dio la Plejpotenca, sed Mian nomon ETERNULO Mi ne sciigis al ili. **4** Mi starigis Mian interligon kun ili, ke Mi donos al ili la landon Kanaanan, la landon de ilia migrado, en kiu ili loĝis kiel fremduloj. **5** Kaj Mi aŭdis la gemadon de la Izraelidoj, kiujn la Egipto premas per laboroj, kaj Mi rememoris Mian interligon. **6** Tial diru al la Izraelidoj: Mi estas la Eternulo, kaj Mi elrigos vin el sub la jugo de Egiptujo, kaj Mi liberigos vin el ilia sklaveco, kaj Mi savos vin per etendita brako kaj grandaj jugoj. **7** Kaj Mi prenos vin kiel Mian popolon, kaj Mi estos via Dio; kaj vi scios, ke Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elrigas vin el sub la jugo de Egiptujo. **8** Kaj Mi venigos vin en la landon, pri kiu Mi, levinte Mian manon, promesis, ke Mi donos ĝin al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, kaj Mi donos ĝin al vi kiel posedajon, Mi, la Eternulo. **9** Moseo parolis tiel al la Izraelidoj; sed ili ne aŭskultis Moseon pro malforteco de spirito kaj pro la malfacilaj laboroj. **10** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **11** Eniru, diru al Faraono, la reĝo de Egiptujo, ke li ellusu la Izraelidojn el sia lando. **12** Moseo ekparolis antaŭ la Eternulo, dirante: Jen la Izraelidoj ne aŭskultas min, kiel do min aŭskultos Faraono? kaj mi havas nelertajn lipojn. **13** Sed la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, kaj donis al ili ordonojn por la Izraelidoj, kaj por Faraono, reĝo de Egiptujo, por elrigi la Izraelidojn el la lando Egipta. **14** Jen estas la ĉefoj de iliaj familioj: la filoj de Ruben, unuenaskito de Israel: Ḧanoh kaj Palu, Ḧecron kaj Karmi. Tio estas la familioj de Ruben. **15** Kaj la filo de Simeon: Jemuel kaj Jamin kaj Ohad kaj Jahin kaj Coħar, kaj Ŝaul, filo de Kanaanidino. Tio estas la familioj de Simeon. **16** Kaj jen estas la nomoj de la filoj de Levi laŭ ilia naskiĝo: Geršon kaj Kehat kaj Merari. La daŭro de la vivo de Levi estis cent tridek sep jaroj. **17** La filo de Geršon: Libni kaj Ŝimei, kun iliaj familioj. **18** Kaj la filo de Kehat: Amram kaj Jichar kaj Ḧebron kaj Uziel. La daŭro de la vivo de Kehat estis cent tridek tri jaroj. **19** Kaj la filo de Merari: Mahli kaj Muši. Tio estas la familioj de Levi laŭ ilia naskiĝo. **20** Amram prenis al si sian onklidon Joħebed kiel

kaj Sitri. **23** Aaron prenis al si Elišeban, filinon de Aminadab kaj fratinon de Nahšon, kiel edzinon, kaj ŝi naskis al li Nadabon kaj Abihun, Eleazaron kaj Itamaron. **24** Kaj la filo de Korah: Asir kaj Elkana kaj Abiasaf. Tio estas la familioj de la Korahidoj. **25** Eleazar, la filo de Aaron, prenis al si edzinon el la filinoj de Putiel, kaj ŝi naskis al li Pineħason. Tio estas la ĉefoj de la Leviidoj laŭ iliaj familioj. **26** Tio estas tiuj Aaron kaj Moseo, al kiuj la Eternulo diris: Elirigu la Izraelidojn el la lando Egipta laŭ iliaj taĉmentoj. **27** Tio estas ili, kiuj parolis al Faraono, reĝo de Egiptujo, por elrigi la Izraelidojn el Egiptujo; tio estas Moseo kaj Aaron. **28** En tiu tago, kiam la Eternulo parolis al Moseo en la lando Egipta, **29** la Eternulo diris al Moseo jene: Mi estas la Eternulo. Diru al Faraono, reĝo de Egiptujo, ĉion, kion Mi diras al vi. **30** Kaj Moseo diris antaŭ la Eternulo: Jen mi havas nelertajn lipojn; kiel do Faraono min aŭskultos?

7 Sed la Eternulo diris al Moseo: Vidu, mi faris vin dio por Faraono; kaj via frato Aaron estos via profeto. **2** Vi parolos ĉion, kion Mi ordonos al vi; kaj via frato Aaron parolos al Faraono, ke li ellusu la Izraelidojn el sia lando. **3** Sed Mi malmoligos la koron de Faraono, kaj Mi multigos Miajn signojn kaj Miajn miraklojn en la lando Egipta. **4** Kaj Faraono vin ne aŭskultos, kaj Mi metos Mian manon sur Egiptujon, kaj Mi elrigos Mian militistarion, Mian popolon, la Izraelidojn, el la lando Egipta per grandaj jugoj. **5** Kaj la Egipto sciigos, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi etendos Mian manon super la Egiptojn kaj elrigos la Izraelidojn el inter ili. **6** Kaj Moseo kaj Aaron faris, kiel ordonis al ili la Eternulo; tiel ili faris. **7** Moseo havis la aĝon de okdek jaroj, kaj Aaron havis la aĝon de okdek tri jaroj, kiam ili parolis al Faraono. **8** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: **9** Se Faraono diros al vi, ke vi faru miraklon, tiam diru al Aaron: Prenu vian bastonon kaj ĵetu ĝin antaŭ Faraonon; ĝi fariĝos serpento. **10** Moseo kaj Aaron venis al Faraono, kaj faris tiel, kiel ordonis la Eternulo. Aaron ĵetis sian bastonon antaŭ Faraonon kaj antaŭ liajn servantojn, kaj ĝi fariĝis serpento. **11** Tiam ankaŭ Faraono alvokis la saĝulojn kaj sorĉistojn; kaj ankaŭ ili, la Egiptaj sorĉistoj, per siaj sorĉoj faris tiel. **12** Ĉiu el ili ĵetis sian bastonon, kaj ili fariĝis serpentoj; sed la bastono de Aaron englutis iliajn bastonojn. **13** Kaj malmoligis la koro de Faraono, kaj li ne aŭskultis

ilin, kiel diris la Eternulo. **14** Tiam la Eternulo kaj super la lagojn, kaj elirigu la ranojn sur la diris al Moseo: Obstina estas la koro de Faraono, li landon Egiptan. **6** Kaj Aaron etendis sian manon ne volas forliberigi la popolon. **15** Iru al Faraono super la akvojn de Egipto, kaj la ranoj eliris kaj matene; li eliros al la akvo; starigū renkonte kovris la landon Egiptan. **7** Tion saman faris la al li sur la bordo de la rivero, kaj la bastonon, sorĉistoj per siaj sorĉoj, kaj ili elirigis la ranojn sur kiu transformiĝis en serpenton, prenu en vian la landon Egiptan. **8** Tiam Faraono alvokis Moseon manon. **16** Kaj diru al li: La Eternulo, Dio de la kaj Aaronon, kaj diris: Preĝu al la Eternulo, ke Li Hebreoj, sendis min al vi, por diri: Permesu al Mia forigu la ranojn for de mi kaj de mia popolo; tiam popolo iri kaj fari al Mi servon en la dezerto; sed mi forliberigos la popolon, ke ĝi alportu oferon al jen vi ĝis nun ne obeis. **17** Tiel diris la Eternulo: la Eternulo. **9** Kaj Moseo diris al Faraono: Ordunu Per tio vi sciigas, ke Mi estas la Eternulo; jen per al mi, por kiu tempo mi devas preĝi pro vi kaj la bastono, kiu estas en mia mano, mi frapos la pro viaj servantoj kaj pro via popolo, ke malaperu akvon, kiu estas en la rivero, kaj ĝi transformiĝos la ranoj for de vi kaj el viaj domoj kaj nur en en sangon. **18** Kaj la fiŝoj, kiuj estas en la rivero, la rivero ili restu. **10** Tiu diris: Por morgaŭ. Kaj mortos, kaj la rivero malbonodoros, kaj la Egipto li diris: Ĝi estu, kiel vi diris, por ke vi sciu, ke abomenos trinki akvon el la rivero. **19** Kaj la ekzistas neniu tia, kiel la Eternulo, nia Dio. **11** Eternulo diris al Moseo: Diru al Aaron: Prenu vian Kaj forigas la ranoj for de vi kaj de viaj domoj bastonon, kaj etendu vian manon super la akvojn kaj de viaj servantoj kaj de via popolo; nur en de la Egipto, super iliajn riverojn, super iliajn la rivero ili restos. **12** Moseo kaj Aaron eliris for torrentoj kaj super iliajn lagojn kaj super ĉian de Faraono, kaj Moseo evokis al la Eternulo pri kolektiĝon de iliaj akvoj, kaj ili fariĝu sango; kaj la ranoj, kiujn li venigis sur Faraonon. **13** Kaj la estu sango en la tuta lando Egipta, en la vazoj Eternulo faris latu la vortoj de Moseo; kaj mortis la lignaj kaj en la vazoj ŝtonaj. **20** Kaj Moseo kaj ranoj en la domoj, en la kortoj, kaj sur la kampoj. Aaron faris tiel, kiel ordonis la Eternulo. Kaj li **14** Kaj oni kunŝovelis ilin en multajn amasojn, kaj levis la bastonon, kaj frapis la akvon, kiu estis en la lando malbonodorigis. **15** Sed kiam Faraono la rivero, antaŭ la okuloj de Faraono kaj antaŭ vidis, ke fariĝis faciligo, li malmoligis sian koron la okuloj de liaj servantoj; kaj la tuta akvo, kiu kaj ne aŭskultis ilin, kiel diris la Eternulo. **16** Tiam estis en la rivero, transformiĝis en sangon. **21** la Eternulo diris al Moseo: Diru al Aaron: Etendu Kaj la fiŝoj, kiuj estis en la rivero, mortis, kaj la vian bastonon, kaj frapu la polvon de la tero, kaj rivero fariĝis malbonodora, kaj la Egipto ne povis el ĝi fariĝos pikmušoj en la tuta lando Egipta. **17** trinki akvon el la rivero; kaj estis sango en la tuta Ili faris tiel: Aaron etendis sian manon kun sia lando Egipta. **22** Sed tiel same faris la sorĉistoj de bastonoj kaj frapis la polvon de la tero, kaj aperis Egipto per siaj sorĉoj. Kaj malmoligis la koro pikmušoj sur la homoj kaj la brutoj. La tuta polvo de Faraono, kaj li ne aŭskultis ilin, kiel diris la de la tero fariĝis pikmušoj en la tuta lando Egipta. Eternulo. **23** Kaj Faraono turniĝis kaj eniris en **18** Tiel faris la sorĉistoj per siaj sorĉoj, por elirigi sian domon, kaj lia koro ne atentis eĉ tion. **24** Kaj pikmušojn, sed ili ne povis. Kaj la pikmušoj estis ĉiuj Egipto ekfosis ĉirkaŭ la rivero pro akvo por sur la homoj kaj sur la brutoj. **19** Tiam la sorĉistoj trinki, ĉar ili ne povis trinki la akvon el la rivero. diris al Faraono: Ĝi estas fingro de Dio. Sed la **25** Pasis sep tagoj, post kiam la Eternulo frapis la koro de Faraono restis obstina, kaj li ne aŭskultis riveron.

8 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru al Faraono, kaj diru al li: Tiel diris la Eternulo: Permesu al Mia popolo iri, por ke ĝi faru servon al Mi. **2** Kaj se vi ne volos permisi tion, jen Mi frapos vian tutan regionon per ranoj; **3** kaj eksvarmos la rivero per ranoj, kaj ili elramps kaj venos en vian domon kaj en vian dormoĉambrojn kaj sur vian liton kaj en la domojn de viaj servantoj kaj de via popolo kaj en viajn fornojn kaj en viajn pastujojn; **4** kaj sur vin kaj sur vian popolon kaj sur ĉiujn viajn servantojn ramps la ranoj. **5** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Diru al Aaron: Etendu vian manon kun via bastono super la riverojn, super la torrentojn,

signo. **24** Kaj la Eternulo faris tiel, kaj aperis la homoj kaj sur la bestoj. **11** Kaj la sorĉistoj ne multego da fiinsektjoj en la domo de Faraono kaj povis teni sin antaŭ Moseo pro la abscesoj, ĉar la en la domoj de liaj servantoj kaj en la tuta lando abscesoj estis sur la sorĉistoj kaj sur ĉiuj Egiptoj. Egipta; difektiĝis la tero kaŭze de la fiinsektjoj. **25** **12** Sed la Eternulo obstinigis la koron de Faraono, Tiam Faraono alvokis Moseon kaj Aaronon, kaj kaj li ne aŭskultis ilin, kiel diris la Eternulo al diris: Iru, alportu oferon al via Dio en la lando. **26** Moseo. **13** Tiam la Eternulo diris al Moseo: Leviĝu Sed Moseo diris: Ne estas oportune fari tiel; ĉar frue matene kaj starigu antaŭ Faraono, kaj diru abomenindaj por la Egipto estus nia oferado al al li: Tiel diris la Eternulo, Dio de la Hebreoj: la Eternulo, nia Dio; se oferadon abomenindan por Forliberigu Mian popolon, ke ĝi faru al Mi servon. la Egipto ni faros antaŭ iliaj okuloj, ĉu ili tiam nin **14** Ĉar ĉi tiun fojon Mi sendos ĉiujn Miajn frapojn ne ŝtonmortigos? **27** Vojon de tri tagoj ni iros en en vian koron kaj sur viajn servantojn kaj sur la dezerton, kaj ni faros oferon al la Eternulo, nia vian popolon, por ke vi sciu, ke ne ekzistas simila Dio, kiel Li diros al ni. **28** Tiam Faraono diris: Mi al Mi sur la tuta tero. **15** Ĉar nun Mi etendus Mian forliberigos vin, kaj vi faros oferon al la Eternulo, manon kaj batus vin kaj vian popolon per pesto, via Dio, en la dezerto; nur ne foriru malproksime; kaj vi malaperus de la tero; **16** sed nur por tio Mi preĝu pro mi. **29** Kaj Moseo diris: Jen mi foriras vin konservis, ke Mi montru sur vi Mian forton, de vi, kaj mi preĝos al la Eternulo, ke foriĝu la kaj por ke oni rakontu pri Mia nomo sur la tuta fiinsektjoj for de Faraono, de liaj servantoj, kaj de tero. **17** Ankoraŭ vi retenas Mian popolon, kaj ne lia popolo morgaŭ; sed Faraono ne plu trompu, forliberigas ĝin. **18** Jen morgaŭ en ĉi tiu tempo Mi ne forliberigante la popolon, por fari oferon al la pluvigos tre grandan hajlon, tian, ke simila al ĝi Eternulo. **30** Moseo eliris for de Faraono kaj preĝis ne estis en Egiptujo de post la tago de ĝia fondiĝo al la Eternulo. **31** Kaj la Eternulo faris, kiel diris ĝis nun. **19** Kaj nun sendu, kolektu viajn brutojn, Moseo, kaj forigis la fiinsektojn for de Faraono, de kaj ĉion, kion vi havas sur la kampo; sur ĉiun liaj servantoj, kaj de lia popolo; ne restis eĉ unu. homon kaj bruton, kiuj troviĝos sur la kampo kaj **32** Sed Faraono obstinigis sian koron antaŭ ĉi tiun ne kolektiĝos en la domon, falos la hajlo, kaj ili fojon, kaj ne forliberigis la popolon.

9 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru al Faraono, kaj diru al li: Tiel diris la Eternulo, Dio de la Hebreoj: Forliberigu Mian popolon, ke ĝi faru al Mi servon. **2** Ĉar se vi ne volos forliberigi kaj vi plue ilin retenos, **3** jen la mano de la Eternulo estos sur viaj brutoj, kiuj estas sur la kampo, sur la ĉevaloj, sur la azenoj, sur la kameloj, sur la bovoj, kaj sur la ŝafoj; estos sur ili tre forta pesto. **4** Kaj la Eternulo faros apartigon inter la brutoj de la Izraelidoj kaj la brutoj de la Egipto; kaj el ĉio, kio apartenas al la Izraelidoj, mortos nenio. **5** Kaj la Eternulo difinis tempon, dirante: Morgaŭ la Eternulo faros tiun aferon en la lando. **6** Kaj la Eternulo faris tion en la sekstanta tago, kaj mortis ĉiuj brutoj de la Egipto, sed el la brutoj de la Izraelidoj ne mortis eĉ unu. **7** Faraono sendis, kaj oni vidis, ke el la brutoj de la Izraelidoj ne mortis eĉ unu. Sed la koro de Faraono estis obstina, kaj li ne forliberigis la popolon. **8** Tiam la Eternulo diris al Moseo kaj al Aaron: Prenu al vi plenmanojn da cindro el la forno, kaj Moseo jetu ĝin al la ĉielo antaŭ la okuloj de Faraono. **9** Kaj ĝi fariĝos polvo super la tuta lando Egipta, kaj sur la homoj kaj sur la bestoj fariĝos el ĝi brulumaj abscesoj en la tuta lando Egipta. **10** Kaj ili prenis cindron el la forno kaj starigis antaŭ Faraono, kaj Moseo jetis ĝin al la ĉielo, kaj aperis brulumaj abscesoj sur

vorton de la Eternulo, tiu rapide envenigis siajn sklavojn kaj brutojn en la domojn; **21** sed kiu ne atentis la vorton de la Eternulo, tiu lasis siajn sklavojn kaj siajn brutojn sur la kampo. **22** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon al la ĉielo, kaj venos hajlo en la tuta lando Egipta, sur la homojn kaj sur la brutojn kaj sur ĉiujn herbojn de la kampo en la lando Egipta. **23** Kaj Moseo etendis sian bastonon al la ĉielo; kaj la Eternulo aperigis tondrojn kaj hajlon, kaj fajro iris sur la teron, kaj la Eternulo pluvigis hajlon sur la landon Egiptan. **24** Kaj estis hajlo, kaj fajro ekflamadis meze de la hajlo, en tiel forta grado, ke io simila neniam estis en la tuta lando Egipta de post la tempo, kiam en ĝi aperis popolo. **25** Kaj la hajlo batdifektis en la tuta lando Egipta ĉion, kio estis sur la kampo; homojn kaj brutojn kaj ĉiun herbon de la kampo batdifektis la hajlo, kaj ĉiujn arbojn de la kampo ĝi rompis. **26** Nur en la lando Gošen, kie estis la Izraelidoj, ne estis hajlo. **27** Tiam Faraono sendis, kaj alvokis Moseon kaj Aaronon, kaj diris al ili: Mi pekis la nunan fojon; la Eternulo estas la pravulo, mi kaj mia popolo estas la malpravuloj. **28** Preĝu al la Eternulo, ke ĉesiĝu la tondro de Dio kaj la hajlo; tiam mi forliberigos vin, kaj vi ne plu restos. **29** Kaj Moseo diris al li: Kiam mi eliros el la urbo, mi etendos miajn manojn al la Eternulo; la

tondroj ĉesiĝos kaj la hajlo ne plu estos, por ke vi sciĝu, ke al la Eternulo apartenas la tero. **30** Sed mi scias, ke vi kaj viaj servantoj ankoraŭ ne timas Dion, la Eternulon. **31** La lino kaj la hordeo estis batdifektitaj, ĉar la hordeo havis spikojn kaj la lino havis burĝonojn; **32** sed la tritiko kaj la spelto ne estis batdifektitaj, ĉar ili estis malfrusezonaj. **33** La Moseo eliris de Faraono el la urbo kaj etendis siajn manojn al la Eternulo; tiam ĉesiĝis la tondroj kaj la hajlo, kaj pluvo ne plu verŝiĝis sur la teron. **34**

10 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru al Faraono, ĉar Mi obstinigis lian koron kaj la korojn de liaj servantoj, por ke Mi faru ĉi tiujn Miajn signojn inter ili; **2** kaj por ke vi rakontu al via filo kaj al via nepo, kion Mi plenumis sur la Egipto, kaj pri Miaj signoj, kiujn Mi faris inter ili; kaj por ke vi sciu, ke Mi estas la Eternulo. **3** Moseo kaj Aaron venis al Faraono, kaj diris al li: Tiel diris la Eternulo, Dio de la Hebreoj: Ĝis kiam vi rifuzos humiliĝi antaŭ Mi? forliberigu Mian popolon, ke ĝi faru al Mi servon. **4** Ĉar se vi rifuzos forliberigi Mian popolon, jen Mi venigos morgaŭ akridojn en vian regionon; **5** kaj ili kovros la suprajon de la tero tiel, ke oni ne povos vidi la teron; kaj ili formanĝos ĉion, kio restis ĉe vi savita kontraŭ la hajlo, kaj ili ĉirkaŭmanĝos kiujn arbojn, kiuj kreskas ĉe vi sur la kampo; **6** kaj ili plenigos viajn domojn kaj la domojn de ĉiuj viaj servantoj kaj la domojn de ĉiuj Egiptoj tiel, kiel ne vidiĝas patroj kaj viaj prapatroj de post la tago, kiam ili aperis sur la tero ĝis la nuna tago. Kaj li turniĝis kaj eliris for de Faraono. **7** Tiam la servantoj de Faraono diris al li: Ĝis kiam tiu homo estos por ni suferilo? forliberigu tiujn homojn, por ke ili faru servon al la Eternulo, ilia Dio; ĉu vi ankoraŭ ne vidas, ke Egiptujo pereas? **8** Kaj oni revenigis denove Moseon kaj Aaronon al Faraono, kaj ĉi tiu diris al ili: Iru, faru servon al la Eternulo, via Dio; sed kiuj estas la irontoj? **9** Tiam Moseo diris: Kun niuj junuloj kaj maljunuloj ni iros, kun niuj filoj kaj niuj filinoj, kun niuj ŝafoj kaj niuj bovoj ni iros, ĉar ni havas feston de la Eternulo. **10** Kaj li diris al ili: Tiel la Eternulo estu kun vi, se mi forliberigos vin kaj viajn infanojn! ĉu vi ne havas ian malbonan intencon? **11** Ne; iru nur la viroj kaj faru servon al la Eternulo, ĉar tion vi petas. Kaj oni elpelis ilin for de Faraono. **12**

Tiam la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon super la landon Egiptan pro la akrido, ke ili venu sur la landon Egiptan, kaj formanĝu ĉiujn herbojn de la tero, ĉion, kion restigis la hajlo. **13** Kaj Moseo etendis sian bastonon super la landon Egiptan, kaj la Eternulo direktis orientan venton sur la landon dum tiu tuta tago kaj dum la tuta nokto. Kiam fariĝis mateno, la orienta vento alportis la akridojn. **14** Kaj la akridoj venis sur la tutan landon Egiptan kaj sidiĝis en la tutaj Egipta regiono en tre granda amaso; antaŭ ili neniam estis akridaro simila al ili, kaj poste neniam estos koron, kaj li kaj liaj servantoj. **15** La koro de Faraono tia. **15** Kaj ili kovris la tutan suprajon de la tero, kaj la tero fariĝis malluma; kaj ili formanĝis la tutan herbon de la kampo, kaj ĉiujn arbajn fruktojn, kiujn restigis la hajlo; kaj restis nenia verdajo sur la arboj aŭ inter la herboj de la kampo en la tutaj lando Egipta. **16** Tiam Faraono rapide alvokis Moseon kaj Aaronon, kaj diris: Mi pekis antaŭ la Eternulo, via Dio, kaj antaŭ vi. **17** Sed nun pardonu mian pekon nur ĉi tiun fojon, kaj preĝu al la Eternulo, via Dio, ke Li forigu de mi nur ĉi tiun morton. **18** Kaj li eliris for de Faraono kaj preĝis al la Eternulo. **19** Kaj la Eternulo venigis de la kontraŭa flanko venton okcidentan tre fortan, kaj ĝi levis la akridojn kaj ĵetis ilin en la Ruĝan Maron; ne restis eĉ unu akrido en la tutaj Egipta regiono. **20** Sed la Eternulo obstinigis la koron de Faraono, kaj li ne forliberigis la Izraelidojn. **21** Tiam la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon al la ĉielo, kaj fariĝos mallumo en la lando Egipta, palpebla mallumo. **22** Kaj Moseo etendis sian manon al la ĉielo, kaj fariĝis densa mallumo en la tutaj lando Egipta dum tri tagoj. **23** Oni ne vidiĝas unu alian, kaj neniu levigis de sia loko dum tri tagoj; sed ĉiuj Izraelidoj havis lumon en siaj loĝejoj. **24** Tiam Faraono alvokis Moseon, kaj diris: Iru, faru servon al la Eternulo; nur viaj ŝafoj kaj viaj bovoj restu; ankaŭ viaj infanoj iru kun vi. **25** Sed Moseo diris: Vi devas ankaŭ doni en niuj manojn oferojn kaj bruloferojn, kiujn ni alportos al la Eternulo, nia Dio. **26** Ankaŭ niuj brutoj iros kun ni, ne restos eĉ unu hufo; ĉar el ili ni prenos, por fari servon al la Eternulo, nia Dio; kaj ni ne scias, per kio ni devas servi al la Eternulo, ĝis ni venos tien. **27** Kaj la Eternulo obstinigis la koron de Faraono, kaj li ne volis forliberigi ilin. **28** Kaj Faraono diris al li: Iru for de mi! gardu vin, ke vi ne venu plu antaŭ mian vizagōn; ĉar en la tago, en kiu vi venos antaŭ mian vizagōn, vi mortos. **29** Tiam Moseo diris: Tiel vi diris; mi ne venos do plu antaŭ vian vizagōn.

11 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Ankoraŭ unu nek kuiritan en akvo, sed nur rostitan sur fajro punon Mi venigos sur Faraonon kaj sur kun ĝiaj kapo, kruroj, kaj internaĵoj. **10** Ne restigu Egiptujon; post tio li forliberigos vin el ĉi tie; iom el ĝi ĝis la mateno; kio restos el ĝi ĝis la kaj forliberigante, li tute elpelos vin el ĉi tie. **2** mateno, tion bruligu per fajro. **11** Kaj tiele manĝu Diru nun al la popolo, ke ili petu ĉiu viro de sia ĝin; via lumbo estu zonita, viaj ŝuoj sur viaj proksimulo kaj ĉiu virino de sia proksimulino piedoj, kaj via bastono en via mano; kaj manĝu vazojn arĝentajn kaj vazojn orajn. **3** Kaj la Eternulo ĝin rapidante; ĝi estas Pasko de la Eternulo. **12** donis al la popolo favoron ĉe la Egipto; kaj ankaŭ Kaj Mi trairos la landon Egiptan en tiu nokto, kaj Moseo estis tre granda homo en la lando Egipta, Mi batos ĉiun unuenaskiton en la lando Egipta, en la okuloj de la servantoj de Faraono kaj en la de la homoj ĝis la brutoj; kaj super ĉiuj dioj de okuloj de la popolo. **4** Kaj Moseo diris: Tiel diris la Egiptujo Mi faros juĝon, Mi, la Eternulo. **13** Kaj la Eternulo: En la mezo de la nokto Mi iros internen sango ĉe vi estos signo sur la domoj, en kiuj vi de Egiptujo. **5** Kaj mortos ĉiu unuenaskito en troviĝas; kiam Mi vidos la sangon, Mi pasos preter la lando Egipta, de la unuenaskito de Faraono, vi, kaj ne estos inter vi la eksterma puno, kiam kiu sidas sur sia trono, ĝis la unuenaskito de la Mi batos la landon Egiptan. **14** Kaj tiu tago estu sklavino, kiu sidas malantaŭ la muelejo; kaj ĉiu por vi memorajo; kaj festu ĝin kiel feston de la unuenaskito el la brutoj. **6** Kaj estos granda kriado Eternulo en viaj generacioj, kiel leĝon por eterne en la tuta lando Egipta, tia, ke simila al ĝi neniam festu ĝin. **15** Dum sep tagoj manĝu macojn; en la estis kaj neniam plu estos. **7** Sed ĉe ĉiuj Izraelidoj unua tago forigu la fermentaĵon el viaj domoj; ĉiu ne movos hundo sian langon, nek kontraŭ homon, kiu manĝos fermentaĵon de la unua tago ĝis la nek kontraŭ bruton; por ke vi sciu, kiel la Eternulo sepa tago, ties animo estos ekstermita el Izrael. **16** faras apartigon inter la Egipto kaj la Izraelidoj. Kaj en la unua tago faru al vi sanktan kunvenon, **8** Kaj venos ĉiuj viaj sklavoj al mi kaj terjetiĝos kaj en la sepa tago faru al vi sanktan kunvenon; antaŭ mi, dirante: Eliru vi kaj la tuta popolo, kiu nenia laboro estu farata en tiuj tagoj; nur kio vin sekvas. Post tio mi eliros. Kaj li eliris for de estas necesa por manĝi por ĉiu, nur tio sola povas Faraono kun granda kolero. **9** Kaj la Eternulo esti farata de vi. **17** Kaj observu la ordonon pri la diris al Moseo: Faraono vin ne aŭskultos; por ke macoj, ĉar ĝuste en tiu tago Mi elkondukis viajn multiĝu Miaj mirakloj en la lando Egipta. **10** Kaj taĉmentojn el la lando Egipta; kaj observu tiun Moseo kaj Aaron faris ĉiujn tiujn miraklojn antaŭ tagon en viaj generacioj kiel leĝon eternan. **18** Faraono; sed la Eternulo obstinigis la koron de De post la vespero de la dek-kvara tago de la Faraono, kaj li ne forliberigis la Izraelidojn el sia lando. **19** Kaj observu la ordonon pri la unua monato manĝu macojn ĝis la vespero de la dudek-unua tago de la monato. **20** Dum sep tagoj fermentaĵo ne trovigu en viaj domoj; ĉar kiu manĝos fermentaĵon, ties animo ekstermiĝos el la komunumo de Izrael, ĉu li estas fremdulo, aŭ ĉu li estas indiĝeno de la lando. **21** Nenion fermentintan manĝu; en ĉiuj viaj loglokoj manĝu macojn. **22** Moseo alvokis ĉiujn ĉefojn de Izrael, kaj diris al ili: Elektu kaj prenu al vi ŝafidojn laŭ viaj familioj, kaj buĉu la Paskon. **23** Kaj prenu faskon da hisopo, kaj trempu ĝin en la sango, kiu estos en la pelvo, kaj tuŝu la supran sojlon kaj ambaŭ fostojn per la sango, kiu estos en la pelvo; kaj neniu el vi eliru el la pordo de sia domo ĝis la mateno. **24** Kaj la Eternulo trairos, por puni la Egiptojn; kiam Li vidos la sangon sur la supra sojlo kaj ambaŭ fostoj, tiam la Eternulo preterpasos la pordon kaj ne permesos al la ekstermito veni en viajn domojn por puni. **25** Kaj observu ĉi tion kiel leĝon por vi kaj por viaj filoj eterne. **26** Kaj kiam vi venos en la landon, kiun la Eternulo donos al vi, kiel Li diris, observu ĉi tiun servon. **27** Kaj kiam diros al vi viaj filoj: Kion signifas ĉi tiu herboj ili manĝu. **9** Ne manĝu ĝin duonkrudan,

12 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo kaj al Aaron en la lando Egipta, dirante: **2** Ĉi tiu monato estu por vi komenco de la monatoj; la unua ĝi estu por vi inter la monatoj de la jaro. **3** Diru al la tuta komunumo de Izrael: En la deka tago de ĉi tiu monato prenu al si ŝafidon ĉiujn patro de familio, po unu ŝafido por domo. **4** Kaj se en la domo estas tro malmulte da personoj por tuta ŝafido, tiam li prenu kune kun sia najbaro plej proksima al lia domo; laŭ la nombro de la animoj, laŭ la kvanto de manĝado de ĉiu, ili kalkulu sin por la ŝafido. **5** La ŝafido estu sendifekta, virseksa, havanta la aĝon de unu jaro; el la ŝafoj aŭ el la kaproj vi povas preni. **6** Konservu ĝin ĝis la dek-kvara tago de ĉi tiu monato; kaj la tuta komunumo de Izrael buĉu ĝin en la komenco de vespero. **7** Kaj ili prenu iom el la sango, kaj ŝmiru sur ambaŭ fostoj kaj sur la supra sojlo de la domoj, en kiuj ili ĝin manĝos. **8** Kaj ili manĝu la viandon en tiu nokto, rostitan sur fajro; kaj macojn kun maldolĉaj herboj ili manĝu. **9** Ne manĝu ĝin duonkrudan,

via servo? 27 tiam diru: Ĝi estas ofero de Pasko al la Eternulo, kiu preterpasis la domojn de la Izraelidoj en Egiptujo, kiam Li punis la Egiptojn, sed niajn domojn savis. Kaj la popolo klinigis kaj faris adoron. 28 Kaj la Izraelidoj iris, kaj faris, kiel ordonis la Eternulo al Moseo kaj Aaron; tiel ili faris.

29 Kiam venis la noktomezo, la Eternulo batis ĉiujn unuenaskitojn en la lando Egipta, de la unuenaskito de Faraono, sidanta sur sia trono,

gis la unuenaskito de malliberulo, sidanta en malliberejo; kaj ĉiujn unuenaskitojn el la brutoj.

30 Tiam Faraono leviĝis en la nokto, li kaj ĉiuj liaj servantoj kaj ĉiuj Egipto; kaj fariĝis granda kriado en Egiptujo; ĉar ne estis domo, en kiu ne estis mortinto. 31 Kaj li alvokis Moseon kaj Aaronon en la nokto, kaj diris: Leviĝu, foriru el inter mia popolo, vi kaj la Izraelidoj; kaj iru, faru servon al la Eternulo, kiel vi diris. 32 Ankaŭ viajn ŝafojn kaj viajn bovojn prenu, kiel vi diris, kaj iru; kaj benu ankaŭ min. 33 Kaj la Egipto urgîs sur la popolon, por pli rapide eliri ĝi ilin el la lando; ĉar ili diris: Ni ĉiuj mortos. 34 Kaj la popolo forportis sian paston, antaŭ ol ĝi fermentis; iliaj pastuoj, ligitaj en iliaj vestoj, estis sur iliaj ŝultroj. 35 Kaj la Izraelidoj faris, kiel diris Moseo; kaj ili petis de la Egiptoj vazojn arĝentajn kaj vazojn orajn kaj vestojn. 36 Kaj la Eternulo favorigis al la popolo la Egipto, kaj ĉi tiuj pruntedonis al ili; kaj ili multe prenis de la Egipto. 37 Kaj la Izraelidoj ekiris el Rameses al Sukot, en la nombro de ĉirkaŭ sescent mil piedirantaj viroj, krom la infanoj. 38 Kaj ankaŭ granda amaso da diversgentaj homoj eliris kun ili, kaj da ŝafoj kaj bovoj tre granda brutaro. 39 Kaj el la pasto, kiun ili elportis el Egiptujo, ili bakis macajn platpanojn, ĉar ĝi ankoraŭ ne fermentis; ĉar ili estis elpelitaj el Egiptujo kaj ne povis prokrasti, kaj ili eĉ ne pretigis al si manĝojn.

40 La daŭro de la tempo, kiun la Izraelidoj loĝis en Egiptujo, estis kvarcent tridek jaroj. 41 Kiam finiĝis kvarcent tridek jaroj, ĝuste en la sama tago, ĉiuj taĉmentoj de la Eternulo eliris el la lando Egipta. 42 Ĝi estas nokto dediĉata al la Eternulo, ĉar Li elkondukis ilin el la lando Egipta; ĝi estas tiu nokto, kiu estas dediĉata al la Eternulo de ĉiuj Izraelidoj en iliaj generacioj. 43 Kaj la Eternulo diris al Moseo kaj Aaron: Ĉi tio estas la leĝo pri la Pasko; neniu fremdulo manĝu ĝin. 44 Sed ĉiu sklavo, kiun iu aĉetis per mono, se vi cirkumcidis lin, tiam li povas manĝi ĝin. 45 Pasloĝanto kaj dungito ne manĝu ĝin. 46 En unu domo ĝi estu manĝata; ne elportu el la domo iom el la viando eksteren, kaj oston en ĝi ne rompu. 47 La tuta komunumo de Izrael faru ĝin.

48 Kaj se enloĝiĝos ĉe vi algentulo kaj li volos fari Paskon al la Eternulo, tiam cirkumcidu ĉe li ĉiujn virseksulojn, kaj tiam li povas prepari sin, por fari ĝin, kaj li estos kiel indiĝeno de la lando; sed neniu ne cirkumcidita manĝu ĝin. 49 La sama leĝo estu por la indiĝeno, kaj por la algentulo, kiu ordonis la Eternulo al Moseo kaj Aaron; tiel ili faris. 50 Kaj ĉiuj Izraelidoj faris, kiel unuenaskito de Faraono, sidanta sur sia trono, faris. 51 En tiu sama tago la Eternulo elkondukis la Izraelidojn el la lando Egipta laŭ iliaj taĉmentoj.

13 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante:

2 Dediĉu al Mi ĉiun unuenaskiton, kiu malfermas ĉiun uteron inter la Izraelidoj, el la homo kaj el la brutoj: al Mi li apartenas. 3 Kaj Moseo diris al la popolo: Memoru ĉi tiun tagon, en kiu vi eliris el Egiptujo, el la domo de sklaveco; ĉar per forta mano la Eternulo elkondukis vin el tie; kaj ne manĝu fermentaĵon. 4 Hodiaŭ vi eliras, en la monato Abib. 5 Kaj kiam la Eternulo venigos vin en la landon de la Kanaanidoj kaj la Hетidoj kaj la Amoridoj kaj la Hividoj kaj la Jebusidoj, pri kiu Li juris al viaj patroj, ke Li donos al vi, en la landon, en kiu fluas lakto kaj mielo, tiam servu ĉi tiun servon en ĉi tiu monato. 6 Dum sep tagoj manĝu macojn, kaj en la sepa tago estu festo de la Eternulo. 7 Macoj estu manĝataj dum la sep tagoj, kaj ne vidiĝu ĉe vi fermentaĵo kaj ne vidiĝu ĉe vi fermentinta pasto, en la tutaj regionoj, kiu apartenas al vi. 8 Kaj sciigu al via filo en tiu tago, dirante: Ĝi estas pro tio, kion la Eternulo faris al mi ĉe mia elirado el Egiptujo. 9 Kaj tio estu ĉe vi kiel signo sur via mano kaj kiel memorigaĵo inter viaj okuloj, por ke la instruo de la Eternulo estu en via bušo; ĉar per forta mano la Eternulo elkondukis vin el Egiptujo. 10 Plenumu ĉi tiun leĝon en ĝia tempo en ĉiu jaro. 11 Kaj kiam la Eternulo venigos vin en la landon de la Kanaanidoj, kiel Li juris al vi kaj al viaj patroj, kaj donos ĝin al vi, 12 tiam transdonadu ĉiun utermalferminton al la Eternulo, kaj ĉiun unuenaskiton el la brutoj, virseksulon, al la Eternulo. 13 Kaj ĉiun unuenaskiton el la azenoj elacetu per ŝafido; kaj se vi ne elacetos, tiam rompu al ĝi la kolon; kaj ĉiun homan unuenaskiton inter viaj filoj elacetu. 14 Kaj kiam via filo morgaŭ vin demandos, dirante: Kio tio estas? tiam diru al li: Per forta mano la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo, el la domo de sklaveco; 15 kiam Faraono obstine rifuzis forliberigi nin, tiam la Eternulo mortigis ĉiun unuenaskiton en la lando Egipta, de la unuenaskito de homo ĝis la unuenaskito de bruto; tial mi oferas al la

Eternulo ĉiu utermalfermintan virseksulon, kaj elkondukinte nin el Egiptujo? **12** Tion ni diris ja al ĉiu unuenaskiton el miaj filoj mi elaĉetas. **16** vi en Egiptujo: Lasu nin, kaj ni servu la Egiptojn; Kaj tio estu kiel signo sur via mano kaj kiel ĉar pli bone estus por ni servi la Egiptojn, ol morti memorigo inter viaj okuloj; ĉar per fortaj mano en la dezerto. **13** Tiam Moseo diris al la popolo: la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo. **17** Kiam Ne timu; staru, kaj vidu la savon de la Eternulo, Faraono forliberigis la popolon, Dio ne irigis ilin kiun Li faros al vi hodiaŭ; ĉar la Egiptojn, kiu ĵun per la vojo de la lando Filišta, kiu estis proksima; vi vidas hodiaŭ, vi eterne neniam plu vidos. **14** ĉar Dio diris: Eble la popolo pentos, kiam ĝi La Eternulo militos por vi, kaj vi silentu. **15** Kaj ekvidos militon, kaj ĝi reiros Egiptujon. **18** Kaj Dio la Eternulo diris al Moseo: Kion vi krias al Mi? kondukis la popolon ĉirkauire, per la vojo tra la diru al la Izraelidoj, ke ili ekiru. **16** Kaj vi levu dezerto, al la Ruĝa Maro. Kaj armitaj la Izraelidoj vian bastonon kaj etendu vian manon super la eliris el la lando Egipta. **19** Kaj Moseo prenis kun maron kaj disfendu ĝin, por ke la Izraelidoj iru tra si la ostojn de Jozef, ĉar tiu jurigis la Izraelidojn, la mezo de la maro sur sekaj tero. **17** Kaj jen, Mi dirante: Kiam Dio rememoros vin, tiam elportu obstinigos la korojn de la Egiptoj, kaj ili iros post miajn ostojn el ĉi tie kun vi. **20** Kaj ili elmoviĝis vi; kaj Mi gloriĝos per Faraono kaj per lia tutaj Sukot, kaj starigis sian tendaron en Etam, en militistaro, per liaj ĉaroj kaj liaj rajdantoj. **18** Kaj la fino de la dezerto. **21** Kaj la Eternulo iradis la Egiptoj sciigas, ke Mi estas la Eternulo, kiam antaŭ ili dum la tago en nuba kolono, por konduki Mi gloriĝos per Faraono, per liaj ĉaroj kaj liaj ilin laŭ la ĝusta vojo, kaj dum la nokto en kolono rajdantoj. **19** Kaj la Dia angelo, kiu iradis antaŭ la fajra, por lumi al ili, ke ili povu iri tage kaj nokte. tendaro de la Izraelidoj, formoviĝis kaj ekiris post **22** Ne foriĝadis de antaŭ la popolo la nuba kolono formoviĝis de antaŭ ili kaj dum la tago nek la fajra kolono dum la nokto.

14 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante:

2 Diru al la Izraelidoj, ke ili iru returne, kaj starigu sian tendaron antaŭ Pi-Hāhirot, inter Migdol kaj la maro, apud Baal-Cefon; tie ili starigū tendare super la maro. **3** Faraono diros pri la Izraelidoj: Ili perdis la vojon en la lando, la dezerto ilin ŝlosis. **4** Kaj Mi obstinigos la koron de Faraono, kaj li kuros post ili; kaj Mi gloriĝos per Faraono kaj per lia tutaj militistaro, kaj la Egiptoj sciigas, ke Mi estas la Eternulo. Kaj ili faris tiel. **5** Kiam oni diris al la reĝo de Egiptujo, ke la popolo forkuris, tiam la koro de Faraono kaj de liaj servantoj turniĝis kontraŭ la popolon, kaj ili diris: Kion ni faris, forliberiginte la Izraelidojn de servado al ni? **6** Kaj li jungis sian ĉaron kaj prenis kun si sian popolon. **7** Kaj li prenis sescent plej bonajn ĉarojn kaj ĉiu ĉarоjn de Egiptujo kaj la ĉefojn de la tutaj militistaro. **8** Kaj la Eternulo obstinigos la koron de Faraono, la reĝo de Egiptujo, kaj li postkuris la Izraelidojn; sed la Izraelidojn elirigis mano alta. **9** La Egiptoj postkuris ilin, kaj ĉiu ĉevalo kaj ĉaroj de Faraono kaj liaj rajdantoj kaj lia militistaro atingis ilin, kiam ili staris tendare super la maro, apud Pi-Hāhirot antaŭ Baal-Cefon. **10** Kiam Faraono alproksimiĝis, tiam la Izraelidoj levis siajn okulojn, kaj ekvidis, ke jen la Egiptoj iras post ili; kaj ili tre ektimis, kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo. **11** Kaj ili diris al Moseo: Ĉu ne ekzistas tomboj en Egiptujo, ke vi prenis nin, por morti en la dezerto? kion vi faris al ni,

stariĝis post ili; **20** kaj ĝi aperis inter la tendaro de la Egiptoj kaj la tendaro de la Izraelidoj, kaj ĝi estis nubo malluma, kaj lumis dum la nokto tiamaniere, ke unuj al la aliaj ne povis alproksimiĝi dum la tutaj nokto. **21** Kaj Moseo etendis sian manon super la maron; kaj la Eternulo pelis la maron per fortaj orientaj ventoj dum la tutaj nokto kaj faris la maron sekaj tero; kaj la akvo disfendiĝis. **22** Kaj la Izraelidoj ekiris tra la mezo de la maro sur sekaj tero, kaj la akvo estis por ili muro de dekstre kaj maldekstre. **23** Kaj la Egiptoj postkuris kaj venis post ili, ĉiu ĉevalo de Faraono, liaj ĉaroj kaj liaj rajdantoj, en la mezon de la maro. **24** Kiam venis la matena gardotempo, la Eternulo ekrigardis la tendaron de la Egiptoj el la fajra kaj nuba kolono, kaj Li tumultigis la tendaron de la Egiptoj. **25** Kaj Li depuŝis la radojn de iliaj ĉaroj kaj malrapidigis ilian iradon. Tiam la Egiptoj diris: Ni forkuru for de la Izraelidoj, ĉar la Eternulo militas por ili kontraŭ la Egiptoj. **26** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon super la maron, por ke la akvo revenu sur la Egiptojn, sur iliajn ĉarojn kaj iliajn rajdantojn. **27** Kaj Moseo etendis sian manon super la maron, kaj la maro revenis en la komenco de la mateno, sur sian lokon, kaj la Egiptoj kuris renkonte al ĝi. Kaj la Eternulo jetis la Egiptojn en la mezon de la maro. **28** Kaj la akvo revenis, kajkovris la ĉarojn kaj la rajdantojn de la tutaj militistaro de Faraono, kiu venis post ili en la maron; ne restis el ili eĉ unu. **29** Sed la Izraelidoj iris sur sekaj tero tra la mezo de la maro, kaj la akvo estis por ili muro de dekstre kaj maldekstre.

30 Kaj la Eternulo savis en tiu tago la Izraelidojn el la mano de la Egipto; kaj la Izraelidoj vidis eliris post ĝi kun tamburinoj kaj dancante. **21** Kaj la Egipcioj mortintaj sur la bordo de la maro. **31** Kaj la Izraelidoj vidis la grandan manon, kiun la Eternulo aperigis sur la Egipcioj, kaj la popolo ektimis la Eternulon kaj ekkredis al la Eternulo kaj al Lia sklavo Moseo.

15 Tiam Moseo kaj la Izraelidoj kantis ĉi tiun kanton al la Eternulo, kaj parolis jene: Mi kantos al la Eternulo, ĉar Li alte leviĝis; Ĉevalon kaj ĝian rajdanton Li jetis en la maron. **2** Mia forto kaj glorkanto estas la Eternulo, Kaj Li estis por mi savo. Li estas mia Dio, kaj mi Lin gloros, La Dio de mia patro, kaj mi Lin altigos. **3** La Eternulo estas viro de milito, Eternulo estas Lia nomo. **4** La ĉarojn de Faraono kaj lian militistarion Li jetis en la maron; Kaj liaj elektitaj militestroj dronis en la Ruĝa Maro. **5** Abismoj ilin kovris; Ili falis en la profundojn kiel ŝtono. **6** Via dekstra mano, ho Eternulo, estas glora per forto, Via dekstra mano, ho Eternulo, disbatas malamikon. **7** Per Via granda majesto Vi frakasas Viajn kontraŭulojn; Vi sendas Vian koleron, kaj ĝi forbruligas ilin kiel pajlon. **8** De Via kolera blovo montiĝis akvo, Amasigite starigis fluajo, Densiĝis abismoj en la mezo de la maro. **9** La malamiko diris: Mi persekutos, Mi atingos, mi dividos militakiron; Satiĝos de ili mia animo; Mi eltiros mian glavon, ekstermos ilin mia mano. **10** Vi blovis per Via spirito, kaj ilin kovris la maro; Kiel plumbo ili iris al fundo en la akvo potenca. **11** Kiu estas kiel Vi inter la dioj, ho Eternulo? Kiu estas kiel Vi, majesta en sankteco, Timinda kaj laŭdinda, faranta miraklojn! **12** Vi etendis Vian dekstran manon, Kaj ilin englutis la tero. **13** Vi kondukis kun Via favorkoreco tiun popolon, kiun Vi liberigis; Vi kondukis ĝin per Via forto al Via sankta loĝejo. **14** Aŭdis popoloj kaj ektremis; Teruro atakis la loĝantojn de Filištujo. **15** Tiam ektimis la ĉefoj de Edom; La potenculojn de Moab atakis tremo; Perdis la kuraĝon ĉiuj loĝantoj de Kanaan. **16** Falas sur ilin timo kaj teruro pro la grandeco de Via brako; Ili mutiĝas kiel ŝtono, ĝis pasas Via popolo, ho Eternulo, ĝis pasas la popolo, kiun Vi akiris. **17** Vi venigos ilin, kaj plantos ilin Sur la monto de Via heredo, Sur la loko, ho Eternulo, kiun Vi faris Via sidejo, En la sanktejo, ho Sinjoro, kiun pretigis Viaj manoj. **18** La Eternulo regos ĉiam kaj eterne. **19** Ĉar la ĉevaloj de Faraono kun liaj ĉaroj kaj rajdantoj eniĝis en la maron, kaj la Eternulo turnis sur ilin la akvon de la maro; sed la Izraelidoj iris sur sekaj tero tra la mezo de la maro. **20** Mirjam, la profetino, fratino de Aaron,

prenis tamburinon en sian manon, kaj ĉiuj virinoj Mirjam antaŭkantis al ili: Kantu al la Eternulo, ĉar Li alte leviĝis; Ĉevalon kaj ĝian rajdanton Li jetis en la maron. **22** Moseo ekkondukis la Izraelidojn for de la Ruĝa Maro, kaj ili eliris al la dezerto Ŝur; ili iris dum tri tagoj tra la dezerto kaj ne trovis akvon. **23** Ili venis al Mara, sed ili ne povis trinki la akvon en Mara, ĉar ĝi estis maldolĉa; tial oni donis al la loko la nomon Mara. **24** Kaj la popolo ekmurmuris kontraŭ Moseo, dirante: Kiam ni trinkos? **25** Tiam li kriis al la Eternulo, kaj la Eternulo montris al li arbon, kaj li jetis ĝin en la akvon, kaj la akvo fariĝis dolĉa. Tie Li donis al ili leĝon kaj juĝon, kaj tie Li ilin elprovis. **26** Kaj Li diris: Se vi aŭskultados la vocon de la Eternulo, via Dio, kaj farados tion, kio plaĉas al Li, kaj vi atentados Liajn ordonojn kaj observados ĉiujn Liajn leĝojn, tiam Mi venigos sur vin neniu el tiuj malsanoj, kiuj Mi venigis sur la Egipciojn; ĉar Mi estas la Eternulo, via saniganto. **27** Kaj ili venis al Elim; tie estis dek du fontoj de akvo, kaj sepdek daktipalmoj. Kaj ili starigis tie sian tendaron ĉe la akvo.

16 Ili elmoviĝis el Elim, kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj venis en la dezerton Sin, kiu troviĝas inter Elim kaj Sinaj, en la dekvina tago de la dua monato, post sia eliro el la lando Egipta. **2** Kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj ekmurmuris kontraŭ Moseo kaj Aaron en la dezerto. **3** Kaj la Izraelidoj diris al ili: Ho, ni dezirus morti per la mano de la Eternulo en la lando Egipta, sidante super la potoj kun viando, mangante panon ĝissate! vi elkondukis nin en ĉi tiun dezerton, por mortigi ĉi tiun tutan komunumon per malsato. **4** Tiam la Eternulo diris al Moseo: Jen Mi pluvigos por vi panon el la ĉielo; kaj la popolo eliru kaj kolektu ĉiutage tiom, kiom ĝi bezonas por la tago, por ke Mi esploru ĝin, ĉu ĝi sekvos Mian leĝon aŭ ne. **5** Sed en la sesa tago ili preparu tion, kion ili devas enporti, kaj tiam estos duobla porcio kompare kun tio, kion ili kolektas ĉiutage. **6** Kaj Moseo kaj Aaron diris al ĉiuj Izraelidoj: Vespere vi sciigos, ke la Eternulo elkondukis vin el la lando Egipta. **7** Kaj matene vi vidos la gloron de la Eternulo; ĉar Li aŭdis vian murmuradon kontraŭ la Eternulo. Sed kio estas ni, ke vi murmuras kontraŭ ni? **8** Kaj Moseo diris: La Eternulo donos al vi vespere viandon por mangi kaj matene panon por satigi; ĉar la Eternulo aŭdis vian murmuradon, kiun vi murmuris kontraŭ Li. Sed ni, kio ni estas? ne kontraŭ ni estas via

murmurado, sed kontraŭ la Eternulo. **9** Kaj Moseo Rigardu, la Eternulo donis al vi la sabaton, tial Li diris al Aaron: Diru al la tuta komunumo de la donas al vi en la sesa tago panon por du tagoj; Izraelidoj: Alproksimiĝu antaŭ la Eternulon, ĉar Li restu ĉiu hejme, neniу eliru for de sia loko en aŭdis vian murmuradon. **10** Kaj dum Aaron estis la sepa tago. **30** Kaj la popolo ripozis en la sepa parolanta al la tuta komunumo de la Izraelidoj, tago. **31** Kaj la domo de Izrael donis al ĝi la nomon ili turniĝis al la dezerto, kaj jen la gloro de la manoа; ĝi estis kiel la semo de koriandro, blanka, Eternulo aperis en nubo. **11** Kaj la Eternulo parolis kaj ĝia gusto estis kiel blankpaneto kun mielo. al Moseo, dirante: **12** Mi aŭdis la murmuradon de **32** Kaj Moseo diris: Jen estas tio, kion ordonis la Izraelidoj; diru al ili jenon: En la komenco de la Eternulo: Plenigu per ĝi omeron, ke ĝi estu vespero vi mangos viandon, kaj matene vi satiĝos konservata en viaj generacioj, por ke oni vidu la per pano, kaj vi sciigos, ke Mi estas la Eternulo, panon, kiun Mi mangigis al vi en la dezerto, kiam via Dio. **13** Kiam venis la vespero, alflugis koturnoj Mi elkondukis vin el la lando Egipta. **33** Kaj Moseo kaj kovris la tendaron, kaj matene estis tavolo da diris al Aaron: Prenu unu vazon kaj enmetu tien plenan omeron da manao kaj starigu ĝin antaŭ roso ĉirkaŭ la tendaro. **14** Kiam la tavolo da roso forleviĝis, tiam montriĝis, ke sur la supraĵo de la dezerto kušas io delikata, senŝela, delikata kiel pli, alia malpli. **18** Kaj oni mezuris per omero; kaj kiu kolektis pli, ne havis superflue, kaj kiu kolektis malpli, ne havis mankon; ĉiu kolektis tiom, kiom li povis mangi. **19** Kaj Moseo diris al ili: Neniu restigu iom el ĝi ĝis la mateno. **20** Sed ili ne obeis Moseon, kaj kelkaj restigis iom el ĝi ĝis la mateno; kaj aperis en ĝi vermoj, kaj ĝi malbonodorigis; kaj Moseo ekkoleris ilin. **21** Ili kolektadis ĝin ĉiumatenetan, ĉiu tiom, kiom li bezonis por mangi; kaj kiam la suno fariĝis pli varma, tio fandiĝadis. **22** Kiam venis la sesa tago, ili kolektis duoble da pano, po du omeroj por ĉiu; kaj ĉiu ĉefoj de la komunumo venis kaj diris tion al Moseo. **23** Kaj li diris al ili: Jen estas, kion diris la Eternulo: ripozo de sankta sabato de la Eternulo estas morgaŭ; kion vi estas bakontaj, baku, kaj kion vi estas kuirontaj, kuiru; sed ĉion superfluan formetu, por ke ĝi estu konservata ĝis la mateno. **24** Kaj ili formetis ĝin ĝis la mateno, kiel ordonis Moseo, kaj ĝi ne malbonodorigis, kaj vermoj ne aperis en ĝi. **25** Kaj Moseo diris: Mangū ĝin hodiaŭ, ĉar hodiaŭ estas sabato de la Eternulo; hodiaŭ vi ne trovos ĝin sur la kampo. **26** Dum ses tagoj kolektu ĝin, sed la sepa tago estas sabato, en tiu tago ĝi ne troviĝos. **27** En la sepa tago eliris kelkaj el la popolo, por kolekti, sed ili ne trovis. **28** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Ĝis kiam vi rifuzos observi Miajn ordonojn kaj Mian instruon? **29** La tuta komunumo de la Izraelidoj elmoviĝis el la dezerto Sin laŭ siaj tagvojoj, kiel ordonis la Eternulo; kaj ili starigis sian tendaron en Refidim, kaj la popolo ne havis akvon por trinki. **2** Kaj la popolo malpacis kontraŭ Moseo, kaj ili diris: Donu al ni akvon por trinki. Kaj Moseo diris al ili: Kial vi malpacas kontraŭ mi? kial vi provas la Eternulon? **3** Sed la popolo tie suferis pro manko de akvo, kaj la popolo murmuris kontraŭ Moseo, kaj diris: Kial vi elkondukis nin el Egiptujo, por mortigi nin kaj niajn infanojn kaj niajn brutojn per soifo? **4** Tiam Moseo kriis al la Eternulo, dirante: Kion mi faros kun ĉi tiu popolo? baldaŭ povas okazi, ke ili min ŝtonmortigos. **5** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Preteriru antaŭ la popolo, kaj prenu kun vi kelkajn el la ĉefoj de Izrael, kaj vian bastonon, per kiu vi frapis la riveron, prenu en vian manon, kaj iru. **6** Jen Mi staros antaŭ vi tie super roko sur ĥoreb; kaj vi frapos la rokon, kaj eliros el ĝi akvo, kaj la popolo trinkos. Kaj Moseo faris tiel antaŭ la okuloj de la ĉefoj de Izrael. **7** Kaj li donis al tiu loko la nomon Masa kaj Meriba, pro la malpaco de la Izraelidoj, kaj pro tio, ke ili provis la Eternulon, dirante: Ĉu la Eternulo estas inter ni, aŭ ne? **8** Venis la Amalekidoj, kaj ekmilitis kontraŭ la Izraelidoj en Refidim. **9** Tiam Moseo diris al Josuo: Elektu al ni virojn, kaj eliru, batalu kontraŭ la Amalekidoj. Morgaŭ mi staros sur supro de monteto, kaj la Dian bastonon mi havos en mia mano. **10** Kaj Josuo faris, kiel diris al li Moseo, kaj batalis kontraŭ la Amalekidoj; kaj Moseo, kaj Aaron, kaj ĥur supreniris sur la supron de

la monteto. **11** Kaj ĉiufoje, kiam Moseo levis sian la mateno ĝis la vespero. **14** Kaj la bopatro de manon, venkis Izrael; kaj kiam li mallevis sian Moseo vidis ĉion, kion li faras por la popolo, kaj manon, venkis Amalek. **12** Sed la manoj de Moseo diris: Kio estas tio, kion vi faras al la popolo? kial estis pezaj; tial ili prenis ŝtonon kaj metis ĝin sub vi sola sidas kaj la tuta popolo staras antaŭ vi lin, kaj li sidiĝis sur ĝi; kaj Aaron kaj Ĥur subtenis de mateno ĝis vespero? **15** Tiam Moseo diris al liajn manojn, unu de unu flanko, la dua de la sia bopatro: La popolo venas al mi, por demandi dua flanko; kaj liaj manoj estis en ĝusta teniĝo Dion. **16** Kiam fariĝas inter ili ia afero, ili venas al ĝis la subiro de la suno. **13** Kaj Josuo senfortigis mi; kaj mi juĝas inter unu kaj alia, kaj mi sciigas la Amalekon kaj lian popolon per la glavo. **14** Kaj legojoj de Dio kaj Liajn instruojn. **17** Sed la bopatro la Eternulo diris al Moseo: Skribu ĉi tion por de Moseo diris al li: Ne bona estas la afero, kiun memoro en libron kaj enmetu ĉi tion en la orelojn vi faras. **18** Senfortiĝos vi kaj ĉi tiu popolo, kiu de Josuo, ke Mi ekstermos la memoron pri Amalek estas kun vi; ĉar la afero estas tro malfacila por sub la cielo. **15** Moseo konstruis altaron, kaj donis vi; vi ne povas plenumi ĝin sola. **19** Aŭskultu mian al ĝi la nomon: La Eternulo mia Standardo. **16** voĉon, mi donos al vi konsilon, kaj Dio estos kun Ĉar li diris: Estas promesite per la altaro de la vi. Vi estu por la popolo perulo antaŭ Dio, kaj Eternulo, ke la Eternulo militos kontraŭ Amalek prezentu la aferojn al Dio. **20** Instruu al ili la legojoj kaj instruojn, kaj montru al ili la vojon, kiun ili de generacio al generacio.

18 Jitro, la Midjana pastro, la bopatro de Moseo, aŭdis ĉion, kion la Eternulo faris al Moseo kaj al Sia popolo Izrael, ke la Eternulo elkondukis Izraelon el Egiprujo. **2** Kaj Jitro, la bopatro de Moseo, prenis Ciporan, la edzinon de Moseo, kiun tiu forlasis; **3** kaj ŝiajn du filojn, el kiuj unu havis la nomon Geršom; ĉar la patro diris: Mi estis fremdulo en fremda lando; **4** kaj la dua havis la nomon Eliezer, ĉar tiu diris: La Dio de mia patro helpis min, kaj savis min kontraŭ la glavo de Faraono. **5** Kaj Jitro, la bopatro de Moseo, kun liaj filoj kaj lia edzino venis al Moseo en la dezerton, kie li staris tendare ĉe la monto de Dio. **6** Kaj li dirigis al Moseo: Mi, via bopatro Jitro, venas al vi, kaj ankaŭ via edzino kaj ŝiaj du filoj kun ŝi. **7** Tiam Moseo eliris renkonte al sia bopatro kaj profunde salutis lin kaj kisis lin, kaj ili demandis sin reciproke pri la farto kaj eniris en la tendon. **8** Kaj Moseo rakontis al sia bopatro ĉion, kion la Eternulo faris al Faraono kaj al la Egipoj pro Izrael, kaj ĉiujn malfacilajojn, kiuj trafis ilin dum la vojo kaj el kiuj la Eternulo ilin savis. **9** Jitro ĝoĝis je la tuta bono, kiun la Eternulo faris al Izrael, savinte lin el la mano de la Egipoj. **10** Kaj Jitro diris: Benata estu la Eternulo, kiu savis vin el la mano de la Egipoj kaj el la mano de Faraono, kaj kiu savis la popolon el sub la mano de la Egipoj. **11** Nun mi scias, ke la Eternulo estas pli granda ol ĉiuoj dioj; ĝi estas pro tio, ke tiuj malbonintencis kontraŭ ili. **12** Kaj Jitro, la bopatro de Moseo, alportis al Dio bruloferon kaj bučoferojn; kaj Aaron kaj ĉiuj ĉefoj de Izrael venis, por manĝi panon kun la bopatro de Moseo antaŭ Dio. **13** La sekvantan tagon Moseo sidiĝis, por juĝi la popolon; kaj la popolo staris antaŭ Moseo de

la mateno ĝis la vespero. **14** Kaj la bopatro de Moseo vidis ĉion, kion li faras por la popolo, kaj estis pezaj; tial ili prenis ŝtonon kaj metis ĝin sub vi sola sidas kaj la tuta popolo staras antaŭ vi lin, kaj li sidiĝis sur ĝi; kaj Aaron kaj Ĥur subtenis de mateno ĝis vespero? **15** Tiam Moseo diris al liajn manojn, unu de unu flanko, la dua de la sia bopatro: La popolo venas al mi, por demandi dua flanko; kaj liaj manoj estis en ĝusta teniĝo Dion. **16** Kiam fariĝas inter ili ia afero, ili venas al ĝis la subiro de la suno. **13** Kaj Josuo senfortigis mi; kaj mi juĝas inter unu kaj alia, kaj mi sciigas la Amalekon kaj lian popolon per la glavo. **14** Kaj legojoj de Dio kaj Liajn instruojn. **17** Sed la bopatro la Eternulo diris al Moseo: Skribu ĉi tion por de Moseo diris al li: Ne bona estas la afero, kiun memoro en libron kaj enmetu ĉi tion en la orelojn vi faras. **18** Senfortiĝos vi kaj ĉi tiu popolo, kiu de Josuo, ke Mi ekstermos la memoron pri Amalek estas kun vi; ĉar la afero estas tro malfacila por sub la cielo. **15** Moseo konstruis altaron, kaj donis vi; vi ne povas plenumi ĝin sola. **19** Aŭskultu mian al ĝi la nomon: La Eternulo mia Standardo. **16** voĉon, mi donos al vi konsilon, kaj Dio estos kun Ĉar li diris: Estas promesite per la altaro de la vi. Vi estu por la popolo perulo antaŭ Dio, kaj Eternulo, ke la Eternulo militos kontraŭ Amalek prezentu la aferojn al Dio. **20** Instruu al ili la legojoj kaj instruojn, kaj montru al ili la vojon, kiun ili de generacio al generacio.

19 En la tria monato post la eliro de la Izraelidoj el la lando Egipa, en tiu tago ili venis en la dezerton Sinaj. **2** Ili eliris el Refidim, kaj venis en la dezerton Sinaj kaj starigis sian tendaron en la dezerto; kaj Izrael starigis tie tendare antaŭ la monto. **3** Kaj Moseo supreniris al Dio; kaj la Eternulo vokis al li de la monto, dirante: Tiel diru al la domo de Jakob kaj sciigu al la filoj de Izrael: **4** Vi vidis, kion Mi faris al la Egipoj kaj kiel Mi portis vin sur aglaj flugiloj kaj venigis vin al Mi. **5** Kaj nun se vi obeos Mian voĉon kaj observos Mian interligon, vi estos Mia amata propraĵo inter ĉiuj popoloj, ĉar al Mi apartenas la tuta tero. **6** Kaj vi estos por Mi regno de pastroj kaj popolo sankta. Tio estas la vortoj, kiujn vi diru al la Izraelidoj. **7** Moseo venis, kaj alvokis la ĉefojn de la popolo,

kaj prezentis al ili ĉiujn tiujn vortojn, pri kiuj ne frakasu ilin. **25** Kaj Moseo malsupreniris al la la Eternulo ordonis al li. **8** Kaj la tuta popolo respondis kune kaj diris: Ĉion, kion la Eternulo diris, ni faros. Kaj Moseo raportis la vortojn de la popolo al la Eternulo. **9** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Jen Mi venos al vi en densa nubo, por ke la popolo aŭdu, kiam Mi parolos kun vi, kaj por ke ili kredu al vi eterne. Kaj Moseo sciigis la vortojn de la popolo al la Eternulo. **10** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru al la popolo kaj sanktigu ĝin hodiaŭ kaj morgaŭ, kaj ili lavu siajn vestojn. **11** Kaj ili estu pretaj por la tria tago, ĉar en la tria tago la Eternulo malsupreniros antaŭ la okuloj de la tuta popolo sur la monto Sinaj. **12** Kaj difinu limon por la popolo ĉirkaŭe, dirante: Gardu vin, ke vi ne supreniru sur la monto nek tušu ĝian bazon; ĉiu, kiu tušos la monto, estu mortigita. **13** Mano lin ne tušu, sed per ŝtonoj li estu mortigita, aŭ li estu pafmortigita; ĉu tio estos bruto, ĉu tio estos homo, li ne vivu. Kiam eksonos longa trumpetado, tiam ili povas supreniri sur la monto. **14** Kaj Moseo malsupreniris de la monto al la popolo kaj sanktigis la popolon, kaj ili lavis siajn vestojn. **15** Kaj li diris al la popolo: Estu pretaj por la tria tago; ne alproksimiĝu al virino. **16** En la tria tago, tuj matene, komenciĝis tondroj kaj fulmoj, kaj densa nubo estis super la monto, kaj aŭdiĝis tre forta sonado de korno; kaj ektremis la tuta popolo, kiu estis en la tendaro. **17** Kaj Moseo elirigis la popolon el la tendaro renkonte al Dio, kaj ili stariĝis antaŭ la bazo de la monto. **18** Kaj la monto Sinaj tuta fumiĝis kauze de tio, ke la Eternulo malsupreniris sur ĝin en fajro; kaj ĝia fumo leviĝadis kiel fumo el forno, kaj la tuta monto forte tremis. **19** Kaj la sonado de la korno fariĝadis ĉiam pli kaj pli forta; Moseo paroladis, kaj Dio respondadis al li per voĉo. **20** Kaj la Eternulo malsupreniris sur la monto Sinaj, sur la supron de la monto; kaj la Eternulo vokis Moseon sur la supron de la monto, kaj Moseo supreniris. **21** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru malsupren, avertu la popolon, ke ili ne translimiĝu perforte al la Eternulo, por vidi, ĉar tiam multaj el ili falus. **22** Eĉ la pastroj, kiuj alproksimiĝos al la Eternulo, sanktigu sin, por ke la Eternulo ne frakasu ilin. **23** Kaj Moseo diris al la Eternulo: La popolo ne povas supreniri sur la monto Sinaj, ĉar Vi avertis nin, dirante: Faru limon ĉirkaŭ la monto, kaj sanktigu ĝin. **24** Sed la Eternulo diris al li: Iru malsupren, poste supreniri vi kaj Aaron kun vi; sed la pastroj kaj la popolo ne povu perforte supreniri al la Eternulo, por ke Li

ne frakasu ilin. **25** Kaj Moseo malsupreniris al la popolo kaj diris tion al ili.

20 Kaj Dio diris ĉiujn sekvantajn vortojn: **2** Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipa, el la domo de sklaveco. **3** Ne ekzistu ĝe vi aliaj dioj antaŭ Mi. **4** Ne faru al vi idolon, nek bildon de io, kio estas en la ĉielo supre aŭ sur la tero malsupre aŭ en la akvo sub la tero; **5** ne klinigu antaŭ ili kaj ne servu ilin; ĉar Mi, la Eternulo, via Dio, estas Dio severa, kiu la malbonagon de la patroj punas sur la idoj en la tria kaj kvara generacioj ĉe Miaj malamantoj, **6** kaj kiu faras favorkorajojn por miloj al Miaj amantoj kaj al la plenumantoj de Miaj ordonoj. **7** Ne malbonuzu la nomon de la Eternulo, via Dio; ĉar la Eternulo ne lasos senpuna tiun, kiu malbonuzas Lian nomon. **8** Memoru pri la tago sabata, ke vi tenu ĝin sankta. **9** Dum ses tagoj laboru kaj faru ĉiujn viajn aferojn; **10** sed la sepa tago estas sabato de la Eternulo, via Dio; faru nenian laboron, nek vi, nek via filo, nek via filino, nek via sklavo, nek via sklavino, nek via bruto, nek via fremduto, kiu estas inter viaj pordegoj; **11** ĉar dum ses tagoj la Eternulo kreis la ĉielon kaj la teron, la maron, kaj ĉion, kio estas en ili, sed en la sepa tago Li ripozis. Tial la Eternulo benis la tagon sabatan kaj sanktigis ĝin. **12** Respektu vian patron kaj vian patrilon, por ke longe daŭru via vivo sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi. **13** Ne mortigu. **14** Ne adultu. **15** Ne ŝtelu. **16** Ne parolu kontraŭ via proksimulo malveran ateston. **17** Ne deziru la domon de via proksimulo; nedeziru la edzinon de via proksimulo, nek lian sklavon, nek lian sklavonon, nek lian bovon, nek lian azenon, nek ion, kio apartenas al via proksimulo. **18** Kaj la tuta popolo vidis la tondrojn kaj la fulmojn kaj la sonardon de la korno kaj la fumiĝadon de la monto; kaj la popolo vidis, kaj retiriĝis kun teruro kaj stariĝis malproksime. **19** Kaj ili diris al Moseo: Parolu vi kun ni, kaj ni aŭskultos, sed Dio ne parolu kun ni, por ke ni ne mortu. **20** Kaj Moseo diris al la popolo: Ne timu; ĉar por vin elprovi venis Dio, kaj por ke la timo antaŭ Li estu antaŭ via vizago, por ke vi ne peku. **21** Kaj la popolo staris malproksime; sed Moseo alproksimiĝis al la mallumo, kie estis Dio. **22** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Tiel diru al la Izraelidoj: Vi vidis, kiel Mi parolis kun vi el la ĉielo. **23** Ne faru antaŭ Mi diojn argentajn, kaj diojn orajn ne faru al vi. **24** Altaron el tero faru al Mi, kaj oferu sur ĝi viajn bruloferojn kaj pacoferojn, viajn ŝafojn kaj viajn bovojn; sur ĉiu loko, kie Mi memorigos Mian nomon, Mi venos al vi kaj benos vin. **25** Kaj

se vi faros al Mi altaron el ŝtonoj, ne konstruu ĝin el ŝtonoj hakitaj; ĉar se vi levos sur ĝin vian hakilon, vi ĝin malsanktigos. **26** Kaj ne supreniru per ŝtupoj al Mia altaro, por ke ne malkovriĝu via nudeco antaŭ ĝi.

21 Kaj jen estas la juĝoj, kiujn vi proponos al ili:

2 Se vi aĉetos sklavon Hebreon, li servu dum ses jaroj; sed en la sepa li eliru libera senpage. **3** Se li venis sola, li eliru sola; se li estas edziga, tiam lia edzino eliru kune kun li. **4** Se lia sinjoro donis al li edzinon kaj ŝi naskis al li filojn aŭ filinojn, tiam la edzino kaj ŝiaj infanoj restu ĉe sia sinjoro, kaj li eliru sola. **5** Sed se la sklavo diros: Mi amas mian sinjoron, mian edzinon, kaj miajn infanojn, mi ne volas liberiĝi; **6** tiam lia sinjoro alkonduku lin antaŭ la potenculojn kaj starigu lin apud la pordo aŭ apud la fosto, kaj lia sinjoro trapiku lian orelon per alego, kaj li estu lia sklavo por ĉiam. **7** Kaj se iu vendos sian filion kiel sklavinon, ŝi ne eliru kiel eliras la sklavoj. **8** Se ŝi ne plaĉas al sia sinjoro, al kiu ŝi estis fordonita, tiam li donu al ŝi la eblon elacetiĝi; al fremda popolo ŝin vendi li ne havas la rajton, ĉar li kondutis ne honeste kontraŭ ŝi. **9** Se iu transdonos ŝin al sia filo, li agu kun ŝi laŭ la rajto de filinoj. **10** Se li prenos por li alian edzinon, tiam nutraĵo, vestoj, kaj edzina vivo ne devas esti rifuzataj al ŝi. **11** Kaj se tiuj tri aferojn li ne faros por ŝi, tiam ŝi eliru senpage, sen elaceto. **12** Se iu batos homon kaj tiu mortos, li estu mortigita. **13** Sed se li ne agis malbonintence, nur Dio puŝis tiun sub lian manon, Mi difinas al vi lokon, kien li povas forkuri. **14** Sed se iu intence mortigis sian proksimulon per ruzo, tiam eĉ de Mia altaro forprenu lin, ke li mortu. **15** Kiu batas sian patron aŭ sian patrinon, tiu devas esti mortigita. **16** Kaj se iu ŝtelas homon por vendi lin, aŭ oni trovas tiun en lia mano, li devas esti mortigita. **17** Kiu malbenas sian patron aŭ sian patrinon, tiu devas esti mortigita. **18** Se homoj kverelos, kaj unu batos la alian per ŝtono aŭ per pugno kaj tiu ne mortos, sed devos kuši en lito: **19** se li levigos kaj irados ekstere per apogilo, tiam la batinto estu senkulpa; li nur kompensu al li lian malliberigitecon kaj zorgu pri lia kuracado. **20** Se iu batos sian sklavon aŭ sian sklavinon per bastono, kaj tiu mortos sub lia mano, tiam oni devas lin puni; **21** sed se tiu restos viva dum unu aŭ du tagoj, tiam oni ne devas lin puni; ĉar tio estas lia mono. **22** Se viroj kverelos kaj frapos gravedan virinon, kaj ŝi abortos, sed ne fariĝos malfeliĉo, tiam oni punu lin per monpuno, kian metos sur lin la edzo de la virino, kaj li pagu ĝin laŭ decido de juĝantoj. **23** Sed se fariĝos malfeliĉo, tiam donu

animon pro animo, **24** okulon pro okulo, denton pro dento, manon pro mano, piedon pro piedo, **25** bruldifekton pro bruldifekto, vundon pro vundo, kontuzon pro kontuzo. **26** Kaj se iu batos okulon de sia sklavo aŭ de sia sklavino kaj difektos ĝin, tiam li forliberigu tiun kompense pro la okulo. **27** Kaj se li elbatos denton de sia sklavo aŭ denton de sia sklavino, li forliberigu tiun kompense pro la dento. **28** Se bovo kornobatos viron aŭ virinon kaj tiu mortos, tiam oni ŝtonmortigu la bovon kaj ĝia viando ne estu mangata, sed la mastro de la bovo restu senkulpa. **29** Sed se la bovo estis kornobatema antaŭe kaj oni tion sciigis al ĝia mastro kaj li ĝin ne gardis kaj ĝi mortigis viron aŭ virinon, tiam la bovon oni ŝtonmortigu kaj ĝian mastron oni mortigu. **30** Se oni metos sur lin elaceton, tiam li donu pro sia animo tian elacetan sumon, kia estos metita sur lin. **31** Se filo aŭ filino estos kornobatita, oni agu kun li en la sama maniero. **32** Se iun sklavon aŭ sklavinon kornobatos la bovo, tiam tridek sikloj da mono devas esti pagitaj al ties mastro kaj la bovo devas esti ŝtonmortigita. **33** Se iu malfermos kavon, aŭ elfosos kavon, kaj ne kovros ĝin, kaj falos tien bovo aŭ azeno, **34** tiam la mastro de la kavo devas kompensi per mono al ĝia mastro, kaj la kadavro apartenu al li. **35** Se la bovo de iu homo kornobatos bovon de lia proksimulo tiel, ke ĝi mortos, tiam ili vendu la vivan bovon kaj dividu inter si egalparte la monon pro ĝi, kaj ankaŭ la kadavron ili dividu. **36** Sed se oni sciis, ke la bovo estis kornobatema antaŭe, kaj ĝia mastro ĝin ne gardis, tiam ili pagu bovon pro la bovo, kaj la kadavro apartenu al li.

22 Se iu ŝtelos bovon aŭ ŝafon kaj buĉos ĝin aŭ vendos ĝin, tiam li pagu kvin bovojn pro la bovo kaj kvar ŝafojn pro la ŝafo. **2** Se iu trovos ŝtelanton ĉe subfosado kaj batos lin kaj tiu mortos, tiam oni ne juĝu lin pro la sango. **3** Sed se lumis super li la suno, tiam oni juĝu lin pro la sango. La ŝtelinto pagu kompenson; se li ne havas, tiam oni lin vendu pro lia ŝtelo. **4** Se la ŝtelitaĵo, ĉu ĝi estas bovo, ĉu azeno, ĉu ŝafo, estos trovita en liaj manoj viva, tiam li kompensi duoble. **5** Se iu difektos kampon aŭ vinberejon, lasante sian brunon, ke ĝi difektu kampon de aliulo, tiam li devas pagi per plejbonaĵo el sia kampo kaj per plejbonaĵo el sia vinberejo. **6** Se eliros fajro kaj trafas dornojn kaj ekstermos garbojn aŭ starantan grenon aŭ kampon, tiam tiu kompensu, kiu kaŭzis la brunon. **7** Se iu donos al sia proksimulo monon aŭ uzataĵojn, por konservi, kaj ili estos ŝtelitaj el

la domo de tiu homo, tiam, se la ŝtelinto estos homoj; kaj viandon, dissiritan sur la kampo, ne trovita, li kompensu duoble. **8** Se la ŝtelinto ne manĝu; al hundo ĵetu ĝin.

estos trovita, tiam la mastro de la domo venu al la potenculoj, kaj ĵuru, ke li ne etendis sian manon sur la apartenaĵon de sia proksimulo. **9** Pri ĉiu maljustaĵo, ĉu ĝi estos pri bovo, ĉu pri azeno, ĉu pri ŝafeto, ĉu pri vesto, pri ĉiu perditajo, pri kiu iu diros, ke ĝi estas lia, la afero de ambaŭ devas esti prezentita al la potenculoj; kiun la potenculoj trovos kulpa, tiu kompensu duoble al sia proksimulo. **10** Se iu donos al sia proksimulo azenon aŭ bovon aŭ ŝafon aŭ alian bruton, por konservi, kaj ĝi mortos aŭ estos difektita aŭ forkaptita, kaj neniu tion vidos, **11** tiam ĵuro antaŭ la Eternulo estu inter ili, ke li ne etendis sian manon sur la apartenaĵon de sia proksimulo, kaj ĝia mastro ĝin prenos kaj li ne kompensos. **12** Sed se oni ĝin ŝtelos de li, tiam li devas kompensi al ĝia mastro. **13** Se ĝi estos disirita, li prezenti ateston, kaj la disiritaĵon li ne kompensos. **14** Se iu ĝin prenos prunte de sia proksimulo, kaj ĝi estos difektita aŭ mortos dum foresto de sia mastro, tiam li devas kompensi. **15** Se ĝia mastro estis apud ĝi, tiam li ne devas kompensi. Se ĝi estis dungita, li perdis sian dungomonon. **16** Se iu forlogos virgulinon, kiu ne estas fianĉinigita, kaj kuŝos kun ŝi, tiam li donu al ŝi doton kaj prenu ŝin al si kiel edzinon. **17** Se ŝia patro ne volos doni ŝin al li, tiam li pagu tiom da mono, kiom virgulinon ordinare ricevas dote. **18** Sorĉistonon ne lasu vivi. **19** Ĉiu, kiu kuŝis kun bruto, estu mortigita. **20** Kiu alportas oferojn al dioj, krom al la Eternulo sole, tiu estu ekstermita. **21** Fremdulon ne ofendu, nek premu lin; ĉar fremdulon vi estis en la lando Egipta. **22** Vidvinon kaj orfon ne premu. **23** Se vi ilin premos kaj ili krios al Mi, tiam Mi aŭdos ilian krion; **24** kaj ekflamas Mia kolero, kaj Mi mortigos vin per glavo, kaj viaj edzinoj estos vidvinoj kaj viaj infanoj estos orfoj. **25** Se vi pruntedonos monon al iu el Mia popolo, al iu malriĉulo apud vi, ne estu por li premanto, ne metu sur lin procentojn. **26** Se vi prenos de via proksimulo veston kiel garantiaĵon, tiam antaŭ la subiro de la suno redonu ĝin al li; **27** ĉar ĝi estas lia sola kovro, ĝi estas la vesto por lia korpo; en kio li dormos? kaj kiam li krios al Mi, Mi aŭdos, ĉar Mi estas favorkora. **28** Potenculojn ne malbenu, kaj estron de via popolo ne insultu. **29** Vian abundon kaj sukcon ne retenu; la unuenaskiton el viaj filoj vi devas doni al Mi. **30** Tiel same agu kun via bovo kaj via ŝafeto; sep tagojn ĝi restu kun sia patrino, en la oka tago donu ĝin al Mi. **31** Estu por Mi sanktaj

23 Ne disvastigu malveran famon; ne kuniguvian manon kun malvirtulo, por esti atestanto de malbonago. **2** Ne sekvu la amason por malbonaĵoj; kaj en jugo ne klinigu al la opinio de la plimulto, por dekliniĝi de la vero. **3** Ankaŭ malriĉulon ne favoru en lia juĝa afero. **4** Se vi renkontos bovon de via malamiko aŭ lian azenon erarvagantan, rekondru ĝin al li. **5** Se vi vidos, ke azeno de via malamiko falis sub sia ŝargo, ne forlasu ĝin, sed alportu helpon kune kun li. **6** Ne forklinu la rajton de via malriĉulo en lia juĝa afero. **7** De mensogaĵo malproksimiĝu, kaj senkulpulon kaj virtulon ne mortigu; ĉar Mi ne pravigos maljustulon. **8** Donacojn ne akceptu; ĉar donacoj blindigas vidantojn kaj malgustigas la aferojn de virtuloj. **9** Fremdulon ne premu; vi konas ja la animon de fremdulo, ĉar fremdulon vi estis en la lando Egipta. **10** Dum ses jaroj prisemu vian teron kaj rikoltu ĝiajn produktaĵojn; **11** sed en la sepa jaro ripozigu ĝin kaj ne tušu ĝin, por ke manĝu la malriĉuloj el via popolo, kaj la restaĵon manĝu la bestoj de la kampo. Tiel same agu kun via vinberejo kaj kun via olivarbejo. **12** Dum ses tagoj faru viajn laborojn, kaj en la sepa tago festu, por ke ripozu via bovo kaj via azeno kaj por ke refreſigu la filo de via sklavino kaj la fremdulo. **13** Kaj ĉion, kion Mi diris al vi, observu; kaj la nomon de aliaj dioj ne citu, ĝi ne estu aŭdata el via bušo. **14** Tri fojojn festu al Mi dum la jaro. **15** La feston de la macoj observu; dum sep tagoj manĝu macojn, kiel Mi ordonis al vi, en la difinita tempo en la monato Abib (ĉar en tiu tempo vi eliris el Egiptujo); kaj oni ne aperu antaŭ Mi kun malplenaj manojo; **16** ankaŭ la feston de la rikolto de la unuaj fruktoj de via laboro, de tio, kion vi semos sur la kampo; kaj la feston de kolektado en la fino de la jaro, kiam vi kolektos viajn laborfruktojn el la kampo. **17** Tri fojojn ĉiujare aperu ĉiuj viaj virseksuloj antaŭ la Sinjoro, la Eternulo. **18** Ne veršu sur fermentaĵon la sanguon de Mia ofero; kaj la graso de Mia festofero ne restu ĝis mateno. **19** La komencaĵon de la unuaj fruktoj de via tero alportu en la domon de la Eternulo, via Dio. Ne kuiru kapridon en la lakto de ĝia patrino. **20** Jen Mi sendas anĝelon antaŭ vi, por gardi vin sur la vojo, kaj por venigi vin al la loko, kiu Mi pretigis. **21** Gardu vin antaŭ lia vizago kaj aŭskultu lian vocon; ne incitu lin, ĉar li ne pardonos vian pekon; ĉar Mia nomo estas en li. **22** Sed se vi aŭskultos lian vocon, kaj faros ĉion, kion Mi diros, tiam Mi malamikos kontraŭ viaj

malamikoj kaj premos viajn premantojn. **23** Kiam kiel la ĉielo mem, kiam ĝi estas klara. **11** Li ne Mia anĝelo iros antaŭ vi, kaj Mi venigos vin al la etendis Sian manon kontraŭ la ĉefoj de Izrael; Amoridoj, la Ĥetidoj, la Perizidoj, la Kanaanidoj, kaj ili vidis Dion, kaj manĝis kaj trinkis. **12** Kaj la la Ĥividoj, kaj la Jebusidoj, kaj Mi ilin ekstermos: Eternulo diris al Moseo: Supreniru al Mi sur la **24** ne adoru iliajn diojn kaj ne servu ilin, kaj ne monto kaj estu tie; kaj Mi donos al vi ŝtonajn agu kiel ili agas, sed frakasu ilin kaj detruu iliajn tabelojn, kaj la instruon kaj ordonojn, kiujn Mi statuojn. **25** Kaj servu la Eternulon, vian Dion, kaj skribis, por instrui ilin. **13** Kaj leviĝis Moseo kaj Li benos vian panon kaj vian akvon; kaj Mi forigos lia servojo Josuo, kaj Moseo supreniris sur la malsanon el via mezo. **26** Ne estos seninfana nek monto de Dio. **14** Kaj al la ĉefoj li diris: Restu sennaska en via lando; la nombron de viaj tagoj ĉi tie, ĝis ni revenos al vi; kaj jen Aaron kaj Ĥur estas kun vi; kiu havas ian aferon, tiu venu al ili. **27** Mian teruron Mi sendos antaŭ vi, kaj Mi konfuzos ĉiun popolon, al kiu vi venos, **15** Kaj Moseo supreniris sur la monto, kaj nubo kaj ĉiujn viajn malamikojn Mi turnos al vi dorse. kovris la monto. **16** Kaj la majesto de la Eternulo **28** Kaj Mi sendos krabrojn antaŭ vi, kaj ili forpelos logis sur la monto Sinaj, kaj la nubo ĝin kovris la Ĥividojn kaj la Kanaanidojn kaj la Ĥetidojn de dum ses tagoj; kaj Li vokis Moseon en la sepa antaŭ vi. **29** Mi ne forpelos ilin de antaŭ vi en unu tago el interne de la nubo. **17** Kaj la aspekto de la jaro, por ke la tero ne fariĝu senhoma kaj por ke ne multiĝu kontraŭ vi la bestoj de la kampo. **30** sur la supro de la monto antaŭ la okuloj de la Iom post iom Mi forpelos ilin de antaŭ vi, ĝis vi multiĝos kaj posedos la landon. **31** Kaj Mi faros viajn limojn de la Ruĝa Maro ĝis la Maro Filišta, kaj de la dezerto ĝis la Rivero; ĉar Mi transdonos en viajn manojn la logantojn de la lando, kaj vi forpelos ilin de antaŭ vi. **32** Ne faru interligon kun ili nek kun iliaj dioj. **33** Ili ne logu en via lando, por ke ili ne pekigu vin kontraŭ Mi; se vi servos iliajn diojn, tio fariĝos kaptilo por vi.

25 Kaj la Eternulo ekkarolis al Moseo, dirante: **2** Diru al la Izraelidoj, ke ili alportu por Mi oferdonon; de ĉiu homo, kies koro deziras doni, prenu la oferdonon por Mi. **3** Kaj jen estas la

24 Kaj al Moseo Li diris: Supreniru al la Eternulo, kaj kupro, 4 kaj blua teksaĵo kaj purpura kaj ruĝa, vi kaj Aaron, Nadab kaj Abihu, kaj sepdek el kaj bisino kaj kapra lano, 5 kaj viršafaj feloj ruĝe la ĉefoj de Izrael, kaj faru adoron de malproksime. kolorigitaj kaj antilopaj feloj, kaj akacia ligno, 6 **2** Kaj Moseo sola alproksimiĝu al la Eternulo; sed oleo por lumigado, aromaĵoj por la sankta oleo ili ne alproksimiĝu, kaj la popolo ne supreniru kaj por la bonodoraj incensoj, 7 ŝtonoj oniksaj kun li. **3** Kaj Moseo venis kaj rakontis al la popolo kaj ŝtonoj enkadrigebaj por la efodo kaj por la ĉiujn vortojn de la Eternulo kaj ĉiujn leĝojn. Kaj surbrustaĵo. **8** Kaj ili faru por Mi sanktejon, por la tuta popolo respondis per unu voĉo, kaj ili ke Mi logu inter ili. **9** Laŭ ĉio, kiel Mi montrons diris: Ĉion, kion diris la Eternulo, ni faros. **4** Kaj al vi la bildon de la Loĝeo kaj la bildon de ĉiuj Moseo skribis ĉiujn vortojn de la Eternulo, kaj li gajoj objektoj, tiel faru. **10** Kaj ili faru keston el leviĝis frue matene kaj konstruis altaron sub la akacia ligno; du ulnoj kaj duono estu ĝia longo, monto kaj dek du kolonojn laŭ la dek du triboj kaj unu ulno kaj duono ĝia larĝo, kaj unu ulno de Izrael. **5** Kaj li sendis junulojn el la Izraelidoj, kaj duono ĝia alto. **11** Kaj tegu ĝin per pura oro, kaj ili alportis bruloferojn kaj buĉis pacoferojn al la Eternulo, bovidojn. **6** Moseo prenis duonon interne kaj ekstere tegu ĝin, kaj faru sur ĝi oran de la sango kaj enverſis en pelvojn, kaj duonon kronon ĉirkau. **12** Kaj fandu por ĝi kvar orajn de la sango kaj ŝprucigis sur la altaron. **7** Kaj li ringojn, kaj alfortigiu ilin sur ĝiaj kvar anguloj: prenis la libron de la interligo kaj laŭtlegis ĝin al du ringoj sur unu ĝia flanko kaj du ringoj sur la popolo, kaj ili diris: Ĉion, kion diris la Eternulo, ĝia alia flanko. **13** Kaj faru stangojn el akacia ligno ni faros kaj obeos. **8** Kaj Moseo prenis la sangan kaj tegu ilin per oro. **14** Kaj metu la stangojn en kaj ŝprucigis sur la popolon, kaj diris: Jen estas la ringoj sur la flankoj de la kesto, por porti la sango de la interligo, kiun la Eternulo faris kun keston per ili. **15** En la ringoj de la kesto devas vi pri ĉiuj tiuj vortoj. **9** Kaj supreniris Moseo kaj esti la stangoj; ili ne estu prenatalaj for de ĝi. **16** Kaj Aaron, Nadab kaj Abihu, kaj sepdek el la ĉefoj de en la keston enmetu la Ateston, kiun Mi donos Izrael. **10** Kaj ili vidis la Dion de Izrael; kaj sub Liaj al vi. **17** Kaj faru fermoplaton el pura oro; du piedoj estis io, kiel faritajo el brillanta safiro, kaj ulnoj kaj duono estu ĝia longo, kaj unu ulno kaj

duono ĝia larĝo. **18** Kaj faru du kerubojn el oro; per forĝa laboro faru ilin ĉe la du randoj de la fermoplato. **19** Faru unu kerubon ĉe unu flanko kaj unu kerubon ĉe la alia flanko; elstarantaj el la fermoplato faru la kerubojn, sur ĝiaj du flankoj. **20** Kaj la keruboj estu etendantaj siajn flugilojn por ĉiuj tapiŝoj. **21** Kaj metu la fermoplaton sur la keston supre, la rando de la kuniĝo, kaj tiel same faru sur la kaj en la keston metu la ateston, kiun Mi donos al rando de la ekstrema tapiŝo, sur la dua rando de vi. **22** Kaj Mi aperados al vi tie, kaj Mi parolados kuniĝo. **23** Kaj faru devas esti reciproke aranĝitaj unu kontraŭ alia. tablon el akacia ligno; du ulnoj estu ĝia longo, kaj unu ulno kaj duono tapiŝojn unu kun la alia per la hoketoj, por ke la ĝia alto. **24** Kaj tegu ĝin per pura oro, kaj faru tabernaklo fariĝu unu tutajo. **25** Kaj faru ĉirkaŭ ĝi el kapra lano kiel kovron super la tabernaklo; manlarĝan listelon, kaj faru oran kronon ĉirkaŭ la dek unu tajjn tapiŝojn faru. **26** Kaj faru por ĝi kvar orajn ringojn, kaj tapiŝo estu tridek ulnoj, kaj la larĝo de ĉiu tapiŝo alfortikigu la ringojn en la kvar anguloj, ĉe ĝiaj estu kvar ulnoj; unu mezuro estu por la dek unu kvar piedoj. **27** Apud la listelo estu la ringoj, kiel tapiŝoj. **28** Kaj faru ses tapiŝojn aparte, kaj la sesan tapiŝon faldu la stangojn el akacia ligno, kaj tegu ilin per oro, duige antaŭ la tabernaklo. **29** Kaj faru kvindek ke per ili oni portu la tablon. **30** Kaj metu sur la tablon panon de propono kuprajn hoketojn, kaj metu la hoketojn en la antaŭ Mi ĉiam. **31** Kaj faru kandelabron el pura mašojn, por ke vi kunigu la tendon kaj ĝi estu unu oro, per forĝa laboro estu farita la kandelabro; ĝia tutajo. **32** Kaj el la superflua pendanta parto de la trunko kaj ĝiaj branĉoj, ĝiaj kalikoj, ĝiaj kapetoj, tapiŝoj de la kovro, duono de la superflua tapiŝa kaj ĝiaj floroj elstaru el ĝi. **33** Kaj ses branĉoj devas elstari el ĝi. **34** Kaj sur la kandelabro estu kvar migdalformaj kalikoj, kapeto, ambaŭ flankoj de la tabernaklo, por kovri ĝin, kaj floro, sur unu branĉo, kaj tri migdalformaj kalikoj, kapeto, kaj floro, sur la alia branĉo; tiel feloj kaj ankoraŭ kovron el antilopaj feloj supre. **35** Kaj kapeoj sub ĉiu tabulo, kaj unu ulno kaj duono la larĝo de unu paro da branĉoj, kapeto sub la dua paro da branĉoj; tiel feloj kaj ankoraŭ kovron el antilopaj feloj supre. **36** Kaj faru starantaj tabulojn por la tabernaklo. **37** Kaj faru la tabulojn por la tabernaklo: dudek tabuloj staru sur la flanko suda. **38** Kaj faru la tabulojn por la tabernaklo: dudek tabuloj staru sur la flanko norda, estu dudek tabuloj, **39** El kikaro da pura oro oni faru ĝin kaj ĉiujn tabulojn: du bazojn sub ĉiu tabulo, por ĝiaj du lucernojn, ke ili lumu sur ĝian antaŭan flankon. **40** Kaj sur la dua flanko de la tabernaklo, kaj ĝiaj preniloj kaj cindruoj estu el pura oro. **41** Kaj faru la tabulojn por la tabernaklo, okcidente, faru ses tabulojn. **42** Kaj faru la tabulojn faru en la anguloj de la tabernaklo sur la

26 La tabernaklon faru el dek tapiŝoj el tordita bisino, kaj el blua, purpura, kaj ruĝa teksajo; feromplato. **27** La longo de ĉiu tapiŝo estu dudek ok ulnoj, kaj la larĝo de ĉiu tapiŝo estu kvar ulnoj; unu mezuro estu dudek ok ulnoj, kaj la larĝo de ĉiu tapiŝo estu kvar ulnoj. **28** Kaj faru mašojn feromplato estu turnitaj la vizaĝoj de la kerubo. **29** El blua teksajo sur la rando de unu tapiŝo, sur la rando de la ekstrema tapiŝo, sur la dua rando de la rando de la alia. **30** Kaj faru mašojn faru sur unu tapiŝo, kaj kun vi super la fermoplato, el inter la du keruboj, kvindek mašojn faru sur la rando de tiu tapiŝo, kaj kiu ĝiaj vizaĝoj estu unu kontraŭ la alia; al la ankaŭ kunigitaj unu kun la alia. **31** Kaj faru mašojn feromplato estu turnitaj la vizaĝoj de la kerubo. **32** El blua teksajo sur la rando de la rando de la alia. **33** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **34** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **35** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **36** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **37** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **38** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **39** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **40** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **41** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia. **42** Kaj faru mašojn faru sur la rando de la rando de la alia.

malantaŭa flanko. **24** Ili estu kunigitaj malsupre tordita bisino; unu flanko havu la longon de cent kaj kunigitaj supre per unu ringo; tiel ĝi estu ulnoj; **10** kaj ĝiaj dudek kolonoj kaj iliaj dudek kun ili ambaŭ; por ambaŭ anguloj ili estu. **25**bazoj estu el kupro; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj Tiel estu ok tabuloj, kaj ĉe ili dek ses arĝentaj ligiloj estu el arĝento. **11** Tiel same ankaŭ sur la bazo, po du bazo sub ĉiu tabulo. **26** Kaj faru norda flanko latulunge estu kurtenoj, havantaj la riglilojn el akacia ligno, kvin por la tabuloj de unu longon de cent ulnoj; kaj dudek kolonoj, kaj por flanko de la tabernaklo, **27** kaj kvin riglilojn por la ili dudek bazoj el kupro; la hokoj de la kolonoj tabuloj de la dua flanko de la tabernaklo, kaj kvin kaj iliaj ligiloj estu el arĝento. **12** Sed laŭlarĝe de riglilojn por la tabuloj de la malantaŭa flanko de la la karto, sur la flanko okcidenta, estu kurtenoj, tabernaklo, okcidente. **28** Kaj la meza riglilo meze havantaj la longon de kvindek ulnoj; dek kolonoj, de la tabuloj ŝoviĝu de unu fino ĝis la alia. **29** Kaj kaj por ili dek bazoj. **13** Kaj laŭlarĝe de la korto, la tabulojn tegu per oro, kaj iliajn ringojn, ingojn sur la flanko orienta, estu kurtenoj, havantaj la por la rigliloj, faru el oro, kaj la riglilojn tegu per longon de kvindek ulnoj. **14** Kaj kurtenoj, havantaj oro. **30** Starigu la tabernaklon laŭ ĝia modelo, la longon de dek kvin ulnoj, estu por unu latero; kiu estis montrita al vi sur la monto. **31** Kaj faru ankaŭ tri kolonoj, kaj por ili tri bazoj. **15** Kaj por kurtenon el blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo, kaj el la dua latero estu kurtenoj, havantaj la longon tordita bisino; artiste laboritaj keruboj estu faritaj de dek kvin ulnoj; ankaŭ tri kolonoj, kaj por ili sur ĝi. **32** Kaj pendigu ĝin sur kvar akacaj kolonoj, tri bazoj. **16** Kaj por la pordego de la karto estu tegitaj per oro kaj havantaj orajn hokojn kaj kovrotuko, havanta la longon de dudek ulnoj, arĝentajn bazojn. **33** Kaj pendigu la kurtenon sub el blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo, kaj el la tordita la hokoj, kaj enportu tien internen de la kurteno bisino, kun brodajoj; kvar kolonoj, kaj por ili kvar la keston de atesto; kaj la kurteno faru por vi bazoj. **17** Ĉiu kolono ĉirkaŭ la karto havu ligilojn apartigon inter la sanktejo kaj la plejsanktejo. **34** el arĝento, hokojn el arĝento, kaj bazojn el kupro. Kaj metu la fermoplaton sur la keston de atesto **18** La longo de la karto estu cent ulnoj, la larĝo ĉie en la plejsanktejo. **35** Kaj starigu la tablon ekster kvindek, kaj la alto kvin ulnoj; ĉio estu farita el la kurteno, kaj la kandelabron kontraŭ la tablo, en tordita bisino, kaj la bazoj estu el kupro. **19** Ĉiu la suda parto de la tabernaklo; la tablon starigu vazoj de la tabernaklo, por ĉiu servoj, kaj ĉiu ĝiaj en la norda parto. **36** Kaj faru kovrotukon por najloj kaj ĉiu najlo de la karto, estu el kupro. la pordo de la tabernaklo, el blua, purpura, kaj **20** Kaj vi ordonu al la Izraelidoj, ke ili alportu al ruĝa teksaĵo, kaj el tordita bisino, kun brodajoj; **37** vi oleon olivan, puran, pistitan, por lumigado, kaj faru por la kovrotuko kvin kolonojn el akacia ligno, kaj tegu ilin per oro, kaj iliaj hoketoj estu el oro; kaj fandu por ili kvin kuprajn bazojn.

27 Kaj faru la altaron el akacia ligno, havantan la longon de kvin ulnoj kaj la larĝon de kvin ulnoj; kvarangula estu la altaro; kaj ĝia alto estu tri ulnoj. **2** Kaj faru ĝiajn kornojn sur ĝiaj kvar anguloj; el ĝi elstaru ĝiaj kornoj; kaj tegu ĝin per kupro. **3** Kaj faru por ĝi potojn por ĝia cindro kaj ŝovelilojn kaj kalikojn kaj forkojn kaj karbuojn; ĉiu ĝiajn vazojn faru el kupro. **4** Kaj faru por ĝi krandon en formo de kupra reto, kaj faru sur la reto kvar kuprajn ringojn sur ĝiaj kvar anguloj. **5** Kaj metu ĝin sub la kornicon de la altaro, malsupren, tiel, ke la reto atingu ĝis la mezo de la altaro. **6** Kaj faru stangojn por la altaro, stangojn el akacia ligno, kaj tegu ilin per kupro. **7** Kaj metu ĝiajn stangojn en ringojn, tiel, ke li estu Mia pastro. **8** Interne malplena faru ĝin kiam oni ĝin portos. **9** Kaj faru korton por la tabernaklo; tiel oni faru. **10** Kaj faru korton por la tabernaklo;

fraton Aaron kaj liajn filojn kun li el inter la Izraelidoj, por ke li estu Mia pastro: Aaron, kaj Nadab, Abihu, Eleazar, kaj Itamar, la filoj de Aaron. **2** Kaj faru sanktajn vestojn por via frato Aaron, por honoro kaj ornamo. **3** Kaj diru al ĉiu, kiuj havas saĝan kaj diru al ĉiu, kiuj Mi plenigis per spirito de saĝo, ke ili faru por Aaron vestojn, por sanktigi lin, ke li estu Mia pastro. **4** Kaj jen estas la vestoj, kiujn ili devas fari: surbrustajo, efodo, tuniko, ĥitonon de vestojn por via frato Aaron kaj por liaj filoj, kaj ili faru la efodon el oro, el blua, purpura, el artista kiel estis montrite al vi sur la monto, kaj tegu ilin per maniero. **7** Du surultraĵojn kunigantajn ĝi havu sur siaj du finoj, por ke ĝi estu ligita. **8** Kaj la

ĉirkauiganta zono sur ĝi estu la sama laboraĵo, la Eternulo. **30** Kaj metu sur la juĝan surbrustajon kiel ĝia kontinuaĵo, el oro, el blua, purpura, kaj la signojn de lumo kaj la signojn de justo, por ke ruĝa teksaĵo, kaj el tordita bisino. **9** Kaj prenu du ili estu sur la koro de Aaron, kiam li eniros antaŭ oniksaĵn ŝtonojn, kaj gravuru sur ili la nomojn la Eternulon; kaj Aaron ĉiam portu la juĝon de la de la filoj de Izrael: **10** ses el iliaj nomoj sur filoj de Izrael sur sia koro antaŭ la Eternulo. **31** Kaj unu ŝtono kaj la ses ceterajn nomojn sur la dua faru la tunikon de la efodo tutan el blua teksaĵo. ŝtono, laŭ la ordo de ilia naskiĝo. **11** Per laboro de **32** La aperturo por la kapo estu en ĝia mezo; gravuristoj, kiel sigelila gravurado, gravurigu sur ĉirkau la aperturo estu teksita bordero, kiel ĉe la du ŝtonoj la nomojn de la filoj de Izrael; faru aperturo de ŝildo, por ke ĝi ne disiiriĝu. **33** Sur ĝia ilin ĉirkauataj per kadreoj el oro. **12** Kaj metu malsupra rando faru granatojn el blua, purpura, la du ŝtonojn sur la surultraĵojn de la efodo, kaj ruĝa teksaĵo, ĉirkau sur ĝia malsupra rando, kiel ŝtonojn de memoro pri la filoj de Izrael; kaj inter ili ĉirkau orajn tintilojn. **34** Ora tintilo kaj Aaron portu iliajn nomojn antaŭ la Eternulo kaj granato, ora tintilo kaj granato estu ĉirkau sur siaj du surultraĵoj por memoro. **13** Kaj faru sur la malsupra rando de la tuniko. **35** Ĝi estu sur kadreojn el oro; **14** kaj du ĉenetojn el pura oro; Aaron dum lia servado; por ke oni aŭdu sonon faru ilin kuniĝantaj per siaj finoj, plektiloj; kaj de li, kiam li eniros en la sanktejon antaŭ la alfortikigu la plektilojn ĉenetojn al la kadreoj. **15** Eternulon kaj kiam li eliros, kaj por ke li ne mortu. Kaj faru juĝan surbrustajon per artista laboro; **36** Kaj faru tabuleton el pura oro, kaj gravuru sur simile al la laboro de la efodo faru ĝin; el oro, ĝi en sigelila maniero: SANKTA AL LA ETERNULO. el blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo, kaj el tordita **37** Kaj alfortikigu ĝin per laĉo el blua ŝtofo, ke bisino faru ĝin. **16** Kvarangula ĝi estu kaj duobla; ĝi estu sur la cidaro; sur la antaŭa flanko de la manstreĉo estu ĝia longo, kaj manstreĉo ĝia larĝo. cidaro ĝi devas esti. **38** Ĝi estu sur la frunto de **17** Kaj enmetu en ĝin enmetajon el ŝtonoj en Aaron; kaj Aaron portados la pekon kontraŭ la kvar vicoj. La ŝtonoj de vico: rubeno, topazo, kaj sanktaĵoj, kiujn sanktigos la Izraelidoj en ĉiu siaj smeraldo estu la unua vico; **18** kaj la dua vico: sanktaj donoj; kaj ĝi estos sur lia frunto ĉiam, por hiacinto, safiro, kaj jaspiso; **19** kaj la tria vico: ke la Eternulo ilin favoru. **39** Kaj tekstu la ĥitonon ligurio, agato, kaj ametisto; **20** kaj la kvara vico: el bisino, kaj faru la cidaron el bisino, kaj faru krizolito, kaj onikso, kaj berilo. En oraj kadreoj broditan zonon. **40** Kaj por la filoj de Aaron faru ili estu laŭ siaj vicoj. **21** Kaj la ŝtonoj estu laŭ ĥitonojn, kaj faru por ili zonojn, kaj mitrojn faru la nomoj de la filoj de Izrael; dek du, laŭ iliaj por ili, por honoro kaj ornamo. **41** Kaj vestu per nomoj, gravuritaj sigelile, ĉiu kun sia nomo, por ili vian fraton Aaron kaj liajn filojn kune kun li; la dek du triboj. **22** Kaj faru al la surbrustajo kaj sanktoleu ilin kaj konsekru ilin kaj sanktigu plektilojn ĉenetojn, kuniĝantaj per siaj finoj, ilin, por ke ili estu pastroj al Mi. **42** Kaj faru por el pura oro. **23** Kaj faru por la surbrustajo du ili linajn pantalonojn, por kovri la nudecon de orajn ringojn, kaj alfortikigu la du ringojn al la du ilia karno; de la lumbo ĝis la femuroj ili estu. **43** finoj de la surbrustajo. **24** Kaj metu la du orajn Kaj ili estu sur Aaron kaj sur liaj filoj, kiam ili plektilojn ĉenetojn en la du ringojn ĉe la finoj eniros en la tabernaklon de kunveno, aŭ kiam ili de la surbrustajo. **25** Kaj la du finojn de la du alproksimiĝos al la altaro, por servi en la sanktejo; plektiloj enfortikigu en la du kadreojn, por ke ili ne faru pekon kaj ne mortu. Eterna leĝo kaj alfortikigu ilin al la surultraĵoj de la efodo sur ĝi estu por li kaj por lia idaro post li.

la antaŭa flanko. **26** Kaj faru du orajn ringojn, kaj alfortikigu ilin al la du aliaj finoj de la surbrustajo, sur interna ĝia rando, direktita al la efodo. **27** Kaj faru du orajn ringojn, kaj alfortikigu ilin al la du surultraĵoj de la efodo malsupre, sur la antaŭa flanko, ĉe ĝia kuniĝo, super la zono de la efodo. **28** Kaj oni alligu la surbrustajon per ĝiaj ringoj al la ringoj de la efodo per laĉo el blua ŝtofo, por ke ĝi estu super la zono de la efodo kaj por ke la surbrustajo ne forsovigi de sur la efodo. **29** Kaj Aaron portu la nomojn de la filoj de Izrael sur la juĝa surbrustajo sur sia koro, kiam li eniros en la sanktejon, por ĉiama memoro antaŭ

29 Kaj jen estas tio, kion vi devas fari al ili, por sanktigi ilin, ke ili estu pastroj al Mi: prenu unu virbovidon kaj du viršafojn sendifikajn; **2** kaj macan panon, kaj macajn kukojn, miksitajn kun oleo, kaj macajn flanojn, ŝmiritajn per oleo; el delikata tritika faruno faru ilin. **3** Kaj metu ilin en unu korbon, kaj venigu ilin en la korbo, kaj ankau la bovidon kaj la du viršafojn. **4** Kaj Aaronon kaj liajn filojn alvenigu al la pordo de la tabernaklo de kunveno, kaj lavu ilin per akvo. **5** Kaj prenu la vestojn, kaj metu sur Aaronon la ĥitonon kaj la tunikon de la efodo kaj la efodon kaj la surbrustajon, kaj zonu lin per la zono de

la efodo. **6** Kaj metu la cidaron sur lian kapon, la Eternulo. **25** Kaj prenu tion el iliaj manoj, kaj kaj metu la sanktan kronon sur la cidaron. **7** Kaj forbruligu ĝin sur la altaro kune kun la brulofero, prenu la oleon de sanktoleado, kaj veršu sur lian kiel agrablan odoraĵon antaŭ la Eternulo; ĝi estas kapon kaj sanktoleu lin. **8** Kaj liajn filojn alvenigu, fajrofero por la Eternulo. **26** Kaj prenu la brustajon kaj vestu ilin per la ĥitonoj. **9** Kaj zonu ilin per de la viršafo de konsekrado de Aaron, kaj skuu ĝin zono, Aaronon kaj liajn filojn, kaj alligu sur ili kiel skuoferon antaŭ la Eternulo; kaj tio estos via mitrojn, por ke al ili apartenu la pastreco laŭ parto. **27** Kaj sanktigu la brustajon de skuado kaj eterna leĝo; kaj konsekru Aaronon kaj liajn filojn. la femuron de levado, kiu estis skuitaj kaj levitaj **10** Kaj alvenigu la bovidon antaŭ la tabernaklon el la viršafo de konsekrado de Aaron kaj de liaj de kunveno, kaj Aaron kaj liaj filoj metu siajn filoj; **28** kaj tio estu por Aaron kaj por liaj filoj manoj sur la kapon de la bovido. **11** Kaj buĉu porcīama destinitaĵo de la Izraelidoj; ĉar ĝi estas la bovidon antaŭ la Eternulo, ĉe la pordo de la levofero, kaj levofero ĝi estu de la Izraelidoj, el tabernaklo de kunveno. **12** Kaj prenu iom el la iliaj pacoferoj ilia levofero al la Eternulo. **29** Kaj sango de la bovido kaj metu per viaj fingroj sur la la sanktaj vestoj de Aaron estu por liaj filoj post kornojn de la altaro, kaj la tutan ceteran sangon li, por ke ili estu sanktoleataj en ili kaj por ke ili elveršu ĉe la bazo de la altaro. **13** Kaj prenu la estu konsekrataj en ili. **30** Dum sep tagoj portu tutan sebon, kiu kovras la internaĵon, kaj la reton ilin sur si tiu el liaj filoj, kiu estos pastro anstataŭ de la hepato, kaj la du renojn, kaj la sebon, kiu li, kaj kiu venos en la tabernaklon de kunveno, estas sur ili, kaj incense bruligu ilin sur la altaro. por servi en la sanktejo. **31** Kaj la viršafon de **14** Kaj la karnon de la bovido kaj ĝian felon kaj konsekrado prenu, kaj kuiru ĝian viandon sur ĝian malpuraĵon forbruligu per fajro ekster la sankta loko. **32** Kaj Aaron kaj liaj filoj manĝu la tendaro; ĝi estas pekofero. **15** Kaj unu viršafon viandon de la viršafo, kaj la panon, kiu estas en la prenu, kaj Aaron kaj liaj filoj metu siajn manojn korbo, ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno. sur la kapon de la viršafo. **16** Kaj buĉu la viršafon, **33** Kaj ili tion manĝu, ĉar per tio ili puriĝis, por ke kaj prenu ĝian sangon kaj aspergu la altaron ili estu konsekrataj kaj por ke ili estu sanktigitaj. ĉirkau. **17** Kaj la viršafon dishaku en partojn, Laiko tion ne manĝu, ĉar tio estas sankta. **34** Se kaj lavu ĝian internaĵon kaj ĝiajn krurojn, kaj el la viando de konsekrado kaj el la pano restos metu ilin sur ĝiajn partojn kaj sur ĝian kapon. **18** iom ĝis la mateno, tiam forbruligu la restajon Kaj forbruligu la tutan viršafon sur la altaro; ĝi per fajro; ĝi ne estu manĝata, ĉar ĝi estas sankta. estas brulofero por la Eternulo; agrabla odoraĵo, **35** Kaj agu kun Aaron kaj kun liaj filoj tiel, kiel fajrofero por la Eternulo ĝi estas. **19** Kaj prenu la Mi ĉion ordonis al vi; dum sep tagoj konsekru duan viršafon, kaj Aaron kaj liaj filoj metu siajn ilin. **36** Kaj propekan bovidon oferu ĉiutage por manojn sur la kapon de la viršafo. **20** Kaj buĉu la senpekigo; kaj senpekigu la altaron, oferante sur viršafon, kaj prenu iom el ĝia sango kaj metu sur ĝi, kaj oleu ĝin, por ĝin sanktigi. **37** Dum sep tagoj la malsupran randon de la dekstra orelo de Aaron senpekigu la altaron kaj sanktigu ĝin; kaj la altaro kaj sur la malsupran randon de la dekstra orelo farigu plejsanktaĵo; ĉio, kio ektuĝos la altaron, de liaj filoj kaj sur la dikan fingron de ilia dekstra farigos sankta. **38** Jen tio, kion vi metos sur la mano kaj sur la dikan fingron de ilia dekstra altaron: du jaragajn ŝafidojn ĉiutage, ĉiam; **39** unu piedo; kaj aspergu per la sango la altaron ĉirkau. Ŝafidon oferu matene, kaj la duan ŝafidon oferu **21** Kaj prenu el la sango, kiu estos sur la altaro, ĉirkau la vespero; **40** kaj por unu ŝafido dekonon kaj sanktan oleon, kaj aspergu Aaronon kaj liajn de efo da delikata faruno, miksite kun kvarono vestojn kaj liajn filojn kaj la vestojn de liaj filoj de hino da elpistita oleo, kaj kvaronon de hino kune kun li; kaj sanktiĝos li kaj liaj vestoj kaj liaj da vino por veršoferi. **41** La duan ŝafidon oferu filoj kaj la vestoj de liaj filoj kune kun li. **22** Kaj ĉirkau la vespero; faru kun ĝi kiel kun la matena prenu de la viršafo la sebon kaj la voston, kaj la donofero kaj veršofero, ke ĝi estu agrabla odoraĵo, sebon, kiu kovras la internaĵon, kaj la reton de la fajrofero por la Eternulo, **42** ĉiama brulofero hepato, kaj la du renojn, kaj la sebon, kiu estas sur en viaj generacioj ĉe la pordo de la tabernaklo ili, kaj la dekstran femuron, ĉar tio estas viršafo de kunveno antaŭ la Eternulo, kie Mi aperados de konsekrado; **23** kaj unu bulon da pano kaj unu antaŭ vi, por paroli tie kun vi. **43** Kaj Mi aperados kukon kun oleo kaj unu flanon, el la korbo kun tie antaŭ la Izraelidoj, kaj la loko sanktiĝos per macoj, kiu staras antaŭ la Eternulo; **24** kaj metu Mia gloro. **44** Kaj Mi sanktigos la tabernaklon de ĉion sur la manojn de Aaron kaj sur la manojn kunveno kaj la altaron; kaj Aaronon kaj liajn filojn de liaj filoj, kaj skuu tion kiel skuoferon antaŭ Mi sanktigos, por ke ili estu Miaj pastroj. **45** Kaj

Mi logôs inter la Izraelidoj, kaj Mi estos por ili de kunveno, ili lavu sin per akvo, por ke ili ne Dio. **46** Kaj ili sciui, ke Mi estas la Eternulo, ilia mortu; aŭ kiam ili alproksimiĝos al la altaro, por Dio, kiu elirigis ilin el la lando Egipta, por ke Mi servi, por incensi fajroferon al la Eternulo, **21** ili lavu siajn manojn kaj piedojn, por ke ili ne loĝu inter ili, Mi, la Eternulo, ilia Dio.

30 Kaj faru altaron, por fumigi incenson; el akacia ligno faru ĝin. **2** Unu ulno estu ĝia longo, kaj unu ulno ĝia larĝo; ĝi estu kvarangula; kaj du ulnoj estu ĝia alto; kornoj elstaru el ĝi. **3** Kaj tegu ĝin per pura oro, ĝian supran platon kaj ĝiajn flankojn ĉirkau kaj ĝiajn kornojn; kaj faru al ĝi oran kronon ĉirkau. **4** Kaj du oraj ringojn faru al ĝi sub ĝia krono, sur ĝiaj du lateroj; sur du flankoj faru ilin; kaj ili estu ingoj por stangoj, per kiuj oni portu ĝin. **5** Kaj faru la stangojn el akacia ligno, kaj tegu ilin per oro. **6** Kaj starigu ĝin antaŭ la kurteno, kiu estas antaŭ la kesto de atesto, kontraŭ la fermoplato de la kesto de atesto, kie Mi aperados al vi. **7** Kaj Aaron incensadu sur ĝi aroman incenson; ĉiumatenet, kiam li ordigos la lucernojn, li incensu. **8** Kaj kiam Aaron ekbruligos la lucernojn ĉirkau vespero, li incensu; ĝi estu ĉiamia incensado antaŭ la Eternulo en viaj generacioj. **9** Ne alportu sur ĝi incenson alian, nek bruloferon nek donoferon, kaj verſoferon ne verſu sur ĝin. **10** Kaj ĉiopardonan oferon Aaron alportos sur ĝiaj kornoj unu fojon en la jaro; el la sango de la ĉiopardona pekofero unu fojon en jaro li alportu sur ĝi ĉiopardonan oferon en viaj generacioj; tio estos plej granda sanktaĵo antaŭ la Eternulo. **11** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **12** Kiam vi kalkulos la kapojn de la Izraelidoj, tiam ĉiu donu liberigan pagon por sia animo al la Eternulo, kiam ili estos kalkulataj; kaj tiam ne estos inter ili epidemio dum la kalkulado. **13** Jen kion devas doni ĉiu, kiu pasas la kalkulon: duonon de siklo laŭ la grandeco de la sankta siklo (siklo enhavas dudek gerojn); duono de siklo estu oferdonon por la Eternulo. **14** Ĉiu, kiu pasas la kalkulon, de la aĝo de dudek jaroj kaj pli, devas doni la oferdonon al la Eternulo. **15** La riĉulo ne donu pli kaj la malriĉulo ne donu malpli ol duonon de siklo, donante la oferdonon por la Eternulo, por liberigi viajn animojn. **16** Kaj prenu la monon de la liberigo de la Izraelidoj kaj uzu ĝin por la servado en la tabernaklo de kunveno, kaj tio estos por la Izraelidoj kiel memorigajo antaŭ la Eternulo, por liberigi viajn animojn. **17** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **18** Faru kupran lavujon kun kupra piedestalo, por lavado; kaj starigu ĝin inter la tabernaklo de kunveno kaj la altaro, kaj enverſu tien akvon. **19** Kaj Aaron kaj liaj filoj lavu per ĝi siajn manojn kaj piedojn: **20** kiam ili iros en la tabernaklon

de kunveno, ili lavu sin per akvo, por ke ili ne mortu; kaj tio estu por ili leĝo eterna, por li kaj por lia idaro en iliaj generacioj. **22** Plue la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **23** Prenu al vi plej bonajn aromaĵojn: da bonodora mirho kvinten Siklojn, kaj da aroma cinamo duonon de tio, ducent kvindek, kaj da aroma kano ducent kvindek, **24** kaj da kasio kvinten Siklojn laŭ la mezuro de la sankta siklo, kaj da olivoleo unu hinon. **25** Kaj faru el tio oleon por sanktoleado, kummetitan ŝmirajon laŭ la arto de la ŝmirajisto; ĝi estu oleo por sanktoleado. **26** Kaj sanktoleu per ĝi la tabernaklon de kunveno kaj la keston de atesto, **27** kaj la tablon kaj ĉiujn ĝiajn apartenaĵojn, kaj la kandelabron kaj ĝiajn apartenaĵojn, kaj la altaron de incensado, **28** kaj la altaron de bruloferoj kaj ĉiujn ĝiajn apartenaĵojn, kaj la lavujon kaj ĝian piedestalon. **29** Kaj sanktigu ilin, ke ili fariĝu plejsanktaĵo; ĉiu, kiu ektuĉos ilin, sanktiĝos. **30** Kaj Aaronon kaj liajn filojn sanktoleu, kaj sanktigu ilin, ke ili estu Mijaj pastroj. **31** Kaj al la Izraelidoj diru jene: Tio estu por Mi oleo de sanktoleado en viaj generacioj. **32** Sur homan karnon ĝi ne estu verſata, kaj laŭ ĝia konsisto ne faru ion similan; ĝi estas sankta, ĝi estu sankta por vi. **33** Se iu konsistigos ion similan kaj ŝmiros per ĝi laikon, li ekstermiĝu el sia popolo. **34** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Prenu al vi aromaĵon: balzamon kaj stakton kaj galbanon bonodoran kaj puran olibanon, po egalaj partoj el ĉio; **35** kaj faru el tio incensaĵon kummetitan laŭ la arto de la ŝmirajisto, bone frotmiksitan, puran, sanktan. **36** Kaj pistu el tio subtilan pulvordon, kaj metu iom el ĝi antaŭ la keston de atesto en la tabernaklo de kunveno, kie Mi aperados al vi; plejsanktaĵo ĝi estu por vi. **37** Kaj laŭ la incensaĵo, kiun vi faros, ne faru al vi alian similan; sankta ĝi estu al vi por la Eternulo. **38** Se iu faros ion similan, por odorigi per ĝi, li ekstermiĝos el sia popolo.

31 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:

2 Jen, Mi vokis per la nomo Becalelon, filon de Uri, filo de Ĥur, el la tribo de Jehuda; **3** kaj Mi plenigis lin per Dia spirito, per saĝo kaj prudento kaj scio kaj ĉia arto, **4** por pripensi ideojn, por labori el oro kaj el argento kaj el kupro, **5** kaj por ĉizi ŝtonojn por enkadrigo, kaj por ĉizi lignon, por fari ĉian laboron. **6** Kaj jen Mi donis al li kiel helpanton Oholiabon, filon de Ĥisamah, el la tribo de Dan; kaj en la koron de ĉiu kompetentulo Mi enmetis saĝon, por ke ili faru ĉion, kion Mi

ordonis al vi: **7** la tabernaklon de kunveno kaj forflankiĝis de la vojo, kiun Mi ordonis al ili; ili la keston de atesto kaj la fermoplaton sur ĝi faris al si fanditan bovidon kaj adorkliniĝis al ĝi kaj ĉiujn apartenaĵojn de la tabernaklo, **8** kaj kaj alportis al ĝi oferojn, kaj diris: Jen estas viaj la tablon kaj ĝiajn apartenaĵojn kaj la puran dioj, ho Izrael, kiuj elirigis vin el la lando Egipta. kandelabron kaj ĉiujn ĝiajn apartenaĵojn kaj la **9** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Mi vidas ĉi tiun altarón de incensado, **9** kaj la altaron de bruloferoj popolon, ĝi estas popolo malmolnuka. **10** Lasu do kaj ĉiujn ĝiajn apartenaĵojn kaj la lavujon kaj Min, kaj ekflamas Mia kolero kontraŭ ilin, kaj Mi ĝian piedestalon, **10** kaj la oficajn vestojn kaj ilin ekstermos, kaj Mi faros vin granda popolo. la sanktajn vestojn por la pastro Aaron kaj la **11** Sed Moseo ekpetegis la Eternulon, sian Dion, pastrajn vestojn de liaj filoj, **11** kaj la sanktan kaj diris: Por kio, ho Eternulo, Via kolero estas oleon kaj la aroman incensaĵon por la sanktejo; ekflamonta kontraŭ Vian popolon, kiun Vi elirigis ĉion conforme al tio, kiel Mi ordonis al vi, ili faros. el la lando Egipta per granda forto kaj per potenca **12** Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: **13** mano? **12** Por kio la Egipto diru: Por malbono Li Diru al la Izraelidoj jene: Nepre observu Miajn elirigis ilin, por mortigi ilin en la montoj kaj por sabatojn; ĉar tio estas signo inter Mi kaj vi en viaj ekstermi ilin de sur la tero? Forlasu Vian flaman generacioj, por ke vi sciu, ke Mi estas la Eternulo, koleron kaj fordecidu la malbonon kontraŭ Via kiu vin sanktigas. **14** Kaj observu la sabaton, ĉar popolo. **13** Rememoru Abrahamon, Isaakon, kaj ĝi estas sankta por vi; kiu ĝin malsanktigas, tiu Izraelon, Viajn sklavojn, al kiuj Vi juris per Vi, kaj mortu; ĉar se iu faros en ĝi laboron, tiu animo al kiuj Vi diris: Mi multigos vian semon kiel la ekstermiĝu el la mezo de sia popolo. **15** Dum ses steloj de la ĉielo, kaj la tutan tiun landon, pri kiu tagoj oni faru laboron, sed la sepan tagon estas Mi parolis, Mi donos al viaj idoj, kaj ili posedos ĝin sabato de ripozo, sankta por la Eternulo; ĉiu, kiu eterne. **14** Kaj la Eternulo fordecidis la malbonon, faros laboron en la tago sabata, estu mortigita. pri kiu Li diris, ke Li faros ĝin al Sia popolo. **15** **16** Kaj la Izraelidoj observu la sabaton, por fari Moseo sin returnis kaj malsupreniris de la monto, la sabaton en siaj generacioj eterna interligo. **17** kaj la du tabeloj de atesto estis en liaj manoj, Inter Mi kaj la Izraelidoj ĝi estu signo por ĉiam; tabeloj, sur kiuj estis skribite ambaŭflanke; sur ĉar dum ses tagoj la Eternulo faris la ĉielon kaj unu flanko kaj sur la alia estis skribite sur ili. **16** la teron, sed en la sepa tago Li ĉesis kaj ripozis. Kaj la tabeloj estis faritaĵo de Dio, kaj la skribo **18** Kaj, fininte paroli al li sur la monto Sinaj, la estis skribo de Dio, gravurita sur la tabeloj. **17** Kaj Eternulo donis al Moseo du tabelojn de atesto, Josuo aŭdis la bruon de la popolo ĝojkrianta, kaj li tabelojn ŝtonajn, skribitajn per la fingro de Dio. diris al Moseo: Bruo de batalo estas en la tendaro.

32 Kiam la popolo vidis, ke Moseo longe ne malsuprenenas de la monto, la popolo kolektiĝis antaŭ Aaron, kaj diris al li: Leviĝu, faru al ni diojn, kiuj irus antaŭ ni; ĉar pri tiu Moseo, la viro, kiu elkondukis nin el la lando Egipta, ni ne scias, kio fariĝis kun li. **2** Tiam diris al ili Aaron: Elprenu la orajn orelringojn, kiuj estas en la oreloj de viaj edzinoj, de viaj filoj, kaj de viaj filinoj, kaj alportu al mi. **3** Kaj la tutu popolo elprenis la orajn orelringojn, kiuj estis en iliaj oreloj, kaj alportis al Aaron. **4** Kaj li prenis tion el iliaj manoj kaj formis ĝin per ĉizilo kaj faris el ĝi fanditan bovidon. Kaj ili diris: Jen estas viaj dioj, ho Izrael, kiuj elirigis vin el la lando Egipta. **5** Kiam Aaron tion vidis, li konstruis altaron antaŭ ĝi; kaj Aaron proklamis kaj diris: Morgaŭ estos festo de la Eternulo. **6** Kaj ili leviĝis frue la sekvanitan tagon kaj oferis bruloferojn kaj alportis pacoferojn; kaj la popolo sidiĝis, por manĝi kaj trinki, kaj ili leviĝis, por ludi. **7** Tiam la Eternulo diris al Moseo: Iru, iru malsupren; ĉar malvirtiĝis via popolo, kiun vi elkondukis el la lando Egipta. **8** Rapide ili

Kiu estas partiano de la Eternulo, tiu venu al eniradis en la tabernaklon, malleviĝadis nuba mi. Kaj kolektiĝis al li ĉiu idoj de Levi. **27** Kaj li kolono kaj starigadis ĉe la pordo de la tabernaklo diris al ili: Tiel diris la Eternulo, la Dio de Izrael: kaj paroladis kun Moseo. **10** Kaj la tuta popolo Metu ĉiu sian glavon sur sian femuron, trairu tien vidadis la nuban kolonon, kiu staris ĉe la pordo kaj reen de pordego ĝis pordego tra la tendaro, de la tabernaklo; kaj la tuta popolo leviĝadis kaj kaj ĉiu mortigu sian fraton, sian amikon, sian adorkliniĝadis ĉiu ĉe la pordo de sia tendo. **11** Kaj proksimulon. **28** Kaj la idoj de Levi faris, kiel diris la Eternulo paroladis kun Moseo vizagōn kontraŭ Moseo; kaj estis mortigitaj el la popolo en tiu tago vizago, kiel parolas homo kun sia amiko. Kaj kiam ĉirkau tri mil homoj. **29** Kaj Moseo diris: Konsekru li reiradis en la tendaron, tiam lia servanto Josuo, vin hodiaŭ al la Eternulo, ĉiu sur sia filo kaj sur filo de Nun, junulo, ne foriĝadis el la tabernaklo. sia frato, por ke estu donata al vi hodiaŭ beno. **30** **12** Kaj Moseo diris al la Eternulo: Vidu, Vi diras al La sekvantan tagon Moseo diris al la popolo: Vi mi: Konduku ĉi tiun popolon; kaj Vi ne sciigis al pekis per granda peko; nun mi supreniros al la mi, kiun Vi sendos kun mi, kvankam Vi diris: Mi Eternulo, eble mi akiros pardonon por via peko. konas vin laŭ via nomo, kaj vi akiris Mian favoron. **31** Kaj Moseo revenis al la Eternulo, kaj diris: Ho **13** Nun, se mi akiris Vian favoron, volu sciigi al vel tiu popolo pekis per granda peko kaj faris al si mi Vian vojon, por ke mi konu Vin, por akiri orajn diojn; **32** nun volu pardoni ilian pekon; kaj Vian favoron; kaj vidu, ke ĉi tiu popolo estas Via se ne, tiam volu elstreki min el Via libro, kiun popolo. **14** Tiam Li diris: Mia vizago iros antaŭe, Vi skribis. **33** Sed la Eternulo diris al Moseo; Kiu kaj Mi donos al vi ripozon. **15** Kaj li diris al Li: Se ajn pekis antaŭ Mi, tiun Mi elstrekos el Mia libro. Via vizago ne iros, tiam ne forkonduku nin de ĉi **34** Kaj nun iru, konduku la popolon tien, kien Mi tie. **16** Per kio do montriĝos, ke mi kaj Via popolo diris al vi. Jen Mia anĝelo iros antaŭ vi; kaj en la akiris Vian favoron? ĉu ne per tio, ke Vi irados tago de Mia rememorigado Mi rememorigos sur kun ni? tiam mi kaj Via popolo distingiĝos de ĉiu ili ilian pekon. **35** Kaj la Eternulo frapis la popolon pro tio, ke ili faris la bovidon, kiun faris Aaron.

33 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru, eliru el ĉi tie, vi kaj la popolo, kiun vi elkondukis el la lando Egipta, al la lando, pri kiu Mi juris al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, dirante: Al via idaro Mi ĝin donos. **2** Kaj Mi sendos antaŭ vi anĝelon, kaj Mi forpelos la Kanaanidojn, la Amoridojn kaj la Hētidojn kaj la Perizidojn, la H̄ividojn kaj la Jebusidojn. **3** Iru al la lando, en kiu fluas lakto kaj mielo. Mi ne iros meze de vi; ĉar vi estas popolo malmolnuka, kaj Mi eble ekstermus vin dum la vojo. **4** Kaj la popolo aŭdis tiun malbonan sciigon, kaj ili ekfunebris, kaj neniu metis sur sin siajn ornamajojn. **5** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Diru al la Izraelidoj: Vi estas popolo malmolnuka; se Mi nur unu momenton irus meze de vi, Mi vin ekstermus; nun demetu de vi viajn ornamajojn, kaj Mi rigardos, kion Mi faru kun vi. **6** Kaj la Izraelidoj demetas de si siajn ornamajojn antaŭ la monto H̄oreb. **7** Moseo prenis la tabernaklon, kaj starigis ĝin ekster la tendaro, malproksime de la tendaro, kaj nomis ĝin Tabernaklo de Kunveno; kaj ĉiu, kiu volis peti la Eternulon, devis eliri al la tabernaklo de kunveno, kiu estis ekstere de la tendaro. **8** Kaj kiam Moseo eliradis al la tabernaklo, la tuta popolo leviĝadis, kaj ĉiu starigadis ĉe la pordo de sia tendo kaj rigardadis post Moseo, ĝis li eniris en la tabernaklon. **9** Kaj kiam Moseo

popolo. **10** Kaj li diris: Volu montri al mi Vian gloron. **11** Kaj Li diris: Mi preterpasigos antaŭ vi Mian tutan bonecon, kaj Mi alvokos la nomon de la Eternulo antaŭ vi; kaj Mi favorkoros tiun, kiun Mi favorkoros, kaj Mi kompatos tiun, kiun Mi kompatos. **12** Kaj Li diris: Vi ne povas vidi Mian vizagon, ĉar ne povas homo vidi Min kaj resti viva. **13** Kaj la Eternulo diris: Jen estas loko ĉe Mi; starigu sur la roko. **14** Kaj kiam preteriros Mia gloro, Mi metos vin en fendon de la roko, kaj Mi ŝirms vin per Mia mano, ĝis Mi pasos. **15** Kaj kiam Mi formetas Mian manon, vi vidos Mian malantaŭan flankon, sed Mian vizago ne estos videbla.

34 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Skulptu al vi du ŝtonajn tabelojn kiel la unuaj; kaj Mi skribos sur la tabeloj la vortojn, kiuj estis sur la unuaj tabeloj, kiujn vi rompis. **2** Kaj estu preta por la mateno, kaj supreniĝu matene sur la monto Sinaj kaj starigu antaŭ Mi tie sur la pinto de la monto. **3** Kaj neniu supreniĝu kun vi, kaj ankaŭ neniu montriĝu sur la tuta monto; eĉ ŝafon aŭ bovo ne paštigu antaŭ tiu monto. **4** Kaj li skulptis du ŝtonajn tabelojn kiel la unuaj; kaj Moseo leviĝis frue matene kaj supreniĝis sur la monto Sinaj, kiel ordonis al li la Eternulo, kaj li prenis en siajn manojn la du ŝtonajn tabelojn.

5 Kaj la Eternulo mallevigis en nubo, kaj Moseo gentojn antaŭ vi kaj vastigos viajn limojn, kaj starigis apud Li tie kaj alvokis la nomon de la neniu deziros havi vian landon, kiam vi iros, por Eternulo. **6** Kaj la Eternulo preteriris antaŭ li, montriĝi antaŭ la Eternulo, via Dio, tri fojojn en la kaj li ekkriis: Eternulo, Eternulo, Dio indulgema jaro. **25** Ne buvêršu sur fermentintajson la sanguon kaj kompatema, multepaciencia, favorkora, kaj de Mia ofero, kaj ne devas resti ĝis mateno la verema; **7** kiu konservas favorkorecon por miloj, ofero de la festo de Pasko. **26** La komencajo de la pardonas kulpon kaj krimon kaj pekon, sed antaŭ unuaj produktoj de via tero alportu en la domon kiu neniu estas senkulpa; kiu punas la kulpon de la Eternulo, via Dio. Ne kuiru kapridon en la de patroj sur filoj kaj nepoj, en la tria kaj kvara lakteto de ĝia patrino. **27** Kaj la Eternulo diris al generacioj! **8** Kaj rapide Moseo klinigis ĝis la tero Moseo: Skribu al vi ĉi tiujn vortojn, ĉar laŭ ĉi tiuj kaj faris adoron. **9** Kaj li diris: Ho, se mi akiris vortoj Mi faris interligon kun vi kaj kun Izrael. **28** Vian favoron, mia Sinjoro, tiam mia Sinjoro volu Kaj li estis tie kun la Eternulo kvardek tagojn kaj iri en nia mezo, ĉar tio estas popolo malmolnuka; kvardek noktojn; panon li ne manĝis kaj akvon li kaj pardonu niajn kulpojn kaj niajn pekojn kaj ne trinkis; kaj li skribis sur la tabeloj la vortojn faru nin Via posedajo. **10** Kaj Li diris: Jen Mi de la interligo, la dek ordonojn. **29** Kiam Moseo faros interligon; antaŭ via tuta popolo Mi faros estis malsupreniranta de la monto Sinaj kaj la du miraklojn, kiuj neniam ekzistis sur la tuta tero tabeloj de atesto estis en la mano de Moseo dum nek ĉe iuj gentoj; kaj la tuta popolo, en kies mezo lia malsuprenirado de la monto, Moseo ne sciis, vi estas, vidos la faron de la Eternulo; ĉar terura ke la haŭto de lia vizago lumradiis pro tio, ke li estos tio, kion Mi faros por vi. **11** Observu tion, parolis kun Li. **30** Kaj Aaron kaj ĉiuj Izraelidoj kion Mi ordonas al vi hodiaŭ. Jen Mi forpelas ekvidis Moseon, kaj jen la haŭto de lia vizago antaŭ vi la Amoridojn kaj la Kanaanidojn kaj la lumradias; kaj ili timis alproksimiĝi al li. **31** Sed Hētidojn kaj la Perizidojn kaj la Hīvidojn kaj la Moseo vokis ilin, kaj returniĝis al li Aaron kaj Jebusidojn. **12** Gardu vin, ke vi ne faru interligon ĉiuj ĉefoj de la komunumo, kaj Moseo ekparolis kun la loĝantoj de la lando, en kiun vi venos, por al ili. **32** Poste alproksimiĝis ĉiuj Izraelidoj; kaj ke tio ne fariĝu falilo inter vi; **13** sed ili ajn altarojn li ordonis al ili ĉion, kion diris al li la Eternulo detruu kaj ili ajn statuojn rompu kaj ili ajn sanktajn sur la monto Sinaj. **33** Kiam Moseo ĉesis paroli al stangojn dishaku. **14** Ĉar vi ne devas adori alian ili, li metis sur sian vizagōn kovrotukon. **34** Kiam dion; ĉar la Eternulo, koleremulo estas Lia nomo, Moseo venadis antaŭ la Eternulon, por paroli kun estas Dio kolerema. **15** Ne faru interligon kun la Li, li formetadis la kovrotukon ĝis sia eliro; kaj loĝantoj de la lando; ĉar, malĉastante kun siaj elirinte, li diradis al la Izraelidoj tion, kio estis dioj kaj alportante oferojn al siaj dioj, ili eble ordonita al li. **35** Kaj la Izraelidoj vidis, ke la haŭto vokos vin kaj vi manĝos de ili aj oferoj, **16** kaj vi de la vizago de Moseo lumradias; kaj tiam Moseo prenos ili ajn filinojn por viaj filoj, kaj ili ajn filinoj denove metis la kovrotukon sur sian vizagōn, ĝis malĉastos por siaj dioj kaj malĉastigos viajn filojn li eniris, por paroli kun Li.

por siaj dioj. **17** Diojn fanditajn ne faru al vi. **18** La feston de macoj observu; dum sep tagoj manĝu macojn, kiel Mi ordonis al vi, en la difinta tempo de la monato Abib, ĉar en la monato Abib vi eliris el Egiptujo. **19** Ĉio, kio malfermas unue la uteron, apartenas al mi; ĉiu virseksulo el viaj brutoj, kiu malfermas unue la uteron, bovo aŭ ŝafo. **20** Utermalferminton el azenoj elācetu per ŝafido: kaj se vi ne elācetas, tiam rompu al ĝi la kolon. La unuenaskiton el viaj filoj elācetu. Kaj oni ne montriĝu antaŭ Mi kun malplenaj manoj. **21** Dum ses tagoj laboru, kaj en la sepa tago ripozu; en la tempo de la plugado kaj de la rikoltado ripozu. **22** Kaj feston de semajnoj faru al vi en la komenco de la rikoltado de tritiko, kaj feston de kolektado de fruktoj en la fino de la jaro. **23** Tri fojojn en la jaro ĉiuj viaj virseksuloj aperu antaŭ la Sinjoro, la Eternulo, Dio de Izrael. **24** Ĉar Mi forpelos

35 Kaj Moseo kunvenigis la tutan komunumon de la Izraelidoj, kaj diris al ili: Jen kion la Eternulo ordonis al vi fari: **2** Dum ses tagoj faru laboron, sed la sepa tago estu por vi sankta, sabato de ripozo al la Eternulo; ĉiu, kiu faros en ĝi laboron, estu mortigita. **3** Ne bruligu fajron en ĉiuj viaj loĝejoj en la tago sabata. **4** Kaj Moseo ekparolis al la tuta komunumo de la Izraelidoj, dirante: Jen kion ordonis la Eternulo: **5** Prenu inter vi oferdonon por la Eternulo: ĉiu memvole alportu la oferdonon por la Eternulo: oron kaj argenton kaj kupron, **6** kaj bluan teksaĵon kaj purpuran kaj ruğan, kaj bisinon kaj kapran lanon, **7** kaj viršafajn felojn ruĝe kolorigitajn, kaj antilopajn felojn, kaj akacian lignon, **8** kaj oleon por lumigado, kaj aromaĵojn por la sankta oleo kaj por la bonodoraj incensoj, **9** kaj ŝtonojn oniksajn kaj ŝtonojn enkadrigelajn por la efodo

kaj por la surbrustajo. **10** Kaj ĉiu el vi, kiu estas cia arto, **32** por pripensi ideojn, por labori el oro kompetentulo, venu kaj faru ĉion, kion ordonis la kaj el arĝento kaj el kupro, **33** kaj por ĉizi ŝtonojn Eternulo: **11** la tabernaklon kaj ĝian tendon kaj por enkadrigo, kaj por ĉizi lignon, por fari ĉian ĝian kovron, ĝiajn hoketojn kaj ĝiajn tabulojn, artistan laboron. **34** Kaj Li donis al li la kapablon ĝiajn riglilojn, ĝiajn kolonojn kaj ĝiajn bazojn; **12** instrui, al li kaj al Oholiab, filo de Āhisamāh, el la la keston kaj ĝiajn stangojn, la fermoplaton kaj la tribo de Dan. **35** Li plenigis ilin per kompetentecon kurtenon; **13** la tablon kaj ĝiajn stangojn kaj ĉiujn por farado de cia majstra laboro, por cia talento ĝiajn apartenajojn kaj la panojn de propono; **14** kaj brodado sur teksaĵo blua kaj purpura kaj ruĝa la kandelabron por lumigi kaj ĝiajn apartenajojn kaj sur bisino, por teksado de cia laboraĵo kaj kaj ĝiajn lucernojn kaj la oleon por lumigi; **15** pripensado de ideoj.

kaj la altaron de incensido kaj ĝiajn stangojn kaj la sanktan oleon kaj la bonodoran incenso kaj la pordan kovrotukon antau la pordo de la tabernaklo; **16** la altaron de bruloferoj kaj ĝian kupran kradon, ĝiajn stangojn kaj ĉiujn ĝiajn apartenajojn, la lavujon kaj ĝian piedestalon; **17** la kurtenojn de la korto, ĝiajn kolonojn kaj bazojn kaj la kovrotukon de la pordego de la korto; **18** la najlojn de la tabernaklo kaj la najlojn de la korto kaj iliajn ŝnurojn; **19** la oficajn vestojn por servado en la sanktejo, la sanktajn vestojn por la pastro Aaron kaj la pastrajn vestojn de liaj filoj. **20** Kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj eliris de antau Moseo. **21** Kaj venis ĉiuj homoj, kiujn tiris la koro; kaj ĉiu, kiun inklinigis lia spirito, alportis la oferdonon por la Eternulo, por la aranĝo de la tabernaklo de kunveno kaj por ĝia tuta servado kaj por la sanktaj vestoj. **22** Kaj venis la viroj kaj la virinoj; ĉiuj, kiujn inklinigis la koro, alportis bukojn kaj orelinigojn kaj ringojn kaj kolringojn, diversajn orajn objektojn; kaj ĉiu alportis oran oferdonon al la Eternulo. **23** Kaj ĉiu, ĉe kiu troviĝis blua tekso, aŭ purpura, aŭ ruĝa, aŭ bisino, aŭ kapra lano, aŭ ŝafaj feloj ruĝaj, aŭ antilopaj feloj, alportis. **24** Ĉiu, kiu oferis argentojn aŭ kupron, alportis la oferdonon por la Eternulo; kaj ĉiu, ĉe kiu troviĝis akacia ligno por ĉia bezono de la servado, alportis ĝin. **25** Kaj ĉiu virino, kiu havis ian kompetentecon, ŝpinis kaj alportis ŝpinatajn lanon bluan kaj purpuran kaj ruĝan kaj bisinon. **26** Kaj ĉiuj virinoj, kiuj havis deziron kaj kompetentecon, ŝpinis kapran lanon. **27** Kaj la princoj alportis ŝtonojn oniksajn kaj ŝtonojn enkadrigeblajn por la efodo kaj por la surbrustajo, **28** kaj la aromajon kaj la oleon por lumigi kaj por la sankta oleo kaj por la bonodoraj incensoj. **29** Ĉiu viro kaj virino el la Izraelidoj, kiujn inklinigis ilia koro alporti por ĉia laboro, kiun la Eternulo per Moseo ordonis fari, alportis oferon al la Eternulo. **30** Kaj Moseo diris al la Izraelidoj: Jen, la Eternulo vokis per la nomo Becalelon, filon de Uri, filo de Fiur, el la tribo de Jehuda; **31** kaj Li plenigis lin per Dia spirito, per saĝo kaj prudento, kaj scio kaj per

36 Kaj laboros Becalel kaj Oholiab kaj ĉiuj kompetentuloj, en kiujn la Eternulo enmetis saĝon kaj prudenton, por ke ili sciu fari ĉiun laboron por la servado en la sanktejo, laŭ ĉio, kion ordonis la Eternulo. **2** Kaj Moseo alvokis Becalelon kaj Oholiabon, kaj ĉiun kompetentulon, al kiu la Eternulo enmetis saĝon en la koron, ĉiun, kiun tiris lia koro entrepreni la laboron kaj fari ĝin. **3** Kaj ili prenis de Moseo ĉiujn oferdonojn, kiujn alportis la Izraelidoj por la bezonoj de la servado en la sanktejo, por ellabori ilin. Kaj tiuj alportadis al li ankoraŭ plue oferdonojn ciumatene. **4** Kaj venis ĉiuj saĝuloj, kiuj estis farantaj la tutan laboron por la sanktejo, ĉiu venis de sia laboro, kiun li faris. **5** Kaj ili diris al Moseo jene: La popolo alportas pli multe, ol bezonas la laboroj, kiujn la Eternulo ordonis fari. **6** Tiam Moseo ordonis, kaj oni elkriis en la tendaro jene: Neniu viro kaj neniu virino faru plue laboraĵon, por oferdoni al la sanktejo. Kaj la popolo ĉesis alporti. **7** Kaj la alportitaĵo estis sufici por la tuta farota laboro, kaj eĉ superflua. **8** Kaj ĉiuj kompetentuloj inter tiuj, kiuj estis farantaj la laboron por la tabernaklo, faris dek tapiŝojn el tordita bisino kaj el blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo; kerubojn artiste laboritajn ili faris sur ili. **9** La longo de ĉiu tapiŝo estis dudek ok ulnoj, kaj la larĝo de ĉiu tapiŝo estis kvar ulnoj; unu mezuro estis por ĉiuj tapiŝoj. **10** Kaj li kunigis kvin tapiŝojn unu kun la alia, kaj la kvin ceterajn ankaŭ unu kun la alia. **11** Kaj li faris mašojn el blua teksaĵo sur la rando de unu tapiŝo, sur la rando de la kuniĝo; tiel same li faris sur la rando de la ekstrema tapiŝo, sur la dua rando de kuniĝo. **12** Kvindek mašojn li faris sur unu tapiŝo, kaj kvindek mašojn li faris sur la rando de tiu tapiŝo, sur kiu estis la dua flanko de la kuniĝo; la mašoj estis reciproke aranĝitaj unu kontraŭ alia. **13** Kaj li faris kvindek orajn hoketojn, kaj li kunigis la tapiŝojn unu kun la alia per la hoketoj; kaj la tabernaklo fariĝis unu tutajo. **14** Kaj li faris tapiŝojn el kapra lano kiel kovron super la tabernaklo; dek unu tiajn tapiŝojn

li faris. **15** La longo de ĉiu tapiŝo estis tridek ulnoj, ulno kaj duono ĝia larĝo, kaj unu ulno kaj duono kaj kvar ulnoj estis la larĝo de ĉiu tapiŝo; unu ĝia alto. **2** Kaj li tegis ĝin per pura oro interne mezuro estis por la dek unu tapiŝoj. **16** Kaj li kaj ekstere, kaj li faris al ĝi oran kronon ĉirkaŭe. kunigis kvin tapiŝojn aparte kaj la ceterajn ses **3** Kaj li fandis por ĝi kvar orajn ringojn sur ĝiaj tapiŝojn aparte. **17** Kaj li faris kvindek mašojn sur kvar anguloj: du ringojn sur unu ĝia flanko kaj du la rando de la ekstrema tapiŝo, sur la rando de la ringojn sur ĝia alia flanko. **4** Kaj li faris stangojn kuniĝo, kaj kvindek mašojn li faris sur la rando el akacia ligno kaj tegis ilin per oro. **5** Kaj li metis de la dua kuniĝa tapiŝo. **18** Kaj li faris kvindek la stangojn en la ringojn sur la flankoj de la kesto, kuprajn hoketojn, por kunigi la tendon, por ke por porti la keston. **6** Kaj li faris fermoplaton el ĝi estu unu tutajlo. **19** Kaj li faris kovron por la pura oro; du ulnoj kaj duono estis ĝia longo, kaj tendo el ruĝaj viršafaj feloj kaj ankoraŭ kovron el unu ulno kaj duono ĝia larĝo. **7** Kaj li faris du antilopaj feloj supre. **20** Kaj li faris la tabulojn por kerubojn el oro; per forga laboro li faris ilin, sur la tabernaklo, starantajn, el akacia ligno. **21** Dek la du randoj de la fermoplato: **8** unu kerubon ĉe unu ulnoj estis la longo de ĉiu tabulo, kaj unu ulno kaj unu flanko kaj la duan kerubon ĉe la dua flanko; duono la larĝo de ĉiu tabulo. **22** Ĉiu tabulo havis elstarantaj el la fermoplato li faris la kerubojn, sur du pivotojn, algustigitajn unu al la alia; tiel li faris ĝiaj du flankoj. **9** Kaj la kerubo estis etendantaj ĉe ĉiuj tabuloj de la tabernaklo. **23** Kaj li faris la siajn flugilojn supren, kovrante per siaj flugiloj la tabulojn por la tabernaklo; dudek tabulojn sur fermoplaton, kaj iliaj vizaĝoj estis unu kontraŭ la la flanko suda. **24** Kaj kvardek arĝentajn bazojn alia; al la fermoplato estis turnitaj la vizaĝoj de la li faris sub la dudek tabuloj, du bazojn sub ĉiu kerubo. **10** Kaj li faris la tablon el akacia ligno; du tabulo, por ĝiaj du pivotoj. **25** Kaj sur la dua flanko unu ulnoj estis ĝia longo, kaj unu ulno ĝia larĝo, kaj de la tabernaklo, sur la flanko norda, li faris dudek unu ulno kaj duono ĝia alto. **11** Kaj li tegis ĝin per tabulojn, **26** kaj kvardek arĝentajn bazojn por ili, pura oro, kaj li faris al ĝi oran kronon ĉirkaŭe. **12** du bazojn sub ĉiu tabulo. **27** Kaj sur la malantaŭa Kaj li faris ĉirkaŭ ĝi manlaraĝan listelon, kaj li faris flanko de la tabernaklo, okcidente, li faris ses oran kronon ĉirkaŭ la listelo. **13** Kaj li fandis por tabulojn. **28** Kaj du tabulojn li faris en la anguloj ĝi kvar orajn ringojn, kaj li alfortikigis la ringojn de la tabernaklo sur la malantaŭa flanko. **29** Kaj ili sur la kvar anguloj, ĉe ĝiaj kvar piedoj. **14** Apud la estis kunigitaj malsupre kaj kunigitaj supre per listelo estis la ringoj, kiel ingoj por la stangoj, por unu ringo; tiel li faris kun ambaŭ en la du anguloj, porti la tablon. **15** Kaj li faris la stangojn el akacia **30** Kaj estis ok tabuloj, kaj ĉe ili dek ses arĝentaj bazojn, po du bazojn sub ĉiu tabulo. **31** Kaj li faris riglilojn el akacia ligno: kvin por la tabuloj de kaj ĝiajn kulerojn, kaj ĝiajn krucojn kaj la kalikojn, unu flanko de la tabernaklo, **32** kaj kvin riglilojn per kiuj oni versas, li faris el pura oro. **17** Kaj li por la tabuloj de la dua flanko de la tabernaklo, faris la kandelabron el pura oro, per forga laboro kaj kvin riglilojn por la tabuloj de la malantaŭa li faris la kandelabron; ĝia trunko kaj ĝiaj branĉoj, flanko de la tabernaklo, okcidente. **33** Kaj li faris ĝiaj kalikoj, ĝiaj kapetoj, kaj ĝiaj floroj elstaris el mezan rigilon, kiu ŝoviĝis meze de la tabuloj de ĝi. **18** Kaj ses branĉoj elstaris el ĝiaj flankoj: tri unu fino ĝis la alia. **34** Kaj la tabulojn li tegis branĉoj de la kandelabro el unu flanko, kaj tri per oro, kaj iliajn ringojn, ingojn por la riglio, branĉoj de la kandelabro el la dua flanko; **19** tri li faris el oro, kaj la riglilojn li tegis per oro. **35** migdalformaj kalikoj, kapeto, kaj floro estis sur Kaj li faris la kurtenon el blua, purpura, kaj ruĝa unu branĉo, kaj tri migdalformaj kalikoj, kapeto, teksaĵo, kaj el tordita bisino; per artista laboro li kaj floro sur la dua branĉo; tiel estis sur la ses faris sur ĝi kerubojn. **36** Kaj li faris por ĝi kvar branĉoj, kiuj elstaris el la kandelabro. **20** Kaj sur kolonojn el akacia ligno, kaj li tegis ilin per oro, la kandelabro estis kvar migdalformaj kalikoj kun kaj iliaj hoketoj estis el oro; kaj li fandis por ili siaj kapetoj kaj floroj. **21** Kaj kapeto estis sub unu kvar arĝentajn bazojn. **37** Kaj li faris kovrotukon paro da branĉoj, kaj kapeto sub la dua paro da por la pordo de la tabernaklo, el blua, purpura, kaj branĉoj, kaj kapeto sub la tria paro da branĉoj; ruĝa teksaĵo, kaj el tordita bisino, kun brodajoj; tiel estis ĉe la ses branĉoj, kiuj elstaris el ĝi. **22** **38** kaj kvin kolonojn por ĝi kun iliaj hoketoj; kaj li La kapetoj kaj branĉoj elstaris el ĝi; ĉio estis unu tegis iliajn kapojn kaj ligajojn per oro; kaj por ili forĝita tutajlo el pura oro. **23** Kaj li faris ĝiajn sep kvin kuprajn bazojn.

37 Kaj Becalel faris la keston el akacia ligno; du ulnoj kaj duono estis ĝia longo, kaj unu

por la incensado el akacia ligno; unu ulno estis ĝia longo, kaj unu ulno ĝia larĝo; kvarangula ĝi estis; kaj ruĝa teksaĵo, kaj el tordita bisino; kaj dudek du ulnoj estis ĝia alto; el ĝi elstaris ĝiaj kornoj. **26** Kaj li tegis ĝin per pura oro, ĝian supran platon kaj ĝiajn muretojn ĉirkaue kaj ĝiajn kornojn; kaj li faris al ĝi oran kronon ĉirkaue. **27** Kaj du orajn ringojn li faris al ĝi sub ĝia krono, sur ĝiaj flankoj, kiel ingojn por stangoj, per kiuj oni portu ĝin. **28** Kaj li faris la stangojn el akacia ligno kaj tegis ilin per oro. **29** Kaj li faris la oleon por la sanktoleado kaj la puran bonodoran incenson laŭ la arto de ŝmirajisto.

38 Kaj li faris la altaron por la bruloferoj el akacia ligno; kvin ulnoj estis ĝia longo, kaj kvin ulnoj ĝia larĝo; kvarangula ĝi estis; kaj tri ulnoj estis ĝia alto. **2** Kaj li faris ĝiajn kornojn sur ĝiaj kvar anguloj; el ĝi elstaris ĝiaj kornoj; kaj li tegis ĝin per kupro. **3** Kaj li faris ĉiujn vazojn de la altaro; la potojn, la ŝovelilojn, la kalikojn, la forkojn, la karbujojn; ĉiujn ĝiajn vazojn li faris el kupro. **4** Kaj li faris por la altaro kradon en formo de kupra reto, sub ĝia kornico, malsupre, ĝis la mezo. **5** Kaj li fandis kvar ringojn en la kvar anguloj de la kupra krado, ke ili estu ingoj por la stangoj. **6** Kaj li faris la stangojn el akacia ligno kaj tegis ilin per kupro. **7** Kaj li metis la stangojn en la ringojn sur la flankoj de la altaro, por ke oni povu porti ĝin per ili; li faris ĝin interne malplena, el tabuloj. **8** Kaj li faris la lavujon el kupro kaj ĝian piedestalon el kupro, el la speguloj de la virinoj, kiuj kolektigis amase antaŭ la pordo de la tabernaklo de kunveno. **9** Kaj li faris la korton: sur la flanko suda estis la kurtenoj de la karto el tordita bisino, cent ulnoj, **10** kaj al ili dudek kolonoj kun dudek kupraj bazoj; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligajoj estis el argento. **11** Kaj sur la norda flanko ankaŭ cent ulnoj, kaj al ili dudek kolonoj kaj dudek kupraj bazoj; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligajoj estis el argento. **12** Kaj sur la okcidenta flanko estis kurtenoj de kvindek ulnoj, kaj al ili dek kolonoj kun dek bazoj; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligajoj estis el argento. **13** Kaj sur la orienta flanko kvindek ulnoj. **14** Kurtenoj de dek kvin ulnoj sur unu latero, kaj al tio tri kolonoj kun tri bazoj. **15** Kaj sur la dua latero, sur ambaŭ flankoj de la pordego de la karto estis kurtenoj po dek kvin ulnoj, kaj al ili po tri kolonoj kun tri bazoj. **16** Ĉiuj kurtenoj de la karto ĉirkaue estis el tordita bisino. **17** Kaj la bazoj de la kolonoj estis el kupro, la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligajoj el argento, kaj iliaj kapoj estis tegitaj per argento, kaj ĉiuj kolonoj de la karto estis kunigitaj per argentaj ligajoj. **18** Kaj la kovrotuko de la pordego

de la karto estis brodita laboraĵo el blua, purpura, la mezuro de la kurtenoj de la karto. **19** Kaj al ĝi apartenis kvar kolonoj kun kvar kupraj bazoj; iliaj hokoj estis el argento, iliaj kapoj estis tegitaj per argento, kaj iliaj ligajoj estis el argento. **20** Kaj ĉiuj najloj en la tabernaklo kaj en la karto ĉirkaue estis el kupro. **21** Jen estas la kalkulo pri la tabernaklo, la tabernaklo de atesto, kiu estis kalkultita laŭ la ordono de Moseo, por la servo de la Levidoj, sub la kontrolo de Itamar, filo de la pastro Aaron. **22**

Kaj Becalel, filo de Uri, filo de Ĥur, el la tribo de Jehuda, faris ĉion, kion ordonis la Eternulo al Moseo; **23** kaj kun li Oholiab, filo de Ĥisamah, el la tribo de Dan, artista skulptisto, teksisto, kaj brodisto sur blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo, kaj sur bisino. **24** La tuta oro, kiu estis uzita por ĉiuj laboroj de la sanktejo, la oro, kiu estis alportita kiel oferdonoj, prezantis la kvanton de dudek naŭ kikaroj kaj sepcent tridek sikloj laŭ la mezuro de la sankta siklo. **25** Kaj la argento, akirita per la kalkulado de la komunumo, prezantis la kvanton de cent kikaroj kaj mil sepcent sepdek kvin sikloj laŭ la sankta siklo: **26** po unu bek'o, tio estas po duono de siklo laŭ la sankta siklo, por ĉiu kapo, de ĉiuj, kiuj trapasis la kalkulon, kiuj havis la agon de dudek jaroj kaj pli, de sescent tri mil kvintcen kvindek homoj. **27** Cent kikaroj da argento estis uzitaj por elfandi la bazojn de la sanktejo kaj la bazojn de la kurteno; cent bazoj el cent kikaroj, po unu kikaro por bazo. **28** Kaj el mil sepcent sepdek kvin sikloj estis faritaj hokoj por la kolonoj kaj estis tegitaj iliaj kapoj kaj estis faritaj ligajoj inter ili. **29** Kaj da oferdonita kupro estis sepdek kikaroj kaj du mil kvarcenc sikloj. **30** Kaj li faris el ĝi la bazojn por la pordo de la tabernaklo de kunveno kaj la kupran altaron kaj la kupran krandon por ĝi kaj ĉiuj apartenajojn de la altaro, **31** kaj la bazojn de la karto ĉirkaue kaj la bazojn de la pordego de la karto kaj ĉiuj najlojn de la tabernaklo kaj ĉiuj najlojn de la karto ĉirkaue.

39 Kaj el la blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo ili faris la oficajn vestojn por la servado en la sanktejo; kaj ili faris la sanktajn vestojn por Aaron, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **2** Kaj ili faris la efodon el oro, el blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo, kaj el tordita bisino. **3** Kaj ili batetendis foliojn da oro kaj tranĉis ilin en formo de fadenoj, por enteksi internen de la blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo kaj de la bisino per artista laboro. **4** Sur ŝultraĵojn kunigantajn ili faris al ĝi; sur siaj du finoj ĝi estis ligitaj. **5** Kaj la ĉirkaŭliganta zono sur

ĝi estis kontinuaĵo de ĝi, la sama laboraĵo, el oro, rando de la tuniko, ĉirkaue, por la servado; kiel el blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo, kaj el tordita la Eternulo ordonis al Moseo. **27** Kaj ili faris la bisino; kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **6** Kaj ili ĉitonon el bisino, teksitan, por Aaron kaj liaj faris la oniksajn ŝtonojn, ĉirkaue enkadrigitajn filoj, **28** kaj la cidaron el bisino, kaj la ornamajn per oro, gravuritajn per sigelila gravurado laŭ mitrojn el bisino, kaj la linajn pantalonojn el la nomoj de la filoj de Izrael. **7** Kaj li metis ilin tordita bisino, **29** kaj la zonon el tordita bisino sur la surultraĵojn de la efodo, kiel ŝtonojn de kaj el blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo, broditan; memoro pri la filoj de Izrael; kiel la Eternulo kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **30** Kaj ili faris ordonis al Moseo. **8** Kaj ili faris la surbrustajon la tabuleton, la sanktan kronon, el pura oro, kaj per artista laboro, simile al la laboro de la efodo, ili skribis sur ĝi skribon gravuritan: SANKTA AL el oro, el blua, purpura, kaj ruĝa teksaĵo, kaj el LA ETERNULO. **31** Kaj ili alfortikigis al ĝi lacon tordita bisino. **9** Ĝi estis kvarangula; ili faris la el blua ŝtofo, por alfortikigi al la cidaro supre; surbrustajon duobla; manstreco estis ĝia longo, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **32** Tiel finiĝis kaj manstreco ĝia larĝo; ĝi estis duobla. **10** Kaj la tuta laboro por la konstruado de la tabernaklo ili enmetis en ĝin kvar vicojn da ŝtonoj. La unua de kunveno. Kaj la Izraelidoj faris konforme al vico estis: rubeno, topazo, kaj smeraldo; **11** kaj ĉio, kion la Eternulo ordonis al Moseo; tiel ili la dua vico: hiacinto, safiro, kaj jaspiso; **12** kaj faris. **33** Kaj ili alportis la konstruajon al Moseo, la tria vico: ligurio, agato, kaj ametisto; **13** kaj tabernaklon kaj ĉiuj ĝiajn apartenajojn: hokojn, la kvara vico: krizolito, onikso, kaj berilo. Ĉiuj tabulojn, riglilojn, kolonojn, kaj bazojn; **34** kaj vicoj estis en oraj kadretoj. **14** Kaj la ŝtonoj estis la kovron el ruĝaj viršafaj feloj kaj la kovron el laŭ la nomoj de la filoj de Izrael; dek du, laŭ iliaj antilopaj feloj kaj la kurtenon; **35** la keston de nomoj, gravuritaj sigelile, ĉiu kun sia nomo, por atesto kaj ĝiajn stangojn kaj la fermoplaton; **36** la dek du triboj. **15** Kaj ili faris al la surbrustajo la tablon, ĉiujn ĝiajn apartenajojn, kaj la panon plektitajn ĉenetojn, kuniĝantajn per siaj finoj, el de propono; **37** la puran kandelabron, ĝiajn pura oro. **16** Kaj ili faris du orajn kadretojn kaj lucernojn, la lucernojn vice starantajn, ĉiujn ĝiajn du orajn ringojn, kaj alfortikigis la du ringojn apartenajojn, kaj la oleon por lumigado; **38** kaj la al la du finoj de la surbrustajo. **17** Kaj ili metis oran altaron kaj la sanktan oleon kaj la bonodoran la du orajn plektitajn ĉenetojn en la du ringojn incenson kaj la kovrotukon por la pordo de la ĉe la finoj de la surbrustajo. **18** Kaj la du finojn tabernaklo; **39** la kupran altaron kaj la kupran de la du plektitaj ĉenetoj ili alfortikigis al la du kradon por ĝi, ĝiajn stangojn kaj ĉiujn ĝiajn kadretoj, kaj alfortikigis ilin al la surultraĵoj de apartenajojn, la lavujon kaj ĝian piedestalon; **40** la la efodo sur la antaŭa flanko. **19** Kaj ili faris du kurtenojn de la korto, ĝiajn kolonojn kaj bazojn, orajn ringojn, kaj alfortikigis ilin al la du aliaj la kovrotukon por la pordego de la korto, ĝiajn finoj de la surbrustajo, sur ĝia rando interna, ŝnurojn kaj najlojn, kaj ĉion, kio apartenas al direktita al la efodo. **20** Kaj ili faris du orajn la servado en la konstruado de la tabernaklo de ringojn, kaj alfortikigis ilin al la du surultraĵoj kunveno; **41** la oficajn vestojn por la servado en la de la efodo malsupre, sur la antaŭa flanko, ĉe sanktejo, la sanktajn vestojn por la pastro Aaron ĝia kuniĝo, super la zono de la efodo. **21** Kaj ili kaj la pastrajn vestojn por liaj filoj. **42** Konforme alligis la surbrustajon per ĝiaj ringoj al la ringoj al ĉio, kion la Eternulo ordonis al Moseo, tiel la de la efodo per la ĉe la efodo kaj por ke ĝi estu Izraelidoj faris la tutan laboron. **43** Kaj Moseo super la zono de la efodo kaj por ke la surbrustajo vidis la tutan laboron, li vidis, ke ili faris ĝin tute ne forſoviĝu de sur la efodo; kiel la Eternulo tiel, kiel la Eternulo ordonis; kaj Moseo benis ilin. ordonis al Moseo. **22** Kaj li faris la tunikon por la efodo, teksitan, tutan el blua teksaĵo. **23** Kaj la aperturo de la tuniko estis en la mezo, kiel aperturo de ŝildo; borderon havis la aperturo ĉirkaue, por ke ĝi ne disiiriĝu. **24** Kaj ili faris sur la malsupra rando de la tuniko granatojn el blua, purpura, kaj ruĝa ŝtofo, tordita. **25** Kaj ili faris tintilojn el pura oro, kaj metis la tintilojn mezen de la granatoj sur la malsupra rando de la tuniko, ĉirkaue inter la granatoj; **26** tintilon kaj granaton, tintilon kaj granaton sur la malsupra

40 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:

2 En la unua monato, en la unua tago de la monato starigu la konstruajon de la tabernaklo de kunveno. 3 Kaj metu tien la keston de atesto kaj ŝirmu la keston per la kurteno. 4 Kaj enportu la tablon kaj aranĝu sur ĝi ĝian aranĝotajon, kaj enportu la kandelabron kaj ekbruligu ĝiajn lucernojn. 5 Kaj starigu la oran altaron por la incensado antaŭ la kesto de atesto, kaj pendigu la kovrotukon ĉe la eniro de la tabernaklo. 6 Kaj starigu la altaron de bruloferoj antaŭ la eniro

en la konstruaĵon de la tabernaklo de kunveno. Moseo kaj Aaron kaj liaj filoj siajn manojn kaj siajn
7 Kaj starigu la lavujon inter la tabernaklo de piedojn; 32 kiam ili eniradis en la tabernaklon de
kunveno kaj la altaro kaj enveršu en ĝin akvon. kunveno kaj aliradis al la altaro, ili lavadis sin;
8 Kaj aranĝu la korton ĉirkaŭe, kaj pendigu la kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 33 Kaj li aranĝis
kovrotukon ĉe la pordego de la karto. 9 Kaj prenu la korton ĉirkaŭe de la tabernaklo kaj de la altaro,
la sanktan oleon, kaj sanktoleu la loĝejon, kaj kaj li pendigis la kovrotukon ĉe la pordego de la
cion, kio estas en ĝi, kaj sanktigu ĝin kun ĉiu ĝiaj karto. Tiamaniere Moseo finis la laboron. 34 Kaj
apartenajoj, por ke ĝi estu sankta. 10 Kaj sanktoleu nubo kovris la tabernaklon de kunveno, kaj la
la altaron de bruloferoj kun ĉiu ĝiaj apartenajoj, majesto de la Eternulo plenigis la tabernaklon. 35
kaj sanktigu la altaron, ke la altaro estu tre sankta. Kaj Moseo ne povis eniri en la tabernaklon de
11 Kaj sanktoleu la lavujon kaj ĝian piedestalon, kunveno, ĉar kuŝis sur ĝi la nubo kaj la majesto de
kaj sanktigu ĝin. 12 Kaj alkonduku Aaronon kaj la Eternulo plenigis la tabernaklon. 36 Kaj kiam la
liajn filojn al la eniro de la tabernaklo de kunveno, nubo levigadis de sur la tabernaklo, la Izraelidoj
kaj lavu ilin per akvo. 13 Kaj vestu Aaronon per la ekmaršadis, por fari ĉiujn siajn marsojn. 37 Sed se
sanktaj vestoj kaj sanktoleu lin kaj sanktigu lin, ke la nubo ne levigis, ili ne ekmarŝis ĝis la tago de
li estu Mia pastro. 14 Kaj liajn filojn alkonduku, kaj ĝia levigo. 38 Ĉar nubo de la Eternulo estis super
vestu ilin per ĥitonoj. 15 Kaj sanktoleu ilin, kiel vi la tabernaklo dum la tago, kaj fajro estis dum la
sanktoleis ilian patron, ke ili estu Miaj pastroj; kaj nokto super ĝi, antaŭ la okuloj de ĉiuj Izraelidoj
ilia sanktoleiteco estu por ili per eterna pastreco en ĉiu ĉiu iliaj marsoj.

en iliaj generacioj. 16 Kaj Moseo faris konforme
al ĉio, kion la Eternulo al li ordonis; tiel li faris.

17 En la unua monato de la dua jaro, en la unua
tago de la monato estis starigita la tabernaklo.

18 Kaj Moseo starigis la tabernaklon kaj metis
ĝiajnbazojn kaj starigis ĝiajn tabulojn kaj aranĝis
ĝiajnriglilojn kaj starigis ĝiajn kolonojn. 19 Kaj li
etendis tendon super la tabernaklo kaj metis la
kovron de la tendo sur ĝin supre, kiel la Eternulo
ordonis al Moseo. 20 Kaj li prenis kaj metis la
ateston en la keston, kaj almetis la stangojn
al la kesto kaj surmetis la fermoplaton sur la
keston supre. 21 Kaj li envenigis la keston en la
tabernaklon, kaj pendigis la kurteron kaj ŝirmis
la keston de atesto, kiel la Eternulo ordonis al
Moseo. 22 Kaj li starigis la tablon en la tabernaklo
de kunveno, en la norda parto de la tabernaklo,
ekster la kurtenco. 23 Kaj li aranĝis sur ĝi vicon da
panoj antaŭ la Eternulo, kiel la Eternulo ordonis
al Moseo. 24 Kaj li starigis la kandelabron en la
tabernaklo de kunveno kontraŭ la tablo, en la
suda parto de la tabernaklo. 25 Kaj li ekbruligis
la lucernojn antaŭ la Eternulo, kiel la Eternulo
ordonis al Moseo. 26 Kaj li starigis la oran altaron
en la tabernaklo de kunveno antaŭ la kurtenco. 27
Kaj li bruligis sur ĝi bonodoran incenson, kiel la
Eternulo ordonis al Moseo. 28 Kaj li pendigis la
kovrotukon ĉe la pordo de la tabernaklo. 29 Kaj
la altaron de bruloferoj li starigis ĉe la eniro de
la tabernaklo de kunveno, kaj li alportis sur ĝi
la bruloferon kaj la farunoferon, kiel la Eternulo
ordonis al Moseo. 30 Kaj li starigis la lavujon
inter la tabernaklo de kunveno kaj la altaro, kaj
enverŝis tien akvon por sin lavi. 31 Kaj lavis per ĝi

Levidoj

1 La Eternulo vokis Moseon, kaj ekparolis al li el la tabernaklo de kunveno, dirante: **2** Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Se iu el vi volas alporti oferon al la Eternulo, el la brutoj, el la bovoj, kaj el la ŝafoj alportu vian oferon. **3** Se lia ofero estas brulofero el bovoj, li oferu virsekulon sendifektan; al la pordo de la tabernaklo de kunveno li alkonduku ĝin, por favorigi al si la Eternulon. **4** Kaj li metu sian manon sur la kapon de la brulofero, kaj li akiros favoron kaj pekpardonon. **5** Kaj li buĉu la bovidon antaŭ la Eternulo; kaj la filoj de Aaron, la pastroj, alportu la sangon kaj aspergu per la sango ĉirkaue la altaron, kiu estas ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno. **6** Kaj oni senfeligu la bruloferon kaj dishaku ĝin en pecojn. **7** Kaj la filoj de la pastro Aaron metu fajron sur la altaron kaj metu lignon sur la fajron. **8** Kaj la filoj de Aaron, la pastroj, metu la pecojn, la kapon, kaj la grason, sur la lignon, kiu estas sur la fajro sur la altaro. **9** Kaj la internaĵon kaj la krurojn oni lavu per akvo; kaj la pastro forbruligu ĉion sur la altaro kiel bruloferon; ĝi estas fajrofero, agrabla odorajo al la Eternulo. **10** Kaj se lia ofero estas el la malgrandaj brutoj, el la ŝafoj aŭ el la kaproj, brulofero, li alportu ĝin virseksan, sendifektan. **11** Kaj li buĉu ĝin sur la norda flanko de la altaro antaŭ la Eternulo; kaj la filoj de Aaron, la pastroj, aspergu per ĝia sango la altaron ĉirkaue. **12** Kaj oni dishaku ĝin en pecojn, apartiginte la kapon kaj la grason, kaj la pastro metu ilin sur la lignon, kiu estas sur la fajro sur la altaro. **13** Kaj la internaĵon kaj la krurojn oni lavu per akvo; kaj la pastro ĉion alportu kaj forbruligu sur la altaro kiel bruloferon; ĝi estas fajrofero, agrabla odorajo al la Eternulo. **14** Kaj se el la birdoj estas lia brulofero al la Eternulo, li alportu sian oferon el turtoj aŭ el kolombidoj. **15** Kaj la pastro alportu ĝin al la altaro kaj fortordu ĝian kapon kaj forbruligu ĝin sur la altaro kaj elfluigu ĝian sangon super la muro de la altaro. **16** Kaj ĝian kropon kun ĝiaj plumoj li forigu kaj setu ĝin apud la altaron sur la orientan flankon en la cindrejon. **17** Kaj li disfendu ĝiajn flugilojn, sed ne derompu; kaj la pastro forbruligu ĝin sur la altaro, sur la ligno, kiu estas sur la fajro; ĝi estas brulofero, fajrofero, agrabla odorajo al la Eternulo.

2 Se iu alportos farunoferon al la Eternulo, lia ofero estu el delikata faruno, kaj li veršu sur ĝin oleon kaj metu sur ĝin olibanon. **2** Kaj li alportu ĝin al la filoj de Aaron, la pastroj; kaj la pastro

prenu el ĝi plenmanon el la faruno kun la oleo kaj kun la olibano, kaj li ekbruligu tiun parton promemoran sur la altaro; ĝi estas fajrofero, agrabla odorajo al la Eternulo. **3** Kaj la restaĵo el la farunofero estu por Aaron kaj por liaj filoj; plejsanktaĵo ĝi estas el la fajrofero de la Eternulo. **4** Se vi alportos farunoferon el io, kio estas bakita en forno, ĝi estu macokukoj el plej bona faruno, miksitaj kun oleo, kaj macoflanoj, ŝmiritaj per oleo. **5** Kaj se via ofero estos farunofero farita sur pato, ĝi estu el delikata faruno, miksita kun oleo, ne fermentinta. **6** Dispecigu ĝin kaj veršu sur ĝin oleon; ĝi estas farunofero. **7** Kaj se via ofero estos farunofero el kaserolo, ĝi estu farita el delikata faruno kun oleo. **8** Kaj alportu la farunoferon, kiu estas farita el ĝi, al la Eternulo, kaj prezantu ĝin al la pastro, kaj li alportu ĝin al la altaro. **9** Kaj la pastro prenos el la farunofero la parton promemoran kaj bruligos ĝin sur la altaro; ĝi estas fajrofero, agrabla odorajo al la Eternulo. **10** Kaj la restaĵo el la farunofero estu por Aaron kaj por liaj filoj; ĝi estas plejsanktaĵo el la fajroferoj de la Eternulo. **11** Nenia farunofero, kiun vi alportos al la Eternulo, estu farita el fermentintaj; ĉar nenion fermentintan kaj nenian mielon vi devas bruligi kiel fajroferon al la Eternulo. **12** Kiel oferon de unuaĝoj vi povas alporti tion al la Eternulo, sed sur la altaron ili ne venu kiel agrabla odorajo. **13** Kaj ĉiun vian farunoferon salu per salo, kaj ne estigu vian farunoferon sen salo de interligo de via Dio; kun ĉiu via ofero alportu salon. **14** Se vi alportos al la Eternulo farunoferon el la unuaj terproduktaĵoj, tiam spikojn, rostitajn sur fajro, grajnajon el freŝaj grajnoj alportu kiel farunoferon el viaj unuaj terproduktaĵoj. **15** Kaj veršu sur ĝin oleon kaj metu sur ĝin olibanon; ĝi estas farunofero. **16** Kaj la pastro bruligos la promemoran parton el ĝia grajnaĵo kaj el ĝia oleo kun ĝia tuta olibano, kiel fajroferon al la Eternulo.

3 Se lia ofero estas pacofero, se li alportas el la grandaj brutoj, ĉu ĝi estas virseksa, ĉu virinseksa, sendifektan li alportu ĝin antaŭ la Eternulon. **2** Kaj li metu sian manon sur la kapon de sia ofero kaj buĉu ĝin ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno; kaj la filoj de Aaron, la pastroj, aspergu per la sango la altaron ĉirkaue. **3** Kaj li alportu el la pacofero kiel fajroferon al la Eternulo la sebon, kiu kovras la internaĵojn, kaj la tutan sebon, kiu estas sur la internaĵoj, **4** kaj ambaŭ renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas ĉe la lumbo, kaj la retton sur la hepato, kune kun la renoj li ĝin apartigu. **5** Kaj la filoj de

Aaron forbruligu tion sur la altaro, kune kun la tabernaklo de kunveno, kaj la tutan ceteran brulofero, kiu estas sur la ligno, sur la fajro; ĝi sangon de la bovido li elveršu ĉe la bazo de la estas fajrofero, agrabla odorajo al la Eternulo. **6** altaro de bruloferoj, kiu estas ĉe la pordo de la Kaj se el la malgrandaj brutoj estas lia ofero, kiel tabernaklo de kunveno. **8** Kaj la tutan sebon de pacofero al la Eternulo, ĉu ĝi estas virseksa, ĉu la propeka bovido li forlevu el ĝi, la sebon, kiu virinseksa, sendifektan li gîn alportu. **7** Se ŝafidonkovras la internaĵojn, kaj la tutan sebon, kiu estas li alportas kiel sian oferon, li alportu gîn antaŭ la sur la internaĵoj, **9** kaj ambaŭ renojn, kaj la sebon, Eternulon; **8** kaj li metu sian manon sur la kapon kiu estas sur ili, kiu estas ĉe la lumbo, kaj la retion de sia ofero, kaj li buĉu gîn antaŭ la tabernaklo sur la hepato, kune kun la renoj li gîn apartigu, **10** de kurveno; kaj la filioj de Aaron aspergu per tiel same, kiel estas forlevata pacofero el bovo; kaj ĝia sango la altaron ĉirkaue. **9** Kaj li alportu el la pastro bruligu tion sur la altaro de bruloferoj. la pacofero kiel fajroferon al la Eternulo gîan **11** Kaj la felon de la bovido kaj gîan tutan viandon sebon, la tutan voston, detranĉitan ĉe la sakro, kun ĝia kapo kaj kruroj kaj ĝiajn internaĵojn kaj kaj la sebon, kiu kovras la internaĵojn, kaj la tutan malpuraĵon, **12** la tutan bovidon li elportu ekster sebon, kiu estas sur la internaĵoj, **10** kaj ambaŭ la tendaron sur puran lokon, kien oni ūtas la renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas cindron, kaj li forbruligu tion sur ligno per fajro; ĉe la lumbo, kaj la retion sur la hepato, kune kun sur la cindrejo tio estu forbruligata. **13** Kaj se la la renoj li gîn apartigu. **11** Kaj la pastro bruligu tuta komunumo de la Izraelidoj pekos per eraro tion sur la altaro; ĝi estas mangajo, fajrofero al kaj la afero estos kaŝita antaŭ la okuloj de la la Eternulo. **12** Kaj se lia ofero estas kapro, li anaro, kaj ili faros iun el la agoj, kiujn la Eternulo alportu gîn antaŭ la Eternulon. **13** Kaj li metu malpermesis, kaj ili fariĝos kulpaj; **14** kaj ili sciigas sian manon sur gîan kapon, kaj li buĉu gîn antaŭ pri la peko, kiun ili pekis: tiam la anaro alportu la tabernaklo de kunveno; kaj la filioj de Aaron la tabernaklon de kunveno. **15** Kaj la plejaĝuloj de aspergu per gîa sango la altaron ĉirkaue. **14** Kaj li la tabernaklon de kunveno. **16** Kaj la sanktoleita alportu el ĝi ofere, kiel fajroferon al la Eternulo, la komunumo metu siajn manojn sur la kapon la sebon, kiu kovras la internaĵojn, kaj la tutan de la bovido antaŭ la Eternulo, kaj oni buĉu la sebon, kiu estas sur la internaĵoj, **15** kaj ambaŭ bovidon antaŭ la Eternulo. **16** Kaj la sanktoleita renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas ĉe pastro enportu iom el la sango de la bovido en la la lumbo, kaj la retion sur la hepato, kune kun la tabernaklon de kunveno. **17** Kaj la pastro trempu renoj li gîn apartigu. **16** Kaj la pastro bruligu tion sian fingron en la sango, kaj aspergu sep fojojn sur la altaro; ĝi estas mangajo, fajrofero, agrabla antaŭ la Eternulo, antaŭ la kurteno. **18** Kaj iom odorajo; la tuta sebo estu por la Eternulo. **17** Gî el la sango li metu sur la kornojn de la altaro, estu eterna lego por viaj generacioj en ĉiuj viaj kiu estas antaŭ la Eternulo en la tabernaklo de loĝlokoj; sebon kaj sangon neniam mangu.

4 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante:

2 Diru al la Izraelidoj jene: Se iu pekos per eraro kontraŭ la ordonoj de la Eternulo, malpermesantaj fari diversajn aferojn, kaj li faros iun el ili; **3** se pastro sanktoleita pekos, jetante kulpon sur la popolon, tiam li alportu pro sia peko, kiun li pekis, bovidon sendifektan al la Eternulo, kiel oferon propekan. **4** Li venigu la bovidon al la pordo de la tabernaklo de kunveno antaŭ la Eternulon, kaj li metu sian manon sur la kapon de la bovido, kaj li buĉu la bovidon antaŭ la Eternulo. **5** Kaj la sanktoleita pastro prenu iom el la sango de la bovido kaj enportu ĝin en la tabernaklon de kunveno. **6** Kaj la pastro trempu sian fingron en la sango, kaj aspergu per la sango sepfoje antaŭ la Eternulo, antaŭ la kurteno de la sanktejo. **7** Kaj la pastro metu iom el la sango sur la kornojn de la altaro de bonodora incenso antaŭ la Eternulo en

la tabernaklo de kunveno, kaj la tutan ceteran brulofero, kiu estas sur la ligno, sur la fajro; ĝi sangon de la bovido li elveršu ĉe la bazo de la altaro de bruloferoj, kiu estas ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno. **19** Kaj gîan tutan sebon li forlevu el ĝi kaj bruligu sur la altaro. **20** Kaj li faru kun la bovido; kiel li faris kun la propeka bovido, tiel li faru kun ĝi; kaj pekliberigos ilin la pastro, kaj estos pardonite al ili. **21** Kaj li elportu la bovidon ekster la tendaron, kaj forbruligu ĝin, kiel li forbruligis la unuan bovidon; ĝi estas propeka ofero de la komunumo. **22** Se princo pekos, kaj per eraro faros iun el la agoj, kiujn la Eternulo, lia Dio, malpermesis fari, kaj li fariĝos kulpaj; **23** kaj li sciigas pri sia peko, kiun li pekis: tiam li alportu kiel sian oferon virkapron sendifektan. **24** Kaj li metu sian manon sur la kapon de la kapro, kaj buĉu ĝin sur la loko, sur kiu estas buĉataj bruloferoj antaŭ la Eternulo; ĝi estas propeka ofero. **25** Kaj la pastro prenos iom el la sango de la propeka ofero per sia fingro, kaj li metos ĝin sur la kornojn de la altaro de

bruloferoj, kaj la ceteran sangan li elveršos ĉe la alportu pro sia peko, kiun li pekis, du turtojn aŭ bazo de la altaro de bruloferoj. **26** Kaj ĝian tutan du kolombidojn al la Eternulo, unu kiel propekan sebon li bruligos sur la altaro, kiel la sebon de oferon, la duan kiel bruloferon. **8** Li alportu ilin pacofero; kaj la pastro liberigos lin de lia peko, kaj al la pastro, kaj ĉi tiu prezentos antaŭe tiun, estos pardonite al li. **27** Se iu el la popolo per eraro kiu estos propeka ofero, kaj li tordorompos ĝian pekos, farante iun el la agoj, kiujn la Eternulo kapon ĉe la nuko, sed ne apartigos ĝin; **9** kaj malpermesis, kaj li fariĝos kulta; **28** kaj li sciigas li aspergos per la sango de la propeka ofero la pri sia peko, kiun li pekis: tiam li alportu kiel sian muron de la altaro, kaj la restintan sangan li oferon kaprinon sendifektan pro sia peko, kiun li elpremos ĉe la bazo de la altaro; tio estas propeka pekos. **29** Kaj li metu sian manon sur la kapon de la ofero. **10** Kaj el la dua li faros bruloferon laŭ propeka ofero, kaj li buĉu la propekan oferon sur la reguloj; kaj la pastro liberigos lin de la peko, la loko de la bruloferoj. **30** Kaj la pastro prenos iom kiun li pekis, kaj estos pardonite al li. **11** Se li ne el ĝia sango per sia fingro kaj metos sur la kornojn estos sufiĉe bonstata, por alporti du turtojn aŭ de la altaro de bruloferoj, kaj la tutan ceteran du kolombidojn, tiam li alportu kiel oferon pro sangon li elveršos ĉe la bazo de la altaro. **31** Kaj sia peko dekonon de efo da delikata faruno, kiel ĝian tutan sebon li apartigos, kiel estas apartigata propekan oferon; li ne verŝu sur ĝin oleon kaj la sebo de la pacofero, kaj la pastro bruligos ĝin ne metu sur ĝin olibanon, ĉar ĝi estas propeka sur la altaro, kiel agrablan odorajon al la Eternulo; ofero. **12** Kaj li alportu ĝin al la pastro, kaj la kaj la pastro pekliberigos lin, kaj estos pardonite pastro prenos el ĝi plenmanon kiel memorparton al li. **32** Se ŝafon li alportos kiel sian propekan kaj bruligos sur la altaro kun la fajroferoj al la oferon, li alportu virinseksan, sendifektan. **33** Kaj Eternulo; ĝi estas propeka ofero. **13** Kaj la pastro li metu sian manon sur la kapon de la propeka liberigos lin de lia peko, kiun li pekis koncerne ofero, kaj buĉu ĝin kiel propekan oferon sur la iun el tiuj aferoj, kaj estos pardonite al li; la loko, kie oni buĉas bruloferon. **34** Kaj la pastro restajo estu por la pastro, kiel farunofero. **14** Kaj prenos per sia fingro iom el la sango de la propeka la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **15** Se iu ofero kaj metos ĝin sur la kornojn de la altaro kulpigas, pekante per eraro kontraŭ la sanktaĵoj de bruloferoj, kaj ĝian tutan ceteran sangan li de la Eternulo, tiam li alportu kiel prokulpan elveršos ĉe la bazo de la altaro. **35** Kaj ĝian tutan oferon al la Eternulo viršafon sendifektan el la sebon li apartigos, kiel estas apartigata la sebo de la ŝaflo el la pacofero, kaj la pastro bruligos ĝin malgrandaj brutoj, havantan laŭ via taksado la sur la altaro kun la fajroferoj al la Eternulo; kaj la valoron de du sikloj, laŭ la sankta siklo; ĝi estu pastro liberigos lin de la peko, kiun li pekis, kaj li aldonu kvinonon de ĝia restajo estu por la pastro, kiel farunofero. **16** Kaj pro la sanktaĵo, kontraŭ kiu li pekis, li pagu, kaj li aldonu kvinonon de ĝia valoro kaj donu tion al la pastro; kaj la pastro pekliberigos lin per la prokulpa viršafon, kaj estos pardonite al li. **17** Kaj se iu pekos, farante iun el tiuj aferoj, kiujn la Eternulo malpermesis, sed li ne scis kaj fariĝis kulta, kaj li portos sur si sian pekon: **18** tiam li alportu viršafon sendifektan el la malgrandaj brutoj, laŭ via taksado, kiel kulpoferon al la pastro; kaj la pastro pekliberigos lin koncerne lian eraron, kiun li faris ne sciante, kaj estos pardonite al li. **19** Ĝi estas prokulpa ofero; li kulpigis antaŭ la Eternulo.

5 Se iu pekos per tio, ke li aŭdos ĵuron kaj estos atestanto, aŭ ke li vidos aŭ scios, sed ne sciigos kaj portos sur si la pekon; **2** aŭ se iu ektuŝos ion malpuran, aŭ kadavrajon de malpura besto, aŭ kadavrajon de malpura bruto, aŭ kadavrajon de malpura rampaĵo, kaj li tion ne scios, kaj li malpuriĝos kaj kulpigos; **3** aŭ se iu ektuŝos malpuraĵon de homo, kia ajan estus tiu malpuraĵo, per kiu oni malpuriĝas, kaj li tion ne scios, kaj poste li sciigas, kaj li estos kulta; **4** aŭ se iu per nesingarda buuso ĵuros fari ion malbonan aŭ bonan, kion ajan homo elesprimas per ĵuro, kaj li tion ne rimarkos, kaj poste li sciigas, kaj li estos kulta pri io el tiuj aferoj: **5** se iu estos kulta pri io el tiuj aferoj, li faru konfeson pri tio, kion li pekis; **6** kaj pro sia peko, kiun li pekis, li alportu al la Eternulo kiel propekan oferon ion el la malgrandaj brutoj, ŝafinon aŭ kaprinon; kaj la pastro liberigos lin de lia peko. **7** Kaj se li ne estos sufiĉe bonstata, por alporti ŝafinon, li

6 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **2** Se iu pekos kaj krimos antaŭ la Eternulo, neante al sia proksimulo koncerne konfiditaĵon aŭ deponitaĵon aŭ rabitaĵon, aŭ se li trompe forprenos ion de sia proksimulo, **3** aŭ se li trovos perditajon kaj neos tion, aŭ se li ĵuros mensoge pri io, kion homo faras, kaj per tio pekas: **4** tiam, se li pekis kaj kulpigis, li redonu la rabitaĵon, kiun li rabis, aŭ tion, kion li trompe forprenis,

aŭ la deponitajon, kiu estis deponita ĉe li, aŭ li, plenumos tion; ĝi estu eterna lego antaŭ la la perditajon, kiun li trovis; 5 aŭ ĉion, pri kio Eternulo; ĝi tuta devas esti forbruligata. 23 Kaj li mensoge juris, li repagu per ĝia plena valoro ĉiu farunofero de pastro estu forbruligata tuta; ĝi kaj aldonu plie kvinonon de ĝi; al tiu, kies tio ne estu mangata. 24 Kaj la Eternulo ekiparolis al estas, li donu ĝin en la tago, kiam li alportas sian Moseo, dirante: 25 Diru al Aaron kaj al liaj filoj kulpoferon. 6 Kaj kiel sian kulpoferon li alportu al jene: Jen estas la lego pri la pekofero: sur tiu la Eternulo sendifektan viršafon el la malgrandaj loko, sur kiu estas buĉata la brulofero, oni buĉu la brutoj, laŭ via taksado, kiel kulpoferon, por la pekoferon antaŭ la Eternulo; plejsanktaĵo ĝi estas. pastro. 7 Kaj la pastro pekliberigos lin antaŭ la 26 La pastro, kiu plenumas la pekoferon, mangu Eternulo, kaj estos pardonite al li pri ĉio, kion ĝin; sur sankta loko ĝi estu mangata, sur la korto li faris kaj per kio li kulpigis. 8 Kaj la Eternulo de la tabernaklo de kunveno. 27 Ĉiu, kiu ektuĝos ekiparolis al Moseo, dirante: 9 Ordonu al Aaron ĝian viandon, devas esti sankta; kaj se iu aspergos kaj al liaj filoj, dirante: Jen estas la lego pri la per ĝia sango la veston, li lavu la aspergitan pecon brulofero: la brulofero restu sur la fajrujo sur la sur sankta loko. 28 Kaj la argilan vazon, en kiu ĝi altaro dum tuta nokto, ĝis la mateno, kaj la fajro estis kuirita, oni disrompu; kaj se ĝi estis kuirita de la altaro restu brulanta sur ĝi. 10 Kaj la pastro en kupra vazo, oni purigu ĉi tiun kaj lavu ĝin per metu sur sin sian linan veston, kaj siajn linajn akvo. 29 Ĉiu virseksulo el la pastroj povas ĝin pantalonojn li surmetu sur sian korpon, kaj li mangi; ĝi estas plejsanktaĵo. 30 Sed ĉiu pekofero, deprenu la cindron, kiun la fajro elbrulis el la el kies sango oni enportos en la tabernaklon de brulofero sur la altaro, kaj li metu ĝin apud la kunveno por pekliberigo en la sanktejo, ne estu altaron. 11 Kaj li demetu siajn vestojn kaj metu mangata: per fajro oni ĝin forbruligu.

sur sin aliajn vestojn kaj elportu la cindron ekster la tendaron sur puran lokon. 12 Kaj la fajro sur la altaro restu brulanta sur ĝi kaj ne estingiĝu; kaj la pastro bruligu sur ĝi lignon ĉiumaten, kaj aranĝu sur ĝi la bruloferon kaj bruligu sur ĝi la sebon de la pacofero. 13 Eterna fajro brulu sur la altaro, ne estingiĝu. 14 Kaj jen estas la lego pri la farunofero: la filoj de Aaron alportu ĝin antaŭ la Eternulon sur la antaŭan parton de la altaro. 15 Kaj la pastro prenu el ĝi plenmanon el la delikata faruno de la farunofero kaj el ĝia oleo, kaj la tutan olibanon, kiu estas sur la farunofero, kaj li bruligu sur la altaro kiel agrablan odorajon, memorajon al la Eternulo. 16 Kaj la restajo el ĝi mangu Aaron kaj liaj filoj; senfermente ili ĝin mangu sur sankta loko, sur la korto de la tabernaklo de kunveno ili ĝin mangu. 17 Ĝi ne estu bakata fermentinte; kiel ilian parton Mi donis ĝin el Miaj fajroferoj; ĝi estas plejsanktaĵo, simile al pekofero kaj kulpofero. 18 Ĉiu virseksulo el la Aaronidoj povas ĝin mangi kiel eternan destinitaĵon en viaj generacioj el la fajroferoj de la Eternulo; ĉiu, kiu ektuĝos ilin, devos esti sankta. 19 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: 20 Jen estas la ofero de Aaron kaj liaj filoj, kiun ili alportos al la Eternulo en la tago de sia sanktoleateco: dekono de efo da delikata faruno kiel konstanta farunofero, unu duono matene kaj la dua duono vespre. 21 Sur pato kun oleo ĝi devas esti preparita; bone bakitan alportu ĝin; en formo de dispecigita farunofero alportu ĝin kiel agrablan odorajon al la Eternulo. 22 Kaj la pastro, kiu el liaj filoj estos sanktoleita anstataŭ

7 Kaj jen estas la lego pri la kulpofero: plejsanktaĵo ĝi estas. 2 Sur la loko, sur kiu estas buĉata la brulofero, oni buĉu la kulpoferon, kaj per ĝia sango oni aspergu la altaron ĉirkaue. 3 Kaj ĝian tutan sebon oni alportu el ĝi ofere, la voston, kaj la sebon, kiu kovras la internaĵojn, 4 kaj ambaŭ renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas ĉe la lumbo, kaj la retton sur la hepato, kune kun la renoj oni ĝin apartigu. 5 Kaj la pastro bruligu ilin sur la altaro kiel fajroferon al la Eternulo; ĝi estas kulpofero. 6 Ĉiu virseksulo el la pastroj povas ĝin mangi; sur sankta loko ĝi estu mangata; ĝi estas plejsanktaĵo. 7 Kiel por la pekofero, tiel ankaŭ por la kulpofero estu la sama lego; al la pastro, kiu pekliberigas per ĝi, al li ĝi apartenu. 8 Al la pastro, kiu plenumas ies bruloferon, al tiu pastro apartenu la felo de la brulofero, kiun li plenumis. 9 Kaj ĉiu farunofero, kiu estas bakita en forno aŭ pretigita en kaserolo aŭ sur pato, apartenu al la pastro, kiu prezantis ĝin. 10 Kaj ĉiu farunofero, miksit kun oleo aŭ sekfa, apartenu al ĉiuj Aaronidoj, al ĉiuj egale. 11 Kaj jen estas la lego pri la pacofero, kiu estas alportata al la Eternulo: 12 se iu ĝin alportas kiel dankon, li alportu kun la danka ofero nefermentintajn kukojn, miksitajn kun oleo, kaj nefermentintajn flanojn, ŝmiritajn per oleo, kaj el delikata faruno kukojn frititajn, miksitajn kun oleo. 13 Kune kun kukoj el pano fermentinta li alportu sian oferon, ĉe sia danka pacofero. 14 Kaj li alportu unu el ili, el ĉiu ofero, kiel oferdonon al la Eternulo; al la pastro, kiu aspergas la sanguon de la pacofero, ĝi apartenu. 15

Kaj la viando de la danka pacofero estu manĝata en la tago de la oferado; oni ne devas restigi iom promeso aŭ memvola ofero, ĝi estu manĝata en la tago de la alportado de la ofero; kaj ankaŭ en la sekanta tago oni povas manĝi tion, kio restis el la tria tago, tio estu forbruligata per fajro. **18** Se ili manĝos el la viando de sia pacofero en la tria tago, ĝi ne akiras plaĉon; kiu alportos ĝin, al tiu ĝi ne estos kalkulata; ĝi estos abomenindajo, kaj kiu ĝin manĝos, tiu havos pekon. **19** La viando, kiu ektuŝis ion malpuran, ne estu manĝata, oni ĝin forbruligu per fajro. La ceteran viandon povas manĝi ĉiu purulo. **20** Se iu, havante sur si malpurajon, manĝos viandon el la pacofero, kiu estis destinita por la Eternulo, ties animo ekstermiĝos el sia popolo. **21** Se iu ektuŝos ion malpuran, ĉu malpurajon de homo, ĉu malpuran beston, ĉu ian malpuran abomenindajo, kaj manĝos el la viando de pacofero, kiu estis destinita por la Eternulo, ties animo ekstermiĝos el sia popolo. **22** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **23** Diru al la Izraelidoj jene: Sebon de bovo kaj de ŝafo kaj de kapro neniam manĝu. **24** La sebon de kadavraĵo kaj la sebon de besto disſirita oni povas uzi por ĉia laboro, sed manĝi ĝin vi ne devas. **25** Ĉar ĉiu, kiu manĝos sebon de brutoj, el kiuj oni alportas fajroferon al la Eternulo, la manĝinto ekstermiĝos el sia popolo. **26** Kaj nenian sangan manĝu en ĉiuj viaj loĝejoj, nek el birdoj, nek el brutoj. **27** Ĉiu, kiu manĝos ian sangan, ekstermiĝos el sia popolo. **28** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **29** Diru al la Izraelidoj jene: Kiu alportas sian pacoferon al la Eternulo, tiu alportu mem al la Eternulo tion, kio apartenas al liaj pacoferoj; **30** propramane li alportu la fajroferon al la Eternulo; la sebon kune kun la brustajo li alportu; la brustajo, por skui ĝin kiel skuoferon antaŭ la Eternulo. **31** Kaj la pastro bruligos la sebon sur la altaro, kaj la brustajo estos por Aaron kaj por liaj filoj. **32** Kaj la dekstran femuron el viaj pacoferoj donu kiel levoferon al la pastro. **33** Kiu el la Aaronidoj alportas la sangan de la pacoferoj kaj la sebon, al tiu apartenu la dekstra femuro kiel lia parto: **34** ĉar la brustajo-skuoferon kaj la femuron-levoferon Mi prenis de la Izraelidoj el iliaj pacoferoj, kaj Mi donis ilin al la pastro Aaron kaj al liaj filoj kiel eternan destinitaĵon de la flanko de la Izraelidoj. **35** Tio estas la sankta parto de Aaron kaj la sankta parto de liaj filoj el la fajroferoj de la Eternulo de post la tago, en kiu ili estis aligitaj, por esti

pastroj al la Eternulo, **36** parto, kiun la Eternulo ordonis doni al ili de la Izraelidoj en la tago, en kiu Li sanktoleis ilin. Tio estas eterna lego en iliaj generacioj. **37** Tio estas la lego pri la brulofero, pri la farunofero, pri la pekofero, pri la kulpofero, pri la ofero de konsekro, kaj pri la pacofero; **38** kiun la Eternulo donis al Moseo sur la monto Sinaj, kiam Li ordonis al la Izraelidoj en la dezerto Sinaja, ke ili alportadu siajn oferojn al la Eternulo.

8 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **2** Prenu Aaronon kaj liajn filojn kune kun li kaj la vestojn kaj la sanktan oleon kaj bovidon por pekofero kaj du virſafojn kaj korbon da macoj. **3** Kaj la tutan komunumon kunvenigu ĉe la eniro de la tabernaklo de kunveno. **4** Kaj Moseo faris, kiel la Eternulo al li ordonis; kaj la komunumo kolektiĝis ĉe la eniro de la tabernaklo de kunveno. **5** Kaj Moseo diris al la komunumo: Jen estas tio, kion la Eternulo ordonis fari. **6** Kaj Moseo alvenigis Aaronon kaj liajn filojn, kaj li lavis ilin per akvo. **7** Kaj li metis sur lin la ĥitonon kaj zonis lin per zono kaj vestis lin per la tuniko kaj metis sur lin la efodon kaj zonis lin per la zono de la efodo kaj alfortikigis per ĝi la efodon sur li. **8** Kaj li metis sur lin la surbrustajon, kaj sur la surbrustajon la signojn de lumo kaj de justo. **9** Kaj li metis la cidaron sur lian kapon, kaj sur la cidaron sur la antaŭa flanko li metis la oran tabuleton, la sanktan kronon, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **10** Kaj Moseo prenis la sanktan oleon, kaj sanktoleis la tabernaklon, kaj ĉion, kio estis en ĝi, kaj li sanktigis ilin. **11** Kaj li aspergis per tio la altaron sep fojojn, kaj li sanktešmiris la altaron kaj ĉiujn ĝiajn apartenaĵojn, kaj la lavujon kaj ĝian piedestalon, por sanktigi ilin. **12** Kaj li verſis iom el la sankta oleo sur la kapon de Aaron, kaj li ŝmiris lin, por sanktigi lin. **13** Kaj Moseo alvenigis la filojn de Aaron kaj vestis ilin per ĥitonoj kaj zonis ilin per zonoj kaj alligis sur ili mitrojn, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **14** Kaj li alkondukis la propekan bovidon, kaj Aaron kaj liaj filoj metis siajn manojn sur la kapon de la propeka bovido. **15** Kaj Moseo ĝin bučis, kaj li prenis iom el la sango kaj metis per sia fingro sur la kornojn de la altaro ĉirkauke kaj pekliberigis la altaron; kaj la ceteran sangan li elverſis ĉe la bazo de la altaro, kaj sanktigis ĉi tiun, por pekliberigi ĝin. **16** Kaj li prenis la tutan sebon, kiu estis sur la internaĵoj, kaj la reton de la hepato, kaj ambaŭ renojn kaj ilian sebon, kaj Moseo bruligis tion sur la altaro. **17** Kaj la bovidon kaj ĝian felon kaj ĝian karnon kaj ĝian malpurajon li forbruligis per fajro ekster la tendaro, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **18** Kaj

li alkondukis la viršafon de brulofero; kaj Aaron kaj liaj filoj metis siajn manojn sur la kapon de la Eternulo ordonis fari, por pekliberigi vin. **35** Kaj viršafo. **19** Kaj Moseo ĝin buĉis, kaj aspergis per la sango la altaron ĉirkaue. **20** Kaj la viršafon li tage kaj nokte dum sep tagoj, kaj vi observos la dishakis en partojn, kaj Moseo ekbruligis la kapon kaj la partojn kaj la grason. **21** La internaĵojn kaj la krurojn li lavis per akvo; kaj Moseo forbruligis la tutan ŝafon sur la altaro; ĝi estis brulofero por agrabla odorajo, fajrofero al la Eternulo, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **22** Kaj li alkondukis la duan viršafon, la viršafon de konsekrado; kaj Aaron kaj liaj filoj metis siajn manojn sur la kapon de la viršafo. **23** Kaj li ĝin buĉis, kaj Moseo prenis iom el ĝia sango kaj metis sur la malsupran randon de la dekstra orelo de Aaron kaj sur la dikan fingron de lia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de lia dekstra piedo. **24** Kaj li alkondukis la filojn de Aaron, kaj Moseo metis iom el la sango sur la malsupran randon de ilia dekstra orelo kaj sur la dikan fingron de ilia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de ilia dekstra piedo; kaj Moseo aspergis per la sango la altaron ĉirkaue. **25** Kaj li prenis la sebon kaj la voston, kaj la tutan sebon, kiu estis sur la internaĵoj, kaj la retion de la hepato, kaj ambaŭ renojn kaj ilian sebon, kaj la dekstran femuron. **26** Kaj el la korbo da macoj, kiu estis antaŭ la Eternulo, li prenis unu macan kukon kaj unu kukon kun oleo kaj unu flanon, kaj metis ilin sur la sebojn kaj sur la dekstran femuron. **27** Kaj li metis ĉion ĉi tion sur la manojn de Aaron kaj sur la manojn de liaj filoj, kaj li skuis tion kiel skuferon antaŭ la Eternulo. **28** Kaj Moseo prenis tion for de liaj manoj kaj ekbruligis sur la altaro kune kun la brulofero: tio estis ofero de konsekrado, por agrabla odorajo; ĝi estis fajrofero al la Eternulo. **29** Kaj Moseo prenis la brustajon kaj skuis ĝin kiel skuferon antaŭ la Eternulo: de la ŝafo de konsekrado ĝi estis la destinita parto por Moseo, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **30** Kaj Moseo prenis iom el la sankta oleo, kaj el la sango, kiu estis sur la altaro, kaj aspergis Aaronon, liajn vestojn, liajn filojn, kaj la vestojn de liaj filoj kune kun li; kaj li sanktigis Aaronon, liajn vestojn, liajn filojn, kaj la vestojn de liaj filoj kune kun li. **31** Kaj Moseo diris al Aaron kaj al liaj filoj: Kuiru la viandon ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno; kaj tie manĝu ĝin, kaj ankaŭ la panon, kiu estas en la korbo de konsekrado, kiel mi ordonis, dirante: Aaron kaj liaj filoj ĝin manĝu. **32** Kaj la restajon el la viando kaj el la pano forbruligu per fajro. **33** Kaj for de la pordo de la tabernaklo de kunveno ne foriru dum sep tagoj, ĝis la tago, en kiu finiĝos la tempo de via konsekrado; ĉar sep tagojn daŭros

via konsekrado. **34** Kiel estis farite hodiaŭ, tiel la ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno restu servadon al la Eternulo, por ke vi ne mortu; ĉar kaj la partojn kaj la grason. **35** Kaj Aaron kaj liaj filoj faris ĉion, kion la Eternulo ordonis per Moseo.

9 En la oka tago Moseo vokis Aaronon kaj liajn filojn kaj la plejaĝulojn de Izrael. **2** Kaj li diris al Aaron: Prenu al vi junan bovidon por pekofero kaj viršafon por brulofero, sendifektajn, kaj alkonduku ilin antaŭ la Eternulon. **3** Kaj al la Izraelidoj diru jene: Prenu virkapron por propeka ofero, kaj bovidon kaj ŝafidon jaragajn, sendifektajn, por brulofero, **4** kaj virbovon kaj viršafon por pacofero, por fari oferon antaŭ la Eternulo, kaj farunoferon, miksitajn kun oleo; ĉar hodiaŭ la Eternulo aperos antaŭ vi. **5** Kaj ili alportis tion, kion ordonis Moseo, antaŭ la pordon de la tabernaklo de kunveno; kaj la tutaj komunumo alproksimiĝis kaj starigis antaŭ la Eternulo. **6** Kaj Moseo diris: Jen estas tio, kion la Eternulo ordonis; faru, kaj tiam aperos antaŭ vi la majesto de la Eternulo. **7** Kaj Moseo diris al Aaron: Aliru al la altaro, kaj faru vian pekoferon kaj vian bruloferon kaj pekliberigu vin kaj la popolon, kaj faru la oferon de la popolo kaj pekliberigu ilin, kiel ordonis la Eternulo. **8** Kaj Aaron aliris al la altaro, kaj buĉis la bovidon, kiu estis lia propeka ofero. **9** Kaj la filoj de Aaron alportis al li la sangon, kaj li trempis sian fingron en la sango kaj ŝmiris la kornojn de la altaro, kaj la ceteran sangon li elverŝis ĉe la bazo de la altaro. **10** Sed la sebon kaj la renojn kaj la retion de la hepato de la pekofero li bruligis sur la altaro, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **11** Kaj la karnon kaj la felon li forbruligis per fajro ekster la tendaro. **12** Kaj li buĉis la bruloferon, kaj la filoj de Aaron alportis al li la sangon, kaj li aspergis per ĝi la altaron ĉirkaue. **13** Kaj la bruloferon ili alportis al li dispecigitan kaj la kapon, kaj li bruligis tion sur la altaro. **14** Kaj li lavis la internaĵojn kaj la krurojn kaj bruligis tion kun la brulofero sur la altaro. **15** Kaj li alportis la oferon de la popolo, kaj li prenis la propekan kapron de la popolo, kaj buĉis ĝin kaj faris el ĝi pekoferon kiel el la antaŭa. **16** Kaj li alportis la bruloferon kaj agis kun ĝi laŭ la reguloj. **17** Kaj li alportis la farunoferon kaj prenis el ĝi plenmanon kaj bruligis tion sur la altaro krom la matena brulofero. **18** Kaj li buĉis la bovon kaj la ŝafon kiel pacoferon de la popolo, kaj la filoj de Aaron alportis al li la sangon, kaj li aspergis per ĝi la altaron ĉirkaue; **19** kaj la sebojn de la bovo,

kaj el la ŝaflo voston kaj la kovrantan sebon viaj filoj el la fajroferoj de la Eternulo; ĉar tiel kaj la renojn kaj la retion de la hepato. **20** Kaj ili estas ordonite al mi. **14** Kaj la brustaĵon de skuado metis la sebojn sur la brustaĵojn, kaj li ekbruligis kaj la femuron de levado manĝu sur loko pura, la sebojn sur la altaro. **21** Kaj la brustaĵojn kaj vi kaj viaj filoj kaj viaj filinoj kune kun vi; ĉar ili la dekstran femuron Aaron skuis kiel skuoferon estas donitaj kiel via destinitaĵo kaj destinitaĵo antaŭ la Eternulo, kiel Moseo ordonis. **22** Kaj de viaj filoj el la pacoferoj de la Izraelidoj. **15** La Aaron levis siajn manojn al la popolo kaj benis ĝin; kaj li malsupreniris, plenuminte la pekoferon femuron de levado kaj la brustaĵon de skuado ili kaj la bruloferon kaj la pacoferon. **23** Kaj Moseo alportu kun la fajrofero el la sebo, por skui tion kaj la Eternulo; kaj tio estu por kaj Aaron eniris en la tabernaklon de kurveno kiel skuoferon antaŭ la Eternulo; kaj tio estu por vi kaj por viaj filoj eterna destinitaĵo, kiel ordonis la Eternulo. **16** Kaj la kapron propekan Moseo la Eternulo. **17** Kial serĉis, sed montriĝis, ke ĝi estas forbruligita. Tiam li ekkoleris kontraŭ Eleazar kaj kontraŭ Itamar, la restintaj filoj de Aaron, kaj li diris: **18** Kial vi ne manĝis la pekoferon sur loko sankta? ĝi estas ja plejsanktaĵo, kaj ĝi estas donita al vi, por forporti la pekon de la komunumo, por pekliberigi ilin antaŭ la Eternulo. **19** Jen ĝia sango ne estas enportita en la internon de la sanktejo; vi devis manĝi ĝin en la sanktejo, kiel estas ordonite al mi. **20** Kaj Aaron diris al Moseo: Jen hodiaŭ ili alportis sian pekoferon kaj sian bruloferon antaŭ la Eternulon, kaj okazis al mi tia afero; se mi manĝus hodiaŭ pekoferon, ĉu tio placus al la Eternulo? **21** Kaj Moseo tion aŭdis, kaj tio placis al li.

10 Kaj Nadab kaj Abihu, la filoj de Aaron, prenis ĉiu sian incensujon kaj metis en ĝin fajron kaj metis sur ĝin incenson kaj alportis antaŭ la Eternulon fajron fremdan, pri kiu Li ne ordonis al ili. **2** Tiam eliris fajro el antaŭ la Eternulo kaj forbruligis ilin, kaj ili mortis antaŭ la Eternulo. **3** Kaj Moseo diris al Aaron: Jen pri ĉi tio parolis la Eternulo, kiam Li diris: Per Miaj proksimuloj Mi sanktiĝos kaj antaŭ la tuta popolo Mi majestigos. Kaj Aaron silentis. **4** Kaj Moseo alvokis Mišaelon kaj Elcafanon, filojn de Uziel, onklo de Aaron, kaj li diris al ili: Aliru, elportu viajn fratojn el la sanktejo ekster la tendaron. **5** Kaj ili aliris kaj elportis ilin en iliaj ĥitonoj ekster la tendaron, kiel diris Moseo. **6** Kaj Moseo diris al Aaron kaj al liaj filoj Eleazar kaj Itamar: Viajn kapojn ne nudigu kaj viajn vestojn ne dissiru, por ke vi ne mortu kaj por ke Li ne kolero la tutan komunumon; sed viaj fratoj, la tuta domo de Izrael, priplorlu la brulon, kiun la Eternulo ekbruligis. **7** Kaj el la pordo de la tabernaklo de kunveno ne eliru, por ke vi ne mortu; ĉar la sankta oleo de la Eternulo estas sur vi. Kaj ili agis laŭ la vortoj de Moseo. **8** Kaj la Eternulo ekparolis al Aaron, dirante: **9** Vinon kaj ebriigaĵon ne trinku, nek vi, nek viaj filoj kun vi, kiam vi iras en la tabernaklon de kunveno, por ke vi ne mortu. Tio estu eterna lego en viaj generacioj. **10** Por ke vi diferencigu inter sanktaĵo kaj ordinaraĵo kaj inter malpuraĵo kaj puraĵo; **11** kaj por ke vi instruu al la Izraelidoj ĉiujn legojn, kiujn eldiris al ili la Eternulo per Moseo. **12** Kaj Moseo diris al Aaron, kaj al Eleazar kaj al Itamar, liaj restintaj filoj: Prenu la farunoferon, kiu restis el la fajroferoj de la Eternulo, kaj manĝu ĝin senfermente apud la altaro; ĉar ĝi estas plejsanktaĵo. **13** Kaj manĝu ĝin sur sankta loko; ĉar ĝi estas via destinitaĵo kaj la destinitaĵo de

11 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante al ili: **2** Diru al la Izraelidoj jene: Tio estas la bestoj, kiujn vi povas manĝi el ĉiuj brutoj, kiuj estas sur la tero: **3** ĉiun brunton, kiu havas disfenditajn hufojn kaj distranĉan sulkon sur la hufoj kaj kiu remaĉas maĉitaĵon, vi povas manĝi. **4** Nur ĉi tiujn ne manĝu el la remaĉantaj maĉitaĵoj kaj el la havantaj disfenditajn hufojn: la kamelon, ĉar ĝi remaĉas maĉitaĵon, sed disfenditajn hufojn ĝi ne havas, malpura ĝi estas por vi; **5** kaj la hirakon, ĉar ĝi remaĉas maĉitaĵon, sed disfenditajn hufojn ĝi ne havas, malpura ĝi estas por vi; **6** kaj la leporon, ĉar ĝi remaĉas maĉitaĵon, sed disfenditajn hufojn ĝi ne havas, malpura ĝi estas por vi; **7** kaj la porkon, ĉar ĝi havas disfenditajn hufojn kaj distranĉan sulkon sur la hufoj, sed ĝi ne remaĉas maĉitaĵon, malpura ĝi estas por vi. **8** Ilian viandon ne manĝu kaj iliajn kadavrojn ne tušu, malpuraj ili estas por vi. **9** Jenajn vi povas manĝi el ĉiuj bestoj, kiuj estas en la akvo: ĉiujn, kiuj havas naĝilojn kaj skvamojn en la akvo, en la maro, kaj en la rivero, ilin vi povas manĝi. **10** Sed ĉiuj, kiuj ne havas naĝilojn kaj skvamojn, en la maro kaj en la riveroj, el ĉio, kio moviĝas en la akvo, kaj el ĉiuj estas vivas en la akvo, ili estas abomenindaj por vi; **11** kaj ili estu abomenindaj por vi, ilian viandon ne manĝu kaj

iliajn kadavrojn abomeno. **12** Ĉio en la akvo, kio ne havas naĝilojn kaj skvamojn, estas abomenindajo por vi. **13** Kaj ĉi tiuj abomeno inter la birdoj, ili ne estu mangataj, ili estas abomenindajo: la aglon kaj la gipaeton kaj la pandionon **14** kaj la milvon kaj la falkon kun ĝia speco, **15** ĉiun korvon kun ĝia speco, **16** kaj la struton kaj la strigon kaj la mevon kaj la akcipitron kun ĝia speco **17** kaj la noktuon kaj la mergulon kaj la ibison **18** kaj la cignon kaj la pelikanon kaj la perknopteron **19** kaj la cikonion kaj la ardeon kun ĝia speco kaj la upupon kaj la grilon kun ĝia speco. **20** Ĉio moviganta, kio havas flugilojn kaj iras kvarpiede, estas abomenindajo por vi. **21** Nur tiuj vi povas mangi el ĉiu movigantoj, kiu havas flugilojn kaj iras kvarpiede: tiujn, kiu havas genuojn super la kruroj, por salti per ili kaj la grilon kun ĝia speco kaj la lokuston kun ĝia speco. **22** La jenaj el ili vi povas mangi: la kaj ĉio, kio iras sur kvar piedoj aŭ sur pli da akridon kun ĝia speco kaj la cikadon kun ĝia speco. **23** Sed ĉiu alia moviganto, kiu havas flugilojn kaj kvar piedojn, estas abomenindajo por vi. **24** Kaj per la jenaj vi fariĝos malpuraj; **25** kaj ĉiu, kiu portos kadavron, kaj kiu havas disfenditajn hufojn, sed ne havas distranĉan sulkon kaj ne remaĉas maĉitaĵon, estas malpura por vi; **26** ĉiu bruto, kiu havas malpuraĝis la vespero: **27** Kaj el ĉiu bestoj kvarpiedaj ĉiuj, kiu havas malpuraĝis la vespero; **28** Kaj kiu portos kadavron de ili, lavu siajn vestojn, kaj li estos malpuraĝis la vespero: malpuraĝis la vespero: malpuraj ili estas por vi. **29** Kaj jen, kio estas malpura por vi inter la rampaĵoj, kiu rampas sur la tero: la talpo kaj la muso kaj la lacerto kun ĝia speco **30** kaj la geko kaj la monitoro kaj la uromastiko kaj la skinko kaj la ĥameleono. **31** Tiuj estas la malpuraj por vi inter ĉiuj rampaĵoj; **32** Kaj ĉio, sur kion falos io el ili malviva, estos malpura; ĉu ĝi estos ia ligna vazo, ĉu vesto, ĉu felo, ĉu sako, ĉu ia ilo, per kiu oni faras laboron — oni metu ĝin en akvon, kaj ĝi estos malpura ĝis la vespero, kaj tiam ĝi fariĝos pura. **33** Kaj se en ian argilan vazon io el ili falos internen, tiam ĉio, kio estas interne, fariĝos malpura; kaj la vazon rompu. **34** Ĉiu mangajo, kiun oni mangas, se ŝprucos sur ĝin tia akvo, fariĝos malpura; kaj ĉiu trinkajo, kiun oni trinkas, en tia vazo fariĝos malpura. **35** Kaj ĉio, sur kion falos io el ilia kadavro, fariĝos malpura; se ĝi estos forno aŭ kaldrono, oni ĝin disrompu;

malpuraj ili estas kaj malpuraj ili estu por vi. **36** Nur fonto kaj puto kaj akvejoj restos puraj. **37** Kiu ektuŝos ilian kadavrajon, fariĝos malpura. **38** Sed kaj se io el ilia kadavro falos sur ian semeblan semon, kiu estas semota, ĝi restos pura. **39** Kaj se mortos ia bruto el tiuj, kiu ĝi estas verŝita akvo sur la semon kaj io el ilia kadavron, estos malpura ĝis la vespero. **40** Kaj kaj se estos malpura ĝis la vespero. **41** Ĉia rampaĵo, kiu rampas sur la tero, estas abomenindajo, ĝi ne havas genuojn super la kruroj, por salti per ili kaj la grilon kun ĝia speco. **42** Ĉio, kio rampas sur la ventro, sur la tero. **43** Ne abomenindigu viajn animojn per iaj bestoj rampantaj, kaj ne malpuriĝu per ili, farante vin mern malpuraj. **44** Ĉar Mi, la Eternulo, estas via Dio; tial sanktigu vin kaj estu sanktaj, ĉar Mi estas ĝis la vespero; **45** Ĉar Mi estas la la vespero: **46** Tio estas la leĝo pri la brutoj kaj pri la Eternulo, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, por esti Dio por vi; estu do sanktaj, ĉar Mi estas remaĉas maĉitaĵon, estas malpura por vi; **47** malpura por vi; **48** kiu ektuŝos ilian kadavron, por fari diferencon inter la malpuraĵo kaj puraĵo, estas malpura ĝis la vespero. **49** Kaj kiu portos kaj inter la bestoj, kiu ĝi estas kiu rampas sur la tero. **50** Ĉar Mi estas la la vespero: **51** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **2** Diru al la Izraelidoj jene: Se virino fruktigas semon kaj naskos knabeton, tiam ŝi estas malpura dum sep tagoj; kiel en la tagoj de sia monataĝo suferado ŝi estas malpura. **3** Kaj en la oka tago oni cirkumcidu la karnon de lia prepucio. **4** Tridek tri tagojn ŝi restu en la sango de sia puriĝo; nenion sanktan ŝi tušu kaj en la sanktejon ŝi ne venu, ĝis finiĝos la tagoj de ŝia puriĝo. **5** Se ŝi naskos knabinton, tiam ŝi estas malpura dum du semajnoj kiel ĉe sia monataĝo, kaj sesdek ses tagojn ŝi restu en la sango de sia puriĝo. **6** Kaj kiam finiĝos la tagoj de ŝia puriĝo post filo aŭ filino, ŝi alportu jaragân ŝafidon kiel bruloferon, kaj kolombidon aŭ turton kiel pekoferon, al la pordo de la tabernaklo de kunveno, al la pastro. **7** Kaj li tion alportos antaŭ la Eternulon kaj pekliberigos ŝin, kaj ŝi puriĝos de sia sangofluado. Tio estas la leĝo pri naskintino, ĉu de knabo, ĉu de knabino. **8** Kaj se ŝi ne estas sufice bonstata, por alporti ŝafidon,

tiam ŝi prenu du turtojn aŭ du kolombidojn, unu kiel bruloferon kaj la duan kiel pekoferon; kaj la pastro pekliberigos ŝin, kaj ŝi puriĝos.

13 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: **2** Se ĉe iu homo sur la haŭto de lia korpo aperos ŝvelajo aŭ pustulo aŭ makulo tiamaniere, ke sur la haŭto de lia korpo fariĝos kvazaŭ infektaĵo de lepro, tiam oni alkonduku lin al la pastro Aaron aŭ al unu el liaj filoj, la pastroj. **3** Kaj la pastro rigardos la infektaĵon sur la haŭto de la korpo, kaj se li vidos, ke la haroj sur la infektaĵo fariĝis blankaj kaj la infektaĵo aspektas pli profunda ol la haŭto de lia korpo, tiam ĝi estas infektaĵo de lepro; kaj la pastro ĝin pririgardos, kaj deklaros, ke ĝi estas malpura. **4** Kaj se ĝi estos blanka makulo sur la haŭto de lia korpo, sed ĝi ne aspektas pli profunda ol la haŭto, kaj la haroj sur ĝi ne fariĝis blankaj, tiam la pastro enſlosos la infektiton por sep tagoj. **5** Kaj la pastro rigardos lin en la sepa tago, kaj se li vidos, ke la infektaĵo restis en la antaŭa stato, kaj ke la infektaĵo ne disvastiĝis sur la haŭto, tiam la pastro enſlosos lin por pluaj sep tagoj. **6** Kaj la pastro rigardos lin en la plua sepa tago, kaj se li vidos, ke la infektaĵo fariĝis malpli rimarkebla kaj ĝi ne disvastiĝis sur la haŭto, tiam la pastro deklaru lin pura: ĝi estas likeno: li lavu siajn vestojn, kaj li estos pura. **7** Sed se la likeno tre disvastiĝis sur la haŭto, post kiam li montris sin al la pastro, ke tiu deklaru lin pura, tiam li duan fojon devas sin montri al la pastro. **8** Kaj se la pastro vidos, ke la likeno disvastiĝis sur la haŭto, tiam la pastro deklaros lin malpura: ĝi estas lepro. **9** Se sur iu homo estas infektaĵo de lepro, oni alkonduku lin al la pastro. **10** Kaj se la pastro vidos, ke estas blanka ŝvelajo sur la haŭto kaj ke de ĝi la haroj fariĝis blankaj kaj sur la ŝvelajo estas kruda karno, **11** tiam tio estas malnova lepro sur la haŭto de lia korpo; kaj la pastro deklaros lin malpura, ne enſlosos lin; ĉar li estas malpura. **12** Se la lepro disfloros sur la haŭto kaj la lepro kovros la tutan haŭton de la infektito, de lia kapo ĝis la piedoj, ĉion, kion povas vidi la okuloj de la pastro; **13** kaj la pastro vidos, ke la lepro kovris lian tutan korpon, tiam li deklaros la infektaĵon pura: ĉio fariĝis blanca, tial ĝi estas pura. **14** Sed en la tago, en kiu montriĝos sur li kruda karno, li estos malpura. **15** Kiam la pastro vidos la krudan karnon, li deklaros lin malpura; la kruda karno estas malpura: ĝi estas lepro. **16** Tamen se la kruda karno ŝangīĝos kaj fariĝos blanca, tiam li venu al la pastro. **17** Kaj kiam la pastro lin rigardos, kaj vidos, ke la

infektaĵo aliformiĝis en blankajon, tiam la pastro deklaros la infektaĵon pura; li estos pura. **18** Kaj se sur ies korpo estos absceso kaj resaniĝos, **19** kaj sur la loko de la absceso estos blanka ŝvelajo aŭ ruĝete-blanka makulo, tiam li devas sin montri al la pastro. **20** Kaj la pastro rigardos, kaj se li vidos, ke ĝi aspektas pli profunda ol la haŭto kaj ĝiaj haroj fariĝis blankaj, tiam la pastro deklaros lin malpura: ĝi estas infektaĵo de lepro, ĝi ekfloris en la absceso. **21** Kaj se la pastro vidos, ke ne estas sur ĝi blankaj haroj kaj ĝi ne estas pli profunda ol la haŭto kaj ĝi estas ne tre rimarkebla, tiam la pastro enſlosos lin por sep tagoj. **22** Sed se ĝi disvastiĝos sur la haŭto, tiam la pastro deklaros lin malpura: tio estas infektaĵo. **23** Se la makulo restos sur sia loko kaj ne disvastiĝos, ĝi estas brulumo de absceso; kaj la pastro deklaros ĝin pura. **24** Aŭ se sur la haŭto de lia korpo estos brulvundo kaj sur la karno de la brulvundo aperos makulo ruĝete-blanka aŭ blanca, **25** kaj la pastro ĝin rigardos, kaj vidos, ke la haroj sur la makulo fariĝis blankaj kaj ĝi aspektas pli profunda ol la haŭto, tiam ĝi estas lepro, kiu ekfloris sur la brulvundo; kaj la pastro deklaros ĝin malpura: ĝi estas infektaĵo de lepro. **26** Se la pastro vidos, ke sur la makulo ne estas blankaj haroj kaj ĝi ne estas pli profunda ol la haŭto kaj ĝi estas malmulte rimarkebla, tiam la pastro enſlosos lin por sep tagoj. **27** Kaj la pastro lin rigardos en la sepa tago; se ĝi disvastiĝis sur la haŭto, tiam la pastro deklaros lin malpura: ĝi estas infektaĵo de lepro. **28** Sed se la makulo restis sur sia loko kaj ne disvastiĝis sur la haŭto kaj estas malmulte rimarkebla, tiam ĝi estas ŝvelajo de la brulvundo; kaj la pastro deklaros lin pura, ĉar ĝi estas brulumo de la brulvundo. **29** Se ĉe viro aŭ ĉe virino estos infektaĵo sur la kapo aŭ sur la barbo, **30** kaj la pastro rigardos la infektaĵon, kaj vidos, ke ĝi aspektas pli profunda ol la haŭto kaj sur ĝi estas haroj flavetaj kaj maldikaj, tiam la pastro deklaros lin malpura: tio estas favo, tio estas lepro de la kapo aŭ de la barbo. **31** Sed se la pastro rigardos la infektaĵon de la favo, kaj vidos, ke ĝi ne aspektas pli profunda ol la haŭto kaj ne estas sur ĝi nigrraj haroj, tiam la pastro enſlosos la favo-infektiton por sep tagoj. **32** Kaj la pastro rigardos la infektiton en la sepa tago, kaj se li vidos, ke la favo ne disvastiĝis kaj ne estas sur ĝi flavetaj haroj kaj la favajo ne aspektas pli profunda ol la haŭto, **33** tiam oni lin razu, sed la favajon oni ne razu; kaj la pastro enſlosos la favulon denove por sep tagoj. **34** Kaj la pastro rigardos la favulon en la sepa tago, kaj se li vidos, ke la favo ne disvastiĝis sur la haŭto kaj ĝi ne

aspektas pli profunda ol la haŭto, tiam la pastro deklaros lin pura; kaj li lavu siajn vestojn, kaj li ĝin denove por sep tagoj. **55** Kaj la pastro rigardos estos pura. **35** Sed se la favo disvastiĝos sur la pastro vidos, ke la haŭto, post kiam li estis deklarita pura, **36** kaj la infektaĵo ne ŝanĝis sian aspekton kaj la infektaĵo pastro vidos, ke la favo disvastiĝis sur la haŭto, ne disvastiĝis, tiam ĝi estas malpura, per fajro tiam la pastro ne serĉu flavetajn harojn: li estas oni ĝin forbruligu; ĝi estas penetrigintaĵo sur la malpura. **37** Sed se la favo haultis en sia stato kaj antaŭa aŭ malantaŭa flanko. **56** Sed se la pastro nigras haroj elkreskis sur ĝi, tiam la favo saniĝis; vidos, ke la infektaĵo fariĝis malpli rimarkebla li estas pura, kaj la pastro deklaros lin pura. **38** post la lavo, tiam li deŝiru ĝin de la vesto aŭ de la Se sur la haŭto de la korpo de iu viro aŭ virino felo aŭ de la fundamentaĵo aŭ de la enteksitaĵo. aperos makuloj, makuloj blankaj, **39** kaj la pastro rigardos, kaj vidos, ke sur la haŭto de ilia korpo la makuloj estas pale-blankaj, tiam ĝi estas likeno, tiam ĝi estas florantaĵo; per fajro oni forbruligu kiu ekfloris sur la haŭto; li estas pura. **40** Se ĉe iu elfalis la haroj sur la kapo, li estas senharulo; li estas pura. **41** Se lia kapo senhariga sur la antaŭa parto, li estas kalvulo; li estas pura. **42** Sed se sur la senharajo aŭ sur la kalvaĵo estos infektaĵo blanke-ruĝeta, tiam ĝi estas lepro, kiu ekfloris sur lia senharajo aŭ sur lia kalvaĵo. **43** Kaj la pastro lin rigardos, kaj se li vidos, ke la ŝvelaĵo de la infektaĵo estas blanke-ruĝeta sur lia senharajo aŭ sur lia kalvaĵo, kiel aspektas lepro sur la haŭto de la korpo, **44** tiam tio estas leprulo, li estas malpura; la pastro deklaru lin malpura: sur lia kapo estas lia infektaĵo. **45** Kaj la vestojn de la leprulo, sur kiu estos tiu infektaĵo, oni devas disiri, kaj lia kapo devas esti nekovrita, kaj ĝis la lipoj li devas esti ĉirkaŭkovrita, kaj li devas kriadi: Malpura, malpura! **46** La tutan tempon, dum la infektaĵo estos sur li, li estu rigardata kiel malpura; malpura li estas; li estu izolita, ekster la tendaro estu lia loĝejo. **47** Kaj se estos infektaĵo de lepro sur vesto lana aŭ sur vesto lina, **48** ĉu sur la fundamentaĵo, ĉu sur la enteksitaĵo, el lino aŭ el lano, ĉu sur felo, ĉu sur ia felajo, **49** kaj la infektaĵo estos verdetta aŭ ruĝeta sur la vesto aŭ sur la felo, sur la fundamentaĵo aŭ sur la enteksitaĵo aŭ sur la felajo, tiam ĝi estas infektaĵo de lepro, kaj oni devas montri ĝin al la pastro. **50** Kaj la pastro pririgardos la infektaĵon kaj enşlosos la infektitaĵon por sep tagoj. **51** Kaj li rigardos la infektitaĵon en la sepa tago; se li vidos, ke la infektaĵo disvastiĝis sur la vesto, aŭ sur la fundamentaĵo, aŭ sur la enteksitaĵo, aŭ sur ia felajo, tiam la infektaĵo estas lepro pereiga; ĝi estas malpura. **52** Kaj oni forbruligu la veston aŭ la fundamentaĵon aŭ la enteksitaĵon el lano aŭ el lino aŭ ĉian felajon, sur kiu estos la infektaĵo; ĉar ĝi estas lepro pereiga, per fajro oni devas ĝin forbruligi. **53** Sed se la pastro vidos, ke la infektaĵo ne disvastiĝis sur la vesto aŭ sur la fundamentaĵo aŭ sur la enteksitaĵo aŭ sur ia felajo, **54** tiam la pastro ordonas, ke oni lavu tion, sur kio estas la infektaĵo, kaj li enşlosos la infektaĵon post la lavo, kaj se li vidos, ke la haŭto, ne disvastiĝis, tiam ĝi estas malpura, per fajro tiam la pastro ne serĉu flavetajn harojn: li estas oni ĝin forbruligu; ĝi estas penetrigintaĵo sur la malpura. **55** Sed se la favo haultis en sia stato kaj antaŭa aŭ malantaŭa flanko. **56** Sed se la pastro rigardos, kaj vidos, ke sur la haŭto de ilia korpo la infektaĵo ne ŝanĝis sian aspekton kaj la infektaĵo post la lavo, tiam li deŝiru ĝin de la vesto aŭ de la enteksitaĵo. aperos makuloj, makuloj blankaj, **39** kaj la pastro rigardos, kaj vidos, ke sur la haŭto de ilia korpo la infektaĵo ne ŝanĝis sian aspekton kaj la infektaĵo post la lavo, tiam ĝi estas florantaĵo; per fajro oni forbruligu kiu ekfloris sur la haŭto; li estas pura. **40** Se ĉe iu elfalis la haroj sur la kapo, li estas senharulo; li estas pura. **41** Se lia kapo senhariga sur la antaŭa parto, li estas kalvulo; li estas pura. **42** Sed se sur la senharajo aŭ sur la kalvaĵo estos infektaĵo blanke-ruĝeta, tiam ĝi estas lepro, kiu ekfloris sur lia senharajo aŭ sur lia kalvaĵo. **43** Kaj la pastro lin rigardos, kaj se li vidos, ke la ŝvelaĵo de la infektaĵo estas blanke-ruĝeta sur lia senharajo aŭ sur lia kalvaĵo, kiel aspektas lepro sur la haŭto de la korpo, **44** tiam tio estas leprulo, li estas malpura; malpura li estas; li estu izolita, ekster la tendaro estu lia loĝejo. **45** Kaj se estos infektaĵo de lepro sur vesto lana aŭ sur vesto lina, **46** ĉu sur la fundamentaĵo, ĉu sur la enteksitaĵo, el lino aŭ el lano, ĉu sur felo, ĉu sur ia felajo, **47** kaj la infektaĵo estos verdetta aŭ ruĝeta sur la vesto aŭ sur la felo, sur la fundamentaĵo aŭ sur la enteksitaĵo aŭ sur la felajo, tiam ĝi estas infektaĵo de lepro, kaj oni devas montri ĝin al la pastro. **48** Kaj la pastro pririgardos la infektaĵon kaj enşlosos la infektitaĵon por sep tagoj. **49** Kaj li rigardos la infektitaĵon en la sepa tago; se li vidos, ke la infektaĵo disvastiĝis sur la vesto, aŭ sur la fundamentaĵo, aŭ sur la enteksitaĵo, aŭ sur ia felajo, tiam la infektaĵo estas lepro pereiga; ĝi estas malpura. **50** Kaj oni forbruligu la veston aŭ la fundamentaĵon aŭ la enteksitaĵon el lano aŭ el lino aŭ ĉian felajon, sur kiu estos la infektaĵo; ĉar ĝi estas lepro pereiga, per fajro oni devas ĝin forbruligi. **51** Sed se la pastro vidos, ke la infektaĵo ne disvastiĝis sur la vesto aŭ sur la fundamentaĵo aŭ sur la enteksitaĵo aŭ sur ia felajo, tiam la pastro deklaris lin pura. **52** Kaj la pastro rigardos, kaj vidos, ke sur la haŭto de ilia korpo la infektaĵo ne ŝanĝis sian aspekton kaj la infektaĵo post la lavo, tiam ĝi estas florantaĵo; per fajro oni forbruligu kiu ekfloris sur la haŭto; li estas pura. **53** Kaj la pastro ordonas, ke oni lavu tion, sur kio estas la infektaĵo, kaj li enşlosos la infektaĵon post la lavo, kaj se li vidos, ke la haŭto, ne disvastiĝis, tiam ĝi estas malpura, per fajro tiam la pastro ne serĉu flavetajn harojn: li estas oni ĝin forbruligu; ĝi estas penetrigintaĵo sur la malpura. **54** Sed se la favo haultis en sia stato kaj antaŭa aŭ malantaŭa flanko. **55** Sed se la pastro rigardos, kaj vidos, ke sur la haŭto de ilia korpo la infektaĵo ne ŝanĝis sian aspekton kaj la infektaĵo post la lavo, tiam ĝi estas florantaĵo; per fajro oni forbruligu kiu ekfloris sur la haŭto; li estas pura. **56** Kaj la pastro ordonas, ke oni lavu duan fojon, kaj ĝi estos pura. **57** Se ĉe iu elfalis la haroj sur la kapo, li estas senharulo; li estas pura. **58** Sed la veston aŭ la fundamentaĵon aŭ la enteksitaĵon aŭ ĉian felajon, de kiuj post la lavo forigas la infektaĵo, oni lavu duan fojon, kaj ĝi estos pura. **59** Tio estas la lego pri la infektaĵo de lepro sur vesto lana aŭ lina, ĉu sur la fundamentaĵo, ĉu sur la enteksitaĵo, aŭ sur ia felajo, por deklari ĝin pura aŭ malpura.

14 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:

2 Jen estas la lego pri la leprulo, en la tago, kiam oni devos purigi lin: oni venigu lin al la pastro; **3** kaj la pastro eliros ekster la tendaron, kaj la pastro rigardos, kaj se li vidos, ke la infektaĵo de la lepro saniĝis ĉe la leprulo, **4** tiam la pastro ordonas preni por la purigoto du birdojn vivajn, purajn, kaj cedran lignon kaj ruğan ŝnureton kaj hisopon. **5** Kaj la pastro ordonas buči unu birdon super argila vazo, super fluakvo. **6** Kaj la vivan birdon li prenos kaj ankaŭ la cedran lignon kaj la ruğan ŝnureton kaj la hisopon, kaj li trempos ilin kune kun la viva birdo en la sango de la birdo bučita super la fluakvo. **7** Kaj li aspergos la purigaton je la lepro sep fojojn, kaj li deklaros lin pura, kaj li lasos la vivan birdon forflugi sur la kampon. **8** Kaj la purigato lavos siajn vestojn kaj forrazos ĉiujn siajn harojn kaj banos sin en akvo, kaj li estos pura; kaj poste li iros en la tendaron kaj restos ekster sia tendo dum sep tagoj. **9** En la sepa tago li forrazos ĉiujn siajn harojn, sian kapon kaj sian barbon kaj la brovojn de siaj okuloj, ĉiujn siajn harojn li forrazos, kaj li lavos siajn vestojn kaj banos sian korpon en akvo, kaj li fariĝos pura. **10** Kaj en la oka tago li prenos du ŝafidojn sendifektajn kaj unu ŝafidinon sendifektan, jarağan, kaj tri dekononojn de efo da delikata faruno, miksite kun oleo, kiel farunoferon, kaj unu log'on da oleo. **11** Kaj la pastro puriganta starigos la homon purigatan kaj ilin antaŭ la Eternulo, ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno. **12** Kaj la pastro prenos unu el la ŝafidoj kaj alportos ĝin kiel kulpoferon

kune kun la log'o da oleo, kaj skuos tion kiel randon de la dekstra orelo de la purigato kaj sur skuoferon antaŭ la Eternulo. **13** Kaj li buĉos la dikan fingron de lia dekstra mano kaj sur la ŝafidon sur la loko, sur kiu oni buĉas pekoferon dikan fingron de lia dekstra piedo, sur la lokon kaj bruloferon, sur la sankta loko; ĉar, kiel la de la sango de la kulpofero. **29** Kaj la restaĵon de pekofero, la kulpofero apartenas al la pastro; ĝi la oleo, kiu estos sur la manplato de la pastro, li estas plejsankta. **14** Kaj la pastro prenos iom el metos sur la kapon de la purigato, por pekliberigi la sango de la kulpofero, kaj la pastro metos tion lin antaŭ la Eternulo. **30** Kaj li faros el unu el sur la malsupran randon de la dekstra orelo de la turtoj aŭ el la kolombidoj, laŭ la grado de lia purigato kaj sur la dikan fingron de lia dekstra bonstato, **31** kiom permesos lia bonstato — el unu mano kaj sur la dikan fingron de lia dekstra piedo. li faros pekoferon kaj el la dua li faros bruloferon **15** Kaj la pastro prenos iom el la log'o da oleo kune kun la farunofero; kaj la pastro pekliberigos kaj verſos sur sian maldekstran manplaton. **16** la purigaton antaŭ la Eternulo. **32** Tio estas la Kaj la pastro trempos sian dekstran fingron en leĝo pri persono, kiu havas infektajon de lepro la oleo, kiu estos sur lia maldekstra manplato, kaj kiu ne estas sufice bonstata dum sia puriĝado. kaj li aspergos per la oleo de sia fingro sep fojojn **33** Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo kaj al Aaron, antaŭ la Eternulo. **17** Kaj el la restaĵo de la oleo, dirante: **34** Kiam vi venos en la landon Kanaanan, kiu estos sur lia manplato, la pastro metos iom kiun Mi donas al vi kiel posedajo, kaj Mi ĵetus sur la malsupran randon de la dekstra orelo de la infektajon de lepro sur iun domon en la lando, purigato kaj sur la dikan fingron de lia dekstra kiun vi posedos, **35** tiam tiu, al kiu apartenas la mano kaj sur la dikan fingron de lia dekstra domo, devas veni, kaj diri al la pastro jene: Sur piedo, sur la sangon de la kulpofero. **18** Kaj la mia domo aperis io simila al infektajo. **36** Tiam restaĵon de la oleo, kiu estos sur la manplato la pastro ordonos, ke oni malplenigu la domon, de la pastro, ĉi tiu metos sur la kapon de la antaŭ ol venos la pastro, por rigardi la infektajon, purigato; kaj la pastro pekliberigos lin antaŭ la por ke ne malpuriĝu ĉio, kio estas en la domo; Eternulo. **19** Kaj la pastro plenumos la pekoferon, kaj post tio eniros la pastro, por ĉirkaurigardi la kaj li pekliberigos la purigaton koncerne lian domon. **37** Kaj li rigardos la infektajon, kaj se li malpurecon, kaj poste li buĉos la bruloferon. **20** Kaj vidos, ke estas infektajo sur la muroj de la domo, la pastro metos la bruloferon kaj la farunoferon kavetoj verdetaj aŭ rugetaj, kaj ili aspektas pli sur la altaron; kaj la pastro pekliberigos lin, kaj profundaj ol la supraĵo de la muro, **38** tiam la li estos pura. **21** Se li estas malriĉa kaj ne havas pastro eliros el la domo antaŭ la pordon de la sufice da bonstato, tiam li prenu unu ŝafidon, domo, kaj li ŝlosos la domon por sep tagoj. **39** Kaj kiel pekoferon-skutacoj, por pekliberigi, kaj unu revenos la pastro en la sepa tago kaj rigardos; kaj dekonon de efo da delikata faruno, miksite kurn se li vidos, ke la infektajo disvastiĝis sur la muroj oleo, kiel farunoferon, kaj log'on da oleo; **22** de la domo, **40** tiam la pastro ordonos, ke oni kaj du turtojn aŭ du kolombidojn, kiel lia stato elrompu la ŝtonojn, sur kiuj estas la infektajo, kaj permesos, kaj unu el ili estos pekofero kaj la oni jetu ilin ekster la urbon, sur lokon malpuran. dua estos brulofero. **23** Kaj li alportos ilin en **41** Kaj la domon oni priskrapu interne ĉirkau, kaj la oka tago de sia purigado al la pastro, al la la kalkaĵon, kiun oni deskraps, oni ĵetu ekster pordo de la tabernaklo de kunveno, antaŭ la la urbon, sur lokon malpuran. **42** Kaj oni prenu Eternulon. **24** Kaj la pastro prenos la ŝafidon de aliajn ŝtonojn kaj enmetu ilin sur la lokon de tiuj la kulpofero kaj la log'on da oleo, kaj la pastro ŝtonoj, kaj oni prenu alian kalkaĵon kaj kalku la skuos ilin kiel skuoferon antaŭ la Eternulo. **25** domon. **43** Se la infektajo reaperos kaj floros sur Kaj li buĉos la ŝafidon de la kulpofero, kaj la la domo, post kiam oni elrompis la ŝtonojn kaj pastro prenos iom el la sango de la kulpofero kaj ĉirkauksraps la domon kaj kalkis, **44** kaj la pastro metos ĝin sur la malsupran randon de la dekstra venos, kaj vidos, ke la infektajo disvastiĝis sur la orelo de la purigato kaj sur la dikan fingron de domo, tiam tio estas pereiga lepro sur la domo; lia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de lia ĝi estas malpura. **45** Kaj oni detruu la domon, dekstra piedo. **26** Kaj el la oleo la pastro verſos ĝiajn ŝtonojn kaj lignon kaj la tutan kalkaĵon de la sur sian maldekstran manplaton. **27** Kaj la pastro domo, kaj oni elportu tion ekster la urbon, sur aspergos per sia dekstra fingro, per la oleo, kiu lokon malpuran. **46** Kaj kiu eniros en la domon, estos sur lia maldekstra manplato, sep fojojn dum la tuta tempo, en kiu ĝi estos ŝlosita, tiu antaŭ la Eternulo. **28** Kaj la pastro metos iom el la estos malpura ĝis la vespero. **47** Kaj kiu dormis en oleo, kiu estos sur lia manplato, sur la malsupran tiu domo, tiu lavu siajn vestojn; kaj kiu mangiĝis en

tiu domo, tiu lavu siajn vestojn. **48** Sed se la pastro la tago de sia puriĝo, kaj li lavu siajn vestojn kaj venos, kaj vidos, ke la infektaĵo ne disvastiĝis sur la domo, post kiam oni kalkis la domon, tiam la banu sian korpon en fluakvo, kaj li estos pura. **14** Kaj en la oka tago li prenu al si du turtojn aŭ du pastro deklaros la domon pura, ĉar la infektaĵo kolombidojn, kaj li venu antaŭ la Eternulon al la saniĝis. **49** Tiam, por senpekigi la domon, li prenu pordo de la tabernaklo de kunveno kaj donu ilin du birdojn kaj cedran lignon kaj ruĝan ŝnureton al la pastro. **15** Kaj la pastro oferfaros ilin, unu kaj hisopon; **50** kaj li buĉu unu el la birdoj super kiel pekoferon kaj la duan kiel bruloferon; kaj la argila vazo, super fluakvo; **51** kaj li prenu la cedran pastro pekliberigos lin antaŭ la Eternulo koncerne lignon kaj la hisopon kaj la ruĝan ŝnureton kaj lian elfluo. **16** Se ĉe iu okazos elfluo de la semo, la vivan birdon, kaj li trempu ilin en la sango de tiam li banu en akvo sian tutan korpon, kaj li estos la birdo buĉita kaj en la fluakvo kaj aspergu la malpura ĝis la vespero. **17** Kaj ĉiu veston kaj ĉiu domon sep fojojn. **52** Kaj li senpekigos la domon felon, sur kiun elverŝiĝis semo, oni lavu per akvo, per la sango de la birdo kaj per la fluakvo kaj kaj ĝi estos malpura ĝis la vespero. **18** Kaj kiam per la viva birdo kaj per la cedra ligno kaj per kun virino kuŝis viro kun elveršo de semo, tiam la hisopo kaj per la ruĝa ŝnureto. **53** Kaj li lasos ili banu sin en akvo, kaj ili estos malpuraj ĝis la la vivan birdon forflugi ekster la urbon, sur la vespero. **19** Kaj kiam virino havos elfluo, sango kampon; kaj li pekliberigos la domon, kaj ĝi estos fluos el ŝia korpo, tiam ŝi dum sep tagoj restu pura. **54** Tio estas la lego pri ĉiu infektaĵo de en sia malpureco; kaj ĉiu, kiu ŝin ektušos, estos lepro kaj pri favo, **55** kaj pri lepro sur vesto kaj sur domo, **56** kaj pri ŝvelajo kaj pri likeno kaj pri makulo; **57** por instrui, kiam oni devas deklari malpura kaj kiam oni devas deklari pura. Tio estas malpura ĝis la vespero. **20** Kaj ĉio, sur kio ŝi kušos dum sia malpureco, estos malpura; kaj ĉio, sur kio ŝi sidos, estos malpura. **21** Kaj ĉiu, kiu ektušos ŝian liton, lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **22** Kaj ĉiu, kiu ektušos ian objekton, sur kiu ŝi sidis, lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **23** Kaj se io estos sur la lito, aŭ sur objekto, sur kiu ŝi sidis, kaj iu tion ektušos, tiam li estos malpura ĝis la vespero. **24** Kaj se viro kušos kun ŝi kaj ŝia malpureco estos sur li, tiam li estos malpura dum sep tagoj; kaj ĉiu kušejo, sur kiu li kušos, estos malpura. **25** Se ĉe virino fluos ŝia sango dum multaj tagoj ne en la tempo de ŝia monataĵo, aŭ se ŝi havos elfluo krom sia monataĵo, tiam dum la tutaj tempo de elfluado de ŝia malpureaĵo, simile kiel dum la tempo de ŝia monataĵo, ŝi estos malpura. **26** Ĉiu kušejo, sur kiu ŝi kušos dum la tutaj tempo de sia elfluado, estos kiel la kušejo dum ŝia monataĵo; kaj ĉiu objekto, sur kiu ŝi sidos, estos malpura, simile al la malpureco dum ŝia monataĵo. **27** Kaj ĉiu, kiu ektušos ilin, estos malpura; li lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **28** Kaj kiam ŝi puriĝos de sia elfluo, tiam ŝi kalkulu al si sep tagojn, kaj poste ŝi estos pura. **29** Kaj en la oka tago ŝi prenu al si du turtojn aŭ du kolombidojn, kaj ŝi alportu ilin al la pastro, al la pordo de la tabernaklo de kunveno. **30** Kaj la pastro oferfaros unu kiel pekoferon kaj la duan kiel bruloferon; kaj la pastro pekliberigos ŝin antaŭ la Eternulo koncerne la elfluo de ŝia malpureco. **31** Tiel antaŭgardu la Izraelidojn kontraŭ ilia malpureco, por ke ili ne mortu en sia malpureco, malpurigante Mian loĝejon, kiu estas

15 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: **2** Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Ĉiu, kiu havos elfluo el sia korpo, estos malpura pro sia elfluo. **3** Kaj tia estos lia malpureco pro lia elfluo: kiam fluas el lia korpo lia elfluo aŭ kiam ŝtopiĝis lia korpo per lia elfluo, ĝi estas lia malpureco. **4** Ĉiu lito, sur kiu kušos tiu, kiu havas elfluo, estos malpura; kaj ĉiu objekto, sur kiu li sidos, estos malpura. **5** Kaj se iu ektušos lian liton, li lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **6** Kaj se iu sidiĝos sur ia objekto, sur kiu sidis la elfluulo, li lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **7** Kaj kiu ektušos la korpon de la elfluulo, tiu lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **8** Se la elfluulo kraĉos sur purulon, tiam ĉi tiu lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **9** Kaj ĉiu veturilo, sur kiu veturis la elfluulo, estos malpura. **10** Kaj ĉiu, kiu ektušos ion, kio estis sub tiu, estos malpura ĝis la vespero; kaj kiu portos tion, tiu lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **11** Kaj ĉiu, kiu ektušos la elfluulo, ne lavinte siajn manojn per akvo, lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura ĝis la vespero. **12** Kaj argilan vazon, kiu ektušos la elfluulo, oni rompu; kaj ĉiu lignan vazon oni lavu per akvo. **13** Kaj kiam la elfluulo puriĝos de sia elfluo, tiam li kalkulu al si sep tagojn de post

inter ili. **32** Tio estas la lego pri la havanto de elfluo, kaj pri tiu, kiu havas elversigón de semo, per kio li fariĝas malpura; **33** kaj pri malsanulino pro sia monatajo; kaj pri havanto de elfluo, ĉu tio estas viro, ĉu virino; kaj pri viro, kiu kušos kun malpurulino.

16 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo post la morto de la du filoj de Aaron, kiam ili venis antaŭ la Eternulon kaj mortis. **2** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Diru al via frato Aaron, ke li ne en ĉiu tempo eniru en la sanktejon malantaŭ la kurtenon, antaŭ la fermoplaton, kiu estas sur la kesto, por ke li ne mortu; ĉar en nubo Mi aperados super la fermoplato. **3** Kun jeno Aaron venadu en la sanktejon: kun bovido por pekofero kaj kun viršafpo por brulofero. **4** Sanktan linan ĥitonon li surmetu sur sin, kaj linaj pantalonoj estu sur lia korpo, kaj per lina zono li zonu sin, kaj linan cidaron li havu sur la kapo: tio estas sanktaj vestoj. Kaj li banu en akvo sian korpon kaj surmetu ilin sur sin. **5** Kaj de la komunumo de la Izraelidoj li prenu du kaprojn por pekofero kaj unu viršafpon por brulofero. **6** Kaj Aaron alportos sian bovidon de pekofero, kaj pekliberigos sin kaj sian domon. **7** Kaj li prenos la du kaprojn, kaj starigos ilin antaŭ la Eternulo, ĝe la pordo de la tabernaklo de kunveno. **8** Kaj Aaron faros lotojn pri la du kaproj: unu loton por la Eternulo kaj la duan loton por Azazel. **9** Kaj Aaron alportos la kapron, sur kiun falis la loto por la Eternulo, kaj li oferfaros ĝin kiel pekoferon. **10** Kaj la kapron, sur kiun falis la loto por Azazel, li starigu vivan antaŭ la Eternulo, por fari super ĝi pekliberigon kaj forsendi ĝin al Azazel en la dezerton. **11** Kaj Aaron alportos sian bovidon de pekofero, kaj pekliberigos sin kaj sian domon, kaj bučos sian bovidon de pekofero. **12** Kaj li prenos plenan incensujon da ardantaj karboj de la altaro, kiu staras antaŭ la Eternulo, kaj plenajn plenmanojn da bonodora pistita incenso, kaj li enportos tion malantaŭ la kurtenon. **13** Kaj li metos la incenson sur la fajron antaŭ la Eternulon, kaj nubo de la incenso kovros la fermoplaton, kiu estas sur la kesto de atesto, por ke li ne mortu. **14** Kaj li prenos iom el la sango de la bovido kaj aspergos per sia fingro la antaŭan parton de la fermoplato, kaj antaŭ la fermoplato li aspergos sep fojojn per la sango, kiu estos sur lia fingro. **15** Kaj li bučos la pekoferan kapron de la popolo, kaj li enportos ĝian sangon malantaŭ la kurtenon, kaj agos kun ĝia sango tiel same, kiel li agis kun la sango de la bovido, kaj li aspergos per ĝi sur la fermoplaton kaj antaŭ la fermoplato. **16** Kaj li pekliberigos la

sanktejon koncerne la malpurajojn de la Izraelidoj kaj iliajn krimojn, en ĉiuj iliaj pekoj; kaj tiel li agos kun la tabernaklo de kunveno, kiu estas inter ili, meze de iliaj malpurajoj. **17** Neniu homo estu en la tabernaklo de kunveno, kiam li eniros, por pekliberigi la sanktejon, ĝis li eliros. Kaj li pekliberigos sin kaj sian domon kaj la tutan komunumon de Izrael. **18** Kaj li eliros al la altaro, kiu estas antaŭ la Eternulo, kaj pekliberigos ĝin; kaj li prenos iom el la sango de la bovido kaj el la sango de la kapro, kaj metos ĝin sur la kornojn de la altaro ĉirkaue. **19** Kaj li aspergos ĝin sep fojojn per la sango, kiu estas sur lia fingro, kaj li purigos ĝin kaj sanktigos ĝin de la malpurajoj de la Izraelidoj. **20** Kiam li finos la pekliberigadon de la sanktejo kaj de la tabernaklo de kunveno kaj de la altaro, li alkondukos la vivan kapron; **21** kaj Aaron metos siajn ambaŭ manojn sur la kapon de la viva kapro kaj konfesos super ĝi ĉiujn malbonagojn de la Izraelidoj kaj ĉiujn iliajn krimojn kaj ĉiujn iliajn pekojn, kaj li metos ilin sur la kapon de la kapro kaj forsendos ĝin per speciala homo en ladezerton. **22** Kaj la kapro forportos sur si ĉiujn iliajn malbonagojn en landon senkomuniķigan; kaj li foririgos la kapron en la dezerton. **23** Kaj Aaron eniros en la tabernaklon de kunveno, kaj demetas de si la linajn vestojn, kiujn li surmetis, enirante en la sanktejon, kaj li restigos ilin tie. **24** Kaj li banos sian korpon en akvo sur sankta loko, kaj li surmetos sur sin siajn vestojn, kaj eliros kaj oferfaros sian bruloferon kaj la bruloferon de la popolo, kaj li pekliberigos sin kaj la popolon. **25** Kaj la sebon de la pekofero li fumbruligu sur la altaro. **26** Kaj tiu, kiu forkondukis la kapron por Azazel, lavu siajn vestojn kaj banu sian korpon en akvo, kaj poste li povas eniri en la tendaron. **27** Kaj la propekan bovidon kaj la propekan kapron, kies sango estis eportita, por pekliberigi la sanktejon, oni elportu ekster la tendaron, kaj oni forbruligu per fajro ilian felon kaj ilian karnon kaj ilian malpurajon. **28** Kaj tiu, kiu forbruligis ilin, lavu siajn vestojn kaj banu sian korpon en akvo, kaj poste li povas eniri en la tendaron. **29** Kaj tio estu por vi eterna lego: en la sepa monato, en la deka tago de la monato, premu viajn animojn, kaj faru nenian laboron, nek la indiĝeno, nek la fremdulo, kiu loĝas inter vi. **30** Ĉar en tiu tago oni vin pekliberigos, por purigi vin; de ĉiuj viaj pekoj antaŭ la Eternulo vi fariĝos puraj. **31** Sabato de plena ripozo ĝi estu por vi; kaj premu viajn animojn; ĝi estu lego por eterne. **32** Pekliberigos la pastro, kiu estas sanktoleita, kaj kiu estas konsekrita, por pastri anstataŭ sia patro; kaj li

surmetos sur sin la linajn vestojn, la sanktajn ekstermiĝos. **15** Kaj ĉiu, kiu manĝos mortintajon vestojn. **33** Kaj li pekliberigos la plej sanktan aŭ dissiritaĵon, ĉu li estas indiĝeno, ĉu fremdulo, sanktejon kaj la tabernaklon de kunveno, kaj lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos la altaron li pekliberigos; kaj la pastrojn kaj la malpura ĝis la vespero, kaj poste li estos pura. tutan popolon de la komunumo li pekliberigos. **16** Sed se li ne lavos kaj sian korpon ne banos, li **34** Kaj tio estu por vi lego eterna: pekliberigi la portos sur si sian malbonagon.

Izraelidojn koncerne iliajn pekojn unu fojon en jaro. Kaj li faris, kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

18 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante:

2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Mi

17 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: estas la Eternulo, via Dio. **3** Laŭ la agoj de la lando

2 Parolu al Aaron kaj al liaj filoj kaj al ĉiu Egipta, en kiu vi loĝis, ne agu; kaj laŭ la agoj de la Izraelidoj, kaj diru al ili: Jen estas tio, kion la lando Kanaana, en kiun Mi venigas vin, ne agu; laŭ Eternulo ordonis: **3** Se iu el la domo de Izrael iliaj leĝoj ne kondutu. **4** Miajn decidojn plenumu buĉos bovon aŭ ŝafon aŭ kapron en la tendaro, kaj Miajn leĝojn observu, por konduti laŭ ili: Mi aŭ se li buĉos ĝin ekster la tendaro, **4** kaj ne estas la Eternulo, via Dio. **5** Kaj observu Miajn alkondukos ĝin al la pordo de la tabernaklo leĝojn kaj Miajn decidojn, kiujn plenumante, de kunveno, por prezenti ĝin kiel oferon al la la homo vivas per ili: Mi estas la Eternulo. **6** Eternulo, antaŭ la loĝejo de la Eternulo, tiam tiu Neniu alproksimiĝu al iu sia korpoparencino, homo estos kulpa pri sango: li verŝis sangon, kaj por malkovri nudecon: Mi estas la Eternulo. **7** tiu homo ekstermiĝos el inter sia popolo. **5** Por ke La nudecon de via patro kaj la nudecon de via la Izraelidoj alkondukadu siajn buĉotojn, kiujn patrino ne malkovru: ŝi estas via patrino, ne ili volas buĉi sur la kampo, kaj ili alkonduku ilin malkovru sian nudecon. **8** La nudecon de via antaŭ la Eternulon, al la pordo de la tabernaklo patredzino ne malkovru: ĝi estas la nudeco de via de kunveno, al la pastro, kaj ili buĉu ilin kiel patro. **9** La nudecon de via fratino, filino de via pacoferojn al la Eternulo. **6** Kaj la pastro aspergos patro aŭ filino de via patrino, ĉu ŝi naskiĝis en la per la sango la altaron de la Eternulo ĉe la pordo domo, ĉu ŝi naskiĝis ekstere, ne malkovru ilian de la tabernaklo de kunveno, kaj li fumbruligos nudecon. **10** La nudecon de filino de via filo aŭ de la sebon kiel agrablan odorajon al la Eternulo. **7** filino de via filino, ne malkovru ilian nudecon; Ili ne buĉu plu siajn oferbrutojn al la demonoj, ĉar tio estas via nudeco. **11** La nudecon de filino kiujn ili malcaste adoras. Leĝo eterna tio estu por de via patredzino, kiu naskiĝis de via patro, ŝi ili en iliaj generacioj. **8** Kaj diru al ili: Se iu el la estas via fratino, ne malkovru sian nudecon. **12** La domo de Izrael, aŭ el la fremduloj, kiuj loĝas inter nudecon de fratino de via patro ne malkovru: ŝi ili, alportos bruloferon aŭ simplan oferon, **9** kaj estas korpoparencino de via patro. **13** La nudecon ne alkondukos ĝin al la pordo de la tabernaklo de fratino de via patrino ne malkovru; ĉar ŝi estas de kunveno, por oferfari ĝin al la Eternulo, tiam korpoparencino de via patrino. **14** La nudecon de tiu homo ekstermiĝos el sia popolo. **10** Se iu el la frato de via patro ne malkovru, al lia edzino ne la domo de Izrael, aŭ el la fremduloj, kiuj loĝas alproksimiĝu: ŝi estas via onklino. **15** La nudecon inter ili, manĝos ian sangon, tiam Mi turnos Mian de via bofilino ne malkovru: ŝi estas edzino de via vizagón kontraŭ tium, kiu manĝis la sangon, kaj filo, ne malkovru sian nudecon. **16** La nudecon Mi ekstermos lin el inter lia popolo. **11** Ĉar la de edzino de via frato ne malkovru: ĝi estas animo de korpo estas en la sango; kaj Mi destinis nudeco de via frato. **17** La nudecon de virino al vi ĉi tion por la altaro, por pekliberigi viajn kaj de ŝia filino ne malkovru: filinon de ŝia filo animojn, ĉar la sango pekliberigas per la animo. kaj filinon de ŝia filino ne prenu, por malkovri **12** Tial Mi diris al la Izraelidoj: Neniu el vi manĝu ilian nudecon: ili estas korpoparencinoj; tio estas sangon, kaj ankaŭ la fremdulo, kiu loĝas inter malcasteco. **18** Kaj virinon kune kun ŝia fratino vi, ne manĝu sangon. **13** Se iu el la Izraelidoj, ne prenu kiel konkuranthon, por malkovri ŝian aŭ el la fremduloj, kiuj loĝas inter ili, ĉaskaptos nudecon apud ŝi, dum ŝia vivo. **19** Kaj al virino beston aŭ birdon, kiu oni povas manĝi, tiam li dum ŝia monata malpureco ne alproksimiĝu, por elfluigu ĝian sangon kaj kovru ĝin per polvo. **14** malkovri ŝian nudecon. **20** Kaj kun la edzino de Ĉar la animo de ĉiu korpo estas ĝia sango, en ĝia via proksimulo ne kuŝu pro semo, malpuriĝante animo ĝi estas. Tial Mi diris al la Izraelidoj: La kun ŝi. **21** Kaj el via idaro ne fordonu oferon al sangon de ia korpo ne manĝu, ĉar la animo de Moleh, kaj ne malhonoru la nomon de via Dio: Mi ĉiu korpo estas ĝia sango; ĉiu, kiu ĝin manĝos, estas la Eternulo. **22** Kaj kun virseksulo ne kuŝu, kiel oni kušas kun virino: tio estas abomenaĵo.

23 Kaj kun nenia bruto kušu, malpuriĝante per la Eternulo. **17** Ne malamu vian fraton en via ĝi; kaj virino ne starigu antaŭ bruto, por kuniĝi: koro; admonu vian proksimulon, por ke vi ne tio estas fiajo. **24** Ne malpuriĝu per ĉio ĉi tio; portu sur vi pekon pro li. **18** Ne faru venĝon kaj ĉar per ĉio ĉi tio malpuriĝis la popoloj, kiujn Mi ne portu koleron kontraŭ la filoj de via popolo; forpelas de antaŭ vi. **25** Kaj malpuriĝis la tero, kaj amu vian proksimulon kiel vin mem: Mi estas la Mi postulas respondon pri ĝia malbonagado, kaj Eternulo. **19** Mijan leĝojn observu. Vian bruton la tero eljetas sian logantojn. **26** Sed vi observu ne parigu miksospece, vian kampon ne prisemu Miajn leĝojn kaj Mijan decidojn, kaj ne faru iujn el miksospece, kaj veston miksospecan el lano kaj tiuj abomenaĵoj, nek la indiĝeno, nek la fremdulo, lino ne surmetu sur vin. **20** Se viro kušas kun kiu logas inter vi **27** (ĉar ĉiujn tiujn abomenaĵojn virino pro semo, kaj ŝi estas sklavino, ordonita faris la homoj de tiu tero, kiu logis antaŭ vi, kaj al viro, sed ankoraŭ ne elacētita aŭ ne ricevinta la tero malpuriĝis); **28** por ke la tero ne eljetu liberecon, tiam devas esti enketo, sed ili ne mortu, ankaŭ vin, kiam vi malpurigos ĝin, kiel ĝi eljetis la ĉar ŝi ne estis libera. **21** Li alportu pro sia kulpo al popolon, kiu estis antaŭ vi. **29** Ĉar se iu faros ion la Eternulo antaŭ la pordon de la tabernaklo de el ĉiuj tiuj abomenaĵoj, la farantoj ekstermiĝos el kunveno viršafon kiel pekoferon. **22** Kaj la pastro sia popolo. **30** Observu do Mijan ordonojn, por ke pekliberigos lin per la viršafo de pekofero antaŭ vi ne agu laŭ la abomenindaj leĝoj, laŭ kiu oni la Eternulo koncerne la pekon, kiun li pekis, kaj agis antaŭ vi, kaj por ke vi ne malpuriĝu per ili: pardonita estos al li la peko, kiun li pekis. **23** Mi estas la Eternulo, via Dio.

19 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **2** Parolu al la tutu komunumo de la Izraelidoj, kaj diru al ili: Sanktaj estu, ĉar sankta estas Mi, la Eternulo, via Dio. **3** Ĉiu el vi timu sian patronon kaj sian patron, kaj Mijan sabatojn observu: Mi estas la Eternulo, via Dio. **4** Ne turnu vin al idoloj, kaj diojn fanditajn ne faru al vi: Mi estas la Eternulo, via Dio. **5** Kaj kiam vi buĉos paciferon al la Eternulo, buĉu ĝin, por akiri plaĉon. **6** En la tago de la oferado ĝi estu mangata kaj en la morgaŭa tago; sed tion, kio restis ĝis la tria tago, oni forbruligu per fajro. **7** Sed se oni ĝin mangos en la tria tago, ĝi estos abomenaĵo, ĝi ne plaĉos. **8** Kaj ĝia manginto portos sur si sian malbonagon, ĉar li malhonoris la sanktaĵon de la Eternulo; kaj tiu animo ekstermiĝos el sia popolo. **9** Kaj kiam vi rikoltos rikoltajon de via tero, ne rikoltu ĉion ĝis la rando de via kampo, kaj la restaĵon de via rikoltajo ne forkolektu. **10** Kaj vian vinberejon ne tute senberigu, kaj la falintaj berojn en via vinberejo ne forkolektu; por la malriĉulo kaj por la fremdulo restigu ilin: Mi estas la Eternulo, via Dio. **11** Ne ŝtelu, kaj ne mensogu, kaj ne trompu unu alian. **12** Kaj ne ĵuru per Mia nomo mensoge, malhonorante la nomon de via Dio: Mi estas la Eternulo. **13** Ne premu vian proksimulon kaj ne rabu; la pago por dungito ne noktorestu ĉe vi ĝis mateno. **14** Ne malbenu surdulon, kaj antaŭ blindulo ne kuſigu falilon; timu vian Dion: Mi estas la Eternulo. **15** Ne faru maljustaĵon en la juĝado, ne estu partia por malriĉulo kaj ne estimu potenculon; juste juĝu vian proksimulon. **16** Ne disportu kalumniojn inter via popolo, ne staru kontraŭ la sango de via proksimulo: Mi estas

la Eternulo. **17** Ne malamu vian fraton en via ĝi; kaj virino ne starigu antaŭ bruto, por kuniĝi: koro; admonu vian proksimulon, por ke vi ne tio estas fiajo. **18** Ne faru venĝon kaj ĉar per ĉio ĉi tio malpuriĝis la popoloj, kiujn Mi ne portu koleron kontraŭ la filoj de via popolo; forpelas de antaŭ vi. **19** Mijan leĝojn observu. Vian bruton la tero eljetas sian logantojn. **20** Sed vi observu ne parigu miksospece, vian kampon ne prisemu Miajn leĝojn kaj Mijan decidojn, kaj ne faru iujn el miksospece, kaj veston miksospecan el lano kaj tiuj abomenaĵoj, nek la indiĝeno, nek la fremdulo, lino ne surmetu sur vin. **21** Se viro kušas kun kiu logas inter vi **22** (ĉar ĉiujn tiujn abomenaĵojn virino pro semo, kaj ŝi estas sklavino, ordonita faris la homoj de tiu tero, kiu logis antaŭ vi, kaj al viro, sed ankoraŭ ne elacētita aŭ ne ricevinta la tero malpuriĝis); **23** por ke la tero ne eljetu liberecon, tiam devas esti enketo, sed ili ne mortu, ankaŭ vin, kiam vi malpurigos ĝin, kiel ĝi eljetis la ĉar ŝi ne estis libera. **24** En la kvara jaro ĉiuj ĝiaj fruktoj estu sanktaj, dankoferoj al la Eternulo. **25** Sed en la kvina jaro vi povas mangi ĝiajn fruktojn, kolektante por vi ĝiajn produktajojn: Mi estas la Eternulo, via Dio. **26** Ne mangu kun sango; ne aŭguru kaj ne antaŭdiru sorĉe. **27** Ne ĉirkau tondu la flankojn de via kapo kaj ne fordifiklu la flankojn de via barbo. **28** Entranĉojn pro mortinto ne faru sur via korpo kaj skribon enpikitan ne faru sur vi: Mi estas la Eternulo. **29** Ne senhonorigu vian filinon, prostituantan ŝin; por ke la lando ne farigu prostituitan kaj por ke la lando ne pleniĝu de malĉasteco. **30** Mijan sabatojn gardu kaj Mian sanktejon respektu: Mi estas la Eternulo. **31** Ne turnu vin al magistroj nek al sorĉistoj, ne provu malpuriĝi per ili: Mi estas la Eternulo, via Dio. **32** Antaŭ grizulo starigu, kaj respektu la vizaĝon de maljunulo, kaj timu vian Dion: Mi estas la Eternulo. **33** Kaj se eklogis ĉe vi fremdulo en via lando, ne premu lin. **34** Kiel indiĝeno el inter vi estu por vi la fremdulo, kiu eklogis ĉe vi, kaj amu lin kiel vin mem, ĉar fremdulaj vi estis en la lando Egipta: Mi estas la Eternulo, via Dio. **35** Ne faru maljustaĵon en la jugo, en la mezuro, en la peso, en la amplekso. **36** Pesilo ĝusta, peziloj ĝustaj, efo ĝusta, kaj hino ĝusta estu ĉe vi: Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta. **37** Kaj observu ĉiujn Mijan leĝojn kaj ĉiujn Mijan decidojn kaj plenumu ilin: Mi estas la Eternulo.

20 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: ĉar li nudigis sian korpoparencinon, ili portu

2 Al la Izraelidoj diru: Ĉiu el la Izraelidoj, sian pekon. **20** Kaj se iu kušis kun sia onklino, li kaj el la fremduljo, kiuj loĝas inter la Izraelidoj, malkovris la nudecon de sia onklo: ili portu sian kiu donos iun el siaj idoj al Moleh, mortu; la pekon, ili mortos seninfanaj. **21** Kaj se iu prenis popolo de la lando mortigu lin per ŝtonoj. **3** Mi la edzinon de sia frato, tio estas malpuraĵo: la turnos Mian vizagón kontraŭ tiun homon, kaj nudecon de sia frato li malkovris, seninfanaj ili Mi ekstermos lin el inter lia popolo pro tio, ke estos. **22** Kaj observu ĉiujn Mian legojn kaj ĉiujn el siaj idoj li donis al Moleh, por malpurigi Mian Mian decidojn kaj plenumu ilin, por ke ne eljetu sanktejon kaj malhonori Mian sanktan nomon. **4** vin la lando, en kiun Mi kondukas vin, por tie Kaj se la popolo de la lando kovros siajn okulojn logi. **23** Kaj ne agu laŭ la leĝoj de la popolo, kiun for de tiu homo, kiam li donos iun el siaj idoj Mi forpelas de antaŭ vi, ĉar ĉion ĉi tion ili faris al Moleh, kaj ne mortigos lin: **5** tiam Mi turnos kaj Mi ekabomenis ilin. **24** Kaj Mi diris al vi: Vi Mian vizagón kontraŭ tiun homon kaj kontraŭ heredos ilian landon, kaj Mi ĝin donos al vi, por lian familion, kaj Mi ekstermos lin, kaj ĉiujn, ke vi posedu ĝin, la landon, en kiu fluas laktokaj kiuj malĉastos, imitante lin en la malĉastado por mielo. Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu distingis Moleh, el inter ilia popolo. **6** Kaj se iu animo sin vin el inter la popoloj. **25** Kaj faru diferencon inter turnos al magiistoj kaj sorĉistoj, por malĉasti sub bruto pura kaj malpura kaj inter birdo malpura ilia gvido, tiam Mi turnos Mian vizagón kontraŭ kaj pura; kaj ne malpurigu viajn animojn per tiun animon kaj ekstermos ĝin el inter ĝia popolo. **7** Sanktigu vin kaj estu sanktaj, ĉar Mi estas la tero, kion Mi apartigis por vi, ke vi rigardu ilin Eternulo, via Dio. **8** Kaj observu Mian legojn kaj kiel malpurajn. **26** Kaj estu antaŭ Mi sanktaj, ĉar plenumu ilin: Mi estas la Eternulo, kiu sanktigas sankta estas Mi, la Eternulo, kaj Mi apartigis vin vin. **9** Ĉiu, kiu malbenas sian patron aŭ sian el inter la popoloj, por ke vi estu Mijai. **27** Kaj viro patrinon, estu mortigita: sian patron kaj sian aŭ virino, se ili estos magiistoj aŭ sorĉistoj, estu patrinon li malbenis, lia sango estu sur li. **10** Kaj mortigitaj; per ŝtonoj oni ilin mortigu, ilia sango se iu adultis kun edzinigita virino, se iu adultis estu sur ili.

kun la edzino de sia proksimulo, estu mortigitaj la adultinto kaj la adultintino. **11** Kaj se iu kušis kun la edzino de sia patro, li malkovris la nudecon de sia patro; ambaŭ ili estu mortigitaj, ilia sango estu sur ili. **12** Kaj se iu kušis kun sia bofilino, ili ambaŭ estu mortigitaj: abomenaĵon ili faris, ilia sango estu sur ili. **13** Kaj se iu kušis kun viro kiel kun virino, abomenaĵon ili ambaŭ faris: ili estu mortigitaj, ilia sango estu sur ili. **14** Kaj se iu prenis virinon kaj ŝian patrinon, tio estas malĉastegeco: per fajro oni forbruligu lin kaj ilin, por ke ne estu malĉasteco inter vi. **15** Kaj se iu kušis kun bruto, li estu mortigita, kaj ankaŭ la bruton mortigu. **16** Kaj se virino alproksimiĝis al ia bruto, por sekskuniĝi kun ĝi, tiam mortigu la virinon kaj la bruton: ili estu mortigitaj, ilia sango estu sur ili. **17** Kaj se iu prenis sian fratinon, filinon de sia patro aŭ filinon de sia patrino, kaj li vidis ŝian nudecon kaj ŝi vidis lian nudecon, tio estas maldecaĵo; kaj ili devas esti ekstermitaj antaŭ la okuloj de sia popolo: la nudecon de sia fraterno li malkovris, li portu sian pekon. **18** Kaj se iu kušis kun virino dum ŝia malsano kaj malkovris ŝian nudecon, li vidatigis ŝian elfluejon kaj ŝi malkovris la elfluejon de sia sango: ili ambaŭ estu ekstermitaj el inter sia popolo. **19** Kaj la nudecon de la fraterno de via patrino kaj de la fraterno de via patro ne malkovrus;

21 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Parolu al la pastroj, la Aaronidoj, kaj diru al ili: Neniu el ili malpurigu sin per mortinto en sia popolo; **2** krom nur per sia proksima parenco, per sia patrino, per sia patro, per sia filo, per sia filino, kaj per sia frato; **3** kaj per sia fratino-virgulino, proksima al li, kiu ne estis edzinigita, per ŝi li povas sin malpurigi. **4** Li ne malpurigu sin, kiel estro en sia popolo, malsanktigante sin. **5** Ili ne faru al si senharaĵon sur sia kapo, kaj la flankojn de sia barbo ili ne razu, kaj sur sia korpo ili ne faru entrancojn. **6** Sanktaj ili estu antaŭ sia Dio, kaj ili ne malsanktigu la nomon de sia Dio; ĉar la fajroferojn al la Eternulo, la panon al sia Dio ili alportas; tial ili estu sanktaj. **7** Virinon malĉastan aŭ senhonorigitan ili ne prenu, kaj virinon, forpuŝitan de sia edzo, ili ne prenu; ĉar pastro estas sankta al sia Dio. **8** Tial tenu lin sankte, ĉar la panon de via Dio li alportas; sankta li estu por vi, ĉar sankta estas Mi, la Eternulo, kiu sanktigas vin. **9** Se filino de pastro senhonorigis per malĉastado, ŝi senhonorigas sian patron: oni forbruligu ŝin per fajro. **10** La granda pastro inter siaj fratoj, tiu, sur kies kapon estas verſita la sankta oleo, kaj kiu estas konsekrata, por porti la vestojn, ne devas nudigi sian kapon nek disiiri siajn vestojn. **11** Kaj al neniu mortinto li venu; eĉ

per sia patro aŭ sia patrino li sin ne malpurigu. **12** ordonojn, por ke ili ne portu sur si pekon kaj ne Kaj el la sanktejo li ne eliru, kaj li ne malhonoru mortu en ĝi, se ili tion malhonorus: Mi estas la la sanktejon de sia Dio; ĉar sanktigo per la sankta Eternulo, kiu ilin sanktigas. **10** Kaj nenu laiko oleo de lia Dio estas sur li: Mi estas la Eternulo. **13** manĝu sanktaĵon; loĝanto ĉe pastro kaj ankaŭ Edzinon li prenu al si virgulinon. **14** Vidvinon, dungito ne manĝu sanktaĵon. **11** Se pastro acetas forpušitinton, senhonorigiton, aŭ malċastulinon homon per sia mono, tiu povas manĝi tion; kaj li ne prenu, sed nur virgulinon el sia popolo li tiuj, kiuj naskiĝis en lia domo, povas manĝi lian prenu kiel edzinon. **15** Kaj li ne senhonorigu sian panon. **12** Se filino de pastro edziniĝis kun viro semon en sia popolo, ĉar Mi estas la Eternulo, laika, ŝi ne manĝu el la levataj sanktaĵoj. **13** Sed kiu lin sanktigas. **16** Kaj la Eternulo ekparolis al se filino de pastro fariĝis vidvino aŭ eksedzino Moseo, dirante: **17** Diru al Aaron jene: Se iu el via kaj ŝi ne havas infanojn, kaj ŝi revenis en la idaro en liaj generacioj havos ian kriplajon, li ne domon de sia patro, kiel ŝi estis en sia juneco, alproksimiĝu, por alporti la panon de sia Dio. **18** tiam ŝi povas manĝi la panon de sia patro; sed Ĉar nenu, kiu havas ian kriplajon, alproksimiĝu: neniu laiko devas ĝin manĝi. **14** Se iu manĝis nek blindulo, nek lamulo, nek platnazulo, nek sanktaĵon per eraro, li aldonu al ĝi kvinonon de monstrulo, **19** nek homo, kiu havas rompitajn valorojn kaj redonu al la pastro la sanktaĵon. **15** kruron aŭ rompitajn brakojn, **20** nek ĝibulo, nek Ili ne malhonoru la sanktaĵojn de la Izraelidoj, ftizulo, nek makulokululo, nek aknulo, nek favulo, kiujn ili oferlevas al la Eternulo. **16** Kaj ili ne nek herniulo. **21** Neniu, kiu havas kriplajon el la ŝarĝo sur sin la kulpon de la krimo, manĝante idaro de Aaron la patro, alproksimiĝu, por alporti siajn sanktaĵojn; ĉar Mi estas la Eternulo, kiu ilin la fajroferojn de la Eternulo: li havas kriplajon, sanktigas. **17** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, tial li ne alproksimiĝu, por alporti la panon de sia dirante: **18** Parolu al Aaron kaj al liaj filoj kaj al Dio. **22** La panon de sia Dio el la plejsanktaĵoj kaj ĉiu Izraelidoj, kaj diru al ili: Se iu el la domo el la sanktaĵoj li povas manĝi. **23** Sed al la kurteno de Izrael aŭ el la fremduloj inter Izrael alportas li ne aliru kaj al la altaro li ne alproksimiĝu, ĉar li sian oferon, ĉu ĝi estas promesitaĵo aŭ ĉu ĝi estas havas kriplajon; por ke li ne malhonoru Mian sanktan nomon en tio, kion ili konsekras al Mi: Mi estas la Eternulo. **3** Diru al ili: Se iu en viaj generacioj el via tuta idaro aliros al la sanktaĵoj, kiujn la Izraelidoj konsekras al la Eternulo, kaj li havos sur si malpurajon, tiam tiu animo ekstermiĝos de antaŭ Mi: Mi estas la Eternulo. **4** Se iu el la idaro de Aaron havos lepron aŭ elfluon, tiu ne manĝu la sanktaĵojn, ĝis li puriĝos. Kiu ektuŝis iun, kiu malpuriĝis per mortinto, aŭ kiu havas elfluon de semo; **5** aŭ kiu ektuŝis ian rampaĵon, per kiu li malpuriĝis, aŭ iun homon, de kiu li malpuriĝis per ia lia malpurajo; **6** tiu, ektuŝinte tion, estos malpura ĝis la vespero, kaj li ne manĝu la sanktaĵojn, antaŭ ol li estos lavinta sian korpon per akvo. **7** Post la subiro de la suno li fariĝos pura, kaj tiam li povas manĝi la sanktaĵojn, ĉar tio estas lia mangajo. **8** Kadavraĵon kaj ion, kion dissiris bestoj, li ne manĝu, por ke li ne malpuriĝu per tio: Mi estas la Eternulo. **9** Kaj ili observu Mian

22 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:

2 Diru al Aaron kaj al liaj filoj, ke ili agu singarde koncerne la sanktaĵojn de la Izraelidoj, kaj ili ne malhonoru Mian sanktan nomon en tio, kion ili konsekras al Mi: Mi estas la Eternulo. **3** Diru al ili: Se iu en viaj generacioj el via tuta idaro aliros al la sanktaĵoj, kiujn la Izraelidoj konsekras al la Eternulo, kaj li havos sur si malpurajon, tiam tiu animo ekstermiĝos de antaŭ Mi: Mi estas la Eternulo. **4** Se iu el la idaro de Aaron havos lepron aŭ elfluon, tiu ne manĝu la sanktaĵojn, ĝis li puriĝos. Kiu ektuŝis iun, kiu malpuriĝis per mortinto, aŭ kiu havas elfluon de semo; **5** aŭ kiu ektuŝis ian rampaĵon, per kiu li malpuriĝis, aŭ iun homon, de kiu li malpuriĝis per ia lia malpurajo; **6** tiu, ektuŝinte tion, estos malpura ĝis la vespero, kaj li ne manĝu la sanktaĵojn, antaŭ ol li estos lavinta sian korpon per akvo. **7** Post la subiro de la suno li fariĝos pura, kaj tiam li povas manĝi la sanktaĵojn, ĉar tio estas lia mangajo. **8** Kadavraĵon kaj ion, kion dissiris bestoj, li ne manĝu, por ke li ne malpuriĝu per tio: Mi estas la Eternulo. **9** Kaj ili observu Mian

21 Kaj se iu alportas pacoferon al la Eternulo, por plenumi promeson aŭ memvole, el grandaj aŭ malgrandaj brutoj, ĝi estu sendifekta, por ke ĝi placu; nenia difekto estu sur ĝi. **22** Beston blindan aŭ difektitan aŭ kriplan aŭ absceshavan aŭ aknohanvan aŭ favan ne alportu al la Eternulo; kaj ne donu ilin kiel fajroferon sur la altaron de la Eternulo. **23** Bovon aŭ ŝafon, kiu havas tro longajn aŭ tro mallongajn membrojn, vi povas alporti kiel oferon memvolan, sed kiel promesita ofero ĝi ne akiruos plaĉon. **24** Beston, kiu havas testikon kunpremitan, disbatitan, deſiritan, aŭ fortranĉitan, ne alportu al la Eternulo, kaj en via lando ne faru tion. **25** Kaj el la manoj de alilandulo ne alportu tiajn kiel panon de via Dio; ĉar kriplajo estas sur ili, difektaĵo estas sur ili: ili ne akiruos al vi plaĉon. **26** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **27** Kiam naskiĝos bovido aŭ ŝafido aŭ kaprido, tiam ĝi restu dum sep tagoj sub sia patrino, kaj de post la oka tago kaj plue ĝi povas akiri plaĉon kiel fajrofero al la Eternulo. **28** Sed nek bovon, nek ŝafon buĉu kun ĝia ido en unu tago. **29** Se vi alportas dankoferon al la Eternulo,

ofuru ĝin tiel, ke ĝi akiru por vi plaĉon. **30** En sep ŝafidojn sendifektajn jaraĝajn kaj unu bovidon la sama tago oni devas ĝin manĝi; ne lasu iom kaj du viršafojn; ili estu brulofero al la Eternulo; el ĝi ĝis la mateno: Mi estas la Eternulo. **31** Kaj kaj kune kun ili farunoferon kaj veršoferon, observu Miajn ordonojn kaj plenumu ilin: Mi estas fajroferon, agrablan odorajon al la Eternulo. **19** la Eternulo. **32** Kaj ne malhonoru Mian sanktan Pretigū ankaŭ unu kapron kiel pekoferon, kaj du nomon, kaj Mi estu sankta inter la Izraelidoj: jaraĝajn ŝafidojn kiel pacoferon. **20** Kaj la pastro Mi estas la Eternulo, kiu sanktigas vin, **33** kiu skuu ilin kune kun la unuaproductaj panoj kiel elkondukis vin el la lando Egipa, por esti por vi skuoferon antaŭ la Eternulo, kun la du ŝafidoj; Dio. Mi estas la Eternulo.

23 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante:

Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: La festoj de la Eternulo, kiujn vi nomos sanktaj kunvenoj, jen ili estas, Mijaj festoj. **3** Dum ses tagoj faru laboron; sed la sepa tago estas sabato de ripozo, sankta kunveno, nenian laboron faru; ĝi estu sabato al la Eternulo en ĉiu viaj loĝejoj. **4** Jen estas la festoj de la Eternulo, sanktaj kunvenoj, kiujn vi kunvokados en ilia tempo: **5** en la unua monato, en la dek-kvara tago de la monato, ĉirkaŭ la vespero, estas Pasko al la Eternulo. **6** Kaj en la dek-kvina tago de tiu monato estas la festo de macoj al la Eternulo; dum sep tagoj manĝu macojn. **7** En la unua tago estu ĉe vi sankta kunveno, faru nenian laboron. **8** Kaj alportadu fajroferojn al la Eternulo dum sep tagoj; en la sepa tago estu sankta kunveno, faru nenian laboron. **9** Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: **10** Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi venos en la landon, kiun Mi donas al vi, kaj vi rikoltos ĝian rikolton, tiam alportu al la pastro la unuan garbon el via rikolto. **11** Kaj li skuos la garbon antaŭ la Eternulo, por ke vi akiru plaĉon; en la morgaŭa tago post la festo la pastro ĝin skuos. **12** Kaj vi pretigu en la tago, kiam estos skuata via garbo, sendifektan ŝafidon jaraĝan kiel bruloferon al la Eternulo. **13** Kaj kun ĝi, kiel farunoferon, du dekonojn de efo da delikata faruno, miksa kun oleo, kiel fajroferon al la Eternulo, kiel agrablan odorajon, kaj kun ĝi, kiel veršoferon, kvaronon de hino da vino. **14** Kaj panon kaj rostitajn grajnojn kaj freŝajn grajnojn ne manĝu ĝis tiu tago mem, en kiu vi alportos la oferon al via Dio; ĝi estu eterna leĝo por viaj generacioj en ĉiu viaj loĝejoj. **15** Kaj kalkulu al vi de post la morgaŭa tago post la festo, de post la tago, en kiu vi alportis la garbon por skuado, sep plenajn semajnojn. **16** Ĝis la morgaŭa tago post la sepa semajno kalkulek tagojn, kaj tiam vi alportos novan farunoferon al la Eternulo. **17** El viaj loĝejoj alportu du panojn de skuofero; el du dekonoj de efo da delikata faruno ili estu; fermento ili estu bakitaj; tio estos unuaj produktoj por la Eternulo. **18** Kaj alportu kune kun la panoj

sep ŝafidojn sendifektajn jaraĝajn kaj unu bovidon la sama tago oni devas ĝin manĝi; ne lasu iom kaj du viršafojn; ili estu brulofero al la Eternulo; el ĝi ĝis la mateno: Mi estas la Eternulo. **31** Kaj kaj kune kun ili farunoferon kaj veršoferon, observu Miajn ordonojn kaj plenumu ilin: Mi estas fajroferon, agrablan odorajon al la Eternulo. **19** la Eternulo. **32** Kaj ne malhonoru Mian sanktan Pretigū ankaŭ unu kapron kiel pekoferon, kaj du nomon, kaj Mi estu sankta inter la Izraelidoj: jaraĝajn ŝafidojn kiel pacoferon. **20** Kaj la pastro Mi estas la Eternulo, kiu sanktigas vin, **33** kiu skuu ilin kune kun la unuaproductaj panoj kiel elkondukis vin el la lando Egipa, por esti por vi skuoferon antaŭ la Eternulo, kun la du ŝafidoj; ĝi estu sankta ĉe al la Eternulo por la pastro.

21 Kaj proklamu en tiu tago: sankta kunveno estu ĉe vi, faru nenian laboron; tio estu eterna leĝo en ĉiu viaj loĝejoj en viaj generacioj. **22** Kaj kiam vi rikoltos la rikolton en via lando, ne rikoltu ĉion ĝis la rando de via kampo dum via rikoltado, kaj la postrestaĵon de via rikolto ne kolektu; por la malriĉulo kaj por la fremdulo lasu tion: Mi estas la Eternulo, via Dio. **23** Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: **24** Diru al la Izraelidoj jene: En la sepa monato, en la unua tago de la monato, estu ĉe vi festo, memorigado per trumpetado, sankta kunveno. **25** Faru nenian laboron; kaj alportu fajroferon al la Eternulo. **26** Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: **27** Sed en la deka tago de tiu sepa monato estu tago de pekliberigo, sankta kunveno estu ĉe vi; kaj humiligu vian animon kaj alportu fajroferon al la Eternulo. **28** Kaj faru nenian laboron en tiu tago, ĉar ĝi estas tago de pekliberigo, por pekliberigi vin antaŭ la Eternulo, via Dio. **29** Ĉiu animo, kiu ne humiligos sin en tiu tago, ekstermiĝos el inter sia popolo. **30** Se iu animo faros ian laboron en tiu tago, Mi ekstermos tiun animon el inter ĝia popolo. **31** Faru nenian laboron; ĝi estu eterna leĝo en viaj generacioj en ĉiu viaj loĝejoj. **32** Granda sabato ĝi estu por vi; kaj humiligu viajn animojn; vespre en la naŭa tago de la monato, de vespero ĝis vespero festu vian sabaton. **33** Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: **34** Diru al la Izraelidoj jene: Komencante de la dek-kvina tago de tiu sepa monato estu festo de latubo dum sep tagoj al la Eternulo. **35** En la unua tago estu sankta kunveno, faru nenian laboron. **36** Dum sep tagoj alportadu fajroferojn al la Eternulo; en la oka tago estu ĉe vi sankta kunveno, kaj alportu fajroferon al la Eternulo; ferma festo ĝi estas, faru nenian laboron. **37** Tio estas la festoj de la Eternulo, kiujn vi nomos sanktaj kunvenoj, por alporti fajroferon al la Eternulo, bruloferon kaj farunoferon, bučoferon kaj veršoferojn, ĉiu en ĝia tago; **38** krom la sabatoj de la Eternulo kaj krom viaj donoj kaj krom ĉiu viaj promesoj, kaj krom ĉiu viaj memvolaj oferoj, kiujn vi donos al la Eternulo. **39** Kaj en la dek-kvina tago de la sepa

monato, kiam vi kolektos la produktajon de la mortigita. **17** Se iu mortigos iun homon, oni lin tero, festu la feston de la Eternulo dum sep tagoj; mortigu. **18** Kiu mortigos bruton, tiu pagu pro en la unua tago estu festo kaj en la oka tago estu ĝi: beston pro besto. **19** Se iu faris difekton al festo. **20** Kaj prenu al vi en la unua tago fruktojn sia proksimulo, oni faru al li tiel, kiel li faris: **20** de belaj arboj, branĉojn de palmoj kaj branĉojn de rompon pro rompo, okulon pro okulo, denton densaj arboj kaj de apudriveraj salikoj; kaj gajigu pro dento; kian difekton li faris al homo, tian vin antaŭ la Eternulo, via Dio, dum sep tagoj. **21** Kaj kiu mortigis bruton, pagu Kaj festu tiun feston de la Eternulo dum sep tagoj pro ĝi; sed kiu mortigis homon, estu mortigita. en la jaro; eterna leĝo tio estu en viaj generacioj; **22** La sama juĝo estu ĉe vi ĉu por fremdulo, ĉu en la sepa monato festu ĝin. **23** En laŭboj logu por indiĝeno; ĉar Mi estas la Eternulo, via Dio. **23** dum sep tagoj, ĉiu indiĝeno en Izraelo logu en Kaj Moseo diris al la Izraelidoj, kaj oni elirigis la laŭboj; **24** por ke sciu viaj generacioj, ke en laŭboj blaspheminton ekster la tendaron kaj mortigis lin Mi logigis la Izraelidojn, kiam Mi elkondukis ilin per ŝtonoj; kaj la Izraelidoj faris, kiel la Eternulo el la lando Egipta: Mi estas la Eternulo, via Dio. **24** ordonis al Moseo.

Kaj Moseo diris pri la festoj de la Eternulo al la Izraelidoj.

25 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo sur la monto Sinaj, dirante: **2** Parolu al la Izraelidoj,

24 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: kaj diru al ili: Kiam vi venos en la landon, kiun **2** Ordono al la Izraelidoj, ke ili alportadu al Mi donas al vi, tiam la tero ripozu sabaton al la vi oleon olivan, puran, pistitan, por lumigado, Eternulo. **3** Dum ses jaroj prisemu vian kampon por ke lucerno brulu ĉiam. **3** Ekster la kurteno de kaj dum ses jaroj pritrancu vian vinberĝardenon la atesto en la tabernaklo de kurveno Aaron ĝin kaj kolektu iliajn produktajojn; **4** sed en la sepa ĉiam aranĝadu de vespero ĝis mateno antaŭ la jaro estu sabato de ripozo por la tero, sabato Eternulo; tio estu eterna leĝo en viaj generacioj. **4** al la Eternulo: vian kampon ne prisemu kaj Sur la pure ora kandelabro li aranĝadu la lumojn vian vinberĝardenon ne pritrancu. **5** Kio mem antaŭ la Eternulo ĉiam. **5** Kaj prenu delikatan elkreskos post via rikolto, tion ne rikoltu, kaj farunon kaj baku el ĝi dek du panojn; el du la vinberojn de viaj nepritrancitaj branĉoj ne dekonoj de efo estu ĉiu pano; **6** kaj aranĝu ilin deprenu: tio estu jaro de ripozo por la tero. **6** Kaj en du vicoj, po ses en vico, sur la pure ora tablo la produktajoj de la sabata tero estu manĝaĵo por antaŭ la Eternulo. **7** Kaj metu sur ĉiu vicon puran vi ĉiu: por vi, por via sklavo, por via sklavino, kaj olibanon, kaj tio estos ĉe la pano memorofero, por via dungito kaj por via kunloĝanto, kiu ĉiu logas fajrofero al la Eternulo. **8** En ĉiu tago sabata ĉe vi. **7** Kaj por via bruto kaj por la bestoj, kiu oni ĉiam aranĝu tion antaŭ la Eternulo; de la estas sur via tero, ĉiu ĝiaj produktajoj estu kiel Izraelidoj ĝi estu eterna interligo. **9** Kaj ĝi estu manĝaĵo. **8** Kaj kalkulu al vi sep sabatajn jarojn, por Aaron kaj por liaj filoj, kaj ili manĝu ĝin sur sep fojojn po sep jaroj, ke vi havu en la sep sabataj sankta loko, ĉar tio estas plejsankta por li el la jaroj kvardek naŭ jarojn. **9** Kaj proklamu per fajroferoj de la Eternulo; tio estu eterna leĝo. **10** trumpetado en la sepa monato, en la deka tago de Kaj eliris iu filo de virino Izraelida kaj de viro la monato; en la tago de pekliberigo trumpetu en Egipta inter la Izraelidojn, kaj en la tendaro la filo via tuta lando. **10** Kaj sanktigu la kvindekan jaron, de la Izraelidino ekkverelis kun Izraelido; **11** kaj la kaj proklamu liberecon en la lando por ĉiu ĝiaj filo de la Izraelidino insultis la nomon de Dio kaj logantoj: jubileo ĝi estu por vi; kaj revenu ĉiu al sia blasfemis; kaj oni venigis lin al Moseo. La nomo de posedajo, kaj ĉiu revenu al sia familio. **11** Jubileo lia patrino estis Ŝelomit, filino de Dibri el la tribo ĝi estu por vi, la kvindeka jaro; ne semu, kaj ne de Dan. **12** Kaj oni metis lin en malliberejon, ĝis rikoltu tion, kio mem elkreskis, kaj ne deprenu oni ricevos precizan decidon de la Eternulo. **13** Kaj la berojn de la nepritrancitaj vinberbranĉoj. **12** la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante: **14** Elirigu Ĉar jubileo ĝi estas, sankta ĝi estu por vi; de la blaspheminton ekster la tendaron; kaj ĉiu, kiu la kampo manĝu ĝiajn produktajojn. **13** En tiu aŭdis, metu siajn manojn sur lian kapon, kaj la jubilea jaro ĉiu revenu al sia posedajo. **14** Kaj se vi tutu komunumo mortigu lin per ŝtonoj. **15** Kaj al la ion vendos al via proksimulo, aŭ se vi aĉetos el la Izraelidoj diru jene: Ĉiu, kiu blasfemos sian Dion, manoj de via proksimulo, unu ne malprofitigu portos sian pekon. **16** Kiu insultas la nomon de la la alian. **15** Laŭ la kalkulo de la jaroj post la Eternulo, tiu estu mortigita; per ŝtonoj mortigu jubileo aĉetu de via proksimulo; laŭ la kalkulo de lin la tutu komunumo. Ĉu fremdulo, ĉu indiĝeno, la jaroj de produktado li vendu al vi. **16** Laŭ la se li blasfemos la nomon de la Eternulo, estu multeco de la jaroj pligrandigu la prezon, kaj ju

pli malmultaj estas la jaroj, des pli malgrandigu la li monon, ne postulu de li procentojn, kaj donante prezon; ĉar la nombron de la rikoltoj li vendas al al li manĝajon, ne postulu ĝian pligrandigon.

vi. 17 Kaj ne malprofitigu unu la alian, kaj timu 38 Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vian Dion; ĉar Mi estas la Eternulo, via Dio. 18 vin el la lando Egipta, por doni al vi la landon Kaj plenumu Miajn legojn, kaj Miajn decidojn Kanaanan, por esti via Dio. 39 Kiam malriĉigoj observu kaj plenumu ilin, kaj tiam vi loĝos en la apud vi via frato kaj li estos vendita al vi, tiam ne lando sendanĝere. 19 Kaj la tero donados siajn ŝargu lin per laborado sklava; 40 kiel dungito, kiel fruktojn, kaj vi manĝados ĝissate, kaj vi loĝos sur pasloĝanto li estu ĉe vi; ĝis la jubilea jaro li servu ĝi sendanĝere. 20 Kaj se vi diros: Kion ni manĝos ĉe vi; 41 kaj tiam li foriru de vi, li mem kaj ankaŭ en la sepa jaro, kiam ni ne semos kaj ne enkolektos liaj filoj kun li, kaj li revenu al sia familio kaj al niajn produktaĵojn? 21 Mi sendos al vi Mian benon la posedajo de siaj patroj. 42 Ĉar ili estas Miaj en la sesa jaro, kaj ĝi alportos produktaĵojn por sklavoj, kiujn Mi elkondukis el la lando Egipta; tri jaroj. 22 Kaj vi semos en la oka jaro, sed vi ili ne estu vendataj, kiel oni vendas sklavojn. 43 manĝos la produktaĵojn malnovajn ĝis la naŭa Ne regu ilin kun krueleco, kaj timu vian Dion. 44 jaro; ĝis venos la rikolto de ĝiaj produktaĵoj, vi Via sklavo kaj via sklavino, kiujn vi povas havi, manĝos malnovajn. 23 Kaj la tero ne estu vendata devas esti el la popoloj, kiuj estas ĉirkau vi; el ili por ĉiam; ĉar al Mi apartenas la tero, ĉar vi estas aĉetu sklavon kaj sklavinon. 45 Ankaŭ el la idoj de fremduloj kaj pasloĝantoj ĉe Mi. 24 Kaj sur la tutaj la pasloĝantoj, kiuj fremdule loĝas ĉe vi, el ili vi tero de via posedado permesu liberigon de la povas aĉeti, kaj el iliaj familioj, kiuj estas ĉe vi tero. 25 Se via frato malriĉigoj kaj vendos ion de kaj kiuj naskiĝis en via lando; ili povas esti via sia posedajo, sed venos reaĉetanto, lia proksima posedaĵo. 46 Kaj vi povas transdoni ilin herede al parenco, tiam li povu reaĉeti la venditajon de sia viaj filoj post vi kiel porĉiaman posedaĵon; ilin frato. 26 Kaj se iu ne trovos por si reaĉetanton, vi povas uzi kiel sklavojn, sed super viaj fratoj, sed li mem fariĝos sufice bonstata, kaj havos tiom, super Izraelidoj, ne regu unuj super aliaj kun ke li povos reaĉeti, 27 tiam li kalkulu la jarojn de krueleco. 47 Kaj se fremdulo aŭ pasloĝanto ĉe vi la venditeco, kaj la restajojn li redonu al tiu, al kiu estos bonstata, kaj via frato malriĉigoj antaŭ li li vendis; kaj li revenu al sia posedaĵo. 28 Sed se li kaj vendos sin al la fremdulo aŭ pasloĝanto ĉe vi ne havos sufice, por redoni al li, tiam lia venditajo aŭ al ido de familio de fremdulo: 48 post la vendo restu en la manojo de la aĉetinto ĝis la jubilea restas al li rajto de elaĉeto; iu el liaj fratoj elaĉetu jaro; sed en la jubilea jaro ĝi foriru, kaj li revenu lin. 49 Aŭ lia onklo, aŭ filo de lia onklo elaĉetu lin, al sia posedaĵo. 29 Kaj se iu vendos loĝeblan aŭ iu el lia parenco, el lia familio elaĉetu lin; aŭ domon en urbo, kiun ĉirkauas muro, tiam ĝi estas se lia stato suficius, li mem sin elaĉetos. 50 Kaj li reaĉetebla ĝis la fino de jaro post ĝia vendo; en la faru prikalkulon kun sia aĉetinto, de la jaro, en daŭro de jaro ĝi estas reaĉetebla. 30 Sed se ĝi ne kiu li sin vendis, ĝis la jaro jubilea; kaj la mono, estos reaĉetita antaŭ la fino de tuta jaro, tiam la pro kiu li vendis sin, devas esti redonita laŭ la domo, kiu estas en urbo ĉirkauita de muro, restas nombro de la jaroj; kiel dungito li estu ĉe li. 51 por ĉiam ĉe ĝia aĉetinto en liaj generacioj; ĝi ne Se restas ankoraŭ multe da jaroj, tiam proporcio foriras en jaro jubilea. 31 La domoj en la vilaĝoj al ili li redonu elaĉeton pro si el la mono, pro ne ĉirkauitaj de muro estu kalkulataj kiel kampo kiu li estis aĉetita. 52 Se restas malmulte da jaroj da tero; oni povas ilin reaĉeti, kaj en jubilea jaro ĝis la jubilea jaro, tiam li kalkulu tion al li kaj ili foriras. 32 Koncerne la urbojn de la Levidoj, la proporcio al la jaroj li redonu pro si elaĉeton. domoj en la urboj de ilia posedaĵo, la Levidoj 53 Kiel latūjara dungito li estu ĉe li, kaj ĉi tiu ne ĉiam havas la rajton de reaĉeto. 33 Se iu elaĉetos regu lin kruele antaŭ viaj okuloj. 54 Kaj se li ne ion de la Levidoj, tiam la vendita domo aŭ la elaĉetigoj tiamaniere, tiam li foriru en la jubilea urba posedaĵo foriras en la jubilea jaro; ĉar la jaro, li kune kun siaj infanoj. 55 Ĉar Miaj sklavoj domoj en la urboj de la Levidoj estas ilia posedaĵo estas la Izraelidoj; ili estas Miaj sklavoj, kiujn Mi inter la Izraelidoj. 34 Kaj la kampoj ĉirkau iliaj elkondukis el la lando Egipta: Mi estas la Eternulo, urboj ne estu vendataj, ĉar tio estas ilia porĉiamma via Dio.

posedaĵo. 35 Se via frato malriĉigoj kaj lia brako malfortiĝos apud vi, tiam subtenu lin; ĉu li estas fremdulo, ĉu pasloĝanto, li vivu kun vi. 36 Ne prenu de li procentojn nek alkreskon, kaj timu vian Dion, ke via frato vivu kun vi. 37 Donante al

26 Ne faru al vi idolojn, kaj figurojn kaj statuojn ne starigu ĉe vi, kaj ŝtonojn kun bildoj ne kuŝigu en via lando, por adorklinigi super ili: ĉar Mi estas la Eternulo, via Dio. 2 Miajn

sabatojn observu, kaj Mian sanktejon respektugu: vin venĝan glavon, kiu venĝos pro la interligo; Mi estas la Eternulo. **3** Se vi agos laŭ Mij leĝoj kaj vi kolektiĝos en viaj urboj, kaj Mi sendos kaj observos Mijon ordonojn kaj plenumos ilin, peston en vian mezon, kaj vi estos fordonitaj en **4** tiam Mi donos al vi pluvojn iliatempe, kaj la manojoj de la malamiko. **26** Kiam Mi rompos al tero donos siajn produktaĵojn, kaj la kampa arbo vi la apogon de la pano, tiam dek virinoj bakos donos siajn fruktojn. **5** Kaj la tempo de drašado vian panon en unu forno kaj redonos vian panon daŭros ĝis la enkolektado de la vinberoj, pesante, kaj vi manĝos kaj ne satiĝos. **27** Kaj se kaj la enkolektado de vinberoj daŭros ĝis la vi malgraŭ tio ne obeos Min, kaj spitos Min: **28** semado, kaj vi manĝos vian panon sate kaj vi tiam Mi iros kontraŭ vin kolere, kaj Mi punos logos sendanĝere en via lando. **6** Kaj Mi donos vin sepoble pro viaj pekoj. **29** Kaj vi manĝos la pacon al via lando, kaj kiam vi kuſos, neniu vin karnon de viaj filoj, kaj la karnon de viaj filinoj timigos; kaj Mi forigos la malbonajn bestojn el vi manĝos. **30** Kaj Mi detruos viajn altaĵojn kaj la lando, kaj glavo ne trapasos vian landon. **7** ruinigos viajn kolonojn de la suno, kaj Mi jetos Kaj vi pelos viajn malamikojn, kaj ili falos antaŭ viajn kadavrojn sur la rompitajojn de viaj idoloj, vi de glavo. **8** Kaj kvin al vi pelos centon, kaj kaj Mia animo abomenos vin. **31** Kaj Mi faros el viaj cent el vi pelos dekmilon; kaj viaj malamikoj falos urboj dezerton, kaj Mi ruinigos viajn sanktejojn, antaŭ vi de glavo. **9** Kaj Mi turnos Min al vi kaj kaj Mi ne flaros viajn agrablajn odorajojn. **32** kreskigos vin kaj multigos vin, kaj Mi fortikigos Kaj Mi dezertigas la teron, ke miregos pri ĝi Mian interligon kun vi. **10** Kaj vi manĝos grenon viaj malamikoj, kiu ĵeklogos sur ĝi. **33** Kaj vin malnovan pasintjaran, kaj vi elportos la malnovan Mi disjetos inter la popolojn, kaj Mi nudigos pro la nova. **11** Kaj Mi starigos Mian loĝejon inter post vi glavon; kaj via tero estos dezerta kaj viaj vi, kaj Mia animo vin ne abomenos. **12** Kaj Mi urboj estos ruinigitaj. **34** Tiam la tero ricevos iros inter vi, kaj Mi estos via Dio, kaj vi estos kontentigoj pri siaj sabatoj dum la tuta tempo de Mia popolo. **13** Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu sia dezerteco, kiam vi estos en la lando de viaj elkondukiti vin el la lando Egipta, por ke vi ne estu malamikoj; tiam ripozos la tero kaj kontentigos iliaj sklavoj; kaj Mi rompis la bastonojn de via jugo sin pri siaj sabatoj. **35** Dum la tuta tempo de kaj ekirigis vin kun levita kapo. **14** Sed se vi ne dezerteco ĝi ripozos, kiom ĝi ne ripozis en viaj obeos Min kaj ne faros ĉiujn ĉi tiujn ordonojn; **15** sabatoj, kiam vi logis sur ĝi. **36** Kaj al la restintoj kaj se vi malestimos Mijon leĝojn kaj se via animo el vi Mi sendos timon en ilian koron en la lando abomenos Mijon decidojn, kaj vi ne plenumos de iliaj malamikoj; kaj pelos ilin brueto de falanta ĉiujn Mijon ordonojn, rompante Mian interligon: folio, kaj ili kuros, kiel oni kuras de glavo, kaj **16** tiam ankaŭ Mi faros al vi tion: Mi sendos sur vin ili falos, kiam neniu ilin persekutos. **37** Kaj ili teruron, maldikiĝon, kaj febron, kiu ĵenkonsumas la falos unu sur alian, kiel de glavo, dum neniu ilin okulojn kaj senfortigas la animon; kaj vi semos pelos; kaj vi ne havos forton por stari antaŭ viaj viajn semojn vane, ilin manĝos viaj malamikoj. **38** Kaj vi pereos inter la popoloj, kaj **17** Kaj Mi turnos Mian vizaĝon kontraŭ vin, kaj formanĝos vin la lando de viaj malamikoj. **39** Kaj vi falos antaŭ viaj malamikoj, kaj regos vin viaj la restintoj el vi senfortigas pro siaj pekoj en la malamantoj, kaj vi kuros, kiam neniu pelos vin. **40** Tiam ili konfesos sepoble pligrandigos la punon pro viaj pekoj. **19** sian kulpon kaj la kulpon de siaj patroj en la Kaj Mi rompos vian fieran obstinecon, kaj Mi faros malbonagoj, kiu ĵen ili faris kontraŭ Mi kaj pri kio vian ĉielon kiel fero kaj vian teron kiel kupro. **20** ili spitos Min. **41** Ankaŭ Mi iris kontraŭ ilin kaj Kaj vane konsumiĝos via forto; via tero ne donos envenigis ilin en la landon de iliaj malamikoj; kaj siajn produktaĵojn, kaj la arboj de la tero ne donos se tiam humiliĝos ilia koro ne cirkumcidita kaj siajn fruktojn. **21** Kaj se vi malgraŭ tio ne obeos Min se ili donos kontentigoj pri siaj pekoj, **42** tiam kaj ne volos obei Min, tiam Mi aldonos sepoble da Mi rememoros Mian interligon kun Jakob, kaj frapoj laŭ viaj pekoj. **22** Kaj Mi venigos sur vin la Mian interligon kun Isaak kaj Mian interligon sovaĝajn bestojn, kaj ili formanĝos viajn infanojn kun Abraham Mi rememoros, kaj la landon Mi kaj ekstermos viajn brutojn kaj malmultigos vin rememoros. **43** La lando estos forlasita de ili tiel, ke viaj vojoj dezertiĝos. **23** Se ankaŭ per tio vi kaj ricevos kontentigoj pri siaj sabatoj, kiam ĝi ne humiliĝos, sed plue agos kontraŭ Mi: **24** tiam dezertiĝos post ili; kaj ili donos kontentigoj pri ankaŭ Mi agos kontraŭ vi, kaj Mi ankaŭ frapo sian kulpoj, ĉar ili malrespektis Mijon decidojn kaj vin sepoble pro viaj pekoj. **25** Kaj Mi venigos sur Mijon leĝojn ilia animo abomenis. **44** Kaj tamen,

kiam ili estos en la lando de siaj malamikoj, Mi la afero restu laŭ via taksado. **18** Sed se post la ne malestimos ilin, kaj ne abomenos ilin tiom, jubilea jaro li dediĉos sian kampon, tiam la pastro por ekstermi ilin, por nenigi Mian interligon kun kalkulu al li la monon laŭ la jaroj, kiuj restas ĝis ili; ĉar Mi estas la Eternulo, ilia Dio. **45** Kaj Mi la jubilea jaro, kaj tion oni deprenu de via takso. rememoras por ili la interligon kun la antaŭuloj, **19** Se la dediĉinto volos elaĉeti la kampon, tiam li kiujn Mi elkondukis el la lando Egipta antaŭ la aldono kvinonon de la mono laŭ via taksado, kaj okuloj de la popoloj, por esti ilia Dio: Mi estas ĝi restos lia. **20** Sed se li ne elaĉetas la kampon la Eternulo. **46** Tio estas la leĝo kaj decidoj kaj kaj la kampo estos vendita al alia homo, tiam instruoj, kiujn starigis la Eternulo inter Si kaj la ĝi ne estos plu elaĉetebla. **21** Kaj tiu kampo, Izraelidoj sur la monto Sinaj per Moseo.

27 Kaj la Eternulo ekkarolis al Moseo, dirante:

2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Se iu faros sanktan promeson dediĉi animon laŭ via taksado al la Eternulo, **3** tiam via taksado devas esti: pro virseksulo en la aĝo de dudek jaroj ĝis sesdek jaroj via taksado estu kvindek sikloj da argento laŭ la sankta siklo. **4** Kaj se tio estos virino, tiam via taksado estu tridek sikloj. **5** Kaj se tio estos aĝulo de kvin jaroj ĝis dudek jaroj, via taksado estu pro viro dudek sikloj kaj pro virino dek sikloj. **6** Se tio estos aĝulo de unu monato ĝis kvin jaroj, tiam via taksado estu pro viro kvin sikloj da argento kaj pro virino via taksado estu tri sikloj da argento. **7** Kaj se en la aĝo de sesdek jaroj kaj pli, tiam, se tio estos viro, via taksado estu dek kvin sikloj kaj pro virino dek sikloj. **8** Kaj se li estas tro malriĉa por tia taksado, tiam oni starigu lin antaŭ la pastro kaj la pastro taksu lin: konforme al la bonhaveco de la promesinto la pastro lin taksu. **9** Se tio estas bruto el tiaj, kiajn oni ofere alportas al la Eternulo, tiam ĉio, kio estas donita al la Eternulo, estu sankta. **10** Oni ne devas ĝin ŝangi nek anstataŭigi ĝin, bonan per malbona aŭ malbonan per bona; se tamen iu anstataŭigos bruton per bruto, tiam ĝi kaj ankaŭ ĝia anstataŭigo fariĝu konsekrita. **11** Se tio estas ia bruto malpura, el tiaj, kiajn oni ne alportas ofere al la Eternulo, tiam oni starigu la bruton antaŭ la pastro; **12** kaj la pastro taksos ĝin, ĉu ĝi estas bona, ĉu malbona; kiel taksos la pastro, tiel ĝi estu. **13** Se la promesinto volos ĝin elaĉeti, li aldonu kvinonon al via takso. **14** Se iu dediĉos sian domon kiel sanktaĵon al la Eternulo, tiam la pastro ĝin taksu, ĉu ĝi estas bona, ĉu malbona; kiel la pastro ĝin taksos, tiel ĝi restu. **15** Sed se la dediĉinto volos elaĉeti sian domon, tiam li aldonu kvinonon de la mono de via takso, kaj ĝi restos lia.

16 Se el sia posedata kampo iu dediĉos ion al la Eternulo, tiam via taksado devas esti proporia al ĝia semitaĵo: pro semitaĵo en la kvanto de homero da hordeo estu la takso kvindek sikloj da argento. **17** Se de jubilea jaro li dediĉas sian kampon, tiam

la afero restu laŭ via taksado. **18** Sed se post la ne malestimos ilin, kaj ne abomenos ilin tiom, jubilea jaro li dediĉos sian kampon, tiam la pastro por ekstermi ilin, por nenigi Mian interligon kun kalkulu al li la monon laŭ la jaroj, kiuj restas ĝis ili; ĉar Mi estas la Eternulo, ilia Dio. **45** Kaj Mi la jubilea jaro, kaj tion oni deprenu de via takso. rememoras por ili la interligon kun la antaŭuloj, **19** Se la dediĉinto volos elaĉeti la kampon, tiam li kiujn Mi elkondukis el la lando Egipta antaŭ la aldono kvinonon de la mono laŭ via taksado, kaj okuloj de la popoloj, por esti ilia Dio: Mi estas ĝi restos lia. **20** Sed se li ne elaĉetas la kampon la Eternulo. **46** Tio estas la leĝo kaj decidoj kaj kaj la kampo estos vendita al alia homo, tiam instruoj, kiujn starigis la Eternulo inter Si kaj la ĝi ne estos plu elaĉetebla. **21** Kaj tiu kampo, kiam ĝi foriros en la jubilea jaro, estos konsekrita al la Eternulo, kiel kampo prijurita: ĝi fariĝos posedajo de la pastro. **22** Kaj se iu dediĉos al la Eternulo kampon, kiu li aĉetis kaj kiu ne estas el la kampoj de lia hereda posedajo, **23** tiam la pastro kalkulu al li la takson ĝis la jubilea jaro, kaj li donu la takson en tiu tago, kiel konsekraĵon al la Eternulo. **24** En la jubilea jaro la kampo revenos al tiu, de kiu oni ĝin aĉetis, al kiu apartenas hereda posedado de tiu tero. **25** Ĉiu via taksado estu laŭ la sankta siklo: el dudek geroj konsistu la siklo. **26** Nur unuenaskiton, kiu el la brutoj apartenas al la Eternulo pro sia unuenaskiteco, neniu dediĉu: ĉu ĝi estas bovo, ĉu ĝi estas ŝafo, ĝi apartenas al la Eternulo. **27** Se ĝi estas bruto malpura, tiam oni devas elaĉeti ĝin laŭ via taksado kaj aldoni al la valoro kvinonon; se ĝi ne estos elaĉetita, oni vendu ĝin laŭ via taksado. **28** Nur ĉio konsekrita, kion iu konsekris al la Eternulo, el ĉio, kio apartenas al li, ĉu ĝi estas homo, ĉu bruto, ĉu posedata kampo, ne estu vendata nek elaĉetata. Ĉio konsekrita estas plejsanktaĵo de la Eternulo. **29** Ĉiu konsekrita, kiu estos konsekrita el la homoj, ne estu elaĉetita; li devas morti. **30** Ĉiu dekonajo el la tero, el la semitaĵo de la tero, el la fruktoj de la arboj apartenas al la Eternulo; ĝi estas sanktaĵo de la Eternulo. **31** Se iu volos elaĉeti ion el sia dekonajo, li aldonu al la valoro kvinonon. **32** Kaj ĉiu dekono el la bovoj kaj ŝafoj, el ĉio, kio pasas sub la bastono de paštanto, la deka estu konsekrita al la Eternulo. **33** Oni ne devas esplori, ĉu ĝi estas bona aŭ malbona, kaj oni ĝin devas ne anstataŭigi; se iu ĝin anstataŭigos, tiam ĝi kaj ĝia anstataŭajo estu sanktaĵoj kaj ne estu elaĉetataj. **34** Tio estas la ordonoj, kiujn la Eternulo ordonis al Moseo per la Izraelidoj sur la monto Sinaj.

Nombroj

1 Kaj la Eternulo eparolis al Moseo en la dezerto Sinaj en la tabernaklo de kunveno en la unua tago de la dua monato de la dua jaro post ilia eliro el la lando Egipta, dirante: **2** Prikalkulu la tutan komunumon de la Izraelidoj laŭ iliaj familioj, laŭ iliaj patrodomoj, laŭ la nombro de la nomoj de ĉiu virseksuloj laŭkape. **3** De la aĝuloj de dudek jaroj kaj pli, ĉiu, kiuj taŭgas por milito en Izrael, prikalkulu ilin laŭ iliaj taĉmentoj, vi kaj Aaron. **4** Kaj kun vi estu po unu homo el ĉiu tribo, homo, kiu estas ĉeo en sia patrodomo. **5** Kaj jen estas la nomoj de la viroj, kiuj staros kun vi: de Ruben staru Elicur, filo de Ŝeuder; **6** de Simeon, Ŝelumiela, filo de Curišadaj; **7** de Jehuda, Naħšon, filo de Aminadab; **8** de Isāhar, Netanel, filo de Cuar; **9** de Zebulun, Eliab, filo de Ĥelon; **10** de la filoj de Jozef: de Efraim, Elišama, filo de Amihud; de Manase, Gamliel, filo de Pedacur; **11** de Benjamen, Abidan, filo de Gideoni; **12** de Dan, Añiezer, filo de Amišadaj; **13** de Aśer, Pagiel, filo de Oħran; **14** de Gad, Eljasaf, filo de Deuel; **15** de Naftali, Aħira, filo de Enan. **16** Tio estas la distingitoj el la komunumo, la estroj de la triboj de siaj patroj, la ĉefoj de la miloj de Izrael. **17** Kaj Moseo kaj Aaron prenis tiujn virojn, cititajn laŭ iliaj nomoj. **18** Kaj la tutan komunumon ili kunvenigis en la unua tago de la dua monato; kaj la kunvenintoj legitimis sin laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombroj de la nomoj, de la aĝuloj de dudek jaroj kaj pli, laŭkape, **19** kiel la Eternulo ordonis al Moseo. Kaj li prikalkulis ilin en la dezerto Sinaj. **20** Kaj montriĝis, ke la filoj de Ruben, la unuenaskito de Izrael, laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj laŭkape, ĉiu virseksuloj en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **21** prezentis en la tribo de Ruben la nombron de kvardek ses mil kvincent. **22** La filoj de Simeon laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, kalkulitaj laŭ la nombro da nomoj laŭkape, ĉiu virseksuloj en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **23** prezentis en la tribo de Simeon la nombron de kvindek naŭ mil tricent. **24** La filoj de Gad laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **25** prezentis en la tribo de Gad la nombron de kvardek kvin mil sescent kvindek. **26** La filoj de Jehuda laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **27** prezentis en la tribo de Jehuda la nombron de sepdek kvar

mil sescent. **28** La filoj de Isāhar laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **29** prezentis en la tribo de Isāhar la nombron de kvindek kvar mil kvartcent. **30** La filoj de Zebulun laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **31** prezentis en la tribo de Zebulun la nombron de kvindek sep mil kvartcent. **32** La filoj de Jozef, la filoj de Efraim laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **33** prezentis en la tribo de Efraim la nombron de kvardek mil kvincent. **34** La filoj de Manase laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **35** prezentis en la tribo de Manase la nombron de tridek du mil ducent. **36** La filoj de Benjamen laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **37** prezentis en la tribo de Benjamen la nombron de tridek kvin mil kvartcent. **38** La filoj de Dan laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **39** prezentis en la tribo de Dan la nombron de sesdek du mil sepcent. **40** La filoj de Aśer laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **41** prezentis en la tribo de Aśer la nombron de kvardek unu mil kvincent. **42** La filoj de Naftali laŭ sia deveno, laŭ siaj familioj, laŭ siaj patrodomoj, laŭ la nombro da nomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj, **43** prezentis en la tribo de Naftali la nombron de kvindek tri mil kvartcent. **44** Tio estas la kalkulitoj, kiujn kalkulis Moseo kaj Aaron kaj la princoj de Izrael, dek du homoj, po unu el ĉiu patrodomo. **45** Kaj la nombro de ĉiu kalkulitoj el la Izraelidoj laŭ iliaj patrodomoj, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ĉiu militkapablaj en Izrael, **46** la nombro de ĉiu kalkulitoj estis sescent tri mil kvincent kvindek. **47** Sed la Levidoj laŭ sia patrodomo ne estis kalkulitaj inter ili. **48** Ĉar la Eternulo eparolis al Moseo, dirante: **49** Nur la tribon de Levi ne prikalkulu, kaj ne metu ilian nombron mezen de la Izraelidoj. **50** Sed vi komisiu al la Levidoj la tabernaklon de atesto kaj ĉiu ĝiaj objektojn, kaj ĉion, kio apartenas al ĝi; ili portaudu la tabernaklon kaj ĉiu ĝiaj objektojn, kaj ili priservu ĝin, kaj ĉirkau la tabernaklo ili starigu siajn tendojn. **51** Kaj kiam la tabernaklo

devos forlasi sian lokon, tiam la Levidoj ĝin levu; la Manaseidoj estas Gamliel, filo de Pedacur; **21** kaj kiam la tabernaklo devos resti sur loko, tiam kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas tridek du la Levidoj ĝin starigu; sed se laikoj alproksimiĝos, mil ducent. **22** Poste la tribo de Benjamen; kaj li estu mortigita. **52** Kaj la Izraelidoj aranĝos sin la princo de la Benamenidoj estas Abidan, filo ĉiu en sia tendaro kaj ĉiu apud sia standardo, de Gideoni; **23** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj laŭ siaj taĉmentoj. **53** Sed la Levidoj starigu siajn estas tridek kvin mil kvarecent. **24** Ĉiuj kalkulitoj tendojn ĉirkaŭ la tabernaklo de atesto, por ke ne de la tendaro de Efraim estas cent ok mil cent trifu kolero la komunumon de la Izraelidoj; kaj la laŭ iliaj taĉmentoj; ili elmoviĝu la triaj. **25** La Levidoj plenumos la gardadon de la tabernaklo standardo de la tendaro de Dan estu norde, laŭ de atesto. **54** Kaj tiel faris la Izraelidoj; konforme iliaj taĉmentoj; kaj la princo de la Danidoj estas al ĉio, kion la Eternulo ordonis al Moseo, tiel ili Ahiezer, filo de Amišadaj; **26** kaj lia taĉmento kaj faris.

2 Kaj la Eternulo ekarolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: **2** La Izraelidoj starigu siajn tendojn ĉiu apud sia standardo, apud la signoj de sia patrodomo; iom malproksime ĉirkaŭ la tabernaklo de kunveno ili starigu siajn tendojn. **3** En la antaŭa parto, oriente, staros tendare la standardo de la tendaro de Jehuda, laŭ iliaj taĉmentoj; kaj la princo de la Jehuadoj estas Nahšon, filo de Aminadab; **4** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas sepdek kvar mil sescent. **5** Apude staru la tribo de Isaĥar; kaj la princo de la Isaĥaridoj estas Netanel, filo de Cuar; **6** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas kvindek kvar mil kvarecent. **7** Poste la tribo de Zebulun; kaj la princo de la Zebulunidoj estas Eliab, filo de Hélon; **8** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas kvindek sep mil kvarecent. **9** Ĉiuj kalkulitoj de la tendaro de Jehuda estas cent okdek ses mil kvarecent laŭ iliaj taĉmentoj; ili elmoviĝu la unuaj. **10** La standardo de la tendaro de Ruben estu sude, laŭ iliaj taĉmentoj; kaj la princo de la Rubenidoj estas Elicur, filo de Ŝedeur; **11** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas kvardek ses mil kvarecent. **12** Apude staru la tribo de Simeon; kaj la princo de la Simeonidoj estas Ŝelumiel, filo de Curišadaj; **13** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas kvindek naŭ mil tricent. **14** Poste la tribo de Gad; kaj la princo de la Gadidoj estas Eljasaf, filo de Deuel; **15** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas kvardek kvin mil sescent kvindek. **16** Ĉiuj kalkulitoj de la tendaro de Ruben estas cent kvindek unu mil kvarecent kvindek laŭ iliaj taĉmentoj; ili elmoviĝu la duaj. **17** Poste elmoviĝu kun la tabernaklo de kunveno la tendaro de la Levidoj inter la tendaroj; kiel ili staros tendare, tiel ili elmoviĝu, ĉiu laŭ sia loko kun siaj standardoj. **18** La standardo de la tendaro de Efraim, laŭ iliaj taĉmentoj, estu okidente; kaj la princo de la Efraimidoj estas Elišama, filo de Amihud; **19** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas kvardek mil kvarecent. **20** Apude estu la tribo de Manase; kaj la princo de

kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas sesdek du mil sepcent. **27** Apude staru tendare la tribo de Ašer; kaj la princo de la Ašeridoj estas Pagiel, filo de Ohran; **28** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas kvardek unu mil kvarecent. **29** Poste la tribo de Naftali; kaj la princo de la Naftaliidoj estas Ahira, filo de Enan; **30** kaj lia taĉmento kaj ĝiaj kalkulitoj estas kvindek tri mil kvarecent. **31** Ĉiuj kalkulitoj de la tendaro de Dan estas cent kvindek sep mil sescent; ili elmoviĝu la lastaj kun siaj standardoj. **32** Tio estas la kalkulitoj de la Izraelidoj laŭ iliaj patrodomoj. Ĉiuj kalkulitoj de la tendaroj, laŭ iliaj taĉmentoj, estas sescent tri mil kvarecent kvindek. **33** Sed la Levidoj ne estis kalkulitaj inter la Izraelidoj; kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **34** Kaj la Izraelidoj faris konforme al ĉio, kion la Eternulo ordonis al Moseo: tiel ili starigis tendare kun siaj standardoj, kaj tiel ili elmoviĝadis, ĉiu laŭ sia familio, laŭ sia patrodomo.

3 Kaj jen estas la genealogio de Aaron kaj Moseo en tiu tempo, kiam la Eternulo parolis al Moseo sur la monto Sinaj. **2** Jen estas la nomoj de la filoj de Aaron: la unuenaskito Nadab, kaj Abihu, Eleazar, kaj Itamar. **3** Tio estas la nomoj de la filoj de Aaron, la pastroj sanktoleitaj, kiujn li konsekris por pastri. **4** Sed Nadab kaj Abihu mortis antaŭ la Eternulo, kiam ili oferalportis fremdan fajron antaŭ la Eternulon en la dezerto Sinaj; kaj filojn ili ne havis. Kaj pastris Eleazar kaj Itamar apud Aaron ilia patro. **5** Kaj la Eternulo ekarolis al Moseo, dirante: **6** Alvenigu la tribon de Levi, kaj starigu ĝin antaŭ la pastro Aaron, ke ili servu lin. **7** Kaj ili plenumu gardon koncerne lin kaj koncerne la tutan komunumon antaŭ la tabernaklo de kunveno, por servi la servojn de la tabernaklo. **8** Kaj ili gardu ĉiujn objektojn de la tabernaklo de kunveno kaj la gardotajon de la Izraelidoj, por servi la servojn de la tabernaklo. **9** Kaj donu la Levidojn al Aaron kaj al liaj filoj; ili estu fordonitaj al li el la Izraelidoj. **10** Kaj Aaronon kaj liajn filojn oficialigu, ke ili plenumadu sian pastradon; se laikoj en tion enmikiĝos, li estu mortigita. **11**

Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **12** iliaj kalkulitoj laŭ la nombro de ĉiu virseksuloj Jen Mi prenis la Levidojn el inter la Izraelidoj en la aĝo de unu monato kaj pli estas ses mil anstataŭ ĉiu unuenaskitoj utermalfermintoj el la ducent. **35** Kaj la estro de la patrodomo de la Izraelidoj; la Levidoj estu do Miaj; **13** ĉar al Mi familioj de Merari estas Curiel, filo de Abihail; ili apartenas ĉiu unuenaskitoj; en la tago, en kiu Mi devas havi siajn tendojn flanke de la tabernaklo, batis ĉiu unuenaskitoj en la lando Egipta, Mi norde. **36** Kaj sub la kontrolo kaj gardado de la dediĉis al Mi ĉiu unuenaskitoj en Izrael, de filoj de Merari estas la tabuloj de la tabernaklo homo ĝis bruto; Miaj ili estu: Mi estas la Eternulo. kaj ĝiaj stangoj kaj ĝiaj kolonoj kaj ĝiaj bazoj kaj **14** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la dezerto ĉiu ĝiaj vazoj kaj ĝia tuta aranĝajo, **37** kaj la Sinaj, dirante: **15** Prikalkulu la Levidojn laŭ iliaj kolonoj de la karto ĉirkaue kaj iliaj bazoj kaj iliaj patrodomoj, laŭ iliaj familioj; ĉiu virseksulon en najloj kaj iliaj ŝnuroj. **38** Kaj antaŭ la tabernaklo, la aĝo de unu monato kaj pli prikalkulu. **16** Kaj en la antaŭa parto de la tabernaklo de kunveno, Moseo prikalkulis ilin laŭ la diro de la Eternulo, oriente, havos siajn tendojn Moseo kaj Aaron kaj kiel estis ordonite. **17** Kaj jenaj estis la filoj de Levi iliaj filoj, plenumante la gardadon de la sanktejo, laŭ iliaj nomoj: Geršon kaj Kehat kaj Merari. **18** por gardi la Izraelidojn; sed se laiko alproksimiĝos, Kaj jen estas la nomoj de la filoj de Geršon laŭ iliaj li estu mortigita. **39** Ĉiu kalkulitaj Levidoj, kiujn familioj: Libni kaj Ŝimej. **19** Kaj la filoj de Kehat laŭ prikalkulis Moseo kaj Aaron laŭ la ordono de la iliaj familioj: Amram kaj Jichar, Ĥebron kaj Uziel. Eternulo, laŭ iliaj familioj, ĉiu virseksuloj en la **20** Kaj la filoj de Merari laŭ iliaj familioj: Mâhli aĝo de unu monato kaj pli, estis dudek du mil. **40** kaj Muši. Tio estas la familioj de Levi laŭ iliaj Kaj la Eternulo diris al Moseo: Pri kalkulu ĉiu unuenaskitajn virseksulojn inter la Izraelidoj en kaj la familio de la Ŝimeidoj; tio estas la familioj la aĝo de unu monato kaj pli, kaj faru registron de de la Geršonidoj. **22** Iliaj kalkulitoj laŭ la nombro iliaj nomoj. **41** Kaj prenu la Levidojn por Mi, kiu de ĉiu virseksuloj en la aĝo de unu monato kaj pli estas la Eternulo, anstataŭ ĉiu unuenaskitoj el la prezenteras la nombron de sep mil kvintcent. **23** La Izraelidoj, kaj la brutojn de la Levidoj anstataŭ ĉiu familioj de la Geršonidoj devas havi siajn tendojn unuenaskitoj el la brutoj de la Izraelidoj. **42** Kaj malantaŭ la tabernaklo, okcidente. **24** Kaj la estro Moseo prikalkulis, kiel ordonis al li la Eternulo, de la patrodomo de la Geršonidoj estas Eljasaf, filo ĉiu unuenaskitoj el la Izraelidoj. **43** Kaj estis de Lael. **25** Kaj sub la gardado de la Geršonidoj en ĉiu unuenaskitaj virseksuloj laŭ la nombro de la tabernaklo de kunveno estas la tabernaklo, kaj la nomoj en la aĝo de unu monato kaj pli laundo, ĝiaj kovriloj, kaj la kovrotuko de la pordo la kalkulo dudek du mil ducent sepdek tri. **44** de la tabernaklo de kunveno, **26** kaj la kurtenoj de Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **45** la korto, kaj la kovrotuko de la pordo de la korto, Prenu la Levidojn anstataŭ ĉiu unuenaskitoj el la kiu estas ĉirkaŭ la tabernaklo kaj ĉirkaŭ la altaro, Izraelidoj, kaj la brutojn de la Levidoj anstataŭ kaj la ŝnuroj kun ĉiu aranĝajo. **27** Kaj de Kehat iliaj brutoj, kaj la Levidoj apartenu al Mi: Mi estas estas la familio de la Amramidoj kaj la familio de la Eternulo. **46** Kaj elācete pro la ducent sepdek la Jicharidoj kaj la familio de la Ĥebronidoj kaj la tri, kiuj estas superfluaj kompare kun la nombro familio de la Uzielidoj; tio estas la familioj de la de la Levidoj el la unuenaskitoj el la Izraelidoj, **47** Kehatidoj. **28** Laŭ la nombro de ĉiu virseksuloj prenu po kvin sikloj pro ĉiu kapo, laŭ la sankta en la aĝo de unu monato kaj pli ili estas ok mil siklo prenu, po dudek geroj en siklo; **48** kaj donu sescent, plenumantaj gardadon de la sanktejo. **29** la monon al Aaron kaj al iliaj filoj, elācete pro La familioj de la Kehatidoj devas havi siajn tendojn la superfluaj inter ili. **49** Kaj Moseo prenis la flanke de la tabernaklo, sude. **30** Kaj la estro de la monon de la elāceto de la superfluaj kompare kun patrodomo de la familioj de la Kehatidoj estas tiuj, kiuj estas elācetitaj per la Levidoj. **50** De la Elcafano, filo de Uziel. **31** Kaj sub ilia gardado estu la unuenaskitoj de la Izraelidoj li prenis la monon, la kesto kaj la tablo kaj la kandelabro kaj la altaroj, mil tricent sesdek kvin siklojn laŭ la sankta siklo. kaj la sanktaj vazoj, per kiuj oni faras la servardon, **51** Kaj Moseo donis la monon de la elācetoj al kaj la kurteno kaj ĉiu ĝiaj apartenajoj. **32** Kaj la Aaron kaj al iliaj filoj, laŭ la diro de la Eternulo, estro de la estroj de la Levidoj estas Eleazar, filo kiel ordonis la Eternulo al Moseo.

de la pastro Aaron; li kontrolas la plenumantojn de la gardado de la sanktejo. **33** De Merari estas **4** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: **2** Prikalkulu la filojn de Kehat el inter la Levidoj laŭ iliaj familioj, laŭ iliaj patrodomoj, **3** en la aĝo de tridek jaroj kaj pli, ĝis la aĝo de

kvindek jaroj, ĉiujn kapablajn por servi, por fari la filojn de Geršon laŭ iliaj patrodomoj, laŭ iliaj laboron en la tabernaklo de kunveno. **4** Tio estas familioj. **23** De la havantaj la aĝon de tridek la servado de la Kehatidoj en la tabernaklo de jaroj kaj pli ĝis la havantaj la aĝon de kvindek kunveno, en la plejsanktejo. **5** Aaron kaj liaj filoj jaroj kalkulu ilin, ĉiujn, kiuj estas kapablaj por la eniru, kiam la tendaro devos elmoviĝi, kaj ili servado, por plenumi laboron en la tabernaklo deprenu la kovrantan kurtenon kaj kovru per ĝi de kunveno. **24** Tio estas la laboro de la familioj la keston de atesto. **6** Kaj ili metu sur ĝin tegon el Geršonidoj, por servi kaj por porti: **25** ili portu la antilopaj feloj, kaj ili sternu supre bluan tukon, tapiŝojn de la tabernaklo, kaj la tabernaklon de kaj ili enmetu ĝiajn stangojn. **7** Kaj sur la tablo kunveno, ĝian kovrilon, kaj la tegon el la antilopaj de la panoj de propono ili sternu bluan tukon, feloj, kiuj estas super ĝi supre, kaj la kovrotukon kaj ili metu sur ĝin la pladojn kaj la kulerojn de la pordo de la tabernaklo de kunveno, **26** kaj la tasojn kaj la pokalojn de la verſoferoj; kaj kaj la kurtenojn de la korto, kaj la kovrotukon ĝia konstanta pano estu sur ĝi. **8** Kaj ili sternu de la pordego de la korto, kiuj estas ĉirkaŭ la sur tio ruĝan tukon kaj kovru ĝin per tego el tabernaklo kaj ĉirkaŭ la altaro, kaj iliajn ŝnurojn antilopaj feloj, kaj ili enmetu ĝiajn stangojn. **9** Kaj kaj ĉiujn iliajn servajn objektojn; kaj ĉion, kion ili prenu bluan tukon kaj kovru la kandelabron de oni devas fari ĝe ili, ili faru. **27** Laŭ la ordono de lumigado kaj ĝiajn lucernojn kaj ĝiajn prenilojn Aaron kaj de liaj filoj estu la tuta laborado de la kaj ĝiajn cindrujojn, kaj ĉiujn ĝiajn oleujojn, kiuj Geršonidoj, koncerne ĉian ilian portadon kaj ĉian estas uzataj ĝe ĝi. **10** Kaj ili metu ĝin kaj ĉiujn ilian laboradon; kaj metu sub ilian gardadon ĉion, ĝiajn apartenajojn en tegon el antilopaj feloj, kaj kion ili portas. **28** Tio estas la laboro de la familioj ili metu tion sur portilon. **11** Kaj sur la ora altaro de la Geršonidoj en la tabernaklo de kunveno; ili sternu bluan tukon kaj tegu ĝin per tego el kaj la kontrolon super ili havas Itamar, filo de la antilopaj feloj, kaj ili enmetu ĝiajn stangojn. **12** pastro Aaron. **29** La filojn de Merari prikalkulu laŭ Kaj ili prenu ĉiujn objektojn de servado, per kiuj iliaj familioj, laŭ ilia patrodomo. **30** De la havantaj oni servas en la sanktejo, kaj ili metu tion en la aĝon de tridek jaroj kaj pli ĝis la havantaj bluan tukon kaj tegu tion per tego el antilopaj la aĝon de kvindek jaroj prikalkulu ilin, ĉiujn feloj kaj metu sur portilon. **13** Kaj ili purigu la servokapablajn, por plenumi la laborojn de la altaron de la cindro kaj sternu sur ĝi purpuran tabernaklo de kunveno. **31** Kaj jen estas la ofico de tukon. **14** Kaj ili metu sur ĝin ĉiujn ĝiajn objektojn, ilia portado ĝe ilia tuta laborado en la tabernaklo per kiuj oni servas sur ĝi, la karbujojn, la forkojn de kunveno: ili portu la tabulojn de la tabernaklo kaj la ŝovelilojn kaj la kalikojn, ĉiujn objektojn de kaj ĝiajn riglilojn kaj ĝiajn kolonojn kaj ĝiajn la altaro, kaj ili sternu sur ĝi tegon el antilopajbazojn; **32** kaj la kolonojn de la korto ĉirkaue kaj feloj, kaj ili enmetu ĝiajn stangojn. **15** Kiam Aaron iliajn bazojn kaj la najlojn kaj la ŝnurojn kun ĉiuj kaj liaj filoj finos la kovradon de la sanktejo kaj iliaj apartenajoj kaj kun ĉiuj iliaj servobjektoj; kaj de ĉiuj objektoj de la sanktejo ĝe la elmoviĝo laŭnome prikalkulu ĉiujn objektojn, kiujn ili ofice de la tendaro, tiom venos la filoj de Kehat, por devas porti. **33** Tio estas la laboro de la familioj de porti; sed ili ne ektu la sanktaĵojn, por ke ili ne la Merariidoj ĝe ilia tuta laborado en la tabernaklo mortu. Tio estas la portajo de la filoj de Kehat de kunveno, sub la kontrolo de Itamar, filo de la ĉe la tabernaklo de kunveno. **16** Sub la gardado pastro Aaron. **34** Kaj Moseo kaj Aaron kaj la estroj de Eleazar, filo de la pastro Aaron, estas la oleo de la komunumo prikalkulis la Kehatidojn laŭ iliaj por la lumigado kaj la bonodoraj incensoj kaj la familio kaj laŭ ilia patrodomo, **35** de la havantaj konstanta farunofero kaj la oleo de sanktigado, la aĝon de tridek jaroj kaj pli ĝis la havantaj la gardado de la tuta tabernaklo, kaj de ĉio, kio aĝon de kvindek jaroj, ĉiujn servokapablajn por estas en ĝi, de la sanktejo kaj de ĝiaj objektoj. **17** la laborado en la tabernaklo de kunveno. **36** Kaj Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, ilia kalkulita nombro laŭ iliaj familioj estis du dirante: **18** Ne pereigu la tribon de la familioj mil sepcent kvindek. **37** Tio estas la kalkulitoj Kehatidaj inter la Levidoj; **19** sed tion faru al ili, de la familioj Kehatidaj, de ĉiuj laborantoj en la por ke ili vivu kaj ne mortu, kiam ili alproksimiĝos tabernaklo de kunveno, kiujn prikalkulis Moseo al la plejsanktejo: Aaron kaj liaj filoj eniru kaj kaj Aaron laŭ la diro de la Eternulo per Moseo. starigu ilin ĉiun ĉe lia servo kaj ĉe lia portotaĵo; **38** Kaj la kalkulitoj de la filoj de Geršon laŭ iliaj **20** sed ili ne aliru, por rigardi, kiel oni dismetas la familioj kaj laŭ ilia patrodomo, **39** de la havantaj sanktaĵojn, por ke ili ne mortu. **21** Kaj la Eternulo la aĝon de tridek jaroj kaj pli ĝis la havantaj la ekparolis al Moseo, dirante: **22** Prikalkulu ankaŭ aĝon de kvindek jaroj, ĉiuj servokapablaj por la

laborado en la tabernaklo de kunveno, **40** ilia estos kaſita antaŭ ŝia edzo, ĉar ŝi malpuriĝis kaſe, nombro laŭ iliaj familioj, laŭ ilia patrodomo, estis kaj ne estos atestanto pri ŝi kaj ŝi ne estos kaptita; du mil sescent tridek. **41** Tio estas la kalkulito de **14** sed atakos lin spirito de jaluzo kaj li jaluzos sian la familioj de la filoj de Geršon, de ĉiu laborantoj edzinon, kiam ŝi estos malpuriĝinta, aŭ atakos lin en la tabernaklo de kunveno, kiujn prikalkulis spirito de jaluzo kaj li jaluzos sian edzinon, kiam ŝi Moseo kaj Aaron laŭ la ordono de la Eternulo. **15** tiam la edzo alkonduku **42** Kaj la kalkulitoj de la familioj de la filoj de Merari laŭ iliaj familioj, laŭ ilia patrodomo, **43** oferon dekonon de efo da hordea faruno; li ne de la havantaj la aĝon de tridek jaroj kaj pli verſu sur ĝin oleon kaj ne metu sur ĝin olibanon, ĝis la havantaj la aĝon de kvindek jaroj, ĉiuj **16** Kaj tio estas farunofero de jaluzo, farunofero de servokapablaj por la laborado en la tabernaklo de memorigo, memorigante pri malbonago. **17** Kaj la kunveno, **44** ilia nombro laŭ iliaj familioj estis tri pastro alproksimigos ŝin kaj starigos ŝin antaŭ la mil ducent. **45** Tio estas la kalkulitoj de la familioj de la filoj de Merari, kiujn prikalkulis Moseo kaj Aaron laŭ la diro de la Eternulo per Moseo. **46** Ĉiuj Eternulo; **18** Kaj la pastro prenos sanktan akvon kalkulitoj, kiujn prikalkulis Moseo kaj Aaron kaj la estroj de Izrael, la Levidoj laŭ iliaj familioj kaj laŭ en argila vazo, kaj iom da tero, kiu estos sur la ilia patrodomo, **47** de la havantaj la aĝon de tridek jaroj kaj pli ĝis la havantaj la aĝon de kvindek jaroj, ĉiuj servokapablaj por plenumi laboron kaj en la akvon. **19** Kaj la pastro starigos la virinon plenumi porton en la tabernaklo de kunveno, **48** maldolĉa, malbeniga. **20** Kaj la pastro ŝin ĵurligos, ilia nombro estis ok mil kvincent okdek. **49** Laŭ la diro de la Eternulo per Moseo ili estis kalkulitaj, kaj diros al la virino: Se neniu viro kuſis kun ĉiu laŭ sia laboro kaj portado, kalkulitaj, kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

5 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:

2 Ordonu al la Izraelidoj, ke ili elsendu el la tendaro ĉiujn leprulojn, kaj ĉiujn, kiuj havas elfluon, kaj ĉiujn, kiuj malpuriĝis de mortinto. **3** Kiel virojn, tiel ankaŭ virinojn elsendu, ekster la tendaron elsendu ilin, por ke ili ne malpurigu siajn tendarojn, inter kiuj Mi logas. **4** Kaj la Izraelidoj faris tiel, kaj ili elsendis ilin ekster la tendaron; kiel diris la Eternulo al Moseo, tiel faris la Izraelidoj. **5** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **6** Diru al la Izraelidoj: Se viro aŭ virino faros ian pekon kontraŭ homo, farante per tio krimon kontraŭ la Eternulo, kaj tiu animo kulpigis, **7** tiam ili konfesu sian pekon, kiun ili faris, kaj ili kompensi sian kulpon plene kaj aldonu ĝian kvilon, kaj donu al tiu, kontraŭ kiu ili kulpigis. **8** Sed se tiu homo ne havas parencon, al kiu oni povus kompensi la kulpon, tiam la kompenso de la kulpo apartenas al la Eternulo, por la pastro, krom la virſafo de pekliberigo, per kiu li estos pekliberigita. **9** Kaj ĉiu oferdono el ĉiuj sanktaĵoj de la Izraelidoj, kiujn ili alportas al la pastro, apartenas al li. **10** Kaj ĉies sanktigitaĵo al li apartenas. Se iu ion donas al la pastro, ĝi apartenu al li. **11** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **12** Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Se ies edzino forflankiĝos kaj pekos kontraŭ li, **13** kaj iu viro kuſos kun ŝi sekskuniĝe, kaj tio

14 sed atakos lin spirito de jaluzo kaj li jaluzos sian edzinon, kiam ŝi estos malpuriĝinta, aŭ atakos lin spirito de jaluzo kaj li jaluzos sian edzinon, kiam ŝi ne estos malpuriĝanta: **15** tiam la edzo alkonduku **16** Kaj la pastro prenos sanktan akvon en la akvon. **17** Kaj la pastro starigos la virinon de jaluzo, kaj en la mano de la pastro estos akvo farunoferon de la memorigo, tiun farunoferon de ĵaluzo, kaj en la mano de la pastro estas akvo de ĵaluzo, kaj diros al la virino: Se neniu viro kuſis kun alia viro anstataŭ via edzo, tiam restu sendifekta de ĉi tiu maldolĉa malbeniga akvo; **18** Kaj la pastro ŝin ĵurligos, kaj diros al la virino: Se neniu viro kuſis kun vi malpuriĝis kaj iu viro kuſis kun vi krom via edzo — **19** la pastro ĵurligos la virinon per ĵuro de malbeno, kaj la pastro diros al la virino: Tiam la Eternulo fordonu vin al la malbeno kaj al ĵuro inter via popolo, farante vian femuron maldikiĝinta kaj vian ventron ŝvelinta; **20** kaj ĉi tiu malbeniga akvo eniru en viajn internaĵojn, por ke ŝvelu via ventro kaj maldiĉiĝu via femuro. Kaj la virino diros: Amen, amen! **21** Kaj la pastro enskribos tiun ĵurligon en libro kaj lavos ĝin per la maldolĉa akvo. **22** Kaj li trinkigas al la virino la maldolcan malbenigan akvon, kaj eniros en ŝin la malbeniga akvo por maldolco. **23** Kaj la pastro prenos el la mano de la virino la farunoferon de jaluzo, kaj li skuos la farunoferon antaŭ la Eternulo kaj portos ĝin al la altaro. **24** Kaj la pastro prenos plenmanon el la farunofero, ĝian parton de memorigo, kaj bruligos sur la altaro, kaj poste li trinkigas al la virino la akvon. **25** Kaj kiam li estos trinkiginta al ŝi la akvon, tiam, se ŝi malpuriĝis kaj pekis kontraŭ sia edzo, eniros en ŝin la malbeniga akvo por maldolco, kaj ŝvelos ŝia ventro kaj maldiĉigos ŝia femuro; kaj la virino fariĝos malbeno inter sia popolo. **26** Sed se la virino ne malpuriĝis kaj ŝi estas pura, tiam ŝi restos sendifekta kaj povos naski infanojn. **27** Tio estas la lego pri la jaluzo, kiam virino forflankiĝos kun alia viro anstataŭ

sia edzo kaj malpuriĝos, **30** aŭ kiam viro atakos spirito de jaluzo kaj li jaluzos sian edzinon; tiam li starigu la edzinon antaŭ la Eternulo, kaj la pastro agu kun ŝi laŭ la tutaj tioj lego. **31** Kaj la edzo estos pura de kulpo, kaj la edzino portos sian pekon.

6 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:

2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Se viro aŭ virino decidos fari sanktan promeson de konsekriĝo, por konsekri sin al la Eternulo, **3** tiam li devas deteni sin de vino kaj de ebriigaĵo, vinagron vinan kaj vinagron de ebriigaĵoj li ne devas trinki, kaj nenian trinkajon el vinberoj li devas trinki, kaj vinberojn freŝajn aŭ sekigitajn li ne devas mangi. **4** Dum la tutaj tempo de sia konsekriteco li devas mangi nenion, kio estas farita el vinberoj, de la kernoj ĝis la selo. **5** Dum la tutaj tempo de la promesita konsekriteco razilo ne devas ekuvi lian kapon; ĝis la finiĝo de la tempo, por kiu li konsekris sin al la Eternulo, li estas sankta; li lasu libere kreski la harojn de sia kapo. **6** Dum la tutaj tempo, por kiu li konsekris sin al la Eternulo, li ne aliru al mortinta korpo. **7** Ne ĉe sia patro, nek ĉe sia patrino, nek ĉe sia frato, nek ĉe sia fratino li malpuriĝu, se ili mortis; ĉar konsekro al lia Dio estas sur lia kapo. **8** Dum la tutaj tempo de sia konsekriteco li estas sankta al la Eternulo.

9 Kaj se iu mortos apud li subite, neatendite, kaj li malpurigos sian konsekritan kapon, li pritondus sian kapon en la tago de sia puriĝo, en la separata tago li ĝin pritondus; **10** kaj en la oka tago li alportu du turtojn aŭ du kolombidojn al la pastro, al la pordo de la tabernaklo de kunveno. **11** Kaj la pastro faros el unu pekoferon kaj el la dua bruloferon, kaj li pekliberigos lin de tio, kion li pekis per la mortinta korpo, kaj li sanktigos lian kapon en tiu tago. **12** Kaj li konsekros sin al la Eternulo por la tempo de sia konsekriteco, kaj li alportos jaragan ŝafidon kiel kulpoferon; kaj la tempo antaŭa perdos sian valoron, ĉar lia konsekriteco malpuriĝis. **13** Kaj jen estas la lego pri la konsekrito: kiam finiĝos la tempo de lia konsekriteco, oni venigu lin al la pordo de la tabernaklo de kunveno; **14** kaj li alportu kiel oferon al la Eternulo unu jaragan ŝafidon sendifektan kiel bruloferon, kaj unu jaragan ŝafidinon sendifektan kiel pekoferon, kaj unu viršafon sendifektan kiel pacoferon, **15** kaj korbon da macoj el delikata faruno, kukojn miksitajn kun oleo, kaj flanojn nefermentintajn, ŝmiritajn per oleo, kaj ilian farunoferon kaj veršoferon. **16** Kaj la pastro prezentes tion antaŭ la Eternulon kaj faros lian pekoferon kaj lian bruloferon. **17** Kaj el la viršafon li faros pacoferon al la Eternulo

kune kun la korbo da macoj, kaj la pastro faros konsekrito pritondos ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno sian konsekritan kapon, kaj li prenos la harojn de sia konsekrita kapo, kaj metos sur la fajron, kiu estas sub la pacofero. **18** Kaj la pastro prenos la kuiritan ŝultron de la viršafon kaj unu nefermentintan kukon el la korbo kaj unu nefermentintan flanon, kaj li metos tion sur la manon de la konsekrito, kiam tiu estos pritondinta sian konsekritan kapon. **19** Kaj la pastro skuos tion kiel skuoferon antaŭ la Eternulo; sanktigita ĝi estu por la pastro, krom la brustajo de skuado kaj la femuro de levado. Poste la konsekrito povas trinki vinon. **20** Tio estas la lego pri konsekrito, kiu donis sanktan promeson; lia ofero apartenas al la Eternulo pro lia konsekriteco, krom tio, kion permesos al li lia bonhavo; konforme al sia promeso, kiun li promesis, li faru, laŭ la lego pri lia konsekriteco. **21** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **23** Diru al Aaron kaj al liaj filoj jene: Tiamaniere benu la Izraelidojn; diru al ili: **24** La Eternulo vin benu kaj vin gardu; **25** La Eternulo lumu al vi per Sia vizaĝo kaj favorkoru vin; **26** La Eternulo turnu Sian vizaĝon al vi kaj donu al vi pacon. **27** Tiel ili metu Mian nomon sur la Izraelidojn, kaj Mi ilin benos.

7 En la tago, kiam Moseo finis la starigadon de la tabernaklo, kiam li sanktoleis ĝin kaj sanktigis ĝin kaj ĉiujn ĝiajn apartenajojn kaj la altaron kaj ĉiujn ĝiajn apartenajojn kaj sanktoleis ilin kaj sanktigis ilin, **2** tiam alportis la estroj de Izrael, la ĉefoj de siaj patrodomoj, tiuj estroj de la triboj, tiuj, kiuj administris la kalkuladon — **3** ili alportis siajn oferojn antaŭ la Eternulon, ses kovritajn veturilojn kaj dek du bovojn, po unu veturilo de du estroj kaj po unu bovo de ĉiu, kaj ili venigis tion antaŭ la tabernaklon. **4** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **5** Prenu de ili, kaj tio estu por la plenumado de la laboroj ĉe la tabernaklo de kunveno; kaj donu tion al la Levidoj, al ĉiu laŭ la speco de lia laborado. **6** Kaj Moseo prenis la veturilojn kaj la bovojn kaj donis ilin al la Levidoj.

7 Du veturilojn kaj kvar bovojn li donis al la filoj de Gerson laŭ la speco de ilia laborado; **8** kaj kvar veturilojn kaj ok bovojn li donis al la filoj de Merari laŭ la speco de ilia laborado, sub la kontrolo de Itamar, filo de la pastro Aaron. **9** Sed al la filoj de Kehat li ne donis, ĉar ili havis laboradon sanktan; sur la ŝultroj ili devis porti. **10** Kaj la estroj alportis oferojn por inaŭgura dono de la altaro, en la tago, en kiu ĝi estis sanktoleita; kaj la estroj alportis sian oferon antaŭ la altaron.

11 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Po unu estro unu bovido, unu viršafo, unu jaraĝa ŝafido por en tago ili alportu sian oferon por la inaŭguro brulofero; **40** unu kapro por pekofero; **41** kaj por de la altaro. **12** En la unua tago la alportanto de pacofero du bovoj, kvin viršafoj, kvin virkapoj, sia ofero estis Nāh̄son, filo de Aminadab, de la kvin jaraĝaj ŝafidoj. Tio estis la ofero de Ŝelumiela, tribo de Jehuda. **13** Kaj lia ofero estis: unu argenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu la Gadidoj, Eljasaf, filo de Deuel. **42** En la sesa tago — la estro de plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, laŭ la sankta siklo, argenta plado, havanta la pezon de cent tridek ambaŭ plenaj de delikata faruno, miksita kun sikloj, unu argenta kaliko de sepdek sikloj, laŭ oleo, por farunofero; **14** unu ora kulero deksikla, la sankta siklo, ambaŭ plenaj de delikata faruno, plena de incenso; **15** unu bovido, unu viršafo, miksita kun oleo, por farunofero; **44** unu ora unu jaraĝa ŝafido por brulofero; **16** unu kapro kulero deksikla, plena de incenso; **45** unu bovido, por pekofero; **17** kaj por pacofero du bovoj, kvin unu viršafo, unu jaraĝa ŝafido por brulofero; **46** viršafoj, kvin virkapoj, kvin jaraĝaj ŝafidoj. Tio unu kapro por pekofero; **47** kaj por pacofero du estis la ofero de Nāh̄son, filo de Aminadab. **18** En bovoj, kvin viršafoj, kvin virkapoj, kvin jaraĝaj la dua tago alportis Natanel, filo de Cuar, estro de Ŝafidoj. Tio estis la ofero de Eljasaf, filo de Deuel. Isahār. **19** Li alportis sian oferon, kiu estis: unu **48** En la sepa tago — la estro de la Efraimidoj, argenta plado, havanta la pezon de cent tridek Elišama, filo de Amihud. **49** Lia ofero: unu argenta sikloj, unu argenta kaliko de sepdek sikloj, laŭ plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, la sankta siklo, ambaŭ plenaj de delikata faruno, unu argenta kaliko de sepdek sikloj, laŭ la sankta miksita kun oleo, por farunofero; **20** unu ora siklo, ambaŭ plenaj de delikata faruno, miksita kulero deksikla, plena de incenso; **21** unu bovido, kun oleo, por farunofero; **50** unu ora kulero unu viršafo, unu jaraĝa ŝafido por brulofero; **22** deksikla, plena de incenso; **51** unu bovido, unu unu kapro por pekofero; **23** kaj por pacofero du viršafo, unu jaraĝa ŝafido por brulofero; **52** unu bovoj, kvin viršafoj, kvin virkapoj, kvin jaraĝaj kapro por pekofero; **53** kaj por pacofero du bovoj, ŝafidoj. Tio estis la ofero de Netanel, filo de Cuar. kvin viršafoj, kvin virkapoj, kvin jaraĝaj ŝafidoj. **24** En la tria tago — la estro de la Zebulunidoj, Tio estis la ofero de Elišama, filo de Amihud. Eliab, filo de Hēlon. **25** Lia ofero: unu argenta **54** En la oka tago — la estro de la Manaseidoj, plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu Gamliel, filo de Pedacur. **55** Lia ofero: unu argenta argenta kaliko de sepdek sikloj, laŭ la sankta siklo, plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu ambaŭ plenaj de delikata faruno, miksita kun argenta kaliko de sepdek sikloj, laŭ la sankta siklo, oleo, por farunofero; **26** unu ora kulero deksikla, ambaŭ plenaj de delikata faruno, miksita kun plena de incenso; **27** unu bovido, unu viršafo, oleo, por farunofero; **56** unu ora kulero deksikla, unu jaraĝa ŝafido por brulofero; **28** unu kapro plena de incenso; **57** unu bovido, unu viršafo, por pekofero; **29** kaj por pacofero du bovoj, kvin unu jaraĝa ŝafido por brulofero; **58** unu kapro viršafoj, kvin virkapoj, kvin jaraĝaj ŝafidoj. Tio por pekofero; **59** kaj por pacofero du bovoj, kvin estis la ofero de Eliab, filo de Hēlon. **30** En la kvara viršafoj, kvin virkapoj, kvin jaraĝaj ŝafidoj. Tio tago — la estro de la Rubenidoj, Elicur, filo de estis la ofero de Gamliel, filo de Pedacur. **60** Ŝedeur. **31** Lia ofero: unu argenta plado, havanta la En la naŭa tago — la estro de la Benjamenoj, pezon de cent tridek sikloj, unu argenta kaliko de Abidan, filo de Gideoni. **61** Lia ofero: unu argenta sepdek sikloj, laŭ la sankta siklo, ambaŭ plenaj de plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; argenta kaliko de sepdek sikloj, laŭ la sankta siklo, **32** unu ora kulero deksikla, plena de incenso; **33** ambaŭ plenaj de delikata faruno, miksita kun unu bovido, unu viršafo, unu jaraĝa ŝafido por oleo, por farunofero; **62** unu ora kulero deksikla, brulofero; **34** unu kapro por pekofero; **35** kaj por plena de incenso; **63** unu bovido, unu viršafo, pacofero du bovoj, kvin viršafoj, kvin virkapoj, unu jaraĝa ŝafido por brulofero; **64** unu kapro kvin jaraĝaj ŝafidoj. Tio estis la ofero de Elicur, por pekofero; **65** kaj por pacofero du bovoj, kvin filo de Ŝedeur. **36** En la kvina tago — la estro de viršafoj, kvin virkapoj, kvin jaraĝaj ŝafidoj. Tio la Simeonidoj, Ŝelumiela, filo de Curišadaj. **37** Lia estis la ofero de Abidan, filo de Gideoni. **66** En ofero: unu argenta plado, havanta la pezon de la deka tago — la estro de la Danidoj, Ahīezer, cent tridek sikloj, unu argenta kaliko de sepdek filo de Amišadaj. **67** Lia ofero: unu argenta plado, sikloj, laŭ la sankta siklo, ambaŭ plenaj de delikata havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu argenta faruno, miksita kun oleo, por farunofero; **38** kaliko de sepdek sikloj, laŭ la sankta siklo, ambaŭ unu ora kulero deksikla, plena de incenso; **39** plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por

farunofero; **68** unu ora kulero deksikla, plena de faris; sur la antaŭan flankon de la kandelabro li incenso; **69** unu bovido, unu viršafo, unu jaraĝa lumigis la lucernojn, kiel la Eternulo ordonis al ŝafido por brulofero; **70** unu kapro por pekofero; Moseo. **4** Kaj jen estas la aranĝo de la kandelabro: **71** kaj por pacofero du bovoj, kvin viršafoj, kvin forĝita el oro, de ĝia trunko ĝis ĝiaj floroj, forĝita virkaproj, kvin jaraĝaj ŝafidoj. Tio estis la ofero ĝi estis; laŭ la modelo, kiun montris la Eternulo de Ahiezer, filo de Amišadaj. **72** En la dek-unua al Moseo, tiel li faris la kandelabron. **5** Kaj la tago — la estro de la Aseridoj, Pagiel, filo de Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **6** Prenu la Ohran. **73** Lia ofero: unu argenta plado, havanta la Levidojn el inter la Izraelidoj kaj purigu ilin. **7** Kaj pezon de cent tridek sikloj, unu argenta kaliko de tel agu kun ili, por purigi ilin: aspergu ilin per sepdek sikloj, laŭ la sankta siklo, ambaŭ plenaj de akvo propeka, kaj ili prirazu sian tutan korpon delikata faruno, miksite kun oleo, por farunofero; kaj lavu siajn vestojn kaj purigu sin. **8** Kaj ili **74** unu ora kulero deksikla, plena de incenso; **75** prenu bovidon kaj al ĝi farunoferon, delikantran unu bovido, unu viršafo, unu jaraĝa ŝafido por farunon, miksite kun oleo, kaj duan bovidon brulofero; **76** unu kapro por pekofero; **77** kaj por prenu por pekofero. **9** Kaj venigu la Levidojn pacofero du bovoj, kvin viršafoj, kvin virkaproj, antaŭ la tabernaklon de kunveno, kaj kunvenigu la kvin jaraĝaj ŝafidoj. Tio estis la ofero de Pagiel, tutan komunumon de la Izraelidoj. **10** Kaj alvenigu filo de Ohran. **78** En la dek-dua tago — la estro de la Levidojn antaŭ la Eternulon, kaj la Izraelidoj la Naftaliidoj, Ahira, filo de Enan. **79** Lia ofero: unu metu siajn manojn sur la Levidojn. **11** Kaj Aaron argenta plado, havanta la pezon de cent tridek faru super la Levidoj skuon antaŭ la Eternulo sikloj, unu argenta kaliko de sepdek sikloj, laŭ en la nomo de la Izraelidoj, por ke ili komencu la sankta siklo, ambaŭ plenaj de delikata faruno, fari la servon al la Eternulo. **12** Kaj la Levidoj miksite kun oleo, por farunofero; **80** unu ora metu siajn manojn sur la kapojn de la bovidoj, kaj kulero deksikla, plena de incenso; **81** unu bovido, faru el unu pekoferon kaj el la dua bruloferon unu viršafo, unu jaraĝa ŝafido por brulofero; **82** al la Eternulo, por pekliberigi la Levidojn. **13** Kaj unu kapro por pekofero; **83** kaj por pacofero du starigu la Levidojn antaŭ Aaron kaj antaŭ liaj filoj, bovoj, kvin viršafoj, kvin virkaproj, kvin jaraĝaj kaj faru super ili skuon antaŭ la Eternulo. **14** Kaj ŝafidoj. Tio estis la ofero de Ahira, filo de Enan. **15** Kaj post tio la Levidoj tago, en kiu ĝi estis sanktoleita, de la estroj de eniroj, por servi en la tabernaklo de kunveno, Izrael: dek du argentaj pladoj, dek du argentaj kiam vi estos puriginta ilin kaj plenuminta super kalikoj, dek du oraj kuleroj; **85** po cent tridek ili la skuon. **16** Ĉar ili estas fordonitaj al Mi el sikloj da argento havis ĉiu plado, kaj po sepdek inter la Izraelidoj; anstataŭ ĉiuj utermalfermintoj ĉiu kaliko; la tuta argento de tiuj vazoj estis du unuenaskitoj el ĉiuj Izraelidoj Mi prenis ilin por mil kvarcent sikloj laŭ la sankta siklo. **86** Da Mi. **17** Ĉar al Mi apartenas ĉiuj unuenaskitoj de la oraj kuleroj plenaj de incenso estis dek du; po Izraelidoj, el la homoj kaj el la brutoj; en la tago, dek sikloj havis ĉiu kulero, laŭ la sankta siklo; la en kiu Mi batis ĉiujn unuenaskitojn en la lando tuta oro de la kuleroj estis cent dudek sikloj. **87** Egipta, Mi sanktigis ilin por Mi. **18** Kaj Mi prenis ĉiuj brutoj por brulofero estis: dek du bovidoj, la Levidojn anstataŭ ĉiuj unuenaskitoj inter la dek du viršafoj, dek du jaraĝaj ŝafidoj, kaj al ili Izraelidoj. **19** Kaj Mi fordonis la Levidojn al Aaron farunofero; kaj dek du kaproj por pekofero. **88** Kaj kaj al liaj filoj el inter la Izraelidoj, por ke ili ĉiuj brutoj por pacofero estis: dudek bovoj, faru servon pro la Izraelidoj en la tabernaklo de sesdek viršafoj, sesdek virkaproj, sesdek jaraĝaj kunveno kaj por pekliberigi la Izraelidojn; por ŝafidoj. Tio estis la inaŭgura dono de la altaro, ke ne trifu la Izraelidojn frapo, se la Izraelidoj post kiam ĝi estis sanktoleita. **89** Kaj kiam Moseo alproksimiĝus al la sanktejo. **20** Kaj Moseo kaj eniris en la tabernaklon de kunveno, por paroli Aaron kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj agis kun Li, li aŭdis la Vocon, parolantan al li de super kun la Levidoj konforme al ĉio, kion la Eternulo la fermoplato, kiu estas sur la kesto de atesto, ordonis al Moseo pri la Levidoj; tiel agis kun ili la inter la du keruboj; kaj estis parolante al li.

8 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **2** Parolu al Aaron, kaj diru al li: Kiam vi ekbruligos la lucernojn, tiam sur la antaŭan flankon de la kandelabro lumu la sep lucernoj. **3** Kaj Aaron tiel

lavis siajn vestojn, kaj Aaron faris super ili skuon antaŭ la Eternulo, kaj Aaron pekliberigis ilin, por purigi ilin. **22** Kaj post tio la Levidoj eniris, por plenumi sian servon en la tabernaklo de kunveno antaŭ Aaron kaj antaŭ liaj filoj; kiel la Eternulo ordonis

al Moseo pri la Levidoj, tiel oni agis kun ili. **23** en la nokto. **17** Kaj kiam leviĝadis la nubo de Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **24** super la tabernaklo, tuj poste elmoviĝadis la Jen estas, kio koncernas la Levidojn: de la aĝo Izraelidoj; kaj sur la loko, kie haltadis la nubo, tie de dukek kvin jaroj kaj pli ili devas eniri en sian starigadis sian tenderon la Izraelidoj. **18** Laŭ la oficon pri la servado en la tabernaklo de kunveno. ordono de la Eternulo la Izraelidoj elmoviĝadis, **25** Kaj de la aĝo de kvindek jaroj ili retiriĝos el la ofico de la servado kaj ne servos plu. **26** Tiam ili servos siajn fratojn en la tabernaklo de kunveno, plenumante gardadon, sed ne farante servadon. Tiel agu kun la Levidoj koncerne ilian oficon.

9 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la dezerto

Sinaj en la dua jaro post ilia eliro el la lando Egipta, en la unua monato, dirante: **2** La Izraelidoj faru la Paskon en la difinita tempo. **3** En la dekkvara tago de ĉi tiu monato, ĉirkaŭ la vespero, faru ĝin en ĝia tempo; laŭ ĉiu ĝiaj legoj kaj laŭ ĉiu ĝiaj instrukcioj faru ĝin. **4** Kaj Moseo diris al la Izraelidoj, ke ili faru la Paskon. **5** Kaj ili faris la Paskon en la unua monato, en la dekkvara tago de la monato, ĉirkaŭ la vespero, en la dezerto Sinaj; konforme al ĉio, kion la Eternulo ordonis al Moseo, tiel faris la Izraelidoj. **6** Sed estis homoj, kiuj estis malpuraj pro ektuŝo de mortinta homo kaj ne povis fari la Paskon en tiu tago; ili venis antaŭ Moseon kaj Aaronon en tiu tago; **7** kaj tiuj homoj diris al li: Ni estas malpuraj pro ektuŝo de mortinta homo; kial ni estu esceptataj, ke ni ne alportu la oferon al la Eternulo en ĝia tempo inter la Izraelidoj? **8** Kaj Moseo diris al ili: Staru; mi aŭskultos, kion la Eternulo ordonas koncerne vin. **9** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **10** Parolu al la Izraelidoj, dirante: Se iu el vi aŭ el viaj estontaj generacioj estos malpura pro ektuŝo de mortinta homo, aŭ se iu estos en malproksima vojiro, tamen li faru Paskon al la Eternulo. **11** En la dua monato, en la dekkvara tago, ĉirkaŭ la vespero ili faru ĝin; kun macoj kaj maldolĉaj herboj ili ĝin mangu. **12** Ili ne lasu iom el ĝi ĝis la mateno, kaj oston ili ne rompu en ĝi; laŭ ĉiu ritoj de la Pasko ili faru ĝin. **13** Sed se iu estas pura kaj ne trovigas en vojiro kaj tamen ne faras la Paskon, ties animo ekstermiĝos el inter sia popolo, ĉar oferon al la Eternulo li ne alportis en ĝia tempo; sian pekon portos tiu homo. **14** Kaj se logos ĉe vi fremdulo, li ankaŭ faru Paskon al la Eternulo; laŭ la rito de la Pasko kaj laŭ ĝia regularo li faru: sama regularo estu por vi, kiel por la fremdulo, tiel por la indiĝeno. **15** En la tago, en kiu estis starigita la tabernaklo, nubo kovris la tabernaklon super la tendo de atesto, kaj vespere estis super la tabernaklo kvazaŭ aspekto de fajro ĝis la mateno. **16** Tiel estis ĉiam: nubo ĝin kovris, kaj fajra aspekto

kaj laŭ la ordono de la Eternulo ili starigadis sian tendaron; dum la tuta tempo, kiam la nubo restis super la tabernaklo, ili staradis tendare. **19** Kaj se la nubo restadis super la tabernaklo longan tempon, la Izraelidoj plenumadis la instrukcion de la Eternulo kaj ne elmoviĝadis. **20** Iufoje la nubo restadis kelke da tagoj super la tabernaklo, sed ili laŭ la ordono de la Eternulo restadis tendare kaj laŭ la ordono de la Eternulo elmoviĝadis. **21** Iufoje la nubo restadis de vespero ĝis mateno; tiam, kiam la nubo leviĝis matene, ili elmoviĝadis; iufoje tagon kaj nokton — kiam la nubo leviĝis, ili elmoviĝadis. **22** Iufoje du tagojn aŭ monaton aŭ pli longan tempon — kiel longe la nubo super la tabernaklo restis super ĝi, la Izraelidoj restadis tendare kaj ne elmoviĝadis; sed kiam ĝi leviĝis, ili elmoviĝadis. **23** Laŭ la ordono de la Eternulo ili restadis tendare, kaj laŭ la ordono de la Eternulo ili elmoviĝadis; ili plenumadis la instrukcion de la Eternulo, konforme al tio, kiel la Eternulo ordonis per Moseo.

10 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:

2 Faru al vi du argentajn trumpetojn, forĝitaj faru ilin; kaj ili servu al vi por kunvokado de la komunumo kaj por elmoviĝado de la tendaroj. **3** Kiam oni simple trumpetos per ili, tiam kolektigu al vi la tutan komunumon antaŭ la pordo de la tabernaklo de kunveno. **4** Kaj se oni trumpetos per unu el ili, tiam kolektigu al vi la princoj, la milestroj de Israel. **5** Kaj kiam vi trumpetos tamburson, tiam elmoviĝu la tendaroj, kiuj staras oriente. **6** Kaj kiam vi trumpetos tamburson duan fojon, tiam elmoviĝu la tendaroj, kiuj staras sude; oni trumpetu tamburson, kiam ili devos elmoviĝi. **7** Sed kiam oni devas kunvenigi la komunumon, tiam trumpetu simple, sed ne tamburson. **8** Kaj la filo de Aaron, la pastroj, trumpetu per la trumpetoj; tio estu por vi leĝo eterna en viaj generacioj. **9** Kaj kiam vi komencos militon en via lando kontraŭ malamiko, kiu premas vin, tiam trumpetu tamburson per trumpetoj; kaj tiam vi estos rememoritaj antaŭ la Eternulo, via Dio, kaj vi estos helpitaj kontraŭ viaj malamikoj. **10** Kaj en la tago de via ĝojo kaj en viaj festoj kaj en viaj novmonataj tagoj trumpetu per trumpetoj ĉe viaj bruloferoj kaj ĉe viaj pacoferoj; kaj tio estos memorigo pri vi antaŭ via Dio: Mi estas la Eternulo, via Dio. **11** En la dua jaro, en la dua

monato, en la dudeka tago de la monato, leviĝis ili elmoviĝis la unuan fojon konforme al la ordono de la Eternulo per Moseo. **12** Kaj unue elmoviĝis la standardo de la tendaro de la Jehudaidoj laŭ iliaj taĉmentoj, kaj super ĝia taĉmento estis Naĥson, filo de Aminadab. **13** Kaj super la taĉmento de la tribo de la Isaĥaridoj estis Netanel, filo de Cuar. **14** Kaj super la taĉmento de la tribo de la Zebulunidoj estis Eliab, filo de Ĥelon. **15** Kaj oni dismetis la tabernaklon, kaj elmoviĝis la filoj de Geršon kaj la filoj de Merari, portantaj la tabernaklon. **16** Kaj elmoviĝis la standardo de la tendaro de Ruben laŭ iliaj taĉmentoj, kaj super ĝia taĉmento estis Elicur, filo de Ŝeuder. **17** Kaj super la taĉmento de la tribo de la Simeonidoj estis Ŝelumiel, filo de Curišadaj. **18** Kaj super la taĉmento de la tribo de la Gadidoj estis Eljasaf, filo de Deuel. **19** Kaj elmoviĝis la Kehatidoj, portantaj la sanktajojn; sed oni starigis la tabernaklon antaŭ ilia alveno. **20** Kaj elmoviĝis la standardo de la tendaro de la Efraimidoj laŭ iliaj taĉmentoj, kaj super ĝia taĉmento estis Elišama, filo de Amihud. **21** Kaj super la taĉmento de la tribo de la Manaseidoj estis Gamliel, filo de Pedacur. **22** Kaj super la taĉmento de la tribo de la Benjamenidoj estis Abidan, filo de Gideoni. **23** Kaj elmoviĝis la standardo de la tendaro de la Danidoj, la finulo de ĉiuj tendaroj, laŭ iliaj taĉmentoj, kaj super ĝia taĉmento estis Aĥiezer, filo de Amišadaj. **24** Kaj super la taĉmento de la tribo de la Ašeridoj estis Pagiel, filo de Ofran. **25** Kaj super la taĉmento de la tribo de la Naftaliidoj estis Aĥira, filo de Enan. **26** Tiaj estis la marsoj de la Izraelidoj laŭ iliaj taĉmentoj. Kaj ili elmoviĝis. **27** Kaj Moseo diris al Ĥobab, filo de Reuel la Midjanido, la bopatro de Moseo: Ni vojiras al tiu loko, pri kiu la Eternulo diris: Ĝin Mi donos al vi; iru kun ni, kaj ni faros al vi bonon, ĉar la Eternulo promesis bonon al Izrael. **28** Sed tiu diris al li: Mi ne iros, sed al mia lando kaj al mia parenco mi iros. **29** Kaj li diris: Ho, ne forlasu nin; ĉar vi scias, kie ni povas starigi tendaron en la dezerto, kaj vi estos por ni kiel okuloj; **30** se vi iros kun ni, tiam la bonon, kiun la Eternulo faros al ni, ni faros al vi. **31** Kaj ili ekvojiris for de la monto de la Eternulo vojon de tri tagoj; kaj la kesto de la interligo de la Eternulo iris antaŭ ili la tritagan vojon, por esplori por ili lokon de ripozo. **32** Kaj la nubo de la Eternulo estis super ili dum la tago, kiam ili iris el la tendaro. **33** Kaj ĉiufoje, kiam la kesto elmoviĝis, Moseo diradis:

Leviĝu, ho Eternulo, kaj disjetiĝu Viaj malamikoj, kaj forkuru Viaj malamantoj for de Via vizaĝo. **34** Kaj kiam ĝi haltis, li diradis: Revenu, ho Eternulo, Sinaj, kaj la nubo haltis en la dezerto Paran. **35** Kaj al la multegaj miloj de Izrael.

11 Kaj la popolo komencis murmuri pri sia malfeliĉo al la oreloj de la Eternulo; kaj kiam la Eternulo tion aŭdis, Lia kolero ekflamis; kaj ekbrulis inter ili fajro de la Eternulo, kaj ĝi komencis ekstermadon en la rando de la tendaro. **12** Tiam la popolo ekkriis al Moseo, kaj Moseo pregis al la Eternulo, kaj la fajro estingiĝis. **13** Kaj li donis al tiu loko la nomon Tabera, ĉar brulis inter ili la fajro de la Eternulo. **14** Kaj la aliĝinta popolamaso inter ili komencis aperigi kapricojn; kaj ankaŭ la Izraelidoj ekploris, kaj diris: Kiu manĝigos al ni viandon? **15** Ni memoras la fiŝojn, kiujn ni manĝis en Egiptujo senpage, la kukumojn kaj la melonojn kaj la poreojn kaj la bulbojn kaj la ajlojn. **16** Kaj nun nia animo velkas; estas nenio krom ĉi tiu manao antaŭ niaj okuloj. **17** Kaj la manao estis kiel sermo de koriandro, kaj ĝia aspekto estis kiel la aspekto de bedelio. **18** La popolo disiradis kaj kolektadis kaj mueladis per muelstonoj aŭ pistadis en pistujo, kaj kuiradis en kaldrono kaj faradis el ĝi kukojn; kaj ĝia gusto estis kiel la gusto de oleaj kukoj. **19** Kaj kiam la roso faladis sur la tendaron en la nokto, tiam faladis sur ĝin ankaŭ la manao. **20** Moseo aŭdis, ke la popolo ploras en siaj familioj, ĉiu ĉe la pordo de sia tendo; kaj forte ekflamis la kolero de la Eternulo, kaj Moseon tio afliktis. **21** Kaj Moseo diris al la Eternulo: Kial Vi faris malbonon al Via sklavo? kaj kial mi ne plaĉis al Vi, ke Vi metis la ŝarĝon de tiu tutaj popolo sur min? **22** Ĉu mi embriigis tiun tutan popolon? aŭ ĉu mi ĝin naskis, ke Vi diris al mi: Portu ĝin sur via brusto, kiel portas nutristino suĉinfanon, en la landon, pri kiu Vi ĵuris al ĝiaj patroj? **23** Kie mi prenos viandon, por doni al tiu tutaj popolo? ĉar ili ploras antaŭ mi, dirante: Donu al ni viandon por manĝi. **24** Ne povas mi sola porti tiun tutan popolon, ĉar ĝi estas tro peza por mi. **25** Kaj se Vi tiel agas kun mi, tiam mortigu min, se mi plaĉas al Vi, por ke mi ne vidu mian malfeliĉon. **26** Tiam la Eternulo diris al Moseo: Kolektu al Mi sepdek virojn el la plejaĝuloj de Izrael, pri kiuj vi scias, ke ili estas la plejaĝuloj de la popolo kaj ĝiaj gvidantoj, kaj prenu ilin al la tabernaklo de kunveno, ke ili starigu tie kun vi. **27** Kaj Mi malleviĝos kaj parolos tie kun vi, kaj Mi deprenos iom de la spirito, kiu estas sur vi, kaj Mi metos sur ilin, por ke ili portu kun vi la ŝarĝon de la popolo kaj por ke vi ne portu sola. **28** Kaj al la popolo diru: Prepariĝu por morgaŭ, kaj vi

mangos viandon; ĉar vi ploris al la oreloj de la Eternulo, dirante: Kiu manĝigos al ni viandon? bone estis al ni en Egiptujo — tial la Eternulo donos al vi viandon, kaj vi mangos. **19** Ne dum unu tago vi mangos, kaj ne dum du tagoj kaj ne dum kvin tagoj kaj ne dum dek tagoj kaj ne dum dudek tagoj; **20** sed dum tuta monato, ĝis ĝi eliros tra viaj nazotruoj kaj fariĝos al vi abomenaĵo, proto, ke vi malŝatis la Eternulon, kiu estas inter vi, kaj vi ploris antaŭ Li, dirante: Por kio ni eliris el Egiptujo? **21** Kaj Moseo diris: El sescent mil piedirantoj konsistas la popolo, en kies mezo mi estas; kaj Vi diras: Mi donos al ili viandon, ke ili mangos dum tuta monato! **22** Ĉu oni buĉu por ili ŝafojn kaj bovojn, por ke sufiĉu por ili? aŭ ĉu ĉiujn fiŝojn de la maro oni kolektu por ili, por ke sufiĉu por ili? **23** Tiam la Eternulo diris al Moseo: Ĉu la brako de la Eternulo estas tro mallonga? nun vi vidos, ĉu plenumiĝos al vi Mia vorto, aŭ ne. **24** Kaj Moseo eliris, kaj transdiris al la popolo la vortojn de la Eternulo; kaj li kolektis sepdek virojn el la plejaĝuloj de la popolo, kaj li starigis ilin ĉirkau la tabernaklo. **25** Kaj la Eternulo malleviĝis en nubo kaj parolis kun li, kaj Li deprenis iom de la spirito, kiu estas sur li, kaj metis sur la sepdek virojn plejaĝulojn. Kaj kiam haltis sur ili la spirito, ili ekprofetis kaj ne ĉesis. **26** Sed restis du viroj en la tendaro; la nomo de unu estas Eldad, kaj la nomo de la dua estas Medad; kaj suriris sur ilin la spirito — ĉar ili estas inter la enskribitaj, sed ne eliris al la tabernaklo — kaj ili ekprofetis en la tendaro. **27** Tiam kuris junulo kaj raportis al Moseo, kaj diris: Eldad kaj Medad profetas en la tendaro. **28** Kaj respondis Josuo, filo de Nun, kaj servanto de Moseo detempe de lia juneco, kaj diris: Mia sinjoro Moseo, malpermesu al ili. **29** Sed Moseo diris al ili: Ĉu vi ĵaluzas pri mi? estas dezirinde, ke la tuta popolo de la Eternulo fariĝu profetoj, se la Eternulo metus Sian spiriton sur ilin. **30** Kaj revenis Moseo en la tendaron, li kaj la plejaĝuloj de Izrael. **31** Kaj vento elmoviĝis de la Eternulo, kaj alportis de la maro koturnojn kaj ĵetis ilin sur la tendaron, sur la spaco de unutaga irado sur unu flanko kaj sur la spaco de unutaga irado sur la dua flanko, ĉirkau la tendaro kaj en denseco de du ulnoj super la tero. **32** Kaj la popolo staris tiun tutan tagon kaj la tutan nokton kaj la tutan morgaŭtan tagon kaj kolektis la koturnojn; kiu kolektis plej malmulte, kolektis dek ĥomerojn; kaj ili diskusigis ilin al si ĉirkau la tendaro. **33** Kiam la viando estas ankoraŭ inter iliaj dentoj kaj ankoraŭ ne estas konsumita, ekflamis kontraŭ la popolo la kolero de la Eternulo, kaj la Eternulo frapis la popolon per tre granda frapo. **34** Kaj oni tie oni enterigis la homojn, kiuj kapricis. **35** De Kibrot-Hataava la popolo ekvojiris al Ĥacerot kaj restis en Ĥacerot.

12 Kaj ekparolis Mirjam kaj Aaron kontraŭ Moseo pro la edzino Etiopino, kiun li prenis; ĉar li prenis al si edzinon Etiopianon. **2** Kaj ili diris: Ĉu nur kun Moseo parolis la Eternulo? Li parolis ja ankaŭ kun ni. Kaj la Eternulo tion aŭdis. **3** Sed Moseo estas homo tre modesta, pli ol ĉiuj homoj sur la tero. **4** Kaj subite diris la Eternulo al Moseo kaj al Aaron kaj al Mirjam: Eliru vi tri al la tabernaklo de kunveno. Kaj ili eliris ĉiuj tri. **5** Kaj la Eternulo malleviĝis en nuba kolono kaj starigis ĉe la pordo de la tabernaklo, kaj Li vokis Aaronon kaj Mirjamon, kaj ili ambaŭ eliris. **6** Kaj Li diris: Aŭskultu Miajn vortojn: se iu el vi estas profeto de la Eternulo, Mi aperas al li en vizio, Mi parolas kun li en songo; **7** sed ne tiel estas kun Mia sklavo Moseo: en Mia tuta domo li estas konfidato. **8** Bušon kontraŭ bušo Mi parolas kun li, kaj malkaše, ne per enigmoj; kaj la bildon de la Eternulo li vidas. Kial vi ne timis paroli kontraŭ Mia sklavo Moseo? **9** Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ ili, kaj Li foriris. **10** Kaj la nubo fortuniĝis de super la tabernaklo, kaj jen Mirjam kovriĝis per lepro, kiel per neĝo. Kaj Aaron turniĝis al Mirjam, kaj li ekvidis, ke ŝi estas lepra. **11** Kaj Aaron diris al Moseo: Mi petas, mia sinjoro, ne kalkulu al ni kiel pekon, ke ni agis malsaghe kaj ke ni pekis; **12** ho, ŝi ne estu kiel malvivulo, ĉe kiu tuj post la eliro el la ventro de sia patrino forkonsumiĝis jam duono de la korpo. **13** Kaj Moseo ekkriis al la Eternulo, dirante: Mi petas Vin, ho Dio, sanigu ŝin. **14** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Se ŝia patro estas kraĉinta sur ŝian vizaĝon, ĉu ŝi tiam ne hontus sep tagojn? ŝi estu do enſlosita dum sep tagoj ekster la tendaro, kaj poste ŝi revenu. **15** Kaj Mirjam estas enſlosita ekster la tendaro dum sep tagoj; kaj la popolo ne elmoviĝis, ĝis Mirjam revenis. **16** Poste la popolo ekvojiris de Ĥacerot kaj haltis tendare en la dezerto Paran.

13 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **2** Sendu virojn, ke ili esplorrigardu la landon Kanaanan, kiun Mi donas al la Izraelidoj; po unu viro el ĉiu tribo de iliaj patroj sendu, ĉiu estu eminentulo inter ili. **3** Kaj Moseo sendis ilin el la dezerto Paran laŭ la ordono de la Eternulo; ĉiuj ili estas eminentuloj inter la Izraelidoj. **4** Kaj jen estas iliaj nomoj: el la tribo de Ruben, Ŝamua, filo de Zakur; **5** el la tribo de Simeon, Ŝafat, filo de

Ĥori; **6** el la tribo de Jehuda, Kaleb, filo de Jefune; al tiu popolo, ĉar ĝi estas pli fortaj ol ni. **32** Kaj pri **7** el la tribo de Isaĥar, Jigal, filo de Jozef; **8** el la la lando, kiun ili esplorrigardis, ili disvastigis inter tribo de Efraim, Hošeа, filo de Nun; **9** el la tribo la Izraelidoj malbonan famon, dirante: La lando, de Benjamén, Palti, filo de Rafu; **10** el la tribo kiun ni trapasis por esplorrigardi ĝin, estas lando, de Zebulun, Gadiel, filo de Sodi; **11** el la tribo de kiu formanĝas siajn loĝantojn, kaj la tuta popolo, Jozef, el la tribo de Manase, Gadi, filo de Susi; **12** kiun ni vidis en ĝi, estas homoj grandkreskaj; **33** el la tribo de Dan, Amiel, filo de Gemali; **13** el la kaj tie ni vidis la gigantojn, la idojn de Anak el la tribo de Ašer, Setur, filo de Mihael; **14** el la tribo gigantoj, kaj ni estis en niaj okuloj kiel lokustoj, de Naftali, Naħbi, filo de Vofsi; **15** el la tribo de kaj tiaj ni estis ankaŭ en iliaj okuloj.

Gad, Geuel, filo de Mañi. **16** Tio estas la nomoj de la viroj, kiujn Moseo sendis, por esplorrigardi la landon. Kaj Moseo donis al Hošeа, filo de Nun, la nomon Josuo. **17** Kaj Moseo sendis ilin, por esplorrigardi la landon Kanaanan, kaj diris al ili: Iru tien tra la Sudo kaj suriru sur la monton; **18** kaj rigardu la landon, kia ĝi estas; kaj la popolon, kiu loĝas en ĝi, ĉu ĝi estas fortata aŭ malforta, ĉu ĝi estas malgrandnombra aŭ grandnombra; **19** kaj kia estas la tero, sur kiu ĝi sidas, ĉu ĝi estas bona aŭ malbona; kaj kiaj estas la urboj, en kiuj ĝi loĝas, ĉu en tendaroj aŭ en fortikajoj; **20** kaj kia estas la tero, ĉu ĝi estas grasa aŭ malgrasa, ĉu estas sur ĝi arboj aŭ ne estas; kaj estu kuraĝaj, kaj prenu iom el la fruktoj de la lando. Kaj tiam estis la tempo de maturiĝado de vinberoj. **21** Kaj ili iris kaj esplorrigardis la landon de la dezerto Cin ĝis Reħob antaŭ Hamat. **22** Kaj ili iris tra la Sudo, kaj venis ĝis Hebron, kie loĝis Ahiman, Ŝešaj, kaj Talmaj, idoj de Anak. (Hebron estis konstruita sep jarojn antaŭ ol Coan de Egiptujo.) **23** Kaj ili venis ĝis la valo Eškol, kaj ili detranĉis tie branĉon kun unu peniko da vinberoj, kaj ili ekportis ĝin sur stango duope; ankaŭ iom da granatoj kaj da figoj. **24** Al tiu loko oni donis la nomon Eškol, pro la peniko da vinberoj, kiun detranĉis tie la Izraelidoj. **25** Kaj ili revenis post la esplorrigardo de la lando post kvardekj tagoj. **26** Kaj ili iris kaj venis al Moseo kaj al Aaron kaj al la tuta komunumo de la Izraelidoj en la dezerton Paran, en la lokon Kadeš, kaj donis al ili raporton kaj al la tuta komunumo kaj montris al ili la fruktojn de la lando. **27** Kaj ili rakontis al li, kaj diris: Ni venis en la landon, en kiun vi sendis nin, kaj efektive en ĝi fluas lakto kaj mielo, kaj jen estas ĝiaj fruktoj; **28** sed fortata estas la popolo, kiu loĝas en la lando, kaj la urboj estas fortikigitaj, tre grandaj; kaj ankaŭ la idojn de Anak ni vidis tie. **29** Amalek loĝas en la suda parto de la lando, kaj la Hētidoj kaj Jebusidoj kaj Amoridoj loĝas sur la monto, kaj la Kanaanidoj loĝas apud la maro kaj sur la bordo de Jordan. **30** Kaj Kaleb trankviligis la popolon antaŭ Moseo, kaj diris: Ni iros, kaj ni ekposedos ĝin, ĉar ni povas ĝin venki. **31** Sed la viroj, kiuj iris kun li, diris: Ni ne povasiri

Tiam tumultiĝis la tuta komunumo kaj ekkriis, kaj la popolo ploris en tiu nokto. **2** Kaj ekmurmuris kontraŭ Moseo kaj kontraŭ Aaron ĉiuj Izraelidoj, kaj la tuta komunumo diris al ili: Ho, se ni estus mortintaj en la lando Egipta, aŭ se ni mortus en ĉi tiu dezerto! **3** Kaj por kio la Eternulo irigas nin en tiun landon, por ke ni falu de glavo? niaj edzinoj kaj infanoj fariĝos militakiro. Ĉu ne estas pli bone, ke ni revenu Egiptujon? **4** Kaj ili diris unu al alia: Ni starigu al ni estron, kaj ni reiru Egiptujon. **5** Tiam Moseo kaj Aaron jetiĝis vizagalte ĉe antaŭ la tuta anaro de la komunumo de la Izraelidoj. **6** Kaj Josuo, filo de Nun, kaj Kaleb, filo de Jefune, el tiuj, kiuj esplorrigardis la landon, disīsris siajn vestojn, **7** kaj ili diris al la tuta komunumo de la Izraelidoj jene: La lando, kiun ni trapasis, por esplorrigardi ĝin, tiu lando estas tre, tre bona. **8** Se la Eternulo estos favorkora al ni, Li venigos nin en tiun landon kaj donos ĝin al ni, tiun landon, en kiu fluas lakto kaj mielo. **9** Nur ne ribelu kontraŭ la Eternulo, kaj ne timu la popolon de la lando, ĉar nia mangotajo ili estas; ilia ŝirmo forigis de ili, kaj la Eternulo estas kun ni; ne timu ilin. **10** Kaj la tuta komunumo diris, ke oni mortigu ilin per ŝtonoj. Sed la majesto de la Eternulo aperis en la tabernaklo de kunveno antaŭ ĉiuj Izraelidoj. **11** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Ĝis kiam incitados Min ĉi tiu popolo? kaj ĝis kiam ĝi ne kredos al Mi, malgraŭ ĉiuj pruvosignoj, kiujn Mi faris meze de ĝi? **12** Mi frapos ĝin per pesto kaj ekstermos ĝin, kaj Mi faros el vi popolon pli grandan kaj pli fortan ol ĝi. **13** Sed Moseo diris al la Eternulo: Aŭdos la Egiptoj, el inter kiuj Vi elkondukis ĉi tiun popolon per Via forto, **14** kaj ili diros al la loĝantoj de tiu lando, kiuj aŭdis, ke Vi, la Eternulo, estas meze de ĉi tiu popolo, kaj ke Vi, la Eternulo, montris Vin al ili okulon kontraŭ okulo, kaj ke Via nubo staras super ili, kaj ke Vi iras antaŭ ili dum la tago en nuba kolono kaj dum la nokto en kolono fajra; **15** se Vi ekstermos ĉi tiun popolon kiel unu homon, tiam la popoloj, kiuj aŭdis la famon pri Vi, dirus: **16** Ĉar la Eternulo ne povis venigi ĉi tiun popolon en la landon, pri kiu Li juris al ili, tial

Li buĉis ilin en la dezerto. **17** Nun montriĝu do antaŭ la Eternulo. **38** Sed Josuo, filo de Nun, kaj granda la forto de mia Sinjoro, laŭ la parolo, kiun Kaleb, filo de Jefune, restis vivaj el tiuj viroj, kiuj Vi diris: **18** La Eternulo estas longepaciencia kaj iris, por esplorrigardi la landon. **39** Kaj Moseo diris multe favorkora; Li pardonas kulpon kaj krimon, tiujn vortojn al ĉiuj Izraelidoj, kaj la popolo tre sed antaŭ Li neniuj estas senkulpa; Li punas la malĝojis. **40** Kaj ili leviĝis frumatene, kaj iris sur kulpon de patroj sur filoj kaj nepoj, en la tria la supron de la monto, dirante: Jen ni estas, kaj ni kaj kvara generacioj. **19** Ho, pardonu la kulpon iru sur la lokon, pri kiu parolis la Eternulo; ĉar ni de ĉi tiu popolo laŭ Via granda favorkoreco kaj pekis. **41** Sed Moseo diris: Por kio vi kontraŭagas kiel Vi pardonadis al ĉi tiu popolo de Egiptu al la vortoj de la Eternulo? tio ja ne sukcesos. **20** Kaj la Eternulo diris: Mi pardonis **42** Ne iru, ĉar la Eternulo ne estas inter vi; kaj konforme al via diro; **21** sed kiel Mi vivas kaj kiel ne estu frapataj antaŭ viaj malamikoj. **43** Ĉar la de la gloro de la Eternulo estas plena la tuta tero, Amalekidoj kaj la Kanaanidoj estas tie antaŭ vi, **22** ĉiuj homoj, kiuj vidis Mian gloron kaj Mian kaj vi falos de glavo; ĉar pro tio, ke vi deturniĝis pruvosignojn, kiujn Mi faris en Egiptujo kaj en de la Eternulo, la Eternulo ne estos kun vi. **44** Sed la dezerto, kaj provis Min jam dek fojojn kaj ne aŭskultis Mian voĉon, **23** ne vidos la landon, pri kiu Mi juris al iliaj patroj, kaj ĉiuj, kiuj incitis Min, ili obstinis, kaj iris sur la supron de la monto; tamen la kesto de la interligo de la Eternulo kaj Moseo ne eliris el la tendaro. **45** Kaj malsupreniris la Amalekidoj kaj la Kanaanidoj, kiuj loĝis sur la monto, kaj batis ilin kaj persekutis ilin ĝis fiorma.

15 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante:
2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi venos en la landon de via loĝado, kiun Mi donas al vi, **3** kaj vi faros fajroferon al la Eternulo, bruloferon aŭ buĉoferon, plenumante sanktan promeson aŭ farante memvolan oferon, aŭ en viaj festoj, por fari agrablan odorajon al la Eternulo el grandaj brutoj aŭ el malgrandaj: **4** tiam la oferdonanto devas alporti al la Eternulo farunoferon el dekono de efo da delikata faruno, miksite kun kvarono de hino da oleo; **5** kaj da vino por verŝofero kvaronon de hino aldonu al la brulofero aŭ al la buĉofero al ĉiu ŝafido. **6** Kaj ĉe ŝafido alportu farunoferon el du dekonoj de efo da delikata faruno, miksite kun triono de hino da oleo. **7** Kaj da vino por verŝofero trionon de hino; alportu tion kiel agrablan odorajon al la Eternulo. **8** Kaj se bovidon vi alportos kiel bruloferon aŭ buĉoferon, por plenumi sanktan promeson, aŭ kiel pacoferon al la Eternulo, **9** tiam kun la bovido oni devas alporti farunoferon el tri dekonoj de efo da delikata faruno, miksite kun duono de hino da oleo; **10** kaj da vino por verŝofero alportu duonon de hino kiel fajroferon, agrablan odorajon al la Eternulo. **11** Tiel oni devas fari ĉe ĉiu bovo aŭ ĉe ŝafido aŭ ĉe brutido el ŝafido aŭ kaproj. **12** Laŭ la nombro de la oferoj, kiujn vi faros, agu tiel ĉe ĉiu, laŭ ilia nombro. **13** Ĉiuj indiĝeno faru tion tiamaniere, alportante fajroferon, agrablan odorajon al la Eternulo. **14** Kaj se loĝas inter vi fremdulo aŭ kiu ajn estas inter vi en viaj generacioj, kaj li alportos fajroferon, agrablan odorajon al la Eternulo, tiam li faru tiel, kiel vi faras. **15** Por la tuta komunumo

devas esti unu leĝo, por vi kaj por la fremdulo Eternulo ordonis al Moseo. **37** Kaj la Eternulo diris inter vi; leĝo eterna en viaj generacioj, kiel por al Moseo jene: **38** Parolu al la Izraelidoj, kaj diru vi, tiel ankaŭ por la fremdulo, estu antaŭ la al ili, ke ili faru al si kvastojn sur la randoj de Eternulo. **16** Unu leĝo kaj unu rajto estu por vi, siaj vestoj en siaj generacioj, kaj ili enmetu en kaj por la fremdulo, kiu loĝas kun vi. **17** Kaj la la kvaston de la rando fadenon bluan. **39** Kaj ĝi Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **18** Parolu al estu por vi kvasto, kiun rigardante, vi rememoros la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi venos en la ĉiujn ordonojn de la Eternulo kaj plenumos ilin landon, en kiun Mi vin kondukas, **19** kaj vi manĝos kaj ne iros laŭ viaj koroj kaj viaj okuloj, kiujn la panon de tiu lando, tiam donu oferdonon al la vi malĉaste sekvas; **40** por ke vi memoru kaj Eternulo. **20** Kiel unuaĝon el via pasto alportu plenumu ĉiujn Miajn ordonojn kaj estu sanktaj oferdone kukon; kiel oferdonon el la grenejo, antaŭ via Dio. **41** Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu tiel oferdonu ĝin. **21** El la unuaĝoj de via pasto elkondukis vin el la lando Egipta, por ke Mi estu donu al la Eternulo oferdonon en viaj generacioj. via Dio. Mi estas la Eternulo, via Dio.

22 Kaj se vi eraros, kaj ne plenumos ĉiujn tiujn ordonojn, kiujn la Eternulo diris al Moseo, **23** ĉion, kion la Eternulo ordonis al vi per Moseo, de la tago, en kiu la Eternulo ordonis, kaj plue, en viaj generacioj; **24** tiam se pro neatento de la komunumo estis farita la eraro, la tuta komunumo alportu unu bovidon kiel bruloferon, kiel agrablan odorajon al la Eternulo, kun ĝia farunofero kaj ĝia verſofero laŭ la regularo, kaj unu kapron kiel pekoferon. **25** Kaj la pastro pekliberigos la tutan komunumon de la Izraelidoj, kaj estos pardonite al ili; ĉar tio estis eraro, kaj ili alportis sian oferon, fajroferon al la Eternulo, kaj sian pekoferon antaŭ la Eternulo pro sia peko. **26** Kaj estos pardonite al la tuta komunumo de la Izraelidoj, kaj al la fremdulo, kiu loĝas inter ili; ĉar la tuta popolo eraris. **27** Kaj se unu homo pekos per eraro, tiam li alportu kaprinon jaragān kiel pekoferon. **28** Kaj la pastro pekliberigos la homon, kiu eraris, pekante per eraro antaŭ la Eternulo; li pekliberigos lin, kaj estos pardonne al li. **29** Kiel por la indiĝeno el la Izraelidoj, tiel ankaŭ por la fremdulo, kiu loĝas inter ili, unu leĝo estu por vi por tiu, kiu eraris. **30** Sed se iu faris ion per mano malhumila, ĉu li estas indiĝeno, ĉu fremdulo, li blasfemis kontraŭ la Eternulo; kaj ekstermiĝos tiu homo el inter sia popolo; **31** ĉar la vorton de la Eternulo li malestimis kaj Lian ordonon li malobeis; ekstermiĝu tiu homo, lia peko estas sur li. **32** Kiam la Izraelidoj estis en la dezerto, ili trovis homon, kiu kolektis lignon en tago sabata. **33** Kaj tiuj, kiuj trovis lin, kiam li kolektis lignon, alkondukis lin al Moseo kaj al Aaron kaj al la tuta komunumo. **34** Kaj oni metis lin en gardejon, ĉar ne estis ankoraŭ klarigite, kion oni devas fari al li. **35** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Tiu homo mortu; per ŝtonoj mortigu lin la tuta komunumo ekster la tendaro. **36** Kaj la tuta komunumo elkondukis lin ekster la tendaron kaj mortigis lin per ŝtonoj, kaj li mortis; kiel la

16 Kaj entreprenis Korah, filo de Jichar, filo de Kehat, ido de Levi, kaj Datan kaj Abiram, filoj de Eliab, kaj On, filo de Pelet, idoj de Ruben, **2** kaj stariĝis antaŭ Moseo, kaj kun ili el la Izraelidoj ducent kvinded viroj, estroj de la komunumo, vokataj al la kunvenoj; homoj eminentaj; **3** kaj ili kolektiĝis kontraŭ Moseo kaj kontraŭ Aaron, kaj diris al ili: Sufiĉe por vi! la tuta komunumo, ĉiuj estas ja sanktaj, kaj inter ili estas la Eternulo; kial do vi estrigas vin super la komunumo de la Eternulo? **4** Kaj Moseo tion aŭdis, kaj jetis sin vizaĝaltere. **5** Kaj li ekparolis al Korah kaj al lia tuta anaro, dirante: Morgaŭ la Eternulo montrros, kiu estas Lia kaj kiu estas sankta, por ke Li alproksimigis lin al Si; kaj kiun Li elektos, tiun Li alproksimigos al Si. **6** Farujenon: prenu al vi incensuojn, Korah kaj lia tuta anaro, **7** kaj metu sur ilin fajron kaj metu sur ilin incenso antaŭ la Eternulo morgaŭ; kaj kiun la Eternulo elektos, tiu estos la sanktulo. Estas troe, ho Levidoj! **8** Kaj Moseo diris al Korah: Aŭskultu do, idoj de Levi: **9** Ĉu ne sufiĉas al vi, ke la Dio de la Izraelidoj distingis vin inter la komunumo de Izrael, por alproksimigi vin al Si, por ke vi plenumu la servojn en la tabernaklo de la Eternulo kaj por ke vi staru antaŭ la komunumo, por servi al ĝi? **10** Kaj Li alproksimigos vin kaj ĉiujn viajn fratojn, la idojn de Levi, kun vi; kaj nun vi postulas eĉ pastrecon! **11** Tiamaniere vi kaj via tuta anaro ekribelis kontraŭ la Eternulo; sed kio estas Aaron, ke vi murmuras kontraŭ li? **12** Kaj Moseo sendis voki Datenon kaj Abiram, filojn de Eliab; sed ili diris: Ni ne iros! **13** Ĉu ne sufiĉas, ke el lando, en kiu fluas lakto kaj mielo, vi elirigis nin, por pereigi nin en la dezerto? kaj vi volas ankoraŭ regi super ni? **14** Ja ne en landon, en kiu fluas lakto kaj mielo, vi venigis nin, kaj vi ne domis al ni posedajo el kampoj kaj vinbergardenoj! ĉu vi volas blindigi la okulojn de ĉi tiuj homoj? ni ne iros. **15** Kaj tio tre kolerigis Moseon, kaj li diris al la Eternulo: Ne

turnu Vin al ilia ofero; eĉ unu azenon mi ne prenis Moseo, dirante: **37** Diru al Eleazar, filo de la pastro de ili, kaj al nenu el ili mi faris ian malbonon. **16** Aaron, ke li levu la incensuojn el la brulintajo, Kaj Moseo diris al Korah: Vi kaj via tuta anaro estu antaŭ la Eternulo morgaŭ, vi kaj ili kaj Aaron. **17** Kaj prenu ĉiu sian incensuojn kaj metu sur ĝin la fajron disjetu malproksimen; ĉar sanktiĝis la incenso, kaj alportu antaŭ la Eternulon ĉiu sian incensuojn, ducent kvindek incensuojn; ankaŭ vi kaj Aaron, ĉiu sian incensuojn. **18** Kaj ili prenis la ĉiu sian incensuojn kaj metis sur ĝin fajron kaj kuprjn incensuojn, kiujn alportis la bruligitaj, ūtis sur ĝin incenso, kaj ili starigis ĉe la pordo kaj tavoligis ilin, por tegi la altaron; ĉar oni alportis ilin antaŭ la Eternulon, incensuojn, kaj ili sanktiĝis; kaj ili estu memoriga signo por kaj Aaron, ne alproksimiĝu, por incensi antaŭ anaron ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno; la Eternulo, por ke li ne fariĝu kiel Korah kaj kaj montriĝis la majesto de la Eternulo al la tutan komunumon. **20** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: **21** Apartiĝu de ĉi tiu anaro, de la Izraelidoj ekmurmuris kontraŭ Moseo kaj kaj Mi ekstermos ilin en momento. **22** Kaj ili jetis kontraŭ Aaron, dirante: Vi mortigis la popolon de sin vizaĝaltere, kaj diris: Ho Dio, Dio de la spiritoj de ĉia karno! unu pekis, kaj Vi volas koleri la tutan komunumon? **23** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **24** Diru al la komunumo jene: Foriru de ĉirkau la loĝejo de Korah, Datan, kaj Abiram. **25** Kaj Moseo leviĝis kaj iris al Datan kaj Abiram, kaj post li iris la plejaĝuloj de Izrael. **26** Kaj li diris al la komunumo: Foriru do de la kio apartenas al ili, por ke vi ne pereu pro ĉiuj iliaj pekoj. **27** Kaj ili foriris de ĉirkau la loĝejo de Korah, Datan, kaj Abiram; sed Datan kaj Abiram eliris, kaj staris ĉe la pordo de siaj tendoj kune kun siaj edzinoj, filoj, kaj malgrandaj infanoj. **28** Kaj Moseo diris: Per tio vi ekscios, ke la Eternulo sendis min, por fari ĉiujn tiujn aferojn, kaj ke mi ne faris laŭ mia koro: **29** se per la ordinara morto de ĉiuj homoj mortos ĉi tiuj, aŭ ilin traflas la sorte, kiu povas trafi ĉiun homon, tiam ne la Eternulo sendis min. **30** Sed se novan aperon kreos la Eternulo, kaj la tero malfermos sian bušon, kaj englutas ilin, kaj ĉion, kio apartenas al ili, kaj ili vivaj malsupreniros en Ŝeolon, tiam sciu, ke ĉi tiuj homoj blasfemis kontraŭ la Eternulo. (*Sheol h7585*) **31** Apenaŭ li finis paroli ĉion tion, disfendiĝis la tero, kiu estis sub ili; **32** kaj la tero malfermis sian bušon kaj englutis ilin kaj iliajn domojn kaj ĉiujn homojn de Korah kaj la tutan havon. **33** Kaj ili, kaj ĉio, kio apartenis al ili, malsupreniris vivaj en Ŝeolon, kaj fermiĝis super ili la tero, kaj ili forpereis el inter la komunumo. (*Sheol h7585*) **34** Kaj ĉiuj Izraelidoj, kiuj estis ĉirkau ili, forkuris ĉe ilia krio; ĉar ili diris: Ke nin ankaŭ la tero ne englutis. **35** Kaj fajro eliris de la Eternulo, kaj ĝi forbrulis tiujn ducent kvindek homojn, kiuj alportis la incenson. **36** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **37** Diru al Eleazar, filo de la pastro de Aaron, ne alproksimiĝu, por incensi antaŭ anaron, kiel diris la Eternulo al li per Moseo. **41** Kaj en la sekvanta tago la tutan komunumon de Aaron, ne alproksimiĝu, por incensi antaŭ anaron, kiel diris la Eternulo al li per Moseo. **42** Kaj kiam kolektiĝis la komunumo de la tabernaklo de kunveno, **43** Kaj en la sekvanta tago la tutan komunumon de Aaron, ne alproksimiĝu, por incensi antaŭ anaron, kiel diris la Eternulo al li per Moseo. **44** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **45** Foriĝu el inter ĉi tiu komunumo, kaj Mi pereigos ilin en momento. **46** Kaj Moseo diris al Aaron: Prenu vian incensuojn kaj metu sur ĝin fajron de la altaro kaj ūtu sur ĝin incenso, kaj iru rapide al la komunumo kaj pekliberigu ĝin; ĉar eliris kolero de antaŭ la Eternulo, komenciĝis la frapado. **47** Tiam Aaron prenis, kiel diris Moseo, kaj kuris en la mezon de la komunumo; kaj jen komenciĝis jam la frapado en la popolo. Kaj li metis la incenso kaj pekliberigis la popolon. **48** Li starigis inter la mortintoj kaj la vivantoj, kaj la frapado cesiĝis. **49** Kaj la nombro de la mortintoj de la frapado estis dek kvar mil seencent, krom tiuj, kiuj mortis pro Korah. **50** Kaj Aaron revenis al Moseo al la pordo de la tabernaklo de kunveno; kaj la frapado cesiĝis.

17 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **2** Parolu al la Izraelidoj, kaj prenu de ili po unu bastono de ĉiu tribo, de ĉiuj iliaj triboj dek du bastonojn, kaj ĉies nomon skribu sur lia bastono. **3** Sed la nomon de Aaron skribu sur la bastono de Levi; ĉar unu bastono devas esti de la estro de ilia tribo. **4** Kaj kuŝigu ilin en la tabernaklo de kunveno antaŭ la kesto de atesto, kie Mi aperas al vi. **5** Kaj kiun viron Mi elektos, ties bastono ekfloros; kaj tiel Mi silentigos antaŭ Mi la murmuradon de la Izraelidoj, kiun ili murmuras kontraŭ vi. **6** Kaj Moseo parolis al la Izraelidoj, kaj ĉiuj iliaj estroj donis al li po unu bastono de

ĉiu tribo, laŭ iliaj triboj dek du bastonojn; kaj tion; ĉiu virseksulo povas tion manĝi. Sankta la bastono de Aaron estis inter iliaj bastonoj. 7 Ĝi estu por vi. 11 Kaj jen kio apartenas al vi: Kaj Moseo kuŝigis la bastonojn antaŭ la Eternulo iliaj donacataj oferdonoj el ĉiuj skuoferoj de la en la tabernaklo de atesto. 8 Kaj en la sekanta Izraelidoj; al vi Mi donis ilin kaj al viaj filoj kaj tago Moseo venis en la tabernaklon de atesto; kaj al viaj filinoj kune kun vi, per leĝo eterna; ĉiu jen ekfloris la bastono de Aaron de la domo de pura en via domo povas tion manĝi. 12 Ĉion plej Levi, kaj ĝi elirigis burĝonojn kaj donis florojn kaj bonan el oleo kaj ĉion plej bonan el mosto kaj maturigis migdalojn. 9 Kaj Moseo elportis ĉiujn el greno, iliajn unuaĝojn, kiujn ili donas al la bastonojn de antaŭ la Eternulo al ĉiuj Izraelidoj; Eternulo, Mi fordonis al vi. 13 La unuaj produktoj kaj ili vidis, kaj ĉiu prenis sian bastonon. 10 Kaj la de ĉio, kio estas sur ilia tero, kiujn ili alportos al Eternulo diris al Moseo: Remetu la bastonon de la Eternulo, apartenas al vi; ĉiu pura en via domo Aaron antaŭ la keston de atesto, por ke ĝi estu povas tion manĝi. 14 Ĉio, kio estas konsekrita en gardato kiel memorsigno por la ribelemuloj, por Izrael, apartenas al vi. 15 Ĉiuj utermalferminto el ke ĉesiĝu ilia murmurado kontraŭ Mi, kaj por ke ili ĉiuj vivaj estaĵoj, kiun ili alportas al la Eternulo, ne mortu. 11 Kaj Moseo faris tion; kiel la Eternulo kiel el homoj, tiel ankaŭ el brutoj, apartenas al vi; ordonis al li, tiel li faris. 12 Kaj la Izraelidoj diris tamen prenu elaĉeton pro unuenaskito el homoj, al Moseo: Jen ni mortas, ni pereas, ni ĉiuj pereas; kaj ankaŭ pro unuenaskito el malpuraj brutoj 13 ĉiu, kiu alproksimiĝas al la tabernaklo de la Eternulo, mortas; ĉu ni ĉiuj mortos?

18 Kaj la Eternulo diris al Aaron: Vi kaj viaj filoj kaj la domo de via patro kune kun vi portos sur vi la kulpon pri la tabernaklo, kaj vi kaj viaj filoj kune kun vi portos la kulpon pri via pastrado. 2 Ankaŭ viajn fratojn, la tribon de Levi, la genton de via patro, alproksimigu al vi; ili aliĝu al vi kaj servu vin; kaj vi kune kun viaj filoj estos ĉe la tabernaklo de atesto. 3 Kaj ili prizorgu la gardadon de vi kaj la gardadon de la tutaj tabernaklo; nur al la objektoj de la sanktejo kaj al la altaro ili ne alproksimiĝu, por ke ili ne mortu, kiel ili, tiel ankaŭ vi. 4 Ili aliĝu al vi kaj plenumu la zorgadon pri la tabernaklo de kunveno, koncerne ĉiujn servojn en la tabernaklo; sed laiko ne alproksimiĝu al vi. 5 Kaj plenumu la zorgadon pri la sanktejo kaj la zorgadon pri la altaro, por ke ne estu plu kolero kontraŭ la Izraelidoj. 6 Kaj Mi prenis viajn fratojn, la Levidojn, el inter la Izraelidoj; donace al vi ili estas donitaj por la Eternulo, por plenumi la servojn en la tabernaklo de kunveno. 7 Kaj vi kune kun viaj filoj plenumu vian pastradon en ĉio, kio koncernas la altaron, kaj tion, kio estas malantaŭ la kurteno, kaj servu; kiel donacon Mi donas al vi la servadon de via pastrado; sed laiko, kiu alproksimiĝas, estu mortigita. 8 Kaj la Eternulo diris al Aaron: Mi donis al vi la zorgadon pri Miaj oferdonoj: ĉion, kion konsekras la Izraelidoj, Mi donis al vi kaj al viaj filoj, kiel sanktan apartenon per leĝo eterna. 9 Jen kio apartenas al vi el la plejsanktajoj, el la bruligataj: ĉiu ilia ofero, kiel ĉiu ilia farunofero, tiel ankaŭ ĉiu ilia pekofero kaj ĉiu ilia kulpofero, kiun ili donos al Mi, estas plejsanktaj por vi kaj por viaj filoj. 10 Sur la plej sankta loko manĝu

la Eternulo, apartenas al vi; ĉiu pura en via domo povas tion manĝi. 14 Ĉio, kio estas konsekrita en gardato kiel memorsigno por la ribelemuloj, por Izrael, apartenas al vi. 15 Ĉiuj utermalferminto el ke ĉesiĝu ilia murmurado kontraŭ Mi, kaj por ke ili ĉiuj vivaj estaĵoj, kiun ili alportas al la Eternulo, ne mortu. 11 Kaj Moseo faris tion; kiel la Eternulo kiel el homoj, tiel ankaŭ el brutoj, apartenas al vi; ordonis al li, tiel li faris. 12 Kaj la Izraelidoj diris tamen prenu elaĉeton pro unuenaskito el homoj, kaj ankaŭ pro unuenaskito el malpuraj brutoj 13 ĉiu, kiu alproksimiĝas al la tabernaklo de la Eternulo, mortas; ĉu ni ĉiuj mortos?

18 Kaj la Eternulo diris al Aaron: Vi kaj viaj filoj kaj la domo de via patro kune kun vi portos sur vi la kulpon pri la tabernaklo, kaj vi kaj viaj filoj kune kun vi portos la kulpon pri via pastrado. 2 Ankaŭ viajn fratojn, la tribon de Levi, la genton de via patro, alproksimigu al vi; ili aliĝu al vi kaj servu vin; kaj vi kune kun viaj filoj estos ĉe la tabernaklo de atesto. 3 Kaj ili prizorgu la gardadon de vi kaj la gardadon de la tutaj tabernaklo; nur al la objektoj de la sanktejo kaj al la altaro ili ne alproksimiĝu, por ke ili ne mortu, kiel ili, tiel ankaŭ vi. 4 Ili aliĝu al vi kaj plenumu la zorgadon pri la tabernaklo de kunveno, koncerne ĉiujn servojn en la tabernaklo; sed laiko ne alproksimiĝu al vi. 5 Kaj plenumu la zorgadon pri la sanktejo kaj la zorgadon pri la altaro, por ke ne estu plu kolero kontraŭ la Izraelidoj. 6 Kaj Mi prenis viajn fratojn, la Levidojn, el inter la Izraelidoj; donace al vi ili estas donitaj por la Eternulo, por plenumi la servojn en la tabernaklo de kunveno. 7 Kaj vi kune kun viaj filoj plenumu vian pastradon en ĉio, kio koncernas la altaron, kaj tion, kio estas malantaŭ la kurteno, kaj servu; kiel donacon Mi donas al vi la servadon de via pastrado; sed laiko, kiu alproksimiĝas, estu mortigita. 8 Kaj la Eternulo diris al Aaron: Mi donis al vi la zorgadon pri Miaj oferdonoj: ĉion, kion konsekras la Izraelidoj, Mi donis al vi kaj al viaj filoj, kiel sanktan apartenon per leĝo eterna. 9 Jen kio apartenas al vi el la plejsanktajoj, el la bruligataj: ĉiu ilia ofero, kiel ĉiu ilia farunofero, tiel ankaŭ ĉiu ilia pekofero kaj ĉiu ilia kulpofero, kiun ili donos al Mi, estas plejsanktaj por vi kaj per leĝo eterna. Tio estas interligo de salo por eterne antaŭ la Eternulo por vi kaj por via idaro kune kun vi. 10 Kaj la Eternulo diris al Aaron: En ilia tero vi ne havos heredajon, kaj parton vi ne havos inter ili; Mi estas via parto kaj via heredajo meze de la Izraelidoj. 11 Kaj al la filoj de Levi Mi donis kiel heredajon dekonaĵon de ĉio en Izrael, rekompence pro ilia servado, kiun ili faras, la servado en la tabernaklo de kunveno. 12 Kaj la Izraelidoj ne alproksimiĝu plu al la tabernaklo de kunveno, por ke ili ne portu pekon kaj ne mortu. 13 Nur la Levidoj mem plenumu la servadon en la tabernaklo de kunveno kaj portu sur si ilian pekon; leĝo eterna tio estu en viaj generacioj; kaj inter la Izraelidoj ili ne havos posedajon. 14 Ĉar la dekonaĵon de la Izraelidoj, kiun ili alportos al la Eternulo oferedone, Mi donis al la Levidoj kiel posedajon; tial Mi diris al ili, ke inter la Izraelidoj ili ne havu posedajon. 15 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 16 Al la Levidoj parolu, kaj diru al ili: Kiam vi prenos de la Izraelidoj la dekonaĵon, kiun Mi donas al vi de ili kiel posedajon, tiam levu el ĝi oferedon por la Eternulo, dekonaĵon el la

dekonaĵo. **27** Kaj estos kalkulata al vi via oferdonon, sin, tiu malpurigas la loĝejon de la Eternulo; kaj kiel greno el la garbejo kaj kiel abundaĵo el la tiu homo ekstermiĝos el inter Izrael; ĉar li ne vinpremejo. **28** Tiamaniere vi ankaŭ alportos estas aspergita per puriga akvo, li estas malpura, oferdonon al la Eternulo el ĉiu viaj dekonaĵoj, lia malpureco estas ankoraŭ sur li. **14** Jen estas kiujn vi prenos de la Izraelidoj; kaj vi donos el la leĝo: se homo mortis en tendo, tiam ĉiu, kiu ili la oferdonon, destinitan por la Eternulo, al la venas en la tendon, kaj ĉio, kio troviĝas en la pastro Aaron. **29** El ĉiu ricevataj donacoj alportu tendo, estos malpura dum sep tagoj. **15** Kaj ĉiu oferdonon al la Eternulo, el ĉio plej bona en ĝi nefermita vazo, sur kiu ne estas kovrilo kun ĝian parton konsekritan. **30** Kaj diru al ili: Kiam vi ŝnureto, estas malpura. **16** Kaj ĉiu, kiu ektuŝis sur alportos el tio la plej bonan parton, tiam ĝi estos kampo glavnortigiton aŭ mortinton aŭ oston de kalkulata al la Levidoj kiel enspezo el la garbejo kaj kiel enspezo el la vinpremejo. **31** Kaj vi povas **17** Oni prenu por la malpurulo iom el la cindro tion manĝi sur ĉiu loko, vi kaj via domo; ĉar tio vivan en vazono; **18** kaj viro pura prenu hisopon de kunveno. **32** Kaj vi ne portos pri tio pekon, kaj trempu ĝin en akvo, kaj aspergu la tendon kaj kiam vi alportos la plej bonan parton el tio; kaj vi ĉiujn vazojn, kaj la homojn, kiu tie estis, kaj la ne malsanktigos la konsekritaĵon de la Izraelidoj, tušíton de la osto aŭ de la mortigito aŭ de la kaj vi ne mortos.

19 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: **2** Jen estas la instrukcio de la leĝo, kiu la Eternulo starigis, dirante: Diru al la Izraelidoj, ke ili venigu al vi bovinon ruĝan, sanan, kiu ne havas difekton kaj sur kiun ne estis metita jugo. **3** Kaj donu ĝin al Eleazar, la pastro, kaj li elkonduki ĝin ekster la tendaron, kaj oni buĉu ĝin antaŭ li. **4** Kaj Eleazar, la pastro, prenu iom el ĝia sango per sia fingro kaj aspergu sep fojojn per ĝia sango en la direkto al la antaŭa parto de la tabernaklo de kunveno. **5** Kaj oni forbruligu la bovinon antaŭ liaj okuloj: ĝian felon kaj ĝian karnon kaj ĝian sangon kune kun ĝia sterko oni forbruligu. **6** Kaj la pastro prenu cedran lignon kaj hisopon kaj ruĝan lanon kaj ĵetu en la brulajon de la bovino. **7** Kaj la pastro lavu siajn vestojn kaj banu sian korpon en akvo, kaj poste li venu en la tendaron, kaj la pastro restos malpura ĝis la vespero. **8** Kaj tiu, kiu ĝin forbruligis, lavu siajn vestojn per akvo kaj banu sian korpon en akvo, kaj li restos malpura ĝis la vespero. **9** Kaj viro pura kolektu la cindron de la bovino kaj metu ĝin ekster la tendaro sur puran lokon, kaj ĝi estos konservata por la komunumo de la Izraelidoj por la akvo puriga: tio estas ofero propeka. **10** Kaj la kolektinto de la cindro de la bovino lavu siajn vestojn, kaj li restos malpura ĝis la vespero. Tio estos leĝo eterna por la Izraelidoj, kaj por la fremduloj, kiu loĝas inter ili. **11** Kiu ektuŝis la kadavron de ia homo, tiu restos malpura dum sep tagoj; **12** li senpekigos sin per ĝi en la tria tago kaj en la sepa tago, kaj li fariĝos pura; kaj se li ne senpekigos sin en la tria tago kaj en la sepa tago, li ne fariĝos pura. **13** Ĉiu, kiu ektuŝis la kadavron de homo, kiu mortis, kaj ne senpekigos

homo aŭ tombon, estos malpura dum sep tagoj. **17** Oni prenu por la malpurulo iom el la cindro de la bruligita pekofero kaj veršu sur ĝin akvon vivan en vazono; **18** kaj viro pura prenu hisopon de la bruligita pekofero kaj veršu sur ĝin akvon vivan en vazono; **19** Kaj la purulo aspergu la malpurulon en la tria tago kaj en la sepa tago kaj senpekigu lin en la sepa tago; kaj li lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj vespere li estos pura. **20** Kaj se iu estos malpura kaj ne senpekigos sin, tiu ekstermiĝos el inter la komunumo, ĉar li malpurigis la sanktejon de la Eternulo: li ne estas aspergita per puriga akvo, li estas malpura. **21** Kaj tio estu por vi leĝo eterna. Kaj tiu, kiu aspergis per la puriga akvo, lavu siajn vestojn; kaj la ektušinto de la puriga akvo estos malpura ĝis la vespero. **22** Kaj ĉio, kion ektušos la malpurulo, estos malpura; kaj la homo, kiu ektušis, estos malpura ĝis la vespero.

20 Kaj venis la Izraelidoj, la tutaj komunumoj, en la dezerton Cin en la unua monato; kaj la popolo ekloĝis en Kadeš, kaj tie mortis Mirjam kaj estis tie enterigita. **2** Kaj ne estis akvo por la komunumo, kaj ili kolektiĝis kontraŭ Moseo kaj Aaron. **3** Kaj la popolo malpacis kontraŭ Moseo, kaj ili diris jene: Ho, kial ni ne mortis tiam, kiam mortis niaj fratoj antaŭ la Eternulo! **4** Kaj kial vi venigis la komunumon de la Eternulo en ĉi tiun dezerton, por ke ni mortu ĉi tie kune kun niaj brutoj? **5** Kaj por kio vi elirigis nin el Egiptujo, por venigi nin al ĉi tiu malbona loko, kie oni ne povas semi, kie ne ekzistas figarboj nek vinberoj nek granatoj, kaj kie ne ekzistas akvo por trinki? **6** Tiam Moseo kaj Aaron iris de antaŭ la komunumo al la pordo de la tabernaklo de kunveno kaj ĵetigis vizag-altere, kaj la majesto de la Eternulo aperis al ili. **7** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **8** Prenu la bastonon kaj kunvenigu la komunumon, vi kaj via frato Aaron, kaj parolu antaŭ iliaj okuloj al la roko, kaj ĝi donos sian akvon; kaj vi elirigos por ili akvon el

la roko, kaj vi trinkigos la komunumon kaj ĝiajn surmetis ilin sur Eleazaron, lian filon. Kaj Aaron brutojn. **9** Kaj Moseo prenis la bastonon de antaŭ mortis tie sur la supro de la monto. Kaj Moseo la Eternulo, kiel Li ordonis al li. **10** Kaj Moseo kaj kaj Eleazar malsupreniris de la monto. **29** Kaj la Aaron kunvenigis la komunumon antaŭ la rokon, tuta komunumo vidis, ke Aaron mortis, kaj la kaj li diris al ili: Atuskultu, ho riveluloj, ĉu el ĉi tiu tuta domo de Izrael priploris Aaronon dum tridek roko ni elirigu por vi akvon? **11** Kaj Moseo levis tagoj.

sian manon kaj frapis la rokon per sia bastono du fojojn; kaj ekfluis multe da akvo, kaj trinkis la komunumo kaj ĝiaj brutoj. **12** Tiam la Eternulo diris al Moseo kaj al Aaron: Pro tio, ke vi ne kredis je Mi, por montri Min sankta en la okuloj de la Izraelidoj, tial vi ne venigos ĉi tiu komunumon en la landon, kiun Mi donas al ili. **13** Tio estas la Akvo de Malpaco, ĉe kiu la Izraelidoj malpacis kontraŭ la Eternulo kaj per kiu Li montris Sin sankta al ili. **14** Kaj Moseo sendis senditojn el Kadeš al la reĝo de Edom, por diri: Tiel diras via frato Izrael: Vi scias ĉiujn malfacilaĵojn, kiuj trafis nin; **15** niaj patroj foriris en Egiptujon, kaj ni loĝis en Egiptujo longan tempon, kaj la Egipto agis malbone kontraŭ ni kaj kontraŭ niaj patroj; **16** kaj ni ekkriis al la Eternulo, kaj Li aŭdis nian voĉon, kaj Li sendis angelon kaj elkondukis nin el Egiptujo; kaj jen ni estas en Kadeš, urbo ĉe la fino de viaj limoj; **17** permesu do al ni traire vian landon; ni ne iros tra kampo nek tra vinbergardeno, kaj ni ne trinkos akvon el la putoj; laŭ la ĉefa publika vojo ni iros, ni ne flankiĝos dekstren nek maldekstren, ĝis ni trapasos viajn limojn. **18** Sed Edom diris al li: Vi ne trapasos min, alie mi eliros kun glavo renkonte al vi. **19** Kaj la Izraelidoj diris al li: Laŭ la granda vojo ni iros; kaj se ni trinkos vian akvon, mi kaj miaj brutoj, mi pagos pro ĝi; nenio pli, sole per miaj piedoj mi trairos. **20** Sed li diris: Ne traire. Kaj Edom elpaſis kontraŭ lin kun popolo multenombra kaj kun mano fortata. **21** Kaj Edom ne volis permesi al Izrael trapasi liajn limojn; kaj Izrael iris flanke de li. **22** Kaj ili elmoviĝis el Kadeš; kaj la Izraelidoj, la tuta komunumo, venis al la monto Hor. **23** Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo kaj al Aaron sur la monto Hor, ĉe la limo de la lando Edoma, dirante: **24** Aaron alkolektiĝu al sia popolo; ĉar pro tio, ke vi malobeis Mian ordonon ĉe la Akvo de Malpaco, li ne venos en la landon, kiun Mi donas al la Izraelidoj. **25** Prenu Aaronon, kaj Eleazaron, lian filon, kaj suririgu ilin sur la monto Hor; **26** kaj deprenu de Aaron liajn vestojn, kaj surmetu ilin sur Eleazaron, lian filon; kaj Aaron alkolektiĝu al sia popolo kaj mortu tie. **27** Kaj Moseo faris, kiel ordonis la Eternulo; kaj ili suriris sur la monto Hor antaŭ la okuloj de la tuta komunumo. **28** Kaj Moseo deprenis de Aaron liajn vestojn, kaj

21 Kaj la Kanaanido, la reĝo de Arad, kiu loĝis en la Sudo, aŭdis, ke Izrael venas per la vojo de Atarim; kaj li ekbatalis kontraŭ Izrael kaj kaptis kelkajn kiel militkapititojn. **2** Tiam Izrael faris sanktan promeson al la Eternulo, kaj diris: Se Vi donos ĉi tiu popolon en mian manon, tiam mi detruos iliajn urbojn. **3** Kaj la Eternulo elaukskultis la vocon de Izrael kaj fordonis la Kanaanidojn; kaj oni pereigis ilin kaj iliajn urbojn kaj donis al la loko la nomon H̄orma. **4** Kaj ili elmoviĝis de la monto Hor laŭ la vojo al la Ruĝa Maro, por ĉirkauiri la landon de Edom. Kaj senkuraĝiĝis la animo de la popolo sur la vojo. **5** Kaj la popolo ekiparolis kontraŭ Dio kaj kontraŭ Moseo: Kial vi elkondukis nin el Egiptujo, por ke ni mortu en la dezerto? ĉar ekzistas nek pano nek akvo, kaj al nia animo naŭzas la mizera nutraĵo. **6** Tiam la Eternulo sendis sur la popolon venenajn serpentojn, kaj ili mordis la popolon, kaj mortis multe da homoj el Izrael. **7** Kaj la popolo venis al Moseo, kaj diris: Ni pekis, parolante kontraŭ la Eternulo kaj kontraŭ vi; pregu al la Eternulo, ke Li forigu de ni la serpentojn. Kaj Moseo pregis pri la popolo. **8** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Faru al vi serpenton kupran kaj metu ĝin sur stangon; kaj ĉiu mordita, kiu ekrigardos ĝin, restos viva. **9** Kaj Moseo faris kupran serpenton kaj metis ĝin sur stangon; kaj se serpento mordis iun kaj ĉi tiu ekrigardis la kupran serpenton, li restis viva. **10** Kaj la Izraelidoj elmoviĝis, kaj starigis sian tendaron en Obot. **11** Kaj ili elmoviĝis el Obot, kaj starigis sian tendaron en Ije-Abarim en la dezerto, kiu estas kontraŭ Moab, en la oriento. **12** De tie ili elmoviĝis, kaj starigis sian tendaron en la valo de Zared. **13** De tie ili elmoviĝis, kaj starigis sian tendaron apud tiu parto de Arnon en la dezerto, kiu estas ekster la limo de la Amoridoj; ĉar Arnon estas la limo de Moab, inter Moab kaj la Amoridoj. **14** Tial estas dirite en la Libro de la Milito de la Eternulo: Vaheb en Sufa, Kaj la valoj de Arnon, **15** Kaj la deklivo de la valoj, Kiu turniĝas al la kolonio Ar Kaj apogigas al la limo de Moab. **16** Kaj de tie al Beer; tio estas tiu puto, pri kiu la Eternulo diris al Moseo: Kunvenigu la popolon, kaj Mi donos al ili akvon. **17** Tiam kantis Izrael ĉi tiu kanton: Leviĝu, puto, ni kantu pri ĝi; **18** Puto, kiun fosis princoj, Boris eminentuloj de la popolo,

Per la sceptro, per siaj bastonoj. Kaj el tiu dezerto estis reĝo de Moab en tiu tempo. **5** Kaj li sendis al Matana, **19** kaj el Matana al Nāhaliel, kaj el senditojn al Bileam, filo de Beor, en Petoron, kiu Nāhaliel al Bamot, **20** kaj el Bamot al la valo, kiu estis ĉe la Rivero, en la landon de sia popolo, por estas sur la kampo de Moab, ĉe la supro de Pisga, voki lin, kaj diri: Jen popolo eliris el Egiptujo, kiu estas turnita al la dezerto. **21** Kaj Izrael sendis jen ĝi kovris la vizaĝon de la tero, kaj ĝi loĝas senditojn al Sīhon, reĝo de la Amoridoj, por diri: kontraŭ mi. **6** Nun venu do, malbenu al mi tiun **22** Mi dezirus trairi vian landon; ni ne devojiĝos popolon, ĉar ĝi estas pli fortaj ol mi; eble tiam mi sur kampon aŭ en vinbergardenon, ni ne trinkos povos venkobati ĝin kaj elpelii ĝin el la lando; ĉar akvon el puto; laŭ la ĉeja publika vojo ni iros, ĝis mi scias, ke kiun vi benas, tiu estas benita, kaj ni trapasos viajn limojn. **23** Sed Sīhon ne permesis kiun vi malbenas, tiu estas malbenita. **7** Kaj iris la al Izrael trapasi liajn limojn; kaj Sīhon kolektis plejaĝuloj de Moab kaj la plejaĝuloj de Midjan, sian tutan popolon kaj eliris kontraŭ Izraelon havante en siaj manoj la donacojn pro la sorĉado, en la dezerton kaj venis ĝis Jahac kaj ekbatalis kaj ili venis al Bileam kaj diris al li la vortojn kontraŭ Izrael. **24** Kaj Izrael frapis lin per la glavo, de Balak. **8** Kaj li diris al ili: Tradormu ĉi tie la kaj ekposedis lian landon de Arnon ĝis Jabok, ĝis nokton, kaj mi donos al vi respondon, konforme la Amonidoj; ĉar forta estis la limo de la Amonidoj. al tio, kion diros al mi la Eternulo. Kaj la ĉefoj de **25** Kaj Izrael prenis ĉiujn tiujn urbojn; kaj Izrael Moab restis ĉe Bileam. **9** Kaj Dio venis al Bileam, ekloĝis en ĉiuj urboj de la Amoridoj, en Hēšbon kaj diris: Kiuj estas tiuj viroj ĉe vi? **10** Kaj Bileam kaj en ĉiuj ĝiaj dependantajoj. **26** Ĉar Hēšbon estis diris al Dio: Balak, filo de Cipor, reĝo de Moab, la urbo de Sīhon, la reĝo de la Amoridoj, kaj li sendis al mi, dirante: **11** Jen estas la popolo, kiu militis kontraŭ la antaŭa reĝo de Moab kaj prenis eliris el Egiptujo, kaj ĝi kovris la vizaĝon de la el lia mano lian tutan landon ĝis Arnon. **27** Tial tero; venu do, malbenu ĝin al mi, eble tiam mi diras alegoriistoj: Iru Hēšbonon; Konstruiĝu kaj povos batali kontraŭ ĝi kaj forpelii ĝin. **12** Tiam fortikiĝu la urbo de Sīhon. **28** Ĉar fajro eliris el Dio diris al Bileam: Ne iru kun ili; ne malbenu Hēšbon, Flamo el la urbo de Sīhon; Ĝi formanĝis la popolon, ĉar ĝi estas benita. **13** Kaj Bileam Ar-Moabon, La mastrojn de la altaĵoj de Arnon. **29** levigis matene, kaj diris al la ĉefoj de Balak: Iru Ve al vi, Moab! Vi pereis, ho popolo de Kemo! en vian landon, ĉar la Eternulo ne volas permisi Li faris el siaj filoj forkurintojn Kaj el siaj filinoj al mi iri kun vi. **14** Kaj levigis la ĉefoj de Moab kaj kaptitinojn De la reĝo de la Amoridoj Sīhon. **30** Ni venis al Balak, kaj diris: Bileam ne volas iri kun ni. faligis ilin; pereis Hēšbon ĝis Dibon; Kaj ni ruinigis **15** Balak sendis plue ĉefojn, pli grandajn kaj pli ilin ĝis Nofāḥ, Kiu estas apud Medba. **31** Kaj Izrael eminentajn ol tiuj. **16** Kaj ili venis al Bileam, kaj logis en la lando de la Amoridoj. **32** Kaj Moseo diris al li: Tiel diris Balak, filo de Cipor: Ne rifuzu sendis, por esplorrigardi Jazeron, kaj ili militakiris do iri al mi; **17** Ĉar mi tre honoros vin, kaj ĉion, ĝiajn vilagojn, kaj forpelis la Amoridojn, kiuj tie kion vi diros al mi, mi faros; venu do, malbenu estis. **33** Kaj ili forturnigis kaj ekiris laŭ la vojo al al mi tiun popolon. **18** Sed Bileam respondis kaj Bašan. Tiam eliris al ili renkonte Og, la reĝo de diris al la servantoj de Balak: Eĉ se Balak donos al Bašan, li kaj lia tuta popolo, por batali ĉe Edrei. **34** mi sian plenan domon da argento kaj oro, mi ne Kaj la Eternulo diris al Moseo: Ne timu lin, ĉar povas malobei la ordonon de la Eternulo, mia Dio, en vian manon Mi fordonos lin kaj lian tutan farante ion malgrandan aŭ grandan. **19** Tamen popolon kaj lian landon, kaj vi agos kun li, kiel vi restu ĉi tie ankaŭ vi dum la nokto, kaj mi sciigis, agis kun Sīhon, la reĝo de la Amoridoj, kiu logis en Hēšbon. **35** Kaj ili venkobatis lin kaj liajn filojn kaj lian tutan popolon, ĝis neniu restis; kaj ili kion plue diros al mi la Eternulo. **20** Kaj Dio venis al Bileam en la nokto, kaj diris al li: Se tiuj viroj nur tion, kion Mi diros al vi. **21** Kaj Bileam levigis matene kaj selis sian azeninon kaj iris kun la ĉefoj de Moab. **22** Kaj ekflamis la kolero de Dio pro tio, ke li iris; kaj anĝelo de la Eternulo starigis sur la vojo, por malhelpi lin. Li rajdis sur sia azenino, kaj du liaj junuloj estis kun li. **23** Kaj la azenino ekvidis la anĝelon de la Eternulo, starantan sur la vojo kun elingita glavo en la mano, kaj la azenino forturnigis de la vojo kaj iris sur la kampon; kaj Bileam ekbatis la azeninon, por returni ĝin sur la herbon de la kampo. Kaj Balak, filo de Cipor,

22 Kaj la Izraelidoj elmoviĝis, kaj haltis tendare en la stepoj de Moab, transe de Jordan, kontraŭ Jeriĥo. **2** Balak, filo de Cipor, vidis ĉion, kion Izrael faris al la Amoridoj. **3** Kaj Moab tre timis tiun popolon, ĉar ĝi estis multenombra; kaj Moab ektemris antaŭ la Izraelidoj. **4** Kaj Moab diris al la ĉefoj de Midjan: Nun tiu popolo formanĝos nian tutan ĉirkauĝon, kiel bovo formanĝas la herbon de la kampo. Kaj Balak, filo de Cipor,

vojon. **24** Tiam la anĝelo de la Eternulo starigis diris Bileam; kaj Balak kaj Bileam oferis po unu sur la vojeto inter vinbergardenoj, kie estis barilo bovido kaj po unu viršafo sur ĉiu altaro. **3** Kaj sur unu flanko kaj barilo sur la dua flanko. **25** Kaj Bileam diris al Balak: Staru ĉe via brulofero, kaj la azenino ekvidis la anĝelon de la Eternulo, kaj mi iros; eble la Eternulo venos al mi renkonte, alpremis sin al la muro kaj alpremis la piedon kaj kion Li montros al mi, tion mi diros al vi. de Bileam al la muro; kaj li denove ĝin batis. **26** Kaj li iris sur la altaĵon. **4** Kaj Dio renkontigis al Kaj la anĝelo de la Eternulo denove forlasis sian Bileam, kaj ĉi tiu diris al Li: La sep altarojn mi lokon, kaj starigis sur malvasta loko, kie oni ne pretigis, kaj mi oferis po unu bovido kaj po unu povas flankeniri dekstren, nek maldekstren. **27** viršafo sur ĉiu altaro. **5** Kaj la Eternulo enmetis Kiam la azenino ekvidis la anĝelon de la Eternulo, vorton en la buŝon de Bileam, kaj diris: Reiru al ĝi kuŝigis sub Bileam. Kaj ekflamis la kolero de Balak kaj parolu tiel. **6** Kaj li revenis al tiu, kaj Bileam, kaj li batis la azeninon per la bastono. **28** jen tiu staras ĉe sia brulofero, li kaj ĉiuj ĉefoj de Tiam la Eternulo malšlosis la buŝon de la azenino, Moab. **7** Kaj li komencis sian inspiritaĵon, kaj diris: kaj ĝi diris al Bileam: Kion mi faris al vi, ke vi El Aram venigis min Balak, Reĝo de Moab, el la batis min jam tri fojojn? **29** Kaj Bileam diris al la montoj orientaj: Venu, malbenu al mi Jakobon, azenino: Ĉar vi mokis min; se mi havus glavon en Kaj venu, malbondiru kontraŭ Izrael. **8** Kiel mi mia mano, mi nun mortigus vin. **30** Kaj la azenino tiun malbenos, kiun ne malbenas Dio? Kiel mi tiun diris al Bileam: Ĉu mi ne estas via azenino, sur kiu malbondiros, kiun ne malbondiras la Eternulo? **9** vi rajdadi de longatempe ĝis la nuna tago? ĉu mi De la supro de rokoj mi vidas lin, Kaj de altaĵoj kutimis tiel fari al vi? Kaj li diris: Ne. **31** Tiam la mi rigardas lin; Jen la popolo loĝas aparte Kaj ne Eternulo malkovris la okulojn de Bileam, kaj li estas kalkulata inter la nacioj. **10** Kiu kalkulis la ekvidis la anĝelon de la Eternulo, starantan sur polvon de Jakob Kaj la nombron de kvarono de la vojo kun elingigita glavo en sia mano; kaj li Izrael? Mortu mia animo per la morto de justuloj, kliniĝis, kaj ĵetiĝis vizaĝaltere. **32** Kaj la anĝelo de Kaj mia fino estu simila al ilia! **11** Tiam Balak diris la Eternulo diris al li: Kial vi batis vian azeninon al Bileam: Kion vi faris al mi? por malbeni miajn jam tri fojojn? jen Mi eliris, por malhelpi, ĉar malamikojn mi prenis vin, kaj jen vi ilin benas. malbona estas via vojo antaŭ Mi. **33** La azenino **12** Kaj li respondis kaj diris: Ĉu ne tion, kion la ekvidis Min, kaj fortuniĝis antaŭ Mi jam tri Eternulo metas en mian buŝon, mi devas precize fojojn; se ĝi ne fortuniĝus de Mi, tiam Mi vin diri? **13** Kaj Balak diris al li: Venu do kun mi al mortigus kaj ĝin Mi lasus vivi. **34** Tiam Bileam alia loko, de kiu vi ilin vidos; nur ilian parton vi diris al la anĝelo de la Eternulo: Mi pekis, ĉar mi vidos, la tutan vi ilin ne vidos; kaj malbenu ilin al ne scis, ke Vi staras kontraŭ mi sur la vojo; nun, mi de tie. **14** Kaj li prenis lin sur la kampon de se tio ne placas al Vi, mi iros returne. **35** Sed la ĉirkaurigardantoj, sur la supron de Pisga, kaj li anĝelo de la Eternulo diris al Bileam: Iru kun la konstruis sep altarojn kaj oferis po unu bovido kaj viroj; sed nur tion, kion Mi diros al vi, vi diru. unu viršafo sur ĉiu altaro. **15** Kaj li diris al Balak: Kaj Bileam iris kun la ĉefoj de Balak. **36** Kiam Staru ĉi tie ĉe via brulofero, kaj mi iros renkonte Balak aŭdis, ke Bileam venis, li eliris renkonte al li tien. **16** Kaj la Eternulo renkontigis al Bileam kaj ĝis tiu Moaba urbo, kiu troviĝas ĉe la limo apud metis vorton en lian buŝon, kaj diris: Reiru al Arnon, kiu estas ĉe la fino de la limo. **37** Kaj Balak Balak kaj parolu tiel. **17** Kaj li venis al li, kaj jen li diris al Bileam: Mi sendis ja al vi, por voki vin; staras ĉe sia brulofero, kaj kun li la ĉefoj de Moab. kial do vi ne iris al mi? ĉu efektive mi ne povas Kaj Balak diris al li: Kion parolis la Eternulo? **18** honori vin? **38** Sed Bileam diris al Balak: Jen mi Kaj li komencis sian inspiritaĵon, kaj diris: Leviĝu, venis al vi; tamen ĉu mi povas ion diri al vi? kion Balak, kaj aŭskultu; Atentu min, filo de Cipor. **19** Dio enmetos en mian buŝon, tion mi diros. **39** Dio ne estas homo, ke Li mensogus, Kaj ne homido, Kaj Bileam iris kun Balak, kaj ili venis al Kiryat- ke Li pentus. Ĉu Li dirus kaj ne farus, Parolus kaj Hucot. **40** Kaj Balak buĉis bovojn kaj ŝafojn, kaj ne plenumus? **20** Jen beno estas komisiita al mi; sendis al Bileam, kaj al la ĉefoj, kiuj estis kun li. Li benas, kaj mi ne povas tion ŝanĝi. **21** Li ne vidis **41** En la sekвanta mateno Balak prenis Bileamon pekon ĉe Jakob, Kaj Li ne rimarkis malpiecon ĉe kaj surkondukis lin sur la altaĵojn de Baal, kaj li Izrael; La Eternulo, lia Dio, estas kun li, Kaj reĝa ekvidis de tie la finan parton de la popolo. aklamado estas ĉe li. **22** Dio, kiu elkondukis ilin el Egiptujo, Estas por ili kiel la forto de bubalo. **23** Ĉar ne ekzistas sorĉado en Jakob, Nek aŭgorudo en Izrael; Siatempe estas dirate al Jakob kaj al

23 Kaj Bileam diris al Balak: Konstruu al mi ĉi tie sep altarojn, kaj pretigu al mi ĉi tie sep bovoidojn kaj sep viršafojn. **2** Kaj Balak faris, kiel

Izrael, kion faras Dio. **24** Jen la popolo starigas kiel leonino Kaj levigas kiel leono; Ĝi ne kušigos, sian inspiritaĵon, kaj diris: Parolas Bileam, filo de antaŭ ol ĝi manĝos rabakiron Kaj antaŭ ol ĝi trinkos sangon de mortigitoj. **25** Kaj Balak diris al Bileam: Nek per malbeno malbenu ilin, nek per beno benu ilin. **26** Sed Bileam respondis kaj diris al Balak: Ĉu mi ne diris al vi, ke ĉion, kion diros la Eternulo, tion mi faros? **27** Kaj Balak diris al Bileam: Venu, mi prenos vin sur alian lokon; eble placoj al Dio, kaj vi malbenos ilin al mi de tie. **28** Moab Kaj frakasos ĉiujn filojn de malordo. **18** Kaj Kaj Balak prenis Bileamon sur la supron de Peor, kiu estas turnita al la dezerto. **29** Kaj Bileam diris al Balak: Konstruu al mi ĉi tie sep altarojn, kaj pretigu al mi ĉi tie sep bovidojn kaj sep viršafojn. **30** Kaj Balak faris, kiel diris Bileam, kaj oferis po unu bovido kaj po unu viršafon sur ĉiu altaro.

24 Ĉar Bileam vidis, ke al la Eternulo plaĉas beni Izraelon, li ne iris, kiel antaŭe, por aŭguri, sed li turnis sian vizaĝon al la dezerto.

2 Kaj Bileam levis siajn okulojn, kaj ekvidis Izraelon, starantan laŭ siaj triboj; kaj la spirito de Dio venis sur lin. **3** Kaj li ekparolis sian inspiritaĵon, kaj diris: Parolas Bileam, filo de Beor, kaj parolas viro kun malfermita okulo; **4** Parolas tiu, kiu aŭdas la vortojn de Dio, Kaj kiu vidas la vizion de la Plejpotenculo; Li falas, sed malfermitaj estas liaj okuloj. **5** Kiel belaj estas viaj tendoj, ho Jakob, Viaj loĝejoj, ho Izrael! **6** Kiel valoj ili etendiĝas, Kiel ĝardenoj apud rivero, Kiel arboj aloaj, plantitaj de la Eternulo, Kiel cedroj apud akvo. **7** Fluos akvo el liaj siteloj, Kaj lia semo estos ĉe multaj akvoj; Superos Agagon lia rego, Kaj altiĝos lia regno. **8** Dio, kiu elkondukis lin el Egiptujo, Estas por li kiel la forto de bubalo; Li formanĝas la popolojn, kiuj estas malamikaj al li, Kaj iliajn ostojn li frakasas Kaj per siaj sagoj disbatas. **9** Li genuigis, li kušigis, Kiel leono kaj kiel leonino; Kiu lin levos? Viaj benantoj estas benataj, Kaj viaj malbenantoj estas malbenataj. **10** Tiam ekflamis la kolero de Balak kontraŭ Bileam, kaj li kune frapis siajn manojn; kaj Balak diris al Bileam: Por malbeni miajn malamikojn mi vokis vin, kaj vi nun benis ilin jam tri fojojn! **11** Kaj nun forigis sur vian lokon; mi intencis honori vin, sed jen la Eternulo senigis vin je la honoro. **12** Kaj Bileam diris al Balak: Ĉu eĉ al viaj senditoj, kiujn vi sendis al mi, mi ne parolis jene: **13** Se Balak eĉ donus al mi sian plenan domon da argento kaj oro, mi ne povus malobei la ordonon de la Eternulo, farante bonon aŭ malbonon laŭ mia deziro? kion diros la Eternulo, tion mi diros. **14** Kaj nun mi iras al mia popolo; venu, mi sciigos al vi, kion faros tiu popolo al via popolo en la

malproksima venonta tempo. **15** Kaj li ekparolis kiel Beor, Kaj parolas viro kun malfermita okulo; **16** Parolas tiu, kiu aŭdas la vortojn de Dio Kaj scias la penson de la Plejaltulo, Kaj kiu vidas la vizion de la Plejpotenculo; Li falas, sed malfermitaj estas liaj okuloj. **17** Mi vidas lin, sed ne nun; Mi rigardas lin, sed ne proksime. Eliros stelo el Jakob, Kaj levigis sceptro el Izrael, Detruos la randojn de Edom estos submetito, Kaj Seir estos submetito kiu estas turnita al la dezerto. **18** Kaj la reganto eliros el Jakob, Kaj li pereigos la restintojn el la urbo. **19** Kaj li ekvidis Amalekon, kaj li ekparolis sian inspiritaĵon, kaj diris: La unua la popoloj estis Amalek, Sed lia fino estos pereo. **20** Kaj li ekvidis la Kenidojn, kaj li ekparolis sian inspiritaĵon, kaj diris: Fortika estas via loĝeo, Kaj aranĝita sur roko estas via nesto; **21** Sed ruinigita estos Kain, Baldaŭ Ašur vin kaptos. **22** Kaj li ekparolis sian inspiritaĵon, kaj diris: Ve! kiu vivos, kiam Dio tion faros? **23** Kaj venos ŝipoj de la lando de la Kitidoj, Kaj ili humiligos Ašuron kaj humiligos Eberon; Sed ankaŭ ili pereos. **24** Kaj Bileam levigis, kaj foriris kaj revenis al sia loko; kaj ankaŭ Balak iris sian vojon.

25 Kaj Izrael logis en Ŝitim, kaj la popolo komencis malĉastadi kun la filinoj de Moab.

2 Kaj ili invitadis la popolon al la oferoj de siaj dioj, kaj la popolo manĝadis kaj klinigadis antaŭ iliaj dioj. **3** Kaj Izrael aliĝis al Baal-Peor; kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael. **4** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Prenu ĉiujn estrojn de la popolo kaj pendigu ilin al la Eternulo kontraŭ la suno, kaj deturnigis de Izrael la furiozo de la kolero de la Eternulo. **5** Kaj Moseo diris al la juĝistoj de Izrael: Mortigu ĉiu siajn homojn, kiuj aliĝis al Baal-Peor. **6** Kaj jen iu el la Izraelidoj venis kaj alkondukis al siaj fratoj Midjanidinton antaŭ la okuloj de Moseo kaj antaŭ la okuloj de la tuta komunumo de Izrael, dum ili ploris ĉe la pordo de la tabernaklo de kunveno. **7** Kiam tion vidis Pineħas, filo de Eleazar, la filo de la pastro Aaron, li levigis el inter la komunumo kaj prenis ponardegon en sian manon. **8** Kaj li iris post la Izraelido en la dormejon, kaj trapikis ilin ambaŭ, la Izraelidon kaj la virinon tra ŝia ventro; kaj tiam cesigis la punfrapado de la Izraelidoj. **9** Kaj la nombro de la mortintoj per la punfrapado estis dudek kvar mil. **10** Kaj la Eternulo ekparolis al de la pastro Aaron, deturnis Mian koleregon de la Izraelidoj, ĉar li fervoris pri Mi inter ili, kaj Mi

ne ekstermis la Izraelidojn en Mia severeco. **12** familioj de la Gadidoj, laŭ ilia nombro kvardek mil Tial diru: Jen Mi donas al li Mian interligon pri kvintenc. **19** La filoj de Jehuda: Er kaj Onan; sed Er paco; **13** kaj ĝi estu por li kaj por lia idaro post li kaj Onan mortis en la lando Kanaana. **20** Kaj la filoj interligo de eterna pastreco, pro tio, ke li fervoris pri sia Dio kaj pekliberigis la Izraelidojn. **14** La de Jehuda laŭ iliaj familioj estis: de Ŝela, la familio de Zeraḥ, la familio de la Zeraḥidoj. **21** Kaj la kune kun la Midjanidino, estis Zimri, filo de Salu, filoj de Perec estis: de H̄ecron, la familio de la ĉefo de patrodomo el la Simeonidoj; **15** kaj la H̄ecronidoj; de Hamul, la familio de la Hamulidoj, nomo de la mortigita Midjanidino estis Kozbi, **22** Tio estas la familio de Jehuda, laŭ ilia nombro filino de Cur, estro de la arnoj de patrodomo en Midjan. **16** Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, iliaj familioj: de Tola, la familio de la Tolaidoj; de dirante: **17** Estu malamikoj al la Midjanidoj kaj batu ilin; **18** ĉar ili estas malamikoj al vi per sia insido, kiun ili faris al vi per Peor, kaj per Kozbi, la filino de la Midjana estro, ilia fratino mortigita en la tago de la punfrapado pro Peor.

26 Kaj post la punfrapado la Eternulo ekiparolis al Moseo, kaj al Eleazar, filo de la pastro Aaron, dirante: **2** Kalkulu la tutan komunumon de la Izraelidoj en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, laŭ iliaj patrodomoj, ĉiujn militkapablajn en Izrael. **3** Kaj ekiparolis al ili Moseo kaj la pastro Eleazar sur la stepoj de Moab apud la Jeriha Jordan, dirante: **4** Kalkulu la popolon en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, kiel la Eternulo ordonis al Moseo kaj al la Izraelidoj, kiuj eliris el la lando Egipta. **5** Ruben, la unuenaskito de Izrael. La filoj de Ruben: de Hamoh, la familio de la Hamohidoj; de Palu, la familio de la Paluidoj; **6** de H̄ecron, la familio de la H̄ecronidoj; de Karmi, la familio de la Karmiidoj. **7** Tio estas la familioj de la Rubenidoj; kaj ilia nombro estas kvardek tri mil sepcent tridek. **8** Kaj la filoj de Palu: Eliab. **9** Kaj la filoj de Eliab: Nemuel kaj Datan kaj Abiram; tio estas tiuj Datan kaj Abiram, eminentuloj de la komunumo, kiuj ribelis kontraŭ Moseo kaj Aaron en la anaro de Korah, kiam ili ribelis kontraŭ la Eternulo. **10** Kaj la tero malfermis sian bušon kaj englutis ilin kaj Korahon ĉe la morto de la anaro, kiam la fajro ekstermis la ducent kvindek homojn, kaj ili fariĝis averta. **11** Sed la filoj de Korah ne mortis. **12** La filoj de Simeon laŭ iliaj familioj: de Nemuel, la familio de la Nemuelidoj; de Jamin, la familio de la Jaminidoj; de Jahin, la familio de la Jahinidoj; **13** de Zeraḥ, la familio de la Zeraḥidoj; de Saul, la familio de la Ŝaulidoj. **14** Tio estas la familioj de la Simeonidoj, dudek du mil ducent. **15** La filoj de Gad laŭ iliaj familioj: de Cefon, la familio de la Cefonidoj; de Hagi, la familio de la Hagiidoj; de Ŝuni, la familio de la Ŝuniidoj; **16** de Ozni, la familio de la Ozniidoj; de Eri, la familio de la Eriidoj; **17** de Arod, la familio de la Arodiidoj; de Areli, la familio de la Areliidoj. **18** Tio estas la

kaj Onan mortis en la lando Kanaana. **20** Kaj la filoj de Ŝela, la familio de la Ŝelaidoj; de Perec, la familio de la Perecidoj; de Zeraḥ, la familio de la Zeraḥidoj. **21** Kaj la de Jehuda laŭ iliaj familioj estis: de H̄ecron, la familio de la H̄ecronidoj; de Hamul, la familio de la Hamulidoj, la Ŝimronidoj. **22** Tio estas la familio de Jehuda, laŭ ilia nombro sesdek ses mil kvintenc. **23** La filoj de Isahar laŭ ilia nombro kvardek mil tricent. **24** La filoj de Zebulun laŭ iliaj familioj: de Sered, la familio de la Seredidoj; de Elon, la familio de la Elonidoj; de Jahleel, la familio de la Jahleelidoj. **25** Tio estas la familioj de la Zebulunidoj, laŭ ilia nombro sesdek mil kvintenc. **26** La filoj de Jozef laŭ iliaj familioj: Manase kaj Efraim. **27** La filoj de Manase: de Mahir, la familio de la Mahiridoj; kaj de Mahir naskiĝis Gilead; de Gilead, la familio de la Gileadidoj. **28** Jen estas la filoj de Gilead: de Iezer, la familio de la Iezeridoj; de Helek, la familio de la Helekidoj; **29** kaj de Asriel, la familio de la Asrielidoj; kaj de Sehem, la familio de la Sehemidoj; **30** kaj de Semida, la familio de la Semidaidoj; kaj de Hefer, la familio de la Heferidoj. **31** Kaj Celofhad, filo de Hefer, ne havis filojn, sed nur filinojn; kaj la nomoj de la filinoj de Celofhad estis: Mahla kaj Noa kaj Hogla kaj Milka kaj Tirca. **32** Tio estas la familioj de Manase, laŭ ilia nombro kvindek du mil sepcent. **33** Jen estas la filoj de Efraim laŭ iliaj familioj: de Sutelah, la familio de la Sutelahidoj; de Beher, la familio de la Beheridoj; de Tahān, la familio de la Tahānidoj. **34** Kaj jen estas la filoj de Sutelah: de Eran, la familio de la Eranidoj. **35** Tio estas la familioj de la filoj de Efraim, laŭ ilia nombro tridek du mil kvintenc. Tio estas la filoj de Jozef laŭ iliaj familioj. **36** La filoj de Benjamien laŭ iliaj familioj: de Bela, la familio de la Belaidoj; de Asbel, la familio de la Asbelidoj; de Ahiram, la familio de la Ahiramidoj; **37** de Ŝefufam, la familio de la Ŝefufamidoj; de Hufam la familio de la Hufamidoj. **38** Kaj la filoj de Bela estis: Ard kaj Naaman; de Ard, la familio de la Ardidoj; de Naaman, la familio de la Naamanidoj. **39** Tio estas la filoj de Benjamien laŭ iliaj familioj, kaj ilia nombro estis kvardek kvin mil sescent. **40** Kaj la filoj de Bela estis: Ard kaj Naaman; de Ard, la familio de la Ardidoj; de Naaman, la familio de la Naamanidoj. **41** Tio estas la filoj de Benjamien laŭ iliaj familioj, kaj ilia nombro estis kvardek kvin mil sescent. **42** Jen estas la filoj de Dan laŭ iliaj familioj: de Ŝuhām, la familio de la Ŝuhāmidoj. Tio estas la familioj de Dan laŭ iliaj familioj. **43** Ĉiuj familioj

de la Ŝuhamidoj prezentis la nombron de sesdek kvar mil kvarcent. **44** La filoj de Ašer laŭ iliaj familioj: de Jimna, la familio de la Jimnajdoj; de el la familioj de Manase, filo de Jozef; kaj jen estas Jišvi, la familio de la Jišvijidoj; de Beria, la familio la nomoj de liaj filinoj: Maĥla kaj Noa kaj Hoga de la Beriaidoj. **45** De la filoj de Beria: de Heber, la kaj Milka kaj Tirca; **2** kaj ili starigis antaŭ Moseo familio de la Heberidoj; de Malkiel, la familio de kaj antaŭ la pastro Eleazar kaj antaŭ la estroj kaj la Malkielidoj. **46** Kaj la nomo de la filino de Ašer la tuta komunumo ĉe la pordo de la tabernaklo estis Seraĥ. **47** Tio estas la familioj de la filoj de kunveno, kaj diris: **3** Nia patro mortis en la Ašer, laŭ ilia nombro kvindek tri mil kvarcent. **48**dezerto, kaj li ne estis inter la anaro, kiu ribelis La filoj de Naftali laŭ iliaj familioj: de Jahceel, la kontraŭ la Eternulo en la anaro de Korah; sed pro familio de la Jaĥceleidoj; de Guni, la familio de la sia peko li mortis, kaj filojn li ne havis. **4** Kial Gunidoj; **49** de Jecer, la familio de la Jeceridoj; de malaperu la nomo de nia patro el inter lia familio, Ŝilem la familio de la Ŝilemidoj. **50** Tio estas la ĉar li ne havis filon? Donu al ni posedajoj inter la familioj de Naftali laŭ iliaj familioj, kaj ilia nombro fratoj de nia patro. **5** Kaj Moseo prezentis ilian estis kvardek kvin mil kvarcent. **51** Tia estis la aferon antaŭ la Eternulon. **6** Kaj la Eternulo diris al kalkulita nombro de la Izraelidoj: sescent unu Moseo jene: **7** Prave parolas la filinoj de Celofhad; mil sepcent tridek. **52** Kaj la Eternulo ekarolis efektive donu al ili heredan posedajojn inter la al Moseo, dirante: **53** Al tiuj estu dividita la tero fratoj de ilia patro, kaj transirigu la posedajojn kiel posedajoj laŭ la nombro de la nomoj. **54** Al la de ilia patro al ili. **8** Kaj al la Izraelidoj diru jene: plinombra donu pli grandan posedajojn, kaj al la Se iu mortos, ne havante filon, tiam transirigu malplinombra donu malpli grandan posedajojn; lian posedajojn al lia filino; **9** kaj se li ne havas al ĉiu laŭ lia nombro estu donita lia posedajo. filinon, tiam donu lian posedajojn al liaj fratoj; **55** Sed per loto oni dividu la teron; laŭ la nomo **10** kaj se li ne havas fratojn, donu lian posedajojn de siaj patraj triboj ili ricevu posedajojn. **56** Per al la fratoj de lia patro; **11** kaj se lia patro ne la loto oni dividu al ĉiu lian posedajojn, kiel al havas fratojn, donu lian posedajojn al lia proksima la plinombraj, tiel al la malplinombraj. **57** Kaj parenco el lia familio, ke li heredu ĝin. Kaj tio jen estas la kalkulitoj de Levi laŭ iliaj familioj: de estu por la Izraelidoj leĝa juro, kiel la Eternulo Geršon, la familio de la Geršonidoj; de Kehat, la ordonis al Moseo. **12** Kaj la Eternulo diris al Moseo: familio de la Kehatidoj; de Merari, la familio de Supreniru sur ĉi tiun monto Abarim, kaj rigardu la Merariidoj. **58** Jen estas la familioj de Levi: la la landon, kiun Mi donis al la Izraelidoj. **13** Kaj familio de la Libniidoj, la familio de la Hebronidoj, kiam vi estos vidinta ĝin, vi alkolektiĝos al via la familio de la Maĥliidoj, la familio de la Mušiidoj, popolo, vi ankaŭ, kiel alkolektiĝis via frato Aaron; la familio de la Korahidoj. Kaj de Kehat naskiĝis **14** ĉar vi malobeis Mian ordonon en la dezerto Cin, Amram. **59** Kaj la nomo de la edzino de Amram dum la malpaco de la komunumo, ke vi montru estis Johebed, filino de Levi, kiu estis naskita al ĉe la akvo Mian sanktecon antaŭ iliaj okuloj — tiu Levi en Egiptujo; kaj ŝi naskis al Amram Aaronon Akvo de Malpaco ĉe Kadeš en la dezerto Cin. **15** kaj Moseon kaj ilian fratinon Mirjam. **60** Kaj al Kaj Moseo ekarolis al la Eternulo, dirante: **16** La Aaron naskiĝis Nadab kaj Abihu kaj Eleazar kaj Eternulo, Dio de la spiritoj de ĉiu karno, starigu Itamar. **61** Sed Nadab kaj Abihu mortis, kiam ili super la komunumo viron, **17** kiu eliradus antaŭ alportis fremdan fajron antaŭ la Eternulon. **62** Kaj ili kaj kiu eniradus antaŭ ili kaj kiu elkondukadus la nombro de iliaj kalkulitoj estis dudek tri mil, ilin kaj kiu enkondukadus ilin, por ke ne estu la ĉiuj virseksuloj en la āgo de pli ol unu monato; ĉar komunumo de la Eternulo kiel ŝafoj, kiu ne havas ili ne estis kalkulitaj kune kun la Izraelidoj, ĉar al paštiston. **18** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Prenu ili ne estis donita posedajo inter la Izraelidoj. **63** al vi Josuon, filon de Nun, viron, kiu havas en Tio estas la nombro, kiun kalkulis Moseo kaj la si spiriton, kaj metu vian manon sur lin; **19** kaj pastro Eleazar, kiu kalkulis la Izraelidojn sur la starigu lin antaŭ Eleazar, la pastro, kaj antaŭ la stepoj de Moab ĉe la Jeriha Jordan. **64** Kaj inter tuta komunumo, kaj donu al li instrukciojn antaŭ ili estis neniu el tiuj, kiujn kalkulis Moseo kaj la iliaj okuloj; **20** kaj metu sur lin parton de via pastro Aaron, kiam ili kalkulis la Izraelidojn en la majesto, por ke aŭskultu lin la tutu komunumo dezerto Sinaj. **65** Ĉar la Eternulo diris pri ili: Ili de la Izraelidoj. **21** Kaj li staru antaŭ la pastro mortos en la dezerto. Kaj restis el ili neniu, krom Eleazar kaj demandu lin pri decido per la signoj Kaleb, filo de Jefune, kaj Josuo, filo de Nun. de lumo antaŭ la Eternulo; laŭ lia vorto devas eliri kaj laŭ lia vorto devas eniri li kaj ĉiuj Izraelidoj

kun li kaj la tuta komunumo. **22** Kaj Moseo faris, du bovidojn kaj unu viršafon kaj sep jaraĝajn kiel ordonis al li la Eternulo; kaj li prenis Josuon ŝafidojn; sendifiktaj ili estu ĉe vi; **20** kaj kiel ilian kaj starigis lin antaŭ la pastro Eleazar kaj antaŭ farunoferon alportu delikatan farunon, miksitan la tuta komunumo; **23** kaj li metis sur lin siajn kun oleo, tri dekonojn por bovido kaj du dekonojn manojn kaj donis al li instrukciojn, kiel la Eternulo por la viršafon; **21** po unu dekono alportu por la sep ŝafidoj; **22** kaj unu virkapron, por parolis per Moseo.

28 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo, dirante:

2 Ordonu al la Izraelidoj kaj diru al ili: Mian oferon, Mian panon, Mian fajroferojn, Mian agrablan odoraĵon observu, por alportadi al Mi en ilia tempo. **3** Kaj diru al ili: Jen estas la fajrofero, kiun vi devas alportadi al la Eternulo: ŝafidojn jaraĝajn sendifiktajn po du en ĉiu tago, kiel konstantan bruloferon. **4** Unu ŝafidon oferu matene, kaj la duan ŝafidon oferu ĉirkaŭ la vespero; **5** kaj dekonon de efo da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun kvarono de hino da elpista oleo. **6** Tio estas la brulofero konstanta, kia estis farata ĉe la monto Sinaj, kiel agrabla odoraĵo, fajrofero al la Eternulo. **7** Kaj ĝia veršofero estu po kvarono de hino ĉe unu ŝafido; en la sanktejo vi devas verŝi la vinon al la Eternulo. **8** Kaj la duan ŝafidon oferu ĉirkaŭ la vespero; kun tia farunofero, kiel matene, kaj kun tia veršofero faru fajroferon, agrablan odoraĵon al la Eternulo. **9** Sed en la tago sabata du ŝafidojn jaraĝajn sendifiktajn kaj du dekonojn de efo da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun oleo, kaj ĝian veršoferon; **10** tio estas la brulofero de ĉiu sabato, krom la konstanta brulofero kaj ĝia veršofero. **11** Kaj en viaj monatkomencoj alportu bruloferon al la Eternulo: du bovidojn kaj unu viršafon, sep jaraĝajn sendifiktajn ŝafidojn; **12** kaj tri dekonojn de efo da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun oleo, por ĉiu bovido, kaj du dekonojn da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun oleo, por la unu viršafon; **13** kaj po unu dekono da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun oleo, por ĉiu ŝafido; tio estas brulofero, agrabla odoraĵo, fajrofero al la Eternulo. **14** Kaj iliaj veršoferoj estu: duono de hino da vino por bovido, kaj triono de hino por viršafo, kaj kvarono de hino por ŝafido. Tio estas ciumonata brulofero por ĉiuj monatoj de la jaro. **15** Kaj unu virkapro, kiel pekofero al la Eternulo, krom la konstanta brulofero, estu oferata kune kun sia veršofero. **16** Kaj en la unua monato, en la dek-kvara tago de la monato, estas Pasko al la Eternulo. **17** Kaj en la dek-kvina tago de tiu monato estas festo; dum sep tagoj oni manĝu macojn. **18** En la unua tago estas sankta kunveno; faru nenian servan laboron; **19** kaj alportu fajroferon, bruloferon al la Eternulo:

faranoferon alportu delikatan farunon, miksitan kun oleo, tri dekonojn por bovido kaj du dekonojn por la viršafon; **20** po unu dekono alportu por ĉiu el la sep ŝafidoj; **21** kaj unu virkapron, por pekliberigi vin. **23** Krom la matena brulofero, kiu estas konstanta brulofero, alportu tion. **24** Tiel faru en ĉiu el la sep tagoj; tio estas mangajo, fajrofero, agrabla odoraĵo al la Eternulo; krom la konstanta brulofero oni tion alportu kune kun ĝia veršofero. **25** Kaj en la sepa tago estu ĉe vi sankta kunveno; faru nenian servan laboron. **26** Kaj en la tago de la unuaj fruktoj, kiam vi alportos novan farunoferon al la Eternulo en via festo de semajnoj, estu ĉe vi sankta kunveno; faru nenian servan laboron; **27** kaj alportu bruloferon, kiel agrablan odoraĵon al la Eternulo: du bovidojn, unu viršafon, sep jaraĝajn ŝafidojn; **28** kaj kiel ilian farunoferon delikatan farunon, miksitan kun oleo, tri dekonojn por ĉiu bovido, du dekonojn por la unu viršafon; **29** po unu dekono por ĉiu el la sep ŝafidoj; **30** unu virkapron, por pekliberigi vin. **31** Krom la konstanta brulofero kaj ĝia veršofero alportu tion; sendifiktaj ili estu ĉe vi kaj kun siaj veršoferoj.

29 Kaj en la sepa monato, en la unua tago

de la monato, estu ĉe vi sankta kunveno; faru nenian servan laboron; tago de trumpetado ĝi estu por vi. **2** Kaj alportu bruloferon, kiel agrablan odoraĵon al la Eternulo: unu bovidon, unu viršafon, sep jaraĝajn ŝafidojn sendifiktajn; **3** kaj ilian farunoferon: delikatan farunon, miksitan kun oleo, tri dekonojn por la bovido, du dekonojn por la viršafo; **4** kaj po unu dekono por ĉiu el la sep ŝafidoj; **5** kaj unu virkapron, kiel pekoferon, por pekliberigi vin; **6** krom la monata brulofero kaj ĝia farunofero kaj la konstanta brulofero kaj ĝia farunofero; kaj iliaj veršoferojn laŭ ilia regularo; kiel agrablan odoraĵon, fajroferon al la Eternulo. **7** Kaj en la deka tago de tiu sepa monato estu ĉe vi sankta kunveno; kaj premu viajn animojn; faru nenian servan laboron; **8** kaj alportu bruloferon al la Eternulo, agrablan odoraĵon: unu bovidon, unu viršafon, sep jaraĝajn ŝafidojn; sendifiktaj ili estu ĉe vi; **9** kaj ilian farunoferon: delikatan farunon, miksitan kun oleo, tri dekonojn por la bovido, du dekonojn por la unu viršafon; **10** po unu dekono por ĉiu el la sep ŝafidoj; **11** unu virkapron, kiel pekoferon, krom la pekofero de pekliberigo kaj la konstanta brulofero kaj ĝia farunofero kaj iliaj veršoferoj. **12** Kaj en la dek-kvina tago de la sepa monato estu ĉe vi sankta

kunveno; faru nenian servan laboron, kaj festu al la Eternulo; unu bovidon, unu viršafon, sep feston al la Eternulo dum sep tagoj; **13** kaj alportu jaraĝajn ŝafidojn sendifektajn; **37** ilian farunoferon bruloferon, fajroferon, agrablan odorajon al la kaj iliajn veršoferojn por la bovido, por la viršafon, Eternulo: dek tri bovidojn, du viršafojn, dek kvar kaj por la ŝafidoj, laŭ ilia nombro, laŭ la regularo; jaraĝajn ŝafidojn, sendifektaj ili estu; **14** kaj ilian **38** kaj unu virkapron pekoferan, krom la konstanta farunoferon: delikatan farunon, miksitajn kun brulofero kaj ĝia farunofero kaj ĝia veršofero. oleo, po tri dekonoj por ĉiu el la dek tri bovidoj, **39** Tion faru al la Eternulo en viaj festoj, krom po du dekonoj por ĉiu el la du viršafoj; **15** kaj po viaj sanktaj promesitajoj kaj viaj propravolaj unu dekono por ĉiu el la dek kvar ŝafidoj; **16** kaj donacoj, viaj bruloferoj kaj viaj farunoferoj kaj unu virkapron, kiel pekoferon, krom la konstanta brulofero, ĝia farunofero, kaj ĝia veršofero. **17** viaj veršoferoj kaj viaj pacoferoj. **40** Kaj Moseo brulofero, ĝia farunofero, kaj ĝia veršofero. **17** raportis al la Izraelidoj konforme al ĉio, kion la Kaj en la dua tago: dek du bovidojn, du viršafojn, Eternulo ordonis al Moseo.

30 Kaj Moseo ekparolis al la tribestroj de la Izraelidoj, dirante: Jen kion ordonis la Eternulo: **2** Se iu faros sanktan promeson al la Eternulo aŭ ĵuros ĵuron, ligante sian animon, li ne rompu sian vorton, sed konforme al ĉio, kio eliris el lia bušo, li faru. **3** Kaj se virino faros sanktan promeson al la Eternulo aŭ ligos sin en la domo de sia patro, en sia juneco, **4** kaj ŝia patro aŭdos ŝian promeson, kaj la ligo, kiun ŝi metas sur sian animon, kaj ŝia patro silentos pri tio; tiam valoras ĉiuj ŝiaj promesoj, kaj ĉiuj ligoj, kiun ŝi metis sur sian animon, valoras. **5** Sed se ŝia patro malpermisos al ŝi en la tago, kiam li aŭdis, tiam ĉiuj ŝiaj promesoj kaj ĉiuj ŝiaj ligoj, per kiuj ŝi ligis sian animon, ne valoras; kaj la Eternulo pardonos al ŝi, ĉar ŝia patro malpermesis al ŝi. **6** Se ŝi farigos edzino, kaj sur ŝi estos ŝiaj promesoj, aŭ vorto, kiu elglijitis el ŝia bušo kaj ligis ŝian animon, **7** kaj ŝia edzo aŭdos, kaj li silentos en la tago, kiam li aŭdis; tiam valoras ŝiaj promesoj, kaj ŝiaj ligoj, per kiuj ŝi ligis sian animon, valoras. **8** Sed se en la tago, kiam ŝia edzo aŭdis, li malpermisas al ŝi, tiam li neniiĝas ŝian promeson, kiu estas sur ŝi, kaj tion, kio elglijitis el ŝia bušo kaj per kio ŝi ligis sian animon; kaj la Eternulo pardonos al ŝi. **9** La promeso de vidvino kaj de eksedzino, ĉio, per kio ŝi ligis sian animon, valoras sur ŝi. **10** Se virino en la domo de sia edzo faris sanktan promeson aŭ per ĵuro metis ligon sur sian animon, **11** kaj ŝia edzo aŭdis kaj silentis, ne malpermesis al ŝi; tiam valoras ĉiuj ŝiaj promesoj, kaj ĉiuj ligoj, kiun ŝi metis sur sian animon, valoras. **12** Sed se ŝia edzo neniiĝis ilin en la tago, kiam li aŭdis; tiam ĉio, kio eliris el ŝia bušo, ŝiaj promesoj kaj la ligoj de ŝia animo, ne valoras: ŝia edzo ilin neniiĝis; kaj la Eternulo pardonos al ŝi. **13** Ĉiun promeson kaj ĉiun ligiĝon per ĵuro fari premon al sia animo ŝia edzo povas valorigi aŭ ŝia edzo povas neniiĝi. **14** Se ŝia edzo silentis tagon por tago, tiam li valorigas ĉiujn ŝiajn promesojn, aŭ ĉiujn ligiĝojn, kiuj estas sur ŝi, li valorigas; ĉar li silentis en la tago, kiam li

aŭdis. **15** Kaj se li neniigis ilin, post kiam li aŭdis, Kaj la pastro Eleazar diris al la militistoj, kiuj iris tiam li prenis sur sin ŝian kulpon. **16** Tio estas en la militon: Tio estas la lega instrukcio, kiun la la legoj, kiujn la Eternulo donis al Moseo pri la rilatoj inter edzo kaj lia edzino, inter patro kaj lia filino en ŝia juneco en la domo de ŝia patro.

31 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:

2 Faru venĝon pro la Izraelidoj sur la Midjanidoj; kaj poste alkolektigu al via popolo. **3** Kaj Moseo ekparolis al la popolo, dirante: Armu inter vi virojn por milito, ke ili iru kontraŭ Midjan, por fari venĝon de la Eternulo sur Midjan. **4** Po mil el tribo, el ĉiu triboj de Izrael, sendu en militon. **5** Kaj oni eligis el la miloj de la Izraelidoj, po mil el ĉiu tribo, dek du mil armitojn por milito. **6** Kaj Moseo sendis ilin, po mil el tribo, en militon, ilin kaj Pineħason, filon de la pastro Eleazar, en militon, kaj la sanktaj vazoj kaj alarmaj trumpetoj estis en lia mano. **7** Kaj ili militis kontraŭ Midjan, kiel la Eternulo ordonis al Moseo, kaj ili mortigis ĉiujn virseksulojn. **8** Kaj la reĝojn de Midjan ili mortigis inter la aliaj mortigitoj: Evin, Rekemon, Curon, Ĥuron, kaj Reban, la kvin reĝojn de Midjan, kaj Bileamon, filon de Beor, ili mortigis per glavo. **9** Kaj la Izraelidoj prenis en malliberecon la virinojn Midjanajn kaj iliajn infanojn; kaj ĉiujn iliajn brutojn kaj ilian tutan posedadon kaj havon ili rabis. **10** Kaj ĉiujn iliajn urbojn en iliaj lokoj de loĝado kaj ĉiujn iliajn kastelojn ili forbrulis per fajro. **11** Kaj ili prenis la tutan kaptitaĵon kaj rabitaĵon, kiel la homojn, tiel ankaŭ la brutojn. **12** Kaj ili venigis al Moseo kaj al la pastro Eleazar kaj al la komunumo de la Izraelidoj la kaptitojn kaj la prenitajn kaj la rabitaĵon en la tendaron sur la stepoj de Moab apud la Jeriha Jordan. **13** Kaj eliris Moseo kaj la pastro Eleazar kaj ĉiuj estroj de la komunumo renkonte al ili ekster la tendaron. **14** Kaj Moseo ekkoleris kontraŭ la militestroj, la milestroj kaj centrestroj, kiuj venis el la milito. **15** Kaj Moseo diris al ili: Vi lasis vivi ĉiujn virinojn! **16** Jen ili estis ja por la Izraelidoj, laŭ la vortoj de Bileam, instigo por deturniĝi de la Eternulo al Peor; kaj pro tio estis ja la punfrapado en la komunumo de la Eternulo. **17** Kaj nun mortigu ĉiun virinon, kiu ne ekkonis kušejon de viro, mortigu. **18** Sed ĉiun infanon virinseksan, kiu ne ekkonis kušejon de viro, lasu viva por vi. **19** Kaj vi restu ekster la tendaro dum sep tagoj; ĉiu el vi kaj viaj kaptitoj, kiu mortigis homon, kaj ĉiu, kiu ektuĉis mortigiton, pekpurigu sin en la tria tago kaj en la sepa tago. **20** Kaj ĉiun veston kaj ĉiun objekton el felo kaj ĉion faritan el kapra lano kaj ĉiun lignan vazon pekpurigu. **21**

Eternulo ordonis al Moseo: **22** Nur oron, arĝenton, kupron, feron, stanon, kaj plumbon, **23** ĉion, kio povas iri en fajron, trarigu tra fajro, kaj ĝi estos pura, tamen per puriga akvo oni ĝin pekpurigu; **24** Kaj lavu viajn vestojn en la sepa tago kaj fariĝu puraj, kaj poste vi povas veni en la tendaron. **25** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **26** Kalkulu la kvanton de la prenita kaptitaĵo, kiel de la homoj, tiel ankaŭ de la brutoj, vi kaj la pastro Eleazar kaj la estroj de la familioj de la komunumo. **27** Kaj dividu la prenitajn po duono inter tiuj, kiuj partoprenis en la milito kaj iris batali, kaj inter la tuta komunumo. **28** Kaj prenu imposton por la Eternulo de la militistoj, kiuj iris batali, po unu animo el kvinten, kiel el la homoj, tiel el la bovoj kaj el la azenoj kaj el la ŝafoj. **29** Prenu tion el ilia duono, kaj donu al la pastro Eleazar, kiel oferdonon por la Eternulo. **30** Kaj el la duono, apartenanta al la Izraelidoj, prenu po unu kaptito el kvindek, kiel el la homoj, tiel ankaŭ el la bovoj, el la azenoj, kaj el la ŝafoj, el ĉiu brutoj, kaj donu ilin al la Levidoj, kiuj plenumas la oficiojn en la tabernaklo de la Eternulo. **31** Kaj faris Moseo kaj la pastro Eleazar, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **32** Kaj la kvanto de la kaptitaĵo, krom la rabbitajo, kiun rabis la militistoj, estis: da ŝafoj sescent sepdek kvin mil; **33** kaj da bovoj sepdek du mil; **34** kaj da azenoj sesdek unu mil; **35** kaj da homoj, el virinoj, kiuj ne ekkonis kušejon de viro, la nombro de ĉiuj estis tridek du mil. **36** La duono, la parto de tiuj, kiuj iris en la militon, estis: da ŝafoj tricent tridek sep mil kvinten; **37** kaj la tributo por la Eternulo estis el la ŝafoj sescent sepdek kvin; **38** kaj da bovoj estis tridek ses mil, kaj el ili la tributo al la Eternulo sepdek du; **39** kaj da azenoj estis tridek mil kvinten, kaj el ili la tributo al la Eternulo sesdek unu; **40** kaj da homoj estis dek ses mil, kaj el ili la tributo por la Eternulo tridek du animoj. **41** Kaj Moseo donis la tributon, la oferdonon por la Eternulo, al la pastro Eleazar, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **42** Kaj el la duono, apartenanta al la Izraelidoj, kiun apartigis Moseo de la viroj, kiuj militis **43** (kaj la duono, apartenanta al la komunumo, estis: da ŝafoj tricent tridek sep mil kvinten, **44** kaj da bovoj tridek ses mil, **45** kaj da azenoj tridek mil kvinten, **46** kaj da homoj dek ses mil) — **47** Kaj Moseo prenis el la duono, apartenanta al la Izraelidoj, unu prenitajon el kvindek, kiel el la homoj, tiel ankaŭ el la brutoj,

kaj li donis ilin al la Levidoj, kiuj plenumas patroj, nova generacio da pekuoj, por ankoraŭ oficojn en la tabernaklo de la Eternulo, kiel la plifortigi la flaman koleron de la Eternulo kontraŭ Eternulo ordonis al Moseo. **48** Kaj aliris al Moseo Izrael. **15** Se vi deturniĝos de Li, tiam Li denove la estroj de la miloj da militistoj, la milestroj kaj la restigos ilin en la dezerto; kaj vi pereigos tiun centrestroj; **49** kaj ili diris al Moseo: Viaj servantoj tutan popolon. **16** Kaj ili aliris al li, kaj diris: kalkulis la militistojn, kiuj estis komisiitaj al ni, Barafojn por ŝafoj ni konstruos ĉi tie por niaj kaj mankas el ili neniu; **50** tial ni alportas oferon brutaloj kaj urbojn por niaj infanoj; **17** sed ni al la Eternulo, kion ĉiu el ni trovis, orajn vazojn, mem rapidos armitaj antaŭ la Izraelidoj, ĝis ni ĉenetojn, braceletojn, ringojn, orelornamojn, kaj alkondukos ilin al iliaj lokoj; kaj niaj infanoj logos kolringojn, por pekliberigi niajn animojn antaŭ la en la fortikigitaj urboj pro la loĝantoj de la lando. Eternulo. **51** Kaj Moseo kaj la pastro Eleazar prenis **18** Ni ne revenos al niaj domoj, ĝis la Izraelidoj de ili la oron en la formo de diversaj objektoj. ekposedos ĉiuj sian posedadon. **19** Ni ne prenos **52** Kaj la kvanto de la tuta oro oferdona, kiun ili kun ili posedadon transe de Jordan kaj plue; ĉar ni oferdonis al la Eternulo, estis dek ses mil sepcent ricevos nian posedadon sur ĉi tiu orienta flanko kvindek sikloj de la milestroj kaj de la centrestroj. de Jordan. **20** Kaj Moseo diris al ili: Se vi tion **53** Ĉar la militistoj rabis ĉiu por si.) **54** Kaj Moseo faros, se vi iros armitaj antaŭ la Eternulo en la kaj la pastro Eleazar prenis la oron de la milestroj militon, **21** kaj ĉiu el vi armata transiroj Jordanon kaj centrestroj, kaj alportis ĝin en la tabernaklon de kunveno, kiel memorigaĵon de la Izraelidoj antaŭ la Eternulo, tiam vi poste revenos, kaj vi estos antaŭ la Eternulo, tiam vi posedadon antaŭ la Eternulo. **22** kaj la lando estos militakirita antaŭ Si, **23** Sed se vi ne agos tiel, tiam vi pekos antaŭ la Eternulo, kaj vi suferos vian punon, kiu trafovin. **24** Konstruu al vi urbojn por viaj infanoj kaj barafojn por viaj ŝafoj; kaj faru tion, kio eliris el via bušo. **25** Kaj la filoj de Gad kaj la filoj de Ruben diris al Moseo jene: Viaj servantoj faros, kiel nia sinjoro ordonas. **26** Niaj infanoj, niaj edzinoj, niaj brutaloj, kaj ĉiu niaj brutoj estos ĉi tie, en la urbo de Gilead; **27** sed viaj servantoj, ĉiu armitaj militiste, iros antaŭ la Eternulo en la militon, kiel nia sinjoro diras. **28** Kaj Moseo ordonis pri ili al la pastro Eleazar, kaj al Josuo, filo de Nun, kaj al la estroj de la triboj de la Izraelidoj; **29** kaj Moseo diris al ili: Se la filoj de Gad kaj la filoj de Ruben transiroj kun vi Jordanon, ĉiu armitaj por la milito antaŭ la Eternulo, kaj la lando estos militakirita antaŭ vi, tiam donu al ili la landon Gilead kiel posedadon; **30** sed se ili ne transiroj kun vi armitaj, tiam ili ricevos posedadon inter vi en la lando Kanaana. **31** Kaj la filoj de Gad kaj la filoj de Ruben respondis, dirante: Kion la Eternulo diris al viaj servantoj, tion ni faros. **32** Ni transiroj armitaj antaŭ la Eternulo en la landon Kanaanan, kaj nia hereda posedadon estos sur ĉi tiu flanko de Jordan. **33** Kaj Moseo donis al ili, al la filoj de Gad kaj al la filoj de Ruben, kaj al duono de la tribo de Manase, filo de Jozef, la regnon de Sihon, reĝo de la Amoridoj, kaj la regnon de Og, reĝo de Bašan, la landon kun ĝiaj urboj laŭ la limoj de la urboj de la lando ĉirkaŭe. **34** Kaj la filoj de Gad rekonstruis Dibonon kaj Ataroton

32 La filoj de Ruben kaj la filoj de Gad havis tre multe da brutaloj; kaj ili vidis, ke la lando Jazer kaj la lando Gilead estas lokoj bonaj por brutaloj. **2** Kaj venis la filoj de Gad kaj la filoj de Ruben, kaj diris al Moseo kaj al la pastro Eleazar kaj al la estroj de la komunumo jene: **3** Atarot kaj Dibon kaj Jazer kaj Nimra kaj Hēšbon kaj Eleale kaj Sibma kaj Nebo kaj Beon — **4** tiu lando, kiun la Eternulo venkobatis antaŭ la komunumo de Izrael — estas lando bona por brutaloj, kaj viaj servantoj havas brutalojn. **5** Kaj ili diris: Se vi estas favoraj al ni, tiam tiu lando estu donata al viaj servantoj kiel posedado; ne irigu nin trans Jordanon. **6** Kaj Moseo diris al la filoj de Gad kaj al la filoj de Ruben: Ĉu viaj fratoj iru en la militon kaj vi sidos ĉi tie? **7** Kaj kial vi deklinas la koron de la Izraelidoj de la transiro en la landon, kiun donas al ili la Eternulo? **8** Tiel agis viaj patroj, kiam mi sendis ilin el Kadeš-Barnea, por rigardi la landon. **9** Ili iris ĝis la valo Eškol kaj vidis la landon, kaj deklinis la koron de la Izraelidoj, ke ili ne iru en la landon, kiun donas al ili la Eternulo. **10** Kaj ekflamis en tiu tago la kolero de la Eternulo, kaj Li ĵuris, dirante: **11** Tiuj homoj, kiuj eliris el Egiptujo, en la aĝo de dudek jaroj kaj pli, ne vidos la landon, pri kiu Mi ĵuris al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob; ĉar ili ne sekvis Min; **12** krom Caleb, filo de Jefune, la Kenizido, kaj Josuo, filo de Nun, ĉar ili sekvis Min. **13** Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li igis ilin vagadi en la dezerto dum kvardek jaroj, ĝis mortis la tutaj generacioj, kiu faris malbonon en la okuloj de la Eternulo. **14** Kaj jen vi leviĝis anstataŭ viaj

kaj Aroeron **35** kaj Atrot-Ŝofanon kaj Jazeron kaj kaj haultis tendare en Libna. **21** Kaj ili eliris el Libna Jogbehan **36** kaj Bet-Nimran kaj Bet-Haranon, kaj haultis tendare en Risa. **22** Kaj ili eliris el Risa fortikigitajn urbojn, kaj barajojn por Ŝafoj. **37** kaj haultis tendare en Kehelata. **23** Kaj ili eliris el Kaj la filoj de Ruben rekonstruis Ĥešbonon kaj Kehelata kaj haultis tendare ĉe la monto Ŝefer. **24** Elealen kaj Kirjataimon, **38** kaj Nebon kaj Baal-Meonon, kies nomojn oni ŝangis, kaj Sibman; kaj en Ĥarada. **25** Kaj ili eliris el Ĥarada kaj haultis ili donis nomojn al la urboj, kiujn ili konstruis. **39** tendare en Makhelot. **26** Kaj ili eliris el Makhelot Kaj la filoj de Maĥir, filo de Manase, iris Gileadon kaj haultis tendare en Taħat. **27** Kaj ili eliris el Taħat kaj militakiris ĝin, kaj forpelis la Amoridojn, kiuj kaj haultis tendare en Terāħ. **28** Kaj ili eliris el estis tie. **40** Kaj Moseo donis Gileadon al Maħir, Terāħ kaj haultis tendare en Mitka. **29** Kaj ili eliris filo de Manase, kaj tiu eklogis tie. **41** Kaj Jair, filo el Mitka kaj haultis tendare en Hašmona. **30** Kaj ili de Manase, iris kaj militakiris iliajn vilagojn, kaj li eliris el Hašmona kaj haultis tendare en Moserot. donis al ili la nomon Vilaĝoj de Jair. **42** Kaj Nobaħ **31** Kaj ili eliris el Moserot kaj haultis tendare en iris kaj militakiris Kenaton kaj ĝiajn vilagojn, kaj Bene-Jaakan. **32** Kaj ili eliris el Bene-Jaakan kaj donis al ĝi la nomon Nobaħ, laŭ sia nomo. **33** Kaj ili eliris el Hor-Hagidgad. **34** Kaj ili eliris el Hor-Hagidgad kaj haultis tendare en Jotbata. **35** Kaj ili eliris el Jotbata kaj haultis tendare en Abrona. **36** Kaj ili eliris el Abrona kaj haultis tendare en Ejxon-Geber. **37** Kaj ili eliris el Ejxon-Geber kaj haultis tendare en la dezerto Cin (tio estas Kadeš). **38** Kaj ili eliris el Kadeš, kaj haultis tendare ĉe la monto Hor, ĉe la rando de la lando de Edom. **39** Kaj Aaron havis la agón de cent dudek tri jaroj, kiam li mortis sur la monto Hor. **40** Kaj la Kanaanido, la rego de Arad, kiu logis en la sudo de la lando Kanaana, aŭdis, ke venas la Izraelidoj. **41** Kaj ili foriris de la monto Hor kaj haultis tendare en Calmona. **42** Kaj ili eliris el Calmona kaj haultis tendare en Punon. **43** Kaj ili eliris el Punon kaj haultis tendare en Obot. **44** Kaj ili eliris el Obot, kaj haultis tendare en Ije-Abarim, ĉe la limo de Moab. **45** Kaj ili eliris el Ije-Abarim kaj haultis tendare en Dibon-Gad. **46** Kaj ili eliris el Dibon-Gad kaj haultis tendare en Almon-Diblataim. **47** Kaj ili eliris el Almon-Diblataim, kaj haultis tendare ĉe la montoj Abarim, antaŭ Nebo. **48** Kaj ili foriris de la montoj Abarim, kaj haultis tendare en la stepoj de Moab, ĉe la Jeriħa Jordan. **49** Kaj ili aranĝis sian tendaron ĉe Jordan, de Bet-Ješimot ĝis Abel-Sitim, en la stepoj de Moab. **50** Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la stepoj de Moab ĉe la Jeriħa Jordan, dirante: **51** Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi transiros Jordanon en la landon Kanaanan, **52** tiam forpelu de antaŭ vi ĉiujn logantojn de la lando, kaj detruu ĉiujn iliajn figurojn, kaj ĉiujn iliajn fanditajn bildojn detruu, kaj ĉiujn iliajn altaĵojn ekstermu; **53** kaj ekposedu la landon kaj eklogu en ĝi, ĉar al vi Mi donas la landon, ke vi posedu ĝin. **54** Kaj dispartigu al vi la

33 Jen estas la iroj de la Izraelidoj, per kiuj ili eliris el la lando Egipa, laŭ siaj taĉmentoj, sub la kondukado de Moseo kaj Aaron. **2** Kaj Moseo priskribis iliajn lokojn de eliro, laŭ ilia irado, konforme al la ordono de la Eternulo; kaj jen estas ilia irado laŭ iliaj lokoj de eliro: **3** el Rameses ili eliris en la unua monato, en la dekkvina tago de la unua monato; en la dua tago de Pasko la Izraelidoj eliris kun forta mano antaŭ la okuloj de la tuta Egiptujo. **4** Dume la Egiptoj estis enterigantaj ĉiujn unuenaskitojn, kiujn la Eternulo mortigis inter ili; kaj super iliaj dioj la Eternulo faris juĝon. **5** Kaj la Izraelidoj eliris el Rameses kaj haultis tendare en Sukot. **6** Kaj ili eliris el Sukot, kaj haultis tendare en Etam, kiu estas ĉe la rando de la dezerto. **7** Kaj ili eliris el Etam, kaj turnis sin al Pi-Haħirot, kiu estas kontraŭ Baal-Cefon, kaj ili haultis tendare antaŭ Migdol. **8** Kaj ili eliris el Pi-Haħirot kaj transiris meze de la maro en la dezerton, kaj ili iris tritagan vojon tra la dezerto Etam kaj haultis tendare en Mara. **9** Kaj ili eliris el Mara kaj venis Elimon; en Elim estis dek du fontoj de akvo kaj sepdek daktilaj palmoj, kaj ili haultis tie tendare. **10** Kaj ili eliris el Elim kaj haultis tendare ĉe la Ruġa Maro. **11** Kaj ili foriris de la Ruġa Maro kaj haultis tendare en la dezerto Sin. **12** Kaj ili foriris el la dezerto Sin kaj haultis tendare en Dofka. **13** Kaj ili eliris el Dofka kaj haultis tendare en Aluš. **14** Kaj ili eliris el Aluš kaj haultis tendare en Refidim, kaj tie ne estis akvo por la popolo por trinki. **15** Kaj ili eliris el Refidim kaj haultis en la dezerto Sinaj. **16** Kaj ili eliris el la dezerto Sinaj kaj haultis tendare en Kibrot-Hataava. **17** Kaj ili eliris el Kibrot-Hataava kaj haultis tendare en Ĥacerot. **18** Kaj ili eliris el Ĥacerot kaj haultis tendare en Ritma. **19** Kaj ili eliris el Ritma kaj haultis tendare en Rimon-Perec. **20** Kaj ili eliris el Rimon-Perec

landon per loto konforme al viaj familioj; al la plinombra donu pli grandan posedajojn, kaj al la malplinombra donu malpli grandan posedajojn; kie al iu trafoj la loto, tie estu lia posedajo; laŭ la tribo de Benjamen, Elidad, filo de Kislon; **22** kaj por la tribo de la Danidoj, la estro Buki, filo de Jogli; **23** por la filoj de Jozef: por la tribo de la Manaseidoj, la estro Ĥaniel, filo de Efod, **24** kaj triboj de viaj patroj prenu al vi posedajojn. **55** por la tribo de la Efraimidoj, la estro Kemuel, filo Sed se vi ne forpelos de antau vi la logantojn de la lando, tiam tiuj, kiujn vi restigos el ili, estos dornoj por viaj okuloj kaj pikiloj por viaj flankoj, kaj ili premos vin en la lando, en kiu vi logos. **56** kaj por la tribo de la Siftan; **25** kaj por la tribo de la Zebulunidoj, la estro Elicafan, filo de Parnaĥ; **26** kaj por la tribo de la Isaharidoj, la estro Paltiel, filo de Azan; **27** kaj por la tribo de la Ašeridoj, la estro Ĥihud, filo de Ŝelomi; **28** kaj por la tribo de la Naftaliidoj, Kaj tiam tion, kion Mi intencis fari al ili, Mi faros al vi. la estro Pedahel, filo de Amihud. **29** Tio estas

34 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante:
2 Ordonu al la Izraelidoj, kai diru al ili: Kiam

2 Ordonu al la Izraelidoj, kaj diru al ili; Kiam posedajojn al la Izraelidoj en la lando Karณา.

vi venos en la landon Kanaanen, tiu lando fariĝu via posedajo, la lando Kanaana laŭ siaj limoj. **3** La rando suda estu por vi de la dezerto Cin, apud Edom, kaj la suda limo estu por vi de la fino de la Sala Maro oriente; **4** kaj la suda limo turniĝos ĉe vi al la altaĵo Akrabim kaj iros tra Cin, kaj ĝiaj elstarajoj iros suden ĝis Kadeš-Barnea kaj atingos ĝis Ĥacar-Adar kaj pasos tra Acmon; **5** kaj de la vivo. **4** Kaj la kampo de tiuj urboj, kiujn de Acmon la limo turniĝos al la Egipta torrento, vi donos al la Levido, devas etendiĝi mil ulnojn kaj ĝiaj elstarajoj estos ĝis la maro. **6** Kaj por ekster la muroj de la urboj ĉirkau. **5** Kaj mezuru okcidenta limo estu por vi la Granda Maro kiel limo; tio estos por vi la limo okcidenta. **7** Kaj tia estu por vi la limo norda: de la Granda Maro vi tiros ĝin al vi ĝis la monto Hor; **8** de la monto Hor tiru ĝin ĝis Ĥamat, kaj la elstarajoj de la limo iros al Cedad; **9** kaj la limo iros ĝis Zifron, kaj ĝiaj elstarajoj iros ĝis Ĥacar-Enan; tio estu por vi la limo norda. **10** Kaj la limon orientan vi tiros al vi de Ĥacar-Enan ĝis Ŝefam; **11** de Ŝefam la limo 35 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la stepoj de Moab ĉe la Jeriha Jordan, dirante: **2** Ordono al la Izraelidoj, ke ili donu al la Levido el siaj posedajoj urbojn por loĝi; ankaŭ la kampojn ĉirkaŭ tiuj urboj donu al la Levido. **3** Kaj la urboj estos por ili por loĝi, kaj la kampoj estos por iliaj brutoj kaj por ilia havo kaj por ĉiuj iliaj bezonoj de la vivo. **4** Kaj la kampo de tiuj urboj, vi donos al la Levido, devas etendiĝi mil ulnojn kaj sur la suda flanko du mil ulnojn kaj sur la okcidenta flanko du mil ulnojn kaj sur la norda flanko du mil ulnojn, kaj la urbo estos en la mezo; tiaj estu por ili la kampoj de la urboj. **6** Kaj el la urboj, kiujn vi donos al la Levido, estos ses urboj de rifugo, en kiujn vi al mortiginto permesos forkuri; kaj krom tiuj donu kvardek du urbojn. **7** La nombro de ĉiuj urboj, kiujn vi devas doni

iros ĝis Ribla, orienten de Ain; poste la limo iros al la Levidoj, estas kvardej ok urboj kune kun malsupren kaj tušos la bordon de la maro Kineret iliaj kampoj. **8** La urbojn, kiujn vi donos el la oriente; **12** kaj pluen la limo iros ĝis Jordan, kaj posedajoj de la Izraelidoj, de la plimultaj prenu pli ĝiaj elstarajoj estos ĝis la Sala Maro. Tia estos via multe kaj de la malplimultaj prenu malpli multe; lando laŭ ĝiaj limoj ĉirkaŭe. **13** Kaj Moseo ordonis ĉiu konforme al sia posedajo, kiun li ricevos, al la Izraelidoj, dirante: Tio estas la lando, kiun devas doni el siaj urboj al la Levidoj. **9** Kaj la vi dividos inter vi per loto kaj kiun la Eternulo Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: **10** Parolu ordonis doni al naŭ triboj kaj al duontribo; **14** al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi transiros ĉar la tribo de la Rubenidoj laŭ iliaj patrodomoj, Jordanon en la landon Kanaanan, **11** tiam elektu kaj la tribo de la Gadidoj laŭ iliaj patrodomoj, kaj al vi urbojn, kiuj estu ĉe vi urboj de rifuĝo, kien duono de la tribo de la Manaseidoj prenis sian povas forkuri mortiginto, kiu mortigis homon parton; **15** la du triboj kaj la duontribo prenis sian senintence. **12** Kaj tiuj urboj estos ĉe vi rifuĝeo parton transe de la Jeriha Jordan, oriente, sur la kontraŭ venĝanto, por ke ne mortu la mortiginto, flanko de sunleviĝo. **16** Kaj la Eternulo ekparolis antaŭ ol li staros antaŭ la komunumo por juĝo. **13** al Moseo, dirante: **17** Jen estas la nomoj de la Kaj el la urboj, kiujn vi donos, ses urboj de rifuĝo viroj, kiuj disdividos inter vi la landon: Eleazar, la estu ĉe vi. **14** Tri urbojn donu transe de Jordan pastro, kaj Josuo, filo de Nun. **18** Kaj po unu estro kaj tri urbojn donu en la lando Kanaana; urboj el ĉiu tribo prenu por la dividado de la lando. **19** de rifuĝo ili estu. **15** Por la Izraelidoj kaj por la Kaj jen estas la nomoj de la viroj: por la tribo de fremdulo kaj por la pasloĝanto inter ili estu tiuj Jehuda, Kaleb, filo de Jefune; **20** kaj por la tribo ses urboj por rifuĝo, por ke forkuru tien ĉiu, kiu de la Simeonidoj, Ŝemuel, filo de Amihud; **21** por mortigis homon senintence. **16** Sed se per fera

117

Nombroj

objekto li batis lin kaj ĉi tiu mortis, tiam li estas mortiginto; la mortiginton oni devas mortigi. **17** Kaj se li batis lin per mana ŝtono, de kiu oni povas morti, kaj ĉi tiu mortis, tiam li estas mortiginto; kaj antaŭ la eminentuloj, la familiestroj de la mortiginton oni devas mortigi. **18** Aŭ se li Izraelidoj; **2** kaj ili diris: Al nia sinjoro la Eternulo batis lin per mana objekto ligna, de kiu oni povas ordonis disdoni la teron kiel posedajo per loto al morti, kaj ĉi tiu mortis, tiam li estas mortiginto; la Izraelidoj, kaj al nia sinjoro la Eternulo ordonis mortiginton oni devas mortigi. **19** La venĝanto de doni la parton de nia frato Celofhad al liaj filinoj, la sango mem povas mortigi la mortiginton; kiam **3** Sed se ili fariĝos edzinoj de iu el la filoj de alia li renkontos lin, li povas mortigi lin. **20** Se iu puĉis tribo de la Izraelidoj, tiam ilia posedajo estos iun pro malamo aŭ sin kaŝinte jetis ion sur lin kaj forprenita el la posedajo de niaj patroj, kaj al iĝos ĉi tiu mortis, **21** aŭ se li malamike per sia mano al la posedajo de tiu tribo, al kiu ili ekapartenos, batis lin kaj ĉi tiu mortis, tiam oni devas mortigi kaj el nia lote ricevita posedajo ĝi estos forprenita. la batinton: li estas mortiginto; la venĝanto de **4** Kaj kiam eĉ estos jubilea jaro ĉe la Izraelidoj, ilia la sango povas mortigi la mortiginton, kiam li posedajo restos aligita al la posedajo de tiu tribo, renkontos lin. **22** Sed se per hazardo kaj ne pro al kiu ili apartenos; kaj el la posedajo de la tribo malamikeco li puĉis lin, aŭ se li ĵetis sur lin ian de niaj patroj ilia posedajo restos forprenita. **5** objekton sen malbonintenco, **23** aŭ se ŝtonon, de Tiam Moseo donis ordonon al la Izraelidoj laŭ la kiu oni povas morti, li ĵetis sur lin ne vidante, instrukcio de la Eternulo, dirante: Prave parolas la kaj ĉi tiu mortis, sed li ne estis lia malamiko kaj tribo de la Jozefidoj. **6** Jen kion ordonis la Eternulo ne deziris al li malbonon: **24** tiam la komunumo koncerne la filinojn de Celofhad: Ili povas fariĝi devas juĝi inter la batinto kaj la venĝanto de la edzinoj de tiu, kiuj plaĉos al ili, sed nur en familio sango laŭ ĉi tiuj leĝoj; **25** kaj la komunumo devas el la tribo de siaj patroj ili edziniĝu; **7** por ke savi la mortiginton el la mano de la venĝanto ne transiru hereda posedajo de la Izraelidoj el de la sango, kaj la komunumo revenigos lin en unu tribo en alian tribon, ĉar ĉiu el la Izraelidoj lian urbon de rifuĝo, kien li forkuris; kaj li devas devas resti fortike ĉe la posedajo de la tribo de loĝi tie ĝis la morto de la granda pastro, kiu estas liaj patroj. **8** Kaj ĉiu filino, kiu heredas posedojn oleita per sankta oleo. **26** Sed se la mortiginto en la tribo de la Izraelidoj, devas edziniĝi kun iu eliris el la limoj de sia urbo de rifuĝo, kien li el la familioj de la tribo de ŝia patro, por ke la forkuris, **27** kaj la venĝanto de la sango trovis Izraelidoj heredu ĉiu la posedojn de siaj patroj; **9** lin ekster la limoj de lia urbo de rifuĝo kaj la kaj por ke posedajo ne transiru el unu tribo en venĝanto de la sango mortigis la mortiginton, alian tribon, sed ĉiu tribo de la Izraelidoj restu tiam li ne estas kulpa pri la sango; **28** ĉar en sia fortike ĉe sia posedajo. **10** Kiel la Eternulo ordonis urbo de rifuĝo li devas resti ĝis la morto de la al Moseo, tiel faris la filinoj de Celofhad; **11** kaj granda pastro, kaj post la morto de la granda Maĥla, Tirca kaj Flugla kaj Milka kaj Noa, la filinoj pastro la mortiginto povas reveni sur la teron de Celofhad, edziniĝis kun filoj de siaj onkloj. **12** sia posedajo. **29** Kaj tio estu por vi lega regulo en En la familioj de la filoj de Manase, filo de Jozef, viaj generacioj, en ĉiu viaj lokoj de loĝado. **30** ili edziniĝis, kaj ilia posedajo restis en la tribo de Ĉiun, kiu mortigis homon, tiun mortiginton oni la familio de ilia patro. **13** Tio estas la ordonoj devas mortigi, se raportis pri li atestantoj; sed kaj la leĝoj, kiujn la Eternulo donis per Moseo unu atestanto ne sufiĉas, por kondamni homon al la Izraelidoj en la stepoj de Moab, ĉe la Jeriha al morto. **31** Ne prenu elaĉeton pro animo de Jordan.

mortiginto, kiu estas malbonagulo mortiginda; oni devas lin mortigi. **32** Kaj ne prenu elaĉeton pro homo, kiu forkuris en urbon de rifuĝo, ke li povu reveni kaj loĝi sur sia tero antaŭ la morto de la pastro. **33** Kaj ne malhonoru la teron, sur kiu vi estos, ĉar sango malhonoras la teron, kaj nur per la sango de tiu, kiu verbiĝis sangon, la tero povas puriĝi de la sango, kiu estas verbiĝita sur ĝi. **34** Kaj ne malpurigu la landon, en kiu vi loĝas kaj en kies mezo Mi restas; ĉar Mi, la Eternulo, restas inter la Izraelidoj.

Readmono

1 Jen estas la vortoj, kiujn diris Moseo al la tuta Izrael transe de Jordan, en la dezerto, en la stepo antaŭ Suf, inter Paran kaj Tofel kaj Laban kaj Ĥacerot kaj Di-Zahab, **2** dek unu tagojn malproksime de Ĥoreb, sur la vojo de la monto Seir al Kadeš-Barnea. **3** Tio estis en la kvardeka jaro, en la dek-unua monato, en la unua tago de la monato, Moseo parolis al la Izraelidoj konforme al ĉio, kion la Eternulo ordonis al li por ili. **4** Post kiam li venkobatis Sihonon, la regionon de la Amoridoj, kiu loĝis en Ĥebron, kaj Ogon, la regiono de Bašan, kiu loĝis en Astarot kaj en Edrei; **5** transe de Jordan, en la lando de Moab, Moseo komencis klarigi ĉi tiun instruon, kaj diris: **6** La Eternulo, nia Dio, diris al ni sur Ĥoreb jene: Sufiĉe vi loĝis sur ĉi tiu monto; **7** turniĝu kaj elmoviĝu, kaj iru sur la monton de la Amoridoj kaj al ĉiuj iliaj najbaroj en la stepo, sur la monto kaj en la valo kaj en la suda kaj sur la bordo de la maro, en la landon de la Kanaanidoj kaj sur Lebanonon, ĝis la granda rivero, la rivero Eŭfrato. **8** Vidu, Mi donas al vi la landon; iru kaj ekposedu la landon, pri kiu la Eternulo juris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, ke Li donos ĝin al ili kaj al ilia idaro post ili. **9** Kaj mi diris al vi en tiu tempo jene: Mi ne povas sola porti vin; **10** la Eternulo, via Dio, multigis vin, kaj jen vi estas nun multeglo, kiel la steloj de la ĉielo. **11** La Eternulo, la Dio de viaj patroj, multigu vin miloble kontraŭ via nuna nombro, kaj Li benu vin, kiel Li diris al vi! **12** Kiel mi povus sola porti la penadon por vi kaj vian Ŝargon kaj viajn disputojn? **13** Elektu al vi el viaj triboj virojn saĝajn kaj kompetentajn kaj konatajn, kaj mi starigos ilin, kiel viajn estrojn. **14** Kaj vi respondis al mi kaj diris: Bona estas la afero, kiun vi proponis fari. **15** Tiam mi prenis la ĉefojn de viaj triboj, virojn saĝajn kaj konatajn, kaj mi faris ilin estroj super vi, milestroj kaj centrestroj kaj kvindekestroj kaj dekestroj kaj kontrolistroj en viaj triboj. **16** Kaj mi ordonis al viaj juĝistoj en tiu tempo, dirante: Aŭskultu viajn fratojn kaj juĝu juste inter homo kaj lia frato kaj fremdulo. **17** Ne distingui viaĝojn ĉe la juĝo; malgrandan kaj grandan egale aŭskultu; timu nenion, ĉar la juĝo estas afero de Dio; kaj aferon, kiu estos malfacila por vi, venigu al mi, kaj mi ĝin aŭskultos. **18** Kaj mi donis al vi ordonon en tiu tempo pri ĉio, kion vi devas fari. **19** Kaj ni foriris de Ĥoreb, kaj trairis tiun tutan grandan kaj teruran dezerton, kiun vi vidis, sur la vojo al la monto de la Amoridoj, kiel ordonis al ni la Eternulo, nia Dio; kaj ni venis al Kadeš-Barnea. **20** Kaj mi diris al vi: Vi venis al la monto de la Amoridoj, kiun la Eternulo, nia Dio, donas al ni; **21** vidu, la Eternulo, via Dio, donas al vi la landon; iru, ekposedu ĝin, kiel diris al vi la Eternulo, la Dio de viaj patroj; ne timu kaj ne tremu. **22** Sed vi ĉiuj aliris al mi, kaj diris: Ni sendu antaŭ ni virojn, ke ili esploru por ni la landon, kaj alportu al ni sciigon pri la vojo, per kiu ni devas iri, kaj pri la urboj, al kiuj ni devas veni. **23** Kaj tio placiĝis al mi, kaj mi prenis el vi dek du virojn, po unu viro el tribo; **24** kaj ili iris kaj supreniris sur la monton, kaj venis al la valo Eškol kaj esplorrigardis ĝin. **25** Kaj ili prenis en siajn manojn iom el la fruktoj de la lando kaj liveris al ni, kaj alportis al ni sciigon, kaj diris: Bona estas la lando, kiun la Eternulo, nia Dio, donas al ni. **26** Sed vi ne volis iri, kaj vi malobeis la vortojn de la Eternulo, via Dio; **27** kaj vi murmuris en viaj tendoj, kaj diris: Pro la malamo de la Eternulo kontraŭ ni, Li elkondukis nin el la lando Egipta, por transdoni nin en la manon de la Amoridoj, por ke ili ekstermu nin; **28** kien ni iru? Niaj fratoj ektimigis nian koron, dirante: La popolo estas pli granda kaj pli altkreska ol ni, la urboj estas grandaj kaj fortikigitaj ĝis la ĉielo, kaj ankaŭ Anakidojn ni tie vidis. **29** Kaj mi diris al vi: Ne tremu kaj ne timu ilin; **30** la Eternulo via Dio, kiu iras antaŭ vi, Li batalos por vi, simile al ĉio, kion Li faris por vi en Egiptujo antaŭ viaj okuloj, **31** kaj en la dezerto, kie, kiel vi vidis, la Eternulo, via Dio, portis vin, kiel homo portas sian filon, sur la tutu vojo, kiun vi iris, ĝis vi venis al ĉi tiu loko. **32** Sed ĉe tio vi ne fidas la Eternulon, vian Dion, **33** kiu iras antaŭ vi sur la vojo, por serĉi por vi lokon, kie vi povus halti tendare, nokte en fajro, por montri al vi la vojon, kiun vi devas iri, kaj tage en nubo. **34** Kaj la Eternulo aŭdis viajn vortojn, kaj Li ekkoleris kaj juris, dirante: **35** Neniuj el ĉi tiuj homoj, el ĉi tiu malbona generacio, vidos la bonan landon, kiun Mi juris doni al viaj patroj; **36** nur Kaleb, filo de Jefune, vidos ĝin; kaj pro tio, ke li sekvis la Eternulon, Mi donos al li kaj al liaj filoj la landon, kiun li trairis. **37** Ankaŭ kontraŭ mi la Eternulo ekkoleris pro vi, dirante: Vi ankaŭ ne venos tien; **38** Josuo, filo de Nun, kiu staras antaŭ vi, li venos tien; lin fortigu, ĉar li donos ĝin al Izrael kiel posedajo. **39** Kaj viaj infanoj, pri kiuj vi diris, ke ili fariĝos militakirajo, kaj viaj filoj, kiuj nun ankoraŭ ne scias bonon nek malbonon, ili venos tien, kaj al ili Mi donos ĝin, kaj ili ekposedos ĝin. **40** Sed vi turniĝu, kaj iru en la dezerton en la direkto al la Ruĝa Maro. **41** Kaj vi respondis kaj diris al mi: Ni pekis antaŭ la Eternulo; ni iros

kaj batalos, conforme al ĉio, kion ordonis al ni la Eternulo, nia Dio; kaj ĉiu el vi zonis sin per siaj bataliloj, kaj vi pretigis vin, por iri sur la monto. **42** Sed la Eternulo diris al mi: Diru al ili: Ne iru kaj ne batalu, ĉar Mi ne estas inter vi; por ke vi ne estu frapitaj de viaj malamikoj. **43** Kaj mi diris al vi, sed vi ne aŭskultis; kaj vi malobeis la vortojn de la Eternulo, kaj vi estis malhumilaj kaj iris sur la monto. **44** Tiam eliris kontraŭ vin la Amoridoj, kiuj loĝis sur tiu monto, kaj ili pelis vin tiel, kiel faras la abeloj, kaj batis vin sur Seir ĝis Hōrma. **45** Kaj vi revenis kaj ploris antaŭ la Eternulo; sed la Eternulo ne aŭskultis vian voĉon kaj ne atentis vin. **46** Kaj vi loĝis en Kadeš longan tempon, la tempon, dum kiu vi loĝis.

militistoj, kiel ĵuris al ili la Eternulo. **15** Kaj ankaŭ ilin el inter la tendaro, ĝis ili ĉiuj formortis. **16** Kaj kiam formortis ĉiuj militistoj el inter la popolo, **17** tiam la Eternulo ekparolis al mi, dirante: **18** Vi iras nun preter la limo de Moab, preter Ar, vi, al ili malamikoj kaj ne batalu kontraŭ ili, ĉar la Amonidoj; **19** kaj vi alproksimiĝas al la Amonidoj; ne faru kaj la Amonidoj nomas ilin Zamzumoj; **20** tio estis heredan posedajo. **21** Kiel landon de Rafaidoj oni rigardas ankaŭ ĝin; Rafaidoj loĝis en ĝi antaŭe; **22** kiel al la filoj de Lot Mi donis ĝin kiel popolo granda kaj grandnombra, kaj altkreska kiel la Anakidoj; sed la Eternulo ekstermis ilin antaŭ ili, kaj ili forpelis ilin kaj ekloĝis sur ilia loko; **23** Kaj kiel Li faris por la Esavidoj, kiuj loĝas sur Seir, antaŭ kiuj Li ekstermis la Horidojn, kaj ili forpelis ilin kaj loĝis sur ilia loko ĝis la nuna tago. **24** Kaj la Avidoj, kiuj loĝis en vilagoj ĝis Gaza, ekstermis la Kaftoridoj, kiuj eliris el Kaftor, kaj ili ekloĝis sur ilia loko.) **25** Leviĝu, elmoviĝu kaj transiru la torrenton Arnon; rigardu, Mi transdonas en vian manon Sîhonon, la reĝon de Hēšbon, la Amoridon, kaj lian landon; komencu ekposedi kaj militu kontraŭ li. **26** De la nuna tago Mi komencos jetadi teruron kaj timon antaŭ vi sur la popolojn sub la tutaj cieloj; tuij, kiuj aŭdos la famon pri vi, ektremos kaj ektimos antaŭ vi. **27** Kaj mi sendis senditojn el la dezerto Kedemot al Sîhon, la reĝo de Hēšbon, kun vortoj de paco, dirante: **28** Mi dezirus iri tra via lando; mi iros nur laŭ la vojo, mi ne forflankiĝos dekstren nek maldekstren; **29** manĝaĵon vendu al mi pro mono, kaj mi manĝos, kaj akvon donu al mi pro mono, kaj mi trinkos: nur per miaj piedoj mi trairos — **30** kiel faris al mi la Esavidoj, kiuj loĝas sur Seir, kaj la Moabidoj, kiuj loĝas en Ar — ĝis mi transiros Jordanon en la landon, kiun la Eternulo, nia Dio, donas al ni. **31** Sed ne volis Sîhon, la reĝo de Hēšbon, tralasi nin, ĉar la Eternulo, via Dio, obstinigis lian spiriton kaj malcedemigis lian koron, por transdoni lin en vian manon, kiel nun. **32** Kaj la Eternulo diris al mi: Rigardu, Mi komencas transdoni al vi Sîhonon kaj lian landon; komencu posedpreni lian landon. **33** Kaj Sîhon eliris kontraŭ nin, li kaj lia tutaj popolo, por batalo apud Jahac. **34** Kaj transdonis lin la Eternulo, nia Dio, al ni, kaj ni venkobatis lin kaj liajn filojn kaj lian tutan popolon. **35** Kaj ni militakiris en tiu tempo ĉiujn liajn urbojn, kaj ni ekstermis en ĉiujn urbojn la virojn kaj la infanojn, ni restigis neniu;

2 Kaj ni turnis nin kaj elmoviĝis en la dezerton en la direkto al la Ruĝa Maro, kiel la Eternulo diris al mi; kaj ni ĉirkauiris la monto Seir dum longa tempo. **2** Kaj la Eternulo diris al mi jene: **3** Sufiĉe vi ĉirkauiris ĉi tiun monto; turnu vin norden; **4** kaj al la popolo donu tian ordonon: Vi preferiros la limon de viaj fratoj la Esavidoj, kiuj loĝas sur Seir, kaj ili timos vin; sed gardu vin forte. **5** Ne komencu batalon kontraŭ ili, ĉar Mi ne donos al vi el ilia lando eĉ larĝecon de plando; ĉar al Esav Mi donis, kiel heredajo, la monto Seir. **6** Manĝaĵon aĉetu de ili pro mono kaj manĝu; kaj eĉ akvon aĉetu de ili pro mono kaj trinku; **7** ĉar la Eternulo, via Dio, benis vin en ĉiu faro de viaj manoj; Li gvidis vian iradon tra ĉi tiu granda dezerto; jen jam kvardek jaroj la Eternulo estas kun vi, kaj nenio mankis al vi. **8** Kaj ni preferiros flanke de niaj fratoj la Esavidoj, kiuj loĝas sur Seir, flanke de la vojo stepa, de Elat kaj de Ecjon-Geber. Kaj ni turnis nin kaj iris laŭ la vojo al la dezerto de Moab. **9** Kaj la Eternulo diris al mi: Ne faru malamikojn al Moab kaj ne komencu militon kontraŭ ili, ĉar Mi ne donos al vi heredajo el ilia lando; ĉar al la filoj de Lot Mi donis Aron kiel heredan posedajo. **10** La Emidoj antaŭe loĝis tie, popolo granda kaj grandnombra, kaj altkreska kiel la Anakidoj. **11** Ankaŭ ilin oni kalkulis inter la Rafaidoj, kiel la Anakidojn; kaj la Moabidoj nomas ilin Emidoj. **12** Kaj sur Seir loĝis antaŭe la Horidoj; sed la Esavidoj forpelis ilin kaj ekstermis ilin de antaŭ si kaj ekloĝis sur ilia loko, kiel agis Izrael kun la lando de sia posedajo, kiun la Eternulo donis al ili.) **13** Nun levigi kaj transiru la valon Zared. Kaj ni transiris la valon Zared. **14** Kaj la tempo, dum kiu ni iris de Kadeš-Barnea, ĝis ni transiris la valon Zared, estis tridek ok jaroj, ĝis formortis el la tendaro la tutaj generacio de

el la urboj, kiujn ni militakiris. **36** De Aroer, kiu estas sur la bordo de la torrento Arnon, kaj la urbo, kiu estas en la valo, ĝis Gilead ne estis urbo, kiu povus kontraŭstari al ni: ĉion transdonis al ni la Eternulo, nia Dio; **37** nur al la lando de la Amonidoj vi ne alproksimiĝis, al la tuta bordo de la torrento Jabok, kaj al la urboj de la monto, kaj al ĉio, pri kio malpermesis la Eternulo, nia Dio.

3 Kaj ni turnis nin kaj ekiris laŭ la vojo al Bašan.

Kaj eliris kontraŭ nin Og, la reĝo de Bašan, li kaj lia tuta popolo, por batalo apud Edrei. **2** Kaj la Eternulo diris al mi: Ne timu lin; ĉar en vian manon Mi transdonis lin kaj lian tutan popolon kaj lian landon, kaj vi faros al li, kiel vi faris al Sihon, la reĝo de la Amoridoj, kiu loĝis en Hēšbon. **3** Kaj la Eternulo, nia Dio, transdonis en nian manon ankaŭ Ogon, la regionon de Bašan, kaj lian tutan popolon; kaj ni batis lin tiel, ke neniu restis ĉe li. **4** Kaj ni militakiris tiam ĉiuj liajn urbojn; ne estis urbo, kiun ni ne prenis de ili: sesdek urbojn, la tutan distrikton de Argob, la regionon de Og la Bašana. **5** Ĉiuj tiuj urboj estis fortikigitaj per alta muro, per pordegoj kaj rigliloj, krom la tre multaj urboj ne fortikigitaj. **6** Kaj ni ekstermis ilin, kiel ni faris al Sihon, la reĝo de Hēšbon, ni ekstermis en ĉiu urbo la virojn, la virinojn, kaj la infanojn; **7** sed ĉiujn brutojn kaj la rabajon el la urboj ni prenis al ni, kiel militakirajon. **8** Kaj ni prenis tiam el la mano de la du reĝoj de la Amoridoj la landon, kiu estas transe de Jordan, de la torrento Arnon ĝis la monto Hermon **9** la Cidonanoj nomas Hermonon Sirjon, kaj la Amoridoj nomas ĝin Senir), **10** ĉiujn urbojn sur la ebenajo, kaj la tutan Gileadon kaj la tutan Bašanon ĝis Salha kaj Edrei, urboj de la regno de Og la Bašana. **11** Ĉar nur Og, la reĝo de Bašan, estis restinta el la resto de la Rafaideoj. Jen estas lia lito, fera lito, jen ĝi estas en Raba de la Amonidoj: naŭ ulnoj estas ĝia longeco kaj kvar ulnoj estas ĝia larĝeco, laŭ la ulnoj de viro.)

12 Kaj tiun landon ni ekposedis en tiu tempo: de Aroer, kiu estas apud la torrento Arnon, kaj duonon de la monto Gilead kun ĝiaj urboj mi donis al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj; **13** kaj la ceteran parton de Gilead kaj la tutan Bašanon, la regionon de Og, mi donis al duono de la tribo de Manase, la tutan distrikton de Argob. (La tutan tiun Bašanon oni nomas lando de Rafaideoj. **14** Jair, filo de Manase, prenis la tutan distrikton de Argob ĝis la limo de la Gešuridoj kaj Maahatidoj, kaj li donis al Bašan laŭ sia nomo la nomon Vilagôj de Jair, tiel estas ĝis nun.) **15** Kaj al Maahir mi donis Gileadon. **16** Kaj al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj

mi donis de Gilead ĝis la torrento Arnon, kun la mezo de la valo por limo; ankaŭ ĝis la torrento Jabok, limo de la Amonidoj; **17** kaj la stepon, kiu Jordan por limo, de Kineret ĝis la maro de la ebenajo, la Sala Maro, ĉe la bazo de Pisga en la oriento. **18** Kaj mi faris al vi ordonon en tiu tempo, dirante: La Eternulo, via Dio, donis al vi ĉi tiun landon, por ke vi posedu ĝin; armitaj iru antaŭ viaj fratoj la Izraelidoj, ĉiuj militkapablaj.

19 Nur viaj edzinoj kaj viaj infanoj kaj viaj brutaroj — mi scias, ke vi havas grandnombran brutarojn — restu en viaj urboj, kiujn mi donis al vi; **20** ĝis la Eternulo donos ripozon al viaj fratoj, kiel al vi, kaj ili ankaŭ ekposedos la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al ili transe de Jordan; tiam vi reiros ĉi al sia posedajo, kiun mi donis al vi. **21** Kaj al Josuo mi ordonis en tiu tempo, dirante: Viaj okuloj vidis ĉion, kion la Eternulo, via Dio, faris al tiuj du reĝoj; tiel la Eternulo faros al ĉiuj regnoj, kiujn vi trairos. **22** Ne timu ilin; ĉar la Eternulo, via Dio, batalas por vi. **23** Kaj mi pregis al la Eternulo en tiu tempo, dirante: **24** Mia Sinjoro, ho Eternulo! Vi komencis montradi al Via servanto Vian grandecon kaj Vian fortan manon; ĉar kie estas dio en la ĉielo aŭ sur la tero, kiu povus fari simile al Viaj faroj kaj al Via potenco? **25** Mi dezirus transiri kaj vidi tiun bonan landon, kiu estas transe de Jordan, tiun belan manton kaj Lebanonon. **26** Sed la Eternulo ekkoleris kontraŭ mi pro vi kaj ne aŭskultis min; kaj la Eternulo diris al mi: Sufice, ne parolu al Mi plu pri tio. **27** Supreniru sur la supron de Pisga, kaj direktu viajn okulojn al okcidento kaj al nordo kaj al sudo kaj al oriento kaj rigardu per viaj okuloj; ĉar vi ne transiroj ĉi tiun Jordanon. **28** Kaj donu instrukciojn al Josuo kaj fortigu kaj kuragiĝu lin, ĉar li transiroj antaŭ ĉi tiu popolo, kaj li posedigos al ili la landon, kiun vi vidos. **29** Kaj ni restis en la valo, kontraŭ Bet-Peor.

4 Kaj nun, ho Izrael, aŭskultu la legojn kaj la regulojn, kiujn mi instruas al vi, ke vi ilin plenumu, por ke vi vivu kaj venu kaj heredu la landon, kiun la Eternulo, la Dio de viaj patroj, donas al vi. **2** Ne aldonu al tio, kion mi ordonas al vi, kaj ne deprenu de ĝi; sed observu la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kiujn mi ordonas al vi. **3** Viaj okuloj vidis, kion la Eternulo faris pro Baal-Peor; ĉar ĉiun homon, kiu sekvis Baal-Peoron, la Eternulo, via Dio, kiujn mi ordonas al vi. **4** sed vi, kiuj restis aliĝintaj al la Eternulo, via Dio, vi ĉiuj vivas hodiaŭ. **5** Rigardu, mi instruis al vi leĝojn kaj regulojn, kiel ordonis al mi la Eternulo, mia Dio, ke vi agu tiel en la lando, en kiun vi venas,

por ekposedi ĝin. **6** Kaj observu kaj plenumu ilin; via Dio, kiun Li faris kun vi, kaj ke vi ne faru al ĉar tio estas via saĝo kaj via prudento en la okuloj vi ian skulptaĵon, figuron de io, kiel ordonis al de la popoloj, kiuj aŭdos pri ĉiu ĉi tiuj legoj, kaj vi la Eternulo, via Dio. **24** Ĉar la Eternulo, via diros: Efektive, popolo saĝa kaj prudenta estas Dio, estas fajro konsumanta, Dio severa. **25** Se vi tiu granda popolo. **7** Ĉar kie estas granda popolo, naskos filojn kaj filojn de filoj, kaj, longe vivinte al kiu dioj estas tiel proksimaj, kiel la Eternulo, sur la tero, vi malĉastigoſ kaj faros skulptitan nia Dio, ĉiupoje, kiam ni vokas al Li? **8** Kaj kie figuron de io kaj faros malbonon antaŭ la okuloj estas granda popolo, kiu havas legojn kaj regulojn de la Eternulo, via Dio, kolerigante Lin: **26** mi justaj, kiel la tutaj ĉi tiu instruo, kiun mi donas al atestigas al vi hodiaŭ la ĉielon kaj la teron, ke vi vi hodiaŭ? **9** Nur gardu vin kaj forte gardu vian rapide pereos de sur la tero, por kies ekposedo vi animon, ke vi ne forgesu la aferojn, kiujn vidis transiras Jordanon; ne longe vi loĝos sur ĝi, sed viaj okuloj, kaj ke ili ne eliru el via koro dum via vi estos ekstermitaj. **27** Kaj la Eternulo dissemos tuta vivo; kaj rakontu al viaj filoj kaj al la filoj de vin inter la popoloj, kaj vi restos en malgranda viaj filoj **10** pri la tago, en kiu vi staris antaŭ la nombro inter la popoloj, al kiuj la Eternulo vin Eternulo, via Dio, ĉe Horeb, kiam la Eternulo diris foririgos. **28** Kaj vi servos tie al dioj, kiuj estas al mi: Kunvenigu al Mi la popolon, kaj Mi aŭdigos faritaĵo de homaj manoj, ligno kaj ŝtono, kiuj ne al ili Mijaj vortojn, per kiuj ili lernos timi Min vidas kaj ne aŭdas kaj ne mangas kaj ne flaras. **29** dum la tuta tempo, kiun ili vivas sur la tero, kaj ili Kaj vi serĉos el tie la Eternulon, vian Dion; kaj lernigos siajn filojn. **11** Tiam vi alproksimiĝis kaj vi trovos, se vi serĉos Lin per via tuta koro kaj stariĝis ĉe la bazo de la monto, kaj la monto brulis per via tuta animo. **30** Kiam vi estos en mizerio per fajro ĝis la mezo de la ĉielo, en mallumo, kaj kiam vin traſos ĉio ĉi tio en la malproksima nubo, kaj nebulo. **12** Kaj la Eternulo parolis al vi el venonta tempo, tiam vi revenos al la Eternulo, via meze de la fajro; la vocon de la vortoj vi aŭdis, Dio, kaj vi aŭskultos Lian vocon; **31** Ĉar la Eternulo, sed figuron vi ne vidis, nur la vocon. **13** Kaj Li via Dio, estas Dio kompatema; Li ne forlasos vin sciigis al vi Sian interligon, kiun Li ordonis al vi nek pereigos vin, kaj ne forgesos la interligon kun plenumi, la dek ordonojn; kaj Li skribis ilin sur viaj patroj, pri kiu Li juris al ili. **32** Ĉar demandu la du ŝtonaj tabeloj. **14** Kaj al mi la Eternulo en tiu tempojn antaŭajn, kiuj estis antaŭ vi de post tiu tempo ordonis instrui al vi la legojn kaj regulojn, tago, en kiu la Eternulo kreis homon sur la tero, por ke vi plenumadu ilin en la lando, en kiun vi kaj de unu rando de la ĉielo ĝis la alia rando: Ĉu iras, por ekposedi ĝin. **15** Gardu do bone viajn estis io, kiel ĉi tiu granda afero, aŭ ĉu oni aŭdis animojn: ĉar vi vidis nenian figuron en tiu tago, pri io simila? **33** Ĉu aŭdis la popolo la vocon de kiam la Eternulo parolis al vi sur Horeb el meze Dio, parolantan el meze de fajro, kiel vi aŭdis, kaj de la fajro; **16** vi do ne malĉastigis, kaj ne faru al vi restis vivanta? **34** Aŭ ĉu provis ia dio iri kaj preni ian skulptaĵon, bildon de ia idolo, figuron de viro al si unu popolon el inter alia popolo per provoj, aŭ virino, **17** figuron de ia bruto, kiu estas sur la per signoj, kaj per mirakloj, kaj per milito kaj per tero, figuron de ia flugilhava birdo, kiu flugas sub forta mano kaj per etendita brako kaj per grandaj la ĉielo, **18** figuron de io, kio rampas sur la tero, terurajoj, simile al ĉio, kion faris al vi la Eternulo, figuron de ia fiŝo, kiu estas en akvo, malsupre de via Dio, en Egiptujo, antaŭ viaj okuloj? **35** Al vi tio la tero. **19** Kaj, levinte viajn okulojn al la ĉielo kaj estis montrita, por ke vi sciu, ke la Eternulo estas vidinte la sunon kaj la lunon kaj la stelojn kaj Dio, ke ne ekzistas alia krom Li. **36** El la ĉielo Li la tutan armeon de la ĉielo, ne forlogiĝu, kaj ne aŭdigis al vi Sian vocon, por instrui vin, kaj sur la adorklinigu antaŭ ili kaj ne servu ilin, kiujn la tero Li montris al vi Sian grandan fajron, kaj Liajn Eternulo, via Dio, destinis por ĉiu popoloj sub vortojn vi aŭdis el meze de la fajro. **37** Kaj ĉar la tuta ĉielo. **20** Kaj vin la Eternulo prenis, kaj Li amis viajn patrojn, tial Li elektis ilian idaron elkondukis vin el la fera forno, el Egiptujo, por ke post ili, kaj elkondukis vin per Sia vizago, per Sia vi estu al Li popolo herede apartenanta, kiel nun. **38** granda forto el Egiptujo, **21** Kaj la Eternulo ekkoleris min pro vi, kaj juris, vi popolojn, kiuj estas pli grandaj kaj pli fortaj ol ke mi ne transiroj Jordanon, kaj mi ne venos en vi, por envenigi vin kaj doni al vi ilian landon kiel la bonan landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas posedaĵon, kiel nun. **39** Sciu do nun kaj enmetu al vi kiel posedaĵon; **22** Ĉar mi mortos en ĉi tiu en vian koron, ke la Eternulo estas Dio en la ĉielo lando, mi ne transiroj Jordanon, sed vi transiroj supre kaj sur la tero malsupre; ne ekzistas alia. kaj ekposedos tiun bonan landon. **23** Gardu vin, **40** Kaj observu Liajn legojn kaj Liajn ordonojn, ke vi ne forgesu la interligon de la Eternulo, kiujn mi ordonas al vi hodiaŭ, por ke estu bone

al vi kaj al viaj filoj post vi, kaj por ke vi longe vivu sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al transe de Jordan, sur la flanko de sunleviĝo, por ke tien forkuru mortiginto, kiu mortigis sian proksimulon senintence, ne estinte malamika al li de antaŭe, kaj forkurinte al unu el tiuj urboj, li restu viva: **41** Tiam Moseo apartigis tri turbojn por ke iu mortigis sian kaj la reguloj, kiujn Moseo eldiris al la Izraelidoj post ilia eliro el Egiptujo; **42** transe de Jordan, en la valo kontraŭ Bet-Peor, en la lando de Sihon, reĝo de la Amoridoj, kiu logis en Hēšbon kaj kiuj estis transe de Jordan, sur la flanko de sunleviĝo, **43** Becer en la dezerto, sur la ebenajo, por la Rubenidoj, kaj Ramot en Gilead por la Gadidoj, kaj Golan en Bašan por la Manaseidoj. **44** Kaj jen estas la instruo, kiun Moseo proponis al la Izraelidoj; **45** jen estas la atestoj kaj la legoj de la Amoridoj, kiu logis en Hēšbon kaj kiuj venkobatis Moseo kaj la Izraelidoj post sia eliro el Egiptujo; **46** kaj ili ekposedis lian landon, kaj la landon de Og, reĝo de Bašan, la du reĝoj de la Amoridoj, kiuj estis transe de Jordan, sur la bordo de la torrento Arnon, ĝis la monto Sion (kiu ankaŭ nomiĝas Hermon); **47** kaj la tutan stepon transe de Jordan oriente kaj ĝis la maro de la stepo ĉe la bazo de Pisga.

5 Kaj Moseo kunvokis ĉiujn Izraelidojn, kaj diris al ili: Aǔskultu, ho Izrael, la legojn kaj la regulojn, kiuj mi diras en viajn orelojn hodiaŭ, kaj lernu ilin kaj observu plenumi ilin. **2** La Eternulo, nia Dio, faris kun ni interligon sur Horeb. **3** Ne kun niaj patroj la Eternulo faris tiun interligon, sed kun ni, kun ni, kiuj nun ĉi tie ĉiuj vivas. **4** Vizaĝon kontraŭ vizago la Eternulo parolis kun vi sur la monto el meze de la fajro; **5** mi tiam staris inter la Eternulo kaj vi, por transdiri al vi la vorton de la Eternulo, ĉar vi timis la fajron kaj ne supreniris sur la monto. Kaj Li diris: **6** Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco. **7** Ne ekzistu ĉe vi aliaj dioj antaŭ Mi. **8** Ne faru al vi idolon, nek bildon de io, kio estas en la ĉielo supre aŭ sur la tero malsupre aŭ en la akvo sub la tero; **9** ne klinigu antaŭ ili kaj ne servu ilin; ĉar Mi, la Eternulo, via Dio, estas Dio severa, kiu la malbonagon de la patroj punas sur la idoj en la tria kaj kvara generacioj ĉe Mijam malamantoj, **10** kaj kiu faras favorkorajon por miloj al Mijam amantoj kaj al la plenumantoj de Mijam ordonoj. **11** Ne malbonuzu la nomon de la Eternulo, via Dio; ĉar la Eternulo ne lasos senpuna tiun, kiu malbonuzas Lian nomon. **12** Observu la tagon sabatan, ke vi tenu ĝin sankta, kiel ordonis al vi la Eternulo, via Dio. **13** Dum ses tagoj laboru kaj faru ĉiujn viajn aferojn; **14** sed la sepa tago estas sabato de la Eternulo, via Dio; faru nenian kaj faru ĉiujn viajn aferojn; **15** Kaj memoru, ke vi restu vivo: **16** Respektu la Izraelidojn; **17** Ne mortigu. **18** Kaj ne adultu. **19** Kaj ne ŝtelu. **20** Kaj ne parolu kontraŭ Eternulo, via Dio; por ke longe daŭru via vivo, kaj por ke estu al vi bone sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi. **21** Kaj ne deziru la edzinon de via proksimulo; kaj ne deziru la domon de via proksimulo, nek lian kampon, nek lian sklavan, nek lian sklavinon, nek lian bovon, nek lian azenon, nek ion, kio apartenas al via proksimulo. **22** Tiujn vortojn diris la Eternulo al via tuta anaro sur la monto, el meze de la fajro, nubo, kaj nebulo, per voĉo laŭta; kaj Li nenion plus aldonis. Kaj Li skribis ilin sur du ŝtonaj tabeloj kaj donis ilin al mi. **23** Kaj kiam vi aǔdis la vocon el la mallumo, dum la monto brulis per fajro, tiam vi aliris al mi, ĉiuj viaj tribestroj kaj plejaĝuloj; **24** kaj vi diris: Jen la Eternulo, nia Dio, montris al ni Sian majeston kaj Sian grandecon, kaj Lian vocon ni aǔdis el meze de la fajro; en tiu tago ni vidis, ke parolas Dio al homo, kaj ĉi tiu restas vivanta. **25** Sed nun por kio ni mortu? niin ja formanĝos ĉi tiu granda fajro; se ni plue aǔskultos la vocon de la Eternulo, nia Dio, ni mortos. **26** Ĉar kie ekzistas ia karno, kiu aǔdis la vocon de la vivanta Dio, parolantan el meze de fajro, kiel ni, kaj restis vivanta? **27** Alproksimiĝu vi, kaj aǔskultu ĉion, kion diros la Eternulo, nia Dio; kaj vi transdiros al ni ĉion, kion diros la Eternulo, nia Dio, kaj ni aǔskultos kaj ni plenumos. **28** Kaj la Eternulo aǔdis la vocon de viaj vortoj, kiam vi parolis al mi; kaj la Eternulo diris al mi: Mi aǔdis la vocon de la vortoj de ĉi tiu popolo, kiujn ili diris al vi; bona estas ĉio, kion ili diris. **29** Ho, se ilia koro restus ĉe ili tia, ke ili timu Min kaj observu ĉiujn Mijam ordonojn ĉiutempe, por ke estu bone al ili kaj al aliaj filoj eterne! **30** Iru, diru al ili: Reiru en viajn tendojn. **31** Kaj vi ĉi tie restu kun Mi, kaj Mi eldiros al vi ĉiujn ordonojn kaj legojn kaj regulojn, kiujn vi instruos al ili, por ke ili plenumadu ilin en la lando, kiun Mi donas al ili kiel posedaĵon. **32** Kaj observu, ke vi faru, kiel ordonis al vi la

Eternulo, via Dio; ne forflankiĝu dekstren, nek signifas la atestoj kaj leĝoj kaj reguloj, kiujn la maldekstren. **33** Laŭ tiu tuta vojo, kiun ordonis al Eternulo, nia Dio, ordonis al vi? **21** tiam diru al vi la Eternulo, via Dio, iradu, por ke vi vivu kaj via filo: Ni estis sklavoj al Faraono en Egiptujo, por ke estu bone al vi, kaj por ke longe daŭru via sed la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo per restado en la lando, kiun vi ekposedos.

6 Kaj jen estas la ordonoj, la leĝoj, kaj la reguloj, kiujn la Eternulo, via Dio, ordonis instrui al vi, por ke vi plenumadu ilin en la lando, en kiun vi transiras, por ekposedi ĝin; **2** por ke vi timu la Eternulon, vian Dion, observante ĉiujn Liajn leĝojn kaj Liajn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi, vi kaj via filo kaj la filo de via filo, dum via tutaj vivo, por ke vi longe vivu. **3** Aŭskultu do, Izrael, kaj observu, ke vi plenumu, por ke estu al vi bone, kaj por ke vi tre multigi, kiel diris al vi la Eternulo, la Dio de viaj patroj, en la lando, en kiu fluas laktokaj mielo. **4** Aŭskultu, ho Izrael! la Eternulo, nia Dio, la Eternulo estas unu sola. **5** Kaj amu la Eternulon, vian Dion, per via tutakoraj kaj per via tutan animon kaj per via tutan forton. **6** Kaj ĉi tiuj vortoj, kiujn mi ordonas al vi hodiaŭ, estu en via koro; **7** kaj ripetadu ilin al viaj infanoj, kaj parolu pri ili, kiam vi sidas en via domo kaj kiam vi iras sur vojo kaj kiam vi kušiĝas kaj kiam vi levigas; **8** kaj alligu ilin kiel signon al via mano, kaj ili estu kiel memorigajo inter viaj okuloj; **9** kaj skribu ilin sur la fostoj de via domo kaj sur viaj pordegoj. **10** Kaj kiam la Eternulo, via Dio, venigos vin en la landon, pri kiu Li juris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, ke Li donos al vi grandajn kaj bonajn urbojn, kiujn vi ne konstruis, **11** kaj domojn plenajn de ĉia bonaĵo, kiujn vi ne plenigis, kaj putojn, elhakitajn en ŝtono, kiujn vi ne elhakis, vinberejojn kaj olivarbojn, kiujn vi ne plantis; kaj vi manĝos kaj estos sata: **12** tiam gardu vin, ke vi ne forgesu la Eternulon, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco. **13** La Eternulon, vian Dion, timu, kaj al Li servu, kaj per Lia nomo juru. **14** Ne sekvu aliajn diojn el la dioj de la popoloj, kiu estas ĉirkaŭ vi; **15** ĉar la Eternulo, via Dio inter vi, estas Dio severa; povas ekflami la kolero de la Eternulo, via Dio, kontraŭ vin, kaj Li ekstermos vin de sur la tero. **16** Ne provu la Eternulon, vian Dion, kiel vi provis Lin en Masa. **17** Precize observu la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kaj Liajn atestojn kaj Liajn leĝojn, kiujn Li ordonis al vi. **18** Kaj faru juston kaj bonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, por ke estu bone al vi, kaj por ke vi venu kaj ekposedu la bonan landon, pri kiu la Eternulo juris al viaj patroj; **19** por ke Li forpelu ĉiujn viajn malamikojn antaŭ vi, kiel la Eternulo diris. **20** Se via filo vin demandos morgaŭ: Kion

signifas la atestoj kaj leĝoj kaj reguloj, kiujn la Eternulo, nia Dio, ordonis al vi? **21** tiam diru al via filo: Ni estis sklavoj al Faraono en Egiptujo, sed la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo per forta mano; **22** kaj la Eternulo aperigis signojn kaj miraklojn grandajn kaj suferigajn en Egiptujo, sur Faraono kaj sur lia tutaj domoj, antaŭ niaj okuloj; **23** kaj nin Li elkondukis el tie, por venigi nin kaj doni al ni la landon, pri kiu Li juris al niaj patroj. **24** Kaj la Eternulo ordonis al ni plenumi ĉiujn ĉi tiujn leĝojn, timi la Eternulon, nian Dion, por ke estu al ni bone ĉiam, por konservi al ni la vivon, kiel en la nuna tago. **25** Kaj tio estos nia justeco, se mi observos plenumi ĉi tiun tutan ordonon antaŭ la Eternulo, nia Dio, kiel Li ordonis al ni.

7 Kiam la Eternulo venigos vin en la landon, al kiu vi iras, por ekposedi ĝin, kaj Li forpelos antaŭ vi grandnombrajn popolojn, la Ĥetidojn kaj la Girgašidojn kaj la Amoridojn kaj la Kanaanidojn kaj la Perizidojn kaj la Ĥividojn kaj la Jebusidojn, sep popolojn pli grandnombrajn kaj pli fortajn ol vi; **2** kaj kiam la Eternulo, via Dio, transdonos ilin al vi, kaj vi venkobatos ilin; tiam anatemu ilin, ne faru kun ili interligon kaj ne indulgu ilin. **3** Kaj ne boparenciĝu kun ili: vian filinon ne donu al ilia filo, kaj ilian filinon ne prenu por via filo; **4** ĉar ili fortornos viajn filojn de Mi, ke ili servu al aliaj dioj, kaj ekflamas kontraŭ vi la kolero de la Eternulo, kaj Li ekstermos vin rapide. **5** Sed tiele agu kun ili: iliajn altarojn detru kaj iliajn statuojn rompu kaj iliajn sanktajn stangojn dishaku kaj iliajn idolojn forbruligu per fajro. **6** Ĉar popolo sankta vi estas al la Eternulo, via Dio; vin elektis la Eternulo, via Dio, ke vi estu Lia popolo propra el ĉiuj popoloj, kiuj estas sur la tero. **7** Ne pro tio, ke vi estas la plej grandnombra el ĉiuj popoloj, la Eternulo ekdeziras vin kaj elektis vin, ĉar vi estas ja malpli grandnombra ol ĉiuj popoloj; **8** sed pro la amo de la Eternulo al vi, kaj por ke Li plenumu la ĵuron, kiun Li juris al viaj patroj, la Eternulo elkondukis vin per forta mano kaj liberigis vin el la domo de sklaveco, el la mano de Faraono, reĝo de Egiptujo. **9** Sciu do, ke la Eternulo, via Dio, nur Li estas Dio, Dio fidinda, kiu konservas la interligon kaj favorkorecon rilate al Liaj amantoj kaj al la plenumantoj de Liaj ordonoj dum mil generacioj, **10** kaj kiu repagas al Siaj malamantoj persone, pereigante ilin, ne prokrastas al Sia malamanto, al li persone Li repagas. **11** Observu do la ordonojn kaj la leĝojn kaj la regulojn, kiujn mi ordonas al vi hodiaŭ, por plenumi ilin. **12** Kaj pro tio, ke vi aŭskultos tiujn regulojn kaj observos ilin

kaj plenumos ilin, la Eternulo, via Dio, konservos koro, ĉu vi obeos Liajn ordonojn aŭ ne. **3** Kaj Li al vi la interligon kaj la favorkorecon, pri kiuj Li humiligos vin kaj malsatigis vin, kaj nutris vin juris al viaj patroj; **13** kaj Li amos vin kaj benos per manao, kiun vi ne konis kaj kiun ne konis vin kaj multigos vin, kaj benos la frukton de via viaj patroj, por montri al vi, ke ne per la pano ventro kaj la frukton de via tero, vian grenon kaj sole vivas homo, sed per ĉio, kio eliras el la bušo vian moston kaj vian oleon, la frukton de viaj de la Eternulo, homo povas vivi. **4** Via vesto ne bovinoj kaj la frukton de viaj ŝafinoj, sur la tero, sentaŭgigis sur vi kaj via piedo ne ŝvelis dum pri kiu Li juris al viaj patroj, ke Li donos ĝin al ĉiuj kvardek jaroj. **5** Kaj sciu en via koro, ke kiel vi. **14** Vi estos benita pli ol ĉiuj popoloj; ne estos homo instruas sian filon, tiel la Eternulo, via inter vi senfruktulo aŭ senfruktulino, ankau inter Dio, instruas virin. **6** Observu do la ordonojn de la viaj brutoj. **15** Kaj la Eternulo fortunos de vi Eternulo, via Dio, irante laŭ Liaj vojoj kaj timante ĉian malsanon, kaj ĉiun malbonan epidemiasojn de Lin. **7** Ĉar la Eternulo, via Dio, kondukas vin en Egiptujo, kiun vi konas; Li ne metos ilin sur vin, landon bonan, en landon, en kiu torrentoj da akvo, sed Li metos ilin sur ĉiujn viajn malamantojn. **16** fontoj, kaj lagoj eliras el la valoj kaj el la montoj, Kaj vi konsumos ĉiujn popolojn, kiujn la Eternulo, **8** en landon de tritiko kaj hordeo kaj vinberoj kaj via Dio, transdonas al vi; ne indulgu ilin via okulo, figarboj kaj granatarboj, en landon de olivarboj kaj vi ne servu al iliaj dioj, ĉar tio estus falilo por kaj mielo, **9** en landon, en kiu vi mangos panon vi. **17** Eble vi diros en via koro: Tiuj popoloj estas sen neceso de ŝparado kaj en kiu nenio al vi pli grandnombraj ol mi, kiel mi povos forpeli ilin? mankos, en landon, kies ŝtonoj estas fero kaj en **18** Ne timu ilin: memoru, kion faris la Eternulo, kies montoj vi elhakados kupron. **10** Kaj vi mangos via Dio, al Faraono kaj al la tuta Egiptujo, **19** la kaj satiĝos, kaj vi benos la Eternulon, vian Dion, grandajn provojn, kiujn vidis viaj okuloj, kaj la pro la bona tero, kiun Li donis al vi. **11** Gardu signojn kaj la miraklojn kaj la fortan manon kaj vin, ke vi ne forgesu la Eternulon, vian Dion, la etenditan brakon, per kiuj elkondukis vin la ne observante Liajn ordonojn kaj instrukciojn Eternulo, via Dio; tiel la Eternulo, via Dio, faros al kaj leĝojn, kiujn mi ordonas al vi hodiau; **12** ĉiuj popoloj, kiujn vi timas. **20** Kaj ankau krabrojn kiam vi mangos kaj satiĝos kaj konstruos bonajn sendos la Eternulo, via Dio, sur ilin, ĝis pereos domojn kaj enloĝigos, **13** kaj kiam viaj grandaj kaj la restintoj, kaj tiuj, kiuj kaŝigis antaŭ vi. **21** Ne malgrandaj brutoj multiĝos kaj vi havos multe sentu teruron antaŭ ili, ĉar la Eternulo, via Dio, da argento kaj oro kaj via tuta havo grandiĝos, estas inter vi, la Dio granda kaj timinda. **22** Kaj **14** tiam ne altiĝu via koro, kaj ne forgesu la la Eternulo, via Dio, forpelos tiujn popolojn de Eternulon, vian Dion, kiu elkondukis vin el la antaŭ vi iom post iom; vi ne povas ekstermi ilin lando Egipta, el la domo de sklaveco; **15** kaj kiu rapide, por ke ne multiĝu kontraŭ vi la sovaĝaj trakondukis vin tra la granda kaj terura dezerto, bestoj. **23** Kaj la Eternulo, via Dio, transdonos kie estis serpentoj, aspidoj kaj skorpioj kaj sekaj ilin al vi, kaj Li tumultigos ilin antaŭ vi per lokoj senakvaj; kaj kiu eligis por vi akvon el granda tumulto, ĝis ili estos ekstermitaj. **24** Kaj granita roko; **16** kaj kiu nutris vin en la dezerto Li transdonos iliajn reĝojn en viajn manojn, kaj per manao, kiun ne konis viaj patroj, por humiliigi vi ekstermos ilian nomon el sub la ĉielo; neniu vin kaj por elprovi vin, por fari al vi bonon en la restos stare antaŭ vi, ĝis vi ekstermos ilin. **25** tempo estonta. **17** Ne diru en via koro: Mia forto La figurojn de iliaj dioj forbruligu per fajro; ne kaj la potenco de mia mano akiris al mi ĉi tiun deziru preni al vi la argenton aŭ oron, kiu estas grandan havon; **18** sed memoru la Eternulon, vian sur ili, por ke vi ne kaptiĝu per tio; ĉar tio estas Dion, ĉar Li estas Tiu, kiu donas al vi forton, por abomenaĵo por la Eternulo, via Dio. **26** Kaj ne akiri grandan havon, por plenumi Sian interligon, enportu abomenaĵon en vian domon, por ke vi ne pri kiu Li juris al viaj patroj, kiel vi vidas nun. **19** anatemigū kiel ĝi; malestimu kaj abomenu ĝin, Kaj mi avertas vin hodiau, ke, se vi forgesos la ĉar ĝi estas anatemajo.

8 Ĉiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiau, observu, por plenumi ilin, por ke vi vivu kaj multiĝu, kaj venu kaj ekposedu la landon, pri kiu la Eternulo juris al viaj patroj. **2** Kaj memoru la tutan vojon, laŭ kiu kondukis vin la Eternulo, via Dio, dum kvardek jaroj tra la dezerto, por humiliigi vin, por elprovi vin, por sciigi, kio estas en via

tempo estonta. **17** Ne diru en via koro: Mia forto La figurojn de iliaj dioj forbruligu per fajro; ne kaj la potenco de mia mano akiris al mi ĉi tiun deziru preni al vi la argenton aŭ oron, kiu estas grandan havon; **18** sed memoru la Eternulon, vian Dion, ĉar Li estas Tiu, kiu donas al vi forton, por akiri grandan havon, por plenumi Sian interligon, pri kiu Li juris al viaj patroj, kiel vi vidas nun. **19** Kaj mi avertas vin hodiau, ke, se vi forgesos la Eternulon, vian Dion, kaj sekvos aliajn diojn kaj servos al ili kaj kliniĝos antaŭ ili, tiam vi pereos;

20 simile al la popoloj, kiujn la Eternulo pereigas antaŭ vi, tiel vi pereos; pro tio, ke vi ne obeos la voĉon de la Eternulo, via Dio.

9 Aŭskultu, ho Izrael! vi transiras nun Jordanon, por iri kaj ekposedi popolojn, kiuj estas pli grandaj kaj pli fortaj ol vi, urbojn grandiĝaj kaj

fortikigitajn ĝis la ĉielo, **2** popolon grandan kaj vi; **17** kaj mi prenis la du tabelojn kaj forĵetis ilin altkreskan, la Anakidojn, kiujn vi konas, kaj pri el miaj ambaŭ manoj kaj disrompis ilin antaŭ viaj kiuj vi aŭdis: Kiu povas kontraŭstari al la filoj de okuloj. **18** Kaj mi ĵetis min antaŭ la Eternulo, kiel Anak? **3** Sciu do nun, ke la Eternulo, via Dio, mem antaŭe, dum kvardek tagoj kaj kvardek noktoj mi iras antaŭ vi, kiel fajro konsumanta; Li ekstermos panon ne manĝis kaj akvon ne trinkis, pro ĉiu ilin kaj Li submetos ilin antaŭ vi, kaj vi forpelos viaj pekoj, kiujn vi pekis, farante malbonon antaŭ ilin kaj pereigos ilin rapide, kiel la Eternulo diris la okuloj de la Eternulo, kolerigante Lin; **19** ĉar mi al vi. **4** Ne diru en via koro, kiam la Eternulo, via timis la koleron kaj furiozon, per kiuj la Eternulo Dio, forpelos ilin de antaŭ vi: Pro mia virteco la ekkoleris kontraŭ vi, dezirante ekstermi vin. Kaj Eternulo venigis min por ekposedi ĉi tiun landon; la Eternulo aŭskultis min ankaŭ ĉi tiun fojon. **20** pro la malvirteco de ĉi tiuj popoloj la Eternulo Ankaŭ kontraŭ Aaron la Eternulo tre ekkoleris forpelas ilin de antaŭ vi. **5** Ne pro via virteco kaj kaj volis ekstermi lin; sed mi pregis ankaŭ por pro la honesteco de via koro vi venas por ekposedi Aaron en tiu tempo. **21** Kaj vian pekon, kiun vi ilian landon; sed pro la malvirteco de ĉi tiuj faris, la bovidon, mi prenis kaj forbruligis ĝin popoloj la Eternulo, via Dio, forpelas ilin de antaŭ per fajro kaj disbatis ĝin, disfrasante tiel, ke ĝi vi, kaj por plenumi tion, kion la Eternulo juris fariĝis malgrandpeca kiel polvo, kaj mi jetis ĝian al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob. polvon en la torrenton, kiu defluas de la monto. **6** Sciu do, ke ne pro via virteco la Eternulo, via **22** Ankaŭ en Tabera kaj en Masa kaj en Kibrot-Dio, donas al vi tiun bonan landon por ekposedi Hataava vi kolerigis la Eternulon. **23** Kaj kiam ĝin; ĉar vi estas popolo malmolnuka. **7** Memoru, la Eternulo sendis vin el Kadeš-Barnea, dirante: ne forgesu, kiel vi kolerigis la Eternulon, vian Iru kaj ekposedu la landon, kiun Mi donas al vi; Dion, en la dezerto; de post la tago, en kiu vi tiam vi malobeis la vortojn de la Eternulo, via Dio, eliris el la lando Egipta, ĝis via veno al ĉi tiu loko, kaj vi ne kredis al Li kaj ne aŭskultis Lian vocon. vi estis malobeemaj kontraŭ la Eternulo. **8** Kaj **24** Malobeemaj vi estis kontraŭ la Eternulo de la ĉe Horeb vi incitis la Eternulon, kaj la Eternulo tago, kiam mi ekkonis vin. **25** Mi do kušís antaŭ ekkoleris kontraŭ vi tiel, ke Li volis ekstermi vin. la Eternulo dum la kvardek tagoj kaj kvardek **9** Kiam mi supreniris sur la monto, por preni noktoj, kiujn mi kušís; ĉar la Eternulo intencis la ŝtonajn tabelojn, la tabelojn de la interligo, ekstermi vin. **26** Kaj mi pregis al la Eternulo, kaj kiun la Eternulo faris kun vi, kaj mi restis sur diris: Mia Sinjoro, ho Eternulo, ne pereigu Vian la monto kvardek tagojn kaj kvardek noktojn, popolon kaj Vian posedajon, kiun Vi liberigis per panon mi ne manĝis kaj akvon mi ne trinkis: **10** Via grandeco kaj kiun Vi elkondukis el Egiptu vortoj, kiujn diris al vi la Eternulo sur la monto el tiam la Eternulo donis al mi la du ŝtonajn tabelojn per forta mano. **27** Rememoru Viajn servantojn skribitajn per la fingro de Dio, kaj sur ili estis ĉiu Abraham, Isaak, kaj Jakob; ne atentu la obstinecon vortoj, kiujn diris al ili la Eternulo sur la monto el de ĉi tiu popolo nek ĝian malvirtecon nek ĝiajn meze de fajro en la tago de kunveno. **11** Kaj tio skribitajn per la fingro de Dio, kaj sur ili estis ĉiu Abraham, Isaak, kaj Jakob; ne atentu la obstinecon estis post la paso de kvardek tagoj kaj kvardek noktojn, povis venigi ilin en la landon, pri kiu Li parolis al tabelojn, la tabelojn de la interligo. **12** Kaj la ili, kaj pro malamo al ili Li elkondukis ilin, por Eternulo diris al mi: Leviĝu, rapide iru malsupren mortigi ilin en la dezerto. **29** Kaj ili estas ja Via de ĉi tie, ĉar malmoraligis via popolo, kiun vi popolo kaj Via posedajo, kiun Vi elkondukis per elkondukis el Egiptu; rapide ili forflankiĝis de la vojo, kiun Mi ordonis al ili: ili faris al si fanditan idolon. **13** Kaj la Eternulo diris al mi jene: Mi vidas ĉi tiun popolon, Mi vidas, ke ĝi estas popolo malmolnuka; **14** lasu Min, Mi ekstermos ilin, kaj Mi forviŝos ilian nomon el sub la ĉielo, kaj Mi faros el vi popolon pli fortan kaj pli grandnombran ol ili. **15** Kaj mi turnis min kaj malsupreniris de la monto, kaj la monto brulis per fajro; kaj la du tabeloj de la interligo estis en miaj du manoj. **16** Kaj mi vidis, ke vi pekis kontraŭ la Eternulo, via Dio, vi faris al vi fanditan bovidon, vi rapide forflankiĝis de la vojo, kiun la Eternulo ordonis al **10** En tiu tempo la Eternulo diris al mi: Skulptu al vi du ŝtonajn tabelojn kiel la antaŭaj, kaj supreniru al Mi sur la monto, kaj faru al vi lignan keston. **2** Kaj Mi skribos sur la tabeloj la vortojn, kiuj estis sur la antaŭaj tabeloj, kiujn vi disrompis, kaj vi metos ilin en la keston. **3** Tiam mi faris keston el akacia ligno, kaj mi skulptis du ŝtonajn tabelojn kiel la antaŭaj, kaj mi iris sur la monto, kaj la du tabeloj estis en miaj manoj. **4** Kaj Li skribis sur la tabeloj, kiel estis skribite antaŭe, la dek ordonojn, kiujn la Eternulo diris al

vi sur la monto el meze de la fajro en la tago de kaj ordonojn en ĉiu tempo. **2** Kaj sciu hodiaŭ, kunveno, kaj la Eternulo donis ilin al mi. **5** Kaj ĉar mi parolas ne al viaj filoj, kiuj ne scias kaj mi turnis min kaj malsupreniris de la monto, kaj ne vidis la punon de la Eternulo, via Dio, Lian metis la tabelojn en la keston, kiun mi faris, kaj grandecon, Lian fortan manon, kaj Lian etenditan ili restis tie, kiel la Eternulo ordonis al mi. **6** Kaj brakon, **3** kaj Liajn signojn kaj Liajn farojn, kiujn la Izraelidoj ekvojiris de Beerot-Bene-Jaakan al Li faris interne de Egiptujo al Faraono, reĝo de Mosera; tie mortis Aaron, kaj tie li estis enterigita; Egiptujo, kaj al lia tuta lando; **4** kaj kion Li faris al kaj lia filo Eleazar fariĝis pastro anstataŭ li. **7** la militistaro de Egiptujo, al ĝiaj ĉevaloj kaj ĉaroj, De tie ili ekvojiris al Gudgod, kaj el Gudgod al kiujn Li superveršis per la akvo de la Ruĝa Maro, Jotbata, en la landon, en iu troviĝas torrentoj kiam ili postkuris vin; kaj la Eternulo pereigis da akvoj. **8** En tiu tempo la Eternulo apartigis la ilin ĝis la nuna tago; **5** kaj kion Li faris al vi en tribon de Levi, por porti la keston de la interligo la dezerto, ĝis vi venis al ĉi tiu loko; **6** kaj kion de la Eternulo, por stari antaŭ la Eternulo, servi Li faris al Datan kaj Abiram, filoj de Eliab, filo al Li, kaj beni en Lia nomo, ĝis la nuna tago. **9** Tial de Ruben, kiam la tero malfermis sian bušon kaj Levi ne ricevis parton kaj heredan posedajojn kun englutis ilin kaj iliajn familiojn kaj iliajn tendojn, siaj fratoj: la Eternulo estas lia heredaĵo, kiel la kaj ĉion, kio ekzistis ĉe ili, meze de la tuta Izrael. Eternulo, via Dio, diris al li.) **10** Kaj mi staris sur **7** Viaj okuloj vidis ja ĉiujn grandajn farojn de la monto, kiel en la antaŭa tempo, dum kvardek la Eternulo, kiujn Li faris. **8** Observu do ĉiujn tagoj kaj kvardek noktoj; kaj la Eternulo aŭskultis ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiaŭ, por ke vi min ankaŭ tiun fojon: la Eternulo ne volis pereigi fortigū, kaj por ke vi venu kaj ekposedu la landon, vin. **11** Kaj la Eternulo diris al mi: Leviĝu, ekvojiru en kiun vi transiras, por ekposedi ĝin, **9** kaj por antaŭ la popolo, por ke ili venu kaj ekposedu la ke vi longe vivu sur la tero, pri kiu la Eternulo landon, pri kiu Mi juris al iliaj patroj, ke Mi donos juris al viaj patroj, ke Li donos ĝin al ili kaj al ĝin al ili. **12** Kaj nun, Izrael, kion la Eternulo, via ilia idaro, landon, en iu flua laceto kaj mielo. **10** Dio, postulas de vi? nur ke vi timu la Eternulon, Ĉar la lando, en kiun vi iras, por ekposedi ĝin, vian Dion, ke vi iru laŭ ĉiuj Liaj vojoj, ke vi amu ne estas kiel la lando Egipta, el kiu vi eliris, kie, Lin, kaj ke vi servu al la Eternulo, via Dio, per via seminte vian semon, vi devis akvumi ĝin per viaj tutaj koroj per via tutaj animoj; **13** ke vi observu piedoj, kiel legoman ĝardenon. **11** La lando, en la ordonojn de la Eternulo kaj Liajn leĝojn, kiujn kiun vi transiras, por ekposedi ĝin, estas lando mi transdonas al vi hodiaŭ, por ke estu bone al kun montoj kaj valoj; de la pluvo ĉielo ĝi trinkas vi. **14** Jen al la Eternulo, via Dio, apartenas la akvon; **12** lando, pri kiu zorgas la Eternulo, via ĉielo kaj la ĉielo de la ĉieloj, la tero, kaj ĉio, kio Dio; ĉiam la okuloj de la Eternulo, via Dio, estas estas sur ĝi; **15** tamen nur pri viaj patroj plaĉis sur ĝi, de la komenco de la jaro ĝis la fino de al la Eternulo ekami ilin, kaj Li elektis vin, ilian la jaro. **13** Kaj se vi obeos Miajn ordonojn, kiujn idaron post ili, el ĉiuj popoloj, kiel vi vidas nun. Mi ordonas al vi hodiaŭ, amante la Eternulon, **16** Cirkumcidu do la prepucion de via koro, kaj vian Dion, kaj servante al Li per via tutaj koro ne estu plu malmolnukaj. **17** Ĉar la Eternulo, via kaj per via tutaj animoj: **14** tiam Mi donos al via Dio, estas Dio de dioj kaj Sinjoro de sinjoroj, la lando pluvon ĝiatempe, fruan kaj malfruan; kaj vi Dio granda, potenza, kaj timinda, kiu ne atentas kolektos vian grenon kaj vian moston kaj vian personojn kaj ne prenas subaĉeton, **18** kaj kiu oleon. **15** Kaj Mi donos herbon sur via kampo zorgas pri justeco por orfo kaj vidvino, kaj amas por via bruto; kaj vi manĝos kaj estos sata. **16** fremdulon, donante al li panon kaj veston. **19** Gardu vin, ke ne forlogiĝu via koro, kaj ke vi ne Amu do la fremdulon; ĉar fremdujoj vi estis en la forflankiĝu, kaj ke vi ne servu al aliaj dioj kaj lando Egipta. **20** La Eternulon, vian Dion, timu; ne klinigu antaŭ ili. **17** Alie ekflamas kontraŭ vi al Li servu kaj al Li algluiĝu kaj per Lia nomo la kolero de la Eternulo, kaj Li ŝlosos la ĉielon, ĵuru. **21** Li estas via gloro, kaj Li estas via Dio, kiu kaj ne estos pluvo, kaj la tero ne donos siajn faris por vi tiujn grandajn kaj timindajn aferojn, produktajojn, kaj vi rapide forpereos el la bona kiujn vidis viaj okuloj. **22** En la nombro de sepdek lando, kiun la Eternulo donas al vi. **18** Metu do animoj viaj patroj foriris en Egiptujon, kaj nun la ĉi tiujn miajn vortojn en vian koron kaj en vian Eternulo, via Dio, faris vin grandnombran kiel la animon, kaj alligu ilin kiel signon al via mano, steloj de la ĉielo.

11 Amu do la Eternulon, vian Dion, kaj observu Liajn aranĝojn kaj leĝojn kaj instrukciojn

kaj kiam vi kušigos kaj kiam vi leviĝos; **20** kaj kaj la unuenaskitojn el viaj grandaj kaj malgrandaj skribu ilin sur la fostoj de via domo kaj sur viaj brutoj. **7** Kaj manĝu tie antaŭ la Eternulo, via pordegoj; **21** por ke longiĝu via vivo kaj la vivo de Dio, kaj estu gajaj, vi kaj viaj familioj, en ĉiu viaj infanoj sur la tero, pri kiu la Eternulo juris al la Eternulo, via Dio, entrepreno de viaj mano, per kiu benis vin la viaj patroj, ke Li donos ĝin al ili, kiel longe estas la Eternulo, via Dio. **8** Ne faru simile al ĉio, kion ĉielo super la tero. **22** Se vi observos ĉiujn ĉi tiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi plenumi, amante ĉar vi nun ankoraŭ ne venis al la ripozo kaj al la Eternulon, vian Dion, irante laŭ ĉiuj Liaj vojoj, posedajo, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi. **10** kaj algluiĝante al Li: **23** tiam la Eternulo forpelos Sed kiam vi transiros Jordanon kaj ekloĝos en la de antaŭ vi ĉiujn tiujn popolojn, kaj vi ekposedos lando, kiun la Eternulo, via Dio, posedigis al vi, popolojn pli grandajn kaj pli fortajn ol vi. **24** Ĉiu kaj Li ripozigis vin de ĉiuj viaj malamikoj ĉirkaue loko, sur kiu ekaĝos via piedo, fariĝos via; de kaj vi logos sendanĝere: **11** tiam sur la lokon, kiun la dezerto kaj Lebanon, de la rivero, la rivero elektos la Eternulo, via Dio, por loĝigi tie Sian Eüfrato, ĝis la ekstrema maro estos viaj limoj. **25** nomon, tien alportu ĉion, kion mi ordonas al Neniu povos kontraŭstari al vi: timon kaj teruron vi: viajn bruloferojn kaj viajn buĉoferojn, viajn antaŭ vi la Eternulo venigos sur ĉiun teron, sur dekonaĵojn kaj la oferdonojn de viaj mano, kaj kiu vi ekaĝos, kiel Li diris al vi. **26** Rigardu, mi ĉion elektitan laŭ viaj promesoj, kiujn vi promesis proponas al vi hodiaŭ benon kaj malbenon: **27** al la Eternulo; **12** kaj estu gajaj antaŭ la Eternulo, benon, se vi aŭskultos la ordonojn de la Eternulo, via Dio, vi kaj viaj filoj kaj viaj filinoj kaj viaj via Dio, kiujn mi ordonas al vi hodiaŭ; **28** kaj servantoj kaj viaj servantinoj, kaj la Levido, kiu malbenon, se vi ne aŭskultos la ordonojn de la estas inter viaj pordegoj, ĉar li ne havas parton kaj Eternulo, via Dio, sed forflankiĝos de la vojo, kiun posedajojn kun vi. **13** Gardu vin, ke vi ne alportu mi ordonas al vi hodiaŭ, kaj sekvos diojn aliajn, viajn bruloferojn sur ĉiuj loko, kiun vi vidos; **14** kiujn vi ne konas. **29** Kiam la Eternulo, via Dio, nur sur tiu loko, kiun elektos la Eternulo, inter venigos vin en la landon, en kiun vi iras, por unu el viaj triboj, tie alportu viajn bruloferojn, ekposedi ĝin, tiam vi esprimos la benon sur la kaj tie faru ĉion, kion mi ordonas al vi. **15** Tamen, monto Gerizim kaj la malbenon sur la monto Ebal; kiom deziras via animo, vi povas buĉi kaj mangi **30** ili estas transe de Jordan, malantaŭ la vojo al la viandon laŭ la beno de la Eternulo, via Dio, kiun Li okcidento, en la lando de la Kanaanidoj, kiu ĉiuj logas donos al vi en ĉiuj viaj urboj; purulo kaj malpurulo en la stepo, kontraŭ Gilgal, apud la kverko More. povas mangi ĝin, kiel gazelon aŭ cervon. **16** Nur **31** Ĉar vi transiras Jordanon, por veni ekposedi la la sangon ne manĝu; sur la teron elveršu ĝin, landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi, kaj kiel akvon. **17** Vi ne devas mangi en viaj urboj vi ekposedos ĝin kaj ekloĝos en ĝi. **32** Observu do, ke vi plenumu ĉiujn leĝojn kaj instrukciojn, kiujn la dekonaĵon el via greno kaj el via mosto kaj el via oleo, kaj la unuenaskitojn el viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj, kaj ĉiujn viajn promesitaĵojn, kiujn vi promesos, kaj viajn memvolajn oferojn kaj la oferdonojn de viaj mano; **18** sed nur antaŭ la Eternulo, via Dio, manĝu tion sur la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, vi kaj via filo kaj via filino kaj via servanto kaj via servantino, kaj la Levido, kiu estas inter viaj pordegoj; kaj estu gajaj antaŭ la Eternulo, via Dio, en ĉiu entrepreno de viaj mano. **19** Gardu vin, ke vi ne forlasu la Levidon dum via tuta vivo sur via tero. **20** Kiam la Eternulo, via Dio, vastigos viajn limojn, kiel Li diris al vi, kaj vi diros: Mi mangos viandon — ĉar via animo ekdeziras mangi viandon: tiam laŭ la tuta deziro de via animo mangi viandon. **21** Se estos malproksima de vi tiu loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, por meti tien Sian nomon, tiam buĉu el viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj, kiujn la Eternulo donis al vi, kiel mi ordonis al vi, kaj mangi en viaj urboj laŭ la tuta deziro de via

12 Jen estas la leĝoj kaj reguloj, kiujn vi devas observi por plenumi en la lando, kiun la Eternulo, la Dio de viaj patroj, donas al vi kiel posedaĵon, dum la tuta tempo, kiun vi vivos sur la tero. **2** Ekstermu ĉiujn lokojn, kie la popoloj, kiujn vi ekposedos, servis al siaj dioj sur la altaj montoj kaj sur la montetoj kaj sub ĉiuj verda arbo. **3** Kaj detruu iliajn altarojn, kaj rompu iliajn monumentojn, kaj iliajn sanktajn stangojn forbruligu per fajro, kaj la figurojn de iliaj dioj disbatu, kaj ekstermu ilian nomon de tiu loko. **4** Ne faru tiele al la Eternulo, via Dio; **5** sed al la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, inter ĉiuj viaj triboj, por meti tien Sian nomon, al Lia loĝejo direktu vin kaj venu tien, **6** kaj tien alportu viajn bruloferojn kaj viajn buĉoferojn kaj viajn dekonaĵojn kaj la oferdonojn de viaj mano, kaj viajn promesitaĵojn kaj viajn memvolajn oferojn

animō. **22** Sed manĝu tion tiel, kiel oni manĝas viaj patroj, **7** el la dioj de la popoloj, kiuj estas gazelon kaj cervon; malpurulo kaj purulo egale ĉirkaŭ vi, la proksimaj de vi aŭ la malproksimaj povas tion manĝi. **23** Nur detenu vin, ke vi ne de vi, de unu fino de la lando ĝis la alia: **8** tiam ne manĝu la sango; ĉar la sango estas la animo, kaj konsentu kun li kaj ne aŭskultu lin; ne indulgu vi ne devas manĝi la animon kun la viando; **24** ne lin via okulo, ne kompatu kaj ne kašu lin, **9** sed manĝu ĝin, sur la teron elverŝu ĝin, kiel akvon; **25** mortigu lin; via mano devas esti sur li la unua, por ne manĝu ĝin, por ke estu bone al vi kaj al viaj mortigi lin, kaj la mano de la tuta popolo poste. idoj post vi, se vi faros plaĉantajon antaŭ la okuloj **10** Kaj ĵetu sur lin ŝtonojn, ke li mortu; ĉar li volis de la Eternulo. **26** Sed viajn sanktaĵojn, kiujn vi forlogi vin de la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis havos, kaj viajn promesitaĵojn portu, kaj venu sur vin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco. **11** la lokon, kiun elektos la Eternulo. **27** Kaj oferfaru Kaj la tutaj Izrael tion aŭdos kaj ektimos, kaj oni viajn bruloferojn, la viandon kaj la sango, sur ne plu faros tian malbonan agon inter vi. **12** Se la altaro de la Eternulo, via Dio; sed la sango de vi aŭdos pri iu el viaj urboj, kiujn la Eternulo, viaj bučoferoj estu elverŝata sur la altaron de la via Dio, donas al vi por loĝado, ke oni diras: **13** Eternulo, via Dio, kaj la viandon vi povas manĝi. Eliris el inter vi homoj sentaŭgaj kaj forlogis la **28** Observu kaj obeu ĉiujn ĉi tiujn vortojn, kiujn logantojn de sia urbo, dirante: Ni iru kaj servu al mi ordonas al vi, por ke estu bone al vi kaj al aliaj dioj, kiujn vi ne konis; **14** kaj vi serĉos kaj viaj idoj post vi eterne, se vi faros tion, kio estas esploros kaj bone pridemandos; kaj montriĝos, ke bona kaj plaĉa antaŭ la okuloj de la Eternulo, via tio estas preciza vero, ke la abomenaĵo estas farita Dio. **29** Kiam la Eternulo, via Dio, ekstermos de inter vi: **15** tiam mortigu la loĝantojn de tiu urbo antaŭ vi la popolojn, al kiuj vi iras, por forpeli per glavo, detruu ĝin, kaj ĉion, kio estas en ĝi, kaj ilin, kaj vi forpelos ilin kaj eklogos en ilia lando: ankau ĝiajn brutojn mortigu per glavo. **16** Kaj ĝian **30** tiam gardu vin, ke vi ne enretigū per ili, post tutan havon kolektu sur la mezona de placo, kaj kiam ili estos ekstermitaj de antaŭ vi, kaj ke vi forbruligu per fajro la urbon kaj ĝian tutan havon, ne serĉu iliajn diojn, dirante: Kiel ĉi tiuj popoloj absolute ĉion, al la Eternulo, via Dio; kaj ĝi estu servis al siaj dioj, tiel mi ankau faros. **31** Ne agu eterna ruino, oni neniam ĝin rekonstruu. **17** Kaj tiel koncerne la Eternulon, vian Dion; ĉar ĉion, nenio el la anatemaĵo algluiĝu al via mano, por ke kion abomenas la Eternulo, kion Li malamas, ili la Eternulo forlasu Sian flaman koleron kaj donu faras por siaj dioj, kaj eĉ siajn filojn kaj filinojn ili al vi favorkorecon kaj indulgu vin kaj multigu forbruligas per fajro al siaj dioj. **32** Ĉion, kion mi ordonas al vi, tion observu, ke vi ĝin plenumu; ne forbruligu per fajro al siaj dioj. **33** Ĉion, kion mi ordonas al vi, tion observu, ke vi ĝin plenumu; ne aldonu al tio, kaj ne deprenu de tio.

13 Se aperos inter vi profeto aŭ songisto kaj prezentoj al vi signon aŭ miraklon,

2 kaj plenumiĝos la signo aŭ miraklo, pri kiu li parolis al vi, kaj li diros: Ni sekvu aliajn diojn, kiujn vi ne konas, kaj ni servu al ili: **3** tiam ne aŭskultu la vortojn de tiu profeto aŭ de tiu songisto, ĉar tiam elprovas vin la Eternulo, via Dio, por sciigi, ĉu vi amas la Eternulon, vian Dion, per via tutakoro kaj per via tutan animon. **4** La Eternulon, vian Dion, sekvu, kaj Lin timu, kaj Liajn ordonojn observu, kaj Lian vocon aŭskultu, kaj al Li servu, kaj al Li alteniĝu. **5** Kaj tiun profeton aŭ tiun songiston oni devas mortigi; ĉar li predikis defalon de la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta kaj liberigis vin el la domo de sklaveco — por delogi vin de la vojo, laŭ kiu la Eternulo, via Dio, ordonis al vi iri; kaj ekstermu la malbonon el inter vi. **6** Se logos vin sekrete via frato, filo de via patrino, aŭ via filo, aŭ via filino, aŭ la edzino en viaj brakoj, aŭ via amiko plej intima, dirante: Ni iru kaj servu al aliaj dioj, kiujn ne konis vi nek

14 Vi estas filoj de la Eternulo, via Dio: ne faru sur vi entranĉojn kaj ne faru senharajon super viaj okuloj pro mortinto; **2** ĉar vi estas popolo sankta al la Eternulo, via Dio, kaj vin la Eternulo elektis, ke vi estu Lia popolo propra, el ĉiuj popoloj, kiuj estas sur la tero. **3** Nenian kaj per abomenaĵon manĝu. **4** Jen estas la brutoj, kiujn vi povas manĝi: bovo, ŝafo, kaj kapro, **5** cervo kaj gazelo kaj kapreolo kaj ibekso kaj antilopo kaj uro alteniĝu. **6** Ĉian brunton, kiu havas disfenditajn hufojn kaj distranĉan sulkon inter la du duonhufoj kaj kiu remaĉas maĉitaĵon, tian el la brutoj vi povas manĝi. **7** Nur ĉi tiujn ne manĝu el la remaĉantaj maĉitaĵoj kaj el la havantaj disfenditajn hufojn kaj distranĉan sulkon: la kamelon kaj la leporon kaj la hirakon; ĉar ili remaĉas maĉitaĵon, sed iliaj hufoj ne estas disfenditaj, malpuraj ili estas por vi; **8** kaj la porkon, ĉar ĝiaj hufoj estas disfenditaj,

sed ĝi ne remaĉas maĉitajon, malpura ĝi estas por kiu pruntedonis ion al sia proksimulo, forlasu vi; ilian viandon ne manĝu, kaj ilian kadavron ne tion, li ne postulu tion de sia proksimulo aŭ de sia ektuŝu. **9** Ĉi tiujn vi povas manĝi el ĉiuj bestoj, frato; ĉar estas proklamita forlaso pro la Eternulo. kiu estas en la akvo: ĉiujn, kiu havas naĝilojn kaj **3** De alilandulo vi povas postuli; sed kion vi havos skvamojn, vi povas manĝi; **10** sed ĉiujn, kiu ne ĉe via frato, tion via mano forlasu. **4** Cetere ne havas naĝilojn kaj skvamojn, ne manĝu: malpura estos ĝe vi malriĉulo (ĉar la Eternulo benos vin en tio estas por vi. **11** Ĉian birdon puran vi povas la lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel manĝi. **12** Sed ĉi tiujn el ili ne manĝu: la aglon kaj heredan posedajo), **5** se vi nur obeos la vocon la gipaeton kaj la pandionon **13** kaj la vulturon de la Eternulo, via Dio, por observi kaj plenumi kaj la falkon kaj la milvon kun ĝia speco **14** kaj ĉiujn ĉi tiujn ordonojn, kiuji mi ordonas al vi ĉian korvon kun ĝia speco **15** kaj la struton kaj hodiaŭ. **6** Ĉar la Eternulo, via Dio, benos vin, kiel la strigon kaj la mevon kaj la akcipitron kun ĝia Li diris al vi; kaj vi pruntedonos al multaj popoloj, speco, **16** la noktuon kaj la ibison kaj la cignon sed vi ne prunteprenos; kaj vi regos super multaj **17** kaj la pelikanon kaj la perknopteron kaj la popoloj, sed super vi ili ne regos. **7** Se estos inter mergulon **18** kaj la cikonion kaj la ardeon kun vi malriĉulo iu el viaj fratoj en iu el viaj urboj ĝia speco kaj la upupon kaj la vesperton. **19** Kaj en via lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al ĉia rampaĝo flugilhava estas por vi malpura; oni vi, tiam ne malmoligu vian koron kaj ne fermu ne devas ilin manĝi. **20** Ĉian puran birdon vi vian manon antaŭ via frato, la malriĉulo; **8** sed povas manĝi. **21** Manĝu nenian kadavraĵon; al la malfermu al li vian manon, kaj pruntedonu al fremdulo, kiu estas en via urbo, vi povas ĝin doni, li laŭmezure de lia manko, kio mankos al li. **9** ke li ĝin manĝu; aŭ vi povas vendi al alilandulo; Gardu vin, ke ne aperu en via koro malpia penso: ĉar vi estas popolo sankta al la Eternulo, via Dio. Alproksimiĝas la sepa jaro, la jaro de forlaso; kaj Ne kuiru kapridon en la lakteto de ĝia patrino. **22** via okulo fariĝos malfavora kontraŭ via malriĉa Apartigu dekonajon el ĉiuj produktaĵoj de via frato kaj vi ne donos al li, kaj li plendos pri vi semado, kiu venas de la kampo ĉiujare. **23** Kaj al la Eternulo, kaj peko estos sur vi. **10** Donu al manĝu antaŭ la Eternulo, via Dio, sur la loko, kiun li, kaj ne ĉagrenu vin via koro, kiam vi donos al Li elektos, por loĝigi tie Sian nomon, dekonajon li; ĉar pro tio benos vin la Eternulo, via Dio, en el via greno, el via mosto, kaj el via oleo, kaj ĉiuj viaj faroj kaj en ĉiu entrepreno de via mano. la unuenaskitojn el viaj grandaj kaj malgrandaj **11** Ĉar ne mankos malriĉuloj en la lando, tial mi brutoj; por ke vi lernu timi ĉiam la Eternulon, ordonas al vi jene: malfermu vian manon al via vian Dion. **24** Kaj se tro longa estos por vi la frato, al via senhavulo, kaj al via malriĉulo en via vojo kaj vi ne povos porti, ĉar tro malproksima lando. **12** Se vendos sin al vi via frato, Hebreo aŭ estos de vi la loko, kiu elekto la Eternulo, via Hebreino, li servu vin dum ses jaroj, sed en la sepa Dio, por meti tien Sian nomon, kaj la Eternulo, jaro forsendu lin de vi en libereco. **13** Kaj kiam vi via Dio, vin benis: **25** tiam vi povas tion monigi, forsendos lin de vi en libereco, ne forsendu lin kaj vi prenos la monon en vian manon, kaj iros kun malplenaj manoj; **14** sed havigu al li iom el al la loko, kiun la Eternulo, via Dio, elekto; **26** viaj brutoj kaj el via garbejo kaj el via vinpremejo; kaj vi aĉetos pro tio mono ĉion, kion ekdeziras per kio benis vin la Eternulo, via Dio, tion donu via animo, el grandaj aŭ malgrandaj brutoj, el al li. **15** Memoru, ke vi estis sklavo en la lando vino aŭ el drinkaĵo, aŭ el ĉio, kion postulos via Egipta, kaj la Eternulo, via Dio, liberigis vin; tial mi animo; kaj vi mangos tie antaŭ la Eternulo, via ordonas al vi tion hodiaŭ. **16** Kaj se li diros al vi: Mi Dio, kaj vi estos gajaj, vi kaj via familio. **27** Kaj ne foriro de vi, ĉar mi amas vin kaj vian domon la Levidon, kiu estas en via urbo, ne forlasu; ĉar — ĉar estas al li bone ĉe vi: **17** tiam prenu alenon li ne havas parton kaj heredajon ĉe vi. **28** Post kaj enpiku en lian orelon kaj en la pordon, kaj li paso de tri jaroj apartigu la tutan dekonajon de estos sklavino al vi por ĉiam. Ankau kun via sklavino viaj produktaĵoj de tiu jaro kaj metu tion ĉe viaj agu tiel. **18** Tio ne ŝajnu al vi malfacila, kiam vi pordegoj; **29** kaj venos la Levido — ĉar li ne havas forsendos lin de vi en libereco; ĉar duoblan pagon parton kaj heredajon ĉe vi — kaj la fremdulo kaj de dungito li perlaboris ĉe vi dum ses jaroj; kaj la la orfo kaj la vidvino, kiu estas en via urbo, kaj ili Eternulo, via Dio, benos vin en ĉio, kion vi faros. mangos kaj satiĝos; por ke benu vin la Eternulo, **19** Ĉiun virseksan unuenaskiton, kiu naskiĝos al via Dio, en ĉiu faro de viaj manoj, kiun vi faros. viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj, dediĉu al la Eternulo, via Dio; ne laboru per la unuenaskito de via bovo, kaj ne tondu la unuenaskiton de via

15 Post paso de sep jaroj faru forlason. **2** Jen estas la esenco de la forlaso: ĉiu kreditoro,

ĝafo. **20** Antaŭ la Eternulo, via Dio, manĝu ĝin la loko, kiun elektos la Eternulo; ĉar benos vin ĉiu jare, sur la loko, kiun elektos la Eternulo, vi la Eternulo, via Dio, en ĉiu viaj produktajoj kaj kaj via familio; **21** sed se ĝi havos ian difekton, en ĉiu faroj de viaj manoj, kaj vi estos tute gaja. se ĝi estos lama aŭ blinda, aŭ se ĝi havos kian **16** Tri fojojn en la jaro ĉiu via virseksulo devas ajn malbonan difekton, tiam ne buĉu ĝin ofere al aperi antaŭ la Eternulo, via Dio, sur la loko, kiun la Eternulo, via Dio. **22** Sed inter viaj pordegoj Li elektos: en la festo de macoj kaj en la festo vi povas ĝin manĝi, malpurulo kaj purulo egale, de semajnoj kaj en la festo de la ūboj; kaj li ne kiel gazelon kaj cervon. **23** Nur ĝian sangan ne aperu antaŭ la Eternulo kun malplenaj manoj; mangū; sur la teron elverſu ĝin, kiel akvon.

16 Observu la monaton Abib, kaj faru Paskon al la Eternulo, via Dio; ĉar en la monato Abib elkondukis vin la Eternulo, via Dio, el Egiptujo en la nokto. **2** Kaj buĉu Paskon al la Eternulo, via Dio, el grandaj kaj malgrandaj brutoj, sur la loko, kiun la Eternulo elektos, por loĝigi tie Sian nomon. **3** Ne mangū kun tio fermentintajon; dum sep tagoj mangū kun tio macojn, panon de mizero — ĉar rapidece vi eliris el la lando Egipta — por ke vi memoru dum la tuta tempo de via vivo la tagon de via eliro el la lando Egipta. **4** Oni ne vidu ĉe vi fermentintajon en via tuta limitaĵo dum sep tagoj; kaj el la viando, kiun vi oferbuĉos vespere en la unua tago, neniom restu ĝis la mateno. **5** Vi ne povas buĉi la Paskon en iu el la urboj, kiujn la Eternulo, via Dio, donos al vi; **6** nur sur la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, por loĝigi tie Sian nomon, buĉu la Paskon vespere, ĉe la subiro de la suno — tempo de via eliro el Egiptujo. **7** Kaj kuiru kaj mangū sur tiu loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio; kaj en la sekanta tago vi povas vin turni kaj iri al viaj tendoj. **8** Dum ses tagoj mangū macojn, kaj en la sepa tago estu sankta kunveno antaŭ la Eternulo, via Dio; ne faru laboron. **9** Sep semajnojn kalkulu al vi; de post la apero de la rikoltilo en la spikoj komencu kalkuli la sep semajnojn. **10** Kaj faru feston de semajnoj al la Eternulo, via Dio, kun libervola dono el via mano, kiun vi donos konforme al tio, kiom benis vin la Eternulo, via Dio. **11** Kaj estu gajaj antaŭ la Eternulo, via Dio, vi kaj via filo kaj via filino kaj via servanto kaj via servantino, kaj la Levido, kiu estas en viaj pordegoj, kaj la fremdulo kaj la orfo kaj la vidvino, kiuj estas inter vi, sur la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, por loĝigi tie Sian nomon. **12** Kaj memoru, ke vi estis sklavo en Egiptujo; kaj observu kaj plenumu ĉi tiujn leĝojn. **13** Feston de la ūboj faru al vi dum sep tagoj, kiam vi kolektos el via drāsejo kaj el via vimpemejo. **14** Kaj estu gajaj en via festo, vi kaj via filo kaj via filino kaj via servanto kaj via servantino, kaj la Levido kaj la fremdulo kaj la orfo kaj la vidvino, kiuj estas inter viaj pordegoj. **15** Dum sep tagoj festu al la Eternulo, via Dio, sur

la loko, kiun elektos la Eternulo; ĉar benos vin ĉiu jare, sur la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, en ĉiu faroj de viaj manoj, kaj vi estos tute gaja. **16** Tri fojojn en la jaro ĉiu via virseksulo devas aperi antaŭ la Eternulo, via Dio, sur la loko, kiun Li elektos: en la festo de macoj kaj en la festo de semajnoj kaj en la festo de la ūboj; kaj li ne aperu antaŭ la Eternulo kun malplenaj manoj; **17** ĉiu kun donaco en sia mano, konforme al la beno de la Eternulo, via Dio, kiun Li donis al vi. **18** Juĝistojn kaj kontrolistojn starigu al vi en ĉiu viaj urboj, kiujn la Eternulo, via Dio, donos al vi laŭ viaj triboj; kaj ili juĝu la popolon per juĝo justa. **19** Ne klinu la leĝon, ne atentu personojn; kaj ne prenu subaĉeton, ĉar subaĉeto blindigas la okulojn de saĝuloj kaj konfuzas la aferojn de justuloj. **20** Justecon, justecon sekvu, por ke vi vivu kaj posedu la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi. **21** Ne plantu al vi sanktan stangon el ia arbo apud la altaro de la Eternulo, via Dio, kiun vi faros al vi; **22** kaj ne starigu al vi statuon, kion malamas la Eternulo, via Dio.

17 Ne oferbuĉu al la Eternulo, via Dio, bovon aŭ ŝafon, kiu havas sur si difekton, kian ajn malbonaĵon; ĉar tio estas abomenaĵo por la Eternulo, via Dio. **2** Se troviĝos inter vi en iu el viaj urboj, kiujn la Eternulo, via Dio, donas al vi, viro aŭ virino, kiu faras malbonon antaŭ la Eternulo, via Dio, malobeante Lian interligon; **3** kaj li iros kaj servos al aliaj dioj, kaj adorkliniĝos antaŭ ili aŭ antaŭ la suno aŭ antaŭ la luno aŭ antaŭ la tuta armeo de la ĉielo, kion mi ne ordonis; **4** kaj estos dirite al vi, kaj vi aŭdlos kaj bone esploros, kaj montriĝos, ke la afero estas preciza vero, ke tiu abomenaĵo estas farita en Izrael: **5** tiam elkonduku tiun viron aŭ tiun virinon, kiuj faris tiun malbonan aferon, al via pordego, la viron aŭ la virinon, kaj setu sur ilin ŝtonojn, ke ili mortu. **6** Laŭ la akuzo de du atestantoj aŭ tri atestantoj la mortigoto estu ekzekutita; li ne estu mortigita laŭ la akuzo de unu atestanto. **7** La mano de la atestantoj estu sur li plej antaŭe, por mortigi lin, kaj la mano de la tuta popolo poste; tiel ekstermu la malbonon el inter vi. **8** Se estos por vi tro malfacila ia juĝa afero inter sango kaj sango, inter proceso kaj proceso, inter frapo kaj frapo, en disputaj aferoj en via urbo: tiam leviĝu, kaj iru al la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio; **9** kaj venu al la pastroj Levidoj, kaj al la juĝisto, kiu estos en tiu tempo, kaj demandu, kaj ili diros al vi la juĝan decidon. **10** Kaj agu laŭ la vorto, kiun ili diros al vi de tiu loko, kiun la Eternulo elektos;

kaj observu, ke vi faru ĉion, kion ili instruos al vi. venos en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, **11** Laŭ la instruo, kiun ili donos al vi, kaj laŭ la donas al vi, tiam ne lernu fari ion similan al la decido, kiun ili diros al vi, agu; de tio, kion ili diros abomenaĵoj de tiuj popoloj: **10** ne devas troviĝi al vi, ne dekliniĝu dekstren nek maldekstren. **12** inter vi iu, kiu traorigas sian filon aŭ filinon tra Kiu agos arogante, kaj ne obeos la pastron, kiu fajro, aŭguristo, antaŭdiristo, magiisto, sorĉisto, staras tie, por servi al la Eternulo, via Dio, aŭ la **11** nek subjurigisto, nek elvokisto de spiritoj, nek jugiſton, tiu homo devas morti; kaj vi ekstermos signoklarigisto, nek esploristo de mortintoj; **12** la malbonon el Izrael. **13** Kaj la tuta popolo aŭdos ĉar abomenaĵo por la Eternulo estas ĉiu, kiu faras kaj ektimos, kaj ili ne plu agos arogante. **14** Kiam tion, kaj pro tiuj abomenaĵoj la Eternulo, via Dio, vi venos en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, forpelas ilin de antaŭ vi. **13** Semmakula estu antaŭ donas al vi, kaj vi ekposedos ĝin kaj ekloĝos en la Eternulo, via Dio; **14** ĉar tiuj popoloj, kiujn vi ĝi, kaj diros: Mi starigos super mi reĝon, kiel forpelas, aŭskultas antaŭdiristojn kaj aŭguristojn; ĉiu popoloj ĉirkaŭ mi: **15** tiam starigu super vi sed al vi ne tion donis la Eternulo, via Dio. **15** reĝon, kiun elektos la Eternulo, via Dio; el inter Profeton al via mezo, el viaj fratoj, similan al mi, viaj fratoj starigu super vi reĝon; vi ne povas starigos por vi la Eternulo, via Dio; lin aŭskultu, starigi super vi homon aligantan, kiu ne estas via **16** konforme al tio, kion vi petis de la Eternulo, via frato. **16** Sed li ne multigu al si ĉevalojn, kaj li ne Dio, ĉe floreb en la tago de la kunveno, dirante: revenigu la popolon en Egiptujon, por multigi Mi ne aŭdu plu la vocon de la Eternulo, mia Dio, ĉevalojn; la Eternulo diris al vi: Ne iru plu returne kaj ĉi tiun grandan fajron mi ne vidu plu, por ke laŭ tiu vojo. **17** Kaj li ne multigu al si edzinojn, por mi ne mortu. **17** Kaj la Eternulo diris al mi: Bona ke ne dekliniĝu lia koro; kaj argenton kaj oron li estas tio, kion ili diris. **18** Profeton Mi starigos ne tro multigu al si. **18** Sed kiam li sidiĝos sur la por ili el la mezo de iliaj fratoj, similan al vi; trono de sia regno, li transskribu al si kopion de kaj Mi metos Miajn vortojn en lian bušon, kaj ĉi tiu instruo en libron laŭ tio, kio troviĝas ĉe la li parolos al ili ĉion, kion Mi ordonas al li. **19** pastroj Levidoj; **19** kaj ĝi estu ĉe li, kaj li legadu Kaj se iu homo ne aŭskultos Miajn vortojn, kiujn en ĝi dum sia tuta vivo, por ke li lernu timi la li parolos en Mia nomo, tiun Mi punos. **20** Sed Eternulon, sian Dion, observante ĉiujn vortojn de profeton, kiu arogos diri en Mia nomo ion, kion ĉi tiu instruo kaj ĉi tiujn leĝojn, por plenumi ilin; Mi ne ordonis al li diri, aŭ kiu parolos en la nomo **20** por ke ne altiĝu lia koro super liaj fratoj kaj de aliaj dioj, tiun profeton oni mortigu. **21** Kaj se por ke li ne dekliniĝu de la ordono dekstren nek vi diros en via koro: Kiel ni ekkonas la vorton, maldekstren, por ke li restu longe en sia reĝeco, li kiu ne diris la Eternulo? **22** Kion la profeto diros en la nomo de la Eternulo kaj la afero ne fariĝos kaj ne plenumiĝos – tio estas la vortoj, kiujn la Eternulo ne diris; pro aroganteco diris tion la profeto; ne timu lin.

18 Ne havos la pastroj Levidoj, la tuta tribo de Levi, parton kaj heredajon kun Izrael: la fajroferojn de la Eternulo kaj Lian apartenaĵon ili manĝados. **2** Heredajon ili ne havos inter siaj fratoj: la Eternulo estas ilia heredajo, kiel Li diris al ili. **3** Jen estas tio, kion devas doni al la pastroj la popolo, la oferbuĉantoj de bovo aŭ ŝafo: oni donu al la pastro la ŝultron kaj la makzelojn kaj la stomakon; **4** la unuaĵon de via greno, de via mosto, kaj de via oleo, kaj la unuaĵon de la tonditajo de viaj ŝafoj donu al li. **5** Ĉar lin elektis la Eternulo, via Dio, el ĉiuj viaj fratoj, ke li staru kaj servu en la nomo de la Eternulo, li kaj liaj filoj en ĉiu tempo. **6** Kaj se venos Levido el iu el viaj urboj, el la tuta Izrael, kie li loĝas, kaj li venos pro la tuta deziro de sia animo al la loko, kiun elektos la Eternulo, **7** kaj li servos en la nomo de la Eternulo, lia Dio, kiel ĉiuj liaj fratoj, la Levidoj, kiuj staras tie antaŭ la Eternulo: **8** tiam ili manĝu egalajn partojn, krom tio, kion donas al li la vendo de la patra havo. **9** Kiam vi

ekstermos la popolojn, kies landon la Eternulo, via Dio, donas al vi, kaj vi forpelos ilin kaj ekloĝos en iliaj urboj kaj en iliaj domoj: **2** tiam apartigu el vi tri urbojn en via lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedajo. **3** Aranĝu al vi la vojon, kaj dividu en tri partojn la spacon de via lando, kiun havigas al vi la Eternulo, via Dio; kaj ili estos elektis la Eternulo, via Dio, el tien forkuru ĉiu mortiginto. **4** Kaj jen estas la afero pri mortiginto, kiu povas forkuri tien kaj resti vivanta: se iu mortigos sian proksimulon senintence, ne estinte lia malamiko antaŭe; **5** aŭ se iu iros kun sia proksimulo en arbaron, por haki lignon, kaj eksvingiĝos lia mano kun la hakilo, por haki la arbon, kaj la fero desaltes de la tenilo kaj trafos la proksimulon kaj tiu mortos – li forkuru al unu el tiuj urboj, por resti vivanta; **6** por ke ne donas al li la postkuru la sangovenĝanto la mortiginton, kiam

ekflamos lia koro, kaj ne kuratingu lin, se la vojo la kontrolistoj parolu al la popolo, dirante: Kiu estos longa, kaj ne mortigu lin; ĉar li ne meritas konstruis novan domon kaj ne inaŭguris ĝin, tui morton, ĉar li ne estis lia malamiko antaŭe. **7** Iru kaj revenu al sia domo, ĉar eble li mortos en Tial mi ordonas al vi, dirante: Tri urbojn apartigu la batalo kaj alia homo ĝin inaŭguros; **6** kaj kiu al vi. **8** Kaj kiam la Eternulo, via Dio, plilarĝigos plantis vinberĝardenon kaj ne ĝuis ĝiajn fruktojn, viajn limojn, kiel Li ĵuris al viaj patroj, kaj donos tui iru kaj revenu al sia domo, ĉar eble li mortos al vi la tutan landon, kiun Li promesis doni al viaj en la batalo kaj alia homo ĝuos ĝiajn fruktojn; patroj; **9** se ĉiujn ĉi tiujn ordonojn, kiujn mi donas **7** kaj kiu fianĉigis kun virino kaj ne prenis ŝin, al vi hodiaŭ, vi observos kaj plenumos, amante la tui iru kaj revenu al sia domo, ĉar eble li mortos Eternulon, vian Dion, kaj irante laŭ Laj vojoj en en la batalo kaj alia viro ŝin prenos. **8** Kaj plue ĉiu tempo: tiam aldonu al vi ankoraŭ tri urbojn la kontrolistoj parolu al la popolo, kaj diru: Kiu krom tiuj tri; **10** por ke ne estu verŝata senkulpa estas timema kaj senkuraĝa, tui iru kaj revenu sango meze de via lando, kiun la Eternulo, via Dio, al sia domo, por ke li ne senkuraĝigu la koron donas al vi kiel posedajo, kaj por ke vi ne estu de siaj fratoj, kiel lia koro estas. **9** Kaj kiam la kulpa pri sango. **11** Sed se iu estos malamiko al kontrolistoj finos paroli al la popolo, tiam oni sia proksimulo kaj insidos lin kaj leviĝos kontraŭ starigu militestrojn super la popolo. **10** Kiam vi lin kaj mortigos lin kaj forkuros al unu el tiuj aliros al urbo, por batali kontraŭ ĝi, tiam proponu urboj: **12** tiam la plejaĝuloj en lia urbo sendu kaj al ĝi pacon. **11** Kaj se ĝi respondos al vi per paco prenigu lin el tie kaj transdonu lin en la manon kaj malfermos sin antaŭ vi, tiam la tuta popolo, de la sangovenĝanto, por ke li mortu. **13** Via okulo kiu troviĝos en ĝi, pagu al vi tributon kaj servu ne indulgu lin; forviŝu la sangan de senkulpulo el vin. **12** Sed se ĝi ne faros pacon kun vi, sed militos Izrael, kaj estos al vi bone. **14** Ne forſovu la limon kontraŭ vi, tiam sieĝu ĝin; **13** kaj kiam la Eternulo, de via proksimulo, kiun difinis la antaŭuloj en via Dio, transdonos ĝin en vian manon, tiam via posedajo, kiun vi ricevos en la lando, kiun la mortigu ĉiujn ĝiajn virseksulojn per glavo; **14** Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedajo. **15** nur la virinojn kaj la infanojn kaj la brutojn, kaj Ne valoras unu atestanto kontraŭ homo en ĉia ĉion, kio estos en la urbo, la tutan militakirajon kulpo, en ĉia krimo, kaj en ĉia peko, kiun li pekos: prenu al vi, kaj konsumu la militakirajon de viaj laŭ la diro de du atestantoj aŭ laŭ la diro de tri malamikoj, kiujn la Eternulo, via Dio, transdonis atestantoj oni povas fari proceson. **16** Se kontraŭ al vi. **15** Tiel agu kun ĉiuj urboj, kiuj estas tre iu starigo atestanto maljusta, akuzante lin pri malproksime de vi kaj kiuj ne apartenas al la krimo, **17** tiam la du homoj, kiuj havas inter si urboj de tiuj popoloj. **16** Sed al tiuj urboj de tiuj jugan disputon, starigu antaŭ la Eternulo, antaŭ popoloj, kiujn la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel la pastroj kaj la jugiſtoj, kiuj estos en tiu tempo; posedaĵon, lasu la vivon al neniу animo; **17** sed **18** kaj la jugiſtoj bone esploru; kaj se montriĝos, ke ekstermu ilin: la Hētidojn kaj la Amoridojn, la la atestanto estas atestanto malvera, ke li akuzis Kanaanidojn kaj la Perizidojn, la Hīvidojn kaj la malvere sian fraton: **19** tiam agu kun li tiel, kiel Jebusidojn, kiel ordonis al vi la Eternulo, via Dio; li intencis agi kun sia frato; kaj tiel ekstermu la **18** por ke ili ne instruu al vi fari simile al ĉiuj iliaj malbonon el inter vi. **20** Kaj la aliaj aŭdos kaj abomenaĵoj, kiujn ili faris por siaj dioj, kaj por ke ektimos, kaj ili ne faros plu tian malbonon inter vi ne peku antaŭ la Eternulo, via Dio. **19** Se vi dum vi. **21** Kaj via okulo ne indulgu: animon pro animo, longa tempo sieĝos urbon, por militakiri ĝin kaj okulon pro okulo, denton pro dento, manon pro mano, piedon pro piedo.

20 Kiam vi iros milite kontraŭ vian malamikon kaj vi vidos ĉevalojn kaj ĉarojn kaj pli multe da homoj ol ĉe vi, ne timu ilin; ĉar kun vi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta. **2** Kaj kiam vi alprosimiĝos al la batalo, tiam elpaſu la pastro kaj parolu al la popolo; **3** kaj li diru al ili: Aŭdu, ho Izrael! vi iras nun en batalon kontraŭ viajn malamikojn; ne malfortiĝu via koro, ne timu, ne konfuziĝu, kaj ne tremu antaŭ ili; **4** ĉar la Eternulo, via Dio, iras kun vi, por batali pro vi kontraŭ viaj malamikoj kaj por helpi vin. **5** Kaj

la kontrolistoj parolu al la popolo, dirante: Kiu estos longa, kaj ne mortigu lin; ĉar li ne meritas konstruis novan domon kaj ne inaŭguris ĝin, tui morton, ĉar li ne estis lia malamiko antaŭe. **7** Iru kaj revenu al sia domo, ĉar eble li mortos en Tial mi ordonas al vi, dirante: Tri urbojn apartigu la batalo kaj alia homo ĝin inaŭguros; **6** kaj kiu al vi. **8** Kaj kiam la Eternulo, via Dio, plilarĝigos plantis vinberĝardenon kaj ne ĝuis ĝiajn fruktojn, viajn limojn, kiel Li ĵuris al viaj patroj, kaj donos tui iru kaj revenu al sia domo, ĉar eble li mortos al vi la tutan landon, kiun Li promesis doni al viaj en la batalo kaj alia homo ĝuos ĝiajn fruktojn; patroj; **9** se ĉiujn ĉi tiujn ordonojn, kiujn mi donas **7** kaj kiu fianĉigis kun virino kaj ne prenis ŝin, al vi hodiaŭ, vi observos kaj plenumos, amante la tui iru kaj revenu al sia domo, ĉar eble li mortos Eternulon, vian Dion, kaj irante laŭ Laj vojoj en en la batalo kaj alia viro ŝin prenos. **8** Kaj plue ĉiu tempo: tiam aldonu al vi ankoraŭ tri urbojn la kontrolistoj parolu al la popolo, kaj diru: Kiu krom tiuj tri; **10** por ke ne estu verŝata senkulpa estas timema kaj senkuraĝa, tui iru kaj revenu sango meze de via lando, kiun la Eternulo, via Dio, al sia domo, por ke li ne senkuraĝigu la koron donas al vi kiel posedajo, kaj por ke vi ne estu de siaj fratoj, kiel lia koro estas. **9** Kaj kiam la kulpa pri sango. **11** Sed se iu estos malamiko al kontrolistoj finos paroli al la popolo, tiam oni sia proksimulo kaj insidos lin kaj leviĝos kontraŭ starigu militestrojn super la popolo. **10** Kiam vi lin kaj mortigos lin kaj forkuros al unu el tiuj aliros al urbo, por batali kontraŭ ĝi, tiam proponu urboj: **12** tiam la plejaĝuloj en lia urbo sendu kaj al ĝi pacon. **11** Kaj se ĝi respondos al vi per paco prenigu lin el tie kaj transdonu lin en la manon kaj malfermos sin antaŭ vi, tiam la tuta popolo, de la sangovenĝanto, por ke li mortu. **13** Via okulo kiu troviĝos en ĝi, pagu al vi tributon kaj servu ne indulgu lin; forviŝu la sangan de senkulpulo el vin. **12** Sed se ĝi ne faros pacon kun vi, sed militos Izrael, kaj estos al vi bone. **14** Ne forſovu la limon kontraŭ vi, tiam sieĝu ĝin; **13** kaj kiam la Eternulo, de via proksimulo, kiun difinis la antaŭuloj en via Dio, transdonos ĝin en vian manon, tiam via posedajo, kiun vi ricevos en la lando, kiun la mortigu ĉiujn ĝiajn virseksulojn per glavo; **14** Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedajo. **15** nur la virinojn kaj la infanojn kaj la brutojn, kaj Ne valoras unu atestanto kontraŭ homo en ĉia ĉion, kio estos en la urbo, la tutan militakirajon kulpo, en ĉia krimo, kaj en ĉia peko, kiun li pekos: prenu al vi, kaj konsumu la militakirajon de viaj laŭ la diro de du atestantoj aŭ laŭ la diro de tri malamikoj, kiujn la Eternulo, via Dio, transdonis atestantoj oni povas fari proceson. **16** Se kontraŭ al vi. **15** Tiel agu kun ĉiuj urboj, kiuj estas tre iu starigo atestanto maljusta, akuzante lin pri malproksime de vi kaj kiuj ne apartenas al la krimo, **17** tiam la du homoj, kiuj havas inter si urboj de tiuj popoloj. **16** Sed al tiuj urboj de tiuj jugan disputon, starigu antaŭ la Eternulo, antaŭ popoloj, kiujn la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel la pastroj kaj la jugiſtoj, kiuj estos en tiu tempo; posedaĵon, lasu la vivon al neniу animo; **17** sed **18** kaj la jugiſtoj bone esploru; kaj se montriĝos, ke ekstermu ilin: la Hētidojn kaj la Amoridojn, la la atestanto estas atestanto malvera, ke li akuzis Kanaanidojn kaj la Perizidojn, la Hīvidojn kaj la malvere sian fraton: **19** tiam agu kun li tiel, kiel Jebusidojn, kiel ordonis al vi la Eternulo, via Dio; li intencis agi kun sia frato; kaj tiel ekstermu la **18** por ke ili ne instruu al vi fari simile al ĉiuj iliaj malbonon el inter vi. **20** Kaj la aliaj aŭdos kaj abomenaĵoj, kiujn ili faris por siaj dioj, kaj por ke ektimos, kaj ili ne faros plu tian malbonon inter vi ne peku antaŭ la Eternulo, via Dio. **19** Se vi dum vi. **21** Kaj via okulo ne indulgu: animon pro animo, longa tempo sieĝos urbon, por militakiri ĝin kaj okulon pro okulo, denton pro dento, manon pro mano, piedon pro piedo.

21 Se estos trovita mortigito sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedajo, kuſanta sur la kampo, kaj oni ne scios, kiu lin mortigis: **2** tiam eliru viaj plejaĝuloj kaj viaj

juĝistoj, kaj ili mezuru ĝis la urboj, kiuj troviĝas estas obstina kaj malobeja, li ne aŭskultas nian ĉirkaue de la mortigito. **3** Kaj kiu urbo estos plej voĉon, li estas manĝegemulo kaj drinkemulo. **21** proksime de la mortigito, ties plejaĝuloj prenu Tiam ĉiu homoj de lia urbo prijetu lin per ŝtonoj, ke li mortu; tiel ekstermu la malbonon el inter jugon; **4** kaj la plejaĝuloj de tiu urbo forkonduku vi, kaj ĉiu Izraelidoj atidos kaj ektimos. **22** Se iu la bovidinon al valo kun fluenta akvo, valo, kiu fariĝos kulpa pri peko, kiu meritas morton, kaj ne estas plugita nek prisemita, kaj ili rompu tie li estos mortigita kaj vi pendigos lin sur arbo: la kolon de la bovidino en la valo; **5** kaj aliru la **23** tiam lia kadavro ne devas resti dum la nokto pastroj, idoj de Levi (ĉar ilin elektis la Eternulo, sur la arbo, sed vi devas lin enterigi en la sama via Dio, por servi al Li kaj por beni en la nomo de tago; ĉar pendigito estas malbenita antaŭ Dio; kaj la Eternulo, kaj laŭ ilia diro devas esti decidata ĉiu ne makulu vian teron, kiun la Eternulo, via Dio, disputo kaj ĉiu difekto); **6** kaj ĉiu plejaĝuloj de tiu donas al vi kiel posedajo.

22 Kiam vi vidos, ke bovo de via frato aŭ lia ŝafo erarvagas, ne fortunvin de ili, sed rekonduku ilin al via frato. **2** Se via frato ne estas proksime de vi aŭ se vi lin ne konas, tiam enpelu ilin en vian domon, kaj ili estu ĉe vi, ĝis via frato ilin serĉos, kaj tiam redonu ilin al li. **3** Tiel same agu kun lia azeno, tiel same agu kun lia vesto, kaj tiel same agu kun ĉia perditaĵo de via frato, kun ĉio, kio estos perdita de li kaj kion vi trovos: vi ne devas fortunvin. **4** Kiam vi vidos, ke azeno de via frato aŭ lia bovo falis sur la vojo, ne fortunvin de ili; levu ilin kune kun li. **5** Ne devas esti apartenajo de viro sur virino, kaj viro ne surmetu sur sin veston de virino; ĉar abomenaĵo por la Eternulo, via Dio, estas ĉiu, kiu faras tion. **6** Se vi trovos neston de birdo antaŭ vi sur la vojo, sur iu arbo aŭ sur la tero, kun birdidoj aŭ kun ovoj, kaj la patrino sidas sur la birdidoj aŭ sur la ovoj, ne prenu la patrilon kune kun la idoj; **7** la patrino forliberigu, kaj la idojn vi povas preni al vi; por ke estu al vi bone kaj por ke vi longe vivu. **8** Kiam vi konstruos novan domon, faru balustradon ĉirkaŭ via tegmento, por ke vi ne venigu sangon sur vian domon, se iu defalos de ĝi. **9** Ne prisemu vian vinberĝardenon per miksopecaj semoj, por ke ne malbeniĝu la tuta rikolto, la semo, kiun vi semis, kaj la fruktoj de la vinberĝardeno. **10** Ne plugu per bovo kaj azeno kune. **11** Ne surmetu sur vin miksopecan veston el lano kaj lino kune. **12** Kvastojn faru al vi sur la kvar anguloj de via kovrilo, per kiu vi vin kovras. **13** Se iu prenos edzinon kaj envenos al ĝi kaj ekmalamos ĝin, **14** kaj li akuzos ĝin kalumnie kaj kurigos pri ĝi malbonon famon, kaj diros: Ĉi tiun virinon mi prenis, kaj mi alproksimiĝis al ĝi kaj ne trovis ĉe ĝi virgecon: **15** tiam la patro de la junulino kaj ŝia patrino prenu kaj elportu la signojn de virgeco de la junulino al la plejaĝuloj de la urbo al la pordego; **16** kaj la patro de la junulino diru al la plejaĝuloj: Mian filinon mi donis al ĉi tiu viro kiel edzinon, kaj li ekmalamis ĝin; **17** kaj jen li akuzis

sin kalumnie, dirante: Mi ne trovis ĉe via filino Bileamon, filon de Beor, el Petor en Mezopotamio, virgecon; sed jen estas la signo de virgeco de mia por malbeni vin. **5** Sed la Eternulo, via Dio, ne volis filino. Kaj ili etendos la veston antaŭ la plejaĝulo aŭskulti Bileamon; kaj la Eternulo, via Dio, turnis de la urbo. **18** Tiam la plejaĝulo de tiu urbo por vi la malbenon en benon, ĉar la Eternulo, via prenu la edzon kaj punu lin; **19** kaj ili kondamnu Dio, amas vin. **6** Ne faru al ili pacon nek bonon lin al punpago de cent arĝentaj moneroj, kaj ili dum via tuta ekzistado eterne. **7** Ne abomenu donu tion al la patro de la junulino pro tio, ke tiu Edomidon, ĉar li estas via frato; ne abomenu kurigis malbonan famon pri junulino Izraelida; Egipton, ĉar vi estis fremdulo en lia lando. **8** La kaj ŝi restu lia edzino, li ne povas forigi ŝin de si infanoj, kiuj naskiĝos de ili, en la tria generacio dum sia tuta vivo. **20** Sed se tiu afero estos vera povas eniri en la komunumon de la Eternulo. **9** kaj ne troviĝos signo de virgeco ĉe la junulino: **21** Kiam vi eliros tendare kontraŭ viajn malamikojn, tiam oni alkonduku la junulinon al la pordo de tiam gardu vin kontraŭ ĉio malbona. **10** Se estos ŝia patro, kaj la loĝantoj de ŝia urbo prijetu ŝin inter vi iu, kiu ne estos pura pro okazintajo nokta, per ŝtonoj, ke ŝi mortu; ĉar ŝi faris malhonoraĵon li eliru ekster la tendaron, li ne venu internen de en Izrael, malĉastante en la domo de sia patro. **11** kiam fariĝos vespero, li lavu sin Tiel ekstermu la malbonon el inter vi. **22** Se estos per akvo, kaj post la subiro de la suno li povas trovita viro, kušanta kun virino edzinigita, tiam veni en la tendaron. **12** Lokon vi devas havi ekster oni mortigu ambaŭ, la viron, kiu kuſis kun la la tendaro, kien vi elirados por necesajo. **13** virino, kaj la virinon. Tiel ekstermu la malbonon Fosileton vi devas havi ĉe vi sur rimeno; kaj kiam el Izrael. **23** Se junu virgulino estos fiancigita kun vi sidos ekstere, fosu per ĝi kaj reen kovru vian viro, kaj iu renkontos ŝin en la urbo kaj kuſos kun elirintajon; **14** ĉar la Eternulo, via Dio, iras meze ŝi: **24** tiam konduku ilin ambaŭ al la pordego de de via tendaro, por savi vin kaj por transdoni al tiu urbo, kaj prijetu ilin per ŝtonoj, ke ili mortu; vi viajn malamikojn; tial via tendaro devas esti la junulinon pro tio, ke ŝi ne kriis en la urbo, kaj sankta, por ke Li ne vidu inter vi ion hontindan la viron pro tio, ke li senhonorigis la edzinon kaj ne deturniĝu de vi. **15** Ne transdonu sklavon de sia proksimulo. Tiel ekstermu la malbonon el al lia sinjoro, se li serĉos rifuĝon ĉe vi kontraŭ sia inter vi. **25** Sed se sur kampo renkontos la viro la sinjoro; **16** kun vi li loĝu, inter vi, sur la loko, kiun fiancigitan junulinon, kaj la viro ŝin kaptos kaj li elektos en unu el viaj urboj, kie plaĉos al li; ne kuſos kun ŝi: tiam oni mortigu sole la viron, kiu premu lin. **17** Ne devas esti malĉastisto inter kuſis kun ŝi; **26** sed al la junulino faru nenion; la filino de Izrael, kaj ne devas esti malĉastisto la junulino ne havas mortomeritan pekon, ĉar inter la filoj de Izrael. **18** Ne enportu pagon de tiu afero estas tia, kiel se iu levigas kontraŭ sian malĉastisto nek de malĉastisto en la domon de proksimulon kaj mortigas lin; **27** li renkontis ja la Eternulo, via Dio, pro ia promeso; ĉar ambaŭ ŝin sur kampo, la fiancigita junulino eble kriis, estas abomenaĵo antaŭ la Eternulo, via Dio. **19** Ne sed neniu ŝin savis. **28** Se iu renkontos junulinon donu kreskige al via frato monon, nek manĝaĵon, virgulinon ne fiancigitan kaj kaptos ŝin kaj kuſos nek ion alian, kion oni povas doni kreskige. **20** kun ŝi, kaj oni ilin trovos: **29** tiam la viro, kiu kuſis Al alilandulo vi povas doni kreskige, sed al via kun ŝi, donu al la patro de la junulino kvindek frato ne donu kreskige; por ke la Eternulo, via arĝentajn monerojn, kaj ŝi fariĝu lia edzino, pro Dio, benu vin en ĉiu entrepreno de viaj manojo tio, ke li senhonorigis ŝin; li ne povas forigi ŝin de sur la tero, sur kiun vi venas, por ekposedi ĝin. si dum sia tuta vivo. **30** Neniu prenu la edzinon de **21** Se vi faros promeson al la Eternulo, via Dio, sia patro, nek malkovru la baskon de sia patro. ne prokrastu plenumi ĝin; ĉar la Eternulo, via Dio, postulos ĝin de vi, kaj estos sur vi peko.

22 Sed se vi ne faros promeson, ne estos sur vi peko. **23** Kio eliris el via buŝo, tion observu kaj plenumu, kiel vi promesis al la Eternulo, via Dio, propravole, kion vi diris per via buŝo. **24** Kiam vi eniros en vinberĝardenon de via proksimulo, vi povas manĝi vinberojn kiom vi volos, ĝissate; sed en vian vazon ne metu. **25** Kiam vi venos sur la grenkampon de via proksimulo, vi povas deziри spikojn per viaj manojoj; sed rikoltilon ne levi kontraŭ la grenkampon de via proksimulo.

23 Kiu havas dispremitajn testikojn aŭ detranĉitan sekson membron, tiu ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo. **2** Peknaskito ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo; eĉ lia deka generacio ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo. **3** Amonido kaj Moabido ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo; eĉ ilia deka generacio ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo eterne; **4** pro tio, ke ili ne renkontis vin kun pano kaj akvo sur la vojo, kiam vi iris el Egiptujo, kaj ke ili dungis kontraŭ vi

24 Se iu prenos virinon kaj fariĝos ŝia edzo, kaj via Dio, benu vin en ĉiu faroj de viaj manoj. **20** okazos, ke ŝi ne plaĉas al li, ĉar li trovis ĉe Kiam vi debatos la fruktojn de via olivarbo, ne ŝi ion hontindan: tiam li skribu al ŝi eksedzigan debatu ĝis fino: io restu por la fremdulo, por la leteron kaj donu ĝin en ŝian manon kaj forsendu orfo, kaj por la vidvino. **21** Kiam vi rikoltos en ŝin el sia domo. **2** Kaj se ŝi eliros el lia domo kaj via vimberejo, ne forkolektu la restaĵon post vi: iros kaj edzinigoj kun alia viro; **3** kaj tiu lasta edzo io restu por la fremdulo, por la orfo, kaj por la ŝin ekmalamos kaj skribos al ŝi eksedzigan leteron vidvino. **22** Kaj memoru, ke vi estis sklavo en la kaj donos en ŝian manon kaj forsendos ŝin el sia lando Egipta; pro tio mi ordonas al vi agi tiel. domo; aŭ mortos tiu lasta viro, kiu prenis ŝin kiel edzinon: **4** tiam ŝia unua edzo, kiu forsendis ŝin, ne povas preni ŝin denove kiel edzinon, post kiam ŝi estas malpurigita; ĉar tio estas abomenaĵo antaŭ la Eternulo; kaj vi ne pekmakulu la teron, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel heredajo. **5** Se iu antaŭ nelonge edziĝis, li ne iru en militon, kaj oni nenion metu sur lin; li restu libera en sia domo dum unu jaro, kaj li gajigu sian edzinon, kiun li prenis. **6** Neniu prenu kiel garantiaĵon muelilon aŭ supran muelstonon, ĉar tiam li prenus garantiaje animon. **7** Se oni trovos iun, kiu ŝtelis iun el siaj fratoj, el la Izraelidoj, kaj sklavigis lin kaj vendis lin, tiu ŝtelinto devas morti; kaj tiel ekstermu la malbonon el inter vi. **8** Atentu pri la infekto de lepro, ke vi observu precize kaj plenumu ĉion, kion instruos al vi la pastroj Levidoj; kiel mi ordonis al ili, tiel penu agi. **9** Memoru, kion la Eternulo, via Dio, faris al Mirjam sur la vojo, kiam vi iris el Egiptujo. **10** Se vi ion pruntedonos al via proksimulo, ne iru en lian domon, por preni de li garantiaĵon; **11** staru sur la strato; kaj la homo, al kiu vi pruntedonis, elportos al vi la garantiaĵon eksteren. **12** Kaj se li estas malriĉulo, tiam ne dormu kun lia garantiaĵo; **13** redonu al li la garantiaĵon ĉe la subiro de la suno, por ke li kušu en sia vesto kaj benu vin; kaj vi havos meriton antaŭ la Eternulo, via Dio. **14** Ne faru maljustaĵon al dungito, al malriĉulo kaj senhavulo el viaj fratoj aŭ el viaj fremduloj, kiuj loĝas en via lando, en viaj urboj: **15** en la sama tago donu al li lian pagon, ke la suno ne subiru super ĝi, ĉar li estas malriĉa kaj per tio li subtenas sian vivon; ke li ne plendu kontraŭ vi al la Eternulo kaj vi ne havu sur vi pekon. **16** Patrojn oni ne mortigu pro la gefiloj, kaj gefilojn oni ne mortigu pro la patroj: ĉiu devas ricevi morton pro sia krimo. **17** Ne juĝu malĝuste fremdulon, orfon, kaj ne prenu garantiaje veston de vidvino. **18** Kaj memoru, ke vi estis sklavo en Egiptujo, kaj la Eternulo, via Dio, liberigis vin el tie; tial mi ordonas al vi, ke vi agu tiel. **19** Kiam vi rikoltos vian rikolton sur via kampo kaj vi forgesos garbon sur la kampo, ne iru returne por preni ĝin: ĝi restu por la fremdulo, por la orfo, kaj por la vidvino; por ke la Eternulo,

25 Se estos disputo inter homoj, ili venu al la jugo, kaj oni juĝu ilin, kaj oni deklaru prava la pravulon, kaj la malpravulon oni kondamnu. **2** Kaj se la kulpulo meritas batojn, tiam la juĝisto ordonu kuŝigi lin kaj batu lin antaŭ li laŭ la grado de lia kulpeco, laŭ kalkulo. **3** Kvardek batojn oni povas doni al li, sed ne pli; oni ne batu lin tro multe, por ke via frato ne estu humiliata antaŭ viaj okuloj. **4** Ne fermu la bušon al bovo draſanta. **5** Se fratoj loĝas kune, kaj unu el ili mortas, ne havante filon, tiam la edzino de la mortinto ne devas edziniĝi ekstere kun viro fremda; sed ŝia bofrato venu al ŝi kaj prenu ŝin al si kiel edzinon kaj vivu kun ŝi. **6** Kaj la unuenaskito, kiun ŝi naskos, ricevos la nomon de lia mortinta frato, por ke ne malaperu lia nomo en Izrael. **7** Sed se tiu viro ne deziras preni sian bofratinon, tiam lia bofratino devas iri al la pordego, al la plejaĝuloj, kaj diri: Mia bofrato rifuzas restarigi al sia frato nomon en Izrael, li ne volas edziĝi kun mi. **8** Tiam la plejaĝuloj de lia urbo devas voki lin kaj admoni lin. Kaj se li stariĝos, kaj diros: Mi ne volas preni ŝin: **9** tiam lia bofratino devas aliri al li antaŭ la okuloj de la plejaĝuloj, kaj depreni lian ŝuon de lia piedo kaj kraĉi sur lian vizaĝon, kaj respondi kaj diri: Tiel oni agas kun homo, kiu ne konstruas domon al sia frato. **10** Kaj oni donu al li nomon en Izrael: Domo de sensuigito. **11** Se du viroj kverelas inter si, kaj alios la edzino de unu, por savi sian edzon el la mano de lia batanto, kaj ŝi etendos sian manon kaj kaptos lian hontan parton: **12** tiam dehaku ŝian manon, via okulo ne indulgu ŝin. **13** Ne havu en via sako duspecajn pezilojn, grandajn kaj malgrandajn. **14** Ne havu en via domo duspecajn efojn, grandan kaj malgrandan. **15** Pezilon plenan kaj ĝustan vi devas havi, efon plenan kaj ĝustan vi devas havi; por ke vi longe vivu sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi. **16** Ĉar abomenaĵo por la Eternulo, via Dio, estas ĉiu, kiu faras tion, ĉiu, kiu faras maljustaĵon. **17** Memoru, kion faris al vi Amalek sur la vojo, kiam vi iris el Egiptujo; **18** kiel li renkontis vin sur la vojo, kaj mortigis ĉe vi ĉiu, kiuj, malfortiginte, restis malantaŭe, kiam

vi estis laca kaj multelaborinta; kaj li ne timis mi aŭskultis la voĉon de la Eternulo, mia Dio; Dion. **19** Tial, kiam la Eternulo, via Dio, ripozigos mi faris konforme al ĉio, kion Vi ordonis al mi. vin de ĉiu viaj malamikoj ĉirkaue en la lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel heredan posedajo, elviſu la memoron pri Amalek el sub la ĉielo; ne forgesu.

26 Kaj kiam vi venos en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedajo, kaj vi ekposedos ĝin kaj enloĝigas en ĝi: **2** tiam prenu el la unuaj el ĉiu fruktoj de la tero, kiujn vi ricevos de via tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi, kaj metu en korbon, kaj iru al la loko, kiun la Eternulo, via Dio, elektos, por loĝigi tie Sian nomon; **3** kaj venu al la pastro, kiu estos en tiu tempo, kaj diru al li: Mi sciigas hodiau antaŭ la Eternulo, via Dio, ke mi eniris en la landon, pri kiu la Eternulo juris al niaj patroj, ke Li donos ĝin al ni. **4** Kaj la pastro prenos la korbon el via mano, kaj metos ĝin antaŭ la altaron de la Eternulo, via Dio. **5** Kaj vi ekparolos, kaj diros antaŭ la Eternulo, via Dio: Vaganta Siriano estis mia patro, kaj li foriris en Egiptujon kaj enloĝigis tie fremdule kun malmulte da homoj, kaj fariĝis tie popolo granda, fortika, kaj multenombra; **6** kaj la Egipto agis malbone kontraŭ ni kaj premis nin kaj metis sur nin malfacilan laboron; **7** kaj ni ekkriis al la Eternulo, la Dio de niaj patroj, kaj la Eternulo aŭskultis nian voĉon kaj vidis nian mizeron kaj nian laboradon kaj nian premalecon; **8** kaj la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo per mano fortika per brako etendita kaj per granda teruro kaj per signoj kaj mirakloj; **9** kaj Li venigis nin al ĉi tiu loko kaj donis al ni ĉi tiun landon, landon, en kiu fluas lakto kaj mielo; **10** kaj nun Jen mi alportis la unuajn fruktojn de la tero, kiun Vi donis al mi, ho Eternulo. Kaj vi metos tion antaŭ la Eternulon, vian Dion, kaj vi adorkliniĝos antaŭ la Eternulo, via Dio. **11** Kaj vi estos gaja pro la tuta bono, kiun donis la Eternulo, via Dio, al vi kaj al via domo, vi, kaj la Levido, kaj la fremduto, kiu logas inter vi. **12** Kiam vi finos la apartigadon de ĉiu dekonajo el viaj produktajoj en la tria jaro, la jaro de la dekonajoj, kaj vi fordonos al la Levido kaj al la fremduto, al la orfo kaj al la vidvino, por ke ili manĝu inter viaj pordegoj kaj satiĝu: **13** tiam diru antaŭ la Eternulo, via Dio: Mi forigis la sanktigitajn el la domo, kaj mi donis ĝin al la Levido kaj al la fremduto, al la orfo kaj al la vidvino, tute laŭ Via ordono, kiun Vi faris al mi; mi ne transpaſis Viajn ordonojn kaj mi ne forgesis; **14** mi ne manĝis el ĝi en la tagoj de mia malĝojo, kaj mi ne apartigis el ĝi en stato de malpureco, kaj mi ne donis el ĝi por mortinto;

mi faris konforme al ĉio, kion Vi ordonis al mi. **15** Ekrigardu el Via sankta loĝejo, el la ĉielo, kaj benu Vian popolon Izrael, kaj la teron, kiun Vi donis al ni, kiel Vi juris al niaj patroj, la landon, en kiu fluas lakto kaj mielo. **16** En la hodiau tago la Eternulo, via Dio, ordonas al vi plenumi ĉi tiujn leĝojn kaj regulojn; kaj observu kaj plenumu ilin per via tutaj koro kaj per via tutaj animo. **17** Al la Eternulo vi promesis hodiau, ke Li estos via Dio, kaj ke vi iros laŭ Liaj vojoj kaj observos Liajn leĝojn kaj Liajn ordonojn kaj Liajn decidojn kaj aŭskultos Lian voĉon. **18** Kaj la Eternulo promesis al vi hodiau, ke vi estos al Li popolo propra, kiel Li diris al vi, se vi observos ĉiujn Liajn ordonojn; **19** kaj ke Li starigos vin pli alte ol ĉiu popolo, kiujn Li kreis, en honoro, gloro, kaj majesto, kaj ke vi estos popolo sankta al la Eternulo, via Dio, kiel Li diris.

27 Kaj Moseo kaj la plejaĝuloj de Izrael ordonis al la popolo, dirante: Observu ĉiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiau. **2** Kaj kiam vi transiros trans Jordanon en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi, tiam starigu al vi grandajn ŝtonojn kaj ĉirkaŭsmiru ilin per kalko; **3** kaj skribu sur ili ĉiujn vortojn de ĉi tiu instruo, kiam vi transiros, por ke vi venu en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donis al vi, la landon, en kiu fluas lakto kaj mielo, kiel parolis al vi la Eternulo, la Dio de viaj patroj. **4** Kaj kiam vi transiros Jordanon, tiam starigu ĉi tiujn ŝtonojn, pri kiuj mi ordonas al vi hodiau, sur la monto Ebal, kaj ĉirkaŭsmiru ilin per kalko. **5** Kaj konstruu tie altaron al la Eternulo, via Dio, altaron el ŝtonoj; ne levu sur ilin feron. **6** El ŝtonoj tutaj konstruu la altaron de la Eternulo, via Dio, kaj alportu sur ĝi bruloferojn al la Eternulo, via Dio; **7** kaj buĉu pacoferojn, kaj manĝu tie, kaj estu gaja antaŭ la Eternulo, via Dio. **8** Kaj skribu tre klare sur la ŝtonoj ĉiujn vortojn de ĉi tiu instruo. **9** Kaj Moseo kaj la pastroj Levidoj ekparolis al la tuta Izrael, dirante: Silentu kaj aŭskultu, ho Izrael; en la hodiau tago vi fariĝis popolo al la Eternulo, via Dio. **10** Aŭskultu do la voĉon de la Eternulo, via Dio, kaj plenumu Liajn ordonojn kaj Liajn leĝojn, kiujn mi donas al vi hodiau. **11** Kaj Moseo ordonis al la popolo en tiu tago, dirante: **12** Ĉi tiuj starigu, por beni la popolon, sur la monto Gerizim, kiam vi transiros Jordanon: Simeon kaj Levi kaj Jehuda kaj Isaĥar kaj Jozef kaj Benjamén. **13** Kaj ĉi tiuj starigu por malbenado sur la monto Ebal: Ruben, Gad kaj Ašer kaj Zebulun, Dan kaj Naftali. **14** Kaj la Levidoj ekparolos, kaj diros al ĉiuj Izraelidoj per

laŭta voĉo: **15** Malbenita estu la homo, kiu faros ventro kaj en la frukto de via bruto kaj en la idolon skulptitan aŭ fanditan, abomenaĵon antaŭ frukto de via tero, sur la tero, pri kiu la Eternulo la Eternulo, manfaritaĵon de artisto, kaj starigos ĵuris al viaj patroj, ke Li donos ĝin al vi. **12** La ĝin sekrete. Kaj la tuta popolo respondos kaj diros: Eternulo malfermos al vi Sian bonan trezorejon, Amen. **16** Malbenita estu, kiu ne respektas sian la ĉielon, por doni al via tero la pluvon en la ĝusta patron kaj sian patrinon. Kaj la tuta popolo diros: tempo kaj por beni ĉiujn farojn de viaj manoj; Amen. **17** Malbenita estu, kiu forſovas la limon de kaj vi pruntedonos al multaj popoloj, sed vi ne sia proksimulo. Kaj la tuta popolo diros: Amen. pruntepres. **13** Kaj la Eternulo faros vin kapo, **18** Malbenita estu, kiu erarigas blindulon pri la ne vosto, kaj vi estos nur supre, kaj vi ne estos vojo. Kaj la tuta popolo diros: Amen. **19** Malbenita malsupre; se vi obeos la ordonojn de la Eternulo, estu, kiu forklinas la rajton de fremdulo, orfo, via Dio, kiu ĵn mi transdonas al vi hodiaŭ, por kaj vidvino. Kaj la tuta popolo diros: Amen. **20** observi kaj plenumi, **14** kaj se vi ne dekliniĝos Malbenita estu, kiu kušas kun la edzino de sia de ĉiuj vortoj, kiu ĵn mi ordonas al vi hodiaŭ, patro; ĉar li malkovris la baskon de sia patro. Kaj dekstren nek maldekstren, por sekvi aliajn diojn, la tuta popolo diros: Amen. **21** Malbenita estu, servante al ili. **15** Sed se vi ne aŭskultos la vocon kiu kušas kun ia bruto. Kaj la tuta popolo diros: de la Eternulo, via Dio, penante plenumi ĉiujn Amen. **22** Malbenita estu, kiu kušas kun sia fratino, Liajn ordonojn kaj legojn, kiu ĵn mi transdonas al filino de sia patro aŭ filino de sia patrino. Kaj la vi hodiaŭ, tiam venos sur vin ĉiuj ĉi tiuj malbenoj tuta popolo diros: Amen. **23** Malbenita estu, kiu kaj atingos vin. **16** Malbenita vi estos en la urbo, kušas kun sia bopatrino. Kaj la tuta popolo diros: kaj malbenita vi estos sur la kampo. **17** Malbenita Amen. **24** Malbenita estu, kiu kaše mortigas sian estos via korbo kaj via pastujo. **18** Malbenita estos proksimulon. Kaj la tuta popolo diros: Amen. **25** la frukto de via ventro kaj la frukto de via tero, la Malbenita estu, kiu prenas subaĉeton, por mortigi naskitajo de viaj grandaj brutoj kaj la idaro de viaj animon, sangon senkulpan. Kaj la tuta popolo malgrandaj brutoj. **19** Malbenita vi estos ĉe via diros: Amen. **26** Malbenita estu, kiu ne persistos venado, kaj malbenita vi estos ĉe via elirado. **20** en la vortoj de ĉi tiu instruo, por plenumi ilin. Kaj La Eternulo sendos sur vin malbenon, konfuzon, kaj malsukceson en ĉiuj entreprenoj de via mano, kion ajan vi faros, ĝis vi estos ekstermita kaj ĝis vi baldau pereos, pro viaj malbonaj agoj, pro tio, ke vi Min forlasis. **21** La Eternulo alkroĉos al vi la peston, ĝis Li ekstermos vin de sur la tero, al kiu vi iras, por ekposedi ĝin. **22** La Eternulo frapos vin per ftizo kaj per febro kaj per malsaneca varmego kaj per brulumo kaj per sekeco kaj per bruliga aero kaj per flaviĝo de la kreskaĵoj; kaj ili persekutos vin, ĝis vi pereos. **23** Kaj via ĉielo, kiu estas super via kapo, fariĝos kupro; kaj la tero, kiu estas sub vi, fariĝos fero. **24** Anstataŭ pluva la Eternulo donos al via tero polvon kaj cindron; el la ĉielo ĝi falados sur vin, ĝis vi ekstermiĝos. **25** Frapos vin la Eternulo antaŭ viaj malamikoj; per unu vojo vi eliros al ili, kaj per sep vojoj vi forkuros de antaŭ vi. **8** La Eternulo sendos al vi la benon por viaj grenejoj kaj por ĉiu entrepreno de viaj manoj, kaj Li benos vin sur la tero, kiu la Eternulo, via Dio, donas al vi. **9** La Eternulo starigos vin al Si kiel popolon sanktan, kiel Li ĵuris al vi, se vi observos la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kaj iros laŭ Liaj vojoj. **10** Kaj vidos ĉiuj popoloj de la tero, ke la nomo de la Eternulo estas sur vi, kaj ili timos vin. **11** Kaj la Eternulo donos al vi abundon da bono en la frukto de via

28 Se vi aŭskultos la vocon de la Eternulo, via

Dio, penante plenumi ĉiujn Liajn ordonojn, kiu ĵn mi transdonas al vi hodiaŭ, tiam la Eternulo, via Dio, faros vin pli alta, ol ĉiuj popoloj de la tero. **2** Kaj venos sur vin ĉiuj ĉi tiuj benoj kaj atingos vin, se vi aŭskultos la vocon de la Eternulo, via Dio. **3** Benita vi estos en la urbo, kaj benita vi estos sur la kampo. **4** Benita estos la frukto de via ventro kaj la frukto de via tero kaj la frukto de via bruto, la naskitajo de viaj grandaj brutoj kaj la idaro de viaj malgrandaj brutoj. **5** Benita estos via korbo kaj via pastujo. **6** Benita vi estos ĉe via venado, kaj benita vi estos ĉe via elirado. **7** La Eternulo, via Dio, faros, ke viaj malamikoj, kiu Leviĝos kontraŭ vin, estos frapitaj antaŭ vi; per unu vojo ili eliros kontraŭ vin, kaj per sep vojoj ili forkuros de antaŭ vi. **8** La Eternulo sendos al vi la benon por viaj grenejoj kaj por ĉiu entrepreno de viaj manoj, kaj Li benos vin sur la tero, kiu la Eternulo, via Dio, donas al vi. **9** La Eternulo starigos vin al Si kiel popolon sanktan, kiel Li ĵuris al vi, se vi observos la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kaj iros laŭ Liaj vojoj. **10** Kaj vidos ĉiuj popoloj de la tero, ke la nomo de la Eternulo estas sur vi, kaj ili timos vin. **11** Kaj la Eternulo donos al vi abundon da bono en la frukto de via

helpos. **30** Kun virino vi fiancîgos, sed alia viro junulon. **51** Kaj ĝi manĝos la fruktojn de viaj brutoj kušos kun ŝi; domon vi konstruos, sed vi ne loĝos kaj la fruktojn de via tero, ĝis ĝi ruinigos vin en ĝi; vinberĝardenon vi plantos, sed vi ne ĝuos tiel, ke ĝi ne lasos al vi grenon, nek moston, nek ĝiajn fruktojn. **31** Via bovo estos buĉita antaŭ viaj oleon, nek naskitajojn de viaj grandaj brutoj, nek okuloj, sed vi ne manĝos de ĝi; via azeno estos idaron de viaj malgrandaj brutoj, ĝis ĝi pereigos rabita for de vi kaj ne revenos al vi; viaj ŝafoj estos vin. **52** Kaj ĝi premos vin en ĉiuj viaj pordegoj, ĝis fordonitaj al viaj malamikoj, kaj neniu vin helpos. Falos viaj altaj kaj fortikaj muroj, kiujn vi fidis, **32** Viaj filoj kaj viaj filinoj estos fordonitaj al alia en via tuta lando; kaj ĝi premos vin en ĉiuj viaj popolo, kaj viaj okuloj rigardos kaj sapiro pri ili pordegoj, en via tuta lando, kiun la Eternulo, via la tutan tagon; sed ne estos forto en viaj manoj. Dio, donis al vi. **53** Kaj vi manĝos la frukton de **33** La fruktojn de via tero kaj vian tutan laboron via ventro, la karnon de viaj filoj kaj viaj filinoj, manĝos popolo, kiun vi ne konis; kaj vi estos nur kiujn donis al vi la Eternulo, via Dio, en la sieĝado premata kaj tormentata en ĉiu tempo. **34** Kaj vi kaj premado, per kiu premos vin via malamiko. frenzezigos de la vidajo antaŭ viaj okuloj, kiun vi **54** Viro delikata inter vi kaj tre alkutimiĝinta al vidos. **35** La Eternulo frapos vin per malbonaj lukso, malamike rigardos sian fraton, sian amatan ulceron sur la genuoj kaj sur la tibikarnoj, ulceron, edzinon, siajn restintajn infanojn, **55** donante al de kiuj vi ne povos resaniĝi, de la plando de via neniu el ili iom de la karno de siaj infanoj, kiun li piedo ĝis via verto. **36** La Eternulo foririgos vin, manĝos; ĉar restis al li nenio en la sieĝado kaj kaj la reĝon, kiun vi starigos super vi, al popolo, premado, per kiu premos vin via malamiko en kiun ne konis vi nek viaj patroj; kaj vi servos tie ĉiuj viaj pordegoj. **56** Virino delikata inter vi kaj al fremdaj dioj el ligno kaj el ŝtono. **37** Kaj vi estos dorlotita, kiu neniam starigis sian piedon sur terurilo, instrua ekzemplo, kaj mokataĵo ĉe ĉiuj la tero pro dorlotiteco kaj delikateco, malamike popoloj, al kiuj la Eternulo vin foririgos. **38** Multe rigardos sian amatan edzon kaj sian filon kaj sian da semoj vi elportos sur la kampon, sed malmulte filinon, **57** ne donante al ili la placenton, kiu eliras vi en kolektos; ĉar formanĝos tion la akridoj. **39** el inter ŝiaj piedoj, nek la infanojn, kiujn ŝi naskas; Vinberĝardenojn vi plantos kaj prilaboros, sed ĉar, pro manko de ĉio, ŝi manĝos ilin sekrete, en vinon vi ne trinkos, nek en kolektos berojn; ĉar la sieĝado kaj premado, per kiu premos vin via formanĝos ilin la vermoj. **40** Oliverbojn vi havos malamiko en viaj pordegoj. **58** Se vi ne penos en ĉiuj viaj limoj, sed per oleo vi vin ne ŝmires; ĉar plenumi ĉiujn vortojn de ĉi tiu instruo, skribitajn senfruktigos viaj oliverboj. **41** Filojn kaj filinojn en ĉi tiu libro, timante ĉi tiun gloran kaj timindan vi naskigos, sed ili ne estos ĉe vi; ĉar ili iros en nomen: LA ETERNULON, VIAN DION: **59** tiam la malliberecon. **42** Ĉiujn viajn arbojn kaj la fruktojn Eternulo distingos viajn plagojn kaj la plagojn de via tero ekposedos la insektoj. **43** La fremduto, via idaro, kiel plagojn grandajn kaj longedaŭrajn kiu estos inter vi, leviĝos super vi ĉiam pli kaj pli kaj malsanojn malbonajn kaj longedaŭrajn. **60** Kaj alte, kaj vi malleviĝos ĉiam pli kaj pli malalte. **44** Li turnos sur vin ĉiujn malsanojn de Egiptujo, Li pruntedonos al vi, sed vi ne pruntedonos al kiujn vi timis, kaj ili alkroĉigos al vi. **61** Ankaŭ ĉian li; li estos kapo, kaj vi estos vosto. **45** Kaj venos malsanon kaj ĉian plagon, kiu ne estas skribitaj sur vin ĉiuj ĉi tiuj malbenoj kaj persekutos vin en ĉi tiu libro de instruo, la Eternulo venigos kaj atingos vin, ĝis vi estos ekstermita; ĉar vi ne sur vin, ĝis vi estos ekstermita. **62** Kaj restos de aŭskultis la vocon de la Eternulo, via Dio, por vi malgranda amaseto, anstataŭ tio, ke vi estis observi Liajn ordonojn kaj Liajn legojn, kiujn Li multaj, kiel la steloj de la ĉielo; pro tio, ke vi donis al vi. **46** Kaj ili estos kiel signoj kaj avertoj ne aŭskultis la vocon de la Eternulo, via Dio. **63** sur vi kaj sur via idaro eterne; **47** pro tio, ke vi ne Kaj kiel ĝojis la Eternulo, farante al vi bonon kaj servis al la Eternulo, via Dio, en gajeco kaj kun multigante vin, tiel ĝojos la Eternulo, pereigante ĝoja koro, kiam vi ĉion havis abunde. **48** Kaj vian vin kaj ekstermanante vin; kaj vi estos elŝirita el la malamikon, kiun la Eternulo sendos sur vin, vi lando, en kiun vi iras, por ekposedi ĝin. **64** Kaj servos en malsato kaj soifo kaj nudeco kaj manko la Eternulo disjetos vin inter ĉiujn popolojn, de de ĉio; kaj li metos feran jugon sur vian kolon, ĝis unu fino de la tero ĝis la alia fino de la tero; kaj vi li ekstermos vin. **49** La Eternulo venigos sur vin servos tie al fremdaj dioj el ligno kaj el ŝtono, dioj, popolon de malproksime, de la fino de la tero; kiujn ne konis vi nek viaj patroj. **65** Sed ankaŭ ĝi venos, kiel flugas aglo; tio estos popolo, kies inter tiuj popoloj vi ne trankviliĝos, kaj ne estos lingvon vi ne komprenos, **50** popolo aroganta, ripozo por via piedo; kaj la Eternulo donos al vi kiu ne respektos maljunulon kaj ne kompatos tie koron tremantan kaj senfortiĝon de la okuloj

kaj suferadon de la animo. **66** Kaj via vivo estos el ligno kaj el ŝtono, el argento kaj el oro, kiujn pendanta antaŭ vi; kaj vi timos tage kaj nokte, kaj ili havas. **18** Eble troviĝas inter vi viro aŭ virino vi ne estos certa pri via vivo. **67** Matene vi diros: aŭ familio aŭ tribo, kies koro deturniĝas hodiaŭ Ho, venu la vespero! kaj vespere vi diros: Ho, venu de la Eternulo, nia Dio, por iri servi al la dioj la mateno! pro la kortremo, kiu atakos vin, kaj de tiuj popoloj; eble troviĝas inter vi radiko, kiu pro la vidajo antaŭ viaj okuloj, kiun vi vidos. **68** kreskigas maldolĉaĵon kaj absinton; **19** kaj kiam li Kaj la Eternulo revenigos vin en Egiptujon per ŝipoj, per la vojo, pri kiu mi diris al vi, ke vi ne plu vidos ĝin; kaj vi vende proponos vin tie al viaj malamikoj kiel sklavojn kaj sklavinojn, sed neniu aĉetos.

29 Tio estas la vortoj de la interligo, kiun la Eternulo ordonis al Moseo fari kun la Izraelidoj en la lando de Moab, krom la interligo, kiun Li faris kun ili sur Ĥoreb. **2** Kaj Moseo vokis al ĉiuj Izraelidoj, kaj diris al ili: Vi vidis ĉion, kion faris la Eternulo antaŭ viaj okuloj en la lando Egipta al Faraono kaj al ĉiuj liaj servantoj kaj al lia tuta lando, **3** tiujn grandajn provojn, kiujn vidis viaj okuloj, tiujn grandajn signojn kaj miraklojn. **4** Sed la Eternulo ne donis al vi koron, por kompreni, nek okulojn, por vidi, nek orelojn, por aŭdi, ĝis la nuna tago. **5** Kaj mi kondukis vin dum kvardek jaroj en la dezerto; ne sentaŭgigis viaj vestoj sur vi, kaj viaj ŝuoj ne sentaŭgigis sur via piedo. **6** Panon vi ne mangijs, kaj vinon kaj ebriigaĵojn vi ne trinkis; por ke vi sciu, ke Mi, la Eternulo, estas via Dio. **7** Kaj vi venis al ĉi tiu loko; kaj eliris Sihon, reĝo de Ĥešbon, kaj Og, reĝo de Bašan, kontraŭ nin milite, kaj ni venkobatis ilin; **8** kaj ni prenis ilian landon, kaj ni donis ĝin kiel posedajojn al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj kaj al duono de la tribo de Manase. **9** Observu do la vortojn de ĉi tiu interligo kaj plenumu ilin, por ke vi sukcesu en ĉio, kion vi faros. **10** Vi ĉiuj staras hodiaŭ antaŭ la Eternulo, via Dio; viaj estroj, viaj triboj, viaj plejaĝuloj, kaj viaj oficistoj, ĉiuj Izraelidoj; **11** viaj infanoj, viaj edzinoj, kaj via fremdulo, kiu estas en via tendaro, de la hakanto de via ligno ĝis la ĉerpanto de via akvo; **12** por ke vi transiru en la interligon de la Eternulo, via Dio, kaj en Lian juran interkonsenton, kiun la Eternulo, via Dio, faras kun vi hodiaŭ, **13** por ke Li starigu vin hodiaŭ kiel Sian popolon, kaj Li estu al vi Dio, kiel Li diris al vi, kaj kiel Li juris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob. **14** Kaj ne kun vi solaj mi faras ĉi tiun interligon kaj ĉi tiun juran interkonsenton, **15** sed kun tiuj, kiuj staras hodiaŭ ĉi tie antaŭ la Eternulo, nia Dio, kaj kun tiuj, kiuj ne estas hodiaŭ ĉi tie kun ni. **16** Ĉar vi scias, kiel ni loĝis en la lando Egipta, kaj kiel ni trairis meze de la popoloj, tra kiuj vi trairis; **17** per via tutaj animo: **3** tiam la Eternulo, via Dio, kaj vi vidis iliajn abomenaĵojn, kaj iliajn idolojn

el ligno kaj el ŝtono, el argento kaj el oro, kiujn aŭdos la vortojn de ĉi tiu malbeno, li benos sin en sia koro, dirante: Paco estos al mi, malgraŭ tio, ke mi iros laŭ la deziroj de mia koro; kaj pereos la trinkintoj kune kun la soifantoj. **20** La Eternulo ne volos pardoni lin, sed tiam ekflamas la kolero de la Eternulo kaj Lia severo kontraŭ tiu homo, kaj falos sur lin la tuta malbeno, kiu estas skribita en ĉi tiu libro, kaj la Eternulo ekstermos lian nomon el sub la ĉielo; **21** kaj la Eternulo apartigos lin por pereo el ĉiuj triboj de Izrael, konforme al ĉiuj malbenoj de la interligo, kiu estas skribita en ĉi tiuu libro de instruo. **22** Kaj diros la venonta generacio, viaj infanoj, kiuj aperos post vi, kaj la alilandulo, kiu venos el la malproksima lando kaj vidos la plagojn de ĉi tiu lando kaj ĝiajn malsanojn, per kiuj la Eternulo ĝin frapos — **23** sulfuro kaj salo, bruligitaĵo estas la tuta lando; ĝi ne estas prisemata kaj ne naskas, kaj nenia herbo tie elkreskas, simile al la ruinoj de Sodom kaj Gomora, Adma kaj Ceboim, kiujn la Eternulo ruinigis en Sia kolero kaj en Sia furioso — **24** ĉiuj popoloj diros: Pro kio la Eternulo tiel agis kun ĉi tiu lando? pro kio estis tiu granda flamo de kolero? **25** Kaj oni respondos: Pro tio, ke ili forlasis la interligon de la Eternulo, la Dio de iliaj patroj, kiu Li faris kun ili, kiam Li elkondukis ilin el la lando Egipta, **26** kaj ili iris kaj servis al aliaj dioj kaj adorkliniĝis al ili, al dioj, kiujn ili ne konis kaj kiujn Li ne destinis por ili: **27** pro tio ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ tiu lando, kaj Li venigis sur ĝin ĉiujn malbenojn, kiuj estas skribitaj en ĉi tiu libro; **28** kaj la Eternulo eljetis ilin el ilia lando en kolero kaj en furioso kaj en granda indigno, kaj Li jetis ilin en landon alian, kiel ni vidas nun. **29** La kaŝitaĵo apartenas al la Eternulo, nia Dio; kaj la nekaŝitaĵo al ni kaj al niaj gefiloj eterne, por ke ni plenumu ĉiujn vortojn de ĉi tiu instruo.

30 Kaj kiam venos sur vin ĉiuj ĉi tiuj aferoj, la beno kaj la malbeno, kiujn mi prezentis al vi, kaj vi pentos per via koro inter ĉiuj popoloj, inter kiujn jetis vin la Eternulo, via Dio; **2** kaj kiam vi revenos al la Eternulo, via Dio, kaj aŭskultos Lian vocon konforme al ĉio, kion mi ordonas al vi hodiaŭ, vi kaj viaj gefiloj, per via tutaj koro kaj revenigos viajn kaptitojn, kaj Li kompatos vin, kaj

rekolektos vin el inter ĉiuj popoloj, inter kiujn Li; ĉar Li estas via vivo kaj via longatempeco de disjetis vin la Eternulo, via Dio. **4** Eĉ se vi estus logado sur la tero, pri kiu la Eternulo juris al viaj forjetita ĝis la rando de la ĉielo, eĉ el tie rekolektos patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, ke Li vin la Eternulo, via Dio, kaj el tio Li vin prenos. **5** donos al ili.

Kaj la Eternulo, via Dio, venigos vin en la landon, kiun posedis viaj patroj, kaj vi ĝin ekposedos; kaj Li faros al vi bonon kaj multigos vin pli ol viajn patrojn. **6** Kaj la Eternulo, via Dio, cirkumcidos vian koron kaj la koron de via idaro, por ke vi amu la Eternulon, vian Dion, per via tutaj koro kaj per via tutaj animo, por ke vi vivu. **7** Kaj la Eternulo, via Dio, venigos ĉiujn ĉi tiujn malbenojn sur viajn malamikojn kaj sur viajn malamantojn, kiuj persekutis vin. **8** Kaj vi konvertiĝos kaj aŭskultos la vocon de la Eternulo, kaj plenumos ĉiujn Liajn ordonojn, kiujn mi transdonas al vi hodiau. **9** Kaj la Eternulo, via Dio, donos al vi abundon en ĉiu faro de viaj manoj, en la frukto de via ventro kaj en la frukto de via bruto kaj en la frukto de via tero, al via bono; ĉar denove la Eternulo ĝojos pri vi, farante al vi bonon, kiel Li ĝojis pri viaj patroj; **10** se vi aŭskultos la vocon de la Eternulo, via Dio, observante Liajn ordonojn kaj Liajn leĝojn, kiuj estas skribitaj en ĉi tiu libro de instruo, se vi revenos al la Eternulo, via Dio, per via tutaj koro kaj per via tutaj animo. **11** Ĉar ĉi tiu ordono, kiun mi donas al vi hodiau, ne estas neatingebla por vi, kaj ĝi ne estas malproksima. **12** Ne en la ĉielo ĝi estas, por ke oni povu diri: Kiu suprenirus por ni en la ĉielon kaj prenus ĝin por ni kaj aŭdigus ĝin al ni, por ke ni ĝin plenumu? **13** Kaj ne trans la maro ĝi estas, por ke oni povu diri: Kiu irus por ni trans la maron kaj prenus ĝin por ni kaj aŭdigus ĝin al ni, por ke ni ĝin plenumu? **14** Sed tre proksime de vi estas la afero: en via bušo kaj en via koro, por plenumi ĝin. **15** Rigardu, mi proponis al vi hodiau la vivon kaj bonon, kaj la morton kaj malbonon; **16** ordonante al vi ami la Eternulon, vian Dion, iri laŭ Liaj vojoj, kaj observi Liajn ordonojn kaj Liajn leĝojn kaj Liajn decidojn, por ke vi vivu kaj multiĝu, kaj por ke vin benu la Eternulo, via Dio, en la lando, en kiun vi venas, por ekposedi ĝin. **17** Sed se dekliniĝos via koro kaj vi ne aŭskultos kaj vi lasos forlogi vin kaj vi adorkliniĝos al aliaj dioj kaj servos al ili: **18** en tia okazo mi sciigas al vi hodiau, ke vi pereos, ke vi ne longe vivos sur la tero, sur kiun vi transiras trans Jordanon, por veni tien kaj ekposedi ĝin. **19** Mi atestigas pri vi hodiau la ĉielon kaj la teron: la vivon kaj la morton mi proponis al vi, la benon kaj la malbenon; elektu la vivon, por ke vi vivu, vi kaj via idaro, **20** amante la Eternulon, vian Dion, aŭskultante Lian vocon kaj alkroĉante vin al

Li; ĉar Li estas via vivo kaj via longatempeco de la tuta Izrael. **2** Kaj li diris al ili: Mi havas hodiau la aĝon de cent duduk jaroj, mi ne povas plu eliri nek eniri; kaj la Eternulo diris al mi: Vi ne transiros ĉi tiun Jordanon. **3** La Eternulo, via Dio, mem iros antaŭ vi; Li ekstermos tiujn popolojn antaŭ vi, kaj vi heredos ilin; Josuo iros antaŭ vi, kiel la Eternulo diris. **4** Kaj la Eternulo faros al ili, kiel Li faris al Sihon kaj al Og, reĝoj de la Amoridoj, kaj al ilia lando, kiujn Li ekstermis. **5** Kaj la Eternulo transdonos ilin al vi, kaj vi agos kun ili laŭ ĉiuj ordonoj, kiujn mi donis al vi. **6** Estu fortaj kaj kuraĝaj, ne timu kaj ne tremu antaŭ ili; ĉar la Eternulo, via Dio, mem iros kun vi; Li ne foriroς de vi kaj ne forlasos vin. **7** Kaj Moseo alvokis Josuon, kaj diris al li antaŭ la okuloj de ĉiuj Izraelidoj: Estu forta kaj kuraĝa; ĉar vi venigos ĉi tiun popolon en la landon, pri kiu la Eternulo juris al iliaj patroj, ke Li donos ĝin al ili, kaj vi ekposedigos ilin. **8** Kaj la Eternulo, kiu mem iros antaŭ vi, Li estos kun vi, Li ne foriroς de vi kaj ne forlasos vin; ne timu, kaj ne perdu la kuraĝon. **9** Kaj Moseo skribis ĉi tiun instruon, kaj donis ĝin al la pastroj, idoj de Levi, kiuj portis la keston de la interligo de la Eternulo, kaj al ĉiuj plejaĝuloj de Izrael. **10** Kaj Moseo ordonis al ili, dirante: Post paso de sep jaroj, en la tempo de la jaro de forlaso, en la festo de laŭboj, **11** kiam la tuta Izrael venos, por aperi antaŭ la Eternulo, via Dio, sur la loko, kiun Li elektos, tiam antaŭlegu ĉi tiun instruon antaŭ la tuta Izrael, antaŭ iliaj oreloj. **12** Kunvenigu la popolon, la virojn kaj la virinojn kaj la infanojn, kaj viajn fremdulojn, kiuj estos en viaj urboj, por ke ili aŭdu kaj lernu, kaj timu la Eternulon, vian Dion, kaj penu plenumi ĉiujn vortojn de ĉi tiu instruo. **13** Kaj iliaj filoj, kiuj ankoraŭ ne sciis, aŭdos, kaj lernos timi la Eternulon, vian Dion, dum la tuta tempo, en kiu vi vivos sur la tero, al kiu vi iras trans Jordanon, por ekposedi ĝin. **14** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Jen alproksimiĝis viaj tagoj, por morti; alvoku Josuon, kaj starigu en la tabernaklo de kunveno, kaj Mi donos al li instrukciojn. Kaj Moseo kaj Josuo iris kaj starigis en la tabernaklo de kunveno. **15** Kaj la Eternulo aperis en la tabernaklo en nuba kolono, kaj la nuba kolono starigis ĝe la pordo de la tabernaklo. **16** Kaj la Eternulo diris al Moseo: Jen vi iras dormi kun viaj patroj; kaj ĉi tiu popolo komencos malĉasti post fremdaj dioj de tiu lando,

en kiun ĝi venas, kaj ĝi forlasos Min kaj rompos sur herbon. **3** Ĉar la nomon de la Eternulo mi Mian interligon, kiun Mi faris kun ĝi. **17** Kaj vokas; Donu honoron al nia Dio. **4** Li estas la ekflamos Mia kolero kontraŭ ĝi en tiu tago, kaj Roko; perfektaj estas Laj faroj; Ĉar ĉiu Laj vojoj Mi forlasos ilin kaj kašos Mian vizaĝon for de estas justaj. Li estas Dio fidela kaj sen malbonago; ili, kaj ili estos konsumitaj, kaj trafos ilin multaj Justa kaj verama Li estas. **5** Ili malbonigis antaŭ malfeliĉoj kaj mizeroj; kaj ili diros en tiu tago: Ĉu Li, Ili ne estas Laj infanoj, pro sia malvirteco; ne pro tio, ke nia Dio ne estas inter ni, trafis nin Generacio malhumila kaj malhonesta. **6** Ĉu al ĉi tiuj malfeliĉoj? **18** Sed Mi kašos Mian vizaĝon la Eternulo vi tiel repagas, Popolo malnobla en tiu tago pro ĉiu malbonagoj, kiujn ili faris, kaj malprudenta? Ĉu ne Li estas via patro, kiu turninte sin al aliaj dioj. **19** Kaj nun skribu al vi ĉi vin kreis? Ĉu ne Li vin estigis kaj aranĝis? **7** tiun kanton, kaj instruu ĝin al la Izraelidoj; metu Rememoru la tempon antikvan, Pripensu la jarojn ĝin en ilian bušon, por ke ĉi tiu kanto estu por Mi de la antaŭaj generacioj; Demandu vian patron, atesto inter la Izraelidoj. **20** Kiam Mi venigos ilin kaj li sciigas al vi; Viajn maljunulojn, kaj ili diros en la landon, pri kiu Mi juris al iliaj patroj kaj en al vi. **8** Kiam la Plejaltulo donis landojn al la kiu fluas lakteto kaj mielo, kaj ili manĝos kaj satigos popoloj, Kiam Li disloĝigis la homidojn, Li starigis kaj grasiĝos: tiam ili sin turnos al aliaj dioj kaj la limojn de la popoloj Laŭ la nombro de la idoj de servos al ili, kaj Min ili malestimos kaj rompos Izrael; **9** Ĉar parto de la Eternulo estas Lia popolo; Mian interligon. **21** Sed kiam trafos ilin multaj Jakob estas Lia hereda mezuritaĵo. **10** Li trovis lin malfeliĉoj kaj mizeroj, tiam ĉi tiu kanto sonos en dezerto, En stepo, kie regas bruo senviva; Li antaŭ ili kiel atesto, ĉar ĝi ne estos forgesita el la ĉirkaŭis lin, zorgis pri li, Gardis lin kiel pupilon bušo de ilia idaro. Ĉar Mi konas iliajn pensojn, de Sia okulo. **11** Kiel aglo vejas sian neston, kiujn ili havas hodiaŭ, antaŭ ol Mi venigis ilin en Flugpendas super siaj idoj, Tiel Li etendis Siajn la landon, pri kiu Mi juris. **22** Kaj Moseo skribis flugilojn, Prenis lin, portis lin sur Siaj flugiloj. **12** ĉi tiun kanton en tiu tago kaj lernigis ĝin al la La Eternulo sola kondukis lin, Kaj nenui fremda Izraelidoj. **23** Kaj Li ordonis al Josuo, filo de Nun, dio estis kun Li. **13** Li portis lin sur altajon de la kaj diris: Estu forta kaj kuraĝa, ĉar vi venigos la tero, Manĝigis al li produktojn de kampoj, Nutris Izraelidojn en la landon, pri kiu Mi juris al ili; kaj lin per mielo el Ŝtono Kaj per oleo el granita Mi estos kun vi. **24** Kaj kiam Moseo tute finis la roko, **14** Per butero de bovinoj kaj per lakto de skribadon de la vortoj de ĉi tiu instruo en libron, Ŝafinoj Kun sebo de Ŝafidoj Kaj per Ŝafoj de Bašan **25** tiam Moseo ordonis al la Levidoj, kiuj portis kaj per kaproj Kaj per la graso de la kernoj de la keston de interligo de la Eternulo, dirante: **26** tritiko; Kaj vi trinkis la Ŝaumantan sangon de Prenu ĉi tiun libron de la instruo, kaj kuſigu ĝin vinberoj. **15** Kaj Jeſurun grasiĝis kaj malhumiliĝis; flanke de la kesto de interligo de la Eternulo, via Vi grasiĝis, dikiĝis, kaj sebopleniĝis; Kaj li forlasis Dio, por ke ĝi estu tie atesto kontraŭ vi; **27** ĉar la Dion, kiu lin kreis, Kaj li malrespektis la Rokon mi konas vian malobeemecon kaj vian malmolan de sia savo. **16** Ili incitis Lin per fremdaj dioj, nukon; ja eĉ nun, kiam mi estas ankoraŭ vivanta Per abomenaĵoj ili kolerigis Lin. **17** Ili alportis inter vi, vi estis malobeemaj kontraŭ la Eternulo: oferojn al diaboloj, ne al Dio, Al dioj, kiujn ili ne kio do estos post mia morto? **28** Kunvenigu al mi konis, Al novaj, antaŭ nelonge venintaj, Pri kiuj ĉiujn plejaĝulojn de viaj triboj kaj viajn oficistojn, ne pensis viaj patroj. **18** La Defendanton, kiu vin kaj mi parolos antaŭ iliaj oreloj tiujn vortojn, kaj naskis, vi perdis el la memoro, Kaj vi forgesis la mi atestigos kontraŭ ili la ĉielon kaj la teron. **29** Dion, kiu vin estigis. **19** Kaj la Eternulo vidis, Kaj Ĉar mi scias, ke post mia morto vi malbonigas kaj ekabomenis kolere Siajn filojn kaj Siajn filinojn; dekliniĝos de la vojo, pri kiu mi ordonis al vi; kaj **20** Kaj Li diris: Mi kašos Mian vizaĝon for de ili, Mi trafos vin mizeron en la estonta tempo pro tio, ke vidos, kia estos ilia fino; Ĉar ili estas generacio vi faros malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, perfida, Infanoj, kiuj ne havas en si fidelecon. kolerigante Lin per la faroj de viaj manoj. **30** Kaj **21** Ili incitis Min per ne-dio, Kolerigis Min per Moseo eldiris antaŭ la oreloj de la tuta komunumo siaj vantajoj: Tial Mi incitos ilin per ne-popolo, de Izrael la vortojn de ĉi tiu kanto ĝis la fino:

32 Atentu, ĉielo, kaj mi parolos; Kaj aŭdu la tero la vortojn de mia bušo. **2** Verŝiĝos kiel pluovo mia instruo, Fluos kiel roso mia parolo, Kiel pluvego sur verdajon Kaj kiel grandaj gutoj

fajro ekflamis en Mia kolero, Kaj ĝi brulas ĝis la profundoj de Ŝeol, Kaj ĝi ruinigas la teron kaj ĝiajn produktojn, Kaj ĝi bruligas la bazojn de la montoj. (*Sheol h7585*) **23** Mi amasigos super ili malfeliĉojn; Mijan sagojn Mi ĉiujn eluzos kontraŭ ilin. **24** Ili

konsumiĝos de malsato Kaj senfortiĝos de febro
 kaj de turmenta epidemio; Kaj la dentoj de bestoj
 Mi venigos sur ilin Kun la veneno de rampantoj
 sur la tero. **25** Ekstere ekstermos glavo, Kaj en la
 domoj teruro, Junulon kaj junulinon, Suĉinfanon
 kun grizharulo. **26** Mi dirus: Mi disblovos ilin, Mi
 nenigos la memoron pri ili inter la homoj; **27** Se
 Mi ne timus, ke ĉagrenus Min la malamikoj, Ke
 eble fieriĝus iliaj premantoj, Kaj dirus: Nia mano
 estas potenca, Kaj ne la Eternulo faris ĉion ĉi tion.
28 Ĉar ili estas popolo, kiu perdis la prudenton, kiel posedajo;
 Kaj komprendon ili ne havas. **29** Se ili estus
 prudentaj, ili tion komprenus; Ili pripensis, kia
 estos ilia fino. **30** Kiel povus unu persekuti milon
 Kaj du forkurigi dek milojn, Se ilia Defendanto
 ilin ne vendus Kaj la Eternulo ilin ne transdonus?
31 Ilia defendanto ne estas ja kiel nia Defendanto,
 Niaj malamikoj mem tion povas juĝi. **32** Ĉar el la
 vinberbranĉoj de Sodom estas iliaj vinberbranĉoj
 Kaj el la kampoj de Gomora; Iliaj beroj estas beroj
 venenaj, Vinberoj maldolĉaj ili havas. **33** Galo
 de drakoj estas ilia vino, Kaj pereiga veneno de
 aspidoj. **34** Ĉu tio ne estas kaŝita ĉe Mi, Sigelita en
 Mia trezorejo? **35** Ĉe Mi estas venĝo kaj repago,
 Ĝis la tago, kiam ekšanceliĝos ilia piedo; Ĉar
 proksima estas la tago de ilia malfeliĉo, Kaj rapide
 venos tio, kio estas destinita por ili. **36** Ĉar la
 Eternulo jugos Sian popolon, Kaj Li kompatos
 Siajn sklavojn, Kiam Li vidos, ke malaperis ilia
 forto, Ke jam ne ekzistas malliberulo nek liberulo.
37 Kaj Li diros: Kie estas iliaj dioj, La fortikajo, kiun
 ili fidis; **38** Kiuj manĝis la sebon de iliaj bucoferoj,
 Trinkis la vinon de iliaj verſoferoj? Ili levigū kaj
 helpu vin, Ili estu ŝirmo por vi! **39** Vidu nun, ke
 estas Mi, Mi sola, Kaj ne ekzistas dio krom Mi; Mi
 mortigas kaj vivigas; Mi frapas kaj resanigas; Kaj
 neniu povas savi el Mia mano. **40** Mi levos al la
 ĉielo Mian manon, Kaj Mi diros: Mi vivas eterne.
41 Kiam Mi akrigos Mian brilantan glavon Kaj Mia
 mano komencos la jugadon, Tiam Mi revenĝos
 al Mij malamikoj, Kaj al Mij malamantoj Mi
 repagos. **42** Mi ebriigos Mijan sagojn per sango,
 Kaj Mia glavo manĝos karnon, El la sango de
 mortigitoj kaj kaptitoj, El la kapoj de la estroj de
 la malamikoj. **43** Glorū, ho gentoj, Lian popolon;
 Ĉar Li venĝos pro la sango de Siaj sklavoj, Kaj Li
 redonos venĝon al Siaj malamikoj Kaj pekliberigos
 Sian teron kaj Sian popolon. **44** Kaj Moseo venis
 kaj eldiris ĉiujn vortojn de ĉi tiu kanto antaŭ la
 oreloj de la popolo, li kaj Josuo, filo de Nun. **45** Kaj
 kiam Moseo finis la paroladon de ĉiuj ĉi tiuj vortoj
 antaŭ la tuta Izrael, **46** tiam li diris al ili: Enmetu
 en vian koron ĉiujn vortojn, per kiuj mi avertas

vin hodiaŭ, kaj transdonu ilin al viaj gefiloj, por ke
 ili penu plenumi ĉiujn vortojn de ĉi tiu instruo. **47**
 Ĉar ne malgrava afero ĝi estas por vi; sed ĝi estas
 via vivo, kaj per ĉi tiu afero vi longe vivos sur la
 tero, al kiu vi iras trans Jordanon, por ekposedi
 landon Kanaanan, kiun Mi donas al la Izraelidoj
48 Kaj la Eternulo ekiparolis al Moseo en
 la sama tago, dirante: **49** Supreniru sur ĉi tiun
 monto Abarim, sur la monto Nebo, kiu estas
 en la lando Moaba, kontraŭ Jeriĥo; kaj rigardu la
 estas potenca, Kaj ne la Eternulo faris ĉion ĉi tion.
50 kaj mortu sur la monto, sur
 landon Kanaanan, kiun Mi donas al la Izraelidoj
51 pro tio, ke vi
 kaj alkolektiĝis al sia popolo: **52** Ĉar de malproksime vi vidos la landon, sed vi
 ne eniros tien, en la landon, kiun mi donas al la
 Izraelidoj.

33 Kaj jen estas la beno, per kiu benis Moseo, la
 Dia homo, la Izraelidojn antaŭ sia morto. **2** Li
 diris: La Eternulo venis de Sinaj Kaj eklumis al ili
 de Seir; Li ekbriblis de la monto Paran Kaj venis el
 milmiloj da sanktuloj; Ĉe Lia dekstra flanko estas
 fajro de leĝo por ili. **3** Vere Li amas la popolojn;
 Ĉiuj Liaj sanktuloj estas en Via mano; Kaj ili falis
 antaŭ Viaj piedoj, Por atuskulti Viajn vortojn. **4**
 Instruon transdonis al ni Moseo, Heredajo por
 la komunumo de Jakob. **5** Kaj li fariĝis reĝo en
 Ješurun, Kiam kunvenis la ĉefoj de la popolo, Kune
 la triboj de Izrael. **6** Vivu Ruben, kaj li ne mortu;
 Kaj liaj viroj ne estu malmultaj. **7** Kaj ĉi tio
 pri Jehuda li diris: Aŭdu, ho Eternulo, la vocon
 de Jehuda, Kaj alkonduku lin al lia popolo; Per
 siaj manoj li sin defendos, Kaj Vi estu helpanto
 kontraŭ ilaj malamikoj. **8** Kaj pri Levi li diris:
 Viaj signoj de lumo kaj de justo estu por Via
 sankta viro, Kiun Vi elprovis en Masa, Kun kiu
 Vi malpacis ĉe la Akvo de Malpaco; **9** Kiu diras
 pri sia patro kaj pri sia patrino: Mi ne vidis ilin;
 Kiu ne rekonis siajn fratojn Kaj ne konis siajn
 filojn; Ĉar ili observis Viajn dirojn Kaj gardis Vian
 interligon; **10** Ili instruui Viajn legojn al Jakob Kaj
 Vian instruon al Izrael; Ili metu incenson antaŭ
 Vian vizaĝon, Kaj bruloferojn sur Vian altaron. **11**
 Benu, ho Eternulo, lian forton, Kaj favoru la faron
 de liaj manoj; Frapu la lumbon de tiuj, kiuj levigas
 kontraŭ lin, Kaj de liaj malamantoj, ke ili ne povu
 releviĝi. **12** Pri Benjamen li diris: La amato de
 la Eternulo logos sendanĝere ĉe Li; Li protektas
 lin ĉiutage, Kaj inter Liaj brakoj li ripozas. **13** Kaj
 pri Jozef li diris: Benita de la Eternulo estas lia

tero, Per donoj de la ĉielo, per roso, Kaj per la ĵuris al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, dirante: Al profundajo, kušanta malsupre, **14** Kaj per donoj, via idaro Mi ĝin donos. Mi vidigis ĝin al vi per produktataj de la suno, Kaj per donoj, kiujn eligas viaj okuloj, sed tien vi ne eniros. **5** Kaj mortis tie la lunoj, **15** Kaj per la plejbonaĵoj de la antikvaj Moseo, la servanto de la Eternulo, en la lando montoj, Kaj per la donoj de la eternaj montetoj, Moaba, laŭ la diro de la Eternulo. **6** Kaj li estas **16** Kaj per la donoj de la tero kaj de ĝia abundeco. enterigita en la valo en la lando Moaba, kontraŭ Kaj la favoro de Tiu, kiu aperis en la arbetaĵo, Bet-Peor; kaj neniu scias lian tombon ĝis hodiaŭ. Venu sur la kapon de Jozef Kaj sur la verton de la **7** Kaj Moseo havis la aĝon de cent dudek jaroj, elektito inter liaj fratoj. **17** Lia unuenaskita bovido kiam li mortis; ne malakriĝis lia okulo, kaj ne estas belega, Kaj liaj kornoj estas kiel kornoj de malaperis lia frēseco. **8** Kaj la Izraelidoj priploris bubalo; Per ili li kornobatos ĉiujn popolojn kune Moseon sur la stepoj de Moab dum tridek tagoj, ĝis la randoj de la tero. Tio estas la dekmiloj de **Kaj** pasis la tagoj de plorado kaj funebrado pri Efraim, Tio estas la miloj de Manase. **18** Kaj pri Moseo. **9** Kaj Josuo, filo de Nun, estis plena de Zebulun li diris: Ĝoju, Zebulun, ĉe via eliro; Kaj spirito de saĝeco, ĉar Moseometis siajn manojn Isahār, en viaj tendoj. **19** La popoloj ili vokas sur sur lin; kaj la Izraelidoj aŭskultis lin, kaj agis, kiel la mondon; Tie ili oferbuĉas oferojn de justeco; la Eternulo ordonis al Moseo. **10** Ne aperis plu en Ĉar ili nutras sin per la riĉajo de la maro, Kaj Izrael profeto tia, kiel Moseo, kiun la Eternulo per trezoroj, kaŝitaj en la sablo. **20** Kaj pri Gad li konis, vizaĝon kontraŭ vizaĝo; **11** koncerne ĉiujn diris: Benata estu la disvastiganto de Gad; Kiel signojn kaj miraklojn, kiujn la Eternulo sendis lin leono li kušas, Kaj li disiiras brakon kune kun la fari en la lando Egipta super Faraono kaj super verto. **21** Li elrigardis al si komencaĵon, Ĉar tie ĉiuj liaj servantoj kaj super lia tuta lando, **12** kaj la legidonanto destinis por li parton; Kaj li venis koncerne la tutan potencon, kaj ĉiujn mirindajn kun la ĉefoj de la popolo, Plenumis la justecon de kaj grandajn farojn, kiujn Moseo faris antaŭ la la Eternulo Kaj Liajn decidojn pri Izrael. **22** Kaj okuloj de la tuta Izrael.

pri Dan li diris: Dan estas juna leono, Kiu elsaltas el Bašan. **23** Kaj pri Naftali li diris: Naftali estas sata de favoro Kaj plena de beno de la Eternulo; Okcidenton kaj sudon li posedu. **24** Kaj pri Aśer li diris: Benita inter la filoj estas Aśer; Li estu amata de siaj fratoj, Kaj li trempu en oleo sian piedon; **25** Fero kaj kupro estu viaj rigliloj; Kaj dum via tuta vivo daŭru via bonstato. **26** Ne ekzistas simila al Dio, ho Ješurun, Kiu sidas en la ĉielo por via helpo, En Sia majesto en la nubo. **27** La Dio antikva estas loĝejo, Kaj malsupre estas brakoj eternaj. Kaj Li forpelis de antaŭ vi la malamikon, Kaj diris: Ekstermu. **28** Kaj Izrael logas sendanĝere, sola; La fonto de Jakob estas sur tero de greno kaj mosto, Kaj lia ĉielo gutigas roson. **29** Feliĉa vi estas, ho Izrael! Kiu estas simila al vi, popolo helpata de la Eternulo, La ŝildo de via helpo kaj la glavo de via gloro? Flatos vin viaj malamikoj, Kaj vi paſados sur iliaj altaĵoj.

34 Kaj Moseo supreniris de la stepo de Moab sur la monto Nebo, sur la supron de Pisga, kiu estas kontraŭ Jeriho. Kaj la Eternulo montris al li la tutan landon Gilead, ĝis Dan, **2** kaj la tutan teron de Naftali kaj la teron de Efraim kaj Manase kaj la tutan teron de Jehuda ĝis la ekstrema maro, **3** kaj la teron sudan kaj la distrikton de la valo de Jeriho, la urbo de Palmoj, ĝis Coar. **4** Kaj la Eternulo diris al li: Jen estas la lando, pri kiu Mi

JOSUO

viajn vortojn en ĉio, kion vi ordonis al li, estos mortigita. Nur estu fortaj kaj kuraĝa.

1 Post la morto de Moseo, servanto de la Eternulo, la Eternulo diris al Josuo, filo de Nun, helpanto de Moseo, jene: **2** Mia servanto Moseo mortis; kaj pririgardu la landon kaj Jeriĥon. Kaj ili iris, kaj nun levigis, transiru ĉi tiun Jordanon, vi kaj ĉi tiu tuta popolo, en la landon, kiun Mi donas al ili, estis Raħab, kaj ili dormis tie. **2** Kaj oni diris al la Izraelidoj. **3** Ĉiun lokon, sur kiun pašos la reĝo de Jeriħo jene: Jen venis ĉi tien en la nokto plando de via piedo, Mi donas al vi, kiel Mi diris viroj el la Izraelidoj, por esplorrigardi la landon. al Moseo. **4** De la dezerto kaj de ĉi tiu Lebanon ĝis la granda rivero, la rivero Eŭfrato, la tuta lando de la Hletidoj, ĝis la Granda Maro okcidente, estu vian domon; ĉar por esplorrigardi la tutan landon viaj limoj. **5** Neniu rezistos al vi dum via tuta viu; kiel Mi estis kun Moseo, tiel Mi estos kun kašis ilin, kaj diris: Efektive venis al mi la viroj, vi; Mi ne foriroj de vi kaj Mi ne forlasos vin. **6** sed mi ne scias, el kie ili estas; **5** kaj kiam en la Estu forta kaj kuraĝa; ĉar vi ekposedigis al ĉi tiu popolo la landon, pri kiu Mi juris al iliaj patroj, ke mallumo oni estis fermonataj la pordegojn, la viroj Mi donos ĝin al ili. **7** Nur estu forta kaj tre kuraĝa, rapide, ĉar vi kuratingos ilin. **6** Sed ĝi suprenirigis penante agi laŭ la tuta instruo, kiun donis al vi ilin sur la tegmenton, kaj kašis ilin en la trunkoj Mia servanto Moseo; ne dekliniĝu de ĝi dekstren de lino, kiuj kušis ĉe ĝi sur la tegmento. **7** La nek maldekstren, por ke vi sukcesu ĉie, kien vi viroj postkuris ilin en la direkto al Jordan ĝis la iros. **8** Ĉi tiu libro de la instruo ne forigis de via transirejo; kaj la pordegojn oni fermis, post kiam bušo, sed meditu pri ĝi tage kaj nokte, por ke vi eliris la postkurantoj. **8** Kaj antaŭ ol la kašitoj zorge plenumu ĉion, kio estas skribita en ĝi; ĉar kušigis, ĝi supreniris al ili sur la tegmenton, **9** tiam vi havos felicion sur viaj vojoj, kaj tiam vi kaj ŝi diris al la viroj: Mi scias, ke la Eternulo havos sukceson. **9** Jen Mi ordonis al vi: estu forta transdonis al vi la landon kaj ke teruro pri vi falis kaj kuraĝa; ne havu teruron kaj ne timu; ĉar kun sur nin kaj ke timuliĝis antaŭ vi ĉiuj loĝantoj de vi estas la Eternulo, via Dio, ĉie, kien vi iros. **10** Kaj la lando; **10** ĉar ni aŭdis, ke la Eternulo sekigis Josuo ordonis al la oficistoj de la popolo, dirante: antaŭ vi la akvon de la Ruġa Maro, kiam vi eliris **11** Iru tra la tendaro, kaj ordonu al la popolo, el Egiptujo, kaj kiel vi agis kun la du reĝoj de la dirante: Pretigu por vi mangajojn, ĉar post tri tagoj Amoridoj, kiuj estis transe de Jordan, kun Siħon vi transiros ĉi tiun Jordanon, por iri ekposedi la kaj kun Og, kiujn vi ekstermis. **11** Ni aŭdis, kaj landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel ektimis nia koro, kaj en neniu restis kuraĝo antaŭ posedajojn. **12** Kaj al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj vi; ĉar la Eternulo, via Dio, estas Dio en la cielo kaj al la duontribo de Manase, Josuo diris jene: supre kaj sur la tero malsupre. **12** Kaj nun ĵuru al **13** Memoru la aferon, kiun ordonis al vi Moseo, mi per la Eternulo, ke ĉar mi faris favorkorajon al servanto de la Eternulo, dirante: La Eternulo, via vi, tial ankaŭ vi faros favorkorajon al la domo de Dio, ripozigis vin, kaj donis al vi ĉi tiun teron; **14** mia patro; kaj donu al mi signon de vereco, **13** viaj edzinoj, viaj infanoj, kaj viaj brutoj restos ke vi konservos la vivon al mia patro kaj al mia sur la tero, kiun donis al vi Moseo transe de patrino kaj al miaj fratoj kaj al miaj fratinoj, kaj Jordan; kaj vi iru armitaj antaŭ viaj fratoj, ĉiu, al ĉiu, kiun ili havas, kaj vi savos niajn animojn kiuj taŭgas por la milito, kaj helpu ilin, **15** ĝis la kontraŭ morto. **14** Kaj la viroj diris al ŝi: Nia Eternulo ripozigis viajn fratojn, kiel vin, kaj ili animo mortu anstataŭ via, se vi ne rakontos pri ankaŭ ekposedos la teron, kiun la Eternulo, via ĉi tiu nia afero; kaj kiam la Eternulo donos al ni Dio, donas al ili; tiam vi reiros sur la teron de la landon, tiam ni faros al vi favorkorajon kaj via posedado, kaj vi posedos ĝin, kiun donis al vi fidelaĵon. **15** Kaj ŝi malsuprenigis ilin per ŝnuro Moseo, servanto de la Eternulo, transe de Jordan, tra la fenestro; ĉar ŝia domo estis en la muro de sur la flanko de sunleviĝo. **16** Kaj ili respondis al la urbo, kaj ŝi loĝis en la muro. **16** Kaj ŝi diris al Josuo, dirante: Ĉion, kion vi ordonis, ni faros, kaj ili: Iru sur la mronton, por ke ne renkontu vin la ĉien, kien vi sendos nin, ni iros. **17** Tute tiel, kiel postkurantoj, kaj kašu vin tie dum tri tagoj, ĝis la ni obeis Moseon, ni obeos vin; nur la Eternulo, postkurantoj revenos; kaj poste vi iros vian vojon. via Dio, estu kun vi, kiel Li estis kun Moseo. **18** **17** Kaj la viroj diris al ŝi: Jen kiamaniere ni estos Ĉiu, kiu malobeos vian diiron kaj ne aŭskultos liberaj de via ĵuro, per kiu vi jurigis nin: **18** jen ni

venos en la landon, kaj vi alligu al la fenestro la interligo de la Sinjoro de la tuta tero transiros ruğan ŝnuron, per kiu vi nin malsuprenigis; kaj antaŭ vi Jordanon. **12** Kaj nun prenu al vi dek vian patron kaj vian patrinon kaj viajn fratojn du virojn el la tribo de Izrael, po unu viro el ĉiu kaj la tutan familion de via patro kolektu al vi tribo. **13** Kaj kiam la plandoj de la piedoj de la en la domon; **19** kaj se iu eliros el la pordo de pastroj, kiu portas la keston de la Eternulo, la via domo eksteren, lia sango estos sur lia kapo, Sinjoro de la tuta tero, haltos en la akvo de Jordan, kaj ni estos senkulpaj; kaj pri ĉiu, kiu estos kun la akvo de Jordan detiriĝos, la akvo, kiu fluas de vi en la domo, lia sango estos sur nia kapo, se supre; kaj ĝi starigos, kiel unu muro. **14** Kaj kiam ies mano lin tuſos. **20** Sed se vi rakontos ĉi tiun la popolo elmoviĝis el siaj tendoj, por transiri nian aferon, tiam ni estos liberaj de via ĵuro, per Jordanon, kaj la pastroj, kiu portis la keston de kiu vi ĵurigis nin. **21** Kaj ŝi diris: Ĝi estu, kiel vi interligo, estis antaŭ la popolo, **15** kaj kiam la diris. Kaj ŝi foririgis ilin, kaj ili iris; kaj ŝi alligis portantoj de la kesto venis al Jordan, kaj la piedoj la ruğan ŝnuron al la fenestro. **22** Kaj ili iris, kaj de la pastroj, kiu portis la keston, trempigis en la venis sur la monto, kaj restis tie dum tri tagoj, rando de la akvo (kaj Jordan estis plena ĉe ĉiu ĝis revenis la postkurantoj. Kaj la postkurantoj siaj bordoj dum la tuta tempo de rikoltado), **16** serĉis sur la tuta vojo, kaj ne trovis. **23** Tiam la du tiam la akvo, kiu fluas de supre, haltis, starigis kiel viroj iris returne, kaj malsupreniris de la monto, unu muro, tre malproksime, ĉe la urbo Adam, kiu kaj transiĝis, kaj venis al Josuo, filo de Nun, kaj rakontis al li ĉion, kio okazis al ili. **24** Kaj ili diris al Josuo: La Eternulo transdonis en nian manon la tutan landon, kaj ĉiuj loĝantoj de la lando havas timon antaŭ ni.

3 Kaj Josuo leviĝis frue matene, kaj ili elmoviĝis de Ŝitim kaj alvenis al Jordan, li kaj ĉiuj

Izraelidoj, kaj ili tradormis tie la nokton, antaŭ ol transiri. **2** Kaj post paso de tri tagoj la oficistoj

iris tra la tendaro, **3** kaj ordonis al la popolo, dirante: Kiam vi ekvidos la keston de interligo de la Eternulo, via Dio, kaj la pastrojn Levidojn, kiu

portas ĝin, tiam ekmoviĝu de viaj lokoj kaj iru post ili. **4** Sed inter vi kaj ĝi devas esti interspaco

de ĉirkau du mil ulnoj da mezuro; ne alproksimiĝu al ĝi, por ke vi sciu la vojon, laŭ kiu vi devas iri; ĉar vi ne iris laŭ tiu vojo antaŭe. **5** Kaj Josuo diris al la popolo: Sanktigui vin, ĉar morgaŭ la Eternulo faros inter vi miraklojn. **6** Kaj Josuo diris al la

pastroj jene: Prenu la keston de interligo, kaj preteriru antaŭ la popolo. Kaj ili prenis la keston de interligo, kaj preteriris antaŭ la popolo. **7** Kaj la Eternulo diris al Josuo: En ĉi tiu tago Mi komencos

aligi vin antaŭ la okuloj de la tuta Izrael, por ke ili sciu, ke kiel Mi estis kun Moseo, tiel Mi estos kun vi. **8** Kaj vi ordonu al la pastroj, kiu portas ĝi iris trans Jordanon,

la keston de interligo, dirante: Kiam vi venos al Jordan, kaj ĉi tiu ŝtonoj estos memorigajo por la rando de la akvo de Jordan, tiam starigu en la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

Jordan. **9** Kaj Josuo diris al la Izraelidoj: Aliru ĉi kiel ordonis Josuo; kaj ili prenis dek du ŝtonojn el

tien, kaj aŭskultu la vortojn de la Eternulo, via meze de Jordan, kiel la Eternulo diris al Josuo,

Dio. **10** Kaj Josuo diris: Per tio vi ekscios, ke la vivanta Dio estas inter vi, kaj ke Li forpelos de

Amoridojn kaj la Jebusidojn: **11** Jen la kesto de

4 Kaj kiam la tuta popolo transiris Jordanon, la Eternulo diris al Josuo jene: **2** Prenu al vi el la

popolo dek du virojn, po unu viro el ĉiu tribo, **3** kaj ordonu al ili, dirante: Prenu al vi de ĉi tie,

el la mezo de Jordan, kie firme staris la piedoj de la pastroj, dek du ŝtonojn, kaj transportu ilin

post ili. **4** Kaj Josuo alvokis la pasigos ĉi tiun nokton. **4** Kaj Josuo alvokis la

dek du virojn, kiu jn li destinis el la Izraelidoj, po unu viro el ĉiu tribo; **5** kaj Josuo diris al ili:

Iru antaŭ la kesto de la Eternulo, via Dio, en la mezo de Jordan, kaj levu al vi sur vian ŝultron

al ili: Pro tio, ke disflankigis la akvo de Jordan po unu viro el ĉiu tribo; **5** kaj Josuo diris al ili:

Se viaj infanoj morgaŭ demandos vin, dirante: Iru antaŭ la kesto de la Eternulo, via Dio, en la

mezo de Jordan, kaj levu al vi sur vian ŝultron Pro kio estas ĉe vi ĉi tiu ŝtonoj? **7** tiam vi diros

al ili: Pro tio, ke disflankigis la akvo de Jordan al ili: Pro tio, ke disflankigis la akvo de Jordan

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel,

la Izraelidoj eterne. **8** Kaj la Izraelidoj faris tiel, la Izraelidoj

kaj ili restis tie ĝis hodiaŭ. **10** Kaj la pastroj, kiuj sed ĉiu, kiuj naskiĝis en la dezerto, sur la vojo, portis la keston, staris meze de Jordan, ĝis finiĝis kiam ili iris el Egiptujo, ne estis cirkumciditaj. Ĉio, kion la Eternulo ordonis al Josuo diri al la **6** Ĉar dum kvardek jaroj la Izraelidoj iris en la popolo, konforme al ĉio, kion Moseo ordonis al dezerto, ĝis la tuta popolo militkapabla, kiu eliris Josuo. Kaj la popolo rapide transiris. **11** Kaj kiam el Egiptujo, elmortis, pro tio, ke ili ne obeis la la tuta popolo transiris, tiam transiris la kesto de voĉon de la Eternulo; al ili la Eternulo juris, ke Li la Eternulo kaj la pastroj antaŭ la popolo. **12** Kaj ne montros al ili la landon, pri kiu la Eternulo la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de juris al iliaj patroj, ke Li donos al ni landon, en Manase transiris armitaj antaŭ la Izraelidoj, kiel kiu fluas lakto kaj mielo. **7** Iliajn filojn Li starigis diris al ili Moseo. **13** Ĉirkaŭ kvardek mil armitaj anstataŭ ili. Tiuj Josuo cirkumcidis; ĉar ili estis militistoj transiris antaŭ la Eternulo por la milito, necirkumciditaj, ĉar oni ne cirkumcidis ilin dum sur la stepon de Jeriĥo. **14** En tiu tago la Eternulo la vojo. **8** Kaj kiam estis finita la cirkumcidado altigis Josuon antaŭ la okuloj de la tuta Izrael; kaj de la tuta popolo, ili restis sur sia loko en la ili komencis timi lin, kiel ili timis Moseon dum lia tendaro, ĝis ili resaniĝis. **9** Kaj la Eternulo diris tuta vivo. **15** Kaj la Eternulo diris al Josuo jene: al Josuo: Hodiaŭ Mi derulis de vi la hontindajon **16** Ordunu al la pastroj, kiuj portas la keston de de Egiptujo. Kaj tiu loko ricevis la nomon Gilgal atesto, ke ili supreniru el Jordan. **17** Kaj Josuo ĝis hodiaŭ. **10** Kaj la Izraelidoj staris tendare en ordonis al la pastroj, dirante: Supreniru el Jordan. Gilgal, kaj faris la Paskon en la dek-kvara tago **18** Kaj kiam la pastroj, kiuj portis la keston de de la monato vespere sur la stepo de Jeriĥo. **11** interligo de la Eternulo, supreniris el Jordan, kaj Kaj ili manĝis el la produktoj de la tero en la kiam la plandoj de la pastroj levigis sur la sekana sekanta tago post la Pasko, macojn kaj rostitajn teron, la akvo de Jordan reiris al sia loko kaj grajnojn en la sama tago. **12** Kaj la manao ĉesis ekfluis kiel antaŭe laŭ ĉiu siaj bordoj. **19** Kaj la fali en la sekanta tago, post kiam ili manĝis el popolo eliris el Jordan en la deka tago de la unua la produktoj de la tero; kaj la Izraelidoj ne plu monato, kaj ili starigis sian tenderon en Gilgal, havis manaon, sed ili manĝis la produktojn de oriente de Jeriĥo. **20** Kaj la dek du ŝtonojn, kiujn la lando Kanaana en tiu jaro. **13** Kaj okazis, ke ili prenis el Jordan, Josuo starigis en Gilgal. **21** kiam Josuo estis apud Jeriĥo, li levis siajn okulojn, Kaj li diris al la Izraelidoj jene: Se en la venonta kaj ekvidis, ke jen viro staras antaŭ li kaj en sia tempo viaj filoj demandos siajn patrojn, dirante: mano li tenas nudigitan glavon. Kaj Josuo aliris Kion signifas ĉi tiuj ŝtonoj? **22** tiam diru al viaj al li, kaj diris al li: Ĉu vi estas nia, aŭ ĉu el la niaj filoj jene: Sur sekaj tero Izrael transiris ĉi tiun malamikoj? **14** Kaj tiu diris: Ne, mi estas militestro Jordanon; **23** ĉar la Eternulo, via Dio, elsekigis la de la Eternulo, mi nun venis. Tiam Josuo jetis sin akvon de Jordan antaŭ vi, ĝis vi transiris, kiel la vizagalteco kaj faris adoron, kaj diris al li: Kion Eternulo, via Dio, faris kun la Ruĝa Maro, kiun Li mia sinjoro diros al sia sklavo? **15** Kaj la militestro elsekigis antaŭ ni, ĝis ni transiris; **24** por ke ĉiu de la Eternulo diris al Josuo: Demetu viajn ŝuojn popoloj de la tero sci, ke la mano de la Eternulo de viaj piedoj; ĉar la loko, sur kiu vi staras, estas estas forta, kaj por ke ili timu la Eternulon, vian sankta. Kaj Josuo faris tiel.

Dion, en ĉiu tempo.

5 Kaj kiam ĉiu reĝoj de la Amoridoj, kiuj loĝis transe de Jordan okidente, kaj ĉiu reĝo de la Kanaanidoj, kiuj loĝis apud la maro, aŭdis, ke la Eternulo elsekigis la akvon de Jordan antaŭ la Izraelidoj, ĝis ili transiris, tiam ektimis ilia koro, kaj ili ne havis plu kuraĝon antaŭ la Izraelidoj. **2** En tiu tempo la Eternulo diris al Josuo: Faru al vi ŝtonojn tranĉilojn, kaj cirkumcidu la Izraelidojn denove, duan fojon. **3** Kaj Josuo faris al si ŝtonojn tranĉilojn, kaj cirkumcidis la Izraelidojn sur la monteto Aralot. **4** Kaj jen estas la kaŭzo, pro kiu Josuo cirkumcidis: la tuta popolo, kiu eliris el Egiptujo, la virsekuloj, ĉiu militkapablaj, mortis en la dezerto, sur la vojo, kiam ili iris el Egiptujo; **5** ĉar cirkumcidita estis la tuta popolo, kiu eliris;

6 (Kaj Jeriĥo estis fermita kaj ŝlosita kontraŭ la Izraelidoj; neniu eliris, kaj neniu eniris.) **2** Kaj la Eternulo diris al Josuo: Vidi, Mi transdonis en vian manon Jeriĥon kaj ĝian reĝon kaj ĝiajn fortajn militistojn. **3** Ĉirkaŭi la urbon ĉiu militisto, ĉirkaŭi la urbon unu fojon; tiel faru dum ses tagoj. **4** Kaj sep pastroj portu sep trumpetojn jubileajn antaŭ la kesto; kaj en la sepa tago ĉirkaŭi la urbon sep fojojn, kaj la pastroj sonigu per la trumpetoj. **5** Kaj kiam oni ektrumpetas per la jubilea korno kaj vi ekaŭdos la sonadon de la trumpeto, tiam la tuta popolo ekkriu per laŭta voĉo; kaj la muro de la urbo falos malsupren, kaj la popolo eniru, ĉiu rekta antaŭen. **6** Kaj Josuo, filo de Nun, alvokis la pastrojn, kaj diris al ili: Portu la keston de interligo, kaj sep pastroj

portu sep jubileajn trumpetojn antaŭ la kesto de la Eternulo. **7** Kaj li diris al la popolo: Iru, tie la virinon, kaj ĉiujn, kiuj estas ĉe ŝi, kiel vi kaj ĉirkaŭiu la urbon, kaj la armitoj preteriru ĵuris al ŝi. **23** Kaj la junuloj esplorrigardintoj iris, antaŭ la kesto de la Eternulo. **8** Kaj post kiam armitoj iris antaŭ la pastroj, portantaj patrinon kaj ŝiajn fratojn, kaj ĉiujn, kiuj estas ĉe ŝi, sep jubileajn trumpetojn antaŭ la Eternulo, ekiris Josuo tion diris al la popolo, sep pastroj, portantaj kaj ŝian tutan familion ili elkondukis, kaj starigis kaj ektrumpetis per la trumpetoj; kaj la resto de la popolo iris post la vazojn oni donis en la trezorejon de la domo de la kesto; oni iris kaj trumpetis per trumpetoj. **10** Kaj al la popolo Josuo ordonis, dirante: Ne kriu, kaj Josuo levigis frue matene, kaj la pastroj ekportis la keston de la Eternulo. **11** Kaj la resto de la popolo iris post la vazojn oni donis en la trezorejon de la domo de la Eternulo. **25** Kaj la malĉastistinon Raĥab, kaj la venis en la tendaron kaj tranoktis en la tendaro. **12** Kaj Josuo levigis frue matene, kaj la pastroj kaj portis sep jubileajn trumpetojn antaŭ la Eternulo, iris kaj senĉese trumpetis per la trumpetoj; kaj la armitoj iris antaŭ ili, kaj la resto de la popolo iris post la kesto de la Eternulo, kaj oni senĉese trumpetis per trumpetoj. **14** Kaj ili ĉirkauis la urbon en la dua tago unu fojon, kaj revenis en la tendaron. Tiel oni faris dum ses tagoj. **15** En la sepa tago ili levigis frue, kiam montriĝis la matena ĉielruĝo, kaj ili ĉirkauis la urbon en la sama maniero sep fojojn; en tiu sola tago ili ĉirkauis la urbon sep fojojn. **16** Kaj ĉe la sepa fojo, kiam la pastroj trumpetis per la trumpetoj, Josuo diris al la popolo: Ekkri, ĉar la Eternulo transdonis al vi la urbon. **17** Kaj la urbo estu sub anatemo de la Eternulo, ĝi kaj ĉio, kio estas en ĝi; nur la malĉastistino Raĥab restu viva, ŝi kaj ĉiu, kiu estas kun ŝi en la domo; ĉar ŝi kaŝis la senditojn, kiujn ni sendis. **18** Sed vi gardu vin kontraŭ la anatemitaĵo, por ke vi ne anatemiĝu, se vi prenos ion el la anatemitaĵo, kaj por ke vi ne faligu anatemon sur la tendaron de Izrael kaj ne malfeliĉigu ĝin. **19** Kaj la tuta arĝento kaj oro, kaj ĉiuj vazoj kupraj kaj feraj, estu sanktigitaj al la Eternulo; en la trezorejon de la Eternulo ili venos. **20** Kaj la popolo ekkriis, kaj oni ektrumpetis per trumpetoj. Kaj kiam la popolo ekaudis la sonadon de la trumpeteto, la popolo ekkriis per laŭta voĉo; kaj la muro falis malsupren, kaj la popolo eniris en la urbon, ĉiu rekte antaŭen, kaj ili prenis la urbon. **21** Kaj ili ekstermis per glavo ĉion, kio estas en la urbo, la virojn kaj virinojn, junulojn kaj maljunulojn, bovojn kaj ŝafojn kaj azenojn. **22** Kaj al la du viroj, kiuj esplorrigardis la landon, Josuo diris: Iru en la domon de la malĉastistino, kaj elkonduku el ĝi la arĝenton kaj oron kaj la kuprajn kaj ferajn trumpetojn, kaj la resto de la popolo iris post la vazojn oni donis en la trezorejon de la domo de la Eternulo. **23** Kaj la junuloj esplorrigardi Jeriĥon. **26** Kaj en tiu tempo Josuo faris juron, dirante: Malbenita antaŭ la Eternulo estu tiu viro, kiu restarigos kaj konstruos ĉi tiun urbон Jeriĥo. Sur sia unuenaskito li ĝin fondos, kaj sur sia plej junaj filoj li starigos ĝiajn pordegojn. **27** Kaj la Eternulo estis kun Josuo, kaj li estis fama sur la tuta tero.

7 Sed la Izraelidoj pekis kontraŭ la anatemo: Åhan, filo de Karmi, filo de Zabdi, filo de Zeraḥ, el la tribo de Jehuda, prenis el la anatemitaĵo, kaj la kolero de la Eternulo ekflamis kontraŭ la Izraelidoj. **2** Kaj Josuo sendis virojn el Jeriĥo al Aj, kiu estis apud Bet-Aven, oriente de Bet-El, kaj li diris al ili jene: Iru kaj esplorrigardu la landon. Kaj la viroj iris kaj esplorrigardis Ajon. **3** Kaj ili revenis al Josuo, kaj diris al li: Ne iru la tuta popolo, nur du mil aŭ tri mil viroj iru kaj venkobatu Ajon; ne lacigu tien la tutan popolon, ĉar ili estas malgrandnombraj. **4** Kaj iris tien el la popolo ĉirkau tri mil viroj; sed ili forkuris de antaŭ la loĝantoj de Aj. **5** Kaj la loĝantoj de Aj mortigis el ili tridek ses homojn, kaj persekutis ilin de la pordego ĝis Ŝebarim, kaj venkobatis ilin sur la deklivo de la monto; kaj malkuraĝiĝis la koro de la popolo kaj fariĝis kiel akvo. **6** Tiam Josuo disiĝis siajn vestojn, kaj ĵetis sin vizagalte en la manon de la Amoridoj, por transdoni nin en la manon de la Amoridoj, por pereigi nin? **7** Kaj Josuo diris: Ho, mia Sinjoro! kion mi povas diri, post kiam Izrael turnis sian dorson al siaj malamikoj? **9** Kiam aŭdos la Kanaanidoj kaj ĉiuj loĝantoj de la lando, ili ĉirkauos nin kaj ekstremos nian nomon de sur la tero; kaj kion Vi faros por Via granda nomo? **10** Tiam la Eternulo diris al Josuo: Levig!

por kio vi jetis vin vizagâltere? **11** Izrael pekis, kaj malgojigos vin en ĉi tiu tago. Kaj la tuta Izrael ili agis kontraŭ Mia interligo, kiun Mi donis al mortigis lin per ŝtonoj; kaj oni forbruligis ilin ili, kaj ili prenis el la anatemitaĵo, kaj ŝtelis, kaj per fajro, kaj jetis sur ilin ŝtonojn. **12** Tial amasigis super li grandan amazon da ŝtonoj, kiu la Izraelidoj ne povos rezisti antaŭ siaj malamikoj, restis ĝis hodiaŭ. Kaj malaperis la flama kolero de sian dorson ili turnos al siaj malamikoj, ĉar ili la Eternulo. Pro tio tiu loko havas la nomon valo Aĥor ĝis hodiaŭ.

13 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Ne timu, kaj ne malaperigos la anatemitaĵon el inter vi. Leviĝu, sanktigu la popolon, kaj diru: Sanktigu vin por morgaŭ; ĉar tiel diris la Eternulo, Dio de Izrael: Anatemitaĵo estas inter vi, Izrael; vi ne povos rezisti antaŭ viaj malamikoj, ĝis vi forigos la anatemitaĵon el inter vi. **14** Kaj vi aliros matene laŭ viaj triboj; kaj la tribo, kiun montrros la Eternulo, aliros laŭ la familioj; kaj la familio, kiun montrros la Eternulo, aliros laŭ la domoj; kaj la domo, kiun montrros la Eternulo, aliros laŭ apartaj homoj. **15** Kaj tiun, ĉe kiu montrigas la anatemitaĵo, oni forbruligu per fajro, lin kaj ĉion, kio apartenas al li; ĉar li agis kontraŭ la interligo de la Eternulo, kaj ĉar li faris malnoblaĵon en Izrael. **16** Kaj Josuo leviĝis frue matene, kaj alirigis Izraelon laŭ liaj triboj; kaj la montro falis sur la tribon de Jehuda. **17** Kaj li alirigis la tribon de Jehuda, kaj la montro falis sur la familion de la Zeraĥidoj; kaj li alirigis la familion de la Zeraĥidoj laŭ apartaj homoj, kaj la montro falis sur Zabdin. **18** Kaj li alirigis lian domon laŭ apartaj homoj, kaj la montro falis sur Ahanon, filon de Karmi, filo de Zabdi, filo de Zeraĥ, el la tribo de Jehuda. **19** Tiam Josuo diris al Ahan: Mia filo! donu gloron al la Eternulo, Dio de Izrael, kaj faru al Li konfeson, kaj diru al mi, kion vi faris; ne kaŝu antaŭ mi. **20** Kaj Ahan respondis al Josuo, kaj diris: Efektive, mi pekis antaŭ la Eternulo, Dio de Izrael, kaj tiel kaj tiel mi faris. **21** Mi vidis inter la militakiraĵo belan Ŝinaran mantelon, kaj ducent siklojn da arĝento, kaj unu stangeton da oro, havantan la pezon de kvindek sikloj, kaj mi ekdeziris ilin kaj prenis ilin; kaj nun ili estas kaŝitaj en la tero meze de mia tendo, kaj la arĝento estas sub tio. **22** Kaj Josuo sendis senditojn, kaj ili kuris en la tendon; kaj montrigis, ke tio estas kaŝita en lia tendo kaj la arĝento estas sub tio. **23** Kaj ili prenis tion el meze de la tendo, kaj alportis al Josuo kaj al ĉiuj Izraelidoj, kaj elmetis tion antaŭ la Eternulo. **24** Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael prenis Ahanon, filon de Zeraĥ, kaj la arĝenton kaj la mantelon kaj la stangeton da oro, kaj liajn filojn kaj liajn filinojn, kaj liajn bovojn kaj liajn azenojn kaj liajn ŝafojn, kaj lian tendon, kaj ĉion, kio apartenis al li, kaj elkondukis ilin en la valon Aĥor. **25** Kaj Josuo diris: Pro tio, ke vi malgojigis nin, la Eternulo

malgojigas vin en ĉi tiu tago. Kaj la tuta Izrael mortigis lin per ŝtonoj; kaj oni forbruligis ilin ili, kaj ŝtelis, kaj per fajro, kaj jetis sur ilin ŝtonojn. **26** Kaj oni amasigis super li grandan amazon da ŝtonoj, kiu la Eternulo. Pro tio tiu loko havas la nomon valo Aĥor ĝis hodiaŭ.

8 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Ne timu, kaj ne estu malkuraĝa; prenu kun vi ĉiujn militistojn, kaj leviĝu kaj iru al Aj; vidu, Mi transdonis en vian manon la region de Aj kaj lian popolon kaj lian urbon kaj lian landon. **2** Kaj agu kun Aj kaj kun ĝia reĝo, kiel vi agis kun Jeriĥo kaj kun ĝia reĝo; nur lian militakiraĵon kaj iliajn brutojn vi povas rabi por vi. Faru insidon malantaŭ la urbo. **3** Kaj leviĝis Josuo kaj ĉiuj militistoj, por iri al Aj; kaj Josuo elektis tridek mil homojn, bonajn militistojn, kaj sendis ilin nokte, **4** kaj ordonis al ili, dirante: Vidu, vi faros insidon ĉe la urbo, malantaŭ la urbo; ne tro malproksimiĝu de la urbo, kaj estu ĉiuj pretaj. **5** Kaj mi, kaj la tuta popolo, kiu estas kun mi, alproksimiĝos al la urbo. Kaj kiam ili eliros kontraŭ nin, kiel antaŭe, ni forkuros de ili. **6** Kaj ili eliros post ni, ĝis ni ellogos ilin el la urbo; ĉar ili diros: Ili forkuras de ni, kiel antaŭe. Kaj ni kuros de ili. **7** Tiam vi leviĝu el la insido kaj ekposedu la urbon; kaj la Eternulo, via Dio, transdonos ĝin en vian manon. **8** Kaj kiam vi okupos la urbon, ekbruligu la urbon per fajro; faru laŭ la diro de la Eternulo. Vidu, mi tion ordonas al vi. **9** Kaj Josuo sendis ilin, kaj ili iris en insidejon, kaj ili eksidis inter Bet-El kaj Aj, okcidente de Aj. Kaj Josuo pasigis tiun nokton meze de la popolo. **10** Kaj Josuo leviĝis frue matene, kaj ordigis la popolon, kaj ekiris li kaj la plejaĝuloj de Izrael antaŭ la popolo al Aj. **11** Kaj ĉiuj militistoj, kiuj estis kun li, iris, kaj alproksimiĝis, kaj venis antaŭ la urbon, kaj starigis sian tenderon norde de Aj; kaj inter ili kaj Aj estis valo. **12** Kaj li prenis ĉirkaŭ kvin mil homojn, kaj aranĝis ilin inside inter Bet-El kaj Aj, okcidente de Aj. **13** Kaj la popolo starigis la tutan tenderon, kiu estis norde de la urbo, tiel, ke ĝia fina parto estis okcidente de la urbo. Kaj Josuo iris en tiu nokto en la mezon de la valo. **14** Kiam la reĝo de Aj tion ekvidis, tiam la loĝantoj de la urbo rapide leviĝis kaj eliris kontraŭ Izraelon milite, li kaj lia tuta popolo, sur difinitan lokon antaŭ la valo. Kaj li ne scis, ke estas kontraŭ li insido malantaŭ la urbo. **15** Kaj Josuo kaj la tuta Izrael ŝajnjis sin venkobatitaj de ili, kaj ekkuris en la direkto al la dezerto. **16** Kaj ili per krio vokis la tutan popolon, kiu estis en la urbo, por persekuti ilin; kaj ili postkuris Josuon,

kaj malproksimiĝis de la urbo. **17** Kaj en Aj kaj en ambaŭ flankoj de la kesto, kontraŭ la pastroj Bet-El restis neniу homo, kiu ne kuris post Izrael. Levidoj, kiuj portis la keston de interligo de la Kaj ili lasis la urbon malfermita, kaj postkuris Eternulo, kiel la fremduloj, tiel ankaŭ la indiĝenoj; Izraelon. **18** Kaj la Eternulo diris al Josuo: Etendu duono staris kontraŭ la monto Gerizim, kaj la la lancon, kiu estas en via mano, kontraŭ Ajon; dua duono kontraŭ la monto Ebal, kiel ordonis ĉar en vian manon Mi ĝin transdonos. Kaj Josuo antaŭe Moseo, servanto de la Eternulo, por beni etendis la lancon, kiu estas en lia mano, kontraŭ la popolon. **34** Kaj poste li laŭte legis ĉiujn vortojn la urbon. **19** Kaj la insidanoj rapide leviĝis de sia de la instruo, la benon kaj la malbenon, konforme loko, kaj ekkuris, kiam li etendis sian manon, kaj al ĉio, kio estas skribita en la libro de la instruo. ili venis en la urbon kaj okupis ĝin, kaj rapide **35** El ĉio, kion ordonis Moseo, ne estis eĉ unu ekbruligis la urbon per fajro. **20** Kaj la loĝantoj vorto, kiun ne antaŭlegis Josuo antaŭ la tuta de Aj ekrigardis malantaŭen, kaj vidis, ke fumo komunumo de Izrael, kaj antaŭ la virinoj, infanoj, de la urbo iras al la ĉielo. Kaj ili ne havis lokon, kaj fremduloj, kiuj estis inter ili.

kien forkuri — nek tien nek ĉi tien; kaj la popolo, kiu estis kurinta al la dezerto, turniĝis kontraŭ la persekutantojn. **21** Kaj kiam Josuo kaj la tuta Izrael ekvidis, ke la insidanoj okupis la urbon kaj ke leviĝas fumo de la urbo, ili turniĝis kaj ekbatis la loĝantojn de Aj. **22** Kaj tiuj el la urbo eliris renkonte al ili, kaj ili troviĝis en la mezo inter la Izraelidoj, el kiuj unuj estis sur unu flanko kaj aliaj sur la dua flanko, kaj ili batis ilin tiel, ke neniу el ili restis kaj neniу povis forkuri. **23** Kaj la reĝo de Aj oni kaptis vivan, kaj alkondukis lin al Josuo. **24** Kaj kiam Izrael mortigis ĉiujn loĝantojn de Aj sur la kampo, en la dezerto, kien tiuj ilin postkuris, kaj ĉiuj falis de glavo ĝis plena ekstermiĝo, tiam ĉiuj Izraelidoj reiris en la urbon Aj kaj mortigis tie ĉiujn per glavo. **25** Kaj la nombro de ĉiuj falintoj en tiu tago, viroj kaj virinoj, estis dek du mil, ĉiuj loĝantoj de Aj. **26** Kaj Josuo ne retiris sian manon, kiu li etendis kun la lanco, ĝis estis ekstermitaj ĉiuj loĝantoj de Aj. **27** Nur la brutoj kaj la militakiraĵoj de tiu urbo la Izraelidoj rabis al si, laŭ la diro de la Eternulo, kiu Li ordonis al Josuo. **28** Kaj Josuo forbruligis la urbon Aj, kaj faris ĝin eterna ruino, dezertajo ĝis hodiaŭ. **29** Kaj la reĝo de Aj li pendigis sur arbo, kie li restis ĝis la vespero; kaj kiam la suno subiris, Josuo ordonis, kaj oni deprenis lian kadavron de la arbo, kaj jetis ĝin antaŭ la pordegojn de la urbo, kaj amasigis super ĝi grandan amason da ŝtonoj, kiu restis ĝis hodiaŭ. **30** Tiam Josuo konstruis sur la monto Ebal altaron al la Eternulo, Dio de Izrael, **31** kiel ordonis Moseo, servanto de la Eternulo, al la Izraelidoj, kiel estas skribite en la libro de instruo de Moseo, altaron el ŝtonoj nehakitaj, sur kiujn oni ne levis feron. Kaj oni alportis sur ĝi bruloferojn al la Eternulo, kaj oni buĉis pacoferojn. **32** Kaj li skribis tie sur la ŝtonoj kopion de la instruo de Moseo, kiu Li skribis antaŭ la Izraelidoj. **33** Kaj la tuta Izrael kaj liaj plejaĝuloj kaj oficistoj kaj liaj juĝistoj staris ĉe

9 Kaj kiam aŭdis ĉiuj regoj, kiuj loĝis trans Jordan, sur la monto kaj en la valo, kaj sur la tuta bordo de la Granda Maro kontraŭ Lebanon, la Fletidoj, kaj la Amoridoj, la Kanaanidoj, la Perizidoj, la Ŝividoj, kaj la Jebusidoj, **2** ili kolektiĝis kune, por militi unuanime kontraŭ Josuo kaj kontraŭ Izrael. **3** Kaj la loĝantoj de Gibeon aŭdis, kion faris Josuo al Jeriĥo kaj al Aj, **4** kaj ili ankaŭ faris ruzaĵon: ili iris kaj provizis sin per manĝaĵoj, kaj metis malnovajn sakojn sur siajn azenojn kaj malnovajn dispiritajn kaj flikitajn vinsakojn; **5** kaj ŝojoj malnovaj kaj flikitaj estis sur iliaj piedoj, kaj vestoj malnovaj estis sur ili, kaj ilia tuta pano estis malfreša kaj ŝimiĝinta. **6** Kaj ili iris al Josuo en la tendaron ĉe Gilgal, kaj diris al li kaj al la tuta Izrael: El la lando malproksima ni venis; faru do kun ni interligon. **7** Kaj la Izraelidoj diris al la Ŝividoj: Eble vi loĝas apude de ni; kiel do ni povas fari kun vi interligon? **8** Kaj ili diris al Josuo: Ni estas viaj sklavoj. Kaj Josuo diris al ili: Kiu vi estas? kaj el kie vi venas? **9** Kaj ili diris al li: El lando tre malproksima venis viaj sklavoj pro la nomo de la Eternulo, via Dio; ĉar ni aŭdis Lian glorion, kaj ĉion, kion Li faris en Egiptujo, **10** kaj ĉion, kion Li faris al la du reĝoj de la Amoridoj transe de Jordan, al Sihon, reĝo de Hešbon, kaj al Og, reĝo de Bašan, kiu loĝis en Astarot. **11** Kaj diris al ni niaj plejaĝuloj kaj ĉiuj loĝantoj de nia lando jene: Prenu en viajn manojn manĝaĵon por la vojo, kaj iru renkonte al ili, kaj diru al ili: Ni estas viaj sklavoj; faru do kun ni interligon. **12** Ĉi tiu nia pano estis varma, kiam ni prenis ĝin provize el niaj domoj en la tago, en kiu ni eliris, por iri al vi; kaj nun jen ĝi malfreŝiĝis kaj ŝimiĝis. **13** Kaj ĉi tiuj niaj felsakoj kun vino, kiuji ni plenigis novajn, jen ili disfendiĝis; kaj ĉi tiuj niaj vestoj kaj ŝojoj malnoviĝis pro la longa vojo. **14** Tiam la homoj prenis iom el ilia pano, kaj la Eternulon ili ne demandis. **15** Kaj Josuo faris pacon kun ili, kaj starigis interligon kun ili, por

lasi ilin vivaj; kaj la ĉeoj de la komunumo ĵuris ŝirkaŭ Gibeon kaj ekmilitis kontraŭ ĝi. **6** Tiam la al ili. **16** Sed post paso de tri tagoj, post kiam ili logantoj de Gibeon sendis al Josuo en la tenderon faris kun ili interligon, ili ekaŭdis, ke ili estas iliaj ĉe Gilgal, por diri: Ne forprenu viajn manojn de najbaroj kaj loĝas apude de ili. **17** Kaj la Izraelidoj viaj sklavoj; venu al ni rapide kaj savu nin kaj elmoviĝis, kaj venis al iliaj urboj en la tria tago; helpu nin, ĉar kolektiĝis kontraŭ ni ĉiu reĝo de iliaj urboj estis Gibeon kaj Kefira kaj Beerot kaj la Amoridoj, kiuj loĝas sur la monto. **7** Kaj Josuo Kiryat-Jearim. **18** Kaj la Izraelidoj ne batis ilin, eliris el Gilgal, li kaj la tuta militistaro kun li, kaj ĉar la estroj de la komunumo ĵuris al ili per la ĉiu militotaŭguloj. **8** Kaj la Eternulo diris al Josuo: Eternulo, Dio de Izrael. Kaj la tuta komunumo Ne timu ilin; ĉar en vian manon Mi transdonis ilin; ekmurmuris kontraŭ la estroj. **19** Kaj ĉiu estroj neniu el ili povos rezisti antaŭ vi. **9** Kaj Josuo venis diris al la tuta komunumo: Ni ĵuris al ili per la al ili neatendite; la tutan nokton li iris el Gilgal. **10** Eternulo, Dio de Izrael, kaj nun ni ne povas tuši Kaj la Eternulo konfuzegis ilin antaŭ Izrael, kaj ĉi ilin; **20** tion ni faros al ili: ni lasu ilin vivaj, por tiu batis ilin per granda venkobato en Gibeon, kaj ke ne trifu nin kolero pro la ĵuro, kiun ni ĵuris persekutis ilin laŭ la vojo, kiu suprenkondukas al al ili. **21** Kaj la estroj diris al ili: Ili vivu. Kaj ili Bet-ħorон, kaj batis ilin ĝis Azeka kaj ĝis Makeda. fariĝis lignohakistoj kaj akvoportistoj por la tuta **11** Kaj kiam ili, forkurante de la Izraelidoj, estis komunumo, kiel diris al ili la estroj. **22** Kaj Josuo sur la deklivo de Bet-ħorон, la Eternulo ĵetadis alvokis ilin, kaj diris al ili jene: Kial vi nin trompis, sur ilin grandajn štonojn el la ĉielo, ĝis Azeka, kaj dirante, ke vi estas tre malproksimaj de ni, dum ili mortis; pli granda estis la nombro de tiuj, kiuj vi loĝas apude de ni? **23** estu do nun malbenitaj: mortis de la štonoj de hajlo, ol la nombro de tiuj, ne ĉesiĝu inter vi sklavoj kaj lignohakistoj kaj kiuj la Izraelidoj mortigis per la glavo. **12** Tiam akvoportistoj por la domo de mia Dio. **24** Kaj ili Josuo parolis al la Eternulo en la tago, en kiu la respondis al Josuo kaj diris: Estis dirite al viaj Eternulo transdonis la Amoridojn al la Izraelidoj; sklavoj, ke la Eternulo, via Dio, promesis al Sia kaj li diris antaŭ la ĉeestanta Izrael: Suno, haltu servanto Moseo, ke Li donos al vi la tutan landon super Gibeon, Kaj luno super la valo de Ajalon. kaj ekstermos antaŭ vi ĉiu loĝantojn de la lando; **13** Kaj la suno haltis, kaj la luno staris tiel longe, tial ni tre ektimis antaŭ vi pri nia vivo, kaj ni faris Kiel la popolo faris venĝon al siaj malamikoj. Tio tiun aferon. **25** Kaj nun jen ni estas en via mano: estas ja skribita en la libro de la Justulo. Kaj la kiel vi trovas bona kaj justa agi kun ni, tiel agu. suno staris meze de la ĉielo, kaj ne rapidis subiri **26** Kaj li agis kun ili tiel: li savis ilin kontraŭ la preskaŭ dum tuta tago. **14** Kaj nek antaŭe nek manoj de la Izraelidoj, kaj ĉi tiuj ne mortigis ilin. poste estis tago simila al tiu, en kiu la Eternulo **27** Sed Josuo destinis al ili en tiu tago, ke ili estu obeis la vocon de homo; ĉar la Eternulo batalis lignohakistoj kaj akvoportistoj por la komunumo por Izrael. **15** Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael kaj por la altaro de la Eternulo, ĝis la nuna tago, revenis en la tenderon ĉe Gilgal. **16** Kaj forkuris sur la loko, kiun Li elektos.

10 Kiam Adoni-Cedek, reĝo de Jerusalem, aŭdis, ke Josuo prenis Ajon kaj ekstermis ĝin; ke kiel li agis kun Jeriho kaj kun ĝia reĝo, tiel li agis kun Aj kaj kun ĝia reĝo; kaj ke la loĝantoj de Gibeon faris pacon kun Izrael kaj restis inter ili: **2** tiam ili tre ektimis; ĉar Gibeon estis urbo granda, kiel unu el la reĝaj urboj, kaj ĝi estis pli granda ol Aj, kaj ĉiu ĝiaj loĝantoj estis homoj fortaj. **3** Kaj Adoni-Cedek, reĝo de Jerusalem, sendis al Hoham, reĝo de Hebron, kaj al Piram, reĝo de Jarmut, kaj al Jafia, rego de Lahiš, kaj al Debir, reĝo de Eglon, por diri: **4** Venu al mi kaj helpu min, ke ni venkobatu Gibeonon pro tio, ke ĝi faris pacon kun Josuo kaj kun la Izraelidoj. **5** Kaj kuniĝis kaj iris la kvin reĝoj de la Amoridoj, la reĝo de Jerusalem, la reĝo de Hebron, la reĝo de Jarmut, la reĝo de Lahiš, la reĝo de Eglon, ili kaj ilia tuta militistaro; kaj ili starigis tenderojn

Jerusalem, la régon de Hébron, la régon de Jarmut, vivantan, kio estis en ĝi; li lasis neniu restanton; la régon de Laħiš, la régon de Eglon. **24** Kaj kiam kiel li faris al Hébron, tiel li faris al Debir kaj al ġia oni elkondukis tiujn regojn al Josuo, tiam Josuo reĝo, kaj kiel li faris al Libna kaj al ġia reĝo. **40** Kaj alvokis ĉiujn Izraelidojn, kaj diris al la estroj de Josuo venkobatis la tutan landon sur la monto, la militistoj, kiuj iris kun li: Alproksimiġu, metu kaj la sudan kaj la malaltan kaj la deklivan, kaj viajn piedojn sur la kolojn de ĉi tiuj regoj; kaj ili ĉiujn iliajn regojn; li lasis neniu restanton, kaj li aliris, kaj metis siajn piedojn sur iliajn kolojn. **25** Ekstermis ĉion vivantan, kiel ordonis la Eternulo, Kaj Josuo diris al ili: Ne timu kaj ne tremu, estu fortaj kaj kuraġaj; ĉar tiel la Eternulo faros al ĉiuj viaj malamikoj, kontraŭ kiuj vi militas. **26** Kaj ĉiujn tiujn regojn kaj iliajn landojn Kaj poste Josuo frapis ilin, kaj mortigis ilin, kaj pendigis ilin sur kvin arboj; kaj ili pendis sur la arboj ĝis la vespero. **27** Kaj post la subiro de la suno Josuo ordonis, kaj oni deprenis ilin de la arboj, kaj jetis ilin en la kavernon, en kiu ili estis kašintaj sin; kaj oni almetis al la aperturo de la kaverno grandajn ŝtonojn, kiuj restis ĝis la nuna tago. **28** Kaj Makedan Josuo prenis en tiu sama tago, kaj batis ĝin per glavo, ankaŭ ĝian reĝon; kaj li ekstermis ilin kaj ĉion vivantan, kio estis en ĝi; li lasis neniu restanton. Kaj li agis kun la reĝo de Makeda, kiel li agis kun la reĝo de Jeriho. **29** Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael transiris el Makeda al Libna, kaj militis kontraŭ Libna. **30** Kaj la Eternulo transdonis ankaŭ ĝin kaj ĝian reĝon en la manon de Izrael; kaj li per glavo batis ĝin kaj ĉion vivantan, kio estis en ĝi; li lasis en ĝi neniu restanton. Kaj li agis kun ĝia reĝo, kiel li agis kun la reĝo de Jeriho. **31** Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael transiris el Libna al Laħiš, kaj starigis tendaron ĉirkaŭ ĝi, kaj militis kontraŭ ĝi. **32** Kaj la Eternulo transdonis Laħišon en la manon de Izrael, kaj li prenis ĝin en la dua tago, kaj per glavo ekstermis ĝin kaj ĉion vivantan en ĝi, simile al ĉio, kion li faris al Libna. **33** Tiam venis Horam, reĝo de Gezer, por alporti helpon al Laħiš; sed Josuo venkobatis lin kaj lian popolon tiel, ke li lasis al li neniu restanton. **34** Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael transiris el Laħiš al Eglon, kaj starigis tendaron ĉirkaŭ ĝi, kaj militis kontraŭ ĝi. **35** Kaj ili prenis ĝin en tiu tago, kaj ekstermis ĝin per glavo, kaj ĉion vivantan en ĝi li ekstermis en tiu tago, simile al ĉio, kion li faris al Laħiš. **36** Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael iris al Eglon al Hébron, kaj militis kontraŭ ĝi. **37** Kaj ili prenis ĝin, kaj per glavo ekstermis ĝin kaj ĝian reĝon kaj ĉiujn ĝiajn urbojn kaj ĉion vivantan, kio estis en ĝi; li lasis neniu restanton, simile al ĉio, kion li faris al Eglon; kaj li ekstermis ĝin, kaj ĉion, kio vivis en ĝi. **38** Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael iris returne al Debir, kaj militis kontraŭ ĝi. **39** Kaj li prenis ĝin kaj ĝian reĝon kaj ĉiujn ĝiajn urbojn, kaj batis ilin per glavo, kaj ekstermis ĉion

11 Kiam tion aŭdis Jabin, reĝo de Haċor, li sendis al Jobab, reĝo de Madon, kaj al la reĝo de Ŝimron kaj al la reĝo de Aħšaf, **2** kaj al la reĝo, kiuj loĝis norde sur la monto, kaj sur la stepo sude de Kinerot, kaj sur la malaltajo, kaj en Nafot-Dor apud la maro, **3** al la Kanaanidoj oriente kaj okcidente, kaj al la Amoridoj kaj Hettidoj kaj Perizidoj, kaj Jebusidoj sur la monto, kaj al la Haċididoj sub Haġmur en la lando Micpa. **4** Kaj eliris ili kaj ilia tuta militistaro kun ili, granda nombro da homoj, kiel la sablo sur la bordo de la maro, kaj tre multe da ĉevaloj kaj ĉaroj. **5** Kaj kuniĝis ĉiuj tiuj regoj, kaj venis kaj starigis siajn tenderojn kune apud la akvo Merom, por batali kontraŭ Izrael. **6** Kaj la Eternulo diris al Josuo: Ne timu ilin, ĉar morgau en ĉi tiu tempo Mi transdonos ilin ĉiujn mortigotajn al Izrael; iliajn ĉevalojn vi lamigos, kaj iliajn ĉarojn vi forbruligos per fajro. **7** Kaj eliris kontraŭ ilin Josuo kune kun ĉiuj militistoj subite al la akvo Merom, kaj jetis sin sur ilin. **8** Kaj la Eternulo transdonis ilin en la manojn de la Izraelidoj, kaj ĉi tiuj batis ilin, kaj persekitis ilin ĝis Granda Cidon kaj ĝis Misrefot-Maim, kaj ĝis la valo de Micpe oriente, kaj batis ilin tiel, ke ili lasis al ili neniu restanton. **9** Kaj Josuo agis kun ili tiel, kiel diris al li la Eternulo: iliajn ĉevalojn li lamigis, kaj iliajn ĉarojn li forbruligis per fajro. **10** Kaj en tiu tempo Josuo iris returne, kaj prenis Haċoron, kaj ĝian reĝon li mortigis per glavo; ĉar Haċor antaŭe estis la ĉefa el ĉiuj tiuj regnoj. **11** Kaj ili mortigis per glavo ĉion vivantan, kio estis en ĝi; ili ekstermis tiel, ke restis neniu animo; kaj Haċoron li forbruligis per fajro. **12** Kaj ĉiujn urbojn de tiuj regoj kaj ĉiujn iliajn regojn Josuo prenis, kaj mortigis ilin per glavo, ekstermis ilin, kiel ordonis Moseo, servanto de la Eternulo. **13** Sed ĉiujn urbojn, kiuj staris sur montetoj, la Izraelidoj ne forbruligis; nur Haċoron solan Josuo forbruligis. **14** Kaj la tutan akireblaĵon el tiuj urboj kaj la brutojn la Izraelidoj rabis al

si; nur ĉiujn homojn ili mortigis per glavo, ĝis okcidente, de Baal-Gad en la valo de Lebanon, ili ekstermis ilin, restigante neniu animon. **15** Ĝis la monto Ḧalak, kiu leviĝas en la direkto al Kiel la Eternulo ordonis al Sia servanto Moseo, Seir; kaj Josuo donis ĝin al la triboj de Izrael kiel tiel Moseo ordonis al Josuo, kaj tiel faris Josuo; li posedas la laŭ iliaj partoj; **8** sur la monto kaj sur mankigis nenion el ĉio, kion la Eternulo ordonis la malaltaĵo kaj en la stepo kaj sur la deklivoj kaj al Moseo. **16** Tiamaniere Josuo prenis tiun tutan la tutan landon Gošen kaj la malaltaĵon kaj la la tutan landon de Izrael kun ĝia bazo; **17** de Aj, kiu estas flanke de Bet-El, unu; **10** la reĝo de stepon kaj la monto de Izrael kontraŭ ĉiujn iliajn reĝojn li prenis, kaj batis la de Jarmut, unu; la reĝo de Lañiš, unu; **12** la reĝo ĝis Baal-Gad en la valo de Lebanon, sub la monto de Eglon, unu; la reĝo de Gezer, unu; **13** la reĝo Hermon; kaj ĉiujn iliajn reĝojn li prenis, kaj batis la de Debir, unu; la reĝo de Geder, unu; **14** la reĝo de militis kontraŭ ĉiujn iliajn reĝojn. **19** Ne ekzistis urbo, ĉiujn ili prenis per milito. **20** Makeda, unu; la reĝo de Bet-El, unu; **17** la reĝo Ĉar de la Eternulo venis la obstiniĝo de ilia koro al la de Tapuah, unu; la reĝo de Ḧefer, unu; **18** la reĝo milito kontraŭ Izrael, por ekstermi ilin, por ke ne de Afek, unu; la reĝo de Lañaron, unu; **19** la reĝo estu indulgo por ili, sed por ekstermi ilin plene, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **21** Kaj en tiu de Madon, unu; la reĝo de Ḣacor, unu; **20** la reĝo tempo venis Josuo, kaj ekstermis la Anakidojn sur de Ŝimron-Meron, unu; la reĝo de Aḥšaf, unu; **21** la reĝo la monto de Jehuda kaj sur la monto de Izrael; kun iliaj urboj Josuo ekstermis ilin. **22** Ne restis la reĝo de Taanah, unu; la reĝo de Megido, unu; la reĝo de Kedeš, unu; la reĝo de Jokneam ĉe Anakidoj en la lando de la Izraelidoj; nur en Gaza, Tirca, unu. La nombro de ĉiuj reĝoj estis tridek en Gat, kaj en Aṣdod ili restis. **23** Tiamaniere Josuo unu.

prenis la tutan landon, konforme al ĉio, kion la Eternulo diris al Moseo; kaj Josuo donis ĝin kiel heredan posedas al Izrael, laŭ iliaj partoj, laŭ iliaj triboj. Kaj la lando trankviliĝis de milito.

12 Kaj jen estas la reĝoj de la lando, kiujn venkobatis la Izraelidoj, kaj kies landon ili ekposedis transe de Jordan oriente, de la torrento Arnon ĝis la monto Ḣermon, kaj la tutan stepon en la oriento: **2** Sîhon, reĝo de la Amoridoj, kiu loĝis en Ḥešbon, kaj regis de Aroer, kiu troviĝas sur la bordo de la torrento Arnon, la mezon de la valo, kaj duonon de Gilead, ĝis la torrento Jabok, limo de la Amonidoj; **3** kaj la stepon ĝis la maro Kinerot, oriente, kaj ĝis la maro de la stepo, la Sala Maro, oriente en la direkto al Bet-Ješimot, kaj sude la bazono de la deklivo de Pisga; **4** kaj la regiono de Og, reĝo de Bašan, restinto el la Rafaidoj, kiu loĝis en Aṣtarot kaj Edrei, **5** kaj regis la monto Ḣermon kaj Sałhan kaj la tutan Bašanon ĝis la limo de la Gešuridoj kaj Maāhatidoj, kaj duonon de Gilead ĝis la limo de Sîhon, reĝo de Ḥešbon. **6** Moseo, servanto de la Eternulo, kaj la Izraelidoj venkobatis ilin; kaj Moseo, servanto de la Eternulo, donis la landon kiel posedas al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj kaj al la duontribo de Manase. **7** Kaj jen estas la reĝoj de la lando, kiujn venkobatis Josuo kaj la Izraelidoj transe de Jordan,

okcidente, de Baal-Gad en la valo de Lebanon, ili posedas la laŭ iliaj partoj; **8** sur la monto kaj sur mankigis nenion el ĉio, kion la Eternulo ordonis la malaltaĵo kaj en la stepo kaj sur la deklivoj kaj al Moseo. **16** Tiamaniere Josuo prenis tiun tutan la tutan landon Gošen kaj la malaltaĵon kaj la la tutan landon de Izrael kun ĝia bazo; **17** de Aj, kiu estas flanke de Bet-El, unu; **10** la reĝo de stepon kaj la monto de Izrael kontraŭ ĉiujn iliajn reĝojn. **19** Ne ekzistis urbo, ĉiujn ili prenis per milito. **20** Makeda, unu; la reĝo de Bet-El, unu; **17** la reĝo Ĉar de la Eternulo venis la obstiniĝo de ilia koro al la de Tapuah, unu; la reĝo de Ḣefer, unu; **18** la reĝo milito kontraŭ Izrael, por ekstermi ilin, por ke ne de Afek, unu; la reĝo de Lañaron, unu; **19** la reĝo estu indulgo por ili, sed por ekstermi ilin plene, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. **21** Kaj en tiu tempo venis Josuo, kaj ekstermis la Anakidojn sur la monto de Jehuda kaj sur la monto de Izrael; kun iliaj urboj Josuo ekstermis ilin. **22** Ne restis la reĝo de Taanah, unu; la reĝo de Megido, unu; la reĝo de Kedeš, unu; la reĝo de Jokneam ĉe Anakidoj en la lando de la Izraelidoj; nur en Gaza, Tirca, unu. La nombro de ĉiuj reĝoj estis tridek en Gat, kaj en Aṣdod ili restis. **23** Tiamaniere Josuo unu.

13 Josuo maljuniĝis, atingis profundan ağon, kaj la Eternulo diris al li: Vi maljuniĝis, atingis profundan ağon, kaj da tero restas ankoraŭ tre multe por ekposedi. **2** Jen estas la tero, kiu restas: ĉiuj regionoj de la Filištaj, kaj la tuta lando de la Gešuridoj; **3** komencante de Ŝiḥor, kiu estas antaŭ Egiptujo, ĝis la limoj de Ekron norde, kiu estas alkalkulata al la lando de la Kanaanidoj; kvin regantaj Filištaj: de Gaza, kaj de Aṣdod, de Aṣkelon, de Gat, kaj de Ekron; **4** kaj la Avidoj sude; la tuta lando de la Kanaanidoj, kaj Meara de la Cidonanoj, ĝis Afek, ĝis la limoj de la Amoridoj; **5** kaj la lando de la Gebalanoj, kaj la tuta Lebanon oriente de Baal-Gad, sub la monto Ḣermon, ĝis Ḣamat; **6** ĉiuj logantoj de la montoj, de Lebanon ĝis Misrefot-Maim, ĉiuj Cidonanoj. Mi forpelos ilin de antaŭ la Izraelidoj; dividu ĉion kiel partojn heredajn por Izrael, kiel Mi ordonis al vi. **7** Kaj nun dividu ĉi tiun landon en heredajn partojn por la naǔ triboj kaj por la duontribo de Manase. **8** Kun ĉi tiu tribo la Rubenidoj kaj la Gadidoj prenis sian heredan parton, kiu donis al ili Moseo transe de Jordan oriente, kiel donis al ili Moseo, servanto de la Eternulo; **9** de Aroer, kiu estas sur la bordo de la torrento Arnon, kaj la urbon, kiu estas meze de la valo, kaj la tutan ebenaĵon Medba ĝis Dibon; **10** kaj ĉiujn urbojn de Sîhon, reĝo de la Amoridoj,

kiu regis en Ḥešbon, ĝis la limo de la Amonidoj; **11** kaj Gileadon, kaj la regionon de la Gešuridoj kaj Maāhatidoj, kaj la tutan monton Ḥermon, kaj la tutan Bašanon ĝis Salħa; **12** la tutan regnon de Og en Bašan, kiu regis en Aśtarot kaj Edrei. Li restis el la Rafaidoj. Kaj Moseo venkobatis ilin, kaj forpelis ilin. **13** Sed la Izraelidoj ne forpelis la Gešuridojn kaj la Maāhatidojn; kaj la Gešuridoj kaj Maahatidoj restis inter la Izraelidoj ĝis nun. **14** Nur al la tribo de Levi li ne donis hereden parton; la fajroferoj de la Eternulo, Dio de Izrael, estas ilia hereda parto, kiel Li diris al li. **15** Kaj Moseo donis al la tribo de la Rubenidoj laŭ iliaj familioj. **16** Kaj ilia regiono estis de Aroer, kiu estas sur la bordo de la torrento Arnon, kaj la urbo, kiu estas meze de la valo, kaj la tuta ebenaĵo ĝis Medba, **17** Ḥešbon, kaj ĉiuj ĝiaj urboj, kiuj estas sur la ebenaĵo, Dibon kaj Bamot-Baal kaj Bet-Baal-Meon **18** kaj Jahac kaj Kedemot kaj Mefaat **19** kaj Kirjataim kaj Sibma kaj Ceret-Šāħar sur la monto Emek **20** kaj Bet-Peor kaj la deklivoj de Pisga kaj Bet-Ješimot, **21** kaj ĉiuj urboj de la ebenaĵo, kaj la tuta regno de Sīhon, reĝo de la Amoridoj, kiu regis en Ḥešbon, kaj kiun mortigis Moseo, kiel ankaŭ la Midjanajn princojn Evi kaj Rekem kaj Cur kaj Ḥur kaj Reba, princojn de Sīhon, kiuj loĝis en la lando. **22** Kaj Bileamon, filon de Beor, la sorĉiston, mortigis la Izraelidoj per glavo kune kun la aliaj mortigitoj. **23** Kaj limo de la Rubenidoj estis Jordan kaj ĝia regiono. Tio estas la posedajo de la Rubenidoj laŭ iliaj familioj, la urboj kaj iliaj vilaĝoj. **24** Kaj Moseo donis al la tribo de Gad, al la Gadidoj, laŭ iliaj familioj. **25** Kaj ilia regiono estis Jazer, kaj ĉiuj urboj de Gilead, kaj duono de la lando de la Amonidoj, ĝis Aroer, kiu estas antaŭ Raba; **26** kaj de Ḥešbon ĝis Ramat-Micpe, kaj Betonim; kaj de Maḥanaim ĝis la limo de Debir; **27** kaj en la valo, Bet-Haram kaj Bet-Nimra kaj Sukot kaj Cafon, la restaĵo de la regno de Sīhon, reĝo de Ḥešbon; limo estis Jordan ĝis la fino de la maro Kineret, transe de Jordan, oriente. **28** Tio estas la posedajo de la Gadidoj laŭ iliaj familioj, la urboj kaj iliaj vilaĝoj. **29** Kaj Moseo donis al la duontribo de Manase; kaj tio estis por la duontribo de Manase laŭ iliaj familioj. **30** Kaj ilia regiono estis: de Maḥanaim la tuta Bašan, la tuta regno de Og, reĝo de Bašan, kaj ĉiuj Vilaĝoj de Jair, kiuj estas en Bašan, sesdek urboj; **31** kaj duono de Gilead, kaj Aśtarot kaj Edrei, urboj de la regno de Og en Bašan, estis donitaj al la idoj de Maḥir, filo de Manase, al duono de la idoj de Maḥir laŭ iliaj familioj. **32** Tio estas, kion Moseo disdividis sur la stepoj de Moab, transe de Jordan, antaŭ Jeriħo, oriente. **33** Sed al la tribo de Levi

Moseo ne donis posedajojn: la Eternulo, Dio de Izrael, estas ilia hereda parto, kiel Li diris al ili.

14 Kaj jen estas, kion la Izraelidoj ekposedis en la lando Kanaana, kaj kion posedigis al ili la pastro Eleazar, kaj Josuo, filo de Nun, kaj la familiestroj de la triboj de Izrael. **2** Laŭ loto ili donis posedajojn, kiel ordonis la Eternulo per Moseo, al la naŭ triboj kaj duono. **3** Ĉar Moseo donis al du triboj kaj duono posedajojn transe de Jordan; kaj al la Levidoj li ne donis posedajojn inter ili; **4** ĉar la idoj de Jozef estis du triboj, Manase kaj Efraim; kaj al la Levidoj oni ne donis parton en la lando, sed nur urbojn por logado, kune kun iliaj antaŭurboj por iliaj brutoj kaj por ilia havo. **5** Kiel la Eternulo ordonis al Moseo, tiel faris la Izraelidoj kaj dividis la teron. **6** Kaj aliris la idoj de Jehuda al Josuo en Gilgal, kaj diris al li Caleb, filo de Jefune, Kenizido: Vi scias tion, kion la Eternulo diris al Moseo, la homo de Dio, pri mi kaj pri vi en Kadeš-Barnea. **7** Mi havis la aĝon de kvardek jaroj, kiam Moseo, servanto de la Eternulo, sendis min el Kadeš-Barnea, por esplorrigardi la landon; kaj mi alportis al li raporton laŭ mia konscienco. **8** Kaj miaj fratoj, kiuj iris kun mi, malkuraĝigis la koron de la popolo; sed mi obeis la Eternulon, mian Dion. **9** Kaj Moseo juris en tiu tago, dirante: La tero, sur kiu paſis via piedo, estos posedajo por vi kaj por viaj filoj eterne, ĉar vi obeis la Eternulon, mian Dion. **10** Kaj nun jen la Eternulo konservis min viva, kiel Li diris. Nun pasis kvardek kvin jaroj de tiu tempo, kiam la Eternulo diris tion al Moseo, dum Izrael iradis en la dezerto; kaj nun jen mi havas la aĝon de okdek kvin jaroj. **11** Ankoraŭ hodiau mi estas tiel fortika, kiel en la tago, kiam Moseo min sendis; kiom da forto mi tiam havis, tiom mi nun havas por la milito, por eliri kaj eniri. **12** Donu do al mi nun ĉi tiun monton, pri kiu la Eternulo parolis en tiu tago; ĉar vi aŭdis en tiu tago, ke tie estas Anakidoj kaj grandaj kaj fortikigitaj urboj; eble la Eternulo estos kun mi kaj mi forpelos ilin, kiel diris la Eternulo. **13** Tiam Josuo benis lin, kaj donis Ḥebronon al Caleb, filo de Jefune, kiel posedajojn. **14** Tial Ḥebron fariĝis posedajo de Caleb, filo de Jefune, la Kenizido, ĝis la nuna tago; pro tio, ke li obeis la Eternulon, Dion de Izrael. **15** Kaj la nomo de Ḥebron antaŭe estis urbo de Arba, granda homo inter la Anakidoj. Kaj la tero trunkiligis de milito.

15 La lotaĵo de la tribo de la Jehudaidoj laŭ iliaj familioj estis: ĉe la limo de Edom la dezerto Cin, sude, en la suda fino de la lando. **2** Ilia suda limo estis de la fino de la Sala Maro, de la golfo,

kiu direkтигas suden. **3** Kaj ĝi iras de sude al la tribo de la Jehuaidoj, apud la limo de Edom sude, altajo Akrabim kaj pasas tra Cin kaj levigas de estis: Kabceel kaj Eder kaj Jagur **22** kaj Kina kaj sude ĝis Kadeš-Barnea kaj pasas tra Ḥebron kaj Dimona kaj Adada **23** kaj Kedeš kaj Ḥacor kaj levigas ĝis Adar kaj turnigas al Karka **4** kaj pasas Jitnan, **24** Zif kaj Telem kaj Bealot **25** kaj Ḥacor-
 tra Acmon kaj iras al la torrento Egupto; kaj la fino Ḥadata kaj Keriot-Ḥebron (tio estas Ḥacor), **26**
 de la limo estas la maro. Tio estu por vi la limo Amam kaj Ŝema kaj Molada **27** kaj Ḥacar-Gada kaj suda. **5** Kaj la limo oriente estas la Sala Maro ĝis Ḥešmon kaj Bet-Pelet **28** kaj Ḥacar-Šual kaj Beer-
 la fino de Jordan; kaj la limo de la flanko norda Ŝeba kaj Bizjotja, **29** Baala kaj Ijim kaj Ecem **30**
 estas de la golfo de la maro ĉe la fino de Jordan; **6** kaj Eltolad kaj Kesi kaj Ḥorma **31** kaj Ciklag kaj kaj la limo levigas al Bet-Ḥogla kaj pasas norde Madmna kaj Sansana **32** kaj Lebaot kaj Ŝilḥim al Bet-Araba, kaj la limo levigas al la ŝtono de kaj Ain kaj Rimon. La nombro de ĉiu urboj estas Bohan, filo de Ruben. **7** Kaj la limo levigas al Debir dukek naŭ kaj iliaj vilaĝoj. **33** Sur la malaltajo:
 de la valo Āhor, kaj norde ĝi turnigas al Gilgal, Eṣtaol kaj Corea kaj Aṣna **34** kaj Zanoaḥ kaj En-
 kiu estas kontraŭ la altajo Adumim, kiu estas Ganim, Tapuah kaj Enam, **35** Jarmut kaj Adulam, sude de la torrento; kaj la limo pasas al la akvo Soḥo kaj Azeka **36** kaj Ŝaaraim kaj Aditaim kaj En-Šemeš kaj finigas ĉe En-Rogel. **8** Kaj la limo Gedera kaj Gederotaim: dek kvar urboj kaj iliaj levigas al la valo de la filo de Hinom, ĉe la suda vilaĝo. **37** Cenan kaj Ḥadaša kaj Migdal-Gad **38** kaj flanko de la Jebusidoj, kio estas Jerusalem, kaj la Dilan kaj Micpe kaj Jokteel, **39** Lahiš kaj Bockat limo levigas al la supro de la monto, kiu estas kaj Eglon **40** kaj Kabon kaj Laḥmas kaj Kitliš **41** okcidente kontraŭ la valo de Hinom, kiu estas ĉe kaj Gederot, Bet-Dagon kaj Naama kaj Makeda: la fino de la valo Refaim norde. **9** Kaj de la supro dek ses urboj kaj iliaj vilaĝoj. **42** Libna kaj Eter de la monto la limo turnigas al la fonto de la akvo kaj Aṣan **43** kaj Jiftaḥ kaj Aṣna kaj Necib **44** kaj Neftoāḥ kaj iras al la urboj de la monto Efron; kaj Keila kaj Āhzib kaj Mareša: naŭ urboj kaj iliaj la limo turnigas al Baala, kiu estas Kiryat-Jearim. vilaĝoj. **45** Ekron kaj ĝiaj urbetoj kaj ĝiaj vilaĝoj. **10** Kaj la limo turnigas de Baala okcidenten al la **46** De Ekron ĝis la maro ĉio, kio estas ĉirkau Aṣdod monto Ŝeir, kaj iras preter la norda flanko de la kaj ĝiaj vilaĝoj. **47** Aṣdod, ĝiaj urbetoj kaj ĝiaj monto Jearim, kiu estas Kesalon, kaj mallevigas vilaĝoj; Gaza, ĝiaj urbetoj kaj ĝiaj vilaĝoj, ĝis la al Bet-Šemeš kaj iras al Timna; **11** kaj la limo torrento Egupto; kaj la Granda Maro estas la limo. iras preter la norda flanko de Ekron; kaj la limo **48** Kaj sur la monto: Šamir kaj Jatir kaj Soḥo **49** turnigas al Ŝikron kaj pasas tra la monto Baala kaj kaj Dana kaj Kiryat-Sana (tio estas Debir) **50** kaj iras al Jabneel; kaj la fino de la limo estas ĉe la Anab kaj Eṣtemo kaj Anim **51** kaj Goṣen kaj Ḥolon maro. **12** La okcidenta limo estas la Granda Maro. kaj Gilo: dek unu urboj kaj iliaj vilaĝoj. **52** Arab Ĉi tiu limo estas la limo de la Jehuaidoj ĉirkau, kaj Duma kaj Eṣan **53** kaj Janum kaj Bet-Tapuah laŭ iliaj familioj. **13** Kaj al Caleb, filo de Jefune, kaj Afeka **54** kaj Ḥumta kaj Kiryat-Arba (tio estas estis donita parto meze de la Jehuaidoj, laŭ la Ḥebron) kaj Cior; naŭ urboj kaj iliaj vilaĝoj. **55** diro de la Eternulo al Josuo, la urbo de Arba, patro Maon, Karmel kaj Zif kaj Juta **56** kaj Jizreel kaj de Anak (tio estas Ḥebron). **14** Kaj Caleb elpelis Jokdeam kaj Zanoaḥ, **57** Kain, Gibea kaj Timna: el tie la tri filojn de Anak: Ŝeṣaj kaj Āhiman kaj dek urboj kaj iliaj vilaĝoj. **58** Ḥalḥul, Bet-Cur kaj Talmaj, la naskitojn de Anak. **15** Kaj de tie li iris al Gedor **59** kaj Maarat kaj Bet-Anot kaj Eltekon: la loĝantoj de Debir; la nomo de Debir antaŭe estis ses urboj kaj iliaj vilaĝoj. **60** Kiryat-Baal (tio estas Kiryat-Sefer). **16** Kaj Caleb diris: Kiu venkobatos Kiryat-Jearim) kaj Raba: du urboj kaj iliaj vilaĝoj. Kiryat-Seferon kaj prenos ĝin, al tiu mi donos **61** En la dezerto: Bet-Araba kaj Midin kaj Seħaħa mian filion Āhsa kiel edzinon. **17** Kaj prenis ĝin **62** kaj Nibšan kaj la Urbo de Salo kaj En-Gedi: Otniel, filo de Kenaz, frato de Caleb; kaj li donis al li sian filion Āhsa kiel edzinon. **18** Kaj kiam ses urboj kaj iliaj vilaĝoj. **63** Sed la Jebusidojn, logantojn de Jerusalem, la Jehuaidoj ne povis ĝi venis, ĝi instigis lin peti de ŝia patro kampon. forpeli; kaj la Jebusidoj restis kun la Jehuaidoj en Kaj ĝi malsupreniĝis de la azeno, kaj Caleb diris Jerusalem ĝis la nuna tago.
 al ĝi: Kio estas al vi? **19** Kaj ĝi diris: Donu al mi benon; ĉar vi donis al mi teron sudflankan, tial donu al mi ankaŭ akvofontojn. Kaj li donis al ĝi fontojn suprajn kaj fontojn malsuprajn. **20** Jen estas la posedajo de la tribo de la Jehuaidoj laŭ iliaj familioj. **21** Kaj la urboj ĉe la rando de la

16 Kaj la loto por la Jozefidoj donis: de Jordan kontraŭ Jeriho, ĉe la akvo de Jeriho, orienten, la dezerton, kiu etendiĝas de Jeriho ĝis la monto Bet-El. **2** Kaj la limo iras de Bet-El ĝis Luz, kaj transiras ĝis la limo de la Arkanoj al Atarot; **3** kaj ĝi mallevigas okcidenten al la limo de la

Jafletidoj, ĝis la limo de la malsupra Bet-Ĥoron kaj Kaj kun Ašer ili kuntuŝiĝis norde, kaj kun Isaĥar ĝis Gezer; kaj ĝi finiĝas ĉe la maro. **4** Tion ricevis oriente. **11** Ĉe Isaĥar kaj Ašer apartenis al Manase kiel posedajo Manase kaj Efraim, filo de Jozef. **Bet-Ŝean** kaj ĝiaj urbetoj, kaj Jibleam kaj ĝiaj **5** Kaj la regiono de la Efraimidoj estis laŭ iliaj urbetoj, kaj la loĝantoj de Dor kaj de ĝiaj urbetoj, familioj: la limo de ilia posedajo oriente estis de kaj la loĝantoj de En-Dor kaj de ĝiaj urbetoj, kaj Atrot-Adar ĝis la supra Bet-Ĥoron. **6** Kaj la limo la loĝantoj de Taanah kaj de ĝiaj urbetoj, kaj la iras al la maro ĉe Miĥmetat norde; kaj la limo loĝantoj de Megido kaj de ĝiaj urbetoj, kaj la turniĝas orienten ĉe Taanat-Ŝilo, kaj trapasas ĝin triobla altaĵo. **12** La filo de Manase ne povis preni orienten al Janoah. **7** Kaj ĝi malleviĝas de Janoah tiujn urbojn; kaj la Kanaanidoj plue restis en tiu al Atarot kaj Naara, kaj tuſas Jeriho, kaj finiĝas lando. **13** Sed kiiam la Izraelidoj plifortiĝis, ili faris ĉe Jordan. **8** De Tapuah la limo iras okcidenten al la Kanaanidojn tributuloj, sed ne forpelis ilin. **14** la torento Kana, kaj finiĝas ĉe la maro. Tio estas Kaj la filo de Jozef ekparolis al Josuo, dirante: Kial la posedajo de la tribo de la Efraimidoj laŭ iliaj vi donis al mi kiel posedajo nur unu lotaĵon kaj familioj; **9** kaj la urboj, kiuj estas apartigitaj por la unu parcelon, dum mi estas ja multnombra, ĉar la Efraimidoj meze de la posedajo de la Manaseidoj, Eternulo min benis? **15** Kaj Josuo diris al ili: Se vi ĉiu urbo kun iliaj vilaĝoj. **10** Kaj ili ne forpelis la estas multnombra, iru supren en la arbaron, kaj Kanaanidojn, kiuj loĝis en Gezer; kaj la Kanaanidoj elhaku al vi tie lokon en la lando de la Perizidoj restis meze de la Efraimidoj ĝis la nuna tago, kaj de la Rafaidoj; ĉar la monto de Efraim estas servante kiel tributuloj.

17 Kaj la loto donis al la tribo de Manase, ĉar li estas la unuenaskito de Jozef; al Maĥir, unuenaskito de Manase kaj patro de Gilead, ĉar li estis homo militema, estis donitaj Gilead kaj Bašan. **2** Estis donite ankaŭ al la ceteraj filoj de Manase laŭ iliaj familioj: al la filo de Abiezir kaj al la filo de Helel kaj al la filo de Asriel kaj al la filo de Ŝeħem kaj al la filo de Hefer kaj al la filo de Ŝemida. Tio estas la naskitoj de Manase, filo de Jozef, la virseksuloj, laŭ iliaj familioj. **3** Sed Celofhad, filo de Hefer, filo de Gilead, filo de

Maĥir, filo de Manase, ne havis filojn, sed nur filinojn; jen estas la nomoj de liaj filinoj: Maħla, kaj Noa, Ḵogla, Milka, kaj Tirca. **4** Kaj ili aliris al la pastro Eleazar, kaj al Josuo, filo de Nun, kaj al la estroj, dirante: La Eternulo ordonis al Moseo doni al ni posedajo meze de niaj fratoj. Kaj li donis al ili, konforme al la diro de la Eternulo, posedajo inter la fratoj de ilia patro. **5** Kaj Manase ricevis dek parcelojn, krom la lando Gileada kaj Bašana, kiu estas transe de Jordan; **6** ĉar la filinoj de Manase ricevis posedajo inter liaj filoj, kaj la lando Gileada estis por la ceteraj filoj de Manase. **7** Kaj la limo de Manase estis de Ašer ĝis Miĥmetat, kiu estas kontraŭ Ŝeħem; kaj la limo iras dekstren, al la loĝantoj de En-Tapuah. **8** Manase ricevis la landon Tapuah; sed la urbon Tapuah ĉe la limo de Manase ricevis la Efraimidoj. **9** Kaj la limo malsupreniras al la torento Kana, sude de la torento. Tiuj urboj apartenas al Efraim meze de la urboj de Manase. Kaj la limo de Manase estas norde de la torento, kaj finiĝas ĉe la maro. **10** La suda parto apartenis al Efraim, kaj la norda parto apartenis al Manase, kaj la maro estis lia limo.

Kaj la filo de Jozef ekparolis al Josuo, dirante: Kial la posedajo de la tribo de la Efraimidoj laŭ iliaj vi donis al mi kiel posedajo nur unu lotaĵon kaj familioj; **9** kaj la urboj, kiuj estas apartigitaj por la unu parcelon, dum mi estas ja multnombra, ĉar la Efraimidoj meze de la posedajo de la Manaseidoj, Eternulo min benis? **15** Kaj Josuo diris al ili: Se vi ĉiu urbo kun iliaj vilaĝoj. **10** Kaj ili ne forpelis la estas multnombra, iru supren en la arbaron, kaj Kanaanidojn, kiuj loĝis en Gezer; kaj la Kanaanidoj elhaku al vi tie lokon en la lando de la Perizidoj restis meze de la Efraimidoj ĝis la nuna tago, kaj de la Rafaidoj; ĉar la monto de Efraim estas servante kiel tributuloj.

18 Kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj kolektiĝis en Ŝilo, kaj ili starigis tie la tabernaklon de kunveno; kaj la lando estis jam submetita al ili. **2** Kaj restis inter la Izraelidoj ankorau sep triboj, al kiuj ankorau ne estis disdividita ilia hereda posedajo. **3** Kaj Josuo diris al la Izraelidoj: Ĝis kiamic vi prokrastos iri kaj ekposedi la landon, kiun donis al vi la Eternulo, Dio de viaj patroj? **4** Elektu al vi po tri homoj el ĉiu tribo, kaj mi sendos ilin, ke ili levigu kaj trairu la landon kaj priskribu ĝin laŭ ĝiaj heredaj partoj kaj venu al mi. **5** Kaj dividu ĝin en sep partojn. Jehuda restu en siaj limoj sude, kaj la domo de Jozef restu en siaj limoj norde. **6** Kaj vi disscribu la landon en sep partojn, kaj alportu al mi ĉi tien; kaj mi faros lotardon ĉi tie antaŭ la Eternulo, nia Dio. **7** La Levidoj ne havos parton inter vi, ĉar la pastrardo antaŭ la Eternulo estas ilia hereda parto; kaj Gad kaj Ruben kaj la duontribo de Manase prenis sian parton transe de Jordan, oriente, kion donis al ili Moseo, servanto de la Eternulo. **8** Kaj la viroj levigis kaj iris. Kaj Josuo ordonis al tiuj, kiuj iris priskribi la landon, dirante: Iru kaj trairu

la landon kaj priskribu ĝin kaj revenu al mi, kaj Jehudaidoj. **2** Apartenis al ili en ilia posedajo: ĉi tie mi faros al vi lotadon antaŭ la Eternulo en Beer-Ŝeba (kun Ŝeba) kaj Molada **3** kaj Ĥacar-Ŝilo. **9** Kaj la viroj foriris kaj trairis la landon Ŝual kaj Bala kaj Ecem **4** kaj Eltolad kaj Betul kaj disskribis ĝin laŭ la urboj en sep partojn en kaj Ĥorma **5** kaj Ciklag kaj Bet-Markabot kaj libro, kaj revenis al Josuo en la tenderon, al Ŝilo. Ĥacar-Susa **6** kaj Bet-Lebaot kaj Ŝaruhen: dek **10** Kaj Josuo faris al ili lotadon en Ŝilo antaŭ la tri urboj kaj iliaj vilagoj. **7** Ain, Rimon kaj Eter Eternulo, kaj Josuo dividis tie la landon por la kaj Ašan: kvar urboj kaj iliaj vilagoj. **8** Kaj ĉiu Izraelidoj laŭ iliaj partoj. **11** Kaj eliris la loto de la vilagoj, kiu estas ĉirkaŭ tiuj urboj, ĝis Baalat-tribo de la Benjamidoj, laŭ iliaj familioj; kaj la Beer, Ramat sude. Tio estas la posedajo de la limoj de ilia lotita parto estis inter la Jehudaidoj tribuo de la Simeonidoj, laŭ iliaj familioj. **9** El la kaj la Jozefidoj. **12** Kaj ilia limo norde estas de landpeco de la Jehudaidoj estis la posedajo de la Jordan, kaj la limo leviĝas al la norda flanko de Simeonidoj; ĉar la parto de la Jehudaidoj estis tro Jeriho, kaj leviĝas sur la monton okcidente, kaj granda por ili, tial la Simeonidoj ricevis posedojn finiĝas en la dezerto Bet-Aven. **13** Kaj de tie la meze de ilia posedajo. **10** Kaj la tria loto eliris limo iras al Luz, al la suda flanko de Luz (tio por la Zebulunidoj, laŭ iliaj familioj; kaj la limo estas Bet-El); kaj la limo plue iras al Atrot-Adar, de ilia posedajo estis ĝis Sarid. **11** Kaj ilia limo sur la monton, kiu estas sude de la malsupra iras ĝis la maro kaj Marala, kaj kuntuŝiĝas kun Bet-Ĥoron. **14** Kaj la limo turniĝas kaj dekliniĝas Dabešet, kaj kuntuŝiĝas kun la torrento, kiu estas okcidenten, suden de la monto, kiu estas sude antaŭ Jokneam. **12** Kaj ĝi iras returne de Sarid de Bet-Ĥoron; kaj ĝi finiĝas ĉe Kiryat-Baal (tio orienten, al la flanko de sunleviĝo, ĝis la limo de estas Kiryat-Jearim), urbo de la Jehudaidoj. Tio Kislot-Tabor; kaj ĝi iras al Dabrat, kaj leviĝas al estas la flanko okcidenta. **15** Kaj la suda flanko Jafia. **13** Kaj de tie ĝi iras orienten, al la flanko de komenciĝas de la fino de Kiryat-Jearim; kaj la limo sunleviĝo, tra Gat-Hefer kaj Et-Kacin, kaj eliras al iras okcidenten, kaj finiĝas ĉe la fonto de la akvo Rimon-Metoar kaj Nea. **14** Kaj la limo turniĝas de Neftoah. **16** Kaj la limo malleviĝas al la fino de nordo al Ĥanaton, kaj finiĝas en la valo Jiftah-la monto, kiu estas antaŭ la valo de la filo de El. **15** Kaj Katat, kaj Nahalal kaj Ŝimron kaj Jidala Hinom, kiu troviĝas en la valo Refaim norde; kaj kaj Bet-Lehem: dek du urboj kaj iliaj vilagoj. **16** ĝi iras tra la valo de Hinom al la sude flanko de la Tio estas la posedajo de la Zebulunidoj, laŭ iliaj Jebusidoj, kaj malleviĝas al En-Rogel. **17** Kaj ĝi familioj, tiuj urboj kaj iliaj vilagoj. **17** Por Isahar turniĝas de norde, kaj eliras al En-Šemeš, kaj iras eliris la kvara loto, por la Isaharidoj, laŭ iliaj al Gelilot, kiu estas kontraŭ la altaĵo Adumim; kaj familioj. **18** Kaj ilia limo estis: Jizreel kaj Kesulot ĝi malleviĝas al la ŝtono de Bohan, filo de Ruben. kaj Ŝunem **19** kaj Ĥafaraim kaj Ŝion kaj Anaħarat **18** Kaj ĝi iras preter la stepo norden, kaj malleviĝas **20** kaj Rabit kaj Kišjor kaj Abec **21** kaj Remet kaj sur la stepon. **19** Kaj la limo iras preter Bet-Ĥogla En-Ganim kaj En-Ĥada kaj Bet-Pacec. **22** Kaj la norden; kaj la limo finiĝas ĉe la golfo de la Sala limo kuntuŝiĝas al Tabor kaj Ŝāħacima kaj Bet-Maro norde, ĉe la suda fino de Jordan. Tio estas Ŝemeš; kaj ilia limo finiĝas ĉe Jordan: dek ses la limo suda. **20** Kaj Jordan limas sur la flanko urboj kaj iliaj vilagoj. **23** Tio estas la posedajo orienta. Tio estas la posedajo de la Benjamidoj de la tribo de la Isaharidoj, laŭ iliaj familioj, la laŭ ĝiaj limoj ĉirkaue, laŭ iliaj familioj. **21** Kaj urboj kaj iliaj vilagoj. **24** Kaj la kvina loto eliris la urboj de la tribo de la Benjamidoj laŭ iliaj por la tribo de la Ašeridoj, laŭ iliaj familioj. **25** familioj estis: Jeriho kaj Bet-Ĥogla kaj Emek-Kecic Kaj ilia limo estis: Ĥelkat kaj Ĥali kaj Beten kaj **22** kaj Bet-Araba kaj Cemaraim kaj Bet-El **23** kaj Ĥâsaf **26** kaj Alameleh kaj Amad kaj Mišal. Kaj Avim kaj Para kaj Ofra **24** kaj Kefer-Amona kaj ĝi kuntuŝiĝas al Karmel okcidente, kaj al Ŝiħor-Ofni kaj Geba: dek du urboj kaj iliaj vilagoj. **25** Libnat. **27** Kaj ĝi returniĝas oriente al Bet-Dagon, Gibeon kaj Rama kaj Beerot **26** kaj Micpe kaj Kefira kaj kuntuŝiĝas al Zebulun kaj al la valo Jiftah-El kaj Moca **27** kaj Rekem kaj Jirpeel kaj Tarala **28** kaj norde, al Bet-Emek kaj Neiel, kaj eliras al Kabul Cela, Elef, kaj la Jebusidoj (tio estas Jerusalem), maldekstre. **28** Kaj Ebron kaj Reħob kaj Ĥamon kaj Gibeat, Kiryat: dek kvar urboj kaj iliaj vilagoj. Tio Kana ĝis Granda Cidon. **29** Kaj la limo returniĝas estas la posedajo de la Benjamidoj, laŭ iliaj al Rama kaj al la fortikigita urbo Tiro; kaj la limo familioj.

19 Kaj la dua loto eliris por Simeon, por la tribo de la Simeonidoj, laŭ iliaj familioj. Kaj ilia posedajo estis meze de la posedajo de la

urboj kaj iliaj vilaĝoj. **32** Por la Naftaliidoj eliris de li de antaŭe. **6** Kaj li logos en tiu urbo, ĝis la sesa loto, por la Naftaliidoj, laŭ iliaj familioj. li starigos antaŭ la komunumo por juĝo, ĝis la **33** Kaj ilia limo estis de H̄elef, de la kverkaro ĉe morto de la granda pastro, kiu estos en tiu tempo. Caananim, Adami-Nekeb, kaj Jabneel, ĝis Lakum; Tiam la mortiginto reiru, kaj venu en sian urbon kaj ĝi finiĝas ĉe Jordan. **34** Kaj la limo turniĝas kaj al sia domo, en la urbon, el kiu li forkuris. **7** okcidenten al Aznot-Tabor, kaj eliras de tie al Kaj ili konsekris la urbon Kedeš en Galileo, sur H̄ukok, kaj kuntuŝiĝas al Zebulun sude, kaj al Aśer la monto de Naftali, kaj Ŝeħem, sur la monto ĝi kuntuŝiĝas okcidente, kaj al Jehuda ĉe Jordan de Efraim, kaj Kiryat-Arba (tio estas H̄ebron), oriente. **35** Kaj fortikigitaj urboj: Cidim, Cer kaj sur la monto de Jehuda. **8** Kaj transe de Jordan, H̄amat, Rakat kaj Kineret **36** kaj Adama kaj Rama oriente de Jeriho, ili donis: Becer, en la dezerto, kaj H̄acor **37** kaj Kedeš kaj Edrei kaj En-H̄acor **38** sur la ebenaĵo, de la tribo de Ruben, kaj Ramot en kaj Jiron kaj Migdal-El, H̄orem kaj Bet-Anat kaj Gilead, de la tribo de Gad, kaj Golan en Bašan, de Bet-Šemeš: dek naŭ urboj kaj iliaj vilaĝoj. **39** Tio la tribo de Manase. **9** Tiuj urboj estis destinitaj estas la posedajo de la tribo de la Naftaliidoj, laŭ por ĉiu Izraelidoj, kaj por la fremduloj, kiuj loĝas iliaj familioj, la urboj kaj iliaj vilaĝoj. **40** Por la inter ili, por ke tien povu forkuri ĉiu, kiu mortigis tribo de la Danidoj, laŭ iliaj familioj, eliris la sepa homon per eraro, kaj por ke li ne mortu de la loto. **41** Kaj la limo de ilia posedajo estis: Corea mano de sangovenĝanto, ĝis li starigos antaŭ la kaj Eſtaol kaj Ir-Šemeš **42** kaj Šaalabin kaj Ajalon komunumo.

kaj Jitla **43** kaj Elon kaj Timna kaj Ekron **44** kaj Elteke kaj Gibeton kaj Baalat **45** kaj Jehud kaj Bene-Berak kaj Gat-Rimon **46** kaj Me-Jarkon kaj Rakon, kun la limo apud Jafo. **47** Kaj tie finiĝas la limo de la Danidoj. Kaj la Danidoj iris kaj militis kontraŭ Lešem, kaj prenis ĝin kaj batis ĝin per glavo, kaj ekposedis ĝin kaj enloĝiĝis en ĝi, kaj donis al Lešem la nomon Dan, laŭ la nomo de Dan, ilia patro. **48** Tio estas la posedajo de la tribo de la Danidoj, laŭ iliaj familioj, tiuj urboj kaj iliaj vilaĝoj. **49** Kaj ili finis la dividadon de la lando laŭ ĝiaj limoj; kaj la Izraelidoj donis al Josuo, filo de Nun, hereden posedajojn inter si. **50** Laŭ la ordono de la Eternulo ili donis al li la urbon, kiun li petis, Timnat-Serāh sur la monto de Efraim; kaj li konstruis la urbon kaj logis en ĝi. **51** Tio estas la posedajoj, kiujn la pastro Eleazar, kaj Josuo, filo de Nun, kaj la familiestroj disdividis al la triboj de la Izraelidoj laŭ loto, en Ŝilo, antaŭ la Eternulo, antaŭ la pordo de la tabernaklo de kunveno. Kaj ili finis la dividadon de la lando.

20 Kaj la Eternulo ekparolis al Josuo, dirante:

2 Diru al la Izraelidoj jene: Arangū al vi la urbojn de rifuĝo, pri kiuj Mi parolis al vi per Moseo, **3** por ke tien povu forkuri mortiginto, kiu mortigis homon per eraro kaj ne sciante; **4** Kaj li forkuros al unu el tiuj urboj, kaj starigos antaŭ la pordego de la urbo, kaj rakontos al la plejaĝuloj de tiu urbo sian aferon; kaj ili estu ĉe vi rifuĝejo kontraŭ venĝanto pro sango. **5** Kaj kiam la mortiginton en liajn manojn; **6** Kaj senintence li mortiginton en liajn manojn; **7** Ĉar senintence li mortiginton en liajn manojn; **8** Kaj li starigos antaŭ la pordego de la urbo, kaj donos lin en la urbon al si, kaj donos oni donis la urbon de Arba, patro de Anak (tio al li lokon, por ke li loĝu ĉe ili. **9** Kaj iki la mortiginton en liajn manojn; **10** Al la filoj de Aaron el la familioj de la Kehatidoj, oni donis la urbon de Arba, patro de Anak (tio al ili estas, la urbon H̄ebron), sur la monto de Jehuda, sangovenĝanto postkuros lin, ili ne transdonu la kaj ĝiajn suburbajojn ĉirkaŭ ĝi. **11** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **12** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **13** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **14** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **15** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **16** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **17** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **18** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **19** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **20** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **21** Kaj la familiestroj de la Levidoj aliris al la pastro Eleazar, kaj al Josuo, filo de Nun, kaj al la familiestroj de la triboj de la Izraelidoj, **22** kaj ekparolis al ili en Ŝilo, en la lando Kanaana, dirante: La Eternulo ordonis per Moseo doni al ni urbojn por loĝi, kaj iliajn ĉirkauaĵojn por niaj brutoj. **23** Tiam la Izraelidoj donis al la Levidoj el siaj posedajoj, konforme al la ordono de la Eternulo, tiujn urbojn kaj iliajn ĉirkauaĵojn. **24** Kaj eliris la loto por la familio de la Kehatidoj; kaj al la filoj de la pastro Aaron, el la Levidoj, estis donitaj de la tribo de Jehuda kaj de la tribo de la Simeonidoj kaj de la tribo de Benjamen, per loto, dek tri urboj. **25** Kaj al la ceteraj filoj de Kehat estis donitaj de la familioj de la tribo de Efraim kaj de la tribo de Dan kaj de la duontribo de Manase, per loto, dek urboj. **26** Kaj al la filoj de Geršon estis donitaj de la familioj de la tribo de Isahar kaj de la tribo de Aśer kaj de la tribo de Naftali kaj de la duontribo de Manase en Bašan, per loto, dek tri urboj. **27** Al la filoj de Merari, laŭ iliaj familioj, estis donitaj de la tribo de Ruben kaj de la tribo de Gad kaj de la tribo de Zebulun dek du urboj. **28** Kaj la Izraelidoj donis al la Levidoj per loto tiujn urbojn kaj iliajn ĉirkauaĵojn, kiel de la tribo de la Jehuaidoj kaj de la tribo de la Simeonidoj tiujn urbojn, kies nomojn ili difinis. **29** Al la filoj de Aaron el la familioj de la Kehatidoj, el la Levidoj — ĉar ilia estis la loto unua — **30** al ili oni donis la urbon de Arba, patro de Anak (tio estas, la urbon H̄ebron), sur la monto de Jehuda, kaj ĝiajn suburbajojn ĉirkaŭ ĝi. **31** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **32** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **33** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **34** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **35** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **36** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **37** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **38** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **39** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **40** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **41** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **42** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **43** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **44** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **45** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **46** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **47** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **48** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **49** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn; **50** Kaj la kampon mortiginton en liajn manojn;

de la pastro Aaron oni donis la urbon de rifuĝo por mortiginto Ramot en por mortiginto Ĥebron kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Libna kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **14** kaj Jatir kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **15** kaj Ĥolon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Debir kaj **16** kaj Ain kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, la Merariidoj, kaj Juta kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, Bet-Ŝemeš kaj ĝiajn la familioj de la Levidoj, estis dek du. **17** La ĉirkaŭaĵojn: naŭ urbojn de tiuj du triboj. **18** Kaj de Benjamen: Gibeon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, posedaĵoj de la Izraelidoj estis kvardek ok urboj Geba kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **19** Anatot kaj ĝiajn kaj iliaj ĉirkaŭaĵoj; tiel estis kun ĉiuj tiuj urboj. **20** Kaj por la familioj de la Kehatidoj, la Levidoj, la restintaj el la pastroj, estis dek tri urboj kaj iliaj ĉirkaŭaĵoj. **21** Kaj oni donis al ĉio, kion Li ĵuris al iliaj patroj; kaj ili **22** kaj Ĝerimia kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, sur la monto de Efraim, kaj Gezer kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **23** kaj de la tribo de Dan: Elteke kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, Gibeton kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **24** Ajalon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, Gat-Rimon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: kvar urbojn. **25** Kaj de la duontribo de Manase: Taanâh kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Gat-Rimon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: du urbojn. **26** La nombro de ĉiuj urboj kun iliaj ĉirkaŭaĵoj por la familioj de la restintaj Kehatidoj estis dek. **27** Kaj al la Geršonidoj, el la familioj de la Levidoj, oni donis de la duontribo de Manase la rifuĝurbon por mortiginto Golan en Bašan kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Beeštera kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: du urbojn. **28** Kaj de la tribo de Isaħar: Kišjon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, Dabrat kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **29** Jarmut kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, En-Ganim kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: kvar urbojn. **30** Kaj de la tribo de Aśer: Mišal kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, Abdon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **31** Ḧelkat kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Reħob kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: kvar urbojn. **32** Kaj de la tribo de Naftali: la rifuĝurbon por mortiginto Kedeš en Galileo kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Ḥamot-Dor kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Kartan kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: tri urbojn. **33** La nombro de ĉiuj urboj de la Geršonidoj, laŭ iliaj familioj, estis dek tri urboj kaj iliaj ĉirkaŭaĵoj. **34** Kaj al la familioj de la Merariidoj, la ceteraj Levidoj, oni donis de la tribo de Zebulun: Jokneam kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, Karta kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **35** Dimna kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, Nahalal kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: kvar urbojn. **36** Kaj de la tribo de Ruben: Becer kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Jahac kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **37** Kedemot kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Mefaat kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: kvar urbojn. **38** Kaj de la tribo de Gad: la rifuĝurbon por mortiginto Ramot en Gilead kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, kaj Maḥānaim kaj **39** Ḫešbon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: kune kvar urbojn. **40** La nombro de ĉiuj urboj, kiujn lote ricevis ĝiajn ĉirkaŭaĵojn, **41** La ĉirkaŭaĵojn: naŭ urbojn de la Levidoj, estis dek du. **42** Tiuj urboj estis ĉiuj urboj ĉirkaŭaĵojn, kaj Almon kaj ĝiajn ĉirkaŭaĵojn: kvar kun ĝiaj ĉirkaŭaĵoj; tiel estis kun ĉiuj tiuj urboj. **43** Kaj la Eternulo donis al la Izraelidoj la tutan landon, kiun doni Li ĵuris al iliaj patroj; kaj ili **44** kaj la Eternulo restintaj el la Kehatidoj, la Levidoj, ekposedis ĝin kaj enloĝiĝis en ĝi. **45** Ne mankis eĉ unu vorto el ĉiuj bonaj manojn. **46** Ne mankis eĉ unu vorto el ĉiuj bonaj vortoj, kiujn la Eternulo diris al la domo de Izrael; kvar urbojn. **47** Tiam Josuo alvokis la Rubenidojn kaj la Gadidojn kaj la duontribon de Manase; **2** kaj li diris al ili: Vi plenumis ĉion, kion ordonis al vi Moseo, servanto de la Eternulo, kaj vi obeis mian vocon en ĉio, kion mi ordonis al vi. **3** Vi ne forlasis viajn fratojn dum longa tempo ĝis nun, kaj vi plenumis la deciditajon laŭ la ordono de la Eternulo, via Dio. **4** Nun la Eternulo, via Dio, donis ripozon al viaj fratoj, kiel Li diris al ili; turnu do vin nun, kaj iru al viaj tendoj sur la teron de via posedaĵo, kiun donis al vi Moseo, servanto de la Eternulo, transe de Jordan. **5** Sed forte penu plenumi la ordonojn kaj la instruon, kiujn donis al vi Moseo, servanto de la Eternulo, por ami la Eternulon, vian Dion, kaj iri laŭ ĉiuj Laj vojoj kaj observi Liajn ordonojn kaj alfortiki ĝi al Li kaj servi al Li per via tuta koro kaj per via tuta animo. **6** Kaj Josuo benis ilin kaj forliberigis ilin; kaj ili iris al siaj tendoj. **7** Kaj al unu duono de la tribo de Manase Moseo donis posedaĵon en Bašan, kaj al la dua duono Josuo donis posedaĵon kun iliaj fratoj transe de Jordan, okcidente. Kaj kiam Josuo forliberigis ilin al iliaj tendoj, li benis ilin. **8** Kaj li diris al ili jene: Kun granda riĉaĵo vi reiras nun al viaj tendoj, kaj kun tre granda brutaro, kun arĝento kaj kun oro kaj kun kupro kaj kun fero, kaj kun tre multe da vestoj; dividu la militakiron, kiun vi ricevis de viaj malamikoj, kun viaj fratoj. **9** Kaj turniĝis la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase, kaj foriris de la Izraelidoj el Ŝilo, kiu estas en la lando Kanaana, por iri en la landon Gilead, en la landon

de ilia posedajo, kiun ili ekposedis lau la ordono la Eternulo. Kaj tiamaniere viaj filoj malhelpus de la Eternulo per Moseo. **10** Kaj ili venis en niajn filojn respekti la Eternulon. **26** Tial ni diris: la distriktojn ĉe Jordan, kiuj estas en la lando Ni konstruu al ni altaron, ne por brulofero nek Kanaana; kaj la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la por aliaj oferoj, **27** sed nur por ke ĝi estu atesto duontribo de Manase konstruis tie altaron ĉe inter ni kaj vi kaj inter niaj estontaj generacioj, Jordan, altaron grandan kaj bonaspektan. **11** Kaj ke ni havas la rajton fari servon al la Eternulo aŭdis la Izraelidoj: Jen la Rubenidoj kaj la Gadidoj antaŭ Li per niaj bruloferoj kaj per niaj buĉoferoj kaj la duontribo de Manase konstruis altaron apud kaj per niaj pacoferoj, kaj por ke ne diru viaj filoj la lando Kanaana, en la distriktoj de Jordan, sur la morgaŭ al niaj filoj: Vi ne havas parton en la flanko de la Izraelidoj. **12** Kaj kiam la Izraelidoj Eternulo. **28** Kaj ni pensis: Se ili diros tion al ni kaj tion aŭdis, tiam la tutu komunumo de la Izraelidoj al niaj estontaj generacioj, tiam ni diros: Vidu la kolektiĝis en Ŝilo, por iri kontraŭ ilin milite. **13** Kaj similaĵon de la altaro de la Eternulo, kiun faris la Izraelidoj sendis al la Rubenidoj kaj la Gadidoj niaj patroj, ne por brulofero nek por buĉofero, sed kaj la duontribo de Manase en la landon Gilead nur kiel ateston inter ni kaj vi. **29** Malproksima de Pineħason, filon de la pastro Eleazar, **14** kaj kun li ni estas la deziro ribeli kontraŭ la Eternulo kaj dek ĉefojn, po unu ĉefo el tribo, el ĉiu triboj de defali hodiaŭ de la Eternulo, konstrui altaron por Izrael; kaj ĉiu el ili estis estro de patrodomo inter brulofero, por farunofero kaj por buĉofero, krom la miloj de Izrael. **15** Kaj ili venis al la Rubenidoj la altaro de la Eternulo, nia Dio, kiu estas antaŭ kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase en la Lia tabernaklo. **30** Kaj la pastro Pineħas, kaj la landon Gilead, kaj ekarolis al ili, dirante: **16** ĉefoj de la komunumo, kaj la milestroj de Izrael, Tiel diras la tutu komunumo de la Eternulo: Kio kiuj estis kun li, aŭdis la vortojn, kiujn diris la estas ĉi tiu krimo, kiun vi faris kontraŭ la Dio Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la Manaseidoj, kaj de Izrael, fortuniĝinte hodiaŭ de la Eternulo, tio plaĉis al ili. **31** Kaj la pastro Pineħas, filo de konstruinte al vi altaron kaj ribelante hodiaŭ Eleazar, diris al la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj kontraŭ la Eternulo? **17** Ĉu ne sufiĉas al ni la krimo la Manaseidoj: Nun ni scias, ke la Eternulo estas pri Peor, de kiu ni ne puriĝis ĝis la nuna tago kaj inter ni, ĉar vi ne faris kontraŭ la Eternulo tiun pro kiu trafis frapo la komunumon de Izrael? **18** krimon; vi savis la Izraelidojn kontraŭ la mano Kaj vi fortuniĝas nun de la Eternulo! estos tiel: de la Eternulo. **32** Kaj la pastro Pineħas, filo de hodiaŭ vi ribelas kontraŭ la Eternulo, kaj morgaŭ Eleazar, kaj la ĉefoj reiris de la Rubenidoj kaj la Li koleros kontraŭ la tutu komunumo de Izrael. **19** Gadidoj el la lando Gilead en la landon Kanaanan, Se la lando de via posedaĵo ŝajnas al vi malpura, al la Izraelidoj, kaj alportis al ili respondon. **33** Kaj tiam transiru en la landon de la posedaĵo de la tio plaĉis al la Izraelidoj; kaj la Izraelidoj benis Eternulo, en kiu staras la loĝejo de la Eternulo, kaj Dion, kaj ne havis plu la intencion iri kontraŭ prenu posedaĵon inter ni; sed kontraŭ la Eternulo ilin milite, por ruinigi la landon, en kiu loĝis la ne ribelu, kaj kontraŭ ni ne ribelu, konstruante al Rubenidoj kaj la Gadidoj. **34** Kaj la Rubenidoj kaj vi altaron krom la altaro de la Eternulo, nia Dio. la Gadidoj donis nomon al la altaro: ke ĝi estu atesto inter ni, ke la Eternulo estas la Dio.

20 Jen, Ahān, filo de Zeraḥ, faris krimon koncerne la anatemitaĵon, kaj la kolero estis kontraŭ la tutu komunumo de Izrael, kaj ne li sola mortis pro sia krimo. **21** Kaj respondis la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase, kaj diris al la milestroj de Izrael: **22** Dio de la dioj, la Eternulo, Dio de la dioj, la Eternulo, Li scias, kaj Izrael sciu; se ni agis pro ribelo aŭ por defali de la Eternulo, tiam Li ne helpu nin hodiaŭ. **23** Se ni konstruis al ni la altaron por tio, ke ni defali de la Eternulo, aŭ ke ni alportu sur ĝi bruloferon kaj farunoferon, aŭ ke ni faru sur ĝi pacoferojn, tiam la Eternulo nin punu. **24** Ni faris tion pro zorgo pri tio, ke morgaŭ ne diru viaj filoj al niaj filoj: Kion komunan vi havas kun la Eternulo, Dio de Izrael? **25** kiel limon inter ni kaj vi, Rubenidoj kaj Gadidoj, la Eternulo metis Jordanon; vi ne havas parton en

23 Longan tempon post kiam la Eternulo donis al Izrael ripozon kontraŭ ĉiu iliaj malamikoj cirkau, Josuo maljunigis, atingis profundan agon. **2** Tiam Josuo alvokis la tutan Izrael, iliajn plejaĝulojn kaj ĉefojn kaj juĝistojn kaj observistojn, kaj diris al ili: Mi maljunigis, mi atingis profundan agon. **3** Kaj vi vidis ĉion, kion faris la Eternulo, via Dio, al ĉiu tiuj popoloj antaŭ vi; ĉar la Eternulo, via Dio, mem batalis por vi. **4** Vidu, mi dividis por vi lote tiujn restintajn popolojn, kiel posedaĵon por viaj triboj, komencante de Jordan, kaj ĉiujn popolojn, kiujn mi ekstermis, ĝis la Granda Maro, kie subiras la suno. **5** Kaj la Eternulo, via Dio, forpuĝos ilin de antaŭ vi kaj forpelos ilin de antaŭ vi; kaj vi ekposedos ilian landon, kiel diris al vi la Eternulo,

via Dio. **6** Penu do bone, ke vi observu kaj plenumu **6** Kaj Mi elkondukis viajn patrojn el Egiptujo; ĉion, skribitan en la libro de instruo de Moseo, kaj vi venis al la maro. Kaj la Egiptoj postkuras ne forkliniĝante de ĝi dekstren nek maldekstren, viajn patrojn per ĉaroj kaj rajdantoj ĝis la Ruĝa **7** ne komunikiĝante kun tiuj popoloj, kiuj restis Maro. **7** Kaj ili ekkriis al la Eternulo, kaj Li aperigis kun vi; kaj la nomon de iliaj dioj ne citu, kaj mallumon inter vi kaj la Egipto, kaj venigis sur ne ĵuro per ili, kaj ne servu al ili, kaj ne adoru ilin la maron kaj kovris ilin. Kaj viaj okuloj vidis, ilin; **8** nur al la Eternulo, via Dio, alfortikiĝu, kion Mi faris en Egiptujo; kaj vi loĝis en la dezerto kiel vi faris ĝis la nuna tago. **9** Kaj la Eternulo dum longa tempo. **8** Kaj Mi venigis vin al la lando forpelis de antaŭ vi popolojn grandajn kaj fortajn; de la Amoridoj, kiuj loĝas transe de Jordan, kaj kaj neriu rezistis antaŭ vi ĝis la nuna tago. **10** ili militis kontraŭ vi; kaj Mi transdonis ilin en Unu el vi forpelas milon; ĉar la Eternulo, via Dio, viajn manojn, kaj vi ekposedis ilian landon, kaj Mi mem batalas por vi, kiel Li diris al vi. **11** Gardu ekstermis ilin antaŭ vi. **9** Kaj levigis Balak, filo de do bone viajn animojn, por ami la Eternulon, Cipor, reĝo de Moab, kaj militis kontraŭ Izrael, kaj vian Dion. **12** Ĉar se vi forkliniĝos, kaj aliĝos al sendis kaj alvokis Bileamon, filon de Beor, por tiuj restintaj popoloj, kiuj restis kun vi, kaj vi malbeni vin. **10** Sed Mi ne volis aŭskulti Bileamon; boparenciĝos kun ili, kaj vi iros al ili kaj ili al kaj li benis vin, kaj Mi savis vin el liaj manoj. **11** Kaj vi: **13** tiām sciu, ke la Eternulo, via Dio, ne plu vi transiris Jordanon kaj venis al Jeriĥo; kaj militis forpelos tiujn popolojn de antaŭ vi; kaj ili fariĝos kontraŭ vi la loĝantoj de Jeriĥo, la Amoridoj kaj por vi kaptilo kaj reto, kaj vi po por viaj flankoj, la Perizidoj kaj la Kanaanidoj kaj la Hētidoj kaj kaj pikilo por viaj okuloj, ĝis vi forpereos de sur la Girgašidoj, la Hividoj kaj la Jebusidoj; sed Mi tiu bona tero, kiun donis al vi la Eternulo, via transdonis ilin en viajn manojn. **12** Kaj Mi sendis Dio. **14** Nun mi ekiras hodiaŭ la vojon de la tuta antaŭ vi krabrojn, kaj ili forpelis de vi la du reĝojn mondo; kaj vi sciu per via tuta koro kaj per via de la Amoridoj; ne per via glavo, kaj ne per via tuta animo, ke ne restis neplenumita eĉ unu vorto pafarko. **13** Kaj Mi donis al vi landon, pri kiu vi ne el ĉiu bonaj vortoj, kiujn la Eternulo, via Dio, laboris, kaj urbojn, kiujn vi ne konstruis, kaj vi diris pri vi; ĉio plenumiĝis por vi, ne mankis el ĝi logas en ili; de vinbergardenoj kaj olivarboj, kiujn eĉ unu vorto. **15** Sed kiel plenumiĝis por vi ĉiu vi ne plantis, vi mangas. **14** Timu do la Eternulon, bonaj vortoj, kiujn la Eternulo, via Dio, diris al vi, kaj servu al Li fidele kaj vere; kaj forpuŝu la diojn, tiel la Eternulo venigos sur vin ĉion malbonan, ĝis al kiuj servis viaj patroj transe de la Rivero kaj en Li ekstermos vin de sur tiu bona tero, kiun donis Egiptujo, kaj servu al la Eternulo. **15** Sed se ne al vi la Eternulo, via Dio. **16** Se vi malobeos la plaĉas al vi servi al la Eternulo, tiam elektu al vi interligon de la Eternulo, via Dio, kiun Li starigis hodiaŭ, al kiu vi volas servi: ĉu al la dioj, al kiuj kun vi, kaj vi iros kaj servos al aliaj dioj kaj adoros servis viaj patroj, kiuj loĝis transe de la Rivero, ĉu ilin: tiam ekflamos kontraŭ vin la kolero de la Eternulo, kaj vi forpereos rapide de sur la bona al la dioj de la Amoridoj, en kies lando vi logas; sed mi kaj mia domo servos al la Eternulo. **16**

24 Kaj Josuo kunvenigis ĉiujn tribojn de Izrael en Ŝēhemon, kaj alvokis la plejaĝulojn de Izrael kaj iliajn ĉefojn kaj jugiștojn kaj observistojn; kaj ili starigis antaŭ Dio. **2** Kaj Josuo diris al la tuta popolo: Tiel diris la Eternulo, Dio de Izrael: Transe de la Rivero loĝis viaj patroj en la tempo antikva, Teraĥ, patro de Abraham kaj patro de Nāhor; kaj ili servis al aliaj dioj. **3** Sed Mi prenis vian patron Abraham de trans la Rivero kaj kondukis lin tra la tuta lando Kanaana, kaj Mi multigis lian idaron, kaj Mi donis al li Isaakon. **4** Kaj Mi donis al Isaak Jakobon kaj Esavon; kaj Mi donis al Esav la monto Seir, ke li posedu ĝin; sed Jakob kaj liaj filoj foriris en Egiptujon. **5** Kaj Mi sendis Moseon kaj Aarono, kaj frapis Egiptujon, kiel Mi faris inter ili; kaj poste Mi elkondukis vin.

Kaj Josuo diris al la popolo: Vi estas atestantoj pri vi, ke vi elektis al vi la Eternulon, por servi al Li. Kaj ili respondis: Ni estas atestantoj. **23** Nun forpuſu do la fremdajn diojn, kiuuj estas inter vi, kaj turnu vian koron al la Eternulo, Dio de Izrael. **24** Kaj la popolo diris al Josuo: Al la Eternulo, nia Dio, ni servos, kaj Lian voĉon ni obeos. **25** Kaj Josuo faris interligon kun la popolo en tiu tago, kaj donis al ĝi leĝojn kaj regulojn en Ŝeħem. **26** Kaj Josuo skribis tiujn vortojn en la libron de instruo de Dio, kaj li prenis grandan ŝtonon, kaj starigis ĝin tie sub la kverko, kiu estis apud la sanktejo de la Eternulo. **27** Kaj Josuo diris al la tutu popolo: Jen ĉi tiu ŝtono estos por ni atestanto; ĉar ĝi aŭdis ĉiujn vortojn de la Eternulo, kiuujn Li diris al ni; kaj ĝi estu atestanto pri vi, por ke vi ne forneu vian Dion. **28** Kaj Josuo forliberigis la popolon, ĉiun al lia posedaĵo. **29** Post tiu okazintaĵo mortis Josuo, filo de Nun, servanto de la Eternulo, havante la aĝon de cent dek jaroj. **30** Kaj oni enterigis lin inter la limoj de lia posedaĵo en Timnat-Seraĥ, kiu estas sur la monto de Efraim, norde de la monto Gaaš. **31** Kaj Izrael servis al la Eternulo dum la tutu vivo de Josuo, kaj dum la tutu vivo de la plejaĝuloj, kiuuj vivis longe post Josuo, kaj kiuuj sciis ĉiujn farojn de la Eternulo, kiuujn Li faris al Izrael. **32** Kaj la ostojn de Jozef, kiuujn la Izraelidoj kunportis el Egiptujo, oni enterigis en Ŝeħem, sur la kampoparto, kiun Jakob aĉetis de la filoj de Hamor, patro de Ŝeħem, pro cent kesitoj, kaj kiu fariĝis posedaĵo de la filoj de Jozef. **33** Kaj Eleazar, filo de Aaron, mortis; kaj oni enterigis lin sur la monteto de Pineħas, lia filo, la monteto, kiu estis donita al li sur la monto de Efraim.

Jugistroj

1 Post la morto de Josuo la Izraelidoj demandis la Eternulon, dirante: Kiu el ni plej antaŭe devas iri kontraŭ la Kanaanidojn, por militi kontraŭ ili? **2** Kaj la Eternulo diris: Jehuda iros; jen Mi transdonas la landon en liajn manojn. **3** Tiam Jehuda diris al sia frato Simeon: Iru kun mi en mian sorton, kaj ni militos kontraŭ la Kanaanidoj; kaj mi ankaŭ iros kun vi en vian sorton. Kaj Simeon iris kun li. **4** Kaj Jehuda iris, kaj la Eternulo transdonis en liajn manojn la Kanaanidojn kaj la Perizidojn; kaj ili batis el ili en Bezek dek mil homojn. **5** Kaj ili renkontis Adoni-Bezekon en Bezek kaj batalis kontraŭ li kaj venkobatis la Kanaanidojn kaj la Perizidojn. **6** Kaj Adoni-Bezek forkuris; sed ili postkuris lin kaj kaptis lin kaj dehakis la dikfingrojn de liaj manoj kaj piedoj. **7** Kaj Adoni-Bezek diris: Sepdek reĝoj kun dehakita dikfingro de la manoj kaj piedoj kolektadis panrestaĵojn sub mia tablo; kiel mi agis, tiel Dio repagis al mi. Kaj oni venigis lin en Jerusalemon, kaj li mortis tie. **8** Kaj la Jehudaidoj militis kontraŭ Jerusalem kaj prenis ĝin kaj venkobatis ĝin per glavo, kaj la urbon ili forbrulis. **9** Poste la Jehudaidoj iris, por militi kontraŭ la Kanaanidoj, kiuj loĝis sur la monto kaj en la suda regiono kaj sur la malaltaĵo. **10** Kaj Jehuda iris al la Kanaanidoj, kiuj loĝis en Hebron (la nomo de Hebron antaŭe estis Kiryat-Arba), kaj venkobatis Ŝešajon kaj Ahimanon kaj Talmajon. **11** Kaj de tie li iris al la loĝantoj de Debir (la nomo de Debir antaŭe estis Kiryat-Sefer). **12** Kaj Caleb diris: Kiu venkobatos Kiryat-Seferon kaj prenos ĝin, al tiu mi donos mian filinon Ahsa kiel edzinon. **13** Kaj prenis ĝin Otniel, filo de Kenaz, la pli junu frato de Caleb; kaj li donis al li sian filinon Ahsa kiel edzinon. **14** Kaj kiam ŝi venis, ŝi instigis lin peti de ŝia patro kampon. Kaj ŝi malsuprenigis de la azeno; kaj Caleb diris al ŝi: Kio estas al vi? **15** Kaj ŝi diris al li: Donu al mi benon; ĉar vi donis al mi teron sudflankan, tial donu al mi ankaŭ akvofontojn. Kaj Caleb donis al ŝi fontojn suprajn kaj fontojn malsuprajn. **16** Kaj la idoj de la Kenido, bofrato de Moseo, iris el la urbo de Palmoj kun la idoj de Jehuda en la dezerton de Jehuda, kiu estas sude de Arad; kaj ili venis kaj ekloĝis kune kun la popolo. **17** Kaj Jehuda iris kun sia frato Simeon, kaj ili venkobatis la Kanaanidojn, kiuj loĝis en Cefat, kaj detruis ĝin, kaj donis al la urbo la nomon Ĥorma. **18** Kaj Jehuda prenis la urbojn Gaza kun ĝiaj limoj kaj Aškelon kun ĝiaj limoj kaj Ekron kun ĝiaj limoj. **19** Kaj la Eternulo estis

kun Jehuda, kaj li ekposedis la monton. Sed li ne povis forpeli la loĝantojn de la valo, ĉar ili havis ferajn ĉarojn. **20** Kaj oni donis al Kaleb Hebronon, kiel diris Moseo; kaj li elpelis el tie la tri filojn de Anak. **21** Sed la Jebusidojn, kiuj loĝis en Jerusalem, la Benjamenojn ne elpelis; kaj la Jebusidoj loĝis kun la Benjamenoj en Jerusalem ĝis la nuna tago. **22** Kaj iris ankaŭ la Jozefidoj al Bet-El; kaj la Eternulo estis kun ili. **23** Kaj la Jozefidoj esplorrigardis Bet-Elon (la nomo de la urbo antaŭe estis Luz). **24** Kaj la esplorrigardantoj vidis viron, irantan el la urbo, kaj ili diris al li: Montru al ni la eniron en la urbon, kaj ni faros al vi favoraĵon. **25** Kaj li montris al ili la eniron en la urbon, kaj ili venkobatis la urbon per glavo; sed tiun viron kaj lian tutan familion ili forliberigis. **26** Kaj la viro iris en la landon de la fietidoj, kaj konstruis urbon, kaj donis al ĝi la nomon Luz; tia estas ĝia nomo ĝis la nuna tago. **27** Kaj Manase ne ekposedis la urbojn Bet-Ŝean kun ĝiaj urbetoj kaj Taanaħ kun ĝiaj urbetoj, kaj la loĝantojn de Dor kaj de ĝiaj urbetoj kaj la loĝantojn de Jibleam kaj de ĝiaj urbetoj kaj la loĝantojn de Megido kaj de ĝiaj urbetoj; kaj la Kanaanidoj plue loĝis en tiu lando. **28** Kiam Izrael fortigis, li faris la Kanaanidojn tributuloj, sed ne elpelis ilin. **29** Kaj Efraim ne elpelis la Kanaanidojn, kiuj loĝis en Gezer; kaj la Kanaanidoj loĝis inter li en Gezer. **30** Zebulun ne forpelis la loĝantojn de Kitron, nek la loĝantojn de Nahalol; kaj la Kanaanidoj loĝis inter li, kaj fariĝis tributuloj. **31** Ašer ne forpelis la loĝantojn de Ako, nek la loĝantojn de Cidon, nek de Aħlab, nek de Aħzib, nek de Ħelba, nek de Afek, nek de Reħob. **32** Kaj la Ašeridoj loĝis meze de la Kanaanidoj, loĝantoj de la lando; ĉar ili ne forpelis ilin. **33** Naftali ne forpelis la loĝantojn de Bet-Šemeš, nek la loĝantojn de Bet-Anat; kaj li loĝis meze de la Kanaanidoj, loĝantoj de la lando; kaj la loĝantoj de Bet-Šemeš kaj de Bet-Anat fariĝis liaj tributuloj. **34** Kaj la Amoridoj premis la Danidojn sur la monton, ne permesante al ili malsupreniri en la valon. **35** Kaj la Amoridoj plue loĝis sur la monto Ĥeres, en Ajalon kaj en Ŝaalbim; sed la mano de la Jozefidoj pezis sur ili, kaj ili fariĝis tributuloj. **36** Kaj la limo de la Amoridoj estis de la loko, kie leviĝas Akrabim, de Sela pli alten.

2 Kaj venis anĝelo de la Eternulo el Gilgal al Bohim, kaj diris: Mi elkondukis vin el Egiptujo, kaj venigis vin en la landon, pri kiu Mi juris al viaj patroj, kaj Mi diris: Mi neniam rompos Mian interligon kun vi; 2 sed vi ne faru interligon kun la loĝantoj de ĉi tiu lando, iliajn altarojn detruu. Sed vi ne obeis Mian voĉon; kial vi tion faris?

3 Tial Mi diras: Mi ne forpelos ilin de vi, kaj ili ankaŭ forpelos de ili neniu el la popoloj, kiujn estos por vi kaptilo, kaj iliaj dioj estos por vi restigis Josuo, kiam li mortis; **22** por elprovi per falilo. **4** Kaj kiam la anĝelo de la Eternulo parolis ili Izraelon, ĉu ili observos la vojon de la Eternulo tiujn vortojn al ĉiu Izraelidoj, la popolo levis kaj iros ĝin, kiel observis iliaj patroj, aŭ ne. **23** Kaj sian voĉon kaj ploris. **5** Kaj ili donis al tiu loko la Eternulo restigis tiujn popolojn, kaj ne rapidis la nomon Bohim. Kaj ili tie buĉis oferojn al la elpeli ilin, kaj ne transdonis ilin en la manojn de Eternulo. **6** Kaj Josuo forliberigis la popolon, kaj la Josuo.

Izraelidoj iris ĉiu al sia hereda parto, por ekposedi la landon. **7** Kaj la popolo servis al la Eternulo dum la tuta vivo de Josuo, kaj dum la tuta vivo de la plejaĝuloj, kiu vivis longe post Josuo, kaj kiu vidis ĉiujn grandajn farojn de la Eternulo, kiu Li faris al Izrael. **8** Kaj mortis Josuo, filo de Nun, servanto de la Eternulo, en la aĝo de cent dek jaroj. **9** Kaj oni enterigis lin inter la limoj de lia posedajo en Timnat-ħeres, sur la monto de Efraim, norde de la monto Gaaš. **10** Kaj ankaŭ tiu tutaj generacioj alkolektiĝis al siaj patroj; kaj aperis post ili generacioj aliaj, kiu ne konis la Eternulon, nek la farojn, kiu Li faris al Izrael. **11** Kaj la Izraelidoj faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj servis al Baaloj. **12** Kaj ili forlasis la Eternulon, Dion de iliaj patroj, kiu elkondukis ilin el la lando Egipta, kaj ili sekvis aliajn diojn, el la dioj de la popoloj, kiu estis ĉirkaŭ ili, kaj ili adoris ilin, kaj kolerigis la Eternulon. **13** Kaj ili forlasis la Eternulon, kaj servis al Baal kaj al Astar. **14** Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li transdonis ilin en la manojn de rabistoj, kiu prirabis ilin, kaj Li vendis ilin en la manojn de iliaj malamikoj ĉirkaue; kaj ili ne povis plu sin teni antaŭ siaj malamikoj. **15** Kien ajn ili iris, la mano de la Eternulo estis kontraŭ ili por malbono, kiel la Eternulo diris kaj kiel la Eternulo juris al ili; kaj ili estis tre premataj. **16** Kaj la Eternulo starigis juĝistojn, kiu savis ilin el la manoj de iliaj rabintoj; **17** tamen ankaŭ la juĝistojn ili ne obeis, sed ili malĉastis kun aliaj dioj kaj adoris ilin, rapide dekliniĝis de la vojo, kiu iris iliaj patroj, obeante la ordonojn de la Eternulo; ili tiel ne agis. **18** Kaj kiam la Eternulo starigis por ili juĝistojn, kaj la Eternulo estis kun la juĝisto, kaj savadis ilin el la manoj de iliaj malamikoj dum la tuta vivo de la juĝisto, ĉar la Eternulo kompatis ilin, kiam ili ĝemis pro siaj turmentantoj kaj premantoj: **19** tiam, apenaŭ la juĝisto mortis, ili denove fariĝis pli malbonaj ol iliaj patroj, sekvante aliajn diojn, servante al ili, kaj adorante ilin. Ili ne dekliniĝis de siaj faroj kaj de sia malbona vojo. **20** Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li diris: Ĉar ĉi tiu popolo malobeis Mian interligon, kiu Mi donis al iliaj patroj, kaj ne aŭskultis Mian voĉon, **21** tial Mi

3 Kaj jen estas la popoloj, kiujn la Eternulo restigis, por elprovi per ili Izraelon, ĉiujn, kiu ne sciis pri ĉiu milito kontraŭ Kanaan; **2** por ke eksci la generacioj de la Izraelidoj, por lernigi militon al tiuj, kiu antaŭe ne konis ĝin: **3** kvin princoj de Filiștoj, kaj ĉiuj Kanaanidoj, kaj Cidonanoj, kaj Ĥividoj, kiu loĝis sur la monto Lebanon, de la monto Baal-ħermon ĝis la eniro de Hamat. **4** Ili restis, por elprovi per ili la Izraelidojn, por sciigi, ĉu ili obeos la ordonojn de la Eternulo, kiu Li donis al iliaj patroj per Moseo. **5** Kaj la Izraelidoj loĝis meze de la Kanaanidoj, ītidoj kaj Amoridoj kaj Perizidoj kaj Ĥividoj kaj Jebusidoj. **6** Kaj ili prenis al si iliajn filinojn kiel edzinojn, kaj siajn filinojn ili donis al iliaj filoj, kaj ili servis al iliaj dioj. **7** Kaj la Izraelidoj faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj forgesis la Eternulon, sian Dion, kaj servis al Baaloj kaj al sanktaj stangoj. **8** Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li transdonis ilin en la manojn de Kušan-rišataim, reĝo de Mezopotamio; kaj la Izraelidoj servis al Kušan-rišataim dum ok jaroj. **9** Kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo, kaj la Eternulo aperigis savanton por la Izraelidoj, kiu savis ilin: Otnielon, filon de Kenaz, pli junia frato de Kaleb. **10** Kaj estis sur li la spirito de la Eternulo, kaj li estis juĝisto de Izrael. Kaj li eliris milite, kaj la Eternulo transdonis en lian manon Kušan-rišataimon, reĝon de Mezopotamio, kaj lia mano fariĝis forta super Kušan-rišataim. **11** Kaj la lando ripozis dum kvardek jaroj; kaj mortis Otniel, filo de Kenaz. **12** Kaj denove la Izraelidoj faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; kaj la Eternulo fortigis Eglonon, reĝon de Moab, kontraŭ Izrael, pro tio, ke ili faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo. **13** Kaj li aligis al si la Amonidojn kaj Amalekidojn, kaj iris kaj venkobatis Izraelon, kaj ili ekposedis la urbon de Palmoj. **14** Kaj la Izraelidoj servis al Eglon, reĝo de Moab, dum dek ok jaroj. **15** Kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo, kaj la Eternulo aperigis por ili savanton, Ehudon, filon de Gera, Benjamidon, maldekstramanulon. Kaj la Izraelidoj sendis per li donacojn al Eglon, reĝo de Moab. **16** Kaj Ehud faris al si glavon dutranĉan, havantan la longon de unu ulno, kaj zonis ĝin sub sia vesto al sia

dekstra femuro. **17** Kaj li prezentis la donacojn Efraim; kaj la Izraelidoj venadis al ŝi por juĝo. **6** Kaj al Eglon, reĝo de Moab; Eglon estis homo tre ŝi sendis kaj alvokigis Barakon, filon de Abinoam, grasdika. **18** Kaj kiam li finis la prezentadon de el Kedeš-Naftali, kaj diris al li: La Eternulo, Dio la donacoj, li foririgis la homojn, kiuj alportis la de Izrael, ordonis: Iru, konduku la militistarona donacojn. **19** Sed li mem revenis de la idoloj en sur la monto Tabor, kaj prenu kun vi dek mil Gilgal, kaj diris: Mi devas diri al vi ion sekretan, virojn el la Naftaliidoj kaj el la Zebulunidoj; **7** kaj ho reĝo. Kaj tiu diris: Silentu! Kaj eliris de apud li al la torrento Kišon Mi alkondukos al vi Siseran, la ĉiuj, kiuj staris apud li. **20** Kaj Ehud eniris al li, militistestron de Jabin, kaj liajn ĉarojn kaj lian kiam li sidis en malvarmeta ĉambreto, kiu estis amasegon; kaj Mi transdonos lin en viajn manojn. por li sola; kaj Ehud diris: Mi havas por vi vorton **8** Tiam diris al ŝi Barak: Se vi iros kun mi, mi de Dio; kaj li levigis de la seĝo. **21** Tiam Ehud iros; sed se vi ne iros kun mi, mi ne iros. **9** Kaj ŝi etendis sian maldekstran manon, kaj prenis la respondis: Bone, mi iros kun vi; sed vi ne havos glavon de sia dekstra femuro, kaj enpuŝis ĝin en gloron sur la vojo, kiun vi iros; ĉar en la manojn de lian ventron tiel, **22** ke eĉ la tenilo eniris post virino la Eternulo transdonos Siseran. Kaj Debora la tranĉero, kaj la graso kovris la tranĉeron; levigis, kaj iris kun Barak al Kedeš. **10** Kaj Barak ĉar li ne eltiris la glavon el lia ventro, kaj ĝi vokis la Zebulunidojn kaj la Naftaliidojn al Kedeš; trapenetris la postan parton de la korpo. **23** Kaj kaj lin sekvis dek mil viroj, kaj Debora iris kun li. Ehud eliris en la vestiblon, kaj fermis post si la **11** Ĥeber, la Kenido, apartigis de la Kenidoj, de la pordon de la ĉambreto, kaj ŝlosis ĝin. **24** Kiam li idoj de Ĥobab, bofrato de Moseo, kaj li starigis eliris, la servantoj de la reĝo venis, kaj vidis, ke la sian tendon apud la kverkaro en Caananim, apud pordo de la ĉambreto estas ŝlosita, kaj ili diris: Kedeš. **12** Kaj oni sciigis Siseran, ke Barak, filo Certe pro natura bezono li estas en la malvarmeta de Abinoam, supreniris sur la monto Tabor. **13** ĉambreto. **25** Kaj ili atendis longe, sed neniu Kaj Sisera kunvokis ĉiujn siajn ĉarojn, naŭcent malfermis la pordon de la ĉambreto; tiam ili prenis ferajn ĉarojn, kaj la tutan popolon, kiu estis kun la ŝlosilon kaj malŝlosis, kaj ili vidis, ke ilia sinjoro li, el Ĥarošet-Goim al la torrento Kišon. **14** Tiam kušas malviva sur la tero. **26** Kaj dum ili staris Debora diris al Barak: Levigū, ĉar nun estas la konsternitaj, Ehud forkuris, kaj li preterpasis la tago, en kiu la Eternulo transdonos Siseran en idolojn kaj forkuris al Seira. **27** Kaj kiam li alvenis, viajn manojn; jen la Eternulo eliris antaŭ vi. Kaj li ektrumpetis per korno sur la monto de Efraim, Barak malsupreniris de la monto Tabor, kaj post li kaj la Izraelidoj malsupreniris kun li de la monto, dek mil viroj. **15** Kaj la Eternulo fetis konfuzon kaj li estis antaŭ ili. **28** Kaj li diris al ili: Kuru post sur Siseran kaj sur ĉiujn ĉarojn kaj sur la tutan mi; ĉar la Eternulo transdonis viajn malamikojn, militistarona, antaŭ la glavo de Barak; kaj Sisera la Moabidojn, en viajn manojn. Kaj ili iris post li, deiris de la ĉaro kaj forkuris piede. **16** Kaj Barak kaj okupis la transirejon de Jordan, kondukantan persekutis la ĉarojn kaj la militistarona ĝis Ĥarošet-al Moab, kaj permesis al neniu transiri. **29** Kaj ili Goim; kaj la tuta militistaro de Sisera falis de mortigis en tiu tempo ĉirkaŭ dek mil virojn el la glavo; restis neniu. **17** Sed Sisera forkuris piede al Moabidoj, homojn sanajn kaj fortajn; kaj neniu la tendo de Jael, edzino de la Kenido Ĥeber; ĉar saviĝis. **30** Kaj en tiu tago Moab humiliĝis sub la estis paco inter Jabin, reĝo de Ĥacor, kaj la domo manojn de la Izraelidoj; kaj la lando ripozis dum de la Kenido Ĥeber. **18** Kaj Jael eliris renkonte okdek jaroj. **31** Post li estis Ŝamgar, filo de Anat; al Sisera, kaj diris al li: Eniru, mia sinjoro, eniru li mortigis sescent virojn el la Filiștoj per bova bastono; kaj li ankaŭ savis Izraelon.

4 Kaj la Izraelidoj denove faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kiam Ehud mortis. **2** Kaj la Eternulo transdonis ilin en la manojn de Jabin, Kanaana reĝo, kiu regis en Ĥacor; lia militistestro estis Sisera, kiu loĝis en Ĥarošet-Goim. **3** Kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo; ĉar tiu havis naŭcent ferajn ĉarojn, kaj li forte premis la Izraelidojn dum dudek jaroj. **4** Debora, profetino, edzino de Lapidot, estis en tiu tempo juĝistino de la Izraelidoj; **5** ŝi sidadis sub la palmo de Debora, inter Rama kaj Bet-El, sur la monto de

renkonte, kaj diris al li: Venu, mi montros al vi la viron, kiun vi serĉas. Kaj li venis al ŝi, kaj li vidis, ke Sisera kušas malviva kaj najlo estas en lia tempio. **23** Tiel Dio humiligis en tiu tago Jabinon, reĝon de Kanaan, antaŭ la Izraelidoj. **24** Kaj la mano de la Izraelidoj ĉiam pli fortigis super Jabin, reĝo de Kanaan, ĝis ili ekstermis Jabinon, reĝon de Kanaan.

5 Kaj ekkantis Debora, kaj Barak, filo de Abinoam, en tiu tago, jene: **2** Ĉar la ĉefoj gvidis en Izrael Kaj la popolo montris sin fervora, Benu la Eternulon. **3** Aŭskultu, ho reĝo; atentu, ho princoj: Mi al la Eternulo, mi kantas; Mi ludas al la Eternulo, Dio de Izrael. **4** Ho Eternulo! kiam Vi eliris de Seir, Kiam Vi iris de la kampo de Edom, Tremis la tero, kaj la ĉielo fluigis gutojn, Kaj la nuboj gutigis akvon. **5** La montoj fluis antaŭ la Eternulo, Tiu Sinaj antaŭ la Eternulo, Dio de Izrael. **6** En la tempo de Ŝamgar, filo de Anat, En la tempo de Jael, forlasitaj estis la vojoj, Kaj tiuj, kiuj devis iri sur la vojoj, iris laŭ flankoj vojetoj. **7** Forestis jugiștoj en Izrael, forestis, Ĝis starigis mi, Debora, Ĝis starigis mi, patrino en Izrael. **8** Oni elektis novajn diojn; Kaj tiam milito aperis antaŭ la pordego. Ĉu iu vidis Ŝildon aŭ lancon Ĉe la kvardek miloj de Izrael? **9** Mia koro estas kun la estroj de Izrael, Kun la fervoruloj en la popolo; Benu la Eternulon. **10** Vi, kiuj rajdas sur blankaj azeninoj, Vi, kiuj sidas sur tapiŝoj, Kaj vi, kiuj iras sur la vojo, kantu! **11** Inter la kantoj de la pafarkistoj ĉe la akvoĉerpejoj, Tie oni prikantos la justecon de la Eternulo, La justecon de Lia estrado en Izrael. Tiam eliris al la pordego la popolo de la Eternulo. **12** Vekiĝu, vekiĝu, Debora, Vekiĝu, vekiĝu, kantu kanton; Levig'u, Barak, kaj konduku viajn kaptitojn, filo de Abinoam! **13** Tiam eliris la restintoj el la fortuloj de la popolo; La Eternulo eliris kun mi inter la herooj. **14** De Efraim venis tiuj, kiuj havas siajn radikojn en Amalek; Post vi venis Benjamen en via popolo; De Mañir venis estroj, Kaj de Zebulun kondukantoj per princabastono. **15** Kaj princoj el Isaĥar estis kun Debora, Kaj Isaĥar, kiel Barak, kuris en la valon. Ĉe la torrentoj de Ruben estas grandaj konsiliĝoj. **16** Kial vi sidas inter la barajoj, Aŭskultante la fajfadon ĉe la brutaroj? Ĉe la torrentoj de Ruben estas grandaj konsiliĝoj. **17** Gilead restis transe de Jordan; Kaj kial Dan sidas sur la ŝipoj? Aŝer sidas sur la bordo de la maro, Kaj loĝas ĉe siaj golfoj. **18** Zebulun estas popolo, kiu riskis sian animon por la morto, Kaj Naftali sur la altaĵoj de la kampo. **19** Venis reĝoj, ili batalis; Tiam batalis reĝoj de Kanaan

En Taanah, ĉe la akvo de Megido; Sed ili ricevis neniom da mono. **20** El la ĉielo oni batalis; La steloj de siaj vojoj batalis kontraŭ Sisera. **21** La torrento Kišon forportis ilin, La torrento antikva, la torrento Kišon. Piedpremu, mia animo, la fortulojn. **22** Tiam frapis la hufoj de ĉevaloj Pro la rapidega forkurado de fortuloj. **23** Malbenu la urbon Meroz, diris anĝelo de la Eternulo, Malbenu, malbenu ĝiajn logantojn; Ĉar ili ne venis kun helpo al la Eternulo, Kun helpo al la Eternulo inter la herooj. **24** Benita estu inter la virinoj Jael, La edzino de la Kenido Ĥeber, Inter la virinoj en la tendo ŝi estu benita. **25** Akvon li petis, lakton ŝi donis; En belega kaliko ŝi alportis buteron. **26** Si etendis sian manon al najlo Kaj sian dekstran manon al martelo de laboristoj; Kaj ŝi ekbatis Siseran, ekfrapis lian kapon, Kaj frakasis kaj traboris lian tempion. **27** Al ŝiaj piedoj li klinigis kaj falis kaj ekkuší; Al ŝiaj piedoj li klinigis kaj falis; Kie li klinigis, tie li falis pereinta. **28** Tra la fenestro rigardas, kaj plorkrias tra la krado, la patrino de Sisera: Kial longe ne venas lia ĉaro? Kial malfruiĝas la radoj de liaj kalešoj? **29** La sagaj el ŝiaj sinjorinoj respondas al ŝi, Kaj ŝi mem al si respondas: **30** Ili ja trovis kaj dividias militakiron; Po unu aŭ po du knabinoj por ĉiu viro, Diverskolorajn vestojn por Sisera, Diverskolorajn vestojn broditajn, Ambaŭflanke broditajn por la kolo. **31** Tiel pereu ĉiuj Viaj malamikoj, ho Eternulo! Sed Liaj amantoj estu kiel la leviganta suno en sia potenco. Kaj la lando ripozis dum kvardek jaroj.

6 Kaj la Izraelidoj faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; kaj la Eternulo transdonis ilin en la manojn de Midjan por la daŭro de sep jaroj. **2** Kaj la mano de Midjan forte premis Izraelon. Kontraŭ la Midjanidoj la Izraelidoj faris al si la fendegojn en la montoj kaj la kavernojn kaj la fortikaĵojn. **3** Kaj kiam la Izraelidoj semis, tiam venadis la Midjanidoj kaj la Amalekidoj kaj la orientanoj, kaj atakadis ilin, **4** kaj starigadis tendare kontraŭ ili, kaj ekstermadis la produktojn de la tero sur la tuta spaco ĝis Gaza, kaj ne restigadis porvivaĵon ĉe la Izraelidoj, nek ŝafon, nek bovon, nek azenon. **5** Ĉar ili venadis kun siaj brutoj kaj tendoj en multego, simile al akridoj; kaj ili kaj iliaj kameloj estis sennombraj, kaj ili venadis en la landon, por dezertigi ĝin. **6** Kaj Izrael tre mizerigis de Midjan; kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo. **7** Kaj kiam la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo pro Midjan, **8** tiam la Eternulo sendis profeton al la Izraelidoj, kaj ĉi tiu diris al ili: Tiel diras la Eternulo, la Dio de Israel: Mi venigis vin el Egiptujo, kaj Mi elkondukis vin el la domo de

sklaveco, **9** kaj Mi savis vin el la manoj de la Baal, kiu estas ĉe via patro, kaj la sanktan stangon, Egipto kaj el la manoj de ĉiuj viaj premantoj, kiu estas apud ĝi, dehaku; **26** kaj konstruu altaron kaj Mi forpelis ilin de vi, kaj Mi donis al vi ilian al la Eternulo, via Dio, sur la supro de ĉi tiu roko, landon; **10** kaj Mi diris al vi: Mi estas la Eternulo, laŭ la reguloj, kaj prenu la duan bovon, kaj alportu via Dio; ne timu la diojn de la Amoridoj, en kies bruloferon sur la ligno de la sankta stango, kiun lando vi loĝas; sed vi ne obeis Mian voĉon. **11** vi dehakos. **27** Kaj Gideon prenis dek homojn el Kaj venis anĝelo de la Eternulo, kaj sidiĝis sub siaj servantoj, kaj faris, kiel diris al li la Eternulo; kverko, kiu estis en Ofra kaj apartenis al Joaš la sed ĉar li timis la domanojn de sia patro kaj la Abiezrido; lia filo Gideon estis draĉanta tritikon urbanojn, por fari tion en la tago, tial li faris en la en vimpremejo, por kaŝi antaŭ la Midjanidoj. **12** nokto. **28** Kiam frue matene la urbanoj leviĝis, ili Kaj aperis al li la anĝelo de la Eternulo, kaj diris ekvidis, ke la altaro de Baal estas detruita, kaj la al li: La Eternulo estas kun vi, brava heroo! **13** sankta stango, kiu estas apud ĝi, estas dehakita, Kaj Gideon diris al li: Mia sinjoro! se la Eternulo kaj la dua bovo estas alportita kiel brulofero sur estas kun ni, tiam kial trafis nin ĉio ĉi tio? kaj la konstruita altaro. **29** Kaj ili diris unu al alia: kie estas ĉiuj Lajj mirakloj, pri kiuj rakontis al Kiu tion faris? Kaj ili serĉis kaj demandis, kaj oni ni niaj patroj, dirante: La Eternulo elkondukis diris: Gideon, filo de Joaš, faris tion. **30** Tiam la ja nin el Egiptujo? Kaj nun la Eternulo forlasis urbanoj diris al Joaš: Elirigu vian filon; li devas nin, kaj transdonis nin en la manojn de Midjan. morti, ĉar li detruis la altaron de Baal, kaj ĉar li **14** Kaj la Eternulo Sin turnis al li, kaj diris: Iru dehakis la sanktan stangon, kiu estis apud ĝi. **31** kun ĉi tiu via forto, kaj savu Izraelon el la manoj Sed Joaš diris al ĉiuj, kiuj staris antaŭ li: Ĉu vi de Midjan; jen Mi sendas vin. **15** Kaj tiu diris al bezonas batali por Baal? ĉu vi bezonas helpi lin? Li: Mia Sinjoro! per kio mi savos Izraelon? mia kiu batalos por li, tiu mortos ĉi tiu matenon. familio estas ja la plej mizera en Manase, kaj mi Se li estas dio, li mem batalu por si pro tio, ke estas la plej junia en la domo de mia patro! **16** Kaj oni detruis lian altaron. **32** Kaj de tiu tago oni la Eternulo diris al li: Sed Mi estos kun vi, kaj vi nomis lin Jerubaal, dirante: Baal batalu kontraŭ li, venkobatos la Midjanidojn kiel unu homon. **17** ĉar li detruis lian altaron. **33** Kaj ĉiuj Midjanidoj Kaj li diris al Li: Se mi akiris Vian favoron, donu kaj Amalekidoj kaj orientanoj kolektiĝis kune, kaj al mi pruvosignon, ke tio estas Vi, kiu parolas transiris kaj starigis tendare en la valo Jizreel. **34** kun mi; **18** ne foriru de ĉi tie, ĝis mi venos al Kaj la spirito de la Eternulo venis sur Gideonon, Vi kaj alportos mian oferaĵon kaj metos antaŭ kaj li ekblovis per trumpeteto; kaj la familio de la Vin. Kaj Li diris: Mi restos, ĝis vi revenos. **19** Kaj Abiezridoj kolektiĝis, por sekvi lin. **35** Kaj li sendis Gideon venis, kaj pretigis kapridon kaj macojn el senditojn al la tutaj Manase, kaj ankaŭ ili sekvis efo da faruno; la viandon limetis en korbon kaj la lin; kaj li sendis senditojn al Ašer kaj al Zebulon brogajon li enveriĝis en poton, kaj alportis al Li kaj al Naftali, kaj ili eliris renkonte. **36** Kaj Gideon sub la kverkon kaj proponis. **20** Kaj la anĝelo de diris al Dio: Se Vi intencas helpi per mia mano Dio diris al li: Prenu la viandon kaj la macojn kaj Izraelon, kiel Vi diris, **37** en tia okazo jen mi metas metu sur ĉi tiu rokon, kaj la brogajon elverſu. sur la drasējon fonditan lanon: se estos roso nur Kaj li faris tiel. **21** Kaj la anĝelo de la Eternulo sur la lano, kaj sur la tutaj tero estos seke, tiam mi etendis la finon de la bastono, kiu estis en lia scios, ke Vi helpos per mia mano Izraelon, kiel Vi mano, kaj ektu ŝis la viandon kaj la macojn; kaj diris. **38** Kaj tiel fariĝis: kiam la morgaŭan tagon li tiam eliris fajro el la roko kaj konsumis la viandon matene leviĝis, li elpremis la lanon, kaj elpremis kaj la macojn; kaj la anĝelo de la Eternulo foriris el la lano roson, plenan kalikon da akvo. **39** Kaj de antaŭ liaj okuloj. **22** Tiam Gideon vidis, ke tio Gideon diris al Dio: Ne kolero min, se mi ankoraŭ estis anĝelo de la Eternulo; kaj Gideon diris: Ho unu fojon ekparolos, kaj ankoraŭ nur unu fojon ve, mia Sinjoro, ho Eternulo! ĉar mi vidis anĝelon faros provon kun la lano: estu sekeco nur sur la de la Eternulo, vizagōn kontraŭ vizago. **23** Sed lano, kaj sur la tutaj tero estu roso. **40** Kaj Dio faris la Eternulo diris al li: Paco al vi; ne timu; vi ne tiel en tiu nokto: estis sekeco nur sur la lano, kaj mortos. **24** Kaj Gideon konstruis tie altaron al la sur la tutaj tero estis roso.

Eternulo, kaj donis al ĝi la nomon: La Eternulo estas Paco. Ĝis la nuna tago ĝi estas ankoraŭ en Ofra de la Abiezrido. **25** Kaj en tiu nokto diris al li la Eternulo: Prenu junan bovon de via patro, kaj alian bovon sepjaran, kaj detruu la altaron de

7 Kaj frue matene leviĝis Jerubaal, tio estas Gideon, kaj la tutaj popolo, kiu estis kun li, kaj ili starigis sian tendaron ĉe la fonto Ĥarad; kaj la tendaro de Midjan estis rilate al li sur la norda

flanko de la monteto More en la valo. **2** Kaj la la tenderon de Midjan. **16** Kaj li dividis la tricent Eternulo diris al Gideon: La popolo, kiu estas kun homoj en tri taĉmentojn, kaj donis al ĉiuj en la vi, estas tro grandnombra, por ke Mi transdonu manojn trumpetojn kaj malplenajn kruĉojn, kun la Midjanidojn en iliajn manojn; eble fieriĝos torĉoj interne de la kruĉoj. **17** Kaj li diris al ili: kontraŭ Mi Izrael, dirante: Mia mano helpis min. Rigardu min, kaj faru tion saman, kion mi faros; **3** Tial nun proklamu al la oreloj de la popolo jene: jen mi iras al la rando de la tendaro, kaj kion mi Kiu estas timema kaj tremema, tiu iru returne kaj faros, tion faru ankaŭ vi. **18** Kiam mi kaj tiuj, kiuj foriru de la monto Gilead. Kaj iris returne el la estas kun mi, ekblovos per trumpeteto, tiam ankaŭ popolo dudek du mil, kaj dek mil restis. **4** Kaj la vi blovu per la trumpetoj ĉirkau la tuta tendaro, Eternulo diris al Gideon: Ankoraŭ estas tro multe kaj kriu: Pro la Eternulo kaj pro Gideon! **19** Kaj da popolo; konduku ilin malsupren al la akvo, kaj venis Gideon, kaj la cent homoj, kiuj estis kun li, al tie Mi ilin elektos por vi. Pri kiu Mi diros al vi: Ĉi la rando de la tendaro en la komenco de la meza tiu iru kun vi — tiu devas iri kun vi; kaj ĉiu, pri kiu noktogardo, kiam ĵus starigis la gardisto; kaj ili Mi diros al vi: Ĉi tiu ne iru kun vi — tiu ne devas ekblovis per la trumpetoj, kaj rompis la kruĉojn, iri. **5** Kaj li alvenigis la popolon al la akvo. Kaj kiujn ili havis en la manoj. **20** Tiam ekblovis la tri la Eternulo diris al Gideon: Ĉiun, kiu lektrinkos taĉmentoj per la trumpetoj kaj rompis la kruĉojn, akvon per sia lango, kiel lektrinkas hundo, tiun kaj ili tenis en la maldekstra mano la torĉojn, kaj starigu aparte; ankaŭ ĉiun, kiu kliniĝos sur siaj en la dekstra la trumpetojn por blovi, kaj ili kriis: genuoj, por trinki. **6** Kaj la nombro de tiuj, kiuj Glavo pro la Eternulo kaj pro Gideon! **21** Kaj ili lektrinkis el la mano al la bušo, estis tricent staris ĉiu sur sia loko ĉirkau la tendaro; kaj la tuta homoj; la tuta cetera popolo kliniĝis sur siaj tendaranaro ekkuris; kaj ĉiuj ekkuris kaj forkuris, genuoj, por trinki la akvon. **7** Kaj la Eternulo diris **22** Kaj oni blovis per la tricent trumpetoj, kaj la al Gideon: Per la tricent homoj, kiuj lektrinkis, Eternulo turnis en la tuta tendaro la glavon de Mi helpos vin, kaj Mi transdonos la Midjanidojn unu kontraŭ alian; kaj la tenderanoj kuris ĝis Bet-en viajn manojn; kaj la tuta popolo foriru ĉiu al Ŝita, al Cerera, ĝis la limo de Abel-Mehola apud sia loko. **8** Kaj ili prenis al si la mangotaĵon de la Tabat. **23** Kaj oni kunvokis la Izraelidojn el Naftali popolo, kaj iliajn trumpetojn; kaj ĉiujn Izraelidojn kaj el Ašer kaj el la tuta Manase, kaj ili postkurus la li forsendis ĉiun al lia tendo, kaj la tricent homoj Midjanidojn. **24** Kaj Gideon sendis senditojn sur la li retenis. La tendaro de Midjan estis malsupre de tutan monton de Efraim, por diri: Kuru renkonte li en la valo. **9** En tiu nokto la Eternulo diris al al la Midjanidoj kaj baru al ili la akvon ĝis Bet-li: Leviĝu, iru malsupren en la tenderon; ĉar Mi Bara kaj ĝis Jordan. Kaj kolektiĝis ĉiuj Efraimidoj transdonas ĝin en viajn manojn. **10** Sed se vi times kaj baris la vojon ĝis Bet-Bara kaj ĝis Jordan. **25** malsupreniri, tiam iru vi kun via junulo Pura al la tendaro, **11** kaj aŭskultu, kion oni parolas; tiam Kaj ili kaptis Orebon kaj Zeebon, du princojn de tendaro. **12** La Midjanidoj kaj Midjan, kaj mortigis Orebon ĉe la roko de Oreb, kaj fortiĝos viaj manoj, kaj vi iros malsupren en la Zeebon ili mortigis ĉe la vinpromejo de Zeeb, kaj tenderon. Kaj li iris kun sia junulo Pura al la unua persekitus la Midjanidojn; kaj la kapojn de Oreb kaj Zeeb ili alportis al Gideon trans Jordanon.

8 Kaj la Efraimidoj diris al li: Kial vi tion faris al ni, ke vi ne vokis nin, kiam vi iris batali kontraŭ Midjan? Kaj ili forte kverelis kun li. **2** Sed li diris al ili: Kion mi faris nun similan al via faro? ĉu la postkolekto de Efraim ne estas pli bona ol la tuta vinberkolekto de Abiezer? **3** En viajn manojn Dio transdonis Orebon kaj Zeebon, la princojn de Midjan; kaj kiel mi povis fari en komparo kun tio, kion vi faris? Tiam kvietiĝis ilia kolero kontraŭ li, kiam li diris tion. **4** Kaj Gideon venis al Jordan kaj transiris, li kaj la tricent homoj, kiuj estis kun li, lacaj kaj persekitantaj. **5** Kaj li diris al la loĝantoj de Sukot: Donu, mi petas, panojn al la homoj, kiuj sekvas min; ĉar ili estas lacaj, kaj mi postkuras Zebahon kaj Calmunan, reĝojn de Midjan. **6** Sed la estroj de Sukot diris: Ĉu la manoj de Zebah

kaj Calmuna estas jam en viaj manoj, ke ni donu orelringojn, ĉar estis afero kun Išmaelidoj. **25** Kaj al via militistaro panon? **7** Tiam Gideon diris: ili diris: Ni donos. Kaj ili sternis veston, kaj ĉiu Pro tio, kiam la Eternulo transdonos Zebahon ĵetis tien orelringon el sia militakiro. **26** Kaj la kaj Calmunan en miajn manojn, mi draſos viajn pezo de la oraj orelringoj, kiujn li elpetis, estis korpojn per dornoj de dezerto kaj per kardoj. **8** mil sepcent sikloj da oro, krom la ornamajoj kaj Kaj li iris de tie al Penuel, kaj diris al ĝiaj loĝantoj la ringoj kaj la purpuraj vestoj, kiuj estis sur la tion saman; kaj la loĝantoj de Penuel respondis al reĝoj de Midjan, kaj krom la kolornamaĵoj, kiuj li tiel, kiel respondis la loĝantoj de Sukot. **9** Kaj li estis sur la koloj de iliaj kameloj. **27** Kaj Gideon diris ankaŭ al la loĝantoj de Penuel jene: Kiam faris el tio efodon, kaj lokmetis ĝin en sia urbo, mi revenos feliĉe, mi detruos ĉi tiun turon. **10** en Ofra; kaj ĉiuj Izraelidoj malĉastiĝis per ĝi tie; Kaj Zebah kaj Calmuna estis en Karkor, kaj kun kaj tio fariĝis falilo por Gideon kaj por lia domo. ili estis ilia militistaro, ĉirkaŭ dek kvin mil, ĉiuj, **28** Kaj humiliĝis la Midjanidoj antaŭ la Izraelidoj kiuj restis el la tuta militistaro de la orientanoj; la kaj ne levis plu sian kapon. Kaj la lando ripozis nombro de la falintoj estis cent dudek mil homoj, dum kvardek jaroj en la tempo de Gideon. **29** Kaj kiuj povis eltiri glavon. **11** Kaj Gideon iris laŭ Jerubaal, filo de Joaš, iris kaj eklogis en sia domo. la vojo de la tendoloĝantoj orienten de Nobah **30** Kaj Gideon havis sepdek filojn, kiuj eliris el liaj kaj Jogbeha, kaj venkobatis la tenderon, kiam la lumboj, ĉar li havis multe da edzinoj. **31** Kaj lia tendaro opiniis sin tute eksterdanĝera. **12** Kaj kromvirino, kiu estis en Ŝehem, ankaŭ naskis al li Zebah kaj Calmuna forkuris; sed li postkiris ilin, filon, kaj li donis al li la nomon Abimeleĥ. **32** Kaj kaj kaptis Zebahon kaj Calmunan, la du reĝoj de Gideon, filo de Joaš, mortis en tre maljuna ago; Midjan, kaj la tutan militistarion li ektremigis. **13** kaj oni enterigis lin en la tombo de Joaš, lia patro, Kaj revenis Gideon, filo de Joaš, de la milito, de en Ofra de la Abiezrido. **33** Kiam Gideon mortis, la deklivo de Heres. **14** Kaj li kaptis junulon el la la Izraelidoj denove malĉaste sekvis la Baalojn loĝantoj de Sukot, kaj demandis lin; kaj tiu skribis kaj elektis al si Baal-Beriton kiel sian dion. **34** Kaj al li la estrojn de Sukot kaj ĝiajn plejaĝulojn, la Izraelidoj ne memoris la Eternulon, sian Dion, sepdek sep homojn. **15** Kaj li venis al la loĝantoj kiu savadis ilin el la manoj de ĉiuj iliaj malamikoj de Sukot, kaj diris: Jen estas Zebah kaj Calmuna, ĉirkaue. **35** Kaj ili ne estis favorkoraj al la domo pri kiuj vi mokis min, dirante: Ĉu la manoj de de Jerubaal-Gideon rekompence al la tuta bono, Zebah kaj Calmuna estas jam en viaj manoj, ke ni kiun li faris al Izrael.

donu al viaj lacaj homoj panon? **16** Kaj li prenis la plejaĝulojn de la urbo, kaj la dornojn de dezerto kaj la kardojn, kaj punis per ili la loĝantojn de Sukot. **17** Kaj la turon de Penuel li detruis, kaj mortigis la loĝantojn de la urbo. **18** Kaj li diris al Zebah kaj Calmuna: Kiaj estis la horoj, kiujn vi mortigis ĉe Tabor? Kaj ili diris: Ili estis tiaj, kiel vi, ĉiuj aspektis kiel regidoj. **19** Tiam li diris: Tio estis miaj fratoj, filoj de mia patrino. Per la vivo de la Eternulo, se vi restigus ilin vivaj, mi ne mortigus vin. **20** Kaj li diris al sia unuenaskito Jeter: Leviĝu, mortigu ilin. Sed la junulo ne eltiris sian glavon; ĉar li timis, ĉar li estis ankoraŭ juna. **21** Kaj Zebah kaj Calmuna diris: Leviĝu mem kaj frapu nin, ĉar kia estas la viro, tia estas lia forto. Tiam Gideon leviĝis kaj mortigis Zebahon kaj Calmunan, kaj li prenis la ornamajojn, kiuj estis sur la koloj de iliaj kameloj. **22** Kaj la Izraelidoj diris al Gideon: Regu nin, vi kaj via filo kaj la filo de via filo; ĉar vi savis nin el la manoj de Midjan. **23** Sed Gideon diris al ili: Mi ne regos vin, kaj ankaŭ mia filo ne regos vin: la Eternulo regu vin. **24** Kaj Gideon diris al ili: Mi petas de vi peton, ĉiu el vi donu al mi la orelringon el sia militakiro. Ili havis orajn

9 Abimeleĥ, filo de Jerubaal, iris en Ŝehemon, al la fratoj de sia patrino, kaj ekparolis al ili kaj al la tuta familio de la domo de sia patrinpatro jene: **2** Diru al la oreloj de ĉiuj loĝantoj de Ŝehem: Kio estas pli bona al vi, ĉu ke regu vin sepdek homoj, ĉiuj filoj de Jerubaal, aŭ ke regu vin unu homo? memoru ankaŭ, ke mi estas via osto kaj via karno. **3** Kaj la fratoj de lia patrino diris pri li al la oreloj de ĉiuj loĝantoj de Ŝehem ĉiujn tiujn vortojn, kaj ilia koro inkliniĝis al Abimeleĥ; ĉar ili diris: Li estas nia frato. **4** Kaj ili donis al li sepdek argentajn monerojn el la domo de Baal-Berit, kaj Abimeleĥ dungis per ili homojn mallaboremajn kaj facilanimajn, kaj ili sekvis lin. **5** Kaj li venis en la domon de sia patro en Ofra, kaj mortigis siajn fratojn, la filojn de Jerubaal, sepdek homojn, sur unu ŝtono; restis Jotam, la plej juna filo de Jerubaal, ĉar li kaŝiĝis. **6** Kaj kolektiĝis ĉiuj loĝantoj de Ŝehem kaj la tuta domo de Milo, kaj ili iris kaj faris Abimelehon reĝo, ĉe la kverko, kiu staras en Ŝehem. **7** Kaj oni diris pri tio al Jotam, kaj li iris kaj starigis sur la supro de la monto Gerizim, kaj laŭte ekkriis, kaj diris al ili:

Aǔskultu min, logantoj de Ŝehem, kaj aǔskultos vin Dio. **8** Iris la arboj, por sanktolei reĝon super grason, per kiu estas honorataj Dio kaj homoj, kial ni servu? **29** Se iu donus ĉi tiun popolon en ke mi iru vagi super la arboj? **10** Kaj la arboj miajn manojn, mi forpelus Abimeleĥon. Kaj oni diris al la figarbo: Iru vi, reĝu super ni. **11** Sed la diris al Abimeleĥ: Plimultigu vian militistarono, kaj figarbo diris al ili: Ĉu mi perdis mian dolĉecon eliru. **30** Kiam Zebul, la estro de la urbo, aŭdis la kaj miajn bonajn fruktojn, ke mi iru vagi super vortojn de Gaal, filo de Ebed, lia kolero ekflamis. la arboj? **12** Kaj la arboj diris al la vinberujo: Iru **31** Kaj li sendis ruze senditojn al Abimeleĥ, por vi, reĝu super ni. **13** Sed la vinberujo diris al ili: diri: Jen Gaal, filo de Ebed, kun siaj fratoj venis en Ĉu mi perdis mian moston, kiu gajgas Dion kaj Ŝehemon kaj ribeligas la urbon kontraŭ vi; **32** tial homojn, ke mi iru vagi super la arboj? **14** Tiam levigis en la nokto, vi kaj la popolo, kiu estas kun ĉiuj arboj diris al la dornarbusto: Iru vi, reĝu vi, kaj faru embuskon sur la kampo; **33** kaj matene, super ni. **15** Kaj la dornarbusto diris al la arboj: kiam levigis la suno, levigis frue, kaj ataku la Se vere vi sanktoleas min kiel reĝon super vi, urbon; kaj kiam li kaj la popolo, kiu estas kun li, tiam venu, ŝirmu vin sub mia ombro; se ne, tiam eliros al vi, tiam faru al li, kion via mano povos. eliros fajro el la dornarbusto kaj forbruligos la **34** Kaj Abimeleĥ, kaj la tuta popolo, kiu estis cedrojn de Lebanon. **16** Nun ĉu vi agis ĝuste kaj kun li, levigis en la nokto, kaj faris apud Ŝehem juste, reĝigante Abimeleĥon? kaj ĉu vi agis bone embuskon el kvar taĉmentoj. **35** Kaj Gaal, filo de rilate Jerubaalon kaj lian domon, kaj ĉu vi agis Ebed, eliris kaj starigis ĉe la pordego de la urbo; kun li konforme al lia merito? **17** Mia patro batalis kaj Abimeleĥ, kaj la popolo, kiu estis kun li, levigis pro vi kaj ne ŝatis sian vivon kaj savis vin el la el la embusko. **36** Kiam Gaal ekvidis la popolon, manoj de Midjan; **18** kaj vi levigis nun kontraŭ li diris al Zebul: Jen popolo malsupreniras de la la domon de mia patro, kaj mortigis liajn filojn, suproj de la montoj. Sed Zebul diris al li: La ombro sepdek homojn, sur unu ŝtono, kaj Abimeleĥon, de la montoj ŝajnas al vi homoj. **37** Kaj Gaal parolis filon de lia sklavino, vi reĝigis super la loĝantoj plue, kaj diris: Jen popolo malsupreniras de la de Ŝehem, pro tio, ke li estas via frato. **19** Se ĝuste altaĵo, kaj unu taĉmento venas laŭ la vojo de la kaj justi vi agis nun rilate Jerubaalon kaj lian kverko de sorĉistoj. **38** Tiam Zebul diris al li: Kie domon, tiam ĝoju pri Abimeleĥ, kaj li ankaŭ ĝoju nun estas via bušo, kiu diris: Kiu estas Abimeleĥ, pri vi. **20** Sed se ne, tiam eliru fajro el Abimeleĥ ke ni servu al li? Tio estas ja tiu popolo, kiun kaj forbruligu la loĝantojn de Ŝehem kaj la domon vi malŝatis; nun eliru, kaj batalu kontraŭ ĝi. **39** de Milo; kaj fajro eliru el la loĝantoj de Ŝehem kaj Kaj Gaal eliris, havante post si la loĝantojn de el la domo de Milo kaj forbruligu Abimeleĥon. Ŝehem, kaj ekbatalis kontraŭ Abimeleĥ. **40** Kaj **21** Kaj Jotam forkuris kaj forsavis sin kaj iris en Abimeleĥ ekkelis lin, kaj li forkuris, kaj falis multe Beeron kaj eklogis tie pro timo antaŭ sia frato da mortigitoj ĝis la pordego mem. **41** Kaj Abimeleĥ Abimeleĥ. **22** Kaj Abimeleĥ regis super Izrael tri restis en Aruma; kaj Zebul elpelis Gaalon kaj jarojn. **23** Kaj Dio venigis malbonan spiriton inter liajn fratojn, ke ili ne loĝu en Ŝehem. **42** En la Abimeleĥ kaj la loĝantoj de Ŝehem; kaj la loĝantoj sekvanta tago la popolo eliris sur la kampon. Kaj de Ŝehem perfidis Abimeleĥon, **24** por ke la krimo oni diris tion al Abimeleĥ. **43** Kaj li prenis sian pri la sepdek filoj de Jerubaalon kaj ilia sango venu militistarono kaj dividis ĝin en tri taĉmentojn kaj sur Abimeleĥon, ilian fraton, kiu mortigis ilin, faris embuskon sur la kampo. Kiam li vidis, ke la kaj sur la loĝantojn de Ŝehem, kiu subtenis liajn popolo eliras el la urbo, li levigis kontraŭ ili kaj manojn, por ke li mortigu siajn fratojn. **25** Kaj la batis ilin. **44** Kaj Abimeleĥ, kaj la taĉmentoj, kiu logantoj de Ŝehem starigis kontraŭ li insidantojn estis kun li, atakis kaj starigis antaŭ la pordego de sur la suproj de la montoj, kaj ili prirabadis ĉiun, la urbo; kaj du taĉmentoj atakis ĉiujn, kiu estis kiu pasis preter ili sur la vojo. Kaj oni diris tion sur la kampo, kaj mortigis ilin. **45** Kaj Abimeleĥ al Abimeleĥ. **26** Kaj venis Gaal, filo de Ebed, kun batalis kontraŭ la urbo la tutan tiun tagon; kaj siaj fratoj, kaj ili iris tra Ŝehem; kaj fidis lin la li prenis la urbon, kaj mortigis la popolon, kiu logantoj de Ŝehem. **27** Kaj ili eliris sur la kampon estis en ĝi; kaj li detruis la urbon kaj semis sur kaj ŝirkolektis siajn vinberojn kaj elpremis ilin ĝia loko salon. **46** Kiam tion aŭdis ĉiuj loĝantoj kaj faris feston kaj iris en la domon de sia dio kaj de la turo de Ŝehem, ili foriris en la fortikajon manĝis kaj drinkis kaj malbenis Abimeleĥon. **28** de la dio Berit. **47** Kaj oni diris al Abimeleĥ, ke

kolektiĝis ĉiu logantoj de la turo de Ŝēhem. **48** Jordan en la lando de la Amoridoj, kiu estas en Tiam Abimeleĥ iris sur la monto Calmon, li kaj la Gilead. **9** Kaj la Amonidoj transiris Jordanon, por tutu popolo, kiu estis kun li, kaj Abimeleĥ prenis militi ankaŭ kontraŭ Jehuda kaj Benjamén kaj la hakilon en sian manon kaj dehakis branĉon de domo de Efraim; kaj Izrael estis tre premata. **10** arbo kaj prenis ĝin kaj metis ĝin sur sian Ŝultron, Tiam ekkriis la Izraelidoj al la Eternulo, dirante: kaj diris al la homoj, kiuj estis kun li: Kion vi Ni pekis antaŭ Vi, ĉar ni forlasis nian Dion kaj vidis, ke mi faris, tion rapide faru kiel mi. **49** Kaj servis al la Baaloj. **11** Kaj la Eternulo diris al la ankaŭ ĉiu el la tuta popolo dehakis branĉojn kaj Izraelidoj: Mi savis ja vin de la Egipto kaj de la iris post Abimeleĥ kaj almetis al la fortikaĵo kaj Amoridoj kaj de la Amonidoj kaj de la Filiștoj. ekbruligis per ili la fortikaĵon per fajro; kaj mortis **12** Kaj la Cidonanoj kaj Amalekidoj kaj Maonidoj ankaŭ ĉiu homoj de la turo de Ŝēhem, ĉirkaŭ mil premis vin, kaj vi kriis al Mi, kaj Mi savis vin el viroj kaj virinoj. **50** Kaj Abimeleĥ iris al Tebec kaj iliaj manoj; **13** kaj tamen vi forlasis Min kaj servis sieĝis Tebecon kaj prenis ĝin. **51** Fortika turo estis al aliaj dioj; tial Mi ne plu helpos vin. **14** Iru kaj meze de la urbo, kaj tien forkuris ĉiu viro kaj kriu al la dioj, kiujn vi elektais; ili helpu vin en la virinoj kaj ĉiu logantoj de la urbo, kaj en ŝlosis sin tempo de via mizero. **15** Kaj la Izraelidoj diris al la tie kaj supreniris sur la tegmenton de la turo. **52** Eternulo: Ni pekis; faru al ni ĉion, kio plaĉas al Vi; Kaj Abimeleĥ venis al la turo kaj sieĝis ĝin, kaj nur savu nin hodiaŭ. **16** Kaj ili forigis el inter si la aliris al la pordo de la turo, por forbruligi ĝin per fremdajn diojn, kaj ekservis al la Eternulo; kaj Li fajro. **53** Tiam iu virino ĵetis muelstonon sur la kapon de Abimeleĥ kaj rompis al li la kranion. **54** Kaj kolektiĝis la Amonidoj kaj starigis tendare en Tiam li rapide alvokis la junulon, kiu portis liajn Gilead; kolektiĝis ankaŭ la Izraelidoj kaj starigis batalilojn, kaj diris al li: Eltiru vian glavon kaj mortigu min, por ke oni ne diru pri mi: Virino lin mortigis. Kaj lia junulo lin trapikis, kaj li mortis. **55** Kaj la Izraelidoj vidis, ke Abimeleĥ mortis, kaj ili iris ĉiu al sia loko. **56** Tiel Dio repagis la malbonagon de Abimeleĥ, kiun ĉi tiu faris rilate sian patron, mortigante siajn sepdek fratojn. **57** Kaj la tutan malbonagon de la logantoj de Ŝēhem Dio revenigis sur ilian kapon; kaj venis sur ilin la malbeno de Jotam, filo de Jerubaal.

10 Post Abimeleĥ levigis, por helpadi al Izrael, Tola, filo de Pua, filo de Dodo, Isaĥaro. Li loĝis en Ŝamir, sur la monto de Efraim. **2** Kaj li estis juĝisto de Izrael dum dudek tri jaroj, kaj li mortis, kaj oni enterigis lin en Ŝamir. **3** Post li levigis Jair, Gileadano, kaj li estis juĝisto de Izrael dum dudek du jaroj. **4** Li havis tridek filojn, kiuj rajdadis sur tridek junaj azenoj, kaj ili havis tridek urbojn; ĝis nun oni ilin nomas Vilaĝoj de Jair, kiuj estas en la lando Gilead. **5** Kaj Jair mortis, kaj oni enterigis lin en Kamon. **6** Kaj la Izraelidoj plue faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj servadis al la Baaloj kaj al la Astarojo kaj al la dioj de Sirio kaj al la dioj de Sidon kaj al la dioj de Moab kaj al la dioj de la Amonidoj kaj al la dioj de la Filiștoj; kaj ili forlasis la Eternulon, kaj ne servadis al Li. **7** Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li transdonis ilin en la manojn de la Filiștoj kaj en la manojn de la Amonidoj. **8** Kaj ili premadis kaj turmentadis la Izraelidojn de tiu jaro dum dek ok jaroj, ĉiujn Izraelidojn, kiuj estis transe de

11 Jiftah, la Gileadano, estis heroa militisto, sed li estis filo de malĉastulino. De Gilead naskiĝis Jiftah. **2** Kaj la edzino de Gilead naskis al li filojn. Kiam la filoj de la edzino grandigis, ili forpelis Jiftahon, kaj diris al li: Vi ne heredos en la domo de nia patro; ĉar vi estas filo de alia patrino. **3** Tiam Jiftah forkuris de siaj fratoj kaj ekloĝis en la lando Tob. Kaj kolektiĝis al Jiftah sentaŭgaj homoj kaj eliradis kun li. **4** Post kelka tempo ekmilitis la Amonidoj kontraŭ Izrael. **5** Kaj kiam la Amonidoj militis kontraŭ Izrael, la plejaĝuloj de Gilead iris, por preni Jiftahon el la lando Tob. **6** Kaj ili diris al Jiftah: Iru kaj estu nia kondukanto, kaj ni batalos kontraŭ la Amonidoj. **7** Kaj Jiftah diris al la plejaĝuloj de Gilead: Vi malamas ja min, kaj vi forpelis min el la domo de mia patro; kial do vi nun venis al mi, kiam vi estas en mizero? **8** Kaj la plejaĝuloj de Gilead diris al Jiftah: Pro tio ni nun revenas al vi, ke vi iru kun ni, kaj ni batalos kontraŭ la Amonidoj, kaj vi estos ĉe ni estro de ĉiuj logantoj de Gilead. **9** Kaj Jiftah diris al la plejaĝuloj de Gilead: Se vi revenigas min, por batali kontraŭ la Amonidoj, kaj la Eternulo transdonos ilin al mi, ĉu tiam mi estos via estro? **10** Kaj la plejaĝuloj de Gilead diris al Jiftah: La Eternulo estu aǔskultanto inter ni, ke ni faros konforme al viaj vortoj. **11** Tiam Jiftah iris kun la plejaĝuloj de Gilead, kaj la popolo faris lin

12 Kaj kolektiĝis la Efraimidoj kaj iris norden,
kaj diris al Jiftah: Kial vi iris militi kontraŭ
la Amonidoj, kaj nin ne vokis, ke ni iru kun vi?
vian domon kune kun vi ni forbruligos per fajro.
2 Kaj Jiftah diris al ili: Mi kaj mia popolo havis
grandan disputon kun la Amonidoj; mi kriis al vi,
sed vi ne savis min el ilia mano. **3** Kiam mi vidis,
ke vi ne savas, mi elmetis al risko mian animon
kaj iris kontraŭ la Amonidojn, kaj la Eternulo
transdonis ilin en miajn manojn. Kial do vi venis
hodiaŭ al mi, por malpaci kontraŭ mi? **4** Kaj
Jiftah kolektis ĉiujn loĝantojn de Gilead kaj batalis
kontraŭ la Efraimidoj. Kaj la loĝantoj de Gilead
venkobatis la Efraimidojn; ĉar ĉi tiuj diris: Vi estas
forkurintoj el Efraim, Gilead estas ja meze de
Efraim kaj meze de Manase. **5** Kaj la Gileadanoj

baris al la Efraimidoj la transireojn de Jordan. la voçon de Manoâh; kaj la anĝelo de Dio venis Kaj kiām iu el la forkurantaj Efraimidoj diris: Mi denove al la virino, kiām ŝi estis sur la kampo; volas transiri, tiam la Gileadanoj diris al li: Ĉu vi kaj Manoâh, ŝia edzo, ne estis kun ŝi. **10** La virino estas Efraimido? Se li diris: Ne, **6** tiam ili diris al rapide kuris kaj sciigis sian edzon, kaj diris al li: li: Diru: Ŝibolet; li diris: Ŝibolet, ĉar li ne povis Jen aperis al mi la homo, kiu venis al mi en tiu elparoli ĝuste; tiam ili kaptis lin kaj buĉis lin ĉe tago. **11** Kaj Manoâh levigis kaj iris post sia edzino la transirejo de Jordan. Kaj en tiu tempo falis el kaj venis al la homo, kaj diris al li: Ĉu vi estas tiu la Efraimidoj kvardek du mil. **7** Kaj Jiftâh estis homo, kiu parolis al la virino? Kaj tiu diris: Mi. jugiſto de Izrael dum ses jaroj. Kaj mortis Jiftâh, **12** Kaj Manoâh diris: Se viaj vortoj plenumiĝos, la Gileadano, kaj oni enterigis lin en la urboj de tiam kiāj devas esti la reguloj pri la knabo kaj Gilead. **8** Kaj post li estis jugiſto de Izrael Ibcان liaj agoj? **13** Kaj la anĝelo de la Eternulo diris el Bet-Lehem. **9** Li havis tridek filojn, kaj tridek al Manoâh: Kontraŭ ĉio, pri kio mi parolis al la filinojn li edzinigis eksteren, kaj tridek filinojn li virino, ŝi sin gardu; **14** nenion el tio, kio devenas prenis el ekstere por siaj filoj. Kaj li estis jugiſto el vinberbranĉo, ŝi manĝu, vinon aŭ ebrigajon ŝi de Izrael dum sep jaroj. **10** Kaj Ibcان mortis, kaj ne trinku, kaj nenion malpuran ŝi manĝu; ĉion, oni enterigis lin en Bet-Lehem. **11** Kaj post li kion mi ordonis al ŝi, ŝi plenumu. **15** Kaj Manoâh estis jugiſto de Izrael Elon, Zebulunido, kaj li estis diris al la anĝelo de la Eternulo: Permesu, ke ni jugiſto de Izrael dum dek jaroj. **12** Kaj mortis Elon, retenu vin, kaj ni pretigos por vi kapridon. **16** la Zebulunido, kaj oni enterigis lin en Ajalon, en Sed la anĝelo de la Eternulo diris al Manoâh: la lando de Zebulun. **13** Kaj post li estis jugiſto de Kvankam vi retenos min, mi tamen ne manĝos Izrael Abdon, filo de Hilel, Piratonano. **14** Li havis vian panon; sed se vi volas fari bruloferon, faru kvardek filojn kaj tridek nepojn, kiuj rajdadis sur ĝin al la Eternulo. Ĉar Manoâh ne sciis, ke tio sepdek junaj azenoj. Kaj li estis jugiſto de Izrael estas anĝelo de la Eternulo. **17** Kaj Manoâh diris dum ok jaroj. **15** Kaj mortis Abdon, filo de Hilel, la al la anĝelo de la Eternulo: Kia estas via nomo? ke Piratonano, kaj oni enterigis lin en Piraton, en la ni povu honori vin, kiam plenumiĝos via vorto. lando de Efraim, sur la monto de la Amalekidoj. **18** Sed la anĝelo de la Eternulo diris al li: Por kio vi demandas pri mia nomo? ĝi estas neordinara.

13 Kaj la Izraelidoj denove faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; kaj la Eternulo transdonis ilin en la manojn de la Filiștoj por kvardek jaroj. **2** Kaj estis iu homo el Corea, el la tribo de Dan, kies nomo estis Manoâh; lia edzino estis senfrukta kaj ne naskis. **3** Kaj aperis anĝelo de la Eternulo al la virino, kaj diris al ŝi: Jen vi estas senfrukta kaj ne naskas; tamen vi gravediĝos kaj naskos filon. **4** Sed nun gardu vin, kaj ne trinku vinon nek ebrigajon, kaj manĝu nenion malpuran; **5** ĉar jen vi gravediĝos kaj naskos filon; kaj razilo ne devas tuŝi lian kapon, ĉar konsekrita al Dio estos la knabo de el la ventro; kaj li komencos savadi Izraelon el la manoj de la Filiștoj. **6** Kaj la virino iris, kaj diris al sia edzo jene: Dia homo venis al mi, kaj lia aspekto estis kiel la aspekto de anĝelo de Dio, tre respektinda; kaj mi ne demandis lin, de kie li estas, kaj sian nomon li ne diris al mi. **7** Kaj li diris al mi: Jen vi gravediĝos kaj naskos filon; kaj nun ne trinku vinon nek ebrigajon, kaj manĝu nenion malpuran; ĉar konsekrita al Dio estos la knabo de el la ventro ĝis la tago de lia morto. **8** Tiam Manoâh ekpreģis al la Eternulo, kaj diris: Mi petas Vin, ho mia Sinjoro: la Dia homo, kiun Vi sendis, venu denove al ni, kaj li instruu nin, kiel ni devas agi kun la naskota knabo. **9** Kaj Dio aŭskultis

14 Ŝimson iris en Timnan, kaj ekvidis en Timna

virinon el la filinoj de la Filiștoj. **2** Kaj li iris kaj sciigis tion al sia patro kaj al sia patrino, kaj diris: Mi vidis en Timna virinon el la filinoj de la Filiștoj; nun prenu ŝin al mi kiel edzinon. **3** Kaj lia patro kaj lia patrino diris al li: Ĉu ne

troviĝas virino inter la filinoj de viaj fratoj kaj en nia tuta popolo, ke vi iras preni edzinon el la necirkumciditaj Filiștoj? Sed Ŝimšon diris al sia patro: Ŝin prenu por mi, ĉar ŝi plaĉas al mi. **4** Kaj lia patro kaj lia patrino ne sciis, ke tio estas de la Eternulo, ĉar Li serĉis pretekston kontraŭ la Filiștoj; en tiu tempo la Filiștoj regis super Izrael.

5 Kaj Ŝimšon kun sia patro kaj kun sia patrino iris en Timnan; kiam ili venis al la vinbergardenoj de Timna, juna leono blekegante venis renkonte al ili. **6** Kaj venis sur lin la spirito de la Eternulo, kaj li disiĝis lin, kiel oni disiĝas kapridon, kvankam li nenion havis en sia mano. Kaj li ne diris al siaj gepatroj, kion li faris. **7** Kaj li venis kaj parolis kun la virino, kaj ŝi plaĉis al Ŝimšon. **8** Post kelka tempo li iris denove, por preni ŝin, kaj li devojiĝis, por vidi la kadavron de la leono; kaj jen svarmamaso da abeloj estas en la kadavro de la leono, kaj ankaŭ mielo. **9** Kaj li prenis ĝin en siajn manojn kaj iris, mangante dum la irado; kaj li iris al siaj gepatroj, kaj donis al ili, kaj ili mangiĝis; sed li ne diris al ili, ke el la kadavro de la leono li prenis la mielon. **10** Kaj lia patro venis al la virino, kaj Ŝimšon faris tie festemon, kiel ordinare faras la junuloj. **11** Kiam ili ekvidis lin, ili donis al li tridek kompanianojn, ke ili estu kun li. **12** Kaj Ŝimšon diris al ili: Mi proponos al vi enigmon; se vi divenos ĝin al mi dum la sep tagoj de la festeno kaj trafoſos, tiam mi donos al vi tridek ĉemizojn kaj tridek kompletojn da vestoj; **13** sed se vi ne povas diveni al mi, tiam vi donos al mi tridek ĉemizojn kaj tridek kompletojn da vestoj. Kaj ili diris al li: Proponu vian enigmon, kaj ni aŭskultos. **14** Kaj li diris al ili: El manĝantajo devenis manĝatajo, kaj el fortajo devenis dolĉaĵo. Kaj ili ne povis solvi la enigmon dum tri tagoj. **15** En la sepa tago ili diris al la edzino de Ŝimšon: Admonu vian edzon, ke li solvu al ni la enigmon; alie ni forbruligos per fajro vin kaj la domon de via patro. Ĉu por senhavigi nin vi invituis nin ĉi tien? **16** Tiam la edzino de Ŝimšon ekploris antaŭ li, kaj diris: Vi nur malamas min, sed ne amas; vi proponis enigmon al la filoj de mia popolo, kaj al mi vi ne diris ĝian solvon. Kaj li diris al ŝi: Jen al miaj gepatroj mi ne diris la solvon, kaj ĉu al vi mi ĝin diru? **17** Kaj ŝi ploris antaŭ li dum la sep tagoj, kiujn daŭris ĉe ili la festeno; en la sepa tago li diris al ŝi la solvon, ĉar ŝi tre insistis. Kaj ŝi diris la solvon de la enigmo al la filoj de ŝia popolo. **18** Kaj la urbanoj diris al li en la sepa tago, antaŭ la subiro de la suno: Kio estas pli dolĉa ol mielo? kaj kio estas pli fortika ol leono? Kaj li diris al ili: Se vi ne plugus per mia bovidino, Vi ne trovus la solvon de mia enigmo.

19 Kaj venis sur lin la spirito de la Eternulo, kaj li iris en Aškelonon kaj mortigis tie tridek homojn kaj prenis iliajn vestojn kaj donis la kompletojn de iliaj vestoj al la solvintoj de la enigmo. Sed ekflamis lia kolero, kaj li foriris en la domon de sia patro. **20** Kaj la edzino de Ŝimšon fariĝis edzino de lia festena kompaniulo, kiu kompanias al li.

15 Post kelka tempo, en la tempo de rikoltado de tritiko, Ŝimšon vizitis sian edzinon, alportante kapridon, kaj diris: Mi envenos al mia edzino en la internan ĉambron. Sed ŝia patro ne permesis al li eniri. **2** Kaj ŝia patro diris: Mi pensis, ke vi ekmalamasis ŝin, kaj mi donis ŝin al via amiko. Jen ŝia pli juna fratino estas ja pli bela ol ŝi; ŝi fariĝu via, anstataŭ tiu. **3** Sed Ŝimšon diris al ili: Ĉi tiun fojon mi estos senkulpa antaŭ la Filiștoj, se mi faros al ili malbonon. **4** Kaj Ŝimšon iris, kaj kaptis tricent vulpojn kaj prenis torĉojn, kaj turnis voston al vosto kaj alligis po unu torĉo meze inter ĉiuj du vostoj. **5** Kaj li ekbruligis per fajro la torĉojn kaj pelis ilin sur la grenkampojn de la Filiștoj kaj forbruligis la garbojn kaj la ankoraŭ ne rikoltitan grenon kaj la vinbergardenojn kaj la olivarbojn. **6** Kaj la Filiștoj diris: Kiu tion faris? Kaj oni respondis: Ŝimšon, bofilo de la Timnaano; ĉar ĉi tiu prenis lian edzinon kaj fordonis ŝin al lia amiko. Kaj la Filiștoj iris kaj forbruligis per fajro ŝin kaj ŝian patron. **7** Tiam Ŝimšon diris al ili: Se vi agas tiel, tiam mi ne ĉesos, antaŭ ol mi faros venĝon kontraŭ vi. **8** Kaj li forte batis al ili la krurojn kaj la lumbojn; poste li iris kaj ekloĝis en la fendego de la roko Etam. **9** Tiam la Filiștoj iris kaj starigis tendare en la regiono de Jehuda kaj etendiĝis ĝis Lehi. **10** Kaj la Jehudaidoj diris: Pro kio vi eliris kontraŭ nin? Kaj ili respondis: Ni venis, por ligi Ŝimšonon, por agi kun li, kiel li agis kun ni. **11** Tiam iris tri mil homoj el Jehuda al la fendego de la roko Etam, kaj diris al Ŝimšon: Ĉu vi ne scias, ke la Filiștoj regas super ni? kion do vi faris al ni? Kaj li diris al ili: Kiel ili agis kun mi, tiel mi agis kun ili. **12** Kaj ili diris al li: Ni venis, por ligi vin, por doni vin en la manojn de la Filiștoj. Tiam Ŝimšon diris al ili: Juru al mi, ke vi ne mortigos min. **13** Kaj ili diris al li jene: Ne; ni nur ligos vin kaj transdonos vin en iliajn manojn, sed certe ni ne mortigos vin. Kaj ili ligis lin per du novaj ŝnuroj kaj elkondukis lin el la roko. **14** Kiam li venis al Lehi, la Filiștoj ĝojkriante iris renkonte al li. Sed venis sur lin la spirito de la Eternulo, kaj la ŝnuroj, kiuj estis sur liaj brakoj, fariĝis kiel lino, bruligita de fajro, kaj liaj katenoj disfalis de liaj manoj. **15** Kaj li trovis freŝan makzelon de azeno, kaj li etendis sian manon kaj prenis ĝin

kaj mortigis per ĝi mil homojn. **16** Kaj Ŝimšon alia ĉambro. Kaj li deſiris ilin de siaj brakoj kiel diris: Per makzelo de azeno grandegan amason, fadenon. **13** Kaj Delila diris al Ŝimšon: Ĝis nun Per makzelo de azeno mi mortigis mil homojn. **17** Kiam li finis paroli, li forĝetis el sia mano la vi trompas min kaj diras al mi mensogojn; diru al mi, per kio oni povas vin ligi. Kaj li diris al Ŝi: makzelon; kaj li donis al tiu loko la nomon Ramat-Lehi. **18** Kaj li eksentis grandan soifon, kaj li Ŝpinajo. **14** Kaj Ŝi alfortikigis ilin per najlo, kaj ekvokis al la Eternulo, kaj diris: Vi faris per la mano de Via sklavuo tiun grandan savon; kaj nun Se vi intertekstos la sep buklojn de mia kapo kun mi? jam tri fojojn vi trompis min, kaj ne devas morti de soifo kaj fali en la manojo de la kune mi devas morti de soifo kaj fali en la manojo de la kune mi? jam tri fojojn vi trompis min, kaj ne necirkumciditoj! **19** Tiam Dio fendis kavon, kiu ke vi amas min, dum tamen via koro ne estas estis en Lehi, kaj eliris el ĝi akvo; kaj li trinkis, kaj kun mi? kaj lia spirito revenis, kaj li reviviĝis. Tial ĝi ricevis la nomon Ŝimšon! Kaj li vekiĝis al li: Filiștoj iras al vi, Ŝimšon! Kaj li diris, nomon Ŝi diris al li: Kial vi diras, necirkumciditoj! **20** Kaj li estis juĝisto de Israel en la tempo de la Filiștoj dum dudek jaroj.

16 Ŝimšon iris en Gazan kaj vidis tie malĉastulinon kaj eniris al Ŝi. **2** Al la Gazaanoj oni diris: Ŝimšon venis ĉi tien; kaj ili ĉirkaŭis lin kaj spione atendis lin dum la tuta nokto ĉe la pordego de la urbo, kaj staris senbrue dum la tuta nokto, dirante: Antaŭ la matenigo ni lin mortigos. **3** Ŝimšon kuſis ĝis noktomezo; je noktomezo li leviĝis kaj kaptis la pordojn de la urba pordego kune kun ambaŭ fostoj kaj levis ilin kune kun la riglilo kaj metis sur siajn ŝultrojn, kaj forportis ilin sur la supron de la monto, kiu estas antaŭ Hebron. **4** Post tio li ekamis virinon en la valo Sorek; ŝia nomo estis Delila. **5** Kaj venis al Ŝi la estroj de la Filiștoj, kaj diris al Ŝi: Allogu lin, kaj vidu, en kio konsistas lia granda forto, kaj per kio ni povus fortosuperi lin, ke ni ligu lin kaj humiliigu lin; tiam ni donos al vi ĉiu po mil kaj cent arĝentaj moneroj. **6** Kaj Delila diris al Ŝimšon: Diru al mi, mi petas, en kio konsistas via granda forto, kaj per kio oni povas ligi vin, por humiliigi vin. **7** Kaj Ŝimšon diris al Ŝi: Se oni ligos min per sep freſaj ne sekiĝintaj ŝnuroj, tiam mi senfortiĝos kaj fariĝos kiel la aliaj homoj. **8** Tiam la estroj de la Filiștoj alportis al Ŝi sep freſajn ne sekiĝintajn ŝnurojn, kaj Ŝi ligis lin per ili. **9** Kaj dum la embuskuloj sidis ĉe Ŝi en alia ĉambro, Ŝi diris al li: Filiștoj iras al vi, Ŝimšon! Tiam li disſiris la ŝnurojn, kiel oni disſiras fadenon el stupo, kiam fajro ĝin bruldifektis. Kaj oni ne sciigis pri lia forto. **10** Kaj Delila diris al Ŝimšon: Jen vi trompis min kaj diris al mi mensogon; nun diru al mi, per kio oni povas vin ligi. **11** Kaj li diris al Ŝi: Se oni min ligos per novaj ŝnuroj, kiu ne estis uzitaj por laboro, tiam mi senfortiĝos kaj fariĝos kiel la aliaj homoj. **12** Tiam Delila prenis novajn ŝnurojn kaj ligis lin per ili, kaj diris al li: Filiștoj iras al vi, Ŝimšon! Dume la embuskuloj sidis en

alia ĉambro. Kaj li deſiris ilin de siaj brakoj kiel diris: Per makzelo de azeno grandegan amason, fadenon. **13** Kaj Delila diris al Ŝimšon: Ĝis nun Per makzelo de azeno mi mortigis mil homojn. **17** Kaj li malkaſis al Ŝi sian tutan koron, kaj diris al Ŝi: Tondilo ne tuſis mian kapon, ĉar mi estas konsekrata al Dio de el la ventro de mia patrino. Se oni tondos miajn harojn, tiam forlasos min mia forto, mi senfortiĝos kaj fariĝos kiel la aliaj homoj. **18** Kiam Delila videis, ke li malkaſis al Ŝi sian tutan koron, Ŝi sendis kaj vokigis la estrojn de la Filiștoj, dirante: Venu ĉi tiun fojon, ĉar li malkaſis al mi sian tutan koron. Kaj venis al Ŝi la estroj de la Filiștoj kaj alportis la arĝenton en siaj manoj. **19** Kaj Ŝi endormigis lin sur siaj genuoj, kaj alvokis homon, kaj detondigis la sep buklojn de lia kapo. Kaj Ŝi komencis humiliadi lin, kaj lia forto lin forlasis. **20** Kaj Ŝi diris: Filiștoj iras al vi, Ŝimšon! Li vekiĝis de sia dormo, kaj diris: Mi eliros, kiel ĉiufoje, kaj mi vigliĝos; sed li ne sciis, ke la Eternulo forlasis lin. **21** Kaj la Filiștoj kaptis lin kaj elpikis liajn okulojn, kaj venigis lin en Gazan kaj ligis lin per kupraj ĉenoj; kaj li devis mueli en la malliberejo. **22** Dume la haro de lia kapo komencis rekreski post la fortundo. **23** La estroj de la Filiștoj kunvenis, por alporti grandan oferon al sia dio Dagon kaj por festeni, kaj ili diris: Nia dio transdonis en niajn manojn nian malamikon Ŝimšon. **24** Kaj la popolo videis lin, kaj gloris sian dion, dirante: Nia dio transdonis en niajn manojn nian malamikon kaj la ruiniganton de nia lando kaj la mortiginton de multaj el ni. **25** Kiam ilia koro gagiĝis, ili diris: Voku Ŝimšonon, ke li amuzu nin. Kaj oni vokis Ŝimšonon el la malliberejo, kaj li faris amuzon al ili, kaj oni starigis lin inter la kolonoj. **26** Kaj Ŝimšon diris al la junulo, kiu kondukis lin je la mano: Lasu min, ke mi palpu la kolonojn, sur kiuj la domo staras, kaj mi apogos min al ili. **27** Kaj la domo estis plena de viroj kaj virinoj, kaj tie estis ĉiuj estroj de la Filiștoj; kaj sur la tegmento estis ĉirkaŭ tri mil viroj kaj virinoj, kiu rigardis la amuzadon de Ŝimšon. **28** Kaj Ŝimšon vokis al la

Eternulo, kaj diris: Mia Sinjoro, ho Eternulo, mi petas, rememoru min kaj fortigu min nur ĉi tiun fojon, ho Dio, por ke mi faru al la Filiștoj venĝon per unu fojo pro miaj du okuloj. **29** Kaj Ŝimšon kaptis la du mezajn kolonojn, sur kiuj staris la domo, kaj apogis sin al ili, al unu per sia dekstra mano kaj al la dua per sia maldekstra mano. **30** Kaj Ŝimšon diris: Mortu mia animo kune kun la Filiștoj! Kaj li ekpremis forte; kaj falis la domo sur la estrojn, kaj sur la tutan popolon, kiu estis en ĝi. Kaj la nombro de la mortintoj, kiujn li mortigis ĉe sia morto, estis pli granda, ol la nombro de tiuj, kiujn li mortigis dum sia vivo. **31** Kaj venis liaj fratoj kaj la tuta domo de lia patro kaj prenis lin, kaj iris kaj enterigis lin inter Corea kaj Eṣtaol, en la tombo de lia patro Manoah. Li estis juĝisto de Izrael dum dudek jaroj.

17 Estis homo sur la monto de Efraim; lia nomo estis Miha. **2** Li diris al sia patrino: La mil kaj cent argentaj moneroj, kiujn oni prenis de vi kaj pro kiuj vi malbenis antaŭ miaj oreloj, jen la argento estas ĉe mi; mi prenis ĝin. Kaj lia patrino diris: Mia filo estu benata de la Eternulo. **3** Kaj li redonis la mil kaj cent argentajn monerojn al sia patrino. Kaj lia patrino diris: Mi dediĉis la argenton al la Eternulo el mia mano por mia filo, por fari figuron kaj idolon; nun mi redonas ĝin al vi. **4** Sed li redonis la argenton al sia patrino. Lia patrino prenis ducent argentajn monerojn kaj donis ilin al orfandisto, kaj li faris el tio figuron kaj idolon, kiu restis en la domo de Miha. **5** Tiu homo Miha havis domon de dio; kaj li faris efodon kaj domajn diojn, kaj konsekris unu el siaj filoj, ke li estu por li pastro. **6** En tiu tempo ne ekzistis reĝo ĉe Izrael; ĉiu faradis tion, kio plaĉis al li. **7** Estis junulo el Bet-Lehem de Jehuda, el familio de Jehudaidoj, li estis Levido kaj loĝis tie. **8** Tiu homo iris el la urbo, el Bet-Lehem de Jehuda, por ekloĝi tie, kie li trovos oportune. Kaj li venis dum sia vojirado sur la monto de Efraim al la domo de Miha. **9** Kaj Miha diris al li: De kie vi venas? Kaj tiu diris al li: Mi estas Levido el Bet-Lehem de Jehuda, kaj mi iras, por ekloĝi tie, kie mi trovos oportune. **10** Tiam Miha diris al li: Restu ĉe mi kaj estu por mi patro kaj pastro, kaj mi donados al vi po dek argentaj moneroj ĉiujare kaj necesajn vestojn kaj mangajojn. Kaj la Levido iris. **11** Kaj la Levido konsentis resti ĉe tiu homo, kaj la junulo estis por li kiel unu el liaj filoj. **12** Kaj Miha konsekris la Levidon, kaj la junulo fariĝis por li pastro kaj loĝis en la domo de Miha. **13** Kaj Miha

diris: Nun mi scias, ke la Eternulo bonfaros al mi, ĉar Levido fariĝis por mi pastro.

18 En tiu tempo ne ekzistis reĝo ĉe Izrael; kaj en tiu tempo la tribo de Dan serĉis por si posedajo, por ekloĝi, ĉar ĝis tiu tempo ili ne ricevis posedajo inter la triboj de Izrael. **2** Kaj la Danidoj sendis kvin homojn el sia tribo, el siaj reprezentantoj, virojn batalkapablajn el Corea kaj Eṣtaol, por rigardi la landon kaj esplori ĝin, kaj diris al ili: Iru, esploru la landon. Kaj ili venis sur la monto de Efraim al la domo de Miha kaj tranoktis tie. **3** Kiam ili estis kun la domanoj de Miha, ili rekonis la vocon de la juna Levido, kaj eniris tien, kaj diris al li: Kiu venigis vin ĉi tien? kaj kion vi faras ĉi tie? kaj kion vi bezonas ĉi tie? **4** Kaj li diris al ili: Tiel kaj tiel agis kun mi Miha, kaj li dungis min, kaj mi fariĝis pastro por li. **5** Kaj ili diris al li: Demandu, ni petas, Dion, por ke ni eksiciu, ĉu estos sukcesa nia vojo, kiun ni iras. **6** Kaj la pastro diris al ili: Iru en paco; laŭ la Eternulo estas via vojo, kiun vi iras. **7** Kaj tiuj kvin viroj ekiris kaj venis en Laišon, kaj vidis la popolon, ke ĝi tie loĝas senzorge, laŭ la maniero de la Cidonanoj, trankvile kaj fide, kaj neniu per io ofendas ilin en la lando aŭ regas super ili, kaj de la Cidonanoj ili estas malproksime kaj kun neniu ili havas ian aferon. **8** Kaj ili venis al siaj fratoj en Corean kaj Eṣtaolon; kaj liaj fratoj diris al ili: Kion vi raportos? **9** Kaj ili diris: Leviĝu, kaj ni iru kontraŭ ilin; ĉar ni vidis, ke la lando estas tre bona; estu trankvilaj, ne prokrastu iri kaj veni kaj ekposedi la landon. **10** Kiam vi venos, vi venos al popolo, kiu ne pensas pri dangero, kaj la lando estas vasta; Dio transdonas ĝin en viajn manojn; tio estas loko, kie mankas nenio, kio estas sur la tero. **11** Kaj elmoviĝis el tie el la tribo de la Danidoj, el Corea kaj Eṣtaol, sescent viroj, zonitaj per bataliloj. **12** Kaj ili iris, kaj starigis tendare en Kiryat-Jearim, en la regiono de Jehuda. Tial oni ĝis nun nomas tiun lokon Tendaro de Dan; ĝi estas post Kiryat-Jearim. **13** Kaj ili iris de tie sur la monto de Efraim kaj venis al la domo de Miha. **14** Kaj la kvin viroj, kiuj iris, por esplorrigardi la landon Laiš, diris al siaj fratoj: Ĉu vi scias, ke en ĉi tiuj domoj troviĝas efodo kaj domaj dioj kaj figuro kaj idolo? pripensu do, kion vi devas fari. **15** Kaj ili turniĝis tien kaj eniris en la domon de la juna Levido, en la domon de Miha, kaj salutis lin. **16** La sescent viroj el la Danidoj, zonitaj per siaj bataliloj, staris antaŭ la pordego. **17** Kaj la kvin viroj, kiuj iris, por esplorrigardi la landon, eniris tien kaj prenis la figuron kaj la efodon kaj la domajn diojn kaj la idolon. Dume la pastro staris

antaŭ la pordego, kun la sescent viroj, zonitaj per patro; kaj la patro de la juna virino lin ekvidis kaj bataliloj. **18** Kiam tiuj eniris en la domon de Miha, akceptis lin kun ĝojo. **4** Kaj retenis lin lia bopatro, kaj prenis la figuron, la efodon, la domajn diojn, la patro de la juna virino, kaj li restis ĉe li dum tri kaj la idolon, la pastro diris al ili: Kion vi faras? **19** tagoj; kaj ili manĝis kaj trinkis kaj tranoktis tie. Sed ili diris al li: Silentu, metu vian manon sur **5** En la kvara tago ili leviĝis frue matene, kaj li vian bušon; kaj iru kun ni kaj estu por ni patro intencis foriri; sed la patro de la juna virino diris kaj pastro; ĉu pli bone estas por vi esti pastro por al sia bofilo: Fortigu vian koron per peco da pano; la domo de unu homo, ol esti pastro por tribo kaj kaj poste vi iros. **6** Kaj ili restis, kaj ambaŭ kune gento en Izrael? **20** Kaj tio bone plaĉis al la pastro, manĝis kaj trinkis. Kaj la patro de la juna virino kaj li prenis la efodon kaj la domajn diojn kaj la diris al la viro: Mi petas vin, tranoktu kaj ĝojigui figuron kaj iris inter la popolon. **21** Kaj ili turniĝis vian koron. **7** La viro leviĝis, por foriri; sed lia kaj iris, kaj sendis la infanojn kaj la brutojn kaj la bopatro insiste petis lin, kaj li restis kaj tranoktis pakajojn antaŭ sin. **22** Kiam ili malproksimiĝis tie. **8** En la kvina tago li leviĝis frue matene, por de la domo de Miha, la homoj, kiuj estis en la iri; sed la patro de la juna virino diris: Fortigu, domoj najbaraj de Miha, kun krio kolektiĝis kaj mi petas, vian koron, kaj ne rapidu, ĝis finiĝos la kuris post la Danidoj. **23** Kaj ili kriis al la Danidoj; tago. Kaj ili ambaŭ manĝis. **9** Kaj la viro leviĝis, kaj ĉi tiuj turnis siajn vizaĝojn, kaj diris al Miha: por iri, li kaj lia kromedzino kaj lia junulo. Sed lia Kio estas al vi, ke vi faras krion? **24** Kaj li diris: bopatro, la patro de la juna virino, diris al li: Jen Miajn diojn, kiujn mi faris, vi forprenis, kaj ankaŭ finiĝis la tago kaj fariĝas vespero, tranoktu do, la pastron, kaj vi foriris; kaj kio ankoraŭ estas mi petas; jen la tago finiĝis, tranoktu ĉi tie, ke al mi? kial do vi demandas, kio estas al mi? **25** via koro faru al si ĝojon; morgaŭ frue vi leviĝos, Kaj la Danidoj diris al li: Ne aŭdigu vian vocon por iri vian vojon, kaj vi iros al via tendo. **10** Sed antaŭ ni, ĉar alie atakos vin koleraĵ homoj kaj vi la viro ne volis tranokti; li leviĝis kaj iris. Kaj li pereigos vian animon kaj la animon de via domo. venis al la ĉirkaŭaĵo de Jebus (tio estas Jerusalem); **26** Kaj la Danidoj foriris sian vojon. Kaj Miha vidis, kun li estis paro da ŝarĝitaj azenoj, kaj ankaŭ lia ke ili estas pli fortaj ol li; kaj li returniĝis kaj kromedzino. **11** Kiam ili estis antaŭ Jebus, la tago revenis en sian domon. **27** Sed tiuj prenis tion, jam forte kliniĝis. Kaj la junulo diris al sia sinjoro: kion faris Miha, kaj la pastron, kiu estis ĉe li; kaj Venu, ni eniru en ĉi tiun urbon de la Jebusidoj, kaj ili venis en Laïson, kontraŭ la popolon trunkvilan ni tranoktu en ĝi. **12** Sed lia sinjoro diris al li: Ni kaj senzorgan, kaj venkobatis ĝin per la glavo; kaj ne eniros en urbon de aligentuloj, kiuj ne estas el la urbon ili forbruligis per fajro. **28** Kaj estis neniu la Israelidoj; ni iros pluen, ĝis Gibe. **13** Kaj li diris savanto, ĉar ĝi estis malproksime de Cidon kaj al sia junulo: Iru, ke ni alproksimiĝu al unu el la ili havis neniajn aferojn kun iu, kaj ĝi estis en la lokoj, kaj ni tranoktu en Gibeaa tamen Rama. **14** valo, kiu troviĝas apud Bet-Reħob. Ili konstruis Kaj ili iris pluen kaj iris; kaj la suno subiris antaŭ la urbon kaj ekloĝis en ĝi. **29** Ili donis al la urbo ili apud Gibe, kiu apartenis al la Benjamidoj. la nomon Dan, laŭ la nomo de sia patro, kiu **15** Kaj ili turniĝis tien, por eniri kaj tranokti en naskiĝis de Izrael; antaŭe la nomo de la urbo estis Gibe. Kaj li eniris kaj sidigiĝis sur la strato; sed Laïs. **30** Kaj la Danidoj starigis al si la figuron; kaj **16** Sed jen iu maljunulo venis vespere de sia laboro Jehonatan, filo de Geršom, filo de Manase, li kaj liaj filoj estis pastroj por la tribo de la Danidoj, ĝis de la kampo; li estis de la monto de Efraim kaj la tago, kiam ili estis forkaptitaj el la lando. **31** Kaj **17** Li levis siajn okulojn kaj dum la tuta tempo, kiam la domo de Dio estis en Ŝilo, ili havis ĉe si la idolon de Miha, kiu faris. ekvidis la fremdan homon sur la strato de la urbo. Kaj la maljunulo diris: Kien vi iras? kaj de kie vi venas? **18** Kaj tiu diris al li: Ni iras el Bet-Leħem de Jehuda al la deklivo de la monto de Efraim, de kie mi estas. Mi iris al Bet-Leħem de Jehuda, kaj nun mi iras al la domo de la Eternulo; kaj neniu invitias min en la domon. **19** Ni havas pajlon kaj manĝaĵon por niaj azenoj, ankaŭ panon kaj vinon mi havas por mi kaj por via sklavino, kaj por la junulo, kiu estas kun viaj sklavoj; nenio mankas al ni. **20** Kaj la maljunulo diris: Paco estu al vi; ĉion, kio

19 En tiu tempo, kiam ne ekzistis reĝo ĉe Izrael, logiĝis iu Levido sur la deklivo de la monto de Efraim. Li prenis al si kromedzinon el Bet-Leħem de Jehuda. **2** Kaj lia kromedzino perfidis lin kaj foriris de li en la domon de sia patro en Bet-Leħem de Jehuda, kaj ŝi restis tie kvar monatojn. **3** Kaj leviĝis ŝia edzo kaj iris al ŝi, por paroli al ŝia koro, por reverigi ŝin; kiu li estis lia junulo kaj paro da azenoj. Kaj ŝi enirigis lin en la domon de sia

mankus al vi, mi prenas sur min; nur ne tranoktu ŝin kaj dissendis en ĉiujn regionojn de Izrael; ĉar sur la strato. **21** Kaj li envenigis lin en sian domon, ili faris malĉastaĵon kaj malnoblaĵon en Izrael, kaj li donis manĝajon al la azenoj; kaj ili lavis **7** Jen vi ĉiuj estas Izraelidoj; faru konsiliĝon kaj siajn piedojn kaj manĝis kaj trinkis. **22** Dum ili decidon ĉi tie. **8** Kaj leviĝis la tuta popolo kiel ĝojigadis sian koron, jen la loĝantoj de la urbo, unu homo, kaj diris: Neniu el ni iros al sia tendo, homoj malmoralaj, ĉirkauis la domon, frapis je la kaj neniу el ni revenos al sia domo; **9** sed jen pordo, kaj diris al la maljuna domomastro jene: estas, kion ni faros al Gibeа: ni lotos pri ĝi; **10** Elirigu la homon, kiu venis en vian domon, ke ni kaj ni prenos po dek homoj el ĉiu cento, el ĉiuj lin ekkonu. **23** Tiam eliris al ili la domomastro, triboj, po cent el mil kaj po mil el dek mil, ke ili kaj diris al ili: Ne, miaj fratoj, ne faru malbonon; alportu manĝajon por la popolo, por ke ĉi tiu iru ĉar tiu homo venis en mian domon, ne faru tian en Gibeаn de la Benjamenoj, kaj agu kontraŭ ĝi malnoblaĵon. **24** Jen mi havas filinon virgulinon, konforme al la malnoblaĵo, kiun ĝi faris en Izrael. kaj li havas kromedzinon; mi elirigos ilin, kaj vi **11** Kaj kolektiĝis kontraŭ la urbo ĉiuj Izraelidoj malhonoru ilin, kaj faru al ili tion, kio plaĉas al vi; unuanime, kiel unu homo. **12** Kaj la triboj de sed kun ĉi tiu viro ne faru tian abomenindajon. Izrael sendis homojn al ĉiuj familioj de Benjamен, **25** Sed la homoj ne volis aŭskulti lin. Tiam la viro por diri: Kio estas la malbonaĵo, kiu estas farita ĉe prenis sian kromedzinon kaj elirigis al ili sur la vi? **13** Eligu do nun la kanalajn homojn, kiuj estas straton. Kaj ili ekkonis ŝin, kaj faris al si amuzon en Gibeа, kaj ni mortigos ilin kaj ekstermos la kun ŝi dum la tuta nokto, ĝis la mateno; kaj ili malbonon el Izrael. Sed la Benjamenoj ne volis forliberigis ŝin, kiam leviĝis la matenruĝo. **26** Kaj obei la vocon de siaj fratoj, la Izraelidoj. **14** Kaj la virino venis antaŭ la mateniĝo, kaj falis antaŭ la Benjamenoj kolektiĝis el la urboj en Gibeа, la pordo de la domo de tiu homo, kie estis ŝia por eliri milite kontraŭ la Izraelidojn. **15** Kaj la sinjoro; kaj ŝi kuſis, ĝis fariĝis lume. **27** Matene nombro de la Benjamenoj el la urboj en tiu tago leviĝis ŝia sinjoro kaj malfermis la pordon de la estis dudek ses mil homoj pretaj eltiri glavon; domo, kaj eliris, por iri sian vojon; kaj jen li vidas, krom tio el la loĝantoj de Gibeа estis la nombro ke la virino, lia kromedzino, kuſas antaŭ la pordo de sepcent homoj plej taŭgaj. **16** El tiu tuta popolo de la domo, kaj ŝiaj manoj estas sur la sojlo. **28** Kaj estis sepcent homoj plej taŭgaj, maldekstruloj; li diris al ŝi: Leviĝu, kaj ni iros. Sed estis nenia ĉiu el ili povis ĵeti ŝtonon kontraŭ haron, kaj ne respondo. Tiam li prenis ŝin sur la azenon, leviĝis, maltrafi. **17** Kaj la nombro de la Izraelidoj, krom kaj iris al sia loko. **29** Kiam li venis en sian domon, la Benjamenoj, estis kvarcent mil homoj pretaj li prenis tranĉilon, prenis sian kromedzino kaj eltiri glavon; ĉiuj ili estis batalkapablaj. **18** Kaj ili distranĉis ŝin kun ŝiaj ostoj en dek du partojn kaj leviĝis kaj iris en Bet-Elon kaj demandis Dion, kaj dissendis tion en ĉiujn regionojn de Izrael. **30** Kaj la Izraelidoj diris: Kiu el ni devas iri antaŭe milite ĉiu, kiu tion vidis, diris: Ne estis kaj ne vidigis io kontraŭ la Benjamenojn? Kaj la Eternulo diris: simila de post la tago, kiam la Izraelidoj eliris el la Jehuda antaŭe. **19** Kaj la Izraelidoj leviĝis matene lando Egipta, ĝis nun; atentu tion, konsiliĝu, kaj kaj eksieĝis Gibeаn. **20** Kaj la Izraelidoj eliris militie kontraŭ la Benjamenojn, kaj la Izraelidoj komencis batalon kontraŭ ili antaŭ Gibeа. **21** Kaj **20** Kaj eliris ĉiuj Izraelidoj, kaj kolektiĝis la tuta komunumo kiel unu homo, de Dan ĝis Beer-Šeba, kaj la lando Gilead, antaŭ la Eternulo en Micpa. **2** Kaj kunvenis la estroj de la tuta popolo, ĉiuj triboj de Izrael, en la kunvenejon de la popolo de Dio, kvarcent mil piedirantoj kapablaj eltiri glavon. **3** La Benjamenoj aŭdis, ke la Izraelidoj venis en Micpan. Kaj la Izraelidoj diris: Diru, kiamaniere okazis tiu malbonaĵo? **4** Tiam respondis la Levido, la edzo de la mortigita virino, kaj diris: Mi venis en Gibeаn de la Benjamenoj, mi kun mia kromedzino, por tranokti. **5** Kaj leviĝis kontraŭ min la loĝantoj de Gibeа, kaj ĉirkauis pro mi la domon nokte. Min ili intencis mortigi, kaj mian kromedzinon ili turmentis tiel, ke ŝi mortis. **6** Tiam mi prenis mian kromedzinon, distranĉis

ploris kaj restis tie antaŭ la Eternulo kaj fastis en Kaj falis el la Benjamenidoj dek ok mil homoj; ĉiu tiu tago ĝis la vespero kaj alportis bruloferojn kaj ili estis fortaj militistoj. **45** Kaj ili sin turnis kaj pacoferojn antaŭ la Eternulon. **27** Kaj la Izraelidoj ekkuris al la dezerto, al la roko Rimon; kaj oni demandis la Eternulon (tie estis en tiu tempo batis el ili sur la vojo kvin mil homojn, kaj oni la kesto de interligo de Dio, **28** kaj Pineħas, filo postkuris ilin ĝis Gidom kaj batis el ili ankoraŭ de Eleazar, filo de Aaron, staris antaŭ ĝi en tiu du mil homojn. **46** La nombro de ĉiu falintoj tempo); kaj ili diris: Ĉu ni devas plue elpaši batale el la Benjamenidoj en tiu tago estis dudek kvin kontraŭ niajn fratojn la Benjamenidojn, aŭ ĉu ni mil homoj eltrirantoj de glavo; ĉiu ili estis fortaj devas ĉesi? Kaj la Eternulo diris: Iru, ĉar morgaŭ militistoj. **47** Kaj ili sin turnis kaj forkuris en la Mi transdonos ilin en viajn manojn. **29** Kaj la dezerton, al la roko Rimon, sescent homoj; kaj ili Izraelidoj aranĝis embuskojn ĉirkau de Gibea. **30** restis ĉe la roko Rimon kvar monatojn. **48** Sed la Kaj la Izraelidoj eliris kontraŭ la Benjamenidojn Izraelidoj reiris al la Benjamenidoj, kaj mortigis en la tria tago kaj stariĝis kontraŭ Gibea kiel per glavo la urbanojn, la brutojn, kaj ĉion, kion antaŭe. **31** Kaj la Benjamenidoj eliris kontraŭ la ili trovis; kaj ĉiujn urbojn, kiujn ili renkontis, ili popolon, malproksimiĝis de la urbo, kaj komencis forbruligis per fajro.

21 Kaj la Izraelidoj ĵuris en Micpa, dirante: Neniu el mi donos sian filion edzinige al Benjamenido. **2** Kaj la popolo venis en Bet-Elon, kaj restis tie ĝis la vespero antaŭ Dio, kaj levis sian voĉon kaj forte ploris, **3** kaj diris: Kial, ho Eternulo, Dio de Izrael, fariĝis tio en Izrael, ke malaperis nun el Izrael unu tribon? **4** La morgaŭan tagon la popolo levigis frue kaj konstruis tie altaron kaj oferis bruloferojn kaj pacoferojn. **5** Kaj la Izraelidoj diris: Kiu homo el ĉiuj triboj de Izrael ne venis kun la komunumo al la Eternulo? Ĉar estis farita granda ĵuro pri tiuj, kiuj ne venis al la Eternulo en Micpan, ke ili estos mortigitaj. **6** Kaj la Izraelidoj ekpentis pri siaj fratoj la Benjamenidoj, kaj diris: Forhakita estas hodiau unu tribon el Izrael! **7** kion ni faros al ili, al la restintoj, koncerne edzinojn? ni ĵuris ja per la Eternulo, ke ni ne donos al ili edzinojn el niaj filinoj. **8** Kaj ili diris: Kiu homo el la triboj de Izrael ne venis al la Eternulo en Micpan? Kaj tiam montriĝis, ke en la tendaron al la komunumo venis neniu el Jabeš en Gilead. **9** Kaj oni reviziis la popolon, kaj montriĝis, ke tie estas neniu el la loĝantoj de Jabeš en Gilead. **10** Tiam la komunumo sendis tien dek du mil homojn el la viroj batalkapablaj, kaj ordonis al ili jene: Iru kaj mortigu per glavo la loĝantojn de Jabeš en Gilead, ankaŭ la virinojn kaj infanojn. **11** Kaj tiel agu: ĉiun virseksulon, kaj ĉiun virinon, kiu ekkonis kuŝejon de viro, ekstermu. **12** Kaj ili trovis inter la loĝantoj de Jabeš en Gilead kvarcent junajn virgulinojn, kiuj ne ekkonis kuŝejon de viro; kaj ili venigis ilin en la tendaron en Ŝilon, kiu estas en la lando Kanaana. **13** Kaj la tuta komunumo sendis, por paroli kun la Benjamenidoj, kiuj estis ĉe la roko Rimon, kaj anonci al ili pacon. **14** Tiam la Benjamenidoj revenis, kaj oni donis al ili la virinojn, kiuj restis vivaj el la virinoj de Jabeš piedpremis ilin ĝis la orienta flanko de Gibea. **44**

en Gilead; sed ne estis sufice por ili. **15** Kaj la popolo bedaŭris pri Benjamen, ĉar la Eternulo faris fendon en la triboj de Izrael. **16** Kaj la plejaĝuloj de la komunumo diris: Kion ni faru al la restintoj koncerne edzinojn? ekstermitaj estas ja la virinoj de Benjamen. **17** Kaj ili diris: La restintoj el la Benjamenidoj bezonas ja heredontojn, por ke ne malaperu tribo el Izrael; **18** kaj ni ne povas doni al ili edzinojn el niaj filinoj, ĉar la Izraelidoj juris, dirante: Malbenita estu tiu, kiu donos edzinon al Benjamenido. **19** Sed ili diris: Jen ĉiu jare estas festo de la Eternulo en Ŝilo, kiu estas norde de Bet-El, oriente de la vojo, kiu kondukas de Bet-El al Ŝeħem, kaj sude de Lebona. **20** Kaj ili ordonis al la Benjamenidoj jene: Iru kaj faru insidon en la vinberĝardenoj; **21** kaj kiam vi vidos, ke la knabinoj de Ŝilo eliras, por danci en rondo, tiam eliru el la vinberĝardenoj kaj kaptu al vi ĉiu edzinon el la knabinoj de Ŝilo kaj iru en la landon de la Benjamenidoj. **22** Kaj se venos iliaj patroj aŭ fratoj kun plendo al ni, ni diros al ili: Pardonu nin pro ili; ĉar ni ne prenis por ĉiu edzinon en la milito, kaj vi ne donis al ili; tial vi estas nun senkulpaj. **23** Kaj tiel agis la Benjamenidoj, kaj prenis edzinojn laŭ sia nombraro el la dancrondoj, rabinte ilin; kaj ili iris kaj revenis al sia posedajo kaj konstruis urbojn kaj eklogis en ili. **24** Kaj en la sama tempo disiris de tie la Izraelidoj, ĉiu al sia tribo kaj al sia familio, kaj ĉiu foriris de tie al sia posedajo. **25** En tiu tempo ne ekzistis reĝo ĉe Izrael; ĉiu faradis tion, kio plaĉis al li.

Rut

1 En la tempo, kiam regis la juĝistoj, iam malsato okazis en la lando; kaj foriris viro el Bet-Lehem en Judujo, por pasloĝi en la lando de Moab; li kaj lia edzino kaj liaj du filoj. **2** La nomo de la viro estis Elimeleĥ, kaj la nomo de lia edzino estis Naomi, kaj la nomoj de liaj du filoj estis Mahlon kaj Kiljon, Efratanoj el Bet-Lehem en Judujo. Kaj ili venis sur la kampojn de Moab kaj restis tie. **3** Elimeleĥ, la edzo de Naomi, mortis; kaj restis ŝi kun siaj du filoj. **4** Ambaŭ edziĝis kun Moabidoj; la nomo de unu estis Orpa, kaj la nomo de la dua estis Rut; kaj ili loĝis tie ĉirkaŭ dek jaroj. **5** Sed mortis ankaŭ ambaŭ, Mahlon kaj Kiljon; kaj restis nur la virino sola, senigita je sia edzo kaj siaj du filoj. **6** Ŝi levigis kun siaj bofilinoj, por iri returne el la lando de Moab; ĉar ŝi aŭdis en la lando de Moab, ke la Eternulo rememoris Sian popolon, donante al ĝi panon. **7** Ŝi eliris el la loko, kie ŝi loĝis, kun siaj du bofilinoj; kaj ili iris sur la vojo, por ke ili revenu al la lando de Jehuda. **8** Naomi diris al siaj du bofilinoj: Iru, kaj revenu ĉiu el vi al la domo de sia patrino; la Eternulo favoru vin tiel same, kiel vi estis favorkoraj al la mortintoj kaj al mi; **9** la Eternulo favoru vin, ke vi trovu ripozon, ĉiu el vi en domo de sia edzo. Ŝi kisis ilin, kaj ili levis sian voĉon kaj ploris. **10** Kaj ili diris al ŝi: Ni volas iri kun vi al via popolo. **11** Naomi respondis: Iru returne, miaj filinoj; kial do vi irus kun mi? Ĉu ankoraŭ ekzistas filoj en mia utero, ke vi edziniĝu kun ili? **12** Revenu, miaj filinoj, foriru; ĉar mi jam estas tro maljuna por edziniĝi kun viro. Eĉ se mi dirus, ke mi havas ankoraŭ esperon, eĉ se mi jam havus edzon hodiaŭ nokte, kaj eĉ se mi naskus filojn: **13** ĉu pri ili vi esperu, ĝis ili plenaĝiĝos? ĉu por ili vi atendu, ne edziniĝante kun viro? Ne, miaj filinoj; estas tre maldolĉe al mi pro vi, ĉar la mano de la Eternulo aflikcis min. **14** Sed ili faris sian voĉon kaj ploris plue. Kaj Orpa kisis sian bopatrinton, sed Rut aliĝis al ŝi. **15** Kaj ĉi tiu diris: Jen via bofratino reiris al sia gento kaj al siaj dioj; kaj iu vi ankaŭ returne post via bofratino. **16** Sed Rut diris: Ne petegu min, ke mi vin forlasu, aŭ ke mi returnu min kaj ĉesu sekvi vin; ĉar kien vi iros, mi ankaŭ iros, kaj kie vi noktos, mi ankaŭ noktos; via popolo ankaŭ estos mia popolo, kaj via Dio estos mia Dio. **17** Sur la loko, kie vi mortos, mi ankaŭ mortos, kaj tie oni min enterigos. La Eternulo faru al mi tion kaj pli, se io krom la morto disigos min de vi. **18** Kiam Naomi vidis, ke ŝi firme decidis iri kun ŝi, tiam ŝi ĉesis disputi kun ŝi. **19** Kaj ili

kiam ili eniris en Bet-Lehem, la tutu logantaro de la urbo ekbruis pri ili, dirante: Ĉu tio estas Naomi? **20** Kaj ŝi respondis al ili: Ne nomu min Naomi, nomu min Mara; ĉar la Plejpotenculo faris al mi maldolĉegon; **21** kun pleneco mi foriris, sed la Eternulo revenigis min malplena; kial do vi nomus min Naomi, konsiderante, ke la Eternulo atestis kontraŭ mi kaj la Plejpotenculo aflikcis min? **22** Tiel Naomi revenis, kaj kun ŝi ankaŭ Rut, la Moabidino, ŝia bofilino, kiu revenis el la lando de Moab; kaj ili venis en Bet-Lehem je la komenco de la rikolto de hordeo.

2 Naomi havis parencon de ŝia edzo, viron eminentan, el la familio de Elimeleĥ; lia nomo estis Boaz. **2** Kaj la Moabidino Rut diris al Naomi: Mi iros sur la kampon, kaj mi kolektos spikojn post tiu, ĉe kiu mi trovos favoron. Kaj ŝi respondis: Iru, mia filino. **3** Kaj ŝi foriris, kaj venis kaj kolektis post la rikoltisto. Kaj okazis, ke la parcelo de la kampo apartenis al Boaz, kiu estis el la familio de Elimeleĥ. **4** Kaj jen Boaz venis el Bet-Lehem, kaj li salutis la rikoltistojn: La Eternulo estu kun vi! Kaj ili respondis al li: La Eternulo vin benu! **5** Kaj Boaz demandis sian serviston, la estron de same, kiel vi estis favorkoraj al la mortintoj kaj al mi; **6** Kaj la rikoltisto: Kiu estas ĉi tiu knabino? **7** Kaj Naomi el la lando de Moab; **8** Kaj Naomi respondis: Mi, ke mi sekvu kaj kolektu apud la garboj, post la rikoltisto; kaj ŝi restis ĉi tie de la mateno ĝis nun; Ŝi jūs sidigis en la dometo por iomete da tempo. **9** Kaj Boaz diris al Rut: Ĉu vi aŭdas, mia filino? ne iu kolekti sur la kampo de iu fremdulo, kaj ankaŭ ne foriru de ĉi tie, sed restu ĉi tie kun miaj junulinoj; **10** Ŝi rimarku la kampon, kie ili rikoltas, kaj sekvu ilin; mi jam ordonis al la servistoj, ke ili ne malhelpu vin; kaj kiam vi soifos, iru al la vazaro, kaj trinku el tio, el kio la servistaro ĉerpas. **11** Kaj Naomi respondis kaj diris: Ŝi estas Moaba knabino, kiu revenis kun mi estas fremdulino? **12** Kaj Boaz respondis kaj diris al ŝi: Jam estas rakontita al mi ĉio, kion vi faris al via bopatrino post la morto de via edzo: ke vi forlasis viajn gepatrojn kaj vian naskiĝlandon, kaj iris al popolo, kiun vi ne konis hieraŭ nek antaŭhieraŭ. **13** La Eternulo rekompencu vin pro ĉi tiu faro, kaj via rekompenco estu plena de la Eternulo, Dio de Izrael, sub kies flugiloj vi serĉis protekton. **14** Kaj ŝi diris: Estus sufice, ke mi trouva favoron en viaj okuloj, mia sinjoro, ĉar vi konsolis min kaj parolis amike al via sklavino, kvankam mi ne valoras esti egala al iu el viaj sklavinoj. **15** Kaj en la horo de la manĝado Boaz diris al ŝi:

Alproksimiĝu kaj manĝu kune, vi ankaŭ povas estas Rut, via servistino; etendu vian mantelon trempi vian panon en la vinagro. Kaj ŝi sidiĝis sur vian servistonon, ĉar vi estas savanto. **10** Kaj li ĉe la flanko de la rikoltisto; kaj ili metis antaŭ diris: Estu benata de la Eternulo, mia filino; via ŝin rostitajn grajnojn, kaj ŝi manĝis kaj satiĝis, lasta piaĵo estas pli granda, ol la unua, ĉar vi ne kaj ankaŭ havis restajon. **15** Kiam ŝi leviĝis, por volas iri kun la junuloj, ĉu ili estas malriĉaj, ĉu kolekti, Boaz ordonis al siaj servistoj, dirante: Eĉ riĉaj. **11** Kaj nun, mia filino, ne timu; mi faros al vi inter la garboj lasu ŝin kolekti, kaj ne hontigu ĉion, kion vi petos de mi; ĉar estas sciate en la ŝin; **16** kaj vi ankaŭ ŝajnigu al ŝi, ke vi postlasis la tutu urbo de mia popolo, ke vi estas bravulino. **12** malgrandajn garbetojn, kaj vi permesu al ŝi, ke ŝi Kaj nun, kvankam vere mi estas parenco, tamen kolektu ilin, kaj ne riproĉu ŝin. **17** Kaj ŝi kolektadis ekzistas parenco pli proksima ol mi. **13** Restu ĉi sur la kampo ĝis la vespero, kaj ŝi draſis tion, tie la nokton; kaj kiam venos la mateno, se la alia kion ŝi kolektis, kaj tio estis ĉirkau efo da hordeo. parenco perfekte elaĉetos vin, lasu elaĉeti vin; **18** Kaj ŝi levis tion, kaj iris en la urbon; kaj ŝia sed se li ne volos vin elaĉeti, tiam mi vin elaĉetos, bopatrino vidis tion, kion ŝi kolektis; ŝi ankaŭ kiel la Eternulo vivas. Kuŝu ĝis la tagiĝo. **14** Kaj elprenis, kaj donis al ŝi la restajon, kiun ŝi posedis ŝi kuſiĝis ĉe liaj piedoj ĝis la tagiĝo; sed ŝi leviĝis, de post sia satiĝo. **19** Ŝia bopatrino diris al ŝi: antaŭ ol oni povis rekoni unu la alian. Kaj li diris: Kie vi kolektis hodiaŭ? kaj kie vi amasigis? estu Mi ne volas, ke iu sciigu, ke ĉi tiu virino estis en benata tiu, kiu vin tiel favore akceptis! Ŝi rakontis mia draſejo. **15** Kaj li diris: Alportu la ŝalon, kiun al sia bopatrino, kie ŝi laboris, kaj ŝi diris: La nomo vi havas sur vi, kaj tenu ĝin. Ŝi ĝin tenis, kaj li de la viro, ĉe kiu mi laboris hodiaŭ, estas Boaz. **20** enmezuris en ĝin ses mezurilojn da hordeo kaj Tiam Naomi diris al sia bofilino: Li estu benata de metis ĝin sur ŝin, kaj ŝi iris en la urbon. **16** Kiam la Eternulo, kiu ne fortiris Sian favoron for de ŝi alvenis al sia bopatrino, ĉi tiu demandis: Kiel la vivantoj kaj de la mortintoj. Kaj Naomi plue afero iras ĉe vi, mia filino? Kaj ŝi rakontis al ŝi diris al ŝi: La viro estas nia parenco, unu el niaj ĉion, kion la viro faris al ŝi. **17** Kaj ŝi diris plue: La savantoj. **21** Kaj Rut, la Moabidino, diris: Li ankaŭ ses mezurilojn da hordeo li ankaŭ donis al mi; ĉar diris al mi: Restu kune kun miaj servistoj, ĝis ili li diris al mi: Ne revenu malplena al via bopatrino. finos la tutan rikolton, kiu apartenas al mi. **22** **18** Kaj ĉi tiu diris: Restu, mia filino, ĝis vi sciigas, Naomi respondis al sia bofilino Rut: Estos bone kiel la afero finiĝis; ĉar tiu homo ne ripozos, ĝis la por vi, mia filino, ke vi ĉiam iru kun liaj junulinoj, afero estos finita hodiaŭ.

Car eble oni hontigus vin, se vi irus aliloken. **23** Kaj ŝi kuniĝis kun la junulinoj de Boaz, por kolekti, ĝis la fino de la rikolto de hordeo kaj de la rikolto de tritiko; kaj poste ŝi logis kune kun sia bopatrino. **3** Naomi, ŝia bopatrino, diris al ŝi: Mia bofilino, mia celo estas, ke mi trovu por vi ripozejon, kie pliboniĝos via stato. **2** Vidu nun, nia parenco Boaz, kun kies junulinoj vi kuniĝis, ventumas hordeon dum ĉi tiu nokto en la draſejo; **3** lavu do vin kaj oleu vin kaj vestu vin per viaj plej bonaj vestoj, kaj iru en la draſejon; ne vidigu vin al la viro, antaŭ ol li finos manĝi kaj trinki; **4** kaj kiam li kuſiĝos, rimarku la lokon, kie li kuſas, iru tien, malkovru la piedparton de la kuſeo, kaj kuſiĝu; kaj li diros al vi, kion vi devos fari. **5** Rut respondis al ŝi: Kion vi diras al mi, tion mi faros. **6** Kaj ŝi iris en la draſejon, kaj faris tion, kion ŝia bopatrino ordonis al ŝi. **7** Kiam Boaz estis manĝinta kaj trinkinta kaj gajigis, li iris por kuſiĝi malantaŭ grenamaso; kaj ŝi venis kviете, kaj malkovris la piedparton de la kuſeo, kaj kuſiĝis. **8** En la noktomezo la viro ektimiĝis; li turnis sin, kaj li ekvidis, ke virino kuſas ĉe liaj piedoj. **9** Li demandis: Kiu vi estas? Kaj ŝi respondis: Mi

4 Boaz iris al la pordego de la urbo kaj sidiĝis tie. Kaj jen preterpasas la parenco, pri kiu Boaz parolis. Kaj li diris: Alproksimiĝu kaj sidiĝu ĉi tie, vi, tia-tia. Tiu alproksimiĝis kaj sidiĝis. **2** Kaj Boaz prenis dek virojn el la plejaĝuloj de la urbo, kaj diris: Sidiĝu ĉi tie. Kaj ili sidiĝis. **3** Kaj li diris al la parenco: Tiun parcelon de la kampo, kiu apartenis al nia frato Elimelieh, vendas Naomi, kiu revenis el la lando de Moab; **4** kaj mi decidis sciigi vin, dirante: Aĉetu en la ĉeesto de la logantoj kaj en la ĉeesto de la plejaĝuloj de mia popolo. Se vi volas elaĉeti, aĉetu nun; sed se vi ne volas elaĉeti, diru al mi, por ke mi sciui; ĉar ne ekzistas iu alia por aĉeti, krom vi, kaj mi estas via postproksimulo. Tiu diris: Mi volas elaĉeti. **5** Tiam Boaz diris: Samtempe, kiam vi aĉetos la kampon el la mano de Naomi kaj de Rut, la Moabidino, edzino de la mortinto, vi ankaŭ prenos sur vin la devon restarigi la nomon de la mortinto al lia heredajo. **6** Kaj la parenco diris: Mi ne povas elaĉeti al mi, por ke mi ne pereigu mian propran heredajon; elaĉetu al vi mian aĉetotajon, ĉar vere mi ne povas elaĉeti. **7** Sed de la antikva

tempo ekzistis kutimo en Izrael, pri elacetedo kaj sangado, por firmigi cion: oni detiras sian suon kaj donas gin al sia proksimulo; kaj tio estas la atesto en Izrael. **8** La parenco diris al Boaz: Ela cetu al vi; kaj li detiras sian suon. **9** Kaj Boaz diris al la plejaguloj kaj al la popolamaso: Hodiau vi estas atestantoj, ke mi acetas el la mano de Naomi cion, kio apartenis al Elimelech kaj al Kiljon kaj Mahlon; **10** kaj ankau Ruton, la Moabidinon, la edzinon de Mahlon, mi akiris al mi kiel edzinon, por restarigi la nomon de la mortinto al lia heredajo, por ke la nomo de la mortinto ne estingu inter liaj fratoj kaj ce la pordego de lia loko; vi estas atestantoj hodiau. **11** Kaj la tutu ceestantaro, kiu trovigis ce la pordego, kiel ankau la plejaguloj, respondis: Ni estas atestantoj; la Eternulo faru, ke la virino, kiu envenas en vian domon, estu simila al Rahele kaj Lea, kiu ambae starigis la domon de Izrael, kaj vi estu sukcesplena en Efrata kaj akiru bonan nomon en Bet-Lehem; **12** kaj via domo estu sukcesplena, simile al la domo de Perec, kiun naskis Tamar al Jehuda, el la idaro, kiun la Eternulo donos al vi de tiu junulino. **13** Kaj Boaz prenis Ruton, kaj si farijis lia edzino; kaj li envenis al si, kaj la Eternulo donis al si gravedecon, kaj si naskis filon. **14** Kaj la virinoj diris al Naomi: Benata estu la Eternulo, kiu ne lasis vin sen parenco hodiau, kaj li estu fama en Izrael; **15** kaj li estu al vi gojiganto, kaj prizorganto de via maljuneco; car via bofilino, kiu amas vin kaj kiu estas al vi pli bona ol sep filoj, naskis lin. **16** Kaj Naomi prenis la infanon kaj metis gin sur sian bruston kaj farijis gia vartistino. **17** Kaj la najbarinoj donis al li nomon, dirante: Filo naskijis al Naomi; kaj ili nomis lin Obed. Li estas la patro de Jisaj, patro de David. **18** Kaj jen estas la generacioj de Perec: al Perec naskijis Hebron, **19** al Hebron naskijis Ram, al Ram naskijis Aminadab, **20** al Aminadab naskijis Nahson, al Nahson naskijis Salma, **21** al Salma naskijis Boaz, al Boaz naskijis Obed, **22** al Obed naskijis Jisaj, kaj al Jisaj naskijis David.

1 Samuel

1 Estis unu viro el Ramataim-Cofim, de la monto de Efraim; lia nomo estis Elkana, filo de Jeroham, filo de Elihu, filo de Tohu, filo de Cuf, Efratano. **2** Li havis du edzinojn; la nomo de unu estis Hana, kaj la nomo de la dua estis Penina. Penina havis infanojn, sed Hana ne havis infanojn. **3** Tiu viro ĉiujare iradis el sia urbo, por adorkliniĝi kaj fari oferon al la Eternulo Cebaot en Ŝilo; kaj tie Hophni kaj Pinehas, du filoj de Eli, estis pastroj de la Eternulo. **4** Unu tagon Elkana faris oferon, kaj li donis al sia edzino Penina kaj al ĉiuj ŝiaj filoj kaj filinoj partojn; **5** kaj al Hana li kun malĝojo donis unu parton, ĉar Hanan li amis, sed la Eternulo Ŝlosis Ŝian uteron. **6** Kaj ŝia konkurrantino afliktis ŝin kaj tre incitis ŝin kaŭze de tio, ke la Eternulo Ŝlosis Ŝian uteron. **7** Tiel estis farate ĉiujare; kiam ŝi iradis al la domo de la Eternulo, la konkurrantino tiel incitadis ŝin, ke ŝi ploris kaj ne mangis. **8** Kaj ŝia edzo Elkana diris al ŝi: Hana, kial vi ploras? kaj kial vi ne mangas? kaj kial tiel afliktigas via koro? ĉu mi ne estas por vi pli bona ol dek filoj? **9** Kaj Hana levigis, manginte en Ŝilo kaj trinkinte. Kaj la pastro Eli sidis sur sego ĉe la fosto de la templo de la Eternulo. **10** Kaj ŝi estis tre malĝoja, kaj preĝis al la Eternulo, kaj forte ploris. **11** Kaj ŝi faris sanktan promeson, kaj diris: Ho Eternulo Cebaot! Se Vi rigardos la suferon de Via sklavino kaj rememoros min kaj ne forgesos Vian sklavinton kaj donos al Via sklavino idon virseksan, tiam mi fordonos lin al la Eternulo por la tuta tempo de lia vivo, kaj tondilo ne tušos lian kapon. **12** Dum ŝi longe preĝis antaŭ la Eternulo, Eli atente rigardis Ŝian bušon. **13** Hana parolis en sia koro; nur ŝiaj lipoj moviĝadis, sed Ŝian vocon oni ne aŭdis; tial Eli pensis, ke ŝi estas ebria. **14** Kaj Eli diris al ŝi: Kiel longe vi restos ebria? forigu vian vinon el vi. **15** Sed Hana respondis kaj diris: Ne, mia sinjoro, mi estas virino kun malĝoja koro; vinon aŭ ebraigaĵon mi ne trinkis, mi nur elverſas mian animon antaŭ la Eternulo. **16** Ne opinu pri via sklavino, ke ŝi estas virino malmoral; pro mia granda malĝojo kaj sufero mi parolis ĝis nun. **17** Tiam Eli respondis kaj diris: Iru en paco, kaj la Dio de Izrael plenumos vian peton, kiun vi petis de Li. **18** Kaj ŝi diris: Via sklavino akiru vian favoron. Kaj la virino iris sian vojon, kaj ŝi manĝis, kaj ŝia vizaĝo ne estis plu malgaja. **19** Kaj ili levigis frue matene kaj adorkliniĝis antaŭ la Eternulo, kaj reiris kaj venis al sia domo en Rama. Kaj Elkana ekkonis sian edzinon Hana, kaj la Eternulo rememoris ŝin. **20** Post kelka tempo

Hana gravediĝis kaj naskis filon, kaj ŝi donis al li la nomon Samuel, ĉar: De la Eternulo mi lin elpetis. **21** La viro Elkana kun sia tuta domanaro iris, por oferi al la Eternulo la ĉiujaran oferon kaj sian promesitaĵon. **22** Sed Hana ne iris, sed ŝi diris al sia edzo: Kiam la knabo estos demamigita, tiam mi venigos lin, ke li aperu antaŭ la Eternulo kaj restu tie por ĉiam. **23** Kaj ŝia edzo Elkana diris al ŝi: Faru tion, kio plaĉas al vi; restu, ĝis vi demamigos lin; nur la Eternulo plenumu Sian promeson. Kaj la virino restis, kaj suĉigis sian infanon, ĝis ŝi demamigis lin. **24** Kaj post kiam ŝi demamigis lin, ŝi venigis lin kun si kune kun tri bovoj kaj unu efo da faruno kaj felsako da vino, kaj ŝi venigis lin en la domon de la Eternulo en Ŝilo; kaj la knabo estis ankoraŭ junu. **25** Kaj oni buĉis bovon kaj venigis la knabon al Eli. **26** Kaj ŝi diris: Ho mia sinjoro! tiel certe, kiel vivas via animo, mia sinjoro, mi estas tia virino, kiu staris ĉi tie apud vi kaj preĝis al la Eternulo. **27** Pri ĉi tiu knabo mi preĝis, kaj la Eternulo plenumis al mi mian peton, pri kiu mi petis Lin. **28** Tial mi fordonas lin al la Eternulo; por la tuta tempo de sia vivo li estu fordonita al la Eternulo. Kaj ili tie adorkliniĝis antaŭ la Eternulo.

2 Kaj Hana preĝis kaj diris: Ĝojas mia koro pri la Eternulo, Mia korno altiĝis pro la Eternulo; Largē malfermiĝis mia bušo kontraŭ miaj malamikoj, Ĉar mi ĝojas pro Via helpo. **2** Neniu estas tiel sankta, kiel la Eternulo; Ĉar ekzistas neniu krom Vi, Kaj nenia defendanto simila al nia Dio. **3** Ne parolu plu fierajon; Malhumilajo ne eliru plu el via bušo; Ĉar la Eternulo estas Dio ĉioscianta, Kaj Li starigis la aferojn. **4** La pafarko de la fortuloj estas senvvalorigata, Kaj la malfortuloj zoniĝas per forto. **5** Satuloj sin dungigas pro pano, Kaj malsatuloj jam ne malsatas; Senfruktulino naskis sep, Kaj multinfanulino senfortigis. **6** La Eternulo mortigas kaj vivigas, Malsuprigas en Ŝeolon kaj suprigas. (*Sheol h7585*) **7** La Eternulo malriĉigas kaj riĉigas, Malaltigas kaj altigas. **8** Li levas malriĉulon el polvo, El koto Li altigas senhavulon, Por sidigi lin kun altranguloj, Kaj tronon de gloro Li heredigas al li; Ĉar al la Eternulo apartenas la fundamentoj de la tero, Kaj sur ili Li starigis la mondon. **9** La piedojn de Siaj piuloj Li gardas, Kaj la malvirtuloj pereas en mallumo; Ĉar ne per sia forto potenciĝas la homo. **10** La Eternulo pereigas tiujn, kiuj ribelas kontraŭ Li; El la ĉielo Li tondras kontraŭ ili. La Eternulo jugos la finojn de la tero, Kaj donos forton al Sia reĝo, Kaj altigos la kornon de Sia sanktoleito. **11** Kaj Elkana iris en Raman, al sia domo; kaj la knabo fariĝis servisto

de la Eternulo apud la pastro Eli. **12** La filoj de la loĝejo? vi honoras viajn filojn pli ol Min, por Eli estis malmoralaj; ili ne konis la Eternulon, **13** grasigi vin per la unuaj partoj de ĉiu oferdonoj nek la devojn de pastroj koncerne la popolon. Se iu buĉis oferon, tiam venadis knabo de la pastro dum la kuirado de la viando, havante en sia mano tridentan forkon, **14** kaj li enpuŝadis ĝin en la lavujon aŭ en la kaldronon aŭ en la poton aŭ en la kaserolon, kaj ĉion, kion traflis la forko, prenadiĝis la pastro. Tiel ili agadis kun ĉiu Izraelidoj, kiuj venadis tien en Ŝilon. **15** Ĉe antaŭ la oferbruligo de la sebo venadis knabo de la pastro, kaj diradis al la alportanto de la ofero: Donu viandon, por rosti por la pastro; li ne prenos de vi viandon kuiritan, sed nur krudan. **16** Se la homo diris al li: Antaŭe oni oferbruligu la sebon, kaj poste prenu al vi, kion via animo deziras; tiam li diradis: Donu tuj, kiu naskiĝas en la vira aĝo. **17** La peko de la knabo estis tre granda antaŭ la Eternulo, ĉar la homoj tunikon faradis al li lia patrino, kaj alportadis al li ĉiu jare, kiam ĝi venadis kun sia edzo, por alporti la ĉiujaran oferon. **18** Kaj Eli benadis Elkanan kaj lian edzinon, kaj diradis: La Eternulo donu iradis al sia loko. **21** La Eternulo atentis Ĥanan, kaj ŝi gravedigis kaj naskis tri filojn kaj du filinojn; kaj la knabo Samuel kreskis antaŭ la Eternulo. **22** Eli estis tre maljuna; li aŭdis ĉion, kiel agas liaj filoj kun ĉiu Izraelidoj, kaj ke ili kuŝas kun la virinoj, kiu ĉiuj kolektigas antaŭ la pordo de la tabernaklo de kunveno. **23** Kaj li diris al ili: Kial vi faras tiajn agojn? ĉar mi aŭdas pri viaj malbonaj agoj de ĉi tiu tutaj popolo. **24** Ne, miaj infanoj, ne bona estas la famo, kiu mi aŭdas; vi devojigas la popolon de la Eternulo. **25** Se pekas homo kontraŭ homo, povas defendi lin Dio; sed se homo pekas kontraŭ la Eternulo, tiam kiu defendos lin? Sed ili ne aŭskultis la vocon de sia patro, ĉar la Eternulo decidis mortigi ilin. **26** Dume la knabo Samuel ĉiam pli kreskis, kaj li plaĉis kiel al la Eternulo, tiel ankaŭ al la homoj. **27** Kaj venis homo de Dio al Eli, kaj diris al li: Tiel diras la Eternulo: Mi montris Min ja al la domo de via patro, kiam ili estis en Egiptujo, en la domo de Faraono; **28** kaj Mi elektis lin el ĉiuj triboj de Izrael kiel pastron por Mi, ke li oferu sur Mia altaro, ke li fumigu incenson, ke li portu efodon antaŭ Mi; kaj Mi donis al la domo de via patro ĉiujn fajroferojn de la Izraelidoj. **29** Kial do vi piedpremas Mian bučoferon kaj farunoferon, kiu ĝi Mi starigis por la loĝejo? vi honoras viajn filojn pli ol Min, por de Mia popolo Izrael. **30** Tial la Eternulo, Dio de Izrael, diras: Mi diris, ke via domo kaj la domo de via patro irados antaŭ Mi eterne; sed nun, kiam Mi rompos vian brakon kaj la brakon de via patrodomo, ke ne estos maljunulo en via domo; **32** kaj vi vidos konkuranton en la loĝejo, dum ĉiu bonoj, kiu ĝi estos farataj al Izrael; kaj neniam estos maljunulo en via domo. **33** Sed Mi nenium sed nur krudan. **16** Se la homo diris al li: Antaŭe ekstermos ĉe vi de antaŭ Mia altaro, por ke viaj oni oferbruligu la sebon, kaj poste prenu al vi, okuloj konsumiĝu kaj via animo turmentiĝu; ĉiu, kion via animo deziras; tiam li diradis: Donu tuj, kiu naskiĝas en via domo, mortos en la vira aĝo. **34** alie mi prenos per forto. **17** La peko de la knabo Kaj jen estas por vi la pruvosigno, kiu plenumiĝos sur viaj du filoj, sur Ĥofni kaj Pinehas: en unu malestimis la oferdonon, faratan al la Eternulo. **18** tago ili ambaŭ mortos. **35** Kaj Mi starigis por Mi Samuel estis servisto antaŭ la Eternulo; la knabo pastron fidelan, kiu agados laŭ Mia koro kaj laŭ estis zonita per lina efodo. **19** Kaj malgrandan Mia animo; kaj Mi konstruos al li domon fidindan, tunikon faradis al li lia patrino, kaj alportadis al li kaj li irados ĉiam antaŭ Mia sanktoleito. **36** Kaj kiu restos el via domo, venos kaj kliniĝos ĉiu, kiu ĝi la tero pro malgranda monero kaj pro antaŭ li. **20** Kaj Eli benadis Elkanan kaj lian edzinon, kaj diradis: La Eternulo donu bulo da pano, kaj diros: Mi petas, lasu min aliĝi al al vi idojn de ĉi tiu virino rekompence pro la ia el la pastrajoj, por ke mi povu manĝi pecon da konsekrito, kiu vi konsekris al la Eternulo. Kaj ili pano.

3 La knabo Samuel servadis al la Eternulo antaŭ Eli; kaj la vorto de la Eternulo estis grandpreza en tiu tempo; ne aperadis ofte profetaj vizioj. **2** En tiu tempo unu fojon Eli kušis sur sia loko (lia vido komencis malakriĝi, ke li ne povis vidi); **3** kaj la lucerno de Dio ankoraŭ ne estingiĝis, kaj Samuel kušis en la templo de la Eternulo, kie estis la kesto de Dio; **4** tiam la Eternulo vokis Samuelon, kaj ĉi tiu diris: Jen mi estas. **5** Kaj li kuris al Eli, kaj diris: Jen mi estas, kiel vi vokis min. Sed tiu diris: Mi ne vokis; iru returne kaj kušiĝu. Kaj li iris kaj kušiĝis. **6** Kaj la Eternulo denove vokis Samuelon, kaj Samuel levigis kaj iris al Eli, kaj diris: Jen mi estas, kiel vi vokis min. Sed tiu diris: Mi ne vokis, mia filo; iru returne kaj kušiĝu. **7** Samuel ankoraŭ ne konis la Eternulon, kaj ankoraŭ ne estis revelaciita al li la vorto de la Eternulo. **8** Kaj la Eternulo denove vokis Samuelon la trian fojon; kaj li levigis kaj iris al Eli, kaj diris: Jen mi estas, kiel vi vokis min. Tiam Eli komprenis, ke la Eternulo vokas la knabon. **9** Kaj Eli diris al Samuel: Iru, kušiĝu; kaj se vi estos vokata, tiam diru: Parolu, ho Eternulo, ĉar Via sklavo aŭskultas. Kaj Samuel iris kaj kušiĝis sur sia loko. **10** Kaj venis la Eternulo kaj starigis, kaj vokis kiel la antaujan fojon: Samuel, Samuel! Kaj Samuel diris: Parolu,

ĉar Via sklavo aŭskultas. **11** Tiam la Eternulo diris kontraŭ la manoj de tiuj fortaj dioj? tio estas tiuj al Samuel: Jen Mi faros en Izrael tian faron, ke al dioj, kiuj frapis la Egiptojn per ĉiaj frapojo en la ĉiu, kiu tion aŭdos, eksonoros ambaŭ liaj oreloj. **12** En tiu tago Mi plenumos super Eli ĉion, kion Mi ke vi ne fariĝu sklavoj al la Hebreoj, kiel ili estis diris pri lia domo; Mi komencos kaj finos. **13** Mi sklavoj al vi; estu viroj kaj batalu. **10** Kaj la Filiștoj scigis al li, ke Mi juĝos lian domon por ĉiam pro batalis, kaj la Izraelidoj estis venkobatitaj, kaj ili la krimo, ke li sciis, ke liaj filoj venigas malbenon forkuris ĉiu al sia tendo; kaj la venkobato estis sur sin, kaj li ne detenis ilin. **14** Kaj tial Mi juris al tre granda, kaj falis el la Izraelidoj tridek mil la domo de Eli, ke neniam pekliberigos la krimo de piedirantoj. **11** Kaj la kesto de Dio estis prenita, la domo de Eli per buçofero nek per farunofero. **15** kaj la du filoj de Eli, Ĥofni kaj Pineħas, mortis. Kaj Samuel kuſis ĝis la mateno; poste li malfermis **12** Unu Benjameno kuris el la militistaro kaj la pordojn de la domo de la Eternulo. Sed Samuel venis en Ŝilon en la sama tago, kaj liaj vestoj estis timis raporti pri la vizio al Eli. **16** Kaj Eli vokis dissiritat, kaj tero estis sur lia kapo. **13** Kiam li Samuelon, kaj diris: Samuel, mia filo! Kaj ĉi tiu venis, Eli sidis sur seĝo, rigardante sur la vojon, diris: Jen mi estas. **17** Kaj tiu diris: Kia estas la ĉar lia koro tremis pri la kesto de Dio. Kaj tiu afero, pri kiu Li parolis al vi? mi petas, ne kaſu homo venis, por sciigi en la urbo, kaj ekkriis la antaŭ mi; tion kaj ankoraŭ pli faru al vi Dio, se vi tuta urbo. **14** Kiam Eli aŭdis la kriadon, li diris: kaſos antaŭ mi ion el ĉio, kion Li diris al vi. **18** Kaj Kion signifas ĉi tiu tumulta kriado? Kaj la viro Samuel rakontis al li ĉion, kaj nenion kaſis antaŭ rapide venis kaj sciigis al Eli. **15** Eli tiam havis la li. Kaj li diris: Li estas la Eternulo; Li faru tion, kio ḡoġo de naŭdek ok jaroj, kaj liaj okuloj malakriĝis, plaċas al Li. **19** Kaj Samuel kreskis, kaj la Eternulo kaj li ne povis vidi. **16** Kaj tiu viro diris al Eli: estis kun li; kaj nenium el Liaj vortoj li faligis sur Mi venis el la militistaro, mi alkuris hodiau el la la teron. **20** Kaj eksiciis la tutu Izrael, de Dan ĝis militistaro. Kaj Eli diris: Kia estis la afero, mia Beer-Ŝeba, ke Samuel fariĝis fidinda profeto de la filo? **17** Kaj la sciiganto respondis kaj diris: Izrael Eternulo. **21** Kaj la Eternulo plue aperadis en Ŝilo, forkuris antaŭ la Filiștoj, kaj granda frapo trafis la post kiam la Eternulo revelaciis Sin al Samuel en popolon, kaj ankaŭ viaj du filoj, Ĥofni kaj Pineħas, Ŝilo per la parolo de la Eternulo.

4 Kaj Samuel parolis al la tuta Izrael. Kaj Izrael eliris milite kontraŭ la Filiștojn, kaj starigis tendare apud Eben-Ezer, kaj la Filiștoj starigis tendare apud Afek. **2** Kaj la Filiștoj starigis siajn vicojn kontraŭ Izrael, kaj la batalo vastiĝis, kaj Izrael estis venkobatita de la Filiștoj, kaj ili mortigis sur la kampo de la batalo pli-malpli kvar mil homojn. **3** Kaj la popolo venis en la tenderon, kaj la plejaĝuloj de Izrael diris: Pro kio la Eternulo frapis nin hodiau antaŭ la Filiștoj? ni prenu al ni el Ŝilo la keston de interligo de la Eternulo, por ke ĝi venu inter nin kaj savu nin kontraŭ la manoj de niaj malamikoj. **4** Kaj la popolo sendis en Ŝilon, kaj oni alportis de tie la keston de interligo de la Eternulo Cebaot, sidanta sur la keruboj; tie estis kun la kesto de interligo de Dio la du filoj de Eli, Ĥofni kaj Pineħas. **5** Kaj kiam la kesto de interligo de la Eternulo venis en la tenderon, tiam la tuta Izrael faris tian grandan kriadon, ke la tero ekbruas. **6** Kiam la Filiștoj aŭdis la laŭtan kriadon, ili diris: Kion signifas ĉi tiu granda kaj forta kriado en la tendero de la Hebreoj? Kaj ili eksiciis, ke la kesto de la Eternulo venis en la tenderon. **7** Kaj la Filiștoj ektimis, ĉar ili diris: Venis Dio en la tenderon. Kaj ili diris: Ve al ni! restarigis lin sur lia loko. **4** Kiam ili en la morgaŭa ĉar ne estis tiel antaŭe. **8** Ve al ni! kiu savos nin tago matene levigis, ili vidis, ke jen Dagon kuſas

Apenaŭ li mencias la keston de Dio, Eli falis de la seĝo malantaŭen ĉe la pordego, rompis al si la kolon, kaj mortis; ĉar li estis maljuna kaj peza. Li estis juĝisto de Izrael dum kvardek jaroj. **19** Lia bofilino, la edzino de Pineħas, estis graveda, baldau naskonta. Kiam ŝi aŭdis la sciigon pri la forpreno de la kesto de Dio kaj pri la morto de sia bopatro kaj de sia edzo, ŝi klinigis kaj naskis, ĉar subite atakis ŝin la naskaj doloroj. **20** Kaj dum ŝi estis mortanta, la virinoj, kiuj ŝin ĉirkauis, diris: Ne timu, ĉar vi naskis filon; sed ŝi ne respondis, kaj ne prenis tion al sia koro. **21** Kaj ŝi donis al la knabo la nomon Iacob, dirante: For estas la gloro de Izrael; ĉar forprenita estis la kesto de Dio kaj pereis ŝia bopatro kaj ŝia edzo. **22** Kaj ŝi diris: For estas la gloro de Izrael, ĉar forprenita estas la kesto de Dio.

5 La Filiștoj prenis la keston de Dio kaj portis ĝin el Eben-Ezer en Ašdodon. **2** Kaj la Filiștoj prenis la keston de Dio kaj enportis ĝin en la templon de Dagon kaj starigis ĝin apude de Dagon. **3** Sed kiam la Ašdodanoj en la morgaŭa tago levigis, ili vidis, ke jen Dagon kuſas vizagalte reantaŭ la kesto de la Eternulo. Kaj ili prenis Dagonon kaj restarigis lin sur lia loko. **4** Kiam ili en la morgaŭa tago matene levigis, ili vidis, ke jen Dagon kuſas

vizaĝaltere antaŭ la kesto de la Eternulo; la kapo de Dagon kaj liaj ambaŭ manoj dehakitaj kuſas sur la sojlo, nur la torso restis. **5** Pro tio la pastroj de Dagon, kaj ĉiu, kiuj eniras en la templon de Dagon en Aſdod, ne paſas sur la sojlon de Dagon ĝis la nuna tago. **6** Kaj la mano de la Eternulo pezis sur la Aſdodanojn, kaj Li komencis ekstermi ilin kaj frapis ilin per tuberoj, en Aſdod kaj en la si ĉiu, estrojn de la Filiſtoj, kaj diris: Kion ni faru kun la kesto de la Dio de Izrael? Kaj tiuj diris: Oni transportu la keston de la Dio de Izrael en Gaton. Kaj oni transportis la keston de la Dio de Izrael. **9** Sed kiam oni transportis ĝin, la mano de la Eternulo faris en la urbo tre grandan tumulton, kaj Li frapis la loĝantojn de la urbo, kiel la malgrandajn, tiel ankaŭ la grandajn, kaj aperis sur ili tuberoj. **10** Tiam ili forsendis la keston de Dio en Ekronon. Sed kiam la kesto de Dio venis en Ekronon, la Ekronanoj ekkriis, kaj diris: Forsendu la keston de la Dio de Izrael, al la Eternulo. **11** Ili sendis kaj kunvenigis ĉiujn estrojn de la Filiſtoj, kaj diris: Se vi volas resendi la keston de la Dio de Izrael, ne resendu ĝin sen donacoj, sed repagu al Li prokulpan oferon; tiam vi resaniĝos, kaj ekscios, kial ne foriĝas de vi Lia mano. **4** Kaj ili diris: Kian prokulpan oferon ni repagu al Li? Kaj tiuj diris: Laŭ la nombro de la estroj de la Filiſtoj kvin orajn tuberojn kaj kvin orajn musojn; ĉar la sama frapo trafis vin ĉiujn kaj viajn estrojn. **5** Faru bildojn de viaj tuberoj kaj bildojn de viaj musoj, kiuj ruinigis la landon, kaj faru honoron al la Dio de Izrael; tiam Li eble malplipezigos Sian manon sur vi kaj sur viaj dioj kaj sur via lando. **6** Kial vi obstinigus vian koron, kiel obstinigis sian koron Faraono kaj la Egipto? kiam Li montris sur ili Sian forton, ili ja forliberigis ilin, ke ili iru. **7** Nun faru novan ĉaron, kaj prenu du sućigantajn bovinojn, kiuj ankoraŭ ne havis sur si jugon, kaj jungu la bovinojn al la ĉaro, kaj iliajn idojn forkondru de ili hejmen. **8** Kaj prenu la keston de la Eternulo, kaj metu ĝin sur la ĉaron; kaj la orajn objektojn, kiujn vi donos al Li kiel prokulpan oferon, metu ĝis la homoj faris tiel, kaj ili prenis du sućigantajn bovinojn kaj aljungis ilin al ĉaro, kaj iliajn idojn al Bet-Ŝemeš, tiam Li faris al ni tiun grandan ĝiaj cirkauaĵoj. **9** Kaj rigardu: se ĝi iros laŭ la vojo al sia regiono, malbonon; se ne, tiam ni scios, ke ne Lia mano tiel, tiam ili diris: Ne restu ĉe ni la kesto de la frapis nin, sed ke tio trafis nin blindokaze. **10** Kaj Dio de Izrael, ĉar peza estas Lia mano sur ni kaj sur nia dio Dagon. **8** Ili sendis kaj kunvenigis al si ĉiujn estrojn de la Filiſtoj, kaj diris: Kion ili enſlosis hejme; **11** kaj ilimetis la keston de la Dio de Izrael? Kaj tiuj diris: Oni transportu la keston de la Dio de Izrael en Gaton. Kaj oni transportis la keston de la Dio de Izrael. **9** Sed kiam oni transportis ĝin, la kesto de Dio venis en Ekronon, la Ekronanoj ekkriis, kaj diris: Oni alportis al ni la keston de la Dio de Izrael, por mortigi nin kaj nian popolon. **11** Ili sendis kaj kunvenigis ĉiujn estrojn de la Filiſtoj, kaj diris: Forsendu la keston de la Dio de Izrael, al la Eternulo. **12** Kaj revenu sur sian lokon kaj ne mortigu nin kaj nian popolon; ĉar en la tutu urbo estis morta teruro, tiel forte pezis la mano de Dio. **12** Kaj la homoj, kiuj ne mortis, estis frapitaj per tuberoj, kaj la kriado de la urbo levigis ĝis la ĉielo.

6 La kesto de la Eternulo estis en la lando de la Filiſtoj dum sep monatoj. **2** Kaj la Filiſtoj vokis la pastrojn kaj la aŭguristojn, kaj diris: Kion ni faru kun la kesto de la Eternulo? sciig al ni, kiamaniere ni resendu ĝin sur ĝian lokon. **3** Kaj tiuj diris: Se vi volas resendi la keston de la Dio de Izrael, ne resendu ĝin sen donacoj, sed repagu al Li prokulpan oferon; tiam vi resaniĝos, kaj ekscios, kial ne foriĝas de vi Lia mano. **4** Kaj ili diris: Kian prokulpan oferon ni repagu al Li? Kaj tiuj diris: Laŭ la nombro de la estroj de la Filiſtoj kvin orajn tuberojn kaj kvin orajn musojn; ĉar la sama frapo trafis vin ĉiujn kaj viajn estrojn. **5** Faru bildojn de viaj tuberoj kaj bildojn de viaj musoj, kiuj ruinigis la landon, kaj faru honoron al la Dio de Izrael; tiam Li eble malplipezigos Sian manon sur vi kaj sur viaj dioj kaj sur via lando. **6** Kial vi obstinigus vian koron, kiel obstinigis sian koron Faraono kaj la Egipto? kiam Li montris sur ili Sian forton, ili ja forliberigis ilin, ke ili iru. **7** Nun faru novan ĉaron, kaj prenu du sućigantajn bovinojn,

kiuj vi donos al Li kiel prokulpan oferon, metu ĝis la homoj faris tiel, kaj ili prenis du sućigantajn bovinojn kaj aljungis ilin al ĉaro, kaj iliajn idojn al Eternulo sur la ĉaron, kaj ankaŭ la kesteton kun la oraj musoj kaj kun la bildoj de siaj tuberoj. **12** Kaj la bovinoj direktais sian iradon al la vojo, kiu kondukas al Bet-Ŝemeš; ili iris nur sur unu vojeto, iris kaj blekis, sed ne forflankiĝis dekstren nek maldekstren; kaj la estro de la Filiſtoj iris post ilii en la limo de Bet-Ŝemeš. **13** Kaj la loĝantoj de Bet-Ŝemeš estis rikoltantaj tritikon en la valo; kiam ili levis la okulojn kaj ekvidis la keston, ili dekstren; kaj la kesteton, kiu estis apud ĝi kaj enhavas la orajn objektojn, kaj ilimetis sur la grandan ŝtonon; kaj la loĝantoj de Bet-Ŝemeš faris bruloferojn kaj bućis bućoferojn al la Eternulo en tiu tago. **16** Kaj la kvin estroj de la Filiſtoj vidis, kaj reiris en Ekronon en la sama tago. **17** Kaj jen estas la oraj tuberoj, kiujn la Filiſtoj donis kiel prokulpan oferon al la Eternulo: unu pro Aſdod, unu pro Gaza, unu pro Aſkelon, unu pro Gat, unu pro Ekron. **18** La oraj musoj, laŭ la nombro de ĉiuj urboj Filiſtaj en la kvin provincoj, kiel de la urboj fortikigitaj, tiel ankaŭ de la neſirmitat vilagoj, kaj ankaŭ la granda ŝtono, sur kiun onimetis la keston de la Eternulo, estas kaſitaj ĝis nun sur la kampo de Josuo, la Bet-Šemešano. **19** Kaj Li frapis la loĝantojn de Bet-Šemeš pro tio, ke ili enrigardis en la keston de la Eternulo; Li mortigis el la popolo [kvindek mil] - sepdek homoj; kaj ekfunebris la popolo pro tio, ke la Eternulo frapis la popolon per granda frapo. **20** Kaj la loĝantoj de Bet-Šemeš diris: Kiu povas starī antaŭ la Eternulo, tio sankta Dio? kaj al kiu Li iros de ni? **21** Kaj ili sendis senditojn al la loĝantoj de Kiryat-Jearim, por diri: La Filiſtoj redonis la keston de la Eternulo; venu, prenu ĝin al vi.

7 Kaj venis la logantoj de Kiryat-Jearim, kaj prenis la keston de la Eternulo kaj alportis ĝin en la domon de Abinadab sur la monteton, kaj lian filon Eleazar ili konsekris, por gardi la keston de Abija; ili juĝadis en Beer-Ŝeba. **3** Sed liaj filoj ne la Eternulo. **2** De la tago, de kiam la kesto restis en Iris laŭ lia vojo; ili serĉis profiton, ili prenadiis Kiryat-Jearim, pasis multe da tempo, pasis dudek subaĉeton kaj juĝadis maljuste. **4** Kaj kolektiĝis jaroj. Kaj la tuta domo de Izrael sopiris pri la ĉiu plejaĝuloj de Izrael kaj venis al Samuel en Eternulo. **3** Kaj Samuel diris al la tuta domo de Raman, **5** kaj diris al li: Jen vi maljuniĝis, kaj viaj Izrael jene: Se per via tuta koro vi konvertiĝis al filoj ne iras laŭ via vojo; starigu do al ni reĝon, por la Eternulo, tiam forigu el inter vi la fremdajn ke li juĝadu nin, kiel ĉe ĉiu popoloj. **6** Ne placis la diojn kaj la Aštarojn, kaj turnu vian koron al la afero al Samuel, kiam ili diris: Starigu al ni reĝon, Eternulo kaj servu al Li sola, kaj Li savos vin el la por ke li juĝadu nin. Kaj Samuel ekpreĝis al la manojo de la Filiștoj. **4** Kaj la Izraelidoj forigis la Eternulo. **7** Kaj la Eternulo diris al Samuel: Obeu la Baalojn kaj la Aštarojn, kaj komencis servadi al voĉon de la popolo en ĉio, kion ili diros al vi; ĉar la Eternulo sola. **5** Kaj Samuel diris: Kunvenigu ne vin ili forpuſis, sed Min ili forpuſis de regado la tutan Izraelon en Micpan, kaj mi preĝos por super ili. **8** Simile al ĉiu agoj, kiujn ili faris de la vi al la Eternulo. **6** Kaj ili kunvenis en Micpan, tempo, kiam Mi elkondukis ilin el Egiptujo, ĝis kaj ĉerpis akvon kaj verſis antaŭ la Eternulo, kaj nun, kaj kiel ili forlasis Min kaj servis al aliaj dioj, fastis en tiu tago, kaj diris tie: Ni pekis antaŭ la tiel ili agas ankaŭ kun vi. **9** Nun obeu ilian voĉon, Eternulo. Kaj Samuel juĝis la Izraelidojn en Micpa. tamen klarigu al ili kaj sciigu al ili la rajtoj de la **7** Kiam la Filiștoj aŭdis, ke la Izraelidoj kolektiĝis reĝo, kiu reĝos super ili. **10** Kaj Samuel raportis en Micpa, la estroj de la Filiștoj elmoviĝis kontraŭ ĉiujn vortojn de la Eternulo al la popolo, kiu petis Izraelon. Aŭdinte tion, la Izraelidoj ektimis antaŭ de li reĝon. **11** Kaj li diris: Tiaj estos la rajtoj de la Filiștoj. **8** Kaj la Izraelidoj diris al Samuel: Ne la reĝo, kiu reĝos super vi: viajn filojn li prenos ĉesu krii por ni al la Eternulo, nia Dio, ke Li savu por siaj ĉaroj kaj por siaj ĉevaloj, kaj ili kurados nin kontraŭ la manojo de la Filiștoj. **9** Tiam Samuel antaŭ lia ĉaro; **12** kaj li faros ilin milestroj kaj prenis unu suĉantan ŝafidon kaj oferis ĝin tutan kvindekistroj, kaj devigos ilin plugi lian kampon brulofere al la Eternulo, kaj Samuel vokis al la kaj rikolti lian rikolton kaj fari liajn batalilojn kaj Eternulo por Izrael, kaj la Eternulo aŭskultis lin. la apartenaĵojn de lia ĉaro; **13** kaj viajn filinojn **10** Kaj dum Samuel estis oferanta la bruloferon, li prenos kiel ŝmirajstinojn, kuiristinojn, kaj la Filiștoj venis, por batali kontraŭ la Izraelidoj. bakistinojn. **14** Kaj viajn plej bonajn kampojn kaj Sed la Eternulo ektondris en tiu tago per granda vinberĝardenoj kaj olivĝardenoj li prenos, kaj tondro super la Filiștoj kaj teruris ilin, kaj ili estis donos al siaj servantoj. **15** Kaj el viaj semitajoj kaj frapitaj antaŭ Izrael. **11** Kaj la viroj de Izrael eliris vinberĝardenoj li prenos dekonaĵon, kaj donos al el Micpa kaj persekutis la Filiștojn, kaj batis ilin siaj korteganoj kaj al siaj servantoj. **16** Kaj viajn ĝis sub Bet-Kar. **12** Kaj Samuel prenis unu ŝtonon, servantojn kaj servantinojn kaj viajn plej bonajn kaj metis ĝin inter Micpa kaj Ŝen, kaj donis al junulojn kaj viajn azenojn li prenos, kaj uzos por ĝi la nomon Eben-Ezer, dirante: Ĝis ĉi tiu loko siaj laboroj. **17** El viaj ŝafoj li prenos dekonon, kaj helpis nin la Eternulo. **13** Tiamaniere la Filiștoj vi fariĝos por li sklavoj. **18** Tiam vi ekkrios pro via estis kvietigitaj, kaj ne venadis plu en la regionon reĝo, kiun vi elektis al vi, sed la Eternulo tiam ne de Izrael. Kaj la mano de la Eternulo estis super la aŭskultos vin. **19** Sed la popolo ne volis obei la Filiștoj dum la tuta vivo de Samuel. **14** Kaj estis voĉon de Samuel kaj diris: Ne, reĝo estu super ni; redonitaĵ al Izrael la urboj, kiujn la Filiștoj prenis **20** kaj ni ankaŭ estu kiel ĉiuj popoloj, kaj nia reĝo de Izrael, de Ekron ĝis Gat, kaj iliajn regionojn juĝadu nin kaj iradu antaŭ ni kaj kondukadu niajn Izrael savis el la manojo de la Filiștoj. Kaj estis paco militojn. **21** Kaj Samuel aŭskultis ĉiujn vortojn de inter Izrael kaj la Amoridoj. **15** Kaj Samuel estis la popolo, kaj raportis ilin al la Eternulo. **22** Kaj la juĝisto de Izrael dum sia tuta vivo. **16** Kaj li iradis Eternulo diris al Samuel: Obeu ilian voĉon, kaj ĉiu jare ŝirkate en Bet-Elon, Gilgalon, kaj Micpan, starigu super ili reĝon. Kaj Samuel diris al la viroj kaj juĝadis Izraelon en ĉiuj tiuj lokoj. **17** Kaj li de Izrael: Iru ĉiu en sian urbon. revenadis en Raman, ĉar tie estis lia domo; kaj tie ankaŭ li juĝadis Izraelon, kaj li konstruis tie **9** Estis viro el la Benjamenoj, kiu havis la nomon Kiš, filo de Abiel, filo de Ceror, filo de Behorat, filo de Afiaħ, Benjameno, viro fortia. **2** Li havis filon, kies nomo estis Saul; ĉi tiu estis

junaj kaj belaj, kaj neniu el la Izraelidoj estis pli antaŭvidisto. **19** Kaj Samuel respondis al Saul kaj bela ol li; de siaj ŝultroj supren li estis pli alta ol la diris: Mi estas la antaŭvidisto; iru antaŭ mi sur la tutaj popolo. **3** Perdiĝis azeninoj de Kiš, patro de altaĵon; vi manĝos kun mi hodiaŭ, kaj morgaŭ mi Saul; kaj Kiš diris al sia filo Saul: Prenu kun vi unu lasos vin for, kaj mi diros al vi ĉion, kio estas en el la junuloj, kaj levigū, kaj iru serĉi la azeninojn. via koro. **20** Kaj pri la azeninoj, kiuj perdiĝis ĉe **4** Kaj li iris sur la monton de Efraim kaj trairis la vi antaŭ tri tagoj, ne zorgu, ĉar ili estas trovitaj. landon Ŝališa, sed ili ne trovis; kaj ili trairis la Kaj al kiu apartenos ĉio plej bona en Izrael? ĉu landon Ŝaalim, sed tie ne trovigis; kaj li trairis la ne al vi kaj al la tuta domo de via patro? **21** Saul landon de Benjamen, sed ili ne trovis. **5** Kiam li respondis kaj diris: Mi estas ja Benjameno, el la venis en la landon Cuf, Saul diris al la junulo, kiu plej malgrandaj triboj de Izrael, kaj mia familio estis kun li: Venu, ni reiru hejmen, ĉar alie mia estas la plej malgranda el ĉiuj familioj de la tribo patro eble ĉesos pensi pri la azeninoj kaj estos de Benjameno; kial do vi diris al mi tiajn vortojn? maltrankvila pri ni. **6** Kaj tiu diris al li: Jen en ĉi **22** Tiam Samuel prenis Saulon kaj lian junulon, kaj tiu urbo estas Dia homo, homo respektata; ĉio, enkondukis ilin en la manĝoĉambron, kaj donis al kion li diras, nepre plenumiĝas; ni iru do tien, ili lokon supraloke de la invititoj, kiuj estis en la eble li montros al ni la vojon, kiun ni devas iri. nombro de ĉirkau tridek homoj. **23** Kaj Samuel **7** Kaj Saul diris al sia junulo: Bone, ni iros, sed diris al la kuiristo: Donu tiun porcion, kiun mi kion ni alportos al la homo? ĉar la pano elcerpiĝis donis al vi kaj pri kiu mi diris al vi, ke vi retenu en nia sako, kaj ni havas nenian donacon, por ĝin ĉe vi. **24** Kaj la kuiristo prezantis femuron, kaj alporti al la Dia homo; kion ni havas? **8** La junulo tion, kio estas kun ĝi, kaj metis tion antaŭ Saulon, plue respondis al Saul kaj diris: Jen en mia mano kaj Samuel diris: Jen estas, kio restis; metu ĝin troviĝas kvarono de argenta siklo; mi donos ĝin al antaŭ vin kaj manĝu, ĉar ĝi estas rezervita por la Dia homo, kaj li montros al ni la vojon. **9** (En vi por la tempo, por kiu mi invitis la popolon. la antaŭa tempo ĉe Izrael oni tiel diradis, kiam Kaj Saul manĝis kun Samuel en tiu tago. **25** Kaj ili oni iris demandi Dion: Ni iru al la antaŭvidisto; malsupreniris de la altaĵo en la urbon, kaj Samuel ĉar kion oni nun nomas profeto, tion oni antaŭe parolis kun Saul sur la tegmento. **26** Kaj ili levigis nomis antaŭvidisto.) **10** Kaj Saul diris al sia junulo: frue; kaj kiam la matenruĝo levigis, Samuel vokis Bone vi diris; ni iru. Kaj ili iris en la urbon, en kiu Saulon sur la tegmenton, kaj diris: Leviĝu, mi logis la Dia homo. **11** Irante supren en la urbon, ili renkontis knabinojn, kiuj eliris, por ĉerpi akvon; kaj ili diris al tiuj: Ĉu la antaŭvidisto estas ĉi tie? Kaj Saul manĝis kun Samuel en tiu tago. **27** Kiam ili atingis la finon **12** Kaj tiuj respondis al ili kaj diris: Ĉi tie; jen li de la urbo, Samuel diris al Saul: Diru al la junulo, estas antaŭ vi; nun rapidu, ĉar hodiaŭ li venis en ke li iru antaŭen (kaj tiu iris antaŭen); kaj vi haltu la urbon, ĉar hodiaŭ la popolo alportas buĉoferon nun, kaj mi anonoce al vi la diron de Dio. sur la altaĵo. **13** Kiam vi eniros en la urbon, vi **10** Tiam Samuel prenis kruĉeton kun oleo kaj tuj trovos lin, antaŭ ol li iros sur la altaĵon, por verŝis sur lian kapon, kaj kisis lin, kaj diris: manĝi; ĉar la popolo ne manĝas antaŭ lia veno, Vidu, la Eternulo sanktoleos vin kiel ĉefon super kaj li benas la buĉoferon, kaj nur poste manĝas la Benamen, en Celcaħ, du homojn, kiuj diros al invititoj. Iru do, ĉar nun vi lin trovos. **14** Kaj ili dirante: **2** Kiam vi hodiaŭ foriros de mi, vi supren en la urbon. Apenaŭ ili venis en la mezon trovos ĉe la tombo de Raħel, en la regiono de de la urbo, jen Samuel eliras renkonte al ili, por Benamen, kaj kiam vi foriros de tie pluen kaj venos al la kverko de Tabor, renkontos irantaj al Dio en Bet-Elon; unu portas tri kapridojn, la dua portas tri bulojn da pano, kaj la tria portas felsakon da vino. **4** Kaj ili iri sur la altaĵon. **15** Dume la Eternulo revelaciis al la oreloj de Samuel, unu tagon antaŭ la veno de Saul, dirante: **16** Morgaŭ en ĉi tiu tempo Mi sendos al vi homon el la lando de Benjamen, kaj vi sanktoleos lin kiel ĉefon super Mia popolo Izrael, kaj li savos Mian popolon el la manoj de la Filiștoj; ĉar Mi vidis Mian popolon, kaj ĝiaj krioj atingis Min. **17** Kiam Samuel ekvidis Saulon, la Eternulo diris al li: Jen estas la homo, pri kiu Mi diris al vi, ke li regos super Mia popolo. **18** Saul alproksimiĝis al Samuel en la pordego, kaj diris: Diru al mi, mi petas, kie estas ĉi tie la domo de la

ili profetas. **6** Kaj penetros vin la spirito de la libron kaj metis antaŭ la Eternulon. Kaj Samuel Eternulo, kaj vi ekprofetos kune kun ili, kaj vi foririgis la tutan popolon ĉiun al lia domo. **26** fariĝos alia homo. **7** Kiam plenumiĝos super vi Kaj Saul ankaŭ iris al sia domo en Gibeon; kaj ĉi tiuj antaŭsignoj, tiam faru, kion bontrovos iris kun li la militistoj, kies koron Dio ektuſis. **27** via mano, ĉar Dio estas kun vi. **8** Kaj vi iros Sed la sentaŭguloj diris: Kiamaniere helpos nin antaŭ mi en Gilgalon; poste mi venos al vi, por ĉi tiu? Kaj ili malestimis lin, kaj ne alportis al li fari bruloferojn, por buĉi pacoferojn. Sep tagojn atendu, ĝis mi venos al vi, kaj sciigos al vi, kion vi devas fari. **9** Kaj kiam li turnis siajn ŝultrojn, por foriri de Samuel, Dio donis al li alian koron, kaj ĉiuj tiuj antaŭsignoj plenumiĝis en tiu tago. **10** Kiam ili venis tien al la monteto, jen grupo da profetoj iras al li renkonte; kaj penetris lin la spirito de la Eternulo, kaj li ekprofetis meze de ili. **11** Kaj kiam ĉiuj, kiuj konis lin de antaŭe, vidis, ke li profetas kun profetoj, tiam la homoj diris unu al alia: Kio fariĝis kun la filo de Kiš? ĉu ankaŭ Saul estas inter la profetoj? **12** Kaj unu el tie respondis kaj diris: Kiu estas ilia patro? De tio devenis la proverbo: Ĉu ankaŭ Saul estas inter la profetoj? **13** Kaj ĉesinte profeti, li venis sur la altaĵon. **14** Kaj la onklo de Saul diris al li kaj al lia junulo: Kien vi iris? Kaj li respondis: Por serĉi la azeninojn; sed kiam ni vidis, ke ili ne troviĝas, ni iris al Samuel. **15** Tiam diris la onklo de Saul: Diru al mi, mi petas, kion diris al vi Samuel. **16** Kaj Saul diris al sia onklo: Li diris al ni, ke la azeninoj estas trovitaj. Sed tion, kion Samuel diris pri la reĝado, li ne diris al li. **17** Dume Samuel kurvenigis la popolon al la Eternulo en Micpan. **18** Kaj li diris al la Izraelidoj: Tiel diris la Eternulo, Dio de Izrael: Mi elkondukis Izraelon el Egipciujo, kaj savis vin el la mano de la Egipcioj, kaj el la mano de ĉiuj regnoj, kiuj premis vin. **19** Sed vi nun forrifuzis vian Dion, kiu savas vin el ĉiuj viaj mizeroj kaj suferoj, kaj vi diris al Li: Reĝon starigu super ni. Stariĝu do nun antaŭ la Eternulo laŭ viaj triboj kaj familioj. **20** Kaj Samuel alvenigis ĉiujn tribojn de Izrael; kaj la loto trafis la tribon de Benjamen. **21** Kaj li alvenigis la tribon de Benjamen laŭ ĝiaj familioj, kaj la loto trafis la familion de Matri; kaj la loto trafis Saulon, filon de Kiš. Oni serĉis lin, sed oni lin ne trovis. **22** Tiam oni demandis ankoraŭ la Eternulon: Ĉu la viro ankoraŭ venos ĉi tien? Kaj la Eternulo diris: Jen li kaſis sin inter la vazaro. **23** Kaj oni kuris, kaj prenis lin de tie; kaj li starigis meze de la popolo, kaj de la ŝultroj supren li estis pli alta ol la tutu popolo. **24** Kaj Samuel diris al la tutu popolo: Ĉu vi vidas, kiun la Eternulo elektis? ĉar ne ekzistas simila al li en la tutu popolo. Kaj la tutu popolo ekkriis, kaj diris: Vivu la reĝo! **25** Kaj Samuel klarigis al la popolo la rajtojn de la reĝado, kaj skribis tion en libron kaj metis antaŭ la Eternulon. Kaj Samuel Eternulo, kaj vi foririgis la tutan popolon ĉiun al lia domo. **26** fariĝos alia homo. **7** Kiam plenumiĝos super vi Kaj Saul ankaŭ iris al sia domo en Gibeon; kaj ĉiuj antaŭsignoj, tiam faru, kion bontrovos iris kun li la militistoj, kies koron Dio ektuſis. **27** via mano, ĉar Dio estas kun vi. **8** Kaj vi iros Sed la sentaŭguloj diris: Kiamaniere helpos nin antaŭ mi en Gilgalon; poste mi venos al vi, por ĉi tiu? Kaj ili malestimis lin, kaj ne alportis al li fari bruloferojn, por buĉi pacoferojn. Sep tagojn atendu, ĝis mi venos al vi, kaj sciigos al vi, kion vi devas fari. **9** Kaj kiam li turnis siajn ŝultrojn, por foriri de Samuel, Dio donis al li alian koron, kaj ĉiuj tiuj antaŭsignoj plenumiĝis en tiu tago. **10** Kiam ili venis tien al la monteto, jen grupo da profetoj iras al li renkonte; kaj penetris lin la spirito de la Eternulo, kaj li ekprofetis meze de ili. **11** Kaj kiam ĉiuj, kiuj konis lin de antaŭe, vidis, ke li profetas kun profetoj, tiam la homoj diris unu al alia: Kio fariĝis kun la filo de Kiš? ĉu ankaŭ Saul estas inter la profetoj? **12** Kaj unu el tie respondis kaj diris: Kiu estas ilia patro? De tio devenis la proverbo: Ĉu ankaŭ Saul estas inter la profetoj? **13** Kaj ĉesinte profeti, li venis sur la altaĵon. **14** Kaj la onklo de Saul diris al li kaj al lia junulo: Kien viiris? Kaj li respondis: Por serĉi la azeninojn; sed kiam ni videis, ke ili ne troviĝas, ni iris al Samuel. **15** Tiam diris la onklo de Saul: Diru al mi, mi petas, kion diris al vi Samuel. **16** Kaj Saul diris al sia onklo: Li diris al ni, ke la azeninoj estas trovitaj. Sed tion, kion Samuel diris pri la reĝado, li ne diris al li. **17** Dume Samuel kurvenigis la popolon al la Eternulo en Micpan. **18** Kaj li diris al la Izraelidoj: Tiel diris la Eternulo, Dio de Izrael: Mi elkondukis Izraelon el Egipciujo, kaj savis vin el la mano de la Egipcioj, kaj el la mano de ĉiuj regnoj, kiuj premis vin. **19** Sed vi nun forrifuzis vian Dion, kiu savas vin el ĉiuj viaj mizeroj kaj suferoj, kaj vi diris al Li: Reĝon starigu super ni. Stariĝu do nun antaŭ la Eternulo laŭ viaj triboj kaj familioj. **20** Kaj Samuel alvenigis ĉiujn tribojn de Izrael; kaj la loto trafis la tribon de Benjamen. **21** Kaj li alvenigis la tribon de Benjamen laŭ ĝiaj familioj, kaj la loto trafis la familion de Matri; kaj la loto trafis Saulon, filon de Kiš. Oni serĉis lin, sed oni lin ne trovis. **22** Tiam oni demandis ankoraŭ la Eternulon: Ĉu la viro ankoraŭ venos ĉi tien? Kaj la Eternulo diris: Jen li kaſis sin inter la vazaro. **23** Kaj oni kuris, kaj prenis lin de tie; kaj li starigis meze de la popolo, kaj de la ŝultroj supren li estis pli alta ol la tutu popolo. **24** Kaj Samuel diris al la tutu popolo: Ĉu vi vidas, kiun la Eternulo elektis? ĉar ne ekzistas simila al li en la tutu popolo. Kaj la tutu popolo ekkriis, kaj diris: Vivu la reĝo! **25** Kaj Samuel klarigis al la popolo la rajtojn de la reĝado, kaj skribis tion en libron kaj metis antaŭ la Eternulo en Gilgal, kaj buĉis tie

pacoferojn antaŭ la Eternulo, kaj forte gajis tie Saul kaj ĉiu Izraelidoj.

12 Tiam Samuel diris al ĉiuj Izraelidoj: Jen mi obeis vian vocon pri ĉio, kion vi diris al mi, kaj mi starigis por vi reĝon. **2** Kaj nun jen la reĝo iras antaŭ vi, kaj mi maljuniĝis kaj griziĝis, kaj miaj filoj estas ĉi tie inter vi; mi iradis antaŭ vi de mia juneco ĝis la nuna tago. **3** Jen mi estas; parolu pri mi antaŭ la Eternulo kaj antaŭ Lia sanktoleito: kies bovon mi prenis? kaj kies azenon mi prenis? kaj kontraŭ kiu mi agis maljuste? kaj kiun mi premis? kaj el kies mano mi prenis subaĉeton, por ke mi kovru miajn okulojn koncerne lin? kaj mi repagos al vi. **4** Sed ili diris: Vi faris al ni nenian perfontaĵon nek maljustaĵon, kaj vi nenion prenis el ies mano. **5** Kaj li diris al ili: La Eternulo estas atestanto antaŭ vi, kaj Lia sanktoleito estas atestanto hodiaŭ, ke vi nenion trovis en mia mano. Kaj ili diris: Atestanto. **6** Tiam Samuel diris al la popolo: La Eternulo, kiu starigis Moseon kaj Aaronon, kaj kiu elkondukis viajn patrojn el la lando Egipta. **7** Nun starigu, kaj mi faru ĵugan analizon koncerne vin antaŭ la Eternulo pri ĉiuj bonfaroj de la Eternulo, kiujn Li faris al vi kaj al viaj patroj. **8** Kiam Jakob venis en Egiptujon kaj viaj patroj ekkriis al la Eternulo, tiam la Eternulo sendis Moseon kaj Aaronon, kaj ili elkondukis viajn patrojn el Egiptujo kaj ekloĝigis ilin sur ĉi tiu loko. **9** Sed ili forgesis la Eternulon, sian Dion, kaj Li transdonis ilin en la manojn de Sisera, militestro de Ĥacor, kaj en la manojn de la Filiștoj kaj en la manojn de la reĝo de Moab, kiuj militis kontraŭ ili. **10** Tiam ili ekkriis al la Eternulo, kaj diris: Ni pekis, ĉar ni forlasis la Eternulon kaj servis al la Baaloj kaj al la Aštaroj; nun savu nin el la manoj de niaj malamikoj, kaj ni servos al Vi. **11** Tiam la Eternulo sendis Jerubaalon kaj Bedanon kaj Jiftahon kaj Samuelon, kaj Li savis vin el la manoj de viaj malamikoj ĉirkaue, kaj vi restis eksterdanĝeraj. **12** Sed kiam vi vidis, ke Nâħâs, reĝo de la Amonidoj, venis kontraŭ vin, vi diris al mi: Ne, reĝo regu super ni; kaj la Eternulo, via Dio, estas ja via reĝo. **13** Nun jen estas la reĝo, kiun vi elektis, pri kiu vi petis; jen la Eternulo starigis reĝon super vi. **14** Se vi timos la Eternulon kaj servos al Li kaj obeos Lian vocon kaj ne ribelos kontraŭ la diro de la Eternulo, tiam vi kaj ankaŭ la reĝo, kiu ekregis super vi, estos sub la defendo de la Eternulo, via Dio. **15** Sed se vi ne obeos la vocon de la Eternulo kaj vi ribelos kontraŭ la diro de la Eternulo, tiam la mano de la Eternulo estos kontraŭ vi, kiel kontraŭ viaj patroj. **16** Eĉ

la Eternulo faros antaŭ vi. **17** Ĉu ne estas nun rikolto de tritiko? sed mi evokos al la Eternulo, kaj Li donos tondrojn kaj pluvon, por ke vi sciu kaj vidu, kiel granda estas via malbono, kiun vi faris antaŭ la Eternulo, petante por vi reĝon. **18** Kaj Samuel evokis al la Eternulo, kaj la Eternulo donis tondrojn kaj pluvon en tiu tago; kaj forte ektimis la tutu popolo la Eternulon kaj Samuelon. **19** Kaj la tutu popolo diris al Samuel: Preĝu por viaj sklavoj al la Eternulo, via Dio, por ke ni ne mortu; ĉar al ĉiu niaj pekoj ni aldonis ankoraŭ malbonagon per tio, ke ni petis por ni reĝon. **20** Sed Samuel diris al la popolo: Ne timu; vi faris ja tiun tutan malbonon; nur ne fortuniĝu de la Eternulo, kaj servu al la Eternulo per via tutu koro. **21** Kaj ne forkliniĝu al la vantaĵoj, kiuj ne helpas nek savas, ĉar ili estas vantaĵo. **22** La Eternulo ne forlasos Sian popolon, pro Sia granda nomo; ĉar la Eternulo bonvolis fari vin Lia popolo. **23** Mi ankaŭ ne permesos al mi peki antaŭ la Eternulo, ĉesante preĝi por vi, kaj mi gvidados vin laŭ la vojo bona kaj ĝusta. **24** Nur timu la Eternulon kaj servu al Li fidele per via tutu koro, ĉar vi vidas, kion grandan Li faris al vi. **25** Sed se vi agos malbone, tiam ambaŭ, kiel vi, tiel ankaŭ via reĝo, pereos.

13 Unu jaro pasis post la reĝigo de Saul, kaj jam du jarojn li regis super Izrael. **2** Kaj Saul elektis al si tri mil virojn el Izrael; du mil estis kun Saul en Mîhmaš kaj sur la monto Bet-El, kaj mil estis kun Jonatan en Gibeon de Benjamen; la ceterajn el la popolo li foririgis ĉiun al lia tendo. **3** Kaj Jonatan venkobatis la garnizonon de la Filiștoj, kiu estis en Geba. Kaj tion aŭdis la Filiștoj; kaj Saul disblavigis per trumpeteto tra la tutu lando, dirante: Aŭdu tion la Hebreoj. **4** Kaj la tutu Izrael aŭdis jenon: Saul venkobatis la garnizonon de la Filiștoj, kaj Izrael fariĝis malamata por la Filiștoj. Kaj oni kunvokis la popolon al Saul en Gilgalon. **5** Kaj la Filiștoj kolektiĝis, por militi kontraŭ Izrael, tridek mil ĉaroj kaj ses mil rajdantoj, kaj tiom da popolo, kiom da sablo sur la bordo de la maro. Kaj ili eliris kaj starigis tendare en Mîhmaš, oriente de Bet-Aven. **6** La Izraelidoj vidis, ke ili estas en mizero, ĉar la popolo perdis la kuragon, kaj la homoj kaŝis sin en kavernoj, en arbustoj, en rokoj, en kavoj, kaj en putoj. **7** Hebreoj transiris ankaŭ trans Jordanon en la landon de Gad kaj en Gileadon. Sed Saul estis ankoraŭ en Gilgal, kaj la tutu popolo tremis ĉe li. **8** Kaj li atendis sep tagojn ĝis la templimo, kiun difinis Samuel, sed Samuel ne venis en Gilgalon; kaj la popolo komencis disiĝi de li. **9** Tiam Saul diris: Alportu al mi la bruloferon kaj la pacoferojn. Kaj li oferis la

bruloferon. **10** Apenaŭ li finis la oferadon de la estis pinta roko sur unu flanko kaj pinta roko brulofero, venis Samuel. Kaj Saul eliris renkontra sur la dua flanko; la nomo de unu estis Bocec, al li, por saluti lin. **11** Sed Samuel diris: Kion kaj la nomo de la dua estis Sene. **5** Unu roko vi faris? Saul respondis: Mi vidis, ke la popolo elstaris norde kontraŭ Mîhmaš, kaj la dua sude diskuras de mi, kaj vi ne venis al la difinita tempo, kontraŭ Geba. **6** Kaj Jonatan diris al sia junulo kaj la Filiștoj kolektiĝis en Mîhmaš; **12** kaj mi armilportisto: Venu, ni transiru al la garnizonon de diris: Nun la Filiștoj atakos min ĉi tie en Gilgal, tiuj necirkumciditoj; eble la Eternulo ion faros kaj mi ankoraŭ ne preĝis antaŭ la Eternulo; mi por ni; ĉar por la Eternulo ne estas malfacile helpi detenis min, sed fine mi oferis la bruloferon. **13** per multo aŭ per malmulto. **7** Kaj lia armilportisto Tiam Samuel diris al Saul: Vi agis malprudente, diris al li: Faru ĉion, kion diras al vi via koro; iru ne plenumante la ordonon de la Eternulo, via antaŭen, mi iros kun vi, kien vi volas. **8** Tiam Dio, kiun Li ordonis al vi; ĉar nun la Eternulo Jonatan diris: Jen ni transiro al tiuj homoj, kaj fortikigus vian regadon super Izrael por eterne. montrros nin al ili. **9** Se ili diros al ni tiel: Restu, **14** Sed nun via regado ne longe daŭros: la Eternulo ĝis ni atingos vin — tiam ni haltos sur nia loko elserĉis al Si viron laŭ Sia koro, kaj la Eternulo kaj ne supreniros al ili; **10** sed se ili diros tiel: ordonis al li esti estro super Lia popolo, ĉar vi Venu al ni supren — tiam ni supreniros; ĉar la ne plenumis tion, kion la Eternulo ordonis al vi. Eternulo transdonis ilin en niajn manojn, kaj tio **15** Kaj Samuel levigis kaj iris de Gilgal al Gibeal estos por ni pruvosigno. **11** Kaj ili ambaŭ aperis de Benjamén. Kaj Saul kalkulis la popolon, kiu antaŭ la garnizonon de la Filiștoj, kaj la Filiștoj troviĝis ĉe li, ĉirkaŭ sescent homoj. **16** Saul kaj diris: Jen Hebreoj eliras el la truoj, en kiuj ili sin lia filo Jonatan, kaj la popolo, kiu estis kun ili, kaſis. **12** Kaj la homoj el la garnizonon eparolis al restis en Gibeal de Benjamén, kaj la Filiștoj staris Jonatan kaj al lia armilportisto, kaj diris: Venu tendare en Mîhmaš. **17** Kaj eliris el la tendaro al ni supren, kaj ni klarigos al vi aferon. Tiam de la Filiștoj tri taĉmentoj da ekstermanetoj: unu Jonatan diris al sia armilportisto: Sekvu min, ĉar taĉmento direktis sin laŭ la vojo al Ofra, al la la Eternulo transdonis ilin en la manojn de Izrael. lando Ŝual; **18** la dua taĉmento direktis sin laŭ la **13** Kaj Jonatan ekgrimpis per siaj manoj kaj piedoj, vojo al Bet-Horon; kaj la tria taĉmento direktis sin kaj lia armilportisto post li. Tiam ili ekfalis antaŭ laŭ la lima vojo, kiu kondukas al la valo Ceboim, Jonatan, kaj lia armilportisto mortigis ilin post al la dezerto. **19** Sed en la tuta lando de Izrael oni li. **14** La unua mortigo, kiun faris Jonatan kaj lia ne povis trovi forĝiston, ĉar la Filiștoj zorgis pri armilportisto, estis ĉirkaŭ dudek homoj, sur la tio, ke la Hebreoj ne faru glavon aŭ ponardegon. spaco de ĉirkaŭ duontaga plugado. **15** Tiam fariĝis **20** Kaj ĉiuj Izraelidoj devis iri al la Filiștoj, se iu teruro en la tendaro, sur la kampo, kaj inter la tuta bezonis akrigi sian plugilon aŭ sian fosilon aŭ sian popolo; la garnizonanoj kaj la vagataj istoj ankaŭ hakilon aŭ sian rikoltilon. **21** Kaj la tranĉrandoj ektimis, kaj la tero ektremis, kaj ekregis tumulto, de la plugileroj kaj de la fosiloj kaj de la tridentoj farita de Dio. **16** La gardostarantoj de Saul en kaj de la hakiloj kaj de la pikstangoj malakriĝis. Gibeal de Benjamén ekvidis, ke la amaso dissutiĝis **22** Tial en la tago de la batalo ne troviĝis glavo nek kaj kuras en diversaj flankojn. **17** Tiam Saul diris ponardego en la manoj de la tuta popolo, kiu estis al la homoj, kiuj estis ĉe li: Esploru kaj rigardu, kun Saul kaj kun Jonatan, sed troviĝis nur ĉe Saul kiu foriris de ni. Kaj oni esploris, kaj montriĝis, kaj ĉe lia filo Jonatan. **23** Dume gardistaro el la kaj forestas Jonatan kaj lia armilportisto. **18** Kaj Filiștoj eliris al la trapasejo de Mihmaš.

14 Unu tagon Jonatan, filo de Saul, diris al sia junulo armilportisto: Venu, ni transiru al la garnizonon de la Filiștoj, kiu estas tie transe; sed al sia patro li tion ne diris. **2** Kaj Saul estis en la randa parto de Gibeal, sub granatarbo, kiu estis en Migron; kaj da popolo estis kun li ĉirkaŭ sescent homoj. **3** Kaj Ahija, filo de Ahitub, frato de Iacob, filo de Pinaħas, filo de Eli, la pastro de la Eternulo en Ŝilo, estis portanto de la efodo; kaj la popolo ne sciis, ke Jonatan foriris. **4** Inter la pasejoj, tra kiuj Jonatan volis transiri al la garnizonon de la Filiștoj,

kaj la homoj, kiuj estis ĉe li: Esploru kaj rigardu, kiu foriris de ni. Kaj oni esploris, kaj montriĝis, ke forestas Jonatan kaj lia armilportisto. **18** Kaj Saul diris al Ahija: Venigu la keston de Dio; ĉar la kesto de Dio estis en tiu tago kun la Izraelidoj. **19** Kaj dum Saul parolis ankoraŭ kun la pastro, la tumulto en la tendaro de la Filiștoj fariĝis ankoraŭ pli granda. Kaj Saul diris al la pastro: Retiru vian manon. **20** Kaj kolektiĝis Saul kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, kaj ili venis al la batalejo, kaj jen ili ekvidis, ke la glavo de ĉiu frapas lian proksimulon kaj la konfuzo estas tre granda. **21** Kaj la Hebreoj, kiuj estis kun la Filiștoj antaŭe kaj venis kune kun ili en tendaro ĉirkaŭen, ili ankaŭ aliĝis al la Izraelidoj, kiuj estis kun Saul kaj Jonatan. **22** Kaj ĉiuj Izraelidoj, kiuj sin kaſis sur

la monto de Efraim, aŭdis, ke la Filiștoj forkuras, respondis al li. **40** Tiam li diris al ĉiuj Izraelidoj: Vi kaj ili ankaŭ aliĝis kontraŭ ili batale. **23** Kaj la estos sur unu flanko, kaj mi kun mia filo Jonatan Eternulo helpis en tiu tago Izraelon; la batalo estos sur la dua flanko. Kaj la popolo respondis daŭris ĝis Bet-Aven. **24** La Izraelidoj estis lacaj al Saul: Faru tion, kio plaĉas al vi. **41** Kaj Saul en tiu tago; sed Saul jurligis la popolon, dirante: diris al la Eternulo, Dio de Izrael: Montru, kiu Malbenita estu tu, kiu mangos panon antaŭ la estas prava. Tiam estis traftitaj Jonatan kaj Saul, vespero, antaŭ ol mi venĝos al miaj malamikoj. sed la popolo eliris senkulpa. **42** Tiam Saul diris: Kaj la tuta popolo ne gustumis panon. **25** Kaj Lotu inter mi kaj mia filo Jonatan. Kaj traftita estis ĉiuj venis en arbaron; kaj tie estis mielo sur la Jonatan. **43** Tiam Saul diris al Jonatan: Raportu tero. **26** Kiam la popolo venis en la arbaron, ili al mi, kion vi faris. Kaj Jonatan raportis al li kaj vidis, ke jen fluas la mielo; sed neniu levis sian diris: Mi gustumis per la pinto de la bastono, kiu manon al la bušo, ĉar la popolo timis la juron. **27** estas en mia mano, iom da mielo: nun mi mortu. Sed Jonatan ne aŭdis, kiam lia patro jurligis la **44** Kaj Saul diris: Dio faru tiel kaj pli; Jonatan devas popolon; kaj li etendis la pinton de la bastono, kiu morti. **45** Sed la popolo diris al Saul: Ĉu devas estis en lia mano, kaj trempis ĝin en la mielcelaro, morti Jonatan, kiu faris tiun grandan helpon al kaj almetis sian manon al la bušo, kaj liaj okuloj Izrael? ho, nenie! kiel vivas la Eternulo, eĉ unu revigligis. **28** Tiam unu el la popolo ekparolis, haro de lia kapo ne falu sur la teron, ĉar kun Dio li kaj diris: Via patro jurligis la popolon, dirante: agis hodiaŭ. Kaj la popolo liberigis Jonatanon, kaj Malbenita estu tu, kiu ion mangos hodiaŭ; kaj la popolo laciĝis. **29** Tiam Jonatan diris: Mia patro **46** Kaj Saul foriris de la Filiștoj, kaj la popolo manĝis la landon; rigardu, kiel revigligis miaj **47** Kaj Saul prenis en malgajgigis la landon; kiel revigligis miaj **48** Li **31** Kaj ili venkobatis en tiu tago la Filiștojn de **49** Kaj la popolo forte laciĝis. **32** liberigis Izraelon el la manoj de liaj rabantoj. **50** Kaj la nomo de de Saul estis Aḥinoam, filino de Aḥimaac; kaj la nomo de la la sango. **33** Oni raportis al Saul, dirante: Jen la pli juna estis Mīhal. **51** Ki estis la patro de Saul; kaj Ner, en la popolon, kaj diru al ĝi: Ĉiu alkonduku al mi **52** Forta estis la milito kontraŭ la Filiștoj dum la tuta vivo de Saul. **34** Kaj Saul diris: Disiru onko de Saul. **53** Nun iru kaj frapu Amalekon, kaj ekstermu vin kiel reĝon super Lia popolo, super Izrael; aŭskultu do la vocon de la vortoj de la Eternulo. **2** Tiel diris la Eternulo Cebao: Mi rememoris, kion faris Amalek al Izrael, kiel li baris la vojon al li, kiam ĉi tiu iris el Egiptujo. **3** Nun iru kaj frapu Amalekon, kaj ekstermu ĉion, kion li havas; ne indulgu lin, sed mortigu la virojn kaj virinojn, infanojn kaj suĉinfanojn, bovojn kaj ŝafojn, kamelojn kaj azenojn. **4** Tiam Saul faris alvokon al la popolo, kaj li kalkulis ilin en Telaim, tie estis ducent mil piedirantoj kaj dek mil viroj el Jehuda. **5** Kaj Saul venis al la urbo de Amalek kaj faris batalon ĉe la torrento. **6** Kaj Saul diris al la Kenidoj: Iru, returnu vin kaj forigu el inter la

alkondukis en tiu nokto sian bovon kaj buĉis tie. **35** Kaj Saul konstruis altaron al la Eternulo; tio estis la unua altaro, kiun li konstruis al la Eternulo. **36** Kaj Saul diris: Ni postkuru la Filiștojn en la nokto kaj ni prirabu ilin, ĝis eklumos la mateno, kaj ni neniu restigu el ili. Kaj ili diris: Faru ĉion, kio plaĉas al vi. Kaj la pastro diris: Ni turnu nin ĉi tie al Dio. **37** Kaj Saul demandis Dion: Ĉu mi iru post la Filiștoj? ĉu Vi transdonos ilin en la manojn de la Izraelidoj? Sed Li ne respondis al li en tiu tago. **38** Tiam Saul diris: Venu ĉi tien ĉiuj estroj de la popolo; eksciuj kaj vidu, en kio konsistis la peko hodiaŭ. **39** Ĉar kiel vivas la Eternulo, la helpanto de Izrael: se la kulpo estas en Jonatan, mia filo, li estos mortigita. Sed neniu el la tuta popolo

Amalekidoj, por ke mi ne ekstermu vin kune kun plu reĝo. **24** Tiam Saul diris al Samuel: Mi pekis, ili; vi faris ja favorkorajon al ĉiu Izraelidoj, kiam ĉar mi malobeis la diron de la Eternulo kaj viajn ili iris el Egiptujo. Kaj la Kenidoj foriris el inter la vortojn; mi timis la popolon, kaj mi obeis ĝian Amalekidoj. **7** Kaj Saul venkobatis Amalekon de voĉon. **25** Kaj nun pardonu, mi petas, mian pekon, Ĥavila ĝis Ŝur, kiu estas antaŭ Egiptujo. **8** Kaj li kaj iru kun mi returne, por ke mi adorklinigu kaptis Agagon, reĝon de Amalek, vivantan, sed antaŭ la Eternulo. **26** Sed Samuel diris al Saul: Mi la tutan popolon li ekstermis per glavo. **9** Kaj ne iros kun vi returne; ĉar vi malſatis la diron de Saul kaj la popolo indulgis Agagon kaj la plej la Eternulo, tial la Eternulo malſatis vin, ke vi ne bonaj ŝafojn kaj bovojn kaj bovidojn kaj ŝafidojn, estu plu reĝo super Izrael. **27** Kaj kiam Samuel kaj ĉion, kio estis bona, kaj ili ne volis ekstermi deturnis sin por iri, li kaptis lin je la rando de lia ilin, sed ĉion senvoloran kaj neakceptindan ili vesto, kaj ĝi disſiriĝis. **28** Tiam Samuel diris al ekstermis. **10** Tiam la Eternulo ekarolis al Samuel, li: La Eternulo forſiris de vi hodiaŭ la regnon de dirante: **11** Mi bedaŭras, ke Mi faris Saulon reĝo; Izrael, kaj transdonis ĝin al via proksimulo, kiu ĉar li deturnis sin de Mi, kaj Mijan vortojn li ne estas pli bona ol vi. **29** Kaj la Potenculo de Izrael plenumis. Tio malĝojigis Samuelon, kaj li vokis ne ŝanĝos Sian decidon kaj ne pentos; ĉar Li ne al la Eternulo dum la tuta nokto. **12** Kaj Samuel estas homo, ke Li pentu. **30** Kaj tiu diris: Mi pekis; leviĝis frue matene, por iri renkonte al Saul. Oni sed nun, mi vin petas, faru al mi honoron antaŭ raportis al Samuel, ke Saul venis al Karmel, ke li la plejaĝuloj de mia popolo kaj antaŭ Izrael, reiru tie starigis al si monumenton kaj poste turnis sin kaj foriris kaj venis en Gilgalon. **13** Kiam Samuel kaj foriris kaj venis en Gilgal. **14** Kiam Samuel venis al Saul, Saul diris al li: Estu benita de la Eternulo; mi plenumis la diron de la Eternulo. **15** Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj oni venigis ilin, ĉar la popolo indulgis la plej kaj venis al li Agag en katenoj, kaj Agag diris: Ho, ŝafoj en miaj oreloj, kaj la voĉo de bovoj, kiun mi alproksimiĝas la maldolĉeco de la morto. **33** Kaj aŭdas? **16** Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj parolis al mi la Eternulo en ĉi tiu nokto. Kaj tiu respondis al li: Diru. **17** Kaj Samuel diris: Ĉu vi ne estis malgranda en viaj okuloj, kaj tamen vi fariĝis estro de la triboj de Izrael, kaj la Eternulo sanktoleis vin reĝo super Izrael? **18** Kaj la Eternulo vojirigis vin, kaj diris: Iru kaj ekstermu la pekuojn la Amalekidojn, kaj militu kontraŭ ili, ĝis vi tute ekstermos ilin. **19** Kial do vi ne obeis la voĉon de la Eternulo, sed direktiĝis al militakiraĵo kaj faris la malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo? **20** Kaj Saul diris al Samuel: Mi obeis la voĉon de la Eternulo, kaj mi iris la vojon, sur kiun sendis min la Eternulo, kaj mi venigis Agagon, reĝon de Amalek, kaj la Amalekidojn mi ekstermis. **21** Kaj la popolo prenis el la militakiraĵo ŝafojn kaj bovojn, la plej bonan el la kondamnitajo, por buĉofero al la Eternulo, via Dio, en Gilgal. **22** Sed Samuel diris: Ĉu bruloferoj kaj buĉoferoj estas tiel agrablaj al la Eternulo, kiel la obeado al la voĉo de la Eternulo? vidu, obeado estas pli bona ol buĉofero, atentado estas pli bona ol la sebo de ŝafoj. **23** Ĉar malobeo estas kiel peko de sorĉado, kaj neplenumo estas kiel peko de idolservado. Pro tio, ke vi malſatis la diron de la Eternulo, Li malſatis vin, ke vi ne estu

plu reĝo. **24** Tiam Saul diris al Samuel: Mi pekis, ili; vi faris ja favorkorajon al ĉiu Izraelidoj, kiam ĉar mi malobeis la diron de la Eternulo kaj viajn ili iris el Egiptujo. Kaj la Kenidoj foriris el inter la vortojn; mi timis la popolon, kaj mi obeis ĝian Amalekidoj. **7** Kaj Saul venkobatis Amalekon de voĉon. **25** Kaj nun pardonu, mi petas, mian pekon, Ĥavila ĝis Ŝur, kiu estas antaŭ Egiptujo. **8** Kaj li kaj iru kun mi returne, por ke mi adorklinigu kaptis Agagon, reĝon de Amalek, vivantan, sed antaŭ la Eternulo. **26** Sed Samuel diris al Saul: Mi la tutan popolon li ekstermis per glavo. **9** Kaj ne iros kun vi returne; ĉar vi malſatis la diron de Saul kaj la popolo indulgis Agagon kaj la plej la Eternulo, tial la Eternulo malſatis vin, ke vi ne bonaj ŝafojn kaj bovojn kaj bovidojn kaj ŝafidojn, estu plu reĝo super Izrael. **27** Kaj kiam Samuel kaj ĉion, kio estis bona, kaj ili ne volis ekstermi deturnis sin por iri, li kaptis lin je la rando de lia ilin, sed ĉion senvoloran kaj neakceptindan ili vesto, kaj ĝi disſiriĝis. **28** Tiam Samuel diris al ekstermis. **10** Tiam la Eternulo ekarolis al Samuel, li: La Eternulo forſiris de vi hodiaŭ la regnon de dirante: **11** Mi bedaŭras, ke Mi faris Saulon reĝo; Izrael, kaj transdonis ĝin al via proksimulo, kiu ĉar li deturnis sin de Mi, kaj Mijan vortojn li ne estas pli bona ol vi. **29** Kaj la Potenculo de Izrael plenumis. Tio malĝojigis Samuelon, kaj li vokis ne ŝanĝos Sian decidon kaj ne pentos; ĉar Li ne al la Eternulo dum la tuta nokto. **12** Kaj Samuel estas homo, ke Li pentu. **30** Kaj tiu diris: Mi pekis; leviĝis frue matene, por iri renkonte al Saul. Oni sed nun, mi vin petas, faru al mi honoron antaŭ raportis al Samuel, ke Saul venis al Karmel, ke li la plejaĝuloj de mia popolo kaj antaŭ Izrael, reiru tie starigis al si monumenton kaj poste turnis sin kaj foriris kaj venis en Gilgalon. **13** Kiam Samuel kaj foriris kaj venis en Gilgal. **14** Kiam Samuel venis al Saul, Saul diris al li: Estu benita de la Eternulo; mi plenumis la diron de la Eternulo. **15** Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj oni venigis ilin, ĉar la popolo indulgis la plej kaj venis al li Agag en katenoj, kaj Agag diris: Ho, ŝanĝos Sian decidon kaj ne pentos; ĉar Li ne alproksimiĝas la maldolĉeco de la morto. **33** Kaj aŭdas? **16** Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj parolis al mi la Eternulo en ĉi tiu nokto. Kaj tiu respondis al li: Diru. **17** Kaj Samuel diris: Ĉu vi ne estis malgranda en viaj okuloj, kaj tamen vi fariĝis estro de la triboj de Izrael, kaj la Eternulo sanktoleis vin reĝo super Izrael? **18** Kaj la Eternulo vojirigis vin, kaj diris: Iru kaj ekstermu la pekuojn la Amalekidojn, kaj militu kontraŭ ili, ĝis vi tute ekstermos ilin. **19** Kial do vi ne obeis la voĉon de la Eternulo, sed direktiĝis al militakiraĵo kaj faris la malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo? **20** Kaj Saul diris al Samuel: Mi obeis la voĉon de la Eternulo, kaj mi iris la vojon, sur kiun sendis min la Eternulo, kaj mi venigis Agagon, reĝon de Amalek, kaj la Amalekidojn mi ekstermis. **21** Kaj la popolo prenis el la militakiraĵo ŝafojn kaj bovojn, la plej bonan el la kondamnitajo, por buĉofero al la Eternulo, via Dio, en Gilgal. **22** Sed Samuel diris: Ĉu bruloferoj kaj buĉoferoj estas tiel agrablaj al la Eternulo, kiel la obeado al la voĉo de la Eternulo? vidu, obeado estas pli bona ol buĉofero, atentado estas pli bona ol la sebo de ŝafoj. **23** Ĉar malobeo estas kiel peko de sorĉado, kaj neplenumo estas kiel peko de idolservado. Pro tio, ke vi malſatis la diron de la Eternulo, Li malſatis vin, ke vi ne estu

plu reĝo. **24** Tiam Saul diris al Samuel: Mi pekis, ili; vi faris ja favorkorajon al ĉiu Izraelidoj, kiam ĉar mi malobeis la diron de la Eternulo kaj viajn ili iris el Egiptujo. Kaj la Kenidoj foriris el inter la vortojn; mi timis la popolon, kaj mi obeis ĝian Amalekidoj. **7** Kaj Saul venkobatis Amalekon de voĉon. **25** Kaj nun pardonu, mi petas, mian pekon, Ĥavila ĝis Ŝur, kiu estas antaŭ Egiptujo. **8** Kaj li kaj iru kun mi returne, por ke mi adorklinigu kaptis Agagon, reĝon de Amalek, vivantan, sed antaŭ la Eternulo. **26** Sed Samuel diris al Saul: Mi la tutan popolon li ekstermis per glavo. **9** Kaj ne iros kun vi returne; ĉar vi malſatis la diron de Saul kaj la popolo indulgis Agagon kaj la plej la Eternulo, tial la Eternulo malſatis vin, ke vi ne bonaj ŝafojn kaj bovojn kaj bovidojn kaj ŝafidojn, estu plu reĝo super Izrael. **27** Kaj kiam Samuel kaj ĉion, kio estis bona, kaj ili ne volis ekstermi deturnis sin por iri, li kaptis lin je la rando de lia ilin, sed ĉion senvoloran kaj neakceptindan ili vesto, kaj ĝi disſiriĝis. **28** Tiam Samuel diris al ekstermis. **10** Tiam la Eternulo ekarolis al Samuel, li: La Eternulo forſiris de vi hodiaŭ la regnon de dirante: **11** Mi bedaŭras, ke Mi faris Saulon reĝo; Izrael, kaj transdonis ĝin al via proksimulo, kiu ĉar li deturnis sin de Mi, kaj Mijan vortojn li ne estas pli bona ol vi. **29** Kaj la Potenculo de Izrael plenumis. Tio malĝojigis Samuelon, kaj li vokis ne ŝanĝos Sian decidon kaj ne pentos; ĉar Li ne al la Eternulo dum la tuta nokto. **12** Kaj Samuel estas homo, ke Li pentu. **30** Kaj tiu diris: Mi pekis; leviĝis frue matene, por iri renkonte al Saul. Oni sed nun, mi vin petas, faru al mi honoron antaŭ raportis al Samuel, ke Saul venis al Karmel, ke li la plejaĝuloj de mia popolo kaj antaŭ Izrael, reiru tie starigis al si monumenton kaj poste turnis sin kaj foriris kaj venis en Gilgalon. **13** Kiam Samuel kaj foriris kaj venis en Gilgal. **14** Kiam Samuel venis al Saul, Saul diris al li: Estu benita de la Eternulo; mi plenumis la diron de la Eternulo. **15** Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj oni venigis ilin, ĉar la popolo indulgis la plej kaj venis al li Agag en katenoj, kaj Agag diris: Ho, ŝanĝos Sian decidon kaj ne pentos; ĉar Li ne alproksimiĝas la maldolĉeco de la morto. **33** Kaj aŭdas? **16** Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj parolis al mi la Eternulo en ĉi tiu nokto. Kaj tiu respondis al li: Diru. **17** Kaj Samuel diris: Ĉu vi ne estis malgranda en viaj okuloj, kaj tamen vi fariĝis estro de la triboj de Izrael, kaj la Eternulo sanktoleis vin reĝo super Izrael? **18** Kaj la Eternulo vojirigis vin, kaj diris: Iru kaj ekstermu la pekuojn la Amalekidojn, kaj militu kontraŭ ili, ĝis vi tute ekstermos ilin. **19** Kial do vi ne obeis la voĉon de la Eternulo, sed direktiĝis al militakiraĵo kaj faris la malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo? **20** Kaj Saul diris al Samuel: Mi obeis la voĉon de la Eternulo, kaj mi iris la vojon, sur kiun sendis min la Eternulo, kaj mi venigis Agagon, reĝon de Amalek, kaj la Amalekidojn mi ekstermis. **21** Kaj la popolo prenis el la militakiraĵo ŝafojn kaj bovojn, la plej bonan el la kondamnitajo, por buĉofero al la Eternulo, via Dio, en Gilgal. **22** Sed Samuel diris: Ĉu bruloferoj kaj buĉoferoj estas tiel agrablaj al la Eternulo, kiel la obeado al la voĉo de la Eternulo? vidu, obeado estas pli bona ol buĉofero, atentado estas pli bona ol la sebo de ŝafoj. **23** Ĉar malobeo estas kiel peko de sorĉado, kaj neplenumo estas kiel peko de idolservado. Pro tio, ke vi malſatis la diron de la Eternulo, Li malſatis vin, ke vi ne estu

plu reĝo. **24** Tiam Saul diris al Samuel: Mi pekis, ili; vi faris ja favorkorajon al ĉiu Izraelidoj, kiam ĉar mi malobeis la diron de la Eternulo kaj viajn ili iris el Egiptujo. Kaj la Kenidoj foriris el inter la vortojn; mi timis la popolon, kaj mi obeis ĝian Amalekidoj. **7** Kaj Saul venkobatis Amalekon de voĉon. **25** Kaj nun pardonu, mi petas, mian pekon, Ĥavila ĝis Ŝur, kiu estas antaŭ Egiptujo. **8** Kaj li kaj iru kun mi returne, por ke mi adorklinigu kaptis Agagon, reĝon de Amalek, vivantan, sed antaŭ la Eternulo. **26** Sed Samuel diris al Saul: Mi la tutan popolon li ekstermis per glavo. **9** Kaj ne iros kun vi returne; ĉar vi malſatis la diron de Saul kaj la popolo indulgis Agagon kaj la plej la Eternulo, tial la Eternulo malſatis vin, ke vi ne bonaj ŝafojn kaj bovojn kaj bovidojn kaj ŝafidojn, estu plu reĝo super Izrael. **27** Kaj kiam Samuel kaj ĉion, kio estis bona, kaj ili ne volis ekstermi deturnis sin por iri, li kaptis lin je la rando de lia ilin, sed ĉion senvoloran kaj neakceptindan ili vesto, kaj ĝi disſiriĝis. **28** Tiam Samuel diris al ekstermis. **10** Tiam la Eternulo ekarolis al Samuel, li: La Eternulo forſiris de vi hodiaŭ la regnon de dirante: **11** Mi bedaŭras, ke Mi faris Saulon reĝo; Izrael, kaj transdonis ĝin al via proksimulo, kiu ĉar li deturnis sin de Mi, kaj Mijan vortojn li ne estas pli bona ol vi. **29** Kaj la Potenculo de Izrael plenumis. Tio malĝojigis Samuelon, kaj li vokis ne ŝanĝos Sian decidon kaj ne pentos; ĉar Li ne al la Eternulo dum la tuta nokto. **12** Kaj Samuel estas homo, ke Li pentu. **30** Kaj tiu diris: Mi pekis; leviĝis frue matene, por iri renkonte al Saul. Oni sed nun, mi vin petas, faru al mi honoron antaŭ raportis al Samuel, ke Saul venis al Karmel, ke li la plejaĝuloj de mia popolo kaj antaŭ Izrael, reiru tie starigis al si monumenton kaj poste turnis sin kaj foriris kaj venis en Gilgalon. **13** Kiam Samuel kaj foriris kaj venis en Gilgal. **14** Kiam Samuel venis al Saul, Saul diris al li: Estu benita de la Eternulo; mi plenumis la diron de la Eternulo. **15** Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj oni venigis ilin, ĉar la popolo indulgis la plej kaj venis al li Agag en katenoj, kaj Agag diris: Ho, ŝanĝos Sian decidon kaj ne pentos; ĉar Li ne alproksimiĝas la maldolĉeco de la morto. **33** Kaj aŭdas? **16** Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj parolis al mi la Eternulo en ĉi tiu nokto. Kaj tiu respondis al li: Diru. **17** Kaj Samuel diris: Ĉu vi ne estis malgranda en viaj okuloj, kaj tamen vi fariĝis estro de la triboj de Izrael, kaj la Eternulo sanktoleis vin reĝo super Izrael? **18** Kaj la Eternulo vojirigis vin, kaj diris: Iru kaj ekstermu la pekuojn la Amalekidojn, kaj militu kontraŭ ili, ĝis vi tute ekstermos ilin. **19** Kial do vi ne obeis la voĉon de la Eternulo, sed direktiĝis al militakiraĵo kaj faris la malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo? **20** Kaj Saul diris al Samuel: Mi obeis la voĉon de la Eternulo, kaj mi iris la vojon, sur kiun sendis min la Eternulo, kaj mi venigis Agagon, reĝon de Amalek, kaj la Amalekidojn mi ekstermis. **21** Kaj la popolo prenis el la militakiraĵo ŝafojn kaj bovojn, la plej bonan el la kondamnitajo, por buĉofero al la Eternulo, via Dio, en Gilgal. **22** Sed Samuel diris: Ĉu bruloferoj kaj buĉoferoj estas tiel agrablaj al la Eternulo, kiel la obeado al la voĉo de la Eternulo? vidu, obeado estas pli bona ol buĉofero, atentado estas pli bona ol la sebo de ŝafoj. **23** Ĉar malobeo estas kiel peko de sorĉado, kaj neplenumo estas kiel peko de idolservado. Pro tio, ke vi malſatis la diron de la Eternulo, Li malſatis vin, ke vi ne estu

16 Kaj la Eternulo diris al Samuel: Kiel longe vi funebros pri Saul, kiun Mi trovis nedigna regni super Izrael? plenigu vian kornon per oleo, kaj venis al li Agag en katenoj, kaj Agag diris: Ho, alproksimiĝas la maldolĉeco de la morto. **33** Kaj aŭdas? **17** Kaj Samuel diris: Kiel via glavo seninfanigis virinojn, Samuel dishakis Agagon antaŭ la Eternulo en Gilgal. **34** Kaj Samuel foriris en la direkto al Rama, Samuel diris: Kiel via glavo seninfanigis virinojn, Samuel dishakis Agagon antaŭ la Eternulo en Gilgal. **35** Kaj Saul iris al sia domo en Gibeo de Saul. **18** Kaj Samuel ne plu vidis Saulon ĝis la tago de sia morto; tamen Samuel funebris pri Saul; kaj la Eternulo bedaŭris, ke Li faris Saulon reĝo super Izrael.

19 Kaj la Eternulo diris al Samuel: Kiel longe vi funebros pri Saul, kiun Mi trovis nedigna regni super Izrael? plenigu vian kornon per oleo, kaj venis al li Agag en katenoj, kaj Agag diris: Ho, alproksimiĝas la maldolĉeco de la morto. **20** Kaj Samuel ne plu vidis Saulon ĝis la tago de sia morto; tamen Samuel funebris pri Saul; kaj la Eternulo bedaŭris, ke Li faris Saulon reĝo super Izrael.

21 Kaj Samuel diris: Kiel mi iros? Saul aŭdos, kaj mortigos min. Sed la Eternulo diris: Prenu kun vi bovidinon, kaj diru: Mi venis, por fari buĉoferon al la Eternulo. **3** Kaj invitu Jišajon al la ofero; kaj Mi sciigos al vi, kion vi devas fari, kaj vi sanktoleos al Mi tiun, kiun Mi montros al vi. **4** Kaj Samuel faris tion, kion diris la Eternulo, kaj li venis Bet-Lehemon. Kun timo iris al li renkonte la plejaĝuloj de la urbo, kaj diris: Ĉu en paco vi venas? **5** Kaj li respondis: En paco; mi venis, por buĉofero al la Eternulo; sanktigui vin, kaj venu kun mi por la buĉofero. Kaj li sanktigis Jišajon kaj liajn filojn, kaj invititis ilin al la ofero. **6** Kiam ili venis, li ekvidis Eliabon, kaj diris: Jen antaŭ la Eternulo estas Lia sanktoleito. **7** Sed la Eternulo diris al Samuel: Ne

rigardu lian aspekton kaj lian altan kreskon, ĉar kaj starigis tendare en la valo de Ela, kaj pretigis Mi malšatas lin; ne estas tiel, kiel vidas homo: ĉar sin por batalo kontraŭ la Filiștoj. **3** La Filiștoj staris homo vidas tion, kio estas antaŭ la okuloj, sed la sur la monto unuflanke, kaj la Izraelidoj staris sur Eternulo rigardas en la koron. **8** Tiam Jišaj vokis la monto duaflanke, kaj la valo estis inter ili. **4** Kaj Abinadabon, kaj pasigis lin antaŭ Samuel; sed ĉi eliris grandegulo el la tendaroj de la Filiștoj; lia tiu diris: Ankaŭ ĉi tiun la Eternulo ne elektis. **9** nomo estis Goljat, el Gat; lia alteco estis ses ulnoj Kaj Jišaj pasigis Ŝaman; sed Samuel diris: Ankaŭ ĉi kaj unu manlarĝo. **5** Kaj kupra kasko estis sur lia tiun la Eternulo ne elektis. **10** Tiel Jišaj pasigis kapo, kaj per skvamita kiraso li estis vestita, kaj la siajn sep filojn antaŭ Samuel; sed Samuel diris al pezo de la kiraso estis kvin mil sikloj da kupro. **6** Jišaj: La Eternulo ne elektis ĉi tiujn. **11** Kaj Samuel Kaj kupraj armajetoj estis sur liaj piedoj, kaj kupra diris al Jišaj: Ĉu tio estas jam ĉiu knaboj? Kaj ĉi ŝildo sur liaj ŝultroj. **7** La tenilo de lia lanco estis tiu diris: Restas ankoraŭ la plej juna, li paſtas kiel rultrabo de teksisto, kaj la fero de lia lanco nun la ŝafojn. Kaj Samuel diris al Jišaj: Sendu, kaj havis la pezon de sescent sikloj da fero; kaj antaŭ venigu lin, ĉar ni ne sidiĝos al la tablo, antaŭ ol li iris ŝildoportisto. **8** Kaj li starigis, kaj ekriis al li venos ĉi tien. **12** Kaj li sendis, kaj venigis lin. la taĉmentoj de Izrael, kaj diris al ili: Por kio vi Kaj li estis ruĝa, kun belaj okuloj kaj bonaspekta. eliris batale? ĉu mi ne estas Filișto, kaj vi sklavoj Tiam la Eternulo diris: Leviĝu, sanktoleu lin, ĉar de Saul? elektu inter vi viron, kaj li malsupreniru tio estas li. **13** Kaj Samuel prenis la kornon kun al mi. **9** Se li povos batali kun mi kaj venkos min, la oleo, kaj sanktoleis lin inter liaj fratoj. Kaj la tiam ni estos viaj sklavoj; sed se mi lin venkos spirito de la Eternulo ekfavoris Davidon de post kaj batos, tiam vi estos niaj sklavoj kaj vi servos tiu tago kaj pluen. Kaj Samuel leviĝis kaj iris en al ni. **10** Kaj la Filișto diris: Mi hontigos hodiaŭ Raman. **14** Kaj la spirito de la Eternulo forigis de la taĉmentojn de Izrael; donu al mi viron, ke ne Saul, kaj ekturmentis lin spirito malbona, sendita ambaŭ interbatalu. **11** Kiam Saul kaj ĉiu Izraelidoj de la Eternulo. **15** Kaj la servantoj de Saul diris al aŭdis la vortojn de tiu Filișto, ili eksentis teruron li: Jen malbona spirito, sendita de Dio, turmentas kaj tre ektimis. **12** Estis David, filo de tiu Efratano vin; **16** tial nia sinjoro diru al siaj servantoj, ke el Bet-Lehem de Jehuda, kies nomo estis Jišaj kaj ili elserĉu homon, kiu povoscias ludi harpon: kaj kiu havis ok filojn; kaj tiu viro en la tempo de kiam atakos vin la malbona spirito, sendita de Saul estis jam maljuna, profundaĝa inter la viroj. Dio, li ekludos per sia mano, kaj tiam fariĝos al vi **13** La tri plej maljunaj filoj de Jišaj iris, sekvante bone. **17** Kaj Saul diris al siaj servantoj: Elserĉu al Saulon, en la militon; la nomoj de liaj tri filoj, mi homon, kiu bone ludas, kaj venigu lin al mi. **18** kiu iris en la militon, estis: Eliab, la unuenaskito, Tiam unu el la junuloj respondis kaj diris: Ĉe Jišaj kaj la dua post li Abinadab, kaj la tria Ŝama. **14** la Bet-Lehemano mi vidis filon, kiu povoscias ludi, David estis la plej juna; kaj la tri plej maljunaj iris kaj li estas fortulo kaj militkapablulo kaj prudenta post Saul. **15** Sed David venadis al Saul kaj reiradis en siaj paroloj kaj belaspekta, kaj la Eternulo estas de li, por paſti la ŝafojn de sia patro en Bet-kun li. **19** Kaj Saul sendis senditojn al Jišaj, kaj Lehem. **16** La Filișto eliradis matene kaj vespere, dirigis: Sendu al mi vian filon David, kiu estas ĉe kaj starigadis dum kvardek tagoj. **17** Kaj Jišaj diris la ŝafoj. **20** Tiam Jišaj prenis azenon, ŝarĝitan per al sia filo David: Prenu por viaj fratoj ĉi tiun efon pano, kaj felsakon kun vino, kaj unu kapridon, da rostitaj grajnaj kaj ĉi tiujn dek panojn, kaj kuru kaj li sendis tion per sia filo David al Saul. **21** Kaj en la tendaron al viaj fratoj; **18** kaj ĉi tiujn dek David venis al Saul, kaj ekservis antaŭ li; kaj ĉi tiu fromaĝojn alportu al la milestro, kaj rigardu, kiel tre ekamis lin, kaj li fariĝis lia armilportisto. **22** fargas viaj fratoj, kaj prenu ilian komision. **19** Kaj Kaj Saul sendis al Jišaj, por diri: Mi petas, David Saul kaj ili kaj ĉiu viroj de Izrael estis en la valo restu ĉe mi, ĉar li plaĉas al mi. **23** Kaj ĉiufoje, kiam de Ela, militante kontraŭ la Filiștoj. **20** Kaj David la spirito, sendita de Dio, atakis Saulon, David levigis frue matene, lasis la ŝafojn al la gardisto, prenadi la portotajon kaj iris, kiel ordonis al li Jišaj, al Saul fariĝadis pli facile kaj bone, kaj la malbona spirito forigadis de li.

17 La Filiștoj kolektis siajn militistarojn por milito, kaj kuniĝis apud Soho de Jehuda, kaj starigis tendare inter Soho kaj Azeka, en Efes-Damim. **2** Kaj Saul kaj la viroj de Izrael kolektiĝis,

kaj stariĝis tendare en la valo de Ela, kaj pretigis Mi malšatas lin; ne estas tiel, kiel vidas homo: ĉar sin por batalo kontraŭ la Filiștoj. **3** La Filiștoj staris homo vidas tion, kio estas antaŭ la okuloj, sed la sur la monto unuflanke, kaj la Izraelidoj staris sur Eternulo rigardas en la koron. **8** Tiam Jišaj vokis la monto duaflanke, kaj la valo estis inter ili. **4** Kaj Abinadabon, kaj pasigis lin antaŭ Samuel; sed ĉi eliris grandegulo el la tendaroj de la Filiștoj; lia tiu diris: Ankaŭ ĉi tiun la Eternulo ne elektis. **9** nomo estis Goljat, el Gat; lia alteco estis ses ulnoj Kaj Jišaj pasigis Ŝaman; sed Samuel diris: Ankaŭ ĉi kaj unu manlarĝo. **5** Kaj kupra kasko estis sur liaj piedoj, kaj kupra diris al Jišaj: Ĉu tio estas jam ĉiu knaboj? Kaj ĉi ŝildo sur liaj ŝultroj. **7** La tenilo de lia lanco estis tiu diris: Restas ankoraŭ la plej juna, li paſtas kiel rultrabo de teksisto, kaj la fero de lia lanco nun la ŝafojn. Kaj Samuel diris al Jišaj: Sendu, kaj havis la pezon de sescent sikloj da fero; kaj antaŭ venigu lin, ĉar ni ne sidiĝos al la tablo, antaŭ ol li iris ŝildoportisto. **8** Kaj li starigis, kaj ekriis al li venos ĉi tien. **12** Kaj li sendis, kaj venigis lin. la taĉmentoj de Izrael, kaj diris al ili: Por kio vi Kaj li estis ruĝa, kun belaj okuloj kaj bonaspekta. eliris batale? ĉu mi ne estas Filișto, kaj vi sklavoj Tiam la Eternulo diris: Leviĝu, sanktoleu lin, ĉar de Saul? elektu inter vi viron, kaj li malsupreniru tio estas li. **13** Kaj Samuel prenis la kornon kun al mi. **9** Se li povos batali kun mi kaj venkos min, la oleo, kaj sanktoleis lin inter liaj fratoj. Kaj la tiam ni estos viaj sklavoj; sed se mi lin venkos spirito de la Eternulo ekfavoris Davidon de post kaj batos, tiam vi estos niaj sklavoj kaj vi servos tiu tago kaj pluen. Kaj Samuel leviĝis kaj iris en al ni. **10** Kaj la Filișto diris: Mi hontigos hodiaŭ Raman. **14** Kaj la spirito de la Eternulo forigis de la taĉmentojn de Izrael; donu al mi viron, ke ne Saul, kaj ekturmentis lin spirito malbona, sendita ambaŭ interbatalu. **11** Kiam Saul kaj ĉiu Izraelidoj de la Eternulo. **15** Kaj la servantoj de Saul diris al aŭdis la vortojn de tiu Filișto, ili eksentis teruron li: Jen malbona spirito, sendita de Dio, turmentas kaj tre ektimis. **12** Estis David, filo de tiu Efratano vin; **16** tial nia sinjoro diru al siaj servantoj, ke el Bet-Lehem de Jehuda, kies nomo estis Jišaj kaj ili elserĉu homon, kiu povoscias ludi harpon: kaj kiu havas ok filojn; kaj tiu viro en la tempo de kiam atakos vin la malbona spirito, sendita de Saul estis jam maljuna, profundaĝa inter la viroj. Dio, li ekludos per sia mano, kaj tiam fariĝos al vi **13** La tri plej maljunaj filoj de Jišaj iris, sekvante bone. **17** Kaj Saul diris al siaj servantoj: Elserĉu al Saulon, en la militon; la nomoj de liaj tri filoj, mi homon, kiu bone ludas, kaj venigu lin al mi. **18** kiu iris en la militon, estis: Eliab, la unuenaskito, Tiam unu el la junuloj respondis kaj diris: Ĉe Jišaj kaj la dua post li Abinadab, kaj la tria Ŝama. **14** la Bet-Lehemano mi vidis filon, kiu povoscias ludi, David estis la plej juna; kaj la tri plej maljunaj iris kaj li estas fortulo kaj militkapablulo kaj prudenta post Saul. **15** Sed David venadis al Saul kaj reiradis en siaj paroloj kaj belaspekta, kaj la Eternulo estas de li, por paſti la ŝafojn de sia patro en Bet-kun li. **19** Kaj Saul sendis senditojn al Jišaj, kaj Lehem. **16** La Filișto eliradis matene kaj vespere, dirigis: Sendu al mi vian filon David, kiu estas ĉe kaj starigadis dum kvardek tagoj. **17** Kaj Jišaj diris la ŝafoj. **20** Tiam Jišaj prenis azenon, ŝarĝitan per al sia filo David: Prenu por viaj fratoj ĉi tiun efon pano, kaj felsakon kun vino, kaj unu kapridon, da rostitaj grajnaj kaj ĉi tiujn dek panojn, kaj kuru kaj li sendis tion per sia filo David al Saul. **21** Kaj en la tendaron al viaj fratoj; **18** kaj ĉi tiujn dek David venis al Saul, kaj ekservis antaŭ li; kaj ĉi tiu fromaĝojn alportu al la milestro, kaj rigardu, kiel tre ekamis lin, kaj li fariĝis lia armilportisto. **22** fargas viaj fratoj, kaj prenu ilian komision. **19** Kaj Kaj Saul sendis al Jišaj, por diri: Mi petas, David Saul kaj ili kaj ĉiu viroj de Izrael estis en la valo restu ĉe mi, ĉar li plaĉas al mi. **23** Kaj ĉiufoje, kiam de Ela, militante kontraŭ la Filiștoj. **20** Kaj David la spirito, sendita de Dio, atakis Saulon, David levigis frue matene, lasis la ŝafojn al la gardisto, prenadi la portotajon kaj iris, kiel ordonis al li Jišaj, al Saul fariĝadis pli facile kaj bone, kaj la malbona spirito forigadis de li.

Kaj aranĝis sin la Izraelidoj kaj la Filiștoj, fronton kontraŭ fronto. **22** David lasis la vazojn, kiujn li portis, ĉe la gardisto de ilaroj, kuris al la fronto, kaj demandis pri la farto de siaj fratoj. **23** Dum li parolis kun ili, jen la grandegulo, Goljat la Filișto

estis lia nomo, el Gat, eliris el la vicoj de la Filiștoj paštistan vazon, kiun li havis, kaj en la saketon, kaj komencis paroli kiel antaüe; kaj David tion kaj kun la jetilo en la mano li iris al la Filișto. **41** aŭdis. **24** Kaj ĉiu Izraelidoj, ekvidinte tiun viron, Kaj la Filișto eliris kaj komencis alproksimiĝi al forkuris de li kaj tre timis. **25** Kaj la Izraelidoj David, kaj lia ŝildoportisto iris antaŭ li. **42** Kiam la diris: Ĉu vi vidis tiun viron, kiu tiel sin levas? por Filișto ekrigardis kaj vidis Davidon, li malšatis lin, moki Izraelon li sin levas; kiu lin venkobatos, tiun ĉar li estis knabo, ruĝvanga kaj belaspekta. **43** Kaj la reĝo riĉigos per granda riĉeco, kaj sian filinon la Filișto diris al David: Ĉu mi estas hundo, ke vi li donos al li, kaj la domon de lia patro li faros iras al mi kun bastono? Kaj la Filișto malbenis libera en Izrael. **26** Tiam David diris al la homoj, Davidon per siaj dioj. **44** Kaj la Filișto diris al kiuj staris apud li: Kio estos farita al la homo, kiu David: Venu al mi, por ke mi donu vian karnon al venkobatos tiun Filișton kaj deprenos de Izrael la birdoj de la ĉielo kaj al la bestoj de la kampo. la malhononor? ĉar kiu estas tiu necirkumcidita **45** Sed David diris al la Filișto: Vi iras kontraŭ min Filișto, ke li mokas la militistarona de la vivanta kun glavo, lanco, kaj ŝildo; kaj mi iras kontraŭ vin Dio? **27** Kaj la popolo diris al li kiel antaüe: Tio en la nomo de la Eternulo Cebaot, la Dio de la estos farita al la homo, kiu venkobatos lin. **28** militistaro de Izrael, kiun vi malhonoris. **46** Hodiaŭ Kiam lia plej maljuna frato Eliab aŭdis, kiel li la Eternulo transdonos vin en mian manon, ke mi parolas kun la homoj, ekflamis la kolero de Eliab venkobatu vin kaj deprenu de vi vian kapon, kaj kontraŭ David, kaj li diris: Por kio vi venis? kaj por ke mi donu hodiaŭ la kadavrojn de la Filiștaj sub kies zorgado vi lasis tiun malgrandan ŝafaron taĉmentoj al la birdoj de la ĉielo kaj al la bestoj de en la dezerto? mi konas vian arrogantecon kaj vian la tero, por ke eksci la tutu tero, ke Izrael havas malbonan koron; vi venis nur por vidi la batalon. Dion. **47** Kaj eksrios ĉi tiu tutu komunumo, ke ne **29** Tiam David diris: Kion do mi nun faris? ĉu mi per glavo kaj lanco savas la Eternulo, ĉar de la venis sen bezono? **30** Kaj li deturnis sin de li al Eternulo dependas la milito, kaj Li transdonos alia flanko, kaj eparolis kiel antaüe; kaj la homoj vin en niagn manojn. **48** Kaj kiam la Filișto levigis respondis al li kiel la unuan fojon. **31** Kiam oni kaj ekiris, por alproksimiĝi al David, tiam David aŭdis la vortojn, kiujn diris David, oni raportis al rapide ekkuris al la fronto kontraŭ la Filișton. Saul, kaj ĉi tiu venigis lin. **32** Kaj David diris al **49** Kaj David etendis sian manon al la vazo, kaj Saul: Neniu perdu la kuraĝon pro li: via sklavo iros prenis el tie ŝtonon, jetis per la jetilo kaj trafilis la kaj batalos kontraŭ tiu Filișto. **33** Sed Saul diris al **50** Tiamaniere David venkis la Filișton per la jetilo Filișton en lian frunton, kaj la ŝtono penetris en David: Vi ne povas iri kontraŭ tiun Filișton, por lian frunton, kaj li falis kun la vizaĝo sur la teron. batali kontraŭ li; ĉar vi estas knabo, kaj li estas **51** David alkuris, starigis super la Filișto, prenis forportadis ŝafon el la ŝafaro; **35** tiam mi kuradis lian glavon, elprenis ĝin el la ingo, kaj mortigis post tiu, batadis ĝin, kaj savadis el ĝia bušo; se ĝi lin, kaj dehakis per ĝi lian kapon. Kiam la Filiștoj starigis kontraŭ mi, mi kaptis ĝin je la makzelo, vidis, ke ilia fortegulo mortis, ili forkuris. **52** Tiam batis kaj mortigis ĝin. **36** Kiel la leonon, tiel ankaŭ levigis la viroj de Izrael kaj Jehuda, kaj ekkriis, kaj la urson via sklavo venkobatis; ankaŭ kun ĉi tiu postkuris la Filiștojn ĝis la eniro en la valon kaj necirkumcidita Filișto estos la sama afero, kiel ĝis la pordego de Ekron. Kaj falis la mortigoj el kun ĉiu el tiuj, ĉar li malhonoras la militistarona la Filiștoj sur la vojo al Ŝaaraim, ĝis Gat kaj ĝis de la vivanta Dio. **37** Kaj David diris: La Eternulo, Ekron. **53** Kaj la Izraelidoj revenis de la kurado kiu savis min kontraŭ leono kaj kontraŭ urso, post la Filiștoj kaj disrabis ilian tenderon. **54** Kaj savos min kontraŭ ĉi tiu Filișto. Tiam Saul diris al **55** Kiam Saul vidis Davidon, elirant an kaskon sur lian kapon, kaj vestis lin per kiraso. **39** kontraŭ la Filișton, li diris al Abner, la militestro: Kaj David zonis lian glavon supre de siaj vestoj, Kies filo estas ĉi tiu junulo, Abner? Kaj Abner kaj provis iri, ĉar li ne kutimis; sed David diris al respondis: Mi juras per via animo, ho reĝo, ke mi Saul: Mi ne povas iri en ĉi tio, ĉar mi ne kutimis. ne scias. **56** Kaj la reĝo diris: Demandu, kies filo Kaj David demetas tion de si. **40** Kaj li prenis sian estas ĉi tiu junulo. **57** Kiam David revenis post la bastonon en sian manon, kaj elektis al si kvin mortigo de la Filișto, Abner prenis lin kaj venigis glatajn ŝtonojn el la torrento, kaj metis ilin en la lin antaŭ Saulon, kaj la kapo de la Filișto estis en

lia mano. **58** Kaj Saul diris al li: Kies filo vi estas, kaj oni diris tion al Saul, kaj la afero plaĉis al li. junulo? Kaj David respondis: Filo de via sklavo **21** Kaj Saul pensis: Mi donos ŝin al li, por ke ŝi fariĝu por li falilo, kaj por ke trifu lin la manoj de la Filiștoj. Kaj Saul diris al David: Per la dua filino fariĝu nun mia bofilo. **22** Kaj Saul ordonis al siaj servantoj: Parolu al David sekrete, kaj diru: Jen la reĝo vin favoras, kaj ĉiu liaj servantoj vin amas; boparenciĝu do nun kun la reĝo. **23** Kaj la servantoj de Saul diris tiujn vortojn al David; sed David diris: Ĉu vi opinias, ke estas afero facila boparenciĝi kun la reĝo? mi estas ja homo malriĉa kaj ne eminenta. **24** Kaj la servantoj de Saul reportis al li, dirante: Tiajn vortojn diris David.

25 Tiam Saul diris: Tiamaniere diru al David: La reĝo ne deziras alian edziĝan donacon krom cent prepucioj de Filiștoj, por venigi al la malamikoj de la reĝo. Kaj Saul esperis faligi Davidon per la manoj de la Filiștoj. **26** Kaj liaj servantoj diris al David tiujn vortojn, kaj al David plaĉis la afero, ke li boparenciĝos kun la reĝo. Kaj antau ol venis la destinita tempo, **27** David levigis kaj iris kun siaj viroj kaj mortigis el la Filiștoj ducent virojn, kaj David alportis iliajn prepuciojn en plena nombro al la reĝo, por boparenciĝi kun la reĝo. Kaj Saul donis al li sian filinon Mihal kiel edzinon. **28** Kaj Saul vidis kaj komprendis, ke la Eternulo estas kun David, kaj ke Mihal, la filino de Saul, lin amas. **29** Tiam Saul ankoraŭ pli ektimis Davidon, kaj Saul fariĝis malamiko de David por ĉiam. **30** La estroj de la Filiștoj eliradis, kaj ĉiufoje, kiam ili eliris, David agis pli prudente ol ĉiu servantoj de Saul, kaj lia nomo fariĝis tre glora.

18 Kiam li finis la paroladon kun Saul, la animo de Jonatan alligigis al la animo de David, kaj Jonatan ekamis lin kiel sian animon. **2** Kaj Saul prenis lin en tiu tago, kaj ne lasis lin reiri al la domo de sia patro. **3** Kaj Jonatan faris kun David interligon, ĉar li ekamis lin kiel sian animon. **4** Kaj Jonatan deprenis la tunikon, kiu estis sur li, kaj donis ĝin al David, ankaŭ sian militajn vestojn, inkluzive sian glavon, sian pafarkon, kaj sian zonon. **5** Kaj David iradis ĉien, kien sendis lin Saul, kaj agadis prudente; kaj Saul faris lin estro de la militistoj, kaj tio plaĉis al la tuta popolo kaj ankaŭ al la servantoj de Saul. **6** Okazis, ke dum ilia revenado, kiam David revenis post la mortigo de la Filișto, eliris la virinoj el ĉiu urbo de Izrael, kantante kaj dancante, renkonte al la reĝo Saul, kun tamburinoj, ĝojkrioj, kaj cimbaloj. **7** Kaj la ludantaj virinoj kantis unuoj al la aliaj, kaj diris: Saul frapis milojn, Kaj David dekmilojn. **8** Kaj tio tre koligeris Saulon kaj ne plaĉis al li, kaj li diris: Ili donis al David dekmilojn, kaj al mi ili donis milojn; nun mankas al li ankoraŭ nur la reĝeco. **9** De tiu tago kaj plue Saul malamike rigardadis Davidon. **10** En la morgaŭa tago okazis, ke la malbona spirito, sendita de Dio, atakis Saulon, kaj li furiozis en sia domo, kaj David ludis per sia mano, kiel ĉutage, kaj en la mano de Saul estis lanco. **11** Kaj Saul jetis la lancon, kaj pensis: Mi alpikos Davidon al la muro. Sed David fortunis sin de li du fojojn. **12** Tiam Saul ektimis Davidon, ĉar la Eternulo estis kun li, kaj de Saul Li Sin fortunis. **13** Kaj Saul forigis lin de si kaj faris lin milestro, kaj li iradis kaj venadis antau la popolo. **14** Kaj David estis prudenta en ĉiu siaj agoj, kaj la Eternulo estis kun li. **15** Kaj Saul vidis, ke li agas tre prudente, kaj li timis lin. **16** Sed la tuta Izrael kaj Jehuda amis Davidon pro tio, kiamaniere li iradis kaj venadis antau ili. **17** Kaj Saul diris al David: Jen estas mia pliaĝa filino Merab, mi donos ŝin al vi kiel edzinon; nur estu al mi kuraĝa kaj konduku la militojn de la Eternulo. Ĉar Saul pensis: Mia mano lin ne tušu, sed li pereu de la manoj de la Filiștoj. **18** Sed David diris al Saul: Kiu mi estas, kaj kia estas la vivo de la familio de mia patro en Izrael, ke mi fariĝu bofilo de la reĝo? **19** Tamen, kiam venis la tempo, ke Merab, la filino de Saul, estu donata al David, ŝi estis fordonita kiel edzino al Adriel, la Meħolatano. **20** Dume Mihal, filino de Saul, ekamis Davidon, kaj oni diris tion al Saul, kaj la afero plaĉis al li. **21** Kaj Saul pensis: Mi donos ŝin al li, por ke ŝi fariĝu por li falilo, kaj por ke trifu lin la manoj de la Filiștoj. Kaj Saul diris al David: Per la dua filino fariĝu nun mia bofilo. **22** Kaj Saul ordonis al siaj servantoj: Parolu al David sekrete, kaj diru: Jen la reĝo vin favoras, kaj ĉiu liaj servantoj vin amas; boparenciĝu do nun kun la reĝo. **23** Kaj la servantoj de Saul diris tiujn vortojn al David; sed David diris: Ĉu vi opinias, ke estas afero facila boparenciĝi kun la reĝo? mi estas ja homo malriĉa kaj ne eminenta. **24** Kaj la servantoj de Saul reportis al li, dirante: Tiajn vortojn diris David.

25 Tiam Saul diris: Tiamaniere diru al David: La reĝo ne deziras alian edziĝan donacon krom cent prepucioj de Filiștoj, por venigi al la malamikoj de la reĝo. Kaj Saul esperis faligi Davidon per la manoj de la Filiștoj. **26** Kaj liaj servantoj diris al David tiujn vortojn, kaj al David plaĉis la afero, ke li boparenciĝos kun la reĝo. Kaj antau ol venis la destinita tempo, **27** David levigis kaj iris kun siaj viroj kaj mortigis el la Filiștoj ducent virojn, kaj David alportis iliajn prepuciojn en plena nombro al la reĝo, por boparenciĝi kun la reĝo. Kaj Saul donis al li sian filinon Mihal kiel edzinon. **28** Kaj Saul vidis kaj komprendis, ke la Eternulo estas kun David, kaj ke Mihal, la filino de Saul, lin amas. **29** Tiam Saul ankoraŭ pli ektimis Davidon, kaj Saul fariĝis malamiko de David por ĉiam. **30** La estroj de la Filiștoj eliradis, kaj ĉiufoje, kiam ili eliris, David agis pli prudente ol ĉiu servantoj de Saul, kaj lia nomo fariĝis tre glora.

19 Saul diris al sia filo Jonatan kaj al ĉiu siaj servantoj, ke ili mortigu Davidon. **2** Sed Jonatan, filo de Saul, tre amis Davidon. Kaj Jonatan sciigis al David, dirante: Mia patro Saul intencas mortigi vin; tial gardu vin, mi petas, morgaŭ matene: iru en sekretan lokon kaj kaŝu vin. **3** Kaj mi eliros kaj starigos apud mia patro sur tiu kampo, kie vi estos, kaj mi parolos pri vi al mia patro; kaj kiam mi vidos, kiel la afero staras, mi diros al vi. **4** Kaj Jonatan parolis pri David bonon al sia patro Saul, kaj diris al li: La reĝo ne peku kontraŭ sia sklavo David, ĉar li ne pekis kontraŭ vi kaj ĉar liaj agoj estas tre bonaj por vi; **5** li riskis sian vivon kaj mortigis la Filișton, kaj la Eternulo faris grandan savon al la tuta Izrael; vi tion vidis, kaj vi ĝojis; kial do vi volas peki kontraŭ senkulpa sango kaj mortigi Davidon senkaŭze? **6** Kaj Saul aŭskultis la vocon de Jonatan, kaj Saul juris: Mi juras per la Eternulo, li ne mortos. **7** Tiam Jonatan alvokis Davidon, kaj Jonatan rakontis al li ĉion; kaj Jonatan alkondukis Davidon al Saul,

ke li estu antaŭ ĉi tiu kiel antaŭe. **8** Komenciĝis denove milito; kaj David eliris kaj batalis kontraŭ la Filiștoj, kaj frapis ilin per granda frapo, kaj ili mi faris? kio estas mia krimo? kaj kio estas mia forkuris de li. **9** Sed la malbona spirito, sendita de peko antaŭ via patro, ke li volas forpreni mian la Eternulo, denove venis sur Saulon, kiam li sidis animon? **2** Sed tiu diris al li: Tio certe ne fariĝos, vi en sia domo kaj lia lanco estis en lia mano kaj ne mortos; mia patro faras nenian aferon grandan David ludis per la mano. **10** Kaj Saul intencis alpiki aŭ malgrandan, ne sciigante tion al mi; kial do mia per la lanco Davidon al la muro; sed David forsaltis patro kašus antaŭ mi ĉi tiun aferon? tio ne fariĝos. de Saul, kaj la lanco enpikiĝis en la muron, kaj **3** Tiam David plue ūjis kaj diris: Via patro scias David forkuris kaj saviĝis en tiu nokto. **11** Tiam bone, ke vi favoras min, tial li diris al si: Jonatan Saul sendis senditojn al la domo de David, por ne devas scii ĉi tion, por ke li ne afliktiĝu; vere, fari gardon kontraŭ li kaj mortigi lin matene. Sed kiel vivas la Eternulo kaj kiel vivas via animo, al David diris lia edzino Miħal jene: Se vi ne savos inter mi kaj la morto estas nur unu pašo. **4** Kaj vian animon en ĉi tiu nokto, vi morgaŭ estos Jonatan diris al David: Kion ajn via animo diros, mortigita. **12** Kaj Miħal malsuprenigis Davidon per la fenestro, kaj li foriris, forkuris, kaj saviĝis. Jen morgaŭ estos monatkomenco, kaj mi devas **13** Poste Miħal prenis doman dion, metis ĝin sur la sidi kun la reĝo ĉe la tagmanĝo; permesu, ke mi liton, ĉirkaŭ ĝian kapon ŝi metis tapiŝon el kapra foriru kaj kašu min sur la kampo ĝis vespero de la felo, kaj kovris ĝin per vesto. **14** Kiam Saul sendis tria tago. **6** Se via patro demandos pri mi, tiam senditojn, por preni Davidon, ŝi diris: Li estas diru: David forte petis min, ke li kuru al sia urbo malsana. **15** Saul sendis la senditojn, ke ili rigardu Bet-Lehem, ĉar tie estas ĉiu jara oferado de la tuta Davidon, kaj li diris al ili: Alportu lin al mi kun la familio. **7** Se li diros: Bone, tiam estos paco al via lito, por ke oni mortigu lin. **16** La senditoj venis, sklavoj; sed se li ekkoleros, tiam sciu, ke malbono kaj vidis, ke sur la lito estas doma dio kaj ĉirkaŭ jam estas decidita de li. **8** Faru do favorkorajon al ĝia kapo estas tapiŝo el kapra felo. **17** Kaj Saul diris via sklavo, ĉar vi akceptis vian sklavon kun vi en al Miħal: Kial vi tiel trompis min kaj foririgis mian interligon antaŭ la Eternulo; kaj se mi havas sur malamikon, ke li saviĝu? Kaj Miħal diris al Saul: Li mi ian kulpon, tiam mortigu min vi; sed por kio diris al mi: Foririgu min, ĉar alie mi vin mortigos. vi venigus min al via patro? **9** Sed Jonatan diris: **18** Dume David forkuris kaj saviĝis, kaj venis al Neniam tio fariĝu al vi, ke mi scius, ke mia patro Samuel en Raman, kaj rakontis al li ĉion, kion faris decidis malbonon kontraŭ vi, kaj mi ne sciigus al li Saul. Kaj li kaj Samuel iris kaj restis en Najot. **10** Kaj David diris al Jonatan: Kiu diros **19** Kaj oni raportis al Saul, dirante: Jen David estas al mi, se via patro donos al vi respondon kruelan? nun en Najot, en la regiono de Rama. **20** Tiam **11** Jonatan diris al David: Veriu, ni eliros sur la Saul sendis senditojn, por preni Davidon. Sed ili kampon. Kaj ambaŭ eliris sur la kampon. **12** Tiam ekvidis aron da profetoj, kiuj estis profetantaj, Jonatan diris al David: La Eternulo, Dio de Izrael, kaj Samuelon, kiu staris super ili; kaj venis sur la se mi esploros mian patron ĝis postmorgaŭ, kaj senditojn de Saul la spirito de Dio, kaj ili ankaŭ konvinkigis, ke li estas favora al David, kaj se mi ekprofetis. **21** Kiam oni tion raportis al Saul, li tiam ne sendos al vi kaj ne malkašos al viaj oreloj sendis aliajn senditojn; sed ankaŭ ili ekprofetis. — **13** tiam la Eternulo punu kaj repunu Jonatanon. Kaj Saul plue sendis triajn senditojn, sed ankaŭ Sed se al mia patro plaĉos io malbona kontraŭ ili ekprofetis. **22** Tiam li mem iris en Raman, kaj vi, tion mi ankaŭ malkašos al viaj oreloj, kaj mi venis al la gronda puto, kiu estas en Seħu, kaj forliberigos vin, ke vi iru en paco; kaj la Eternulo demandis: Kie estas Samuel kaj David? Kaj oni estu kun vi, kiel Li estis kun mia patro. **14** Kaj se respondis: En Najot, en la regiono de Rama. **23** Kaj mi ankoraŭ vivos, ĉu vi ne agos kun mi favorkore, li iris tien, en Najoton en la Rama regiono; sed ke mi ne mortu? **15** Kaj vian favorkorecon ne tiam ankaŭ sur lin venis la spirito de Dio, kaj li fortiru de mia domo eterne, eĉ ne tiam, kiam la iris ĉiam profetante, ĝis li venis en Najoton en Eternulo ekstermos ĉiujn malamikojn de David de la Rama regiono. **24** Kaj li ankaŭ demetis siajn sur la tero. **16** Tiamaniere faris Jonatan interligon vestojn, kaj li ankaŭ profetis antaŭ Samuel, kaj li kun la domo de David, se la Eternulo punos la kušís serveste dum tiu tutaj tagoj dum la tutaj malamikojn de David. **17** Kaj Jonatan plue ūjis nokto. Tial oni diras: Ĉu ankaŭ Saul estas inter la al David pri sia amo al li, ĉar li amis lin kiel sian profetoj?

20 Sed David forkuris el Najot en la Rama regiono, kaj venis, kaj diris al Jonatan: Kion

ĉar oni rimarkos vian sidlokon. **19** En la tria tago dirante: La sago kuſas ja post vi malproksime. rapidu kaj venu al la loko, kie vi kaſis vin dum la **38** Kaj Jonatan kriis al la knabo: Tuj, rapidu, ne labora tago, kaj vi sidos apud la ŝtono Ezel. **20** Kaj staru. Kaj la knabo de Jonatan kolektis la sagojn mi pafos preter ĝin tri sagojn, kvazaŭ pafante al kaj venis al sia sinjoro. **39** Kaj la knabo nenion celo. **21** Kaj poste mi sendos junulon, dirante: Iru, scis; nur Jonatan kaj David scis la aferon. **40** trovu la sagojn. Se mi diros al la junulo: Jen la Jonatan fordonis siajn armilojn al la knabo, kiu sagoj estas antaŭ vi, prenu ilin kaj venu — tiam estis ĉe li, kaj diris al li: Iru, portu en la urbon. estas paco al vi kaj nenio minacas, kiel vivas la **41** Kiam la knabo foriris, David leviĝis de la suda Eternulo. **22** Sed se mi tiel diros al la junulo: Jen la flanko, jetis sin vizaĝaltere, kaj salutis tri fojojn; sagoj estas post vi malproksime — tiam foriru, ĉar kaj ili kisis sin reciproke, kaj ploris ambaŭ kune, la Eternulo vin forsendas. **23** Kaj koncerne tion, sed David pli. **42** Kaj Jonatan diris al David: Iru kion parolis inter ni mi kaj vi, la Eternulo estu en paco, kiel ni juris ambaŭ per la nomo de la inter mi kaj vi por ĉiam. **24** Tiam David kaſis sin Eternulo, dirante: La Eternulo estu inter mi kaj vi, sur la kampo. Kaj kiam estis la monatkomenco, inter mia idaro kaj via idaro eterne. Kaj li leviĝis kaj foriris, kaj Jonatan venis en la urbon. sidiĝis sur sia loko, kiel ĉiufoje, sur la sidloko apud la muro, Jonatan leviĝis, kaj Abner sidiĝis apud Saul, kaj la loko de David restis neokupita. **25** Kaj Saul diris nenion en tiu tago, ĉar li pensis: Io okazis al li, verŝajne li estas malpura, li ne puriĝis. **26** Estis la dua tago de la monatkomenco, kaj la loko de David restis neokupita. Tiam Saul diris al sia filo Jonatan: Kial la filo de Jišaj ne venis hieraŭ nek hodiaŭ al la tagmanĝo? **27** Kaj Jonatan respondis al Saul: David forte petis min, ke li iru Bet-Lehemon, **28** kaj li diris: Forliberigu min, ĉar ni havas en la urbo familiaron oferadon, kaj mia frato ordonis al mi esti tie; tial nun, se vi estas favora al mi, permesu, ke mi rapidu tien kaj ke mi vidu miajn fratojn. Tial li ne venis al la tablo de la reĝo. **30** Tiam ekflamis la kolero de Saul kontraŭ Jonatan, kaj li diris al li: Ho, filo de obstina virino! ĉu mi ne scias, ke vi elektis al vi la filon de Jišaj, por via malhonoro kaj por la malhonoro de via patrino? **31** Ĉar tiel longe, kiel la filo de Jišaj vivos sur la tero, ne fortikigas vi nek via regno. Nun sendu, kaj venigu lin al mi, ĉar li meritas la morton. **32** Sed Jonatan respondis al sia patro Saul kaj diris al li: Pro kio oni mortigu lin? kion li faris? **33** Tiam Saul jetis sur lin la lancon, por frapi lin. Tiam Jonatan komprenis, ke ĝe lia patro ĝi estas afero decidita, mortigi Davidon. **34** Kaj Jonatan en forta kolero levis sin de ĝe la tablo; kaj li nenion manĝis en tiu dua tago de la monatkomenco; ĉar li malĝojis pro David, ke lia patro tiel insultis lin. **35** En la sekvanta mateno Jonatan eliris sur la kampon en la tempo interkonsentita kun David, kaj malgranda knabo estis kun li. **36** Kaj li diris al sia knabo: Kuru, trovu la sagojn, kiujn mi pafas. La knabo kuris, kaj li pafjetis la sagon malproksime trans lin. **37** Kiam la knabo venis al la loko, kien Jonatan pafjetis la sagon, Jonatan ekkriis al la junulo,

21 Kaj David venis en Nobon al la pastro Āhimelēh, kaj Āhimelēh time eliris renkonte al David, kaj diris al li: Kial vi estas sola kaj neni estas kun vi? **2** Kaj David respondis al la pastro Āhimelēh: La reĝo ion komisiis al mi, kaj diris al mi: Neniu ion sciui pri la afero, por kiu mi sendas vin kaj kiun mi komisiis al vi; tial por miaj junuloj mi destinis lokon tian kaj tian. **3** Nun kion vi havas sub la mano? donu en mian manon kvin panojn, aŭ tion, kio troviĝos. **4** Kaj la pastro respondis al David kaj diris: Simplan panon mi ne havas sub mia mano, estas nur pano sankta, se la junuloj nur detenis sin de virinoj. **5** Tiam David respondis al la pastro kaj diris al li: Virinoj estas for de ni de hieraŭ kaj antaŭhieraŭ, de la momento, kiam mi eliris, kaj la apartenajoj de la junuloj estas sanktaj; se la vojo estas malsankta, ĝi ankoraŭ hodiaŭ sanktiĝos per la apartenajo. **6** Tiam la pastro donis al li la sanktaĵon, ĉar ne estis tie pano krom la panoj de propono, kiuj estis forprenitaj de antaŭ la Eternulo, por meti varman panon post la formeto de tiuj. **7** Tie unu el la servantoj de Saul estis en ŝlosita en tiu tago antaŭ la Eternulo; lia nomo estis Doeg la Edomido, la cefo el la paštistoj de Saul. **8** Kaj David diris al Āhimelēh: Ĉu vi ne havas sub via mano lancon aŭ glavon? ĉar nek mian glavon, nek miajn aliajn batalilojn mi prenis kun mi, ĉar la afero de la reĝo estis urĝa. **9** Tiam la pastro diris: La glavo de Goljat, la Filišto, kiun vi mortigis en la valo de Ela, jen ĝi estas, envolvita en vesto, malantaŭ la efodo. Se vi volas preni ĝin al vi, prenu, ĉar ne haviĝas alia krom ĉi tiu. Kaj David diris: Ne ekzistas simila al ĝi, donu ĝin al mi. **10** Kaj David leviĝis kaj forkuris en tiu tago de Saul, kaj venis al Āhiš, reĝo de Gat. **11** Kaj la servantoj de Āhiš diris al li: Tio estas ja David, reĝo de la lando! pri

li oni ja kantis, dancante, kaj dirante: Saul frapis reĝo kaj diris: Kiu do el ĉiuj viaj servantoj estas milojn, Kaj David dekmilojn! **12** David metis tiujn tiel fidela, kiel David, kiu estas bofilo de la reĝo vortojn en sian koron, kaj tre ektimis Āhišon, la kaj fervore vin obeas kaj estas estimata en via reĝon de Gat. **13** Tial li ŝanĝis sian aspekton antaŭ domo? **15** Ĉu hodiaŭ mi komencis demandi pri iliaj okuloj, furiozis inter iliaj manoj, desegnis sur li Dion? neniel mi tion farus! la reĝo ne kulpigu la pordojo de la pordego, kaj fluigis salivon sur sian pri tio sian sklavon, nek la tutan domon de mia barbon. **14** Tiam Āhiš diris al siaj servantoj: Vi patro; ĉar via sklavo sciis pri ĉio ĉi tio nenion vidas ja, ke ĉi tiu homo estas freneza; kial do vi malgrandan nek grandan. **16** Sed la reĝo diris: venigis lin al mi? **15** Ĉu mankas al mi frenezuloj, Vi devas morti, Āhimeleĥ, vi kaj la tuta domo de ke vi alkondukis ĉi tiun, ke li faru frenezajojn via patro. **17** Kaj la reĝo diris al la kuristoj, kiuj antaŭ mi? ĉu tia povas eniri en mian domon?

22 Kaj David foriris de tie, kaj saviĝis en la kaverno Adulam. Kiam tion aŭdis liaj fratoj kaj la tutan domon de lia patro, ili venis al li tien. **2** Kaj kolektiĝis al li ĉiuj viroj premataj, ŝulduloj, afliktoj, kaj li fariĝis ilia estro; ili estis kun li ĉirkau kvarcent viroj. **3** Kaj de tie David iris en Micpen de Moab, kaj li diris al la reĝo de Moab: Permesu al mia patro kaj al mia patrino resti ĉe vi, ĝis mi ekscios, kion faros al mi Dio. **4** Kaj li alkondukis ilin al la reĝo de Moab, kaj ili restis ĉe li la tutan tempon, kiam David estis en la fortikajo. **5** Sed la profeto Gad diris al David: Ne restu en la fortikajo; iru kaj venu en la landon de Jehuda. Kaj David iris kaj venis en la arbaron Heret. **6** Saul aŭdis, ke aperis David kaj la viroj, kiuji estis kun li. Saul tiam sidis en Gibeon sub la tamarisko sur la altaĵo, kaj lia lanco estis en lia mano, kaj ĉiuj liaj servantoj staris apud li. **7** Kaj Saul diris al siaj servantoj, kiuji staris apud li: Aŭskultu, ido de Benjamen: ĉu al ĉiuj el vi la filo de Jišaj donos kampojn kaj vinberĝardenojn? ĉu vin ĉiuj li faros milestroj kaj centestroj? **8** ĉar vi ĉiuj faris konspiron kontraŭ mi, kaj neniu sciigis al miaj oreloj, ke mia filo faris interligon kun la filo de Jišaj, kaj neniu el vi kompatas min kaj sciigis al miaj oreloj, ke mia filo instigis mian sklavon kontraŭ mi, por fari insidon, kiel nun. **9** Tiam respondis Doeg la Edomido, kiu staris kun la servantoj de Saul, kaj li diris: Mi vidis, ke la filo de Jišaj venis en Nobon al Āhimeleĥ, filo de Āhitub. **10** Kaj ĉi tiu demandis pri li la Eternulon, kaj donis al li mangajon, kaj ankaŭ la glavon de la Filișto Goljat li donis al li. **11** Tiam la reĝo sendis voki la pastron Āhimeleĥ, filo de Āhitub, kaj la tutan domon de lia patro, la pastrojn, kiuji estis en demandis pri li Dion, por ke li leviĝu kontraŭ mi. **13** Kaj Saul diris al li: Kial vi faris konspiron kontraŭ mi, vi kaj la filo de Jišaj, kiam vi donis al li panon kaj glavon, kaj inside, kiel nun? **14** Kaj Āhimeleĥ respondis al la

kaj fervore vin obeas kaj estas estimata en via domo? **15** Ĉu hodiaŭ mi komencis demandi pri tio sian sklavon, nek la tutan domon de mia patro; ĉar via sklavo sciis pri ĉio ĉi tio nenion malgrandan nek grandan. **16** Sed la reĝo diris: Vi devas morti, Āhimeleĥ, vi kaj la tuta domo de mia patro; ĉar via sklavo sciis pri ĉio ĉi tio nenion malgrandan nek grandan. **17** Kaj la reĝo diris al la kuristoj, kiuj staris apud li: Turnu vin kaj mortigu la pastrojn de la Eternulo, ĉar ili estas en interkonsento kun David; ili sciis, ke li estas forkurinto, kaj tamen ili ne raportis al mi. Sed la servantoj de la reĝo ne volis levi siajn manojn, por frapi la pastrojn de la Eternulo. **18** Tiam la reĝo diris al Doeg: Turnu vin vi kaj frapu la pastrojn. Kaj Doeg la Edomido sin turnis kaj frapis la pastrojn, kaj mortigis en tiu tago okdek kvin virojn, kiuji portis linajn efodojn. **19** Kaj Nobon, la urbon de la pastroj, li frapis per la akraĵo de la glavo, la virojn kaj virinojn, infanojn kaj suĉinfanojn, bovojn kaj azenojn kaj ŝafojn, cion per la akraĵo de la glavo. **20** Sed forsaviĝis unu filo de Āhimeleĥ, filo de Āhitub; lia nomo estis Ebjatar; li forkuris al David. **21** Kaj Ebjatar rakontis al David, ke Saul mortigis la pastrojn de la Eternulo. **22** Tiam David diris al Ebjatar: Mi sciis en tiu tago, kiam tie estis Doeg la Edomido, ke li certe raportos al Saul; mi estas kulpa pri ĉiuj animoj de via patrodomo. **23** Restu ĉe mi, ne timu; ĉar kiu serĉos mian animon, tiu serĉos ankaŭ vian animon; sed vi estos gardata ĉe mi.

23 Oni raportis al David la sciigon: Jen la Filiștoj militas kontraŭ Keila kaj prirabas la drašejojn. **2** Tiam David demandis la Eternulon, dirante: Ĉu mi iru kaj frapu tiujn Filiștojn? Kaj la Eternulo diris al David: Iru kaj frapu la Filiștojn, kaj savu Keilan. **3** Sed la viroj de David diris al li: Jen ĉi tie en Juduo ni timas; kiel do estos, kiam ni iros al Keila, al la taĉmentoj de la Filiștoj? **4** Tiam David denove demandis la Eternulon, kaj Eternulo respondis al li, dirante: Leviĝu, iru al Keila, ĉar Mi transdonos la Filiștojn en viajn manojn. **5** Kaj David kun siaj viroj iris al Keila kaj batalis kontraŭ la Filiștoj kaj forpelis iliajn brutojn kaj frapis ilin per granda frapo; tiamaniere David savis la loĝantojn de Keila. **6** Kiam Ebjatar, filo de Āhimeleĥ, forkuris al David en Keilan, li kunportis kun si efodon. **7** Oni raportis al Saul, ke David venis en Keilan. Tiam Saul diris: Dio transdonis lin en mian manon, ĉar li estas en ŝlosita, emirinte urbон, kiu havas pordojn kaj riglilojn. **8** Kaj Saul kunvokigis la tutan popolon por milito, por iri al

Keila, por sieĝi Davidon kaj liajn virojn. **9** Kiam Saul venis sendito al Saul, kaj diris: Rapide iru, ĉar David eksciis, ke Saul intencas malbonon kontraŭ la Filiștoj atakis la landon. **28** Tiam Saul cesis li, li diris al la pastro Ebjatar: Donu la efodon. **10** postkuri Davidon, kaj iris kontraŭ la Filiștojn; tial Kaj David diris: Ho Eternulo, Dio de Izrael, Via sklavo aŭdis, ke Saul intencas veni al Keila, por Kaj David leviĝis de tie, kaj ekloĝis sur nealirebla pereigi la urbon pro mi. **11** Ĉu transdonos min la loko de En-Gedi.

logantoj de Keila en lian manon? ĉu venos ĉi tien Saul, kiel aŭdis Via sklavo? Ho Eternulo, Dio de Izrael, diru tion al Via sklavo! Kaj la Eternulo diris: Li venos. **12** Kaj David diris: Ĉu la logantoj de Keila transdonos min kaj miajn homojn en la manon de Saul? Kaj la Eternulo diris: Ili transdonos. **13** Tiam leviĝis David kun siaj viroj, ĉirkaŭ sescent homoj, kaj eliris el Keila, kaj iris, kien ili povis iri. Kaj al Saul oni raportis, ke David foriĝis el Keila, kaj tial li decidis ne eliri. **14** Sed David restis en la dezerto en nealirebla loko, kaj li restis sur la monto en la dezerto Zif. Saul ĉiam serĉis lin, sed Dio ne transdonis lin en lian manon. **15** David vidis, ke Saul eliris, por serĉi lian animon; kaj David estis en la dezerto Zif, inter arbetajoj. **16** Kaj leviĝis Jonatan, filo de Saul, kaj iris al David en la arbetajojn, kaj kuraĝigis lin per la nomo de Dio, **17** kaj diris al li: Ne timu, ĉar ne atingos vin la mano de mia patro Saul; kaj vi regos super Izrael, kaj mi estos la dua post vi, kaj eĉ mia patro Saul tion bone scias. **18** Kaj ili ambaŭ faris interligon antaŭ la Eternulo; kaj David restis en la arbetajaro, kaj Jonatan iris al sia domo. **19** Dume Zifanoj venis al Saul en Gibeon, kaj diris: David sin kašas ĉe ni en nealirebla loko, inter arbetajoj, sur la monteto Ĥâhilâ, kiu estas sude de la dezerto; **20** kaj nun laŭ la tuta deziro de via koro, ho reĝo, iru tien, kaj ni transdonos lin en la manon de la reĝo. **21** Kaj Saul diris: La Eternulo benu vin pro tio, ke vi kompatis min. **22** Iru, mi petas, informiĝu ankoraŭ, kaj ekkonu kaj rigardu lian lokon, kie paſas lia piedo, kaj kiu lin tie vidis; ĉar oni diris al mi, ke li estas tre ruza. **23** Kaj rigardu kaj eksciu ĉiujn kaſejojn, kie li sin kaſas, kaj revenu al mi kun certeco, kaj tiam mi iros kun vi. Se li troviĝas en la lando, mi serĉos lin en ĉiuj milejoj de Jehuda. **24** Ili leviĝis kaj iris en Zifon antaŭ Saul. Sed David kaj liaj homoj estis en la dezerto Maon, sur la ebenaĵo sude de la dezerto. **25** Kiam Saul kun siaj homoj iris, por serĉi, oni sciigis Davidon, kaj li malsupreniris al la roko kaj restis en la dezerto Maon. Kaj kiam Saul aŭdis tion, li postkuriis Davidon en la dezerto Maon. **26** Saul iris sur unu flanko de la monto, kaj David kun siaj homoj sur la dua flanko. David rapidis foriri de Saul, kaj Saul kun siaj homoj penis ĉirkaŭi Davidon kaj liajn homojn, por kapti ilin. **27** Sed

Kiam Saul revenis de sia iro kontraŭ la Filiștoj, oni raportis al li, dirante: Jen David estas en la dezerto En-Gedi. **2** Tiam Saul prenis tri mil virojn, elektitajn el la tutaj Izrael, kaj iris serĉi Davidon kaj liajn homojn sur la rokoj de la ibeksoj. **3** Kaj li venis al la baraĵoj de la ŝafoj ĉe la vojo; tie estis kaverno; kaj Saul eniris tien por natura bezono. Kaj David kun siaj homoj estis en la profundo de la kaverno. **4** Tiam la homoj de David diris al li: Jen estas la tago, pri kiu la Eternulo diris al vi: Jen Mi transdonos vian malamikon en viajn manojn, por ke vi faru al li tion, kio plaĉos al vi. Sed David leviĝis, kaj nerimarkite detranĉis anguleton de la vesto de Saul. **5** Tamen post tio la koro de David ekbatis en li pro tio, ke li detranĉis la vestanguleton de Saul. **6** Kaj li diris al siaj homoj: La Eternulo gardu min, ke mi ne faru tian faron al mia sinjoro, al la sanktoleito de la Eternulo, etendante mian manon kontraŭ lin; li estas ja sanktoleito de la Eternulo. **7** Kaj David repuŝis siajn homojn per la vortoj, kaj ne permesis al ili leviĝi kontraŭ Saulon. Kaj Saul leviĝis el la kaverno kaj iris sur la vojon. **8** Post tio leviĝis David kaj eliris el la kaverno, kaj kriis post Saul jene: Mia sinjoro, ho reĝo! Saul ekrigardis malantaŭen, kaj tiam David klinis sian vizagón al la tero kaj adorkliniĝis. **9** Kaj David diris al Saul: Kial vi aŭskultas la vortojn de homoj, kiuj diras: Jen David serĉas malbonon kontraŭ vi? **10** Jen hodiau viaj okuloj vidis, ke la Eternulo transdonis vin hodiau en mian manon en la kaverno, kaj oni diris, ke mi mortigu vin; sed mi indulgis vin, kaj mi diris: Mi ne etendos mian manon kontraŭ mian sinjoron, ĉar li estas sanktoleito de la Eternulo. **11** Mia patro, rigardu kaj vidu la anguleton de via vesto en mia mano; el tio, ke mi detranĉis la anguleton de via vesto, sed ne mortigis vin, sciu kaj vidu, ke mi ne havas malbonon nek krimon en mia mano kaj mi ne pekis kontraŭ vi; sed vi postkuras mian animon, por preni Ĝin. **12** La Eternulo juĝu inter mi kaj vi, kaj la Eternulo venĝu al vi pro mi; sed mia mano ne estos sur vi. **13** Kiel diras antikva proverbo: De malpiuloj eliras malpiajo; sed mia mano ne estos sur vi. **14** Post kiu eliris la reĝo de Izrael? kiun vi postkuras? malvivan hundon, unu pulon. **15** La Eternulo estu juĝanto kaj juĝu inter mi kaj

vi, kaj Li rigardu kaj prizorgu mian proceson kaj defendu min kontraŭ via mano. **16** Kaj kiam David ĉiujn tiujn vortojn. **13** Tiam David diris al siaj finis la parolodon de tiuj vortoj al Saul, Saul diris: homoj: Zonu ĉiu sian glavon! Kaj ili zonis ĉiu sian Ĉu tio estas via voĉo, mia filo David? Kaj Saul glavon, kaj ankaŭ David zonis sian glavon; kaj iris levis sian vocon kaj ekploris. **17** Kaj li diris al kun David ĉirkau kvarecent viroj, kaj ducent restis David: Vi estas pli justa ol mi; ĉar vi repagis al ĉe la armilaro. **14** Sed al Abigail, edzino de Nabal, mi per bono, dum mi repagis al vi per malbono. unu el la servantoj raportis, dirante: Jen David **18** Kaj hodiaŭ vi montris al mi, kiel vi agis bone sendis senditojn el la dezerto, por deziri felicon al kun mi; ĉar la Eternulo transdonis min en vian nia sinjoro, sed li forofendis ilin; **15** kaj tiuj homoj manon, kaj vi ne mortigis min. **19** Kiam homo estis tre bonaj por ni, kaj ili ne ofendis nin, kaj trovas sian malamikon, ĉu li forliberigas lin en nenio perdiĝis ĉe ni dum la tuta tempo, kiun ni bona maniero? La Eternulo repagu al vi per bono iradis kun ili, estante sur la kampo; **16** muro ili pro tio, kion vi hodiaŭ faris al mi. **20** Kaj jen nun estis por ni kiel en la nokto, tiel en la tago, la mi eksciis, ke vi fariĝos reĝo, kaj fortikiĝos en via tutan tempon, kiun ni estis kun ili, paštante la mano la regno de Izrael. **21** Juru do al mi per la ŝafojn; **17** tial nun pripensu kaj rigardu, kion vi Eternulo, ke vi ne ekstermos mian idaron post mi devas fari, ĉar decidita estas malbono kontraŭ nia kaj vi ne malaperigos mian nomon el la domo de sinjoro kaj kontraŭ lia tuta domo; kaj li estas ja mia patro. **22** Kaj David juris al Saul. Tiam Saul foriris al sia domo, kaj David kun siaj homoj iris en la rifuĝejon.

25 Samuel mortis; kaj kolektiĝis ĉiuj Izraelidoj,
kaj priploris lin kaj enterigis lin en lia
domo en Rama. Kaj David levigis, kaj foriris en
la dezerton Paran. **2** Estis viro en Maon, kiu
havis siajn aferojn en Karmel; tiu homo estis tre
potenca, li havis tri mil ŝafojn kaj mil kaprojn.
Tiam oni estis tondanta liajn ŝafojn en Karmel. **3**
La nomo de tiu viro estis Nabal, kaj la nomo de lia
edzino estis Abigail. La virino estis prudenta kaj
belaspekta; sed la viro estis malmola kaj malbona
en siaj agoj, kaj li estis Kalebido. **4** Kiam David
aŭdis en la dezerto, ke Nabal tondas siajn ŝafojn,
5 tiam David sendis dek junulojn, kaj David diris
al la junuloj: Iru Karmelon, kaj venu al Nabal kaj
salutu lin en mia nomo, **6** kaj diru: Felicōn al vi!
paco estu al vi, paco al via domo, kaj paco al ĉio,
kio apartenas al vi. **7** Mi aŭdis, ke oni tondas al vi
la ŝafojn. Nu, viaj paštistoj estis kun ni, kaj ni ne
ofendis ilin, kaj nenio perdiĝis ĉe ili dum la tuta
tempo, kiun ili estis en Karmel. **8** Demandu viajn
junulojn, kaj ili diros al vi; tial miaj junuloj akiru
vian favoron, tiom pli, ke ne venis al festa tago;
donu afable, kion trovos via mano, al viaj sklavoj
kaj al via filo David. **9** Kaj la servantoj de David
iris, kaj diris al Nabal ĉiujn tiujn vortojn en la
nomo de David, kaj haltis. **10** Sed Nabal respondis
al la servantoj de David, dirante: Kiu estas David?
kaj kiu estas la filo de Ješaj? nun estas multe da
tiaj servantoj, kiuj forigis de siaj sinjoroj. **11** Ĉu
mi prenu mian panon kaj mian akvon, kaj mian
viandon, kiun mi buĉigis por miaj tondantoj, kaj
mi donu tion al homoj, pri kiuj mi ne scias, de
kie ili estas? **12** Kaj la servantoj de David ekiris

returne sian vojon, kaj revenis kaj raportis al li ĉiujn tiujn vortojn. **13** Tiam David diris al siaj homoj: Zonu ĉiu sian glavon! Kaj ili zonis ĉiu sian glavon, kaj ankaŭ David zonis sian glavon; kaj iris kun David ĉirkaŭ kvarecent viroj, kaj ducent restis ĉe la armilaro. **14** Sed al Abigail, edzino de Nabal, unu el la servantoj raportis, dirante: Jen David sendis senditojn el la dezerto, por deziri feliĉon al nia sinjoro, sed li forofendis ilin; **15** kaj tiuj homoj estis tre bonaj por ni, kaj ili ne ofendis nin, kaj nenio perdiĝis ĉe ni dum la tuta tempo, kiun ni iradis kun ili, estante sur la kampo; **16** muro ili estis por ni kiel en la nokto, tiel en la tago, la tutan tempon, kiun ni estis kun ili, paštante la ŝafojn; **17** tial nun pripensu kaj rigardu, kion vi devas fari, ĉar decidita estas malbono kontraŭ nia sinjoro kaj kontraŭ lia tuta domo; kaj li estas ja malhumila homo, oni ne povas paroli kun li. **18** Tiam Abigail rapide prenis ducent panojn kaj du felsakojn da vino kaj kvin pretigitajn ŝafojn kaj kvin mezurojn da rostitaj grajnoj kaj cent kukojn sekvinberajn kaj ducent kukojn figajn, kaj metis ĉion sur azenojn. **19** Kaj ŝi diris al siaj servantoj: Iru antaŭ mi, jen mi venas post vi. Sed al sia edzo Nabal ŝi nenion diris. **20** Dum ŝi estis rajdanta sur la azeno kaj malleviganta al la bazo de la monto, jen David kun siaj homoj mallevigas renkonte al ŝi, kaj ŝi renkontiĝis kun ili. **21** Dume David estis dirinta: Nur vane mi gardis la apartenaĵon de tiu homo en la dezerto, ke nenio perdiĝis el lia havo; li repagis al mi malbonon pro bono; **22** tiel Dio faru al la malamikoj de David kaj pli: el ĉio, kio apartenas al li, mi restigos ĝis la morgaŭa mateniĝo neniu virseksulon. **23** Kiam Abigail ekvidis Davidon, ŝi rapide deiris de la azeno, kaj jetis sin antaŭ David vizaĝaltere kaj adorkliniĝis ĝis la tero. **24** Kaj ŝi jetis sin antaŭ liajn piedojn, kaj diris: Sur mi, mia sinjoro, estas la krimo; permesu, ke via sklavino parolu al viaj oreloj, kaj aŭskultu la vortojn de via sklavino. **25** Mia sinjoro ne atentu tiun malvirtan viron Nabal, ĉar kia estas lia nomo, tia li mem estas: Nabal estas lia nomo, kaj malsagecon li havas en si; kaj mi, via sklavino, ne vidis la servantojn de mia sinjoro, kiujn vi sendis. **26** Kaj nun, mia sinjoro, kiel vivas la Eternulo kaj kiel vivas via animo, la Eternulo retenas vin, ke vi ne falu en sangojn kaj ke vi ne helpu vin per via propra mano; nun estu kiel Nabal viaj malamikoj, kaj tiuj, kiuj deziras malbonon al mia sinjoro. **27** Kaj jen ĉi tiu benaĵo, kiun via sklavino alportis al mia sinjoro; ĝi estu donita al la servantoj, kiuj sekvas mian sinjoron. **28** Pardonu, mi petas, la krimon de via

sklavino, ĉar la Eternulo aranĝos al mia sinjoro sian filinon Mihal, edzinon de David, al Palti, filo domon fidindan, pro tio, ke mia sinjoro militas de Laiš, el Galim.

la miltitojn de la Eternulo; kaj malbono neniam estu trovata ĉe vi. **29** Se leviĝis homo, por vin persekuti kaj serĉi vian animon, la animo de mia sinjoro tamen estas ĉirkaŭbarita per ĉirkaŭbaro de vivo ĉe la Eternulo, via Dio; sed la animo de viaj malamikoj estos forjetita kvazaŭ per fetilo. **30** Kiam la Eternulo faros al mia sinjoro ĉion bonan, kiun Li promesis, kaj faros vin estro super Izrael, **31** tiam ĉi tio ne estu por vi puŝigilo nek korfalo por mia sinjoro, se vi verŝos sangon senkaŭze kaj se mia sinjoro helpos sin mem. Tiam la Eternulo faros bonon al mia sinjoro, kaj vi rememoras vian sklavon. **32** Tiam David diris al Abigail: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu sendis vin hodiaŭ al mi renkonte. **33** Kaj benata estu via elokventeco, kaj benata estu vi, kiu malhelpis min hodiaŭ de enfalo en sangon kaj de helpado al mi per mia propra mano. **34** Sed kiel vivas la Eternulo, Dio de Izrael, kiu malhelpis min fari al vi malbonon: se vi ne rapidus kaj ne venus al mi renkonte, ĝis la mateniĝo restus ĉe Nabal neniу virseksulo. **35** Kaj David prenis el ŝia mano tion, kion ŝi alportis al li, kaj li diris al ŝi: Iru pace al via domo; vidu, mi aŭskultis vian vocon kaj honoris vian vizaĝon. **36** Kiam Abigail venis al Nabal, jen li havis feston en sia domo, kiel festeno de reĝo, kaj la koro de Nabal estis gaja en li, kaj li estis tre ebria; sed ŝi diris al li nencion malgrandan nek grandan ĝis la mateniĝo. **37** Matene, kiam la vino eliris el Nabal, lia edzino rakontis al li tion, kio okazis; tiom rigidigis en li lia koro, kaj li fariĝis kiel ŝtono. **38** Post dek tagoj la Eternulo frapis Nabalon, kaj li mortis. **39** Kiam David aŭdis, ke Nabal mortis, li diris: Benata estu la Eternulo, kiu juĝe punis pro la malhonoro, kiun mi havis de Nabal, kaj Sian sklavon Li detenis de malbono, kaj la malbonecon de Nabal la Eternulo returnis sur lian kapon. Kaj David sendis kaj paroligis al Abigail, ke li volas preni ŝin al si kiel edzinon. **40** Kaj venis la servantoj de David al Abigail en Karmelon, kaj diris al ŝi jene: David sendis nin al vi, por preni vin al li kiel edzinon. **41** Tiam ŝi leviĝis, kaj klinigis kun la vizaĝo ĝis la tero, kaj diris: Jen via sklavino estas servantino, por lavi la piedojn de la servantoj de mia sinjoro. **42** Kaj Abigail rapide leviĝis kaj ekradis sur azeno, kaj ŝiaj kvin servantinoj ekiris post ŝi, kaj ŝi sekvis la senditojn de David kaj fariĝis lia edzino. **43** Ankaŭ Ahinoamon el Jizreel David prenis, kaj ili ambaŭ fariĝis liaj edzinoj. **44** Sed Saul fordonis

sian filinon Mihal, edzinon de David, al Palti, filo de Laiš, el Galim.

26 Venis la Zifanoj al Saul en Gibean, kaj diris: David ja kašas sin sur la monteto Ĥahila, kiu estas antaŭ la dezerto. **2** Tiam Saul leviĝis kaj ekiris al la dezerto Zif, kaj kun li estis tri mil viroj elektitaj el Izrael, por serĉi Davidon en la dezerto Zif. **3** Kaj Saul starigis sian tendaron sur la monteto Ĥahila, kiu estas antaŭ la dezerto, apud la vojo. Kaj David estis en la dezerto, kaj vidis, ke Saul venis en la dezerton, por lin serĉi. **4** Kaj David sendis esplorrigardantojn, kaj konvinkigis, ke Saul efektive venis. **5** Tiam David leviĝis, kaj venis al la loko, kie staris tendare Saul, kaj David rigardis la lokon, kie kušís Saul, kaj Abner, filo de Ner, lia militestro. Saul kušís en la centro de la tendaro, kaj la tuta popolo ĉirkaŭ li. **6** Kaj David ekparolis kaj diris al Ĥimeleh la fletido, kaj al Abišaj, filo de Ceruja, frato de Joab, jene: Kiu iros kun mi al Saul en la tendaron? Kaj Abišaj diris: Mi iros kun vi. **7** Kaj David kaj Abišaj venis al la popolo nokte; kaj jen Saul kušías kaj dormas en la centro de la tendaro, kaj lia lanco estas enfijsita en la tero apud lia kaploko, kaj Abner kaj la popolo kušías ĉirkaŭe. **8** Tiam Abišaj diris al David: Dio transdonis hodiaŭ vian malamikon en viajn manojn; nun permesu, ke mi trapiku lin per la lanco al la tero unu fojon; duan fojon mi tion ne faros al li. **9** Sed David diris al Abišaj: Ne pereigu lin; ĉar kiu povas sepnone etendi sian manon kontraŭ la sanktoleinon de la Eternulo? **10** Kaj David diris: Mi juras per la Eternulo, ke nur la Eternulo lin frapos; tū venos lia tago kaj li mortos, tū li iros en militon kaj pereos. **11** La Eternulo gardu min, ke mi ne etendu mian manon kontraŭ sanktoleinon de la Eternulo! nun prenu la lancon, kiu estas apud lia kaploko, kaj la vazon kun la akvo, kaj ni foriru. **12** Kaj David prenis la lancon kaj la vazon kun la akvo de la kaploko de Saul, kaj ili foriris; kaj neniу vidis, neniу rimarkis, kaj neniу vekiĝis, sed ĉiuj dormis; ĉar dormego venanta de la Eternulo falis sur ilin. **13** Kaj David transiris sur la alian flankon, kaj starigis sur la supro de la monto, malproksime, tiel ke granda interspaco estis inter ili. **14** Kaj David ekkriis al la popolo, kaj al Abner, filo de Ner, jene: Ĉu vi ne respondos, Abner? Kaj Abner respondis kaj diris: Kiu vi estas, kiu krias kontraŭ la reĝo? **15** Tiam David diris al Abner: Ĉu vi ne estas viro? kaj kiu estas egala al vi en Izrael? kial do vi ne gardis vian sinjoron, la reĝon? ĉar venis unu el la popolo, por pereigi la reĝon, vian sinjoron. **16** Ne bona estas tio, kion vi faris. Kiel vivas la Eternulo, vi meritas

la morton pro tio, ke vi ne gardis vian sinjoron, de la reĝoj de Judujo ĝis nun. **7** La nombro de la sanktoleiton de la Eternulo. Nun rigardu, kie la tago, kiujn David tralogis en la regiono de la estas la lanco de la reĝo, kaj la vazo kun la akvo, Filiștoj, estis unu jaro kaj kvar monatoj. **8** Kaj kiu estis apud lia kaploko. **17** Tiam Saul rekonis la David kun siaj viroj iris kaj atakis la Gešuridojn voĉon de David, kaj diris: Ĉu tio estas via voĉo, kaj Gezeridojn kaj Amalekidojn, ĉar ili logis en tiu mia filo David? Kaj David diris: Ĝi estas mia voĉo, lando de antikva tempo ĝis Ŝur kaj ĝis la lando mia sinjoro, ho reĝo. **18** Kaj li diris plue: Kial Egipta. **9** Kiam David venkobatis la landon, li lasis mia sinjoro persekutas sian sklavon? kion mi la vivon nek al viroj nek al virinoj, sed prenis faris? kaj kia malbono estas en mia mano? **19** Nun ŝafojn kaj bovojn kaj azenojn kaj kamelojn kaj mia sinjoro la reĝo volu aŭskulti la vortojn de vestojn, kaj reiris kaj venis al Ahiš. **10** Kiam Ahiš sia sklavo: se la Eternulo incitas vin kontraŭ mi, demandis: Ĉu vi ne faris hodiaŭ atakon? David ekodoru farunofero; sed se homoj, tiam ili estu respondis: Sur la sudan regionon de Jehuda, sur malbenitaj antaŭ la Eternulo; ĉar ili elpelis min la sudan regionon de la Jeraḥmeelidoj, kaj sur la nun, ke mi ne partoprenu en la heredajo de la sudan regionon de la Kenidoj. **11** Nek viron nek Eternulo, kaj ili diras: Iru, servu al aliaj dioj. **20** Nun mia sango ne falu sur la teron malproksime ne parolu kontraŭ ni, dirante, ke tiel agis David. de la vizaĝo de la Eternulo; la reĝo de Izrael Kaj tia estis lia maniero de agado dum la tuta eliris ja, por serĉi iun pulon, kiel oni postkuras perdrikon en la montoj. **21** Tiam Saul diris: Mi pekis; revenu, mia filo David, ĉar mi ne plu faros al vi malbonon, pro tio, ke mia animo estis kara antaŭ viaj okuloj hodiaŭ. Jen mi agis malsaghe kaj tre multe eraris. **22** Kaj David respondis kaj diris: Jen estas la lanco de la reĝo; unu el la servantoj venu kaj prenu ĝin; **23** kaj la Eternulo repagis al ĉiu laŭ lia justeco kaj fideleco. La Eternulo transdonis vin hodiaŭ en miajn manojn, sed mi ne volis etendi mian manon kontraŭ sanktoleiton de la Eternulo. **24** Jen, kiel via animo havis hodiaŭ grandan valoron en miaj okuloj, tiel mia animo havu grandan valoron en la okuloj de la Eternulo, kaj Li savu min de ĉia mizerio. **25** Kaj Saul diris al David: Benata vi estu, mia filo David; vi faros vian faron, kaj vi venkos. Kaj David iris sian vojon, kaj Saul reiris al sia loko.

27 Tamen David diris al si mem: Mi povas enfali iun tagon en la manon de Saul; estas por mi nenio pli bona, ol ke mi forkuru en la landon de la Filiștoj, por ke Saul ĉesu serĉi min plu en la regiono de Izrael, kaj por ke mi savigu kontraŭ lia mano. **2** Kaj David levigis kaj transiris, li kaj la sescent viroj, kiuj estis kun li, al Ahiš, filo de Maoh, reĝo de Gat. **3** Kaj David eklogis ĉe Ahiš en Gat, li kaj liaj viroj, ĉiu kuni sia domo, David kun siaj du edzinoj, Ahinoam, la Jizreelanino, kaj Abigail, edzino de Nabal, la Karmelanino. **4** Kiam li ne plu serĉis lin. **5** Kaj David diris al Ahiš: Se mi akiris vian favoron, oni donu al mi, mi petas, sorĉistojn kaj la aŭguristojn el la lando; kial do lokon en unu el la urboj de la kamparo, por ke mi eklogu tie; por kio via sklavo loĝu en via reĝa urbo kune kun vi? **6** Kaj Ahiš donis al li en tiu tago Ciklagon; pro tio Ciklag fariĝis apartenaĵo tiu afero.

28 Okazis en tiu tempo, ke la Filiștoj kolektis sian militistarion, por militi kontraŭ Izrael. Kaj Ahiš diris al David: Sciu, ke vi iros kun mi en la militon, vi kaj viaj viroj. **2** Kaj David diris al Ahiš: Tial vi ekscios, kion faros via sklavo. Kaj Ahiš diris al David: Mi faros vin por ĉiam mia kapogardisto. **3** Dume Samuel mortis, kaj ĉiu Izraelidoj lin priploris, kaj enterigis lin en Rama, en lia urbo. Kaj Saul estis ekstermina el la lando ĉiujn sorĉistojn kaj aŭguristojn. **4** Kiam la Filiștoj kolektiĝis, kaj venis kaj stariĝis tendare en Sunem, tiam Saul kolektis ĉiujn Izraelidojn, kaj ili stariĝis tendare en Gilboa. **5** Kiam Saul ekvidis la tendaron de la Filiștoj, li ektimis, kaj lia koro forte ektemris. **6** Kaj Saul petis konsilon ĉe la Eternulo, sed la Eternulo ne respondis al li per sonĝoj, nek per la signoj de lumo, nek per profetoj. **7** Tiam Saul diris al siaj servantoj: Elserĉu al mi virinon, kiu povoscias aŭguri, por ke mi iru al ŝi kaj ricevu de ŝi informojn. Kaj liaj servantoj diris: Jen ekzistas en En-Dor virino, kiu povoscias aŭguri. **8** Tiam Saul ŝangis siajn vestojn, metis sur si aliajn vestojn, kaj iris kune kun du viroj, kaj ili venis al la virino nokte. Kaj li diris: Aŭguru al mi, mi petas, per via aŭgura povoscio, kaj elvoku al oni raportis al Saul, ke David forkuris en Gaton, mi tiun, pri kiu mi diros al vi. **9** Sed la virino diris al li: Vi scias ja, kion faris Saul, kiu ekstermis la mi akiris vian favoron, oni donu al mi, mi petas, sorĉistojn kaj la aŭguristojn el la lando; kial do Kiel vivas la Eternulo, ne trafos vin puno pro ĉi tago Ciklagon; pro tio Ciklag fariĝis apartenaĵo tiu afero. **11** Kaj la virino diris: Kiun mi elvoku al

vi? Kaj li diris: Samuelon elvoku al mi. **12** Kiam la kaj miloj, kaj David kun siaj viroj preterpasis virino ekvidis Samuelon, ĝi ekkriis per laŭta voĉo; en la fina parto kun Ahiš. **3** Kaj la estroj de la kaj la virino diris al Saul: Kial vi min trompis? vi Filištioj diris: Por kio estas ĉi tiuj Hebreoj? Sed estas ja Saul. **13** Sed la reĝo diris al ŝi: Ne timu; Ahiš respondis al la estroj de la Filištioj: Tio estas kion vi vidis? Kaj la virino diris al Saul: Iun dian ja David, servanto de Saul, reĝo de Izrael; li estis mi vidis levigantan el la tero. **14** Kaj li diris al ŝi: kun mi kelkan tempon aŭ eĉ jarojn, kaj mi trovis Kia estas lia aspekto? Kaj ŝi diris: Leviĝas viro en li nenion de post la tago de la defalo ĝis nun. maljuna, kaj li estas vestita per pastra tuniko. **4** Sed ekkoleris kontraŭ li la estroj de la Filištioj, Tiam Saul komprenis, ke tio estas Samuel; kaj kaj la estroj de la Filištioj diris al li: Reirigu tiun li klinis sin kun la vizago ĝis la tero, kaj faris viron, kaj li revenu sur sian lokon, kiun vi destinis adorsaluton. **15** Tiam Samuel diris al Saul: Kial vi por li, sed li ne iru kun ni en la batalon kaj ne maltrankviligis min, elvokante min supren? Kaj fariĝu nia kontraŭulo dum la batalo; ĉar per kio ĉi Saul respondis: Mi estas en tre premita stato; la tiu povus favorigi al si sian sinjoron, se ne per Filištioj militas kontraŭ mi, kaj Dio fortunis Sin la kapoj de niaj viroj? **5** Ĉu tio ne estas ja tiu de mi kaj jam ne respondas al mi per profetoj nek David, pri kiu oni kantis en la dancrondoj jene: per songoj; tial mi vokis vin, por ke vi sciigu al mi, Saul frapis milojn, Kaj David dekmilojn? **6** Tiam kion mi devas fari. **16** Sed Samuel diris: Kial do vi Ahiš alvokis Davidon, kaj diris al li: Kiel vivas la demandas min, se la Eternulo fortunis Sin de vi Eternulo, vi estas honesta, kaj plaĉas al mi via kaj transiris al via konkuranto? **17** Kaj la Eternulo agado kun mi en la tendaro; mi ne trovis en vi faros al li, kion Li diris per mi; kaj la Eternulo malbonon de post la tago de via veno al mi ĝis elsiros la regnon el viaj manoj kaj donos ĝin al hodiaŭ; sed al la estroj vi ne plaĉas. **7** Reiru do via proksimulo David. **18** Ĉar vi ne aŭskultis la nun kaj iru en paco, por ke vi ne faru ion ne voĉon de la Eternulo kaj ne plenumis Lian flaman plaĉan al la estroj de la Filištioj. **8** Sed David diris al koleron kontraŭ Amalek, tial ĉi tion faris hodiaŭ la Ahiš: Kion mi faris, kaj kion vi trovis en via sklavon de la Eternulo al vi; **19** kaj la Eternulo transdonos kune de post la tago, kiam mi starigis antaŭ vi, ĝis nun, kun vi ankaŭ Izraelon en la manojn de la Filištioj; ke mi ne iru kaj ne batalu kontraŭ la malamikoj kaj morgaŭ vi kaj viaj filoj estos kun mi; ankaŭ la de mia sinjoro la reĝo? **9** Kaj Ahiš respondis kaj tendaron de Izrael la Eternulo transdonos en la diris al David: Mi scias, ke vi estas bona antaŭ manojn de la Filištioj. **20** Tiam Saul tuj falis laŭ miuj okuloj, kiel angelo de Dio; sed la estroj de la sia tuta longeco sur la teron, ĉar li tre ektimis Filištioj diras: Li ne iru kun ni en la batalon. **10** pro la vortoj de Samuel; ankaŭ forton li ne havis Leviĝu do frue matene kun la servantoj de via en si, ĉar li nenion mangiĝis la tutan tagon kaj la sinjoro, kiuj venis kun vi; leviĝu frue matene kaj, tutan nokton. **21** Kiam la virino aliris al Saul, kaj kiam vi havos lumen, foriru. **11** Kaj David, li mem vidis, ke li estas tre konsternita, ĝi diris al li: Jen kaj liaj viroj, leviĝis frue, por iri matene, por via sklavino obeis vian voĉon, kaj mi metis en reveni en la landon de la Filištioj; kaj la Filištioj dangeron mian animon, kaj obeis la vortojn, kiujn direktis sin al Jizreel.

29 Dume la Filištioj kolektis sian tutan militistarion en Afek; kaj la Israelidoj staris tendare apud la fonto, kiu estas en Jizreel. **2** La estroj de la Filištioj preterpasis kun siaj centoj

stonmortigi lin, ĉar tre koleris la tuta popolo, el la militakiro, kiun ni reprenis; nur al ĉiu lian ĉiu pro siaj filoj kaj siaj filinoj. Sed David havis edzinon kaj liajn gefilojn; ili prenu kaj iru. **23** fortan fidon al la Eternulo, sia Dio. **7** Kaj David diris: Ne agu tiel, miaj fratoj, kun tio, diris al Ebjatar, la pastro, filo de Āhimeleĥ: Volu kion donis al ni la Eternulo, kiu konservis nin, alporti al mi la efodon; kaj Ebjatar alportis la kaj transdonis en niajn manojn la amason, kiu efodon al David. **8** Tiam David faris demandon al atakis nin. **24** Kaj kiu aŭskultos vin en tiu afero? la Eternulo, dirante: Ĉu mi postkuru tiun amason, ĉar la parto de tiu, kiu iris en la batalon, devas kaj ĉu mi ĝin kaptos? Kaj Li diris al li: Postkuru, esti tia sama, kiel de tiu, kiu restis ĉe la ĉararo; ĉar vi kaptos kaj vi savos. **9** Kaj David iris, li kaj egale devas esti dividite. **25** Tiel estis de post tiu la sescent viroj, kiuj estis kun li, kaj ili venis al tago; kaj li starigis tien kiel legon kaj moron en la torento Besor, kaj la postrestintoj haltis. **10** Izrael ĝis nun. **26** Kiam David venis en Ciklagon, li Kaj postkuris David kun kvarcent viroj; haltis sendis iom el la militakiro al la Judaj plejaĝuloj, al ducent viroj, kiuj estis tro lacaj, por transiri la siaj amikoj, dirante: Jen akceptu donacon el la torenton Besor. **11** Kaj ili trovis iun Egipton sur la militakiro de la malamikoj de la Eternulo; **27** al kampo, kaj ili alkondukis lin al David; oni donis tiuj, kiuj estis en Bet-El, kaj al tiuj, kiuj estis en la al li panon, kaj li manĝis, kaj oni trinkigis al li suda Ramot, kaj al tiuj, kiuj estis en Jatir, **28** kaj al akvon. **12** Kaj oni donis al li pecon da figa kuko tiuj, kiuj estis en Aroer, kaj al tiuj, kiuj estis en kaj du kuketojn sekvinberajn, kaj li manĝis, kaj Sifmot, kaj al tiuj, kiuj estis en Eštemoa, **29** kaj al revenis al li lia spirito, ĉar antaŭ tio li dum tri tiuj, kiuj estis en Rāhal, kaj al tiuj, kiuj estis en la tagoj kaj tri noktoj ne manĝis panon kaj ne trinkis urboj de la Jeraħmeelidoj, kaj al tiuj, kiuj estis akvon. **13** Kaj David diris al li: Kies vi estas? kaj en la urboj de la Kenidoj, **30** kaj al tiuj, kiuj estis de kie vi estas? Kaj li respondis: Mi estas Egipta en Horma, kaj al tiuj, kiuj estis en Kor-Āšan, kaj junulo, mi estas sklavo de unu Amalekido; sed al tiuj, kiuj estis en Ataħ, **31** kaj al tiuj, kiuj estis mia sinjoro forlasis min, ĉar mi malsaniĝis antaŭ en Hebron, kaj en ĉiuj lokoj, en kiuj estis vaginta tri tagoj. **14** Ni atakis la sudan regionon de la David kun siaj viroj.

Keretidoj kaj la regionon de Jehuda kaj la sudan regionon de Caleb, kaj Ciklagon ni forbruligis per fajro. **15** Tiam David diris al li: Ĉu vi kondukos min al tiu amaso? Kaj li respondis: Juru al mi per Dio, ke vi ne mortigos min kaj ne transdonos min en la manon de mia sinjoro; tiam mi kondukos vin al tiu amaso. **16** Kaj li alkondukis lin; kaj jen ili, disfetitaj sur la tuta landpeco, manĝas kaj trinkas kaj festenas pro la tuta granda militakiro, kiun ili prenis el la lando Filišta kaj el la lando Juda. **17** Kaj David batis ilin de la mateno ĝis la morgaŭa vespero; kaj neniu el ili sin savis, krom kvarcent junaj viroj, kiuj ekrajdis sur la kameloj kaj forkuris. **18** Kaj David savis ĉion, kion prenis la Amalekidoj, kaj siajn du edzinojn David savis. **19** Kaj mankis al ili nenio malgranda nek granda, nek el la filoj nek el la filinoj, nek el la militakiro, nek el ĉio, kion ili prenis al si; ĉion David reprenis. **20** Kaj David prenis ĉiujn ŝafojn kaj bovojn kaj pelis la brutojn antaŭ si, kaj oni diris: Tio estas la militakiro de David. **21** Kaj David venis al la ducent viroj, kiuj pro laceco ne povis sekvi Davidon kaj estis restigitaj ĉe la torento Besor. Kaj ili eliris renkonte al David, kaj al la popolo, kiu estis kun li. Kaj David aliris al tiuj homoj kaj afable salutis ilin. **22** Tiam kelkaj malbonaj kaj sentaŭgaj el la viroj, kiuj iris kun David, ekparolis kaj diris: Pro tio, ke ili ne iris kun ni, ni ne donu al ili ion

31 Dume la Filištoj batalis kontraŭ Izrael; kaj la Izraelidoj forkuris de la Filištoj kaj falis mortigita sur la monto Gilboa. **2** Kaj la Filištoj kuratingis Saulon kaj liajn filojn, kaj la Filištoj mortigis Jonatanon kaj Abinadabon kaj Malki-Šuan, filojn de Saul. **3** La batalo fortigis kontraŭ Saul; kaj la arkapafistoj trovis lin, kaj li estis forte vundita de la arkapafistoj. **4** Tiam Saul diris al sia armilportisto: Eltiru vian glavon kaj trapiku min per ĝi, por ke ne venu tiuj necirkumciditoj, por trapiki min kaj mokmalhonori min. Sed lia armilportisto ne volis, ĉar li forte timis. Tiam Saul prenis sian glavon kaj faligis sin sur ĝin. **5** Kiam lia armilportisto vidis, ke Saul mortis, li ankaŭ faligis sin sur sian glavon kaj mortis kune kun li. **6** Tiamaniere mortis Saul kaj liaj tri filoj kaj lia armilportisto kaj ĉiuj liaj viroj en tiu tago kune kun li. **7** Kiam la Izraelidoj, kiuj estis transe de la valo kaj transe de Jordan, vidis, ke la Izraelidoj forkuras kaj ke Saul kaj liaj filoj mortis, ili forlasis la urbojn kaj forkuris; kaj venis la Filištoj kaj ekloĝis en ili. **8** En la sekvanta tago venis la Filištoj, por senvestigi la mortigojn; kaj ili trovis Saulon kaj liajn tri filojn falintajn sur la monto Gilboa. **9** Tiam ili dehakis lian kapon kaj deprenis liajn armilojn kaj sendis en la landon de la Filištoj ĉirkaŭen, por anonci en la domo de iliaj idoloj kaj al la popolo. **10** Kaj ili metis liajn

armilojn en la templon de Astar, kaj lian korpon ili pendigis sur la muro de Bet-Ŝan. **11** Kiam la loĝantoj de Jabeš en Gilead aŭdis pri tio, kion faris la Filiŝoj al Saul, **12** tiam ĉiu ĝuloj levigis kaj iris tutan nokton kaj prenis la korpon de Saul kaj la korpojn de liaj filoj de la muro de Bet-Ŝan, kaj venis en Jabešon kaj forbruligis ilin tie. **13** Kaj ili prenis iliajn ostojn kaj enterigis sub la tamarisko en Jabeš, kaj ili fastis dum sep tagoj.

2 Samuel

1 Post la morto de Saul, kiam David revenis de la venkobato de Amalek, kaj David estis en Ciklag de du tagoj, **2** okazis, ke en la tria tago iu viro venis el la tendaro, de Saul, kaj liaj vestoj estis disširitaj kaj terpolvo estis sur lia kapo; kaj kiam li alvenis al David, li ĵetis sin sur la teron kaj adorklinigis. **3** Kaj David diris al li: De kie vi venas? Kaj tiu diris al li: El la tendaro de la Izraelidoj mi forsavis min. **4** Kaj David diris al li: Kiel estis la afero? diru al mi, mi petas. Kaj tiu diris, ke la popolo forkuris el la batalo, ke multaj falis el la popolo kaj mortis, kaj ke ankaŭ Saul kaj lia filo Jonatan mortis. **5** Kaj David diris al la junulo, kiu raportis al li: Kiamaniere vi eksciis, ke mortis Saul kaj lia filo Jonatan? **6** Kaj la junulo raportanta al li diris: Okaze mi venis sur la monton Gilboa, kaj jen mi vidis, ke Saul apogas sin sur sia glavo kaj la ĉaroj kaj rajdantoj atingas lin. **7** Kaj li ekrigardis malantaŭen, kaj ekvidis min kaj vokis min, kaj mi diris: Jen mi estas. **8** Kaj li diris al mi: Kiu vi estas? Kaj mi diris al li: Mi estas Amalekido. **9** Kaj li diris al mi: Starigū, mi petas, super mi, kaj mortigu min, ĉar kaptis min agonio; ĉar mia animo ĝis nun ankoraŭ estas en mi. **10** Tiam mi starigis super li kaj mortigis lin, ĉar mi sciis, ke li ne vivos post sia falo; kaj mi prenis la kronon, kiu estis sur lia kapo, kaj la brakornamon, kiu estis sur lia brako, kaj mi alportis ilin al mia sinjoro ĉi tien. **11** Tiam David kaptis siajn vestojn kaj disšíris ilin, ankaŭ ĉiuj homoj, kiuj estis kun li. **12** Kaj ili funebris kaj ploris kaj fastis ĝis la vespero, pro Saul, kaj pro Jonatan, lia filo, kaj pro la popolo de la Eternulo, kaj pro la domo de Izrael, ke ili falis de glavo. **13** Kaj David diris al la junulo, kiu raportis al li: De kie vi estas? Kaj tiu respondis: Mi estas filo de fremduto Amalekido. **14** Tiam David diris al li: Kiel vi ne timis etendi vian manon, por pereigi la sanktoleiton de la Eternulo? **15** Kaj David alvokis unu el la servantoj, kaj diris: Alproksimiĝu, kaj frapu lin. Kaj tiu frapis lin, kaj li mortis. **16** Kaj David diris al li: Via sango estu sur via kapo; ĉar via bušo atestas kontraŭ vi per tio, ke vi diris: Mi mortigis la sanktoleiton de la Eternulo. **17** Kaj David eldiris la sekvantan funebran parolon pri Saul kaj pri lia filo Jonatan **18** (kaj li ordonis instrui al la Judoj la uzadon de pafarko, kiel estas skribite en la libro de la Justulo): **19** La beleco de Izrael estas mortigita sur viaj altaĵoj! Kiel falis la herooj! **20** Ne sciigu en Gat, Ne anoncu sur la stratoj de Aškelon; Por ke ne ĝoju la filinoj de la Filiſtoj, Por ke ne ĝojkriu la filinoj de la

necirkumciditoj. **21** Montoj en Gilboa, Nek roso nek pluvo estu sur vi, nek kampoj fruktodonaj; Ĉar tie estas malhonorita la ŝildo de herooj, La ŝildo de Saul, kvazaŭ li ne estus oleita per sankta oleo. **22** Sen sango de mortigitoj, sen sebo de fortuloj, La pafarko de Jonatan neniam venis returne, Kaj la glavo de Saul ne revenis vane. **23** Saul kaj Jonatan, amindaj kaj ĉarmaj ĉe sia vivo, Eĉ ĉe sia morto ne disiĝis; Pli rapidaj ili estis ol agloj, Pli fortaj ol leonoj. **24** Filinoj de Izrael, ploru pri Saul, Kiu vestis vin per purpuro kun ornamoj, Kiu metis orajn ornamojn sur viajn vestojn. **25** Kiel falis herooj meze de la batalo! Mortigita estas Jonatan sur viaj altaĵoj. **26** Mi malĝojas pro vi, mia frato Jonatan; Vi estis al mi tre kara; Via amo estis al mi pli kara, Ol la amo de virinoj. **27** Kiel falis herooj, Kaj pereis batalaj armiloj!

2 Post tio David demandis la Eternulon, dirante: Ĉu mi eniru en unu el la urboj de Jehuda? Kaj la Eternulo diris al li: Eniru. Kaj David diris: Kien mi eniru? Kaj Li respondis: En Hebronon. **2** Kaj David tien eniris, kune kun siaj edzinoj, Ĵahinoam, la Jizreelanino, kaj Abigail, edzino de Nabal, la Karmelanino. **3** Ankaŭ siajn virojn, kiuj estis kun li, David alkondukis, ĉiun kun lia domo; kaj ili ekloĝis en la urboj de Hebron. **4** Tiam venis la viroj de Jehuda kaj sanktoleis tie Davidon kiel region super la domo de Jehuda. Kiam oni sciigis al David, ke la loĝantoj de Jabeš en Gilead enterigis Saulon, **5** David sendis senditojn al la loĝantoj de Jabeš en Gilead, kaj dirigis al ili: Estu benataj de la Eternulo pro tio, ke vi faris tiun favorkorajon al via sinjoro, al Saul, kaj enterigis lin; **6** nun la Eternulo faru al vi favorkorajon kaj justajon; kaj mi ankaŭ repagos al vi tiun bonaĵon, kiun vi faris; **7** nun fortigu viaj manoj, kaj estu kuraĝaj; ĉar mortis via sinjoro Saul, sed jam min sanktoleis la Judoj kiel region super ili. **8** Dume Abner, filo de Ner, militestro de Saul, prenis Iš-Bošeton, filon de Saul, kaj transkondukis lin en Mahanaimon, **9** kaj starigis lin kiel region super Gilead kaj super la Ašuridoj kaj super Jizreel kaj super Efraim kaj super Benamen kaj super la tutu Izrael. **10** Iš-Bošet, filo de Saul, havis la agón de kvardek jaroj, kiam li fariĝis reĝo de Izrael, kaj du jarojn li regis. Nur la domo de Jehuda sekvis Davidon. **11** La daŭro de la tempo, dum kiu David estis reĝo en Hebron super la domo de Jehuda, estis sep jaroj kaj ses monatoj. **12** Kaj Abner, filo de Ner, kun la servantoj de Iš-Bošet, filo de Saul, eliris el Mahanaim en Gibeonon. **13** Kaj Joab, filo de Ceruja, kun la servantoj de David, eliris kaj

renkontigis kun ili ĉe la akvejo de Gibeon; kaj sidiĝis unuj ĉe unu flanko de la akvejo, kaj la aliaj ĉe la dua flanko de la akvejo. **14** Kaj Abner diris al Joab: La junuloj levigū, kaj amuziĝu antaŭ ni. Kaj Joab diris: Ili levigū. **15** Kaj levigis kaj eliris dek du de la flanko de Benjamen kaj de Iš-Bošet, filo de Saul, kaj dek du el la servantoj de David. **16** Kaj ili kaptis ĉiu la kapon de sia kontraŭulo kaj enpikis sian glavon en la flankon de sia kontraŭulo, kaj ili falis kune. Tial oni donis al tiu loko la nomon Kampo de la Fortuloj en Gibeon. **17** Kaj fariĝis tre kruela batalo en tiu tago; kaj frapitaj estis Abner kaj la Izraelidoj antaŭ la servantoj de David. **18** Kaj tie estis tri filoj de Ceruja: Joab kaj Abišaj kaj Asahel; Asahel estis rapidpieda kiel gazelo sur la kampo. **19** Kaj Asahel postkuris Abneron, kaj, ne flankiĝante dekstren nek maldekstren, sekvis Abneron. **20** Abner turniĝis malantaŭen, kaj diris: Ĉu vi estas Asahel? Kaj tiu respondis: Mi. **21** Tiam Abner diris al li: Flankeniĝu dekstren aŭ maldekstren, kaj kaptu al vi unu el la junuloj, kaj prenu al vi liajn armilojn. Sed Asahel ne volis cedi de li. **22** Abner denove diris al Asahel: Forcedu de mi; por kio mi batu vin sur la teron? kaj kiel mi poste montros mian vizaĝon al via frato Joab? **23** Sed tiu ne volis forigi. Tiam Abner ekbatis lin per la malantaŭa fino de la lanco en la ventron tiel, ke la lanco eliris tra lia malantaŭa parto; kaj li tie falis, kaj mortis sur la sama loko. Kaj ĉiu, kiu venis al la loko, kie Asahel falis kaj mortis, haltis. **24** Kaj Joab kaj Abišaj postkuris Abneron. Kiam la suno malleviĝis, ili venis al la monteto Ama, kiu estas kontraŭ Giaħ sur la vojo al la dezerto Gibeona. **25** Kaj la Benjamidoj kolektiĝis ĉirkaŭ Abner kaj formis unu taĉmenton kaj starigis sur la supro de unu monteto. **26** Tiam Abner ekkriis al Joab, kaj diris: Ĉu eterne manĝados la glavo? ĉu vi ne scias, kiel maldolĉaj estos la sekvoj? kiel longe vi ne ordonas al la popolo ĉesigi la atakadon de siaj fratoj? **27** Kaj Joab respondis: Kiel vivas la Eternulo, se vi ne estus elvokinta, tiam ankorau matene la popolo ĉesus atakadi ĉiu sian fraton. **28** Kaj Joab ekblovis per trumpeto, kaj la tutu popolo haltis kaj ne persekutis plu la Izraelidojn kaj ne plu batalis. **29** Abner kaj liaj viroj marშis sur la ebenajo tiun tutan nokton kaj transiris Jordanon kaj trairis la tutan Bitronon kaj venis en Maħanaimon. **30** Kaj Joab revenis de la persekutado de Abner kaj kolektis la tutan popolon; kaj mankis el la servantoj de David dek naǔ viroj kaj Asahel. **31** Sed la servantoj de David frapis el la Benjamidoj kaj el la viroj de Abner tricent sesdek virojn, kiuj mortis. **32** Kaj ili levis

Asahelon, kaj enterigis lin en la tombo de lia patro, kiu estas en Bet-Lehem. Kaj Joab kaj liaj viroj iris dum la tuta nokto, kaj la mateno trafis ilin en Hebron.

3 Kaj la milito estis longedaŭra inter la domo de Saul kaj la domo de David. Sed David fariĝadis ĉiam pli fortika, kaj la domo de Saul fariĝadis ĉiam pli malforta. **2** Al David naskiĝis filoj en Hebron. Lia unuenaskito estis Amnon, de Āhinoam, la Jizreelanino; **3** lia dua filo estis Kilab, de Abigail, edzino de Nabal, la Karmelanino; la tria, Abšalom, de Maħa, filino de Talmaj, reĝo de Gešur; **4** la kvara, Adonija, filo de Ħagħiġ; la kvina, Ŝefatja, filo de Abital; **5** la sesa, Jitream, de Egla, edzino de David. Ĉi tiuj naskiĝis al David en Hebron. **6** Dum la tempo, kiam estis milito inter la domo de Saul kaj la domo de David, Abner subtenadis la domon de Saul. **7** Saul havis kromvirinon, kies nomo estis Ricpa, filino de Aja. Kaj Iš-Bošet diris al Abner: Kial vi envenis al la kromvirino de mia patro? **8** Tiam Abner forte ekkoleris pro la vortoj de Iš-Bošet, kaj li diris: Ĉu mi estas kapo de hundo, mi, kiu kontraŭ Jehuda faras favorkorajon al la domo de via patro Saul, al liaj fratoj kaj al liaj amikoj, kaj ne transdonis vin en la manon de David? kaj vi ripročas al mi hodiau krimon pro la virino! **9** Tiel kaj pli Dio punu Abneron, se mi ne agos konforme al tio, kiel la Eternulo juris al David; **10** por forpreni la regnon de la domo de Saul, kaj starigi la tronon de David super Izrael kaj Jehuda, de Dan ĝis Beer-Šeba. **11** Kaj li ne povis plu respondi al Abner eĉ unu vorton, ĉar li timis lin. **12** Tiam Abner sendis senditojn al David anstataŭ si, por diri: Al kiu apartenas la lando? faru vian interligon kun mi, kaj tiam mia mano estos kun vi, por turni al vi la tutan Izraelon. **13** Kaj tiu diris: Bone, mi faros kun vi interligon; nur unu aferon mi petos de vi, nome: vi ne vidos mian vizaĝon, se vi antaŭe ne alkondukos al mi Miħal, filinon de Saul, kiam vi venos, por vidi mian vizaĝon. **14** Kaj David sendis senditojn al Iš-Bošet, filo de Saul, por diri: Donu mian edzinon Miħal, kiu mi edzinigis al mi per cent prepucioj de Filiștoj. **15** Tiam Iš-Bošet sendis, kaj prenis ŝin de la edzo, de Paltiel, filo de Laiš. **16** Kaj ŝia edzo iris kun ŝi, ne ĉesante plori pro ŝi ĝis Bahurim; sed Abner diris al li: Iru returne; kaj li iris returne. **17** Kaj Abner ekparolis kun la plejaguloj de Izrael, dirante: Jam de longe vi volas havi Davidon kiel reĝon super vi; **18** nun faru do tion; ĉar la Eternulo diris pri David jene: Per la mano de Mia servanto David Mi savos Mian popolon Izrael el la manoj de la Filiștoj kaj el la manoj de ĉiuj iliaj malamikoj. **19** Ankaŭ al la

oreloj de la Benjamidoj Abner parolis. Kaj Abner ankau iris, por diri al la oreloj de David en Hebron de Benjamen. **20** Kiam Abner venis al David en Hebronon kaj kun li dudek viroj, David faris por Abner kaj por liaj viroj festenon. **21** Kaj Abner diris al David: Mi leviĝos, kaj iros kaj kunvenigos al mia sinjoro la reĝo la tutan Izraelon, faru kun vi interligon, kaj por ke vi reĝu super ĉio, kiel dezirlos via animo. Kaj David forliberigis Abneron, kaj li iris en paco. **22** Sed jen la servantoj de David kaj Joab venis el batalo, kaj alportis kun si multe da militakiro; Abner tiam jam ne estis kun David en Hebron, ĉar ĝi tiu forliberigis lin kaj li foriris en paco. **23** Kiam venis Joab kun la tuta militistaro, kiu estis kun li, oni sciigis al Joab, dirante: Abner, filo de Ner, venis al la reĝo; kaj ĝi tiu forliberigis lin kaj li iris en paco. **24** Tiam Joab venis al la reĝo, kaj diris: Kion vi faris? jen Abner venis al vi; kial do vi forliberigis lin, ke li foriris? **25** Vi konas ja Abneron, filon de Ner; nur por tromplogi vin li venis, kaj por ekkoni ĉiujn viajn elirojn kaj enirojn, kaj por ekscii ĉion, kion vi faras. **26** Kaj Joab eliris de David kaj sendis senditojn post Abner, kaj ili revenigis lin de la puto Sira; kaj David ne sciis pri tio. **27** Kiam Abner revenis Hebronon, Joab kondukis lin en la mezon de la pordego, por paroli kun li sekrete, kaj frapis lin tie en la ventron; kaj li mortis, pro la sango de lia frato Asahel. **28** Kiam David poste aŭdis pri tio, li diris: Senkulpa estas mi kaj mia regno antaŭ la Eternulo por eterne pri la sango de Abner, filo de Ner. **29** Gi falu sur la kapon de Joab kaj de lia tuta patrodomo; ne manku en la domo de Joab pusulo, nek leprulo, nek apoganta sin sur bastono, nek falanta de glavo, nek havanta mankon de pano. **30** Tiel Joab kaj lia frato Abišaj mortigis Abneron pro tio, ke li mortigis Asahelon, ilian fraton, en Gibeon dum la batalo. **31** Kaj David diris al Joab, kaj al la tuta popolo, kiu estis kun li: Disŝiru viajn vestojn kaj zonu vin per sakoj, kaj funebru pro Abner. Kaj la reĝo David sekvis la mortintportilon. **32** Kaj oni enterigis Abneron en Hebron; kaj la reĝo levis sian voĉon kaj ploris super la tombo de Abner, kaj ploris la tuta popolo. **33** Kaj la reĝo eldiris funebran parolon pri Abner, kaj diris: Ĉu Abner devis morti tiel, kiel mortas malnoblulo? **34** Viaj manoj ne estis ligitaj, kaj viaj piedoj ne estis en katenoj; Vi falis, kiel oni falas de krimuloj. Kaj ankorau pli ploris pro li la popolo. **35** Poste venis la tuta popolo, por igi Davidon mangi, dum estis ankorau tago; sed David juris, dirante: Tiel kaj pli punu min Dio, se mi antaŭ la sunsubiro gustumos panon aŭ ion ajn. **36** Kaj la tuta popolo tion komprenis; kaj tio plaĉis al ĝi, tiel same, kiel ĉion, kio plaĉas al la Izraelidoj kaj al la tuta domo Izrael, ke ne de la reĝo tio venis, ke oni mortigis Abneron, filon de Ner. **38** Kaj la reĝo diris al siaj servantoj: Ĉu vi ne scias, ke princo kaj grandulo faru kiel hodiau en Izrael? **39** Sed mi hodiau estas kiel tiuj homoj, la filoj de Ceruja, estas pli fortaj ol mi; la Eternulo repagu al la malbonaganto conforme al lia malbonago.

4 Kiam la filo de Saul aŭdis, ke mortis Abner en Hebron, tiam liaj manoj mallevigis kaj la tuta Izrael konsternigis. **2** Du viroj taĉmentestroj estis ĉe la filo de Saul; la nomo de unu estis Baana, kaj la nomo de la dua Reħab, filo de Rimon, Beerotano, el la Benjamidoj; ĉar Beerot ankaŭ estis kalkulata kiel apartenaĵo de la Benjamidoj. **3** Sed la Beerotanoj forkuris en Gitaimon kaj loĝis tie kiel fremduloj ĝis nun. **4** De Jonatan, filo de Saul, restis filo, kiu havis malsanajn piedojn. Li havis la aĝon de kvin jaroj, kiam venis la sciigo pri Saul kaj Jonatan el Jizreel; kiam lia vartistino prenis lin kaj ekkuris, kaj ŝi rapidis forkuri, li falis kaj fariĝis lama. Lia nomo estis Mefibōset. **5** Reħab kaj Baana, filoj de Rimon, la Beerotano, iris kaj venis en la varmego de la tago en la domon de Iš-Bošet, kiam li kuſis sian tagmezan kuſadon. **6** Kaj jen ili eniris en la mezon de la domo, kvazaŭ por preni tritikon, kaj frapis lin en la ventron; poste Reħab kaj lia frato Baana forkuris. **7** Kiam ili eniris en la domon, li kuſis sur sia lito en sia dormoĉambro; tial ili frapis lin kaj mortigis lin, kaj dehakis lian kapon, kaj prenis lian kapon, kaj iris laŭ la vojo al la ebenajo dum la tuta nokto. **8** Kaj ili alportis la kapon de Iš-Bošet al David en Hebronon, kaj diris al la reĝo: Jen estas la kapo de Iš-Bošet, filo de Saul, via malamiko, kiu serĉis vian animon; la Eternulo donis al nia sinjoro, la reĝo, venĝon hodiau pro Saul kaj pro lia idaro. **9** Sed David respondis al Reħab kaj al lia frato Baana, filoj de Rimon, la Beerotano, kaj diris al ili: Kiel vivas la Eternulo, kiu savis mian animon el ĉiuj malfeliĉoj, **10** se tiun, kiu sciigis al mi, ke Saul mortis, kaj kiu pensis, ke li estas agrabla sciiganto, mi kaptis kaj mortigis en Ciklag, por rekompenci lin pro la sciigo: **11** kiel do oni devas agi kun malpiaj homoj, kiuj mortigis homon senkulpan en lia domo, sur lia lito? ĉu mi ne devas repostuli lian sangon el viaj manoj, kaj ekstermi vin de sur la tero? **12** Kaj David ordonis al la servantoj, kaj ĉi tiuj ilin mortigis, kaj dehakis iliajn manojn

kaj piedojn, kaj pendigis ilin super la lageto en transdonos la Filiștojn en vian manon. **20** Tiam Hebron; kaj la kapon de Iš-Bošet oni prenis kaj David venis al la loko Baal-Peracim, kaj David tie enterigis en la tombo de Abner en Hebron.

5 Kaj venis ĉiu triboj de Izrael al David en Hebronon, kaj diris jene: Jen ni estas via osto kaj via karno; **2** jam antaŭe, kiam Saul estis reĝo super ni, vi estis la elkondukanto kaj enkondukanto de Izrael; kaj la Eternulo diris al vi: Vi paštost Mian popolon Izrael, kaj vi estos la estro super Izrael. **3** Kaj venis ĉiu plejaĝuloj de Izrael al la reĝo en Hebronon, kaj la reĝo David faris kun ili interligon en Hebron antaŭ la Eternulo; kaj ili sanktoleis Davidon reĝo super Izrael. **4** La aĝon de tridek jaroj havis David, kiam li fariĝis reĝo; kvardek jarojn li regis. **5** En Hebron li regis super Jehuda sep jarojn kaj ses monatojn, kaj en Jerusalem li regis tridek tri jarojn super la tutu Izrael kaj Jehuda. **6** Kaj la reĝo kun siaj viroj iris al Jerusalem, kontraŭ la Jebusidojn, la loĝantojn de tiu lando. Sed ili diris al David: Vi ne eniros ĉi tien, ĉar blinduloj kaj lamuloj vin rebatas; tio signifis: David ne venos ĉi tien. **7** Sed David venkoprenis la fortikajon Cion, tio estas, la urbon de David. **8** Kaj David diris en tiu tago: Ĉiu, kiu frapas la Jebusidojn, ekstermu la akvotubojn, kaj la blindulojn kaj la lamulojn, kiujn malamas la animo de David. Tial oni diras: Blindulo kaj lamulo ne venos en la domon. **9** Kaj David ekloĝis en la fortikajo, kaj donis al ĝi la nomon: Urbo de David. Kaj David konstruis ĉirkaue, komencante de Milo kaj internen. **10** Kaj David fariĝadis ĉiam pli kaj pli granda; kaj la Eternulo, Dio Cebact, estis kun li. **11** Kaj Hiram, reĝo de Tiro, sendis senditojn al David, kaj cedrajn arbojn, kaj ĉarpentistojn kaj masonistojn; kaj ili konstruis domon al David. **12** Kaj David konsciis, ke la Eternulo fortikigis lin kiel reĝon super Izrael, kaj ke Li altigis lian regnon pro Sia popolo Izrael. **13** Kaj David prenis ankoraŭ kromvirinojn kaj edzinojn el Jerusalem post sia veno el Hebron. Kaj naskiĝis al David ankoraŭ filoj kaj filinoj. **14** Jen estas la nomoj de tiuj, kiuji naskiĝis al li en Jerusalem: Ŝamua kaj Ŝobab kaj Natan kaj Salomono **15** kaj Jibšar kaj Elišua kaj Nefeg kaj Jafia **16** kaj Elišama kaj Eljada kaj Elifelet. **17** Kiam la Filiștoj aŭdis, ke oni sanktoleis Davidon reĝo super Izrael, ĉiu Filiștoj iris, por serĉi Davidon. David aŭdis pri tio, kaj eniris en la fortikajon. **18** Kaj la Filiștoj venis kaj okupis lokon en la valo Refaim. **19** Kaj David demandis la Eternulon, dirante: Ĉu mi iru kontraŭ la Filiștojn? ĉu Vi transdonos ilin en mian manon? Kaj la Eternulo diris al David: Iru, ĉar Mi certe transdonos la Filiștojn en vian manon. **20** Tiam David venis al la loko Baal-Peracim, kaj David tie venkobatis ilin; kaj li diris: La Eternulo disbatis miajn malamikojn antaŭ mi, kiel oni disbatas akvon. Tial oni donis al tiu loko la nomon Baal-Peracim. **21** Kaj ili lasis tie siajn diojn, kaj forportis ilin David kaj liaj viroj. **22** Kaj denove venis la Filiștoj kaj okupis lokon en la valo Refaim. **23** Kaj kiam David demandis la Eternulon, Li diris: Ne iru; turnu vin post ilin, kaj venu al ili de la flanko de la morusarboj; **24** kaj kiam vi ekaŭdos la sonon de pašo sur la supro de la morusarboj, tiam ataku; ĉar tiam la Eternulo eliris antaŭ vi, por frapi la tendaron de la Filiștoj. **25** Kaj David faris tiel, kiel ordonis al li la Eternulo; kaj li venkobatis la Filiștojn de Geba ĝis Gezer.

6 Kaj denove David kolektis ĉiujn elektitojn en Izrael, tridek mil. **2** Kaj David, kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, levigis kaj iris el Baale-Jehuda, por venigi de tie la keston de Dio, kiu estas nomata per la nomo de la Eternulo Cebaot, kiu sidas sur la kerubo. **3** Kaj oni veturigis la keston de Dio sur nova veturilo, kaj prenis ĝin el la domo de Abinadab, kiu estis en Gibeon. Kaj Uza kaj Ahjo, filoj de Abinadab, kondukis la novan veturilon. **4** Kaj oni prenis ĝin el la domo de Abinadab en Gibeon kun la kesto de Dio, kaj Ahjo iris antaŭ la kesto. **5** Kaj David kaj la tuta domo de Izrael ludis antaŭ la Eternulo per ĉiaj instrumentoj el cipreso, per harpoj, psalteroj, tamburinoj, sistroj, kaj cimbaloj. **6** Kiam ili venis al la drašejo de Naḥon, Uza etendis sian manon al la kesto de Dio kaj ekkaptis ĝin, ĉar la bovo klinpuŝis ĝin. **7** Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Uza, kaj Dio mortigis lin tie pro la peko, kaj li mortis tie apud la kesto de Dio. **8** Kaj afliktiĝis David pro tio, ke la Eternulo frapis Uzan, kaj li donis al tiu loko la nomon Perec-Uza, ĝis la nuna tago. **9** Kaj ektimis David la Eternulon en tiu tago, kaj diris: Kiamaniere venos al mi la kesto de la Eternulo? **10** Kaj David ne volis transportigi al si la keston de la Eternulo en la urbon de David, kaj David direktis ĝin en la domon de Obed-Edom, la Gatano. **11** Kaj la kesto de la Eternulo restis en la domo de Obed-Edom, la Gatano, dum tri monatoj; kaj la Eternulo benis Obed-Edomon kaj lian tutan domon. **12** Kaj oni sciigis al la reĝo David, dirante: La Eternulo benis la domon de Obed-Edom, kaj ĉion, kio apartenas al li, pro la kesto de Dio. Tiam David iris, kaj transportis la keston de Dio el la domo de Obed-Edom en la urbon de David kun ĝojo. **13** Kaj ĉiufoje, kiam la portantoj de la kesto de la Eternulo trapasis ses

pašojn, li oferbućis bovon kaj grasan ŝafon. **14** Kaj al Mia servanto David: Tiele diras la Eternulo David dancis per ĉiu fortajo antaŭ la Eternulo, kaj Cebaot: Mi prenis vin el ŝafejo, de ŝafoj, por ke vi David estis zonita per lina efodo. **15** Kaj David kaj estu estro super Mia popolo Izrael; **9** kaj Mi estis la tuta domo de Izrael kondukis la keston de la kun vi ĉie, kien vi iris; kaj Mi ekstermis ĉiujn viajn Eternulo kun ĝojkriado kaj trumpetado. **16** Kiam malamikojn antaŭ vi, kaj Mi faris al vi grandan la kesto de la Eternulo venis en la urbon de David, nomon, egalan al la nomoj de la potenculoj sur Miħal, la filino de Saul, rigardis tra la fenestro; kaj la tero; **10** kaj Mi aranĝis lokon por Mia popolo kiam ŝi vidis, ke la reĝo David saltas kaj dansas Izrael; kaj Mi plantis ĝin, ke ĝi loĝu trankvile sur antaŭ la Eternulo, ŝi ekmalestimis lin en sia koro. sia loko kaj ne tremu plu; kaj malbonuloj ne plu **17** Kaj oni alportis la keston de la Eternulo, kaj premos ĝin, kiel antaŭe; **11** kaj de post tiu tempo, metis ĝin sur ĝian lokon meze de la tendo, kiun kiam Mi starigis juĝistojn super Mia popolo Izrael David starigis por ĝi; kaj David alportis antaŭ kaj donis al vi trankvilecon rilate ĉiujn viajn la Eternulo bruloferojn kaj pacoferojn. **18** Kiam malamikojn, la Eternulo sciigis al vi, ke domon David finis la oferedon de la bruloferoj kaj de konstruos al vi la Eternulo. **12** Kiam finiĝos viaj la pacoferoj, li benis la popolon en la nomo de tagoj kaj vi kušiĝos kun viaj patroj, Mi starigos la Eternulo Cebaot. **19** Kaj li disdonis al la tuta post vi vian idon, kiu eliros el via ventro; kaj Mi popolo, al la tuta amaso de la Izraelidoj, kiel al la fortikigos lian regnon. **13** Li konstruos domon al viroj, tiel ankaŭ al la virinoj, al ĉiu po unu bulo Mia nomo; kaj Mi fortikigos la tronon de lia regno da pano, po unu porcio da viando, kaj po unu por eterne. **14** Mi estos al li patro, kaj li estos al peniko da sekvinberoj. Kaj la tuta popolo iris ĉiu Mi filo; se li faros malbonagon, Mi punos lin per al sia domo. **20** Kiam David revenis, por beni sian favorkoreco ne deturniĝos de li, kiel Mi deturnis David, kaj diris: Kiel majesta estis hodiaŭ la reĝo ĝin de Saul, kiun Mi forigis antaŭ vi. **16** Kaj fidinda de Izrael, kiu elmontris sin hodiaŭ antaŭ la okuloj estos via domo kaj via regno eterne antaŭ vi; via de la sklavinoj de siaj servantoj, kiel sin elmontras trono estos fortikigita por eterne. **17** Konforme iu el la publikaj dancistoj! **21** Sed David diris al al ĉiuj ĉi tiuj vortoj kaj konforme al ĉi tiu tuta Miħal: Antaŭ la Eternulo, kiu preferis min antaŭ vizio Natan parolis al David. **18** Kaj venis la reĝo via patro kaj antaŭ lia tuta domo, ordonante David kaj sidiĝis antaŭ la Eternulo, kaj diris: Kiu al mi esti estro super la popolo de la Eternulo, estas mi, mia Sinjoro, ho Eternulo, kaj kio estas super Izrael, antaŭ la Eternulo mi ludis. **22** Kaj mia domo, ke Vi venigis min ĝis ĉi tie? **19** Sed mi senvorligos min ankoraŭ pli ol tio, kaj mi eĉ tio estis nesufiĉa antaŭ Vi, mia Sinjoro, ho humiligos min antaŭ miaj okuloj; kaj tamen inter Eternulo, kaj Vi parolis pri la domo de Via sklavo la sklavinoj, pri kiuvi parolis, mi estos honorata. **23** Kaj Miħal, la filino de Saul, ne havis infanojn ĝis la tago de ŝia morto.

7 Kiam la reĝo loĝis en sia domo, kaj la Eternulo donis al li ripozon rilate ĉiujn liajn malamikojn ĉirkaue, **2** la reĝo diris al la profeto Natan: Vidu, mi loĝas en domo cedroligna, kaj la kesto de Dio restas inter tapiŝoj. **3** Kaj Natan diris al la reĝo: Ĉion, kio estas en via koro, iru kaj faru, ĉar la Eternulo estas kun vi. **4** Sed en tiu sama nokto aperis vorto de la Eternulo al Natan, dirante: **5** Iru, kaj diru al Mia servanto David: Tiele diris la Eternulo: Ĉu vi konstruos al Mi domon por Mia loĝado? **6** Ĉar Mi ne loĝis en domo de post tiu tago, kiam Mi elkondukis la Izraelidojn el Egiptujo, ĝis la nuna tempo; sed Mi migradis en tendo kaj en tabernaklo. **7** Kien ajn Mi iris kun ĉiuj Izraelidoj, ĉu Mi diris eĉ unu vorton al iu el la triboj de Izrael, al kiu Mi ordonis paſti Mian popolon Izrael, dirante: Kial vi ne konstruis por Mi cedrolignan domon? **8** Kaj nun diru jenon

Cebaot: Mi prenis vin el ŝafejo, de ŝafoj, por ke vi David estis zonita per lina efodo. **9** kaj Mi estis la tuta domo de Izrael kondukis la keston de la kun vi ĉie, kien vi iris; kaj Mi ekstermis ĉiujn viajn Eternulo kun ĝojkriado kaj trumpetado. **10** kaj Mi aranĝis lokon por Mia popolo kiam ŝi vidis, ke la reĝo David saltas kaj dansas Izrael; kaj Mi plantis ĝin, ke ĝi loĝu trankvile sur antaŭ la Eternulo, ŝi ekmalestimis lin en sia koro. sia loko kaj ne tremu plu; kaj malbonuloj ne plu **11** kaj de post tiu tempo, metis ĝin sur ĝian lokon meze de la tendo, kiun kiam Mi starigis juĝistojn super Mia popolo Izrael David starigis por ĝi; kaj David alportis antaŭ kaj donis al vi trankvilecon rilate ĉiujn viajn la Eternulo bruloferojn kaj pacoferojn. **12** Kiam finiĝos viaj la pacoferoj, li benis la popolon en la nomo de tagoj kaj vi kušiĝos kun viaj patroj, Mi starigos la Eternulo Cebaot. **13** Li konstruos domon al viroj, tiel ankaŭ al la virinoj, al ĉiu po unu bulo Mia nomo; kaj Mi fortikigos la tronon de lia regno da pano, po unu porcio da viando, kaj po unu por eterne. **14** Mi estos al li patro, kaj li estos al peniko da sekvinberoj. Kaj la tuta popolo iris ĉiu Mi filo; se li faros malbonagon, Mi punos lin per al sia domo. **15** Kiam David revenis, por beni sian favorkoreco ne deturniĝos de li, kiel Mi deturnis David, kaj diris: Kiel majesta estis hodiaŭ la reĝo ĝin de Saul, kiun Mi forigis antaŭ vi. **16** Kaj fidinda de Izrael, kiu elmontris sin hodiaŭ antaŭ la okuloj estos via domo kaj via regno eterne antaŭ vi; via de la sklavinoj de siaj servantoj, kiel sin elmontras trono estos fortikigita por eterne. **17** Konforme iu el la publikaj dancistoj! **21** Sed David diris al al ĉiuj ĉi tiuj vortoj kaj konforme al ĉi tiu tuta Miħal: Antaŭ la Eternulo, kiu preferis min antaŭ vizio Natan parolis al David. **18** Kaj venis la reĝo via patro kaj antaŭ lia tuta domo, ordonante David kaj sidiĝis antaŭ la Eternulo, kaj diris: Kiu al mi esti estro super la popolo de la Eternulo, estas mi, mia Sinjoro, ho Eternulo, kaj kio estas super Izrael, antaŭ la Eternulo mi ludis. **22** Kaj mia domo, ke Vi venigis min ĝis ĉi tie? **19** Sed mi senvorligos min ankoraŭ pli ol tio, kaj mi eĉ tio estis nesufiĉa antaŭ Vi, mia Sinjoro, ho humiligos min antaŭ miaj okuloj; kaj tamen inter Eternulo, kaj Vi parolis pri la domo de Via sklavo la sklavinoj, pri kiuvi parolis, mi estos honorata. **23** Kaj Miħal, la filino de Saul, ne havis infanojn ĝis la tago de ŝia morto.

7 Kiam la reĝo loĝis en sia domo, kaj la Eternulo donis al li ripozon rilate ĉiujn liajn malamikojn ĉirkaue, **2** la reĝo diris al la profeto Natan: Vidu, mi loĝas en domo cedroligna, kaj la kesto de Dio restas inter tapiŝoj. **3** Kaj Natan diris al la reĝo: Ĉion, kio estas en via koro, iru kaj faru, ĉar la Eternulo estas kun vi. **4** Sed en tiu sama nokto aperis vorto de la Eternulo al Natan, dirante: **5** Iru, kaj diru al Mia servanto David: Tiele diris la Eternulo: Ĉu vi ne konstruos al Mi domo por Mia loĝado? **6** Ĉar Mi ne loĝis en domo de post tiu tago, kiam Mi elkondukis la Izraelidojn el Egiptujo, ĉu Mi diris eĉ unu vorton al iu el la triboj de Izrael, al kiu Mi ordonis paſti Mian popolon Izrael, dirante: Kial vi ne konstruis por Mi cedrolignan domon? **8** Kaj nun diru jenon

Cebaot estas Dio super Izrael. Kaj la domo de Via ĉiu Edomidoj submetiĝis al David. Kaj la Eternulo sklavo David estu fortikigita antaŭ Vi. **27** Ĉar Vi, helpis al David ĉie, kien li iris. **15** Kaj David regiĝis ho Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, sciigis al la super la tuta Izrael, kaj David faradis juĝon kaj orelo de Via sklavo, dirante: Domon mi konstruos justecon al sia tuta popolo. **16** Joab, filo de Ceruja, al vi; tial Via sklavo trovis kuragón en sia koro estis estro de la militistaro; Jehošafat, filo de Ahilud, estis kronikisto; **17** Cadok, filo de Ahitub, kaj Ahimeleĥ, filo de Ebjatar, estis pastroj; kaj Seraja estis skribisto; **18** Benaja, filo de Jehojada, estis super la Keretidoj kaj la Peletidoj; kaj la filoj de David estis pastroj.

anstataŭ li. **2** Tiam David diris: Mi estos favorkora kaj kvardek mil rajdantojn; ankaŭ Ŝobâhon, la al Ĥanun, filo de Nâhaš, konforme al tio, kiel lia militestron, li frapis, kaj tiu mortis tie. **19** Kiam ĉiu patro agis favorkore koncerne min. Kaj David reĝoj, kiuj servis Hadadezeron, vidis, ke ili estas sendis, por konsoli lin per siaj servantoj pri venkobatitaj de la Izraelidoj, ili faris pacon kun la lia patro. Kaj la servantoj de David venis en la Izraelidoj kaj submetiĝis al ili. Kaj la Sirianoj timis landon de la Amonidoj. **3** Sed la eminentuloj de la Amonidoj diris al sia sinjoro Ĥanun: Ĉu efektive David deziras honori vian patron antaŭ vi, ke li sendis al vi konsolantojn? ĉu ne por pristudi la urbon, esplorrigardi kaj ruinigi ĝin, David sendis al vi siajn servantojn? **4** Tiam Ĥanun prenis la servantojn de David, kaj forrazis al ili duonon de la barbo, kaj detranĉis iliajn vestojn ĝis duono, ĝis la lumboj, kaj foririgis ilin. **5** Kiam oni tion raportis al David, li sendis al ili renkonte, ĉar tiuj homoj tre hontis. Kaj la reĝo diris: Restu en Jeriĥo, ĝis rekreskos viaj barboj, kaj tiam revenu. **6** Kiam la Amonidoj vidis, ke ili indignigis Davidon, tiam la Amonidoj sendis kaj dungis Sirianojn el Bet-Reĥob kaj Sirianojn el Coba, dudek mil piedirantojn, kaj de la reĝo de Maâha mil homojn kaj de Tob dek du mil homojn. **7** Kiam David aŭdis pri tio, li sendis Joabon kaj la tutan armeon da kuraguloj. **8** Kaj eliris la Amonidoj kaj batalaranĝiĝis ĉe la enirejo de la pordego; kaj la Sirianoj el Coba kaj el Reĥob kaj la viroj de Tob kaj de Maâha estis aparte, sur la kampo. **9** Kiam Joab vidis, ke li havos kontraŭ si batalon antaŭe kaj malantaŭe, li faris elekton el ĉiuj plej bravuloj en Izrael kaj batalaranĝis ilin kontraŭ la Sirianoj; **10** kaj la ceteran parton de la popolo li komisiis al sia frato Abišaj, kaj batalaranĝis ilin kontraŭ la Amonidoj. **11** Kaj li diris: Se la Sirianoj superfortos min, tiam vi donos al mi helpon; sed se la Amonidoj superfortos vin, tiam mi iros, por helpi vin. **12** Estu kuraĝa, kaj ni tenu nin forte por mia popolo kaj por la urboj de nia Dio; kaj la Eternulo faru tion, kio plâcos al Li. **13** Kaj Joab, kun la popolo, kiu estis kun li, komencis la batalon kontraŭ la Sirianoj; kaj ĉi tiuj forkuris antaŭ li. **14** Kiam la Amonidoj vidis, ke la Sirianoj forkuris, ili ankaŭ forkuris antaŭ Abišaj, kaj foriris en la urbon. Tiam Joab returnis sin de la Amonidoj, kaj venis Jerusalemon. **15** Kiam la Sirianoj vidis, ke ili estas venkobatitaj de la Izraelidoj, ili kolektiĝis en unu loko. **16** Kaj Hadadezer sendis, kaj elirigis la Sirianojn transriverajn; kaj ili venis en Ħelamon; kaj Ŝobâh, militestro de Hadadezer, ilin kondukis. **17** Kiam tio estis raportita al David, li kolektis ĉiujn Izraelidojn, kaj transiris Jordanon kaj venis en Ħelamon. Kaj la Sirianoj aranĝis sin kontraŭ David kaj ekbatalis kontraŭ li. **18** Kaj la Sirianoj forkuris antaŭ Izrael, kaj David mortigis el la Sirianoj sepcent ĉaristojn

kaj kvardek mil rajdantojn; ankaŭ Ŝobâhon, la eliras milite, David sendis Joabon kune kun siaj servantoj kaj kun ĉiuj Izraelidoj; kaj ili faris ruinigadon inter la Amonidoj, kaj sieĝis Raban. Sed David restis en Jerusalem. **2** Okazis, ke vespere David leviĝis de sia kušejo kaj ekkromenis sur la tegmento de la reĝa domo; kaj li ekvidis de la tegmento virinon, kiu sin lavis; kaj la virino estis tre belaspekta. **3** Kaj David sendis, por demandi pri la virino; kaj oni diris al li, ke ŝi estas Bat-Ŝeba, filino de Eliam, kaj edzino de Urija, la fietido. **4** Tiam David sendis senditojn, por preni ŝin; kaj ŝi venis al li, kaj li kuŝis kun ŝi; kiam ŝi repuriĝis de sia malpureco, ŝi revenis en sian domon. **5** Kaj la virino gravediĝis, kaj ŝi sendis, por sciigi Davidon, dirante: Mi gravediĝis. **6** Tiam David sendis al Joab, por diri: Sendu al mi Urijan, la fietidon. Kaj Joab sendis Urijan al David. **7** Kiam Urija venis al li, David demandis pri la farto de Joab kaj pri la farto de la popolo kaj pri la sukceso de la milito. **8** Kaj David diris al Urija: Iru en vian domon, kaj lavu viajn piedojn. Kaj Urija eliris el la domo de la reĝo, kaj lin sekvis donacoj de la reĝo. **9** Sed Urija dormis ĉe la enirejo de la domo de la reĝo, kune kun ĉiuj servantoj de lia sinjoro, kaj li ne iris en sian domon. **10** Kaj oni raportis al David, dirante: Urija ne iris en sian domon. Tiam David diris al Urija: Vi venis ja de la vojo; kial do vi ne iris en vian domon? **11** Kaj Urija respondis al David: La kesto kaj Izrael kaj Jehuda troviĝas en tendoj, kaj mia sinjoro Joab kaj la servantoj de mia sinjoro bivakas sur la kampo; kaj ĉu mi irus en mian domon, por manĝi kaj trinki, kaj kuši kun mia edzino? mi juras per via vivo kaj per la vivo de via animo, ke mi ne faros tion. **12** Tiam David diris al Urija: Restu ĉi tie ankoraŭ hodiaŭ, kaj morgaŭ mi forliberigos vin. Kaj Urija restis en Jerusalem tiun tagon kaj la sekvan tan. **13** Kaj David invitis lin, ke li manĝu kaj trinku ĉe li, kaj ebriigis lin. Vespere li eliris, por dormi sur sia kušejo kun la servantoj de sia sinjoro, sed en sian domon li ne iris. **14** Matene David skribis leteron al Joab, kaj sendis ĝin per Urija. **15** Kaj en la letero li skribis jenon: Metu Urijan en la fronton de la plej forta batalo, kaj deturnigu de li, ke li estu frapita kaj mortu. **16** Tial, kiam Joab sieĝis la urbon, li metis Urijan sur la lokon, pri kiu li sciis, ke tie

estas la plej fortaj viroj. **17** Kiam la loĝantoj de la urbo eliris kaj ekbatalis kontraŭ Joab, falis kelka Urija, la Ĥetido. **18** Joab sendis kaj raportigis al David ĉiujn cirkonstancojn de la batalo. **19** Kaj al la sendito li donis jenan ordonon: Kiam vi ĉiujn cirkonstancojn de la batalo, **20** kaj la reĝo ekkoleros, kaj diros: Kial vi alproksimiĝis al la urbo, por batali? ĉu vi ne sciis, ke oni pafos de la muro? **21** kiu mortigis Ankaŭ via servanto Urija, la Ĥetido, mortis. **22** La sendito iris, kaj venis kaj raportis al David ĉion, sed Mi faros tiun aferon antaŭ la tuta Izrael kaj David: Kiam tiuj homoj montriĝis pli fortaj ol ni kaj pafistoj pafis sur viajn servantojn de sur la muro, kaj pereis kelkaj el la servantoj de la reĝo, kaj ankaŭ via servanto Urija, la Ĥetido, mortis. **25** **15** Kaj Natan iris en sian domon. Kaj la Eternulo Tiam David diris al la sendito: Tiel diru al Joab: Ne afliktigu pro tio, ke la glavo formanĝas jen tiun, jen alien; plifortigu vian militon kontraŭ la urbo kaj detruu ĝin, kaj estu kuraĝa. **26** Kiam la fastis, kaj li eniris, kaj pasigis la nokton sur la edzino de Urija aŭdis, ke mortis ŝia edzo Urija, ŝi tero. **17** Kaj ekinsistis super li la plejaĝuloj de funebris pro sia edzo. **27** Kiam pasis la funebro, lia domo, por igi lin leviĝi de la tero; sed li ne David sendis, kaj prenis ŝin en sian domon; kaj ŝi volis, kaj li ne manĝis kun ili. **18** En la sepa tago fariĝis lia edzino, kaj ŝi naskis al li filon. Sed la faro, kiun faris David, malplaĉis al la Eternulo.

12 Kaj la Eternulo sendis al David Natanon, kaj ĉi tiu venis al li, kaj diris al li: En unu urbo estis du viroj, unu riĉulo kaj la dua malriĉulo; **2** la riĉulo havis tre multe da ŝafoj kaj da bovoj; **3** kaj la malriĉulo havis nenion, krom unu malgranda ŝafeto, kiun li aĉetis kaj nutris, kaj ĝi elkreskis ĉe li kaj ĉe liaj infanoj kune kun ili; el lia peco ĝi manĝadis, el lia kaliko ĝi trinkadis, kaj sur lia sino ĝi dormadis, kaj ĝi estis por li kiel filino. **4** Sed venis gasto al la riĉa homo, kaj ĉi tiu domaĝis preni el siaj ŝafoj atū el siaj bovoj, por prepari ion por la gasto, kiu venis al li, kaj li prenis la ŝafeton de la viro malriĉa, kaj preparis ĝin por la homo, kiu venis al li. **5** Tiam forte ekflamis la kolero de David kontraŭ tiu homo, kaj li diris al Natan: Mi juras per la Eternulo, ke morti devas la homo, kiu tion faris; **6** kaj pro la ŝafeto li repagis kvaroble, pro tio, ke li faris tion kaj ke li agis senkompare. **7** Tiam Natan diris al David: Vi estas tiu homo. Tiele diris la Eternulo, Dio de Izrael: Mi sanktoleis vin reĝo super Izrael, kaj Mi savis vin el la mano de Saul, **8** kaj Mi donis al vi la domon de via sinjoro

kaj la edzinojn de via sinjoro sur vian sinon, kaj Mi donis al vi la domon de Izrael kaj Jehuda; kaj se nombro el la servantoj de David; kaj mortis ankaŭ tio ne suficius, Mi aldonus ankoraŭ tion kaj alian. **9** Kial do vi malſatis la vorton de la Eternulo, per glavo de la Amonidoj. **10** Nun ne malaperos el vi domo la glavo eterne, pro tio, ke vi malſatis sciis, ke oni pafos de la muro? **11** kiu mortigis Min, kaj prenis la edzinon de Urija, la Ĥetido, ke Abimeleĥon, filon de Jerubešet? ĉu ne virino jetis ŝi estu via edzino. **12** Tiele diris la Eternulo: Jen sur lin de la muro muelstonon, ke li mortis en Tebec? kial vi alproksimiĝis al la muro? tiam diru: Mi venigos sur vin malbonon el via domo; kaj Mi prenos viajn edzinojn antaŭ viaj okuloj, kaj Ankaŭ via servanto Urija, la Ĥetido, mortis. **22** La fordones al via konkuranto, kaj li kuſos kun viaj sendito iris, kaj venis kaj raportis al David ĉion, sed Mi faros tiun aferon antaŭ la tuta Izrael kaj David: Kiam tiuj homoj montriĝis pli fortaj ol ni antaŭ la suno. **13** Tiam David diris al Natan: Mi kaj eliris kontraŭ nin sur la kampon, ni komencis pekis antaŭ la Eternulo. Kaj Natan diris al David: premi ilin al la enirejo en la pordego; **24** tiam la La Eternulo forigis vian pekon, vi ne mortos; **14** pafistoj pafis sur viajn servantojn de sur la muro, sed ĉar vi per tiu faro incitis la malamikojn de la kaj pereis kelkaj el la servantoj de la reĝo, kaj Eternulo, tial la filo, kiu naskiĝis al vi, mortos. ankaŭ via servanto Urija, la Ĥetido, mortis. **25** **15** Kaj Natan iris en sian domon. Kaj la Eternulo Tiam David diris al la sendito: Tiel diru al Joab: frapis la infanon, kiun la edzino de Urija naskis Ne afliktigu pro tio, ke la glavo formanĝas jen al David, kaj ĝi dangere malsaniĝis. **16** Kaj David tiun, jen alien; plifortigu vian militon kontraŭ la ekpreĝis al la Eternulo pri la infano; kaj David urbo kaj detruu ĝin, kaj estu kuraĝa. **26** Kiam la fastis, kaj li eniris, kaj pasigis la nokton sur la edzino de Urija aŭdis, ke mortis ŝia edzo Urija, ŝi tero. **17** Kaj ekinsistis super li la plejaĝuloj de funebris pro sia edzo. **27** Kiam pasis la funebro, lia domo, por igi lin leviĝi de la tero; sed li ne David sendis, kaj prenis ŝin en sian domon; kaj ŝi volis, kaj li ne manĝis kun ili. **18** En la sepa tago fariĝis lia edzino, kaj ŝi naskis al li filon. Sed la faro, kiun faris David, malplaĉis al la Eternulo.

12 Kaj la Eternulo sendis al David Natanon, kaj ĉi tiu venis al li, kaj diris al li: En unu urbo estis du viroj, unu riĉulo kaj la dua malriĉulo; **2** la riĉulo havis tre multe da ŝafoj kaj da bovoj; **3** kaj la malriĉulo havis nenion, krom unu malgranda ŝafeto, kiun li aĉetis kaj nutris, kaj ĝi elkreskis ĉe li kaj ĉe liaj infanoj kune kun ili; el lia peco ĝi manĝadis, el lia kaliko ĝi trinkadis, kaj sur lia sino ĝi dormadis, kaj ĝi estis por li kiel filino. **4** Sed venis gasto al la riĉa homo, kaj ĉi tiu domaĝis preni el siaj ŝafoj atū el siaj bovoj, por prepari ion por la gasto, kiu venis al li, kaj li prenis la ŝafeton de la viro malriĉa, kaj preparis ĝin por la homo, kiu venis al li. **5** Tiam forte ekflamis la kolero de David kontraŭ tiu homo, kaj li diris al Natan: Mi juras per la Eternulo, ke morti devas la homo, kiu tion faris; **6** kaj pro la ŝafeto li repagis kvaroble, pro tio, ke li faris tion kaj ke li agis senkompare. **7** Tiam Natan diris al David: Vi estas tiu homo. Tiele diris la Eternulo, Dio de Izrael: Mi sanktoleis vin reĝo super Izrael, kaj Mi savis vin el la mano de Saul, **8** kaj Mi donis al vi la domon de via sinjoro

la nomon Salomon; kaj la Eternulo lin amis. **25** kaj alportis ilin al sia frato Amnon en la internan Kaj li transdonis lin en la manojn de la profeto ĉambron. **11** Sed, kiam ŝi ilin alportis al li por Natan; ĉi tiu donis al li la nomon Jedidja, pro la manĝi, li kaptis ŝin, kaj diris al ŝi: Venu, kuŝiĝu Eternulo. **26** Joab ekmilitis kontraŭ Raba de la kun mi, mia fratino. **12** Tiam ŝi diris al li: Ne, mia Amonidoj, kaj venkoprenis la reĝan urbon. **27** frato, ne perfortu min; ĉar tiel ne estas farate Kaj Joab sendis senditojn al David, kaj dirigis: Mi en Izrael; ne faru tian malnoblafon. **13** Kien mi militis kontraŭ Raba, kaj mi venkoprenis la urbon irus kun mia malhonoro? kaj vi fariĝus kiel iu el de akvoj; **28** nun kolektu la reston de la popolo, la malnobluloj en Izrael. Parolu kun la reĝo, mi kaj sieĝu la urbon kaj prenu ĝin; ĉar alie, se mi petas; kaj li ne rifuzos min al vi. **14** Sed li ne volis prenus la urbon, oni nomus ĝin per mia nomo. **29** obei ŝiajn vortojn, kaj kaptis ŝin kaj perfortis ŝin Tiam David kolektis la tutan popolon, kaj iris al kaj kuſis kun ŝi. **15** Post tio Amnon ekmalamas Raba, kaj militis kontraŭ ĝi kaj prenis ĝin. **30** Kaj li ŝin per tre granda malamo; pli granda estis la prenis la kronon de Malkam de lia kapo; ĝi havis malamo, kiun li eksentis al ŝi, ol la amo, kiun li la pezon de kikaro da oro; en ĝi estis multekosta antaŭe havis por ŝi. Kaj Amnon diris al ŝi: Leviĝu, Ŝtono, kiu transiris sur la kapon de David. Kaj da foriru. **16** Kaj ŝi diris al li: Se vi forpelas min, tiam militakiraĵo li elportis el la urbo tre multe. **31** Kaj ĉi tiu granda malbono estas pli granda, ol la alia, la popolon, kiu tie estis, li elrigis, kaj metis ĝin al kiun vi faris al mi. Sed li ne volis aŭskulti ŝin. **17** segiloj kaj al feraj draſiloj kaj al feraj hakiloj kaj Kaj li alvokis sian junulon-servanton, kaj diris: forkondukis al brikfarejoj. Tiele li agis kun ĉiuj Forpelu de mi ĉi tiun for, kaj ŝlosu la pordon post urboj de la Amonidoj. Kaj David kaj la tuta popolo ŝi. **18** Ŝi havis sur si diverskoloran veston, ĉar per revenis Jerusalemon.

13 Poste okazis jeno: Abšalom, filo de David, havis belan fratinton, kies nomo estis Tamar; ŝin ekamis Amnon, filo de David. **2** Kaj Amnon suferis multe kaj preskaŭ malsaniĝis pro sia fratino Tamar; ĉar ŝi estis virgulino, kaj al Amnon Ŝajnis malfacile fari ion al ŝi. **3** Sed Amnon havis amikon, kies nomo estis Jonadab, filo de Ŝimea, frato de David; kaj Jonadab estis homo tre saĝa. **4** Kaj li diris al li: Kial vi tiel malgrasiĝas, ho reĝido, kun ĉi tago? ĉu vi ne diros al mi? Kaj Amnon diris al li: Tamaron, fratinton de mia frato Abšalom, mi amas. **5** Tiam Jonadab diris al li: Kuŝiĝu en vian liton, kaj ŝajnigu vin malsana; kaj kiam venos via patro, por vidi vin, diru al li: Mi petas, ke mia fratino Tamar venu, kaj ŝi donu al mi manĝi kaj ŝi pretigu antaŭ mi la mangajon, por ke mi vidu kaj mi manĝu el ŝiaj manoj. **6** Amnon kuſiĝis, kaj Ŝajnigis sin malsana; kaj venis la reĝo, por vidi lin, kaj Amnon diris al la reĝo: Mi petas, ke venu mia fratino Tamar, kaj ke ŝi pretigu antaŭ miaj okuloj du kuketojn, por ke mi manĝu el ŝiaj manoj. **7** Tiam David sendis al Tamar en la domon, por diri: Iru, mi petas, en la domon de via frato Amnon, kaj pretigu al li mangajon. **8** Kaj Tamar iris en la domon de sia frato Amnon; li kuſis. Kaj ŝi prenis paston, knedis ĝin, preparis antaŭ liaj okuloj, kaj bakis la kuketojn. **9** Kaj ŝi prenis la paton, kaj elskuis antaŭ li; sed li ne volis mangi. Kaj Amnon diris: Forigu de mi ĉiujn. Kaj ĉiuj eliris de li. **10** Tiam Amnon diris al Tamar: Alportu la mangajon en la internan ĉambron, por ke mi manĝu el viaj manoj. Tamar prenis la kuketojn, kiujn ŝi faris,

lia servanto elkondukis ŝin eksteren kaj ŝlosis la pordon post ŝi. **19** Tiam Tamar prenis cindron sur sian kapon, kaj la diverskoloran veston, kiu estis sur ŝi, ŝi disiĝis; kaj ŝi metis sian manon sur sian kapon, kaj iris kaj kriis. **20** Kaj diris al ŝi ŝia frato Abšalom: Ĉu via frato Amnon estis kun vi? nun, mia fratino, silentu; li estas via frato; ne tro afliktigu pro tiu afero. Kaj Tamar restis malĝoja en la domo de sia frato Abšalom. **21** Kiam la reĝo David aŭdis ĉion ĉi tion, li tre koleris. **22** Abšalom parolis kun Amnon nek malbonon nek bonon; ĉar Abšalom malamis Amnonon pro tio, ke li perfortis lian fratinton Tamar. **23** Okazis post du jaroj, ke oni tondis la ŝafojn ĉe Abšalom en Baal-Hacor, kiu estas apud Efraim; kaj Abšalom invititis ĉiujn filojn de la reĝo. **24** Kaj Abšalom venis al la reĝo, kaj diris: Jen oni tondas ĉe via sklavo; mi petas, ke la reĝo kun siaj servantoj venu al via sklavo. **25** Sed la reĝo diris al Abšalom: Ne, mia filo, ni ne iros ĉiuj, por ke ni ne estu ŝarĝo por vi. Tiu insiste lin petis; sed li ne volis iri, li nur benis lin. **26** Tiam Abšalom diris: Se ne, tiam almenaŭ mia frato Amnon iru kun ni. Kaj la reĝo diris al li: Por kio li iru kun vi? **27** Sed Abšalom insiste lin petis; tial li lasis iri kun li Amnonon kaj ĉiujn filojn de la reĝo. **28** Kaj Abšalom ordonis al siaj servantoj jene: Rigardu, mi petas, kiam la koro de Amnon gajiĝos de vino, kaj mi diros al vi, ke vi frapu Amnonon, tiam mortigu lin, ne timu; ĉar ja mi ordonis al vi; estu senhezitaj kaj kuragaj. **29** Kaj la servantoj de Abšalom faris al Amnon, kiel ordonis Abšalom. Tiam leviĝis ĉiuj

filoj de la reĝo, kaj sidiĝis ĉiu sur sia mulo kaj domo de mia patro; sed la reĝo kaj lia trono estas forkuris. **30** Kiam ili estis ankorau sur la vojo, al senkulaj. **10** Kaj la reĝo diris: Alkonduku al mi David venis la famo, ke Abșalom mortigis ĉiujn tiun, kiu parolas kontraŭ vi, kaj li ne plu tuos filojn de la reĝo kaj neniu el ili restis. **31** La reĝo vin. **11** Kaj ŝi diris: La reĝo volu memori pri la leviĝis, kaj disiĝis siajn vestojn, kaj kuŝiĝis sur la Eternulo, lia Dio, por ke la sangovenĝantoj ne faru tero; kaj ĉiuj liaj servantoj staris kun disiĝitaj pli da pereo kaj ne ekstermu mian filon. Li diris: vestoj. **32** Tiam ekiparolis Jonadab, filo de Ŝimea, Mi ĵuras per la Eternulo, ke ne falos eĉ haro de via frato de David, kaj diris: Mia sinjoro ne diru, ke filo sur la teron. **12** Kaj la virino diris: Permesu, ke ĉiuj junuloj filoj de la reĝo estas mortigitaj; ĉar via sklavino diru vorton al mia sinjoro la reĝo. nur Amnon sola mortis; ĉar ĉe Abșalom tio estis Li diris: Parolu. **13** Kaj la virino diris: Kial do vi decidita de post la tago, kiam tui perforis lian tiel pensas pri la popolo de Dio? eldirante tian fratidon Tamar. **33** Kaj nun mia sinjoro la reĝo vorton, la reĝo fariĝas kvazaŭ kulpulo, ke li ne atentu la famon, kiu diras, ke ĉiuj filoj de la revenigas sian elpeliton. **14** Ĉar ni devas morti, kaj reĝo mortis; nur Amnon sola mortis. **34** Dume ni similas al akvo, kiu estas veršata sur la teron Abșalom forkuris. La gardostaranta servanto levis kaj kiun oni ne povas enkolekti; sed Dio ne volas siajn okulojn, kaj ekvidis, ke multe da homoj iras peregi animon; Li pripensas, ke forpušito ne estu de la vojo malantaŭa laŭ la deklivo de la monto. forpušata ankaŭ de Li. **15** Nur nun mi venis, por **35** Kaj Jonadab diris al la reĝo: Jen la filoj de la diri tion al la reĝo, mia sinjoro, ĉar la popolo reĝo venas; kiel via sklavo diris, tiel fariĝis. **36** min timigis; sed via sklavino diris al si: Mi provos Kiam li finis paroli, venis la filo de la reĝo, kaj ili paroli al la reĝo; eble la reĝo plenumos la vorton levis sian vocon kaj ploris; kaj ankaŭ la reĝo kaj de sia sklavino; **16** eble la reĝo aŭskultos, por savi ĉiuj liaj servantoj ploris per tre granda ploro. **37** sian sklavinton el la mano de tiu homo, kiu volas Sed Abșalom forkuris, kaj venis al Talmaj, filo de ekstermi min kaj mian filon kune el la heredajo Amihud, reĝo de Gešur. Kaj David funebris pro de Dio. **17** Kaj via sklavino diris al si: La vorto de sia filo dum la tuttempo. **38** Abșalom forkuris, mia sinjoro la reĝo donos trankvilecon; ĉar kiel kaj iris Gešuron, kaj restis tie dum tri jaroj. **39** angelo de Dio, tiel estas mia sinjoro la reĝo, por Kaj la reĝo David forte sopiris al Abșalom; ĉar li distingi la bonon kaj malbonon; kaj la Eternulo, konsoliĝis pri la morto de Amnon.

14 Joab, filo de Ceruja, rimarkis, ke la koro de la reĝo plifavorigis por Abșalom. **2** Kaj Joab sendis en Tekoan kaj venigis de tie saĝan virinon, kaj diris al ŝi: Ŝajniĝu vin funebranta kaj metu sur vin funebrajn vestojn, kaj ne ŝmiru vin per oleo, kaj estu kiel virino, kiu jam de longe funebras pro mortinto; **3** kaj venu al la reĝo, kaj diru al li jenon; kaj Joab inspiris al ŝi, kion ŝi devas diri. **4** Kaj la virino el Tekoa ekiparolis al la reĝo, kaj jetis sin vizaĝaltere kaj adorklinigis, kaj diris: Helpu min, ho reĝo! **5** Kaj la reĝo diris al ŝi: Kio estas al vi? Kaj ŝi respondis: Ho ve, mi estas vidvino, mia edzo mortis. **6** Sed via sklavino havis du filojn; ili ambaŭ ekkverelis sur la kampo, kaj ĉar estis inter ili neniu savanto, unu frapis la alian kaj mortigis lin. **7** Kaj jen leviĝis kontraŭ vian sklavinton la tutafamilio, dirante: Eldonu la fratmortiginton, por ke ni mortigu lin pro la animo de lia frato, kiu li mortigis, kaj ni ekstermu ankaŭ la heredanton. Tiel ili volas estigi mian karbon, kiu ankorau restis, por ne restigi al mia edzo nomon nek ian restajon sur la tero. **8** Tiam la reĝo diris al la virino: Iru hejmen, kaj mi donos ordonon pri vi. **9** Sed la virino el Tekoa diris al la reĝo: Sur mi, mia sinjoro, ho reĝo, estu la krimo, kaj sur la

lia verto estis en li nenia mallaǔdindajo. **26** Kaj esplorrigardantoj al ĉiu triboj de Izrael kun kiam li tondis sian kapon (li tondadis ĉuijare, ĉar la sekvanta instrukcio: Kiam vi aŭdos la sonon la haroj fariĝadis por li tro pezaj, kaj estis necese de trumpeteto, tiam diru: Abšalom fariĝis reĝo en tondi), la haroj de lia kapo pezis ducent siklojn laŭ Hebron. **11** Kune kun Abšalom iris ducent viroj el la reĝa pesilo. **27** Al Abšalom naskiĝis tri filoj, kaj Jerusalem; ili estis invititaj, kaj iris sen ia kulpa unu filino, kies nomo estis Tamar; **8** ĝi estis virino intenco, nenion sciante. **12** Kaj Abšalom sendis belaspekta. **28** Abšalom restis en Jerusalem du inviti ankaŭ Ĥîtofelon, la Gilanon, la konsiliston jarojn, kaj la vizaĝon de la reĝo li ne vidis. **29** Kaj de David, el lia urbo Gilo, kiam li estis faranta Abšalom sendis al Joab, por sendi lin al la reĝo; la buĉoferojn. Tiam la konspiro plifortigis, kaj sed tiu ne volis veni al li. Li sendis ankoraŭ duan la popolo ĉiam pli kaj pli amase iris al Abšalom. fojon, sed tiu ne volis veni. **30** Tiam li diris al siaj **13** Dume venis rapportanto al David, kaj diris: La servantoj: Rigardu la kampoparton de Joab apud koroj de la Izraelidoj turniĝis al Abšalom. **14** Tiam mia; li havas tie hordeon; iru, kaj forbruligu ĝin David diris al ĉiu siaj servantoj, kiuj estis kun li per fajro. Kaj la servantoj de Abšalom forbruligis en Jerusalem: Leviĝu, kaj ni forkurru, ĉar alie ni ne la kampoparton per fajro. **31** Tiam Joab levigis, povos saviĝi kontraŭ Abšalom; rapidu foriri, por kaj venis al Abšalom en la domon, kaj diris al ke li, rapidinte, ne atingu nin, ne venigu sur nin li: Kial viaj servantoj forbruligis per fajro mian malfelicon, kaj ne pereigu la urbon per glavo. **15** kampoparton? **32** Abšalom respondis al Joab: Jen Kaj la servantoj de la reĝo diris al la reĝo: Kion ajn mi sendis al vi, por diri al vi: Venu ĉi tien, por elektos nia sinjoro la reĝo, ni estas viaj sklavoj. **16** ke mi sendu vin al la reĝo, por demandi, kial Tiam la reĝo kaj lia tuta domo eliris piede, kaj mi venis el Gešur; pli bone estus por mi resti la reĝo restigis la dek kromvirinojn, por gardi la tie. Nun mi volas vidi la vizaĝon de la reĝo; kaj domon. **17** Kaj la reĝo, kun la tuta popolo, kiu se mi havas en mi krimon, li mortigu min. **33** sekvis lin, eliris; kaj ili haltis ĉe malproksima Kaj Joab iris al la reĝo, kaj diris al li tion; kaj ĉi domo. **18** Kaj ĉiu liaj servantoj preteriris preter tiu alvokis Abšalonon, kiu venis al la reĝo, kaj li, kaj ĉiu Keretidoj kaj Peletidoj, kaj ĉiu Gatanoj, adorkliniĝis vizaĝaltere antaŭ la reĝo; kaj la reĝo kesis Abšalomon.

15 Post tio Abšalom havigis al si ĉaron kaj ĉevalojn kaj kvindek virojn, kiuj kuradis antaŭ li. **2** Kaj Abšalom levigadis frue, kaj starigadis ĉe la vojo al la pordego; kaj ĉiun homon, kiu havis plendon kaj iris al la reĝo por juĝo, Abšalom vokis al si, kaj diris al li: El kiu urbo vi estas? Kaj kiam tiu respondis: Via sklavo estas el tiu aŭ tiu tribo de Izrael, **3** Abšalom diris al li: Via afero estas bona kaj justa, sed ne ekzistas por vi aŭskultanto ĉe la reĝo. **4** Kaj plue Abšalom parolis: Ho, kiu farus min juĝisto en la lando, por ke al mi venu ĉiu homo, kiu havas plendon aŭ juĝan aferon, kaj por ke mi faru al li juston! **5** Kaj kiam iu alproksimiĝis, por adorkliniĝi antaŭ li, li etendis sian manon, kaptis lin, kaj kisis lin. **6** Tiel Abšalom agis kun ĉiuj Izraelidoj, kiuj iris por juĝo al la reĝo; kaj Abšalom ŝtele allegis al si la korojn de la Izraelidoj. **7** Atinginte la agon de kvardek jaroj, Abšalom diris al la reĝo: Permesu al mi iri kaj plenumi en Hebron mian sanktan promeson, kiun mi faris al la Eternulo; **8** ĉar sanktan promeson faris via sklavo, kiam mi estis en Gešur en Sirio, nome: Se la Eternulo revenigos min en Jerusalemon, mi faros oferon al la Eternulo. **9** Kaj la reĝo diris al li: Iru en paco. Kaj li levigis, kaj iris Hebronon. **10** Kaj Abšalom sendis

Kaj la servantoj de la reĝo diris al la reĝo: Kion ajn mi sendis al vi, por diri al vi: Venu ĉi tien, por elektos nia sinjoro la reĝo, ni estas viaj sklavoj. **16** ke mi sendu vin al la reĝo, por demandi, kial Tiam la reĝo kaj lia tuta domo eliris piede, kaj mi venis el Gešur; pli bone estus por mi resti la reĝo restigis la dek kromvirinojn, por gardi la tie. Nun mi volas vidi la vizaĝon de la reĝo; kaj domon. **17** Kaj la reĝo, kun la tuta popolo, kiu se mi havas en mi krimon, li mortigu min. **33** sekvis lin, eliris; kaj ili haltis ĉe malproksima Kaj Joab iris al la reĝo, kaj diris al li tion; kaj ĉi domo. **18** Kaj ĉiu liaj servantoj preteriris preter tiu alvokis Abšalonon, kiu venis al la reĝo, kaj li, kaj ĉiu Keretidoj kaj Peletidoj, kaj ĉiu Gatanoj, adorkliniĝis vizaĝaltere antaŭ la reĝo; kaj la reĝo diris al Itaj, la Gatano: Kial vi ankaŭiras kun ni? iru returne kaj restu kun la reĝo, ĉar vi estas fremduto kaj vi estas elshirita el via loko. **20** Hierau vi venis; kaj ĉu mi povas hodiau altrudi al vi la iradon kun ni? mi iras, kien mi povas iri. Iru returne, kaj rekonduku viajn fratojn kun vi; favorkoreco kaj justeco estu al vi. **21** Sed Itaj respondis al la reĝo kaj diris: Mi juras per la Eternulo kaj per mia sinjoro la reĝo: nur en tiu loko, en kiu estos mia sinjoro la reĝo, ĉu por vivo, ĉu por morto, nur tie estos via sklavo. **22** Tiam David diris al Itaj: Venu, kaj preteriru. Kaj preteriris Itaj, la Gatano, kaj ĉiu liaj viroj, kune kun ĉiuj infanoj, kiuj estis kun li. **23** Kaj ĉiu ploris per laŭta voĉo, kaj la tuta popolo preteriris. Kaj la reĝo transiris la torrenton Kidron, kaj la tuta popolo iris antaŭen laŭ la vojo al la dezerto. **24** Aperis ankaŭ Cadok, kune kun ĉiuj Levidoj, kiuj portis la keston de interligo de Dio; kaj ili starigis la keston de Dio; kaj Ebjatar staris pli alte, ĝis preteriris la tuta popolo el la urbo. **25** Kaj la reĝo diris al Cadok: Revenigu la keston de Dio en la urbon. Se mi akiras favoron de la Eternulo, tiam Li revenigos min kaj vidigos al mi ĝin kaj Sian loĝejon; **26** sed se Li diros: Vi ne plaĉas al Mi, tiam mi estas preta; Li faru kun mi, kiel plaĉas al Li. **27** Kaj la reĝo diris al la pastro Cadok: Vi

estas antauvidema; reiru en paco en la urbon, insultante: For, for, sangavidulo, malbonagulo! 8 kaj via filo Āhimaac, kaj Jonatan, filo de Ebjatar, la Eternulo revenigis sur vin la tutan sangon de la ambaŭ viaj filoj, iru kun vi. 28 Vidu, mi restos sur domo de Saul, sur kies loko vi fariĝis reĝo, kaj la la ebenaĵoj de la dezerto, ĝis venos io de vi, por Eternulo transdonis la regnon en la manon de via sciigi al mi. 29 Tiam Cadok kaj Ebjatar reportis la filo Abśalom; tion vi havas pro via malboneco, keston de Dio en Jerusalemon, kaj ili tie restis. ĉar vi estas sangavidulo. 9 Tiam Abiśaj, filo de 30 Kaj David supreniris sur la monto de olivoj, Ceruja, diris al la reĝo: Kial insultu tiu senviva irante kaj plorante; lia kapo estis kovrita, kaj li hundo mian sinjoron, la region? permesu al mi iri iris nudpieda; kaj la tuta popolo, kiu estis kun kaj dehaki lian kapon. 10 Sed la reĝo diris: Kiel tio li, kovris ĉiu sian kapon kaj iris supren, senĉese koncernas min kaj vin, filoj de Ceruja? li insultu; plorante. 31 Kiam oni diris al David, ke Āhitofel ĉar la Eternulo diris al li: Insultu Davidon. Kiu estas inter la konspirantoj kun Abśalom, David povas diri: Kial vi tion faras? 11 Kaj David diris diris: Mi petas Vin, ho Eternulo, malsagigu la al Abiśaj kaj al ĉiuj siaj servantoj: Jen mia filo, konsilon de Āhitofel. 32 David venis sur la supron, kiu eliris el mia interno, atencas mian animon; kie oni adorkliniĝas al Dio; kaj jen renkonte al li tiom pli tion povas fari nun la Benjameno; lasu iras Ħušaj, la Arkano; lia vesto estas disirita, kaj lin, kaj li insultu, ĉar la Eternulo tion ordonis al tero estas sur lia kapo. 33 Kaj David diris al li: Se li. 12 Eble la Eternulo vidos mian mizeron, kaj la vi iros kun mi, vi estos por mi ŝarĝo; 34 sed se vi Eternulo repagos al mi bonon anstataŭ lia hodiaŭa reiros en la urbon, kaj diros al Abśalom: Mi estos insultado. 13 Kaj David kun siaj homoj daŭrigis via sklavo, ho reĝo; kiel mi estis la sklavo de via tuta popolo, kiu estis kun li, venis lacaj kaj ripozis patro delonge, tiel mi de nun estos via sklavo — tie. 15 Dume Abśalom kaj ĉiuj Izraelidoj venis en tiam vi detruos por mi la konsilon de Āhitofel. 35 sur lin, kaj ūtadis sur lin teron. 14 La reĝo kaj la Tie estos kun vi la pastroj Cadok kaj Ebjatar; kaj tuta popolo, kiu estis kun li, venis lacaj kaj ripozis ĉion, kion vi aŭdos en la domo de la reĝo, diru al tie. 16 Dume Abśalom kaj ĉiuj Izraelidoj venis en la pastroj Cadok kaj Ebjatar. 36 Jen tie estas kun ili Jerusalemon, kaj Āhitofel kun li. 16 Kiam Ħušaj, iliaj du filoj, Āhimaac ĉe Cadok, kaj Jonatan ĉe la Arkano, amiko de David, venis al Abśalom, li Ebjatar; per ili vi transsendos al mi ĉion, kion vi aŭdos. 37 Kaj Ħušaj, amiko de David, venis en la urbon. Ankaŭ Abśalom venis Jerusalemon.

16 Kiam David iom malsupreniris de la supro, jen venis al li renkonte Ciba, la servanto de Mefibošet, kun paro da selitaj azenoj, sur kiuj estis ducent panoj kaj cent sekvinberaj kukoj kaj cent sekigitaj fruktoj kaj felsako kun vino. 2 Kaj la reĝo diris al Ciba: Por kio tio estas kun vi? Kaj Ciba respondis: La azenoj estas por la domo de la reĝo, por rajdi sur ili, kaj la pano kaj la fruktoj por la servantoj por manĝi, kaj la vino por trinkri por la laciĝintoj en la dezerto. 3 Kaj la reĝo diris: Kie estas la filo de via sinjoro? Ciba respondis al la reĝo: Li sidas en Jerusalem, ĉar li diras: Nun la domo de Izrael redonos al mi la regnon de mia patro. 4 Tiam la reĝo diris al Ciba: Nun al vi apartenu ĉio, kion havas Mefibošet. Kaj Ciba diris: Mi adorkliniĝas; mi akiru vian favoron, mia sinjoro, ho reĝo. 5 Kiam la reĝo David venis ĝis Bahurim, jen el tie eliras viro el la familio de la domo de Saul; lia nomo estis Ŝimej, filo de Gera; eliranente, li senĉese insultadis. 6 Li jetis ūtonojn sur Davidon kaj sur ĉiujn servantojn de la reĝo David; la tuta popolo kaj ĉiuj fortuloj estis dekstre kaj maldekstre de li. 7 Kaj tiel parolis Ŝimej,

la Eternulo transdonis la regnon en la manon de via sciigi al mi. 7 Kaj Āhitofel diris al Abśalom: Permesu al mi elekti dek du mil virojn, kaj mi levigoj kaj postkuros Davidon en la nokto. 2 Mi atakos lin, kiam li estos laca kaj liaj manoj estos malfortaj; mi teruros lin tiel, ke forkuros la tuta popolo, kiu estas kun li; tiam mi mortigos la region solan. 8

3 Kaj mi revenigos la tutan popolon al vi; kiam de Abśalom venis al la virino en la domon, kaj revenos ĉuij, krom tiu, kiun vi serĉas, tiam al la demandis, kie estas Āhimaac kaj Jonatan, la virino tutu popolo fariĝos paco. **4** Kaj la afero plaĉis respondis al ili: Ili iris trans la akvujon. Kaj ili al Abśalom kaj al ĉuij plejaĝuloj de Izrael. **5** serĉis kaj ne trovis, kaj ili revenis Jerusalemon. Tamen Abśalom diris: Alvoku ankoraŭ Ħušajon, **21** Kiam ili foriris, tiuj eliris el la puto, kaj iris la Arkanon, por ke ni aŭdu ankaŭ tion, kion li kaj raportis al la reĝo David, kaj diris al David: diros. **6** Kiam Ħušaj venis al Abśalom, Abśalom Leviġu, kaj transiru rapide la akvon, ĉar tiel kaj diris al li: Jen kion diris Āhitofel; ĉu ni faru tion, tiel konsilis kontraŭ vi Āhitofel. **22** Tiam leviġis kion li diris? se ne, tiam diru vi. **7** Tiam Ħušaj David, kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, kaj ili diris al Abśalom: Ne bona estas la konsilo, kiun transiris Jordanon antaŭ la materiĝo; kaj restis donis Āhitofel ĉi tiun fojon. **8** Kaj Ħušaj diris plue: neniu, kiu ne estus transirinta Jordanon. **23** Kiam Vi konas vian patron kaj liajn virojn, ke ili estas Āhitofel vidis, ke oni ne plenumis lian konsilon, li fortuloj; krom tio ili estas koleraj, kiel urso, de kiu selis azenon, leviġis kaj iris al sia domo, en sian oni forrabis la infanojn sur la kampo; kaj via patro urbон, faris ordonojn pri sia domo, kaj sufokis sin estas sperta militisto, kaj li ne dormos nokte kun kaj mortis; kaj oni enterigis lin en la tombo de la popolo. **9** Jen nun li kašīgas en ia kaverno aŭ en lia patro. **24** Dume David venis en Maħanaimon, ia alia loko. Se en la komenco iu el la niaj falos, kaj Abśalom transiris Jordanon, li kaj ĉiuji viroj kaj disvastiĝos la famo, ke havis malvenkon la de Izrael kun li. **25** Kaj Amasan Abśalom starigis popolo, kiu sekvas Abśalom, **10** tiam eĉ la plej super la militistaro anstataŭ Joab; Amasa estis kuraġa, kiu havas koron, similan al la koro de filo de viro, kies nomo estis Jitra, el Jizreel, kaj leono, senkuraġiĝos; ĉar la tuta Izrael scias, kiel kiu envenis al Abigail, filino de Naħaš, fratino de fortaj estas via patro, kaj la militistoj, kiuj estas Ceruja, patrino de Joab. **26** Kaj Izrael kaj Abśalom kun li. **11** Tial mi konsilas: kolektu al vi la tutan starigis tendare en la lando Gilead. **27** Kiam David Izraelon, de Dan ĝis Beer-Šeba, tian multegon, venis en Maħanaimon, tiam Šobi, filo de Naħaš, kiel la sablo apud la maro, kaj vi persone iru el Raba de la Amonidoj, kaj Mahir, filo de Amiel, meze de ili. **12** Kaj ni atakos lin, en kiu ajn loko li el Lo-Debar, kaj Barzilaj, la Gileadano, el Roglim, troviĝos, kaj ni surfalos sur lin, kiel falas la roso **28** alportis litojn kaj tapiŝojn kaj argilajn vazojn, sur la teron; kaj el li, kun ĉiuji viroj, kiuj estas kun kaj tritikoj kaj hordeon kaj farunon kaj rostitajn li, ne restos eĉ unu. **13** Kaj se li enfermiĝos en **29** kaj mielon kaj buteron kaj ŝafojn kaj fromaĝojn; urbo, tiam la tuta Izrael ĉirkauĝos tiun urbон per ŝnuroj, kaj trenos ĝin en la riveron, ĝis ne restos ili alportis al David, kaj al la popolo, kiu estis kun tie eĉ ŝtoneto. **14** Tiam diris Abśalom kaj ĉiuji li, por manĝi; ĉar ili diris: La popolo estas malsata Izraelidoj: La konsilo de Ħušaj, la Arkano, estas pli bona, ol la konsilo de Āhitofel. Sed la Eternulo decidis detru la bonan konsilon de Āhitofel, por ke la Eternulo venigu malfeliĉon sur Abśalomon. **15** Kaj Ħušaj diris al la pastroj Cadok kaj Ebjatar: Tiel kaj tiel konsilis Āhitofel al Abśalom kaj al la plejaĝuloj de Izrael, kaj tiel kaj tiel konsilis mi; **16** nun sendu rapide, kaj dirigu al David jenon: Ne pasigu ĉi tiun nokton sur la ebenaĵo de la dezerto, sed transiru, por ke ne pereu la reĝo, kaj la tuta popolo, kiu estas kun li. **17** Jonatan kaj Āhimaac staris apud En-Rogel; servantino iris kaj sciigis al ili, por ke ili iru kaj sciigu al la reĝo David, ĉar ili ne devis sin montri kaj veni en la urbon. **18** Sed ilin ekvidis iu junulo, kaj raportis al Abśalom; dume ili ambaŭ rapide iris, kaj venis en Bahurimon en la domon de unu homo, sur kies korto troviĝis puto, kaj ili malsupreniris tien. **19** Kaj lia edzino prenis kaj sternis kovrotukon super la aperturo de la puto kaj ūtis sur ĝin grion, por ke oni nenion rimarku. **20** Kiam la servantoj

18 David prikalkulis la popolon, kiu estis kun li, kaj starigis super ĝi milestrojn kaj centestrojn. **2** Kaj David metis trionon de la popolo sub la disponon de Joab, kaj trionon sub la disponon de Abišaj, filo de Ceruja kaj frato de Joab, kaj trionon sub la disponon de Itaj, la Gatano. Kaj la reĝo diris al la popolo: Mi ankaŭ iros kun vi. **3** Sed la popolo diris: Ne iru; ĉar se ni eĉ forkuros, ili ne tre atentos nin; eĉ se duono de ni mortos, ili ne tre atentos nin; sed vi estas kiel dek mil el ni; tial estas pli bone, ke vi helpu nin el la urbo. **4** Tiam la reĝo diris al ili: Kion vi deziras, tion mi faros. Kaj la reĝo starigis apud la pordego, kaj la tuta popolo eliris laŭ centoj kaj miloj. **5** Kaj la reĝo ordonis al Joab kaj al Abišaj kaj al Itaj: Estu singardaj kun la junulo Abśalom. Kaj la tuta popolo aŭdis, kiel la reĝo ordonis al ĉiuji estroj koncerne Abśalomon. **6** Kaj la popolo eliris sur la kampon kontraŭ Izraelon, kaj fariĝis batalo en la arbaro de Efraim. **7** Kaj la popolo Izraela estis tie

venkobatita de la servantoj de David, kaj tie estis la Etiopon. **24** David sidis inter la du pordegoj; granda venkobato en tiu tago: falis dudek mil. **8** kaj la gardostaranto iradis sur la tegmento de la La batalo disvastiĝis tie sur la tutan regionon; kaj pordego, super la muro, kaj, levinte siajn okulojn, la arbaro pereigis pli da homoj, ol ekstermis la li ekvidis, ke jen iu viro sola kuras. **25** Kaj la glavo en tiu tago. **9** Kaj Abšalom renkontiĝis kun gardostaranto ekkriis, kaj raportis al la reĝo. Kaj la servantoj de David; Abšalom rajdis sur mulo. la reĝo diris: Se li estas sola, tiam bona sciigo estas Kaj la mulo trafis sub interplektitajn branĉojn en lia bušo. Kaj dum tiu ĉiam pli alproksimiĝadis, de granda kverko, kaj lia kapo alkročiĝis al la **26** la gardostaranto ekvidis, ke ankoraŭ alia viro kverko, kaj li ekpendis inter la ĉielo kaj la tero; kuras; kaj la gardostaranto ekkriis al la pordegisto, kaj la mulo, kiu estis sub li, forkuris. **10** Tion kaj diris: Jen ankoraŭ iu viro sola kuras. Kaj la ekvidis unu homo, kaj sciigis al Joab, kaj diris: reĝo diris: Ankaŭ ĉi tiu havas bonan sciigon. **27** Jen mi vidis Abšalonon, kiu pendas de kverko. La gardostaranto diris: Mi vidas la kuradon de la **11** Kaj Joab diris al la homo, kiu raportis al li: Se unua, ĝi estas kiel la kurado de Ĵirmaac, filo de vi vidis, kial do vi ne batis lin tie sur la teron? Cadok. Kaj la reĝo diris: Li estas bona homo, kun mi donus al vi dek argentajn monerojn kaj unu bona sciigo li venas. **28** Kaj Ĵirmaac ekkriis, kaj zonon. **12** Sed la homo diris al Joab: Se vi donus diris: Paco al la reĝo! Kaj li adorkliniĝis antaŭ la en miajn manojn eĉ mil argentajn monerojn, mi reĝo vizagaltare, kaj diris: Benata estu la Eternulo, ne etendus mian manon kontraŭ la filo de la reĝo; via Dio, kiu transdonis la homojn, kiu ĵelevos sian ĉar antaŭ niaj oreloj la reĝo ordonis al vi kaj al manon kontraŭ mian sinjoron la reĝon. **29** Kaj Abišaj kaj al Itaj, dirante: Gardu al mi la junulon la reĝo diris: Ĉu bone fartas la junulo Abšalom? Abšalom. **13** Kaj se mi farus falsaĵon kontraŭ Ĵirmaac respondis: Mi vidis grandan tumulton, mia animo, nenio kaŝiĝus antaŭ la reĝo, kaj vi kiam Joab sendis la servanton de la reĝo kaj vian starus flanke. **14** Joab diris: Mi ne perdos tempon sklavon, kaj mi ne scias, kio estis. **30** Tiam la reĝo kun vi. Kaj li prenis en sian manon tri lancojn, diris: Deturniĝu, kaj starigu tie. Kaj li deturniĝis, kaj enpikis ilin en la koron de Abšalom, kiam ĉi kaj starigis. **31** Kaj jen venis la Etiopo, kaj la Etiopo tiu ankoraŭ estis vivanta inter la branĉoj de la diris: Bonan sciigon mi alportas al mia sinjoro la kverko. **15** Poste dek junuloj armilportistoj de reĝo; la Eternulo hodiaŭ faris al vi juston kontraŭ Joab ĉirkauis Abšalonon, batis, kaj mortigis lin. ĉiuj, kiuj leviĝis kontraŭ vin. **32** Kaj la reĝo diris al **16** Tiam Joab ekblovis per trumpetoj, kaj la popolo la Etiopo: Ĉu bone fartas la junulo Abšalom? La ĉesis postkuri la Izraelidojn; ĉar Joab haltigis la Etiopo respondis: Kio fariĝis al la junulo, tio fariĝu popolon. **17** Kaj oni prenis Abšalonon kaj jetis al la malamikoj de mia sinjoro la reĝo, kaj al ĉiuj, lin en la arbaro en grandan kavon, kaj oni metis kiuj malbonintence leviĝis kontraŭ vin. **33** Tiam la super li tre grandan amason da ŝtonoj; kaj ĉiuj reĝo malgojiĝis, kaj li foriris en la superpordegan Izraelidoj forkuris ĉi al sia tendo. **18** Sed Abšalom ĉambreton, kaj ekploris. Kaj, irante, li parolis: Mia ankoraŭ dum sia vivo starigis al si monumenton, filo Abšalom, mia filo, mia filo Abšalom! ho, se mi kiu troviĝas en la Valo de la Reĝo; ĉar li diris: mortus anstataŭ vi, Abšalom, mia filo, mia filo! Mi ne havas filon, kiu memorigus pri mia nomo; kaj li nomis la monumenton per sia nomo. Kaj oni nomas ĝin ĝis nun monumento de Abšalom. **19** Ĵirmaac, filo de Cadok, diris: Mi kuros, kaj sciigos al la reĝo, ke la Eternulo faris al li juston kontraŭ liaj malamikoj. **20** Sed Joab diris al li: Ne bona sciiganto vi estos hodiaŭ; vi sciigos en alia tago, kaj hodiaŭ ne sciigu, ĉar mortis la filo de la reĝo. **21** Kaj Joab diris al Etiopo: Iru, diru al la reĝo, kion vi vidis. La Etiopo adorkliniĝis antaŭ Joab kaj ekkuris. **22** Tamen Ĵirmaac, filo de Cadok, parolis plue, kaj diris al Joab: Kio ajan estos, permesu ankaŭ al mi kuri post la Etiopo. Sed Joab diris: Por kio vi kuros, mia filo? venu, la sciigo ne estos agrabla. **23** Kaj li diris: Kio ajan estos, mi kuros. Kaj tiu diris al li: Kuru. Kaj Ĵirmaac ekkuris laŭ la vojo de la ebenaĵo, kaj kurantaŭiĝis antaŭ

19 Oni sciigis al Joab: Jen la reĝo ploras kaj malgojas pri Abšalom. **2** Kaj la triumfo en tiu tago fariĝis funebro por la tuta popolo; ĉar la popolo aŭdis en tiu tago, ke la reĝo malgojas pri sia filo. **3** Kaj la popolo kvazaŭ ŝtelmaniere iris en tiu tago en la urbon, kiel ŝtelmaniere iras homoj hontigitaj per tio, ke ili forkuris el batalo. **4** Kaj la reĝo kovris sian vizagon, kaj la reĝo kriadiĝas: Mia filo Abšalom, Abšalom, mia filo, mia filo! **5** Tiam Joab venis al la reĝo en la domon, kaj diris: Vi malhonoris hodiaŭ la vizagon de ĉiuj viaj servantoj, kiuj savis hodiaŭ vian animon kaj la animon de viaj filoj kaj de viaj filinoj kaj la animon de viaj edzinoj kaj la animon de viaj kromvirinoj; **6** ĉar vi amas viajn malamikojn, kaj malamas viajn amantojn; ĉar vi montris hodiaŭ, ke ne ekzistas

por vi estroj nek sklavoj. Mi kompresas hodiaŭ, la Eternulo? **22** Sed David diris: Kiel tio koncernas ke se Abşalom vivus kaj ni ĉiu hodiaŭ mortus, min kaj vin, filoj de Ceruja, ke vi hodiaŭ malhelpas tio plaĉus al vi. **7** Leviĝu do, eliru kaj parolu ion min? ĉu hodiaŭ oni povas iun mortigi en Izrael? ĉu al la koro de viaj servantoj; ĉar mi juras per la mi ne scias, ke mi nun estas reĝo super Izrael? **23** Eternulo, se vi ne eliros, en ĉi tiu nokto ne restos Kaj la reĝo diris al Ŝimei: Vi ne mortos. Kaj la reĝo eĉ unu homo ĉe vi; kaj tio estos por vi pli malbona, Ŝimei al li. **24** Ankaŭ Mefibošet, ido de Saul, iris ol ĉiu malbonoj, kiuj trafis vin de via juneco renkonte al la reĝo. Li ne ordigis siajn piedojn kaj Ŝimei nun. **8** Tiam la reĝo leviĝis, kaj sidiĝis ĉe la ne ordigis sian barbon kaj ne lavis siajn vestojn, de pordego. Kaj oni sciigis al la tuta popolo, dirante: post la tago, kiam la reĝo foriris, Ŝimei la tago, kiam Jen la reĝo sidas ĉe la pordego. Kaj la tuta popolo li bonfarte revenis. **25** Kiam li venis Jerusalemon venis antaŭ la region. Sed la Izraelidoj forkuris ĉiu renkonte al la reĝo, la reĝo diris al li: Kial vi ne en sian tendon. **9** Kaj la tuta popolo disputadis iris kun mi, Mefibošet? **26** Ĉi tiu respondis: Mia inter si en ĉiu triboj de Izrael, dirante: La reĝo sinjoro, ho reĝo! mia servanto min trompis; ĉar savis nin el la manoj de niaj malamikoj, li savis via sklavo diris: Selu al mi azenon, por ke mi rajdu nin el la manoj de la Filiștoj; kaj nun li forkuris el sur ĝi kaj mi iru kun la reĝo; ĉar via sklavo estas sia lando pro Abşalom! **10** Kaj Abşalom, kiun ni lama. **27** Sed li kalumniis kontraŭ via sklavo al sanktoleis super ni, mortis en la batalo. Kial do vi mia sinjoro la reĝo; tamen vi, mia sinjoro, ho nun hezitas revenigi la region? **11** Dume la reĝo reĝo, estas kiel anĝelo de Dio; agu, kiel plaĉas David sendis al la pastroj Cadok kaj Ebjatar, por al vi. **28** Ĉar la tuta domo de mia patro meritis diri: Parolu kun la plejaĝuloj de Jehuda, kaj diru: morton antaŭ mia sinjoro la reĝo; vi tamen metis Kial vi volas esti la lastaj koncerne la revenigon vian sklavon inter tiujn, kiuj manĝas ĉe via tablo. de la reĝo en lian domon, kiam la paroloj de la Kian justecon mi do ankoraŭ bezonas? kaj kion mi tuta Izrael jam venis al la reĝo en lian domon? havas por plendi al la reĝo? **29** Kaj la reĝo diris al **12** Vi estas miaj fratoj, vi estas mia osto kaj mia li: Kial vi parolas ankoraŭ pri viaj aferoj? mi jam karno; kial do vi devas esti la lastaj ĉe la revenigo diris, ke vi kaj Ciba dividu inter vi la kampojn. **30** de la reĝo? **13** Kaj al Amasa diru: Vi estas ja mia Sed Mefibošet diris al la reĝo: Li prenu eĉ ĉion, osto kaj mia karno; tiel kaj pli punu min Dio, se vi post kiam mia sinjoro la reĝo venis bonfarte en ne estos ĉe mi por ĉiam militestro anstataŭ Joab. sian domon. **31** Ankaŭ Barzilaj, la Gileadano, venis **14** Kaj li inklinigis la koron de ĉiu viroj de Jehuda el Roglim, kaj akompanis la region trans Jordanon, kiel unu viron; kaj ili sendis al la reĝo, kaj diris: por konduki lin transe de Jordan. **32** Barzilaj estis Revenu vi kaj ĉiu viaj servantoj. **15** Kaj la reĝo tre maljuna; li havis la aĝon de okdek jaroj. Li revenis; li venis al Jordan; kaj la viroj de Jehuda donadis mangajon al la reĝo, kiam ĉi tiu estis en venis en Gilgalon, por iri renkonte al la reĝo, por Mañanaim, ĉar li estis homo tre bonstata. **33** Kaj la akompani la region trans Jordanon. **16** Tiam Ŝimei, reĝo diris al Barzilaj: Iru kun mi, kaj mi zorgados filo de Gera, la Benjameno, el Baħurim, rapide pri vi ĉe mi en Jerusalem. **34** Sed Barzilaj diris al iris kun la viroj de Jehuda renkonte al la reĝo la reĝo: Kiel longe mi havas ankoraŭ por vivi, ke David. **17** Kun li estis mil viroj el Benjamen, ankaŭ mi iru kun la reĝo Jerusalemon? **35** Mi havas nun Ciba, servanto de la domo de Saul, kaj liaj dek la aĝon de okdek jaroj; ĉu mi povas distingi inter kvin filoj kaj liaj dudek servantoj kun li; kaj ili bono kaj malbono? ĉu via sklavo sentos la guston transiris Jordanon antaŭ la region. **18** La pramo de tio, kion mi manĝos aŭ kion mi trinkos? ĉu mi transiradis, por transveturi la familion de la povas ankoraŭ kompreni la vocon de kantistoj reĝo, kaj fari tion, kion li deziras; tiam Ŝimei, filo kaj kantistinoj? por kio via sklavo estu ŝargita por de Gera, falis antaŭ la reĝo, kiam ĉi tiu transiris mia sinjoro la reĝo? **36** Iomete iros via sklavo Jordanon. **19** Kaj li diris al la reĝo: Mia sinjoro ne kun la reĝo trans Jordanon; por kio la reĝo volas kalkulu tion al mi kiel krimo, kaj ne rememoru rekompenci min per tia rekompenco? **37** Permesu tion, kion malbonagis via sklavo en tiu tago, kiam al via sklavo, ke mi reiru, kaj ke mi mortu en mia mia sinjoro la reĝo eliris el Jerusalem, kaj la reĝo urbo, ĉe la tombo de mia patro kaj mia patrino. ne metu tion en sian koron. **20** Ĉar via sklavo Sed jen via sklavo Kimham iru kun mia sinjoro la konscias, ke mi pekis; kaj nun mi venis la unua reĝo; kaj faru por li tion, kio plaĉos al vi. **38** Kaj la el la tuta domo de Jozef, por iri renkonte al mia reĝo diris: Kimham iru kun mi, kaj mi faros por sinjoro la reĝo. **21** Tiam ekparolis Abišaj, filo li tion, kio estos agrabla al vi; kaj ĉion, kion vi de Ceruja, kaj diris: Ĉu efektive Ŝimei ne estos deziras de mi, mi faros por vi. **39** La tuta popolo mortigita pro tio, ke li insultis la sanktoleiton de transiris Jordanon, kaj ankaŭ la reĝo transiris.

Kaj la reĝo kisis Barzilajon kaj benis lin, kaj ĉi tiu Joab kaj lia frato Abišaj postkurus Ŝeban, filon de reiris al sia loko. **40** La reĝo transiris en Gilgalon, Bihri. **11** Ĉe la mortigito staris viro el la servantoj kaj Kimham iris kun li; kaj la tuta popolo Juda de Joab, kaj diris: Kiu amas Joabon kaj kiu estas akompanis la reĝon, kaj ankaŭ duono de la popolo por David, tiu sekvu Joabon. **12** Amasa kušís rulita Izraela. **41** Sed jen ĉiuj Izraelidoj venis al la reĝo, en sango meze de la vojo. Kiam tiu viro vidis, ke kaj diris al la reĝo: Kial ŝtelis vin niaj fratoj la ĉiuj haltadis, li fortrenis Amasan de la vojo sur la Judoj, kaj transkondukis trans Jordanon la reĝon kampon kaj ĵetis sur lin veston, ĉar li vidis, ke ĉiuj, kaj lian familion kaj ĉiujn liajn virojn kun li? **42** kiu venis al li, haltis. **13** Kiam li estis forigita for Tiam ĉiuj Judoj respondis al la Izraelidoj: Ĉar la de la vojo, ĉiuj iris post Joab, por postkuri Ŝeban, reĝo estas nia parento; kaj kial tio ĉagrenas vin? filon de Bihri. **14** Ĉi tiu trairis ĉiujn tribojn de ĉu ni ion manĝis de la reĝo, aŭ ĉu li donis al ni Izrael, ĝis Abel kaj Bet-Maaħa, kaj ĉiuj Beridoj; kaj donacojn? **43** Kaj la Izraelidoj respondis al la Judoj oni kolektiĝis, kaj sekvis lin. **15** Kaj ili venis, kaj kaj diris: Dek partojn ni havas en la reĝo; kaj eĉ eksieĝis lin en Abel-Bet-Maaħa, kaj ūtis ĉirkaŭ en David ni havas pli grandan parton ol vi; kial do la urbo remparon, kiu atingis la muron; kaj la vi malſatis nin? ĉu ne ni la unuaj ekparolis pri tuta popolo, kiu estis kun Joab, komencis detrui, revenigo de nia reĝo? Sed la vortoj de la Judoj por faligi la muron. **16** Tiam ekkriis unu saĝa estis pli obstinaj, ol la vortoj de la Izraelidoj. virino el la urbo: Aǔskultu, aǔskultu; diru, mi petas, al Joab, ke li alproksimiĝu ĉi tien, por ke mi parolu kun li. **17** Kiam li alproksimiĝis al ŝi, la virino diris: Ĉu vi estas Joab? Li respondis: Mi. Kaj ŝi diris al li: Aǔskultu la vortojn de via sklavino. Li respondis: Mi aǔskultas. **18** Tiam ŝi diris: En antaŭaj tempoj oni diradis: Demandu la Abelanojn, kaj konforme al tio decidi. **19** Mi estas unu el la pacemaj kaj fidelaj urboj de Izrael; vi volas ruiniĝi urbon kaj patrinon en Izrael; por kio vi volas ekstermi posedajojn de la Eternulo? **20** Tiam Joab respondis kaj diris: Mi tute, tute ne intencas ekstermi kaj ruiniĝi; **21** ne tia estas la afero; sed unu viro de la monto de Efraim — Ŝeba, filo de Bihri, estas lia nomo — levis sian manon kontraŭ la reĝon David; donu lin solan, kaj mi foriros de la urbo. Kaj la virino diris al Joab: Jen lia kapo estos jetita al vi trans la muron. **22** Kaj la virino venis al la tuta popolo kun sia saĝa parolo; kaj ili dehakis la kapon de Ŝeba, filo de Bihri, kaj jetis al Joab. Tiam li ekblovis per trumpeteto, kaj oni foriris de la urbo ĉi al sia tendo; kaj Joab revenis Jerusalemon al la reĝo. **23** Joab estis super la tuta militistaro de Izrael; kaj Benaja, filo de Jehojada, super la Keretidoj kaj la Peletidoj; **24** kaj Adoram super la impostoj; kaj Jehošafat, filo de Ahilud, estis kronikisto; **25** kaj Ŝeva estis skribisto; kaj Cadok kaj Ebjatar estis pastroj; **26** ankaŭ Ira, la Jairano, estis pastro ĉe David.

20 Troviĝis tie viro malbonaga, kies nomo estis Ŝeba, filo de Bihri, Benamenido; li ekblovis per trumpeteto, kaj diris: Ni ne havas parton en David, ni ne havas heredaĵon en la filo de Ješaj: iru, Izraelidoj, ĉi en sian tendon. **2** Kaj ĉiuj Izraelidoj foriris de David, kaj sekvis Ŝeban, filon de Bihri; sed la Judoj restis fidelaj al sia reĝo, de Jordan ĝis Jerusalem. **3** Kiam David venis en sian domon en Jerusalem, la reĝo prenis la dek kromvirinojn, kiujn li restigis, por gardi la domon, kaj metis ilin en gardejon; li donadis al ili vivrimedojn, sed li ne envenadis al ili. Kaj ili restis ŝlositaj ĝis la tago de sia morto, vivante kiel vidvinoj. **4** Kaj la reĝo diris al Amasa: Kunvoku al mi la Judojn por la tria tago, kaj vi ankaŭ venu ĉi tien. **5** Amasa iris, por kunvoki la Judojn; sed li malfruis la templimon, kiu estis destinita al li. **6** Tiam David diris al Abišaj: Nun Ŝeba, filo de Bihri, faros al ni pli da malbono, ol Abśalom; prenu do vi la servantojn de via sinjoro, kaj postkuru lin, por ke li ne trouu fortikigitajn urbojn kaj ne ŝirmu sin kontraŭ niaj okuloj. **7** Kaj eliris post li la viroj de Joab kaj la Keretidoj kaj la Peletidoj kaj ĉiuj fortuloj; kaj ili eliris el Jerusalem, por postkuri Ŝeban, filon de Bihri. **8** Kiam ili estis ĉe la granda ŝtono, kiu troviĝas en Gibeon, Amasa venis antaŭ ilin. Joab havis sur si striktan veston, kaj sur ĝi estis zonita glavo, kiu pendis en la glavingo ĉe lia lumbo kaj facile povis eliri kaj eniri. **9** Kaj Joab diris al Amasa: Kiel vi fartas, mia frato? Kaj per la dekstra mano Joab prenis la barbon de Amasa, por kisi lin. **10** Amasa ne atentis la glavon, kiu estis en la mano de Joab; kaj ĉi tiu frapis lin per ĝi en la ventron tiel, ke liaj internaĵoj elŝutiĝis sur la teron, kaj sen ripetita frapo li mortis. Poste

21 Estis malsato en la tempo de David dum tri jaroj, jaron post jaro. Kaj David faris demandon ĉe la Eternulo; kaj la Eternulo respondis: Tio estas pro Saul kaj pro la sangavida domo, pro tio, ke li mortigis la Gibeonanojn. **2** Tiam la reĝo alvokis la Gibeonanojn, kaj parolis kun ili. (Kaj la Gibeonanoj estis ne el la Izraelidoj, sed el la restaĵoj de la Amoridoj; kaj la Izraelidoj

juris al ili, sed Saul penis ekstermi ilin pro sia por ke ne estingiĝu la lucerno de Izrael. **18** Post fervoro por la Izraelidoj kaj Judoj.) **3** Kaj David tio estis denove milito kontraŭ la Filiștoj en Gob; diris al la Gibeonanoj: Kion mi faru por vi, kaj per tiam Sibhaj, la Hušaido, mortigis Safon, kiu estis kio mi pekliberiĝu, por ke vi benu la heredaĵon el la infanoj de la giganto. **19** Kaj denove estis de la Eternulo? **4** La Gibeonanoj diris al li: Ni milito kontraŭ la Filiștoj en Gob; kaj Elhanan, filo ne postulas argento aŭ oron de Saul kaj de lia de Jaare-Orgim, Bet-Lehemano, mortigis Goljaton, domo; kaj ni ne volas, ke oni iun mortigu en la Gatanon, ĉe kiu la tenilo de lia lanco estis kiel Izrael. Kaj la reĝo diris: Kion vi diros, tion mi faros rultrabo de teksisto. **20** Kaj denove estis milito por vi. **5** Tiam ili diris al la reĝo: Pro tiu homo, kiu en Gat; tie estis viro tre alkreska, kiu havis sur nin pereigis, kaj kiu atencis kontraŭ ni, por nin la manoj kaj sur la piedoj po ses fingoj, sume ekstermi, por ke nenio restu el ni en ĉiuj limoj dudek kvar; li ankaŭ naskiĝis al la giganto. **21** de Izrael, **6** oni donu al ni sep virojn el liaj filoj, Kiam li insultis Izraelon, lin mortigis Jonatan, filo kaj ni pendigu ilin antaŭ la Eternulo en Gibeo de de Ŝimea, frato de David. **22** Tiuj kvar naskiĝis al Saul, la elektito de la Eternulo. Kaj la reĝo diris: la giganto en Gat, kaj ili falis de la mano de David Mi donos. **7** Sed la reĝo indulgis Mefibōšeton, kaj de la mano de liaj servantoj.

filon de Jonatan, filo de Saul, pro la ĵuro antaŭ la Eternulo, kiu ekzistis inter ili, inter David kaj Jonatan, filo de Saul. **8** Kaj la reĝo prenis Armonin kaj Mefibōšeton, la du filojn de Ricpa, filino de Aja, kiujn ŝi naskis al Saul, kaj la kvin filojn de Miħal, filino de Saul, kiujn ŝi naskis al Adriel, filo de Barzilaj, la Mehōlatano. **9** Kaj li transdonis ilin en la manojn de la Gibeonanoj, kaj ĉi tiuj pendigis ilin sur la monto antaŭ la Eternulo. Tiel ili falis sepopre kune; ili estis mortigitaj en la unuaj tagoj de la rikolto, en la komenco de la rikolto de hordeo. **10** Tiam Ricpa, filino de Aja, prenis sakon, kaj etendis ĝin super si ĉe la roko, de la komenco de la rikolto ĝis ekpluvis sur ilin el la ĉielo; kaj ŝi ne permesis, ke la birdoj de la ĉielo ripozu sur ili tage, nek la kampaj bestoj nokte. **11** Oni raportis al David, kion faris Ricpa, filino de Aja kaj kromvirino de Saul. **12** Tiam David iris, kaj prenis la ostojn de Saul kaj la ostojn de lia filo Jonatan de la loĝantoj de Jabeš en Gilead, kiuj forstelis ilin el la strato de Bet-Šan, kie pendigis ilin la Filiștoj en la tago, kiam la Filiștoj venkobatis Saulon sur Gilboa. **13** Kaj li forportis de tie la ostojn de Saul kaj la ostojn de lia filo Jonatan; kaj oni kunigis ilin kun la ostoj de la pendigoj. **14** Kaj oni enterigis la ostojn de Saul kaj de lia filo Jonatan en la tero de Benjamen, en Cela, en la tombo de lia patro Kiš; kaj oni faris ĉion, kion ordonis la reĝo. Post tio Dio repaciĝis kun la tero. **15** Estis denove milito inter la Filiștoj kaj la Izraelidoj. Kaj iris David kune kun siaj servantoj, kaj batalis kontraŭ la Filiștoj. Kaj David laciĝis. **16** Jišbi-benob, el la infanoj de giganto, li, kies lanco havis la pezon de tricent sikloj da kupro, kaj kiu estis zonita per nova glavo, intencis mortigi Davidon. **17** Sed venis kun helpo Abišaj, filo de Ceruja, kaj li frapis la Filișton kaj mortigis lin. Tiam la viroj de David juris al li, dirante: Vi devas ne plu iri kun ni en militon,

22 Kaj David eldiris antaŭ la Eternulo la vortojn de la sekventa kanto, kiam la Eternulo lin savis el la manoj de ĉiuj liaj malamikoj kaj el la mano de Saul. **2** Li diris: La Eternulo estas mia Roko, kaj mia fortikaĵo, kaj mia Savanto. **3** Dion, mian Rokon, mi fidas; Mia ŝildo, kaj la korno de mia savo, mia fortigo, kaj mia rifugejo; Mia Savanto, kiu helpas min kontraŭ maljusteco. **4** Mi vokas al la Eternulo, la glorinda; Kaj mi saviĝas de miaj malamikoj. **5** Ĉar ĉirkauis min la ondoj de la morto, Torontoj pereigaj min teruris; **6** La ŝnuroj de Ŝeol min ĉirkauis; La retoj de la morto min atingis. (**Sheol h7585**) **7** En mia premiteco mi vokis la Eternulon, Kaj al mia Dio mi vokis; Kaj el Sia templo Li aŭdis mian vocon, Kaj mia krio atingis Liajn orelojn. **8** Ektremis kaj ekskuiĝis la tero, La fundamentoj de la ĉielo ekmoviĝis Kaj ekshanceliĝis, ĉar Li koleris. **9** Leviĝis fumo el Lia nazo, Kaj ekstermantanta fajro el Lia bušo; Karboj ekflamis de ĝi. **10** Li klinis la ĉielon kaj iris malsupren, Kaj densa mallumo estis sub Liaj piedoj. **11** Kaj Li ekrajdis sur kerubo kaj ekflugis, Kaj Li portiĝis sur la flugiloj de la vento. **12** Li ĉirkauigis Sin per mallumo kiel per tendo, Per densaj nuboj, plenaj de akvo. **13** De la brilo antaŭ Li Ekbrulis karboj per fajro. **14** El la ĉielo ektondris la Eternulo, Kaj la Plejaltulo aŭdigis Sian vocon. **15** Li jetis sagojn, kaj dispelis ilin; fulmon, kaj konfuzis ilin. **16** Kaj malkovriĝis la kušujoj de la maro, Nudiĝis la fundamentoj de la universo, De la minaca voço de la Eternulo, De la kolera spirado de Lia nazo. **17** Li etendas el supre la brakon, kaj prenas min; Li eltriras min el grandaj akvoj; **18** Li savas min de mia potenza malamiko, De miaj malamantoj, ĉar ili estas pli fortaj ol mi. **19** Ili atingis min en la tago de mia malfeliĉo; Sed la Eternulo fariĝis mia subteno. **20**

Kaj Li elkondukis min en vastan lokon; Li liberigis rekompencaj min laŭ mia justeco; Laŭ la pureco de miaj manoj Li repagas al mi. **21** Ĉar Eternulo tenis je la vojoj de la Eternulo, Kaj mi ne faris malbonon antaŭ mia Dio. **22** Ĉar ĉiu Liaj legoj estis antaŭ mi, Kaj Liajn ordonojn mi ne forigis de mi. **24** Mi estis senkulpa antaŭ Li, Kaj mi gards min, ke mi ne peku. **25** Kaj la Eternulo rekompencaj min laŭ mia justeco, Laŭ mia pureco antaŭ Liaj okuloj. **26** Kun favorkorulo Vi estas favorkora, Kun piulo Vi estas pia; **27** Kun purulo Vi agas laŭ lia pureco, Kaj kun maliculo laŭ lia maliceo. **28** Popolon humilan Vi helpas; Kaj per Viaj okuloj Vi malaltigas la fierulojn. **29** Ĉar Vi estas mia lumilo, ho Eternulo; La Eternulo lumigas mian mallumon. **30** Ĉar kun Vi mi forkurigas militistarom; Kun mia Dio mi transsaltas muron. **31** La vojo de Dio estas perfekta; La parolo de la Eternulo estas tute pura; Li estas ŝildo por ĉiu, kiu Lin fidas. **32** Ĉar kiu estas Dio, krom la Eternulo? Kaj kiu estas Roko, krom nia Dio? **33** Dio fortikigas min per forto; Kaj Li perfektigas mian vojon. **34** Li similigas miajn piedojn al cervaj, Kaj starigas min sur miaj altaĵoj. **35** Li instruas mian manon militi, Kaj miajn brakojn streĉi kupran pafarkon. **36** Vi donis al mi la ŝildon de Via savo; Kaj Via favoro min grandigas. **37** Vi larĝigas mian pašon sub mi, Por ke ne ŝanceligu miaj piedoj. **38** Mi persekutas miajn malamikojn, kaj ekstermas ilin; Kaj mi ne revenas, ĝis mi ilin pereigas. **39** Mi pereigas kaj frakasas ilin, ke ili ne povas plu levigi; Ili falas sub miajn piedojn. **40** Vi ĉirkauzonas min per forto por la milito; Miajn atakintojn Vi jetas sub min. **41** Vi forkurigas de mi miajn malamikojn, Kaj miajn malamantojn mi ekstermas. **42** Ili rigardas ĉirkauen, sed ne venas helpanto; Al la Eternulo, sed Li ne respondas al ili. **43** Mi disfrotas ilin simile al polvo de la tero; Kiel stratan koton mi ilin disbatas kaj disprenas. **44** Vi savas min de la ribeloj de mia popolo; Vi gardas min, ke mi estu ĉefo super la nacioj; Popolo, kiun mi ne konas, servas min. **45** Algentuloj respektigas min; Ili obeas min per atentaj oreloj. **46** Algentuloj senfortigas, Kaj kuras terurite el siaj fortikajoj. **47** Vivas la Eternulo; kaj benata estu mia Roko; Alte glorata estu mia Dio, la Roko de mia savo: **48** Tiu Dio, kiu donas al mi venĝon Kaj submetas al mi popolojn; **49** Kiu forkondukas min de miaj malamikoj, Altigas min super miaj atakintoj, Kaj savas min de perfotulo. **50** Tial mi gloras Vin, ho Eternulo, inter la popoloj, Kaj pri Via nomo mi kantas. **51** Li donas grandan helpon al Sia reĝo,

Kaj faras favorojn al Sia sanktoleito, Al David kaj al lia idaro, por eterne.

23 Jen estas la lastaj vortoj de David: Parolas David, filo de Jišaj, Kaj parolas la viro, kiu estas alte levita, La sanktoleito de la Dio de Jakob, Kantverkisto en Israel: **2** La spirito de la Eternulo parolas per mi, Kaj Lia vorto estas sur mia lango. **3** La Dio de Izrael parolis, Al mi diris la Roko de Izrael: Justulo regas super homoj, Li regas en timo antaŭ Dio. **4** Kaj li estas kiel la lumo de mateno, Kiam leviĝas la suno, De mateno sennuba, Kiam post la pluovo Elkreskas la verdajo el la tero. **5** Ĉu ne tiel estas mia domo ĉe la Eternulo? Ĉar Li faris kun mi eternan interligon, Kiu estas bone aranĝita en ĉio, kaj observata; Ĉar mia tuta savo, kaj ĉio, kion mi deziras, bone prosperas. **6** La malbonaguloj ĉiu estas kiel dornoj forjetitaj, Kiujn oni ne povas preni per la mano; **7** Sed se iu volas ektuŝi ilin, Tiuj devas armi sin per fero aŭ per stango de lanco; Kaj per fajro ili estos forbruligitaj sur sia loko. **8** Jen estas la nomoj de la herooj, kiuj estis ĉe David: sidanta en la konsilantaro de la saĝuloj, estro de trio, estis Adino, la Ecnido, kiu mortigis okcent malamikojn per unu fojo. **9** Post li estis Eleazar, filo de Dodo, filo de Ahôhido, en la nombro de la tri herooj ĉe David. Kiam ili mokis la Filiștojn kaj kolektiĝis tie por batalo kaj la Izraelidoj eliris, **10** tiam li Leviĝis kaj frapis la Filiștojn, ĝis lia mano lacigis kaj alrigidiĝis al la glavo; kaj la Eternulo donis grandan helpon en tiu tago, kaj la popolo returniĝis post li nur por rabakiri. **11** Post li estis Ŝama, filo de Age, la Hararano. Kiam la Filiștoj kolektiĝis amase en loko, kie estis kampoparto plena de lentoj, kaj la popolo forkuris de la Filiștoj, **12** tiam li starigis en la mezo de la kampoparto, kaj savis ĝin kaj venkobatis la Filiștojn; kaj la Eternulo donis grandan helpon. **13** Kaj iris tri el la tridek ĉefoj, kaj venis dum la rikoltado al David en la kavernon Adulam; kaj la amaso de la Filiștoj staris tendare en la valo Refaim. **14** David tiam estis en fortikaĵo, kaj la garnizono de la Filiștoj estis tiam en Bet-Lehem. **15** Kaj David esprimis deziron kaj diris: Kiu trinkigas al mi akvon el la puto Bet-Lehem, kiu estas apud la pordego? **16** Tiam tiuj tri herooj trarompe penetris en la tendaron de la Filiștoj, cerpis akvon el la puto Bet-Lehem, kiu estis apud la pordego, prenis kaj alportis al David. Sed li ne volis trinki ĝin; li elverŝis ĝin al la Eternulo, **17** kaj diris: Gardu min, ho Eternulo, ke mi ne faru tion; ĉu mi trinku la sangon de la viroj, kiu riskis sian vivon? Kaj li ne volis trinki ĝin. Tion faris la tri herooj. **18** Abišaj, frato de Joab, filo de Ceruja, estis

estro de tiuj tri; li mortigis per sia lanco tricent urbojn de la Ĥividoj kaj Kanaanidoj, kaj eliris en homojn, kaj li havis gloran nomon inter la tri. **19** la sudon de Judujo al Beer-Ŝeba. **8** Ili trapasis De la tri li estis honorata kaj estis ilia estro; sed en la tutan landon, kaj venis Jerusalemon post naŭ la trion li ne eniris. **20** Benaja, filo de Jehojada, filo monatoj kaj dudek tagoj. **9** Kaj Joab transdonis al de militisto multe aginta, el Kabceel: li mortigis la reĝo la rezulton de la kalkulado de la popolo; la du fortulojn de Moab; li ankaŭ malsupreniris, kaj montriĝis, ke da Izraelidoj estas okcent mil kaj mortigis leonon en kavo en neĝa tago. **21** Li viro militkapablaj, povantaj eltiri glavon, kaj da ankaŭ mortigis Egipton, viron dignaspektan; en la Jehudaidoj kvintcent mil viroj. **10** Kaj ekbatis la mano de la Egipto estis lanco; sed li aliris al li kun koro de David, post kiam li kalkulis la popolon. bastono, elsiiris la lancon el la mano de la Egipto, Kaj David diris al la Eternulo: Mi forte pekis per kaj mortigis lin per lia propra lanco. **22** Tion faris tio, kion mi faris; kaj nun, ho Eternulo, pardonu Benaja, filo de Jehojada. Kaj li havis gloran nomon do la malbonagon de Via sklavo; ĉar mi agis tre inter la tri herooj. **23** Inter la tridek li estis plej malsage. **11** David levigis matene, kaj la Eternulo honorata, sed en la trion li ne eniris. Kaj David parolis al la profeto Gad, la viziisto de David, faris lin lia korporogardistestro. **24** Asahel, frato de dirante: **12** Iru kaj diru al David: Tiele diris la Joab, estis inter la tridek; Elhanan, filo de Dodo, el Eternulo: Tri punojn Mi proponas al vi; elektu Bet-Lehem, **25** Ŝama el Ĥarod, Elika el Ĥarod, **26** al vi unu el ili, ke Mi ĝin faru al vi. **13** Kaj Gad Ĥelec, la Paltido, Ira, filo de Ikeš, la Tekoano, **27** venis al David kaj sciigis al li, kaj diris al li: Ĉu Abiezer la Anatotano, Mebunaj, la Ĥušaido, **28** venu al vi sepjara malsato en via lando? aŭ dum Calmon, la Ĵahoĥido, Maharaj, la Netofaano, **29** tri monatoj vi forkuradu de viaj malamikoj kaj Ĥeleg, filo de Baana, la Netofaano, Itaj, filo de ili persekutu vin? aŭ estu tritaga pesto en via Ribaj, el Gibeo de la Benjamenoj, **30** Benaja, la lando? pripensu do kaj decidu, kion mi respondu Piratonano, Hidaj el Nâhale-Gaaš, **31** Abi-Albon, la al mia Sendinto. **14** Tiam David diris al Gad: Estas Arbatano, Azmavet, la Baħurimano, **32** Eljaħba, la al mi tre malfacile; sed ni falu en la manon de la Ŝaalbonano, Jonatan el la filoj de Jašen, **33** Ŝama, Eternulo, ĉar granda estas Lia kompatemeco; nur la Hararano, Ĵiām, filo de Ŝarar, la Hararano, **34** mi ne falu en manon homan. **15** Kaj la Eternulo Elifelet, filo de Ĵasbjaj, la Maăhatano, Eliam, filo venigis peston sur Izraelon, de tiu mateno ĝis la de Ĵhitofel, la Giliano, **35** Ĥecraj, la Karmelano, difinita tempo; kaj mortis el la popolo de Dan Paaraj, la Arbaro, **36** Jigal, filo de Natan, el Coba, ĝis Beer-Ŝeba sepdek mil homoj. **16** Kaj la anĝelo Bani, la Gadido, **37** Celek, la Amonido, Naħaraj, la etendis sian manon kontraŭ Jerusalemon, por Beerotano, armilportisto de Joab, filo de Ceruja, pereigi ĝin; sed la Eternulo bedaŭris la malbonon, **38** Ira, la Jetrido, Gareb, la Jetrido, **39** Urija, la kaj diris al la anĝelo, kiu ekstermis la popolon: Sufice! nun haltigu vian manon! La anĝelo de la Hetido. La nombro de ĉiuj estas tridek sep.

24 La kolero de la Eternulo denove ekflamis kontraŭ la Izraelidoj, kaj Li incitis Davidon kontraŭ ili, dirante: Iru, kalkulu Izraelon kaj Jehudan. **2** Kaj la reĝo diris al Joab, la militestro, kiu estis ĉe li: Iru, mi petas, tra ĉiuj triboj de Israel, de Dan ĝis Beer-Ŝeba, kaj kalkulu la popolon, por ke mi sciu la nombron de la popolo. **3** Tiam Joab diris al la reĝo: La Eternulo, via Dio, plimultigu la popolon centoble kompare kun tio, kio estas nun, kaj la okuloj de mia sinjoro tion vidu; sed por kio mia sinjoro la reĝo deziras tiun aferon? **4** Sed la vorto de la reĝo superfortis Joabon kaj la militestrojn; tial Joab kaj la militestroj foriris de la reĝo, por kalkuli la popolon Izraelan. **5** Ili transiris Jordanon, kaj starigis siajn tendojn en Aroer, dekstre de la urbo, kiu estas meze de la valo Gad, antaŭ Jazer; **6** kaj ili venis en Gileadon kaj en la landon Taħtīm-ħodši; poste ili venis en Dan-Jaanon kaj en la ĉirkauĵon de Cidon. **7** Ili venis al la fortikaĵo de Tiro, kaj en ĉiuj

urboj de la Ĥividoj kaj Kanaanidoj, kaj eliris en la tutan landon, kaj venis Jerusalemon post naŭ monatoj kaj dudek tagoj. **9** Kaj Joab transdonis al de militisto multe aginta, el Kabceel: li mortigis la reĝo la rezulton de la kalkulado de la popolo; la du fortulojn de Moab; li ankaŭ malsupreniris, kaj montriĝis, ke da Izraelidoj estas okcent mil kaj mortigis leonon en kavo en neĝa tago. **21** Li viro militkapablaj, povantaj eltiri glavon, kaj da ankaŭ mortigis Egipton, viron dignaspektan; en la Jehudaidoj kvintcent mil viroj. **10** Kaj ekbatis la mano de la Egipto estis lanco; sed li aliris al li kun koro de David, post kiam li kalkulis la popolon. bastono, elsiiris la lancon el la mano de la Egipto, Kaj David diris al la Eternulo: Mi forte pekis per kaj mortigis lin per lia propra lanco. **22** Tion faris tio, kion mi faris; kaj nun, ho Eternulo, pardonu Benaja, filo de Jehojada. Kaj li havis gloran nomon do la malbonagon de Via sklavo; ĉar mi agis tre inter la tri herooj. **23** Inter la tridek li estis plej malsage. **11** David levigis matene, kaj la Eternulo honorata, sed en la trion li ne eniris. Kaj David parolis al la profeto Gad, la viziisto de David, faris lin lia korporogardistestro. **24** Asahel, frato de dirante: **12** Iru kaj diru al David: Tiele diris la Joab, estis inter la tridek; Elhanan, filo de Dodo, el Eternulo: Tri punojn Mi proponas al vi; elektu Bet-Lehem, **25** Ŝama el Ĥarod, Elika el Ĥarod, **26** al vi unu el ili, ke Mi ĝin faru al vi. **13** Kaj Gad Ĥelec, la Paltido, Ira, filo de Ikeš, la Tekoano, **27** venis al David kaj sciigis al li, kaj diris al li: Ĉu Abiezer la Anatotano, Mebunaj, la Ĥušaido, **28** venu al vi sepjara malsato en via lando? aŭ dum Calmon, la Ĵahoĥido, Maharaj, la Netofaano, **29** tri monatoj vi forkuradu de viaj malamikoj kaj Ĥeleg, filo de Baana, la Netofaano, Itaj, filo de ili persekutu vin? aŭ estu tritaga pesto en via Ribaj, el Gibeo de la Benjamenoj, **30** Benaja, la lando? pripensu do kaj decidu, kion mi respondu Piratonano, Hidaj el Nâhale-Gaaš, **31** Abi-Albon, la al mia Sendinto. **14** Tiam David diris al Gad: Estas Arbatano, Azmavet, la Baħurimano, **32** Eljaħba, la al mi tre malfacile; sed ni falu en la manon de la Ŝaalbonano, Jonatan el la filoj de Jašen, **33** Ŝama, Eternulo, ĉar granda estas Lia kompatemeco; nur la Hararano, Ĵiām, filo de Ŝarar, la Hararano, **34** mi ne falu en manon homan. **15** Kaj la Eternulo Elifelet, filo de Ĵasbjaj, la Maăhatano, Eliam, filo venigis peston sur Izraelon, de tiu mateno ĝis la de Ĵhitofel, la Giliano, **35** Ĥecraj, la Karmelano, difinita tempo; kaj mortis el la popolo de Dan Paaraj, la Arbaro, **36** Jigal, filo de Natan, el Coba, ĝis Beer-Ŝeba sepdek mil homoj. **16** Kaj la anĝelo Bani, la Gadido, **37** Celek, la Amonido, Naħaraj, la etendis sian manon kontraŭ Jerusalemon, por Beerotano, armilportisto de Joab, filo de Ceruja, pereigi ĝin; sed la Eternulo bedaŭris la malbonon, **38** Ira, la Jetrido, Gareb, la Jetrido, **39** Urija, la kaj diris al la anĝelo, kiu ekstermis la popolon: Sufice! nun haltigu vian manon! La anĝelo de la Hetido. La nombro de ĉiuj estas tridek sep.

Aravna al la reĝo. Kaj Aravna diris al la reĝo:
La Eternulo, via Dio, favoru vin. **24** Tamen la
reĝo diris al Aravna: Ne; mi volas aĉeti de vi
pro difinita prezo; mi ne alportos al la Eternulo,
mia Dio, bruloferojn senpagajn. Kaj David aĉetis
la drašejon kaj la bovojn pro kvindek sikloj da
arĝento. **25** Kaj David konstruis tie altaron al la
Eternulo, kaj alportis bruloferojn kaj pacoferojn.
Kaj la Eternulo repaciĝis kun la lando; kaj ĉesiĝis
la pesto inter la Izraelidoj.

1 Reĝoj

1 La reĝo David maljuniĝis kaj atingis profundan ağon; kaj oni kovris lin bone per vestoj, sed li ne povis varmiĝi. **2** Tiam diris al li liaj servantoj: Oni elserĉu por nia sinjoro la reĝo junulinon virgulinon, kaj ŝi staru antaŭ la reĝo kaj flegu lin kaj dormu ĉe lia brusto, kaj tiam al nia sinjoro la reĝo fariĝos varme. **3** Kaj oni serĉis belan junulinon en la tutu regiono de Izrael, kaj oni trovis la Ŝunemaninon Abišag kaj venigis ŝin al la reĝo. **4** La junulino estis tre bela; kaj ŝi fariĝis flegantino de la reĝo kaj servis al li; sed la reĝo ne ekkonis ŝin. **5** Dume Adonija, filo de Hāgit, fieriĝis, kaj diris: Mi fariĝos reĝo. Kaj li havigis al si ĉarojn kaj rajdistojn kaj kvindek homojn por kuradi antaŭ li. **6** Kaj lia patro neniam afliktis lin per demando: Kial vi tion faras? Krom tio li estis tre belaspekta, kaj li estis naskita post Abšalom. **7** Kaj li interkonsentis kun Joab, filo de Ceruja, kaj kun la pastro Ebjatar, kaj ili helpadis Adonijan. **8** Sed la pastro Cadok, kaj Benaja, filo de Jehojada, kaj la profeto Natan kaj Ŝimej kaj Rei kaj la fortuloj de David ne estis kun Adonija. **9** Adonija buĉis ŝafojn kaj bovojn kaj grasigitajn brutojn ĉe la ŝtono Zōhelet, kiu kuſas apud En-Rogel; kaj li invititis ĉiujn siajn fratojn, la filojn de la reĝo, kaj ĉiujn Jehudaanojn, kiuj servis al la reĝo. **10** Sed la profeton Natan kaj Benajan kaj la fortulojn kaj sian fraton Salomono li ne invititis. **11** Kaj Natan diris al Bat-Šeba, patrino de Salomono, jene: Ĉu vi ne aŭdis, ke Adonija, filo de Hāgit, fieriĝis reĝo, kaj nia sinjoro David tion ne scias? **12** Venu do, mi donos al vi konsilon, por ke vi savu vian animon kaj la animon de via filo Salomono. **13** Iru kaj venu al la reĝo David, kaj diru al li: Mia sinjoro, ho reĝo, vi juris ja al via servantino, dirante: Via filo Salomono reĝos post mi, kaj li sidos sur mia trono; kial do Adonija fieriĝis reĝo? **14** Dum vi ankoraŭ estos parolanta tie kun la reĝo, mi venos post vi kaj kompletigos viajn vortojn. **15** Kaj Bat-Šeba venis al la reĝo en la ĉambrown; la reĝo estis tre maljuna, kaj la Ŝunemanino Abišag servis al la reĝo; kaj la reĝo diris: Kio estas al vi? **17** Kaj ŝi diris al li: Mia sinjoro, vi juris al via servantino per la Eternulo, via Dio: Via filo Salomono reĝos post mi, kaj li sidos sur mia trono. **18** Sed nun Jen Adonija fieriĝis reĝo; kaj vi, mia sinjoro, ho reĝo, tion ne scias. **19** Li buĉis multe da bovoj kaj grasigitajn brutojn kaj ŝafojn, kaj invititis ĉiujn filojn de la reĝo kaj la pastron Ebjatar kaj la militestron Joab, sed vian servanton Salomono li ne invititis.

20 Sed vi, mia sinjoro, ho reĝo — la okuloj de ĉiuj Izraelidoj estas turnitaj al vi, por ke vi diru al ili, kiu sidos sur la trono de mia sinjoro la reĝo post li. **21** Kiam mia sinjoro la reĝo kuſiĝos kun siaj patroj, tiam mi kaj mia filo Salomono estos proklamitaj kulpuloj. **22** Dum ŝi ankoraŭ estas parolanta kun la reĝo, venis la profeto Natan. **23** Kaj oni raportis al la reĝo: Jen estas la profeto Natan; kaj ĉi tiu venis antaŭ la reĝon kaj adorkliniĝis antaŭ la reĝo vizagalte. **24** Kaj Natan diris: Mia sinjoro, ho reĝo! ĉu vi diris: Adonija fariĝos reĝo post mi, kaj li sidos sur mia trono? **25** Ĉar li iris hodiaŭ kaj buĉis multe da bovoj kaj grasigitajn brutojn kaj ŝafojn, kaj invititis ĉiujn filojn de la reĝo kaj la militestron kaj la pastron Ebjatar; kaj jen ili manĝas kaj trinkas antaŭ li, kaj proklamas: Vivu la reĝo Adonija! **26** Sed min, vian servanton, kaj la pastron Cadok, kaj Benajan, filon de Jehojada, kaj vian servanton Salomono li ne invititis. **27** Ĉu laŭ ordono de mia sinjoro la reĝo tio fieriĝis, kaj vi ne sciigis al via servanto, kiu sidos sur la trono de mia sinjoro la reĝo post li? **28** Tiam la reĝo David respondis kaj diris: Voku al mi Bat-Šeban. Kaj ŝi venis antaŭ la reĝon kaj starigis antaŭ la reĝo. **29** Kaj la reĝo juris kaj diris: Kiel vivas la Eternulo, kiu liberigis mian animon el ĉiuj malfeliĉoj, **30** kiel mi juris al vi per la Eternulo, Dio de Izrael, dirante: Via filo Salomono reĝos post mi kaj li sidos sur mia trono anstataŭ mi — tiel mi faros hodiaŭ. **31** Tiam Bat-Šeba salutis vizagalte kaj adorkliniĝis antaŭ la reĝo, kaj diris: Vivu mia sinjoro la reĝo David eterne! **32** Kaj la reĝo David diris: Voku al mi la pastron Cadok kaj la profeton Natan, kaj Benajan, filon de Jehojada. Kaj ili venis antaŭ la reĝon. **33** Kaj la reĝo diris al ili: Prenu kun vi la servantojn de via sinjoro, kaj rajdigu mian filon Salomono sur mia mulo kaj venigu lin en Gihonon. **34** Kaj tie la pastro Cadok kaj la profeto Natan lin sanktoleu reĝo super Izrael; kaj blovu per trumpetoj, kaj proklamu: Vivu la reĝo Salomono! **35** Poste revenu, sekvante lin, kaj li venu kaj sidiĝu sur mia trono; kaj li reĝos anstataŭ mi, al li mi ordonas esti estro de Izrael kaj Jehuda. **36** Tiam respondis Benaja, filo de Jehojada, al la reĝo, kaj diris: Amen! tiel diru la Eternulo, Dio de mia sinjoro la reĝo. **37** Kiel la Eternulo estis kun mia sinjoro la reĝo, tiel Li estu kun Salomono, kaj Li faru lian tronon pli granda, ol la trono de mia sinjoro, la reĝo David. **38** Kaj iris la pastro Cadok kaj la profeto Natan, kaj Benaja, filo de Jehojada, kaj la Keretidoj kaj la Peletidoj, kaj ili rajdigis Salomonon sur la mulo de la reĝo David kaj kondukis lin en Gihonon. **39**

Kaj la pastro Cadok prenis la kornon kun oleo el tabernaklo kaj sanktoleis Salomonon; kaj oni ekblouis per trumpeto, kaj la tuta popolo diris: Vivu la reĝo Salomo! **40** Kaj la tuta popolo ekiris post li, kaj la popolo muzikis per flutoj kaj estis tre gaja, tiel ke la tero resonis de iliaj krioj. **41** Tion aŭdis Adonija, kaj ĉiu invititoj, kiuj estis kun li; ili jam finis la manĝadon; kaj aŭdis Joab la sonardon de la trumpeto, kaj li diris: Kion signifas la tumulta bru de la urbo? **42** Kiam li estis ankoraŭ parolanta, jen venis Jonatan, filo de la pastro Ebjatar. Kaj Adonija diris: Eniru, ĉar vi estas brava homo kaj vi sciigas bonon. **43** Kaj Jonatan respondis kaj diris al Adonija: Jes, nia sinjoro la reĝo David faris Salomonon reĝo; **44** kaj la reĝo sendis kun li la pastron Cadok kaj la profeton Natan, kaj Benajan, filon de Jehojada, kaj la Keretidojn kaj la Peletidojn, kaj ili rajdigis lin sur la mulo de la reĝo; **45** kaj la pastro Cadok kaj la profeto Natan sanktoleis lin reĝo en Gihon, kaj ili revenis de tie gajaj, kaj la urbo tumultiĝis; jam sidiĝis sur la reĝa trono. **47** Kaj jam venis la servantoj de la reĝo, por gratuli nian sinjoron, la reĝon David, dirante: Via Dio faru la nomon de Salomono pli fama, ol via nomo, kaj Li faru lian tronon pri granda, ol via trono; kaj la reĝo adorkliniĝis sur la kušejo. **48** Kaj ankaŭ tiele diris la reĝo: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu donis hodiaŭ sidanton sur mia trono, kaj miaj okuloj vidas. **49** Kaj ektimis kaj leviĝis ĉiu invititoj de Adonija, kaj foriris ĉiu sian vojon. **50** Sed Adonija timis Salomonon, kaj li leviĝis kaj iris kaj ekkaptis la kornojn de la altaro. **51** Kun paco. **14** Kaj li diris: Mi havas aferon al vi. Kaj oni raportis al Salomono jene: Jen Adonija ŝi respondis: Parolu. **15** Kaj li diris: Vi sciias, ke timas la reĝon Salomono, kaj li tenas la kornojn de la altaro, dirante: La reĝo Salomono ĵuru al mi hodiaŭ, ke li ne mortigos sian servanton per glavo. **52** Kaj Salomono diris: Se li estos homo brava, tiam eĉ unu el liaj haroj ne falos teren; sed se en li troviĝos malbono, tiam li mortos. **53** Parolu. **17** Kaj li diris: Diru, mi petas, al la reĝo Kaj la reĝo Salomono sendis forprenigi lin de la altaro, kaj li venis kaj adorkliniĝis antaŭ la reĝo Salomono; kaj Salomono diris al li: Iru en vian domon.

2 Kiam por David alproksimiĝis la tempo por morti, li testamentis al sia filo Salomono jene: **2** Mi foriras la vojon de la tuta mondo; sed vi tenu vin forte kaj estu viro. **3** Kaj observu la ordonojn de la Eternulo, via Dio, irante laŭ Liaj vojoj, plenumante Liajn leĝojn, ordonojn, decidojn, kaj regulojn, kiel estas skribite en la instruo de Moseo, por ke vi estu saĝa en ĉio, kion vi faros, kaj kien Sian vorton, kiun Li diris pri mi, parolante: Se en vero per sia tuta koro kaj per sia tuta animo, tiam ne mankos ĉe vi viro sur la trono de Izrael. **5** Ankaŭ vi scias, kion faris al mi Joab, filo de Ceruja, kion li faris al la du militestroj de Izrael, al Abner, filo de Ner, kaj al Amasa, filo de Jeter, ke li mortigis ilin kaj verŝis militan sangon en tempo de paco kaj makulis per milita sango sian zonon sur siaj lumboj kaj siajn ŝuojn sur siaj piedoj. **6** Agu laŭ via saĝo, ke vi ne lasu al liaj grizaj haroj iri en paco en Ŝeolon. (**Sheol h7585**) **7** Sed al la de paco kaj makulis per milita sango sian zonon sur siaj lumboj kaj siajn ŝuojn sur siaj piedoj. **6** Agu laŭ via saĝo, ke vi ne lasu al liaj grizaj haroj iri en paco en Ŝeolon. (**Sheol h7585**) **7** Sed al la Benjameno el Bahurim; li malbenis min per kruela malbeno, kiam mi iris al Maħanaim; sed li venis al mi renkonte ĉe Jordan, kaj mi juris al li per la Eternulo, dirante: Mi ne mortigos vin per tio estas la bru, kiun vi aŭdis. **46** Kaj Salomono glavo. **9** Sed nun ne lasu lin senpuna, ĉar vi estas jam sidiĝis sur la reĝa trono. **47** Kaj jam venis la homo saĝa, kaj vi scias, kion vi devas fari al li, servantoj de la reĝo, por gratuli nian sinjoron, por malsuprenigi liajn grizajn harojn en sango la reĝon David, dirante: Via Dio faru la nomon en Ŝeolon. (**Sheol h7585**) **10** Kaj David ekdormis kun de Salomono pli fama, ol via nomo, kaj Li faru siaj patroj, kaj oni lin enterigis en la urbo de David. **11** La tempo, kiun David reĝis super Izrael, estis kvardek jaroj: en Hebron li reĝis sep jarojn, kaj en Jerusalem li reĝis tridek tri jarojn. **12** Kaj Salomono sidis sur la trono de sia patro David, kaj lia reĝado tre fortikiĝis. **13** Adonija, filo de invitoj de Adonija, kaj foriris ĉiu sian vojon. Hagit, venis al Bat-Šeba, patrino de Salomono. **14** Kaj li diris: Ĉu kun paco vi venas? Kaj li respondis: **15** Kaj li diris: Parolu. **16** Nun unu peton turnis sian vizagon, ke mi reĝu; sed la reĝado de turniĝis kaj transiris al mia frato, ĉar de la la regno apartenis al mi, kaj al mi ĉiu Izraelidoj Eternulo ĝi estis destinita al li. **17** Kaj ŝi diris: Parolu. **18** Kaj Bat-Salomono (ĉar li ne rifuzos al vi), ke li donu al mi la Ŝunemaninon Abišag kiel edzinon. **19** Kaj Bat-Šeba diris: Bone, mi parolos pri vi kun la reĝo. **20** Kaj ŝi diris: Unu malgrandan peton mi petos de vi, ne rifuzu al mi. Kaj la reĝo diris al ŝi: Petu, mia patrino, ĉar mi ne rifuzos al vi. **21** Kaj ŝi diris: La Ŝunemanino Abišag estu donata kiel edzino al via frato Adonija. **22** Kaj Bat-Šeba venis al la reĝo Salomono, por paroli al li pri Adonija. La reĝo leviĝis renkonte al ŝi kaj adorkliniĝis antaŭ ŝi kaj sidiĝis sur sia trono. Kaj oni starigis tronon por la patrino de la reĝo, kaj ŝi sidiĝis dekstre de li. **20** Kaj ŝi diris: Unu malgrandan peton mi petos de vi, ne rifuzu al mi. Kaj la reĝo diris al ŝi: Petu, mia patrino, ĉar mi ne rifuzos al vi. **21** Kaj ŝi diris: La Ŝunemanino Abišag estu donata kiel edzino al via frato Adonija. **22**

Tiam respondis la reĝo Salomono kaj diris al sia patrino: Kial vi petas la Ŝumemaninon Abišag kaj transiros la torrenton Kidron, tiam sciu, ke estas mia pli aĝa frato — por li, kaj por la pastro Ebjatar, kaj por Joab, filo de Ceruja. **23** Kaj la reĝo sinjoro la reĝo, tiel via servanto faros. Kaj Ŝimej Salomono ĵuris per la Eternulo, dirante: Tion kaj logiĝ en Jerusalem multe da tempo. **37** Sed post pli faru al mi la Eternulo; kontraŭ sia vivo Adonija diris al la reĝo: Bone; kiel diris mia diris tiujn vortojn. **24** Nun, kiel vivas la Eternulo, Āhiš, filo de Maahā, reĝo de Gat. Kaj oni sciigis al kiu min konfirmis kaj min sidigis sur la trono Ŝimej, dirante: Jen viaj sklavoj estas en Gat. **40** de mia patro David kaj kiu aranĝis al mi domon Tiam Ŝimej levigis, kaj selis sian azenon kaj iris en laŭ Sia promeso, hodiaŭ Adonija estos mortigita. Gaton al Āhiš, por serĉi siajn sklavojn. Kaj Ŝimej **25** Kaj la reĝo Salomono sendis Benajan, filon de Iris, kaj revenigis siajn sklavojn el Gat. **41** Kaj oni Jehojada, kaj ĉi tiu frapis lin, kaj li mortis. **26** Kaj raportis al Salomono, ke Ŝimej foriris el Jerusalem al la pastro Ebjatar la reĝo diris: Iru en Anatoton, en Gaton kaj revenis. **42** Tiam la reĝo sendis, kaj sur vian kampon; vi meritas la morton, sed mi vokigis Ŝimein, kaj diris al li: Mi ĵurligis ja vin per nun ne mortigos vin, ĉar vi portis la keston de la Eternulo kaj avertis vin, dirante, ke se iun tagon la Sinjoro, la Eternulo, antaŭ mia patro David, vi ien ajan foriro, tiam sciu, ke vi nepre mortos; kaj ĉar vi suferis ĉion, kion suferis mia patro. **27** kaj vi diris al mi: Bona estas tio, kion mi aŭdis. **43** Kaj Salomono forigis Ebjataron, ke li ne estu plu kial do vi ne observis la ĵuron per la Eternulo, pastro al la Eternulo; por ke plenumiĝu la vorto kaj la ordonon, kiun mi faris al vi? **44** Kaj la reĝo de la Eternulo, kiun Li diris pri la domo de Eli kaj la reĝo Ŝimej: Vi scias la tutan malbonon, kiun via en Ŝilo. **28** La famo pri tio atingis Joabon (ĉar koro scias kaj kiun vi faris al mia patro David; la Joab aliĝis al Adonija, kvankam al Abşalom li ne Eternulo repagu vian malbonon sur via kapo. **45** aliĝis); kaj Joab forkuris en la tabernaklon de la Eternulo, kiun Benaja diris pri la domo de Eli en la tabernaklon de la Eternulo kaj estas nun ĉe David staru forte antaŭ la Eternulo eterne. **46** Kaj Oni raportis al la reĝo Salomono, ke Joab forkuris la reĝo ordonis al Benaja, filo de Jehojada, kaj ĉi en la tabernaklon de la Eternulo kaj estas nun ĉe tiu iris kaj frapis tiun, kaj tiu mortis. Kaj la regno la altaro. Tiam Salomono sendis Benajan, filon de fortikiĝis en la mano de Salomono.

Jehojada, dirante al li: Iru, mortigu lin. **30** Benaja venis en la tabernaklon de la Eternulo, kaj diris al li: Tiele diras la reĝo: Eliru! Sed tiu respondis: Ne, ĉi tie mi mortu. Kaj Benaja raportis tion al la reĝo, dirante: Tiele diris Joab, kaj tiele li respondis al mi. **31** Tiam la reĝo diris al li: Faru, kiel li diris, mortigu lin kaj enterigu lin; por ke vi forigu de mi kaj de la domo de mia patro la senkulpan sangon, kiun Joab verŝis. **32** La Eternulo refaligui sangon sur lian kapon, pro tio, ke li mortigis du virojn, kiuj estis pli virtaj kaj pli bonaj ol li, kaj li mortigis ilin per glavo, dum mia patro David tion ne sciis: Abneron, filon de Ner, militestron de Izrael, kaj Amasan, filon de Jeter, militestron de Jehuda. **33** Ilia sango falu sur la kapon de Joab kaj sur la kapon de lia idaro por eterne; sed al David kaj al lia idaro kaj al lia domo kaj al lia trono estu paco por eterne de la Eternulo. **34** Tiam Benaja, filo de Jehojada, iris kaj frapis lin kaj mortigis lin, kaj oni enterigis lin en lia domo en la dezerto. **35** Kaj la reĝo starigis Benajan, filon de Jehojada, anstataŭ li kiel militestron, kaj la pastron Cadok la reĝo starigis anstataŭ Ebjatar. **36** Kaj la reĝo sendis por voki Ŝimein, kaj li diris al li: Konstruu al vi domon en Jerusalem, kaj logu tie kaj nenien eliru el tie; **37** se iun tagon vi eliros kaj venigis ŝin en la urbon de David, ĝis li finis la konstruadon de sia domo kaj de la domo de la Eternulo kaj de la muregoj de Jerusalem ĉirkaue.

3 Kaj Salomono boparenciĝis kun Faraono, reĝo de Egiptujo, kaj prenis filinon de Faraono kaj venigis ŝin en la urbon de David, ĝis li finis la konstruadon de sia domo kaj de la domo de la Eternulo kaj de la muregoj de Jerusalem ĉirkaue.

2 Tamen la popolo alportadis ankoraŭ oferojn sur altaĵoj, ĉar ĝis tiu tempo ankoraŭ ne estis konstruita domo al la nomo de la Eternulo. **3** Kaj Salomono amis la Eternulon, irante laŭ la instrukcioj de sia patro David; tamen li oferadis kaj incensadis sur altaĵoj. **4** Kaj la reĝo iris en Gibeonon, por alporti tie oferojn, ĉar tie estis la ĉefa altaĵo. Mil bruloferojn Salomono alportis sur tiu altaro. **5** En Gibeon la Eternulo aperis al Salomono nokte en songo, kaj Dio diris: Petu, kion Mi donu al vi. **6** Kaj Salomono diris: Vi faris al Via servanto, mia patro David, multe da favoro, ĉar li iradis antaŭ Vi en vero kaj en justeco kaj en pureco de la koro koncerne Vin; kaj Vi konservis por li tiun grandan favorecon, kaj Vi donis al li filon, kiu sidas nun sur lia trono. **7** Kaj nun, ho Eternulo, mia Dio, Vi regiĝis Vian servanton anstataŭ mia patro David; sed mi estas malgranda junulo; mi ne sciis, kiel eliri kaj eniri. **8** Kaj Via servanto estas meze de Via popolo,

kiun Vi elektis, popolo granda, kiu ne povas esti nombrata nek kalkulata pro sia multeco. **9** Donu do al Via servanto koron, kiu povoscius regi Vian popolon, distingi inter bono kaj malbono; ĉar kiu povas regi tiun Vian potencan popolon? **10** Kaj tio kiel vi petis ĉi tion, sed ne petis por vi longan vivon kaj ne petis por vi riĉecon kaj ne petis la animon de viaj malamikoj, sed vi petis saĝon, por povosci regi, **12** tial jen Mi faras konforme al via parolo: jen Mi donas al vi koron saĝan kaj kompreneman, tiel ke simila al vi ekzistis neniu antaŭ vi, kaj post vi ne aperos tia, kiel vi. **13** Sed ankaŭ tion, pri kio vi ne petis, Mi donos al vi, riĉecon kaj gloron, tiamaniere, ke ne ekzistas simila al vi inter la reĝoj dum via tuta vivo. **14** Kaj se vi irados laŭ Mijaj vojoj, observante Mijaj leĝojn kaj ordonojn, kiel iradis via patro David, Mi longigos vian vivon. **15** Kaj Salomonon vekiĝis, kaj vidis, ke tio estis songo. Kaj li venis en Jerusalemon kaj starigis antaŭ la kesto de interligo de la Eternulo kaj alportis bruloferojn kaj faris pacoferojn, kaj li faris festemon por ĉiuj siaj servantoj. **16** Tiam venis du virinoj malĉastistinoj al la reĝo kaj starigis antaŭ li. **17** Kaj unu el la virinoj diris: Ho mia sinjoro! mi kaj ĉi tiu virino loĝas en unu domo; kaj mi naskis, loĝante kun ŝi en la sama domo. **18** En la tria tago post mia nasko naskis ankaŭ ĉi tiu virino; kaj ni estis kune, estis neniu fremdulo kun ni en la domo, nur ni ambaŭ estis en la domo. **19** Kaj la filo de ĉi tiu virino mortis en la nokto, ĉar ŝi dormis sur li. **20** Kaj ŝi levigis meze de la nokto kaj prenis mian filon de ĉe mi, kiam via servantino dormis, kaj kuŝigis lin ĉe sia brusto, kaj sian mortintan filon ŝi almetis al mia brusto. **21** Kiam mi levigis matene, por suĉigi mian filon, jen li estas senviva; sed kiam mi matene bone lin rigardis, mi vidis, ke tio ne estas mia filo, kiun mi naskis. **22** Sed la dua virino diris: Ne, mia filo estas la vivanta, kaj via estas la mortinta. Kaj la unua diris: Ne, via filo estas la mortinta, kaj mia filo estas la vivanta. Kaj tiel ili parolis antaŭ la reĝo. **23** Tiam la reĝo diris: Unu diras: Mia estas la vivanta filo, kaj via estas la mortinta; kaj la dua diras: Ne, via filo estas la mortinta, kaj mia filo estas la vivanta; **24** kaj la reĝo diris: Alportu al mi glavon. Kaj oni alportis la glavon al la reĝo. **25** Kaj la reĝo diris: Dishaku la vivantan infanon en du partojn, kaj donu duonon al unu kaj duonon al la alia. **26** Tiam la virino, kies filo estis la vivanta, ekparolis al la reĝo, ĉar eksitigis ŝia kompato al ŝia filo, kaj ŝi diris: Ho mia sinjoro, donu al ŝi la infanon vivantan, sed ne

mortigu ŝin. Sed la dua diris: Nek mi havu, nek vi; nombrata nek kalkulata pro sia multeco. **27** Tiam la reĝo respondis kaj diris: Donu al ŝi la vivantan infanon, sed ne mortigu ŝin; ŝi estas ĝia patrino. **28** Kaj ĉiuj Izraelidoj aŭdis pri la juĝo, kiun juĝis la reĝo; kaj ili ektimis la reĝon, ĉar placiĝis al la Sinjoro, ke Salomonon petis tion. **29** Kaj Dio diris al li: Ĉar vi petis ĉi tion, sed ne petis por vi longan vivon kaj ne petis por vi riĉecon kaj ne petis la animon de viaj malamikoj, sed vi petis saĝon, por povosci regi, **30** tial jen Mi faras konforme al via parolo: jen Mi donas al vi koron saĝan kaj kompreneman, tiel ke simila al vi ekzistis neniu antaŭ vi, kaj post vi ne aperos tia, kiel vi. **31** Sed ankaŭ tion, pri kio vi ne petis, Mi donos al vi, riĉecon kaj gloron, tiamaniere, ke ne ekzistas simila al vi inter la reĝoj dum via tuta vivo. **32** Kaj se vi irados laŭ Mijaj vojoj, observante Mijaj leĝojn kaj ordonojn, kiel iradis via patro David, Mi longigos vian vivon. **33** Kaj Salomonon vekiĝis, kaj vidis, ke tio estis songo. Kaj li venis en Jerusalemon kaj starigis antaŭ la kesto de interligo de la Eternulo kaj alportis bruloferojn kaj faris pacoferojn, kaj li faris festemon por ĉiuj siaj servantoj. **34** Tiam venis du virinoj malĉastistinoj al la reĝo kaj starigis antaŭ li. **35** Kaj unu el la virinoj diris: Ho mia sinjoro! mi kaj ĉi tiu virino loĝas en unu domo; kaj mi naskis, loĝante kun ŝi en la sama domo. **36** En la tria tago post mia nasko naskis ankaŭ ĉi tiu virino; kaj ni estis kune, estis neniu fremdulo kun ni en la domo, nur ni ambaŭ estis en la domo. **37** Kaj la filo de ĉi tiu virino mortis en la nokto, ĉar ŝi dormis sur li. **38** Kaj ŝi levigis meze de la nokto kaj prenis mian filon de ĉe mi, kiam via servantino dormis, kaj kuŝigis lin ĉe sia brusto, kaj sian mortintan filon ŝi almetis al mia brusto. **39** Kiam mi levigis matene, por suĉigi mian filon, jen li estas senviva; sed kiam mi matene bone lin rigardis, mi vidis, ke tio ne estas mia filo, kiun mi naskis. **40** Sed la dua virino diris: Ne, mia filo estas la vivanta, kaj via estas la mortinta. Kaj la unua diris: Ne, via filo estas la mortinta, kaj mia filo estas la vivanta. Kaj tiel ili parolis antaŭ la reĝo. **41** Tiam la reĝo diris: Unu diras: Mia estas la vivanta filo, kaj via estas la mortinta; kaj la dua diras: Ne, via filo estas la mortinta, kaj mia filo estas la vivanta; **42** kaj la reĝo diris: Alportu al mi glavon. Kaj oni alportis la glavon al la reĝo. **43** Kaj la reĝo diris: Dishaku la vivantan infanon en du partojn, kaj donu duonon al unu kaj duonon al la alia. **44** Tiam la virino, kies filo estis la vivanta, ekparolis al la reĝo, ĉar eksitigis ŝia kompato al ŝia filo, kaj ŝi diris: Ho mia sinjoro, donu al ŝi la infanon vivantan, sed ne

mortigu ŝin. Sed la dua diris: Nek mi havu, nek vi; nombrata nek kalkulata pro sia multeco. **45** Tiam la reĝo respondis kaj diris: Donu al ŝi la vivantan infanon, sed ne mortigu ŝin; ŝi estas ĝia patrino. **46** Kaj ĉiuj Izraelidoj aŭdis pri la juĝo, kiun juĝis la reĝo; kaj ili ektimis la reĝon, ĉar placiĝis al la Sinjoro, ke Salomonon petis tion. **47** Kaj Dio diris al li: Ĉar vi petis ĉi tion, sed ne petis por vi longan vivon kaj ne petis por vi riĉecon kaj ne petis la animon de viaj malamikoj, sed vi petis saĝon, por povosci regi, **48** tial jen Mi faras konforme al via parolo: jen Mi donas al vi koron saĝan kaj kompreneman, tiel ke simila al vi ekzistis neniu antaŭ vi, kaj post vi ne aperos tia, kiel vi. **49** Sed ankaŭ tion, pri kio vi ne petis, Mi donos al vi, riĉecon kaj gloron, tiamaniere, ke ne ekzistas simila al vi inter la reĝoj dum via tuta vivo. **50** Kaj se vi irados laŭ Mijaj vojoj, observante Mijaj leĝojn kaj ordonojn, kiel iradis via patro David, Mi longigos vian vivon. **51** Kaj Salomonon vekiĝis, kaj vidis, ke tio estis songo. Kaj li venis en Jerusalemon kaj starigis antaŭ la kesto de interligo de la Eternulo kaj alportis bruloferojn kaj faris pacoferojn, kaj li faris festemon por ĉiuj siaj servantoj. **52** Tiam venis du virinoj malĉastistinoj al la reĝo kaj starigis antaŭ li. **53** Kaj unu el la virinoj diris: Ho mia sinjoro! mi kaj ĉi tiu virino loĝas en unu domo; kaj mi naskis, loĝante kun ŝi en la sama domo. **54** En la tria tago post mia nasko naskis ankaŭ ĉi tiu virino; kaj ni estis kune, estis neniu fremdulo kun ni en la domo, nur ni ambaŭ estis en la domo. **55** Kaj la filo de ĉi tiu virino mortis en la nokto, ĉar ŝi dormis sur li. **56** Kaj ŝi levigis meze de la nokto kaj prenis mian filon de ĉe mi, kiam via servantino dormis, kaj kuŝigis lin ĉe sia brusto, kaj sian mortintan filon ŝi almetis al mia brusto. **57** Kiam mi levigis matene, por suĉigi mian filon, jen li estas senviva; sed kiam mi matene bone lin rigardis, mi vidis, ke tio ne estas mia filo, kiun mi naskis. **58** Sed la dua virino diris: Ne, mia filo estas la vivanta, kaj via estas la mortinta. Kaj la unua diris: Ne, via filo estas la mortinta, kaj mia filo estas la vivanta. Kaj tiel ili parolis antaŭ la reĝo. **59** Tiam la reĝo diris: Unu diras: Mia estas la vivanta filo, kaj via estas la mortinta; kaj la dua diras: Ne, via filo estas la mortinta, kaj mia filo estas la vivanta; **60** kaj la reĝo diris: Alportu al mi glavon. Kaj oni alportis la glavon al la reĝo. **61** Kaj la reĝo diris: Dishaku la vivantan infanon en du partojn, kaj donu duonon al unu kaj duonon al la alia. **62** Tiam la virino, kies filo estis la vivanta, ekparolis al la reĝo, ĉar eksitigis ŝia kompato al ŝia filo, kaj ŝi diris: Ho mia sinjoro, donu al ŝi la infanon vivantan, sed ne

regis super la tuta transo de la Rivero, de Tifsaĥ popolo. **8** Kaj Hiram sendis al Salomonon, por diri: ĝis Gaza, super ĉiuj reĝoj de trans la Rivero; kaj Mi aŭskultis tion, kion vi sendis diri al mi; mi li havis pacon kun ĉiuj ĉirkauaj landoj. **25** Kaj plenumos vian tutan deziron pri la arboj cedraj Jehuda kaj Izrael sidis en sendanĝereco, ĉiu sub kaj arboj cipresaj. **9** Mijaj servantoj malsuprenigos siaj vinberbranĉoj kaj sub sia figarbo, de Dan ilin de Lebanon al la maro, kaj mi flosos ilin sur la ĝis Beer-Šeba, dum la tuta vivo de Salomono.

26 Kaj Salomono havis kvardek mil stalojn por maro ĝis la loko, pri kiu vi sciigas al mi, kaj tie **27** Kaj tiuj maro ĝis la loko, pri kiu vi sciigas al mi, kaj tie ŝarĝevaloj kaj dek du mil rajdistojn. **28** Kaj tiuj maro ĝis la loko, pri kiu vi sciigas al mi, kaj tie administrantoj liveradis manĝprovizojn por la **10** Kaj Hiram donis al Salomono lignon cedran reĝo Salomono, kaj por ĉiuj, kiuj venadis al la kaj lignon cipresan, kiom li nur volis. **11** Kaj tablo de la reĝo Salomono, ĉiu en sia monato, Salomono donis al Hiram dudek mil kor'ojn da nenion mankigante. **29** Kaj la hordeon kaj pajlon tritiko kiel manĝaĵon por lia domo kaj dudek por la ĉevaloj kaj la kurĉevaloj ili liveradis al la kor'ojn da plej pura oleo. Tiom Salomono donadis loko, kie li estis, ĉiu laŭ sia instrukcio. **30** Kaj al Hiram ĉuijare. **12** Kaj la Eternulo donis saĝon al Dio donis al Salomono saĝon kaj tre multe da Salomono, kiel Li promesis al li. Kaj estis paco prudento kaj tre multe da spirito, kiel la sablo ĉe inter Hiram kaj Salomono, kaj ili ambaŭ faris inter la maro. **31** Kaj la saĝeco de Salomono estis pli si interligon. **13** La reĝo Salomono prenis imposton granda, ol la saĝeco de ĉiuj orientanoj kaj ol la de la tuta Israel; la imposto estis tridek mil viroj. tuta saĝeco de Egipuo. **32** Kaj li estis pli saĝa, ol **14** Kaj li sendis ilin sur Lebanonon, po dek mil ĉiuj homoj, pli ol Etan la Ezraño, kaj Heman kaj ĉiumonate, alterne; unu monaton ili estis sur Kalkol kaj Darda, filoj de Mahol; kaj li estis fama Lebanon kaj du monatojn en sia domo. Adoniram inter ĉiuj popoloj ĉirkau. **33** Kaj li parolis pri la arboj, de la cedro, kiu estas sur Lebanon, ĝis la hisopo, kiu elkreskas inter ĉiuj popoloj, por aŭskulti la saĝecon de Salomono, de ĉiuj reĝoj de la tero, kiuj aŭdis pri lia saĝeco. **15** Kaj Salomono havis administris tiun imposton. **16** Kaj la tri mil tricent oficistoj, sepedek mil ŝargoportistojn kaj okdek mil montajn ŝtonhakistojn, **17** krom la tri mil tricent oficistoj, kiujn Salomono starigis super la laboroj kaj regis super la popolo okupita per la laboroj. **18** Kaj la reĝo ordonis, ke oni elhaku grandajn ŝtonojn, multekostajn ŝtonojn, por arangi por la domo fundamenton el ŝtonoj ĉirkauhakitaj. **19** Kaj hakis la konstruistoj de Salomono kaj la konstruistoj de Hiram kaj la Gebalanoj, kaj pretigis lignon kaj ŝtonojn, por konstrui la domon.

5 Hiram, reĝo de Tiro, sendis siajn servantojn al Salomono, kiam li aŭdis, ke oni lin sanktoleis reĝo anstataŭ lia patro; ĉar Hiram estis amiko de David en la tuta tempo. **2** Kaj Salomono sendis al Hiram, por diri: **3** Vi scias pri mia patro David, ke li ne povis konstrui domon al la nomo de la Eternulo, lia Dio, pro la militantoj, kiuj lin ĉirkauis, ĝis la Eternulo metis ilin sub la plandojn de liaj piedoj. **4** Sed nun la Eternulo, mia Dio, donis al mi ripozon ĉirkau; ne ekzistas kontraŭulo nek ia malbona malhelpo. **5** Tial jen mi intencas konstrui domon al la nomo de la Eternulo, mia Dio, kiel la Eternulo parolis al mia patro David, dirante: Via filo, kiun Mi sidigos anstataŭ vi sur via trono, konstruos la domon al Mia nomo. **6** Ordonu do nun, ke oni haku por mi cedrojn de Lebanon; kaj miaj servantoj estos kun viaj servantoj, kaj pagon por viaj servantoj mi donos al vi tian, kian vi diros; ĉar vi scias, ke ekzistas inter ni neniuj, kiu povus haki arbojn kiel la Cidonanoj. **7** Kiam Hiram aŭdis la vortojn de Salomono, li tre ekgojis, kaj diris: Benata estu hodiaŭ la Eternulo, kiu donis al David filon saĝan super tiu grandnombra

6 En la jaro kvarcent-okdeka post la eliro de la Izraelidoj el la lando Egipta, en la kvara jaro de la reĝado de Salomono, en la monato Ziv, tio estas la dua monato, oni komencis konstrui la domon por la Eternulo. **2** Kaj la domo, kiun la reĝo Salomono konstruis por la Eternulo, havis la longon de sesdek ulnoj, la larĝon de dudek, kaj la alton de tridek ulnoj. **3** Kaj la portiko antaŭ la templo de la domo havis la longon de dudek ulnoj, konforme al la larĝo de la domo; dek ulnoj estis ĝia larĝo antaŭ la domo. **4** Kaj li faris en la domo fenestrojn fermeblajn kaj kovreblajn. **5** Kaj li aranĝis ĉe la muro de la domo galeriojn ĉirkau la muroj de la domo, ĉirkau la templo kaj la plejsanktejo, kaj li faris flankajn ĉambrojn ĉirkau. **6** La malsupra galerio havis la larĝon de kvin ulnoj, la meza havis la larĝon de ses ulnoj, kaj la tria havis la larĝon de sep ulnoj; ĉar ĉirkau la domo ekstere li faris ŝtupaĵojn, por ne enfortikigi en la muroj de la domo. **7** Kiam la domo estis konstruata, ĝi estis konstruata el ŝtonoj prete

ĉirkaŭhakitaj; martelo aŭ hakilo aŭ ia alia fera kerubo estis altušanta la muron, kaj la flugilo de instrumento ne estis aŭdata en la domo dum ĝia la dua kerubo estis altušanta la duan muron; sed konstruado. **8** La pordo de la meza galerio estis la flugiloj, kiuj estis direktitaj en la mezon de la ĉe la dekstra flanko de la domo; kaj per ŝtuparo domo, estis altušantaj unu la alian. **28** Kaj li tegis la oni povis supreniri en la mezan galerion kaj el keruboj per oro. **29** Kaj sur ĉiu muroj de la domo la meza en la trian. **9** Kaj li konstruis la domon ĉirkau li faris skulptitajn figurojn de keruboj, kaj finis ĝin, kaj li kovris la domon per traboj kaj palmoj, kaj floroj, interne kaj ekstere. **30** Ankaŭ tabuloj el cedroj. **10** Kaj li konstruis la galeriojn la plankon de la domo li kovris per oro interne ĉirkau la tutu domo, havantajn la alton de kvin kaj ekstere. **31** Ĉe la enirejo en la plejsanktejon li ulnoj; kaj li kovris la domon per cedra ligno. **11** faris pordojn el oleastra ligno kun kvinangulaj Kaj la Eternulo ekarolis al Salomonon, dirante: **12** fostoj. **32** Sur du pordoj el oleastra ligno li faris Koncerne la domon, kiun vi konstruas: se vi irados skulptitajn kerubojn kaj palmojn kaj florojn kaj laŭ Miaj leĝoj kaj plenumados Miajn instrukciojn tegin per oro; li tegis per oro la kerubojn kaj la kaj observados ĉiujn Miajn ordonojn, por agadi palmojn. **33** Ankaŭ ĉe la enirejo en la templon laŭ ili, tiam Mi plenumos Mian promeson pri vi, li faris kvarangulajn fostojn el oleastra ligno; **34** kiun Mi eldiris al via patro David, **13** kaj Mi logos kaj du pordojn el cipresa ligno; ambaŭ duonoj de inter la Izraelidoj kaj ne forlasos Mian popolon unu pordo estis kunmetebaj, kaj ambaŭ duonoj Izrael. **14** Kaj Salomonon konstruas la domon kaj de la dua pordo estis kunmetebaj. **35** Kaj li faris finis ĝin. **15** Kaj li konstruas la murojn de la domo sur ili kerubojn kaj palmojn kaj florojn kaj tegis interne el cedraj tabuloj; de la planko de la domo per oro ĝuste laŭ la skulptaĵo. **36** Kaj li konstruas ĝis la plafono li kovris interne per ligno, kaj li la internan korton el tri vicoj da ĉirkauhakitaj kovris la plankon de la domo per cipresaj tabuloj. **37** Kaj li faris **16** Kaj li konstruas en la distanco de dudek ulnoj jaro, en la monato Ziv, estis fondita la domo de la rando de la domo cedrotabulan muron de Eternulo. **38** Kaj en la dek-unua jaro, en la monato la planko ĝis la plafono, kaj li konstruas tion Bul, tio estas en la oka monato, la domo estas interne por interna sanktejo, la plejsanktejo. **17** finita en ĉiuj siaj detaloj kaj laŭ sia tuta plano; li Kvardek ulnojn da longo havis la domo, tio estas konstruas ĝin dum sep jaroj.

la antaŭa parto de la templo. **18** Sur la cedroj interne de la domo estis skulptitaj tuberoj kaj floroj; ĉio estis cedra, oni vidis nenian ŝtonon. **19** La plejsanktejon li aranĝis en la domo por tio, ke oni starigu tie la keston de interligo de la Eternulo. **20** La internon de la plejsanktejo, kiu havis la longon de dudek ulnoj, la largon de dudek ulnoj, kaj la alton de dudek ulnoj, li tegis per pura oro, kaj ankaŭ la cedarajn altaron li tegis. **21** Kaj Salomonon tegis la domon interne per pura oro, kaj li tiris orajn ĉenojn antaŭ la plejsanktejo kaj tegis ĝin per oro. **22** Kaj la tutan domon li tegis per oro, absolute la tutan domon, kaj la tutan altaron antaŭ la plejsanktejo li tegis per oro. **23** Kaj li faris en la plejsanktejo du kerubojn el oleastra ligno, havantajn la alton de dek ulnoj. **24** Kvina ulnojn havis unu flugilo de kerubo, kaj kvina ulnojn la dua flugilo de kerubo; dek ulnoj estis de unu fino de ĝiaj flugiloj ĝis la dua fino de ĝiaj flugiloj. **25** Kaj dek ulnojn havis ankaŭ la dua kerubo; la saman mezuron kaj la saman formon havis ambaŭ keruboj. **26** La alto de unu kerubo estis dek ulnoj, kaj tiel same ankaŭ de la dua kerubo. **27** Kaj li starigis la kerubojn meze de la interna parto de la domo; kaj la flugiloj de la kerubo estis etenditaj, kaj la flugilo de unu

7 Kaj sian domon Salomonon konstruas dum dek tri jaroj, kaj li finis sian tutan domon. **2** Kaj li konstruas la domon de la arbaro Lebanonon; ĝi havis la longon de cent ulnoj, la largon de kvindek ulnoj, kaj la alton de tridek ulnoj; sur kvar vicoj da cedraj kolonoj, kaj cedraj traboj estis sur la kolonoj. **3** Kaj li kovris per cedro la supron de la galerioj, kiuj estis sur kvardek kvin kolonoj, po dek kvin en unu vico. **4** Kaj da fenestraj kadroj estis tri vicoj, kaj fenestroj kontraŭ fenestroj trifoj. **5** Kaj ĉiuj pordoj kaj la fostoj estis kvarangulaj, kaj la fenestroj estis kontraŭ fenestroj trifoj. **6** Kaj ĉambregon el kolonoj li faris, havantan la longon de kvindek ulnoj kaj la largon de tridek ulnoj; kaj ankorau ĉambron antaŭ ili kaj kolonojn kaj sojlon antaŭ ili. **7** Kaj tronian salonom, por tie jugi, juĝan salonom li faris, kaj ĉiujn plankojn li kovris per cedro. **8** Lia domo, en kiu li loĝis, en la malantaŭa karto post la salono, estis aranĝita tiel same. Kaj li faris ankaŭ domon, similan al tiu salono, por la filino de Faraono, kiun Salomonon prenis. **9** Ĉio ĉi tio estis farita el multekostaj ŝtonoj, ĉirkauhakitaj laŭmezure, segitaj per segilo, interne kaj ekstere, de la fundamento ĝis la tegmento, kaj ekstere ĝis la granda karto. **10** En la fundamento estis ŝtonoj multekostaj, ŝtonoj grandaj, ŝtonoj de dek

ulnoj kaj ŝtonoj de ok ulnoj. **11** Kaj supre estis Kaj sur la muretoj, kiuj estis inter la listeloj, multekostaj ŝtonoj, ĉirkaŭhakitaj laŭmezure, kaj estis leonoj, bovoj, kaj kerubo; kaj sur la listeloj cedro. **12** Kaj la granda ĉirkaŭa korto havis tri estis tiel supre, kaj sube de la leonoj kaj bovoj vicojn da ĉirkaŭhikitaj ŝtonoj kaj unu vicon da estis malsuprenpendataj festonoj. **30** Kaj ĉiu cedraj traboj; tiel same ankaŭ la interna korto de bazajo havis kvar kuprajn radojn kun kupraj aksoj, la domo de la Eternulo kaj la salono ĉe la domo. kaj ĝiaj kvar anguloj havis ŝultretojn, fanditajn **13** La reĝo Salomonon sendis, kaj venigis el Tiro ŝultretojn sub la kaldrono, kaj sur ĉiu flanko estis Ħuramon. **14** Li estis filo de unu vidvino, el la festonoj. **31** Ĝia aperturo de la interna kapitelo tribo de Naftali; lia patro estis Tirano, kupristo. Li ĝis la supro havis unu ulnon; ĝia aperturo estis plena de saĝeco, kompetentece, kaj sciado, ronda, en formo de bazeto, havanta unu ulnon por fari ĉian laboron el kupro. Kaj li venis al la kaj duonon, kaj ĉe la aperturo estis skulptaĵoj; reĝo Salomonon kaj plenumis ĉiujn liajn laborojn. sed ĝiaj muretoj estis kvarangulaj, ne rondaj. **15** Li faris du kuprajn kolonojn, el kiuj unu kolono **32** Kaj la kvar radoj estis sub la muretoj, kaj la havis la alton de dek ok ulnoj, kaj fadeno de dek aksoj de la radoj estis en la bazajo; la alto de ĉiu du ulnoj prezentis la amplekson de la dua kolono. rado estis unu ulno kaj duono. **33** La aranĝo de la **16** Kaj du kapitelojn, fanditajn el kupro, li faris, radoj estis kiel la aranĝo de radoj de veturilo; iliaj por meti sur la suprojn de la kolonoj; kvin ulnoj aksoj kaj aksingoj kaj radradioj kaj radrondoj, ĉio estis la alto de unu kapitelo, kaj kvin ulnoj la alto estis fandita. **34** Kaj la kvar ŝultretoj ĉe la kvar de la dua kapitelo. **17** Retoj plektitaj kaj ŝnuretoj anguloj de ĉiu bazajo elstaris el la bazajo mem. ĉenoformaj estis ĉe la kapiteloj, kiuj estis supre de **35** Supre de la bazajo estis rondajo, havanta la la kolonoj; sep ĉe unu kapitelo kaj sep ĉe la dua. **18** Alton de duono de ulno; kaj supre de la bazajo ĝiaj Kaj li faris la kolonojn tiel, ke du vicoj da granatoj teniloj kaj muretoj elstaris el ĝi mem. **36** Kaj sur estis ĉirkau unu reto, por kovri la kapitelon; tiel la tabuletoj de ĝiaj teniloj kaj sur ĝiaj muretoj same li faris ankaŭ por la dua kapitelo. **19** La skulptis kerubojn, leonojn, kaj palmojn, sur kapiteloj sur la kolonoj estis faritaj kiel la lilioj en ĉiu libera loko, kaj festonojn ĉirkau. **37** Tiel li la salono, kaj havis kvar ulnojn. **20** Kaj la kapiteloj faris la dek bazajojn; ĉiuj havis egalan fandon, sur la du kolonoj super la konveksaĵo, kiu estis egalan mezuron, egalan formon. **38** Kaj li faris dek apud la reto; kaj sur la dua kapitelo ĉirkau en kuprajn lavujojn; ĉiu lavujo havis la amplekson de vicoj ducent granatoj. **21** Kaj li starigis la kolonojn kvardek bat'oj; kvar ulnoj havis ĉiu lavujo; ĉiu antaŭ la salono de la templo; kaj li starigis la lavujo staris sur unu bazajo el la dek bazajoj. **39** dekstran kolonon kaj donis al ĝi la nomon Jaħin; Kaj li starigis la bazajojn, kvin ĉe la dekstra flanko kaj li starigis la maldekstran kolonon kaj donis al de la domo, kaj kvin ĉe la maldekstra flanko; kaj la ĝi la nomon Boaz. **22** Sur la supro de la kolonoj maron li starigis ĉe la dekstra flanko de la domo, estis skulptaĵo en formo de lilio. Tiel estis finita la sudorienta. **40** Kaj Ħuram faris la lavujojn kaj la laboro de la kolonoj. **23** Kaj li faris maron fanditan, ŝovelilojn kaj la aspergajn kalikojn. Kaj Ħuram havantan dek ulnojn de rando ĝis rando, tute finis la tutan laboron, kiun li faris por la reĝo rondan, havantan la alton de kvin ulnoj; kaj ŝnuro Salomonon en la domo de la Eternulo: **41** la du de tridek ulnoj prezentis ĝian mezuron ĉirkau. kolonojn kaj la du globaĵojn de la kapiteloj sur **24** Kaj tuberoj sub ĝia rando troviĝis ĉirkau de la supro de la kolonoj, kaj la du retojn por kovri ĝi; sur la spaco de dek ulnoj ili ĉirkauis la maron la du globaĵojn de la kapiteloj, kiuj estis sur la en du vicoj; la tuberoj estis fanditaj kune kun ĝi. supro de la kolonoj; **42** kaj la kvarcent granatojn **25** Ĝi staris sur dek du bovoj; tri kun la vizaĝo ĉe la du retoj, po du vicoj da granatoj por ĉiu reto, norden, tri kun la vizaĝo okcidenten, tri kun la por kovri la du globaĵojn de la kapiteloj, kiuj estis vizaĝo suden, kaj tri kun la vizaĝo orienten; kaj la sur la kolonoj; **43** kaj la dek bazajojn kaj la dek maro estis sur ili supre, kaj ĉiuj iliaj malantaŭaj lavujojn sur la bazajoj; **44** kaj la unu maron kaj la partoj estis turnitaj internen. **26** Ĝi havis la dikon dek du bovojn sub la maro; **45** kaj la kaldronojn de manlarĝo; kaj ĝia rando, farita laŭ la maniero kaj la ŝovelilojn kaj la aspergajn kalikojn. Kaj ĉiuj de rando de kaliko, estis simila al disvolviĝinta vazoj de la templo, kiujn Ħuram faris al la reĝo lilio. Ĝi ampleksis du mil bat'ojn. **27** Kaj li faris dek Salomonon por la domo de la Eternulo, estis el kuprajn bazajojn; ĉiu bazajo havis la longon de polurita kupro. **46** En la ĉirkauĝo de Jordan la reĝo kvar ulnoj, la larĝon de kvar ulnoj, kaj la alton de fandigis ilin en argila tero, inter Sukot kaj Cartan. tri ulnoj. **28** Kaj jen estas la aranĝo de la bazajoj: **47** Kaj Salomonon metis ĉiujn vazojn sur ilian lokon, ili havis muretojn, muretojn inter la listeloj. **29** Pro la tre granda multo la pezo de la kupro ne

estis kalkulita. **48** Kaj Salomono faris ĉiujn vazojn, eterna. **14** Kaj la reĝo turnis sian vizaĝon kaj kiuj estas en la domo de la Eternulo: la oran benis la tutan komunumon de Izrael; kaj la tuta altaron, kaj la oran tablon, sur kiu estas la pano komunumo de Izrael staris. **15** Kaj li diris: Benata de propono; **49** kaj la kandelabrojn, kvin dekstre estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu parolis per Sia kaj kvin maldekstre antaŭ la plejsanktejo, el pura bušo al mia patro David, kaj nun plenumis per oro; kaj la florojn kaj lucernojn kaj prenilojn, Sia mano, dirante: **16** De post la tago, kiam Mi el oro; **50** kaj la tasojn, tranĉilojn, aspergajn elkondukis Mian popolon Izrael el Egiptujo, Mi kalikojn, kulerojn, kaj karbuojn, el pura oro; kaj elektis nenion urbon inter ĉiuj triboj de Izrael, la mašojojn ĉe la pordo de la interna domo, de la por konstrui domon, en kiu estus Mia nomo; sed plejsanktejo, ĉe la pordo de la templo domo, el Mi elektis Davidon, ke li estu super Mia popolo oro. **51** Tiamaniere estis finita la tuta laboro, kiun Izrael. **17** Mia patro David havis la intencon la reĝo Salomono faris por la domo de la Eternulo. konstrui domon al la nomo de la Eternulo, Dio de Kaj Salomono enportis la konsekritajojn de sia Izrael. **18** Sed la Eternulo diris al mia patro David: patro David; la arĝenton kaj la oron kaj la vazojn li Intencante konstrui domon al Mia nomo, vi agis metis en la trezorejojn de la domo de la Eternulo. bone, havante tian intencon; **19** tamen la domon konstruos ne vi, sed nur via filo, kiu eliris el la viaj lumboj, konstruos la domon al Mia nomo. **20** Kaj la Eternulo plenumis Sian vorton, kiun Li diris: mi levigis anstataŭ mia patro David kaj sidigis sur la trono de Izrael, kiel diris la Eternulo, kaj mi konstruis la domon al la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael. **21** Kaj mi arangis tie lokon por la kesto, en kiu troviĝas la interligo de la Eternulo, kiun Li faris kun niaj patroj, kiam Li elkondukis ilin el la lando Egipta. **22** Kaj Salomono starigis antaŭ la altaro de la Eternulo kontraŭ la tuta komunumo de Izrael, kaj li etendis siajn manojn al la ĉielo, **23** kaj li parolis: Ho Eternulo, Dio de Izrael! ne ekzistas dio simila al Vi en la ĉielo supre nek sur la tero malsupre; Vi konservas la interligon kaj la favorkorecon al Viaj servantoj, kiu iradas antaŭ Vi per sia tuta koro; **24** Vi plenumis al Via servanto David, mia patro, kion Vi promesis al li; Vi parolis per Via bušo, kaj Vi plenumis per Via mano, kiel ni nun vidas. **25** Nun, ho Eternulo, Dio de Izrael, plenumu al Via servanto David, mia patro, kion Vi promesis al li, dirante: Ne mankos ĉe vi antaŭ Mi viro, sidanta sur la trono de Izrael, se viaj filoj nur observados sian vojon, por iradi antaŭ Mi, kiel vi iradis antaŭ Mi. **26** Nun, ho Dio de Izrael, verigu Via vorto, kiun Vi diris al Via servanto David, mia patro. **27** Ĉu efektive Dio logus sur la tero? ja la ĉielo kaj la ĉielo de ĉieloj ne povas Vin ampleksi; des pli tion ne povas ĉi tiu domo, kiun mi konstruis! **28** Sed turnu Vin al la prego de Via servanto kaj al lia petego, ho Eternulo, mia Dio, por aŭskulti la vokadon kaj la pregon, per kiu Via servanto pregas antaŭ Vi hodiau; **29** por ke Viaj okuloj estu nefermitaj super ĉi tiu domo nokte kaj tage, super la loko, pri kiu Vi diris: Mia nomo tie estos; por aŭskulti la pregon, kiun Via servanto faros sur ĉi tiu loko. **30** Kaj aŭskultu la petegon de Via servanto kaj de

8 Tiam Salomono kunvenigis la plejaĝulojn de Izrael kaj ĉiujn ĉefojn de la triboj, la estrojn de la patrodomoj de la Izraelidoj, al la reĝo Salomono en Jerusalemon, por transporti la keston de interligo de la Eternulo el la urbo de David, tio estas el Cion. **2** Kaj kolektiĝis al la reĝo Salomono ĉiuj Izraelidoj al la festo, en la monato Etanim, tio estas la sepa monato. **3** Kaj venis ĉiuj plejaĝuloj de Izrael; kaj la pastroj enportis la keston. **4** Kaj oni enportis la keston de la Eternulo kaj la tabernaklon de kunveno, kaj ĉiujn sanktajn vazojn, kiuj estis en la tabernaklo; ilin portis la pastroj kaj la Levidoj. **5** Kaj la reĝo Salomono, kaj la tuta komunumo de Izrael, kiu kolektiĝis al li, estis kun li antaŭ la kesto, oferbuĉante ŝafojn kaj bovojn, kiuj oni ne povis nombri nek kalkuli pro ilia granda multeco. **6** Kaj la pastroj venigis la keston de interligo de la Eternulo sur ĝian lokon, en la profundon de la domo, en la plejsanktejon, sub la flugilojn de la kerubo. **7** Ĉar la kerubo havis siajn flugilojn etenditaj super la loko de la kesto, kaj la kerubo estis kovrantaj la keston kaj ĝiajn stangojn de supre. **8** Kaj la stangoj estis tiel longaj, ke la kapetoj de la stangoj estis videblaj el la sankta loko en la antaŭa parto de la plejsanktejo, sed ekstere ili ne estis videblaj; kaj ili restis tie ĝis la nuna tago. **9** En la kesto estis nenio krom la du ŝtonaj tabeloj, kiuj metis tien Moseo sur floreb, kiam la Eternulo faris interligon kun la Izraelidoj post ilia eliro el la lando Egipta. **10** Kiam la pastroj eliris el la sanktejo, nubo plenigis la domon de la Eternulo. **11** Kaj la pastroj ne povis starri kaj servi, pro la nubo; ĉar la majesto de la Eternulo plenigis la domon de la Eternulo. **12** Tiam Salomono ekparolis: La Eternulo diris, ke Li deziras loĝi en mallumo; **13** tial mi konstruis domon por Via loĝado, lokon por Via restado

Via popolo Izrael, kiun ili preĝos sur ĉi tiu loko; petegon, kaj defendu ilian aferon. **46** Se ili pekos aŭskultu sur la loko de Via loĝado en la ĉielo; kaj antaŭ Vi (ĉar ne ekzistas homo, kiu ne pekas), kiam Vi aŭskultos, Vi pardonu. **31** Kiam iu pekos kaj Vi ekkoleros kontraŭ ili kaj transdonos ilin al kontraŭ sia proksimulo, kaj oni postulos de li malamiko, kaj iliaj kaptintoj forkondukos ilin en ĵuron, ke li juri, kaj la ĵuro estos farata antaŭ Via landon malamikan, malproksiman aŭ proksiman; altaro en ĉi tiu domo: **32** tiam aŭskultu en la ĉielo, **47** sed ili rekonsciigos en la lando, en kiu ili estos kaj faru ĵugon pri Viaj servantoj, kondamnante la kaptitaj, konvertitaj, kaj petegos Vin en la lando manbonagulon, metante lian konduton sur lian de siaj kaptintoj, dirante: Ni pekis, ni malbonagis, kapon, kaj montrante la pravecon de la virtulo, ni krimis; **48** kaj ili returnos sin al Vi per sia tuta rekompenca lin laŭ lia virteco. **33** Se Via koro kaj per sia tuta animo en la lando de siaj popolo Izrael estos frapita de malamiko pro tio, malamikoj, kiuj ilin kaptis, kaj ili preĝos al Vi, ke ĝi pekis antaŭ Vi, sed ili sin returnos al Vi turninte sin al sia lando, kiun Vi donis al iliaj kaj gloros Vian nomon kaj preĝos kaj petegos al patroj, al la urbo, kiun Vi elektis, kaj al la domo, Vi en ĉi tiu domo: **34** tiam aŭskultu en la ĉielo, kiun mi konstruis al Via nomo: **49** tiam aŭskultu kaj pardonus la pekon de Via popolo Izrael, kaj en la ĉielo, en la loko de Via loĝado, ilian preĝon revenigui ilin sur la teron, kiun Vi donis al iliaj kaj ilian petegon, kaj defendu ilian aferon; **50** kaj patroj. **35** Se la ĉielo ŝlosiĝos tiel, ke ne estos pluovo pardunu al Via popolo tion, per kio ili pekis antaŭ pro tio, ke ili pekis antaŭ Vi, sed ili ekpreĝos sur Vi, kaj ĉiujn iliajn krimojn, kiujn ili faris kontraŭ ĉi tiu loko kaj gloros Vian nomon kaj returnos Vi, kaj veku por ili kompaton en iliaj kaptintoj, sin de sia peko, por ke Vi aŭskultu ilin: **36** tiam por ke ĉi tiuj estu favorkoraj al ili. **51** Ĉar ili estas aŭskultu en la ĉielo, kaj pardonu la pekon de Viaj servantoj kaj de Via popolo Izrael, montrante al ili el Egiptujo, el la fera forno. **52** Viaj okuloj estu la bonan vojon, kiun ili devas iri, kaj donu pluvon malfermaj al la petego de Via servanto kaj al la sur Vian landon, kiun Vi donis al Via popolo kiel petego de Via popolo Izrael, por ke Vi aŭdu ilin heredaĵon. **37** Se estos malsato en la lando, aŭ pri ĉio, pri kio ili vokas al Vi. **53** Ĉar Vi distingis se estos pesto, brulsekeco, velkado, akridoj, aŭ ilin kiel Vian heredaĵon el ĉiuj popoloj de la tero, vermoj, aŭ se premos ilin malamiko en la lando kiel Vi diris per Via servanto Moseo, kiam Vi de ilia loĝado, aŭ se estos ia plago aŭ malsano; elkondukis niajn patrojn el Egiptujo, ho Sinjoro, **38** ĉe ĉiu preĝo, ĉe ĉiu petego, kiu venos de iu Eternulo. **54** Kiam Salomonon finis preĝi antaŭ la homo aŭ de Via tuta popolo Izrael, kiam ĉiu el ili Eternulo tiun tutan preĝon kaj petegon, li leviĝis sentos malfeliĉon en sia koro kaj etendos siajn de sia genuado antaŭ la altaro de la Eternulo, manojn al ĉi tiu domo: **39** Vi aŭskultu en la ĉielo, kaj liaj manoj estis etenditaj al la ĉielo. **55** Kaj li en la loko de Via loĝado, kaj pardonu, kaj faru kaj starigis, kaj benis la tutan komunumon de Israel redonu al ĉiuj konforme al lia tuta konduto, kiel per laŭta voĉo, dirante: **56** Benata estu la Eternulo, Vi konas lian koron (ĉar Vi sola konas la koron de iu donis ripozon al Sia popolo Izrael konforme al ĉiuj homidoj); **40** por ke ili Vin timu dum la tuta ĉio, kion Li diris: ne forfalis ĉe unu vorto el ĉiuj tempo, kiun ili vivas sur la tero, kiun Vi donis Liaj bonaj vortoj, kiujn Li diris per Sia servanto al niaj patroj. **41** Ankaŭ koncerne algentulon, Moseo. **57** La Eternulo, nia Dio, estu kun ni, kiel kiu ne estas el Via popolo Izrael, sed venos el Li estis kun niaj patroj, Li ne forlasu nin kaj ne malproksima lando pro Via nomo **42** (ĉar ili aŭdos forjetu nin; **58** Li klinu nian koron al Si, por ke ni pri Via granda nomo kaj pri Via fortia mano kaj iru laŭ ĉiuj Liaj vojoj, kaj por ke ni observu Liajn pri Via etendita brako), kaj li venos kaj preĝos en ordonojn kaj Liajn legojn kaj Liajn regulojn, kiujn ĉi tiu domo: **43** Vi aŭskultu en la ĉielo, en la loko Li donis al niaj patroj. **59** Kaj ĉi tiuj miaj vortoj, de Via loĝado, kaj faru ĉion, pri kio vokos al Vi kiujn mi preĝis antaŭ la Eternulo, estu proksimaj la algentulo; por ke ĉiuj popoloj de la tero konu al la Eternulo, nia Dio, tage kaj nokte, por ke Li Vian nomon, por ke ili timu Vin, kiel Via popolo faru justajon al Sia servanto kaj justajon al Sia Izrael, kaj por ke ili sciu, ke per Via nomo estas popolo Izrael en ĉiuj tagoj; **60** por ke ĉiuj popoloj nomata ĉi tiu domo, kiun mi konstruis. **44** Kiam de la tero sciu, ke la Eternulo estas Dio kaj ke ne Via popolo eliros milite kontraŭ sian malamikon ekzistas alia. **61** Via koro estu tute sindona al la laŭ la vojo, laŭ kiu Vi ilin sendos, kaj ili preĝos al Eternulo, nia Dio, por iri laŭ Liaj legoj kaj por la Eternulo, turninte sin al la urbo, kiun Vi elektis, observi Liajn ordonojn, kiel hodiau. **62** Kaj la reĝo kaj al la domo, kiun mi konstruis al Via nomo: **45** kaj kun li ĉiuj Izraelidoj bučis oferojn antaŭ la tiem aŭskultu en la ĉielo ilian preĝon kaj ilian Eternulo. **63** Kaj Salomonon oferis la pacoferon,

kiun li alportis al la Eternulo, dudek du mil bovojn domon **11** (por kiuj Hiram, la reĝo de Tiro, liveris kaj cent dudek mil ŝafojn. Tiamaniere la reĝo kaj al Salomono cedrajn arbojn kaj cipresajn arbojn ĉiuj Izraelidoj inaŭguris la domon de la Eternulo. kaj oron laŭ lia tuta deziro), la reĝo Salomono **12** En tiu tago la reĝo sanktigis la mezon de la tiam donis al Hiram dudek urbojn en la lando korto, kiu estis antaŭ la domo de la Eternulo; Galilea. **13** Kaj Hiram eliris el Tiro, por rigardi ĉar li faris tie la bruloferon kaj la farunoferon la urbojn, kiujn donis al li Salomono; kaj ili ne kaj alportis ofere la sebon de la pacoferoj; ĉar plaĉis al li. **14** Kaj li diris: Kio estas tiuj urboj, la kupra altaro, kiu estis antaŭ la Eternulo, estis kiujn vi donis al mi, mia frato? Kaj li donis al ili tro malgranda, por doni lokon al la brulofero la nomon lando Kabul ĝis la nuna tago. **15** Kaj kaj la farunofero kaj la sebo de la pacoferoj. **16** Hiram sendis al la reĝo cent dudek kikarojn da Kaj Salomono faris tiam feston, kaj kun li la tuta oro. **17** Jen estas la aranĝo pri la impostoj, kiujn Izrael, tre granda anaro, kiu kunvenis de Hamat starigis la reĝo Salomono, por konstrui la domon ĝis la torrento de Egiptujo, antaŭ la Eternulo, nia de la Eternulo kaj sian domon kaj Milon kaj la Dio, dum sep tagoj kaj ankoraŭ sep tagoj, kune muregon de Jerusalem kaj Haaron kaj Megidon dek kvar tagoj. **18** En la oka tago li forsendis kaj Gezeron. **19** (Faraono, reĝo de Egiptujo, venis la popolon; kaj ili benis la region, kaj iris al siaj kaj venkoprenis Gezeron kaj forbruligis ĝin per tendoj, gajaj kaj ĝojantaj pro la tuta bono, kiun fajro, kaj mortigis la Kanaanidojn, kiuj loĝis en la Eternulo faris al Sia servanto David kaj al Sia popolo Izrael.

9 Kiam Salomono finis la konstruadon de la domo de la Eternulo kaj de la reĝa domo, kaj de ĝio dezirita de Salomono, kion li deziris fari, **2** la Eternulo aperis al Salomono duan fojon, kiel Li aperis al li en Gibeon. **3** Kaj la Eternulo diris al li: Mi aŭdis vian preĝon kaj vian petegon, kiun vi faris antaŭ Mi; Mi sanktigis ĉi tiun domon, kiun vi konstruis, por ke Mi metu tien Mian nomon por eterne; kaj Miaj okuloj kaj Mia koro estos tie ĉiam. **4** Kaj pri vi, se vi irados antaŭ Mi tiel, kiel iradis via patro David, kun pura koro kaj ĝusteco, farante ĉion, kion Mi ordonis al vi, kaj observante Miajn leĝojn kaj regulojn: **5** tiam Mi fortikigos la tronon de via reĝado super Izrael por eterne, kiel Mi promesis al via patro David, dirante: Ne mankos ĉe vi viro sur la trono de Izrael. **6** Sed se vi kaj viaj filoj deturnos vin de Mi, kaj ne observos Miajn ordonojn kaj Miajn leĝojn, kiujn Mi donis al vi, kaj vi iros kaj servos al aliaj dioj kaj adorkliniĝos al ili: **7** tiam Mi ekstermos Izraelon de la lando, kiun Mi donis al li; kaj ĉi tiun domon, kiun Mi sanktigis por Mia nomo, Mi forpušos de antaŭ Mia vizaĝo; kaj Izrael fariĝos proverbo kaj moko inter ĉiuj popoloj. **8** Kaj pri ĉi tiu domo, kiu estas tre alta, ĉiu preterirante miregos kaj fajfos; kaj oni diros: Pro kio la Eternulo agis tiele kun ĉi tiu lando kaj kun ĉi tiu domo? **9** Kaj oni respondos: Pro tio, ke ili forlasis la Eternulon, ilian Dion, kiu elkondukis iliajn patrojn el la lando Egipta, kaj ili aliĝis al aliaj dioj kaj adorkliniĝis al ili kaj servis al ili — pro tio la Eternulo venigis sur ilin ĉi tiun tutan malbonon. **10** Post paso de la dudek jaroj, dum kiuj Salomono konstruis la du domojn, la domon de la Eternulo kaj la reĝan

domon **11** (por kiuj Hiram, la reĝo de Tiro, liveris al Salomono cedrajn arbojn kaj cipresajn arbojn ĉiuj Izraelidoj inaŭguris la domon de la Eternulo. kaj oron laŭ lia tuta deziro), la reĝo Salomono **12** En tiu tago la reĝo sanktigis la mezon de la tiam donis al Hiram dudek urbojn en la lando korto, kiu estis antaŭ la domo de la Eternulo; Galilea. **13** Kaj Hiram eliris el Tiro, por rigardi ĉar li faris tie la bruloferon kaj la farunoferon la urbojn, kiujn donis al li Salomono; kaj ili ne kaj alportis ofere la sebon de la pacoferoj; ĉar plaĉis al li. **14** Kaj li diris: Kio estas tiuj urboj, la kupra altaro, kiu estis antaŭ la Eternulo, estis kiujn vi donis al mi, mia frato? Kaj li donis al ili tro malgranda, por doni lokon al la brulofero la nomon lando Kabul ĝis la nuna tago. **15** Kaj kaj la farunofero kaj la sebo de la pacoferoj. **16** Hiram sendis al la reĝo cent dudek kikarojn da Kaj Salomono faris tiam feston, kaj kun li la tuta oro. **17** Jen estas la aranĝo pri la impostoj, kiujn Izrael, tre granda anaro, kiu kunvenis de Hamat starigis la reĝo Salomono, por konstrui la domon ĝis la torrento de Egiptujo, antaŭ la Eternulo, nia de la Eternulo kaj sian domon kaj Milon kaj la Dio, dum sep tagoj kaj ankoraŭ sep tagoj, kune muregon de Jerusalem kaj Haaron kaj Megidon dek kvar tagoj. **18** En la oka tago li forsendis kaj Gezeron. **19** (Faraono, reĝo de Egiptujo, venis la popolon; kaj ili benis la region, kaj iris al siaj kaj venkoprenis Gezeron kaj forbruligis ĝin per tendoj, gajaj kaj ĝojantaj pro la tuta bono, kiun fajro, kaj mortigis la Kanaanidojn, kiuj loĝis en la urbo, kaj li donis ĝin kiel donacon al sia filino, edzino de Salomono.) **20** Kaj Salomono konstruis Gezeron, kaj la malsupran Bet-Ḥoronon, **21** kaj Baalaton, kaj Tadmoron en la dezerto, en la lando, **22** kaj ĉiujn urbojn de provizoj, kiujn Salomono havis, kaj la urbojn por la ĉaroj kaj la urbojn por la rajdistoj, kaj ĉion, kion Salomono deziris konstrui en Jerusalem kaj sur Lebanon kaj en la tuta lando de sia regado. **23** Koncerne la tutan popolon, kiu restis el la Amoridoj, Hētidoj, Perizidoj, Ḥīvidoj, kaj Jebusidoj, kiuj ne estis el la idoj de Israel: **24** Ili infanojn, kiuj restis post ili en la lando kaj kiujn la Izraelidoj ne povis ekstermi, Salomono faris tributuloj-laboristoj ĝis la nuna tago. **25** Sed el la Izraelidoj Salomono ne faris laboristoj; ili estis militistoj, liaj servantoj, liaj eminentuloj, liaj militestroj, liaj ĉarestroj, kaj liaj rajdistoj. **26** La nombro de la ĉefaj oficistoj super la laboroj de Salomono estis kvinten kvindek; ili regis la popolon, kiu faris la laborojn. **27** La filino de Faraono transiris el la urbo de David en sian domon, kiun li konstruis por ŝi; tiam li konstruis Milon. **28** Kaj Salomono alportadis tri fojojn en jaro bruloferojn kaj pacoferojn sur la altaron, kiun li konstruis al la Eternulo, kaj incensadis ĉe ĝi antaŭ la Eternulo. Kaj li finkonstruis la domon. **29** Kaj ŝiparon faris la reĝo Salomono en Ecjon-Geber, kiu troviĝas apud Elat, sur la bordo de la Ruĝa Maro, en la lando de Edom. **30** Kaj Hiram sendis en la ŝiparo siajn servantojn ŝipistojn, spertajn maristojn, kun la servantoj de Salomono. **31** Kaj ili venis Ofiron, kaj prenis de tie kvarcent dudek kikarojn da oro kaj venigis al la reĝo Salomono.

10 Kiam la reĝino de Ŝeba aŭdis la famon pri Salomono kaj pri la domo de la Eternulo, ŝi venis, por elprovi lin per enigmoj. **2** Kaj ŝi venis

Jerusalemon kun tre granda akompanantaro, kun kaj brakapogojn ambaŭflanke de la sidloko, kaj kameloj, portantaj aromaĵojn, tre multe da oro, du leonojn, starantajn apud la brakapogoj. **20** Kaj kaj multekostajn ŝtonojn. Kaj ŝi venis al Salomonon, ankorau dek du leonoj tie staris sur la ses ŝtupoj kaj parolis kun li pri ĉio, kion ŝi havis en sia koro. ambaŭflanke; ne ekzistas io simila en iu ajn regno.

3 Kaj Salomono solvis al ŝi ĉiujn ŝiajn demandojn; **21** Kaj ĉiuj trinkvazoj de la reĝo Salomono estis kaj estis nenio, kion la reĝo ne scius kaj kion li el oro, kaj ĉiuj vazoj de la Lebanonona arbardomo ne solvus al ŝi. **4** Kaj la reĝino de Ŝeba vidis la estis el pura oro; nenio estis el arĝento; en tutan saĝecon de Salomono, kaj la domon, kiun la tempo de Salomono ĝi estis rigardata kiel li konstruis, **5** kaj la mangajon ĉe lia tablo kaj servvalora. **22** Ĉar Taršišan ŝiparon la reĝo havis la loĝejon de liaj sklavoj kaj la oficojn de liaj sur la maro kun la ŝiparo de Ŝiram; unu fojon en servantoj kaj iliajn vestojn kaj liajn vinversiſtojn, tri jaroj venadis la Taršiša ŝiparo, alportante oron, kaj liajn bruloferojn, kiujn li oferadis en la domo arĝenton, eburon, simiojn, kaj pavojn. **23** Tiel la de la Eternulo; kaj ŝi estis tute ravita. **6** Kaj ŝi diris reĝo Salomono superis ĉiujn reĝojn de la tero per al la reĝo: Vera estas tio, kion mi atūdis en mia riĉeco kaj per saĝeco. **24** Kaj ĉiuj sur la tero penis lando pri viaj aferoj kaj pri via saĝeco; **7** mi ne vidi Salomonon, por audi lian saĝon, kiun Dio kredis al la diroj, ĝis mi venis kaj ĝis miaj okuloj enmetis en lian koron. **25** Kaj ili alportadis ĉiuj sian ekvidis; sed nun mi vidas, ke oni ne rakontis al donacon: vazojn arĝentajn, vazojn orajn, vestojn, mi eĉ duonon; vi havas pli da saĝo kaj bono, ol batalilojn, aromaĵojn, ĉevalojn, kaj mulojn, ĉiuare. diras la famo, kiun mi atūdis. **8** Feliĉaj estas viaj **26** Kaj Salomono kolektis al si ĉarojn kaj rajdistojn; homoj, feliĉaj estas viaj servantoj, kiuj ĉiam staras kaj li havis mil kvartcent ĉarojn kaj dek du mil antaŭ vi kaj aŭdas vian saĝecon. **9** Benata estu rajdistoj; kaj li lokis ilin en la urboj de ĉaroj kaj la Eternulo, via Dio, kiu favoras vin kaj sidigis ĉe la reĝo en Jerusalem. **27** Kaj la reĝo atingis tion, vin sur la tronon de Izrael. Pro Sia eterna amo ke la arĝento estis en Jerusalem kiel ŝtonoj, kaj la al Izrael Li faris vin reĝo, por ke vi zorgu pri cedroj estis en tiel granda kvanto, kiel sikomoroj juĝo kaj justeco. **10** Kaj ŝi donacis al la reĝo cent sur malaltaj loko. **28** La ĉevalojn al Salomono oni dudek kikarojn da oro kaj tre multe da aromaĵoj venigadis el Egiptujo; kaj societo de komercistoj kaj multekostajn ŝtonojn; neniam plu venis tiom de la reĝo aĉetadis ilin amase laŭ difinita prezo. multe da aromaĵoj, kiom la reĝino de Ŝeba donacis **29** Ĉiu ĉaro estis liverata el Egiptujo pro sescent al la reĝo Salomono. **11** Kaj la ŝiparo de Ŝiram, kiu venigis oron el Ofir, alvenigis el Ofir tre multe sikloj da arĝento, kaj ĉiu ĉevalo pro cent kvindek; da santala ligno kaj multekostajn ŝtonojn. **12** Kaj tiel same ili estis liverataj per iliaj manoj al ĉiuj reĝoj de la Hietidoj kaj al la reĝoj de Sirio. el la santala ligno la reĝo faris pilastrojn por la **11** La reĝo Salomono amis multajn aligentajn domo de la Eternulo kaj por la reĝa domo, ankaŭ virinojn, la filinon de Faraono, Moabidinojn, harpojn kaj psalterojn por la kantistoj; neniam Amonidinojn, Edomidinojn, Cidonaninojn, venis tiom da santala ligno, nek estis vidata, ĝis la nuna tago. **13** Kaj la reĝo Salomono donis al Hietidinojn, **2** el tiuj popoloj, pri kiuj la Eternulo la reĝino de Ŝeba ĉion, kion ŝi deziris kaj kion ŝi diris al la Izraelidoj: Ne iru al ili, kaj ili ne iru petis, krom tio, kion li donis al ŝi el la mano de la reĝo Salomono mem. Kaj ŝi foriris returne en al vi, ĉar ili turnos vian koron al siaj dioj; al ili sian landon, ŝi kaj ŝiaj servantoj. **14** La pezo de la Salomono aliĝis per amo. **3** Kaj li havis da ĉefaj oro, kiu estis alportita al Salomono dum unu jaro, edzinoj sepcen kaj da kromvirinoj tricent; kaj estis sesdek ses kikaroj da oro; **15** krom tio, kio venis de la butikistoj kaj de la komerco de negocistoj kaj de ĉiuj reĝoj de Arabujo kaj tricent malgrandajn ŝildojn el forĝita oro (sescent sikloj da oro estis uzitaj por ĉiu ŝildo) **17** kaj de la regionestroj. **16** Kaj la reĝo Salomono faris ducent grandajn ŝildojn el forĝita oro (sescent ŝildojn el forĝita oro (tri min'oj da oro estis uzitaj por ĉiu el tiuj ŝildoj); kaj la reĝo metis ilin en la arbardomon de Lebanon. **18** Kaj la reĝo faris grandan tronon el eburon kaj tegis ĝin per pura oro. **19** Ses ŝtupojn havis la trono, rondan supron havis la trono malantaŭe,

liaj edzinoj forklinis lian koron. **4** En la tempo de maljuneco de Salomono liaj edzinoj turnis lian koron al aliaj dioj, kaj lia koro ne estis tiel plene fordonita al la Eternulo, lia Dio, kiel la koro de lia patro David. **5** Kaj Salomono sekvis Astaron, diajōn de la Cidonanoj, kaj Milkomon, abomenindaĵon de la Amonidoj. **6** Kaj Salomono faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj ne sekvis plene la Eternulon, kiel lia patro David. **7** Tiam Salomono konstruis altaĵon al Kemoš, abomenindaĵo de la Moabidoj, sur la monto, kiu estas antaŭ Jerusalem, kaj al Moleh, abomenindaĵo de la Amonidoj. **8** Kaj tiel li faris por ĉiuj siaj aligentaj edzinoj, kiuj incensadis kaj

alportadis oferojn al siaj dioj. **9** Kaj la Eternulo kontraŭ la reĝon. **27** Kaj jen estas la kaŭzo, pro ekkoleris Salomonon pro tio, ke li forklinis sian kiu li levis la manon kontraŭ la reĝon: Salomo koron de la Eternulo, Dio de Izrael, kiu aperis al li konstruis Milon; li riparis la brecojn de la urbo du fojojn, **10** kaj kiu ordonis al li pri tiu afero, ke li de sia patro David. **28** Jerobeam estis viro fortuna sekvo aliajn diojn; sed li ne observis tion, kion kaj kuraĝa. Kiam Salomono vidis, ke la junulo la Eternulo ordonis. **11** Kaj la Eternulo diris al estas laborkapabla, li starigis lin administranto de Salomono: Pro tio, ke ĉi tio fariĝis ĉe vi, kaj ke la tributlaboroj de la domo de Jozef. **29** En tio vi ne observis Mian interligon kaj Mian legojn, tempo okazis, ke Jerobeam eliris el Jerusalem; kiu jn Mi donis al vi, Mi forsiros de vi la regnon kaj kaj renkontis lin sur la vojo la profeto Ahija, la donos ĝin al via servanto. **12** Tamen dum via vivo Ŝiloano; li portis sur si novan veston; ili ambaŭ Mi tion ne faros, pro via patro David; el la manoj estis solaj sur la kampo. **30** Kaj Ahija prenis la de via filo Mi ĝin forsiros. **13** Sed ne la tutan novan veston, kiu estis sur li, kaj dissiris ĝin en regnon Mi forsiros; unu tribon Mi donos al via dek du pecojn. **31** Kaj li diris al Jerobeam: Prenu filo, pro Mia servanto David, kaj pro Jerusalem, al vi dek pecojn; ĉar tiele diras la Eternulo, Dio kiun Mi elektis. **14** Kaj la Eternulo aperigis de Izrael: Jen Mi forsiros la regnon el la manoj kontraŭulon kontraŭ Salomono, Hadadon, la de Salomono kaj donas al vi dek tribojn **32** (sed Edomidon, el la reĝa semo de Edom. **15** Kiam unu tribo restos ĉe li, pro Mia servanto David, David estis en Edomujo, kaj la militestro Joab kaj pro la urbo Jerusalem, kiun Mi elektis el ĉiuj venis, por enterigi la mortigitojn, li mortigis ĉiujn tribojn de Izrael); **33** pro tio, ke ili forlasis Min, virseksulojn en Edomujo **16** (ĉar ses monatojn kaj adorklinigis al Astar, diaĵo de la Cidonanoj, tie restis Joab kaj ĉiuj Izraelidoj, ĝis ili ekstermis al Kemoš, dio de Moab, kaj al Milkom, dio de la ĉiujn virseksulojn en Edomujo); **17** tiam forkuris Amonidoj, kaj ne iris laŭ Mijaj vojoj, por plenumi Hadad kune kun viroj Edomidoj el la servantoj tion, kio plaĉas al Mi, kaj Mian legojn kaj Mian de lia patro, por iri Egiptujon; Hadad estis tiam regulojn, kiel lia patro David. **34** Mi ne prenos malgranda knabo. **18** Ili elmoviĝis el Midjan kaj la tutan regnon el liaj manoj, sed Mi faros, ke venis Paranon kaj prenis kun si homojn el Paran, li restos reganto dum sia tuta vivo, pro Mia kaj venis Egiptujon al Faraono, reĝo de Egiptujo, servanto David, kiun Mi elektis kaj kiu observis kaj ĉi tiu donis al li domon kaj nutraĵon, kaj ankaŭ Mian ordonojn kaj Mian legojn. **35** Sed Mi prenos landon li donis al li. **19** Hadad tre ekplaĉis al la regnon el la manoj de lia filo, kaj Mi donos Faraono, kaj ĉi tiu donis al li kiel edzinon fratinon el ĝi al vi dek tribojn; **36** kaj al lia filo Mi donos de sia edzino, fratinon de la reĝino Taĥpenes. **20** unu tribon, por ke restu lumilo por ĉiam al Mia Kaj la fraterno de Taĥpenes naskis al li lian filon servanto David antaŭ Mi en Jerusalem, en la urbo, Genubat. Kaj Taĥpenes edukis lin en la domo de kiun Mi elektis al Mi, por meti tien Mian nomon. Faraono, kaj Genubat loĝis en la domo de Faraono **37** Vin Mi prenos, kaj vi regos super ĉio, kion via inter la filoj de Faraono. **21** Kiam Hadad audiis en animo dezirous, kaj vi estos reĝo super Izrael. **38** Egiptujo, ke David ekdormis kun siaj patroj kaj ke Kaj se vi obeos ĉion, kion Mi ordonas al vi, kaj la militestro Joab mortis, Hadad diris al Faraono: iros laŭ Mijaj vojoj, kaj faros tion, kio plaĉas al Mi, Forliberigu min, ke mi iru en mian landon. **22** observante Mian legojn kaj Mian ordonojn, kiel Faraono diris al li: Ĉu io mankas al vi ĉe mi, ke vi faris Mia servanto David, tiam Mi estos kun vi, kaj deziras iri en vian landon? Kaj li respondis: Ne, konstruos al vi domon fidindan, kiel Mi konstruis tamen forliberigu min. **23** Dio starigis kontraŭ li al David, kaj Mi donos al vi Izraelon. **39** Kaj per tio ankoraŭ kontraŭulon, Rezonon, filon de Eljada, Mi humiligos la semon de David, tamen ne por kiu forkuris de sia sinjoro Hadadezer, reĝo de ĉiam. **40** Salomono intencis mortigi Jerobeamon; Coba. **24** Kaj li kolektis kontraŭ li virojn kaj fariĝis sed Jerobeam levigis kaj forkuris en Egiptujon, al estro de bando, kiam David ilin mortigis; kaj Ŝišak, reĝo de Egiptujo, kaj li restis en Egiptujo ili iris Damaskon kaj ekloĝis tie kaj ekregis en ĝis la morto de Salomono. **41** La tuta cetera Damasko. **25** Kaj li estis kontraŭulo de la Izraelidoj historio de Salomono, kaj ĉio, kion li faris, kaj lia dum la tuta vivo de Salomono, krom la malbono, saĝeco estas priskribitaj en la libro de kroniko de kiu venadis de Hadad. Kaj li havis malamon Salomono. **42** La tempo, dum kiu Salomono regis kontraŭ la Izraelidoj, kaj li fariĝis reĝo de Sirio. **26** en Jerusalem super la tuta Izrael, estis kvardeke Kaj Jerobeam, filo de Nebat, Efratano el Cereda, jaroj. **43** Kaj Salomono ekdormis kun siaj patroj kies patrino havis la nomon Cerua kaj estis kaj estis enterigita en la urbo de sia patro David. vidvino, servanto de Salomono, levis la manon Kaj anstataŭ li ekreĝis Reħabeam, lia filo.

12 Reħabeam iris en Ŝeħemon, ĉar en Ŝeħemon Adoramon, la estron super la impostoj; sed ĉiuj venis ĉiuj Izraelidoj, por fari lin reĝo. **2** Kiam Izraelidoj ġetis sur lin štonojn, kaj li mortis. Kaj la tion aŭdis Jerobeam, filo de Nebat (ĉar li estis reĝo Reħabeam rapide sidiġis en ĉaro, por forkuri ankoraŭ en Egiptujo, kien li forkuris de la reĝo en Jerusalemon. **19** Tiamaniere Izrael defalis de Salomono, kaj Jerobeam loġis en Egiptujo, **3** sed la domo de David ĝis la nuna tago. **20** Kiam ĉiuj oni sendis kaj vokis lin, tiam Jerobeam kaj la Izraelidoj aŭdis, ke Jerobeam revenis, ili sendis tutu komunumo de Izrael venis, kaj ekparolis al kaj vokis lin al la kunveno kaj faris lin reĝo super Reħabeam, dirante: **4** Via patro tro peziggins nian ĉiuj Izraelidoj. La domon de David sekvis sole nur jugon; nun deprenu iom de la malfacilaj laboroj la tribo de Jehuda. **21** Kaj kiam Reħabeam venis de via patro, kaj de lia peza jugo, kiun li metis sur en Jerusalemon, li kolektis el la tuta domo de nin, kaj tiam ni servados al vi. **5** Kaj li diris al ili: Jehuda kaj el la tribo de Benjamen cent okdek mil Iru, kaj post tri tagoj revenu al mi. Kaj la popolo elektitajn militistojn, por militi kontraŭ la domo disiris. **6** Kaj la reĝo Reħabeam konsiliġis kun la de Izrael, por revenigi la regnon al Reħabeam, filo maljunuloj, kiuj staradis antaŭ lia patro Salomono de Salomono. **22** Sed aperis vorto de Dio al Șemaja, dum lia vivo, kaj li diris: Kiel vi konsilas respondi homo de Dio, dirante: **23** Diru al Reħabeam, filo al ĉi tiu popolo? **7** Kaj ili diris al li jene: Se hodiau de Salomono, reĝo de Judujo, kaj al la tuta domo vi estos servanto al ĉi tiu popolo kaj komplezoj al de Jehuda kaj de Benjamen kaj al la cetera popolo ili kaj kontentigos ilin kaj parolos al ili bonajn jene: **24** Tiele diras la Eternulo: Ne iru kaj ne vortojn, ili estos al vi servantoj por ĉiam. **8** Sed militu kontraŭ viaj fratoj, la Izraelidoj; reiru ĉiu al li ne atentis la konsilon de la maljunuloj, kiun sia domo, ĉar de Mi estas farita ĉi tiu afero. Kaj ili donis al li, kaj li konsiliġis kun la junuloj, kiuj ili obeis la vorton de la Eternulo, kaj retenis sin elkreskis kune kun li kaj staris antaŭ li. **9** Kaj li de irado, konforme al la vorto de la Eternulo. **25** diris al ili: Kion vi konsilas, ke ni respondu al ĉi Kaj Jerobeam prikonstruis Ŝeħemon sur la monto tiu popolo, kiu diris al mi jene: Faru malpli peza de Efraim kaj ekloġis en ġi; kaj li eliris el tie kaj la jugon, kiun via patro metis sur nin? **10** Kaj konstruis Penuelon. **26** Kaj Jerobeam diris en sia la junuloj, kiuj elkreskis kune kun li, parolis al koro: Nun la regno povas reveni al la domo de li, dirante: Tiele diru al ĉi tiu popolo, kiu diris David; **27** se ĉi tiu popolo irados, por fari oferojn al vi: Via patro faris nian jugon tro peza, kaj en la domo de la Eternulo en Jerusalemon, tiam la vi faru ġin malpli peza — tiele diru al ili: Mia koro de ĉi tiu popolo returniġos al ilia sinjoro, al malgranda fingro estas pli dika, ol la lumboj de Reħabeam, reĝo de Judujo; kaj ili mortigos min mia patro; **11** tial se mia patro ŝarġis vin per peza kaj revenos al Reħabeam, reĝo de Judujo. **28** Kaj jugo, mi ankoraŭ plipezigos vian jugon; mia patro la reĝo aranġis konsiliġon, kaj li faris du orajn vin punadis per vipoj, sed mi vin punados per bovidojn, kaj diris al la popolo: Ne iradu plu en skorpioj. **12** Kaj Jerobeam kaj la tuta popolo venis Jerusalemon; jen estas viaj dioj, ho Izrael, kiuj al Reħabeam en la tria tago, kiel la reĝo ordonis, elkondukis vin el la lando Egipta. **29** Kaj li starigis dirante: Revenu al mi en la tria tago. **13** Kaj la reĝo unu en Bet-El, kaj la duan li instalis en Dan. **30** respondis al la popolo malafable, kaj ne atentis la Kaj ĉi tiu afero fariġis kaŭzo de pekado: la popolo konsilon de la maljunuloj, kiun ili donis; **14** kaj li komencis iradi al unu el ili ĝis Dan. **31** Kaj li parolis al ili laŭ la konsilo de la junuloj, dirante: konstruis domojn de altaĵoj, kaj li starigis pastrojn Mia patro peziggins vian jugon, sed mi ankoraŭ pli el la popolo, kiuj ne estis el la idoj de Levi. **32** pezigos vian jugon; mia patro vin punadis per Kaj Jerobeam starigis feston en la oka monato, vipoj, sed mi vin punados per skorpioj. **15** Kaj la en la dek-kvina tago de la monato, simile al la reĝo ne aǔskultis la popolon; ĉar estis destinate de festo en Judujo, kaj li suriris sur la altaron; tiel li la Eternulo, por ke plenumiġu Lia vorto, kiun la faris en Bet-El, alportante oferojn al la bovidoj, Eternulo diris per Āhija, la Šiloano, al Jerobeam, kiujn li faris; kaj li loġiġis en Bet-El la pastrojn de filo de Nebat. **16** Kiam ĉiuj Izraelidoj vidis, ke la la altaĵoj, kiujn li aranġis. **33** Kaj li suriris sur la reĝo ilin ne obeas, tiam la popolo respondis al altaron, kiun li faris en Bet-El, en la dek-kvina la reĝo, dirante: Kian parton ni havas en David? tago de la oka monato, kiun li mem elpensis; kaj ni ne havas heredajon en la filo de Jišaj. Al viaj li faris feston por la Izraelidoj, kaj suriris sur la tendoj, ho Izraell nun zorgu mem pri via domo, ho altaron, por incensi.

David! Kaj la Izraelidoj disiris al siaj tendoj. **17** Sed super la Izraelidoj, kiuj loġis en la urboj de Judujo, reġis Reħabeam. **18** Kaj la reĝo Reħabeam sendis **13** Kaj jen homo de Dio venis el Judujo laŭ ordono de la Eternulo en Bet-Elon, kiam Jerobeam staris sur la altaro, por incensi. **2** Kaj li

vokis al la altaro laŭ ordono de la Eternulo kaj **19** Kaj li reiris kun li kaj manĝis panon en lia domo diris: Ho altaro, altaro! tiele diras la Eternulo: kaj trinkis akvon. **20** Dum ili sidis ankoraŭ ĉe la Jen en la domo de David naskiĝos filo, kies nomo tablo, venis la vorto de la Eternulo al la profeto, estos Jošija, kaj li buĉos sur vi la pastrojn de la kiu lin revenigis. **21** Kaj li vokis al la homo de altaĵoj, incensantaj sur vi, kaj homaj ostoj estos Dio, kiu venis el Judujo, dirante: Tiele diras la bruligitaj sur vi. **3** Kaj li donis en tiu tago signon, Eternulo: Pro tio, ke vi malobeis la bušon de la dirante: Ĉi tio estas la signo, ke tion parolis la Eternulo, kaj ne plenumis la ordonon, kiun faris al Eternulo: jen la altaro disfendiĝos, kaj la cindro, vi la Eternulo, via Dio, **22** sed vi reiris kaj manĝis kiu estas sur ĝi, dissutiĝos. **4** Kiam la reĝo aŭdis panon kaj trinkis akvon en la loko, pri kiu Li diris la vortojn de la homo de Dio, kiujn li vokis al la al vi, ke vi ne manĝu panon kaj ne trinku akvon, altaro en Bet-El, Jerobeam etendis sian manon via kadavro ne venos en la tombon de viaj patroj. de sur la altaro, kaj diris: Kaptu lin! Sed rigidigiĝis **23** Post kiam li manĝis panon kaj trinkis, oni selis lia mano, kiun li etendis kontraŭ lin, kaj li ne por li la azenon, por la profeto, kiun li revenigis. povis retiri ĝin al si. **5** Kaj la altaro disfendiĝis, kaj **24** Kaj li iris, kaj sur la vojo renkontis lin leono la cindro de la altaro dissutiĝis, konforme al la kaj mortigis lin. Kaj lia kadavro kuŝis ĵetita sur la signo, kiun donis la homo de Dio laŭ la ordono de vojo, kaj la azeno staris apude, kaj la leono staris la Eternulo. **6** Kaj la reĝo ekparolis kaj diris al la apud la kadavro. **25** Kaj jen pasis homoj, kaj vidis homo de Dio: Faru peton antaŭ la Eternulo, via la kadavron kušantan sur la vojo, kaj la leonon Dio, kaj preĝu por mi, por ke mia mano revenu starantan apud la kadavro, kaj ili iris kaj rakontis al mi. Kaj la homo de Dio faris peton antaŭ la en la urbo, en kiu loĝis la maljuna profeto. **26** Eternulo, kaj la mano de la reĝo revenis al li kaj **27** Kaj tio aŭdis la profeto, kiu revenigis lin de fariĝis kiel antaŭe. **7** Tiam la reĝo diris al la homo la vojo, li diris: Tio estas la homo de Dio, kiu de Dio: Iru kun mi en la domon kaj fortigu vin malobeis la bušon de la Eternulo; la Eternulo per manĝo, kaj mi donos al vi donacon. **8** Sed la transdonis lin al leono, kiu disiĝis kaj mortigis homo de Dio diris al la reĝo: Eĉ se vi donos al mi **28** Kaj li iris kaj trovis lian lin konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li duonon de via domo, mi ne iros kun vi, kaj mi ne diris al li. **29** Kaj li diris al siaj filoj jene: Selu al mi manĝos panon nek trinkos akvon en ĉi tiu loko; **9** la azenon. Kaj ili selis. **20** Kaj li iris kaj trovis lian ĉar tiele estas ordonite al mi per la vorto de la kadavron kušantan sur la vojo, kaj la azenon kaj Eternulo: Ne manĝu panon nek trinku akvon, kaj la leonon starantaj apud la kadavro; la leono ne ne reiru laŭ la vojo, laŭ kiu vi venis. **10** Kaj li iris manĝis la kadavron kaj ne disiĝis la azenon. **29** laŭ alia vojo, kaj ne reiris laŭ la vojo, laŭ kiu li **11** Unu profeto maljunulo loĝis Dio kaj metis ĝin sur la azenon kaj veturnigis ĝin en Bet-El. Kaj venis liaj filoj, kaj rakontis al li la returne. Kaj la maljuna profeto venis en la urbon, tutan aferon, kiun faris la homo de Dio hodiaŭ por priplori kaj enterigi lin. **30** Kaj li metis lian en Bet-El; la vortojn, kiujn li diris al la reĝo, ili kadavron en sian tombon; kaj ili priploris lin: Ho rakontis al sia patro. **12** Kaj ilia patro diris al ili: ve, mia frato! **31** Post kiam oni enterigis lin, li diris Laŭ kiu vojo li iris? Kaj liaj filoj montris la vojon, al siaj filoj jene: Kiam mi mortos, entombigu min laŭ kiu iris la homo de Dio, kiu venis el Judujo. **13** en la tombo, en kiu estas entombigita la homo de Tiam li diris al siaj filoj: Selu al mi la azenon. Kaj Dio; apud liajn ostojn metu miajn ostojn. **32** Ĉar ili selis al li la azenon, kaj li ekradjis sur ĝi, **14** kaj plenumiĝos la vorto, kiun li eldiris laŭ ordono sekvis la homon de Dio kaj trovis lin sidanta sub de la Eternulo pri la altaro, kiun estas en Bet-El, kverko, kaj diris al li: Ĉu vi estas la homo de Dio, kaj pri ĉiuj domoj de altaĵoj, kiuj troviĝas en la kiu venis el Judujo? Kaj tiu diris: Mi. **15** Kaj li diris urboj de Samario. **33** Post tiu okazintaĝo Jerobeam al li: Venu kun mi en la domon kaj manĝu panon. ne retiris sin de sia malbona vojo, sed li denove **16** Sed tiu diris: Mi ne povas reiri kun vi kaj veni starigis el la popolo pastrojn por la altaĵoj; kiun al vi, kaj mi ne manĝos panon nek trinkos ĉe vi li volis, tiun li konsekris, ke li fariĝu pastro de akvon en ĉi tiu loko; **17** ĉar estas dirite al mi per la altaĵoj. **34** Kaj ĉi tio fariĝis peko por la domo de vorto de la Eternulo: Ne manĝu panon nek trinku Jerobeam, por pereo kaj ekstermiĝo de sur la tie akvon, ne reiri laŭ la vojo, laŭ kiu vi venis. **18** tero.

Kaj li diris al li: Mi ankaŭ estas profeto, kiel vi, kaj anĝelo diris al mi laŭ ordono de la Eternulo jene: Revenigu lin kun vi en vian domon, por ke li manĝu panon kaj trinku akvon. Li mensogis al li.

14 En tiu tempo malsaniĝis Abija, filo de Jerobeam. **2** Kaj Jerobeam diris al sia edzino: Leviĝu kaj aliaspektiĝu, por ke oni ne sciu, ke vi estas edzino de Jerobeam, kaj iru en Ŝilon;

tie troviĝas la profeto Ĥija, kiu antaŭdiris al lin, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun mi, ke mi estos reĝo super ĉi tiu popolo. **3** Kaj Li diris per Sia servanto, la profeto Ĥija. **19** La prenu en vian manon dek panojn kaj biskvitojn cetera historio de Jerobeam, kiel li militis kaj kiel kaj kruĉon da mielo, kaj iru al li; li diros al vi, kio li reĝis, estas priskribita en la libro de kroniko estos al la knabo. **4** Kaj la edzino de Jerobeam tiel de la reĝoj de Izrael. **20** La tempo, dum kiu reĝis faris; ŝi leviĝis kaj iris en Ŝilon kaj venis en la Jerobeam, estis dudek du jaroj. Kaj li ekdormis domon de Ĥija. Ĥija ne povis vidi, ĉar liaj okuloj kun siaj patroj. Kaj anstataŭ li ekreĝis lia filo ĉesis funkci pro maljuneco. **5** Sed la Eternulo Nadab. **21** Reħabeam, filo de Salomon, reĝis diris al Ĥija: Jen la edzino de Jerobeam iras, por en Judujo. La agōn de kvardek unu jaroj havis demandi vin pri sia filo, ĉar li estas malsana; tiel Reħabeam, kiam li fariĝis reĝo; kaj dek sep jarojn kaj tiel diru al ŝi; kiam ŝi venos, ŝi prezontos sin li reĝis en Jerusalem, la urbo, kiun la Eternulo kiel alian personon. **6** Kaj kiam Ĥija ekaudis elektis inter ĉiuj triboj de Izrael, por estigi tie Sian la sonardon de ŝiaj piedoj, kiam ŝi eniris en la nomon. La nomo de lia patrino estis Naama, la pordon, li diris: Eniru, edzino de Jerobeam; por Amonidino. **22** Kaj la Judoj faris malbonon antaŭ kio vi prezantas vin kiel alian personon? mi estas la okuloj de la Eternulo, kaj incitis Lin pli ol ĉio, sendita al vi kun sciigo premanta. **7** Iru, diru al kion faris iliaj patroj per siaj pekoj, kiuj ili pekis. Jerobeam: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: **23** Kaj ankaŭ ili konstruis al si altaĵojn, statuojn, Ĉar Mi altigis vin el inter la popolo kaj faris vin kaj sanktajn stangojn sur ĉiu alta monteto kaj princo super Mia popolo Izrael, **8** kaj Mi forſiris sub ĉiu branĉoriĉa arbo. **24** Ankaŭ malĉastistoj la regnon de la domo de David kaj donis ĝin al estis en la lando; ili faris ĉiujn abomenindajojn vi; sed vi ne estis kiel Mia servanto David, kiu de la popoloj, kiujn la Eternulo forpelis antaŭ la observis Miajn ordonojn kaj sekvis Min per sia Izraelidoj. **25** En la kvina jaro de la reĝo Reħabeam tuta koro, farante nur tion, kio plaĉas al Mi; **9** iris Ŝišak, reĝo de Egiptujo, kontraŭ Jerusalemon. kaj vi agis pli malbone, ol ĉiuj, kiuj estis antaŭ vi, **26** Kaj li forprenis la trezorojn de la domo de la kaj vi iris kaj faris al vi aliajn diojn kaj idolojn, Eternulo kaj la trezorojn de la reĝa domo, ĉion li por kolerigi Min, kaj Min vi ĵetis malantaŭ vian prenis; li prenis ankaŭ ĉiujn orajn ŝildojn, kiujn dorson: **10** tial Mi venigos malbonon sur la domon faris Salomon. **27** Kaj la reĝo Reħabeam faris de Jerobeam, kaj Mi ekstermos ĉe Jerobeam ĉiun anstataŭ ili ŝildojn kuprajn, kaj transdonis ilin virseksulon, malliberulon kaj liberulon en Izrael, en la manojn de la estroj de korpgardistoj, kiuj kaj Mi elbalaos la domon de Jerobeam, kiel on gardadis la enirejon de la reĝa domo. **28** Kaj ĉufoje, elbalaos malpurajon, ĉion ĝis la fino. **11** Kiu mortos kiam la reĝo iris en la domon de la Eternulo, la ĉe Jerobeam en la urbo, tiun formanĝos la hundoj, korpgardistoj ilin portis, kaj poste returne portis kaj kiu mortos sur la kampo, tiun formanĝos la ilin en la ĉambro de la korpgardistoj. **29** La birdoj de la ĉielo; ĉar la Eternulo tion diris. **12** Kaj cetera historio de Reħabeam, kaj ĉio, kion li faris, vi leviĝu, iru al via domo; kiam via piedo eniros estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj en la urban, la infano mortos. **13** Kaj priploros de Judujo. **30** Kaj inter Reħabeam kaj Jerobeam lin ĉiuj Izraelidoj kaj enterigis lin; ĉar li sola estis milito dum ilia tuta vivo. **31** Kaj Reħabeam ĉe Jerobeam iros en tombon, ĉar en li el la tutaj ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun domo de Jerobeam troviĝis io bona koncerne liaj patroj en la urbo de David. La nomo de lia la Eternulon, Dion de Izrael. **14** Kaj la Eternulo starigis sur la sojlon de la domo, la knabo mortis. **15** Kaj oni enterigis lin, kaj ĉiuj Izraelidoj priploris

domon de Jerobeam en tiu tago kaj baldaŭ. **15** Kaj la Eternulo frapos Izraelon, similigante lin al kano, kiu ŝanceligas en la akvo, kaj Li elsiros la Izraelidojn el tiu bona tero, kiun Li donis al iliaj patroj, kaj Li disblovos ilin trans la Riveron pro tio, ke ili faris siajn sanktajn stangojn, kolerigante la Eternulon. **16** Kaj Li transdonos Izraelon pro la pekoj de Jerobeam, per kiuj li pekis kaj per kiuj li pekigis Izraelon. **17** Kaj leviĝis la edzino de Jerobeam kaj foriris kaj venis en Tircan. Apenaŭ ŝi paſis sur la sojlon de la domo, la knabo mortis. **18** Kaj oni enterigis lin, kaj ĉiuj Izraelidoj priploris

15 En la dek-oka jaro de la reĝo Jerobeam, filo de Nebat, ekreĝis Abijam super Judujo. **2** Tri jarojn li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Maâha, filino de Abišalom. **3** Li iradis en ĉiuj pekoj de sia patro, kiujn ĉi tiu faris antaŭ li; kaj lia koro ne estis plene fordonita al la Eternulo, lia Dio, kiel la koro de lia patro David. **4** Sed pro David la Eternulo, lia Dio, donis al li lumilon en Jerusalem, starigante lian filon post li kaj subtenante Jerusalemon; **5** pro tio, ke David faradis tion, kio plaĉas al la Eternulo, kaj dum sia

tuta vivo ne forkliniĝis de ĉio, kion Li ordonis al kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo li, krom la afero kun Urija, la Ĥetido. **6** Kaj milito de lia patro David. Kaj anstataŭ li ekregis lia filo estis inter Reħabeam kaj Jerobeam dum lia tuta Jehoħsafat. **25** Nadab, filo de Jerobeam, fariĝis reĝo vivo. **7** La cetera historio de Abijam, kaj ĉio, kion super Izrael en la dua jaro de Asa, reĝo de Juduo; li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de kaj li regis super Izrael du jarojn. **26** Kaj li faris la reĝoj de Juduo. Kaj milito estis inter Abijam kaj malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj iris Jerobeam. **8** Kaj Abijam ekdormis kun siaj patroj, laŭ la vojo de sia patro kaj en liaj pekoj, per kiuj li kaj oni enterigis lin en la urbo de David. Kaj pekigis Izraelon. **27** Kaj faris konspiron kontraŭ li anstataŭ li ekregis lia filo Asa. **9** En la dudeka jaro Baaša, filo de Āhija, el la domo de Isaħar, kaj Baaša de la reĝado de Jerobeam super Izrael ekregis Asa mortigis lin ĉe Gibeton de la Filiștoj, kiam Nadab super Juduo. **10** Kaj kvardek unu jarojn li regis en kaj ĉiu Izraelidoj siegis Gibetonon. **28** Kaj Baaša Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Maāha, mortigis lin en la tria jaro de Asa, reĝo de Juduo, filino de Abišalom. **11** Kaj Asa agadis, kiel plaĉas al kaj ekregis anstataŭ li. **29** Kaj kiam li fariĝis reĝo, la Eternulo, kiel lia patro David. **12** Kaj li elpelis la li mortigis la tutan domon de Jerobeam; li ne malċastistojn el la lando, kaj forigis ĉiujn idolojn, restigis ĉe Jerobeam eĉ unu animon, ĝis li tute lin kiujn faris liaj patroj. **13** Kaj eĉ sian patrinon ekstermis, konforme al la vorto de la Eternulo, Maāha li senigis je ŝia titolo de reĝino, pro tio, kiun Li diris per Sia servanto Āhija, la Ŝiloano; ke ŝi faris idolon por Aħstar. Kaj Asa dishakis ŝian **30** pro la pekoj de Jerobeam, per kiuj li pekis kaj idolon kaj forbruligis ĉe la torrento Kidron. **14** per kiuj li pekigis Izraelon, pro la incito, per kiu Tamen la altaĵoj ne estis forigitaj; sed la koro de li kolerigis la Eternulon, Dion de Izrael. **31** La Asa estis perfekta ĉe la Eternulo dum lia tuta cetera historio de Nadab, kaj ĉio, kion li faris, vivo. **15** Li enportis en la domon de la Eternulo estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj la konsekritaĵojn de sia patro kaj siajn proprajn de Izrael. **32** Milito estis inter Asa kaj Baaša, reĝo konsekritaĵojn, arĝenton kaj oron kaj vazojn. **16** de Izrael, dum ilia tuta vivo. **33** En la tria jaro de Kaj milito estis inter Asa kaj Baaša, reĝo de Izrael, Asa, reĝo de Juduo, ekregis Baaša, filo de Āhija, dum ilia tuta vivo. **17** Kaj Baaša, reĝo de Izrael, iris super la tutu Izrael en Tirca por la daŭro de duduk kontraŭ Judujon, kaj li konstruis Raman, por bari la eliradon kaj eniradon al Asa, reĝo de Juduo. **18** de la Eternulo, kaj iris laŭ la vojo de Jerobeam kaj Tiam Asa prenis la tutan arĝenton kaj oron, kiu restis en la trezorejo de la domo de la Eternulo kaj en la trezorejo de la reĝa domo, kaj donis tion en la manojn de siaj servantoj; kaj la reĝo Asa sendis ilin al Ben-Hadad, filo de Tabrimon, filo de Ħeżjon, reĝo de Sirio, kiu logis en Damasko, kaj dirigis al li: **19** Estas interligo inter mi kaj vi, inter mia patro kaj via patro; jen mi sendas al vi donacon, arĝenton kaj oron; neniiĝu vian interligon kun Baaša, reĝo de Izrael, por ke li foriru de mi. **20** Kaj Ben-Hadad obeis la reĝon Asa, kaj sendis siajn militestrojn kontraŭ la urbojn de Izrael kaj venkobatis Ijonon kaj Danon kaj Abel-Bet-Maaħan kaj la tutan Kineroton, la tutan landon de Naftali. **21** Kiam Baaša tion aŭdis, li ĉesis konstrui Raman kaj restis en Tirca. **22** Tiam la reĝo Asa kunvokis ĉiujn Judojn, sen escepto; kaj ili forportis la štonojn de Rama kaj ġian lignon, el kiuj Baaša faris la konstruadon; kaj la reĝo Asa konstruis el tio Geban de Benjamen kaj Micpan. **23** La cetera historio de Asa, kaj lia heroeco, kaj ĉio, kion li faris, kaj la urboj, kiujn li konstruis, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Juduo. Nur en sia maljuneco li malsanigis je siaj piedoj. **24** Kaj Asa ekdormis kun siaj patroj,

16 Kaj aperis la vorto de la Eternulo al Jehu, filo de Ħanani, pri Baaša, dirante: **2** Ĉar mi levis vin el la polvo kaj faris vin reganto super Mia popolo Izrael kaj vi iras laŭ la vojo de Jerobeam kaj pekigas Mian popolon Izrael, incitante Min per iliaj pekoj, **3** tial Mi elbalaos Baašan kaj lian domon, kaj Mi faros kun via domo kiel kun la domo de Jerobeam, filo de Nebat. **4** Kiu mortos ĉe Baaša en la urbo, tiun formanĝos la hundoj, kaj kiu mortos ĉe li sur la kampo, tiun formanĝos la birdoj de la ĉielo. **5** La cetera historio de Baaša, kaj tio, kion li faris, kaj lia potenco estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **6** Kaj Baaša ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Tirca. Kaj anstataŭ li ekregis lia filo Ela. **7** Per la profeto Jehu, filo de Ħanani, aperis la vorto de la Eternulo pri Baaša kaj pri lia domo pro la tutu malbono, kiun li faris antaŭ la okuloj de la Eternulo, incitante Lin per la faroj de siaj manoj, estante kiel la domo de Jerobeam, kaj pro tio, ke li mortigis lin. **8** En la jaro dudek-sesa de Asa, reĝo de Juduo, ekregis Ela, filo de Baaša, super Izrael en Tirca por la daŭro de du jaroj. **9** Kaj faris

konsipron kontraŭ li lia servanto Zimri, estro de la domo de Arca, palacestro de Tirca, **10** siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Samario. Kaj tiam venis Zimri kaj frapis lin kaj mortigis lin, en anstataŭ li ekreğis lia filo Aḥab. **29** Aḥab, filo de la jaro dudek-sepa de Asa, reĝo de Judujo, kaj faris Omri, ekreğis super Izrael en la tridek-oka jaro de sin reĝo anstataŭ li. **11** Kiam li fariĝis reĝo, kiam li Asa, reĝo de Judujo. Kaj Aḥab, filo de Omri, reğis eksidis sur lia trono, li mortigis la tutan domon super Izrael en Samario dudek du jarojn. **30** Kaj de Baāsa, restigante ĝe li neniu virseksulon, kaj Aḥab, filo de Omri, faris malbonon antaŭ la okuloj ankaŭ liaj parencojn kaj amikojn. **12** Kaj Zimri de la Eternulo, pli ol ĉiuj, kiuj estis antaŭ li. **31** ekstermis la tutan domon de Baāsa, konforme al Ne sufiĉis al li, ke li iris en la pekoj de Jerobeam, la vorto de la Eternulo, kiun Li diris pri Baāsa per filo de Nebat: li prenis al si kiel edzinon Izebelon, la profeto Jehu, **13** pro ĉiuj pekoj de Baāsa kaj la filinon de Etbaal, reĝo de la Cidonanoj, kaj li iris pekoj de lia filo Ela, per kiuj ili pekis kaj per kiuj kaj servis al Baal kaj adorkliniĝis al li. **32** Kaj li ili pekigis Izraelon, incitante la Eternulon, Dion starigis altaron al Baal en la domo de Baal, kiun li de Izrael, per siaj idolaĵoj. **14** La cetera historio konstruis en Samario. **33** Kaj Aḥab faris sanktajn de Ela, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en stangojn, kaj Aḥab faris pli da incitado kontraŭ la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **15** En la la Eternulo, Dio de Izrael, ol ĉiuj reĝoj de Izrael, dudek-sepa jaro de Asa, reĝo de Judujo, ekreğis kiuj estis antaŭ li. **34** En lia tempo Ḥiel, Bet-Elano, Zimri por la daŭro de sep tagoj en Tirca, kiam la konstruis Jeriħon. Kun perdo de sia unuenaskito popolo sieğis Gibetonon de la Filiștoj. **16** Kiam la Abiram li fondis ġin, kaj kun perdo de sia plej juna sieĝanta popolo aūdis, ke Zimri faris konspiron kaj filo Segub li starigis ĝiajn pordegojn, konforme al mortigis la reĝon, tiam la tuta popolo en la sama la vorto de la Eternulo, kiun Li diris per Josuo, filo tago elektis kiel reĝon Omrin, la militestron de Nun.

Izrael. **17** Kaj Omri kune kun la tuta Izrael foriris de Gibeton kaj eksieğis Tircan. **18** Kiam Zimri vidis, ke la urbo estas prenita, li iris en la palacon de la reĝa domo kaj ekbruligis ĉirkaŭ si per fajro la reĝan domon, kaj mortis, **19** pro siaj pekoj, per kiuj li pekis, farante malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, irante laŭ la vojo de Jerobeam kaj en lia peko, kiun li faris, pekigante Izraelon. **20** La cetera historio de Zimri, kaj lia konspiro, kiun li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **21** Tiam la popolo Izraela dividigis en du partojn: duono de la popolo aliĝis al Tibni, filo de Ginat, por reĝigi lin, kaj la dua duono aliĝis al Omri. **22** Kaj la popolo, kiu aliĝis al Omri, venkis tiun popolon, kiu aliĝis al Tibni, filo de Ginat; kaj Tibni mortis, kaj ekreğis Omri. **23** En la tridek-unua jaro de Asa, reĝo de Judujo, Omri ekreğis super Izrael por la daŭro de dek du jaroj. En Tirca li reğis dum ses jaroj. **24** Kaj li aĉetis la monton Samario de Ŝemer pro du kikaroj da argento, kaj li prikonstruis tiun monton, kaj al la urbo, kiun li konstruis, li donis la nomon Samario, laŭ la nomo de Ŝemer, la mastro de la monto. **25** Kaj Omri faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj li agis pli malbone, ol ĉiuj, kiuj estis antaŭ li. **26** Kaj li iris laŭ la tuta vojo de Jerobeam, filo de Nebat, kaj en liaj pekoj, per kiuj li pekigis Izraelon, incitante la Eternulon, Dion de Izrael, per iliaj idolaĵoj. **27** La cetera historio de Omri, tio, kion li faris, kaj liaj heroaĵoj, kiujn

17 Kaj Elija, la Tešebano, el la loĝantoj de Gilead, diris al Aḥab: Kiel vivas la Eternulo, Dio de Izrael, antaŭ kiu mi staras, ne estos en ĉi tiuj jaroj roso nek pluvo, krom en la okazo, se mi tion diros. **2** Kaj aperis la vorto de la Eternulo al li, dirante: **3** Foriru de ĉi tie, kaj direktu vin orienten, kaj kašu vin ĉe la torrento Kerit, kiu estas oriente de Jordan. **4** El tiu torrento vi trinkados, kaj al la korvoj Mi ordonis, ke ili tie vin nutru. **5** Kaj li iris kaj faris, kiel ordonis la Eternulo; li iris kaj restis ĉe la torrento Kerit, kiu estas oriente de Jordan. **6** Kaj la korvoj alportadis al li panon kaj viandon matene kaj panon kaj viandon vespero; kaj el la torrento li trinkadis. **7** Post kelka tempo la torrento elsekiĝis, ĉar ne estis pluvo en la lando. **8** Tiam aperis al li la vorto de la Eternulo, dirante: **9** Leviġu, iru Carfaton, kiu apartenas al Cidon, kaj restu tie; Mi ordonis tie al virino vidvino, ke ŝi liveradu al vi mangajon. **10** Kaj li leviĝis, kaj iris Carfaton. Kiam li venis al la pordego de la urbo, li ekkidis virinon vidvinon, kiu kolektis lignon. Kaj li vokis al ŝi, kaj diris: Alportu al mi iom da akvo en vazo, por ke mi trinku. **11** Kaj ŝi ekiris, por preni; tiam li vokis al ŝi, kaj diris: Alportu al mi pecon da pano en vijaj manojo. **12** Sed ŝi respondis: Kiel vivas la Eternulo, via Dio, mi ne havas bakitaĵon, sed nur plenmanon da faruno en la vazo kaj iom da oleo en la kruĉo; jen mi kolektis du pecojn da ligno, kaj mi iros kaj pretigos tion por mi kaj por mia filo, kaj ni tion mangos kaj mortos. **13** Kaj Elija diris

al ŝi: Ne timu, iru kaj faru, kiel vi diris; tamen diris: Ĉu tio estas vi, mia sinjoro Elija? **8** Kaj ĉi antaŭe faru al mi el tio malgrandan bakiĝon kaj tiu respondis al li: Mi; iru, diru al via sinjoro, ke alportu al mi; kaj por vi kaj por via filo vi faros Elija estas ĉi tie. **9** Kaj li diris: Per kio mi pekis, poste. **14** Ĉar tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: ke vi transdonas vian servanton en la manon La faruno en la vazo ne konsumiĝos, kaj la oleo en de Ĵab, por ke li mortigu min? **10** Kiel vivas la la kruĉo ne mankos, ĝis la tago, kiam la Eternulo Eternulo, via Dio, ne ekzistas popolo aŭ regno, donos pluvon sur la teron. **15** Kaj ŝi iris kaj faris, kien mia sinjoro ne estus sendinta min, por serĉi kiel ordonis Elija; kaj mangiĝ ŝi kaj li kaj ŝia domo vin; kaj kiam ili diris, ke vi tie ne estas, li ĵurigis dum kelka tempo. **16** La faruno en la vazo ne tiun regnon kaj popolon, ke oni ne trovis vin. **11** konsumiĝis, kaj la oleo en la kruĉo ne markis, Kaj nun vi diras: Iru, diru al via sinjoro, ke Elija konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris estas ĉi tie. **12** Kaj okazos, ke kiam mi foriros per Elija. **17** Post tiu okazintajo malsaniĝis la filo de vi, la spirito de la Eternulo forportos vin, mi de la virino, la dommastrino; kaj lia malsano estis ne scias kien; mi venos, por diri al Ĵab, kaj li tre forta, tiel, ke li tute ĉesis spiri. **18** Tiam ŝi diris ne trovos vin, kaj tiam li mortigos min; kaj via al Elija: Kio estas inter mi kaj vi, homo de Dio? servanto estas diotima de sia juneco. **13** Ĉu oni Vi venis al mi, por rememorigi pri miaj pekoj ne rakontis al mia sinjoro, kion mi faris, kiam kaj mortigi mian filon! **19** Kaj li diris al ŝi: Donu Izebel mortigis la profetojn de la Eternulo, ke mi al mi vian filon. Kaj li prenis lin el ŝiaj brakoj, kaŝis cent homojn el la profetoj de la Eternulo en kaj portis lin en la subegmenton, en kiu li loĝis, kavernoj po kvindek homoj kaj nutradis ilin per kaj metis lin sur sian liton. **20** Kaj li vokis al la pano kaj akvo? **14** Kaj nun vi diras: Iru, diru al via Eternulo, kaj diris: Ho Eternulo, mia Dio! ĉu eĉ al sinjoro, ke Elija estas ĉi tie! li ja mortigos min. la vidvino, ĉe kiu mi loĝas, Vi faros malbonon, **15** Tiam Elija diris: Kiel vivas la Eternulo Cebao, mortigante ŝian filon? **21** Kaj li etendis sin super antaŭ kiu mi staras, hodiaŭ mi montros min al la infano tri fojojn, kaj vokis al la Eternulo, kaj li. **16** Kaj Obadja iris renkonte al Ĵab kaj diris al diris: Ho Eternulo, mia Dio, revenigu la animon de li. Tiam Ĵab iris renkonte al Elija. **17** Kaj kiam ĉi tiu infano en lian internon. **22** Kaj la Eternulo Ĵab ekvidis Elijan, Ĵab diris al li: Ĉu tio estas aŭskultis la voĉon de Elija, kaj la animo de la vi, kiu senordigas Izraelon? **18** Sed li respondis: infano revenis en lian internon, kaj li reviviĝis. **23** Izraelon senordigis ne mi, sed vi kaj la domo de Kaj Elija prenis la infanon kaj portis lin malsupren via patro, per tio, ke vi forlasis la ordonojn de la el la subegmento en la domon kaj redonis lin al Eternulo kaj sekvis la Baalojn. **19** Kaj nun sendu, lia patrino; kaj Elija diris: Rigardu, via filo vivas. kunvenigu al mi la tutan Izraelon sur la monto **24** Tiam la virino diris al Elija: Nun mi eksici, ke Karmel, ankaŭ la kvarcent kvindek profetojn de vi estas homo de Dio kaj ke la vorto de la Eternulo Baal kaj la kvarcent profetojn de Astar, kiu estas en via bušo estas vera.

18 Post multe da tempo aperis la vorto de la Eternulo al Elija en la tria jaro, dirante: Iru, montru vin al Ĵab, kaj Mi donos pluvon sur la teron. **2** Kaj Elija iris, por montri sin al Ĵab. La malsato estis forta en Samario. **3** Ĵab vokis Obadjan, kiu estis lia palacestro. (Obadja estis tre diotima; **4** kiam Izebel ekstermis la profetojn de la Eternulo, Obadja prenis cent profetojn kaj kaŝis ilin en kavernoj po kvindek homoj kaj nutradis ilin per pano kaj akvo.) **5** Kaj Ĵab diris al Obadja: Iru tra la lando al ĉiuj akvaj fontoj kaj al ĉiuj torrentoj; eble ni trovos herbon, por ke ni povu konservi la vivon al la ĉevaloj kaj muloj kaj ne ekstermiĝu al ni ĉiuj brutoj. **6** Kaj ili dividis inter si la landon, por trairi ĝin: Ĵab iris aparte laŭ unu direkteto, kaj Obadja iris aparte laŭ alia direkteto. **7** Kiam Obadja estis sur la vojo, subite venis al li renkonte Elija. Tiu rekonis lin kaj jetis sin vizagalte, kaj

diris: Ĉu tio estas vi, mia sinjoro Elija? **8** Kaj ĉi antaŭe faru al mi el tio malgrandan bakiĝon kaj tiu respondis al li: Mi; iru, diru al via sinjoro, ke alportu al mi; kaj por vi kaj por via filo vi faros Elija estas ĉi tie. **9** Kaj li diris: Per kio mi pekis, poste. **14** Ĉar tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: ke vi transdonas vian servanton en la manon La faruno en la vazo ne konsumiĝos, kaj la oleo en de Ĵab, por ke li mortigu min? **10** Kiel vivas la la kruĉo ne mankos, ĝis la tago, kiam la Eternulo Eternulo, via Dio, ne ekzistas popolo aŭ regno, donos pluvon sur la teron. **15** Kaj ŝi iris kaj faris, kien mia sinjoro ne estus sendinta min, por serĉi kiel ordonis Elija; kaj mangiĝ ŝi kaj li kaj ŝia domo vin; kaj kiam ili diris, ke vi tie ne estas, li ĵurigis dum kelka tempo. **16** La faruno en la vazo ne tiun regnon kaj popolon, ke oni ne trovis vin. **11** konsumiĝis, kaj la oleo en la kruĉo ne markis, Kaj nun vi diras: Iru, diru al via sinjoro, ke Elija konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris estas ĉi tie. **12** Kaj okazos, ke kiam mi foriros per Elija. **17** Post tiu okazintajo malsaniĝis la filo de vi, la spirito de la Eternulo forportos vin, mi de la virino, la dommastrino; kaj lia malsano estis ne scias kien; mi venos, por diri al Ĵab, kaj li tre forta, tiel, ke li tute ĉesis spiri. **18** Tiam ŝi diris ne trovos vin, kaj tiam li mortigos min; kaj via al Elija: Kio estas inter mi kaj vi, homo de Dio? servanto estas diotima de sia juneco. **13** Ĉu oni Vi venis al mi, por rememorigi pri miaj pekoj ne rakontis al mia sinjoro, kion mi faris, kiam kaj mortigi mian filon! **19** Kaj li diris al ŝi: Donu Izebel mortigis la profetojn de la Eternulo, ke mi al mi vian filon. Kaj li prenis lin el ŝiaj brakoj, kaŝis cent homojn el la profetoj de la Eternulo en kaj portis lin en la subegmenton, en kiu li loĝis, kavernoj po kvindek homoj kaj nutradis ilin per kaj metis lin sur sian liton. **20** Kaj li vokis al la pano kaj akvo? **14** Kaj nun vi diras: Iru, diru al via Eternulo, kaj diris: Ho Eternulo, mia Dio! ĉu eĉ al sinjoro, ke Elija estas ĉi tie! li ja mortigos min. la vidvino, ĉe kiu mi loĝas, Vi faros malbonon, **15** Tiam Elija diris: Kiel vivas la Eternulo Cebao, mortigante ŝian filon? **21** Kaj li etendis sin super antaŭ kiu mi staras, hodiaŭ mi montros min al la infano tri fojojn, kaj vokis al la Eternulo, kaj li. **16** Kaj Obadja iris renkonte al Ĵab kaj diris al diris: Ho Eternulo, mia Dio, revenigu la animon de li. Tiam Ĵab iris renkonte al Elija. **17** Kaj kiam ĉi tiu infano en lian internon. **22** Kaj la Eternulo Ĵab ekvidis Elijan, Ĵab diris al li: Ĉu tio estas aŭskultis la voĉon de Elija, kaj la animo de la vi, kiu senordigas Izraelon? **18** Sed li respondis: infano revenis en lian internon, kaj li reviviĝis. **23** Izraelon senordigis ne mi, sed vi kaj la domo de Kaj Elija prenis la infanon kaj portis lin malsupren via patro, per tio, ke vi forlasis la ordonojn de la el la subegmento en la domon kaj redonis lin al Eternulo kaj sekvis la Baalojn. **19** Kaj nun sendu, lia patrino; kaj Elija diris: Rigardu, via filo vivas. kunvenigu al mi la tutan Izraelon sur la monto **24** Tiam la virino diris al Elija: Nun mi eksici, ke Karmel, ankaŭ la kvarcent kvindek profetojn de vi estas homo de Dio kaj ke la vorto de la Eternulo Baal kaj la kvarcent profetojn de Astar, kiu estas en via bušo estas vera.

ne submetu. **26** Kaj ili prenis la bovon, kiun li donis al ili, kaj pretigis, kaj yokadis al la nomo de Baal de la mateno ĝis la tagmezo, dirante: Ho Sed aperis nenia voĉo nek eble li havas interparoladon, aŭ eble li foriris, aŭ eble li vojaĝas; eble li dormas, li do vezikos. **27** Kiam fariĝis tagmezo, Elija mokis ilin, kaj diris: Kriu per laŭta voĉo, ĉar li estas dio; al kiu aperis la vorto de la Eternulo, dirante: Via nomo estu Izrael. **28** Kaj li konstruis el la ŝtonoj altaron en la nomo de la Eternulo, kaj li faris ĉirkau la altaro foson, havantan la amplekson de du grenmezuroj. **29** Kaj li aranĝis la lignon, kaj dishakis la bovon kaj metis ĝin sur la lignon. **30** Kaj li diris: Plenigu kvar sitelojn per akvo, kaj oni verŝu tion sur la bruloferon kaj sur la lignon. Poste li diris: Ripetu. Kaj oni ripetis. Kaj li diris: Faru same la trian fojon. Kaj oni faris same la trian fojon. **31** Kaj la akvo verŝigis ĉirkauen de la altaro, kaj ankaŭ la tuta foso pleniĝis de akvo. **32** Kaj kiam venis la tempo, kiam oni faras farunoferon, la profeto Elija aliris, kaj diris: Ho Eternulo, Dio de Abraham, Isaak, kaj Izrael! hodiaŭ oni eksciū, ke Vi estas Dio ĉe Izrael kaj mi estas Via servanto, kaj ke laŭ Via vorto mi faris ĉion ĉi tion. **33** Aŭskultu min, ho Eternulo, aŭskultu min, por ke ĉi tiu popolo eksciū, ke Vi, Eternulo, estas Dio, kaj por ke Vi konvertu ilian koron returne. **34** Tiam falis fajro de la Eternulo kaj konsumis la bruloferon kaj la lignon kaj la ŝtonojn kaj la polvon; kaj la akvon, kiu estis en la foso, ĝi forlejis. **35** Kiam la tuta popolo tion vidis, ili jetis sin vizagalte, kaj diris: La Eternulo estas Dio, la Eternulo estas Dio. **36** Tiam Elija diris al ili: Kaptu la profetojn de Baal, ke neniu el ili saviĝu. Kaj oni kaptis ilin; kaj Elija forkondukis ilin al la torrento Kišon kaj buĉis ilin tie. **37** Kaj Elija diris al Ĥab: Iru, manĝu kaj trinku, ĉar aŭdiĝas bruoj de pluvo. **38** Kaj Ĥab iris, por manĝi kaj trinki; sed Elija suriris sur la supron de Karmel kaj klinigis al la tero kaj metis sian vizagon inter siajn genuojn. **39** Kaj li diris al sia junulo: Iru kaj rigardu en la direkto al la maro.

Tiu iris kaj rigardis, kaj diris: Estas nenio. Kaj li tiu diris: Jen malgranda nubo, kiel manplato de homo, leviĝas de la maro. Tiam li diris: Iru, diru al Ĥab: Jungu kaj forveturu, por ke vin ne retenu faris. **40** Dume de momento al momento la kielo mallumiĝis de nubo kaj vento, kaj fariĝis granda plujo. Kaj Ĥab ekveturis kaj direktis sin al Jizreel. **41** Kaj la mano de la Eternulo estis super Elija. Li zonis siajn lumbojn kaj kuris antaŭ Ĥab kutime per glavoj kaj lancoj, ĝis sango verŝigis ĝis Jizreel.

19 Ĥab rakontis al Izabel ĉion, kion faris Elija, kaj tion, ke li mortigis ĉiujn profetojn per glavo. **2** Tiam Izabel sendis senditon al Elija, por diri: La dioj faru al mi tion kaj pli, se mi morgaŭ en ĉi tiu tempo ne faros kun via animo, kiel estas farite kun la animo de ĉiu el ili. **3** Li ektimis, kaj leviĝis kaj foriris, por savi sian vivon; kaj li venis en Beer-Ŝeban, kiu troviĝas en Judujo, kaj restigis tie sian junulon. **4** Sed li mem iris en la dezerton vojiron de unu tago, kaj venis kaj sidigis sub unu genisto kaj petis morton por sia animo, kaj diris: Sufiĉas nun, ho Eternulo! prenu mian animon, ĉar mi ne estas pli bona ol miaj patroj. **5** Kaj li kuŝigis kaj endormiĝis sub la genisto; kaj jen anĝelo ektuĉis lin, kaj diris al li: Leviĝu, manĝu. **6** Li ekrigardis, kaj jen ĝe sia kaploko li ekvidis bakitan paneton kaj krucon kun akvo. Kaj li manĝis kaj trinkis, kaj denove kuŝigis, por dormi. **7** Kaj la anĝelo de la Eternulo revenis duan fojon kaj ektuĉis lin, kaj diris: Leviĝu, manĝu, ĉar vin atendas granda vojo. **8** Kaj li leviĝis kaj manĝis kaj trinkis; kaj per la forto, kiun li ricevis de tiu manĝado, li iris kvardek tagojn kaj kvardek noktojn ĝis Horeb, la monto de Dio. **9** Kaj tie li eniris en kavernon kaj tradormis tie. Kaj jen aperis al li vorto de la Eternulo, kaj diris al li: Kion vi faras ĉi tie, Elija? **10** Kaj li respondis: Mi fervoris pro la Eternulo, Dio Cebao, ĉar la Izraelidoj forlasis Vian interligon, detruis Viajn altarojn, kaj mortigis Viajn profetojn per glavo; mi sola restis, sed oni serĉas mian animon, por forpreni ĝin. **11** Kaj Li diris: Eliru kaj starigu sur la monto antaŭ la Eternulo. Kaj jen la Eternulo preteriras, kaj granda kaj forta vento disiĝas montojn kaj disrompas rokojn antaŭ la Eternulo; sed ne en la vento estis la Eternulo. Post la vento estis tertremo, sed ne en la tertremo estis la Eternulo. **12** Post la tertremo estis fajro, sed ne en la fajro estis la Eternulo. Post la fajro aŭdiĝis blovado de delikata venteto. **13** Kiam Elija tion ekaudis, li kovris sian vizagon per sia mantelo, kaj eliris kaj starigis ĉe la enirejo de la kaverno.

Kaj jen aperis al li voĉo, kaj diris: Kion vi faras ĉi al la senditoj de Ben-Hadad: Diru al mia sinjor tie, Elija? **14** Kaj li respondis: Mi fervoris pro la la reĝo: Ĉion, pri kio vi sendis al via servanto Eternulo, Dio Cebaot, ĉar la Izraelidoj forlasis Vian la unuan fojon, mi plenumos; sed ĉi tion mi ne interligon, detruis Viajn altarojn, kaj mortigis povas fari. Kaj la sendito iris kaj transdonis la Viajn profetojn per glavo; mi sola restis, sed oni vortojn. **10** Tiam Ben-Hadad sendis al li, kaj dirigis: serĉas mian animon, por forpreni ĝin. **15** Kaj la La dioj faru al mi tion kaj pli, se la polvo de Eternulo diris al li: Iru returne vian vojon tra la Samario suficios, ke ĉiu homoj, kiuj min sekvas, dezerto al Damasko; kiam vi venos, sanktoleu povu preni manplenor da ĝi. **11** Sed la reĝo de Hazaelon kiel reĝon super Sirio; **16** kaj Jehun, filon Izrael respondis kaj diris: Diru: Kiu surmetas la de Nimî, sanktoleu kiel reĝon super Izrael; kaj zonon, ne fanfaroru kiel tiu, kiu ĝin demetas. **12** Elišan, filon de Ŝafat, el Abel-Mehola, sanktoleu Kiam Ben-Hadad aŭdis tiujn vortojn, dum li kaj la kiel profeton anstataŭ vi. **17** Kaj estos, ke kiu reĝo estis drinkantaj en la tendoj, li diris al siaj saviĝos de la glavo de fiāzael, tiun mortigos Jehu; servantoj: Aranĝu vin. Kaj ili aranĝis sin kontraŭ kaj kiu saviĝos de la glavo de Jehu, tiun mortigos la urbo. **13** Kaj jen unu profeto aliris al Ahab, reĝo Eliša. **18** Mi restigos el Izrael sep mil, ĉiujn, kies de Izrael, kaj diris: Tiele diras la Eternulo: Ĉu vi genuoj ne fleksiĝis antaŭ Baal kaj kies bušo ne vidas tiun tutan grandan amason? Jen Mi hodiaŭ kisis lin. **19** Kaj li foriris de tie, kaj trovis Elišan, transdonos ĝin al vi, por ke vi sciu, ke Mi estas filon de Ŝafat, kiu estis pluganta; dek du bovoparoj la Eternulo. **14** Kaj Ahab diris: Per kiu? Kaj tiu estis antaŭ li, kaj li mem estis ĉe la dek-dua. Kaj respondis: Tiele diras la Eternulo: Per la junuloj Elija aliris al li kaj ĵetis al li sian mantelon. **20** de la regionestroj. Kaj li diris: Kiu komencos la Kaj tiu forlasis la brutojn kaj ekkuris al Elija, kaj batalon? Kaj tiu respondis: Vi. **15** Tiam li kalkulis diris: Permesu al mi nur kisi mian patron kaj mian patrinon, kaj mi sekvos vin. Kaj li diris al li: Iru kaj revenu, ĉar kion mi faris al vi? **21** Kaj tiu foriris de li, kaj prenis paron da bovoj kaj bučis ilin, kaj sur la jungaĵo de la bovoj li kuiris la viandon kaj donis al la homoj, kaj ili manĝis. Kaj li leviĝis kaj eksekvis Elijan kaj ekservis lin.

20 Ben-Hadad, reĝo de Sirio, kolektis sian tutan militistarmon; kun li estis tridek du reĝoj, kaj ĉevalojn kaj ĉarojn; kaj li iris kaj eksieĝis Samarijan kaj militis kontraŭ ĝi. **2** Kaj li sendis senditojn al Ahab, reĝo de Izrael, en la urbon, **3** kaj dirigis al li: Tiele diras Ben-Hadad: Via argento kaj via oro devas esti miaj, kaj viaj edzinoj kaj viaj plej bonaj filoj devas esti miaj. **4** Kaj la reĝo de Izrael respondis kaj diris: Konforme al via diro, mia sinjoro, ho reĝo, al vi apartenas mi, kaj ĉio, kion mi havas. **5** La senditoj venis denove, kaj diris: Tiele diras Ben-Hadad: Ĉar mi sendis al vi, por diri, ke vian argenton kaj vian oron kaj viajn edzinojn kaj viajn filojn vi donu al mi, **6** tial morgaŭ en ĉi tiu tempo mi sendos miajn servantojn al vi, por ke ili traserĉu vian domon kaj la domojn de viaj servantoj, kaj por ke ĉion, kio estas kara al vi, ili prenu en siajn manojn kaj forportu. **7** Tiam la reĝo de Izrael kunvokis ĉiujn plejaĝulojn de la lando, kaj diris: Sciu kaj rigardu, kian malbonon li intencas; ĉar li sendis al mi, por postuli miajn edzinojn kaj miajn filojn kaj mian argenton kaj mian oron, kaj mi ne rifuzis al li. **8** Kaj ĉiuj plejaĝuloj kaj la tuta popolo diris al li: Ne obeu, kaj ne konsentu. **9** Tiam li diris

Afekon, por militi kontraŭ la Izraelidoj. **27** Kaj la Dum via servanto estis faranta tion kaj alion, Izraelidoj ankaŭ pretigis sin kaj provizis sin per tiu malaperis. Kaj la reĝo de Izrael diris al li: Tio nutraĵoj kaj iris renkonte al ili. Kaj la Izraelidoj estas via verdikto, vi mem decidis. **41** Tiam li starigis tendare kontraŭ ili, kiel du malgrandaj rapide forprenis la kovrotukon de siaj okuloj, kaj kapraroj; sed la Sirianoj plenigis la tutan landon. la reĝo rekonis lin, ke li estas el la profetoj. **42** Kaj **28** Tiam aliris homo de Dio, kaj diris al la reĝo li diris al li: Tiele diras la Eternulo: Pro tio, ke vi de Izrael: Tiele diras la Eternulo: Pro tio, ke la Sirianoj diris, ke la Eternulo estas Dio de montoj kaj Li ne estas Dio de valoj, Mi transdonos tiun tutan grandan amason en vian manon, por ke li diris al li: Tiele diras la Eternulo: Pro tio, ke vi forlasis el la mano la homon, kiun Mi kondamnis, via animo anstataŭ lian animon kaj via popolo lian popolon. **43** Kaj la reĝo de Izrael iris hejmen malĝoja kaj afliktita, kaj venis Samario.

21 Post tiu historio okazis jeno: Nabot, Jizreelano, havis vinberĝardenon en Jizreel, apud la palaco de Āhab, reĝo de Samario. **2** Kaj Āhab ekiparolis al Nabot, dirante: Donu al mi vian vinberĝardenon, por ke ĝi fariĝu por mi legomĝardeno, ĉar ĝi estas proksime de mia domo; kaj mi donos al vi anstataŭ ĝi vinberĝardenon pli bonan ol ĝi; se vi volas, mi donos al vi per argento ĝian prezon. **3** Sed Nabot diris al Āhab: La Eternulo gardu min, ke mi ne fordonus al vi la heredajon de miaj patroj. **4** Tiam Āhab revenis hejmen malĝoja kaj afliktita pro la vortoj, kiujn diris al li Nabot, la Jizreelano, dirante: Mi ne donos al vi la heredajon de miaj patroj. Kaj li kuŝigis sur sia lito kaj fortornis sian vizaĝon kaj ne mangis panon. **5** Kaj venis al li lia edzino Izebel, kaj diris al li: Kial via spirito estas tiel malĝoja, ke vi ne mangas panon? **6** Li respondis al ŝi: Kiam mi parolis al Nabot, la Jizreelano, kaj diris al li: Donu al mi vian vinberĝardenon pro mono, aŭ, se vi volas, mi donos al vi alian vinberĝardenon anstataŭ ĝi, li diris: Mi ne donos al vi mian vinberĝardenon. **7** Tiam diris al li lia edzino Izebel: Nun vi montru vian reĝecon super Izrael; levigu, manĝu panon, kaj estu bonhumora: mi donos al vi la vinberĝardenon de Nabot, la Jizreelano. **8** Kaj ŝi skribis leterojn en la nomo de Āhab kaj sigelis per lia sigelilo, kaj ŝi sendis la leterojn al la plejaĝuloj kaj al la eminentuloj, kiuj logis kun Nabot en lia urbo. **9** Kaj ŝi skribis en la leteroj jenon: Proklamu faston kaj sidigu Naboton sur la ĉefa loko inter la popolo; **10** kaj sidigu apud li du homojn malvirtajn, kaj ili atestu kontraŭ li kaj diru: Vi blasfemis kontraŭ Dio kaj la reĝo; kaj oni elkonduku lin, kaj prijetu lin per ŝtonoj, ke li mortu. **11** Kaj la viroj de lia urbo, la plejaĝuloj kaj la eminentuloj, kiuj logis en lia urbo, faris kiel ordonis al ili Izebel, kiel estis skribite en la letero, kiuj ŝi sendis al ili. **12** Ili proklamis faston kaj sidigis Naboton sur la ĉefa loko inter la popolo. **13** Kaj venis du homoj malvirtaj kaj sidiĝis apud li, kaj la malvirtaj homoj atestis kontraŭ

Nabot antaŭ la popolo, dirante: Nabot blasfemis ke Ramot en Gilead apartenas al ni? kaj ni ne kontraŭ Dio kaj la reĝo. Kaj oni elkondukis lin zorgas preni ĝin el la mano de la reĝo de Sirio! 4 ekster la urbon kaj prijetis lin per ŝtonoj, kaj li Kaj li diris al Jehošafat: Ĉu vi iros kun mi militi mortis. 14 Kaj oni sendis al Izebel, por diri: Nabot kontraŭ Ramoton en Gilead? Kaj Jehošafat diris estas prijetita per ŝtonoj kaj mortis. 15 Kiam al la reĝo de Izrael: Mi estas kiel vi, mia popolo Izebel aŭdis, ke Nabot estas prijetita per ŝtonoj kiel via popolo, miaj ĉevaloj kiel viaj ĉevaloj. 5 kaj mortis, Izebel diris al Aḥab: Leviĝu, ekposedu Kaj Jehošafat diris al la reĝo de Izrael: Demandu la vinberĝardenon de Nabot, la Jizreelano, kiun li hodiaŭ la vorto de la Eternulo. 6 Tiam la reĝo de ne volis doni al vi pro mono; ĉar Nabot jam ne Izrael kunvenigis la profetojn, ĉirkaŭe kvarcent vivas; li mortis. 16 Kiam Aḥab aŭdis, ke Nabot homojn, kaj diris al ili: Ĉu mi iru militi kontraŭ mortis, Aḥab leviĝis, por iri en la vinberĝardenon Ramoton en Gilead, aŭ mi tion ne faru? Kaj ili de Nabot, la Jizreelano, por ekposedi ĝin. 17 Tiam respondis: Iru, la Sinjoro ĝin transdonos en la aperis la vorto de la Eternulo al Elija, la Tešebano, manon de la reĝo. 7 Sed Jehošafat diris: Ĉu ne dirante: 18 Leviĝu, iru renkonte al Aḥab, reĝo de troviĝas ĉi tie ankoraŭ iu profeto de la Eternulo, Izrael, kiu estas en Samario; jen li nun estas en la kiun ni povus demandi? 8 Kaj la reĝo de Izrael vinberĝardeno de Nabot, kien li iris, por ekposedi diris al Jehošafat: Ekzistas ankoraŭ unu homo, ĝin; 19 kaj diru al li jene: Tiele diras la Eternulo: per kiu ni povas demandi la Eternulon, sed mi Vi mortigis, kaj vi ankoraŭ prenas en posedon! lin malamas, ĉar li profetas pri mi ne bonon, sed Kaj diru al li: Tiele diras la Eternulo: Sur la loko, nur malbonon; tio estas Mīhaja, filo de Jimla. Sed kie la hundoj lekis la sangon de Nabot, la hundoj Jehošafat diris: La reĝo ne parolu tiel. 9 Tiam la lekos ankaŭ vian sangon. 20 Kaj Aḥab diris al Elija: reĝo de Izrael alvokis unu korteganon, kaj diris: Vi trovis min, ho mia malamiko! Kaj tiu diris: Mi Venigu rapide Mīhajan, filon de Jimla. 10 La reĝo trovis, ĉar vi vin vendis, por fari malbonon antaŭ de Izrael, kaj Jehošafat, reĝo de Judujo, sidis ĉiu la okuloj de la Eternulo. 21 Jen Mi venigos sur sur sia seĝo, vestitaj per siaj vestoj, sur placo vin malbonon, kaj forbalaos la postesignojn post antaŭ la pordego de Samario, kaj ĉiuj profetoj vi, kaj Mi ekstemos ĉe Aḥab ĉiun virseksulon, profetadis antaŭ ili. 11 Kaj Cidkija, filo de Kenaana, malliberulon kaj liberulon en Izrael. 22 Kaj Mi faris al si ferajn kornojn, kaj diris: Tiele diras la agos kun via domo, kiel kun la domo de Jerobeam, Eternulo: Per ĉi tio vi kornobatos la Sirianojn, ĝis filo de Nebat, kaj kiel kun la domo de Baaša, filo vi ilin tute ekstemos. 12 Kaj ĉiuj profetoj profitis de Aḥija, pro la incito, per kiu vi Min incitis kaj tiel same, dirante: Iru kontraŭ Ramoton en Gilead pekigis Izraelon. 23 Kaj ankaŭ pri Izebel parolis la kaj sukcesu, kaj la Eternulo ĝin transdonos en la Eternulo, dirante: La hundoj formanĝos Izebelon manon de la reĝo. 13 La sendito, kiu iris por voki apud la murego de Jizreel. 24 Kiu mortos ĉe Aḥab Mīhajan, diris al li: Jen la vorto de la profetoj en la urbo, tiun manĝos la hundoj; kaj kiu mortos unuanieme antaŭdiras bonon al la reĝo; estu do via sur la kampo, tiun manĝos la birdoj de la ĉielo. vorto simila al la vorto de ĉiu el ili, kaj antaŭdiru 25 Estis neniu tia, kiel Aḥab, kiu fordonis sin al bonon. 14 Sed Mīhaja diris: Kiel vivas la Eternulo: farado de malbono antaŭ la okuloj de la Eternulo, kion diros la Eternulo al mi, tion mi diros. 15 Kaj al kio instigadis lin lia edzino Izebel. 26 Li fariĝis kiam li venis al la reĝo, la reĝo diris al li: Mīhaja! tre abomeninda, sek�ante la idolojn, konforme al ĉu ni iru militi kontraŭ Ramoton en Gilead, aŭ ĉio, kion faradis la Amoridoj, kiujn la Eternulo ni tion ne faru? Kaj tiu respondis al li: Iru kaj forpelis de antaŭ la Izraelidoj.) 27 Kiam Aḥab sukcesu, kaj la Eternulo ĝin transdonos en la aŭdis tiujn vortojn, li dis̄iris siajn vestojn kaj manon de la reĝo. 16 Kaj la reĝo diris al li: Multfoje metis sakajojn sur sian korpon kaj fastis kaj dormis mi vin jūrligas, ke vi parolu al mi nur la veron en en la sakajo kaj iradis malĝoje. 28 Tiam aperis la nomo de la Eternulo. 17 Kaj tiu diris: Mi vidis vorto de la Eternulo al Elija, la Tešebano, dirante: ĉiujn Izraelidojn dis̄isetitaj sur la montoj, kiel ŝafoj, 29 Ĉu vi vidas, kiel Aḥab humiliĝis antaŭ Mi? Pro kiu ne havas paštanton; kaj la Eternulo diris: Ili tio, ke li humiliĝis antaŭ Mi, Mi ne venigos la ne havas estrojn, ili reiru pace ĉiu al sia domo. malbonon dum lia vivo; dum la vivo de lia filo Mi 18 Kaj la reĝo de Izrael diris al Jehošafat: Ĉu mi venigos la malbonon sur lian domon.

22 Pasis tri jaroj, kaj estis nenia milito inter Sirio kaj Izrael. 2 En la tria jaro Jehošafat, reĝo de Judujo, venis al la reĝo de Izrael. 3 La reĝo de Izrael diris al siaj servantoj: Ĉu vi scias,

20 Kaj la Eternulo diris: Kiu allogos Aĥabon, ke li priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de iru kaj falu en Ramot en Gilead? Kaj unu parolis Izrael. **40** Kiam Aĥab ekdormis kun siaj patroj, tiel, alia parolis alie. **21** Tiam eliris spirito kaj anstataŭ li ekreğis lia filo Aĥazja. **41** Jehošafat, starigis antaŭ la Eternulo, kaj diris: Mi lin allogos. filo de Asa, ekreğis super Judujo en la kvara jaro Kaj la Eternulo diris al li: Per kio? **22** Kaj tiu diris: de Aĥab, reĝo de Izrael. **42** Jehošafat havis la aĝon Mi eliros kaj faros min spirito mensoga en la bušo de tridek kvin jaroj, kiam li fariĝis reĝo, kaj dudek de ĉiuj liaj profetoj. Tiam Li diris: Vi allogos kaj kvin jarojn li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia havos sukceson; eliru kaj agu tiel. **23** Kaj nun jen patrino estis Azuba, filino de Ŝilhi. **43** Li iradis tute la Eternulo metis mensagan spiriton en la bušon laŭ la vojo de sia patro Asa; li ne deturniĝis de ĝi, de ĉiuj tiuj viaj profetoj, kaj la Eternulo decidis agante tiel, kiel placas al la Eternulo. Nur la altaĵoj por vi malbonon. **24** Tiam aliris Cidkija, filo de Kenaana, kaj frapis Mihajan sur la vango, kaj diris: kaj incensadis sur la altaĵoj. **44** Kaj Jehošafat havis Per kiu vojo la spirito de la Eternulo transiris de pacon kun la reĝo de Izrael. **45** La cetera historio mi, por paroli per vi? **25** Kaj Mihaja respondis: Jen vi tion vidos en tiu tago, kiam vi eniroj en li militis, estas priskribitaj en la libro de kroniko internan ĉambelon, por vin kaŝi. **26** Tiam la reĝo de la reĝo de Judujo. **46** La lastan kvanton da de Izrael diris: Prenu Mihajan, kaj konduku lin al malĉastistoj, kiu ĵuras ankoraŭ dum la vivo de la urbestro Amon kaj al la reĝido Joaš; **27** kaj diru: lia patro Asa, li ekstermis el la lando. **47** Tiam Tiele diras la reĝo: Metu ĉi tiun en malliberejon, ne estis reĝo en Edomuo; estis anstataŭanto de kaj nutru lin per mizera pano kaj mizera akvo, reĝo. **48** Jehošafat faris Taršišajn ŝipojn, kiu ĵuras mi revenos en paco. **28** Kaj Mihaja diris: Se vi iri Ofiron, por preni oron; sed ili ne iris, ĉar la revenos en paco, en tiu okazo ne parolis per mi la ŝipoj rompiĝis en Ecjon-Geber. **49** Tiam Aĥazja, Eternulo. Kaj li diris: Aŭskultu, ĉiuj popoloj. **29** Kaj filo de Aĥab, diris al Jehošafat: Permesu, ke miaj la reĝo de Izrael, kaj Jehošafat, reĝo de Judujo, iris servantoj iru kun viaj servantoj sur la ŝipoj; sed al Ramot en Gilead. **30** Kaj la reĝo de Izrael diris al Jehošafat ne konsentis. **50** Jehošafat ekdormis kun Jehošafat: Mi alivestos min kaj iros en la batalon; siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en sed vi surmetu viajn vestojn. Kaj la reĝo de Izrael la urbo de lia patro David. Kaj anstataŭ li ekreğis alivestis sin kaj iris en la batalon. **31** La reĝo de lia filo Jehoram. **51** Aĥazja, filo de Aĥab, fariĝis Sirio ordonis al la tridek du ĉarestroj, kiu ĵuras rego super Izrael en Samario en la dek-sepa jaro ĉe li, dirante: Batalu ne kontraŭ iu malgranda aŭ de Jehošafat, reĝo de Judujo, kaj li reĝis super granda, sed sole nur kontraŭ la reĝo de Izrael. **32** Izrael du jarojn. **52** Li faradis malbonon antaŭ Kiam la ĉarestroj ekvidis Jehošafaton, ili pensis, la okuloj de la Eternulo, kaj iradis laŭ la vojo de ke tio certe estas la reĝo de Izrael, kaj ili turnis sia patro kaj de sia patrino, kaj laŭ la vojo de sin kontraŭ lin, por batali; kaj Jehošafat ekkriis. Jerobeam, filo de Nebat, kiu pekigis Izraelon. **53** **33** Kiam la ĉarestroj vidis, ke tio ne estas la reĝo Kaj li servadis al Baal kaj adorkliniĝadis al li, kaj de Izrael, ili fortunis sin de li. **34** Kaj unu viro incitadis la Eternulon, Dion de Izrael, tute tiel, sen ia celo streĉis la pafarkon, kaj pafe traflis la kiel faradis lia patro.

reĝon de Izrael inter la artikoj de la kiraso. Tiam ĉi tiu diris al sia veteriganto: Turnu vian manon, kaj elveturigu min el la militistaro, ĉar mi estas vundita. **35** Sed la batalo plifortigis en tiu tago, kaj la reĝo staris sur la ĉaro kontraŭ la Sirianoj, kaj li mortis vespere. Kaj la sango el la vundo fluis en la mezon de la ĉaro. **36** Post la subiro de la suno tra la militistaro ekkuris voko: Ĉiu en sian urbon, ĉiu en sian landon. **37** La reĝo mortis, kaj oni venigis lin en Samaria, kaj oni enterigis la reĝon en Samaria. **38** Kaj oni lavis la ĉaron ĉe la lageto de Samaria, kaj la hundoj lekis lian sangon kaj malĉastistoj lavis, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris. **39** La cetera historio de Aĥab, kaj ĉio, kion li faris, kaj la ebura domo, kiun li konstruis, kaj ĉiuj urboj, kiujn li konstruis, estas

2 Reĝoj

1 Moab defaldis de Izrael post la morto de Ahab.

2 Kaj Aħazja elfalis tra la krado de sia supra ĉambro en Samario, kaj malsaniĝis. Kaj li sendis senditojn, kaj diris al ili: Iru, demandu Baal-Zebubon, la dion de Ekron, ĉu mi resaniĝos de ĉi tiu malsano. **3** Sed angelo de la Eternulo diris al Elija, la Tešebano: Leviġu, iru renkonte al la senditoj de la reĝo de Samario, kaj diru al ili: Ĉu ne ekzistas Dio en Izrael, ke vi iras demandi Baal-Zebubon, la dion de Ekron? **4** Pro tio tiele diras la Eternulo: De la lito, sur kiu vi kuŝiĝis, vi ne deiros, sed vi mortos. Kaj Elija foriris. **5** Kiam la senditoj revenis al li, li diris al ili: Kial vi revenis? **6** Kaj ili respondis al li: Viro venis renkonte al ni, kaj diris al ni: Iru, revenu al la reĝo, kiu sendis vin, kaj diru al li: Tiele diras la Eternulo: Ĉu ne ekzistas Dio en Izrael, ke vi sendas demandi Baal-Zebubon, la dion de Ekron? pro tio, de la lito, sur kiu vi kuŝiĝis, vi ne deiros, sed vi mortos. **7** Kaj li diris al ili: Kia estas la aspekto de la viro, kiu venis renkonte al vi kaj diris al vi tiujn vortojn? **8** Ili respondis al li: Li estas homo kovrita de haroj, kaj ledan zonon li havas ĉirkau ŝiaj lumboj. Tiam li diris: Tio estas Elija, la Tešebano. **9** Kaj li sendis al li kvindekestron kun lia kvindeko. Kaj tiu iris al li kaj trovis lin sidanta sur la supro de monto, kaj diris al li: Ho homo de Dio! la reĝo diris, ke vi malsupreniru. **10** Kaj Elija respondis kaj diris al la kvindekestro: Se mi estas homo de Dio, tiam venu fajro el la ĉielo kaj ekstermu vin kaj vian kvindekon. Kaj venis fajro el la ĉielo kaj ekstermis lin kaj lian kvindekon. **11** Kaj li denove sendis al li alian kvindekestron kun lia kvindeko. Kaj tiu eparolis kaj diris al li: Ho homo de Dio! tiele diras la reĝo: Malsupreniru rapide. **12** Kaj Elija respondis kaj diris al ili: Se mi estas homo de Dio, tiam venu fajro el la ĉielo kaj ekstermu vin kaj vian kvindekon. Kaj venis fajro de Dio el la ĉielo kaj ekstermis lin kaj lian kvindekon. **13** Kaj li denove sendis triafoje kvindekestron kun lia kvindeko. Kaj la tria kvindekestro iris, kaj venis kaj fleksis siajn genuojn antaŭ Elija, kaj ekpetegis lin kaj diris al li: Ho homo de Dio! mia animo kaj la animo de ĉi tiuj kvindek viaj servantoj havu do ian valoron antaŭ viaj okuloj. **14** Jen venis fajro el la ĉielo kaj ekstermis la du antaŭajn kvindekestrojn kaj iliajn kvindekojn; nun mia animo havu ian valoron antaŭ viaj okuloj. **15** Tiam angelo de la Eternulo diris al Elija: Iru kun li, ne timu lin. Kaj li levigis, kaj iris kun li al la reĝo. **16** Kaj li eparolis al li: Tiele diras la Eternulo: Pro tio, ke

vi sendis senditojn, por demandi Baal-Zebubon, la dion de Ekron, kvazaŭ ne ekzistus Dio en Izrael, por demandi Lian vorton, tial de la lito, sur kiu vi kuŝiĝis, vi ne deiros, sed vi mortos. **17** Kaj li mortis, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun eldiris Elija. Kaj anstataŭ li ekkriĝis Jehoram, en la dua jaro de Jehoram, filo de Jeħoħafat, reĝo de Judujo; ĉar li ne havis filon. **18** La cetera historio de Aħazja, kion li faris, estas priskribita en la libro de kroniko de la reĝo de Izrael.

2 Kiam la Eternulo volis levi Elijan en ventego en la ĉielon, Elija estis iranta kun Eliša el Gilgal.

2 Kaj Elija diris al Eliša: Restu do ĉi tie, ĉar la Eternulo sendas min al Bet-El. Sed Eliša diris: Mi juras per la Eternulo kaj per via animo, ke mi vin ne forlasos. Kaj ili ekkriĝis al Bet-El. **3** Kaj eliris la profetidoj, kiuj estis en Bet-El, al Eliša, kaj diris al li: Ĉu vi scias, ke hodiaŭ la Eternulo forprenos vian sinjoron de super via kapo? Li diris: Mi ankaŭ scias, silentu. **4** Kaj Elija diris al li: Eliša, restu do ĉi tie, ĉar la Eternulo sendas min al Jeriho. Sed li diris: Mi juras per la Eternulo kaj per via animo, ke mi ne forlasos vin. Kaj ili venis en Jeriħon. **5** Kaj la profetidoj, kiuj estis en Jeriħo, aliris al Eliša, kaj diris al li: Ĉu vi scias, ke hodiaŭ la Eternulo forprenos vian sinjoron de super via kapo? Li diris: Mi ankaŭ scias, silentu. **6** Kaj Elija diris al li: Restu do ĉi tie, ĉar la Eternulo sendas min al Jordan. Sed li diris: Mi juras per la Eternulo kaj per via animo, ke mi vin ne forlasos. Kaj ili ambaŭ iris. **7** Kaj kvindek homoj el la profetidoj iris kaj stariĝis malproksime kontraŭ ili; sed ili ambaŭ staris ĉe Jordan. **8** Tiam Elija prenis sian mantelon kaj kunvolvis ĝin, kaj frapis la akvon, kaj ĝi dividigiĝis duflanken, kaj ili ambaŭ trapasis sur sekajo. **9** Kiam ili trapasis, Elija diris al Eliša: Petu, kion mi faru al vi, antaŭ ol mi estos prenita for de vi. Kaj Eliša diris: Duobla parto de via spirito estu do sur mi. **10** Kaj tiu diris: Vi petas ion malfacilan; se vi vidos min, kiam mi estos prenata for de vi, estos al vi tiel; kaj se ne, tiam ne estos. **11** Dum ili estis irantaj kaj parolantaj, subite aperis fajra ĉaro kaj fajraj ĉevaloj kaj disigis ilin; kaj Elija en ventego suprenflugis en la ĉielon. **12** Eliša vidis, kaj ekkriis: Mia patro, mia patro, ĉaro de Izrael kaj liaj rajdistoj! Kaj li ne plu lin vidis. Kaj li kaptis siajn vestojn kaj disiiris ilin en du pecojn. **13** Kaj li levis la mantelon de Elija, kiu defaldis de li, kaj reiris kaj stariĝis sur la bordo de Jordan. **14** Kaj li prenis la mantelon de Elija, kiu defaldis de li, kaj frapis la akvon, kaj diris: Kie estas la Eternulo, Dio de Elija? Kaj li frapis la akvon,

kaj ĝi dividiĝis duflanken, kaj Eliša trapasis. **15** de Judujo kaj la reĝo de Edom; sed kiam ili trairis Kiam la profetidoj, kiuj estis kontraŭe en Jeriho, vojon de sep tagoj, ne estis akvo por la militistaro, lin ekvidis, ili diris: La spirito de Elija transiris sur nek por la brutoj, kiuj sekvis ilin. **10** Kaj la reĝo Elišan. Kaj ili iris al li renkonte kaj adorkliniĝis de Izrael diris: Ho ve! la Eternulo vokis ĉi tiujn antaŭ li ĝis la tero. **16** Kaj ili diris al li: Jen kun viaj tri reĝojn, por transdoni ilin en la manojn de servantoj troviĝas kvindek homoj, viroj fortaj; Moab. **11** Sed Jehošafat diris: Ĉu ne troviĝas ĉi tie ili iru kaj serĉu vian sinjoron; eble la spirito de profeto de la Eternulo, por ke ni demandu per li la Eternulo forportis lin kaj jetis lin sur unu el la Eternulon? Tiam respondis unu el la servantoj la montoj aŭ en unu el la valoj. Sed li diris: Ne de la reĝo de Izrael, kaj diris: Estas ĉi tie Eliša, sendu. **17** Tamen ili insistis tiel longe, ĝis li hontis, filo de Ŝafat, kiu verŝadis akvon sur la manojn de kaj li diris: Sendu. Kaj ili sendis kvindek homojn Elija. **12** Kaj Jehošafat diris: Li posedas la vorton kaj serĉis dum tri tagoj, sed ne trovis lin. **18** Kaj ili de la Eternulo. Kaj iris al li la reĝo de Izrael kaj revenis al li, dum li estis en Jeriho. Kaj li diris al Jehošafat kaj la reĝo de Edom. **13** Kaj Eliša diris al ili: Mi diris ja al vi, ke vi ne iru. **19** Kaj la loĝantoj la reĝo de Izrael: Kio komuna estas inter mi kaj de tiu urbo diris al Eliša: Jen do la loĝado en ĉi tiu vi? iru al la profetoj de via patro kaj al la profetoj urbo estas bona, kiel nia sinjoro vidas; sed la akvo de via patrino. Sed la reĝo de Izrael diris al li: estas malbona, kaj la tero estas senfrukta. **20** Tiam Ne, ĉar la Eternulo vokis ĉi tiujn tri reĝojn, por li diris: Alportu al mi novan pladon, kaj metu tien transdoni ilin en la manojn de Moab. **14** Tiam salon. Kaj oni alportis al li. **21** Kaj li eliris al la Eliša diris: Mi juras per la Eternulo Cebao, antaŭ fonto de la akvo kaj jetis tien salon, kaj diris: Tie kiu mi staras, ke se mi ne estimus Jehošafaton, diras la Eternulo: Mi resanigas ĉi tiun akvon, ĝi ne regón de Judujo, mi ne ekrigardus vin kaj ne kaŭzos plu morton nek senfruktecon. **22** Kaj la vidus vin. **15** Nun alkonduku al mi muzikiston. akvo fariĝis sana ĝis la nuna tempo, konforme al Kaj kiam la muzikisto ludis, estis sur li la mano de la vorto de Eliša, kiun li diris. **23** Kaj li foriris de la Eternulo. **16** Kaj li diris: Tie diras la Eternulo: tie en Bet-Elon. Dum li estis iranta sur la vojo, Faru en ĉi tiu valo multajn fosojn. **17** Ĉar tiele diras malgrandaj knaboj eliris el la urbo kaj mokis lin, la Eternulo: Vi ne vidos venton kaj vi ne vidos kaj parolis al li: Iru, kalvulo, iru, kalvulo! **24** Li pluvon, kaj tamen ĉi tiu valo pleniĝos de akvo, kaj returnis sin kaj ekvidis ilin, kaj malbenis ilin en la vi trinkos, kaj ankaŭ viaj apartenantoj kaj viaj nomo de la Eternulo. Kaj eliris du ursinoj el la brutoj. **18** Sed ĉi tio ne suficios al la Eternulo; Li arbaro kaj disiiris el ili kvardek du infanojn. **25** transdonos ankaŭ Moabon en viajn manojn. **19** Kaj Kaj li iris de tie al la monto Karmel, kaj de tie li revenis en Samarion.

3 **Jehoram**, filo de Ahab, fariĝis reĝo super Izrael en Samario en la dek-oka jaro de Jehošafat, reĝo de Judujo, kaj li regis dek du jarojn. **2** Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, tamen ne tiel, kiel lia patro kaj lia patrino; li forigis la statuon de Baal, kiun faris lia patro. **3** Tamen li restis aliĝinta al la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekjigis Izraelon; li ne forlasis ilin. **4** Meša, reĝo de Moab, estis paštisto, kaj li sendadis al la reĝo de Izrael po cent mil ŝafidoj kaj cent mil viršafoj kun ilia lano. **5** Sed kiam Ahab mortis, la reĝo de Moab defalis de la reĝo de Izrael. **6** Tiam la reĝo Jehoram eliris el Samario kaj revuis la tutan Izraelon. **7** Kaj li iris kaj sendis al Jehošafat, reĝo de Judujo, por diri: La reĝo de Moab defalis de mi; ĉu vi iros kun mi militi kontraŭ Moabon? Tiu diris: Mi iros; mi estas kiel vi, mia popolo kiel via popolo, miaj ĉevaloj kiel viaj ĉevaloj. **8** Kaj li diris: Kiun vojon ni iros? Kaj la alia diris: La vojon de la Edoma dezerto. **9** Tiam ekiris la reĝo de Izrael kaj la reĝo

frue matene kaj la suno ekbrilis super la akvo, al la Moabidoj de malproksime ŝajnis, ke la akvo estas ruĝa kiel sango. **23** Kaj ili diris: Tio estas sango! la reĝo batalis inter si kaj ekstermis unu alian; nun, Moab, iru preni rabakiron. **24** Ili venis al la tendaro de Izrael. Tiam la Izraelidoj leviĝis kaj frapis la Moabidojn, kaj ĉi tiuj forkuris de ili. Sed ili venis kaj batis la Moabidojn. **25** Kaj la urbojn ili ruinigis, kaj sur ĉiun bonan kampon ĉiuj setis ŝtonon tiel, ke ili plenigis ilin, kaj ĉiujn fontojn de akvo ili stopis, kaj ĉiun bonan arbon ili faligis, ĝis restis nur ŝtonoj en Kir-hareset. Kaj cirkauis ĝin la ŝtonjetistoj kaj ĝisfine frapis ĝin.

26 Kiam la reĝo de Moab vidis, ke la batalo lin filon en la sekanta jaro en la sama tempo, kiel venkas, li prenis kun si sepcen virojn kun eltiritaj diris al ŝi Eliša. **18** La infano fariĝis granda. Unu glavoj, por trabati sin al la reĝo de Edom; sed ili ne povis. **27** Tiam li prenis sian filon unuenaskitan, kiu estis reĝonta anstataŭ li, kaj oferportis lin kiel bruloferon sur la murego. Tiam la Izraelidoj forte indignis, kaj ili foriris de li kaj reiris en sian landon.

4 Unu virino el la edzinoj de la profetidoj plendis

al Eliša, dirante: Via servanto, mia edzo, mortis; kaj vi scias, ke via servanto estis timanta la Eternulon; nun la pruntedoninto venis, por preni miajn du infanojn kiel sklavojn por si. **2** Kaj Eliša diris al ŝi: Kion mi povas fari por vi? diru al mi, kion vi havas en la domo? Ŝi respondis: Via servantino havas en la domo nenion, krom kruĉeto kun oleo. **3** Tiam li diris: Iru, petu al vi vazojn ekstere, de ĉiuj viaj najbaroj, vazojn malplenajn, kolektu ne malmulte. **4** Kaj venu kaj ŝlosu la pordon post vi kaj post viaj filoj, kaj enverŝu en ĉiujn tiujn vazojn, kaj, pleniginte, forstarigu ilin. **5** Kaj ŝi iris de li kaj ŝlosis la pordon post si kaj post siaj filoj. Ili alportadis al ŝi, kaj ŝi verŝadis. **6** Kiam la vazoj estis plenaj, ŝi diris al sia filo: Alportu al mi ankoraŭ vazon. Sed li diris al ŝi: Ne estas plu vazo. Tiam la oleo haltis. **7** Kaj ŝi venis kaj rakontis al la homo de Dio. Kaj li diris al ŝi: Iru, vendu la oleon kaj pagu vian ŝuldon, kaj vi kun viaj filoj vivos per la restajo. **8** Unu tagon Eliša venis Ŝunemon; tie estis unu riĉa virino, kiu retenis lin, ke li manĝu ĉe ŝi. Kaj ĉiufoje, kiam li venis, li iradis tien, por manĝi. **9** Kaj ŝi diris al sia edzo: Jen mi scias, ke li estas sankta homo de Dio, li, kiu ĉiam preteriras antaŭ ni; **10** ni faru malgrandan supran ĉambreton, kaj ni metu tien por li liton kaj tablon kaj seĝon kaj lumingon, kaj ĉiufoje, kiam li venos al ni, li tien iru. **11** Unu tagon li venis tien, kaj li iris en la supran ĉambreton kaj kuŝiĝis tie. **12** Kaj li diris al sia junulo Gehazi: Alvoku tiun Ŝunemaninon. Kaj tiu vokis ŝin, kaj ŝi aperis antaŭ li. **13** Kaj li diris al li: Diru al ŝi: Jen vi prizorgis por ni ĉion ĉi tion; kion mi povas fari por vi? ĉu vi bezonas ion diri al la reĝo aŭ al la militestro? Sed ŝi respondis: Mi logas ja meze de mia popolo. **14** Kaj li diris: Kion do ni povas fari por ŝi? Tiam Gehazi diris: Ho, ŝi ne havas filon, kaj ŝia edzo estas maljuna. **15** Kaj li diris: Alvoku ŝin. Kaj li vokis ŝin, kaj ŝi starigis ĉe la pordo. **16** Kaj li diris: Post unu jaro en ĉi tiu tempo vi enbrakigos filon. Kaj ŝi diris: Ne, mia sinjoro, homo de Dio, ne mensogu al via servantino. **17** Sed la virino gravediĝis, kaj naskis tagon li iris al sia patro, al la rikoltantoj. **19** Kaj li diris al sia patro: Mia kapo, mia kapo! Kaj tiu diris al sia junulo: Portu lin al lia patrino. **20** Kaj li prenis lin kaj alportis lin al lia patrino; li sidis sur ŝiaj genuoj ĝis tagmezo, kaj mortis. **21** Tiam ŝi iris kaj metis lin sur la liton de la homo de Dio kaj ŝlosis post li kaj eliris. **22** Kaj ŝi vokis sian edzon, kaj diris: Sendu al mi unu el la junuloj kaj unu el la azeninoj, mi kuros al la homo de Dio kaj revenos. **23** Li diris: Por kio vi iras al li? hoodiaŭ estas nek monatkomenco, nek sabato. Sed ŝi diris: Estu trankvila. **24** Kaj ŝi selis la azeninon, kaj diris al sia junulo: Konduku kaj iru, ne retenu min en la rajdado, ĝis mi diros al vi. **25** Kaj ŝi iris kaj venis al la homo de Dio, sur la monton Karmel. Kiam la homo de Dio ŝin ekvidis de malproksime, li diris al sia junulo Gehazi: Jen estas tiu Ŝunemanino; **26** kuru do al ŝi renkonte, kaj diru al ŝi: Kiel vi fartas? kiel fartas via edzo? kiel fartas la infano? Ŝi diris: Ni fartas bone. **27** Kaj ŝi aliris al la homo de Dio sur la monton kaj ekkaptis liajn piedojn. Gehazi aliris, por forpuŝi ŝin; sed la homo de Dio diris: Lasu ŝin, ĉar ŝia animo estas afliktita; kaj la Eternulo kaŭsis antaŭ mi kaj ne sciigis al mi. **28** Kaj ŝi diris: Ĉu mi petis filon de mia sinjoro? ĉu mi ne diris: Ne trompu min? **29** Kaj li diris al Gehazi: Zonu viajn lumbojn, kaj prenu en vian manon mian bastonon kaj iru. Se vi renkontos iun, ne salutu lin; kaj se iu vin salutos, ne respondu al li. Kaj metu mian bastonon sur la vizaĝon de la knabo. **30** Sed la patrino de la knabo diris: Mi ĵuras per la Eternulo kaj per via animo, ke mi vin ne forlasos. Kaj li levigis, kaj iris post ŝi. **31** Gehazi iris antaŭ ili, kaj li metis la bastonon sur la vizaĝon de la knabo; sed ne aperis voĉo nek sento. Kaj li revenis renkonte al li, kaj sciigis al li, dirante: La knabo ne vekiĝis. **32** Tiam Eliša eniris en la domon, kaj vidis, ke la mortinta infano estas kuŝigita sur lia lito. **33** Kaj li eniris kaj ŝlosis la pordon post ili ambaŭ, kaj ekkapregis al la Eternulo. **34** Kaj li iris kaj kuŝiĝis sur la infano, kaj almetis sian bušon al lia bušo kaj siajn okulojn al liaj okuloj kaj siajn manojn al liaj manoj, kaj etendis sin sur li. Kaj la korpo de la infano varmiĝis. **35** Kaj li relevigis kaj iris en la domo tien kaj reen, kaj venis kaj etendis sin sur la infano. Kaj la knabo ternis sep fojojn, kaj la knabo malfermis siajn okulojn. **36** Tiam li vokis Gehazin, kaj diris: Alvoku tiun Ŝunemaninon. Kaj li vokis ŝin, kaj ŝi venis al li, kaj li diris: Prenu vian filon. **37** Kaj ŝi venis kaj jetis sin al liaj piedoj kaj adorkliniĝis ĝis la tero; kaj ŝi prenis sian filon

kaj eliris. **38** Eliša reiris Gilgalon. Estis malsato pordo de la domo de Eliša. **10** Kaj Eliša sendis al li en la lando; kaj la profetidoj sidis antaŭ li. Kaj li senditon, por diri: Iru kaj lavu vin sep fojojn en diris al sia junulo: Starigu la grandan kaldroron Jordan, kaj renoviĝos via korpo kaj vi fariĝos pura. kaj kuiru supon por la profetidoj. **39** Sed unu el **11** Tiam Naaman ekkoleris kaj foriris, kaj diris: ili eliris sur la kampon, por kolekti verdajon; kaj Jen mi pensis, ke li eliros kaj starigos, kaj alvokos li trovis sovaĝan volvokreskaĵon kaj kolektis de la nomon de la Eternulo, sia Dio, kaj metos sian ĝi kolocintojn, plenan sian veston. Kaj li venis manon sur la lokon kaj forigos la lepron. **12** Ĉu kaj tranĉis ilin en la kaldroron kun la supo, ĉar Amana kaj Parpar, la riveroj de Damasko, ne estas ili ne sciis, kio tio estas. **40** Kaj ili elverſis al la pli bonaj, ol ĉiuj akvoj de Izrael? ĉu mi ne povas homoj, por mangi. Sed kiam tiuj ekmangis el lavi min en ili kaj fariĝi pura? Kaj li forturnis la supo, ili ekkriis kaj diris: Morto estas en la sin kaj foriris kun kolero. **13** Sed liaj servantoj kaldrono, ho homo de Dio! Kaj ili ne povis mangi. aliris, kaj ekparolis al li, kaj diris: Nia patro! se ion **41** Tiam li diris: Alportu farunon. Kaj li eniſutis grandan la profeto ordonus al vi, ĉu vi tion ne en la kaldroron, kaj diris: Verŝu al la homoj, farus? des pli, se li diris al vi: Lavu vin, kaj vi estos ke ili mangu. Kaj jam estis nenio malbona en pura! **14** Kaj li iris kaj enakvigis sin en Jordan sep la kaldrono. **42** Venis homo el Baal-Šališa, kaj fojojn, konforme al la vorto de la homo de Dio; alportis al la homo de Dio unuaĝon de pano: kaj lia korpo renoviĝis kiel la korpo de malgranda dudek hordeajn panojn kaj freſajn grajnojn en infano, kaj li fariĝis pura. **15** Kaj li revenis al la sia saketo. Kaj ĉi tiu diris: Donu al la homoj, ke homo de Dio, li kaj lia tuta akompanantaro, kaj ili mangu. **43** Lia servanto diris: Kiel mi povas li venis kaj starigis antaŭ li, kaj diris: Nun mi tion doni al cent homoj? Sed li diris: Donu al la eksciis, ke sur la tuta tero ne ekzistas Dio krom ĉe homoj, ke ili mangu; ĉar tiele diras la Eternulo: Izrael; prenu do nun donacon de via servanto. Oni mangos, kaj ankoraŭ iom restos. **44** Kaj li **16** Sed tiu diris: Kiel vivas la Eternulo, antaŭ kiu donis al ili, kaj ili mangis, kaj iom ankoraŭ restis, mi staras, mi ne prenos. Li insistis ĉe li, ke li konforme al la vorto de la Eternulo.

5 Naaman, la militestro de la reĝo de Sirio, estis granda homo antaŭ sia sinjoro kaj tre estimata, ĉar per li la Eternulo donis venkon al Sirio. Tiu homo estis forta militisto, sed leprulo. **2** La Sirianoj unu fojon eliris taĉmente kaj kaptis el la Izraela lando malgrandan knabinon, kaj ŝi fariĝis servantino de la edzino de Naaman. **3** Kaj ŝi diris al sia sinjorino: Ho, se mia sinjoro estus ĉe la profeto, kiu loĝas en Samario! tiu forigus de li la lepron. **4** Kaj iu iris kaj rakontis al sia sinjoro, dirante: Tiel kaj tiel diris la knabino, kiu estas el la lando Izraela. **5** Kaj la reĝo de Sirio diris: Iru, kaj mi sendos leteron al la reĝo de Izrael. Kaj li iris, kaj li prenis kun si dek kikarojn da argento kaj ses mil siklojn da oro kaj dek kompletojn da vestoj. **6** Kaj li alportis al la reĝo de Izrael la leteron, en kiun estis skribite: Kune kun ĉi tiu letero mi sendas al vi mian servanton Naaman, por ke vi liberigu lin de lia lepro. **7** Kiam la reĝo de Izrael tralegis la leteron, li disiſiris siajn vestojn, kaj diris: Ĉu mi estas Dio, por mortigi kaj vivigi, ke tiu sendas al mi, por ke mi liberigu homon de lia lepro? nun sciu kaj vidu, ke li serĉas pretekston kontraŭ mi. **8** Kiam Eliša, la homo de Dio, aŭdis, ke la reĝo de Izrael disiſiris siajn vestojn, li sendis al la reĝo, por diri: Kial vi disiſiris viajn vestojn? li venu al mi, kaj li ekscios, ke ekzistas profeto en Izrael. **9** Kaj venis Naaman kun siaj ĉevaloj kaj ĉaroj, kaj haltis ĉe la

tiom da tero, kiom povas porti paro da muloj; ĉar via servanto ne alportados plu bruloferojn nek bucoferojn al aliaj dioj krom la Eternulo. **18** Nur en jena afero la Eternulo pardonu vian servanton: kiam mia sinjoro iros en la templon de Rimon, por tie adorkliniĝi, kaj li apogos sin sur mia brako kaj mi adorkliniĝos en la templo de Rimon, tiam la Eternulo pardonu vian servanton pri tiu afero. **19** Tiu diris al li: Iru en paco. Kaj kiam li foriris de li certan spacon da tero, **20** Gehazi, la junulo de Eliša, de la homo de Dio, diris al si: Jen mia sinjoro domaĝis la Sirianon Naaman, kaj ne prenis el lia mano tion, kion tiu alportis; kiel vivas la Eternulo, mi kuros post li kaj prenos ion de li. **21** Kaj Gehazi postkuris Naamanon. Kiam Naaman vidis, ke li kuras post li, li desaltis de la ĉaro renkonte al li, kaj diris: Ĉu la farto estas bona? **22** Tiu respondis: Bona; mia sinjoro sendis min, por diri: Jen nun venis al mi de la monto de Efraim du junuloj el la profetidoj; donu por ili, mi petas, kikaron da argento kaj du kompletojn da vestoj. **23** Kaj Naaman diris: Pli bone prenu du kikarojn. Kaj li insistis ĉe li, kaj ligis du kikarojn da argento en du paketoj kaj du kompletojn da vestoj kaj donis al siaj du junuloj, kaj ili portis antaŭ li. **24** Kiam li venis al la monteto, li prenis el iliaj manoj kaj kaſis en la domo. Kaj li forliberigis la

homojn, kaj ili foriris. **25** Kiam li venis kaj aperis kaj li ekvidis, ke la tutu monto estas plena de antaŭ sia sinjoro, Eliša diris al li: De kie vi venas, fajraj ĉevaloj kaj ĉaroj ĉirkau Eliša. **18** La Siriano Geħazi? Ĉi tiu respondis: Via servanto nenien iris. venis al li. Tiam Eliša ekkreditis al la Eternulo kaj **26** Sed tiu diris al li: Mia koro ne forestis, kiam la diris: Frapu ĉi tiun popolon per blindeco. Kaj Li homo returnis sin de sia ĉaro renkonte al vi. Ĉu frapis ilin per blindeco, konforme al la vorto de nun estas la tempo, por preni argentojn aŭ preni Eliša. **19** Kaj Eliša diris al ili: Ĝi estas ne tiu vojo vestojn aŭ olivarbojn, vinbergardenojn, ŝafojn, kaj ne tiu urbo; sekvu min, kaj mi kondukos vin bovojn, sklavojn, aŭ sklavinojn? **27** La lepro de al tiu viro, kiun vi serĉas. Kaj li kondukis ilin en Naaman aliĝu do al vi kaj al via idaro por eterne. Samarion. **20** Kiam ili venis en Samarion, Eliša diris: Ho Eternulo, malfermu iliajn okulojn, por ke Kaj tiu foriris de li, leprokovrita kiel nego.

6 La profetidoj diris al Eliša: Jen la loko, kie ni loĝas ĉe vi, estas tro malvasta por ni; **2** ni iru do al Jordan, kaj ni prenu de tie ĉiu po unu trabo, kaj ni aranĝu al ni tie lokon, por tie loĝi. Li diris: Iru. **3** Kaj unu el ili diris: Volu vi ankaŭ iri kun viaj servantoj. Kaj li diris: Mi iros. **4** Kaj li iris kun ili. Kaj ili venis al Jordan kaj hakis arbojn. **5** Kiam unu el ili faligis arbon, la hakilo falis en la akvon. Kaj li ekkritis kaj diris: Ho ve, mia sinjoro! Ĝi estas ja prunteprenila! **6** Kaj la homo de Dio diris: Kien ĝi falis? Tiu montris al li la lokon. Kaj li dehakis lignon kaj ĵetis tien, kaj la hakilo suprenigis. **7** Kaj li diris: Levu ĝin. Tiu etendis sian manon kaj prenis. **8** La reĝo de Sirio komencis militon kontraŭ Izrael, kaj konsiliĝis kun siaj servantoj, dirante: Tie kaj tie mi starigos tendare. **9** Tiam la homo de Dio sendis al la reĝo de Izrael, por diri: Gardu vin, ke vi ne trapasu tiun lokon, ĉar tie staras la Sirianoj. **10** Kaj la reĝo de Izrael sendis al la loko, pri kiu diris al li la homo de Dio kaj avertis lin, kaj li tie antaŭgardis sin ne unu kaj ne du fojojn. **11** Maltrankviliĝis la koro de la reĝo de Sirio pro tiu afero; kaj li alvokis siajn servantojn, kaj diris al ili: Ĉu vi ne diros al mi, kiu el ni estas en rilatoj kun la reĝo de Izrael? **12** Tiam diris unu el liaj servantoj: Ne, mia sinjoro, ho reĝo! sed la profeto Eliša, kiu estas en Izrael, raportas al la reĝo de Izrael eĉ tiujn vortojn, kiujn vi parolas en via dormoĉambro. **13** Kaj li diris: Iru kaj rigardu, kie li estas, tiam mi sendos kaj prenos lin. Kaj oni sciigis al li, dirante: Jen li estas en Dotan. **14** Tiam li sendis tien ĉevalojn kaj ĉarojn kaj grandan militistaron. Ili venis en nokto kaj ĉirkauis la urbon. **15** Kiam la servanto de la homo de Dio frue matene levigis kaj eliris, jen militistaro ĉirkauas la urbon kun ĉevaloj kaj ĉaroj. Kaj lia servanto diris al li: Ho ve, mia sinjoro! kion ni faros? **16** Sed li diris: Ne timu; ĉar pli multaj estas tiuj, kiuj estas kun ni, ol tiuj, kiuj estas kun ili. **17** Kaj Eliša ekkreditis kaj diris: Ho Eternulo, malfermu liajn okulojn, por ke li vidu. Kaj la Eternulo malfermis la okulojn de la junulo,

malbono venas de la Eternulo! kion mi ankoraŭ povas atendi de la Eternulo?

7 Tiam diris Eliša: Aŭskultu la vorton de la Eternulo: tiele diras la Eternulo: Morgaŭ en ĉi tiu tempo mezuro da delikata faruno havos la prezon de unu siklo, kaj du mezuroj da hordeo la prezon de unu siklo, ĝe la pordego de Samario. **2** Kaj respondis la altrangulo, sur kies brako la reĝo sin apogadis, al la homo de Dio, kaj diris: Eĉ se la Eternulo faros fenestrojn en la ĉielo, ĉu tio povas fariĝi? Kaj tiu diris: Vi vidos tion per viaj okuloj, sed vi ne manĝos de tio. **3** Kvar homoj lepruloj estis ĉe la enirejo de la pordego. Kaj ili diris unu al la alia: Kial ni sidas ĉi tie, ĝis ni mortos? **4** Se ni decidos eniri en la urbon, en la urbo estas ja malsato, kaj ni tie mortos; se ni sidos ĉi tie, ni ankau mortos; ni iru do kaj jetu nin en la tendaron de la Sirianoj. Se ili lasos nin vivantaj, ni vivos; kaj se ili mortigos nin, ni mortos. **5** Kaj ili levigis en krepusko, por iri en la tendaron de la Sirianoj. Ili venis al la rando de la tendaro de la Sirianoj, kaj jen neniu tie estas. **6** La Sinjoro aŭdigis al la tendaro de la Sirianoj la sonon de ĉaroj kaj la sonon de ĉevaloj, la sonon de granda militistaro. Kaj ili diris unu al la alia: Certe la reĝo de Izrael dungis kontraŭ ni la reĝojn de la Fletidoj kaj la reĝojn de la Egipto, ke ili iru kontraŭ nin. **7** Kaj ili levigis kaj forkuris en la krepusko, kaj restigis siajn tendojn kaj siajn ĉevalojn kaj siajn azenojn, la tutan tendaron, kia ĝi estis, kaj ili forkuris, por savi sian vivon. **8** Kaj tiuj lepruloj venis al la rando de la tendaro, kaj ili eniris en unu tendon kaj manĝis kaj trinkis, kaj prenis de tie argenton kaj oron kaj vestojn, kaj iris kaj kaſis; kaj ili venis denove, kaj eniris en alian tendon kaj prenis de tie, kaj iris kaj kaſis. **9** Kaj ili diris unu al la alia: Ne ĝuste ni agas; la hodiaŭa tago estas tago de bona sciigo; se ni silentos kaj atendos ĝis la lumo de la mateno, ni montriĝos kulpaj. Ni iru do, por ke ni venu kaj sciigu al la domo de la reĝo. **10** Kaj ili venis, kaj vokis al la pordegistoj de la urbo, kaj raportis al ili, dirante: Ni venis en la tendaron de la Sirianoj, kaj ni konvinkiĝis, ke tie estas neniu homo nek voĉo de homo, sed nur ĉevaloj alligitaj kaj azenoj alligitaj kaj tendoj en sia ordinara stato. **11** Kaj la pordegistoj vokis kaj raportis internen, en la domon de la reĝo. **12** Tiam la reĝo levigis en la nokto, kaj diris al siaj servantoj: Mi diros al vi, kion faris al ni la Sirianoj. Ili scias, ke ni suferas malsaton, kaj ili eliris el la tendaro, por kaſi sin sur la kampo, pensante: Kiam ili eliros el la urbo, ni kaptos ilin vivantajn, kaj ni eniros en la urbon. **13** Sed unu el liaj servantoj respondis kaj diris: Oni

prenu do kvin el la restintaj ĉevaloj, kiuj restis en la urbo (estos al ili kiel al la tuta multo da Izraelidoj, kiuj restis en la urbo, aŭ kiel al la tuta multo da Izraelidoj, kiuj pereis); kaj ni sendu kaj vidu. **14** Kaj oni prenis du ĉarojn kun ĉevaloj; kaj la reĝo sendis post la militistaro de la Sirianoj, dirante: Iru kaj rigardu. **15** Kaj ili iris post ili ĝis Jordan, kaj vidis, ke la tuta vojo estas plena de vestoj kaj uzataj, kiujn la Sirianoj setis ĉe sia rapidado. Kaj la senditoj revenis kaj raportis al la reĝo. **16** Tiam la popolo eliris, kaj disrabis la tendaron de la Sirianoj. Kaj la prezo de mezuro da delikata faruno fariĝis unu siklo, kaj de du mezuroj da hordeo unu siklo, konforme al la vorto de la Eternulo. **17** La reĝo donis al la altrangulo, sur kies brako li sin apogadis, postenon ĉe la pordego; kaj la popolo disprenis lin per la piedoj ĉe la pordego, kaj li mortis, kiel diris la homo de Dio, kion li parolis, kiam la reĝo venis al li. **18** Kiam la homo de Dio parolis al la reĝo, dirante: Du mezuroj da hordeo havos la prezon de unu siklo, kaj unu mezuro da delikata faruno la prezon de unu siklo, morgaŭ en ĉi tiu tempo ĉe la pordego de Samario: **19** tiam la altrangulo respondis al la homo de Dio kaj diris: Eĉ se la Eternulo faros fenestrojn en la ĉielo, ĉu tio povas fariĝi? Kaj li diris: Vi vidos per viaj okuloj, sed vi ne manĝos de tio. **20** Kaj tiel fariĝis al li; la popolo disprenis lin per la piedoj ĉe la pordego, kaj li mortis.

8 Eliša diris al la virino, kies filon li revivigis, jene: Leviĝu kaj iru, vi kaj via domo, kaj loĝu kelkan tempon tie, kie vi povos loĝi; ĉar la Eternulo alvokos malsaton, kaj ĝi venos en la landon por sep jaroj. **2** Kaj la virino levigis kaj faris laŭ la vorto de la homo de Dio, kaj ŝi iris, ŝi kaj ŝia domo, kaj loĝis en la lando de la Filistoj sep jarojn. **3** Post la paso de la sep jaroj la virino revenis el la lando de la Filistoj, kaj ŝi iris, por klopodi ĉe la reĝo pri sia domo kaj pri sia kampo. **4** La reĝo tiam parolis kun Gehazi, la jurulo de la homo de Dio, dirante: Rakontu al mi ĉiujn grandajn farojn, kiujn faris Eliša. **5** Dum li estis rakontanta al la reĝo, ke tiu revivigis mortinton, jen la virino, kies filon li revivigis, ekpetis la reĝon pri sia domo kaj pri sia kampo. Kaj Gehazi diris: Mia sinjoro, ho reĝo, jen estas tia virino, kaj jen estas ŝia filo, kiun Eliša revivigis. **6** Kaj la reĝo demandis la virinon, kaj ŝi rakontis al li. Kaj la reĝo donis al ŝi unu korteganon, dirante: Redonu al ŝi ĉion, kio apartenas al ŝi, kaj ĉiujn enspezojn de la kampo de post la tago, kiam ŝi forlasis la landon, ĝis nun. **7** Eliša venis en Damaskon. Ben-Hadad, reĝo de

Sirio, tiam estis malsana. Kaj oni raportis al li, filo de Jehoram, reĝo de Judujo. **26** La ağon de dirante: La homo de Dio venis ĉi tien. **8** Tiam dudek du jaroj havis Aḥazja, kiam li fariĝis reĝo, la reĝo diris al Ḥazael: Prenu en vian manon kaj unu jaron li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia donacon, kaj iru renkonte al la homo de Dio, kaj patrino estis Atalja, filino de Omri, reĝo de Izrael. demandu per li la Eternulon, ĉu mi resaniĝos **27** Kaj li iradis laŭ la vojo de la domo de Aḥab, kaj de ĉi tiu malsano. **9** Kaj Ḥazael iris renkonte al faradis malbonon antaŭ la Eternulo, kiel la domo li, kaj prenis donacon en sian manon kaj da ĉio de Aḥab, ĉar li estis boparenc de la domo de plej bona en Damasko tiom, kiom povas porti Aḥab. **28** Li iris kun Joram, filo de Aḥab, milite kvardek kameloj, kaj li venis kaj starigis antaŭ kontraŭ Ḥazaelon, reĝon de Sirio, al Ramot en li, kaj diris: Via filo Ben-Haddad, reĝo de Sirio, Gilead; kaj la Sirianoj vundis Joram. **29** Kaj la sendis min al vi, por demandi: Ĉu mi resaniĝos reĝo Joram revenis, por kuraci sin en Jizreel de de ĉi tiu malsano? **10** Kaj Eliša diris al li: Iru, la vundoj, kiujn faris al li la Sirianoj en Ramot, diru al li: Vi resaniĝos. Sed la Eternulo montris al kiam li batalis kontraŭ Ḥazael, reĝo de Sirio. Kaj mi, ke li mortos. **11** Kaj li fikse rigardis lin, ĝis Ahazja, filo de Jehoram, reĝo de Judujo, iris, por li hontigis, kaj la homo de Dio ploris. **12** Ḥazael viziti Joram, filon de Aḥab, en Jizreel, ĉar ĉi tiu diris: Kial mia sinjoro ploras? Tiu respondis: Ĉar estis malsana.

mi scias, kian malbonon vi faros al la Izraelidoj: iliajn fortikojn vi forbruligos, iliajn junulojn vi mortigos per glavo, iliajn suĉinfanojn vi frakasos, kaj iliajn gravedulinojn vi disfendos. **13** Ḥazael diris: Kio estas via servanto, la hundo, ke li faru tiun grandan faron? Kaj Eliša diris: La Eternulo montris al mi, ke vi estos reĝo de Sirio. **14** Li foriris de Eliša kaj venis al sia sinjoro. Ĉi tiu diris al li: Kion diris al vi Eliša? Kaj li respondis: Li diris al mi, ke vi resaniĝos. **15** Sed la sekvantan tagon li premis la litkovrilon, kaj trempis ĝin en akvo kaj etendis ĝin sur lia vizaĝo, kaj li mortis. Kaj anstataŭ li ekreğis Ḥazael. **16** En la kvina jaro de Joram, filo de Aḥab, reĝo de Izrael, post Jehošafat, reĝo de Judujo, ekreğis Jehoram, filo de Jehošafat, reĝo de Judujo. **17** Li havis la ağon de tridek du jaroj, kiam li fariĝis reĝo, kaj ok jarojn li reĝis en Jerusalem. **18** Li iradis laŭ la vojo de la reĝoj de Izrael, kiel faris la domo de Aḥab, ĉar filino de Aḥab estis lia edzino, kaj li faradis malbonon antaŭ la Eternulo. **19** Tamen la Eternulo ne volis pereigi Judujon, pro Sia servanto David, ĉar Li promesis al li doni lumilon al li kaj al liaj filoj por ĉiam. **20** En lia tempo la Edomidoj defalis de Judujo kaj starigis super si reĝon. **21** Joram iris Cairon kune kun ĉiuj siaj ĉaroj; kaj li leviĝis nokte, kaj venkobatis la Edomidojn, kiuj estis ĉirkau li, kaj la ĉarestrojn; kaj la popolo forkuris al siaj tendoj. **22** Tamen la Edomidoj restis defalintaj de Judujo ĝis la nuna tago. Tiam defalis ankaŭ Libna en la sama tempo. **23** La cetera historio de Joram, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. **24** Kaj Joram ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekreğis lia filo Aḥazja. **25** En la dek-dua jaro de Joram, filo de Aḥab, reĝo de Izrael, ekreğis Aḥazja,

9 La profeto Eliša alvokis unu el la profetidoj, kaj diris al li: Zonu viajn lumbojn, kaj prenu en vian manon ĉi tiun vazon kun oleo, kaj iru en Ramoton en Gilead. **2** Kiam vi venos tien, elsercu tie Jehun, filon de Jehošafat, filo de Nimiši, kaj aliru kaj starigu lin el meze de liaj fratoj kaj enkonduku lin en la plej internan ĉambron. **3** Kaj prenu la vazon kun la oleo kaj veršu sur lian kapon, kaj diru: Tieles diras la Eternulo: Mi sanktoleis vin reĝo super Izrael. Poste malfermu la pordon kaj forkuru, ne prokrastu. **4** Kaj iris la junulo, la junulo la profeto, al Ramot en Gilead. **5** Kiam li venis, li vidis, ke sidas la militestroj. Kaj li diris: Mi havas ion por diri al vi, ho estro. Kaj Jehu diris: Al kiu el ni ĉiuj? Li respondis: Al vi, ho estro. **6** Tiu levigis kaj iris en la domon. Li veršis la oleon sur lian kapon, kaj diris: Tieles diras la Eternulo, Dio de Izrael: Mi sanktoleis vin reĝo super la popolo de la Eternulo, super Izrael. **7** Kaj vi ekstermos la domon de via sinjoro Aḥab, por ke Mi venĝu la sangon de Miaj servantoj, la profetoj, kaj la sangon de ĉiuj servantoj de la Eternulo, verſitajn de la mano de Izebel. **8** Kaj pereos la tutā domo de Aḥab; kaj Mi ekstermos ĉe Aḥab ĉiun virseksulon, malliberulon kaj liberulon en Izrael. **9** Kaj mi faros al la domo de Aḥab kiel al la domo de Jerobeam, filo de Nebat, kaj kiel al la domo de Baaša, filo de Ahiya. **10** Kaj Izebelon manĝos la hundoj sur la kampo de Jizreel, kaj neniu enterigos ŝin. Kaj li malfermis la pordon kaj forkuris. **11** Kiam Jehu eliris al la servantoj de sia sinjoro, ili diris al li: Ĉu ĉio estas en ordo? por kio venis al vi tiu frenezulo? Li respondis al ili: Vi konas ja tiun homon kaj lian parolon. **12** Ili diris: Ne vero, tamen diru al ni. Kaj li diris: Tiel kaj tiel li parolis al mi, dirante: Tieles diras la Eternulo: Mi sanktoleis vin reĝo super Izrael. **13**

Kaj rapide ili prenis ĉiu sian veston kaj sternis sub ĝardena domo. Sed Jehu postkurus lin, kaj diris: li sur la altaj ŝtupoj, kaj ekblolis per trumpeteto, Lin ankaŭ batu sur la ĉaro. Kaj oni frapis lin sur la kaj diris: Jehu fariĝis reĝo. **14** Tiam Jehu, filo de altaĵo Gur, kiu estas apud Jibleam. Kaj li forkuris Jehošafat, filo de Nimši, faris konspiron kontraŭ en Megidon kaj mortis tie. **28** Kaj liaj servantoj Joram. (Dume Joram staris garde en Ramot en forveturigis lin en Jerusalemon kaj enterigis lin Gilead, li kaj la tuta Izrael, kontraŭ Hazael, reĝo en lia tombo kun liaj patroj en la urbo de David. **29** de Sirio. **15** Kaj la reĝo Joram revenis, por kuraci En la jaro dek-unua de Joram, filo de Ahab, Ahaba sin en Jizreel de la vundoj, kiujn faris al li la ekrēgis super Judujo. **30** Jehu venis al Jizreel. Kiam Sirianoj, kiam li batalis kontraŭ Hazael, reĝo de Izebel tion aŭdis, ŝi kolorigis siajn okulojn kaj Sirio.) Tiam Jehu diris: Se vi konsentas, neniuj eligis sian kapon kaj ekrigardis tra la fenestro. **31** eligu el la urbo, por iri kaj sciigi en Jizreel. **16** Kiam Jehu eniris en la pordegojn, ŝi diris: Ĉu nun Kaj Jehu ekrigardis kaj direktis sin al Jizreel; ĉar tie estos paco, ho Zimri, mortiginto de sia sinjoro? **32** kuĉis Joram, kaj Ahaba, reĝo de Judujo, venis, por Tiam li levis sian vizagón al la fenestro, kaj diris: viziti Joram. **17** La gardostaranto staris sur la Kiu estas kun mi? kiu? Kaj ekrigardis al li du aŭ turo en Jizreel, kaj li ekvidis la alproksimiĝantan tri korteganoj. **33** Kaj li diris: Eljetu ŝin! Kaj ili ŝin amason de Jehu, kaj diris: Mi vidas amason. Tiam eljetis. Kaj ŝia sango sprucis sur la muron kaj sur Joram diris: Prenu rajdanton kaj sendu kontraŭ la ĉevalojn, kaj oni dispremis ŝin per la piedoj. **34** ili, por ke li demandu, ĉu ĉio estas en ordo. **18** Kaj Li eniris kaj manĝis kaj trinkis, kaj diris: Rigardu, la rajdanto sur ĉevalo direktis sin renkonte al li, kie estas tiu malbenitino, kaj enterigi ŝin, ĉar ŝi kaj diris: Tiele diras la reĝo: Ĉu ĉio estas en ordo? estas reĝidino. **35** Kaj oni iris, por enterigi ŝin, sed Sed Jehu respondis: La ordo ne estas via afero, oni trovis nenion de ŝi krom la kranio, la piedoj, turnu vin kaj sekvu min. Kaj la gardostaranto kaj la manplatoj. **36** Oni revenis kaj raportis al li. raportis, dirante: La sendito venis al ili, sed ne Tiam li diris: Tio estas la vorto de la Eternulo, kiun revenis. **19** Tiam li sendis duan rajdanton, kaj ĉi Li diris per Sia servanto Elija, la Tešebano, nome: tiu venis al ili, kaj diris: Tiele diras la reĝo: Ĉu Sur la kampo de Jizreel la hundoj formanĝos la ĉio estas en ordo? Jehu respondis: La ordo ne karnon de Izebel; **37** kaj la kadavro de Izebel estos estas via afero, turnu vin kaj sekvu min. **20** La gardostaranto raportis, dirante: Li venis al ili, sed kiel sterko sur la tero sur la kampo de Jizreel, tiel, ne revenis; la kondukado estas kiel kondukado de ke neniuj povos diri: Tio estas Izebel.

Jehu, filo de Nimši, ĉar li kondukas rapidege. **21** Tiam Joram diris: Oni jungu! Kaj oni jungis lian ĉaron. Kaj eliris Joram, reĝo de Izrael, kaj Ahaba, reĝo de Judujo, ĉiu sur sia ĉaro, kaj ili direktis sin renkonte al Jehu, kaj ili renkontis lin sur la kampo de Nabot, la Jizreelano. **22** Kiam Joram ekvidis Jehun, li diris: Ĉu ĉio estas en ordo, Jehu? Sed tiu respondis: Kia ordo povas esti ĉe la malĉastado de via patrino Izebel kaj ĉe ŝiaj multaj sorĉaĵoj? **23** Tiam Joram turnis sian manon kaj forkuris, kaj diris al Ahaba: Perfido, ho Ahaba! **24** Sed Jehu streĉis per sia mano la pafarkon kaj pafe frapis Joramon inter liaj brakoj, kaj la sago iris tra lian koron, kaj li falis genue sur sia ĉaro. **25** Kaj Jehu diris al sia altrangulo Bidkar: Prenu kaj jetu lin sur la kampon de Nabot, la Jizreelano; ĉar rememoru, kiel mi kaj vi sur ĉaro veturnis post lia patro Ahab kaj la Eternulo eldiris pri li jenan profetajon: **26** Vere, diris la Eternulo, la sangon de Nabot kaj la sangon de liaj filoj Mi vidis hieraŭ, kaj Mi venigos al vi sur ĉi tiu kampo, diris la Eternulo. Prenu do nun kaj jetu lin sur la kampon, konforme al la vorto de la Eternulo. **27** Kiam Ahaba, reĝo de Judujo, tion vidis, li forkuris en la direkto al la

10 Ahab havis sepdek filojn en Samario. Kaj Jehu skribis leterojn kaj sendis en Samariaj al la estroj de Jizreel, la plejaĝuloj, kaj la filedukistoj de Ahab, kun la sekanta enhavo: **2** Kiam ĉi tiu letero venos al vi, ĉe kiuu troviĝas la filoj de via sinjoro kaj sub kies administrado troviĝas la ĉaroj kaj la ĉevaloj kaj la fortikigita urbo kaj la bataliloj: **3** tiam rigardu, kiu estas la plej bona kaj plej digna el la filoj de via sinjoro, kaj sidigu lin sur la trono de lia patro kaj batalu pro la domo de via sinjoro. **4** Sed ili tre forte ektimis, kaj diris: Jen la du reĝoj ne povis kontraŭstari al li, kiel do ni kontraŭstaros? **5** Kaj la palacestro kaj la urbestro kaj la plejaĝuloj kaj la filedukistoj sendis al Jehu, por diri: Ni estas viaj servantoj, kaj ĉion, kion vi ordonos al ni, ni faros; ni neniun faros reĝo; kio plaĉas al vi, tion faru. **6** Tiam li skribis al ili duan leteron kun jena enhavo: Se vi estas sur mia flanko kaj obeas mian vocon, tiam prenu la kapojn de la filoj de via sinjoro kaj venu al mi morgaŭ en ĉi tiu tempo en Jizreelon. Kaj da reĝidoj estis sepdek homoj ĉe la eminentuloj de la urbo, kiuj edukis ilin. **7** Kiam la letero venis al ili, ili prenis la filojn de la reĝo kaj buĉis ilin, sepdek homojn, kaj metis iliajn kapojn en korbojn kaj sendis al li en

Jizreelon. **8** Kaj venis la sendito, kaj diris al li jene: kun vi iu el la servantoj de la Eternulo, ĉar ĝi tie Oni alportis la kapojn de la reĝidoj. Kaj li diris: devas esti sole nur servantoj de Baal. **24** Ili eniris, Kušigu ilin en du amasoj antaŭ la enirejo de la por fari bučoferojn kaj bruloferojn. Dume Jehu pordego ĝis mateno. **9** Matene li eliris kaj starigis, starigis ekstere okdek virojn, kaj diris: Se ĉe iu kaj diris al la tuta popolo: Vi estas senkulpaj; estas el vi saviĝos iu el la homoj, kiujn mi transdonas mi, kiu faris konspiron kontraŭ mia sinjoro kaj en viajn manojn, tiam lia animo anstataŭos la mortigis lin; sed kiu mortigis ĉiujn ĝi tiujn? **10** animon de tiu. **25** Kiam la bruloferoj estis finitaj, Sciu do nun, ke el la vortoj de la Eternulo nenio Jehu diris al la korporogardistoj kaj al la estroj: Iru, falis teren, el tio, kion la Eternulo diris pri la batu ilin, ke neniu eliru. Kaj oni mortigis ilin per domo de Aħab; la Eternulo faris tion, kion Li glavo, kaj la korporogardistoj kaj la estroj forjetis diris per Sia servanto Elija. **11** Kaj Jehu mortigis ilin kaj iris en la urbon de la domo de Baal. **26** ĉiujn restintojn el la domo de Aħab en Jizreel Kaj oni elportis la statuojn el la domo de Baal kaj kaj ĉiujn liajn altrangulojn kaj liajn konatojn kaj forbruligis ilin. **27** Kaj oni disrompis la statuojn liajn pastrojn, ĝis restis neniu saviĝinto. **12** Kaj li de Baal, kaj oni detruis la domon de Baal, kaj oni levigis, kaj iris kaj direktis sin al Samario. Kiam li faris el ĝi ekskrementejon ĝis la nuna tempo. **28** estis survoje ĉe la domo de la paštisto, **13** Jehu Kaj Jehu ekstermis Baalon el Izrael. **29** Tamen de renkontis la fratojn de Aħazja, reĝo de Judujo, la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li kaj li diris: Kiuj vi estas? Ili respondis: Ni estas pekigis Izraelon, Jehu ne deturnis sin, de la oraj fratoj de Aħazja, kaj ni iras, por demandi pri la bovidoj, kiuj estis en Bet-El kaj en Dan. **30** Kaj la farto de la filoj de la reĝo kaj de la filoj de la Eternulo diris al Jehu: Pro tio, ke vi bone faris reĝino. **14** Tiam li diris: Prenu ilin vivantajn. Kaj tion, kio plaĉis al Mi, kaj vi faris al la domo de oni prenis ilin vivantajn kaj buĉis ilin super la Aħab konforme al tio, kio estis en Mia koro, viaj puto ĉe la domo de paštisto, kvardek du homojn, filoj ĝis la kvara generacio sidos sur la trono de kaj neniu el ili restis. **15** De tie li foriris, kaj li Izrael. **31** Sed Jehu ne zorgis pri tio, ke li iradu laŭ renkontis Jehonadabon, filon de Reħab, irantan la instruo de la Eternulo, Dio de Izrael, per sia tuta renkonte al li. Li salutis lin, kaj diris al li: Ĉu via koro. Li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, koro estas favora, kiel mia koro estas favora al via per kiuj li pekigis Izraelon. **32** En tiu tempo la koro? Jehonadab respondis: Jes. Se jes, tiam donu Eternulo komencis faradi dehakojn en Izrael, kaj al mi vian manon. Kaj li donis al li sian manon Ħaṣael venkobatis ilin ĉe ĉiuj limoj de Izrael: **33** kaj prenis lin al si sur la ĉaron. **16** Kaj li diris: Iru oriente de Jordan la tutan landon de Gilead, de la kun mi kaj rigardu mian fervoron pri la Eternulo. Gadidoj, Rubenidoj, kaj Manaseidoj, komencante Kaj oni veturigis lin kun li sur lia ĉaro. **17** Kiam de Aroer, kiu estas ĉe la torrento Arnon, Gileadon li venis Samarion, li mortigis ĉiujn, kiuj restis kaj Bašanon. **34** La cetera historio de Jehu, kaj ĉio, de Aħab en Samario, ĝis li tute ekstermis lin, kion li faris, kaj lia tuta potenco estas priskribita konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris en la libro de kroniko de la reĝo de Izrael. **35** Kaj al Elija. **18** Kaj Jehu kunvenigis la tutan popolon, Jehu ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis kaj diris al ili: Aħab servis al Baal malmulte, Jehu servos al li multe; **19** kunvoku do al mi ĉiuj profetojn de Baal, ĉiujn liajn servantojn, kaj ĉiujn liajn pastrojn, ke neniu forestu; ĉar mi volas fari grandan oferedon al Baal; ĉiu, kiu forestos, perdos sian vivon. Jehu faris tion kun ruza intenco, por pereigi la servantojn de Baal. **20** Kaj Jehu diris: Aranġu sanktan kunvenon por Baal. Kaj oni tio proklamis. **21** Kaj Jehu sendis al la tuta Izrael; kaj venis ĉiuj servantoj de Baal; restis neniu, kiu ne venus. Ili eniris en la domon de Baal, kaj la domo de Baal pleniĝis de rando ĝis rando. **22** Kaj li diris al la estro de la vestejo: Elportu vestojn por ĉiuj servantoj de Baal. Kaj li elportis vestojn por ili. **23** Kaj Jehu kun Jehonadab, filo de Reħab, eniris en la domon de Baal, kaj li diris al la servantoj de Baal: Esploru kaj rigardu, ĉu ne estas ĝi tie

11 Kiam Atalja, la patrino de Aħazja, vidis, ke ŝia filo mortis, ŝi levigis kaj ekstermis la tutan regān idaron. **2** Sed Jehošeba, filino de la reĝo Joram kaj fratino de Aħazja, prenis Joašon, filon de Aħazja, kaj ŝtele forkondukis lin el inter la mortigataj filoj de la reĝo, lin kaj lian nutristinon, kaj lokis ilin en la ĉambro de litoj; kaj oni kašís lin for de Atalja, kaj li ne estis mortigita. **3** Kaj li restis kašita kun ŝi en la domo de la Eternulo dum ses jaroj; kaj Atalja regis super la lando. **4** Sed en la sepa jaro sendis Jehoħada kaj prenis la centrestojn el la korporogardistoj kaj la kuristoj kaj venigis ilin al si en la domon de la Eternulo; kaj li faris kun ili interligon kaj ĵurigis ilin en la domo

de la Eternulo kaj montris al ili la filon de la reĝo. **5** Kaj li ordonis al ili, dirante: Jenon vi devas fari: tiu triono de vi, kiu venas en sabato, plenumu gardadon en la domo de la reĝo; **6** triono estu ĉe la Pordego Sur; kaj triono ĉe la pordego malantaŭ la korpgardistoj. Kaj plenumu la gardadon de la domo alterne. **7** Du partoj el vi ĉiu, kiu foriras en sabato, plenumu gardadon ĉe la reĝo en la domo de la Eternulo. **8** Kaj ĉirkau la regionon ĉiuflanke, ĉiu kun sia batalilo en la mano; kaj se iu eniros en la vicojn, oni lin mortigu. Kaj estu apud la reĝo, kiam li eliros aŭ eniros. **9** Kaj la centrestroj faris ĉion, kion ordonis la pastro Jehojada; kaj ĉiu prenis siajn homojn, la sabate venantajn kaj la sabate forirantajn, kaj venis al la pastro Jehojada. **10** La pastro disdonis al la centrestroj la lancojn kaj ŝildojn, kiu apartenis al la reĝo David kaj kiuj estis en la domo de la Eternulo. **11** Kaj la korpgardistoj starigis, ĉiu kun siaj bataliloj en la mano, de la dekstra flanko de la domo ĝis la maldekstra flanko de la domo, ĉe la altaro kaj ĉe la domo, ĉirkau de la reĝo. **12** Kaj li elkondukis la reĝidon kaj metis sur lin la kronon kaj la ateston; kaj oni proklamis lin reĝo kaj sanktolein lin, kaj oni aplaŭdis kaj kriis: Vivu la reĝo! **13** Kiam Atalja aŭdis la bruon de la kuranta popolo, ŝi iris al la popolo en la domon de la Eternulo. **14** Kaj ŝi ekvidis, ke jen la reĝo staras ĉe la kolono, laŭ la moro, kaj la eminentuloj kaj la trumpetistoj apud la reĝo, kaj la tuta popolo de la lando ĝojas, kaj oni trumpetas. Tiam Atalja dissiris siajn vestojn, kaj ekkriis: Konspiro, konspiro! **15** Kaj la pastro Jehojada ordonis al la centrestroj, la estroj de la militistaro, kaj diris al ili: Elkonduku ŝin ekster la vicojn, kaj ĉiun, kiu ŝin sekvos, mortigu per glavo; ĉar la pastro diris: Oni ne mortigu ŝin en la domo de la Eternulo. **16** Kaj oni liberigis por ŝi lokon, kaj ŝi iris laŭ la vojo de la ĉevaloj al la reĝa domo, kaj tie oni ŝin mortigis. **17** Kaj Jehojada faris interligon inter la Eternulo kaj la reĝo kaj la popolo, ke ĝi estu popolo de la Eternulo; kaj inter la reĝo kaj la popolo. **18** Kaj la tuta popolo de la lando iris en la domon de Baal kaj ĝin detruis; kaj liajn altarojn kaj liajn bildojn ili tute disrompis; kaj Matanon, la pastron de Baal, ili mortigis antaŭ la altaroj. Kaj la pastro starigis oficistaron en la domo de la Eternulo. **19** Kaj li prenis la centrestrojn kaj la korpgardistojn kaj la kuristojn kaj la tutan popolon de la lando, kaj ili kondukis la regionon el la domo de la Eternulo, kaj ili venis per la pordego de la kuristoj en la regionon domon; kaj li sidiĝis sur la trono de la reĝo. **20** Kaj la tuta popolo de la lando ĝojis, kaj la urbo estis trunkvila. Sed Ataljan

oni mortigis per glavo en la reĝa domo. **21** La agono de sep jaroj havis Jehoās, kiam li fariĝis reĝo.

12 En la sepa jaro de Jehu Jehoās fariĝis reĝo, kaj kvardek jarojn li regis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Cibja, el Beer-Šeba. **2** Jehoās agadis tiel, kiel plaĉas al la Eternulo, dum la tempo, en kiu gvidadis lin la pastro Jehojada. **3** Nur la altaĵoj oni ne senfunkciigis; la popolo ĉiam ankoraŭ oferadis kaj incensadis sur la altaĵoj. **4** Kaj Jehoās diris al la pastroj: La tutan sanktigatan monon, kiun oni alportas en la domon de la Eternulo, la monon de pasantoj, la monon, kiun oni donas laŭtakse por sia animo, la tutan monon, kiun iu donas propradezire, por enporti en la domon de la Eternulo, **5** la pastroj prenu al si, ĉiu de sia konato, kaj ili rebonigu la difektojn en la domo, ĉie, kie troviĝos ia difekto. **6** Sed ĉar ĝis la dudek-tria jaro de la reĝo Jehoās la pastroj ne rebonigis la difektojn en la domo, **7** la reĝo Jehoās alvokis la pastron Jehojada kaj la aliajn pastrojn, kaj diris al ili: Kial vi ne rebonigas la difektojn de la domo? ne prenu do de nun monon de viaj konatoj, sed donu ĝin por rebonigo de la domo. **8** Kaj la pastroj konsentis ne preni plu monon de la popolo kaj ne rebonigi la difektojn en la domo. **9** La pastro Jehojada prenis keston kaj traboris truon supre, kaj starigis ĝin apud la altaro, dekstre de la enirantoj en la domon de la Eternulo. Kaj la pastroj, kiu gardostaris ĉe la sojlo, metadis tien la tutan monon, kiu estis alportata en la domon de la Eternulo. **10** Ĉiufoje, kiam ili vidis, ke en la kesto estas multe da mono, venadis skribisto de la reĝo kaj la ĉefpastro, kaj ili kunligadis kaj kalkuladis la monon, trovitan en la domo de la Eternulo. **11** Kaj ili donadis la kalkulitan monon en la manojn de la oficistoj laborgvidantoj en la domo de la Eternulo; kaj ĉi tiuj elspezadis ĝin por la ĉarpentistoj kaj konstruistoj, kiu laboris en la domo de la Eternulo, **12** kaj por la masonistoj kaj la ŝtonhakistoj, kaj por aĉeti lignon kaj hakitajn ŝtonojn, por rebonigi la difektojn en la domo de la Eternulo, kaj por ĉio, kio devis esti elspezata por la rebonigo de la domo. **13** Tamen oni ne faris por la domo de la Eternulo argentajn tasojn, tranĉilojn, aspergajn kalikojn, trumpetojn, ĉiajn orajn vazojn kaj argentajn vazojn el la mono, kiu estis alportata en la domon de la Eternulo; **14** sed oni donadis ĝin al la oficistoj laborgvidantoj, por ke ili rebonigu per tio la domon de la Eternulo. **15** Oni ne postulis kalkulan raporton de tiuj homoj, en kies manojn oni donis la monon, por transdoni al la farantoj de la laboroj, sed ili laboris konfidante. **16** La monon de kulpofero kaj la monon de pekofero oni ne

enportadis en la domon de la Eternulo: ĝi estis kaj ĉio, kion li faris, kaj lia forto, kaj kiel li militis por la pastroj. **17** En tiu tempo ekiris Ḥazaël, reĝo kontraŭ Amacia, reĝo de Judujo, estas priskribitaj de Sirio, kaj ekmilitis kontraŭ Gat kaj venkoprenis en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **18** Tiam Jehoaš, reĝo de Judujo, prenis la tutan sur lia trono. Kaj oni enterigis Joašon en Samario sanktigitaĵon, kiun sanktigis Jehošafat kaj Jehoram kun la reĝoj de Izrael. **19** Eliša malsaniĝis per sia kaj Aḥazja, liaj patroj, reĝoj de Judujo, kaj tion, malsano, de kiu li estis mortonta. Venis al li Joaš, kion li mem sanktigis, kaj la tutan oron, kiu reĝo de Izrael, kaj ploris super li, kaj diris: Mia troviĝis en la trezorejoj de la domo de la Eternulo patro, mia patro, ĉaro de Izrael kaj liaj rajdistoj! kaj de la reĝa domo, kaj li sendis tion al Ḥazaël, **20** Kaj Eliša diris al li: Prenu pafarkon kaj sagojn. reĝo de Sirio, kaj ĉi tiu foriris de Jerusalem. **21** Kaj li prenis al si pafarkon kaj sagojn. **22** Kaj li La cetera historio de Joaš, kaj ĉio, kion li faris, diris al la reĝo de Izrael: Metu vian manon sur estas priskribitaj en la libro de kroniko de la pafarkon. Kaj li metis sian manon. Kaj Eliša metis reĝoj de Judujo. **23** Liaj servantoj leviĝis kaj faris konspiron, kaj mortigis Joašon en la domo Milo, sur la vojo al Sila. **24** Jozāhar, filo de Ŝimeat, kaj Jehozabad, filo de Ŝomer, liaj servantoj, frapis lin, kaj li mortis. Kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekregis lia filo Amacia.

13 En la dudek-tria jaro de Joaš, filo de Aḥazja, reĝo de Judujo, Jehoahaz, filo de Jehu, fariĝis reĝo super Izrael en Samario por la daŭro de dek sep jaroj. **2** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, kaj sekvas la pekojn de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon; li ne deturnis sin de ili. **3** Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ la Izraelidoj, kaj Li transdonis ilin en la manon de Ḥazaël, reĝo de Sirio, kaj en la manon de Ben-Hadad, filo de Ḥazaël, por la tuta tempo. **4** Sed Jehoahaz ekpregejis al la Eternulo, kaj la Eternulo aŭskultis lin, ĉar Li vidis la suferadon de Izrael, kiel premis ilin la reĝo de Sirio. **5** Kaj la Eternulo donis al la Izraelidoj savanton, kaj ili eliris el sub la mano de la Sirianoj, kaj la Izraelidoj loĝis en siaj tendoj kiel antaŭe. **6** Tamen ili ne deturnis sin de la pekoj de la domo de Jerobeam, kiu pekigis Izraelon, sed ili sekvis ilin; ankaŭ la sankta stango restis en Samario.) **7** Al Jehoahaz ne restis pli ol kvindek rajdistoj kaj dek ĉaroj kaj dek mil piedirantoj; ĉar la reĝo de Sirio peregis ilin kaj faris ilin kiel polvo piedpremata. **8** La cetera historio de Jehoahaz, kaj ĉio, kion li faris, kaj lia forto estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **9** Kaj Jehoahaz ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Samario. Kaj anstataŭ li ekregis lia filo Joaš. **10** En la tridek-sepa jaro de Joaš, reĝo de Judujo, Jehoahaz, filo de Jehoahaz, fariĝis reĝo super Izrael en Samario, por la daŭro de dek ses jaroj. **11** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo; li ne deturnis sin de ĉiuj pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon; ilin li sekvis. **12** La cetera historio de Joaš,

kaj ĉio, kion li faris, kaj lia forto, kaj kiel li militis por la pastroj. **13** Kaj ĝin; kaj Ḥazaël intencis iri kontraŭ Jerusalemon. Joaš ekdormis kun siaj patroj, kaj Jerobeam eksidis sur lia trono. Kaj oni enterigis Joašon en Samario sanktigitaĵon, kiun sanktigis Jehošafat kaj Jehoram kun la reĝoj de Izrael. **14** Eliša malsaniĝis per sia kaj Aḥazja, liaj patroj, reĝoj de Judujo, kaj tion, malsano, de kiu li estis mortonta. Venis al li Joaš, kion li mem sanktigis, kaj la tutan oron, kiu reĝo de Izrael, kaj ploris super li, kaj diris: Mia troviĝis en la trezorejoj de la domo de la Eternulo patro, mia patro, ĉaro de Izrael kaj liaj rajdistoj! kaj de la reĝa domo, kaj li sendis tion al Ḥazaël, **15** Kaj Eliša diris al li: Prenu pafarkon kaj sagojn. reĝo de Sirio, kaj ĉi tiu foriris de Jerusalem. **16** Kaj li prenis al si pafarkon kaj sagojn. **17** Kaj li La cetera historio de Joaš, kaj ĉio, kion li faris, diris al la reĝo de Izrael: Metu vian manon sur estas priskribitaj en la libro de kroniko de la pafarkon. Kaj li metis sian manon. Kaj Eliša metis reĝoj de Judujo. **18** Liaj servantoj leviĝis kaj faris konspiron, kaj mortigis Joašon en la domo Milo, sur la manojn sur la manojn de la reĝo, **19** kaj diris: Malfermu la fenestron orienten. Li malfermis. Kaj Eliša diris: Pafu. Li pafis. Kaj li diris: Sago de savo de la Eternulo kaj sago de savo kontraŭ Sirio, kaj vi venkobatus la Sirianojn en Afek, ĝis vi ilin tute pereigos. **20** Kaj li diris: Prenu la sagojn. Li prenis. Kaj li diris al la reĝo de Izrael: Frapu sur la teron. Li frapis tri fojojn kaj haltis. **21** Tiam ekkoleris kontraŭ li la homo de Dio, kaj diris: Vi devis frapi kvin aŭ ses fojojn, tiam vi venkobatus la Sirianojn ĝis plena pereo; sed nun vi nur tri fojojn batos la Sirianojn. **22** Eliša mortis, kaj oni enterigis lin. Kaj militistaroj de Moab venis en la landon en la komenco de la jaro. **23** Okazis, ke, enterigante iun homon, oni ekvidis la militistaroon, kaj oni jetis la homon en la tombon de Eliša. Kiam tiu homo tien falis kaj kuntuŝiĝis kun la ostoj de Eliša, li reviviĝis kaj starigis sur siaj piedoj. **24** Ḥazaël, reĝo de Sirio, premis la Izraelidojn dum la tuta vivo de Jehoahaz. **25** Sed la Eternulo favorkoris ilin kaj kompatis ilin kaj turnis Sin al ili pro Sia interligo kun Abraham, Isaak, kaj Jakob, kaj Li ne volis ekstermi ilin kaj ankorau ne forĝetis ilin de antaŭ Sia vizago. **26** Ḥazaël, reĝo de Sirio, mortis, kaj anstataŭ li ekregis lia filo Ben-Hadad. **27** Kaj Jehoahaz, filo de Jehoahaz, prenis returne el la mano de Ben-Hadad, filo de Ḥazaël, la urbojn, kiujn li militie prenis el la mano de lia patro Jehoahaz. Tri fojojn Joaš venkobatis lin kaj reprenis la urbojn de Israel.

14 En la dua jaro de Joaš, filo de Joahaz, reĝo de Izrael, Amacia, filo de Joaš, reĝo de Judujo, fariĝis reĝo. **2** Li havis la aĝon de dudek kvin jaroj, kiam li fariĝis reĝo, kaj dudek naŭ jarojn li regis en Jerusalemon. La nomo de lia patrino estis Jehoadan, el Jerusalemon. **3** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tamen ne kiel lia patro David. Li agadis tiel, kiel agadis lia patro Joaš. **4** La altaĵoj ne estis senfunkciigitaj; la popolo ĉiam ankorau

oferadis kaj incensadis sur la altaĵoj. **5** Kiam aĝon de dek ses jaroj, kaj faris lin reĝo anstataŭ la reĝeco fortigis en lia mano, li mortigis siajn lia patro Amacja. **22** Li prikonstruis Elaton kaj servantojn, kiuj mortigis la reĝon, lian patron. **6** revenigis ĝin al Judujo, post kiam la reĝo ekdormis Sed la infanojn de la mortigintoj li ne mortigis, kun siaj patroj. **23** En la dek-kvina jaro de Amacja, kiel estas skribite en la libro de instruo de Moseo, filo de Joaš, reĝo de Judujo, ekreğis Jerobeam, kion ordonis la Eternulo, nome: Oni ne mortigu filo de Joaš, reĝo de Izrael, en Samario, kaj li patroj pro la infanoj, kaj oni ne mortigu infanojn regiĝis kvardek unu jarojn. **24** Li faradis malbonon pro la patroj, sed ĉiu povas esti mortigata nur pro antaŭ la okuloj de la Eternulo, ne deturnis sin de sia peko. **7** Li venkobatis la Edomidojn en la Valo ĉiuj pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li de Salo, dek milojn, kaj prenis per milito Selan kaj pekigis Izraelon. **25** Li restarigis la limojn de Izrael donis al ĝi la nomon Jokteel ĝis la nuna tago. **8** En de Ĥamat ĝis la maro de la dezerto, konforme al tiu tempo Amacja sendis senditojn al Jehoāš, filo de Ĥamat ĝis la maro de la Eternulo, Dio de Izrael, kiu Li diris de Jehoāhaz, filo de Jehu, reĝo de Izrael, por diri: per Sia servanto Jona, filo de Amitaj, la profeto el Venu, ni komparu niajn fortojn. **9** Tiam Jehoāš, Gat-Hefer. **26** Ĉar la Eternulo vidis, ke la suferado reĝo de Izrael, sendis al Amacja, reĝo de Judujo, de Izrael estas tre mizera; restis nek sklavo nek por diri: La prunelo sur Lebanon sendis al la liberulo, kaj estis neniu helpanto por Izrael. **27** La cedro sur Lebanon, por diri: Donu vian filion Eternulo ne decidis ekstermi la nomon de Izrael al mia filo kiel edzinon. Sed preteriris sovaĝa el sub la ĉielo, kaj Li savis ilin per Jerobeam, filo besto de Lebanon kaj dispremis per la piedoj la de Joaš. **28** La cetera historio de Jerobeam, kaj ĉio, prunelon. **10** Vi venkobatis la Edomidojn, kaj via kion li faris, kaj lia forto, kaj kiel li militis, kaj kiel koro fierigis. Tenu vian gloron kaj sidu hejme. Kial li revenigis al Izrael Damaskon kaj Ĥamaton de vi volas entrepreni aferon malfeliĉan, ke vi falu kaj kun vi ankaŭ Judujo? **11** Sed Amacja ne obeis. Kaj eliris Jehoāš, reĝo de Izrael, kaj ili komparis siajn fortojn, li kaj Amacja, reĝo de Judujo, en Bet-Šemeš, kiu estas en Judujo. **12** Kaj la Judoj estis venkobatitaj de la Izraelidoj, kaj ili diskuris ĉiu al sia tendo. **13** Kaj Amacjan, reĝon de Judujo, filon de Jehoāš, filo de Ĥazja, kaptis Jehoāš, reĝo de Izrael, en Bet-Šemeš; kaj li venis Jerusalemon, kaj detruis la muregon de Jerusalem, de la Pordego de Efraim ĝis la Pordego Angula, sur la spaco de kvarcent ulnoj. **14** Kaj li prenis la tutan oron kaj argenton, kaj ĉiujn vazojn, kiuj troviĝis en la domo de la Eternulo kaj en la trezorejoj de la reĝa domo, kaj ankaŭ garantiulojn, kaj li reiris en Samarijan. **15** La cetera historio de Jehoāš, kion li faris, kaj lia forto, kaj kiel li militis kontraŭ Amacja, reĝo de Judujo, ĉio estas priskribita en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **16** Kaj Jehoāš ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Samario kun la reĝo de Izrael. Kaj anstataŭ li ekreğis lia filo Jerobeam. **17** Kaj Amacja, filo de Joaš, reĝo de Judujo, vivis post la morto de Jehoāš, filo de Jehoāhaz, reĝo de Izrael, ankorau dek kvin jarojn. **18** La cetera historio de Amacja estas priskribita en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. **19** Oni faris kontraŭ li konspiron en Jerusalem, kaj li forkuris en Lahišon. Sed oni sendis post li en Lahišon, kaj tie oni lin mortigis. **20** Kaj oni venigis lin sur ĉevaloj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. **21** Kaj la tuta Juda popolo prenis Azarjan, kiu havis la

15 En la dudek-sepa jaro de Jerobeam, reĝo de Izrael, ekreğis Azarja, filo de Amacja, reĝo de Judujo. **2** Li havis la aĝon de dek ses jaroj, kiam li fariĝis reĝo, kaj kvindek du jarojn li regis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Jeħolja, el Jerusalem. **3** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro Amacja. **4** Nur la altaĵo ne estis senfunkciigitaj; la popolo ĉiam ankoraŭ oferadis kaj incensadis sur la altaĵoj. **5** La Eternulo frapis la reĝon, kaj li fariĝis lepra ĝis la tago de sia morto, kaj li loĝis en izolita domo. Kaj Jotam, filo de la reĝo, estis ĉevo de la domo kaj regis la popolon de la lando. **6** La cetera historio de Azarja, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. **7** Kaj Azarja ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekreğis lia filo Jotam. **8** En la tridek-oka jaro de Azarja, reĝo de Judujo, Zeharja, filo de Jerobeam, fariĝis reĝo super Izrael en Samario, kaj li regis ses monatojn. **9** Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kiel faradis liaj patroj; li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. **10** Kontraŭ li faris konspiron Ŝalum, filo de Jabeš, kaj frapis lin antaŭ la popolo kaj mortigis lin kaj ekreğis anstataŭ li. **11** La cetera historio de Zeharja estas priskribita en la libro de kroniko de la reĝoj de

Izrael. **12** Tio estas la vorto de la Eternulo, kiun Li Janoaĥon, Kedeson, Haconon, Gileadon, Galileon, diris al Jehu, nome: Viaj filoj sidos sur la trono de la tutan landon de Naftali; kaj forkondukis ilin Izrael ĝis la kvara generacio. Tiel fariĝis. **13** Ŝalum, en Asirion. **30** Hošeа, filo de Ela, faris konspiron filo de Jabeš, fariĝis reĝo en la tridek-naŭa jaro de kontraŭ Pekah, filo de Remalja, kaj frapis lin kaj Uzija, reĝo de Judujo. Kaj li reĝis unu monaton mortigis lin, kaj ekreĝis anstataŭ li en la dudeka en Samario. **14** Kaj iris Menahem, filo de Gadi, el jaro de Jotam, filo de Uzija. **31** La cetera historio Tirca, kaj venis en Samariaj kaj frapis Ŝalumon, de Pekah, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en filon de Jabeš, en Samario, kaj mortigis lin kaj la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **32** En la ekreĝis anstataŭ li. **15** La cetera historio de Ŝalum, dua jaro de Pekah, filo de Remalja, reĝo de Izrael, kaj lia konspiro, kiun li faris, estas priskribitaj en ekreĝis Jotam, filo de Uzija, reĝo de Judujo. **33** Li la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **16** Tiam havis la agon de dudek kvin jaroj, kiam li fariĝis Menahem frapis Tifsahon, kaj ĉion, kio estis en reĝo, kaj dek ses jarojn li reĝis en Jerusalem. La ĝi, kaj ĝian regionon, komencante de Tirca, pro nomo de lia patrino estis Jeruša, filino de Cadok. tio, ke ĝi ne malfermis al li la pordegon. Kaj li mortigis ĉiujn ĝiajn gravedulinojn, disfendinte **34** Li agadis bone antaŭ la Eternulo; li agadis tiel ilin. **17** En la tridek-naŭa jaro de Azarja, reĝo de Judujo, Menahem, filo de Gadi, fariĝis reĝo super komencis sendadi sur Judujon Recinon, reĝon Kaj Menahem donis al Pul mil kikarojn da argento, de Sirio, kaj Pekahon, filo de Remalja. **35** Sed la altaĵoj Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis por ke li helpu lin, por fortikigi la reĝecon en lia mano. **20** Kaj Menahem impostigis la argenton sur Izrael, sur ĉiuj riĉuloj, sur ĉiu po kvindek sikloj da argento, por doni al la reĝo de Asirio. Kaj la reĝo de Asirio iris returne kaj ne restis tie en la lando. **21** La cetera historio de Menahem, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **22** Menahem ekdormis kun siaj patroj; kaj anstataŭ li ekreĝis lia filo Pekahja. **23** En la kvindek-a jaro de Azarja, reĝo de Judujo, Pekahja, filo de Menahem, fariĝis reĝo super Izrael en Samario, kaj li reĝis du jarojn. **24** Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. **25** Kaj faris kontraŭ li konspiron Pekah, filo de Remalja, lia altrangulo, kaj frapis lin en Samario, en la salono de la reĝa domo, kune kun Argob kaj Arje, kaj kun li estis kvindek viroj el la Gileadanoj. Kaj li mortigis lin kaj ekreĝis anstataŭ li. **26** La cetera historio de Pekahja, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **27** En la kvindek-dua jaro de Azarja, reĝo de Judujo, Pekah, filo de Remalja, fariĝis reĝo super Izrael en Samario, kaj li reĝis dusek jarojn. **28** Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. **29** En la tempo de Pekah, reĝo de Izrael, venis Tiglat-Pileser, reĝo de Asirio, kaj prenis Ijonon, Abel-Bet-Maahān,

Janoaĥon, Kedeson, Haconon, Gileadon, Galileon, diris al Jehu, nome: Viaj filoj sidos sur la trono de Naftali; kaj forkondukis ilin Izrael ĝis la kvara generacio. Tiel fariĝis. **13** Ŝalum, en Asirion. **30** Hošeа, filo de Ela, faris konspiron filo de Jabeš, fariĝis reĝo en la tridek-naŭa jaro de kontraŭ Pekah, filo de Remalja, kaj frapis lin kaj Uzija, reĝo de Judujo. Kaj li reĝis unu monaton mortigis lin, kaj ekreĝis anstataŭ li en la dudeka en Samario. **14** Kajiris Menahem, filo de Gadi, el jaro de Jotam, filo de Uzija. **31** La cetera historio Tirca, kaj venis en Samariaj kaj frapis Ŝalumon, de Pekah, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en filon de Jabeš, en Samario, kaj mortigis lin kaj la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **32** En la ekreĝis anstataŭ li. **15** La cetera historio de Ŝalum, dua jaro de Pekah, filo de Remalja, reĝo de Izrael, kaj lia konspiro, kiun li faris, estas priskribitaj en ekreĝis Jotam, filo de Uzija, reĝo de Judujo. **33** Li la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **16** Tiam havis la agon de dudek kvin jaroj, kiam li fariĝis Menahem frapis Tifsahon, kaj ĉion, kio estis en reĝo, kaj dek ses jarojn li reĝis en Jerusalem. La ĝi, kaj ĝian regionon, komencante de Tirca, pro nomo de lia patrino estis Jeruša, filino de Cadok. tio, ke ĝi ne malfermis al li la pordegon. Kaj li mortigis ĉiujn ĝiajn gravedulinojn, disfendinte **34** Li agadis bone antaŭ la Eternulo; li agadis tiel ilin. **17** En la tridek-naŭa jaro de Azarja, reĝo de Judujo, Menahem, filo de Gadi, fariĝis reĝo super komencis sendadi sur Judujon Recinon, reĝon Kaj Menahem donis al Pul mil kikarojn da argento, de Sirio, kaj Pekahon, filo de Remalja. **35** Sed la altaĵoj Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li helpu lin, por fortikigi la reĝecon en lia mano. **20** Kaj Menahem impostigis la argenton sur Izrael, sur ĉiuj riĉuloj, sur ĉiu po kvindek sikloj da argento, por doni al la reĝo de Asirio. Kaj la reĝo de Asirio iris returne kaj ne restis tie en la lando. **21** La cetera historio de Menahem, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **22** Menahem ekdormis kun siaj patroj; kaj anstataŭ li ekreĝis lia filo Pekahja. **23** En la kvindek-a jaro de Azarja, reĝo de Judujo, Pekahja, filo de Menahem, fariĝis reĝo super Izrael en Samario, kaj li reĝis du jarojn. **24** Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. **25** Kaj faris kontraŭ li konspiron Pekah, filo de Remalja, lia altrangulo, kaj frapis lin en Samario, en la salono de la reĝa domo, kune kun Argob kaj Arje, kaj kun li estis kvindek viroj el la Gileadanoj. Kaj li mortigis lin kaj ekreĝis anstataŭ li. **26** La cetera historio de Pekahja, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Izrael. **27** En la kvindek-dua jaro de Azarja, reĝo de Judujo, Pekah, filo de Remalja, fariĝis reĝo super Izrael en Samario, kaj li reĝis dusek jarojn. **28** Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. **29** En la tempo de Pekah, reĝo de Izrael, venis Tiglat-Pileser, reĝo de Asirio, kaj prenis Ijonon, Abel-Bet-Maahān,

16 En la dek-sepa jaro de Pekah, filo de Remalja, ekreĝis Ahaz, filo de Jotam, reĝo de Judujo. **2** La agon de dudek jaroj havis Ahaz, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek ses jarojn li reĝis en Jerusalem; kaj li ne agadis bone antaŭ la Eternulo, lia Dio, kiel lia patro David. **3** Li iradis laŭ la vojo de la reĝoj de Izrael, kaj eĉ sian filon li trafigis tra fajro, simile al la abomenindajoj de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antaŭ la Izraelidoj. **4** Li oferadis kaj incensadis sur la altaĵoj kaj sur la montetoj kaj sub ĉiu verda arbo. **5** Tiam Recin, reĝo de Sirio, kaj Pekah, filo de Remalja, reĝo de Izrael, iris milite kontraŭ Jerusalemon; ili sieĝis Ahazon, sed ne povis venkopreni. **6** En tiu tempo Recin, reĝo de Sirio, revenigis Elaton al Sirio kaj elpelis la Judojn el Elat; la Sirianoj eniris Elaton kaj eklogis tie ĝis la nuna tago. **7** Ahaz sendis senditojn al Tiglat-Pileser, reĝo de Asirio, por diri: Mi estas via servanto kaj via filo; venu, kaj savu min kontraŭ la mano de la reĝo de Sirio kaj kontraŭ la mano de la reĝo de Izrael, kiuj levigis kontraŭ mi. **8** Kaj Ahaz prenis la argenton kaj oron, kiuj troviĝis en la domo de la Eternulo kaj en la trezorejoj de la reĝa domo, kaj sendis tion donace al la reĝo de Asirio. **9** Kaj la reĝo de Asirio obeis lin, kaj la reĝo de Asirio iris kontraŭ Damaskon kaj prenis ĝin kaj transkondukis ĝiajn loĝantojn en

Kiron, kaj Recinon li mortigis. **10** La reĝo Aḥaz Hošeа la reĝo de Asirio venkoprenis Samarijan, kaj iris Damaskon renkonte al Tiglat-Pileser, reĝo de transkondukis la Izraelidojn en Asirion, kaj loĝigis Asirio, kaj li vidis la altaron, kiu estis en Damasko; ilin en Ḥalāḥ, kaj en Ḥabor, ĉe la rivero Gozan, kaj la reĝo Aḥaz sendis al la pastro Urija la bildon kaj en la urboj de la Medoj. **7** Ĉar la Izraelidoj de la altaro kaj la desegnon de ĝia tuta konstruo. pekis kontraŭ la Eternulo, ilia Dio, kiu elkondukis **11** Kaj la pastro Urija konstruis altaron. Konforme ilin el la lando Egipta, el sub la mano de Faraono, al ĉio, kion la reĝo Aḥaz sendis el Damasko, la reĝo de Egiptujo, kaj ili adoradis aliajn diojn, pastro Urija aranĝis, antaŭ ol la reĝo Aḥaz venis **8** kaj agadis laŭ la lego de la nacio, kiujn la el Damasko. **12** Kiam la reĝo venis el Damasko, Eternulo forpelis antaŭ la Izraelidoj, kaj laŭ tie, la reĝo ekvidis la altaron, kaj la reĝo aliris al la kiel agadis la reĝo de Israel; **9** kaj la Izraelidoj altaro kaj faris sur ĝi oferon **13** kaj bruligis sian blasphemadis per malkonvenaj vortoj kontraŭ la bruloferon kaj sian farunoferon kaj verſis sian Eternulo, ilia Dio, kaj aranĝis al si altaĵojn en ĉiu verſoferon kaj aspergis la altaron per la sango siaj urboj, komencante de la gardostara turo ĝis la de sia pacofero. **14** Kaj la kupran altaron, kiu fortikigita urbo; **10** kaj ili starigis al si statuojn kaj staris antaŭ la Eternulo, li forſovis de la antaŭa sanktajn stangojn sur ĉiu alta monteto kaj sub flanko de la domo, de la loko inter la altaro kaj la ĉiu verda arbo; **11** kaj ili incensadis tie sur ĉiu domo de la Eternulo, kaj starigis ĝin flanke de altaĵoj, kiel la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis la altaro norde. **15** Kaj la reĝo Ahaz ordonis al la antaŭ ili, kaj faradis malbonaĵojn, por inciti la pastro Urija, dirante: Sur la granda altaro bruligu Eternulon; **12** kaj ili servadis al la idoloj, pri kiuj la matenan bruloferon, la vesperan farunoferon, la Eternulo diris al ili: Ne faru tion. **13** Kaj la bruloferon de la reĝo kaj lian farunoferon, la Eternulo avertis la Izraelidojn kaj la Judojn per bruloferon de la tutaj popolo, ilian farunoferon kaj ĉiu Siaj profetoj kaj viziistoj, dirante: Returnu ilian verſoferon, kaj per la tutaj sango de brulofero vin de viaj malbonaj vojoj, kaj plenumu Miajn kaj per la tutaj sango de bucofero aspergu ĝin; sed ordonojn kaj legojn, laŭ la tutaj instruo, kiun Mi la kupra altaro restu, ĝis mi pripensos pri ĝi. **16** donis al viaj patroj kaj kiun Mi sendis al vi per Kaj la pastro Urija faris ĉion konforme al tie, kiel Mij servantoj, la profetoj. **14** Sed ili ne aŭskultis, ordonis la reĝo Aḥaz. **17** La reĝo Aḥaz derompis kaj ili malmolis sian nukon simile al la nuko de la muretojn de la bazajoj kaj deprenis de ili la iliaj patroj, kiuj ne fidis la Eternulon, sian Dion; **15** lavujon, kaj la maron li deprenis de la kupraj bovoj, kaj metis ĝin sur ŝtonan plankon. **18** Kaj la kovritan sabatan halon, kiun kaj ili malestimis Liajn legojn, kaj Lian interligon, bovoj, kiuj estis sub ĝi, kaj metis ĝin sur ŝtonan plankon. **19** Kaj la avertis ili, kaj Li avertis kaj sekvis la naciojn, kiuj estis ĉirkaŭ de la reĝo li turnis al la domo de la Eternulo, ili kaj pri kiuj la Eternulo ordonis al ili, ke ili ne pro la reĝo de Asirio. **20** La cetera historio de imitu lin; **16** kaj ili forlasis ĉiujn ordonojn de la Aḥaz, kion li faris, estas priskribita en la libro Eternulo, ilia Dio, kaj faris al si fandajon de du de kroniko de la reĝoj de Juduo. **20** Kaj Aḥaz bovidoj kaj faris sanktan stangon kaj adorkliniĝis ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstataŭ li antaŭ la tutaj armeo de la ĉielo kaj servis al Baal; **17** kaj ili traigaradis siajn filojn kaj siajn filinojn tra fajro kaj sorĉadis kaj aŭgradis kaj fordonis sin al farado de malbono antaŭ la okuloj de la Eternulo, por inciti Lin. **18** Tial la Eternulo forte ekkoleris kontraŭ la Izraelidoj, kaj forpuŝis lin de antaŭ Sia vizago. Restis nur sole la tribo de Jehuda. **19** Sed ankaŭ la Judoj ne obeis la ordonojn de la Eternulo, sia Dio, kaj ili sekvis la morojn de la Izraelidoj, kiujn tiuj starigis. **20** Kaj abomenis la Eternulo la tutan idaron de Izrael kaj humiliĝis lin kaj transdonis lin en la manon de rabantoj, ĝis Li tute forjetis lin de antaŭ Si. **21** Ĉar la Izraelidoj defalis de la domo de David, kaj prenis al si kiel reĝon Jerobeamon, filon de Nebat; kaj Jerobeam deturis Izraelon de la Eternulo kaj entiris lin en grandan pekon. **22** Kaj la Izraelidoj iradis en ĉiuj

17 En la dek-dua jaro de Aḥaz, reĝo de Juduo, Hošeа, filo de Ela, fariĝis reĝo en Samario super Izrael, kaj li reĝis naŭ jarojn. **2** Li faradis malbonon antaŭ la Eternulo, sed ne tiel, kiel la reĝo de Izrael, kiuj estis antaŭ li. **3** Kontraŭ lin iris Ŝalmaneser, reĝo de Asirio, kaj Hošeа fariĝis lia servo kaj donadis al li tributon. **4** Kiam la reĝo de Asirio rimarkis ĉe Hošeа perfidon, ĉar li sendis senditojn al So, reĝo de Egiptujo, kaj ne liveris tributon al la reĝo de Asirio, kiel ĉiu jare, tiam la reĝo de Asirio kaptis lin kaj metis lin en malliberejon. **5** Kaj la reĝo de Asirio iris kontraŭ la tutan landon, venis al Samario, kaj sieĝis ĝin dum tri jaroj. **6** En la naŭa jaro de

pekoj de Jerobeam, kiujn li faris, ne deturnante sin de ili, **23** ĝis la Eternulo forpuĉis Izraelon de antaŭ Sia vizaĝo, kiel Li diris per ĉiuj Siaj servantoj, la profetoj; kaj Izrael estas elpelita el sia lando en Asirion ĝis la nuna tago. **24** Kaj la reĝo de Asirio transkondukis homojn el Babel, Kut, Ava, Ĥamat, kaj Sefarvaim, kaj ekloĝigis ilin en la urboj de Samario anstataŭ la Izraelidoj. Kaj ili ekposedis Samarijan kaj ekloĝis en ĝiaj urboj. **25** Sed ĉar en la komenco de sia logado tie ili ne timis la Eternulon, la Eternulo sendis kontraŭ ilin leonojn, kiuj faris inter ili mortigadon. **26** Oni raportis al la reĝo de Asirio, dirante: La popolo, kiujn vi transkondukis kaj loĝigis en la urboj de Samario, ne konas la leĝojn de la Dio de la lando, kaj tial Li sendis kontraŭ ilin leonojn, kiuj nun mortigas ilin, ĉar ili ne konas la leĝojn de la Dio de la lando. **27** Tiam la reĝo de Asirio ordonis, dirante: Venigu tien unu el la pastroj, kiujn vi elkondukis el tie; oni iru kaj loĝu tie, kaj li instruu al ili la leĝojn de la Dio de la lando. **28** Kaj venis unu el la pastroj, kiuj estis forkondukitaj el Samario, kaj li ekloĝis en Bet-El, kaj instruis ilin, kiel ili devas timi la Eternulon. **29** Tamen ĉiu popolo faris ankaŭ siajn diojn, kaj starigis ilin en la domoj de la altaĵoj, kiujn konstruis la Samarianoj, ĉiu popolo en siaj urboj, en kiuj ili loĝis. **30** La Babelanoj faris Sukot-Benoton, la Kutanoj faris Nergalon, la Ĥamatanoj faris Aśiman; **31** la Avaanoj faris Nibhazon kaj Tartakon; kaj la Sefarvaimanoj bruligadis siajn infanojn per fajro al Adrameleĥ kaj Anameleĥ, la dioj de Sefarvaim. **32** Ili timis ankaŭ la Eternulon, kaj starigis al si el sia mezo pastrojn por la altaĵoj, kaj tiuj servadis por ili en la domoj de la altaĵoj. **33** La Eternulon ili timis, kaj al siaj dioj ili servis, laŭ la moro de tiuj popoloj, el kiuj oni transkondukis ilin. **34** Ĝis la nuna tempo ili agas laŭ la moroj antikvaj: ili ne timas la Eternulon, kaj ne agas laŭ siaj leĝoj kaj siaj moroj, nek laŭ la instruo kaj ordono, kiujn la Eternulo donis al la filoj de Jakob, al kiu Li donis la nomon Izrael, **35** kun kiuj la Eternulo faris interligon kaj ordonis al ili, dirante: Ne timu aliajn diojn, ne adorkliniĝu antaŭ ili, ne servu al ili, kaj ne faru al ili oferojn; **36** sed nur la Eternulon, kiu elkondukis vin el la lando Egipta per granda forto kaj etendita brako, Lin timu, antaŭ Li adorkliniĝu, kaj al Li faru oferojn; **37** kaj la leĝojn kaj la decidojn kaj la instruon kaj la ordonojn, kiujn Li skribis por vi, observu, ke vi plenumu ilin ĉiam, kaj ne timu aliajn diojn; **38** kaj la interligon, kiun Mi faris kun vi, ne forgesu, kaj ne timu aliajn diojn; **39** sed nur la Eternulon, vian Dion, timu, kaj Li savos vin el la mano de ĉiuj

viaj malamikoj. **40** Tamen ili ne obeis, sed agis laŭ siaj moroj antaŭaj. **41** Tiuj popoloj timis la Eternulon, sed ankaŭ al siaj idoloj ili servis, ankaŭ iliaj infanoj kaj la infanoj de iliaj infanoj; kiel agis iliaj patroj, tiel ili agas ĝis la nuna tago.

18 En la tria jaro de Hošea, filo de Ela, reĝo de Izrael, ekreĝis Ĥizkija, filo de Āhaz, reĝo de Judujo. **2** Li havis la aĝon de dudek kvin jaroj, kiam li fariĝis reĝo, kaj dudek naŭ jarojn li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Abi, filino de Zeħarja. **3** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro David. **4** Li forigis la altaĵojn, rompis la statuojn, dehakis la sanktajn stangojn, kaj disbatis la kupran serpenton, kiun faris Moseo; ĉar ĝis tiu tempo la Izraelidoj incensadis al ĝi, kaj oni nomis ĝin Nehuštan. **5** La Eternulon, Dion de Izrael, li fidis; kaj simila al li ne ekzistis inter ĉiuj reĝoj de Judujo post li, nek inter tiuj, kiuj estis antaŭ li. **6** Li forte tenis sin al la Eternulo, ne deturnis sin de Li, kaj li observadis Liajn ordonojn, kiujn la Eternulo donis al Moseo. **7** Kaj la Eternulo estis kun li; ĉie, kien li iris, li agis prudente. Li defalis de la reĝo de Asirio kaj ĉesis servi al li. **8** Li venkobatis la Filistojn ĝis Gaza kaj ĝia regiono, de la gardostara turo ĝis la fortikigita urbo. **9** En la kvara jaro de la reĝo Ĥizkija, tio estas en la sepa jaro de Hošea, filo de Ela, reĝo de Izrael, iris Šalmaneser, reĝo de Asirio, kontraŭ Samarijan kaj eksiegeis ĝin. **10** Kaj li venkoprenis ĝin post tri jaroj; en la sesa jaro de Ĥizkija, tio estas en la naŭa jaro de Hošea, reĝo de Izrael, Samario estis prenita. **11** Kaj la reĝo de Asirio transkondukis la Izraelidojn en Asirion, kaj loĝigis ilin en Ĥalāħ, kaj en Ĥabor, ĉe la rivero Gozan, kaj en la urboj de la Medojo; **12** pro tio, ke ili ne obeis la voĉon de la Eternulo, sia Dio, kaj malobeis Lian interligon, ĉion, kion ordonis Moseo, servanto de la Eternulo, ili ne obeis kaj ne plenumis. **13** En la dek-kvara jaro de la reĝo Ĥizkija eliris Sanħerib, reĝo de Asirio, kontraŭ ĉiuj fortikigitajn urbojn de Judujo, kaj venkoprenis ilin. **14** Tiam Ĥizkija, reĝo de Judujo, sendis al la reĝo de Asirio en Laħišon, por diri: Mi pekis; returnu vin de mi; kion vi metos sur min, tion mi plenumos. Kaj la reĝo de Asirio metis sur Ĥizkijan, reĝon de Judujo, tributon de tricent kikaroj da arĝento kaj tridek kikaroj da oro. **15** Kaj Ĥizkija fordonis la tutan arĝenton, kiu troviĝis en la domo de la Eternulo kaj en la trezorejo de la reĝa domo. **16** En tiu tempo Ĥizkija dehakis la pordojn de la templo de la Eternulo, kaj la kolonojn, kiujn Ĥizkija, reĝo de Judujo, estis teginta, kaj donis ilin al la reĝo de Asirio.

17 La reĝo de Asirio sendis Tartanon kaj Rab- ne aŭskultu Ĥizkijan, kiam li forlogas vin per la Sarison kaj Rabšaken el Laĥiš al la reĝo Ĥizkija vortoj: La Eternulo nin savos. **33** Ĉu la dioj de la kun granda militistaro al Jerusalemon. Ili iris kaj nacioj savis ĉiu sian landon el la manoj de la reĝo venis en Jerusalemon. Kiam ili venis, ili starigis de Asirio? **34** Kie estas la dioj de Ĥamat kaj de ĉe la akvotubo de la supra lageto, kiu estas ĉe Arpad? kie estas la dioj de Sefarvaim, de Hena la vojo de la kampo de fulistroj. **18** Ili vokis la kaj Iva? Ĉu ili savis Samarijan el miaj manoj? **35** reĝon. Kaj eliris al ili Eljakim, filo de Ĥilkija, la Kiu el ĉiuj dioj de tiuj landoj savis sian landon el palacestro, kaj Ŝebna, la skribisto, kaj Joah, filo miaj manoj, ke la Eternulo savu Jerusalemon el de Asaf, la kronikisto. **19** Kaj Rabšake diris al ili: miaj manoj? **36** Kaj la popolo silentis kaj nenion Diru al Ĥizkija: Tiele diras la granda reĝo, la reĝo respondis al li; ĉar estis ordono de la reĝo: Ne de Asirio: Kio estas la fido, kiun vi fidas? **20** Vi respondu al li. **37** Kaj Eljakim, filo de Ĥilkija, la diris nur bušan babilodon; por milito oni bezonas palacestro, kaj Ŝebna, la skribisto, kaj Joah, filo de konsilon kaj forton. Nun kiun vi fidas, ke vi ribelis Asaf, la kronikisto, venis al Ĥizkija en disiiritaj kontraŭ mi? **21** Jen vi fidas la apogon de Egiprujo, vestoj, kaj raportis al li la vortojn de Rabšake. tiu kano rompita, kiu, se iu sin apogas sur ĝi, eniras en lian manon kaj trapikas ĝin. Tia estas Faraono, reĝo de Egiprujo, por ĉiuj, kiuj fidas lin. **22** Eble vi diros al mi: La Eternulon, nian Dion, ni fidas? sed Li estas ja Tiu, kies altaĵojn kaj altarojn Ĥizkija forigis, dirante al Judujo kaj Jerusalemon: Antaŭ ĉi tiu altaro adorklinigu en Jerusalemon. **23** Nun provu konkuri kun mia sinjoro, la reĝo de Asirio; mi donos al vi du mil ĉevalojn — ĉu vi povas trovi rajdantojn por ili? **24** Kiel vi povas forigi estron, unu el la plej malgrandaj servantoj de mia sinjoro, kaj fidi Egiprujon pro la ĉaroj kaj rajdistoj? **25** Cetere, ĉu sen la volo de la Eternulo mi iris kontraŭ ĉi tiun lokon, por ruinigi ĝin? La Eternulo diris al mi: Iru kontraŭ ĉi tiun landon kaj ruinigu ĝin. **26** Tiam Eljakim, filo de Ĥilkija, kaj Ŝebna kaj Joah diris al Rabšake: Volu paroli al viaj sklavoj en la lingvo Siria, ĉar ni komprenas; sed ne parolu kun ni Jude antaŭ la oreloj de la popolo, kiu estas sur la murego. **27** Sed Rabšake diris al ili: Ĉu al via sinjoro kaj al vi sendis min mia sinjoro, por diri tiujn vortojn? ĉu ne al la homoj, kiuj sidas sur la murego, por manĝi sian ekskrementon kaj trinki sian urinon kune kun vi? **28** Kaj Rabšake starigis, kaj ekkriis per laŭta voĉo Jude, kaj li ekparolis, dirante: Aŭskultu la vortojn de la granda reĝo, la reĝo de Asirio. **29** Tiele diras la reĝo: Ĥizkija ne forlogu vin, ĉar li ne povos savi vin el lia mano. **30** Kaj Ĥizkija ne fidigu vin per la Eternulo, dirante: La Eternulo certe nin savos, kaj ĉi tiu urbo ne estos transdonita en la manojn de la reĝo de Asirio. **31** Ne aŭskultu Ĥizkijan; ĉar tiele diras la reĝo de Asirio: Faru kun mi pacon kaj eliru al mi, kaj manĝu ĉiu el sia vinbergardeno kaj ĉiu de sia figarbo kaj trinku ĉiu la akvon el sia puto, **32** ĝis mi venos kaj prenos vin en landon similan al via lando, en landon de greno kaj mosto, en landon de pano kaj vinbergardenoj, en landon de olivoj kaj de mielo, kaj vi vivos kaj ne mortos. Kaj

19 Kiam la reĝo Ĥizkija tion aŭdis, li disiiritis siajn vestojn kaj ĉirkaukovris sin per sako, kaj iris en la domon de la Eternulo. **2** Kaj li sendis Eljakimon, la palacestron, kaj Ŝebnan, la skribiston, kaj la plejaĝulojn el la pastroj, ĉirkaukovritajn per sakoj, al la profeto Jesaja, filo de Amoc. **3** Kaj ili diris al li: Tiele diras Ĥizkija: Ĉi tiu tago estas tago de malfeliĉo, de puno, kaj de malhonoro; ĉar infanoj atingis la aperturon de la utero, sed forestas forto por naski. **4** Eble aŭdos la Eternulo, via Dio, ĉiujn vortojn de Rabšake, kiun sendis la reĝo de Asirio, lia sinjoro, por blasfemi la vivantan Dion, kaj punos pro la vortoj, kiujn aŭdis la Eternulo, via Dio. Levu do preĝon por la restintoj, kiuj ankoraŭ ekzistas. **5** Kaj la servantoj de la reĝo Ĥizkija venis al Jesaja. **6** Kaj Jesaja diris al ili: Tiele parolu al via sinjoro: Tiele diras la Eternulo: Ne timu la vortojn, kiujn vi aŭdis kaj per kiuj blasfemis Min la servantoj de la reĝo de Asirio. **7** Jen Mi metos en lin spiriton, ke, aŭdinte sciigon, li reiros en sian landon, kaj Mi faligos lin per glavo en lia lando. **8** Kaj Rabšake revenis, kaj trovis la reĝon de Asirio militanta kontraŭ Libna; ĉar li aŭdis, ke li foriris de Laĥiš. **9** Kaj venis sciigo pri Tirhaka, reĝo de Etiopujo, nome: Li eliris, por militi kontraŭ vi. Tiam li denove sendis senditojn al Ĥizkija kun la sekvanta komisio: **10** Tiele diru al Ĥizkija, reĝo de Judujo: Ne forlogu vin via Dio, kiun vi fidas, dirante: Jerusalemon ne estos transdonita en la manojn de la reĝo de Asirio. **11** Vi aŭdis ja, kion faris la reĝoj de Asirio al ĉiuj landoj, ruinigante ilin; ĉu vi do saviĝos? **12** Ĉu ilin savis la dioj de la nacioj, kiujn ekstermis miaj patroj, la naciojn de Gozan kaj Haaran kaj Recef kaj la filojn de Eden en Telasar? **13** Kie estas la reĝo de Ĥamat kaj la reĝo de Arpad kaj la reĝo de la urbo Sefarvaim, de Hena kaj Iva? **14** Ĥizkija prenis la leteron el la manoj de la senditoj kaj legis ĝin, kaj li iris en la domon de la Eternulo,

kaj Ĥizkija disvolvis ĝin antaŭ la Eternulo. **15** fervoro de la Eternulo Cebaot tion faros. **32** Tial Kaj Ĥizkija ekpreĝis al la Eternulo, kaj diris: Ho tiele diras la Eternulo pri la reĝo de Asirio: Li ne Eternulo, Dio de Izrael, sidanta sur la kerubo! Vi eniros en ĉi tiun urbon kaj ne ĵetos tien sagon kaj estas la sola Dio super ĉiuj regnoj de la tero, Vi ne aliros al ĝi kun ŝildo kaj ne ŝutos kontraŭ ĝi kreis la ĉielon kaj la teron; **16** klinu, ho Eternulo, remparon. **33** Per la sama vojo, per kiu li venis, li Vian orelon, kaj atuskultu; malfermu, ho Eternulo, reiros, kaj en ĉi tiun urbon li ne eniros, diras la Viajn okulojn, kaj rigardu; kaj aŭdu la vortojn Eternulo. **34** Mi defendos ĉi tiun urbon, por savi de Sanherib, kiujn li sendis, por insulti la Dion ĝin pro Mi kaj pro Mia servanto David. **35** En vivantan. **17** Estas vero, ho Eternulo, la reĝo de nokto eliris angelo de la Eternulo kaj frapis en la Asirio ruinigis la popolojn kaj ilian teron, **18** kaj tendaro de la Asirianoj cent okdek kvin mil. Kiam ĵetis iliajn diojn en fajron; ĉar tio estis ne dioj, oni leviĝis matene, oni ekvidis, ke ili ĉiuj estas sed faritaĵoj de homaj manoj, ligno kaj ŝtono; kadavroj senvivaj. **36** Kaj Sanherib, la reĝo de ili ekstermis ilin. **19** Sed nun, ho Eternulo, nia Asirio, elmoviĝis kaj iris kaj rehejmigiĝis kaj restis Dio, savu nin do kontraŭ liaj manoj, por ke ĉiuj regnoj de la tero eksci, ke Vi, ho Eternulo, estas sola. **20** Kaj Jesaja, filo de Amoc, sendis al Ĥizkija, por diri: Tiele diras la Eternulo, Dio de Israel: Tion, kion vi preĝis al Mi pri Sanherib, reĝo de Asirio, Mi aŭdis. **21** Jen estas tio, kion diris pri li la Eternulo: Malestimas vin, mokas vin la virga filino de Cion, balancas post vi la kapon la filino de Jerusalem. **22** Kiun vi blasfemis kaj insultis? kaj kontraŭ kiun vi laŭtigis voĉon kaj alte levis viajn okulojn? Kontraŭ la Sanktulon de Israel! **23** Per viaj servantoj vi blasfemis la Sinjoron, kaj vi diris: Kun mia multo da ĉaroj mi supreniris sur la supron de montoj, sur la randon de Lebanon, kaj mi dehakis ĝiajn altajn cedrojn, ĝiajn plej bonajn cipresojn, kaj mi atingis ĝian plej altan pinton, ĝian ĝarden similan arbaron. **24** Mi fosis kaj trinkis fremdan akvon, kaj mi sekigos per la plandoj de miaj piedoj ĉiujn riverojn de Egiptujo. **25** Ĉu vi ne aŭdis, ke Mi jam delonge tior decidis, de tempo antikva tior destinis? nun Mi tior plenumis, ke la fortikigitaj urboj fariĝis amaso da ruinŝtonoj. **26** Kaj iliaj logantoj senfortigitaj ektremis kaj kovriĝis per honto; ili fariĝis kiel herbo de kampo, kiel malgrava verdaĵo, kiel musko sur tegmentoj, kaj kiel sunbruligita greno antaŭ la spikiĝo. **27** Sed vian sidon kaj vian eliron kaj vian venon Mi scias, ankaŭ vian koleron kontraŭ Mi. **28** Pro tio, ke vi koleris kontraŭ Mi kaj via arroganteo venis al Mij oreloj, Mi metos Mian ringon en viajn nazotruojn kaj Mian bušbridajon en vian bušon, kaj Mi reirigos vin per la sama vojo, per kiu vi venis. **29** Kaj jen estas por vi la pruvosigno: vi manĝos en ĉi tiu jaro grenon memsemiĝintan, en la dua jaro grenon sovaĝan, sed en la tria jaro vi semos kaj rikoltos kaj plantos vinbergardenojn kaj manĝos iliajn fruktojn. **30** Kaj la restaĵo de la domo de Jehuda denove enradikiĝos malsupre kaj donos fruktojn supre. **31** Ĉar el Jerusalem devenos restaĵo, kaj savitajo de la monto Cion; la

20 En tiu tempo Ĥizkija morte malsaniĝis; kaj venis al li la profeto Jesaja, filo de Amoc, kaj diris al li: Tiele diras la Eternulo: Faru testamenton pri via domo, ĉar vi mortos kaj ne vivos. **2** Tiam Ĥizkija turnis sian vizaĝon al la muro, kaj ekpreĝis al la Eternulo, dirante: **3** Mi petas, ho Eternulo, rememoru, ke mi iradis antaŭ Vi kun vero kaj koro fidela, kaj mi faradis tion, kio plaĉas al Vi. Kaj Ĥizkija laŭte ekploris. **4** Kiam Jesaja ankoraŭ ne eliris el la interna korto, aperis al li la vorto de la Eternulo jene: **5** Reiru, kaj diru al Ĥizkija, la estro de Mia popolo: Tiele diras la Eternulo, Dio de via patro David: Mi aŭdis vian preĝon, Mi vidis viajn larmojn; jen Mi resanigos vin; en la tria tago vi iros en la domon de la Eternulo. **6** Kaj Mi aldonos al via vivo dek kvin jarojn; kaj kontraŭ la mano de la reĝo de Asirio Mi savos vin kaj ĉi tiun urbon, kaj Mi defendos ĉi tiun urbon pro Mi kaj pro Mia servanto David. **7** Kaj Jesaja diris: Oni alportu dispremainan figon. Kaj oni alportis kajmetis sur la ŝvelaĵon, kaj li resaniĝis. **8** Kaj Ĥizkija diris al Jesaja: Kia estas la signo, ke la Eternulo min resanigos kaj mi iros en la tria tago en la domon de la Eternulo? **9** Jesaja respondis: Tio estos por vi la pruvosigno de la Eternulo, ke la Eternulo plenumos tion, kion Li diris: ĉu la hormontra ombro iru antaŭen je dek gradoj, aŭ ĉu ĝi iru returne je dek gradoj? **10** Kaj Ĥizkija diris: Facile estas por la ombo iri antaŭen je dek gradoj; ne, la ombo iru returne je dek gradoj. **11** Tiam la profeto Jesaja vokis al la Eternulo, kaj Li retiris la hormontran ombron malantaŭen je dek gradoj sur la hormontrilo de Aħaz, sur kiu ĝi malsuprigis. **12** En tiu tempo Berodah-Baladan, filo de Baladan, reĝo de Babel, sendis leterojn kaj

donacojn al Ĥizkija; ĉar li aŭdis, ke Ĥizkija estis Mian nomon por eterne, **8** kaj Mi ne plu elvagigos malsana. **13** Kaj Ĥizkija elaŭdis ilin, kaj montris la piedon de Izrael el la tero, kiun Mi donis al ili aj al ili sian tutan trezorejon, la argento kaj la oron kaj la aromajojn kaj la karan oleon kaj sian ĉio, kion Mi ordonis al ili, kaj al la tuta instruo, armilejon, kaj ĉion, kio troviĝis en liaj trezorejoj; kiun donis al ili Mia servanto Moseo. **9** Sed estis nenio, kion Ĥizkija ne montrus al ili en sia ili ne obeis; kaj Manase forlogis ilin tiel, ke ili domo kaj en sia tuta posedajo. **14** Kaj venis la agis pli malbone, ol la nacioj, kiujn la Eternulo profeto Jesaja al la reĝo Ĥizkija, kaj diris al li: Kion ekstermis antaŭ la Izraelidoj. **10** Kaj la Eternulo parolis tiuj homoj? kaj de kie ili venis al vi? Kaj ekiparolis per Siaj servantoj, la profetoj, dirante: Ĥizkija diris: El lando malproksima ili venis, el **11** Pro tio, ke Manase, reĝo de Judujo, faris tiujn Babel. **15** Kaj li diris: Kion ili vidis en via domo? Kaj abomenindaĵojn, kiuj estas pli malbonaj, ol ĉio, Ĥizkija respondis: Ĉion, kio estas en mia domo, ili kion faris la Amoridoj, kiuj estis antaŭ li, kaj li vidis; estis nenio, kion mi ne montrus al ili en miaj pekjigis ankaŭ la Judojn per siaj idoloj, **12** tiele trezorejoj. **16** Tiam Jesaja diris al Ĥizkija: Aŭskultu diras la Eternulo, Dio de Izrael: Jen Mi venigos la diron de la Eternulo: **17** Jen venos tagoj, kaj ĉio, sur Jerusalemon kaj Judujon tian malbonon, ke ĉe kio estas en via domo kaj kion kolektis viaj patroj ĉiu, kiu tion aŭdos, ektintos en ambaŭ liaj oreloj. ĝis la nuna tago, estos forportata en Babelon; **13** Mi etendos super Jerusalem la mezurŝnuron de nenio restos, diras la Eternulo. **18** Kaj el viaj filoj, Samario kaj la vertikalon de la domo de Ahab, kiuj devenos de vi, kiujn vi naskigos, oni prenos; kaj Mi elvišos Jerusalemon tiel, kiel oni elvišas kaj ili estos korteganoj en la palaco de la reĝo de Babel. **19** Kaj Ĥizkija diris al Jesaja: Bona estas la vorto de la Eternulo, kiun vi diris. Kaj li diris plue: Estu nur paco kaj vero en mia tempo. **20** La cetera historio de Ĥizkija, kaj lia tuta forto, kaj kiel li faris la lageton kaj la akvotubon kaj enkondukis la akvon en la urbon, ĉio estas priskribita en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. **21** Kaj Ĥizkija simile al la abomenindaĵoj de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antaŭ la Izraelidoj. **3** Li konstruis denove la altaĵojn, kiujn forigis lia patro Ĥizkija; kaj li starigis altarojn al Baal kaj faris sanktan stangon, kiel faris Ahab, reĝo de Izrael, kaj adorklinigis antaŭ la tuta armeo de la ĉielo kaj servis al ĝi. **4** Li konstruis ankaŭ altarojn en la domo de la Eternulo, pri kiu la Eternulo diris: En Jerusalem Mi estigos Mian nomon. **5** Kaj li konstruis altarojn al la tuta armeo de la ĉielo, sur la du kortoj de la domo de la Eternulo. **6** Kaj li trafigis sian filon tra fajro, kaj li aŭguradis kaj sorĉadis, kaj starigis antaŭdiristojn kaj magiistojn; li multe agadis malbone antaŭ la Eternulo, kolrigante Lin. **7** Ankaŭ la idolon por Astar, kiun li faris, li starigis en la domo, pri kiu la Eternulo diris al David kaj al lia filo Salomonon: En ĉi tiu domo kaj en Jerusalem, kiun Mi elektis inter ĉiuj triboj de Izrael, Mi estigos

21 La agón de dek du jaroj havis Manase, kiam li fariĝis reĝo, kaj kvindek kvin jarojn li regis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Hefci-Ba. **2** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, simile al la abomenindaĵoj de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antaŭ la Izraelidoj. **3** Li konstruis denove la altaĵojn, kiujn forigis lia patro Ĥizkija; kaj li starigis altarojn al Baal kaj faris sanktan stangon, kiel faris Ahab, reĝo de Izrael, kaj adorklinigis antaŭ la tuta armeo de la ĉielo kaj servis al ĝi. **4** Li konstruis ankaŭ altarojn en la domo de la Eternulo, pri kiu la Eternulo diris: En Jerusalem Mi estigos Mian nomon. **5** Kaj li konstruis altarojn al la tuta armeo de la ĉielo, sur la du kortoj de la domo de la Eternulo. **6** Kaj li trafigis sian filon tra fajro, kaj li aŭguradis kaj sorĉadis, kaj starigis antaŭdiristojn kaj magiistojn; li multe agadis malbone antaŭ la Eternulo, kolrigante Lin. **7** Ankaŭ la idolon por Astar, kiun li faris, li starigis en la domo, pri kiu la Eternulo diris al David kaj al lia filo Salomonon: En ĉi tiu domo kaj en Jerusalem, kiun Mi elektis inter ĉiuj triboj de Izrael, Mi estigos

ilin en la manojn de iliaj malamikoj, kaj ili fariĝos kaptaĵo kaj rabajo por ĉiuj siaj malamikoj; **15** pro tio, ke ili faradis malbonon antaŭ Mijokulo kaj incitadis Min, de post la tago, kiam iliaj patroj eliris el Egiptujo, ĝis la nuna tago. **16** Ankaŭ da de kroniko de la reĝoj de Judujo. **21** Kaj Ĥizkija senkulpa sango Manase elverſis tre multe, ĝis li plenigis Jerusalemon de unu rando ĝis la alia, krom sia peko, per kiu li pekjigis Judujon, por fari malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo. **17** La cetera historio de Manase, kaj ĉio, kion li faris, kaj la pekoj, kiujn li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. **18** Kaj Manase ekkormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la ĝardeno ĉe lia domo, en la ĝardeno de Uza. Kaj anstataŭ li ekkregis lia filo Amon. **19** La agón dedek du jaroj havis Amon, kiam li fariĝis reĝo, kaj du jarojn li regis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Mešulemet, filino de Ĥaruc, el Jotba. **20** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, kiel agadis lia patro Manase. **21** Li iradis laŭ tute la sama vojo, laŭ kiu iradis lia patro, kaj li servadis al la idoloj, al kiuj servadis lia patro, kaj adorklinigadis antaŭ ili. **22** Li forlasis la Eternulon, Dion de liaj patroj, kaj ne iradis laŭ la vojo de la Eternulo. **23** Kaj la servantoj de Amon konspiris kontraŭ li, kaj mortigis la reĝon en lia domo. **24** Sed la popolo de la lando mortigis ĉiujn, kiuj faris konspiron kontraŭ la reĝo Amon; kaj la popolo de la lando faris reĝo anstataŭ li lian filon Jošija. **25** La cetera historio de Amon, kion li faris, estas priskribita en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. **26** Kaj

oni enterigis lin en lia tombo, en la ĝardeno de Uza. Kaj anstataŭ li ekregis lia filo Jošija.

22 La aĝon de ok jaroj havis Jošija, kiam li fariĝis reĝo, kaj tridek unu jarojn li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Jedida, filino de Adaja, el Bockat. **2** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, kaj iradis tute laŭ la vojo de sia patro David, kaj ne deflankigis dekstren, nek maldekstren. **3** En la dek-oka jaro de la reĝo Jošija la reĝo sendis la skribiston Ŝafan, filo de Acalja, filo de Mešulam, en la domon de la Eternulo, dirante: **4** Iru al la ĉepastro Ĥilkija, ke li elprenu la tutan monon, kiu estis alportita en la domon de la Eternulo kaj kiun kolektis de la popolo la pordogardistoj, **5** kaj oni transdonu ĝin en la manojn de la laborplenumantoj, kiuj havis komision en la domo de la Eternulo, por ke ĉi tiuj donu ĝin al la laborantoj en la domo de la Eternulo, por rebonigi la difektojn en la domo, **6** al la ĉarpentistoj kaj konstruistoj kaj masonistoj, kaj por aĉeti lignon kaj ĉirkauhakitanj ŝtonojn por la rebonigo de la domo; **7** sed oni ne postulu de ili kalkulan raporton pri la mono, transdonita en iliajn manojn, ĉar ili devas labori konfide. **8** Kaj la ĉepastro Ĥilkija diris al la skribisto Ŝafan: Libron de la instruo mi trovis en la domo de la Eternulo. Kaj Ĥilkija donis la libron al Ŝafan, kaj li ĝin legis. **9** Kaj la skribisto Ŝafan venis al la reĝo kaj alportis al la reĝo respondon, kaj diris: Viaj servantoj elſutis la monon, kiu troviĝis en la domo, kaj donis ĝin en la manojn de la laborplenumantoj en la domo de la Eternulo. **10** Kaj la skribisto Ŝafan raportis al la reĝo, dirante: Libron donis al mi la pastro Ĥilkija. Kaj Ŝafan legis ĝin antaŭ la reĝo. **11** Kiam la reĝo aŭdis la vortojn de la libro de la instruo, li dissiris siajn vestojn. **12** Kaj la reĝo ordonis al la pastro Ĥilkija, kaj al Ĵihikam, filo de Ŝafan, kaj al Ĵabor, filo de Miħaja, kaj al la skribisto Ŝafan, kaj al Asaja, servanto de la reĝo, dirante: **13** Iru, demandu la Eternulon por mi kaj por la popolo kaj por la tutaj Judujo koncerne la vortojn de tiu trovita libro; ĉar granda estas la kolero de la Eternulo, la ekflaminta kontraŭ ni pro tio, ke niaj patroj ne obeis la vortojn de tiu libro, por plenumi ĉion, kio estas skribita por ni. **14** Kaj iris la pastro Ĥilkija kaj Ĵihikam kaj Ĵabor kaj Ŝafan kaj Asaja al la profetino Ħulda, edzino de Ŝalum, filo de Tikva, filo de Ħarħas, la vestogardisto (si loĝis en Jerusalem, en la dua parto); kaj ili parolis kun ŝi. **15** Kaj ŝi diris al ili: Tiele diras la Eternulo, Dio de Israel: Diru al la homo, kiu sendis vin al mi: **16** Tiele diras la Eternulo: Jen Mi venigos malfeliĉon

sur ĉi tiu lokon kaj sur ĝiajn logantojn, ĉiujn vortojn de la libro, kiun legis la reĝo de Judujo. **17** Pro tio, ke ili Min forlasis kaj incensis al aliaj dioj, kolerigante Min per ĉiuj faroj de siaj manoj, ekflamis Mia kolero kontraŭ ĉi tiu loko kaj ne estingiĝos. **18** Sed koncerne la regionon de Judujo, kiu sendis vin, por demandi la Eternulon, diru al li jene: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la vortoj, kiujn vi aŭdis: **19** Ĉar via koro moliĝis kaj vi humiliĝis antaŭ la Eternulo, kiam vi aŭdis, kion Mi diris pri ĉi tiu loko kaj pri ĝiaj logantoj, ke ili fariĝos ruinaĵo kaj malbenaĵo, kaj vi dissiris viajn vestojn kaj ploris antaŭ Mi, tial Mi ankaŭ aŭskultis vin, diras la Eternulo. **20** Pro tio jen Mi al kolektos vin al viaj patroj, kaj vi iros en vian tombon en paco, kaj viaj okuloj ne vidos la tutan malfeliĉon, kiun Mi venigos sur ĉi tiu lokon. Kaj ili alportis la respondon al la reĝo.

23 La reĝo sendis, kaj oni kunvenigis al li ĉiujn plejaĝulojn de Judujo kaj Jerusalem. **2** Kaj la reĝo iris en la domon de la Eternulo, kaj kune kun li ĉiuj Judoj kaj ĉiuj logantoj de Jerusalem, kaj la pastroj kaj la profetoj kaj la tuta popolo, de la malgrandaj ĝis la grandaj; kaj oni voĉlegis antaŭ ili ĉiujn vortojn de la libro de interligo, kiu estis trovita en la domo de la Eternulo. **3** Kaj la reĝo starigis ĉe la kolono, kaj faris interligon antaŭ la Eternulo, por sekvi la Eternulon kaj observi Liajn ordonojn kaj Liajn atestojn kaj Liajn leĝojn, per la tuta koro kaj per la tuta animo, por restarigi la vortojn de tiu interligo, skribitajn en tiu libro. Kaj la tuta popolo aliĝis al la interligo. **4** Kaj la reĝo ordonis al la ĉepastro Ĥilkija kaj al la duagradaj pastroj kaj al la pordogardistoj, ke oni elportu el la templo de la Eternulo ĉiujn objektojn, faritajn por Baal kaj por Aštار kaj por la tuta armeo de la cielo; kaj oni forbrulis ilin ekster Jerusalem sur la kampo Kidron, kaj oni forportis ilian cindron en Bet-Elon. **5** Kaj li forigis la idolpastrojn, kiujn starigis la reĝoj de Judujo, por incensi sur la altaĵoj en la urboj de Judujo kaj en la ĉirkauaĵo de Jerusalem, kaj tujn, kiuj incensadis al Baal, al la suno, al la luno, al la stelaroj, kaj al la tuta armeo de la cielo. **6** Kaj li Eternulo ekster Jerusalemon al la torrento Kidron; kaj oni forbrulis ĝin ĉe la torrento Kidron kaj disfrotis ĝin ĝis cindreco, kaj oni jetis la cindron sur la tombejon de la simpla popolo. **7** Kaj li detruis la domojn de malcastistoj, kiuj estis ĉe la domo de la Eternulo kaj en kiuj la virinoj teksadis Israel: Diru al la homo, kiu sendis vin al mi: **8** tendojn por Aštار. **9** Kaj li venigis ĉiujn pastrojn el la urboj de Judujo, kaj malpurigis la altaĵojn,

sur kiuj la pastroj incensadis, de Geba ĝis Beer- Paskon al la Eternulo, via Dio, kiel estas skribite Ŝeba; kaj li detruis la altaĵojn ĉe la pordegoj; tiun, en tiu libro de la interligo. **22** Ĉar simila Pasko ne kiu estis antaŭ la pordego de la urbestro Josuo, estis farita de post la tempo de la juĝisto, kiuj kaj tiun, kiu estis maldekstre ĉe la enirado en la juĝadis Izraelon, kaj en la tuta tempo de la reĝo urbon. **9** Tamen la pastroj de la altaĵoj ne oferadis de Izrael kaj de la reĝo de Judujo; **23** nur en la sur la altaro de la Eternulo en Jerusalem, sed ili dek-oka jaro de la reĝo Jošija estis farita tiu Pasko manĝadis macojn kune kun siaj fratoj. **10** Kaj li al la Eternulo en Jerusalem. **24** Kaj la aŭguristoj malpurigis ankaŭ Tofeton, kiu estis en la valo de kaj la sorĉistojn kaj la domajn diojn kaj la idolojn la filoj de Hinom, por ke neniu trairigu sian filon kaj ĉiujn abomenindajn, kiuj montriĝis en la aŭ sian filinon tra fajro al Moleĥ. **11** Kaj li forigis Juda lando kaj en Jerusalem, Jošija ekstermis, por la ĉevalojn, kiujn la reĝo de Judujo starigis al plenumi la vortojn de la instruo, skribitajn en la la suno ĉe la enirejo de la domo de la Eternulo, libro, kiun la pastro Ĥilkja trovis en la domo de la apud la ĉambro de la eŭnuko Netan-Meleĥ en Eternulo. **25** Ne estis antaŭ li reĝo simila al li, kiu Parvarim, kaj la ĉarojn de la suno li forbrulis per turnis sin al la Eternulo per sia tuta koro kaj per fajro. **12** Kaj la altarojn, kiuj estis sur la tegmento sia tuta animo kaj per sia tuta forto, konforme de la supra ĉambro de Aḥaz, kiujn faris la reĝo al la tuta instruo de Moseo; kaj post li ne aperis de Judujo, kaj la altarojn, kiujn faris Manase en simila al li. **26** Tamen la Eternulo ne returnis Sin la du kortoj de la domo de la Eternulo, la reĝo de la granda furioso de Sia kolero, per kiu Lia detruis, kaj li kuris de tie kaj jetis ilian cindron kolero ekflamis kontraŭ Judujo pro ĉiuj incitoj, en la torrenton Kidron. **13** Ankaŭ la altaĵojn, kiuj per kiuj incitis Lin Manase. **27** Kaj la Eternulo estis antaŭ Jerusalem, dekstre de la monto de diris: Ankaŭ Judujon Mi forigos de antaŭ Mia pereo, kaj kiujn aranĝis Salomonon, reĝo de Izrael, vizago, kiel Mi forigis Izraelon, kaj Mi forpušos ĉi por Astar, abomenindajo de la Cidonanoj, kaj por tiun urbon, kiun Mi elektis, Jerusalemon, kaj la Kemoš, abomenindajo de la Moabidoj, kaj por domon, pri kiu Mi diris, ke Mia nomo tie estos. **28** Milkom, abomenindajo de la Amonidoj, la reĝo La cetera historio de Jošija, kaj ĉio, kion li faris, malpurigis. **14** Kaj li disrompis la statuojn kaj estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj dehakis la sanktajn stangojn, kaj plenigis ilian de Judujo. **29** En lia tempo Faraono Nêho, reĝo lokon per ostoj de homoj. **15** Ankaŭ la altaron, de Egiptujo, iris kontraŭ la reĝon de Asirio al la kiu estis en Bet-El, kaj la altaĵon, kiun aranĝis rivero Eŭfrato. La reĝo Jošija iris renkonte al li, Jerobeam, filo de Nebat, kiu pekigis Izraelon, kaj ĉi tiu mortigis lin en Megido, kiam li ekvidis ankaŭ tiun altaron kaj la altaĵon li detruis, kaj lin. **30** Kaj liaj servantoj forveturigis lin mortintan li forbrulis la altaĵon kaj faris el ĝi polvon kaj el Megido kaj venigis lin en Jerusalemon kaj forbrulis la sanktan stangon. **16** Jošija sin turnis, enterigis lin en lia tombo. Kaj la popolo de la lando kaj ekvidis la tombojn, kiuj estis tie sur la monto, prenis Jehoahazon, filon de Jošija, kaj sanktoleis kaj li sendis, kaj prenigis la ostojn el la tomboj lin kaj faris lin reĝo anstataŭ lia patro. **31** La kaj forbrulis ilin sur la altaro kaj malpurigis agon de dudek tri jaroj havis Jehoahaz, kiam li ĝin, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun farigis reĝo, kaj tri monatojn li reĝis en Jerusalem, proklamis tiu homo de Dio, kiu antaŭdiris tiun La nomo de lia patrino estis Hamutal, filino de fariĝon. **17** Kaj li diris: Kio estas tiu monumento, Jeremia, el Libna. **32** Li agadis malbone antaŭ kium mi vidas? Kaj la loĝantoj de la urbo diris al la Eternulo, tiel same kiel agadis liaj patroj. **33** li: Tio estas la tombo de la homo de Dio, kiu venis Kaj Faraono Nêho malliberigis lin en Ribla en el Judujo, kaj antaŭdiris tiujn farojn, kiujn vi faris la lando Hamat, por ke li ne reĝu en Jerusalem, koncerne la altaron de Bet-El. **18** Kaj li diris: Lasu kaj li metis sur la landon monpunon de cent lin kuši, neniu tušu liajn ostojn. Tiamaniere liaj kikaroj da argento kaj unu kikaro da oro. **34** Kaj ostoj estis savitaj kun la ostoj de la profeto, kiu Faraono Nêho ekregigis Eljakimon, filon de Jošija, venis el Samario. **19** Ankaŭ ĉiujn domojn de la anstataŭ lia patro Jošija, kaj ŝanĝis lian nomon je altaĵo, kiuj estis en la urboj de Samario kaj kiujn Jehoakim; sed Jehoahazon li prenis kaj venigis konstruis la reĝoj de Izrael, por inciti la Eternulon, en Egiptujon, kaj tie li mortis. **35** La argenton Jošija detruis, kaj agis kun ili simile al tio, kion li kaj oron Jehoakim donis al Faraono; sed li metis faris en Bet-El. **20** Kaj li buĉis ĉiujn pastrojn de la tion sur la landon, ke oni donu la argenton laŭ la altaĵo, kiuj tie estis, sur la altaroj, kaj brulis sur ordono de Faraono: de ĉiu laŭ taksado li prenis la ili homajn ostojn; kaj li revenis en Jerusalemon. **21** argenton kaj la oron de la popolo de la lando, por Kaj la reĝo ordonis al la tuta popolo, dirante: Faru doni al Faraono Nêho. **36** La agon de dudek kvin

jaroj havis Jehojakim, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek mil, ĉiujn bravajn militistojn, la reĝo de Babel unu jarojn li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Zebuda, filino de Pedaja, el Ruma. **37** La agadis malbone antaŭ la Eternulo, tiel same, kiel agadis liaj patroj.

24 En lia tempo venis Nebukadnecar, reĝo de Babel; kaj Jehojakim estis lia subulo dum tri jaroj, sed poste li defalis de li. **2** La Eternulo sendis sur lin hordojn da Ĥaldeoj, hordojn da Sirianoj, hordojn da Moabidoj, kaj hordojn da Amonidoj, sendis ilin sur Judujon, por pereigi ĝin, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris per Siaj servantoj, la profetoj. **3** Sed laŭ la ordono de la Eternulo tio fariĝis al Judujo, por forpuŝi ĝin de antaŭ Lia vizaĝo pro la pekoj de Manase, pro ĉio, kion li faris; **4** ankaŭ pro la senkulpa sango, kiun li verŝis, plenigante Jerusalemon per senkulpa sango, la Eternulo ne volis pardoni. **5** La cetera historio de Jehojakim, kaj ĉio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. **6** Kaj Jehojakim ekdormis kun siaj patroj, kaj anstataŭ li ekkreĝis lia filo Jehojaĥin. **7** La reĝo de Egiptujo ne eliris plu el sia lando, ĉar la reĝo de Babel forprenis ĉion, kio apartenis al la reĝo de Egiptujo, de la torrento de Egiptujo ĝis la rivero Eūfrato. **8** La aĝon de dek ok jaroj havis Jehojaĥin, kiam li fariĝis reĝo, kaj tri monatojn li regis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Nēhušta, filino de Elnatan, el Jerusalem. **9** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro. **10** En tiu tempo la servantoj de Nebukadnecar, reĝo de Babel, iris kontraŭ Jerusalemon, kaj oni komencis sieĝi la urbon. **11** Kaj Nebukadnecar, reĝo de Babel, venis al la urbo, kiam liaj servantoj ĝin sieĝis. **12** Kaj Jehojaĥin, reĝo de Judujo, eliris al la reĝo de Babel, li kaj lia patrino kaj liaj servantoj kaj liaj altranguloj kaj liaj korteganoj; kaj la reĝo de Babel prenis lin en la oka jaro de sia reĝado. **13** Kaj li elprenis el tie ĉiujn trezorojn de la domo de la Eternulo kaj la trezorojn de la reĝa domo, kaj li disrompis ĉiujn orajn vazojn, kiujn Salomon, reĝo de Izrael, faris en la templo de la Eternulo, kiel diris la Eternulo. **14** Kaj li forkondukis ĉiujn Jerusalemanojn, ĉiujn eminentulojn, ĉiujn fortajn militistojn – dek mil estis forkondukitaj – kaj ĉiujn artistojn kaj ĉiujn forĝistojn; restis neniu krom la malriĉa popolo de la lando. **15** Kaj li forkondukis Jehojaĥinon en Babelon; kaj la patrino de la reĝo kaj la edzinojn de la reĝo kaj liajn korteganojn kaj la potenculojn de la lando li forkondukis en kaptitecon el Jerusalem en Babelon. **16** Kaj ĉiuj fortulojn, sep mil, kaj la artistojn kaj la forĝistojn,

forkondukis en kaptitecon en Babelon. **17** Kaj la reĝo de Babel faris reĝo anstataŭ li lian onklon Matanja, kaj ŝanĝis lian nomon je Cidkija. **18** La aĝon de dudek unu jaroj havis Cidkija, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek unu jarojn li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Ĥamutal, filino de Jeremias, el Libna. **19** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, tiel same, kiel agadis Jehojakim. **20** Ĉar la kolero de la Eternulo estis kontraŭ Jerusalem kaj kontraŭ Judujo, ĝis Li forĝetis ilin de antaŭ Sia vizaĝo. Kaj Cidkija defalis de la reĝo de Babel.

25 En la naŭa jaro de lia reĝado, en la deka monato, en la deka tago de la monato, venis Nebukadnecar, reĝo de Babel, li kaj lia tutaj militistaro, kontraŭ Jerusalemon, kaj eksiegiĝis ĝin, kaj oni konstruis ĉirkaŭ ĝi bastionojn. **2** Kaj la urbo restis sieĝata ĝis la dek-unua jaro de la reĝo Cidkija. **3** En la naŭa tago de la kvara monato, kiam la malsato tiel fortigis en la urbo, ke la popolo de la lando ne havis panon, **4** tiam oni faris enrompon en la urbon; kaj ĉiuj militistoj forkuris en la nokto laŭ la vojo de la pordego inter la du muregoj apud la ĝardeno de la reĝo, kaj foriris laŭ la vojo al la stepo. Kaj la Ĥaldeoj staris ĉirkaŭ la urbo. **5** Kaj la militistaro de la Ĥaldeoj postkuris la regionon kaj kuratingis lin sur la stepo de Jeriho, kaj lia tutaj militistaro diskuris for de li. **6** Kaj ili kaptis la regionon kaj forkondukis lin al la reĝo de Babel en Riblan, kaj oni faris pri li jugon. **7** La filoj de Cidkija oni buĉis antaŭ liaj okuloj, kaj al Cidkija oni blindigis liajn okulojn, kaj oni ligis lin per kupraj katenoj kaj forkondukis lin en Babelon. **8** En la kvina monato, en la sepa tago de la monato, tio estas en la dek-naŭa jaro de la reĝo Nebukadnecar, reĝo de Babel, venis Nebuzaradan, estro de la korpo-gardistoj, servanto de la reĝo de Babel, en Jerusalemon. **9** Kaj li forbrulis la domon de la Eternulo kaj la domon de la reĝo kaj ĉiujn domojn de Jerusalem; ĉiujn grandajn domojn li forbrulis per fajro. **10** Kaj la muregojn de Jerusalem ĉirkauis detruis la tutajn militistarojn de la Ĥaldeoj, kiu estis kun la estro de la korpo-gardistoj. **11** La ceteran popolon, kiu restis en la urbo, kaj la transkurintojn, kiuj transkuris al la reĝo de Babel, kaj la ceteran popolamason forkondukis Nebuzaradan, la estro de la korpo-gardistoj. **12** Sed iom el la malriĉuloj de la lando la estro de la korpo-gardistoj restis, ke ili estu vinberistoj kaj terkultivistoj. **13** La kuprajn kolonojn, kiuj estis en la domo de la Eternulo, kaj la bazaĵojn, kaj la kupran maron, kiuj estis en la domo de

la Eternulo, la Ĥaldeoj disrompis kaj forportis alte ol la tronoj de la aliaj reĝoj, kiuj estis ĉe li en ilian kupron en Babelon. **14** Kaj la potojn kaj la Babel; **29** kaj li ŝanĝis liajn vestojn de malliberejo; ŝovelilojn kaj la tranĉilojn kaj la kulerojn kaj ĉiujn kaj li manĝadis ĉiam ĉe li dum sia tuta vivo; **30** kuprajn vazojn, kiuj estis uzataj ĉe la servado, kaj liaj vivrimedojo, vivrimedojo konstantaj, estis ili forprenis. **15** Kaj la karbujojn kaj la aspergajn donataj al li de la reĝo ĉiutage dum lia tuta vivo. kalikojn, kiuj estis aŭ el oro aŭ el argento, prenis la estro de la korpogardistoj. **16** Koncerne la du kolonojn, la unu maron, kaj la bazajojn, kiujn faris Salomonon por la domo de la Eternulo: la kvanto de la kupro en ĉiuj tiuj iloj estis nemezurebla. **17** La alton de dek ok ulnoj havis unu kolono; la kapitelo sur ĝi estis kupra, kaj la alto de la kapitelo estis tri ulnoj, kaj ĉirkaŭ la kapitelo estis kradaĵo kaj granatoj, ĉio el kupro; tiel same estis ĉe la dua kolono, ankaŭ kun kradaĵo. **18** Kaj la estro de la korpogardistoj prenis la ĉepastron Seraja kaj la duan pastron Cefanja kaj la tri pordogardistojn. **19** Kaj el la urbo li prenis unu korteganon, kiu estis super la militistoj, kaj kvin virojn el la adjutantoj de la reĝo, kiuj troviĝis en la urbo, kaj la skribiston de la militestro, kiu enregistradis la militistojn el la popolo de la lando, kaj sesdek homojn el la popolo de la lando, kiuj troviĝis en la urbo. **20** Ilin prenis Nebuzaradan, la estro de la korpogardistoj, kaj forkondukis al la reĝo de Babel en Riblan. **21** Kaj la reĝo de Babel frapis ilin kaj mortigis ilin en Ribla, en la lando Ĥamat. Tiamaniere Jehuda estis elhejmigita el sia lando. **22** Super la popolo, kiu restis en la Juda lando kaj kiun restigis Nebukadnecar, reĝo de Babel, li estrigis super ili Gedaljan, filon de Aĥikam, filo de Ŝafan. **23** Kiam ĉiuj militestroj, ili kaj iliaj homoj, aŭdis, ke la reĝo de Babel estrigis Gedaljan, ili venis al Gedalja en Micpan, nome: Išmael, filo de Netanja, kaj Johanan, filo de Kareah, kaj Seraja, filo de Tanhumet, Netofaano, kaj Jaazarja, filo de Maahatano, ili kaj iliaj homoj. **24** Kaj Gedalja juris al ili kaj al iliaj homoj, kaj diris al ili: Ne timu esti subuloj de la Ĥaldeoj; loĝu en la lando kaj servu al la reĝo de Babel, kaj estos al vi bone. **25** Sed en la sepa monato venis Išmael, filo de Netanja, filo de Elišama, el la reĝa idaro, kune kun dek viroj, kaj ili frapis Gedaljan, kaj li mortis, ankaŭ la Judojn kaj la Ĥaldeojn, kiuj estis kun li en Micpa. **26** Tiam leviĝis la tuta popolo, de la malgrandaj ĝis la grandaj, kaj ankaŭ la militestroj, kaj ili foriris en Egiptujon, ĉar ili timis la Ĥaldeojn. **27** En la tridek-sepa jaro post la elpatrujigo de Jehojaĥin, reĝo de Judujo, en la dek-dua monato, en la dudek-sepa tago de la monato, Evil-Merodah, reĝo de Babel, en la jaro de sia reĝiĝo levis la kapon de Jehojaĥin, reĝo de Judujo, el la malliberejo; **28** kaj li parolis kun li afable, kaj starigis lian tronon pli

1 Kroniko

1 Adam, Set, Enoš, **2** Kenan, Mahalalel, Jared, **3** Hanoħ, Metuśelāħ, Lemeħ, **4** Noa, Ŝem, Ħam, kaj Jafet. **5** La filoj de Jafet: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Meſeh, kaj Tiras. **6** La filoj de Gomer: Aškenaz, Rifat, kaj Togarma. **7** La filoj de Javan: Eliša, Taršiš, Kitim, kaj Dodanim. **8** La filoj de Ħam: Kuš, Micraim, Put, kaj Kanaan. **9** La filoj de Kuš: Seba, Ħavila, Sabta, Raama, kaj Sabtēħa. La filoj de Raama: Ŝeba kaj Dedan. **10** Kuš naskigis ankaū Nimrodon; ĉi tiu komencis esti potenculo sur la tero. **11** Micraim naskigis la Ludidojn, la Anamidojn, la Lehabidojn, la Naftuhidojn, **12** la Patrusidojn, la Kasluħidojn (de kiuj devenis la Filištjoj), kaj la Kaftoridojn. **13** De Kanaan naskigis Cidon, lia unuenaskito, kaj ħet, **14** la Jebusidoj, la Amoridoj, la Girgaħidoj, **15** la Ħividoj, la Arkidoj, la Sinidoj, **16** la Arvadidoj, la Cemaridoj, la Ħamatidoj. **17** La filoj de Ŝem: Elam, Ašur, Arpaħħad, Lud, Aram, Uc, Ħul, Geter, kaj Meſeh. **18** De Arpaħħad naskigis Šelāħ, de Šelāħ naskigis Eber. **19** Al Eber naskigis du filoj: la nomo de unu estis Peleg, ċar en lia tempo estis dividita la tero; la nomo de lia frato estis Joktan. **20** De Joktan estis Peleg, Reu, **26** Serug, Naħor, Teraħ, **27** Abram estis kvin. **28** La filoj de Abraham: **6** La filoj de Zeraħ: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, Isaak kaj Išmael. **29** Jen estas ilia genealogio: kaj Dara; da ili ĉiuj estis kvini. **7** La filoj de Karmi: de Išmael, la unuenaskito Nebajot, poste Kedar, Adbeel, Mibsam, **30** Mišma, Duma, Masa, Ħadad, Tema, **31** Jetur, Nafiš, kaj Kedma. Tio estas la filoj de Ketura, kromvirino de Abraham, kiujn sī naskis: Zimran, Jokšan, Medan, naskigis Naħšonon, princon de la idoj de Jehuda; Midjan, Jišbak, kaj Šuah. Kaj la filoj de Jokšan estis Ŝeba kaj Dedan. **33** La filoj de Midjan: Efa, **12** Boaz naskigis Obedon; Obed naskigis Jišajon; Efer, Hanoħ, Abida, kaj Eldaa. Ĉiuj ĉi tiuj estis la filoj de Ketura. **34** Abraham naskigis Isaakon. La filoj de Isaak: Esav kaj Izrael. **35** La filoj de Esav: estis Netanel, la kvina estis Radaj, **15** la sesa estis Elifaz, Reuel, Jeuš, Jalam, kaj Korah. **36** La filoj de Ocem, la sepa estis David. **16** Iliaj fratinoj estis: Elifaz, Teman, Omar, Cefi, Gatañ, Kenaz, Timna, Ceruja kaj Abigail. La filoj de Ceruja estis: Abišaj, kaj Amalek. **37** La filoj de Reuel: Naħat, Zeraħ, Joab, kaj Asahel — tri. **17** Abigail naskis Amasan; Šama, kaj Miza. **38** La filoj de Seir: Lotan, Šobal, la patro de Amasa estis Jeter, Išmaelido. **18** Kaleb, Cibeon, Ana, Dišon, Ecer, kaj Dišan. **39** La filoj de Lotan: Ħori kaj Homam; la fratinjo de Lotan estis Jeriot; jen estas sīaj filoj: Ješer, Šobab, kaj Ardon. Timna. **40** La filoj de Šobal: Aljan, Manahat, Ebal, **19** Kiam mortis Azuba, Kaleb prenis al si Efratan, Šefi, kaj Onam. La filoj de Cibeon: Aja kaj Ana. **41** kaj sī naskis al li Ħuron. **20** Ħur naskigis Urin; kaj La filoj de Ana: Dišon. La filoj de Dišon: Ħamran, Uri naskigis Becalelon. **21** Poste Ħecron envenis Ešban, Jitran, kaj Keran. **42** La filoj de Ecer: Bilhan, al la filino de Maħir, patro de Gilead; li prenis Zaavan, kaj Jaakan. La filoj de Dišan: Uc kaj Aran. Ŝin, kiam li havis la aġōn de sesdek jaroj, kaj sī 43 Jen estas la reĝoj, kiuj regis en la lando de Edom, antaŭ ol aperis reĝo ĉe la Izraelidoj: Bela, filo de Beor; la nomo de lia urbo estis Dinhaba. **44** Kaj Bela mortis, kaj anstataŭ li ekregis Jobab, filo de Zerah, el Bocra. **45** Kaj Joab mortis, kaj anstataŭ li ekregis Ħušam, el la lando de la Temanidoj. **46** Kaj Ħušam mortis, kaj anstataŭ li ekregis Hadad, filo de Bedad, kiu venkobatis la Midjanidojn sur la kampo de Moab; la nomo de lia urbo estis Avit. **47** Kaj Hadad mortis, kaj anstataŭ li ekregis Samla el Masreka. **48** Kaj Samla mortis, kaj anstataŭ li ekregis Šaul el Reħobot ĉe la Rivero. **49** Kaj Šaul mortis, kaj anstataŭ li ekregis Baal-ħanàn, filo de Āħbor. **50** Kaj Baal-ħanàn mortis, kaj anstataŭ li ekregis Hadad; la nomo de lia urbo estis Pai; la nomo de lia edzino estis Mehetabel, filino de Matred, filino de Me-Zahab. **51** Kaj Hadad mortis. Tiam la ĉefoj de Edom estis: ĉefo Timna, ĉefo Alva, ĉefo Jetet, **52** ĉefo Oholibama, ĉefo Ela, ĉefo Pinon, **53** ĉefo Kenaz, ĉefo Teman, ĉefo Mibcar, **54** ĉefo Magdiel, ĉefo Iram. Tio estas la ĉefoj de Edom.

naskis al li Segubon. **22** Segub naskigis Jairon, kaj duono de la Menūhot. **53** La familioj de Kirjat-li havis dudek tri urbojn en la lando Gilead. **23** Jearim estis: la Jetridoj, la Putidoj, la Ŝumatiidoj, la Sed la Gešuranoj kaj Sirianoj forprenis de ili la Mišraidoj. De ĉi tiuj devenis la Coreaidoj kaj la Vilaĝojn de Jair, Kenaton kaj ĝiajn dependaĵojn, Eſtaolidoj. **54** La idoj de Salma: la Bet-Lehemanoj, sesdek urbetojn. Ĉiu ĉi tiuj estis la filoj de Mahir, la Netofaanoj, la Atrotanoj de la domo de Joab, patro de Gilead. **24** Post la morto de Hecron en la duono de la Manahatanoj, la Coreanoj; **55** kaj Kaleb-Efrata la edzino de Hecron, Abija, naskis la familioj de la skribistoj, kiuj loĝis en Jabec, la al li Ašhuron, la fondinton de Tekoa. **25** La filoj Tiratidoj, Ŝimeatidoj, kaj Suhatidoj; tio estis la de Jeraḥmeel, unuenaskito de Hecron, estis: la Kenidoj, kiuj devenis de Ḧamat, la fondinto de unuenaskito Ram, poste Bura, Oren, Ocem, kaj Bet-Rehab.

Ahija. **26** Jeraḥmeel havis ankaŭ alian edzinon, ŝia nomo estis Atara; ŝi estis la patrino de Onam. **27** La filoj de Ram, la unuenaskito de Jeraḥmeel, estis: Maac, Jamin, kaj Eker. **28** La filoj de Onam estis: Ŝamaj kaj Jada. La filoj de Ŝamaj estis: Nadab kaj Abišur. **29** La nomo de la edzino de Abišur estis Abiħail; ŝi naskis al li Ahbanon kaj Molidon. **30** La filoj de Nadab estis: Seled kaj Apaim. Seled mortis sen infanoj. **31** La filo de Apaim estis Jiše. La filo de Jiše estis Ŝešan. La filo de Ŝešan estis Ahlaj. **32** La filoj de Jada, frato de Ŝamaj, estis: Jeter kaj Jonatan. Jeter mortis sen infanoj. **33** La filo de Jonatan estis: Pelet kaj Zaza. Tio estis la idoj de Jeraḥmeel. **34** Ŝešan ne havis filojn, sed nur filinojn. Ŝešan havis sklavon Egipton, kies nomo estis Jarħa; **35** kaj Ŝešan donis sian filinon kiel edzinon al sia sklavo Jarħa, kaj ŝi naskis al li Atajon. **36** Ataj naskigis Natanon; kaj Natan naskigis Zabadon. **37** Zabad naskigis Eflalon; kaj Eflal naskigis Obedon. **38** Obed naskigis Jehun, kaj Jehu naskigis Azarjan. **39** Azarja naskigis Helecon; kaj Helec naskigis Eleasan. **40** Eleasa naskigis Sismajon; kaj Sismaj naskigis Ŝalomon. **41** Ŝalum naskigis Jekamjan; kaj Jekamja naskigis Elišaman. **42** La filoj de Caleb, frato de Jeraḥmeel: lia unuenaskito Meša, kiu estis la fondinto de Zif, kaj la filoj de Mareša, fondinto de Hebron. **43** La filo de Hebron: Korah, Tapuah, Rekem, kaj Ŝema. **44** Ŝema naskigis Raħamon, fondinton de Jorkeam; kaj Rekem naskigis Ŝamajon. **45** La filo de Ŝamaj estis Maon; kaj Maon estis la fondinto de Bet-Cur. **46** Kaj Efa, kromvirino de Caleb, naskis Haaranon, Mocan, kaj Gazezon; kaj Haaran naskigis Gazezon. **47** La filoj de Jedaj estis: Regem, Jotam, Gešan, Pelet, Efa, kaj Ŝaaf. **48** Maahā, kromvirino de Caleb, naskis Ŝeberon kaj Tirħanana. **49** Ŝi naskis ankaŭ Ŝaafon, la fondinton de Madmana, Ŝevan, la fondinton de Maħbena kaj la fondinton de Gibeon. La filino de Caleb estis Aħsa. **50** Tio estis la idoj de Caleb; la filo de Ħur, unuenaskito de Efrata: Ŝobel, fondinto de Kirjat-Jearim, **51** Salma, fondinto de Bet-Lehem, Ħaref, fondinto de Bet-Gader. **52** Ŝobel, fondinto de Kirjat-Jearim, havis la filojn: Haroe,

3 Jen estas la filoj de David, kiuj naskiĝis al li en Hebron: la unuenaskito Amnon, de la Jizreelanino Āhinoam; la dua estis Daniel, de la Karmelanino Abigail; **2** la tria estis Abšalom, filo de Maahā, filino de Talmaj, reĝo de Gešur; la kvara estis Adonija, filo de Ḧagit; **3** la kvina estis Ŝefatja, de Abital; la sesa estis Jitream, de lia edzino Eglal; **4** ses naskiĝis al li en Hebron. Li regis tie sep jarojn kaj ses monatojn; kaj tridek tri jarojn li regis en Jerusalem. **5** Kaj jen estas tiuj, kiuj naskiĝis al li en Jerusalem: Ŝimea, Ŝobab, Natan, Salomono — ĉi tiuj kvar de Bat-Šua, filino de Amiel; **6** Jibħar, Elišama, Elifelet, **7** Noga, Nefeg, Jafia, **8** Elišama, Eljada, kaj Elifelet — naū. **9** Tio estas ĉiu filoj de David, krom la filoj de kromvirinoj; kaj ilia fratino estis Tamar. **10** La filo de Salomono estis Reħabeam; la filo de ĉi tiu estis Abija; la filo de ĉi tiu: Asa; la filo de ĉi tiu: Jehošafat; **11** la filo de ĉi tiu: Joram; la filo de ĉi tiu: Āhazja; la filo de ĉi tiu: Joaš; **12** la filo de ĉi tiu: Amacia; la filo de ĉi tiu: Azarja; la filo de ĉi tiu: Jotam; **13** la filo de ĉi tiu: Āhaz; la filo de ĉi tiu: Ħiżkija; la filo de ĉi tiu: Manase; **14** la filo de ĉi tiu: Amon; la filo de ĉi tiu: Jošija. **15** La filo de Jošija estis: la unuenaskito Johanan, la dua Jehojakim, la tria Cidkija, la kvara Ŝalum. **16** La filo de Jehojakim: lia filo Jeħonja, lia filo Cidkija. **17** La filo de Jeħonja: Asir, lia filo Ŝealtiel, **18** Malkiram, Pedaja, Ŝenacar, Jekamja, Ḧoħsama, kaj Nedabja. **19** La filo de Pedaja: Zerubabel kaj Ŝimej. La filo de Zerubabel: Meħulam, Ħanana; ilia fratino estis Ŝelomit; **20** ankaŭ ĉi tiuj kvin: Hašuba, Ohel, Bereħja, Haṣadja, kaj Jušab-ħiesed. **21** La idoj de Ħanana: Pelatja kaj Ješaja; la filoj de Refaja, la filoj de Arnan, la filoj de Obadja, la filoj de Ŝehanja. **22** La filo de Ŝehanja estis Ŝemaja; la filoj de Ŝemaja: Ħiatus, Jigal, Bariaħ, Nearja, kaj Ŝafat — ses. **23** La filo de Nearja: Eljoenaj, Ħiżkija, kaj Azrikam — tri. **24** La filo de Eljoenaj: Hodavja, Eljaħib, Pelaja, Akub, Johanan, Delaja, kaj Anani — sep.

4 La filoj de Jehuda estis: Perec, Hecron, Karmi, filoj de Mišma: lia filo Ĥamuel, lia filo Zakur, lia ĥur, kaj Ŝobal. **2** Reaja, filo de Ŝobal, naskigis filo Ŝimej. **27** Ŝimei havis dek ses filojn kaj ses jaĥaton; Jaĥat naskigis Āhumajon kaj Lahadon; filinojn; sed liaj fratoj ne havis multe da filoj, kaj tio estas la familio de la Coreaidoj. **3** Kaj jen ilia tuta parenčaro ne tiel multiĝis, kiel la idaro estas la domanaro de Etam: Jizreel, Jišma, Jidbaš; de Jehuda. **28** Ili loĝis en Beer-Šeba, Molada, kaj la nomo de ilia fratino estis Hacelponi; **4** kaj Ĥacar-Ŝual, **29** en Bilha, Ecem, kaj Tolad, **30** en Penuel, la fondinto de Gedor, kaj Ezer, la fondinto Betuel, florma, kaj Ciklag, **31** en Bet-Markabot, de Ĥuša. Tio estas la idoj de ĥur, unuenaskito Ĥacar-Susim, Bet-Biri, kaj Ŝaaraim. Tio estis iliaj de Efrata, posedanto de Bet-Lehem. **5** Ašħur, urbo ĝis la regado de David. **32** Iliaj vilagoj estis: fondinto de Tekoa, havis du edzinojn: Ħela kaj Etam, Ain, Rimon, Toħien, kaj Ašan, kvin urboj; **33** Naara. **6** Naara naskis al li Āhuzamon, Ħeferon, kaj ĉiu iliaj vilagoj, kiuj estis ĉirkau tiuj urboj, ĝis Temnin, kaj Āhastrarin; tio estas la filoj de Naara; Baal. Tie estis ilia logloko, kaj ili havis apartan **7** la filoj de Ħela estis: Ceret, Coħar, kaj Etnan. **8** genealogian registron. **34** Kaj Mešobab, Jamleħ, Koc naskigis Anubon, Cobeban, kaj la familiojn Jóša, filo de Amacia, **35** Joel, Jehu, filo de Jošibja, de Āħarħel, filo de Harum. **9** Jabec estis la plej filo de Seraja, filo de Asiel, **36** Eljoenaj, Jaakoba, estimata inter siaj fratoj. Lia patrino donis al li la Ješohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja, **37** Ziza, filo nomon Jabec, ĉar ſi diris: En malgojo mi naskis. **10** de Šifi, filo de Alon, filo de Jedaja, filo de Šimri, filo Kaj Jabec vokis al Dio de Izrael, dirante: Ho, se Vi de Ŝemaja. **38** Ĉi tiuj cititaj laŭ iliaj nomoj, estis min bonus kaj vastigus miajn limojn, kaj Via mano princoj en siaj familioj, kaj iliaj patrodomoj forte estus kun mi kaj forigus la malbonon, por ke mi vastigis. **39** Ili iris ĝis Gedor, ĝis la orienta flanko ne havu aflikton! Kaj Dio plenumis tion, pri kio li de la valo, por serĉi paštetojn por siaj ſafoj; **40** petis. **11** Kelub, frato de Šuħa, naskigis Mēħiron; kaj ili trovis paštetojn grasan kaj bonan, kaj teron ĉi tiu estis la patro de Eštun. **12** Eštun naskigis vastan, trankvilan, kaj kvietan, ĉar el la Ħamidoj Bet-Rafan, Paseaħon, kaj Tehħinan, fondinton de la estis tiuj, kiuj tie loĝis antaue. **41** Kaj venis tiuj, urbo Nāħaś; tio estas la logantoj de Reħa. **13** La kiuji jūs estas cititaj, en la tempo de Ħizkija, reĝo filoj de Kenaz estis: Otniel kaj Seraja; la filo de de Judujo, kaj disbatis iliajn tendojn, kaj ankaŭ la Otniel estis Ħatat. **14** Meonotaj naskigis Ofran, kaj Seraja naskigis Joabon, fondinton de la Valo de Ċarpentistoj; ĉar ili estis Ċarpentistoj. **15** La filoj ĉiam kaj ekloĝis sur ilia loko, ĉar tie estis paštetoj Ċarpentistoj, ĉar ili estis Ċarpentistoj. **16** La filoj de Jehalel: Zif, Zifa, de Kaleb, filo de Jefune: Iru, Ela, kaj Naam; la filo kvincent homoj iris al la monto Seir; iliaj estroj de Ela estis Kenaz. **17** La filoj de Ezra: Jeter, Mered, Tirja, kaj Asarel. **18** La filoj de Ezra: Jeter, Mered, kaj Asarel. **19** La filoj de Mirjam, Šamajon, kaj Šiħbaħon, la patron de Eštimoa; **20** dum lia edzino la Judino naskis Jeredon, fondinton de Gedor, Ħeberon, fondinton de Soħo, kaj Jekutielon, fondinton de Zanoah. Tiuj estis la filoj de Bitja, filino de Faraono, kiun prenis Mered. **21** La filoj de la edzino de Hodija, fratino de Nāħam: la patro de Keila, la Garmano, kaj Eštimoa, la Maħħatano. **22** La filoj de Šimon: Amnon, Rina, Ben-ħanān, kaj Tilon; la filoj de Jiše: Zohet kaj Ben-Zohet. **23** La filoj de Šela, filo de Jehuda: Er, patro de Leħa, kaj Lada, patro de Mareša, kaj la familio de la tolfaristoj el la domo de Ašbea; **24** kaj Jokim, kaj la logantoj de Kozeba, kaj Joaś, kaj Saraf, kiuj estis sinjoroj en Moab kaj poste revenis en Bet-Lehemon, laŭ antkvaj rakontoj. **25** Ili estis potistoj, kaj loĝis inter ġardenoj kaj brutejoj; ĉe la reĝo ili tie loĝis por liaj laboroj. **26** La filoj de Simeon: Nemuel, Jamin, Jarib, Zeraħ, kaj Šaul. **27** La filo de ĉi tiu estis Šalum; la filo de ĉi tiu estis Miħsam; la filo de ĉi tiu estis Mišma. **28** La filoj de Ruben, unuenaskito de Izrael. (Li estis la unuenaskito; sed kiam li malhonoris la liton de sia patro, lia unuenaskiteco estis fordonita al la filoj de Jozef, filo de Izrael, kaj li ne estis enskribita en la genealogian liston kiel unuenaskito; **2** Jehuda estis la plej potenca inter siaj fratoj, kaj la reganto devenis de li; sed la unuenaskiteco estis donita al Jozef.) **3** La filoj de Ruben, unuenaskito de Izrael: Ħanoh, Palu, Hecron, kaj Karmi. **4** La idoj de Joel: lia filo estis Ŝemaja, lia filo estis Gog, lia filo estis Ŝimej, **5** lia filo estis Miħa, lia filo estis Reaja, lia filo estis Baal, **6** lia filo estis Beera, kiun forkondukis en kaptitecon Tiglat-Pileser, reĝo de Asirio. Li estis princo de la Rubenidoj. **7** Kaj liaj fratoj, laŭ iliaj familioj, laŭ ilia genealogia listo, estis: Jeiel, la ċefo, Zeharja, **8** kaj Bela, filo de Azaz, filo de Ŝema, filo de Joel. Li loĝis en Aroer, ĝis Nebo kaj Baal-Meon. **9** Oriente li loĝis ĝis la komenco de la dezerto ĉe la rivero Eufraato; ĉar ili havis multe da

brutoj en la lando Gilead. **10** En la tempo de Saul naskigis Uzin, **6** Uzi naskigis Zeraĥjan, Zeraĥja ili militis kontraŭ la Hagaridoj, kaj ĉi tiuj enfalis naskigis Merajoton, **7** Merajot naskigis Amarjan, en iliajn manojn; kaj ili eklogis en la tendoj de Amarja naskigis Āhitubon, **8** Āhitub naskigis tiuj en la tuta orienta parto de Gilead. **11** La idoj Cadokon, Cadok naskigis Āhimaacon, **9** Āhimaacon de Gad logis apude de ili, en la lando Bašan, ĝis naskigis Azarjan, Azarja naskigis Johananon, **10** Salha; **12** la ĉefo estis Joel, la dua estis Ŝafam, Johanan naskigis Azarjan (li estis tiu, kiu estis poste Janaj kaj Ŝafat en Bašan). **13** Iliaj fratoj, laŭ pastro en la domo, kiun Salomonon konstruis en iliaj patrodomoj: Miĥael, Mešulam, Ŝeba, Joraj, Jerusalem), **11** Azarja naskigis Amarjan, Amarja Jakan, Zia, kaj Eber — sep. **14** Jen estas la filoj naskigis Āhitubon, **12** Āhitub naskigis Cadokon, de Abiħail, filo de Ĥuri, filo de Jaroah, filo de Cadok naskigis Ŝalumon, **13** Ŝalum naskigis Gilead, filo de Miĥael, filo de Ješišaj, filo de Jaħdo, Ħilkijan, Ħilkija naskigis Azarjan, **14** Azarja naskigis filo de Buz; **15** Āhi, filo de Abdiel, filo de Guni, Serajan, Seraja naskigis Jehocadakon. **15** Jehocadak estis ĉefo de ilia patrodomo. **16** Kaj ili logis en iris en kaptitecon, kiam la Eternulo elpatrujigis la Gilead en Bašan kaj ĝiaj filinurboj, kaj sur ĉiuj Judojn kaj la Jerusalemanoj per Nebukadnecar. kampoj de Ŝaron, ĝis iliaj finoj. **17** Ĉiuj ili estis **16** La filoj de Levi: Geršon, Kehat, kaj Merari. **17** genealogie enskribitaj en la tempo de Jotam, reĝo Jen estas la nomoj de la filoj de Geršon: Libni de Judujo, kaj en la tempo de Jeromebeam, reĝo de kaj Ŝimej. **18** La filoj de Kehat: Amram, Jichar, Izrael. **19** La idoj de Ruben kaj la Gadidoj kaj la Ĥebron, kaj Uziel. **19** La filoj de Merari: Mahli duontribo de Manase havis da batalkapablaj viroj, kaj Muši. Kaj jen estas la familioj de Levi laŭ iliaj portantaj Ŝildon kaj glavon, streĉantaj pafarkon, patrodomoj: **20** la idoj de Geršon: Libni; lia filo: kaj instruitaj por milito, kvardek kvar mil sepcent Jaħat; lia filo: Zima; **21** lia filo: Joah; lia filo: Ido; sesdek, elirantojn en militistaro. **19** Ili militis lia filo: Zeraħ; lia filo: Jeatraj. **22** La idoj de Kehat: kontraŭ la Hagaridoj, kontraŭ Jetur, Nafîs, kaj lia filo: Aminadab; lia filo: Korah; lia filo: Asir; **23** Nodab. **20** Kaj ili ricevis helpon kontraŭ ĉi tiuj; lia filo: Elkana; lia filo: Ebjasaf; lia filo: Asir; **24** kaj la Hagaridoj, kun ĉio, kion ili havis, estis lia filo: Taħat; lia filo: Uriel; lia filo: Uzija; lia filo: transdonitaj en iliajn manojn. Ĉar dum la milito Ŝaul. **25** La filoj de Elkana: Amasaj kaj Ahimot. **26** ili vokis al Dio, kaj Li aŭskultis ilian preĝon pro Elkana: la idoj de Elkana: lia filo: Cofaj; lia filo: tio, ke ili fidis Lin. **21** Kaj ili forkaptis la brutojn Naħat; **27** lia filo: Eliab; lia filo: Jeroħam; lia filo: de tiuj, kvindek mil kamelojn, ducent kvindek Elkana. **28** La filoj de Samuel: la unuenaskito mil ŝafojn, du mil azenojn, kaj cent mil homojn. Vašni, kaj Abija. **29** La idoj de Merari: Mahli; lia **22** Multe da mortigitoj falis, ĉar de Dio estis la filo: Libni; lia filo: Ŝimej; lia filo: Uza; **30** lia filo: milito. Kaj ili logis sur ilia loko ĝis la elpatrujigo. Ŝimea; lia filo: Ħagija; lia filo: Asaja. **31** Jen estas **23** La idoj de la duontribo de Manase logis en la tiuj, kiujn David starigis por kantado en la domo lando de Bašan ĝis Baal-ħermon, Senir, kaj la de la Eternulo de post la tempo, kiam la sankta monto ħermon. Ili estis en gronda nombro. **24** Kaj kesto trovis tie ripozejon; **32** ili servadis antaŭ la jen estas la ĉefoj de iliaj patrodomoj: Efer, Jiše, tabernaklo de kunveno per kantado, ĝis Salomonon Eliel, Azriel, Jeremia, Hodavia, kaj Jahdiel, viroj konstruis la domon de la Eternulo en Jerusalem; potencaj, viroj famaj, ĉefoj de siaj patrodomoj. **25** kaj ili stariĝadis al sia servado laŭ sia regularo; **33** Sed ili defalis de Dio de iliaj patroj, kaj malcaste jen estas tiuj, kiuj stariĝadis, kaj iliaj filoj: el la sekvis la diojn de la enlandaj popoloj, kiujn Dio Kehatidoj estis la kantisto Heman, filo de Joel, ekstermis antaŭ ili; **26** tial Dio de Izrael ekscitis filo de Samuel, **34** filo de Elkana, filo de Jeroħam, kontraŭ ili la spiriton de Pul, reĝo de Asirio, kaj filo de Eliel, filo de Toaħ, **35** filo de Cuf, filo de la spiriton de Tiglat-Pileser, reĝo de Asirio, kaj Elkana, filo de Maħat, filo de Amasaj, **36** filo de li elpatrujigis la Rubenidojn, la Gadidojn, kaj la Elkana, filo de Joel, filo de Azarja, filo de Cefanja, duontribon de la Manaseidoj, kaj forkondukis **37** filo de Taħat, filo de Asir, filo de Ebjasaf, filo de ilin en Ħalaħon, Ħaboron, Haran, kaj al la rivero Korah, **38** filo de Jichar, filo de Kehat, filo de Levi, filo de Izrael. **39** Kaj lia frato Asaf, kiu staradis dekstre de li, Asaf, filo de Bereħja, filo de Ŝimea, **40** filo de Miĥael, filo de Baaseja, filo de Malkija, **41** filo de Etni, filo de Zeraħ, filo de Adaja, **42** filo de Etan, filo de Zima, filo de Ŝimej, **43** filo de Jaħat, filo de Geršon, filo de Levi. **44** La idoj de Merari, iliaj fratoj, staradis maldekstre: Etan, filo de Kiši,

6 La filoj de Levi: Geršon, Kehat, kaj Merari. **2** La filoj de Kehat: Amram, Jichar, Ĥebron, kaj Uziel.

3 La infanoj de Amram: Aaron, Moseo, kaj Mirjam; kaj la filoj de Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar, kaj Itamar. **4** Eleazar naskigis Pineħason, Pineħas naskigis Abišuan, **5** Abišua naskigis Buki, Buki

filo de Abdi, filo de Maluĥ, **45** filo de Hašabja, familioj de la Kehatidoj. **71** Al la idoj de Geršon oni filo de Amacia, filo de Hilkija, **46** filo de Amci, donis de la familioj de la duontribo de Manase: filo de Bani, filo de Ŝemer, **47** filo de Maħli, filo Golanon en Bašan kaj ĝiajn antaŭurbojn, kaj de Muši, filo de Merari, filo de Levi. **48** Kaj iliaj Astaroton kaj ĝiajn antaŭurbojn; **72** de la tribo fratoj, la Levidoj, estis destinitaj por ĉiu servoj Isaħar: Kedešon kaj ĝiajn antaŭurbojn, Dabraton en la tabernaklo de la domo de Dio. **49** Aaron kaj kaj ĝiajn antaŭurbojn, **73** Ramoton kaj ĝiajn liaj filoj incensadis sur la altaro de bruloferoj kaj antaŭurbojn, kaj Anemon kaj ĝiajn antaŭurbojn; sur la altaro de incensado; ili estis destinitaj por **74** de la tribo Aśer: Mašalon kaj ĝiajn antaŭurbojn, ĉiu servoj en la plejsanktejo, kaj por pekliberigi Abdonon kaj ĝiajn antaŭurbojn, **75** Ĥukokon Izraelon, konforme al ĉio, kion ordonis Moseo, kaj ĝiajn antaŭurbojn, kaj Reħobon kaj ĝiajn servanto de Dio. **50** Kaj jen estas la idoj de Aaron: antaŭurbojn; **76** de la tribo Naftali: Kedešon lia filo: Eleazar; lia filo: Pineħas; lia filo: Abišua; **51** en Galileo kaj ĝiajn antaŭurbojn, Ħamomon kaj lia filo: Buki; lia filo: Uzi; lia filo: Zeraħja; **52** lia ĝiajn antaŭurbojn, kaj Kirjataimon kaj ĝiajn filo: Merajot; lia filo: Amarja; lia filo: Ahitub; **53** antaŭurbojn. **77** Al la ceteraj idoj de Merari oni lia filo: Cadok; lia filo: Āhīmaac. **54** Kaj jen estas donis de la tribo Zebulun: Rimonon kaj ĝiajn iliaj loĝlokoj, laŭ iliaj vilaĝoj en iliaj limoj: al la antaŭurbojn, kaj Taboron kaj ĝiajn antaŭurbojn; idoj de Aaron, al la familioj de la Kehatidoj, ĉar al **78** kaj transe de Jordan, kontraŭ Jeriħo, oriente ili destinis la loto, **55** oni donis Ħebronon, en la de Jordan, oni donis de la tribo Ruben: Beceron lando de Jehuda, kaj ĝiajn antaŭurbojn ĉirkaŭ ĝi; en la dezerto kaj ĝiajn antaŭurbojn, Jahacon **56** sed la kampon de tiu urbo kaj ĝiajn vilaĝojn oni kaj ĝiajn antaŭurbojn, **79** Kedemoton kaj ĝiajn donis al Kaleb, filo de Jefune. **57** Al la idoj de Aaron oni donis la urbojn de rifuĝo: Ħebronon, Libnan kaj ĝiajn antaŭurbojn, Jatiron, Eštēmoan kaj ĝiajn antaŭurbojn, **58** Ħilenon kaj ĝiajn antaŭurbojn, Debiron kaj ĝiajn antaŭurbojn, **59** Ašanon kaj ĝiajn antaŭurbojn, Bet-Šemešon kaj ĝiajn antaŭurbojn; **60** kaj de la tribo de Benjamen: Geban kaj ĝiajn antaŭurbojn, Alemeton kaj ĝiajn antaŭurbojn, kaj Anatoton kaj ĝiajn antaŭurbojn. La nombro de ĉiu iliaj urboj en iliaj familioj estis dek tri urboj. **61** Al la idoj de Kehat, kiuj restis el la familio de la tribo, oni donis de la duontribo de Manase laŭlote dek urbojn. **62** Al la idoj de Geršon laŭ iliaj familioj oni donis de la tribo Isaħar, de la tribo Aśer, de la tribo Naftali, kaj de la tribo Manase en Bašan dek tri urbojn. **63** Al la idoj de Merari laŭ iliaj familioj oni donis de la tribo Ruben, de la tribo Gad, kaj de la tribo Zebulun laŭlote dek du urbojn. **64** Kaj la Izraelidoj donis al la Levidoj la urbojn kaj iliajn antaŭurbojn. **65** Ili donis laŭlote de la tribo de la Jehudaidoj, de la tribo de la Simeonidoj, kaj de la tribo de la Benjamenoj tiujn urbojn, kiujn ili nomis laŭ la nomoj. **66** Al kelkaj familioj el la idoj de Kehat oni donis urbojn, apartenontajn al ili, de la tribo Efraim. **67** Kaj oni donis al ili la urbojn de rifuĝo: Ŝēhemon kaj ĝiajn antaŭurbojn, sur la monto de Efraim, Gezeron kaj ĝiajn antaŭurbojn, **68** Jokmeamon kaj ĝiajn antaŭurbojn, Bet-ħoronen kaj ĝiajn antaŭurbojn, **69** Ajalonon kaj ĝiajn antaŭurbojn, Gat-Rimonon kaj ĝiajn antaŭurbojn; **70** kaj de la duontribo de Manase: Aneron kaj ĝiajn antaŭurbojn, Bileamon kaj ĝiajn antaŭurbojn. Tio estis por la restintaj

7 La filoj de Isaħar estis: Tola, Pua, Jašub, kaj Ŝimron — kvar. **2** La idoj de Tola: Uzi, Refaja, Jeriel, Jaħmaj, Jibsam, kaj Ŝemuel, ĉefoj de patrodomoj de Tola, kurāġaj militistoj en siaj generacioj; ilia nombro en la tempo de David estis dudek du mil sescent. **3** La idoj de Uzi: Jizraħja; la idoj de Jizraħja: Miħael, Obadja, Joel, kaj Jišja — kune kvin patrodomoj. **4** Kun ili, laŭ iliaj generacioj, laŭ iliaj patrodomoj, estis da militistoj armitaj por milito tridek ses mil; ĉar ili havis multe da edzinoj kaj infanoj. **5** Da iliaj fratoj, en ĉiu familioj de Isaħar, estis okdek sep mil batalkapabluloj, ĉiu enskribitaj en la genealogiajn listojn. **6** Ĉe Benjamen: Bela, Beħer, kaj Jediaeł — tri. **7** La idoj de Bela: Ecbon, Uzi, Uziel, Jerimot, kaj Iri — kvin patrodomoj, militkapablaj. En la genealogiaj listoj ili prezentis la nombron de dudek du mil tridek kvar. **8** La idoj de Beħer: Zemira, Joāš, Eliezer, Eljoenaj, Omri, Jeremot, Abija, Anatot, kaj Alemet; ĉiu ili estis la filoj de Beħer. **9** En la listoj, laŭ ilia genealogio, laŭ iliaj patrodomoj, estis dudek mil ducent batalkapabluloj. **10** La idoj de Jediaeł: Bilhan; la idoj de Bilhan: Jeuš, Benjamen, Ehud, Kenaana, Zetan, Taršiš, kaj Āhišaħar. **11** Ĉiu ili estis la idoj de Jediaeł, laŭ patrodomoj, batalkapabluloj, dek sep mil ducent armitaj por milito. **12** Ŝupim kaj Hupim, idoj de Ir; Ħušim, idoj de Āħer. **13** La

filoj de Naftali: Jaĥciel, Guni, Jecer, kaj Ŝalum, en la militistaro, por milito; ilia nombro estis filioj de Bilha. **14** La filoj de Manase: Asriel, kiun dudek ses mil viroj.

naskis lia kromvirino, Sirianino; ĝi naskis ankaŭ Maĥiron, la patron de Gilead. **15** Maĥir prenis edzinon el la domanaro de Ĥupim kaj Ŝupim; la nomo de lia fraterno estis Maăha. La nomo de la dua estis Celofhad. Celofhad havis nur filinojn. **16** Kaj Maăha, la edzino de Maĥir, naskis filon kaj donis al li la nomon Pereš; la nomo de lia frato estis Ŝereš; liaj filoj estis Ulam kaj Rekem. **17** La filo de Ulam estis Bedan. Tio estas la filo de Gilead, filo de Maĥir, filo de Manase. **18** Lia fraterno Moleħet naskis Iš-Hodon, Abiezeron, kaj Maħlan. **19** La filo de Ŝemida estis: Ahjan, Ŝem, Likhi, kaj Aniam. **20** La idoj de Efraim: Ŝutelâh, kaj lia filo Bered, kaj lia filo Taħat, kaj lia filo Eleada, kaj lia filo Taħat, **21** kaj lia filo Zabad, kaj lia filo Ŝutelâh, kaj Ezer, kaj Elead. Kaj mortigis ilin la loĝantoj de Gat, la indiĝenoj de la lando, kiam ili iris, por forpreni iliajn brutojn. **22** Kaj ilia patro Efraim funebris longan tempon, kaj liaj fratoj venis, por konsoli lin. **23** Kaj li envenis al sia edzino, kaj ĝi gravediĝis kaj naskis filon, kaj donis al li la nomon Beria, ĉar malfeliĉo okazis en lia domo. **24** Lia filino estis Ŝeera. Ĝi konstruis Bett-Ħoronen, la malsupran kaj la supran, kaj Uzen-Šeeran. **25** Kaj lia filo estis Refah, lia filo estis Rešef, lia filo estis Telah, lia filo estis Tahān, **26** lia filo estis Ladan, lia filo estis Amihud, lia filo estis Elišama, **27** lia filo estis Nun, lia filo estis Josuo. **28** Ilia posedajo kaj loĝloko estis Bet-El kaj ĝiaj filinurboj, oriente Naaran, okcidente Gezer kun ĝiaj filinurboj, kaj Ŝefhem kun ĝiaj filinurboj, ĝis Aza kun ĝiaj filinurboj; **29** ĉe la flanko de la Manaseidoj: Bet-Šean kun ĝiaj filinurboj, Taanăh kun ĝiaj filinurboj, Megido kun ĝiaj filinurboj, Dor kun ĝiaj filinurboj. En tiuj lokoj loĝis la idoj de Jozef, filo de Izrael. **30** La filo de Aśer: Jimna, Jišva, Jišvi, Beria; ilia fraterno estis Seraħ. **31** La filo de Beria: Ħeber, kaj Malkiel, kiu estis la patro de Birzait. **32** Ħeber naskigis Jafleton, Ŝomeron, Ħotamon, kaj Ŝuan, ilian fratinon. **33** La filo de Jaflet: Pasah, Bimhal, kaj Aħvat. Tio estas la filo de Jaflet. **34** La filo de Ŝemer: Āhi, Rohaga, Jeħuba, kaj Aram. **35** La filo de lia frato Helem: Cofah, Jimna, Ŝeleħ, kaj Amal. **36** La filo de Cofah: Suah, Ħarnefer, Ŝual, Beri, Jimra, **37** Becer, Hod, Ŝama, Ŝilša, Jitran, kaj Beera. **38** La filo de Jeter: Jefune, Pispa, kaj Ara. **39** La filo de Ula: Araħ, Ħaniel, kaj Ricja. **40** Ĉiuj ĉi tiuj estis idoj de Aśer, ĉefoj de patrodomoj, elektitaj, kurāgaj militistoj, ĉefaj estroj. Ili estis enskribitaj en la genealogia listo,

en la militistaro, por milito; ilia nombro estis 8 De Benjamen naskiĝis: Bela, lia unuenaskito, Aħbel, la dua, Aħrah, la tria; **2** Noħa estis la kvara, kaj Rafa estis la kvina. **3** La filo de Bela estis: Adar, Gera, Abihud, **4** Abišua, Naaman, Aħoah, **5** Gera, Ŝefufan, kaj Ħuram. **6** Jen estas la filo de Ehud, kiu estis ĉefoj de patrodomoj, kiu loĝis en Geba kaj elmigris en Manaħaton: **7** Naaman, Āhija, Gera; ĉi tiu elmigrigis ilin, kaj li naskigis Uzan kaj Āħiħudon. **8** Šaharaim naskigis sur la kampoj de Moab, post kiam li forigis de si siajn edzinojn Ħušim kaj Baara. **9** Li naskigis de sia edzino Ħodes: Jobabon, Cibjan, Mešan, Malkamon, **10** Jeucon, Šohjan, kaj Mirman. Tio estis liaj filoj, ĉefoj de patrodomoj. **11** De Ħušim li naskigis Abitubon kaj Elpaalon. **12** La filo de Elpaal: Eber, Mišeam, kaj Ŝemer; ĉi tiu konstruis Onon kaj Lodon kaj ġiajn filinurbojn; **13** kaj Beria, kaj Ŝema. Ili estis la ĉefoj de patrodomoj de la loĝantoj de Ajalon; ili elpelis la loĝantojn de Gat. **14** Āijo, Šaħak, Jeremot, **15** Zebadja, Arad, Eder, **16** Mihael, Jišpa, kaj Joha estis la filo de Beria. **17** Zebadja, Meħulam, Ħizki, Ħeber, **18** Jišmeraj, Jizlia, kaj Jobab estis la filo de Elpaal. **19** Jakim, Zihri, Zabdi, **20** Elienaj, Ciltaj, Eliel, **21** Adaja, Beraja, kaj Ŝimrat estis la filo de Ŝimej. **22** Jišpan, Eber, Eliel, **23** Abdon, Zihri, Hanan, **24** Hananja, Elam, Antotija, **25** Jifdeja, kaj Penuel estis la filo de Šaħak. **26** Šamħeraj, Ŝeharja, Atalja, **27** Jaareħja, Elija, kaj Zihri estis la filo de Jeroħam. **28** Tio estis la ĉefoj de patrodomoj, ĉefoj laŭ siaj generacioj; ili loĝis en Jerusalem. **29** En Gibeon loĝis: la fondinto de Gibeon — la nomo de lia edzino estis Maăha — **30** kaj lia unuenaskita filo Abdon, Cur, Kiš, Baal, Nadab, **31** Gedor, Āħjo, kaj Zeħer. **32** Miklot naskigis Ŝiman. Ankaŭ ili apud siaj fratoj enloĝiĝis en Jerusalem kun siaj fratoj. **33** Ner naskigis Kišon, Kiš naskigis Saulon, Saul naskigis Jonatanon, Malki-Šuan, Abinadabon, kaj Ešbaalon. **34** La filo de Jonatan estis Merib-Baal, kaj Merib-Baal naskigis Mihan. **35** La filo de Miħa estis Piton, Meleħ, Taarea, kaj Āħaz. **36** Āħaz naskigis Jehoadan; Jehoada naskigis Alementon, Azmaveton, kaj Zimrin; Zimri naskigis Mocan. **37** Moca naskigis Binean; lia filo estis Rafa, lia filo estis Eleasa, lia filo estis Acel. **38** Acel havis ses filojn; jen estas iliaj nomoj: Azrikam, Boħru, Išmael, Ŝearja, Obadja, kaj Hanan. Ĉiuj ĉi tiuj estis la filoj de Acel. **39** La filo de lia frato Esek: lia unuenaskito estis Ulam, la dua estis Jeuħ, kaj la tria estis Elifelet. **40** La filo de Ulam estis kurāgaj militistoj, pafarkistoj, kaj ili havis multe da filoj

kaj nepoj: cent kvindek. Ĉiu ĉi tiuj estis el la Benjamendoj.

9 Ĉiu Izraelidoj estis kalkulitaj, kaj ili estis enskribitaj en la libro de la reĝoj de Izrael. La Judojn oni forkondukis en Babelon pro iliaj malbonagoj. **2** La unua loĝantoj, kiuj loĝis en siaj posedajoj, en siaj urboj, estis Izraelidoj, pastroj, Levidoj, kaj Netinoj. **3** En Jerusalem loĝis parto de la idoj de Jehuda, de la idoj de Benjamen, kaj de la idoj de Efraim kaj de Manase: **4** Utaj, filo de Amihud, filo de Omri, filo de Imri, filo de Bani, el la idoj de Perec, filo de Jehuda; **5** kaj el la Ŝiloanoj: Asaja, la unuenaskito, kaj liaj filoj; **6** el la idoj de Zeraĥ: Jeuel, kaj iliaj fratoj, sescent naŭdek; **7** el la Benjamendoj: Salu, filo de Mešulam, filo de Hodavja, filo de Hasenua, **8** kaj Jibneja, filo de Jeroħam. Ela, filo de Uzi, filo de Miħri, kaj Mešulam, filo de Šefatja, filo de Reuel, filo de Jibnija; **9** kaj iliaj fratoj laŭ sia deveno, naŭcent kvindek ses. Ĉiu ĉi tiuj estis ĉeoj de patrodomoj en siaj patrodomoj. **10** Kaj el la pastroj: Jedaja, Jehojarib, Jahin; **11** Azarja, filo de Hilkija, filo de Mešulam, filo de Cadok, filo de Merajot, filo de Aħitub, estro en la domo de Dio; **12** kaj Adaja, filo de Jeroħam, filo de Pašħur, filo de Malkija, kaj Maasaj, filo de Adiel, filo de Jaħzera, filo de Mešulam, filo de Meħilemit, filo de Imer; **13** kaj iliaj fratoj, ĉeoj de siaj patrodomoj, mil sepcent sesdek, tre lertaj en la laboro de la servado en la domo de Dio. **14** El la Levidoj: Ŝemaja, filo de Hašub, filo de Azrikam, filo de Hašabja, el la idoj de Merari; **15** kaj Bakbakar, Ħereš, Galal, Matanja, filo de Miħna, filo de Ziħri, filo de Asaf, **16** Obadja, filo de Ŝemaja, filo de Galal, filo de Jedutun, Bereħja, filo de Asa, filo de Elkana, kiu loĝis en la vilagoj de la Netofaanoj. **17** Kaj la pordegistoj: Ŝalum, Akub, Talmon, Āħiman, kaj iliaj fratoj; Ŝalum estis la ĉe. **18** Kaj ĝis nun ĉe la reĝa pordego, oriente, ili estas pordegistoj el la anaro de la Levidoj. **19** Ŝalum, filo de Kore, filo de Ebjasaf, filo de Korah, kaj liaj fratoj el lia patrodomo, la Koraħidoj, laŭ sia ofico estis gardistoj de la sojloj de la tabernaklo, kiel iliaj patroj ĉe la restejo de la Eternulo estis gardistoj de la eniro. **20** Pineħas, filo de Eleazar, en la antaŭa tempo estis ilia estro, kaj la Eternulo estis kun li. **21** Zeharja, filo de Meħelemja, estis pordisto ĉe la tabernaklo de kuratingis Saulon kaj liajn filojn; kaj la Filištaj mortigis Jonatanon kaj Abinadabon kaj Malki-Šuan, filojn de Saul. **3** La batalo fortigis kontraŭ Saul; kaj la arkpfistoj trovis lin, kaj li estis vundita de la arkpfistoj. **4** Tiam Saul diris al sia armilportisto: Eltiru vian glavon, kaj trapiku min per ĝi, por ke ne venu tiuj necirkumciditoj kaj ne mokmalhonoru min. Sed lia armilportisto ne volis,

la tabernaklo, laŭ dejoro. **24** Ĉe la kvar flankoj estis la pordegistoj: oriente, okcidente, norde, kaj sude. **25** Iliaj fratoj estis en siaj vilagoj, kaj ili devis nur de tempo al tempo, unu fojon en septagoj, veni al ili. **26** Ĉar konstante estis kvar estroj de pordegistoj, ili estis Levidoj; ili estis super la ĉambroj kaj super la trezoroj en la domo de Dio. **27** Ili noktadis ĉirkaŭ la domo de Dio, ĉar ili havis la devon gardi, kaj ili devis malfermi ĉiumatene. **28** Parto el ili estis super ĉiuj vazoj de la servado, laŭkalkule ili enportadis kaj laŭkalkule elportadis. **29** Parto el ili estis komisiita pri la ceteraj vazoj kaj pri ĉiuj sanktaj objektoj, pri la faruno, la vino, la oleo, la olibano, kaj la aromajoj. **30** El la pastridoj kelkaj pretigadis la ŝmirajojn el aromajoj. **31** Al Matitja el la Levidoj, kiu estis unuenaskito de Ŝalum, Korahido, estis komisiitaj la aferoj de la pato. **32** Al parto de la Kehatidoj, iliaj fratoj, estis komisiitaj la panoj de propono, kiujn ili devis pretigi por ĉiu sabato. **33** La kantistoj, ĉeoj de patrodomoj inter la Levidoj, estis liberaj de servado en la ĉambroj, ĉar tage kaj nokte ili devis sin okupadi per sia arto. **34** Tio estas la ĉeoj de patrodomoj de la Levidoj en siaj generacioj. Ili loĝis en Jerusalem. **35** En Gibeon loĝis: Jeiel, la fondinto de Gibeon — la nomo de lia edzino estis Maħa — **36** kaj lia unuenaskita filo Abdon, kaj Cur, Kiš, Baal, Ner, Nadab, **37** Gedor, Āħjo, Zeharja, kaj Miklot. **38** Miklot naskigis Šimamon. Ili ankaŭ apud siaj fratoj enloĝigis en Jerusalem kun siaj fratoj. **39** Ner naskigis Kišon, Kiš naskigis Saulon, Saul naskigis Jonatanon, Malki-Šuan, Abinadabon, kaj Esbaalon. **40** La filo de Jonatan estis Merib-Baal, kaj Merib-Baal naskigis Miħan. **41** La filo de Miħa estis: Piton, Meleħ, kaj Taħrea, **42** kaj Āħaz — li naskigis Jaaran, Jaara naskigis Alementon, Azmaveton, kaj Zimrin; Zimri naskigis Mocan; **43** Moca naskigis Binean; lia filo estis Refaja, lia filo estis Eleasa, lia filo estis Acel. **44** Acel havis ses filojn; jen estas iliaj nomoj: Azrikam, Boħru, Ismael, Ŝearja, Obadja, kaj Ḧanan. Tio estas la filoj de Acel.

10 Dume la Filištaj batalis kontraŭ Izrael; kaj la Izraelidoj forkuris de la Filištaj, kaj falis mortigitaj sur la monto Gilboa. **2** Kaj la Filištaj kuratingis Saulon kaj liajn filojn; kaj la Filištaj mortigis Jonatanon kaj Abinadabon kaj Malki-Šuan, filojn de Saul. **3** La batalo fortigis kontraŭ Saul; kaj la arkpfistoj trovis lin, kaj li estis vundita de la arkpfistoj. **4** Tiam Saul diris al sia armilportisto: Eltiru vian glavon, kaj trapiku min per ĝi, por ke ne venu tiuj necirkumciditoj kaj ne mokmalhonoru min. Sed lia armilportisto ne volis,

ĉar li forte timis. Tiam Saul prenis sian glavon Eternulo Cebaot estis kun li. **10** Jen estas la ĉefaj kaj faligis sin sur ĝin. **5** Kiam lia armilportisto herooj, kiuj estis ĉe David, kaj kiuj tenis sin forte vidis, ke Saul mortis, li ankaŭ faligis sin sur la kun li dum lia reĝado, kune kun la tuta Izrael, glavon kaj mortis. **6** Tiamaniere mortis Saul kaj por reĝigi lin super Izrael konforme al la vorto de liaj tri filoj, kaj lia tuta domo kune mortis. **7** la Eternulo. **11** Jen estas la nombro de la herooj, Kiam ĉiuj Izraelidoj, kiuj estis en la valo, vidis, kiuj estis ĉe David: Jašobeam, filo de Ĥaħmoni, ke oni forkuras kaj ke Saul kaj liaj filoj mortis, estro de la tridek; li levis sian lancon kontraŭ tiom ili forlasis siajn urbojn kaj forkuris; kaj venis tricent kaj mortigis ilin per unu fojo. **12** Post li la Filiștoj kaj enloĝiĝis en ili. **8** En la sekvanta estis Eleazar, filo de Dodo, la Āħoħido; li estis tago venis la Filiștoj, por senvestigi la mortigitojn, el la tri herooj. **13** Li estis kun David en Pas-kaj ili trovis Saulon kaj liajn filojn falintajn sur Damim, kie la Filiștoj kolektiĝis por batalo; tie la monto Gilboa. **9** Kaj ili senvestigis lin kaj estis kampoparto plena de hordeo; kaj la popolo prenis lian kapon kaj liajn armilojn kaj sendis en forkuris antaŭ la Filiștoj. **14** Sed tiuj starigis meze la landon de la Filiștoj ĉirkauen, por anonci al de la kampoparto, kaj savis ĝin kaj venkobatis la iliaj idoloj kaj al la popolo. **10** Kaj ili metis liajn Filiștojn; kaj la Eternulo helpis per granda helpo. armilojn en la domon de siaj dioj, kaj lian kranion **15** Kaj tri el la tridek ĉefoj iris sur la rokon al ili alfiksis en la domo de Dagon. **11** Kiam la tuta David, en la kavernon Adulam, dum la tendaro de Jabeš en Gilead aŭdis pri ĉio, kion faris la Filiștoj la Filiștoj staris en la valo Refaim. **16** David tiam al Saul, **12** tiam levigis ĉiuj kuraĝuloj, kaj prenis estis en la fortikaĵo, kaj la garnizon de la Filiștoj la korpon de Saul kaj la korpojn de liaj filoj kaj estis tiam en Bet-Leħem. **17** Kaj David esprimis alportis lin en Jabešon, kaj enterigis iliajn ostojn deziron kaj diris: Kiu trinkigus al mi akvon el la sub la kverko en Jabeš, kaj fastis dum sep tagoj. **13** puto Bet-Leħema, kiu estas apud la pordego? **18** Tiamaniere mortis Saul pro siaj malbonagoj, kiujn Tiam tiuj tri trarompe penetris en la tendaron de li faris antaŭ la Eternulo, ne plenumante la vorton la Filiștoj, ĉerpis akvon el la puto Bet-Leħema, kiu de la Eternulo; ankaŭ pro tio, ke li turnis sin al estis apud la pordego, prenis kaj alportis al David. antaŭdiristino, por demandi, **14** sed ne demandis Sed David ne volis trinki ĝin; li elverſis ĝin al la la Eternulon. Pro tio Li mortigis lin, kaj transdonis Eternulo, **19** kaj diris: Gardu min mia Dio, ke mi ne faru tion: ĉu mi trinku la sangon de tiuj viroj, kiuj riskis sian vivon? ĉar kun risiko por sia vivo ili alportis ĝin. Kaj li ne volis trinki ĝin. Tion faris la tri herooj. **20** Abišaj, frato de Joab, estis estro de tiuj tri; li mortigis per sia lanco tricent homojn, kaj li havis gloran nomon inter la tri. **21** El la tri li estis honorata de du kaj estis ilia estro, sed en la trion li ne eniris. **22** Benaja, filo de Jehojudha, filo de homo kuraġa, granda pro siaj faroj, el Kabceel: li mortigis la du fortulojn de Moab; li ankaŭ malsupreniris, kaj mortigis leonon en kavo en neĝa tago. **23** Li ankaŭ mortigis Egipton, viron, kiu havis la alton de kvin ulnoj; en la mano de la Egipto estis lanco kiel rultrabo de teksisto; li aliris al li kun bastono, el ſiris la lancon el la mano de la Egipto, kaj mortigis lin per lia propra lanco. **24** Tion faris Benaja, filo de Jehojudha. Kaj li havis gloran nomon inter la tri herooj. **25** Inter la tridek li estis plej honorata, sed en la trion li ne eniris. Kaj David faris lin lia korporogardistestro. **26** La ĉefaj militistoj estis: Asahel, frato de Joab, Elħanana, filo de Dodo, el Bet-Leħem, **27** Ŝamot, la Harorano, Ħeleg, la Pelonano, **28** Ira, filo de Ikeš, la Tekoaano, Abiezher, la Anatotano, **29** Sibħaj, la Hušaido, Ilaj, la Āħoħido, **30** Maharaj, la Netofaano, fied, filo de Baana, la Netofaano, **31** Itaj, filo

11 Kaj kunvenis ĉiuj Izraelidoj al David en Ħebronon, kaj diris: Jen ni estas via osto kaj via karno. **2** Ankaŭ hieraŭ kaj antaŭhieraŭ, kiam Saul estis ankorau reĝo, vi elkondukadis kaj enkondukadis Izraelon; kaj la Eternulo, via Dio, diris al vi: Vi paštost Mian popolon Izrael, kaj vi estos estro de Mia popolo Izrael. **3** Kaj ĉiuj plejaĝuloj de Izrael venis al la reĝo en Ħebronon, kaj David faris kun ili interligon en Ħebron antaŭ la Eternulo; kaj ili sanktoleis Davidon reĝo super Izrael, konforme al la vorto de la Eternulo per Samuel. **4** Kaj David kaj ĉiuj Izraelidoj iris en Jerusalemon (tio estas, en Jebuson). Tie la Jebusidoj estis la loĝantoj de la lando. **5** Kaj la loĝantoj de Jebus diris al David: Vi ne eniros ĉi tien. Sed David venkoprenis la fortikajon Cion, tio estas, la urbon de David. **6** Kaj David diris: Kiu la unua venkobatos la Jebusidojn, tiu estos ĉevo kaj estro. Kaj la unua supreniris Joab, filo de Ceruja, kaj li fariĝis ĉevo. **7** Kaj David ekloĝis en tiu fortikaĵo; pro tio oni donis al ĝi la nomon: Urbo de David. **8** Kaj li ĉirkaŭkonstruis la urban ĉiuflanke, de Milo en la tuta ĉirkaŭo; kaj Joab restarigis la ceterajn partojn de la urbo. **9** Kaj David fariĝadis ĉiam pli kaj pli granda, kaj la

de Ribaj, el Gibe de la Benamenidoj, Benaja, la Piratonano, **32** Ħuraj, el Nāħale-Gaaš, Abiel, la Arbatano, **33** Azmavet, la Bāħurimano, Eljahba, la Šaalbonano; **34** el la filo de Hašem, la Gizonano: Li juġu. **18** Kaj spirito venis sur Amasajon, la Jonatan, filo de Šage, la Hararano, **35** Ahiam, filo estron de la herooj, kaj li diris: Al vi, ho David, kaj de Sahar, la Hararano, Elifal, filo de Ur, **36** Ħefer, kun vi, ho filo de Jisaj, estu paco; paco al vi, kaj la Meheratano, Āħija, la Pelonano, **37** Ħecro, la Karmelano, Naaraj, filo de Ez baj, **38** Joel, frato de Kaj David ilin akceptis kaj faris ilin ĉefoj de la Natan, Mibħar, filo de Hagri, **39** Celek, la Amonido, militistoj. **19** Ankaū el la Manaseidoj oni aliĝis al Nāħaraj, la Beerotano, armilportisto de Joab, filo David, kiam li iris kun la Filiștoj militie kontraŭ Ceruja, **40** Ira, la Jetrido, Gareb, la Jetrido, **41** Saulon, sed ne helpis al ili; ĉar post konsiliго la Urija, la fietido, Zabad, filo de Āħlaj, **42** Adina, filo estroj de la Filiștoj forsendis lin, dirante: Kun de Šiza, la Rubenido, ĉefo de Rubenidoj, kaj kun li niaj kapoj li aliĝos al sia sinjoro Saul. **20** Kiam li estis tridek, **43** Ħanan, filo de Maħha, Jošafat, la venis en Ciklagon, aliĝis al li el la Manaseidoj: Mitnido, **44** Uzija, la Aħsterotano, Šama kaj Jeiel, Adnaħ, Jozabad, Jediael, Miħael, Jozabad, Elihu, filo de Ħotam, la Aroerano, **45** Jediael, filo de kaj Ciltaj, milestroj de la Manaseidoj. **21** Kaj ili Šimri, kaj lia frato Joha, la Ticanu, **46** Eliel, la helpsis al David kontraŭ la militistoj, ĉar ili ĉiuj Mahavidu, Jeribaj kaj Jošavja, filoj de Elnaam, estis herooj, kaj ili estis estroj en militistaro. **22** Ĉiutage oni venis pli al David, por helpi al li, ĝis kolektiĝis granda armeo, kiel armeo de Dio. **23**

12 Jen estas tiuj, kiuj venis al David en Ciklagon, kiam li estis ankoraŭ kašita antaŭ Saul, filo de Kiš; ili ankaū estis inter la herooj, helpantoj en la milito; **2** armitaj per pafarko, povosciantajjeti Štonojn kaj pafarkajn sagojn per la dekstra mano kaj per la maldekstra, el la fratoj de Saul, Benamenidoj: **3** la ĉefo Āhiezer, kaj Joaš, filoj de Šemaa, la Gibeano, Jeziel kaj Pelet, filoj de Azmavet, Beraħa, kaj Jehu, la Anatotano, **4** Jišmajja, la Gibeonano, heroo el tridek kaj super tridek, Jeremia, Jāħaziel, Johānan, kaj Jozabad, la Gederaano, **5** Eluzaj, Jerimot, Bealja, Šemarja, kaj Šefatja, la Ħarufano, **6** Elkana, Jišija, Azarel, Joezer, kaj Jašobeam, la Koraħidoj, **7** Joela kaj Zebadja, filoj de Jeroħam, el Gedor. **8** El la Gadidoj apartiĝis al David en la fortikigitan lokon en la dezerto kuraġaj militistoj, kapablaj batalistoj, armitaj per ŝildo kaj lanci; iliaj vizaġoj estis kiel vizaġo de leono, kaj rapidkuraj ili estis, kiel gazeloj sur la montoj. **9** Ezer estis la ĉefo, Obadja la dua, Eliab la tria, **10** Mišmana la kvara, Jeremia la kvina, **11** Ataj la sesa, Eliel la sepa, **12** Johānan la oka, Elzabad la naūa, **13** Jeremia la deka, Mahħbanaj la dek-unua. **14** Ĉi tiuj el la Gadidoj estis ĉefoj en la militistaro: la plej malgranda estis super cent, kaj la plej granda super mil. **15** Ili estis tiuj, kiuj transiris Jordanon en la unua monato, kiam ĝi inundis siajn ambaŭ bordojn, kaj ili dispelis ĉiujn logantojn de la valoj orienten kaj okcidenten. **16** Ankaū el la idoj de Benamen kaj de Jehuda oni venis en la fortikigitan lokon al David. **17** Kaj David eliris renkonte al ili, kaj ekparolis kaj diris al ili: Se vi venis al mi kun paco, por helpi al mi,

mia koro estos kun vi; sed se por ruze transdoni min al miaj malamikoj, kvankam miaj manoj estas Arbatano, **18** Kaj spirito venis sur Amasajon, la Jonatan, filo de Šage, la Hararano, **19** Ankaū el la Manaseidoj oni aliĝis al Nāħaraj, la Beerotano, armilportisto de Joab, filo David, kiam li iris kun la Filiștoj militie kontraŭ Ceruja, **20** Ira, la Jetrido, Gareb, la Jetrido, **21** Saulon, sed ne helpis al ili; ĉar post konsiliго la Urija, la fietido, Zabad, filo de Āħlaj, **22** Adina, filo estroj de la Filiștoj forsendis lin, dirante: Kun de Šiza, la Rubenido, ĉefo de Rubenidoj, kaj kun li niaj kapoj li aliĝos al sia sinjoro Saul. **23** Jen estas la nombro de la ĉefaj armitaj militistoj, kiuj venis al David en Ħebronon, por transdoni al li la regnon de Saul, konforme al la vorto de la Eternulo: **24** da Jehudaidoj, portantaj ŝildon kaj lancon, estis ses mil okcent armitaj por la militistaro; **25** el la Simeonidoj, batalkapablaj por la militistaro, estis sep mil cent; **26** el la Levidoj estis kvar mil sescent; **27** kaj Jehojada, estro de Aaronidoj, kaj kun li tri mil secent; **28** kaj Cadok, kuraġa junulo, kaj lia patrodomo, dudek du estroj; **29** el la Benamenidoj, samtribanoj de Saul, tri mil; ĝis tiam la plimulto el ili fidele servis al la domo de Saul; **30** el la Efraimidoj dudek mil okcent kuraġaj militistoj, viroj famaj en siaj patrodomoj; **31** el la duontribo de Manase dek ok mil, kiuj estis vokitaj launome, por iri reĝigi Davidon; **32** el la Isaharidoj, kiuj kompreenis la cirkonstancojn, kaj sciis, kion Izrael devas fari, estis ducent ĉefoj, kaj ĉiuj iliaj fratoj agis laŭ iliaj vortoj; **33** el la Zebulunidoj, militkapablaj, kaj irantaj en militon kun ĉiaj bataliloj, estis kvindek mil, por enviciĝi en konkordo; **34** el la Naftaliidoj estis mil estroj, kaj kun ili tridek sep mil kun ŝildoj kaj lancoj; **35** el la Danidoj, armitaj por milito, estis dudek ok mil sescent; **36** el la Aħseridoj, militkapablaj kaj pretaj por milito, kvardek mil; **37** de trans Jordan, el la Rubenidoj, la Gadidoj, kaj la duontribo de Manase, kun ĉiaj militaj bataliloj, cent dudek mil. **38** Ĉiuj tiuj militistoj, prezentantaj aranġitajn vicojn, venis plenkore en Ħebronon, por fari Davidon reĝo super la tutu Izrael; ankaū ĉiuj ceteraj Izraelidoj estis unuanimaj, por reĝigi Davidon. **39** Kaj ili restis tie kun David dum tri

tagoj, mangis kaj trinkis; ĉar iliaj fratoj pretigis filojn kaj filinojn. **4** Kaj jen estas la nomoj de por ili; **40** ankaŭ tiuj, kiuj estis proksime de ili, tiuj, kiuj naskiĝis al li en Jerusalemo: Ŝamua kaj ĝis Isaĥar, Zebulun, kaj Naftali, alportadis al ili Ŝobab, Natan kaj Salomono **5** kaj Jibhar kaj Elišua sur azenoj, kameloj, muloj, kaj bovoj manĝaĵon kaj Elpelet **6** kaj Noga kaj Nefeg kaj Jafia **7** kaj el faruno, premitajn figojn, sekvinberojn, vinon, Elišama kaj Beeljada kaj Elifelet. **8** Kiam la Filiștoj oleon, bovojn, kaj ŝafojn en granda kvanto; ĉar aŭdis, ke David estas oleita kiel reĝo super la tuta Izrael, tiam ĉiuj Filiștoj iris, por serĉi Davidon.

13 David konsiliĝis kun la milestroj, centrestroj, kaj ĉiuj ĉefoj; **2** kaj David diris al la tuta komunumo de Izrael: Se plaĉas al vi, kaj se tio estas de la Eternulo, nia Dio, ni dissendu ĉiuflanken al ĉiuj ceteraj niaj fratoj en ĉiujn regionojn de Izrael, kaj samtempe al la pastroj kaj Levidoj en la urbojn de ilia loĝado, ke ili kolektiĝu al ni; **3** kaj ni transportu al ni la keston de nia Dio, ĉar ni ne turnis nin al Li en la tempo de Saul. **4** Kaj la tuta komunumo diris, ke oni tiel agu; ĉar la afero plaĉis al la tuta popolo. **5** Tiam David kolektis la tutan Izraelon, de Ŝiĥor la Egipa ĝis Hamat, por ke oni venigu la keston de Dio el Kiryat-Jearim. **6** Kaj David kun la tuta Izrael iris en Baalan, en Kiryat-Jearimon, kiu troviĝas en Judujo, por venigi de tie la keston de Dio, de la Eternulo, kiu sidas sur la keruboj, kie estas vokata Lia nomo. **7** Kaj oni veturigis la keston de Dio sur nova veturilo el la domo de Abinadab, kaj Uza kaj Ahjo kondukis la veturilon. **8** Kaj David kaj ĉiuj Izraelidoj ludis antaŭ Dio per la tuta forto, kun kantoj, harpoj, psalteroj, tamburinoj, cimbaloj, kaj trumpetoj. **9** Kiam ili alvenis al la drašejo de Kidon, Uza etendis sian manon, por subteni la keston, ĉar la bovoj klinpuŝis ĝin. **10** Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Uza, kaj Li mortigis lin pro tio, ke li etendis sian manon al la kesto; kaj li mortis tie antaŭ Dio. **11** Kaj afliktiĝis David pro tio, ke la Eternulo frapis Uzan, kaj li donis al tiu loko la nomon Perec-Uza, ĝis la nuna tago. **12** Kaj David ektimis Dion en tiu tago, kaj diris: Kiamaniere mi enportos al mi la keston de Dio? **13** Kaj David ne transportigis la keston al si, en la urbon de David, sed li direktis ĝin en la domon de Obed-Edom, la Gatano. **14** Kaj la kesto de Dio restis kun la familio de Obed-Edom en lia domo dum tri monatoj; kaj la Eternulo benis la domon de Obed-Edom, kaj ĉion, kio apartenis al li.

14 Hiram, reĝo de Tiro, sendis al David senditojn, kaj cedran lignon, kaj masonistojn kaj ĉarpentistojn, por ke ili konstruu por li domon. **2** Kaj David konsciis, ke la Eternulo fortikigis lin kiel reĝon super Izrael, ke lia regno levigis alte pro Lia popolo Izrael. **3** Kaj David prenis ankoraŭ edzinojn en Jerusalemo, kaj David naskigis ankoraŭ

Šobab, Natan kaj Salomono **5** kaj Jibhar kaj Elišua sur azenoj, kameloj, muloj, kaj bovoj manĝaĵon kaj Elpelet **6** kaj Noga kaj Nefeg kaj Jafia **7** kaj Elišama kaj Beeljada kaj Elifelet. **8** Kiam la Filiștoj aŭdis, ke David estas oleita kiel reĝo super la tuta Izrael, tiam ĉiuj Filiștoj iris, por serĉi Davidon. David aŭdis pri tio, kaj li eliris kontraŭ ilin. **9** Kaj la Filiștoj venis kaj okupis la valon Refaim. **10** Kaj David demandis Dion, dirante: Ĉu mi iru kontraŭ la Filiștojn? kaj ĉu Vi transdonos ilin en mian manon? Kaj la Eternulo diris al li: Iru, ĉar Mi transdonos ilin en vian manon. **11** Kaj ili iris al Baal-Peracim, kaj David venkobatis ilin tie. Kaj David diris: Dio disbatis miajn malamikojn per mia mano, kiel oni disbatas akvon. Tial oni donis al tiu loko la nomon Baal-Peracim. **12** Kaj ili lasis tie siajn diojn; kaj David ordonis, ke oni forbruligu ilin per fajro. **13** Kaj denove venis la Filiștoj kaj okupis la valon. **14** Tiam David denove demandis Dion, kaj Dio diris al li: Ne iru post ili, deturnu vin de ili, kaj venu al ili de la flanko de la morusarboj; **15** kaj kiam vi ekaŭdos la sonon de pašo sur la supro de la morusarboj, tiam komencu la batalon; ĉar Dio eliris antaŭ vi, por frapi la tendaron de la Filiștoj. **16** Kaj David faris, kiel ordonis al li Dio; kaj ili venkobatis la tendaron de la Filiștoj de Gibeon ĝis Gezer. **17** Kaj la nomo de David fariĝis fama en ĉiuj landoj; kaj la Eternulo faris lin timata de ĉiuj nacioj.

15 Li konstruis al si domojn en la urbo de David, kaj pretigis lokon por la kesto de Dio, kaj etendis tendon super ĝi. **2** Tiam David diris: Neniu portu la keston de Dio krom la Levido; ĉar ilin la Eternulo elektis, por ke ili portu la keston de Dio kaj servu al Li eterne. **3** Kaj David kunvenigis ĉiujn Izraelidojn en Jerusalemon, por porti la keston de la Eternulo sur ĝian lokon, kiun li pretigis por ĝi. **4** Kaj David kunvenigis la idojn de Aaron kaj la Levidojn: **5** el la idoj de Kehat estis: la estro Uriel kaj liaj fratoj, cent dudek; **6** el la idoj de Merari: la estro Asaja kaj liaj fratoj, ducent dudek; **7** el la idoj de Geršon: la estro Joel kaj liaj fratoj, cent tridek; **8** el la idoj de Elicafan: la estro Ŝemaja kaj liaj fratoj, ducent; **9** el la idoj de Hebron: la estro Eliel kaj liaj fratoj, okdek; **10** el la idoj de Uziel: la estro Aminadab kaj liaj fratoj, cent dek du. **11** Kaj David alvokis la pastrojn Cadok kaj Ebjatar, kaj la Levidojn Uriel, Asaja, Joel, Ŝemaja, Eliel, kaj Aminadab; **12** kaj li diris al ili: Vi, ĉefoj de patrodomoj de la Levido, sanktigu vin kaj viajn fratojn, kaj alportu la keston de la Eternulo, Dio de Izrael, sur la lokon, kiun mi

pretigis por ĝi; **13** ĉar antaŭe, kiam ne vi tion bruloferoj kaj de la pacoferoj, li benis la popolon faris, la Eternulo, nia Dio, frapis nin pro tio, ke ni en la nomo de la Eternulo. **3** Kaj li disdonis al serĉis Lin ne tiel, kiel oni devas. **14** Kaj sanktigis ĉiuj Izraelidoj, kiel al la viroj, tiel ankaŭ al la sin la pastroj kaj la Levidoj, por porti la keston virinoj, al ĉiu po unu bulo da pano, po unu porcio de la Eternulo, Dio de Izrael. **15** Kaj la idoj de da viando, kaj po unu peniko da sekvinberoj. **4** Levi ekportis la keston de Dio, kiel ordonis Moseo Kaj li starigis antaŭ la kesto de la Eternulo el la laŭ la vorto de la Eternulo, sur siaj ŝultroj, per Levidoj servantojn, por kantadi gloron, dankon, stangoj sur ili. **16** Kaj David diris al la estroj de la kaj laŭdon al la Eternulo, Dio de Izrael: **5** la Levidoj, ke ili starigu siajn fratojn la kantistojn ĉejo estis Asaf, la dua estis Zeharja, poste Jeiel, kun muzikaj instrumentoj, psalteroj, harpoj, kaj Ŝemiramot, Jehiel, Matitja, Eliab, Benaja, Obed-laŭtaj cimbaloj, por ke alte aŭdiĝu la sonoj de Edom, kaj Jeiel, kun psalteroj kaj harpoj, kaj Asaf ĝojo. **17** Kaj la Levidoj starigis Hemanon, filon de sonigadis per cimbaloj; **6** Benaja kaj Jahaziel, la Joel, kaj el liaj fratoj Asafon, filon de Bereĥja, kaj pastroj, estis kun trumpetoj ĉiam antaŭ la kesto el la idoj de Merari, siaj fratoj, Etanon, filon de de interligo de Dio. **7** Tiam, en tiu tago, David la Kušaja; **18** kaj kun ili iliajn duagradajn fratojn: unuan fojon aranĝis dankokanton al la Eternulo Zeharja, Ben, Jaaziel, Ŝemiramot, Jehiel, Uni, Eliab, per Asaf kaj liaj fratoj: **8** Glorū la Eternulon, voku Benaja, Maaseja, Matitja, Eliflehu, Mikneja, Obed- Lian nomon; Scigu inter la popoloj Liajn farojn. Edom, kaj Jeiel, kiel pordegistojn. **19** La kantistoj **9** Kantu al Li, muziku al Li; Parolu pri ĉiuj Liaj Heman, Asaf, kaj Etan estis por ludado sur kupraj mirakloj. **10** Laŭdu Lian sanktan nomon; Ĝoju la cimbaloj; **20** Zeharja, Aziel, Ŝemiramot, Jehiel, koro de tiuj, kiuj serĉas la Eternulon. **11** Turnu vin Uni, Eliab, Maaseja, kaj Benaja — sur psalteroj, al la Eternulo kaj al Lia potenco; Serĉu ĉiam Lian por sopranoj; **21** Matitja, Eliflehu, Mikneja, vizagōn. **12** Memorū Liajn miraklojn, kiujn Li faris; Obed-Edom, Jeiel, kaj Azazja — sur harpoj, por Liajn signomiraklojn kaj la juĝojn de Lia bušo; basuloj, por antaŭkanti; **22** Kenanja, la estro **13** Vi, semo de Izrael, Lia sklavo, Filo de Jakob, de la Levidoj — por aranĝado; li aranĝadis la Liaj elektitoj. **14** Li estas la Eternulo, nia Dio; Sur muzikoj, ĉar li estis kompetentulo. **23** Bereĥja la tuta tero estas Liaj juĝo. **15** Memorū eterne kaj Elkana estis pardogardistoj ĉe la kesto; **24** Lian interligon, La vorton, kiun Li testamentis Ŝebanja, Jošafat, Netanel, Amasaj, Zeharja, Benaja, por mil generacioj, **16** Kiun Li interkonsentis kaj Eliezer, la pastroj, trumpetadis per trumpetoj kun Abraham Kaj jūris al Isaak. **17** Li metis ĝin antaŭ la kesto de Dio; Obed-Edom kaj Jēhīja estis por Jakob kiel leĝon, Por Izrael kiel eternan pardogardistoj ĉe la kesto. **25** Tiamaniere iris interligon, **18** Dirante: Al vi Mi donos la landon David kaj la plejaĝuloj de Izrael kaj la milestonej, Kanaanan Kiel vian parton hereden. **19** Kiam vi por transporti kun ĝojo la keston de interligo estis malgrandnombraj, Malmultaj, kaj fremduloj de la Eternulo el la domo de Obed-Edom. **26** en ĝi, **20** Kaj ili iradis de popolo al popolo, El unu Kaj kiam Dio helpis al la Levidoj, kiuj portis la regno al alia gento, **21** Tiam Li al neniu permesis keston de interligo de la Eternulo, oni oferbuĉis premi ilin, Kaj Li punis pro ili regojn; **22** Dirante: sep bovojn kaj sep ŝafojn. **27** David estis vestita Ne tuŝu Miajn sanktoleitojn, Kaj al Mij profetoj per tuniko el delikata tolo, ankaŭ ĉiuj Levidoj, ne faru malbonon. **23** Kantu al la Eternulo la kiuj portis la keston, la kantistoj, kaj Kenanja, tuti tero; Proklamu de tago al tago Lian savon. la estro de aranĝado de la horo; David ankaŭ **24** Rakontu inter la popoloj Lian gloron, Inter havis sur si linan efodon. **28** Kaj ĉiuj Izraelidoj ĉiuj gentoj Liajn miraklojn. **25** Ĉar la Eternulo akompanis la keston de interligo de la Eternulo, estas granda kaj tre glorinda; Li estas timinda kun ĝojkrijo, kun sonado de korno, kun trumpetoj, super ĉiuj dioj; **26** Ĉar ĉiuj dioj de la popoloj estas laŭtaj cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj. **29** Kiam la idoloj; Sed la Eternulo kreis la ĉielon. **27** Gloro kesto de interligo de la Eternulo venis al la urbo kaj majesto estas antaŭ Li; Forto kaj beleco estas de David, Miħal, filino de Saul, rigardis tra la sur Lia loko. **28** Tributu al la Eternulo, familio fenestro; kaj kiam ŝi vidis, ke la reĝo David saltas de la popoloj; Tributu al la Eternulo gloron kaj kaj ludas, ŝi ekmalestimis lin en sia koro. **29** Tributu al la Eternulo honoron de

16 Kaj oni alportis la keston de Dio, kajmetis ĝin interne de la tendo, kiun David starigis por ĝi; kaj oni alportis bruloferojn kaj pacoferojn antaŭ Dion. **2** Kiam David finis la oferadon de la

Eternulo regas. **32** Bruu la maro, kaj ĉio, kio ĝin kaj Mi aranĝis lokon por Mia popolo Izrael, kaj Mi plenigas; Ĝoju la kampo, kaj ĉio, kio estas sur plantis ĝin tiel, ke ĝi loĝu trankvile sur sia loko kaj ĝi. **33** Tiam kantu ĉiuj arboj de la arbaro antaŭ ne plu tremu; kaj malbonuloj ne plu senfortigos la Eternulo, Ĉar Li venas, por juĝi la teron. **34** Ĝin, kiel antaŭe; **10** kaj de post tiu tempo, kiam Laŭdu la Eternulon, ĉar Li estas bona; Ĉar eterna Mi starigis juĝistojn super Mia popolo Izrael, Mi estas Lia favorkoreco. **35** Kaj diru: Savu nin, ho humiliges ĉiujn viajn malamikojn; kaj Mi diras Dio de nia savo, Kolektu nin kaj liberigu nin el al vi, ke domon konstruos al vi la Eternulo. **11** inter la nacioj, Por ke ni danku Vian sanktan Kiam finiĝos viaj tagoj kaj vi iros al viaj patroj, nomon, Por ke ni gloru nin per Via majesto. **36** Mi starigos post vi vian idon, kiu estos el viaj Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, De eterne filoj; kaj Mi fortikigos lian regnon. **12** Li konstruos ĝis eterne. Kaj la tuta popolo diris: Amen! kaj por Mi domon; kaj Mi fortikigos lian tronon por gloro al la Eternulo! **37** Kaj li restigis tie antaŭ ĉiam. **13** Mi estos al li patro, kaj li estos al Mi la kesto de interligo de la Eternulo Asafon kaj filo; kaj Mian favorkorecon Mi ne deturnos de li liajn fratojn, por servadi antaŭ la kesto konstante, tiel, kiel Mi deturnis de tiu, kiu estis antaŭ vi. laŭ la ordo de ĉiu tago; **38** kaj Obed-Edomon **14** Kaj Mi starigos lin en Mia domo kaj en Mia kaj liajn fratojn, sesdek ok; Obed-Edom, filo de regno por ĉiam; kaj lia trono estos fortikigita por Jedutun, kaj Ĥosa, restis kiel pordegoj; **39** kaj la eterne. **15** Konforme al ĉiuj ĉi tiuj vortoj kaj al pastron Cadok kaj liajn fratojn, la pastrojn, antaŭ ĉi tiu tuta vizio, Natan parolis al David. **16** Kaj la loĝeo de la Eternulo sur la altaĵo en Gibeon, venis la reĝo David kaj sidiĝis antaŭ la Eternulo, **40** por ke ili alportadu bruloferojn al la Eternulo kaj diris: Kiu estas mi, ho Dio Eternulo, kaj kio sur la altaro de bruloferoj konstante, matene estas mia domo, ke Vi venigis min ĝis ĉi tie? **17** kaj vespere, kaj por ĉio, kio estas skribita en la instruo de la Eternulo, kiun Li donis al Izrael. **41** parolis pri la domo de Via servanto eĉ por la Kaj kun ili estis Heman kaj Jedutun, kaj la aliaj elektitoj, difinitaj laŭnome, por kantadi laudon al la Eternulo, ĉar eterna estas Lia favorkoreco; **42** David povas diri al Vi, por honori Vian servanton? kun ili estis Heman kaj Jedutun, kun trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj instrumentoj por kantado antaŭ Dio; kaj la filoj de Jedutun estis ĝiaj pordegoj. **43** grandaj, por montri ĉian grandecon. **20** Ho Kaj la tuta popolo disiris ĉiu en sian domon; kaj David iris returne, por beni sian domon.

17 Kiam David loĝis en sia domo, li diris unufojon al la profeto Natan: Jen mi loĝas en domo cedroligna, kaj la kesto de interligo de la Eternulo restas sub tapiŝo. **2** Kaj Natan diris al David: Ĉion, kio estas sur via koro, faru, ĉar Dio estas kun vi. **3** Sed en tiu sama nokto aperis vorto de Dio al Natan, dirante: **4** Iru, kaj diru al Mia servanto David: Tiele diras la Eternulo: Ne vi konstruos por Mi la domon por loĝi; **5** ĉar Mi ne loĝis en domo de post tiu tago, kiam Mi elkondukis Izraelon, ĝis la nuna tempo; sed Mi estis nur en tabernaklo kaj en tendo. **6** Kien ajn Mi iris kun la tuta Izrael, ĉu Mi diris eĉ unu vorton al iu el la juĝistoj de Izrael, al kiuj Mi ordonis paštati Mian popolon, dirante: Kial vi ne konstruis por Mi cedrolignan domon? **7** Kaj nun diru jenon al Mia servanto David: Tiele diras la Eternulo Cebao: Mi prenis vin de ŝafejo, de ŝafoj, por ke vi estu estro super Mia popolo Izrael; **8** kaj Mi estis kun vi ĉie, kien vi iris; kaj Mi ekstermis ĉiujn viajn malamikojn antaŭ vi, kaj Mi faris al vi nomon, egalan al la nomoj de la potenculoj sur la tero; **9**

Sed eĉ tio estis nesufiĉa antaŭ Vi, ho Dio, kaj Vi instruis al Mi tuta vizio, Natan parolis al David. **10** Kaj kun ili estis Heman kaj Jedutun, kun trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj instrumentoj por kantado antaŭ Dio, kaj la filoj de Jedutun estis ĝiaj pordegoj. **11** Parolis pri la domo de Via servanto eĉ por la Kaj kun ili estis Heman kaj Jedutun, kun trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj instrumentoj por kantado antaŭ Dio, kaj la filoj de Jedutun estis ĝiaj pordegoj. **12** David povas diri al Vi, por honori Vian servanton? **13** Sed eĉ tio estis nesufiĉa antaŭ Vi, ho Dio, kaj Vi instruis al Mi tuta vizio, Natan parolis al David. **14** Kaj kun ili estis Heman kaj Jedutun, kun trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj instrumentoj por kantado antaŭ Dio, kaj la filoj de Jedutun estis ĝiaj pordegoj. **15** Konforme al ĉiuj ĉi tiuj vortoj kaj al pastron Cadok kaj liajn fratojn, la pastrojn, antaŭ ĉi tiu tuta vizio, Natan parolis al David. **16** Kaj la loĝeo de la Eternulo sur la altaĵo en Gibeon, venis la reĝo David kaj sidiĝis antaŭ la Eternulo, **17** por ke ili alportadu bruloferojn al la Eternulo kaj diris: Kiu estas mi, ho Dio Eternulo, kaj kio sur la altaro de bruloferoj konstante, matene estas mia domo, ke Vi venigis min ĝis ĉi tie? **18** Kion pli kun ili estis Heman kaj Jedutun, kun trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj instrumentoj por kantado antaŭ Dio, kaj la filoj de Jedutun estis ĝiaj pordegoj. **19** Parolis pri la domo de Via servanto eĉ por la Kaj kun ili estis Heman kaj Jedutun, kun trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj instrumentoj por kantado antaŭ Dio, kaj la filoj de Jedutun estis ĝiaj pordegoj. **20** Ho Kaj kun ili estis Heman kaj Jedutun, kun trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj instrumentoj por kantado antaŭ Dio, kaj la filoj de Jedutun estis ĝiaj pordegoj. **21** Kaj kiu estas simila al Via popolo Izrael, la sola popolo sur la tero, koncerne kiun Dio iris, por elaceti ĝin al Si kiel popolon, por fari al Si nomon per grandajoj kaj timindaĵoj, forpelante naciojn antaŭ Via popolo, kiun Vi liberigis el Egiptu? **22** Vi faris Vian popolon Izrael Via popolo por eterne; kaj Vi, ho Eternulo, faris Vin Dio por ĝi. **23** Kaj nun, ho Eternulo, la vorto, kiun Vi diris pri Via servanto kaj pri lia domo, verigu por eterne, kaj Vi agu tiel, kiel Vi diris. **24** Kaj Via nomo estu vera kaj granda por eterne, por ke oni diru: La Eternulo Cebao, Dio de Izrael, estas Dio al Izrael; kaj la domo de Via servanto David estu fortika antaŭ Vi. **25** Ĉar Vi, ho mia Dio, sciigis al la orelo de Via servanto, ke Vi konstruos al li domon; tial Via servanto trovis kuraĝon pregi antaŭ Vi. **26** Kaj nun, ho Eternulo, Vi estas Dio, kaj Vi diris pri Via servanto ĉi tiun bonaĵon. **27** Nun komencu beni la domon de Via servanto, ke ĝi restu eterne antaŭ Vi; ĉar kion Vi, ho Eternulo, benas, tio restas benita por eterne.

18 Post tio okazis, ke David venkobatis la Sed la eminentuloj de la Amonidoj diris al Ĥanun: Filiștojn kaj humiliges ilin, kaj li prenis Gaton Ĉu efektive David deziras honoro vian patron antaŭ kaj ĝiajn filinurbojn el la manoj de la Filiștoj. **2** Li vi, ke li sendis al vi konsolantojn? ĉu ne venis al vi ankaŭ venkobatis la Moabidojn, kaj la Moabidoj liaj servantoj nur por esplori, por ruinigi, kaj por submetiĝis al David kaj alportis tributojn. **3** Kaj esplorrigardi la landon? **4** Tiam Ĥanun prenis la David venkobatis Hadarezeron, reĝon de Coba, en servantojn de David, razigis ilin, detranĉis iliajn Ĥamat, kiam tiu iris, por fortikigi sian regadon vestojn ĝis duono, ĝis la lumboj, kaj foririgis ilin. super la rivero Eüfrato. **5** Kaj David venkoprenis de **5** Kaj ili iris. Kaj oni raportis al David pri tiuj viroj, li mil ĉarojn kaj sep mil rajdantojn kaj dudek mil kaj li sendis renkonte al ili, ĉar la viroj tre hontesis. piedirantojn; kaj David lamigis ĉiujn ĉarcevalojn, Kaj la reĝo diris: Restu en Jeriĥo, ĝis rekreskos sed restigis el ili por cent ĉaroj. **5** La Sirianoj viaj barboj, kaj tiam revenu. **6** Kiam la Amonidoj Damaskaj venis, por helpi al Hadarezer, reĝo de vidis, ke ili indignigis kontraŭ si Davidon, tiam Coba; sed David venkobatis el la Sirianoj dudek Ĥanun kaj la Amonidoj sendis mil kikarojn da du mil homojn. **6** Kaj David restigis garnizonojn argento, por dungi al si el Mezopotamio, el Sirio en la Damaska Sirio, kaj la Sirianoj submetiĝis de Maâha, kaj el Coba ĉarojn kaj rajdistojn. **7** al David kaj alportis tributojn. Kaj la Eternulo Kaj ili dungis al si tridek du mil ĉarojn kaj la helpis al David ĉie, kien li iris. **7** Kaj David prenis reĝon de Maâha kun lia popolo. Kaj ili venis kaj la orajn ŝildojn, kiujn havis sur si la servantoj starigis tendare antaŭ Medba. Kaj la Amonidoj de Hadarezer, kaj alportis ilin en Jerusalemon. kolektiĝis el siaj urboj kaj venis al la miltito. **8** **8** Kaj el Tibhat kaj el Kun, urboj de Hadarezer, Kiam David aŭdis pri tio, li sendis Joabon kaj la David prenis tre multe da kupro, el kiu poste tutan armeon da kuraĝuloj. **9** Kaj la Amonidoj Salomon faris la kupran maron, la kolonojn, kaj eliris, kaj batalaranĝiĝis antaŭ la enirejo de la la kuprajn vazojn. **9** Kiam Tou, reĝo de Ĥamat, urbo; kaj la reĝo venintaj aranĝiĝis aparte, sur la aŭdis, ke David venkobatis la tutan militistararon kampo. **10** Kiam Joab vidis, ke li havos kontraŭ de Hadarezer, reĝo de Coba, **10** tiam li sendis sian si batalon antaŭe kaj malantaŭe, li faris elekton filon Hadoram al la reĝo David, por saluti lin, kaj el ĉiuj plej bravuloj en Izrael kaj batalaranĝis gratuli lin pri tio, ke li militis kontraŭ Hadarezer ilin kontraŭ la Sirianoj; **11** la ceteran parton de kaj venkobatis lin (ĉar Tou estis en miltito kontraŭ la popolo li komisiis al sia frato Abišaj, kaj ili Hadarezer); kaj li havis kun si ĉiaspecajn vazojn batalaranĝis sin kontraŭ la Amonidoj. **12** Kaj li el oro, argento, kaj kupro. **11** Ankaŭ ĉi tiujn diris: Se la Sirianoj superfortos min, tiam vi donos David dediĉis al la Eternulo, kune kun la argento al mi helpon; sed se la Amonidoj superfortos vin, kaj oro, kiun li prenis de ĉiuj nacioj: de Edom, tiam mi donos al vi helpon; **13** estu kuraĝa, kaj de Moab, de la Amonidoj, de la Filiștoj, kaj de ni tenu nin forte pro nia popolo kaj pro la urboj Amalek. **12** Plue Abišaj, filo de Ceruja, venkobatis de nia Dio; kaj la Eternulo faru tion, kio plaĉos Edomon en la Valo de Salo, dek ok mil homojn; **13** al Li. **14** Kaj Joab, kun la popolo, kiu estis kun kaj li restigis en Edomuo garnizonojn, kaj ĉiuj li, komencis la batalon kontraŭ la Sirianoj, kaj Edomidoj submetiĝis al David. Kaj la Eternulo ĉi tiuj forkuris antaŭ li. **15** Kiam la Amonidoj helpis al David ĉie, kien li iris. **14** Kaj David vidis, ke la Sirianoj forkuris, ili ankaŭ forkuris reĝis super la tuta Izrael, kaj li faradis juĝon kaj antaŭ lia frato Abišaj, kaj foriris en la urbon. Kaj justecon al sia tuta popolo. **15** Joab, filo de Ceruja, Joab venis Jerusalemon. **16** Vidante, ke ili estas estis estro de la militistaro; Jehošafat, filo de venkobatitaj de la Izraelidoj, la Sirianoj sendis Āihilud, estis kronikisto; **16** Cadok, filo de Āhitub, senditojn kaj elirigis la Sirianojn transriverajn; kaj kaj Abimeleĥ, filo de Ebjatar, estis pastroj; kaj Ŝofaĥ, la militestro de Hadarezer, ilin kondukis. **17** Ŝavša estis skribisto; **17** Benaja, filo de Jehojada, Kiam tio estis raportita al David, li kolektis ĉiujn estis super la Keretidoj kaj la Peletidoj; kaj la filoj Izraelidojn, transiris Jordanon, venis al ili, kaj de David estis la unuaj apud la reĝo.

19 Okazis poste, ke mortis Nâhaš, reĝo de la Amonidoj, kaj lia filo fariĝis reĝo anstataŭ li. **2** Tiam David diris: Mi estos favorkora al Ĥanun, filo de Nâhaš, ĉar lia patro agis favorkore koncerne min. Kaj David sendis senditojn, por konsoli lin pri lia patro. Kaj la servantoj de David venis en la landon de la Amonidoj, al Ĥanun, por lin konsoli. **3**

feris pacon kun David kaj submetiĝis al li. Kaj la Sirianoj ne volis plu helpi al la Amonidoj.

20 Post paso de unu jaro, en la tempo, kiam la reĝoj eliras milite, Joab kondukis la militistarono kaj komencis ruinigi la landon de la Amonidoj, kaj li venis kaj eksiegi Raban. Sed David restis en Jerusalem. Kaj Joab venkobatis Raban kaj detruis ĝin. **2** Kaj David prenis la kronon de Malkam de lia kapo; li trovis, ke ĝi enhavas laŭpeze kikaron da oro, kaj estis en ĝi multekosta ŝtono, kiu transiris sur la kapon de David. Kaj da militakiraĵo li elportis el la urbo tre multe. **3** Kaj la popolon, kiu estis tie, li elirigis, kaj mortigis per segiloj, feraj draŝiloj, kaj hakiloj. Tiele David agis kun ĉiuj urboj de la Amonidoj. Kaj David kun la tuta popolo revenis Jerusalemon. **4** Post tio komenciĝis milito en Gezer, kontraŭ la Filiștoj; tiom Sibhaj, la Ĥušaido, mortigis Sipajon, unu el la infanoj de la giganto. Kaj ili humiliĝis. **5** Kaj denove estis milito kun la Filiștoj; kaj Elshan, filo de Jair, mortigis Lahmi, fraton de Goljat, la Gatano, ĉe kiu la tenilo de lia lanco estis kiel rultrabo de teksisto. **6** Kaj denove estis milito en Gat; tie estis viro tre altkreska, kiu havis po ses fingroj, sume dudek kvar; li ankaŭ naskiĝis al la giganto. **7** Kiam li insultis Izraelon, lin mortigis Jonatan, filo de Ŝimea, frato de David. **8** Tiuj naskiĝis al la giganto en Gat, kaj ili falis de la mano de David kaj de la manoj de liaj servantoj.

21 Satano leviĝis kontraŭ Izraelon kaj instigis Davidon kalkuli Izraelon. **2** Kaj David diris al Joab kaj al la estroj de la popolo: Iru, kalkulu la Izraelidojn, de Beer-Šeba ĝis Dan, kaj raportu al mi, por ke mi sciu ilian nombron. **3** Joab diris: La Eternulo multigu Sian popolon centoble; ili ĉiuj, ho reĝo, mia sinjoro, estas ja servantoj por mia sinjoro; por kio do mia sinjoro tion postulas? por kio tio fariĝu kulpo sur Izrael? **4** Sed la vorto de la reĝo superfortis Joabon; tial Joab iris, trairis la tutan Izraelidon, kaj venis Jerusalemon. **5** Kaj Joab transdonis al David la rezulton de la kalkulado de la popolo; kaj montriĝis, ke da Izraelidoj estas miliono kaj cent mil viroj povantaj eltiri glavon, kaj da Jehudaidoj kvarcent sepdek mil povantaj eltiri glavon. **6** La Levidojn kaj la Benjamidojn li ne kalkulis inter ili, ĉar antipatia estis al Joab la vorto de la reĝo. **7** Kaj tiu afero malplaĉis al Dio, kaj Li frapis Izraelon. **8** Tiam David diris al Dio: Mi forte pekis, farante tiun aferon. Sed nun, pardonu do la malbonagon de Via servanto; ĉar mi agis tre malsage. **9** Kaj la Eternulo parolis al Gad, la viziisto de David, dirante: **10**

Iru kaj diru al David: Tiele diras la Eternulo: Tri punoj Mi proponas al vi; elektu al vi unu el ili, ke Mi ĝin faru al vi. **11** Kaj Gad venis al David, kaj diris al li: Tiele diras la Eternulo: Akceptu por vi: **12** aŭ dum tri jaroj estos malsato en la lando; aŭ dum tri monatoj vi estos premata de viaj kontraŭuloj kaj vin atingos la glavo de viaj malamikoj; aŭ dum tri tagoj regos en la lando la glavo de la Eternulo kaj pesto, kaj anĝelo de la Eternulo ekstermodas en ĉiuj regionoj de Izrael. Pripensu do nun, kion mi respondu al mia Sendinto. **13** Tiam David diris al Gad: Estas al mi tre malfacile; sed mi falu en la manon de la Eternulo, ĉar tre granda estas Lia kompatemeco; nur mi ne falu en manon homan. **14** Kaj la Eternulo venigis peston sur Izraelon, kaj falis el la Izraelidoj sepdek mil homoj. **15** Kaj Dio sendis anĝelon al Jerusalem, por fari en ĝi ekstermenon. Sed kiam li komencis la ekstermadon, la Eternulo rigardis, kaj bedaŭris la malbonon, kaj diris al la anĝelo-ekstermando: Sufiĉe! nun haltigu vian manon! La anĝelo de la Eternulo staris tiom apud la drašejo de Ornan, la Jebusido. **16** David levis siajn okulojn, kaj ekvidis la anĝelon de la Eternulo, starantan inter la tero kaj la ĉielo, kaj tenantan en sia mano eltiritan glavon, etenditan super Jerusalem. Tiam David kaj la plejaĝuloj, kovritaj per sakaĵoj, jetis sin vizaĝaltere. **17** Kaj David diris al Dio: Mi estas ja tiu, kiu ordonis kalkuli la popolon; mi estas tiu, kiu pekis kaj faris la malbonaĵon; sed kion faris ĉi tiuj ŝafoj? Ho Eternulo, mia Dio, Via mano estu sur mi kaj sur la domo de mia patro; sed Vian popolon ne plagu. **18** La anĝelo de la Eternulo diris al Gad, ke li diru al David, ke David iru kaj starigu altaron al la Eternulo sur la drašejo de Ornan, la Jebusido. **19** Tiam David iris, konforme al la vorto de Gad, kiun li eldiris en la nomo de la Eternulo. **20** Kiam Ornan sin returnis kaj ekvidis la anĝelon, li kaj liaj kvar filoj kun li sin kaſis. Ornan tiam estis drašanta tritikon. **21** Kaj David venis al Ornan. Ornan ekrigardis kaj ekvidis Davidon, kaj li eliris el la drašejo kaj adorkliniĝis antaŭ David vizaĝaltere. **22** David diris al Ornan: Donu al mi la lokon de la drašejo, por ke mi konstruu sur ĝi altaron al la Eternulo; pro ĝia plena prezo donu ĝin al mi, por ke ĉesiĝu la pesto inter la popolo. **23** Kaj Ornan diris al David: Prenu al vi; mia sinjoro la reĝo faru tion, kio plaĉas al li; vidu mi fordonas la bovojn por bruloferoj, la draŝilojn por ligno, kaj la tritikon por farunofero; ĉion mi fordonas. **24** Sed la reĝo David diris al Ornan: Ne; mi volas aceti pro plena prezo; ĉar mi ne oferportos vian propraĵon al la Eternulo, kaj mi

ne alportos bruloferon senpagan. **25** Kaj David instruon de la Eternulo, via Dio. **13** Tiam vi havos donis al Ornan pro la loko sescent siklojn da oro. sukceson, se vi observos kaj plenumos la legojn **26** Kaj David konstruis tie altaron al la Eternulo, kaj preskribojn, kiujn la Eternulo donis per Moseo kaj alportis bruloferojn kaj pacoferojn, kaj ekvokis al Izrael. Estu forta kaj kuraĝa; ne timu, kaj ne al la Eternulo; kaj Li respondis al li per fajro el la ĉielo sur la altaron de la brulofero. **27** Kaj la domo de la Eternulo cent mil kikarojn da oro, kaj Eternulo ordonis al la anĝelo, ke li remetu sian milionon da kikaroj da argento, kaj kupron kaj glavon en ĝian ingon. **28** En tiu tempo, vidante, feron en nekalkulebla kvanto, ĉar estas multe da ke la Eternulo respondis al li sur la drašejo de ĝi; ankaŭ lignon kaj ŝtonojn mi pretigis; kaj vi Ornan, la Jebusido, David alportis tie oferon. **29** La povas aldoni al tio. **15** Vi havas multe da farontoj tabernaklo de la Eternulo, kiun faris Moseo en la de la laboroj, masonistojn kaj ĉarpentistojn kaj dezerto, kaj la altaro de bruloferoj, estis en tiu kompetentulojn pri ĉiaj aferoj. **16** La oro, argento, tempo sur altajo en Gibeon. **30** Sed David ne povis kupro, kaj fero estas en nekalkulebla kvanto; iri antaŭ ĝin por demandi Dion; ĉar lin timigis la levigu kaj faru, kaj la Eternulo estu kun vi. **17** Kaj glavo de la anĝelo de la Eternulo.

22 Kaj David diris: Ĉi tie estas la domo de Dio, la

Eternulo, kaj ĉi tie estas altaro por bruloferoj por Izrael. **2** Kaj David ordonis kunvenigi la fremdulojn, kiuj estis en la lando de Izrael, kaj li starigis ŝtonhakistojn, por ĉirkaŭhaki ŝtonojn por la konstruado de la domo de Dio. **3** Kaj multe da fero por najloj al la pordo de la pordegoj kaj por la krampoj pretigis David, ankaŭ multe da kupro, en nemezurita kvanto; **4** kaj sennombran kvanton da cedra ligno, ĉar la Cidonanoj kaj Tiranoj alveturigis al David multe da cedra ligno.

5 Kaj David diris: Mia filo Salomon estas junia kaj neforta, kaj la domo, kiun oni devas konstrui por la Eternulo, devas esti granda, por ke Lia nomo kaj gloro estu konata en ĉiu landoj. Tial mi preparados por li. Kaj David multe preparis antaŭ sia morto. **6** Kaj li alvokis sian filon Salomon, kaj testamentis al li, ke li konstruu domon por la Eternulo, Dio de Izrael. **7** Kaj David diris al Salomon: Mia filo, mi havis la intencon konstrui domon al la nomo de la Eternulo, mia Dio; **8** sed aperis pri mi vorto de la Eternulo, dirante: Multe da sango vi verſis, kaj grandajn militojn vi faris, tial vi ne devas konstrui domon al Mia nomo; ĉar multe da sango vi verſis antaŭ Mi sur la teron. **9** Jen filo naskiĝos al vi; li estos homo de paco, kaj Mi donos al li pacon en rilato al ĉiuj liaj malamikoj ĉirkaŭe; Salomon estos lia nomo, kaj pacon kaj trankvilecon Mi donos al Izrael en lia tempo. **10** Li konstruos domon al Mia nomo; li estos al Mi filo, kaj Mi estos al li patro; kaj Mi fortikigos la tronon de lia reĝado super Izrael por ĉiam. **11** Nun, ho mia filo, la Eternulo estu kun vi, por ke vi sukcesu kaj konstruu la domon de la Eternulo, via Dio, kiel Li diris pri vi. **12** La Eternulo donu al vi saĝon kaj kompetentecon, kaj Li faru vin ordonanto super Izrael, por ke vi plenumadu la

de la laboroj, masonistojn kaj ĉarpentistojn kaj kompetentulojn pri ĉiaj aferoj. **16** La oro, argento, kupro, kaj fero estas en nekalkulebla kvanto; levigu kaj faru, kaj la Eternulo estu kun vi. **17** Kaj David ordonis al ĉiuj estroj de Izrael, ke ili helpu lian filon Salomonon: **18** La Eternulo, via Dio, estas ja kun vi, kaj Li donis al vi trankvilecon ĉiuflanke ĉirkaŭe; ĉar Li transdonis en miajn manojn la loĝantojn de la lando, kaj la lando humilige antaŭ la Eternulo kaj antaŭ Lia popolo. **19** Direktu do nun vian koron kaj vian animon, por turni vin al la Eternulo, via Dio. Leviĝu, kaj konstruu la sanktejon de la Eternulo Dio, por transporti la keston de interligo de la Eternulo kaj la sanktajn vazojn de Dio en la domon, kiu estos konstruita al la nomo de la Eternulo.

23 David maljuniĝis kaj atingis sufician agon;

kaj li faris Salomonon, sian filon, reĝo super Izrael. **2** Kaj li kunvenigis ĉiujn estrojn de Izrael kaj la pastrojn kaj la Levidojn. **3** Kaj estis kalkulitaj la Levidoj de la aĝo de tridek jaroj kaj pli; kaj montriĝis, ke ilia nombro, kalkulante ĉiujn kapojn de viroj, estis tridek ok mil. **4** El ili por administri la servadon de la domo de la Eternulo estis dudek kvar mil; da oficistoj kaj juĝistoj estis ses mil; **5** kvar mil pordegistoj, kaj kvar mil glorantoj de la Eternulo per instrumentoj, kiujn mi faris por glorando. **6** Kaj David dividis ilin en klasojn laŭ la filoj de Levi: Geršon, Kehat, kaj Merari. **7** La Geršonidoj: Ladan kaj Ŝimej. **8** La filoj de Ladan: la ĉefo Jehiel, Zetam, kaj Joel — tri. **9** La filoj de Ŝimej: Ŝelomit, Flaziel, kaj Haran — tri. Tio estas la ĉefoj de patrodomoj de Ladan. **10** Kaj la filoj de Ŝimej: Jahat, Zina, Jeuš, kaj Beria. Tio estas la filoj de Ŝimej — kvar. **11** Jaĥat estis la ĉefo, Zina estis la dua; Jeuš kaj Beria havis nemulte da infanoj, tial ili ĉe la kalkulado prezentis unu patrodomon. **12** La filoj de Kehat: Amram, Jichar, Hebron, kaj Uziel — kvar. **13** La filoj de Amram: Aaron kaj Moseo. Aaron estis apartigita kaj sanktigita por la plejsanktejo, li kaj liaj idoj por ĉiam, por incensadi antaŭ la Eternulo, por servadi al Li kaj por benadi en Lia nomo eterne. **14** Moseo estis homo de Dio,

kaj liaj idoj estis alkalkulitaj al la tribo de Levi. idoj de Itamar. **6** Kaj enskribis ilin Ŝemaja, filo de **15** La filo de Moseo: Geršom kaj Eliezer. **16** La Netanel, skribisto el la Levidoj, antaŭ la reĝo kaj filo de Geršom: Ŝebuel estis la ĉefo. **17** La filo de la estroj, antaŭ la pastro Cadok, antaŭ Ĥimeleĥ, Eliezer estis: Reḥabja, la unua; aliajn filojn Eliezer filo de Ebjatar, kaj antaŭ la ĉefoj de patrodomoj ne havis; sed Reḥabja havis tre multe da filoj. **18** de la pastroj kaj de la Levidoj; unu loto estis por La filo de Jichar: Ŝelomit, la unua. **19** La filo de patrodomo de Eleazaridoj, kaj unu loto estis por Hebron: la unua estis Jerija, la dua estis Amarja, la patrodomo de Itamaridoj. **7** La unua loto eliris por tria estis Jahaziel, la kvara estis Jekameam. **20** La Jehojarib, la dua por Jedaja, **8** la tria por Ĥarim, filo de Uziel: Miha, la unua, kaj Jišija, la dua. **21** La la kvara por Seorim, **9** la kvina por Malkija, la filo de Merari: Maḥli kaj Muši. La filo de Maḥli: sesa por Mijamin, **10** la sepa por Hakoc, la oka por Eleazar kaj Kiš. **22** Eleazar mortis, kaj li ne havis Abija, **11** la naŭa por Ješua, la deka por Ŝehanja, **12** filojn, sed nur filinojn; kaj ilin prenis al si la filo la dek-unua por Eljašib, la dek-dua por Jakim, **13** de Kiš, iliaj kuzoj. **23** La filo de Muši: Maḥli, Eder, la dek-tria por ḥupa, la dek-kvara por Ješebab, **14** kaj Jeremot — tri. **24** Tio estas la idoj de Levi laŭ la dek-kvina por Bilga, la dek-sesa por Imer, **15** la iliaj patrodomoj, la ĉefoj de patrodomoj laŭ ilia dek-sepa por ḥezir, la dek-oka por Hapicec, **16** la kalkulo, laŭ ilia laŭnoma kaj laŭkapa nombro, kiuj dek-naŭa por Petaḥja, la dudeka por Jehezkel, **17** faradis la laboron de servado en la domo de la laudek-unua por Jahin, la dudek-dua por Gamul, Eternulo, komencante de la aĝo de dudek jaroj kaj **18** la dudek-tria por Delaja, la dudek-kvara por plue. **25** Ĉar David diris: La Eternulo, Dio de Izrael, Maazja. **19** Tio estis ilia ordo ĉe ilia servado, por donis ripozon al Sia popolo; kaj Li enloĝigis en iri en la domon de la Eternulo laŭ la preskribo Jerusalem por ĉiam. **26** Kaj la Levidoj ne bezonis donita per ilia patro Aaron, kiel ordonis al li la portadi la tabernaklon kaj ĉiujn ĝiajn vazojn por Eternulo, Dio de Izrael. **20** La ordo por la ceteraj la servado en ĝi. **27** Laŭ la lastaj ordonoj de David idoj de Levi: el la idoj de Amram: Ŝubael; el la idoj estis kalkulitaj la Levidoj, havantaj la aĝon de de Ŝubael: Jeħdeja; **21** ĉe Reḥabja: el la idoj de dudek jaroj kaj pli. **28** Ilia ofico estis helpi al la Reḥabja la unua estis Jišija; **22** ĉe la Jicharidoj: Aaronidoj ĉe la servado en la domo de la Eternulo, Ŝelomot; el la filoj de Ŝelomot: Jaħat; **23** la filo zorgi pri la kortoj, pri la ĉambroj, pri la pureco de Hebron: Jerija, Amarja estis la dua, Jahaziel de ĉio sankta, kaj plenumi la laboron en la domo la tria, Jekameam la kvara; **24** el la filoj de Uziel: de Dio; **29** zorgi pri la pano de propono, pri la Miha; el la filo de Miha: Šamir; **25** la frato de Miha faruno por farunoferoj, pri la macoj, pri la patoj, estis Jišija; el la filo de Jišija: Zeharja; **26** el la filo pri la rostdado, kaj pri ĉia mezurado kaj pesado; de Merari: Maḥli kaj Muši; el la filo de Jaazija: **30** starci ĉiumatene, por kanti laŭdon kaj gloron Beno; **27** el la idoj de Merari: ĉe Jaazija: Beno, al la Eternulo, tiel same ankaŭ vespero; **31** fari Šoham, Zakur, kaj Ibri; **28** ĉe Maḥli: Eleazar; li ne ĉiujn bruloferojn al la Eternulo en la sabatoj, havis filojn; **29** ĉe Kiš: el la filo de Kiš: Jeraħmeel; monatkomencoj, kaj festoj, laŭ ilia nombro, laŭ la **30** la filo de Muši: Maḥli, Eder, kaj Jerimot. Tio preskribo pri ili, ĉiam antaŭ la Eternulo; **32** servi estas la Levidoj laŭ iliaj patrodomoj. **31** Ili ankaŭ por deforodo ĉe la tabernaklo de kunveno, ĉe la lotis samtempe kun siaj fratoj la Aaronidoj, antaŭ sanktaoj, kaj apud siaj fratoj la Aaronidoj ĉe la reĝo David, Cadok, Ĥimeleĥ, kaj la ĉefoj de servado en la domo de la Eternulo.

24 La ordo de la Aaronidoj: la filoj de Aaron:

Nadab, Abihu, Eleazar, kaj Itamar. **2** Nadab kaj Abihu mortis pli frue ol ilia patro, kaj filojn ili ne havis; kaj Eleazar kaj Itamar fariĝis pastroj. **3** La ordon aranĝis David, kaj Cadok el la idoj de Eleazar, kaj Ĥimeleĥ el la idoj de Itamar, laŭ iliaj oficioj ĉe ilia servado. **4** Montriĝis, ke inter la idoj de Eleazar estis pli granda nombro da viroj, ol inter la idoj de Itamar. Oni dividis ilin: por la idoj de Eleazar estis dek ses ĉefoj de patrodomoj, kaj por la idoj de Itamar ok patrodomoj. **5** Oni dividis ilin per lotado, ambaŭ partojn paralele, aferoj de Dio estis el la idoj de Eleazar kaj el la

25 David kaj la militestroj apartigis por la servado filojn de Asaf, de Heman, kaj de Jedutun, kiuj estis inspiritaj por harpoj, psalteroj, kaj cimbaloj. Ili estis kalkulitaj por sia servado: **2** el la filo de Asaf: Zakur, Jozef, Netanja, kaj Aħarela, filoj de Asaf, sub gvidado de Asaf, kiu kantis ĉe la reĝo. **3** De Jedutun, la filo de Jedutun: Gedalja, Ceri, Ješaja, ḥašabja, kaj Matitja, ses, sub gvidado de sia patro Jedutun, kiu ludis inspirite sur harpo, por laŭdi kaj glori la Eternulon. **4** De Heman, la filo de Heman: Bukija, Matanja, Uziel, Ŝebuel, Jerimot, ḥanjanja, ḥanani, Eliata, Gidalti, Romamtī-Ezer, Jošbekasa, Maloti, Hotir,

kaj Mahaziot. **5** Ĉiuji estis filoj de Heman, viziisto Elihu kaj Semaĥja. **8** Ĉiuji estis el la idoj de Obed-de la reĝo koncerne la vortojn de Dio, por levi la Edom; ili kaj iliaj filoj kaj iliaj fratoj estis bravaj kornon. Dio donis al Heman dek kvar filojn kaj tri homoj, taŭgaj por servado: sesdek du ili estis ĉe filinojn. **6** Ĉiuji ĉi tiuj estis sub la gvidado de siaj Obed-Edom. **9** Mešelemja havis filojn kaj fratojn, patroj ĉe la kantado en la domo de la Eternulo, bravajn homojn dek ok. **10** Ĥosa el la Merariidoj kun cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj, ĉe la servado havis filojn: Ŝimri estis la ĉefo (kvankam li ne en la domo de Dio, sub la gvidado de la reĝo, Asaf, estis unuenaskito, tamen lia patro faris lin ĉefo), Jedutun, kaj Heman. **7** Ilia nombro, kune kun iliaj **11** Ĥilkija estis la dua, Tebalja la tria, Zeharja fratoj, instruitaj por kanti antaŭ la Eternulo, ĉiuji la kvara; ĉiuji filoj kaj fratoj de Ĥosa estis dek kompetentuloj, estis ducent okdek ok. **8** Ili lotis tri. **12** Al tiuj grupoj da pordegoj, al la ĉefoj pri la vico de sia dejorado, la malgrandaj egale de viroj, estis komisiita la servado en la domo kiel la grandaj, kompetentuloj egale kiel lernanto. **13** Kaj ili **9** La unua loto eliris ĉe Asaf por Jozef; la dua por lotis, kiel la malgrandaj, tiel ankaŭ la grandaj, Gedalja; li kun siaj fratoj kaj siaj filoj estis dek du; laŭ siaj patrodomoj, por ĉiu pordego aparte. **14** **10** la tria por Zakur; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; Kaj la loto pri la oriento falis por Ŝelemja; kaj **11** la kvara por Jicri; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; pri lia filo Zeharja, la saĝa konsilanto, oni lotis, **12** la kvina por Netanja; liaj filoj kaj fratoj estis kaj lia loto eliris por la nordo; **15** pri Obed-Edom dek du; **13** la sesa por Bukija; liaj filoj kaj fratoj por la sudo, kaj pri liaj filoj por la provizejo; estis dek du; **14** la sepa por Ješarela; liaj filoj kaj **16** pri Ŝupim kaj Ĥosa por la okcidento, por la fratoj estis dek du; **15** la oka por Ješaja; liaj filoj Pordego Ŝaleħet, kie la vojo levigas, kie gardo kaj fratoj estis dek du; **16** la naŭa por Matanja; liaj staras apud gardo. **17** Oriente estis ses Levidoj, filoj kaj fratoj estis dek du; **17** la deka por Ŝimej; norde kvar ĉiutage, sude kvar ĉiutage, kaj ĉe liaj filoj kaj fratoj estis dek du; **18** la dek-unua por la provizejo po du. **18** Ĉe la alirejo okcidente Azarel; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; **19** la dek-estis: kvar ĉe la vojo, kaj du ĉe la alirejo. **19** dua por Hašabja; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; Tio estis la grupoj da pordegoj el la Korahidoj **20** la dek-tria por Ŝubael; liaj filoj kaj fratoj estis kaj el la Merariidoj. **20** El la Levidoj, Ahija estis dek du; **21** la dek-kvara por Matitja; liaj filoj kaj super la trezoroj de la domo de Dio kaj super la fratoj estis dek du; **22** la dek-kvina por Jeremot; trezoroj de la sanktaĵoj. **21** El la idoj de Ladan, liaj filoj kaj fratoj estis dek du; **23** la dek-sesa por idoj de la Geršonido Ladan, ĉefoj de patrodomoj Hařanja; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; **24** la dek- de la Geršonido Ladan estis la Jeħielidoj. **22** La sepa por Jošbekaša; liaj filoj kaj fratoj estis dek Jeħielidoj: Zetam, kaj Joel, lia frato, estis super du; **25** la dek-oka por Hařani; liaj filoj kaj fratoj la trezoroj de la domo de la Eternulo. **23** El la estis dek du; **26** la dek-naŭa por Maloti; liaj filoj Amramidoj, Jicharidoj, Habronidoj, kaj Uzielidoj, kaj fratoj estis dek du; **27** la dudeka por Eliata; liaj **24** Ŝebuel, ido de Geršom, filo de Moseo, estis filoj kaj fratoj estis dek du; **28** la dudek-unua por estro super la trezoroj. **25** Lia frato Eliezer havis Hotir; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; **29** la dudek- filon Reħabja; lia filo estis Ješaja, lia filo estis dua por Gidalti; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; Joram, lia filo estis Ziħri, kaj lia filo estis Šelomit. **30** la dudek-tria por Mahaziot; liaj filoj kaj fratoj **26** Ĉi tiu Šelomit kaj liaj fratoj estis super ĉiuj estis dek du; **31** la dudek-kvara por Romamt-Ezer; trezoroj de la sanktaĵoj, kiuj sanktigis la reĝo David, la ĉefoj de patrodomoj, la milistroj, kaj la centrestoj, kaj la militestroj. **27** El la militoj kaj el la militakiraĵoj ili konsekris partojn, por subteni la domon de la Eternulo. **28** Ankaŭ ĉio, kion sanktigis la antaŭvidisto Samuel, kaj Saul, filo de Kiš, kaj Abner, filo de Ner, kaj Joab, filo de Ceruja, ĉio sanktigita estis sub la gardado de Šelomit kaj liaj fratoj. **29** El la Jicharidoj, Kenanja kaj liaj filoj estis por la aferoj eksteraj de Izrael, kiel inspektistoj kaj juĝistoj. **30** El la Habronidoj, Hašabja kaj liaj fratoj, bravaj homoj, mil sepcent, havis oficiojn en Izrael transe de Jordan, okcidente, por ĉiuj aferoj koncernantaj la Eternulon kaj por la aferoj de la reĝo. **31** El la Habronidoj, Jerija estis ĉefo de la

26 La klasoj de la pordegoj: el la Korahidoj: Mešelemja, filo de Kore, el la filo de Asaf. **2** Mešelemja havis filojn: la unuenaskito estis Zeharja, la dua estis Jediael, la tria estis Zebadja, la kvara estis Jatniel; **3** la kvina estis Elam, la sesa estis Jehoħanan, la sepa estis Eljehoenaj. **4** Obed-Edom havis filojn: Ŝemaja estis la unuenaskito, Jehozabad la dua, Joaħ la tria, Saħar la kvara, Netanel la kvina, **5** Amiel la sesa, Isaħar la sepa, Peultaj la oka; ĉar benis lin Dio. **6** Al lia filo Ŝemaja naskiġis filoj, kiuj regis en siaj patrodomoj, ĉar ili estis bravaj homoj. **7** La filo de Ŝemaja: Otni, Refael, Obed, Elzabad, liaj fratoj, bravaj homoj,

Hebronidoj en iliaj generacioj kaj patrodomoj. En Obadja; de la Naftaliidoj: Jerimot, filo de Azriel; la kvardeka jaro de la reĝado de David ili estis 20 de la Efraimidoj: Hošea, filo de Azazja; de la esploritaj, kaj oni trovis ĝe ili bravajn homojn en Jazer en Gilead. 32 Kaj liaj fratoj, bravaj homoj, du mil sepcent, ĉefoj de patrodomoj; al ili la reĝo David donis oficojn ĝe la Rubenidoj, la Gadidoj, kaj la duontribo de Manase, por ĉiu aferoj de Dio kaj aferoj de la reĝo.

27 La Izraelidoj havis laŭ sia nombro ĉefojn de

patrodomoj, milestrojn, centrestrojn, kaj sian inspektistojn, kiuj servis al la reĝo pri ĉiu aferoj de la apartaĵoj, interسانgante sin ĉiononate, en ĉiu monatoj de la jaro. Ĉiu apartaĵo konsistas el dudek kvar mil. 2 Super la unua apartaĵo en la unua monato estis Jašobeam, filo de Zabdiel; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil; 3 li estis el la idoj de Perec, la ĉefo de ĉiu militestroj por la unua monato. 4 Super la apartaĵo de la dua monato estis Dodaj, la Aḥôhido; en lia apartaĵo estis ankaŭ la princino Miklot; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 5 La tria militestro, por la tria monato, estis Benaja, filo de la pastro Jehojada; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 6 Ĉi tiu Benaja estis el la tridek herooj, kaj estro super ili; en lia apartaĵo estis lia filo Amizabad. 7 La kvara, por la kvara monato, estis Asahel, frato de Joab, kaj post li lia filo Zebadja; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 8 La kvina, por la kvina monato, estis la estro Ŝamhut, la Jizrahido; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 9 La sesa, por la sesa monato, estis Ira, filo de Ikeš, la Tekoaano; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 10 La sepa, por la sepa monato, estis Helec, la Pelonano, el la Efraimidoj; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 11 La oka, por la oka monato, estis Sibhaj, la Hušaido, el la Zeraħidoj; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 12 La naŭa, por la naŭa monato, estis Abiezer, la Anatotano, el la Benamenidoj; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 13 La deka, por la deka monato, estis Maharaj, la Netofaano, el la Zeraħidoj; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 14 La dek-unua, por la dek-unua monato, estis Benaja, la Piratonano, el la Efraimidoj; en lia apartaĵo estis dudek kvar mil. 15 La dek-dua, por la dek-dua monato, estis Heledaj, la Netofaano, el la Otnielidoj; en lia apartaĵo piedoj, kaj diris: Aǔskultu min, ho miaj fratoj kaj estis dudek kvar mil. 16 Kaj super la triboj de Izrael: la estro de la Rubenidoj estis Eliezer, filo de Zihri; de la Simeonidoj: Ŝefatja, filo de Maaha; 17 de la Levidoj: Hašabja, filo de Kemuel; de la Aaronidoj: Cadok; 18 de la Jehudaidoj: Elihu, el la fratoj de David; de la Isaħaridoj: Omri, filo de Mihael; 19 de la Zebulunidoj: Jišmaja, filo de

duontribo de Manase: Joel, filo de Pedaja; 21 de la duontribo de Manase en Gilead: Jido, filo de Zeharja; de la Benamenidoj: Jaasiel, filo de Abner; 22 de la Danidoj: Azarel, filo de Jeroħam. Tio estis la estroj de la triboj de Izrael. 23 Sed David ne faris kalkulon de tiuj, kiuj havis la agon de malpli ol dudek jaroj; ĉar la Eternulo promesis multigi Izraelon simile al la steloj de la ĉielo. 24 Joab, filo de Ceruja, komencis la kalkuladon, sed ne finis. Kaj pro tio estis kolero kontraŭ Izrael; kaj tiu kalkulado ne estas enportita en la kronikon pri la reĝo David. 25 Super la trezoroj de la reĝo estis Azmavet, filo de Adiel; super la trezoroj sur la kampo, en la urboj, en la vilaĝoj, kaj en la turoj estis Jonatan, filo de Uzija. 26 Super la plenumantoj de la laboroj sur la kampo, super la terkultivo, estis Ezri, filo de Kelub. 27 Super la vinbergardenoj estis Ŝimej, la Ramaano; super la provizoj de vino en la vinbergardenoj estis Zabdi, la Ŝefamano. 28 Super la olivarboj kaj super la sikomoroj, kiuj estis en la valo, estis Baal-ħanān, la Gederano; super la provizoj de oleo estis Joaš. 29 Super la bovoj, kiuj paštigis en Ŝaron, estis Ŝitraj, la Ŝaronano; super la bovoj en la valoj estis Ŝafat, filo de Adlaj. 30 Super la kameloj estis Obil, la Išmaelido; super la azeninoj estis Jeħdeja, la Meronotano. 31 Super la ūsoj estis Jaziz, la Hagarido. Ĉiu ĉi tiuj estis estroj super la havajoj, kiuj posedis la reĝo David. 32 Jonatan, onklo de David, estis konsilisto; li estis homo kompetenta kaj klera; Jeħniel, filo de Haħmoni, estis ĉe la filoj de la reĝo. 33 Aħiħofel estis konsilisto de la reĝo; Hušaj, la Arkano, estis amiko de la reĝo. 34 Post Aħiħofel estis Jehojada, filo de Benaja, kaj Ebjatar; la militestro de la reĝo estis Joab.

28 David kunvenigis en Jerusalemon ĉiujn estrojn de Izrael, la estrojn de la triboj, la estrojn de la apartaĵoj, kiuj servis al la reĝo, la milestrojn kaj centrestrojn, la estrojn super ĉiu havajoj kaj super la brutoj de la reĝo kaj de liaj filoj, ankaŭ la korteganojn, heroojn, kaj ĉiujn distingitojn. 2 Kaj la reĝo David starigis sur siaj mia popolo! Mi intencis konstrui domon de ripozo por la kesto de interligo de la Eternulo kaj por piedbenketo por nia Dio, kaj mi preparis min, por konstrui. 3 Sed Dio diris al mi: Ne konstruu domon al Mia nomo, ĉar vi estas homo de milito kaj vi verŝadis sangon. 4 Tamen la Eternulo, Dio de Israel, elektis min el la tutu domo de mia patro, por ke mi estu reĝo super Izrael por ĉiam; ĉar

Jehudan Li elektis kiel reganton, kaj en la domo de Jehuda la domon de mia patro, kaj inter la filoj de mia patro Li favoris min, farante min reĝo super la tuta Izrael. **5** Kaj el ĉiuoj miaj filoj — ĉar multe da filoj donis al mi la Eternulo — Li elektis mian filon Salomonon, ke li sidu sur la trono de la reĝado de la Eternulo super Izrael. **6** Kaj Li diris al mi: Via filo Salomonon, li konstruos Mian domon kaj Mian kortojn; ĉar Mi elektis lin al Mi kiel filon, kaj Mi estos al li patro. **7** Kaj Mi fortikigos lian regnon por ĉiam, se li persistos en la plenumado de Mijaj ordonoj kaj preskriboj kiel ĝis nun. **8** Kaj nun antaŭ la okuloj de la tuta Izrael, la komunumo de la Eternulo, kaj antaŭ la oreloj de nia Dio: observu kaj atentu ĉiujn ordonojn de la Eternulo, via Dio, por ke vi posedu ĉi tiun bonan landon kaj heredigu ĝin al viaj infanoj post vi eterne. **9** Kaj vi, mia filo Salomonon, konu la Dion de via patro, kaj servu al Li el la plena koro kaj kun animo sincera; ĉar ĉiujn korojn la Eternulo esploras, kaj ĉiujn pensojn kaj intencojn Li komprenas. Se vi serĉos Lin, vi Lin trovos; kaj se vi forlasos Lin, Li forpuſos vin por ĉiam. **10** Vidu nun, kiam la Eternulo elektis vin, por konstrui domon por la sanktejo; estu forta, kaj agu. **11** Kaj David donis al sia filo Salomonon la desegnon de la portiko, de la domoj, provizejoj, supraj ĉambroj, internaj ĉambroj, kaj de la loko por la sankta kesto; **12** kaj la desegnon de ĉio, kion li havis en sia animo koncerne la kortojn de la domo de la Eternulo kaj koncerne ĉiujn ĉambrojn ĉirkaue, koncerne la trezorojn de la domo de Dio kaj la trezorojn de la sanktaĵoj, **13** koncerne la ordojn de la pastroj kaj de la Levidoj, koncerne la tutan servadon en la domo de la Eternulo, kaj koncerne ĉiujn objektojn de servado en la domo de la Eternulo; **14** ankaŭ la oron, laŭ la pezo de la oro por ĉiuj objektoj de servado, kaj la pezon de ĉiuj argentoj objektoj de servado; **15** ankaŭ la pezon de la oraj kandelabroj kaj de iliaj oraj lucernoj, montrante aparte la pezon de ĉiu kandelabro kaj de ĝiaj lucernoj, kaj la pezon de la argento kandelabroj, de ĉiu kandelabro kaj de ĝiaj lucernoj, laŭ la destino de ĉiu kandelabro. **16** Li donis ankaŭ la pezon de la oro por la tabloj de propono, por ĉiu tablo aparte, kaj de la argento por la tabloj argentoj; **17** ankaŭ por la forkoj, aspergaj kalikoj, tasoj el pura oro, oraj pelvoj, montrante la pezon por ĉiu pelvo aparte, kaj por la argentoj pelvoj, montrante la pezon de ĉiu pelvo; **18** ankaŭ la pezon de la incensaltaro el refandita oro. Li donis ankaŭ desegnon de la ĉaro kun la oraj keruboj, kiuj etendas la flugilojn kaj ŝirmsas la keston de

interligo de la Eternulo. **19** Ĉio ĉi tio, li diris, estas skribita al mi de la mano de la Eternulo; Li klarigis al mi ĉiujn detalojn de la desegno. **20** Kaj David diris al sia filo Salomonon: Estu forta kaj kuraĝa, kaj agu; ne timu, kaj ne tremu; ĉar Dio la Eternulo, mia Dio, estas kun vi; Li ne deturnos Sin de vi kaj ne forlasos vin, ĝis vi finos la tutan aferon por filo Salomonon, li servado en la domo de la Eternulo. **21** Kaj jen estas la ordoj de la pastroj kaj de la Levidoj por ordonoj kaj preskriboj kiel ĉiu faro, kun fervoro kaj lerteco en ĉiu laborego; kaj la estroj kaj la tuta popolo plenumos ĉiujn viajn vortojn.

29 Kaj la reĝo David diris al la tutu komunumo: Mia filo Salomonon, la sola, kiun elektis la Eternulo, estas junu kaj neforta, kaj la laboro estas granda; ĉar ne por homo estas la loĝejo, sed por Dio la Eternulo. **2** Mi preparis per mia tuta forto por la domo de mia Dio oron por la oraj objektoj, argentoj por la argentoj, kupron por la kupraj, feron por la feraj, lignon por la lignaj, ŝtonojn oniksajn kaj ŝtonojn enkadrigitajn, ŝtonojn belajn kaj diverskolorajn, kaj ĉiaspecajn ŝtonojn multekostajn, kaj multe da ŝtonoj marmoraj. **3** Krom tio, pro mia amo al la domo de mia Dio, mian propran trezoron de oro kaj argento, kiun mi havas, mi fordonas por la domo de mia Dio, krom tio, kion mi pretigis por la sankta domo: **4** tri mil kikarojn da oro, el la oro de Ofir, kaj sep mil kikarojn da argento refandita, por tegi la murojn de la domoj; **5** oron por la oraj objektoj, argentoj por la argentoj, kaj por ĉiuj laboratoj de la majstroj. Tamen kiu ankoraŭ deziras oferi hodiaŭ por la Eternulo? **6** Kaj oferis la ĉefoj de patrodomoj, la estroj de la triboj de Izrael, la miliestroj kaj centrestroj, kaj la estroj super la aferoj de la reĝo; **7** kaj ili donis por la bezonoj de la domo de Dio kvin mil kikarojn da oro kaj dek mil darkemonojn, kaj dek mil kikarojn da argento, kaj dek ok mil kikarojn da kupro, kaj cent mil kikarojn da fero. **8** Kaj tiuj, ĉe kiuj troviĝis multekostaj ŝtonoj, donis ilin por la trezorejo de la domo de la Eternulo, en la manojn de Jeħiel, la Gersonido. **9** Kaj la popolo ĝojis pro tiu oferado, ĉar el plena koro ili oferis al la Eternulo; ankaŭ la reĝo David ĝojis tre forte. **10** Kaj David benis la Eternulon antaŭ la okuloj de la tutu komunumo, kaj David diris: Estu benata, ho Eternulo, Dio de nia patro Izrael, eterne kaj eterne. **11** Al Vi, ho Eternulo, apartenas grandeco, potenco, majesto, venko, kaj gloro, ĉar ĉio en la ĉielo kaj sur la tero estas Via; al Vi, ho Eternulo, apartenas la reĝado, kaj Vi estas alte super ĉiuj estroj. **12** Riĉeco kaj

honoro venas de Vi; Vi regas super ĉio; en Via profeto Natan, kaj en la kroniko de la viziisto Gad; mano estas forto kaj potenco; Via mano povas **30** lia tuta reĝado, lia potenco, kaj la tempo, kiun ĉion grandigi kaj fortikigi. **13** Kaj nun, ho nia travivis li kaj Izrael kaj ĉiuj regnoj de la landoj. Dio, ni dankas Vin, kaj ni gloras Vian majestan nomon. **14** Ĉar kiu estas mi, kaj kio estas mia popolo, ke mi havis la forton, por oferi tiom? de Vi estas ĉio, kaj el Via mano ni donis al Vi. **15** Pasloĝantoj kaj emmigrintoj ni estas apud Vi, kiel ĉiuj niaj patroj; kiel ombro estas niaj tagoj sur la tero, nenio fortika. **16** Ho Eternulo, nia Dio! ĉi tiu tuta abundaĵo, kiun ni preparis, por konstrui al Vi domon, al Via sankta nomo, estas el Via mano, al Vi ĉio apartenas. **17** Mi scias, ho mia Dio, ke Vi esploras la koron kaj ke sincereco plaĉas al Vi; el sincera koro mi oferis ĉion ĉi tion; kaj nun mi vidas kun ĝojo Vian popolon, kiu troviĝas ĉi tie, ke ĝi oferas al Vi. **18** Ho Eternulo, Dio de niaj patroj Abraham, Isaak, kaj Izrael! konservu ĝin por ĉiam, ĉi tiun pensmanieron de la koro de Via popolo, kaj turnu ilian koron al Vi. **19** Kaj al mia filo Salomonon donu koron perfektan, ke li observu Viajn ordonojn, Viajn preskribojn, kaj Viajn leĝojn, ke li ĉion plenumu, kaj ke li konstruu la konstruaĵon, por kiu mi faris la preparojn. **20** Kaj David diris al la tuta komunumo: Benu la Eternulon, vian Dion. Kaj la tuta komunumo benis la Eternulon, Dion de iliaj patroj; kaj ili kliniĝis kun adoro antaŭ la Eternulo kaj antaŭ la reĝo. **21** Kaj ili faris bučoferojn al la Eternulo. Kaj en la sekvanta tago ili alportis bruloferojn al la Eternulo: mil bovojn, mil viršafojn, mil ŝafidojn, kune kun iliaj veršoferoj, kaj multe da oferoj por la tuta Izrael. **22** Kaj ili mangiĝis kaj trinkis antaŭ la Eternulo en tiu tago kun granda ĝojo. Kaj duafoje ili faris reĝo Salomonon, filon de David, kaj sanktoleis lin kiel reganton, kaj Cadokon kiel pastron. **23** Kaj Salomonon suriris sur la tronon de la Eternulo kiel reĝo anstataŭ sia patro David; kaj li havis sukceson, kaj la tuta Izrael obeatis lin. **24** Kaj ĉiuj estroj kaj eminentuloj, kaj ankaŭ ĉiuj filoj de la reĝo David, submetis sin al la reĝo Salomonon. **25** Kaj la Eternulo forte altigis Salomonon antaŭ la okuloj de la tuta Izrael, kaj metis sur lin reĝan majeston, kiu antaŭe estis sur neniу el la reĝoj de Izrael. **26** David, filo de Jišaj, estis reĝo super la tuta Izrael. **27** La tempo, dum kiu li reĝis super Izrael, estis kvardek jaroj: en Ĥebron li reĝis sep jarojn, kaj en Jerusalem li reĝis tridek tri jarojn. **28** Kaj li mortis en bona maljuneco, sata de aĝo, riĉeco, kaj gloro; kaj anstataŭ li ekreĝis lia filo Salomonon. **29** La historio de la reĝo David, la antaŭa kaj la posta, estas priskribita en la kroniko de la antaŭvidisto Samuel, en la kroniko de la

2 Kroniko

1 Salomon, filo de David, fortikiĝis en sia regno;

kaj la Eternulo, lia Dio, estis kun li kaj levis lin alte. **2** Kaj Salomonon kunvokis la tutan Izraelon, la milestrojn kaj centestrojn, la juĝistojn, kaj ĉiujn estrojn en la tuta Izrael, la ĉefojn de la patrodomoj. **3** Kaj Salomonon kune kun la tuta komunumo iris al la altaĵo en Gibeon, ĉar tie estis la tabernaklo de kunveno de Dio, tiu, kiun faris Moseo, servanto de la Eternulo, en la dezerto. **4** Sed la keston de Dio David estis transportinta el Kiryat-Jearim sur tiun lokon, kiun David pretigis por ĝi; ĉar li aranĝis por ĝi tendon en Jerusalem. **5** La kupra altaro, kiun faris Bezalel, filo de Uri, filo de Ĥur, estis tie, antaŭ la tabernaklo de la Eternulo; kaj Salomonon kaj la komunumo ĝin serĉis. **6** Kaj Salomonon supreniris tie antaŭ la Eternulo sur la kupran altaron, kiu estis antaŭ la tabernaklo de kunveno, kaj alportis sur ĝi mil bruloferojn. **7** En tiu nokto Dio aperis al Salomonon, kaj diris al li: Petu, kion Mi donu al vi. **8** Kaj Salomonon diris al Dio: Vi estis tre favorkora al mia patro David, kaj Vi faris min reĝo anstataŭ li; **9** nun, ho Dio Eternulo, plenumiĝu do Via vorto al mia patro David. Ĉar Vi faris min reĝo super popolo grandnombra kiel la polvo de la tero, **10** tial donu al mi nun saĝecon kaj sciadon, por ke mi povosci eliradi kaj eniradi antaŭ tiu popolo; ĉar kiu povas regi tiun Vian grandan popolon? **11** Tiam Dio diris al Salomonon: Pro tio, ke ĝi tio estis en via koro, kaj vi ne petis riĉecon, nek havajojn, nek gloron, nek la animon de viaj malamikoj, kaj eĉ longan vivon vi ne petis, sed vi petis por vi saĝecon kaj sciadon, por regi Mian popolon, super kiu Mi faris vin reĝo: **12** pro tio saĝeco kaj sciado estas donataj al vi; sed ankaŭ riĉecon, havajojn, kaj gloron Mi donos al vi en tia grado, kiu ne havis la reĝoj antaŭ vi, kaj ankaŭ post vi oni tion ne havos. **13** Kaj Salomonon revenis de la altaĵo en Gibeon, de la tabernaklo de kunveno, en Jerusalemon. Kaj li reĝis super Izrael. **14** Kaj Salomonon kolektis al si ĉarojn kaj rajdistojn. Li havis mil kvarcent ĉarojn kaj dek du mil rajdistojn; kaj li lokis ilin en la urboj de ĉaroj kaj ĉe la reĝo en Jerusalem. **15** Kaj la reĝo atingis tion, ke la argento kaj oro estis en Jerusalem kiel ŝtonoj, kaj la cedroj estis en tiel granda kvanto, kiel la sikomoroj sur la malaltaj lokoj. **16** La ĉevalojn al Salomonon oni venigadis el Egiptujo; kaj societo de komercistoj de la reĝo aĉetadis ilin amase laŭ difinita prezo. **17** Ili liveradis el Egiptujo ĉiun ĉaron pro sescent sikloj da argento,

kaj ĉiun ĉevalon pro cent kvindek; tiel same ili estis liverataj per iliaj manoj al ĉiuj reĝoj de la Hетidoj kaj al la reĝoj de Sirio.

2 Kaj Salomonon ordonis, ke oni konstruu domon al la nomo de la Eternulo kaj reĝan domon por li. **2** Salomonon starigis sepdek mil portistojn, okdek mil montajn ŝtonhakistojn, kaj tri mil sescent kontrolistojn super ili. **3** Kaj Salomonon sendis al Ĥiram, reĝo de Tiro, por diri: Vi scias, kiel vi agis kun mia patro David, kaj sendis al li cedran lignon, por ke li konstruu al si domon, por loĝi en ĝi; **4** nun jen mi konstruas domon al la nomo de la Eternulo, mia Dio, por ke ĝi estu konsekrita al Li, por incensadi antaŭ Li bonodorajn incensojn, prezenti tie konstante panojn de propono, bruloferojn matene kaj vespere, en sabatoj, monatkomencoj, kaj festoj de la Eternulo, nia Dio, kio estas eterna lego por Izrael. **5** La domo, kiun mi konstruas, estos granda; ĉar pli gronda estas nia Dio, ol ĉiuj dioj. **6** Kiu havus sufice da fortoj, por konstrui al Li domon? la ĉielo kaj la ĉielo de ĉieloj ne povas ja Lin ampleksi. Kaj kiu mi estas, ke mi konstruu al Li domon, kiu servus por io alia, ol por nura incensado antaŭ Li? **7** Sendu do nun al mi homon, kiu estas majstro en farado de objektoj el oro, argento, kupro, fero, el ŝtofo purpura, ruĝa, kaj blua, kaj kiu povoscias gravuri gravurajojn, kune kun la artistoj, kiuj estas ĉe mi en Judujo kaj en Jerusalem kaj kiujn mia patro David preparis. **8** Kaj sendu al mi lignon cedran, cipresan, kaj santalan de Lebanon; ĉar mi scias, ke viaj servantoj povoscias haki arbojn Lebanonajn. Kaj jen miaj servantoj estos kun viaj, **9** por pretigi por mi multe da ligno; ĉar la domo, kiun mi konstruas, devas esti granda kaj mirinda. **10** Jen por la carpentistoj, por la lignohakistoj, viaj servantoj, mi destinis dudek mil kor'ojn da drašita tritiko, dudek mil kor'ojn da hordeo, dudek mil bat'ojn da vino, kaj dudek mil bat'ojn da oleo. **11** Ĥiram, reĝo de Tiro, respondis per letero, kiun li sendis al Salomonon: Pro amo de la Eternulo al Sia popolo Li faris vin reĝo super ĝi. **12** Kaj Ĥiram diris plue: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu kreis la ĉielon kaj la teron, kaj kiu donis al la reĝo David filon saĝan, kleran, kaj ĉiokomprenan, kiu konstruos domon por la Eternulo kaj reĝan domon por si. **13** Nun mi sendis homon saĝan kaj kompetentan, mian majstron Ĥiram; **14** li estas filo de virino el la idinoj de Dan, kaj lia patro estis Tirano; li povoscias fari objektojn el oro, argento, kupro, fero, ŝtono, kaj ligno, el ŝtofo purpura, blua, bisina, kaj ruĝa, fari ĉiajn gravurajojn, kaj

trovi bonajn ideojn pri ĉio, kio estos komisiita kerubojn. **15** Kaj li faris antaŭ la domo du kolonojn, al li, kune kun viaj artistoj kaj kun la artistoj de havantajn la longon de tridek kvin ulnoj, kaj la mia sinjoro David, via patro. **15** Nun la tritikon, kapitelo supre havis kvin ulnojn. **16** Kaj li faris hordeon, oleon, kaj vinon, pri kiuj mia sinjoro ĉenojn en la plejsanktejo kaj metis ilin sur la parolis, li sendu al siaj servantoj; **16** kaj ni hakos supron de la kolonoj; kaj li faris cent granatojn lignon de Lebanon, kiom vi bezonas, kaj ni sendos kaj metis ilin sur la ĉenojn. **17** Kaj li starigis la ĝin al vi per flosoj sur la maro ĝis Jafo; kaj vi kolonojn antaŭ la templo, unu dekstre kaj unu venigos tion en Jerusalemon. **17** Kaj Salomonon maldekstre; al la dekstra li donis la nomon Jahin, kalkulis ĉiujn fremdulojn, kiuj estis en la lando de kaj al la maldekstra la nomon Boaz.

Izrael post la kalkulo, kiun aranĝis lia patro David; kaj troviĝis da ili cent kvinded tri mil sescent. **18** Kaj li faris el il sepdek mil portistojn, okdekk mil montajn ŝtonhakistojn, kaj tri mil sescent kontrolistojn, por devigadi la popolon labori.

3 Kaj Salomono komencis konstrui la domon de la Eternulo en Jerusalem, sur la monto Morija, kiu estis montrita al lia patro David, sur la loko, kiun David pretigis, sur la loko de la drašejo de Ornan, la Jebusido. **2** Li komencis konstrui en la dua tago de la dua monato, en la kvara jaro de sia regado. **3** Kaj jene Salomono faris la fundamenton, por konstrui la domon de Dio: la longo estis laŭ la antaŭa ulnomezuro sesdek ulnoj, kaj la largajo dudek ulnoj; **4** la portiko laŭlonge de la domo havis simile al la largo de la domo dudek ulnoj; la alto estis cent dudek. Kaj li tegis ĝin interne per pura oro. **5** La grandan domon li tabulkovris per ligno cipresra kaj tegis ĝin per pura oro kaj faris sur ĝi palmornamojn kaj ĉenornamojn. **6** Kaj id estis la plej bela konstruaĵo ĉiujarige.

Kaj li garnis la domon per multekostaj stonoj por beleco; la oro estis oro Parvaima. **7** Kaj li kovris la domon, la trabojn, la sojlojn, ĝiajn murojn, kaj ĝiajn pordojn per oro, kaj li skulptigis kerubojn sur la muroj. **8** Kaj li faris la plejsanktejon; ĝia longo, konforme al la larĝo de la domo, estis dudek ulnoj, kaj ĝia larĝo estis dudek ulnoj; kaj li tegis ĝin per bona oro en la kvanto de sescent kikaroj. **9** Por la najloj li donis kvindek siklojn da oro; kaj la suprajn ĉambrojn li tegis per oro. **10** Kaj en la plejsanktejo li faris du kerubojn artiste faritajn kaj tegis ilin per oro. **11** La flugiloj de la keruboj havis la longon de dudek ulnoj; unu flugilo, havanta kvin ulnojn, tuŝiĝis kun la muro de la domo, kaj la dua flugilo, havanta kvin ulnojn, tuŝiĝis kun la flugilo de la dua kerubo. **12** Ankaŭ ĉe la dua kerubo unu flugilo, havanta kvin ulnojn, tușiĝis kun la muro de la domo, kaj la dua flugilo, havanta kvin ulnojn, tușiĝis kun la flugilo de la alia kerubo. **13** La flugiloj de tiuj keruboj estis etenditaj sur la spaco de dudek ulnoj; ili staris sur siaj piedoj, kaj iliaj vizaĝoj estis turnitaj al la domo. **14** Kaj li faris la kurtenon el ŝtofo blua, purpura, kaj ruĝa, kaj el bisino; kaj li faris sur ĝi

4 Kaj li faris kupran altaron, havantan la longon de dudek ulnoj, la larĝon de dudek ulnoj, kaj la alton de dek ulnoj. **2** Kaj li faris maron fanditan, havantan dek ulnojn de rando ĝis rando, tute rondan, havantan la altcon de kvar ulnoj; kaj ĝi ŝure

Rondan, havanta la aton de kvin alnoj, kaj sinro de tridek ulnoj prezентis ĝian mezuron ĝirkaue. 3 Figuroj de bovoj estis sub ĝi ĝirkaue, ĉiuflanke ĝin ĝirkauis; sur la spaco de dek ulnoj ili ĝirkauis la maron, du vicoj da bovoj, fanditaj samfande kun ĝi. 4 Ĝi staris sur dek du bovoj: tri kun la vizaĝo norden, tri kun la vizaĝo okcidenten, tri kun la vizaĝo suden, kaj tri kun la vizaĝo orienten; kaj la maro estis sur ili supre; kaj ĉiuj liliaj malantaŭaj partoj estis turnitaj internen. 5 Ĝi havis la dikon de manlarĝo; kaj ĝia rando, farita el la maniero de rando de kaliko, estis simila al disvolviĝinta lilio. 6 Ĝi ampleksis tri mil bat'ojn. 6 Lifarisi dek lavuojn kaj starigis kvin dekstre kaj kvin maldekstre, por lavi en ili tion, kio estis preparata por brulofero, por skulavu tion en ili; kaj la maro tiam, kiel la lito, iĝis ĝis ĝi. 7 Kiel si

estis, por ke la pastroj lavu sin en gi. **7** Kaj li faris dek orajn kandelabrojn latu la preskribo koncerne ilin, kaj starigis en la templo, kvin dekstre kaj kvin maldekstre. **8** Li faris dek tablojn, kaj starigis en la templo, kvin dekstre kaj kvin maldekstre. Li faris ankaŭ cent orajn aspergajn kalikojn. **9** Li aranĝis la korton de la pastroj kaj la grandan antaŭkorton kaj pordojn por la antaŭkorto; kaj la pordojn li tegis per kupro. **10** Kaj la maron li starigis sur la dekstra flanko, oriente, en la suda parto. **11** Kaj Ħuram faris la kaldojn kaj la ŝovelilojn kaj la aspergajn kalikojn. Kaj Ħuram finis la laboron, kiun li faris por la reĝo Salomon en la domo de Dio: **12** du kolonojn, du globajojn kaj kapitelojn sur la supro de la kolonoj, du retojn por kovri la du globajojn de la kapiteloj, kiuj estis sur la supro de la kolonoj, **13** kaj kvarcent granatojn sur la du retoj, po du vicoj da granatoj por ĉiu reto, por kovri la du globajojn de la kapiteloj, kiuj estis sur la kolonoj. **14** Kaj li faris la bazajojn, kaj la lavujojn li faris sur la bazajoj; **15** la unu maron, kaj la dek du bovojn sub ĝi. **16** Kaj la kaldojn, la ŝovelilojn, kaj la forkojn, kaj ĉiuj iliajn vazojn faris al Salomon lia majstro Ħuram

por la domo de la Eternulo, el polurita kupro. vestoj, kun cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj, staris
17 En la ĉirkaujo de Jordan la reĝo fandigis ilin oriente de la altaro, kaj kun ili cent dudek pastroj,
en argila tero, inter Sukot kaj Cereda. 18 Kaj trumpetantaj per trumpetetoj; 13 kaj ili estis kvazaŭ
Salomono faris ĉiujn tiujn vazojn en tre granda unu, la trumpetantoj kaj la kantantoj; kaj oni
nombro, ĉar la pezo de la kupro ne estis kalkulita. aŭdis kvazaŭ unu voĉon, laŭdantan kaj dankantan
19 Kaj Salomono faris ĉiujn vazojn, kiuj estas en la antaŭ la Eternulo; kaj kiam ektondris la voĉo
domo de Dio: la oran altaron, la tablojn, sur kiuj de la trumpetetoj kaj cimbaloj kaj aliaj muzikaj
estas la panoj de propono; 20 la kandelabrojn kaj instrumentoj, kaj de la glorkantado al la Eternulo,
iliajn lucernojn, por bruligi ilin laŭ la preskribo ke Lia estas bona kaj ke Lia favorkoreco estas
antaŭ la plejsanktejo — el pura oro; 21 kaj la eterna: tiam la domo pleniĝis de nubo, la domo
florojn kaj la lucernojn kaj la prenilojn, el oro, de la Eternulo; 14 kaj la pastroj ne povis stari kaj
tute el oro; 22 kaj la tranĉilojn kaj la aspergajn servi pro la nubo, ĉar la majesto de la Eternulo
kalikojn kaj la kulerojn kaj la karbuojn, el pura plenigis la domon de Dio.
oro; kaj la enirejo de la domo, ĝiĝas internaj pordoj
al la plejsanktejo, kaj la pordoj de la domo al la templo, estis oraj.

5 Tiamaniere estis finita la tuta laboro, kiu

Salomono faris por la domo de la Eternulo. Kaj Salomono enportis la konsekritaĵojn de sia patro David; la argenton kaj la oron kaj ĉiujn vazojn li metis en la trezorejojn de la domo de Dio. 2 Tiam Salomono kunvenigis la plejaĝulojn de Izrael kaj ĉiujn ĉefojn de la triboj, la estrojn de la patrodomoj de la Izraelidoj, en Jerusalemon, por transporti la keston de interligo de la Eternulo el la urbo de David, tio estas el Cion. 3 Kaj kolektiĝis al la reĝo ĉiuj Izraelidoj al la festo, tio estas en la sepa monato. 4 Kaj venis ĉiuj plejaĝuloj de Izrael; kaj la Levidoj ekportis la keston. 5 Kaj oni enportis la keston kaj la tabernaklon de kunveno, kaj ĉiujn sanktajn vazojn, kiuj estis en la tabernaklo; ilin portis la pastroj Levidoj. 6 Kaj la reĝo Salomono, kaj la tuta komunumo de Izrael, kiu kolektiĝis al li, estis antaŭ la kesto, oferbuĉante ŝafojn kaj bovojn, kiuj oni ne povis nombrui pro ilia granda multeco. 7 Kaj la pastroj venigis la keston de interligo de la Eternulo sur ĝian lokon, en la profundon de la domo, en la plejsanktejon, sub la flugilojn de la kerubo. 8 Ĉar la kerubo havis siajn flugilojn etenditaj super la loko de la kesto, kaj la kerubo estis kovrantaj la keston kaj ĝiajn stangojn de supre. 9 Kaj la stangoj estis tiel longaj, ke la kapetoj de la stangoj estis videblaj el la kesto en la antaŭa parto de la plejsanktejo, sed ekstere ili ne estis videblaj; kaj ili restis tie ĝis la nuna tago. 10 En la kesto estis nenio krom la tabeloj, kiujn metis tien Moseo sur ĉoreb, kiam la Eternulo faris interligon kun la Izraelidoj post ilia eliro el Egiptujo. 11 Kiam la pastroj eliris el la sanktejo (ĉar ĉiuj pastroj, kiuj tie troviĝis, sanktiĝis, sen diferenco de la ordoj), 12 kaj la Levidoj-kantistoj — ili ĉiuj, Asaf, Heman, Jedutun, iliaj filoj kaj fratoj — en bisinaj

6 Tiam Salomono ekparolis: La Eternulo diris, ke Li deziras loĝi en mallumo; 2 tial mi konstruis domon por Via loĝado, kaj lokon por Via restado eterna. 3 Kaj la reĝo turnis sian vizagon kaj benis la tutan komunumon de Izrael; kaj la tuta komunumo de Izrael staris. 4 Kaj li diris: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu parolis per Sia bušo al mia patro David, kaj nun plenumis per Sia mano, dirante: 5 De post la tago, kiam Mi elkondukis Mian popolon el la lando Egipta, Mi elektis neniu urbon inter ĉiuj triboj de Izrael, por konstrui domon, en kiu estus Mia nomo; kaj Mi ne elektis homon, ke li estu reganto super Mia popolo Izrael. 6 Sed Mi elektis Jerusalemon, ke Mia nomo tie estu; kaj Mi elektis Davidon, ke li estu super Mia popolo Izrael. 7 Mia patro David havis la intencon konstrui domon al la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael. 8 Sed la Eternulo diris al mia patro David: Intencante konstrui domon al kaj la tuta komunumo de Izrael, kiu kolektiĝis tamen la domon konstruos ne vi, sed nur via filo, kiu eliris el viaj lumboj, li konstruos la domon al Mia nomo. 10 Kaj la Eternulo plenumis Sian vorton, kiun Li diris: mi levigis anstataŭ mia patro David kaj sidigis sur la trono de Izrael, kiel diris la Eternulo, kaj mi konstruis la domon al la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael. 11 Kaj mi metis tien la keston, en kiu troviĝas la interligo de la Eternulo, kiun Li faris kun la Izraelidoj. 12 Kaj li starigis antaŭ la altaro de la Eternulo kontraŭ videblaj el la kesto en la antaŭa parto de la plejsanktejo, sed ekstere ili ne estis videblaj; kaj manoj 13 (ĉar Salomono estis farinta kupran ambonon, havantan la longon de kvin ulnoj, la larĝon de kvin ulnoj, kaj la alton de tri ulnoj, kaj li estis lokinta ĝin meze de la antaŭkorto; li nun starigis sur ĝi, ekgenuis antaŭ la tuta komunumo de Izrael, etendis siajn manojn al la ĉielo), 14 kaj li parolis: Ho Eternulo, Dio de Izrael! ne ekzistas dio simila al Vi en la ĉielo nek sur la tero; Vi konservas la interligon kaj la favorkorecon al

Viaj servantoj, kiuj iradas antaŭ Vi per sia tuta el ili sentos sian malfelicon kaj sian doloron kaj koro; **15** Vi plenumis al Via servanto David, mia etendos siajn manojn al ĉi tiu domo: **30** aŭskultu el patro, kion Vi promesis al li; Vi parolis per Via la ĉielo, el la loko de Via loĝado, kaj pardonu, kaj bušo, kaj Vi plenumis per Via mano, kiel ni nun redonu al ĉiu konforme al lia tuta konduto, kiel vidas. **16** Nun, ho Eternulo, Dio de Izrael, plenumu Vi konas lian koron (ĉar Vi sola konas la koron de plue al Via servanto David, mia patro, kion Vi la homidoj); **31** por ke ili Vin timu, kaj por ke ili promesis al li, dirante: Ne mankos ĉe vi antaŭ Mi iradu laŭ Viaj vojoj dum la tuta tempo, kiun ili viro, sidanta sur la trono de Izrael, se viaj filoj nur vivas sur la tero, kiun Vi donis al niaj patroj. **32** observados sian vojon, por iri laŭ Mia instruo, Ankaŭ koncerne aligentulon, kiu ne estas el Via kiel vi iradis antaŭ Mi. **17** Nun, ho Eternulo, Dio popolo Izrael, sed venos el malproksima lando de Izrael, veriĝu Via vorto, kiun Vi diris al Via pro Via granda nomo, pro Via fortia mano, kaj servanto David. **18** Ĉu efektive Dio logus kun pro Via etendita brako, kaj li venos kaj preĝos en homoj sur la tero? ja la ĉielo kaj la ĉielo de ĉieloj ĉi tiu domo: **33** Vi aŭskultu el la ĉielo, el la loko ne povas Vin ampleksi; des pli tion ne povas ĉi de Via loĝado, kaj faru ĉion, pri kio vokos al Vi tiu domo, kiun mi konstruis! **19** Sed turnu Vin la aligentulon; por ke ĉiu popoloj de la tero konu al la prego de Via servanto kaj al lia petego, ho Vian nomon, kaj timu Vin tiel, kiel Via popolo Eternulo, mia Dio, por aŭskulti la vokadon kaj Izrael, kaj por ke ili sciu, ke per Via nomo estas la preĝon, per kiu Via servanto preĝas antaŭ nomata ĉi tiu domo, kiun mi konstruis. **34** Kiam Vi, **20** por ke Viaj okuloj estu nefermitaj super Via popolo eliros milite kontraŭ siajn malamikojn ĉi tiu domo tage kaj nokte, super la loko, pri laŭ la vojo, laŭ kiu Vi ilin sendos, kaj ili preĝos kiu Vi promesis, ke Vi estigos tie Vian nomon; al Vi, turninte sin al ĉi tiu urbo, kiun Vi elektis, por aŭskulti la preĝon, kiun Via servanto faros kaj al la domo, kiun mi konstruis al Via nomo: sur ĉi tiu loko. **21** Kaj aŭskultu la petegojn de **35** tiam aŭskultu el la ĉielo ilian preĝon kaj ilian Via servanto kaj de Via popolo Izrael, per kiuji petegon, kaj defendu ilian aferon. **36** Se ili pekos ili preĝos sur ĉi tiu loko; aŭskultu el la loko de antaŭ Vi (ĉar ne ekzistas homo, kiu ne pekus), Via loĝado, el la ĉielo; kaj kiam Vi aŭskultos, Vi kaj Vi ekkoleros kontraŭ ili kaj transdonos ilin al pardonu. **22** Se iu pekos kontraŭ sia proksimulo, malamiko, kaj iliaj kaptintoj forkondukos ilin en kaj oni postulos de li ĵuron, ke li ĵuru, kaj la juro landon malproksiman aŭ proksiman; **37** sed ili estos farata antaŭ Via altaro en ĉi tiu domo: **23** rekonsciigos en la lando, en kiu ili estos kaptitaj, tiam aŭskultu el la ĉielo, kaj faru juĝon pri Viaj konvertiĝos, kaj petegos Vin en la lando de sia servantoj, repagante al la malbonagulo, metante kaptiteco, dirante: Ni pekis, ni malbonagis, ni lian konduton sur lian kapon, kaj elmontrante krimis; **38** kaj ili returnos sin al Vi per sia tuta la pravecon de virtulo, rekompencante lin laŭ koro kaj per sia tuta animo en la lando de sia lia virteco. **24** Se Via popolo Izrael estos frapita kaptiteco, kien oni forkondukis ilin, kaj ili preĝos, de malamiko, pekinte antaŭ Vi, sed ili returnos turninte sin al sia lando, kiun Vi donis al iliaj sin kaj gloros Vian nomon kaj preĝos kaj petegos patroj, kaj al la urbo, kiun Vi elektis, kaj al la antaŭ Vi en ĉi tiu domo: **25** tiam aŭskultu el la domo, kiun mi konstruis al Via nomo: **39** tiam ĉielo, kaj pardonu la pekon de Via popolo Izrael, aŭskultu el la ĉielo, el la loko de Via loĝado, ilian kaj revenigu ilin sur la teron, kiun Vi donis al ili preĝon kaj ilian petegon, defendu ilian aferon, kaj al iliaj patroj. **26** Se la ĉielo ŝlosiĝos tiel, ke ne kaj pardonu al Via popolo tion, per kio ili pekis estos pluvo pro tio, ke ili pekis antaŭ Vi, sed ili antaŭ Vi. **40** Nun, ho mia Dio, Viaj okuloj estu ekpreĝos sur ĉi tiu loko kaj gloros Vian nomon nefermitaj kaj Viaj oreloj estu atentaj al la prego kaj returnos sin de sia peko, por ke Vi aŭskultu sur ĉi tiu loko. **41** Kaj nun levigū, ho Dio Eternulo, ilin: **27** tiam aŭskultu el la ĉielo, kaj pardonu la en Vian ripozejon, Vi kaj la arkeo de Via potenco. pekon de Viaj servantoj kaj de Via popolo Izrael, Viaj pastroj, ho Dio Eternulo, vestiĝu per savo, kaj montrante al ili la bonan vojon, kiun ili devas iri; Viaj fideluloj ĝuu bonon. **42** Ho Dio Eternulo, ne kaj donu pluvon sur Vian landon, kiun Vi donis al fortunu la vizagojn de Via sanktoleito; memoru la Via popolo kiel heredaĵon. **28** Se estos malsato en favorkorecon koncerne Davidon, Vian servanton. la lando, aŭ se estos pesto, brulsekeco, velkado, akrido, aŭ vermoj, aŭ se premos ilin malamiko **7** Kiam Salomon finis la preĝadon, mallevigis fajro el la ĉielo kaj forbruligis la bruloferon en la lando de ilia loĝado, aŭ se estos ia plago aŭ malsano; **29** ĉe ĉiu prego, ĉe ĉiu petego, kiun kaj la aliajn oferojn; kaj la majesto de la Eternulo faros iu homo aŭ Via tuta popolo Izrael, kiam ĉiu plenigis la domon. **2** Kaj la pastroj ne povis eniri

en la domon de la Eternulo, ĉar la majesto de la Eternulo plenigis la domon de la Eternulo. **3** Kaj kiel Mi promesis al via patro David, dirante: Ne ĉiu Izraelidoj vidis, kiel la fajro kaj la majesto de la Eternulo mallevigis sur la domon, kaj ili ekgenuis vizaĝaltere sur la pavimo, adorklinigis, kaj dankis la Eternulon, ke Li estas bona, ke eterna estas Lia favorkoreco. **4** Kaj la reĝo kaj la tuta popolo faris oferojn antaŭ la Eternulo. **5** La reĝo Salomono oferis dudek du mil bovojn kaj cent mil ŝafojn. Tiamaniere la reĝo kaj la tuta popolo inaŭguris la domon de Dio. **6** La pastroj staris sur siaj postenoj, kaj la Levidoj kun la muzikaj instrumentoj por la Eternulo, kiu ĉiu Izraelidoj staris. **7** Kaj Salomono sanktigis la mezon de la korto, kiu estis antaŭ la domo de la Eternulo; ĉar li faris tie la bruloferojn kaj alportis ofere la sebon de la pacofero; ĉar la kupra altaro, kiu ĉiu Salomono faris, ne povis plene loki sur si la bruloferon, la farunoferon, kaj la sebon. **8** Kaj Salomono faris tiam feston dum sep tagoj, kaj kun li la tuta Izrael, tre granda anaro, kiu kunvenis de Ĥamat ĝis la torrento de Egipto. **9** Kaj en la oka tago ili faris festofermon, ĉar la inaŭguron de la altaro ili faris dum sep tagoj kaj la feston dum sep tagoj. **10** En la dudek-tria tago de la sepa monato li forsendis la popolon al Ĝiaj tendoj, gajan kaj ĝojantaj pro la bono, kiu ĉiu Izrael faris al David, al Salomono, kaj al Sia popolo Izrael. **11** Tiamaniere Salomono sukcese finis la domon de la Eternulo kaj la reĝan domon, kaj ĉion, kion Salomono en sia koro faris en la domo de la Eternulo kaj en sia domo. **12** Kaj la Eternulo aperis al Salomono en la nokto, kaj diris al li: Mi atūdīs vian prēgon, kaj Mi elektis al Mi ĉi tiun lokon kiel domon de oferoj. **13** Se Mi ŝlosos la ĉielon tiel, ke ne estos pluvo, aǔ se Mi ordonas al la lokusto pri manĝi la teron, aǔ se Mi sendos peston sur Mian popolon, **14** sed Mia popolo, kiu portas Mian nomon, humiliĝos kaj preĝos kaj serĉos Mian vizaĝon kaj returnos sin de siaj malbonaj vojoj: tiam Mi aŭskultos el la ĉielo, kaj pardonos ilian pekon kaj resanigos ilian landon. **15** Nun Miaj okuloj estos nefermitaj kaj Miaj oreloj estos atentaj al prego sur ĉi tiu loko. **16** Nun Mi elektis kaj sanktigis ĉi tiun domon, por ke Mia nomo estu tie eterne; kaj Miaj okuloj kaj Mia koro estos tie ĉiutempe. **17** Kaj se vi irados antaŭ Mi tiel, kiel iradis via patro David, kaj vi agados konforme al ĉio, kion Mi ordonis al vi, kaj vi observados Miajn leĝojn kaj preskribojn: **18** tiam Mi fortikigos la tronon de via regno, Sed mankos ĉe vi viro, reganta super Izrael. **19** Sed se vi deturnos vin, kaj forlasos Miajn leĝojn kaj servos al aliaj dioj kaj adorklinigos antaŭ ili: **20** tiam Mi elsiros ilin el mia lando, kiu Mi donis al ili; kaj ĉi tiu domon, kiu Mi sanktigis por mia nomo, Mi forpuŝos de antaŭ mia vizaĝo, kaj dudek mil ŝafojn. **21** Kaj pri ĉi tiu domo, kiu estas tre alta, Eternulo agis tiele kun ĉi tiu lando kaj kun ĉi tiu domo? **22** Kaj oni respondos: Pro tio, ke ili forlasis la Eternulon, Dion de siaj patroj, kiu elkondukis ilin el la lando Egipta, kaj ili aliĝis al aliaj dioj kaj adorklinigis antaŭ ili kaj servis al ili — pro tio Li venigis sur ilin ĉi tiu tutan malbonon.

8 Post paso de la dudek jaroj, dum kiu ĉiu Salomono konstruis la domon de la Eternulo kaj sian domon, **2** kaj post kiam Salomono konstruis ankaŭ la urbojn, kiu ĉiu Hiram donis al Salomono, kaj li enloĝigis tie la Izraelidojn, **3** Salomono iris kontraŭ Ĥamat-Coban kaj venkoprenis Ĥamat. **4** Kaj li konstruis Tadmoron en la dezerto, kaj ĉiuj urbojn de provizoj, kiu ĉiu konstruis en Ĥamat. **5** Li ankaŭ konstruis Bet-Horonon la supran kaj Bet-Horonon la malsupran, urbojn fortikigitajn kun muregoj, pordoj, kaj rigliloj, **6** kaj Baalaton, kaj ĉiuj urbojn de provizoj, kiu ĉiu Salomono havis, kaj ĉiuj urbojn por la ĉaraj kaj la urbojn por la rajdistoj, kaj ĉion, kion Salomono deziris konstrui en Jerusalem kaj sur Lebanon kaj en la tuta lando de sia regado. **7** Koncerne la tutan popolon, kiu restis el la Ĥetidoj, Amoridoj, Perizidoj, Ĥividoj, kaj Jebusidoj, kiu ne estis el la Izraelidoj: **8** el iliaj infanoj, kiu ĉiu restis post ili en la lando kaj kiu ĉiu la Izraelidoj ne ekstermis, Salomono faris tributojn ĝis la nuna tago. **9** Sed el la Izraelidoj Salomono ne faris servantojn por liaj laboroj, ĉar ili estis militistoj, estroj de liaj korpgardistoj, estroj super liaj ĉaraj kaj super liaj rajdistoj. **10** La nombro de la ĉefaj oficistoj, kiu ĉiu havis la reĝo Salomono, estis ducent kvindek. **11** La filinon de Faraono elkondukis Salomono el la urbo de David en la domon, kiu li konstruis por ŝi; ĉar li diris: Virino ne devas loĝi ĉe mi en la domo de David, reĝo de Izrael, ĉar ĝi estas sankta pro tio, ke en ĝin eniris la kesto de la Eternulo. **12** Tiam Salomono komencis alportadi bruloferojn al la Eternulo sur tiun altaron de la Eternulo, kiu li konstruis antaŭ la portiko, **13** por oferadi laŭ la ordo de ĉiu tago, konforme al la ordono de Moseo pri la

sabatoj, la monatkomenco, kaj la festoj, kiuj estis reĝo Salomono. **10** Kaj la servantoj de Hiram kaj la tri fojojn en jaro, Pasko, Pentekosto, kaj festo de servantoj de Salomono, kiuj venigis oron el Ofir, laŭboj. **11** Kaj li starigis, konforme al la preskribo venigis ankaŭ santalan lignon kaj multekostajn de sia patro David, la partiojn de la pastroj por ilia ŝtonojn. **12** Kaj el la santala ligno la reĝo faris servado, kaj la Levidojn por iliaj postenoj, por ke ŝtuparojn por la domo de la Eternulo kaj por la ili glorkantu kaj servu apud la pastroj laŭ la ordo reĝa domo, ankaŭ harpojn kaj psalterojn por la de ĉiu tago, ankaŭ la pordegoj laŭ iliaj grupoj kantistoj; neniam antaŭe oni vidis ion similan en por ĉiu pordego; ĉar tia estis la ordono de David, la Juda lando. **13** Kaj la reĝo Salomono donis al la homo de Dio. **14** Kaj oni en nenio dekliniĝis la reĝino de Ŝeba ĉion, kion ŝi deziris kaj kion ŝi de la ordono de la reĝo pri la pastroj kaj Levidoj petis, krom tio, kion ŝi alportis al la reĝo. Kaj ŝi kaj pri la trezoroj. **15** Tiele estis aranĝita la tutaforitis returne en sian landon, ŝi kaj ŝiaj servantoj, laboro de Salomono de post la tago, kiam estis **16** La pezo de la oro, kiu estis alportita al Salomono fondita la domo de la Eternulo, ĝis la domo de la dum unu jaro, estis sescent sesdek ses kikaroj da Eternulo estis tutta preta. **17** Tiam Salomono iris al li per ŝiaj servantoj ŝipojn, kaj servistojn, kiuj konis la maron; kaj ili veturnis kun la servantoj de Salomono en Ofiron, kaj prenis de tie kvarecent kvindek kikarojn da oro kaj venigis al la reĝo Salomono.

9 Kiam la reĝino de Ŝeba aŭdis la famon pri Salomono, ŝi venis, por elprovi Salomonon per enigmoj, en Jerusalemon, kun tre granda akompanantaro, kun kameloj, portantaj aromajojn, multe da oro, kaj multekostajn ŝtonojn. Kaj ŝi venis al Salomono, kaj parolis kun li pri ĉio, kion ŝi havis sur sia koro. **2** Kaj Salomono solvis al ŝi ĉiujn ŝiajn demandojn; kaj estis nenio, kion Salomono ne scius kaj kion li ne solvus al ŝi. **3** Kaj la reĝino de Ŝeba vidis la saĝecon de Salomono, kaj la domon, kiun li konstruis, **4** kaj la mangajojn de lia tablo kaj la loĝejon de liaj sklavoj kaj la oficojn de liaj servantoj kaj iliajn vestojn, liajn vinverstojn kaj iliajn vestojn, kaj lian iradon, kiam li iris en la domon de la Eternulo; kaj ŝi estis tute ravita. **5** Kaj ŝi diris al la reĝo: Vera estas tio, kion mi aŭdis en mia lando pri viaj aferoj kaj pri via saĝeco; **6** mi ne kredis iliajn vortojn, ĝis mi venis kaj ŝi miaj okuloj ekvidis; sed nun mi vidas, ke oni ne rakontis al mi eĉ duonon de via granda saĝeco: vi superas la famon, kiun mi aŭdis. **7** Feliĉaj estas viaj homoj, kaj feliĉaj estas viaj servantoj, kiuj ĉiam staras antaŭ vi kaj aŭdas vian saĝecon. **8** Benata estu la Eternulo, via Dio, kiu favoras vin kaj sidigis vin sur via trono kiel reĝon antaŭ la Eternulo, via Dio. Pro amo de via Dio al la Izraelidoj, por fortikigi ilin por ĉiam, Li faris vin reĝo super ili, por ke vi zorgu pri juĝo kaj justeco. **9** Kaj ŝi donacis al la reĝo cent dusek kikarojn da oro kaj tre multe da aromajojn kaj multekostajn ŝtonojn; neniam estis aromajojn similaj al tiuj, kiujn la reĝino de Ŝeba donacis al la

13 La pezo de la oro, kiu estis alportita al Salomono dum unu jaro, estis sescent sesdek ses kikaroj da oro; **14** krom tio la disportistoj kaj komercistoj alportadis, kaj ankaŭ ĉiuj reĝoj de Arabujo kaj la regionestroj alportadis al Salomono oron kaj argentojn. **15** Kaj la reĝo Salomono faris ducent grandajn ŝildojn el forĝita oro (sescent sikloj da forĝita oro estis uzitaj por ĉiu ŝildo), **16** kaj tricent malgrandajn ŝildojn el forĝita oro (tricent sikloj da oro estis uzitaj por ĉiu el tiuj ŝildoj), kaj la reĝo metis ilin en la arbardomon de Lebanon. **17** Kaj la reĝo faris grandan tronon el eburo kaj tegis ĝin per pura oro. **18** Kaj ses ŝtupojn havis la trono, kaj oran piedbenketon, alfortikigitajn al la trono, kaj brakapogojn ambaŭflanke de la sidloko, kaj du leonojn, starantajn apud la brakapogoj. **19** Kaj ankoraŭ dek du leonoj tie staris sur la ses ŝtupoj ambaŭflanke; io simila ne ekzistas en iu regno. **20** Kaj ĉiuj trinkvazoj de la reĝo Salomono estis el oro, kaj ĉiuj vazoj de la Lebanonona arbardomo estis el pura oro; argento en la tempo de Salomono estis rigardata kiel servvalora. **21** Ĉar la reĝo havis ŝipojn, kiuj iradis en Taršišon kun la servantoj de Hiram; unu fojon en tri jaroj venadis la ŝipoj el Taršiš, alportante oron, argentojn, eburon, simiojn, kaj pavojn. **22** Tiel la reĝo Salomono superis ĉiujn reĝojn de la tero per riĉeco kaj saĝeco. **23** Kaj ĉiuj reĝoj de la tero penis vidi Salomonon, por aŭdi lian saĝecon, kiun Dio enmetis en lian koron. **24** Kaj ili alportadis ĉiu sian donacon: vazojn argentajn, vazojn orajn, vestojn, batalilojn, aromajojn, ĉevalojn, kaj mulojn, ĉiujare. **25** Kaj Salomono havis kvar mil ĉevalstalojn, ĉarojn, kaj dek du mil rajdistojn; kaj li lokis ilin en la urboj de ĉaroj kaj ĉe la reĝo en Jerusalem. **26** Li regis super ĉiuj reĝoj, de la Rivero ĝis la lando Filiſta kaj ĝis la limo de Egiptujo. **27** Kaj la reĝo atingis tion, ke la argento en Jerusalem estis kiel ŝtonoj, kaj la cedroj estis en tiel granda kvanto, kiel sikomoroj sur malaltaj lokoj. **28** Ĉevalojn oni venigadis al Salomono el Egiptujo kaj el ĉiuj landoj. **29** La tutacetera historio de Salomono, la unua kaj la lasta,

estas priskribita en la kroniko de la profeto Natan, filo de Nebat. **16** Kiam ĉiu Izraelidoj vidis, ke la reĝo ilin ne obeas, tiam la popolo respondis al de Jedo, la viziisto, pri Jerobeam, filo de Nebat. **30** Kaj Salomon reĝis en Jerusalemon super la tuta Izraelidoj, ĉiu al sia tendo! nun zorgu mem pri via domo, ho David! Kaj ĉiu Izraelidoj disiris al siaj tendoj. **17** Sed super la Izraelidoj, kiuj loĝis en la urboj de Judujo, regis Reħabeam. **18** Kaj la reĝo Reħabeam sendis Hadoram, la estron super la impostoj; sed la Izraelidoj jetis sur lin ŝtonojn, kaj li mortis. Kaj la reĝo Reħabeam rapide sidiĝis en ĉaro, por forkuri en Jerusalemon. **19** Tiamaniere Izrael defalis de la domo de David ĝis la nuna tago.

10 Reħabeam iris en Ŝeħemon, ĉar en Ŝeħemon

venis ĉiu Izraelidoj, por fari lin reĝo. **2** Kiam tion atūdis Jerobeam, filo de Nebat (ĉar li estis en Egiptujo, kien li forkuris de la reĝo Salomon), Jerobeam revenis el Egiptujo. **3** Kaj oni sendis, kaj vokis lin. Tiam venis Jerobeam kaj la tuta Izrael, kaj ili ekkarolis al Reħabeam, dirante: **4** Via patro tro pezigis nian jugon; nun deprenu iom de la malfacilaj laboroj de via patro, kaj de lia peza jugo, kiun li metis sur nin, kaj tiam ni servados al vi. **5** Kaj li diris al ili: Post tri tagoj revenu al mi. Kaj la popolo disiris. **6** Kaj la reĝo Reħabeam konsiliĝis kun la maljunuloj, kiuj staradis antaŭ lia patro Salomon dum lia vivo, kaj li diris: Kiel vi konsilas respondi al ĉi tiu popolo? **7** Kaj ili diris al li jene: Se vi estos bona al ĉi tiu popolo kaj montros al ili favoron kaj parolos al ili bonajn vortojn, ili estos al vi servantoj por ĉiam. **8** Sed li ne atentis la konsilon de la maljunuloj, kiun ili donis al li; kaj li konsiliĝis kun la junuloj, kiuj elkreskis kune kun li kaj staris antaŭ li. **9** Kaj li diris al ili: Kion vi konsilas, ke ni respondu al ĉi tiu popolo, kiu diris al mi jene: Faru malpli peza la jugon, kiun via patro metis sur nin? **10** Kaj la junuloj, kiuj elkreskis kune kun li, parolis al li, dirante: Tiele diru al la popolo, kiu diris al vi: Via patro faris nian jugon tro peza, kaj vi faru ĝin malpli peza — tiele diru al ili: Mia malgranda fingro estas pli dikka, ol la lumboj de mia patro; **11** tial se mia patro ŝargis vin per peza jugo, mi ankoraŭ pli pezigos vian jugon; mia patro vin punadis per vipoj, sed mi vin punados per skorpioj. **12** Kaj Jerobeam kaj la tutu popolo venis al Reħabeam en la tria tago, kiel la reĝo ordonis, dirante: Revenu al mi en la tria tago. **13** Kaj la reĝo respondis al ili malafable; kaj la reĝo Reħabeam ne atentis la konsilon de la maljunuloj; **14** kaj li parolis al ili laŭ la konsilo de la junuloj, dirante: Mia patro pezigis vian jugon, sed mi ĝin ankoraŭ pli pezigos; mia patro vin punadis per vipoj, sed mi vin punados per skorpioj. **15** Kaj la reĝo ne aŭskultis la popolon; ĉar estis tiel destinate de Dio, por ke la Eternulo plenumu Sian vorton, kiun Li diris per Āhija, la Ŝiloano, al Jerobeam,

11 Kiam Reħabeam venis en Jerusalemon, li kolektis el la domo de Jehuda kaj de Benjamen cent okdek mil elektitajn militistojn, por militi kontraŭ Izrael, por revenigi la regionon al Reħabeam. **2** Sed aperis vorto de la Eternulo al Ŝemaja, homo de Dio, dirante: **3** Diru al Reħabeam, filo de Salomon, reĝo de Judujo, kaj al ĉiu Izraelidoj en la lando de Jehuda kaj de Benjamen jene: **4** Tiele diras la Eternulo: Ne iru kaj ne militu kontraŭ viaj fratoj; reiru ĉiu al sia domo, ĉar de Mi estas farita ĉi tiu afiero. Kaj ili obeis la vortojn de la Eternulo, kaj rifuzis iri kontraŭ Jerobeamon. **5** Reħabeam loĝis en Jerusalemon, kaj li konstruis fortikajojn en la urboj de Judujo. **6** Li prikonstruis Bet-Lehemon, Etamon, Tekoan, **7** Bet-Curon, Soħon, Adulamon, **8** Gaton, Marešan, Zifon, **9** Adoraimon, Laħišon, Azekan, **10** Corean, Ajalonon, kaj Hebronon, kiuj estis urboj fortikigitaj en la lando de Jehuda kaj de Benjamen. **11** Li fortigis tiujn fortikajojn kaj starigis tie estrojn, aranĝis provizejojn de mangājoj, oleo, kaj vino. **12** Kaj en ĉiu urbo li kolektis ŝildojn kaj lancojn, kaj tre fortigis ilin. Kaj Jehuda kaj Benjamen restis liaj. **13** La pastroj kaj Levidoj, kiuj estis en la tutu lando de Izrael, kolektiĝis al li el ĉiu siaj regionoj; **14** la Levidoj forlasis siajn antaŭurbojn kaj sian posedajojn kaj iris en Judujon kaj Jerusalemon, ĉar Jerobeam kaj liaj filoj forpuŝis ilin de la pastrardo al la Eternulo. **15** Li starigis ĉe si pastrojn por la altaĵoj, por la kaproj kaj bovidoj, kiujn li faris. **16** Post ili el ĉiu triboj de Izrael tiuj homoj, kiuj havis la inklinon turnadi sin al la Eternulo, Dio de Izrael, venadis en Jerusalemon, por fari oferojn al la Eternulo, Dio de iliaj patroj. **17** Kaj ili fortigadis la regionon de Judujo, kaj subtenadis Reħabeamon, filon de Salomon, dum tri jaroj; ĉar ili iradis la vojo de David kaj Salomon dum tri jaroj. **18** Reħabeam prenis al si kiel edzinon Maħalaton, filinon de Jerimot, filo de David, kaj de Abihail,

filino de Eliab, filo de Jišaj. **19** Si naskis al li filojn: kiun elektis la Eternulo inter ĉiu triboj de Izrael, Jeuš, Ŝemarja, kaj Zaham. **20** Post ŝi li prenis por estigi tie Sian nomon. La nomo de lia patrino Maahān, filinon de Abšalom; kaj ŝi naskis al li estis Naama, la Amonidino. **14** Li agis malbone, Abijan, Atajon, Zizan, kaj Ŝelomiton. **21** Reħabeam ĉar li ne alkutimigis sian koron al serĉado de la amis Maahān, filinon de Abšalom, pli ol ĉiuj siajn Eternulo. **15** La historio de Reħabeam, la unua edzinojn kaj kromvirinojn; ĉar li havis dek ok kaj la lasta, estas priskribita en la kronikoj de edzinojn kaj sesdek kromvirinojn, kaj li naskigis la profeto Ŝemaja kaj de la viziisto Ido, ĉe la dudek ok filojn kaj sesdek filinojn. **22** Reħabeam genealogio. Kaj inter Reħabeam kaj Jerobeam starigis Abijan, filon de Maahān, kiel ĉefon, kiel estis militoj dum ilia tuta vivo. **16** Kaj Reħabeam princon inter liaj fratoj, intencante fari lin reĝo. ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en **23** Li agadis prudente; li dissendis ĉiujn siajn filojn la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekregis lia filo en ĉiuj regionojn de Jehuda kaj de Benjamen, en Abija.

Ĉiuj fortikigitajn urbojn; li donis al ili grandajn **13** En la dek-oka jaro de la reĝo Jerobeam vivrimedojn kaj prenis por ili multe da edzinoj. **13** En la dek-oka jaro de la reĝo Jerobeam ekregis Abija super Judujo. **2** Tri jarojn li

12 Kiam fortikiĝis la regno de Reħabeam kaj regiĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis li fariĝis forta, li forlasis la instruon de la Mihaja, filino de Uriel, el Gibea. Milito estis inter Eternulo, kaj kun li la tutu Izrael. **2** En la kvina jaro Abija kaj Jerobeam. **3** Abija eliris en la militon kun de la reĝo Reħabeam iris Ŝišak, reĝo de Egiptujo, anaro da bonaj militistoj, konsistanta el kvarcent kontraŭ Jerusalemon (ĉar ili pekis kontraŭ la mil viroj elektitaj; Jerobeam eliris en la militon Eternulo) **3** kun mil ducent ĉaroj kaj sesdek mil kontraŭ li kun okcent mil viroj elektitaj, bonaj rajdistoj; senombra estis la popolo, kiu venis kun militistoj. **4** Abija starigis supre sur la monto li Egiptujo: la Lubo, Sukioj, kaj Etiopoj. **4** Kaj Cemaraim, kiu estas en la montaro de Efraim, kaj li venkoprenis la fortikigitajn urbojn de Judujo diris: Aǔskultu min, ho Jerobeam kaj la tutu Izrael! kaj aliris ĝis Jerusalem. **5** Tiam la profeto Ŝemaja **5** Vi devas ja sci, ke la Eternulo, Dio de Izrael, venis al Reħabeam, kaj al la estroj de Judujo, kiu donis la regadon super Izrael por ĉiam al David, al kolektiĝis en Jerusalem pro Ŝišak, kaj li diris al ili: li kaj al liaj filoj, per interligo de salo. **6** Sed leviĝis Tiele diras la Eternulo: Vi forlasis Min, tial ankaŭ Jerobeam, filo de Nebat, servanto de Salomon, Mi forlasas vin en la manojn de Ŝišak. **6** Tiam filo de David, kaj ribelis kontraŭ sia sinjoro. humiliĝis la estroj de Izrael kaj la reĝo, kaj diris: **7** Kaj kolektiĝis ĉirkaŭ li homoj vantaj, homoj Justa estas la Eternulo. **7** Kiam la Eternulo vidis, malvirtaj, kaj superfortis Reħabeamon, filon de ke ili humiliĝis, tiam aperis vorto de la Eternulo al Salomono; Reħabeam estis juna kaj molkora kaj Ŝemaja, dirante: Ili humiliĝis, tial Mi ne ekstermos ne povis rezisti al ili. **8** Kaj nun vi pensas, ke ilin; Mi donos al ili iom da savo, kaj Mia kolero ne vi havos forton kontraŭ la regno de la Eternulo elverŝiĝos sur Jerusalemon per Ŝišak; **8** tamen en la mano de la filoj de David, ĉar vi prezentas ili estos liaj subuloj, por ke ili eksciu, kio estas grandan amason, kaj vi havas orajn bovidojn, servado al Mi kaj servado al teraj regnoj. **9** Kaj kiujn Jerobeam faris dioj por vi. **9** Vi elpuŝis Ŝišak, reĝo de Egiptujo, iris kontraŭ Jerusalemon, ja la pastrojn de la Eternulo, la Aaronidojn kaj kaj li forprenis la trezorojn de la domo de la Levidojn, kaj vi faris al vi pastrojn kiel la popoloj Eternulo kaj la trezorojn de la reĝa domo, ĉion li de la aliaj landoj; ĉi, kiu venas por sia konsekrado prenis; li prenis ankaŭ la orajn ŝildojn, kiujn faris kun bovo kaj kun sep ŝafoj, fariĝas pastro por la Salomono. **10** Kaj la reĝo Reħabeam faris anstataŭ nedioj. **10** Sed kun ni estas la Eternulo, nia Dio; ni ili ŝildojn kuprajn, kaj transdonis ilin en la manojn ne forlasis Lin; kaj al la Eternulo servas pastroj de la estroj de korpogardistoj, kiuj gardadis la Aaronidoj kaj Levidoj laŭ ilia ofico, **11** kaj ili enirejon de la reĝa domo. **11** Kaj ĉiufoje, kiam bruligas al la Eternulo bruloferojn ĉiumatenet kaj la reĝo iris en la domon de la Eternulo, venis la ĉiuvespere, kaj incensan aromaĵon, kaj ili aranĝas korpogardistoj, portis ilin, kaj poste returne portis panon sur pura tablo, kaj la oran kandelabron ilin en la ĉambrojn de la korpogardistoj. **12** Kiam kun ĝiaj lucernoj, ke ili brulu ĉiuvespere; ĉar li humiliĝis, tiam deturniĝis de li la kolero de la ni plenumas la preskribon de la Eternulo, nia Eternulo, kaj ne ĉio pereis; ĉar en Judujo estis Dio, kaj vi forlasis Lin. **12** Vidu, kun ni, kiel ankoraŭ io bona. **13** La reĝo Reħabeam fortikiĝis nia ĉefo, estas Dio, kaj ankaŭ Laj pastroj kaj en Jerusalem, kaj li reĝis. La aĝon de kvardek laŭtesonaj trumpetoj, por trumpetegi kontraŭ unu jaroj havis Reħabeam, kiam li fariĝis reĝo; vi. Ho Izraelidoj, ne militu kontraŭ la Eternulo, kaj dek sep jarojn li reĝis en Jerusalem, la urbo, Dio de viaj patroj, ĉar vi ne havos sukceson. **13**

Dume Jerobeam ĉirkaŭirigis embuskon, kiu aperis valo Cefata, apud Mareša. **11** Kaj Asa ekvokis al la malantaŭ ili; tiamaniere estis militistoj antaŭ la Eternulo, sia Dio, kaj diris: Ho Eternulo, por Vi Judoj kaj embusko malantaŭ ili. **14** La Judoj sin ne estas diferenco helpi al grandnombrulo aŭ al returnis, kaj ekvidis, ke ili havas batalon antaŭne senfortulo; helpu do al ni, ho Eternulo, nia Dio, kaj malantaŭe. Tiam ili ekkriis al la Eternulo, kaj ĉar sur Vi ni nin apogas kaj en Via nomo ni venis la pastroj ektrumpetis per la trumpetoj. **15** Kaj kontraŭ ĉi tiun grandan anaron. Ho Eternulo, Vi la Judoj laŭte ekbruis; kaj kiam la Judoj ekbruis, estas nia Dio; kontraŭ Vi neniu homo montriĝu Dio frapis Jerobeamon kaj ĉiujn Izraelidojn antaŭ fortia. **12** Kaj la Eternulo frapis la Etiopojn antaŭ Abija kaj la Judoj. **16** Kaj la Izraelidoj ekkuris antaŭ Asa kaj antaŭ la Judoj, kaj la Etiopoj forkuris. **13** la Judoj, kaj Dio transdonis ilin en la manojn Kaj Asa, kaj la popolo, kiu estis kun li, persekitis de ĉi tiuj. **17** Kaj Abija kaj lia popolo faris inter ilin ĝis Gerar; kaj la Etiopoj falis tiel, ke neniu el ili grandan baton; kaj falis mortigitoj el Izrael ili restis vivanta; ĉar ili estis frakasitaj antaŭ la kvincent mil viroj elektitaj. **18** Tiam humiliĝis la Eternulo kaj antaŭ Lia militistaro. Kaj ili forportis Izraelidoj, kaj fortigis la Judoj, ĉar ili apogis sin tre multe da militakiraĵo. **14** Kaj ili venkobatis sur la Eternulo, Dio de iliaj patroj. **19** Kaj Abija ĉiujn urbojn ĉirkaŭe de Gerar, ĉar sur ilin falis persekitis Jerobeamon, kaj prenis de li urbojn: teruro de la Eternulo; kaj ili prirabis ĉiujn urbojn, Bet-Elon kun ĝiaj filinurboj, Ješanan kun ĝiaj ĉar en ili troviĝis multe da rabeblaĵo. **15** Ankaŭ ili filinurboj, kaj Efraïnon kun ĝiaj filinurboj. **20** Kaj disbatis la tendojn de la brutoj, kaptis multe da Jerobeam ne plu refortigis en la tempo de Abija. ŝafoj kaj da kameloj, kaj revenis en Jerusalemon. Kaj la Eternulo frapis lin, kaj li mortis. **21** Sed Abija fortigis. Kaj li prenis al si dek kvar edzinojn, kaj li naskigis dudek du filojn kaj dek ses filinojn. **22** La cetera historio de Abija, liaj agoj, kaj liaj vortoj estas priskribitaj en la komentario de la profeto Ido.

14 Kaj Abija ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekkreigis lia filo Asa. En lia tempo la lando estis trankvila dum dek jaroj. **2** Asa agadis bone kaj juste antaŭ la Eternulo, sia Dio. **3** Li forigis la altarojn de fremdaj dioj kaj la altaĵojn, li disbatis la statuojn, kaj dehakis la sanktajn stangojn. **4** Kaj li ordonis al la Judoj turni sin al la Eternulo, Dio de iliaj patroj, por plenumi la instruon kaj la ordonojn. **5** Li forigis el ĉiuj urboj de Judujo la altaĵojn kaj la kolonojn de la suno. Kaj la regno estis trankvila sub li. **6** Li konstruis urbojn fortikigitajn en Judujo; la lando estis trankvila, kaj li ne havis militon en tiuj jaroj, ĉar la Eternulo donis al li ripozon. **7** Kaj li diris al la Judoj: Ni prikonstruu ĉi tiujn urbojn, ni ĉirkaŭigu ilin per muregoj kaj turoj, pordoj, kaj rigliloj. La lando estas ankoraŭ nia, ĉar ni turnis nin al la Eternulo, nia Dio; ni turnis nin, kaj Li donis al ni trankvilecon ĉirkaue. Kaj ili konstruis, kaj la afero iris sukcese. **8** Kaj Asa havis militistaron: da viroj armitätaj per ŝildo kaj lanco el la Jehudaido tricent mil, kaj el la Benjamenoj da viroj portantaj manŝildon kaj pafantaj per pafarko estis ducent okdek mil; ĉiuj ili estis bravaj militistoj. **9** Eliris kontraŭ ilin Zeraĥ, la Etiopo, kun militistaro de unu miliono kaj kun tricent ĉaroj, kaj li venis ĝis Mareša. **10** Kaj eliris Asa renkonte al li, kaj ili aranĝigis al batalo en la

15 Sur Azarjan, filon de Oded, venis la spirito de Dio. **2** Kaj li eliris antaŭ Asan, kaj diris al li: Aŭskultu min, ho Asa kaj ĉiuj Jehudaidoj kaj Benjamenoj: la Eternulo estas kun vi, kiam vi estas kun Li; kaj se vi Lin serĉos, vi Lin trovos, sed se vi Lin forlasos, Li forlasos vin. **3** Dum longa tempo Izrael estos sen la vera Dio, sen instruanta pastro, kaj sen instruo; **4** sed en sia mizerio ili returnos sin al la Eternulo, Dio de Israel; kaj ili serĉos Lin, kaj Li trovigos Sin al ili. **5** En tiu tempo ne havos pacon la eliranto nek la eniranto, ĉar grandaj tumultoj estos ĉe ĉiuj loĝantoj de la landoj. **6** Nacio disbatos nacion kaj urbo urbon, ĉar Dio konfuzos ilin per diversaj malfeliĉoj. **7** Sed vi estu kuraĝaj, kaj ne faligu viajn manojn; ĉar ekzistas rekompenco pro viaj faroj. **8** Kiam Asa aŭdis tiujn vortojn kaj la profetaĵon de la profeto Oded, li kuraĝigis, kaj eljetis la abomenindajon el la tutaj landoj de Jehuda kaj de Benjameno, kaj el la urboj, kiujn li venkoprenis sur la monto de Efraim; kaj li renovigis la altaron de la Eternulo, starantan antaŭ la portiko de la Eternulo. **9** Kaj li kunvenigis ĉiujn Jehudaidojn kaj Benjamenojn, kaj la kun ili loĝantajn enmigrintojn el la tribo de Efraim, de Manase, kaj de Simeon; ĉar ili en granda nombro transiris al li de Israel, kiam ili vidis, ke la Eternulo, sia Dio, estas kun li. **10** Kaj ili kunvenis en Jerusalemon en la tria monato de la dek-kvina jaro de la regado de Asa. **11** Kaj ili alportis en tiu tago oferojn al la Eternulo el la militakiraĵo, kiun ili venigis: sepcent bovojn kaj sep mil ŝafojn. **12** Kaj ili faris interligon, ke ili strebados al la Eternulo, Dio de iliaj patroj, per sia tutaj koroj kaj per sia tutaj animoj, **13** kaj ke ĉiu, kiu

ne turnos sin al la Eternulo, Dio de Izrael, devas tempo. **11** La historio de Asa, la unua kaj la lasta, morti, ĉu tio estas malgranda, ĉu granda, ĉu viro, estas priskribita en la libro de la reĝoj de Judujo ĉu virino. **14** Kaj ili juris al la Eternulo per laŭta kaj Izrael. **12** En la tridek-naŭa jaro de sia regado voĉo, per ĝojkriado, per trumpetetoj kaj kornoj. Asa malsaniĝis je siaj piedoj; tre fortaj fariĝis lia **15** Kaj ĉiu Judoj ĝoĝis pri la ĵuro, ĉar ili juris el malsano; sed eĉ en sia malsano li turnis sin ne al sia tutaj koroj, ili serĉis Lin kun plena fervoro, la Eternulo, sed al kuracisto. **13** Kaj Asa ekkormis kaj Li trovigis Sin al ili. Kaj la Eternulo donis kun siaj patroj, kaj mortis en la kvardek-unua al ili trankvilecon ĉirkaue. **16** Kaj eĉ Maahān, jaro de sia regado. **14** Kaj oni enterigis lin en lia la patronon, la reĝo Asa senigis je ŝia titolo de tombo, kiun li pretigis al si en la urbo de David; regino, pro tio, ke ŝi faris idolon por Astar. Kaj Asa kaj oni kuŝigis lin sur lito plenigita de aromajoj dishakis ŝian idolon, dispecigis ĝin kaj forbrulis kaj diversaj lerte preparitaj ŝmirajoj, kaj oni faris ĉe la torrento Kidron. **17** Tamen la altaĵoj ne estis por li tre grandan brulon.

forigitaj ĉe Izrael; sed la koro de Asa estis perfekta dum lia tutaj vivo. **18** Li enportis en la domon de Dio la konsekritaĵojn de sia patro, kaj siajn proprajn konsekritaĵojn, argentojn kaj oron kaj vazojn. **19** Kaj ne estis milito ĝis la tridek-kvina jaro de la regado de Asa.

16 En la tridek-sesa jaro de la regado de Asa iris Baaša, reĝo de Izrael, kontraŭ Judujon, kaj li konstruis Ramon, por bari la eliradon kaj eniradon al Asa, reĝo de Judujo. **2** Tiam Asa elprenis argentojn kaj oron el la trezorejoj de la domo de la Eternulo kaj de la reĝa domo, kaj sendis al Ben-Hadad, reĝo de Sirio, kiu loĝis en Damasko, kaj dirigis al li: **3** Estas interligo inter mi kaj vi, kiel inter mia patro kaj via patro; jen mi sendas al vi argentojn kaj oron: nenigu vian interligon kun Baaša, reĝo de Izrael, por ke li foriru de mi. **4** Kaj Ben-Hadad obeis la regon Asa, kaj sendis siajn militestrojn kontraŭ la urbojn de Izrael, kaj ili venkobatis Ijonon kaj Danon kaj Abel-Maimon, kaj ĉiujn provizejojn en la urboj de Naftali. **5** Kiam Baaša tion aŭdis, li cesis konstrui Ramon kaj haltigis sian laboradon. **6** Tiam la reĝo Asa prenis ĉiujn Judojn; kaj ili forportis la ŝtonojn de Rama kaj ĝian lignon, el kiu Baaša faris la konstruadon; kaj li konstruis el ties Geban kaj Micpan. **7** En tiu tempo venis la antaŭvidisto Hanani al Asa, reĝo de Judujo, kaj diris al li: Ĉar vi apogis vin sur la reĝo de Sirio, kaj ne apogis vin sur la Eternulo, via Dio, tial saviĝis el via mano la militistaro de la reĝo de Sirio. **8** Ĉu la Etiopoj kaj Luboj ne estis kun granda forto, kun ĉaroj kaj rajdistoj en tre granda nombro? tamen, ĉar vi apogis vin sur la Eternulo, Li transdonis ilin en vian manon; **9** ĉar la okuloj de la Eternulo ĉirkaurigardas la tutan teron, por subteni tiujn, kies koro estas plene aldonita al Li. Malsage vi agis per tiu; pro tio de nun vi havos militojn. **10** Asa ekkoleris kontraŭ la antaŭvidisto kajmetis lin en malliberejon, ĉar li indignis kontraŭ li pro tio; ankaŭ kelkajn el la popolo Asa premis en tiu

17 Anstataŭ li ekkregis lia filo Jehošafat. Kaj li fariĝis potenco kontraŭ Izrael. **2** Li starigis militistaronojn en ĉiuj fortikigitaj urboj de Judujo, kaj starigis garnizonojn en la lando de Jehuda, kaj en la urboj de Efraim, kiujn venkoprenis lia patro Asa. **3** Kaj la Eternulo estis kun Jehošafat, ĉar li iradis laŭ la antaŭaj vojoj de sia patro David kaj ne turnis sin al la Baaloj, **4** sed nur la Dion de sia patro li serĉis kaj Lajn ordonojn li sekvis, ne simile al la agado de Izrael. **5** Kaj la Eternulo fortikigis la regionon en lia mano, kaj ĉiuj Judoj donacis donacojn al Jehošafat, kaj li havis multe da riĉeco kaj da honoro. **6** Lia koro altiĝis sur la vojoj de la Eternulo; li ankaŭ forigis la altaĵojn kaj la sanktajn stangojn el Judujo. **7** En la tria jaro de lia regado li sendis siajn eminentulojn Ben-Hail, Obadja, Zeharja, Netanel, kaj Mihaja, ke ili instruus en la urbo de Judujo; **8** kaj kun ili la Levidojn Ŝemaja, Netanja, Zebadja, Asahel, Ŝemiramot, Jehonatan, Adonija, Tobija, kaj Tob-Adonija, la Levidojn, kaj kun ili la pastrojn Elišama kaj Jehoram. **9** Kaj ili instruis en Judujo, havante kun si libron de instruo de la Eternulo; ili trairis ĉiujn urbojn de Judujo kaj instruis la popolon. **10** Kaj timo antaŭ la Eternulo estis en ĉiuj regnoj de la landoj, kiuj estis ĉirkaŭ Judujo, kaj ili ne militis kontraŭ Jehošafat. **11** De la Filistoj oni alportadis al Jehošafat donacojn, kaj argentojn kiel tributon; ankaŭ la Araboj venigadis al li malgrandajn brutojn: sep mil sepcet ŝafojn kaj sep mil sepcet kaprojn. **12** Jehošafat fariĝadis ĉiam pli granda kaj atingis grandan altecon. Kaj li konstruis en Judujo kastelojn kaj grenurbojn. **13** Kaj multe da laboroj li havis en la urboj de Judujo, kaj bravajn militistojn en Jerusalem. **14** Jen estas ilia ordo laŭ iliaj patrodomoj: ĉe la Jehudaidoj estis milestroj: la estro Adna, kaj kun li estis tricent mil bravaj militistoj; **15** apud li estis la estro Jehohanan, kaj kun li ducent okdek mil; **16** apud li estis Amasja, filo de Zihri, kiu konsekris sin al la Eternulo, kaj kun li estis ducent

mil bravaj militistoj. **17** Ĉe la Benjamenoj estis: mi vin jūrligas, ke vi parolu al mi nur la veron en brava militisto Eljada, kaj kun li ducent mil viroj la nomo de la Eternulo. **18** Kaj tiu diris: Mi vidis armitaj per pafarko kaj ŝildo; **19** apud li estis ĉiuj Izraelidojn disjetitaj sur la montoj, kiel ŝafoj, Jehozabad, kaj kun li cent okdek mil viroj armitaj kiu ne havas paštanton; kaj la Eternulo diris: Ili por la militistaro. **20** Tiuj servis al la reĝo, krom ne havas estrojn, ili reiru pace ĉiu al sia domo. **21** Kaj la reĝo de Izrael diris al Jehošafat: Ĉu mi kiu, kiu la reĝo starigis en la fortikigitaj urboj ne diris al vi, ke li profetas pri mi ne bonon, sed de la tuta Judujo.

18 Jehošafat havis multe da riĉeco kaj honoro; kaj li boparenciĝis kun Aĥab. **2** Post kelke da jaroj li veturnis al Aĥab en Samarion. Kaj Aĥab buĉis multe da ŝafoj kaj bovoj por li, kaj por la popolo, kiu estis kun li, kaj konvinkis lin iri kontraŭ Ramoton en Gilead. **3** Kaj Aĥab, reĝo de Izrael, diris al Jehošafat, reĝo de Judujo: Ĉu vi iros kun mi kontraŭ Ramoton en Gilead? Kaj ĉi tiu respondis al li: Mi estas kiel vi, kaj mia popolo estas kiel via popolo; ni iros kun vi en la militon. **4** Kaj Jehošafat diris al la reĝo de Izrael: Demandu hodiaŭ la vorton de la Eternulo. **5** Tiam la reĝo de Izrael kunvenigis la profetojn, kvarcent homojn, kaj diris al ili: Ĉu ni iru milite kontraŭ Ramoton en Gilead, aŭ mi tion ne faru? Kaj ili respondis: Iru, kaj Dio ĝin transdonos en la manon de la reĝo. **6** Sed Jehošafat diris: Ĉu ne troviĝas ĉi tie ankoraŭ iu profeto de la Eternulo, kiuun ni povus demandi? **7** Kaj la reĝo de Izrael diris al Jehošafat: Ekzistas ankoraŭ unu homo, per kiu ni povas demandi la Eternulon, sed mi lin malamas, ĉar neniam li profetas pri mi ion bonan, sed dum sia tuta vivo nur malbonon; tio estas Mihaja, filo de Jimla. Sed Jehošafat diris: La reĝo ne parolu tiel. **8** Tiam la reĝo de Izrael alvokis unu korteganon, kaj diris: Venigu rapide Mihajan, filon de Jimla. **9** La reĝo de Izrael, kaj Jehošafat, reĝo de Judujo, sidis ĉiu sur sia seĝo, vestitaj per siaj vestoj; ili sidis sur placo antaŭ la pordego de Samario, kaj ĉiuj profetoj profetadis antaŭ ili. **10** Kaj Cidkija, filo de Kenaana, faris al si ferajn kornojn, kaj diris: Tiele diras la Eternulo: Per ĉi tio vi kornobatos la Sirianojn, ĝis vi ilin tute ekstermos. **11** Kaj ĉiuj profetoj profetas tiel same, dirante: Iru kontraŭ Ramoton en Gilead kaj sukcesu, ĉar la Eternulo ĝin transdonos en la manon de la reĝo. **12** La sendito, kiu iris por voki Mihajan, diris al li: Jen la vortoj de la profetoj unuanime antaŭdiras bonon al la reĝo; estu do via vorto simila al la vorto de ĉiu el ili, kaj antaŭdiru bonon. **13** Sed Mihaja diris: Kiel vivas la Eternulo: kion mia Dio diros al mi, tion mi diros. **14** Kaj kiam li venis al la reĝo, la reĝo diris al li: Mihaja! ĉu ni iru milite kontraŭ Ramoton en Gilead, aŭ ni tion ne faru? Kaj tiu diris: Iru kaj sukcesu, kaj ili estos transdonitaj en vian manon. **15** Tiam la reĝo diris al li: Multfoje

mi vin jūrligas, ke vi parolu al mi nur la veron en brava militisto Eljada, kaj kun li ducent mil viroj la nomo de la Eternulo. **16** Kaj tiu diris: Mi vidis ĉiuj Izraelidojn disjetitaj sur la montoj, kiel ŝafoj, kiu ne havas paštanton; kaj la Eternulo diris: Ili ne havas estrojn, ili reiru pace ĉiu al sia domo. **17** Kaj la reĝo de Izrael diris al Jehošafat: Ĉu mi ne diris al vi, ke li profetas pri mi ne bonon, sed nur malbonon? **18** Sed Mihaja diris: Tial aŭskultu la vorton de la Eternulo: mi vidis la Eternulon, sidantan sur Sia trono, kaj la tuta armeo de la ĉielo staris dekstre kaj maldekstre de Li. **19** Kaj la Eternulo diris: Kiu allogos Aĥabon, region de Izrael, ke li iru kaj falu en Ramot en Gilead? Kaj unu parolis tiel, alia parolis alie. **20** Tiam eliris spirito kaj starigis antaŭ la Eternulo, kaj diris: Mi lin allogos. Kaj la Eternulo diris al li: Per kio? **21** Kaj tiu respondis: Mi eliros kaj faros min spirito mensoga en la bušo de ĉiuj liaj profetoj. Kaj Li diris: Vi allogos kaj havos sukceson; eliru kaj agu tiel. **22** Kaj nun jen la Eternulo metis mensogon spiriton en la bušon de tiuj viaj profetoj, kaj la Eternulo decidis por vi malbonon. **23** Tiam aliris Cidkija, filo de Kenaana, kaj frapis Mihajan sur la vango, kaj diris: Per kiu vojo la spirito de la Eternulo transiris de mi, por paroli per vi? **24** Mihaja respondis: Jen vi tion vidos en tiu tago, kiam vi eniros en internan ĉambron, por vin kaſi. **25** Tiam la reĝo de Izrael diris: Prenu Mihajan, kaj konduku lin al la urbestro Amon kaj al la reĝido Joaš, **26** kaj diru: Tiele diras la reĝo: Metu ĉi tiun en malliberejon, kaj nutru lin per mizera pano kaj mizera akvo, ĝis mi revenos en paco. **27** Sed Mihaja diris: Se vi revenos en paco, en tiu okazo ne parolis per mi la Eternulo. Kaj li diris: Aŭskultu, ĉiuj popoloj. **28** Kaj la reĝo de Izrael, kaj Jehošafat, reĝo de Judujo, iris al Ramot en Gilead. **29** Kaj la reĝo de Izrael diris al Jehošafat: Mi alivestos min kaj iros en la batalon, sed vi surmetu viajn vestojn. Kaj la reĝo de Izrael alivestis sin, kaj ili iris en la batalon. **30** Kaj la reĝo de Sirio ordonis al siaj ĉarestroj jene: Batalu ne kontraŭ iu malgranda aŭ granda, sed sole nur kontraŭ la reĝo de Izrael. **31** Kiam la ĉarestroj ekvidis Jehošafaton, ili pensis, ke tio estas la reĝo de Izrael, kaj ili ĉirkauis lin, por batali kontraŭ li; sed Jehošafat ekkriis, kaj la Eternulo helpis al li, kaj Dio forigis ilin de li. **32** Kiam la ĉarestroj vidis, ke tio ne estas la reĝo de Izrael, ili forturnis sin de li. **33** Kaj unu viro sen ia celo streĉis la pafarkon, kaj vundis la region de Izrael inter la artikoj de la kiraso. Kaj ĉi tiu diris al sia veteriganto: Turnu vian manon kaj elveturigu min el la militistaro, ĉar mi estas vundita. **34** Sed la batalo plifortigis en tiu tago; kaj la reĝo

de Izrael staris sur la ĉaro kontraŭ la Sirianoj komunumo de Judujo kaj Jerusalemo en la domo ĝis la vespero, kaj li mortis en la momento de la de la Eternulo, antaŭ la nova korto. **6** Kaj li diris: mallevigo de la suno.

19 Jehošafat, reĝo de Judujo, revenis bonstate en sian hejmon, en Jerusalemon. **2** Kaj eliris renkonto al li Jehu, filo de Hanani, la viziisto, kaj diris al la reĝo Jehošafat: Ĉu oni devas helpi al malvirtulo? vi amas la malamikojn de la Eternulo, kaj pro tio estas sur vi la kolero de la Eternulo. **3** Tamen bonaĵoj estas trovitaj en vi, ĉar vi ekstermis la sanktajn stangojn el la lando kaj direktis vian koron al la serĉado de Dio. **4** Kaj Jehošafat logis en Jerusalemo. Kaj denove li iris al la popolo, de Beer-Šeba ĝis la monto de Efraim, kaj revenigis ilin al la Eternulo, Dio de iliaj patroj. **5** Li starigis juĝistojn en la lando, en ĉiu fortikigitaj urboj de Judujo, en ĉiu urbo aparte. **6** Kaj li diris al la juĝistoj: Rigardu, kion vi faras, ĉar ne por homo vi juĝas, sed por la Eternulo; Li estos kun vi en la aferoj de juĝado. **7** Estu do en vi timo antaŭ la Eternulo, agadu singarde; ĉar ĉe la Eternulo, nia Dio, ne ekzistas maljusteco, nek personfavorado, nek akceptado de subaĉetoj. **8** Ankaŭ en Jerusalemo Jehošafat starigis virojn el la Levidoj, pastroj, kaj ĉefoj de patrodomoj de Izrael, por juĝado antaŭ la Eternulo kaj por juĝaj disputoj. Kaj ili revenis al Jerusalemo. **9** Kaj li ordonis al ili jene: Tiele agu en timo antaŭ la Eternulo, en fideleco kaj kun pura koro: **10** en ĉiu juĝa disputo, kiu venos antaŭ vin de viaj fratoj, kiu loĝas en siaj urboj, ĉu pri afero de sango, ĉu pri religia preskribo, ordono, leĝo, aŭ decidoj, klarigu al ili, por ke ili ne kulpigu antaŭ la Eternulo kaj por ke ne falu kolero sur vin kaj sur viajn fratojn; tiel agu, tiam vi ne fariĝos kulpaj. **11** Kaj jen la ĉefpastro Amarja estas super vi en ĉiu afero koncernanta la Eternulon, kaj Zebadja, filo de Išmael, la princeto el la domo de Jehuda, en ĉiu afero koncernanta la regionon, kaj la Levidojn vi havas antaŭ vi kiel oficistojn. Tenu vin forte kaj agadu, kaj la Eternulo estos kun la bonulo.

20 Post tio la Moabidoj kaj la Amonidoj, kaj kun ili ankaŭ najbaroj de la Amonidoj, iris milite kontraŭ Jehošafaton. **2** Kaj oni venis kaj raportis al Jehošafat, dirante: Venis kontraŭ vin granda multo da homoj de trans la maro, el la Sirio; kaj jen ili nun estas en Haaccon-Tamar, tio estas en En-Gedi. **3** Jehošafat ektimis, kaj decidis turni sin al la Eternulo. Kaj li proklamis faston en la tutaj Judujo. **4** Kaj kunvenis la Judoj, por peti la Eternulon; el ĉiu urboj de Judujo ili venis, por peti la Eternulon. **5** Jehošafat starigis inter la

komunumo de Judujo kaj Jerusalemo en la domo de la Eternulo, antaŭ la nova korto. **6** Kaj li diris: Ho Eternulo, Dio de niaj patroj! Vi estas ja Dio en la ĉielo, kaj Vi regas super ĉiuj regnoj de la nacioj, en Via mano estas forto kaj potenco, kaj neniu povas kontraŭstari al Vi. **7** Vi, nia Dio, forpelis ja la loĝantojn de ĉi tiu lando antaŭ Via popolo Izrael, kaj donis ĝin al la idaro de Abraham, Via amanto, por ĉiam. **8** Kaj ili enlogiĝis en ĝi, kaj konstruis por Vi en ĝi sanktejon al Via nomo, dirante: **9** Se venos sur nin malfeliĉo, glavo, puno, pesto, aŭ malsato, tiam ni starigos antaŭ ĉi tiu domo kaj antaŭ Vi, ĉar Via nomo estas en ĉi tiu domo, kaj ni vokos al Vi el nia mizerio, kaj Vi aŭdos kaj helpos. **10** Kaj nun jen la Amonidoj kaj la Moabidoj kaj la loĝantoj de la monto Seir, tra kies lando Vi ne permesis al la Izraelidoj iri, kiam ili iris el la lando Egipta, sed ili devis iri preter kaj ne ekstermi ilin — **11** jen ili repagas al ni, venante, por elpeli nin el Via heredajo, kiun Vi donis al ni. **12** Ho nia Dio, ĉu Vi ne jugos ilin? ĉar ni ne havas forton kontraŭ ĉi tiu granda homamaso, kiu venis kontraŭ nin, kaj ni ne scias, kion ni devas fari, sed al Vi sin turnas niaj okuloj. **13** Kaj ĉiu Judo staris antaŭ la Eternulo, ankaŭ iliaj infanoj, edzinoj, kaj filoj. **14** Tiam sur Jahāziel, filo de Zēharja, filo de Benaja, filo de Jeiel, filo de Matanja, Levido el la idoj de Asaf, aperis la spirito de la Eternulo meze de la komunumo; **15** kaj li diris: Aŭskultu, ĉiu Judo kaj loĝantoj de Jerusalemo kaj reĝo Jehošafat! Tiele diras al vi la Eternulo: Ne timu kaj ne sentu teruron antaŭ ĉi tiu granda homamaso, ĉar la milito estas ne kontraŭ vi, sed kontraŭ Dio. **16** Morgaŭ malsupreniru sur ilin: jen ili supreniras sur la altaĵon de Cic, kaj vi trovos ilin en la fino de la valo, antaŭ la dezerto Jeruel. **17** Ne vi devas batali ĉi tiun fojon: starigu, staru, kaj rigardu la savon, kiu la Eternulo sendas al vi, ho Juduo kaj Jerusalemo. Ne timu kaj ne sentu teruron: morgaŭ eliri kontraŭ ilin, kaj la Eternulo estos kun vi. **18** Tiam Jehošafat klinigis vizaĝaltere, kaj ĉiu Judo kaj loĝantoj de Jerusalemo jetis sin antaŭ la Eternulo, por adorklinigi antaŭ la Eternulo. **19** Kaj leviĝis la Levidoj el la Kehatidoj kaj el la Korahidoj, por ekkanti gloron al la Eternulo, Dio de Izrael, per laŭta voĉo alten. **20** Ili leviĝis frue matene kaj eliris al la dezerto de Tekoa; kaj kiam ili eliris, starigis Jehošafat, kaj diris: Aŭskultu min, ho Judoj kaj loĝantoj de Jerusalemo! Kredu je la Eternulo, via Dio, kaj havu fidon; kredu je Liaj profetoj, kaj vi havos sukceson. **21** Kaj li konsiliĝis kun la popolo, kaj li starigis kantistojn al la Eternulo, ke ili glorkantu en sankta

ornamo, irante antaŭ la armitoj, kaj parolu: Gloru havis fratojn, filojn de Jehošafat: Azarja, Jēhiel, la Eternulon, ĉar eterna estas Lia favorkoreco. Zeharja, Azarjahu, Mihael, kaj Ŝefatja. Ĉiuj ili estis 22 Kaj en la tempo, kiam ili komencis ĝojkrii kaj filoj de Jehošafat, reĝo de Judujo. 3 Ilia patro glorkanti, la Eternulo starigis embuskon kontraŭ donis al ili multe da donacoj, argento, oron, la Amonidoj, Moabidoj, kaj Seiranoj, kiuj venis multekostajojn, kaj fortikigitajn urbojn en Judujo; kontraŭ Judujon, kaj ili estis batitaj. 23 Kaj starigis sed la regnon li donis al Jehoram, ĉar li estis la la Amonidoj kaj Moabidoj kontraŭ la logantoj unuenaskito. 4 Kiam Jehoram estrigis super la de la monto Seir, por pereigi kaj ekstermi; kaj regno de sia patro kaj fortigis, li mortigis per kiam ili finis kun la logantoj de Seir, ili komencis glavo ĉiujn siajn fratojn kaj ankaŭ kelkajn el la ekstermi unu la alian. 24 Kiam la Judoj venis sur eminentuloj de Izrael. 5 La agono de tridek du la observejon en la dezerto kaj turnis sin al la jaroj havis Jehoram, kiam li fariĝis reĝo, kaj ok homamaso, ili ekvidis kadavrojn, kiuj falis sur la jarojn li regis en Jerusalem. 6 Li iradis laŭ la teron, kaj neniu saviĝis. 25 Kaj venis Jehošafat kaj vojo de la reĝo de Izrael, kiel faris la domo de lia popolo, por preni la militakiraĵon; kaj ili trovis Ahab, ĉar filino de Ahab estis lia edzino, kaj li ĉe ili multe da havajo, vestoj, kaj multekostaj faradis malbonon antaŭ la Eternulo. 7 Tamen objektoj, kaj prenis al si tiom, ke ili ne povis porti. la Eternulo ne volis pereigi la domon de David, Kaj dum tri tagoj ili forprenadis la militakiraĵon, pro la interligo, kiun Li faris kun David, kaj ĉar ĉar estis tre multe da ĝi. 26 En la kvara tago ili Li promesis doni lumilon al li kaj al liaj filoj por kolektigis en la Valo de Beno, ĉar tie ili benis la ĉiam. 8 En lia tempo la Edomidoj defalis de Judujo Eternulon; pro tio oni donis al tiu loko la nomon kaj starigis super si reĝon. 9 Tiam Jehoram kun Valo de Beno ĝis la nuna tago. 27 Kaj ĉiuj Judoj kaj siaj militestroj kaj kun ĉiuj siaj ĉaroj eliris; kaj li Jerusalemanoj, kun Jehošafat antaŭe, iris returne, levigis nokte, kaj venkobatis la Edomidojn, kiuj por reiri kun ĝojo en Jerusalemon; ĉar la Eternulo estis ĉirkaŭ li, kaj la ĉarestrojn. 10 Tamen la donis al ili ĝojon pri iliaj malamikoj. 28 Kaj ili Edomidoj restis defalintaj de Judujo ĝis la nuna venis en Jerusalemon kun psalteroj, harpoj, kaj tago. En la sama tempo ankaŭ Libna defalis de li, trumpetoj, al la domo de la Eternulo. 29 Kaj timo ĉar li forlasis la Eternulon, Dion de liaj patroj. 11 antaŭ Dio venis sur ĉiujn regnojn de la landoj, Li ankaŭ aranĝis altaĵojn sur la montoj de Judujo, kiam ili aŭdis, ke la Eternulo militis kontraŭ la li malĉastigis la logantojn de Jerusalem kaj delogis malamikoj de Izrael. 30 Kaj trankviliĝis la regno Judujon. 12 Kaj venis al li letero de la profeto Elija, de Jehošafat; kaj lia Dio donis al li trankvilecon en kiu estis skribite: Tiele diras la Eternulo, Dio de ĉirkaue. 31 Jehošafat regis super Judujo; la agono de via patro David: Pro tio, ke vi ne iradis la vojoj tridek kvin jaroj li havis, kiam li fariĝis reĝo, kaj de via patro Jehošafat, kaj la vojoj de Asa, reĝo dudek kvin jarojn li regis en Jerusalemo. La nomo de Judujo, 13 sed vi iradis la vojo de la reĝoj de lia patrino estis Azuba, filino de Ŝilhi. 32 Li de Izrael, kaj malĉastigis Judujon kaj la logantojn iradis la vojo de sia patro Asa kaj ne deturniĝis de Jerusalemo, kiel malĉastigis la domo de Ahab, de ĝi, agante tiel, kiel plaĉas al la Eternulo. 33 kaj eĉ viajn fratojn, la domon de via patro, kiuj Tamen la altaĵoj ne estis forigitaj, kaj la popolo estis pli bonaj ol vi, vi mortigis: 14 pro tio jen la ankoraŭ ne turnis forte sian koron al Dio de ĝiaj Eternulo frapos per granda plago vian popolon, patroj. 34 La cetera historio de Jehošafat, la unua viajn filojn, viajn edzinojn, kaj vian tutan havajon; kaj la lasta, estas priskribita en la kroniko de 15 kaj vi mem havos grandan malsanon, malsanon Jehu, filo de Hanani, kiu estas enigita en la libron en viaj internaĵoj tian, ke pro la malsano elfalados de la reĝoj de Izrael. 35 Poste Jehošafat, reĝo de viaj internaĵoj ĉiutage. 16 Kaj la Eternulo ekskitis Judujo, amikiĝis kun Ahab, reĝo de Izrael, kiu kontraŭ Jehoram la spiriton de la Filiștoj, kaj de la agadis malpie. 36 Li kuniĝis kun li, por fari ŝipojn, Araboj, kiuj loĝis apude de la Etiopoj; 17 kaj ili iris irontajn en Taršišon. Kaj li konstruis ŝipojn en kontraŭ Judujon kaj penetris en ĝin, kaj forprenis Ecjon-Geber. 37 Tiam Eliezer, filo de Dodava, el la tutan havajon, kiu troviĝis en la reĝa domo, Mareša, eldiris profetaĵon pri Jehošafat jene: Pro ankaŭ liajn filojn kaj liajn edzinojn; kaj restis ĉe li tio, ke vi kuniĝis kun Ahab, la Eternulo disbatis neniu filo, krom lia plej junia filo Jehoahaz. 18 Kaj viajn aferojn. Kaj la ŝipoj rompiĝis kaj ne povis iri post ĉio ĉi tio la Eternulo frapis liajn internaĵojn en Taršišon.

per nesanigebla malsano. 19 Kaj tio daŭris de tago al tago; kaj kiam finiĝis du jaroj, liaj internaĵoj eliris de li kune kun lia malsano, kaj li mortis en grandaj doloroj; kaj lia popolo ne faris al li brulon,

21 Jehošafat ekformis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekreĝis lia filo Jehoram. 2 Li

kiel la bruloj por liaj patroj. **20** La ağon de tridek du jaroj li havis, kiam li fariĝis reĝo, kaj ok jarojn oni enterigis lin en la urbo de David, sed ne en la tomboj de la reĝoj.

22 La loĝantoj de Jerusalem ekreğigis lian plej junan filon Aḥazja anstataŭ li, ĉar ĉiujn pli aĝajn mortigis la taĉmento, kiu venis kun la Araboj en la tendaron. Kaj ekreğis Aḥazja, filo de Jehoram, reĝo de Judujo. **2** La ağon de kvardek du jaroj havis Aḥazja, kiam li fariĝis reĝo, kaj unu jaron li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Atalja, filino de Omri. **3** Li ankaŭ iradis laŭ la vojoj de la domo de Aḥab, ĉar lia patrino estis lia konsilantino por malbonagi. **4** Li faradis malbonon antaŭ la Eternulo, kiel la domo de Aḥab, ĉar ili estis liaj konsilantoj post la morto de lia patro, por pereigi lin. **5** Ankaŭ ilian konsilon li sekvis, kaj iris kun Jehoram, filo de Aḥab, milite kontraŭ Ḥazaelon, reĝon de Sirio, al Ramot en Gilead. Kaj la Sirianoj vundis Jehoram-on. **6** Kaj li revenis, por kuraci sin en Jizreel de la vundoj, kiujn oni faris al li en Ramot, kiam li batalis kontraŭ Ḥazaël, reĝo de Sirio. Kaj Azarja, filo de Jehoram, reĝo de Judujo, iris por viziti Jehoram-on, filon de Aḥab, en Jizreel, ĉar ĉi tiu estis malsana. **7** Sed de Dio estis destinita pereo por Aḥazja per tio, ke li venis al Jehoram: post sia veno li eliris kun Jehoram kontraŭ Jehun, filon de Niṁši, kiu la Eternulo sanktoleis, por ekstermi la domon de Aḥab. **8** Kiam Jehu faris juĝon sur la domo de Aḥab, li trovis la eminentulojn de Judujo kaj la filojn de la fratoj de Aḥazja, kiuj servis al Aḥazja, kaj li mortigis ilin. **9** Kaj li serĉis Aḥazjan, kaj oni kaptis lin, kiam li estis kaŝita en Samario; kaj oni venigis lin al Jehu kaj mortigis lin kaj enterigis lin, ĉar oni diris: Li estas filo de Jehošafat, kiu strebis al la Eternulo per sia tuta koro. Kaj el la domo de Aḥazja restis neniuj, kiu povus reĝi. **10** Kiam Atalja, la patrino de Aḥazja, vidis, ke ŝia filo mortis, ŝi leviĝis kaj ekstermis la tutan reĝan idaron de la domo de Jehuda. **11** Sed Jehošabeat, filino de la reĝo, prenis Joašon, filon de Aḥazja, kaj ŝtele elkondukis lin el inter la mortigataj filoj de la reĝo kaj lokis lin kaj lian nutristinon en la ĉambro de litoj; kaj kaſis lin Jehošabeat, filino de la reĝo Jehoram kaj edzino de la pastro Jehojada (ĉar ŝi estis fratino de Aḥazja), for de Atalja, kaj ĉi tiu lin ne mortigis. **12** Kaj li restis kaŝita ĉe ili en la domo de Dio dum ses jaroj; kaj Atalja reĝis en la lando.

23 Sed en la sepa jaro kuraĝis Jehojada kaj prenis al si en interligon la centrestrojn

Azarja, filo de Jeroham, Išmael, filo de Jehohanan, Azarja, filo de Obed, Maaseja, filo de Adaja, kaj Elišafat, filo de Zihri; **2** kaj ili rondiris en Judujo kaj kolektis la Levidojn el ĉiuj urboj de Judujo kaj la ĉefojn de patrodomoj en Izrael kaj venis en Jerusalemon. **3** Kaj la tuta anaro faris en la domo de Dio interligon kun la reĝo. Kaj Jehojada diris al ili: Jen la filo de la reĝo devas reĝi, kiel diris la Eternulo pri la filoj de David. **4** Jenon vi devas fari: tiu triono de vi, kiu venas en sabato, el la pastroj kaj el la Levidoj, estu pordegistoj ĉe la sojloj, **5** triono en la reĝa domo, kaj triono ĉe la Pordego de la Fundamento; la tuta popolo estu sur la kortoj de la domo de la Eternulo. **6** Neniu eniru en la domon de la Eternulo, krom la pastroj kaj la servantoj el la Levidoj; ĉi tiu povas eniri, ĉar ili estas sanktigitaj; sed la tuta popolo faru gardon por la Eternulo. **7** Kaj la Levidoj ĉirkau la reĝon ĉiuflanke, ĉiu kun sia batalilo en la mano; kaj ĉiun, kiu eniros en la domon, oni mortigu. Kaj estu apud la reĝo, kiam li eniros ĉi eliros. **8** La Levidoj kaj ĉiuj Judoj faris ĉion, kion ordonis la pastro Jehojada; kaj ĉiu prenis sian homon, la sabate venantajn kun la sabate forirantaj, ĉar la pastro Jehojada ne forliberigis la laŭvicajn grupojn. **9** Kaj la pastro Jehojada disdonis al la centrestroj la lancojn, ŝildojn, kaj manĝidojn de la reĝo David, kiuj estis en la domo de Dio. **10** Kaj li starigis la tutan popolon, ĉiun kun lia batalilo en la mano, de la dekstra flanko de la domo ĝis la maldekstra flanko de la domo, ĉe la altaro kaj ĉe la domo, ĉirkau de la reĝo. **11** Kaj oni elkondukis la reĝidon, metis sur lin la kronon kaj la ateston, kaj proklamis lin reĝo; Jehojada kaj liaj filoj sanktoleis lin, kaj diris: Vivu la reĝo! **12** Kiam Atalja aŭdis la bruon de la popolo, kuranta kaj gloranta la reĝon, ŝi iris al la popolo en la domon de la Eternulo. **13** Kaj ŝi ekvidis, ke jen la reĝo staras ĉe la kolono apud la enirejo, kaj la eminentuloj kaj la trumpetistoj apud la reĝo, kaj la tuta popolo de la lando ĝojas, kaj oni trumpetas per trumpetoj, kaj la kantistoj staras kun la muzikaj instrumentoj kaj glorkantas. Tiam Atalja dissiris sian vestojn, kaj ekkriis: Konspiro, konspiro! **14** Tiam la pastro Jehojada eliris la centrestrojn, la estrojn de la militistaro, kaj diris al ili: Elkonduku ŝin ekster la vicojn; kaj kiu ŝin sekvos, tiun oni mortigu per glavo; ĉar la pastro diris: Ne mortigu ŝin en la domo de la Eternulo. **15** Kaj oni liberigis por ŝi lokon, kaj ŝi iris tra la enirejo de la Pordego de Ĉevalo al la reĝa domo, kaj tie oni ŝin mortigis. **16** Kaj Jehojada faris interligon inter li, la tuta popolo, kaj la reĝo, ke ili

estu popolo de la Eternulo. **17** Kaj la tuta popolo Tiel oni faradis ĉiutage, kaj oni kolektis multe da iris en la domon de Baal kaj ĝin detruis; kaj liajn mono. **12** Kaj la reĝo kaj Jehojada donadis ĝin al la altaroj kaj bildojn ili disrompis, kaj Matanon, la farantoj de la laboroj en la domo de la Eternulo, pastron de Baal, ili mortigis antaŭ la altaroj. **18** kaj oni dungis Ŝtonhakistojn kaj ĉarpentistojn, Kaj Jehojada komisiis la oficojn en la domo de la Eternulo, ankaŭ Eternulo al la pastroj Levidoj, kiujn destinis David por renovigi la domon de la Eternulo, ankaŭ Eternulo al la pastroj Levidoj, kiujn destinis David feraĵistojn kaj kupraĵistojn, por ripari la domon de por la domo de la Eternulo, por faradi bruloferojn la Eternulo. **13** Kaj la laboristoj laboris, kaj la afero al la Eternulo, kiel estas skribite en la instruo de Dio en bonan staton, kaj oni metis la domon de Moseo, kun ĝojo kaj kantoj, laŭ la preskribo de David. **19** Kaj li starigis la pordegojn ĉe la Kiam ili finis, ili alportis la restintan monon al la pordegoj de la domo de la Eternulo, por ke neniu reĝo kaj al Jehojada; el tio oni faris vazojn por la povu eniri, kiu pro io estas malpura. **20** Kaj li prenis la centrestojn kaj la potenculojn kaj la domo de la Eternulo, vazojn por la servado kaj regantojn de la popolo kaj la tutan popolon de la lando, kaj li kondukis la reĝon el la domo de la Eternulo; kaj ili trairis tra la supra pordego en la regan domon, kaj ili sidigis la reĝon sur la regna trono. **21** Kaj la tuta popolo de la lando ĝojis, kaj la urbo estis trankvila. Sed Ataljan oni mortigis per glavo.

24 La ağon de sep jaroj havis Joā, kiam li fariĝis reĝo, kaj kvardek jarojn li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Cibja, el Beer-Šeba. **2** Joā agadis bone antaŭ la Eternulo dum la tuta vivo de la pastro Jehojada. **3** Kaj Jehojada prenis por li du edzinojn, kaj li naskigis filojn kaj filinojn. **4** Post tio Joā ekintencis renovigi la domon de la Eternulo. **5** Kaj li kunvokis la pastrojn kaj la Levidojn, kaj diris al ili: Iru en la urbojn de Judujo kaj kolektu de ĉiuj Izraelidoj monon por riparadi la domon de via Dio ĉiujare; kaj rapidu kun tiu afero. Sed la Levidoj ne rapidis. **6** Tiam la reĝo alvokis Jehojadan, ilian ĉefon, kaj diris al li: Kial vi ne postulas de la Levidoj, ke ili alportadu el Judujo kaj Jerusalem la imposton, kiun Moseo, la servento de la Eternulo, kaj la komunumo de Izrael starigis por la tabernaklo de la interligo? **7** Ĉar la malpia Atalja kaj ŝiaj filoj ruinigis la domon de Dio; kaj ĉion, kio estis sanktigita por la domo de la Eternulo, ili uzis por la Baaloj. **8** Kaj la reĝo ordonis, kaj oni faris unu keston kaj starigis ĝin ĉe la pordego de la domo de la Eternulo, ekstere. **9** Kaj oni proklamis en Judujo kaj en Jerusalem, ke oni alportadu al la Eternulo la imposton, kiun Moseo, servanto de Dio, starigis por la Izraelidoj en la dezerto. **10** Kaj ekgojis ĉiuj estroj kaj la tuta popolo, kaj ili alportis kaj jetis en la keston, ĝis ĝi pleniĝis. **11** Kaj ĉiufoje, kiam oni alportis la keston per la Levidoj en la reĝan oficejon, kaj oni vidis, ke estas multe da mono, venis skribisto de la reĝo kaj komisiito de la ĉefpastro, kaj ili malplenigis la keston, kaj poste oni reportis ĝin kaj restarigis sur ĝia loko.

Tiel oni faradis ĉiutage, kaj oni kolektis multe da iris en la domon de Baal kaj ĝin detruis; kaj liajn mono. **12** Kaj la reĝo kaj Jehojada donadis ĝin al la altaroj kaj bildojn ili disrompis, kaj Matanon, la farantoj de la laboroj en la domo de la Eternulo, pastron de Baal, ili mortigis antaŭeniris per iliaj manoj; kaj oni metis la domon de Dio en bonan staton, kaj oni ĝin fortikigis. **14** de David. **15** Kaj la laboristoj laboris, kaj la afero al la Eternulo, kiel estas skribite en la instruo de Dio en bonan staton, kaj oni metis la domon de Dio en bonan staton, kaj oni ĝin fortikigis. **14** de David. **16** Kaj oni enterigis lin en la urbo de David, kun la reĝoj; ĉar li faradis bonon en Izrael, por Dio kaj por Lia domo. **17** Post la morto de Jehojada venis la estroj de Judujo kaj klinigis antaŭ la reĝo; kaj li komencis obeadi ilin. **18** Kaj ili forlasis la domon de la Eternulo, Dio de iliaj patroj, kaj ili servadis al sanktaj stangoj kaj al idoloj; kaj eksictegiis Lia kolero kontraŭ Judujo kaj kontraŭ Jerusalem pro ĉi tiu ilia kulpo. **19** Li sendis al ili profetojn, por revenigi ilin al la Eternulo; kaj ili admonis ilin, sed ĉi tiuj ne atentis. **20** La spirito de Dio venis sur Zeharjan, filon de la pastro Jehojada, kaj li starigis antaŭ la popolo, kaj diris al ili: Tiele diras Dio: Kial vi malobeas la ordonojn de la Eternulo? Vi ne havos sukceson, ĉar vi forlasis la Eternulon, kaj tial Li vien forlasis. **21** Ili faris konspiron kontraŭ li, kaj ŝtonmortigis lin laŭ ordono de la reĝo sur la karto de la domo de la Eternulo. **22** Kaj la reĝo Joā ne memoris la favorkorajon, kiun lia patro Jehojada faris al li, kaj li mortigis lian filon. Ĉi tiu, mortante, diris: La Eternulo vidu, kaj punu. **23** Post paso de unu jaro eliris kontraŭ lin la militistaro de Sirio; kaj ili eniris en Judujon kaj Jerusalemon kaj ekstermis la popolo ĉiujn estrojn de la popolo; kaj la tutan militakirajon ili sendis al la reĝo de Damasko. **24** Kun nemulte da homoj venis la militistaro de Sirio; tamen la Eternulo transdonis en ilian manon la militistarona multe pli grandan, pro tio, ke ĉi tiuj forlasis la Eternulon, Dion de iliaj patroj. Kaj sur Joā ili faris juĝon. **25** Kiam ili foriris de li, lasinte lin en grava malsano, liaj servantoj faris konspiron kontraŭ li pro la sango de la filoj de Jehojada, la pastro, kaj ili mortigis lin sur lia lito, kaj li mortis. Kaj oni enterigis lin en la urbo de David, sed oni ne enterigis lin en la reĝaj tomboj.

26 La konspirintoj kontraŭ li estis: Zabad, filo de Amonidino Ŝimeat, kaj Jehozabad, filo de la kontraŭ Amacja, kaj Moabidino Ŝimrit. **27** Pri liaj filoj, pri la multo da mono, kiu estis kolektita sub li, kaj pri la riparado de la domo de Dio, estas skribite en la komentario en la libro de la reĝoj. Kaj anstataŭ li ekregis lia filo Amacja.

25 La aĝon de dudek kvin jaroj havis Amacja, kiam li fariĝis reĝo, kaj dudek naŭ jarojn li regis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Jehoadan, el Jerusalem. **2** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tamen ne el plena koro. **3** Kiam lia regado fortikiĝis, li mortigis siajn servantojn, kiuj mortigis la reĝon, lian patron. **4** Sed iliajn filojn li ne mortigis, ĉar tiel estas skribite en la instruo, en la libro de Moseo, kie la Eternulo ordonis, dirante: Ne devas morti patrojn pro la infanoj, kaj infanoj ne devas morti pro la patroj, sed ĉiu devas morti pro sia peko. **5** Amacja kunvenigis la Judojn, kaj starigis ilin laŭ patrodomoj, laŭ milestroj kaj centrestoj, ĉiujn Jehudaidojn kaj Benjamidojn; kaj li kalkulis ilin, la havantajn la aĝon de dudek jaroj kaj pli, kaj li trovis, ke ili prezentas la nombron de tricent mil viroj elektitaj, povantaj iri en militon kaj teni lancon kaj ŝildon. **6** Kaj li dungis de Izrael cent mil bravajn militistojn pro cent kikaroj da arĝento. **7** Sed homo de Dio venis al li, kaj diris: Ho reĝo, ne iru kun vi la militistaro de Izrael, ĉar la Eternulo ne estas kun Izrael, kun ĉiuj idoj de Efraim; **8** sed iru vi sola, agu kurage en la milito; alie Dio faligos vin antaŭ la malamiko, ĉar Dio havas la forton, por helpi kaj por faligi. **9** Kaj Amacja diris al la homo de Dio: Kion do oni faru kun la cent kikaroj, kiujn mi donis al la militistoj de Izrael? La homo de Dio respondis: La Eternulo povas doni al vi pli ol tio. **10** Tiam Amacja apartigis la militistojn, kiuj venis al li el la lando de Efraim, ke ili iru al sia loko. Kaj forte ekflamis ilia kolero kontraŭ Judujo, kaj ili reiris al sia loko kun kolero. **11** Kaj Amacja havis la kuragón kaj kondukis sian popolon kaj iris en la Valon de Salo; kaj li mortigis el la Seiranoj dek mil; **12** kaj dek mil vivantajn la Judoj prenis en kaptitecon kaj kondukis ilin sur la supron de roko, kaj jetis ilin malsupren de la supro de la roko tiel, ke ĉiuj dishakiĝis. **13** Sed la militistoj, kiujn Amacja sendis returne, por ke ili ne iru kun li en la militon, kuris en la urbojn de Judujo, de Samario ĝis Bet-Horon, kaj mortigis tie tri mil homojn, kaj kaptis multe da rabakirajo. **14** Kiam Amacja revenis post la venkobato de la Edomidoj, li alportis la diojn de la Seiranoj kaj starigis ilin al si kiel diojn, kaj antaŭ ili li adorkliniĝis kaj al ili

incensis. **15** Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Amacja, kaj Li sendis al li profeton, kaj ĉi tiu diris al li: Kial vi turnas vin al la dioj de la popolo, kiuj ne savis sian popolon kontraŭ via mano? **16** Kaj dum li estis parolanta al li, la reĝo diris al li: Ĉu oni faris vin konsilisto de la reĝo? ĉesu, ĉar alie oni vin mortigos. Tiam la profeto cesis, kaj diris: Mi scias, ke Dio decidis pereigi vin; ĉar vi tion faris kaj vi ne aŭskultis mian konsilon. **17** Amacja, reĝo de Judujo, konsiliĝis, kaj sendis al Joāš, filo de Jehoahaz, filo de Jehu, reĝo de Izrael, por diri: Venu, ni komparu niajn fortojn. **18** Tiam Joāš, reĝo de Izrael, sendis al Amacja, reĝo de Judujo, por diri: La prunelo sur Lebanon sendis al la cedro sur Lebanon, por diri: Donu vian filinon al mia filo kiel edzinon. Sed preteriris sovaĝa besto de Lebanon kaj dispremis per la piedoj la prunelon. **19** Vi diras al vi: Jen mi venkobatis la Edomidojn; kaj via koro fieriĝis kaj serĉas gloron. Sidu nun hejme; kial vi volas entrepreni aferon malfeliĉan, ke vi falu kaj kun vi ankaŭ Judujo? **20** Sed Amacja ne obeis; ĉar tio estis de Dio, por transdoni ilin en manojn pro tio, ke ili turnis sin al la dioj de Edom. **21** Kaj eliris Joāš, reĝo de Izrael, kaj ili komparis siajn fortojn, li kaj Amacja, reĝo de Judujo, en Bet-Šemeš, kiu estas en Judujo. **22** Kaj la Judoj estis venkobatitaj de la Izraelidoj, kaj ili diskuris ĉiu al sia tendo. **23** Kaj Amacjan, reĝon de Judujo, filon de Joāš, filo de Jehoahaz, kaptis Joāš, reĝo de Izrael, en Bet-Šemeš, kaj venigis lin en Jerusalemon; kaj li detruis la muregon de Jerusalem, de la Pordego de Efraim ĝis la Pordego Angula, sur la spaco de kvarcent ulnoj. **24** Kaj li prenis la tutan oron kaj arĝenton, kaj ĉiujn vazojn, kiuj troviĝis en la domo de Dio ĉe Obed-Edom, kaj la trezorojn de la reĝa domo, kaj ankaŭ garantiulojn, kaj li reiris en Samaron. **25** Kaj Amacja, filo de Joāš, reĝo de Judujo, vivis post la morto de Joāš, filo de Jehoahaz, reĝo de Izrael, ankoraŭ dek kvin jarojn. **26** La cetera historio de Amacja, la unua kaj la lasta, estas priskribita en la libro de la reĝoj de Judujo kaj de Izrael. **27** De la tempo, kiam Amacja returnis sin de la Eternulo, oni faris kontraŭ li konspiron en Jerusalem, kaj li forkuris en Lahišon. Sed oni sendis post li en Lahišon, kaj tie oni lin mortigis. **28** Kaj oni venigis lin sur ĉevaloj kaj enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de Judujo.

26 Kaj la tuta Juda popolo prenis Uzijan, kiu havis la aĝon de dek ses jaroj, kaj faris lin reĝo anstataŭ lia patro Amacja. **2** Li prikonstruis Elaton kaj revenigis ĝin al Judujo, post kiam

la reĝo ekdormis kun siaj patroj. **3** La aĝon de mano li tenis incensilon, por incensi. Sed kiam li dek ses jaroj havis Uzija, kiam li fariĝis reĝo, ekkoleris kontraŭ la pastroj, lepro aperis sur lia kaj kvindek du jarojn li reĝis en Jerusalem. La frunto, antaŭ la pastroj en la domo de la Eternulo, nomo de lia patrino estis Jēholja, el Jerusalem. apud la altaro de incensado. **20** Kiam sin turnis al **4** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tiel same, li la ĉefpastro Azarja kaj ĉiuj pastroj, ili ekvidis, kiel agadis lia patro Amacia. **5** Li turnadis sin ke li havas lepron sur la frunto. Kaj ili rapide al Dio en la tempo de Zeharja, la kompetentulo elkondukis lin de tie, kaj ankaŭ li mem rapidis en Diaj vizioj; kaj en tiu tempo, kiam li turnadis eliri, ĉar la Eternulo lin frapis. **21** Kaj la reĝo Uzija sin al la Eternulo, Dio donadis al li sukceson. **6** restis lepra ĝis la tago de sia morto, kaj li logis en Li eliris kaj militis kontraŭ la Filiștoj; li detruis izolita domo de leprulo; ĉar li estis forigita for la muregon de Gat, la muregon de Jabne, kaj la de la domo de la Eternulo. Kaj lia filo Jotam estis muregon de Ašdod; kaj li konstruis urbojn en la ĉefo de la rega domo kaj regis la popolon de la regiono de Ašdod kaj en Filiștujo. **7** Kaj Dio helpis lando. **22** La ceteran historion de Uzija, la unuan al li kontraŭ la Filiștoj, kaj kontraŭ la Araboj, kiuj kaj la lastan, priskribis la profeto Jesaja, filo de logis en Gur-Baal, kaj kontraŭ la Meunoj. **8** Kaj la Amonej donis al Uzija donacojn, kaj lia nomo oni enterigis lin kun liaj patroj sur la kampo de la tomboj de la reĝoj; ĉar oni diris: Li estas leprulo. Kaj anstataŭ li ekreĝis lia filo Jotam.

super la Pordego Angula, super la Pordego de la Valo, kaj super la angulo, kaj fortikigis ilin. **10** Li konstruis ankaŭ turojn en la dezerto kaj elhakis multe da putoj, ĉar li havis multe da brutoj sur la malaltaĵo kaj sur la ebenaĵo; li havis ankaŭ terkultivistojn kaj vinberistojn sur la montoj kaj kreskotaŭgaj lokoj, ĉar li estis amanto de la tero. **11** Uzija havis militistarono, kapablan por bataloj, elirantan en militon per taĉmentoj, laŭ la nombro, kalkulita de la skribisto Jeiel kaj de la inspektisto Maaseja, sub kontrolo de Hananja, el la altranguloj de la reĝo. **12** La tuta nombro de la ĉefoj de patrodomoj, el la bravaj militistoj, estis du mil sescent; **13** kaj sub ilia regado estis militistaro el tricent sep mil kvincent povantaj fari militon kun batalkapableco, por helpi al la reĝo kontraŭ la malamiko. **14** Kaj Uzija pretigis por ili, por la tuta militistaro, ŝildojn, lancojn, kaskojn, kirasojn, pafarkojn, kaj ŝtonojn por ŝtonjetiloj. **15** Kaj li faris en Jerusalem mašinojn, elpensis de specialistoj, por ke ili troviĝu sur la turoj kaj sur la anguloj, por jetadi sagojn kaj grandajn ŝtonojn. Kaj lia nomo fariĝis fama malproksime, ĉar li mirinde aranĝis al si helpon, ĝis li fariĝis potenca. **16** Sed kiam li fariĝis potenca, lia koro fierigis tiel, ke li malboniĝis. Li krimis kontraŭ la Eternulo, lia Dio, kaj li eniris en la templon de la Eternulo, por incensi sur la altaro de incensado. **17** Kaj eniris post li la pastro Azarja, kaj kun li okdeko pastroj de la Eternulo, kuraĝuloj; **18** kaj ili starigis kontraŭ la reĝo Uzija, kaj diris al li: Ne vi, Uzija, devas incensi al la Eternulo, sed incensi devas la pastroj, idoj de Aaron, sanktigitaj; eliru el la sanktejo, ĉar vi faris krimon, kaj tio ne estos por vi honora antaŭ Dio, la Eternulo. **19** Tiam Uzija ekkoleris, kaj en la

27 La aĝon de dudek kvin jaroj havis Jotam, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek ses jarojn li regis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Jeruša, filino de Cadok. **2** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro Uzija; sed li ne eniris en la templon de la Eternulo; kaj la popolo ĉiam ankoraŭ pekadis. **3** Li konstruis la supran pordegon de la domo de la Eternulo, kaj ĉe la muro de Ofel li multe konstruis. **4** Li konstruis ankaŭ urbojn sur la monto de Jehuda, kaj en la arbaroj li konstruis kastelojn kaj turojn. **5** Li militis kontraŭ la reĝo de la Amonidoj kaj venkis ilin; kaj la Amonidoj donis al li en tiu jaro cent kikarojn da argento, dek mil kor'ojn da tritiko, kaj dek mil da hordeo. Tion saman donis al li la Amonidoj ankaŭ en la dua jaro kaj en la tria. **6** Jotam fariĝis potenca, ĉar li bone aranĝis siajn vojojn antaŭ la Eternulo, sia Dio. **7** La cetera historio de Jotam, ĉiuj liaj militoj kaj liaj vojoj, estas priskribitaj en la libro de la reĝoj de Izrael kaj Judujo. **8** La aĝon de dudek kvin jaroj li havis, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek ses jarojn li regis en Jerusalem. **9** Kaj Jotam ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekreğis lia filo Ahaz.

28 La aĝon de dudek jaroj havis Ahaz, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek ses jarojn li regis en Jerusalem; kaj li ne agadis bone antaŭ la Eternulo, kiel lia patro David. **2** Li iradis laŭ la vojoj de la reĝoj de Izrael, kaj li eĉ faris fanditajn statuojn de Baaloj; **3** li incensadis en la valo de la filo de Hinom, li bruligis siajn filojn per fajro, simile al la abomenindajoj de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antaŭ la Izraelidoj; **4** li oferadis kaj

incensadis sur la altaoj sur la montetoj kaj reĝo de Izrael, kiu malcastigis Judujon kaj krimis sub ĉiu verda arbo. **5** Kaj la Eternulo, lia Dio, antaŭ la Eternulo. **20** Kaj venis kontraŭ lin Tiglat-transdonis lin en la manon de la reĝo de Sirio, kaj Pileser, reĝo de Asirio, kaj premis lin, anstataŭ ili venkobatis lin, prenis de li multe da kaptitoj subteni lin; **21** ĉar Ĥaz prirabis la domon de la kaj forkondukis en Damaskon. Ankaŭ en la manon Eternulo kaj la reĝan domon kaj la eminentulojn, de la reĝo de Izrael li estis transdonita, kaj ĉi kaj donis al la reĝo de Asirio, tamen tio ne helpis tiu faris al li grandan baton. **6** Pekaĥ, filo de al li. **22** En la tempo de sia mizero li plue krimis Remalja, mortigis el la Judoj cent dudek mil en kontraŭ la Eternulo, li, la reĝo Ĥaz. **23** Kaj li unu tago, kiuj ĉiuj estis homoj bravaj — pro tio, ke alportadis oferojn al la dioj de la Damaskanoj, ili forlasis la Eternulon, Dion de iliaj patroj. **7** Kaj kiuj venkobatis lin, kaj li diris: La dioj de la reĝoj Zihri, fortulo el la Efraimidoj, mortigis Maasejan, de Sirio helpas al ili; tial mi oferados al ili, kaj filon de la reĝo, kaj Azrikamon, la palacestron, kaj ili helpos al mi. Sed ili kaŭzis falon al li kaj al la Elkanan, la duan post la reĝo. **8** Kaj la Izraelidoj tuta Izrael. **24** Kaj Ĥaz kolektis ĉiujn vazojn de forkaptis de siaj fratoj ducent mil virinojn, filojn, la domo de Dio kaj disbatis la vazojn de la domo kaj filinojn, kaj ankaŭ multe da rabaĵo ili prenis de de Dio, kaj li ŝlosis la pordojn de la domo de la ili kaj venigis la rabaĵon en Samarijan. **9** Tie estis Eternulo, kaj faris al si altarojn en ĉiuj anguloj de profeto de la Eternulo kun la nomo Oded. Li eliris Jerusalem. **25** Kaj en ĉiuj urboj de Judujo li faris antaŭ la militistarono, kiu venis al Samario, kaj altaojn, por incensi al aliaj dioj, kaj li kolerigis diris al ili: Jen pro la kolero de la Eternulo, Dio de la Eternulon, Dion de iliaj patroj. **26** Lia cetera viaj patroj, kontraŭ la Judoj, Li transdonis ilin en historio kaj lia tuta konduto, la antaŭa kaj la lasta, viajn manojn, kaj vi mortigis ilin kun tia furioso, estas priskribitaj en la libro de la reĝoj de Judujo ke tio atingis la ĉielon. **10** Nun la loĝantojn de kaj Izrael. **27** Kaj Ĥaz ekdormis kun sian patroj, Judujo kaj Jerusalem vi intencas subigi al vi kiel sklavojn kaj sklavinojn. Sed per tio vi fariĝos ja kulpaj antaŭ la Eternulo, via Dio. **11** Aŭskultu do min, kaj redonu la kaptitojn, kiujn vi prenis el viaj fratoj, ĉar ekscitiĝis kontraŭ vi la flamo de kolero de la Eternulo. **12** Tiam leviĝis kelkaj el la ĉefoj de la Efraimidoj, Azarya, filo de Jehohanan, Berehja, filo de Mešilemot, Jeħizkija, filo de Ŝalom, kaj Amasa, filo de Hadlaj, kontraŭ tiuj, kiuj venis el la militistaro, **13** kaj diris al ili: Ne konduku ĉi tien la kaptitojn, ĉar novan nian kulpon antaŭ la Eternulo vi intencas aldoni al niaj pekoj kaj kulpoj; granda estas nia kulpo kaj la flama kolero kontraŭ Izrael. **14** Tiam la armitoj forlasis la kaptitojn kaj la rabitajon antaŭ la estroj kaj la tutu komunumo. **15** Kaj leviĝis la viroj, menciataj laŭ iliaj nomoj, prenis la kaptitojn, kaj ĉiujn el iliaj nuduloj ili vestis per parto de la rabitaĵo, vestis ilin, donis al ili ŝuojn, donis al ili mangi kaj trinki, ŝmiris ilin per oleo, sidigis sur azenoj ĉiujn senfortulojn, forkondukis ilin en Jeriħon, la urbon de Palmoj, al iliaj fratoj; kaj ili mem revenis en Samarijan. **16** En tiu tempo la reĝo Ĥaz sendis al la reĝoj de Asirio, ke ili helpu al li. **17** Ankaŭ la Edomidoj venis, venkobatis la Judojn, kaj forkaptis kaptitojn. **18** Ankaŭ la Filiſtoj invadis la urbojn de la malaltaĵo kaj de la sudo de Judujo, kaj venkoprenis la urbojn Bet-Šemeš, Ajalon, Gederot, Soħo kun ġiaj filinurboj, Timna kun ġiaj filinurboj, kaj Gimzo kun ġiaj filinurboj, kaj enloĝiĝis tie, **19** ĉar la Eternulo humiliges Judujon pro Ĥaz,

29 Ħizkija fariĝis reĝo, havante la aġon de dudek kvin jaroj, kaj dudek naŭ jarojn li regis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Abija, filino de Zeharja. **2** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro David. **3** En la unua jaro de sia reĝado, en la unua monato, li malŝlosis la pordojn de la domo de la Eternulo kaj riparis ilin. **4** Kaj li venigis la pastrojn kaj la Levidojn, kolektis ilin sur la placo orienta, **5** kaj diris al ili: Aŭskultu min, ho Levidoj! nun vi sanktigu vin, kaj sanktigu la domon de la Eternulo, Dio de viaj patroj, kaj elsetu la malpurajon el la sanktejo. **6** Ĉar niuj patroj krimis, agadis malbone antaŭ la Eternulo, nia Dio, forlasis Lin, forturnis sian vizagón de la loĝejo de la Eternulo, kaj turnis al ĝi sian dorson. **7** Ili ankaŭ ŝlosis la pordojn de la portiko, estingis la lucernojn, incensojn ili ne incensis, kaj bruloferojn ili ne faris en la sanktejo al Dio de Izrael. **8** Kaj ekkoleris la Eternulo kontraŭ Judujo kaj Jerusalem; kaj Li elmetis ilin al teruro, ruinigo, kaj mokado, kiel vi vidas per viaj okuloj. **9** Kaj jen niuj patroj falis de glavo, kaj niuj filoj, filinoj, kaj edzinoj estas pro tio en kaptiteco. **10** Nun mi intencas fari interligon kun la Eternulo, Dio de Izrael, por ke Li forigu de ni la flamon de Sia kolero. **11** Mijaj infanoj, nun ne estu malzorgaj, ĉar vin elektis la Eternulo, ke vi staru antaŭ Li, ke vi servu al Li, kaj ke vi

estu por Li servantoj kaj incensantoj. **12** Tiam trumpetoj. **27** Kaj Ĥizkija ordonis, ke oni faru la leviĝis la Levidoj: Mahāt, filo de Amasaj, Joel, filo bruloferon sur la altaro. Kaj en la momento, kiam de Azarja, el la Kehatidoj; kaj el la Merariidoj: komenciĝis la brulofero, komenciĝis la kantado Kiš, filo de Abdi, Azarja, filo de Jehalelel; kaj el la al la Eternulo, akompanata de trumpetoj kaj de Geršonidoj: Joaĥ, filo de Zima, kaj Eden, filo de instrumentoj de David, reĝo de Izrael. **28** Kaj la Joah; **13** kaj el la idoj de Elicafan: Ŝimri kaj Jeiel; tuta popolo adorkliniĝis, kaj la kantado de la kaj el la idoj de Asaf: Zeharja kaj Matanja; **14** kaj kantistoj kaj la trumpetado de la trumpetistoj el la idoj de Heman: Jehiel kaj Ŝimej; kaj el la idoj daŭris ĝis la fino de la brulofero. **29** Kiam la de Jedutun: Ŝemaja kaj Uziel. **15** Kaj ili kolektis brulofero estis finita, la reĝo, kaj ĉiu, kiuj troviĝis siajn fratojn kaj sanktigis sin; kaj ili eniris, laŭ kun li, ekgenuis kaj adorkliniĝis. **30** Kaj la reĝo la ordono de la reĝo, konforme al la vortoj de la Ĥizkija kaj la estroj diris al la Levidoj, ke ili gloru Eternulo, por purigi la domon de la Eternulo. **16** la Eternulon per la vortoj de David kaj de la Kaj la pastroj eniris en la internon de la domo viziisto Asaf; kaj ili glorkantis kun ĝojo, fleksis de la Eternulo, por purigi; kaj ĉion malpuran, sin, kaj adorkliniĝis. **31** Kaj Ĥizkija diris plue: Nun kion ili trovis en la templo de la Eternulo, ili vi konsekris vin al la Eternulo; aliru kaj konduku elportis sur la korton de la domo de la Eternulo; buĉoferojn kaj dankoferojn al la domo de la kaj tion prenis la Levidoj, por elporti eksteren, al Eternulo. Kaj la komunumo alkondukis buĉoferojn la torrento Kidron. **17** Ili komencis la sanktigadon kaj dankoferojn kaj memvolajn bruloferojn. **32** en la unua tago de la unua monato, kaj en la oka La nombro de la bruloferoj, kiujn la komunumo tago de la monato ili eniris en la portikon de la alkondukis, estis: sepdek bovoj, cent viršafoj, Eternulo; ili sanktigis la domon de la Eternulo ducent ŝafidoj; ĉio ĉi tio estis bruloferoj al la dum ok tagoj, kaj en la dek-sesa tago de la unua Eternulo. **33** Da konsekritatj estis: sescent bovoj monato ili finis. **18** Kaj ili eniris internen al la kaj tri mil ŝafoj. **34** Sed la nombro de la pastroj reĝo Ĥizkija, kaj diris: Ni purigis la tutan domon estis tro malgranda, kaj ili ne povis senfeliĝi ĉiuj de la Eternulo, kaj la altaron de bruloferoj kaj bruloferoj; tial helpis al ili liaj fratoj, la Levidoj, ĉiujn ĝiajn vazojn, kaj la tablon de la panoj de ĝis la laboro estis finita kaj ĝis la pastroj sin propono kaj ĉiujn ĝiajn vazojn; **19** kaj ĉiujn vazojn, sanktigis; ĉar la Levidoj estis pli fervoraj en la kiujn la reĝo Āhaz dum sia reĝado malpurigis per sinsanktigado, ol la pastroj. **35** Ankaŭ tre multe siaj krimoj, ni pretigis kaj sanktigis, kaj jen ili estas antaŭ la altaro de la Eternulo. **20** La reĝo kun veršoferoj por la bruloferoj. Tiamaniere estis Ĥizkija leviĝis frue matene, kunvenigis la estrojn preta la servado en la domo de la Eternulo. **36** de la urbo, kaj iris en la domon de la Eternulo. Kaj ĝojis Ĥizkija kaj la tuta popolo pri tio, kion **21** Kaj ili alkondukis sep bovojn, sep viršafojn, Dio pretigis por la popolo; ĉar neatendita estis la sep ŝafidojn, kaj sep kaprojn, kiel pekoferon pro afero.

la regno, pro la sanktejo, kaj pro Judujo; kaj li ordonis al la Aaronidoj, la pastroj, fari bruloferon sur la altaro de la Eternulo. **22** Kaj oni buĉis la bovojn, kaj la pastroj prenis la sango kaj aspergis la altaron; kaj oni buĉis la viršafojn kaj aspergis per la sango la altaron; kaj oni buĉis la ŝafidojn kaj aspergis per la sango la altaron. **23** Kaj oni alkondukis la propekajn kaprojn antaŭ la reĝon kaj la komunumon, kaj ili metis siajn manojn sur ilin. **24** Kaj la pastroj ilin buĉis, kaj senpekgis per ilia sango la altaron, por pekliberigi la tutan Izraelon; ĉar pro la tuta Izrael, diris la reĝo, estas la brulofero kaj la pekofero. **25** Kaj li starigis la Levidojn en la domo de la Eternulo kun cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj, laŭ la preskribo de David, de Gad, la viziisto de la reĝo, kaj de la profeto Natan; ĉar de la Eternulo estis tiu preskribo per Liaj profetoj. **26** Kaj starigis la Levidoj kun la instrumentoj de David, kaj la pastroj kun la

30 Ĥizkija sendis al la tuta Izrael kaj Jehuda, li skribis ankaŭ leterojn al Efraim kaj Manase, ke ili venu en la domon de la Eternulo, en Jerusalemon, por fari Paskon al la Eternulo, Dio de Izrael. **2** Kaj la reĝo kaj liaj eminentuloj kaj la tuta komunumo en Jerusalem per konsiliigo decidis fari la Paskon en la dua monato; **3** ĉar ili ne povis fari ĝin en tiu tempo pro tio, ke la pastroj ne sanktigis sin en sufiĉa nombro kaj la popolo ne kolektiĝis en Jerusalem. **4** La afero placis al la reĝo kaj al la tuta komunumo. **5** Kaj ili decidis proklami en la tuta lando de Izrael, de Beer-Šeba ĝis Dan, ke oni venu fari Paskon al la Eternulo, Dio de Izrael, en Jerusalem; ĉar jam delonge oni ne faris ĝin, kiel estas skribite. **6** Kaj ekiris kuriero kun letero de la reĝo kaj de liaj eminentuloj en la tutan landon de Izrael kaj Jehuda, kun jena ordoneo de la reĝo: Ho idoj de Izrael, revenu al

la Eternulo, Dio de Abraham, Isaak, kaj Izrael, Eternulo. Kaj oni mangis la festan mangajon dum kaj tiam Li revenos al la saviĝintoj, kiuj restis sep tagoj, alportante pacoferojn, kaj dankante ĉe vi de la mano de la reĝo de Asirio. **7** Kaj ne la Eternulon, Dion de iliaj patroj. **23** Kaj la tuta estu kiel viaj patroj kaj viaj fratoj, kiuj krimis kontraŭ la Eternulo, Dio de iliaj patroj, kaj kiujn tagojn, kaj ili pasigis la sep tagojn en gajeco. **24** Li tial elmetis al ruinigo, kiel vi vidas. **8** Nun ne Ĉar Ĥizkija, reĝo de Judujo, donis por la popolo estu malmolnukaj kiel viaj patroj: donu la manon mil bovojn kaj sep mil ŝafojn, kaj la eminentuloj al la Eternulo, kaj venu en Lian sanktejon, kiun donis al la popolo mil bovojn kaj dek mil ŝafojn; Li sanktigis por ĉiam, kaj servu al la Eternulo, kaj jam tre multaj el la pastroj sin sanktigis. **25** Kaj via Dio, kaj Li deturnos de vi la flamon de Sia ĝojis la tutu komunumo de la Judoj kaj la pastroj kolero. **9** Ĉar se vi revenos al la Eternulo, viaj kaj la Levidoj, kaj la tutu popolamaso, kiu venis de fratoj kaj viaj filoj trovos favorkorecon ĉe tiuj, kiuj Izrael, kaj la algentuloj, kiuj venis el la lando de ilin forkaptis, kaj povos reveni en ĉi tiun landon; Izrael kaj kiuj loĝis en Judujo. **26** Kaj estis granda ĉar kompatema kaj favorkora estas la Eternulo, ĝojo en Jerusalemo; ĉar de la tempo de Salomono, via Dio, kaj Li ne deturnos de vi Sian vizaĝon, filo de David, reĝo de Izrael, ne estis io simila en se vi revenos al Li. **10** La kurieroj iris de urbo al Jerusalem. **27** Kaj leviĝis la pastroj kaj la Levidoj urbo en la lando de Efraim kaj Manase kaj ĝis la kaj benis la popolon; kaj aŭskultita estis ilia voĉo, lando de Zebulun; sed oni ridis pri ili kaj mokis kaj venis ilia prego en Lian sanktan loĝejon, en la ilin. **11** Nur kelkaj el la Aseridoj, Manaseidoj, kaj ĉielon.

Zebulunidoj humiliĝis, kaj venis en Jerusalemon. **12** Super Judujo estis la mano de Dio, por doni al ili unuanimecon, por plenumi la ordonon de la reĝo kaj de la eminentuloj konforme al la vorto de la Eternulo. **13** Kaj kolektiĝis en Jerusalem multe da popolo, por fari la feston de macoj en la dua monato, tre granda homamaso. **14** Kaj ili leviĝis, kaj forigis la altarojn, kiuj estis en Jerusalemo; kaj ĉion, sur kio oni faradis incensadon, ili forigis kaj jetis en la torrenton Kidron. **15** Kaj ili buĉis la Paskon en la dek-kvara tago de la dua monato. La pastroj kaj la Levidoj hontis, kaj sanktigis sin kaj venigis la bruloferojn al la domo de la Eternulo. **16** Kaj ili staris sur siaj postenoj laŭ la preskribo, konforme al la instruo de Moseo, la homo de Dio. La pastroj aspergis per la sango el la manoj de la Levidoj. **17** Ĉar en la komunumo estis multaj, kiuj sin ne sanktigis, tial la Levidoj okupis sin per la buĉado de la Paskoj anstataŭ ĉiu, kiu ne estis pura, por esti sanktigata al la Eternulo. **18** Multaj el la popolo, plejparte el Efraim, Manase, Isahar, kaj Zebulun, ne purigis sin; tamen ili mangis la Paskon, ne konforme al la preskribo; sed Ĥizkija preĝis pri ili, dirante: La Eternulo, la bona, pardonu ĉiun, **19** kiu pretigis sian koron, por turni sin al Dio, la Eternulo, Dio de liaj patroj, kvankam ne konforme al la sankta puriĝo. **20** Kaj la Eternulo aŭskultis Ĥizkijan kaj pardonis la popolon. **21** Kaj la Izraelidoj, kiuj troviĝis en Jerusalem, faris la feston de macoj dum sep tagoj en granda ĝojo; kaj ĉiutage la Levidoj kaj la pastroj glorkantis al la Eternulo per instrumentoj, difinitaj por glorado de la Eternulo. **22** Kaj Ĥizkija parolis afable al ĉiuj Levidoj, kiuj distingiĝis en la servado al li

31 Kiam ĉio ĉi tio finiĝis, ĉiuj Izraelidoj, kiuj tie troviĝis, eliris en la urbojn de Judujo, kaj disrompis la statuojn, dishakis la sanktajn stangojn, kaj detruis la altajojn kaj la altarojn en la tutu Judujo kaj en la regionoj de Benjameno, de Efraim, kaj de Manase, ĝis plena ekstermo. Kaj reiris ĉiuj Izraelidoj ĉiu al sia posedajo, al siaj urboj. **2** Kaj Ĥizkija starigis la grupojn de la pastroj kaj de la Levidoj laŭ ilia ordo, ĉiun laŭ ĝia destino, la pastrojn kaj la Levidojn por la bruloferoj kaj por la pacoferoj, por servado, por laŭdiantado kaj glorkantado, ĉe la pordegoj de la tendaro de la Eternulo. **3** Kaj la reĝo destinis parton el sia havajo por bruloferoj: por la bruloferoj matenaj kaj vesperaj, por la bruloferoj sabataj, monatkomencaj, kaj festaj, kiel estas skribite en la instruo de la Eternulo. **4** Kaj li ordonis al la popolo, kiu loĝis en Jerusalemo, donadi vivrimedojn al la pastroj kaj al la Levidoj, por ke ili povu fordoni sin al la instruo de la Eternulo. **5** Kiam ĉi tiu ordoneo disvastiĝis, la Izraelidoj alportis multe da unuaĝoj el greno, mosto, oleo, kaj mielo, kaj diversajn kampajn produktaĵojn, kaj ankaŭ dekonajojn el ĉio ili multe alportis. **6** Kaj la Izraelidoj kaj la Judoj, kiuj loĝis en la urbo de Judujo, ankaŭ alportis dekonajon el bovoj kaj ŝafoj, kaj dekonajon sanktan, konsekritan al la Eternulo, ilia Dio; kaj ili amasigis grandajn amasojn. **7** En la tria monato oni komencis la aranĝadon de la amasoj, kaj en la sepa monato oni finis. **8** Kiam Ĥizkija kaj la estroj venis kaj ekvidis la amasojn, ili benis la Eternulon kaj Lian popolon Izrael. **9** Kaj Ĥizkija demandis la pastrojn kaj la Levidojn pri la amasoj. **10** Kaj respondis al li

Azarja, la ĉefpastro, el la domo de Cadok, kaj diris: **5** Kaj li estis kuraĝa, kaj li prikonstruis la tutan De la momento, kiam oni komencis portadi la difektiĝintan muregon, li plialtigis la turojn, kaj donojn en la domon de la Eternulo, oni manĝis kaj konstruis ekstere ankoraŭ alian muregon, kaj li satiĝis, kaj restis ankoraŭ multe; ĉar la Eternulo fortikigis Milon apud la urbo de David, kaj pretigis benis Sian popolon; el la restaĵo kolektiĝis ĉi tiu multe da bataliloj kaj da ŝildo. **6** Kaj li starigis amasego. **11** Kaj Ĥirkija ordonis pretigi ĉambrojn militestrojn super la popolo, kaj li kunvenigis ilin ĉe la domo de la Eternulo. Kaj oni pretigis. **12** al si sur la placon antaŭ la pordego de la urbo, kaj Kaj oni transportis tien la donojn, la dekonaĵojn, vigligis ilian koron, dirante: **7** Estu kuraĝaj kaj kaj la konsekrataj kun fideleco. Estro super fortaj, ne timu, kaj ne sentu teruron antaŭ la reĝo tio estis Konanja, la Levido, kaj lia frato Ŝimej de Asirio kaj antaŭ la tuta hommaso, kiu estas estis la dua post li. **13** Kaj Jehiel, Azazja, Naħat, kun li, ĉar kun ni estas pli, ol kun li: **8** kun li estas Asahel, Jerimot, Jozabad, Eliel, Ĵišmaħja, Maħat, brako karna, sed kun ni estas la Eternulo, nia Dio, kaj Benaja estis oficistoj apud Konanja kaj lia frato por helpi al ni kaj por batali en niaj bataloj. Kaj la Ŝimej, laŭ ordono de la reĝo Ĥirkija, kaj de Azarja, popolo vigligis de la vortoj de Ĥirkija, reĝo de estro en la domo de Dio. **14** Kore, filo de Jimna, Judujo. **9** Post tio Sanħerib, reĝo de Asirio, sendis Levido pordegisto ĉe la flanko orienta, estis super siajn servantojn en Jerusalemon (li mem estis ĉe la memvolaj donoj al Dio, super la oferdonoj, Lahis kune kun sia tuta militistaro) al Ĥirkija, alportataj al la Eternulo, kaj super la plejsanktaĵoj. **10** Tiele diras Sanħerib, reĝo de Asirio: Kion Ŝemaja, Amarja, kaj Ŝeħanja, en la urboj de la vi fidas, loĝante en la fortikaĵo de Jerusalemon? **11** pastroj, por fidele disdonadi al siaj fratoj laŭgrupe, Ĥirkija trompis vin, por mortigi vin de malsato kaj al la grandaj kaj al la malgrandaj **16** (krom la soifo, se li diras al vi: La Eternulo, nia Dio, savos registritaj virseksuloj, havantaj la aĝon de tri jaroj nin el la mano de la reĝo de Asirio. **12** Li mem, kaj pli, de ĉiuj, kiuj iradis ĉiutage en la domon Ĥirkija, forigis ja Liajn altaĵojn kaj Liajn altarojn, de la Eternulo laŭ siaj oficoj kaj grupoj), **17** al la kaj ordonis al Judujo kaj Jerusalemon, dirante: Antaŭ registritatj pastroj, laŭ iliaj patrodomoj, kaj al la unu sola altaro adorklinigu kaj sur ĝi incensu. **13** Levidoj, havantaj la aĝon de dudek jaroj kaj pli, laŭ Ĉu vi ne scias, kion mi kaj miaj patroj faris al ĉiuj iliaj oficoj kaj grupoj, **18** al la registratoj kun ĉiuj popoloj de la landoj? Ĉu la dioj de la nacioj de la iliaj malgrandaj infanoj, edzinoj, filoj, kaj filinoj, landoj povis savi ilian landon el mia mano? **14** al la tuta komunumo, por ke ili fidele dediĉu sin Kiu el ĉiuj dioj de tiuj nacioj, kiujn miaj patroj al la sanktaj aferoj. **19** Kaj por la Aaronidoj, la ekstermis, povis savi sian popolon el mia mano, pastroj, sur la antaŭurbaj kampoj de iliaj urboj, de ke via Dio povus savi vin el mia mano? **15** Ĥirkija ĉiu urbo, la nomitaj viroj estis destinitaj, por doni do ne trompu vin kaj ne logu vin tiamaniere, kaj partojoj al ĉiu virseksulo inter la pastroj kaj al ĉiu vi ne kredu al li. Se neniu dio de iu ajn nacio registris inter la Levidoj. **20** Tion faris Ĥirkija en kaj regno povis savi sian popolon el mia mano la tuta Judujo, kaj li agadis bone, juste, kaj vere kaj el la mano de miaj patroj, ankaŭ viaj dioj ne antaŭ la Eternulo, lia Dio. **21** Kaj en ĉiuj faroj, savos vin el mia mano. **16** Kaj ankoraŭ pli liaj kiujn li entreprenis koncerne la servadon en la servantoj parolis kontraŭ Dio, la Eternulo, kaj domo de Dio, la instruon kaj la ordonon pri la kontraŭ Lia servanto Ĥirkija. **17** Kaj leterojn li sinturnado al sia Dio, li agadis el la tuta koro, kaj skribis, por insulti la Eternulon, Dion de Izrael, li havis sukceson.

32 Post tiuj aferoj kaj veraĵoj venis Sanħerib, reĝo de Asirio; li venis en Judujon, eksiegiĝis la fortikigitajn urbojn, kaj intencis forŝiri ilin al si. **2** Kiam Ĥirkija vidis, ke Sanħerib venis kaj intencas militi kontraŭ Jerusalemon, **3** li konsiliĝis kun siaj eminentuloj kaj fortuloj, kaj decidis Ŝutkovri la akvon de la fontoj, kiuj estis ekster la urbo; kaj ili helpis al li. **4** Kaj kolektiĝis multe da popolo, kaj ili Ŝutkovris ĉiujn fontojn, kaj la torenton, kiu fluas meze de la lando, ĉar ili diris: Por kio permesi, ke la reĝoj de Asirio, veninte, trovu multe da akvo?

tendaro de la reĝo de Asirio. Kaj ĉi tiu revenis eterne. **5** Li konstruis altarojn al la tuta armeo de kun honto en sian landon; kaj kiam li eniris en la ĉielo, sur la du kortoj de la domo de la Eternulo. la domon de sia dio, homoj, kiuj elvenis el liaj **6** Li ankaŭ traigis siajn filojn tra fajro en la valo propraj lumboj, faligis lin per glavo. **22** Tiamaniere de la filo de Hinom, li esploradis la estontecon, la Eternulo savis Ĥizkijan kaj la loĝantojn de aŭguradis, sorĉadis, starigis antaŭdiristojn kaj Jerusalem el la mano de Sanherib, reĝo de Asirio, magiistojn; li multe agadis malbone antaŭ la kaj el la manoj de ĉiu; kaj Li gardis ilin ĉirkau. **Eternulo, kolerigante Lin.** **7** La skulptaĵon de la **23** Tiam multaj alportadis donacojn al la Eternulo idolo, kiun li faris, li starigis en la domo de Dio, en Jerusalemon, kaj multekostajn objektojn al pri kiu Dio diris al David kaj al lia filo Salomon: Ĥizkija, reĝo de Judujo. Kaj post tio li altiĝis En ĉi tiu domo kaj en Jerusalem, kiun Mi elektis la okuloj de ĉiuj nacioj. **24** En tiu tempo Ĥizkija inter ĉiuj triboj de Izrael, Mi estigos Mian nomon morte malsanigis. Kaj li pregis al la Eternulo. por eterne; **8** kaj Mi ne plu foririgos la piedon Ĉi Tiu parolis al li kaj donis al li pruvosignon. de Izrael de sur la tero, kiun Mi destinis por **25** Ĥizkija ne repagis konforme al tio, kio estis viaj patroj, se ili nur observos por plenumi ĉion, farita por li; lia koro fierigis. Kaj ekscitiĝis kolero kion Mi ordonis al ili, la tutan instruon, leĝojn, kontraŭ li kaj kontraŭ Judujo kaj Jerusalem. **26** Sed kaj preskribojn, donitajn per Moseo. **9** Manase Ĥizkija humiliĝis pri la fierigo de sia koro, li kaj la delogis la Judojn kaj la loĝantojn de Jerusalem en loĝantoj de Jerusalem; tial ne trafis lin la kolero tia grado, ke ili agadis pli malbone, ol tiuj nacioj, de la Eternulo en la tempo de Ĥizkija. **27** Ĥizkija kiujn la Eternulo ekstermis antaŭ la Izraelidoj. **10** havis tre multe da riĉeco kaj honoro; kaj li faris al La Eternulo parolis al Manase kaj al lia popolo, si trezorejojn por argento kaj oro, por multekostaj sed ili ne aŭskultis. **11** Kaj la Eternulo venigis sur ŝtonoj, aromajoj, ŝildo, kaj ĉiaj valoraj objektoj, ilin la militestrojn de la reĝo de Asirio; kaj ili **28** ankaŭ provizejojn por la produktaĵoj: greno, malliberigis Manasen per katenoj, ligis lin per mosto, oleo, kaj stalojn por ĉiaspecaj brutoj, kaj ĉenoj, kaj forkondukis lin en Babelon. **12** En sia ŝafejojn por la ŝafoj. **29** Kaj urbojn li konstruis al mizerio li ekpetegis la Eternulon, sian Dion, kaj li si. Kaj da ŝafoj kaj bovoj li havis multe, ĉar Dio tre humiliĝis antaŭ la Dio de siaj patroj. **13** Kiam li donis al li tre grandan havajon. **30** Li, Ĥizkija, pregis al Li kaj petegis Lin, Li aŭskultis lian peton ŝtopkovris la supran fonton de Gihon kaj direktis kaj revenigis lin en Jerusalemon al lia regno. Kaj ĝin malsupren al la okcidenta flanko de la urbo de Manase eksiciis, ke la Eternulo estas la vera Dio. David. Kaj Ĥizkija havis sukceson en ĉiu sia faro. **14** Post tio li konstruis eksteran muregon por la **31** Nur kiam la senditoj de la princoj de Babel estis urbo de David okcidente de Gihon, en la valo, senditaj al li, por demandi lin pri la signomiraklo, ĝia la enirejo de la Pordego de Fišo, ĉirkau Ofel, kiu aperis en la lando, Dio lin forlasis, por elprovi kaj li faris ĝin tre alta. Kaj li starigis militestrojn lin, por scii ĉion, kion li havis en sia koro. **32** en ĉiuj fortikigitaj urboj de Judujo. **15** Li forigis La cetera historio de Ĥizkija kaj liaj virtoj estas la fremdajn diojn kaj la idolon el la domo de la priskribitaj en la vizio de la profeto Jesaja, filo Eternulo, ankaŭ ĉiujn altarojn, kiujn li konstruis de Amoc, en la libro de la reĝoj de Judujo kaj de sur la monto de la domo de la Eternulo kaj en Izrael. **33** Kaj Ĥizkija ekdormis kun siaj patroj, kaj Jerusalem; kaj li eljetis tion eksteren de la urbo. oni enterigis lin en la plej alta loko de la tomboj **16** Kaj li rekonstruis la altaron de la Eternulo de la idoj de David; kaj honoron faris al li post lia kaj faris sur ĝi pacoferojn kaj dankoferojn, kaj li morto ĉiuj Judoj kaj loĝantoj de Jerusalem. Kaj ordonis al la Judoj, ke ili servadu al la Eternulo, anstataŭ li ekreğis lia filo Manase.

33 La aĝon de dek du jaroj havis Manase, kiam li fariĝis reĝo, kaj kvirindek kvin jarojn li reĝis en Jerusalem. **2** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, simile al la abomenindajoj de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antaŭ la Izraelidoj. **3** Li konstruis denove la altajojn, kiujn detruis lia patro Ĥizkija; kaj li starigis altarojn al la Baaloj, faris sanktajn stangojn, kaj adorklinigis antaŭ la tuta armeo de la ĉielo kaj servis al ĝi. **4** Li konstruis ankaŭ altarojn en la domo de la Eternulo, pri kiu la Eternulo diris: En Jerusalem estos Mia nomo

Dio de Izrael. **17** Tamen la popolo ĉiam ankoraŭ oferadis sur la altajoj, sed nur al la Eternulo, sia Dio. **18** La cetera historio de Manase, lia prego al lia Dio, kaj la vortoj de la viziistoj, kiuj parolis al li en la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael, troviĝas en la kroniko de la reĝoj de Izrael. **19** Lia prego kaj aŭskultiteco, ĉiuj liaj pekoj kaj krimoj, kaj la lokoj, sur kiuj li konstruis altajojn kaj starigis sanktajn stangojn kaj idolojn antaŭ sia humiliĝo, estas priskribitaj en la kroniko de la viziistoj. **20** Kaj Manase ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en lia domo. Kaj anstataŭ li ekreğis

lia filo Amon. **21** La ağon de dudek du jaroj havis kaj Obadja, Levidoj el la Merariidoj, kaj Zeharja Amon, kiam li fariĝis reĝo, kaj du jarojn li reĝis en kaj Mešulam el la Kehatidoj; la Levidoj ĉiuj estis Jerusalem. **22** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, kompetentaj muzikistoj; **23** super la portistoj, kiel kiel agadis lia patro Manase; kaj al ĉiuj idoloj, observistoj super ĉiuj laboristoj en ĉiuj laboroj, kiujn faris lia patro Manase, Amon oferadis kaj estis el la Levidoj la skribisto, kontrolisto, kaj servadis. **24** Li ne humiliĝis antaŭ la Eternulo, kiel pordegistoj. **25** Kiam ili elprenis la argento, humiliĝis lia patro Manase, sed li, Amon, multe kulpigis. **26** Kaj konspiris kontraŭ li liaj servantoj la pastro Ĥilkija trovis la libron de instruo de kaj mortigis lin en lia domo. **27** Sed la popolo de la la Eternulo, donitan per Moseo. **28** Kaj Ĥilkija lando mortigis ĉiujn, kiuj faris konspiron kontraŭ ekparolis kaj diris al la skribisto Ŝafan: Libron de la instruo mi trovis en la domo de la Eternulo; la reĝo Amon; kaj la popolo de la lando faris reĝo kaj Ĥilkija donis la libron al Ŝafan. **29** Kaj Ŝafan anstataŭ li lian filon Jošiju.

34 La ağon de ok jaroj havis Jošiju, kiam li fariĝis reĝo, kaj tridek unu jarojn li reĝis en Jerusalem. **2** Li agadis bone antaŭ la Eternulo, kaj iradis laŭ la vojo de sia patro David, kaj ne deflankiĝis dekstren nek maldekstren. **3** En la oka jaro de sia reĝado, estante ankoraŭ knabo, li komencis turnadi sin al la Dio de sia patro David; kaj en la dek-dua jaro li komencis purigi Judujon kaj Jerusalemon de la altaĵoj, sanktaj stangoj, idoloj, kaj fanditaj statuoj. **4** Kaj oni detruis antaŭ li la altarojn de la Baaloj; la kolonojn de la suno, kiuj estis super ili, li dehakis; la sanktajn stangojn, idolojn, kaj statuojn li disbatis, dispecetigis, kaj disjetis sur la tombojn de tiuj, kiuj alportadis al ili oferojn. **5** La ostojn de la pastroj li forbrulis sur iliaj altaroj; kaj li purigis Judujon kaj Jerusalemon. **6** Ankaŭ en la urbo de Manase, Efraim, Simeon, kaj ĝis Naftali, en iliaj ruinoj ĉirkaue, **7** li detruis la altarojn kaj la sanktajn stangojn, kaj la idolojn li disbatis en pecetojn, kaj ĉiuj kolonojn de la suno li dehakis en la tuta lando de Izrael; kaj li revenis en Jerusalemon. **8** En la dek-oka jaro de sia reĝado, post la purigo de la lando kaj de la domo, li sendis Ŝafanon, filon de Acalja, la urbestron Maaseja, kaj la kronikiston Joah, filo de Joaħaz, por ripari la domon de la Eternulo, lia Dio. **9** Kaj ili venis al la ĉefpastro Ĥilkija, kaj transdonis la argento, alportitan en la domon de Dio, kaj kolektitan de la Levidoj, la sojlogardistoj, el la manojo de Manase, Efraim, kaj ĉiuj restintaj Izraelidoj, ankaŭ de ĉiuj Jehudaideoj kaj Benjamidoj; kaj ili revenis en Jerusalemon. **10** Kaj ili donis tion en la manojoj de la laborplenumantoj, kiuj havis komision en la domo de la Eternulo; kaj ĉi tiuj donis al tiuj, kiuj laboris en la domo de la Eternulo, rebonigante kaj riparante la domon. **11** Ili donis al la ĉarpentistoj kaj konstruistoj, por aĉeti ĉirkaŭhakitajn ŝtonojn kaj lignon por kunteniloj kaj traboj por la domoj, kiujn ruinigis la reĝoj de Judujo. **12** Tiuj homoj plenumadis la laboron honeste; oficon de observistoj super ili havis Jaħa-

kaj Obadja, Levidoj el la Merariidoj, kaj Zeharja Amon, kiam li fariĝis reĝo, kaj du jarojn li reĝis en Jerusalem. **13** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, kompetentaj muzikistoj; **14** super la portistoj, kiel kiel agadis lia patro Manase; kaj al ĉiuj idoloj, observistoj super ĉiuj laboristoj en ĉiuj laboroj, kiujn faris lia patro Manase, Amon oferadis kaj estis el la Levidoj la skribisto, kontrolisto, kaj servadis. **15** Kaj Ĥilkija ekparolis kaj diris al la skribisto Ŝafan: Libron de la instruo mi trovis en la domo de la Eternulo; kaj Ĥilkija donis la libron al Ŝafan. **16** Kaj Ŝafan alportis la libron al la reĝo, kaj li ankaŭ raportis al la reĝo jene: Ĉion, kio estas komisiita al viaj servantoj, ili faras. **17** Oni elſutis la argento, trovitan en la domo de la Eternulo, kaj donis ĝin en la manojo de la oficistoj kaj de la laboristoj. **18** Kaj la skribisto Ŝafan raportis al la reĝo, dirante: Libron donis al mi la pastro Ĥilkija. Kaj Ŝafan legis el ĝi antaŭ la reĝo. **19** Kiam la reĝo aŭdis la vortojn de la instruo, li disiris siajn vestojn. **20** Kaj la reĝo ordonis al Ĥilkija, Āhikam, filo de Ŝafan, Abdon, filo de Miħa, la skribisto Ŝafan, kaj Asaja, servanto de la reĝo, dirante: **21** Iru, demandu la Eternulon por mi kaj por la restintoj el Izrael kaj Jehuda, pri la vortoj de la trovita libro; ĉar granda estas la kolero de la Eternulo, elverſiginta sur nin pro tio, ke niaj patroj ne observis la vorton de la Eternulo, por plenumi ĉion, kio estas skribita en ĉi tiu libro. **22** Kaj iris Ĥilkija, kaj tiuj, kiuj estis ĉe la reĝo, al la profetino Hulda, edzino de Ŝalum, filo de Tokhat, filo de Hasra, la vestogardisto (si loĝis en Jerusalemon, en la dua parto); kaj ili parolis kun ŝi pri tio. **23** Kaj ŝi diris al ili: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Diru al la homo, kiu sendis vin al mi: **24** Tiele diras la Eternulo: Jen Mi venigos malfelicon sur ĉi tiun lokon kaj sur ĝiajn loĝantojn, ĉiujn malbenojn, skribitajn en la libro, kiun oni legis antaŭ la reĝo de Judujo. **25** Pro tio, ke ili Min forlasis kaj incensis al aliaj dioj, kolerigante Min per ĉiuj faroj de siaj manoj, ekflamis Mia kolero kontraŭ ĉi tiu loko, kaj ĝi ne estingiĝos. **26** Kaj koncerne la region de Judujo, kiu sendis vin, por demandi la Eternulon, diru al li jene: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la vortoj, kiujn vi aŭdis: **27** Ĉar via koro moligis kaj vi humiliĝis antaŭ Dio, kiam vi aŭdis Liajn vortojn pri ĉi tiu loko kaj pri ĝiaj loĝantoj, kaj vi humiliĝis antaŭ Mi, disiris viajn vestojn, kaj ploris antaŭ Mi: tial Mi ankaŭ aŭskultis vin, diras la Eternulo. **28** Jen Mi alkolektos vin al viaj patroj, kaj vi iros en vian tombon en paco, kaj viaj okuloj ne vidos la tutan

malfeliçon, kiun Mi venigos sur ĉi tiun lokon kaj kvincent bovojn. **10** Tiamaniere la servado estis sur ĝiajn loĝantojn. Kaj ili alportis la respondon aranĝita. Kaj la pastroj starigis sur siaj postenoj al la reĝo. **29** La reĝo sendis, kaj kunvenigis ĉiujn kaj la Levidoj laŭ iliaj grupoj, laŭ la ordono de plejaĝulojn de Judujo kaj Jerusalemo. **30** Kaj la reĝo iris en la domon de la Eternulo, kaj kune kun li kaj la Levidoj laŭ iliaj grupoj, laŭ la ordono de la reĝo. **11** Kaj ili buĉis la Paskon. Kaj la pastroj aspergis el siaj manoj, kaj la Levidoj senhaŭtigis. ĉiuj Judoj kaj loĝantoj de Jerusalemo, la pastroj kaj la Levidoj, kaj la tuta popolo, de la grandaj ĝis la malgrandaj; kaj oni voĉlegis antaŭ ili ĉiujn vortojn de la libro de interligo, kiu estis trovita en la domo de la Eternulo. **31** Kaj la reĝo starigis sur sia loko, **12** Kaj ili apartigis la bruloferojn, por doni ilin laŭklase, laŭ la patrodomoj, al la filoj de la popolo, por alportado al la Eternulo, kiel estas skribite en la libro de Moseo. Tiel same ili agis kun la bovoj, de la Eternulo. **32** Kaj la reĝo starigis sur sia loko, **13** Kaj ili kuiris la Paskon sur fajro, laŭ la preskribo; kaj faris interligon antaŭ la Eternulo, por sekvi la kaj la sanktajn oferojn ili kuiris en kaldronoj, en Eternulon, kaj observi Liajn ordonojn, decidojn, potoj, kaj en kaseroloj, kaj faris tion rapide por kaj legojoj, per sia tuta koro kaj per sia tuta animo, la tuta popolo. **14** Kaj poste ili pretigis por si kaj por plenumi la vortojn de la interligo, skribitajn por la pastroj; ĉar la pastroj, la Aaronidoj, estis en tiu libro. **33** Kaj li aligis al tio ĉiujn, kiuj troviĝis okupitaj je la alportado de la bruloferoj kaj seboj en Jerusalemo kaj en la lando de Benjamen. Kaj la ĝis la nokto; tial la Levidoj pretigis por si kaj por loĝantoj de Jerusalemo agadis laŭ la interligo de la pastroj, la Aaronidoj. **15** La kantistoj, idoj de Dio, Dio de iliaj patroj. **34** Kaj Jošija forigis ĉiujn Asaf, estis sur siaj postenoj laŭ la preskribo de abomenindajojn el ĉiuj regionoj, kiuj apartenis David, Asaf, Heman, kaj Jedutun, la vizisto de la al la Izraelidoj; kaj ĉiujn, kiuj troviĝis en Izrael, reĝo, kaj la pordegistoj estis ĉe ĉiu pordego; ili li devigis servi al la Eternulo, ilia Dio. Dum lia ne bezonis forlasi sian servadon, ĉar iliaj fratoj, tuta vivo ili ne defalis de la Eternulo, Dio de iliaj patroj.

35 Jošija faris en Jerusalemo Paskon al la Eternulo, kaj oni buĉis la Paskon en la dekkvara tago de la unua monato. **2** Li starigis la pastrojn sur iliaj postenoj kaj vigligis ilin por la servado en la domo de la Eternulo. **3** Kaj li diris al la Levidoj, la instruantoj de la tuta Izrael, konsekritaj al la Eternulo: Metu la sanktan keston en la domon, kiun konstruis Salomono, filo de David, reĝo de Izrael; vi ne bezonas porti ĝin sur la ŝultroj; servu nun al la Eternulo, via Dio, kaj al Lia popolo Izrael. **4** Aranĝu vin laŭ viaj patrodomoj, laŭ viaj grupoj, laŭ la preskribo de David, reĝo de Izrael, kaj laŭ la preskribo de lia filo Salomono. **5** Kaj staru en la sanktejo laŭ klasoj, laŭ la patrodomoj de viaj fratoj, filoj de la popolo, kaj laŭ la patrodomaj grupoj de la Levidoj. **6** Kaj buĉu la Paskon, kaj sanktigu vin, kaj pretigu por viaj fratoj, agante laŭ la vorto de la Eternulo per Moseo. **7** Kaj Jošija donis donace al la filoj de la popolo ŝafojn, ŝafidojn, kapridojn, ĉion por la Paskoj, por ĉiuj, kiuj tie troviĝis, en la nombro de tridek mil, kaj tri mil bovojn. Tio estis el la havajo de la reĝo. **8** Kaj liaj eminentuloj donis memvolan donacon al la popolo, al la pastroj, kaj al la Levidoj. Ĥilkija, Zeharja, kaj Jehiel, la estroj en la domo de Dio, donis al la pastroj por la Paskoj du mil sescent ŝafidojn kaj tricent bovojn; **9** Konanja, Ŝemaja, kaj Netanel, liaj fratoj, kaj Hašabja, Jeiel, kaj Jozabad, la estroj de la Levidoj, donacis al la Levidoj por la Paskoj kvin mil ŝafidojn kaj

la Levidoj, preparis por ili. **16** Tiamaniere estis aranĝita en tiu tago la servado al la Eternulo, por farado de la Pasko kaj alportado de bruloferoj sur la altaro de la Eternulo, laŭ la ordono de la reĝo Jošija. **17** Kaj la Izraelidoj, kiuj tie troviĝis, faris la Paskon en tiu tempo kaj la feston de macoj dum sep tagoj. **18** Tia Pasko ne estis farita en Izrael de post la tempo de la profeto Samuel; kaj el ĉiuj regoj de Izrael neniu faris tian Paskon, kian faris Jošija, kaj la pastroj, kaj la Levidoj, kaj ĉiuj Judoj kaj Izraelidoj, kiuj tie troviĝis, kaj la loĝantoj de Jerusalemo. **19** En la dek-oka jaro de la regado de Jošija estis farita tiu Pasko. **20** Post ĉio ĉi tio, kion Jošija aranĝis en la domo, Nêho, reĝo de Egiptujo, eliris milite kontraŭ Karkemišon ĉe Eüfrato. Kaj eliris kontraŭ lin Jošija. **21** Kaj tiu sendis al li senditojn, por diri: Kio estas inter mi kaj vi, ho reĝo de Juduo? ne kontraŭ vin mi nun iras, sed tien, kie mi havas militon. Kaj Dio diris, ke mi rapidu; ne kontraŭstaru al Dio, kiu estas kun mi, por ke Li vin ne pereigu. **22** Sed Jošija ne fortunis sin de li, sed alivestis sin por batali kontraŭ li; li ne obeis la vortojn de Nêho el la bušo de Dio, sed li iris en la valon Megido, por batali. **23** La pafistoj pafis sur la regionon Jošija; kaj la reĝo diris al siaj servantoj: Forkondu min, ĉar mi estas grave vundita. **24** Liaj servantoj deprenis lin de la ĉaro, kaj sidigis lin sur alia veturilo, kiun li havis, kaj venigis lin en Jerusalemon. Kaj li mortis, kaj oni enterigis lin en la tomboj de liaj patroj. Kaj la tuta Juduo kaj Jerusalemo funebriĝis pri Jošija. **25** Ankaŭ Jeremia plorkantis pri Jošija; kaj ĉiuj kantistoj kaj

kantistinoj parolis en siaj plorkantoj pri Jošija ĝis la senditojn de Dio, malſatis Lajn vortojn, kaj la nuna tago kaj faris ilin tradiciaj ĉe Izrael; ili ridis pri Laj profetoj, ĝis la kolero de la Eternulo estas enskribitaj en la libro de la plorkantoj. **26** La levigis kontraŭ Lian popolon tiel, ke saniĝo fariĝis cetera historio de Jošija kaj liaj virtoj, konformaj ne ebla. **17** Kaj Li venigis sur ilin la reĝon de la al la preskriboj de la instruo de la Eternulo, **27** kaj Ĥaldeoj, kaj ĉi tiu mortigis iliajn junulojn per glavo liaj agoj, la unuaj kaj la lastaj, estas priskribitaj en en la domo de ilia sanktejo; li ne kompatis junulon la libro de la reĝoj de Izrael kaj Judujo.

36 La popolo de la lando prenis Jehoahazon, filon de Jošja, kaj faris lin reĝo anstataŭ lia patro en Jerusalem. **2** La aĝon de dudek tri jaroj havis Jehoahaz, kiam li fariĝis reĝo, kaj tri monatojn li regis en Jerusalem. **3** La reĝo de Egiptujo detronigis lin en Jerusalem, kaj punis la landon per kontribucio de cent kikaroj da argento kaj unu kikaro da oro. **4** Kaj la reĝo de Egiptujo ekreğigis super Judujo kaj Jerusalem lian fraton Eljakim, kaj ŝanĝis lian nomon je Jehoakim; kaj lian fraton Jehoahaz Nēho prenis kaj forkondukis en Egiptujon. **5** La aĝon de dudek kvin jaroj havis Jehoakim, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek unu jarojn li regis en Jerusalem. Kaj li agadis malbone antaŭ la Eternulo, lia Dio. **6** Kontraŭ lin iris Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj ligis lin per ĉenoj, por forkonduki lin en Babelon. **7** Kaj parton el la vazoj de la domo de la Eternulo Nebukadnecar transportis en Babelon kaj metis ilin en sian templon en Babel. **8** La cetera historio de Jehoakim, kaj liaj abomenindajoj, kiujn li faris kaj kiujn oni trovis pri li, estas priskribitaj en la libro de la reĝoj de Izrael kaj Judujo. Kaj anstataŭ li ekreğis lia filo Jehoahin. **9** La aĝon de ok jaroj havis Jehoahin, kiam li fariĝis reĝo, kaj tri monatojn kaj dek tagojn li regis en Jerusalem.

Kaj li agadis malbone antaŭ la Eternulo. **10** Kiam la jaro finiĝis, la reĝo Nebukadnecar sendis, kaj venigis lin en Babelon, kune kun multekostaj vazoj el la domo de la Eternulo, kaj li faris lian fraton Cidkija reĝo super Judujo kaj Jerusalem. **11** La aĝon de dudek unu jaroj havis Cidkija, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek unu jarojn li regis en Jerusalem. **12** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, lia Dio. Li ne humilijis antaŭ Jeremia, kiu profetis laŭ la vortoj de la Eternulo. **13** Li defalis ankaŭ de la reĝo Nebukadnecar, kiu jurigis lin per Dio; li malmoligis sian nukon kaj obstinigis sian koron, ne konvertante sin al la Eternulo, Dio de Israel. **14** Ankaŭ ĉiuj estroj de la pastroj kaj de la popolo tre multe pekadis, simile al ĉiuj abomenindajoj de la nacioj, kaj ili malpurigis la domon de la Eternulo, kiu Li sanktigis en Jerusalem. **15** La Eternulo, Dio de iliaj patroj, avertadis ilin per Siaj senditoj, konstante avertadis, ĉar Li domaĝis Sian polon kaj Sian loĝejon. **16** Sed ili mokis

la senditojn de Dio, malſatis Lajn vortojn, kaj ne ebla. **17** Kaj Li venigis sur ilin la reĝon de la al la preskriboj de la instruo de la Eternulo, **18** kaj ĉi tiu mortigis iliajn junulojn per glavo en la domo de ilia sanktejo; li ne kompatis junulon nek junulinon, nek maljunulon nek grizulon: ĉio estis transdonita en lian manon. **19** Kaj ĉiuj objektojn el la domo de Dio, la grandaj kaj la malgrandaj, kaj la trezorojn de la domo de la Eternulo, kaj la trezorojn de la reĝo kaj de liaj altranguloj, ĉion li transportis en Babelon. **20** Kaj ili forbruligis la domon de Dio kaj detruis la muregojn de Jerusalem, kaj ĉiuj ĝiajn palacojn ili forbruligis per fajro, kaj ĉiuj ĝiajn plej karajn objektojn ili nenigis. **21** Kaj tiujn, kiuj restis de la glavo, li forkondukis en Babelon, kaj ili fariĝis sklavoj por li kaj por liaj filoj, ĝis venis la regado de la Perso; **22** por ke plenumiĝu la vorto de la Eternulo, dirita per Jeremia: Ĝis la lando estos elfestinta siajn sabatojn. Ĉar dum la tuta tempo de sia dezerteco ĝi havis sabaton, ĝis finiĝis sepdek jaroj. **23** Tiele diras Ciro, reĝo de Persujo: Ĉiuj regnojn de la tero donis al mi la Eternulo, Dio de la ĉielo, kaj Li komisiis al mi konstrui al Li domon en Jerusalem, kiu estas en Judujo. Kiu inter vi estas el Lia tutaj popolo, kun tiu estu la Eternulo, lia Dio, kaj li tien iru.

Ezra

1 En la unua jaro de Ciro, reĝo de Persujo, por ke plenumiĝu la vorto de la Eternulo, dirlita per Jeremia, la Eternulo ekskitis la spiriton de Ciro, reĝo de Persujo, kaj ĉi tiu ordonis proklami en sia tutu regno voĉe kaj skribi jenon: **2** Tiele diras Ciro, reĝo de Persujo: Ĉiujn regnojn de la tero donis al mi la Eternulo, Dio de la ĉielo, kaj Li komisiis al mi konstrui al Li domon en Jerusalem, kiu estas en Judujo. **3** Kiu inter vi estas el Lia tuta popolo, kun tiu estu lia Dio; kaj li iru en Jerusalemon, kiu estas en Judujo, kaj konstruu la domon de la Eternulo, Dio de Izrael, de tiu Dio, kiu estas en Jerusalem. **4** Kaj al ĉiu, kiu restis, en kiu ajn loko li loĝas, la logantoj de lia loko helpu al li per argento, per oro, per alia havo, kaj per brutoj, kun memvola donaco por la domo de Dio, kiu estas en Jerusalem. **5** Kaj levigis la ĉefoj de la patrodomoj de Jehuda kaj de Benjamen, kaj la pastroj kaj la Levidoj, ĉiu, en kiu Dio vekis lian spiriton, por iri konstrui la domon de la Eternulo en Jerusalem. **6** Kaj ĉiuj iliaj ĉirkauantoj helpis al ili per argentaj objektoj, per oro, per alia havo, per brutoj, kaj per multekostajoj, krom ĉiuj memvolaj donacoj. **7** Kaj la reĝo Ciro elportigis la vazojn de la domo de la Eternulo, kiujn Nebukadnecar estis elportinta el Jerusalem kaj metinta en la domon de liaj dioj; **8** Ciro, reĝo de Persujo, elportigis ilin per la trezoristo Mitredat, kiu laŭkalkule transdonis ilin al Ŝešbacar, princo de la Judoj. **9** Kaj jen estas ilia nombro: da oraj pelvoj tridek, da argentaj pelvoj mil, da tranĉiloj dudek naŭ, **10** da oraj kalikoj tridek, da argentaj duoblaĵ kalikoj kvarcent dek, da aliaj vazoj mil. **11** La nombro de ĉiuj vazoj oraj kaj argentaj estis kvin mil kvarcent. Ĉion ĉi tion kunportis Ŝešbacar ĉe la foriro de la forkaptitoj el Babel en Jerusalemon.

2 Jen estas la logantoj de la lando, kiuj iris el la forkaptitoj, kiujn forkondukis en Babelon Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj kiuj revenis en Jerusalemon kaj en Judujon, ĉiu en sian urbon, **2** kiuj venis kun Zerubabel, Ješua, Nêhemja, Seraja, Reelaja, Mordehaj, Bilšan, Mispar, Bigvaj, Rehum, Baana. La nombro de la viroj de la popolo Izraela estis: **3** de la idoj de Paroš, du mil cent sepdek du, **4** de la idoj de Ŝefatja, tricent sepdek du, **5** de la idoj de Araḥ, sepcent sepdek kvin, **6** de la idoj de Paħat-Moab, el la idoj de Ješua kaj Joab, du mil okcent dek du, **7** de la idoj de Elam, mil ducent kvindek kvar, **8** de la idoj de Zatu, naŭcent kvardek kvin, **9** de la idoj de Zakaj, sepcent sesdek,

10 de la idoj de Bani, sescent kvardek du, **11** de la idoj de Bebjaj, sescent dudek tri, **12** de la idoj de Azgad, mil ducent dudek du, **13** de la idoj de Adonikam, sescent sesdek ses, **14** de la idoj de Bigvaj, du mil kvindek ses, **15** de la idoj de Adin, kvarcent kvindek kvar, **16** de la idoj de Ater, el la domo de Ĥizkija, naŭdek ok, **17** de la idoj de Becaj, tricent dudek tri, **18** de la idoj de Jora, cent dek du, **19** de la idoj de Ĥašum, ducent dudek tri, **20** de la idoj de Gibar, naŭdek kvin, **21** de la idoj de Bet-Lehem, cent dudek tri, **22** de la logantoj de Netofa, kvindek ses, **23** de la logantoj de Anatot, cent dudek ok, **24** de la idoj de Azmavet, kvardek du, **25** de la idoj de Kiryat-Arim, Kefira, kaj Beerot, sepcent kvardek tri, **26** de la idoj de Rama kaj Geba, sescent dudek unu, **27** de la logantoj de Mîhmas, cent dudek du, **28** de la logantoj de Bet-El kaj Aj, ducent dudek tri, **29** de la idoj de Nebo, kvindek du, **30** de la idoj de Magbiš, cent kvindek ses, **31** de la idoj de la alia Elam, mil ducent kvindek kvar, **32** de la idoj de Ĥarim, tricent dudek, **33** de la idoj de Lod, Ĥadid, kaj Ono, sepcent dudek kvin, **34** de la idoj de Jeriho, tricent kvardek kvin, **35** de la idoj de Senaa, tri mil sescent tridek. **36** De la pastroj: de la idoj de Jedaja, el la domo de Ješua, naŭcent sepdek tri, **37** de la idoj de Imer, mil kvindek du, **38** de la idoj de Pašur, mil ducent kvardek sep, **39** de la idoj de Ĥarim, mil dek sep. **40** De la Levidoj: de la idoj de Ješua kaj Kadmiel, el la filoj de Hodavja, sepdek kvar. **41** De la kantistoj: de la idoj de Asaf, cent dudek ok. **42** De la idoj de la pordegistoj: la idoj de Salum, la idoj de Ater, la idoj de Talmon, la idoj de Akub, la idoj de Ĥatita, la idoj de Šobaj, ĉiuj kune cent tridek naŭ. **43** De la Netinoj: la idoj de Ciha, la idoj de Ĥasufa, la idoj de Tabaot, **44** la idoj de Keros, la idoj de Siaha, la idoj de Padon, **45** la idoj de Lebana, la idoj de Ĥagaba, la idoj de Akub, **46** la idoj de Ĥagab, la idoj de Šalmaj, la idoj de Ĥanan, **47** la idoj de Gidel, la idoj de Ĥahar, la idoj de Reaja, **48** la idoj de Recin, la idoj de Nekoda, la idoj de Gazam, **49** la idoj de Uza, la idoj de Paseaħ, la idoj de Besaj, **50** la idoj de Asna, la idoj de Meunim, la idoj de Nefusim, **51** la idoj de Bakbuk, la idoj de Ĥakufa, la idoj de Ĥarħur, **52** la idoj de Baclut, la idoj de Mēħida, la idoj de Ĥarša, **53** la idoj de Barkos, la idoj de Sisra, la idoj de Tamah, **54** la idoj de Neciaħ, la idoj de Ĥatifa. **55** La idoj de la servantoj de Salomono: la idoj de Sotaj, la idoj de Soferet, la idoj de Peruda, **56** la idoj de Jaala, la idoj de Darkon, la idoj de Gidel, **57** la idoj de Ŝefatja, la idoj de Ĥatil, la idoj de Poheret-Cebaim, la idoj de Ami. **58** La nombro

de ĉiu Netinoj kaj de la idoj de la servantoj de Salomonon estis tricent naŭdek du. **59** Kaj jen estas la elirintoj el Tel-Melâh, Tel-Ĥarša, Kerub, Adan, kaj Imer, kiuj ne povis montri sian patrodomon kaj devenan, ĉu ili devenas de Izrael: **60** la idoj de Delaja, la idoj de Tobija, la idoj de Nekoda, seseント kvindek du. **61** Kaj el la pastridoj: la idoj de Ĥabaja, la idoj de Hakoc, la idoj de Barzilaj, kiu prenis al si edzinon el la filinoj de Barzilaj, la Gileadano, kaj estis nomata per ilia nomo. **62** Ili serĉis siajn dokumentojn genealogiajn, sed ĉi tiuj ne troviĝis; tial ili estis eligitaj el la lista de la pastroj. **63** Kaj la regionestro diris al ili, ke ili ne manĝu el la plejsanktaĵo, ĝis aperos la signoj de lumo kaj de justo. **64** La mil tricent sesdek homoj, **65** krom iliaj sklavoj kaj sklavinoj, kies nombro estis sep mil tricent tridek sep, kaj al tio estis ducent kantistoj kaj kantistinoj. **66** Da ĉevaloj ili havis sepcent tridek ses; da muloj ili havis ducent kvardek kvin; **67** da kameloj ili havis kvarcent tridek kvin; da azenoj ses mil sepcent dudek. **68** Kelkaj el la ĉefoj de patrodomoj, veninte al la domo de la Eternulo en Jerusalem, faris memvolan oferon por la domo de Dio, por restarigi ĝin sur ĝia fundamento. **69** La ūsia povo ili donis en la trezorejon de la laboroj: da oro sesdek unu mil darkemonojn, da arĝento kvin mil min'ojn, kaj da pastraj vestoj cent. **70** Kaj ekloĝis la pastroj kaj la Levidoj kaj la popolanoj kaj la kantistoj kaj la pordegistoj kaj la Netinoj en siaj urboj, kaj la tutaj Izrael en siaj urboj.

starigita. **7** Kaj ili donis monon al la ŝtonhakistoj kaj ĉarpentistoj, kaj manĝaĵon, trinkaĵon, kaj oleon al Cidonanoj kaj Tiranoj, por ke ili venigu cedrojn de Lebanon per la maro ĝis Jafo, konforme al la permeso, kiun donis al ili Ciro, reĝo de Persujo. **8** En la dua jaro post ilia alveno al la domo de Dio en Jerusalem, en la dua monato, Zerubabel, filo de Ŝealtiel, kaj Jeſua, filo de Jocadak, kaj iliaj ceteraj fratoj, la pastroj, kaj la Levidoj, kaj ĉiuj, kiuj venis el la kaptiteco en Jerusalemon, faris la komencon, kaj starigis la Levidojn, havantajn la agōn de dudek jaroj kaj pli, por inspekti la laborojn en la domo de la Eternulo. **9** Kaj Jeſua kun siaj filoj kaj fratoj, kaj Kadmiel kun siaj filoj, pastro kun la signoj de la ido de Jehuda, starigis kiel unu homo, por inspekti la faradon de la laboroj en la domo de Dio, ankaŭ la ido de Ĥenadad kun siaj filoj kaj fratoj, la Levidoj. **10** Kiam la konstruistoj starigis la ido de Asaf, kun cimbaloj, por glori la Eternulon per la kantoj de David, reĝo de Izrael. **11** Kaj ili ekkantis gloron kaj laudon al la Eternulo, ke Li estas bona, ke eterna estas Lia favorokreco al Izrael; kaj la tutaj popolo ĝojkriis laute, glorante la Eternulon pro la fondo de la domo de la Eternulo. **12** Kaj multaj el la pastroj kaj el la Levidoj kaj el la ĉefoj de patrodomoj, maljunuloj, kiuj vidis la unuan templon, nun, ĉe la fondado de ĉi tiu templo antaŭ iliaj okuloj, laute ploris; sed multaj laute ĝojkriis. **13** Kaj la popolo ne povis distingi inter la sonoj de la ĝojkriado kaj la sonoj de la

3 Kiam venis la sepa monato kaj la Izraelidoj estis jam en la urboj, kolektiĝis la tuta popolo, kiel unu homo, en Jerusaleм. **2** Kaj levigis Ješua, filo de Jocadak, kaj liaj fratoj, la pastroj, kaj Zerubabel, filo de Ŝealtiel, kaj liaj fratoj, kaj ili konstruis la altaron de Dio de Izrael, por alportadi sur ĝi bruloferojn, kiel estas skribite en la instruo de Moseo, la homo de Dio. **3** Kaj ili aranĝis la altaron sur ĝia loko, ĉar ili timis la popolojn de la landoj; kaj ili komencis alportadi sur ĝi bruloferojn al la Eternulo, bruloferojn matenajn kaj vesperajn. **4** Kaj ili solenis la feston de la ūboj, kiel estas skribite, kaj faris la ĉiutagajn bruloferojn laŭ ilia nombro, konforme al tio, kio estas preskribita por ĉiu tago; **5** kaj post tio la ĉiutagajn bruloferojn, kaj por la monatkomenco kaj por ĉiu sanktigita festo de la Eternulo, kaj por ĉiu, kiu alportis memvolan oferon al la Eternulo. **6** De la unua tago de la sepa monato ili komencis alportadi bruloferojn al la Eternulo. Sed la fundamento por la templo de la Eternulo ankoraŭ ne estis

4 Kiam la malamikoj de Jehuda kaj Benjamen aŭdis, ke la revenintoj el la kaptiteco konstruas templon al la Eternulo, Dio de Izrael, **2** tiam ili venis al Zerubabel kaj al la ĉefoj de la patrodomoj, kaj diris al ili: Ni ankaŭ deziras konstrui kun vi, ĉar simile al vi ni ankaŭ serĉas vian Dion, kaj al Li ni alportas oferojn de post la tempo de Esar-ħadon, reĝo de Asirio, kiu venigis nin ĉi tien. **3** Sed Zerubabel kaj Ješua kaj la aliaj ĉefoj de patrodomoj de Izrael diris al ili: Ne estas bone, ke vi kune kun ni konstruu domon por nia Dio; ni solaj konstruos por la Eternulo, Dio de Izrael, kiel ordonis al ni la reĝo Ciro, reĝo de Persujo. **4** Tiam la popolo de la lando komencis malfortigadi la manojn de la Juda popolo kaj malhelpadi al ĝi en la konstruado. **5** Kaj ili dungadis kontraŭ ili konsilistojn, por detru ilian entreprenon, dum la tuta tempo de Ciro, reĝo de Persujo, ĝis la regado

de Dario, reĝo de Persujo. **6** Kaj en la tempo de la reĝado de Ahaśveroš, en la komenco de lia reĝado, skribisto Ŝimšaj, kaj iliaj kunuloj, ili tuj iris en ili skribis akuzon kontraŭ la loĝantoj de Juduo kontraŭ Jerusalemon al la Judoj kaj haltigis ilian laboradon kaj de Jerusalem. **7** En la tempo de Artah̄šāt skribis Bišlam, Mitredat, Tabeeb, kaj la aliaj iliaj kunuloj al Artah̄šāt, reĝo de Persujo: la letero estis skribita Sirie kaj klarigita Sirie. **8** Reḥum, konsilisto, kaj Ŝimšaj, skribisto, skribis unu leteron kontraŭ Jerusalemon al Artah̄šāt, la reĝo, en la sek�anta maniero: **9** Ni, Reḥum, konsilisto, kaj Ŝimšaj, skribisto, kaj iliaj aliaj kunuloj, Dinaanoj, Afarsatħanoj, Tarpelanoj, Afarsanoj, Arkevanoj, Babelanoj, Ŝušananoj, Dehaanoj, Elamanoj, **10** kaj la aliaj popoloj, kiujn transloĝigis Asnapar, la granda kaj glora, kaj enloĝigis en Samario kaj en la aliaj urboj transriveraj, kaj tiel plu. **11** Jen estas la teksto de la letero, kiun ili sendis al li: Al la reĝo Artah̄šāt viaj sklavoj, la transriveranoj, kaj tiel plu. **12** Estu sciate al la reĝo, ke la Judoj, kiuj foriris de vi kaj venis al ni en Jerusalemon, rekonstruas nun tiun ribleman kaj malbonan urbon kaj faras muregojn kaj starigas jam la fundamentojn. **13** Nun estu sciate al la reĝo, ke se tiu urbo estos konstruita kaj la muregoj estos finitaj, tiam ili ne donos tributon nek impostojn nek jarpagon, kaj la reĝa kaso havos malprofiton. **14** Ĉar ni mangas salon el la reĝa palaco, kaj ni ne volas vidi ion, kio malhonoras la regionon, tial ni sendas kaj scigas al la reĝo, **15** ke oni serĉu en la kronikoj de viaj patroj, kaj vi trovos en la kronikoj kaj konvinkiĝos, ke tiu urbo estas urbo riblema kaj malutila por la reĝoj kaj landoj, kaj ke ribeloj estis farataj en ĝi de la plej malproksimaj tempoj, kio estas la kaŭzo, pro kiu tiu urbo estis detruita. **16** Ni sciigas al la reĝo, ke se tiu urbo estos rekonstruita kaj ĝiaj muregoj estos finitaj, tiam vi poste havos nenian parton en la regiono transrivera. **17** La reĝo sendis respondon: Al Reḥum, konsilisto, Ŝimšaj, skribisto, kaj al la aliaj iliaj kunuloj, kiuj logas en Samario kaj en la aliaj transriveraj lokoj, pacon kaj saluton. **18** La letero, kiun vi sendis al ni, estas klare legitima; **19** kaj mi donis ordonon, ke oni serĉu; kaj oni trovis, ke tiu urbo de malproksima tempo riveladis kontraŭ la reĝoj, kaj tumultoj kaj defaloj estis farataj en ĝi; **20** ke potencaj reĝoj estis en Jerusalemon kaj posedis la tutan transriveran regionon, kaj tributo, impostoj, kaj jarpagoj estis donataj al ili. **21** Tial agu laŭ ĉi tiu ordono: malhelpu tiujn homojn en ilia laborado, ke la urbo ne estu rekonstruata, ĝis estos donita ordono de mi. **22** Kaj estu singardaj, ke vi ne estu malatentaj en tio, por ke ne naskiĝu granda malprofito por la reĝo. **23** Kiam ĉi tiu letero de

la reĝo Artah̄šāt estis tralegita antaŭ Reḥum, la Jerusalemon al la Judoj kaj haltigis ilian laboradon per fortaj mano. **24** Tiam ĉesiĝis la laborado ĉe la skribis Bišlam, Mitredat, Tabeeb, kaj la aliaj iliaj domo de Dio en Jerusalemon; kaj tiu stato daŭris ĝis kunuloj al Artah̄šāt, reĝo de Persujo: la dua jaro de reĝado de Dario, reĝo de Persujo.

5 Kaj la profetoj, Ḥagaj, la profeto, kaj Zeh̄arja, filo de Ido, profetis pri la Judoj, kiuj estis en Juduo kaj Jerusalemon, en la nomo de Dio de Izrael. **2** Tiam levigis Zerubabel, filo de Ŝealtiel, kaj Ješua, filo de Jocadak, kaj komencis konstrui la domon de Dio en Jerusalemon, kaj kun ili estis la profetoj de Dio, kiuj fortigadis ilin. **3** En tiu tempo venis al ili Tatnaj, la estro de la transrivera regiono, kaj Ŝetar-Boznaj, kaj iliaj kunuloj, kaj tiele diris al ili: Kiu permesis al vi konstrui ĉi tiun domon kaj starigi ĉi tiujn murojn? **4** Tiam ni diris al ili, kiaj estis la nomoj de tiuj homoj, kiuj konstruis tiun konstruaĵon. **5** Sed la okulo de ilia Dio estis super la plejaĝuloj de la Judoj, kaj ili ne estis malhelpataj, ĝis la afero estis raportita al Dario kaj ĝis revenis decido pri tio. **6** Jen estas la enhavo de la letero, kiun sendis Tatnaj, la estro de la transrivera regiono, kaj Ŝetar-Boznaj, kun siaj kunuloj la Afarseħanoj, kiuj estis en la transrivera regiono, al la reĝo Dario; **7** la raporto, kiun ili sendis al li, havis la sekvantan tekston: Al la reĝo Dario plenan pacon. **8** Estu sciate al la reĝo, ke ni iris en la Judan landon, al la domo de la granda Dio; ĝi estas konstruata el grandaj ŝtonoj, kaj trabojn oni enmetas en la murojn, kaj la laboro estas farata vigle kaj sukcesas en iliaj manoj. **9** Tiam ni demandis tiujn plenaĝulojn, kaj diris al ili: Kiu donis al vi la permeson konstrui ĉi tiun domon kaj starigi ĉi tiujn murojn? **10** Kaj krom tio ni demandis pri iliaj nomoj, por raporti al vi, kaj skribi la nomojn de tiuj homoj, kiuj estas iliaj ĉefoj. **11** Per la sekvantaj vortoj ili respondis al ni kaj diris: Ni estas servantoj de Dio de la ĉielo kaj de la tero, kaj ni konstruas la domon, kiu estis konstruita antaŭ multe da jaroj, kaj granda reĝo de Izrael konstruis ĝin kaj finis ĝin. **12** Sed kiam niaj patroj kolerigis Dion de la ĉielo, Li transdonis ilin en la manon de Nebukadnecar, reĝo de Babel, la ĥaldeo; kaj tiu domon li detruis, kaj la popolon li transloĝigis en Babelon. **13** Sed en la unua jaro de Ciro, reĝo de Babel, la reĝo Ciro donis permeson rekonstrui ĉi tiun domon de Dio. **14** Eĉ la vazojn de la domo de Dio, la orajn kaj arĝentajn, kiujn Nebukadnecar elportis el la templo de Jerusalemon kaj forportis en la templon de Babel, ilin la reĝo Ciro elportis el la templo de Babel, kaj oni transdonis ilin al Ŝeħbacar, kiun li

starigis kiel regionestron; **15** kaj li diris al li: Prenu estu tuj plenumita. **13** Tiam Tatnaj, la estro de la ĉi tiujn vazojn, iru, kaj forportu ilin en la templon transrivera regiono, Ŝetar-Boznaj, kaj iliaj kunuloj de Jerusalem, kaj la domo de Dio estu konstruata komencis tuj agadi konforme al tio, kion ordonis sur sia loko. **16** Tiam venis tiu Ŝešbacar kaj metis la reĝo Dario. **14** Kaj la plejaĝuloj de la Judoj la fundamenton por la domo de Dio en Jerusalem; konstruis kun sukceso, konforme al la profetado kaj de tiu tempo ĝis nun ĝi estas konstruata, kaj de Ĥagaj, la profeto, kaj de Zeharja, filo de Ido. Kaj ĝi ankoraŭ ne estas finita. **17** Tial, se plaĉas al la ili konstruis kaj finis la volo de Dio de Izrael, reĝo, oni serĉu en la domo de la reĝaj trezoroj tie kaj laŭ la volo de Ciro, de Dario, kaj de Artahast, en Babel, ĉu efektive la reĝo Ciro donis permeson reĝo de Persujo. **15** Kaj oni finis la domon en konstrui ĉi tiun domon de Dio en Jerusalem; kaj la la tria tago de la monato Adar, en la sesa jaro de regado de la reĝo Dario. **16** Kaj la Izraelidoj, la pastroj, la Levidoj, kaj la aliaj revenintoj el la kaptiteco faris kun ĝojo la sanktigon de tiu domo de Dio. **17** Kaj oni alportis ĉe la sanktigo de tiu domo de Dio: cent bovojn, ducent ŝafojn, kvarecent ŝafidojn, kaj dek du pekoferajn kaprojn pro la tuta Izrael, laŭ la nombro de la triboj de Izrael. **18** Kaj oni starigis la pastrojn laŭ iliaj ordoj, kaj la Levidojn laŭ iliaj vicoj, por la servado al Dio en Jerusalem, kiel estas preskribite en la libro de Moseo. **19** Kaj la revenintoj el la kaptiteco faris Paskon en la dek-kvara tago de la unua monato. **20** Ĉar la pastroj kaj la Levidoj purigis sin ĉiuj kiel unu homo; kaj ili buĉis Paskajn ŝafidojn por ĉiuj revenintoj el la kaptiteco, por siaj fratoj, la pastroj, kaj por si. **21** Kaj manĝis la Izraelidoj, kiuj revenis el la kaptiteco, kaj ĉiuj, kiuj apartigis sin de la malpureco de la nacioj de la tero, por turni sin al la Eternulo, Dio de Izrael. **22** Kaj ili en ĝojo solenis la feston de macoj dum sep tagoj; ĉar la Eternulo ĝojigis ilin, kaj turnis al ili la koron de la reĝo de Asirio, por ke li fortigu iliajn manojn ĉe la laborado koncerne la domon de Dio, la Dio de Izrael.

6 Tiam la reĝo Dario ordonis, ke oni serĉu en la domo de dokumentoj, kie la trezoroj estis deponitaj, en Babel. **2** Kaj oni trovis en Aĥmeta, la reĝa kastelo en la Meda lando, unu skribulaĵon, en kiu estis skribita la sekvanta pormemorajo: **3** En la unua jaro de la reĝo Ciro, la reĝo Ciro donis ordonon: Pri la domo de Dio en Jerusalem, estu konstruata domo, loko, kie oni alportas oferojn, kaj fortikaj fundamentoj por ĝi estu starigitaj; la alto de la domo estu sesdek ulnoj, ĝia larĝo estu sesdek ulnoj. **4** Da vicoj el grandaj ŝtonoj estu tri, kaj unu vico el ligno; la elspezoj estu donataj el la reĝa domo. **5** Ankaŭ la vazojn de la domo de Dio, orajn kaj argentajn, kiujn Nebukadnecar elportis el la templo de Jerusalem kaj forportis en Babelon, oni redonu, kaj ili iru en la templon de Jerusalem sur sian lokon kaj estu lokitaj en la domo de Dio. **6** Tial Tatnaj, la estro de la transrivera regiono, Ŝetar-Boznaj, kaj iliaj kunuloj, la Afarsehanoj, kiuj estas en la transrivera regiono, forigu de tie; **7** permesu al ili labori ĉe la domo de Dio; la regionestro de Judujo kaj la plejaĝuloj de la Judoj konstruu tiun domon de Dio sur ĝia loko. **8** Kaj de mi estas donata ordono pri tio, kio devas esti farata al la plejaĝuloj de la Judoj por la konstruado de tiu domo: el la apartenaĵo de la reĝo, el la transriveraj impostoj oni tuj donu la elspezojn al tiuj homoj, por ke la laborado ne haltu. **9** Kaj tiom estos necese da bovoj, ŝafoj, aŭ ŝafidoj por bruloferoj por Dio de la ĉielo, da tritiko, salo, vino, oleo, kiel diros la pastroj en Jerusalem, oni donadu al ili ĉiutage sen halto, **10** por ke ili alportadu agrablodoran oferon al la Dio de la ĉielo, kaj por ke ili preĝu pri la vivo de la reĝo kaj de liaj infanoj. **11** De mi estas donata la ordono, ke se iu homo ŝanĝos ĉi tiun decidon, oni elprenu la trabon el lia domo, kaj li estu levita kaj alnajlita al ĝi, kaj lia domo pro tio estu ruinigita. **12** Kaj Dio, kiu logigis tie Sian nomon, faligu ĉiun regionon, kaj popolon, kiu etendus sian manon, por ŝangi ĉi tion, por fari ion malutilan al tiu domo de Dio en Jerusalem. Mi, Dario, donis la ordonon; ĝi

7 Post tiuj okazintajoj, dum la regado de Artahast, reĝo de Persujo, el Babel iris Ezra, filo de Seraja, filo de Azarja, filo de Ĥilkija, **2** filo de Ŝalum, filo de Cadok, filo de Ahitub, **3** filo de Amarja, filo de Azarja, filo de Merajot, **4** filo de Zerafja, filo de Uzi, filo de Buki, **5** filo de Abišua, filo de Pineħas, filo de Eleazar, filo de Aaron, la ĉefpastro. **6** Tiu Ezra iris el Babel. Li estis lerta scienculo koncerne la instruon de Moseo, kiun donis la Eternulo, Dio de Izrael. Kaj la reĝo donis al li ĉion laŭ lia deziro, ĉar la mano de la Eternulo, lia Dio, estis super li. **7** Ankaŭ kelkaj el la Izraelidoj, el la pastroj, el la Levidoj, el la kantistoj, el la pordegistoj, kaj el la Netinoj iris en Jerusalemon en la sepa jaro de la reĝo Artahast. **8** Kaj li venis en Jerusalemon en la kvina monato, en la sepa jaro de la reĝo. **9** Ĉar en la unua tago de la unua monato estis la komenco de la irado Dio en Jerusalem. Mi, Dario, donis la ordonon; ĝi

el Babel, kaj en la unua tago de la kvina monato juĝe kondamnata, ĉu al morto, ĉu al elpelo, ĉu al li venis en Jerusalemon, ĉar la mano de lia Dio monpuno, ĉu al meto en malliberejon. **27** Benata favore estis super li. **10** Ĉar Ezra pretigis sian estu la Eternulo, Dio de niaj patroj, kiu metis en koron, por studi la instruon de la Eternulo kaj la koron de la reĝo la ideojn beligi la domon de plenumi ĝin, kaj por instrui en Izrael leĝojn kaj la Eternulo en Jerusalemon, **28** kaj sur min turnis ordonojn. **11** Kaj jen estas la teksto de la letero, favoron de la reĝo kaj de liaj konsilistoj kaj de kiun la reĝo Artah̄ast donis al Ezra, la pastro, la ĉiuj potencaj princoj de la reĝo. Kaj mi ricevis scienculo, kiu instruis la vortojn de la ordonoj de kuraḡon, ĉar la mano de la Eternulo, mia Dio, estis la Eternulo kaj Lajn leĝojn pri Izrael: **12** Artah̄ast, super mi; kaj mi kolektis en Izrael ĉefojn, por ke reĝo de la reĝoj, al Ezra, pastro, kaj scienculo pri ili iru kun mi.

la leĝoj de Dio de la ĉielo, pacon kaj saluton. **13**

De mi estas ordonite, ke en mia regno ĉiu el la popolo de Izrael kaj el ĝiaj pastroj kaj Levidoj, kiu volas iri en Jerusalemon, iru kun vi. **14** Ĉar vi estas sendata de la reĝo kaj de liaj sep konsilistoj, por pririgardi Judujon kaj Jerusalemon laŭ la en via mano troviĝanta leĝo de via Dio, **15** kaj por tien forporti la argentojn kaj oron, kiun la reĝo kaj liaj konsilistoj oferis al Dio de Izrael, kies loĝejo estas en Jerusalemon, **16** kaj la tutan argentojn kaj oron, kiun vi akiros en la tuta provinco de Babel, kune kun la memvolaj donacoj de la popolo kaj de la pastroj, kiuj oferos por la domo de sia Dio, kiu estas en Jerusalemon. **17** Aĉetu tuj pro tiu mono bovojn, ŝafojn, kaj ŝafidojn, kaj la al tio apartenantajn farunoferojn kaj veršoferojn, kaj alportu ilin sur la altaron de la domo de via Dio en Jerusalemon. **18** Kaj kion vi kaj viaj fratoj trovos bona fari el la cetera argento kaj oro, tion laŭ la volo de via Dio faru. **19** Kaj la vazojn, kiuj estas donitaj al vi por la servado en la domo de via Dio, prezantu antau la Dio de Jerusalemon. **20** Kaj ĉion ceteran, kio estas necesa por la domo de via Dio, kion vi trovos bona doni, donu el la reĝa trezorejo. **21** Kaj de mi, Artah̄ast, la reĝo, estas farata ordono al ĉiuj trezorgardistoj trans la rivero, ke ĉio, kion postulos de vi Ezra, la pastro, instruisto de la leĝoj de Dio de la ĉielo, estu tuj plenumata, **22** ĝis jena kvanto: argento ĝis cent kikaroj, tritiko ĝis cent kor'oj, vino ĝis cent bat'oj, ankaŭ oleo ĝis cent bat'oj, kaj salo en kvanto senlima. **23** Ĉio, kio estas ordonita de Dio de la ĉielo, devas esti farata tuj por la domo de Dio de la ĉielo, por ke Lia kolero ne traflu la regionon, la reĝon, aŭ lajn infanojn. **24** Kaj ni sciigas al vi, ke sur neniu el la pastroj, Levidoj, kantistoj, pordegoj, Netinoj, aŭ servantoj ĉe tio domo de Dio vi devas meti tributon, imposton, aŭ depagojn. **25** Kaj vi, Ezra, laŭ la saĝo, kiun via Dio donis al vi, starigu registrojn kaj juĝistojn, kiuj juĝadus la tutan popolon, kiu estas trans la rivero, ĉiujn, kiuj scias la leĝojn de via Dio; kaj kiu ne scias, tiun instruu. **26** Kaj ĉiu, kiu ne plenumos la leĝojn de via Dio aŭ la leĝojn de la reĝo, tuj estu

8 Jen estas la ĉefoj de patrodomoj kun ilia genealogio, kiuj iris kun mi el Babel en la tempo de regado de la reĝo Artah̄ast: **2** el la idoj de Pinehas: Geršom; el la idoj de Itamar: Daniel; el la idoj de David: Ĥatūš; **3** el la idoj de Ŝehanja: el la idoj de Paroš: Zeharja, kaj kun li la familiaro, viroj en la nombro de cent kvindek; **4** el la idoj de Paħat-Moab: Eljehoenaj, filo de Zeraħja, kaj kun li ducent virseksuloj; **5** el la idoj de Ŝehanja: la filo de Jāhaziel, kaj kun li tricent virseksuloj; **6** el la idoj de Adin: Ebed, filo de Jonatan, kaj kun li kvindek virseksuloj; **7** el la idoj de Elam: Ješaja, filo de Atalja, kaj kun li sepdek virseksuloj; **8** el la idoj de Ŝefatja: Zebadja, filo de Miħael, kaj kun li okdek virseksuloj; **9** el la idoj de Joab: Obadja, filo de Jeħiel, kaj kun li ducent dek ok virseksuloj; **10** el la idoj de Ŝelomit: la filo de Josifja, kaj kun li cent sesdek virseksuloj; **11** el la idoj de Bebjaj: Zeharja, filo de Bebjaj, kaj kun li dudek ok virseksuloj; **12** el la idoj de Azgad: Johanan, filo de Hakatan, kaj kun li cent dek virseksuloj; **13** el la idoj de Adonikam la lastaj, kaj jen estas iliaj nomoj: Elifelet, Jeiel, kaj Ŝemaja, kaj kun ili sesdek virseksuloj; **14** el la idoj de Bigvaj: Utaj kaj Zakur, kaj kun ili sepdek virseksuloj. **15** Kaj mi kolektis ilin ĉe la rivero, kiu enfluis en Ahavan, kaj ni restis tie tri tagojn; kaj kiam mi pririgardis la popolon kaj la pastrojn, mi el la idoj de Levi trovis tie neniu. **16** Tiam mi sendis Eliezeron, Arielon, Ŝemajan, Elnatanon, Jaribon, Elnatanon, Natanon, Zeharjan, kaj Meħulamon, la ĉefojn, kaj Jojaribon kaj Elnatanon, la scienculojn; **17** kaj mi donis al ili komision al Ido, la ĉefo en la loko Kasifja, kaj mi donis al ili instrukcion pri tio, kion ili devas diri al Ido, kaj al liaj fratoj, la Netinoj, en la loko Kasifja, por venigi al ni servistojn por la domo de nia Dio. **18** Kaj ili venigis al ni, ĉar super ni estis la favora mano de nia Dio, homon saĝan el la idoj de Mahli, filo de Levi, filo de Izrael, kaj Ŝerebjan kun liaj filoj kaj fratoj, dek ok homojn, **19** kaj Haħabjan, kaj kun li Jeħajan, el la idoj de Merari, kun liaj fratoj kaj iliaj filoj, dudek; **20** kaj el la Netinoj,

kiujn David kaj la princoj starigis por servi al regionestroj; kaj ĉi tiuj subtenis la popolon kaj la Levidoj, ducent dudek Netinojn; ĉiuj ili estis domon de Dio.

registritaj laŭ siaj nomoj. **21** Kaj mi proklamis tie faston ĉe la rivero Ahava, por ke ni humiligu nin antaŭ nia Dio, por peti de Li ĝustan vojon por ni, por niaj infanoj, kaj por nia tuta havo. **22** Ĉar mi hontis peti de la reĝo militistojn kaj rajdistojn por defendi nin kontraŭ malamikoj sur la vojo; ĉar ni tiele diris al la reĝo: La mano de nia Dio estas bonfaranta por ĉiuj, kiuj sin turnas al Li, kaj Lia potenco kaj Lia kolero estas kontraŭ ĉiuj, kiuj Lin forlasas. **23** Ni do fastis, kaj petis nian Dion pri tio; kaj Li aŭskultis nin. **24** Kaj mi apartigis el la ĉefaj pastroj dek du, kaj mi aligis al ili Serebjan kaj Hašabjan kaj dek el iliaj fratoj. **25** Kaj mi pese transdonis al ili la arĝenton kaj la oron kaj la vazojn, kiuj estis donacitaj por la domo de nia Dio kaj kiujn donacis la reĝo kaj liaj konsilistoj kaj liaj princoj, kaj ĉiuj Izraelidoj, kiuj tie troviĝis. **26** Kaj mi pese transdonis al ili: da arĝento sescent kvindek kikarojn, da arĝentaj vazoj cent kikarojn, kaj da oro cent kikarojn; **27** da oraj kalikoj dudek je la sumo de mil darkemonoj, kaj du vazojn el brilanta plej bona kupro, multekosta kiel oro. **28** Kaj mi diris al ili: Vi estas sanktaj al la Eternulo, kaj la vazoj estas sanktaj, ankaŭ la arĝento kaj la oro, memvole donacitaj al la Eternulo, Dio de viaj patroj. **29** Maldormu, kaj gardu tion, ĝis vi transdonos pese al la ĉefaj pastroj, Levidoj, kaj ĉefoj de patrodomoj de Izrael en Jerusalemon, en la ĉambroj de la domo de la Eternulo. **30** Kaj la pastroj kaj la Levidoj akceptis la pesitajn arĝenton, oron, kaj vazojn, por forporti en Jerusalemon en la domon de nia Dio. **31** Kaj ni ekvojiris de la rivero Ahava en la dek-dua tago de la unua monato, por iri en Jerusalemon; kaj la mano de nia Dio estis super ni, kaj Li savis nin kontraŭ la manoj de malamikoj kaj kontraŭ insidantoj ĉe la vojo. **32** Kaj ni venis en Jerusalemon kaj restis tie dum tri tagoj. **33** En la kvara tago la arĝento, oro, kaj vazoj estis transdonitaj pese en la domon de nia Dio, en la manojn de la pastro Meremot, filo de Urija, kune kun Eleazar, filo de Pineħas, kune kun Jozabad, filo de Ješua, kaj Noadja, filo de Binuj, la Levido. **34** Ĉio estis farita laŭnombra kaj laŭpeze, kaj ĉio pesita estis tiutempe enskribita. **35** La forkaptitoj, kiuj revenis el la kaptiteco, alportis bruloferojn al Dio de Izrael: dek du bovojn, pro la tutaj Izrael, naŭdek ses ŝafojn, sepdek sep ŝafidojn, dek du pekoferajn kaprojn, ĉion kiel bruloferon al la Eternulo. **36** Kaj oni transdonis la ordonojn de la reĝo al la satrapoj de la reĝo kaj al la transriveraj

9 Kiam ĉio tio estis finita, aliris al mi la estroj, kaj diris: La popolo Izraela kaj la pastroj kaj la Levidoj ne apartigis sin de la popoloj de la landoj koncerne iliajn abomenindajojn, de la Kanaanidoj, Hetoj, Perizidoj, Jebusidoj, Amonidoj, Moabidoj, Egipto, kaj Amoridoj; **2** ĉar ili prenis el iliaj filinoj edzinojn por si kaj por siaj filoj, kaj miksiĝis la sankta semo kun la popoloj de la landoj; kaj la mano de la eminentuloj kaj ĉefoj estis la unua en ĉi tiu malbonago. **3** Kiam mi aŭdis tion, mi disiĝis miajn vestojn kaj mian tunikon, mi elŝiris harojn de mia kapo kaj el mia barbo, kaj mi sidis konsternite. **4** Kaj kolektiĝis al mi ĉiuj, kiuj timis la vortojn de Dio de Izrael, pro la krimo de la forkaptitoj; kaj mi sidis konsternite ĝis la vesperofero. **5** Kaj ĉe la vesperofero mi leviĝis de mia aflikto, kaj kun disiĝitaj vestoj kaj tuniko mi starĝis surgenue kaj etendis miajn manojn al la Eternulo, mia Dio, **6** kaj mi diris: Ho mia Dio, mi hontas, kaj ĝenás min levi mian vizagón al Vi, ho mia Dio; ĉar niaj malbonagoj kreskis pli alten ol nia kapo, kaj nia kulpo fariĝis granda ĝis la ĉielo. **7** De post la tempo de niaj patroj ni estas en granda kulplo ĝis la nuna tago; pro niaj malbonagoj ni estis transdonitaj, ni kaj niaj reĝoj kaj niaj pastroj, en la manojn de la alilandaj reĝoj, sub glavon, en kaptitecon, al disrabto kaj malhonoro, kiel tio estas nun. **8** Kaj nun antaŭ momento venis pardonado de la Eternulo, nia Dio, kaj Li restigis al ni savigintojn kaj permesis al ni alfortikiĝi sur Lia sankta loko; nia Dio donis lumon al niaj okuloj, kaj Li permesis al ni iom reviviĝi en nia sklaveco. **9** Ni estas ja sklavoj; sed en nia sklaveco nia Dio nin ne forlasis. Kaj Li donis al ni favorkorecon de la reĝo de Persujo, por permisi al ni reviviĝi, por konstrui la domon de nia Dio kaj restarigi ĝiajn ruinojn, kaj por doni al ni barilon en Judujo kaj Jerusalemon. **10** Kaj nun kion ni diros, ho nia Dio, post tio? ĉar ni forlasis Viajn ordonojn, **11** kiujn Vi ordonis per Viaj servantoj, la profetoj, dirante: La lando, en kiun vi venas por ekposedi ĝin, estas lando malpura pro la malpureco de la popoloj alilandaj, pro iliaj abomenindajoj, per kiuj ili plenigis ĝin de rando al rando en sia malpureco; **12** ne donu do viajn filinojn al iliaj filoj, kaj iliajn filinojn ne prenu por viaj filoj, neniam zorgu pri ilia pacoj kaj bonstato, por ke vi fortigu kaj por ke vi nutru vin per la bonaĵoj de la tero kaj por ke vi heredigu ĝin por eterne al viaj filoj. **13** Kaj post ĉio, kio trafis nin pro niaj malbonaj faroj kaj pro nia granda kulplo, kaj kiam nun Vi

indulgis nin malgraŭ niaj malbonagoj kaj donis komunumo, kaj ĉiu en niaj urboj, kiuj prenis al ni tian saviĝon, **14** ĉu ni nun denove malobeu algentajn edzinojn, venu en difinita tempo, kaj Viajn ordonojn, kaj boparenciĝu kun la popoloj de tiuj abomenindajoj? Ĉu Vi ne koleros kontraŭ **15** Ho Eternulo, Dio de Izrael! Vi estas gis oni fortunos de ni la flaman koleron de nia savitajo? **16** Kaj la tuta komunumo respondis kaj savitaĵo? **17** Sed Jonatan, filo de Asahel, kaj Jaħzeja, filo de Tikva, kontraŭstaris tion, kaj ni estas antaŭ Vi en nia kulpo; ni ne povas teni Meħulam, kaj Šabtaj, la Levido, helpis ilin. **18** Kaj tiel faris la revenintoj el la kaptiteco. Kaj apartiĝis por tio la pastro Ezra kaj ĉefoj de patrodomoj laŭ iliaj patrodomoj, ĉiu launome; kaj ili sidiĝis en la unua tago de la deka monato, por esplori la aferon. **19** Kaj gis la unua tago de la unua monato ili finis la aferon pri ĉiu viroj, kiuj prenis algentajn edzinojn. **20** Kaj trovigis el la pastridoj, kiuj prenis algentajn edzinojn, el la filoj de Ješua, filo de Jocadak, kaj el liaj fratoj: Maaseja, Eliezer, Jarib, kaj Gedalja. **21** Kaj ili donis sian manon, ke ili forigos siajn edzinojn, kaj ke ili alportos pro sia kulpo viršafon kiel kulpoferon. **22** Kaj el la filoj de Imer: Hanani kaj Zebadja; **23** el la filoj de Harim: Maaseja, Elija, Ŝemaja, Jeħiel, kaj Uzija; **24** el la filoj de Pašur: Eljoenaj, Maaseja, Išmael, Netanel, Jozabad, kaj Eleasa; **25** el la filoj de Imer: el la filoj de Paroš: Ramja, Jizija, Malkija, Mijamin, Eleazar, Malkija, kaj Benaja; **26** el la filoj de Elam: Matanja, Zeharja, Jeħiel, Abdi, Jeremot, kaj Elija; **27** el la filoj de Zatu: Eljoenaj, Eljašib, Matanja, Jeremot, Zabad, kaj Aziza; **28** el la filoj de Bebj: Jehoħanhan, Hananja, Zabaj, Atlaj; **29** el la filoj de Bani: Meħulam, Maluħ, Adaja, Jaħsub, Seal, kaj Ramot; **30** el la filoj de Paħat-Moab: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Matanja, Becalel, Binuj, kaj Manase; **31** el la filoj de Harim: Eliezer, Jišija, Malkija, Ŝemaja, Ŝimeon, **32** Benjamien, Maluħ, Ŝemarja; **33** el la filoj de Hašum: Matnaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manase, Ŝime; **34** el la filoj de Bani: Maadaj, Amram, Uel, **35** Benaja, Bedja, Keluhu, **36** Vanja, Meremot, Eljašib, **37** Matanja, Matnaj, Jaasaj, **38** Bani, Binuj, Ŝimei, **39** Ŝelemlja, Natan, Adaja, **40** Maħnadbaj, Šaħaj, Īsaraj, **41** Azarel, Ŝelemlja, Ŝemarja, **42** Salum, Amarja, Jozef; **43** el la filoj de Nebo: Jeiel, Matitja, Zabad, Zebina, Jadaj, Joel, Benaja. **44** Ĉiu tiuj prenis edzinojn algentajn; kelkaj el tiuj edzinoj naskis infanojn.

10 Kiam Ezra preĝis kaj faris konfeson, plorante kaj kuŝante antaŭ la domo de Dio, kolektiĝis al li el la Izraelidoj tre granda amaso, viroj, virinoj, kaj infanoj; ĉar ankaŭ la popolo tre multe ploris. **2** Kaj ekparolis Ŝehanja, filo de Jeħiel, el la idoj de Elam, kaj diris al Ezra: Ni faris krimon kontraŭ nia Dio, prenante edzinojn algentajn el la popoloj de la lando. Tamen nun ekzistas espero por Izrael en ĉi tiu afero. **3** Nun ni faru interligon kun nia Dio, ke la konsilo de mia sinjoro, kaj de tiuj, kiuj havas timon antaŭ la ordonoj de nia Dio, ni forigos ĉiujn virinojn kaj iliajn naskitojn, kaj estu farite konforme al la leĝo. **4** Leviġu, ĉar vi devas okupi vin pri tio, kaj ni estos kun vi; estu kuraĝa, kaj agu. **5** Tiam Ezra leviĝis, kaj ĵurigis la ĉefajn pastrojn, la Levidojn, kaj la tutan Izraelon, ke ili agos tiel; kaj ili ĵuris. **6** Kaj Ezra leviĝis de antaŭ la domo de Dio, kaj iris al la ĉambro de Jehoħanhan, filo de Eljašib, kaj eniris tien. Panon li ne mangis kaj akvon li ne trinkis, ĉar li funebris pri la krimo de la kaptitecanoj. **7** Kaj oni proklamis en Judujo kaj Jerusalem al ĉiu, kiuj venis el la kaptiteco, ke ili kolektiĝu en Jerusalem, **8** kaj ke al ĉiu, kiu ne venos tien post paso de tri tagoj, laŭ decido de la estroj kaj plejaĝuloj estos anatemita lia tuta havo, kaj li estos ekskomunikita el la komunumo de la reenmigrantoj. **9** Kaj kolektiĝis ĉiuj idoj de Jehuda kaj de Benjamen en Jerusalem post tri tagoj. Tio estis en la naŭa monato, en la dudeka tago de la monato. Kaj la tuta popolo sidis sur la placo antaŭ la domo de Dio, tremante pro ĉi tiu afero kaj pro pluovo. **10** Kaj levigis Ezra, la pastro, kaj diris al ili: Vi faris krimon, prenante algentajn edzinojn kaj pligrandigante la kulpon de Izrael. **11** Tial faru nun konfeson al la Eternulo, Dio de viaj patroj, kaj plenumu Lian volon: apartigu vin de la popoloj de la lando kaj de la algentaj edzinoj. **12** Kaj la tuta komunumo respondis kaj diris per laŭta voĉo: Jes, kiel vi diras, tiel estu farite. **13** Tamen la popolo estas grandnombra, kaj la tempo nun estas pluva, kaj ni ne havas forton, por stari sur la strato; cetere tio ne estas afero de unu tago aŭ de du, ĉar ni multe pekis en tiu afero. **14** Niaj estroj do starigu pro la tuta

Nehemja

1 Vortoj de Nehemja, filo de Hahalja. En la monato Kislev, en la dudeka jaro, mi estis en la kastelurbo Ŝušan. **2** Kaj venis Hanani, unu el miaj fratoj, li kaj kelkaj viroj el Judujo. Kaj mi demandis lin pri la Judoj, kiuj saviĝis kaj restis el la forkaptitaro, kaj pri Jerusalem. **3** Kaj ili diris al mi: La restintoj, kiuj restis el la forkaptitaro, troviĝas tie en la lando en granda mizerio kaj malhonoro; kaj la murego de Jerusalem estas detruita, kaj ĝiaj pordegoj estas forbruligitaj per fajro. **4** Kiam mi aŭdis tiujn vortojn, mi sidigis kaj ekploris, kaj funebris dum kelke da tagoj; kaj mi fastis kaj preĝis antaŭ Dio de la ĉielo. **5** Kaj mi diris: Mi petas Vin, ho Eternulo, Dio de la ĉielo, Dio granda kaj timinda, kiu konservas la interligon kaj favorkorecon al Lijaj amantoj kaj al la plenumantoj de Lijaj ordonoj! **6** Via orelo estu atenta, kaj Viaj okuloj estu malfermitaj, por aŭskulti la preĝon de Via servanto, per kiu mi pregas antaŭ Vi nun tage kaj nokte pri la Izraelidoj, Viaj servantoj, dum mi faras konfeson pri la pekoj de la Izraelidoj, kiujn ni pekis antaŭ Vi; mi kaj la domo de mia patro, ni pekis. **7** Ni forte pekis antaŭ Vi, kaj ni ne plenumis la ordonojn kaj la leĝojn kaj la decidojn, kiujn Vi ordonis al Moseo, Via servanto. **8** Sed volu rememori la vorton, kiun Vi eldiris al Via servanto Moseo, nome: Se vi pekos, Mi disjetos vin inter la popolojn; **9** sed se vi returnos vin al Mi kaj konservos Miajn ordonojn kaj plenumos ilin, tiam se viaj forpelitoj eĉ estus ĉe la rando de la ĉielo, Mi eĉ de tie kolektos ilin, kaj venigos ilin sur la lokon, kiun Mi elektis, por loĝigi tie Mian nomon. **10** Ili estas ja Viaj servantoj, kaj Via popolo, kiun Vi liberigis per Via granda forto kaj per Via potenca mano. **11** Mi petas, ho Sinjoro, Via orelo estu atenta al la prego de Via servanto, kaj al la prego de Viaj servantoj, kiuj deziras timi Vian nomon; kaj donu sukceson al Via servanto hodiaŭ, kaj akirigu al li favorkorecon antaŭ ĉi tiu homo. (Mi estis vinverŝisto ĉe la reĝo.)

2 En la monato Nisan, en la dudeka jaro de la reĝo Artahast, antaŭ li staris vino. Kaj mi prenis la vinon kaj donis al la reĝo; kaj ĝis tiam mi ne estis malgaja antaŭ li. **2** Kaj la reĝo diris al mi: Kial vi aspektas malbone, kvankam vi ne estas malsana? tio certe estas doloro de koro. Kaj mi forte ektimis, **3** kaj mi diris al la reĝo: La reĝo vivu eterne; kiel mi povas ne aspekti malbone, kiam la urbo, kiu estas la tomboloko de miaj patroj, estas dezertigita, kaj ĝiaj pordegoj estas forbruligitaj

per fajro? **4** Kaj la reĝo diris al mi: Kion do vi deziras? Tiam mi pregis al Dio de la ĉielo, **5** kaj diris al la reĝo: Se al la reĝo plaĉas, kaj se via sklavo havas vian favoron, permesu al mi veturi en Judujon, en la urbon, kie troviĝas la tomboj de miaj patroj, kaj konstrui ĝin. **6** Kaj la reĝo diris al mi (la reĝino sidis apud li): Kiel longe daŭros via veturnado? kaj kiam vi revenos? Kaj la reĝo bonvolis forliberigi min, kaj mi difinis al li templimon. **7** Kaj mi diris al la reĝo: Se al la reĝo plaĉas, oni donu al mi leterojn al la transriveraj regionestroj, ke ili permesu al mi trairi, ĝis mi venos en Judujon; **8** kaj ankaŭ leteron al Asaf, la gardisto de la reĝa arbaro, ke li donu al mi arbojn por tegi la pordegojn de la kastelo ĉe la templo, kaj por la murego de la urbo, kaj por la domo, en kiu mi logos. Kaj la reĝo donis al mi, ĉar super mi estis la favora mano de mia Dio. **9** Kaj mi venis al la transriveraj regionestroj, kaj mi donis al ili la leterojn de la reĝo. Kaj la reĝo sendis kun mi oficirojn kaj rajdistojn. **10** Kiam tion aŭdis Sanbalat, la Horonano, kaj Tobija, la sklavo Amonida, ili havis grandan ĉagrenon, ke venis homo, por zorgi pri la bono de la Izraelidoj. **11** Kaj mi venis en Jerusalemon. Kaj restinte tie dum tri tagoj, **12** mi levigis nokte kune kun nemultaj homoj, kiuj estis kun mi; mi al neniu ion diris pri tio, kion mia Dio inspiris al mi fari por Jerusalem; neniu besto estis kun mi, krom tiu, sur kiu mi rajdis. **13** Kaj mi trarajdis nokte tra la Pordego de la Valo, al la Fonto de la Drako kaj al la Pordego de Sterko; mi rigardis la muregojn de Jerusalem, kiel detruitaj ili estas, kaj ĝiajn pordegojn, kiel ili estas forbruligitaj per fajro. **14** Kaj mi alrajdis al la Pordego de la Fonto kaj al la Reĝa Lageto; sed tie ne estis sufice da spaco, ke povu trairi la besto, kiu estis sub mi. **15** Kaj mi levigis nokte laŭ la torrento kaj pririgardis la muregon, kaj, trarajdinte denove tra la Pordego de la Valo, mi revenis. **16** Kaj la estroj ne sciis, kien mi iris kaj kion mi faras; nek al la Judoj, nek al la pastroj, nek al la eminentuloj, nek al la estroj, nek al la ceteraj plenumantoj de la laboroj mi ion diris ĝis nun. **17** Kaj mi diris al ili: Vi vidas la mizeron, en kiu ni troviĝas, kiel Jerusalem estas dezertigita kaj ĝiaj pordegoj estas forbruligitaj per fajro; ni iru kaj konstruu la muregon de Jerusalem, ke ni ne estu plu en malhonoro. **18** Kaj mi rakontis al ili pri la mano de mia Dio, kiu favore estis super mi, ankaŭ la vortojn de la reĝo, kiujn li diris al mi. Kaj ili diris: Ni levigu kaj konstruu; kaj ili aj manoj fortigis por la bono. **19** Kiam tion aŭdis Sanbalat, la Horonano, kaj Tobija, la sklavo Amonida, kaj

Geſem, la Arabo, ili ridis pri ni kaj rigardis nin maleſtimo, kaj diris: Kio estas tiu afero, kiun vi faras? ĉu ne kontraŭ la reĝo vi ribelas? **20** Kaj mi respondis al ili, kaj diris al ili: Dio de la ĉielo donos al ni sukceson, kaj ni, Liaj servantoj, leviĝos kaj konstruos; sed vi havas nenian parton nek rajton nek memoron en Jerusalem.

3 Kaj leviĝis la ĉefpastro Eljaſib, kaj liaj fratoj, la pastroj, kaj konstruis la Pordegojn de Ŝafoj; ili sanktigis ĝin kaj starigis ĝiajn pordojn, ili sanktigis ĝis la turo Mea, ĝis la turo Ĥananel. **2** Apud li konstruis la loĝantoj de Jeriĥo, apud ili konstruis Zakur, filo de Imri. **3** La Pordegojn de Fiſoj konstruis la loĝantoj de Senaa; ili tegis ĝin, kaj starigis ĝiajn pordojn, serurojn, kaj riglilojn. **4** Apud ili konstruis Meremot, filo de Urija, filo de Hakoc; apud ili konstruis Meſulam, filo de Berehja, filo de Meſezabel; apud ili konstruis Cadok, filo de Baana. **5** Apud ili konstruis la Tekoaanoj; tamen iliaj eminentuloj ne metis sian kolon sub laboradon por sia sinjoro. **6** La Malnovan Pordegon konstruis Jojada, filo de Paseah, kaj Meſulam, filo de Besodja; ili tegis ĝin, kaj starigis ĝiajn pordojn, ĝiajn serurojn, kaj ĝiajn riglilojn. **7** Apud ili konstruis Melatja, la Gibeonano, kaj Jadon, la Meronotano, la loĝantoj de Gibeon kaj de Micpa, ĝis la seĝo de la transrivera regionestro. **8** Apud li konstruis Uziel, filo de Ĥarhaja, fandisto; apud li konstruis Ĥananja, filo de Ŝmirajsto. Kaj ili restarigis Jerusalemon ĝis la Larĝa Murego. **9** Apud ili konstruis Refaja, filo de Ĥur, estro de duondistrikto de Jerusalem. **10** Apud ili kaj kontraŭ sia domo konstruis Jedaja, filo de Ĥarumaf; apud li konstruis Ĥatuš, filo de Ĥaſabneja. **11** Alian parton konstruis Malkija, filo de Ĥirim, kaj Ĥaſub, filo de Paħat-Moab; ankaŭ la Turon de la Fornoj. **12** Apude konstruis Ŝalum, filo de Halohes, estro de duondistrikto de Jerusalem, li kaj liaj filinoj. **13** La Pordegojn de la Valo konstruis Ĥanun kaj la loĝantoj de Zanoah; ili konstruis ĝin, kaj starigis ĝiajn pordojn, ĝiajn serurojn, kaj ĝiajn riglilojn, kaj mil ulnojn de la murego ĝis la Pordego de Sterko. **14** La Pordegojn de Sterko konstruis Malkija, filo de Reħab, estro de la distrikto de Bet-Kerem; li konstruis ĝin, kaj starigis ĝiajn pordojn, serurojn, kaj riglilojn. **15** La Pordegojn de la Fonto konstruis Ŝalun, filo de Kol-ħoze, estro de la distrikto de Micpa; li konstruis ĝin kaj tegis ĝin, kaj starigis ĝiajn pordojn, serurojn, kaj riglilojn; ankaŭ la muregon ĉe la lageto Ŝelah de la reĝa ġardeno kaj ĝis la ŝtupoj, kiuj iras malsupren de la urbo de David. **16** Post li konstruis Nehemja, filo de Azbuk, estro de duondistrikto de Bet-Cur, ĝis la loko

kontraŭ la tomboj de David kaj ĝis la farita lageto maleſtimo, kaj diris: Kio estas tiu afero, kiun vi faras? ĉu ne kontraŭ la reĝo vi ribelas? **20** Kaj la Levidoj: Reħum, filo de Bani; apude konstruis Ĥaſabja, estro de duondistrikto de Keila, por sia distrikto. **18** Post li konstruis iliaj fratoj, Bavaj, filo de Ħenadad, estro de duondistrikto de Keila. **19** Apud li konstruis Ezer, filo de Jeſua, estro de Micpa, duan parton, ĉe la angulo, kontraŭ la loko, kie oni supreniras al la armilejo. **20** Post li vigle konstruis Baruħ, filo de Zakaj, alian parton, de la angulo ĝis la pordo de la domo de Eljaſib, la ĉefpastro. **21** Post li konstruis Meremot, filo de Urija, filo de Hakoc, alian parton, de la pordo de la domo de Eljaſib ĝis la fino de la domo de Eljaſib. **22** Post li konstruis la pastroj, kiuj loĝis en la ĉirkauajo. **23** Post ili konstruis Benjamen kaj Ħaſub, kontraŭ sia domo; post ili konstruis Azarja, filo de Maaseja, filo de Ananja, apud sia domo. **24** Post li konstruis Binuj, filo de Ħenadad, alian parton, de la domo de Azarja ĝis la angulo kaj la rando. **25** Palal, filo de Uzaj, de kontraŭ la angulo kaj la turo, kiu elstaras el la supra reĝa domo, apud la korto de malliberejo. Post li Pedaja, filo de Paro. **26** (La Netinoj loĝis en Ofel.) ĝis kontraŭ la Pordego de la Akvo oriente, kaj ĝis la elstaranta turo. **27** Poste konstruis la Tekoaanoj, alian parton, de kontraŭ la granda elstaranta turo ĝis la muro de Ofel. **28** De post la Pordego de la Ĉevaloj konstruis la pastroj, ĉiu kontraŭ sia domo. **29** Poste konstruis Cadok, filo de Imer, kontraŭ sia domo; post li konstruis Ŝemaja, filo de Ŝehanja, gardisto de la Orienta Pordego. **30** Post li konstruis Ĥananja, filo de Ŝelemja, kaj Ĥanun, sesa filo de Calaf, alian parton. Post li konstruis Meſulam, filo de Berehja, kontraŭ sia ĉambro. **31** Post li konstruis Malkija, filo de fandisto, ĝis la domo de la Netinoj kaj de la butikistoj, kontraŭ la Pordego de Depono kaj ĝis la tegmenta ĉambro de la angulo. **32** Inter la tegmenta ĉambro de la angulo kaj la Pordego de Ŝafoj konstruis la fandistoj kaj la butikistoj.

4 Kiam Sanbalat aŭdis, ke ni konstruas la muregon, li koleris kaj havis grandan ĉagrenon, kaj li mokis la Judojn. **2** Kaj li parolis antaŭ siaj fratoj kaj antaŭ la militistoj de Samario, kaj diris: Kion faras tiuj senfortaj Judoj? ĉu oni tion permesos al ili? ĉu efektive ili alportados oferojn? ĉu ili iam finos? ĉu ili revivigos la ŝtonojn, kiuj farigis amaso da rubo kaj estas difektitaj de brulo? **3** Kaj Tobija, la Amonido, kiu estis apud li, diris: Eĉ tio, kion ili konstruas, estas tia, ke se venos vulpo, ĝi detruos ilian ŝtonan muregon. **4** Aǔskultu,

ho nia Dio, en kia malestimo ni troviĝas; rejetu nek miaj fratoj, nek miaj knaboj, nek la gardistoj, ilian mokadon sur ilian kapon, kaj elmetu ilin kiuj estis malantaŭ mi, neniu el ni deprenis de si al prirabado en lando de kaptiteco; **5** ne kovru siajn vestojn; nur ĉiu aparte estis sendata, por sin ilian malbonagon, kaj ilia peko ne elviŝigu antaŭ bani.

Vi; ĉar ili ĉagrenis la konstruantojn. **6** Ni tamen konstruis la muregon, kaj la tuta murego estis jam kunmetita ĝis duono; kaj la popolo laboris kurage. **7** Kiam Sanbalat kaj Tobija kaj la Araboj kaj la Amonidoj kaj la Ašdodanoj aŭdis, ke la muregoj de Jerusalemo estas riparataj kaj ke la breĉoj komencis esti fermataj, ili tre ekkoleris. **8** Kaj ili faris interkonsenton, ke ili ĉiu kune iru milite kontraŭ Jerusalemon kaj faru al ĝi malbonon. **9** Sed ni preĝis al nia Dio, kaj ni starigis pro ili gardon tage kaj nokte kontraŭ ili. **10** La Judoj diris: Malgrandiĝis la forto de la portistoj, kaj da rubo estas multe; kaj ni ne povas konstrui la muregon. **11** Kaj niaj malamikoj diris: Ili ne scios kaj ne vidos, ĝis ni venos en ilian mezon kaj mortigos ilin kaj ĉesigos la laboradon. **12** Kiam la Judoj, kiuj logis apud ili, venadis, kaj diradis al ni, dekfoje, el ĉiu loko: Revenu al ni, **13** tiam mi starigis malsupre sur la lokoj malantaŭ la murego, sur la nekovritaj lokoj, mi starigis la popolon laŭfamilie, kun iliaj glavoj, lancoj, kaj pafarkoj. **14** Kaj mi pririgardis, kaj mi starigis, kaj diris al la eminentuloj kaj al la estroj kaj al la cetera popolo: Ne timu ilin; memoru pri la Sinjoro, la granda kaj timinda, kaj batalu por viaj fratoj, viaj filoj, viaj filinoj, viaj edzinoj, kaj viaj domoj. **15** Kiam niaj malamikoj aŭdis, ke ni scias, tiam Dio detruis ilian intencion, kaj ni ĉiu revenis al la murego, ĉiu al sia laboro. **16** Kaj de post tiu tago duono de miaj junuloj faradis la laboron, kaj duono tenis lancojn, ŝildojn, pafarkojn, kaj kirasojn; kaj la estroj troviĝadis malantaŭ la tuta domo de Jehuda. **17** Unuj konstruis la muregon, kaj aliaj portis la ŝarĝojn, kiujn ili metis sur sin; per unu mano ĉiu faris la laboron, kaj en la dua mano li tenis batalilon. **18** La konstruantoj ĉiu havis sian glavon alligitan al siaj lumboj, kaj tiamaniere ili konstruis; kaj la trumpetisto estis apud mi. **19** Kaj mi diris al la eminentuloj kaj al la estroj kaj al la cetera popolo: La laboro estas granda kaj vasta, kaj ni estas disigitaj sur la murego, malproksime unu de la alia; **20** tial se de iu loko vi aŭdos la sonon de trumpeteto, tien kolektiĝu al ni; nia Dio batalos por ni. **21** Tiamaniere ni faradis la laboron; kaj duono de ili tenis lancojn de la leviĝo de la ĉielruĝo ĝis la apero de la steloj. **22** Kaj mi ankaŭ diris en tiu tempo al la popolo, ke ĉiu kun sia knabo noktu en Jerusalemo, por ke ili estu por ni nokte kiel gardo, kaj tage ili laboru. **23** Kaj nek mi,

nek miaj fratoj, nek miaj knaboj, nek la gardistoj, krii kontraŭ siaj fratoj, la Judoj. **2** Estis tiaj, kiuj parolis: Estas multe da ni kaj da niaj filoj kaj filinoj; ni prenu al ni grenon kaj mangū, por ke ni vivu. **3** Aliaj parolis: Niajn kampojn, niajn vinberĝardenojn, kaj niajn domojn ni donas proprunte, por ke ni akiru grenon kontraŭ malsato. **4** Aliaj parolis: Ni pruntas monon por impostoj por la reĝo, donante garantiaje niajn kampojn kaj vinberĝardenojn; **5** sed kiel la korpo de niaj fratoj, tia estas nia korpo, kiel iliaj infanoj, tiaj estas niaj infanoj; tamen jen ni devas humile servigi niajn filojn kaj niajn filinojn, kaj el niaj filinoj kelkaj jam estas humiligitaj. Ni ne havas forton en niaj manoj, kaj niaj kampoj kaj vinberĝardenoj apartenas al aliaj. **6** Kaj tio forte min ĉagrenis, kiam mi aŭdis ilian kriadon kaj tiujn vortojn. **7** Sed mia koro donis al mi konsilon, kaj mi faris severan riproĉon al la eminentuloj kaj al la estroj, kaj diris al ili: Vi prenas procentegon de viaj fratoj! Kaj mi kunvokis kontraŭ ili grandan kunvenon. **8** Kaj mi diris al ili: Ni elacētis niajn fratojn, la Judojn, kiuj estis venditaj al la nacioj, kiom ni povis; dume vi volas vendi viajn fratojn, kaj ili estas vendataj al ni! Ili silentis kaj trovis nenion por respondi. **9** Kaj mi diris: Ne bona estas tio, kion vi faras. Ĉu vi ne devas konduti kun timo antaŭ nia Dio, por eviti malhonoron de la flanko de la nacioj, niaj malamikoj? **10** Ankaŭ mi kaj miaj fratoj kaj miaj junuloj donis al ili prunte monon kaj grenon; ni malſuldigis al ili tiun ſuldon. **11** Redonu do al ili hodiaŭ iliajn kampojn, vinberĝardenojn, olivĝardenojn, kaj domojn, kaj la procenton pro la mono, la greno, la mosto, kaj la oleo, kiujn vi pruntatis al ili. **12** Kaj ili diris: Ni redonas, kaj ni ne postulos de ili; ni agos tiel, kiel vi diras. Kaj mi alvokis la pastrojn, kaj mi prenis de ili ĵuron, ke ili tiel agos. **13** Kaj mi elskuis mian baskon, kaj diris: Tiele Dio elskuu el lia domo kaj el lia akiritaĵo ĉiun homon, kiu ne plenumos tiun vorton; tiele li estu elskuita kaj senhava. Kaj la tuta komunumo diris: Amen; kaj oni gloris la Eternulon. Kaj la popolo agis tiele. **14** Krom tio, de post la tago, kiam al mi estis ordonite esti ilia regionestro en la Juda lando, de la dudeka jaro ĝis la tridek-dua jaro de la reĝo Artahāst, en la daŭro de dek du jaroj, mi kun miaj fratoj ne mangis la panon de regionestro. **15** La antaŭaj regionestroj, kiuj estis antaŭ mi, ŝargadis la popolon, kaj prenadiis de ili

panon kaj vinon, krom kvardek sikloj da argento; donus al ili pretekston por malbona famo, por ke eĉ iliaj junuloj regis super la popolo. Sed mi ne ili min malhonoru. **14** Rememoru, ho mia Dio, pri agis tiel, pro timo antaŭ Dio. **15** Mi partoprenis Tobija kaj Sanbalat tiujn ilajn farojn, ankaŭ pri la ankaŭ en la laborado ĉe tiu murego; kaj kampon profetino Noadja, kaj la ilaj profetoj, kiuj timigis ni ne aĉetis; kaj ĉiuj miaj junuloj kolektigadis min. **15** La murego estis finita en la dudek-kvina tie al la laboro. **17** Ĉe mia tablo estadis po cent tago de la monato Elul, en la daŭro de kvindek kvindek homoj da Judoj kaj estroj, kaj ankaŭ da du tagoj. **16** Kiam tion aŭdis ĉiuj niaj malamikoj, tiuj, kiuj venis al ni el la nacioj, kiuj estas ĉirkaŭ kaj vidis ĉiuj nacioj, kiuj estis ĉirkaŭ ni, ili multe ni. **18** Preparataj estis por unu tago: unu bovo, ses perdis la kuraĝon; ĉar ili komprenis, ke tiu laboro plej bonaj ŝafoj, kaj ankaŭ birdoj estis preparataj estas farita de nia Dio. **17** Krom tio, en tiuj tagoj la ĉe mi; kaj en la daŭro de dek tagoj estis uzata eminentuloj el la Judoj skribis multe da leteroj tre multe da vino. Malgraŭ tio mi ne postulis al Tobija, kaj letero de Tobija venis al ili; **18** ĉar panon de regionestro, ĉar la popolo estis ŝargita multaj el la Judoj estis en jura ligo kun li, ĉar li de malfacila laboro. **19** Rememoru pri mi al bono, estis bofilo de Ŝehanja, filo de Araĥ, kaj lia filo ho mia Dio, ĉion, kion mi faris por ĉi tiu popolo.

6 Kiam Sanbalat, Tobija, la Arabo Gešem, kaj niaj ceteraj malamikoj aŭdis, ke mi rekonstruis la muregon kaj ke ne restis en ĝi difektoj (kvankam

ĝis tiu tempo mi ankorau ne starigis pordojn en la pordegoj), **2** tiam Sanbalat kaj Gešem sendis, por diri al mi: Venu, ni kune kunvenu en la vilagoj de la valo Ono. Ili intencis fari al mi malbonon. **3** Sed mi sendis al ili senditojn, por diri: Mi faras grandan laboron, kaj mi ne povas iri; kial ĉesiĝu la laborado, kiam mi ĝin forlasos kaj iros al vi?

4 Kaj ili sendis al mi la saman proponon kvar fojojn, kaj mi respondis tion saman. **5** Kaj Sanbalat sendis al mi kun la sama propono la kvinan fojon sian junulon, kiu havis en sia mano nefermitan leteron. **6** En ĝi estis skribite: Inter la nacioj iras la famo, kaj Gešem diras, ke vi kaj la Judoj intencas defali; por tio vi konstruas la muregon;

kaj laŭ tiu famo vi volas esti ilia reĝo. **7** Ankaŭ profetojn vi starigis, por ke ili prediku pri vi en Jerusalem, dirante: Estas reĝo en Judujo. Nun la famo pri tio venos al la reĝo; venu do, ke ni kune interkonsiliĝu. **8** Sed mi sendis al li, por diri: Nenio

ili ĉiuj ja timigis nin, pensante: Ili elloras el siaj manoj la laboron, kaj ĝi ne estos farata. Sed nun fortigis miaj manoj. **10** Kaj mi venis en la domon

de Ŝemaja, filo de Delaja, filo de Mehetabel; li sin eniĝos. Kaj li diris: Ni iru kune en la domon de Dio, en la mezon de la templo, kaj ni ŝlosu la

pordojn de la templo; ĉar oni venos, por mortigi vin, en la nokto oni venos, por mortigi vin. **11** Sed mi diris: Ĉu tia homo, kiel mi, forkuru? ĉu tia, kiel

mi agu tiel kaj peku. Tio kaj Sanbalat lin subaĉetis. **13** Li estis subaĉetita, por ke mi timu, por ke mi agu tiel kaj peku.

7 Kiam la murego estis konstruita, mi starigis la pordojn; kaj ricevis siajn oficojn la pordegistoj, la kantistoj, kaj la Levidoj. **2** Kaj mi donis ordonon al mia frato Ḥananī, kaj al Ḥananja, kastelestro de Jerusalem (ĉar li estis homo fidela, kaj diotima pli ol multaj aliaj), **3** kaj mi diris al ili: Oni ne malfermu la pordegojn de Jerusalem, antaŭ ol la suno estos bone varmiga; kaj tiel longe, kiel ili staras, ili restigu la pordegojn fermitaj kaj ŝlositaj; kaj oni starigu gardon el la loĝantoj de Jerusalem, ĉiun sur lia gardoloko kaj ĉiun kontraŭ lia domo. **4** Sed la urbo estis vasta kaj granda, kaj da loĝantoj estis en ĝi nemulte, kaj la domoj ne estis konstruitaj. **5** Kaj mia Dio min inspiris, kaj mi kunvenigis la eminentulojn kaj la estrojn kaj la popolon, por ilin registri. Kaj mi trovis la genealogian registron de tiuj, kiuj venis antaŭe, kaj mi trovis, ke en ĝi estas skribite

jene: **6** Jen estas la loĝantoj de la lando, kiuj iris el la forkaptitoj, kiujn forkondukis Nebukadnecar,

reĝo de Babel, kaj kiuj revenis en Jerusalemon kaj en Judujon, ĉi en sian urbon, **7** kiuj venis kun Zerubabel, Ješua, Neħemja, Azarja, Raamja, Naħamani, Mordeħaj, Bilħan, Misperet, Bigvaj, Nehum, Baana. La nombro de la viroj de la popolo Izraela estis: **8** de la idoj de Paroś, du mil cent

sepdek du, **9** de la idoj de Ŝefatja, tricent sepdek du, **10** de la idoj de Araĥ, sescent kvindek du,

11 de la idoj de Paħat-Moab, el la idoj de Ješua kaj Joab, du mil okcent dek ok, **12** de la idoj de Elam, mil ducent kvindek kvar, **13** de la idoj de Zatu, okcent kvardek kvin, **14** de la idoj de Zakaj,

kaj Sanbalat lin subaĉetis. **13** Li estis subaĉetita, sepcen sesdek, **15** de la idoj de Binuj, sescent dusek

ok, **17** de la idoj de Azgad, du mil tricent dusek

du, **18** de la idoj de Adonikam, sescent sesdek sep, idoj de Nekoda, sescent kvardek du. **63** Kaj el **19** de la idoj de Bigvaj, du mil sesdek sep, **20** de la pastroj: la idoj de Ĥabaja, la idoj de Hakoc, la idoj de Adin, sescent kvindek kvin, **21** de la la idoj de Barzilaj, kiu prenis al si edzinon el la idoj de Ater, el la domo de Ĥirkija, naŭdek ok, filinoj de Barzilaj, la Gileadano, kaj estis nomata **22** de la idoj de Ĥašum, tricent dudek ok, **23** de per ilia nomo. **64** Ili serĉis siajn dokumentojn la idoj de Becaj, tricent dudek kvar, **24** de la idoj genealogiajn, sed ĉi tiuj ne trovigis; tial ili estis de Ĥarif, cent dek du, **25** de la idoj de Gibeon, eligitaj el la listo de la pastroj. **65** Kaj la regionestro naŭdek kvin, **26** de la logantoj de Bet-Lehem kaj diris al ili, ke ili ne manĝu el la plejsanktaĵo, de Netofa, cent okdek ok, **27** de la logantoj de ĝis aperos pastro kun la signoj de lumo kaj de Anatot, cent dudek ok, **28** de la logantoj de Bet- justo. **66** La tuta komunumo kune konsistis el Azmavet, kvardek du, **29** de la logantoj de Kiryat- kvardek du mil tricent sesdek homoj, **67** krom iliaj Jearim, Kefira, kaj Beerot, sepcent kvardek tri, **30** sklavoj kaj sklavinoj, kies nombro estis sep mil de la logantoj de Rama kaj Geba, sescent dudek tricent tridek sep, kaj al tio estis ducent kvardek unu, **31** de la logantoj de Mihamas, cent dudek du, kvin kantistoj kaj kantistinoj. **68** Da ĉevaloj ili **32** de la logantoj de Bet-El kaj Aj, cent dudek tri, havis sepcent tridek ses; da muloj ili havis ducent **33** de la logantoj de Nebo-Āher, kvindek du, **34** de kvardek kvin; **69** da kameloj ili havis kvarcent la idoj de la alia Elam, mil ducent kvindek kvar, **35** tridek kvin; da azenoj ses mil sepcent dudek de la idoj de Ĥirim, tricent dudek, **36** de la idoj de **70** Kelkaj el la ĉefoj de patrodomoj donis por la Jeriho, tricent kvardek kvin, **37** de la idoj de Lod, laboroj: la regionestro donis por la trezorejo: mil Ĥadid, kaj Ono, sepcent dudek unu, **38** de la idoj darkemonojn da oro, kvindek aspergajn kalikojn, de Senaa, tri mil naŭcent tridek. **39** De la pastroj: kvintcent tridek pastrajn vestojn. **71** El la ĉefoj de la idoj de Jedaja, el la domo de Ješua, naŭcent de patrodomoj, kelkaj donis en la trezorejon de sepdek tri, **40** de la idoj de Imer, mil kvindek du, la laboroj dudek mil darkemonojn da oro kaj **41** de la idoj de Pašur, mil ducent kvardek sep, **42** du mil ducent min'ojn da argento. **72** Kaj kion de la idoj de Ĥirim, mil dek sep. **43** De la Levidoj: donis la ceteraj el la popolo, tio estis: dudek mil de la idoj de Ješua, el la domo de Kadmiel, el la darkemonoj da oro kaj du mil min'oj da argento filioj de Hodja, sepdek kvar. **44** De la kantistoj: de la kaj sesdek sep pastraj vestoj. **73** Kaj ekloĝis la idoj de Asaf, cent kvardek ok. **45** De la pordegoj: pastroj kaj la Levidoj kaj la pordegoj kaj la la idoj de Ŝalum, la idoj de Ater, la idoj de Talmor, kantistoj kaj la popolanoj kaj la Netinoj kaj la tuta la idoj de Akub, la idoj de Ĥatita, la idoj de Ŝobaj, Izrael en siaj urboj. Kiam venis la sepa monato, la cent tridek ok. **46** De la Netinoj: la idoj de Ciha, Izraelidoj estis jam en siaj urboj.

8 Kaj la tuta popolo, kiel unu homo, kolektiĝis sur la placo, kiu estas antaŭ la Pordego de la Akvo, kaj ili diris al Ezra, la skribisto, ke li alportu la libron de instruo de Moseo, kiun la Eternulo ordonis al Izrael. **2** Kaj la pastro Ezra alportis la instruon antaŭ la komunumon, antaŭ la virojn kaj virinojn, antaŭ ĉiujn, kiu povis kompreni, en la unua tago de la sepa monato. **3** Kaj li legis el ĝi sur la placo, kiu estas antaŭ la Pordego de la Akvo, de la tagiĝo ĝis la tagmezo, antaŭ la viroj kaj virinoj kaj komprenpovantoj; kaj la oreloj de la tuta popolo estis turnitaj al la libro de instruo. **4** Kaj la skribisto Ezra staris sur ligna ambono, kiun oni faris por tio, kaj apud li staris Matitja, Ŝema, Anaja, Urija, Ĥilkija, kaj Maaseja, dekstre de li; kaj maldekstre de li: Pedaja, Mišael, Malkija, Ĥašum, Ĥašbadana, Zeharja, kaj Mešulam. **5** Kaj Ezra malfermis la libron antaŭ la okuloj de la tuta popolo, ĉar li staris pli alte ol la tuta popolo; kaj kiam li ĝin malfermis, la tuta popolo starigis. **6** Kaj Ezra benis la Eternulon, la grandan Dion; kaj la tuta popolo respondis: Amen, amen,

levante supren siajn manojn; kaj ili kliniĝis kaj Dio, dum kvarono de tago, kaj dum alia kvarono faris adoron antaŭ la Eternulo vizaĝaltere. **7** Kaj oni faris konfeson kaj adorkliniĝon antaŭ la Ješua, Bani, Ŝerebja, Jamin, Akub, Ŝabtaj, Ḥodija, Eternulo, ilia Dio. **4** Kaj sur la tribuno por la Maaseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Ḥanan, Pelaja, Levidoj starigis Ješua, Bani, Kadmiel, Ŝebanja, kaj la Levidoj klarigadis al la popolo la instruon; Buni, Ŝerebja, Bani, kaj Kenani, kaj ekvokis per kaj la popolo staris sur sia loko. **8** Kaj ili legis el la laŭta voĉo al la Eternulo, ilia Dio. **5** Kaj diris la libro, el la instruo de Dio, klare, kun komentarioj, Levidoj Ješua, Kadmiel, Bani, Ḥašabneja, Ŝerebja, ke oni komprenu la legataĵon. **9** Kaj Neħemja, kiu Hodija, Ŝebanja, kaj Petaħja: Leviġu, benu la estis la regionestro, kaj la pastro Ezra, la skribisto, Eternulon, vian Dion, de eterne ĝis eterne. Kaj kaj la Levidoj, kiuj donadis klarigojn al la popolo, oni benu Vian nomon, la majestan kaj plej altan diris al la tuta popolo: Ĉi tiu tago estas sankta al super ĉia beno kaj laŭdo. **6** Vi, ho Eternulo, estas la Eternulo, via Dio; ne malĝoju kaj ne ploru. Ĉar sola; Vi faris la ĉielon, la ĉielon de ĉieloj, kaj la tuta popolo ploris, aŭskultante la vortojn de la ĝian tutan armeon, la teron, kaj ĉion, kio estas instruo. **10** Kaj li diris al ili: Iru, manĝu grasaĵon sur ĝi, la marojn, kaj ĉion, kio estas en ili; kaj kaj trinku dolĉaĵon, kaj sendu porciojn al tiuj, Vi donas vivon al ĉio, kaj la armeo de la ĉielo kiuj nenion pretigis por si; ĉar ĉi tiu tago estas adorkliniĝas antaŭ Vi. **7** Vi estas la Eternulo, la sankta al nia Sinjoro; kaj ne malĝoju, ĉar la ĝojo Dio, kiu elektis Abramon kaj elirigis lin el Ur pri la Eternulo estas via forto. **11** Kaj la Levidoj la Ħaldeia kaj donis al li la nomon Abraham, **8** trankviligadis la tutan popolon, dirante: Ĉesu, ĉar kaj trovis lian koron fidela antaŭ Vi, kaj faris ĉi tiu tago estas sankta; ne malĝoju. **12** Kaj la tuta kun li interligon, por transdoni la landon de la popolo iris, por manĝi kaj trinki kaj sendi porciojn Kanaanidoj, la Ħetidoj, la Amoridoj, la Perizidoj, kaj fari grandan festenon; ĉar ili komprenis la la Jebusidoj, kaj la Girgašidoj, transdoni ĝin al vortojn, kiujn oni sciigis al ili. **13** En la dua tago lia idaro; kaj Vi plenumis Viajn vortojn, ĉar Vi kunvenis la ĉeoj de patrodomoj de la tuta popolo, estas justa. **9** Vi vidis la mizeron de niaj patroj ankaŭ la pastroj kaj la Levidoj, al la skribisto Ezra, en Egiptujo, kaj Vi aŭdis ilian kriadon ĉe la Ruġa por ke li plue klarigu al ili la vortojn de la instruo. Maro; **10** kaj Vi faris signojn kaj miraklojn super **14** Kaj ili trovis, ke en la instruo, kiun la Eternulo Faraono, super ĉiuj liaj servantoj, kaj super la tuta ordonis per Moseo, estas skribite, ke la Izraelidoj popolo de lia lando, ĉar Vi sciis, ke ili agis fiere sidu en laŭboj en la festo de la sepa monato, **15** kontraŭ ili; kaj Vi faris al Vi nomon, kia ĝi estas kaj ke ili aŭdigu kaj proklamu en ĉiuj siaj urboj ĝis nun. **11** Kaj Vi disfendis antaŭ ili la maron, kaj en Jerusalem, dirante: Iru sur la monton, kaj kaj ili trairis meze de la maro sur seka tero; kaj prenu branĉojn de olivarbo, branĉojn de oleastraj iliajn persekutantojn Vi ĵetis en la profundon, kiel arbo, branĉojn de miro, branĉojn de palmoj, kaj ŝtonon en potencan akvon. **12** Per nuba kolono Vi branĉojn de densfoliaj arboj, por fari laŭbojn, kiel kondukis ilin tage, kaj per fajra kolono nokte, por estas skribite. **16** Kaj la popolo eliris kaj prenis, kaj prilumi al ili la vojon, kiun ili devis iri. **13** Kaj sur faris al si laŭbojn, ĉiu sur sia tegmento, aŭ sur sia la monto Sinaj Vi malsupreniris, kaj Vi parolis al korto, aŭ sur la kortoj de la domo de Dio, aŭ sur la ili el la ĉielo, kaj donis al ili instrukciojn ĝustajn, placo de la Pordego de la Akvo, aŭ sur la placo de instruojn verajn, leĝojn kaj ordonojn bonajn. **14** la Pordego de Efraim. **17** Kaj la tuta komunumo de Kaj Vian sanktan sabaton Vi konigis al ili, kaj tiuj, kiuj revenis el la kaptiteco, faris laŭbojn kaj ordonojn, leĝojn, kaj instruon Vi ordonis al ili, logis en la laŭboj; ĉar de la tempo de Josuo, filo de per Via servanto Moseo. **15** Kaj panon en la ĉielo Nun, ĝis tiu tago la Izraelidoj tion ne faris. Kaj Vi donis al ili kontraŭ ilia malsato, kaj akvon el estis tre granda ĝojo. **18** Kaj oni legis el la libro de roko Vi elirigis por ili kontraŭ ilia soifo; kaj Vi instruo de Dio ĉiutage, de la unua tago ĝis la lasta diris al ili, ke ili iru ekposedi la landon, kiun per tago. Kaj oni festis dum sep tagoj, kaj en la oka levo de la mano Vi promesis doni al ili. **16** Sed tago oni faris ferman feston, laŭ la preskribo. ili kaj niaj patroj fariĝis fieraj kaj malmolnukaj kaj ne obeis Viajn ordonojn; **17** ili ne volis obei, kaj ne memoris Viajn mirindajojn, kiujn Vi faris sur ili; ili malmoligis sian nukon kaj starigis al si estron, por reveni ribele al sia sklaveco. Sed Vi estas Dio pardonema, indulgema kaj kompatema, pacienta kaj favorkora, kaj Vi ne forlasis ilin. **18** Kvankam ili faris al si fanditan bovidon, kaj diris:

9 En la dudek-kvara tago de tiu monato kunvenis la Izraelidoj, fastante, en sakajoj kaj kun tero sur la kapoj. **2** Kaj la idaro de Izrael apartigis sin de ĉiuj fremduloj, kaj starigis, kaj faris konfeson pri siaj pekoj kaj pri la pekoj de siaj patroj. **3** Kaj ili leviĝis sur la loko, kie ili staris, kaj oni legis el la libro de instruo de la Eternulo, ilia

Jen estas via dio, kiu elkondukis vin el Egiptujo, ilin tute, kaj ne forlasis ilin, ĉar Vi estas Dio kaj kvankam ili faris grandajn blasfemojn, **19** Vi indulgema kaj kompatema. **20** Kaj nun, ho nia Dio, tamen en Via granda favorkoreco ne forlasis ilin Dio granda, potenza, kaj timinda, kiu konservas en la dezerto, la nuba kolono ne foriĝis de ili tage, la interligon kaj la favorkorecon, ne rigardu kiel por konduki ilin sur la vojo, kaj la fajra kolono tro malgrandan la tutan suferon, kiu trafis nin, nokte, por prilumi al ili la vojon, kiun ili devis niajn reĝojn, niajn princojn, niajn pastrojn, niajn iri; **21** kaj Vian bonan spiriton Vi donis al ili, por profetojn, niajn patrojn, kaj Vian tutan popolon, instrui ilin, kaj Vian manaon Vi ne rifuzis al ilia de la tempo de la reĝoj de Asirio ĝis la nuna bušo, kaj akvon Vi donis al ili kontraŭ ilia soifo. **22** tago. **23** Vi estas justa en ĉio, kio trafis nin; ĉar Kaj dum kvardek jaroj Vi nutris ilin en la dezerto; Vi agis laŭ la vero, kaj ni agis malpie. **24** Kaj niaj nenio mankis al ili; iliaj vestoj ne sentaŭigis, reĝoj, niaj princoj, niaj pastroj, kaj niaj patroj kaj iliaj piedoj ne ŝvelis. **25** Kaj Vi donis al ili ne plenumis Vian instruon, kaj ne atentis Viajn regnojn kaj popolojn, kaj dividis ilin laŭparte; ordonojn kaj admonojn, per kiuj Vi ilin admonis. kaj ili ekposedis la landon de Sihon, la landon de **26** En la tempo de sia regno, kaj ĉe Via granda la reĝo de Hešbon, kaj la landon de Og, reĝo de bono, kiun Vi donis al ili, sur la tero vasta kaj Bašan. **27** Kaj iliajn filojn Vi multigis kiel la steloj grasa, kiun Vi donis al ili, ili ne servis al Vi kaj de la ĉielo, kaj Vi venigis ilin en la landon, pri kiu ne deturnis sin de siaj malbonaj agoj. **28** Jen ni de la ĉielo, kaj Vi venigis ilin en la landon, pri kiu Vi diris al iliaj patroj, ke ili venos kaj ekposedos hodiaŭ estas sklavoj, kaj sur la tero, kiun Vi donis ĝin. **29** Kaj la filo venis kaj ekposedis la landon; kaj al niaj patroj, por ke ni manĝu ĝiajn fruktojn kaj Vi humilgis antaŭ ili la loĝantojn de la lando, la ĝian bonaĵon, jen ni estas sklavoj sur ĝi. **30** Kaj Kanaanidojn, kaj transdonis ilin en iliajn manojn, ĝiaj produktajoj abunde iras al la reĝoj, kiujn Vi ankaŭ iliajn reĝojn kaj la popolojn de la lando, starigis super ni pro niaj pekoj; ili regas super por ke ili agu kun ĉi tiuj laŭ sia bontrovo. **31** Kaj ili niaj korpoj kaj super niaj brutoj laŭ sia placo, kaj venkoprenis urbojn fortikigitajn kaj teron grasan, en granda mizerio ni estas. **32** En ĉio ĉi tio ni faras kaj ili ekposedis domojn plenajn de ĉio bona, firman interligon, kaj ni skribas, kaj tion sigelas putojn elhakitajn en ŝtonoj, vinberĝardenojn kaj niaj eminentuloj, niaj Levidoj, niaj pastroj.

10 La sigelintoj estas: Nêhemja, la regionestro, filo de Hâhalja, kaj Cidkija, **2** Seraja, Azarja, Jeremia, **3** Pašhur, Amarja, Malkija, **4** Hâtus, Ŝebanja, Maluĥ, **5** Hârim, Meremot, Obadja, **6** Daniel, Ginton, Baruĥ, **7** Mešulam, Abija, Mijamin, **8** Maazja, Bilgaj, Ŝemaja. Tio estas la pastroj. **9** La Levidoj: Ješua, filo de Azanja, Binuj, el la filo de Hénadad, Kadmiel; **10** kaj iliaj fratoj: Ŝebanja, Hodija, Kelita, Pelaja, Hânan, **11** Miha, Rehob, Hâšabja, **12** Zakur, Ŝerebja, Ŝebanja, **13** Hodija, Bani, Beninu. **14** La ĉefoj de la popolo: Paroš, Paħat-Moab, Elam, Zatu, Bani, **15** Buni, Azgad, Bebjaj, **16** Adonija, Bigvaj, Adin, **17** Ater, Hîzkija, Azur, **18** Hodija, Hâšum, Becaj, **19** Hârif, Anatot, Nebaj, **20** Magpiāš, Mešulam, H̄ezir, **21** Mešezelbel, Cadok, Jadua, **22** Pelatja, Hânan, Anaja, **23** Hošeja, Hânanja, Hâšub, **24** Haloheš, Pilha, Ŝobek, **25** Rehum, Hâšabna, Maaseja, **26** Ahija, Hânan, Anan, **27** Maluĥ, Hârim, Baana. **28** Kaj la cetera popolo, la pastroj, Levidoj, pordegojtoj, kantistoj, Netinoj, kaj ĉiuj, kiuj apartiĝis de la aligentaj popoloj al la instruo de Dio, iliaj edzinoj, filoj, kaj filinoj, ĉiuj, kiuj povis kompreni, **29** aliĝis al siaj fratoj, al la eminentuloj, kaj ligis sin per ĵura promeso, ke ili sekvos la instruon de Dio, donitan per Moseo, servanto de Dio, kaj ke ili konservos kaj plenumos ĉiujn ordonojn de la Eternulo, nia Sinjoro, Lajin

preskribojn kaj leĝojn; **30** ke ni ne donos niajn Jehuda: Ataja, filo de Uzja, filo de Zeharja, filo de filinojn al la popoloj de la lando, kaj iliajn filinojn Amarja, filo de Ŝefatja, filo de Mahalalel, el la filoj ni ne prenos por niaj filoj; **31** ke kiam la popoloj de Perec; **5** kaj Maaseja, filo de Baruh, filo de Kolde de la lando venigos la komercaĵojn aŭ ĉiaspecan Hoze, filo de Haaza, filo de Adaja, filo de Jojarib, grenon en sabato, por vendi, ni ne prenos de ili filo de Zeharja, filo de la Ŝiloano. **6** La nombro de en sabato aŭ en alia sankta tago; ke en ĉiu sepa ĉiu idoj de Perec, kiuj loĝis en Jerusalem, estis jaro ni forigos ĉiujn ŝuldojn. **32** Kaj ni starigis kvarcent sesdek ok, homoj batalkapablaj. **7** Kaj jen al ni kiel legon, ke ni donados de ni po triono estas la idoj de Benjamen: Salu, filo de Mešulam, de siklo ĉuijare por la servado en la domo de filo de Joed, filo de Pedaja, filo de Kolaja, filo nia Dio: **33** por la panoj de propono, por la de Maaseja, filo de Itiel, filo de Jesaja; **8** post li ĉiutaga farunofero, por la ĉiutaga brulofero, por la Gabaj, Salaj, naŭcent dudek ok. **9** Kaj Joel, filo de sabatoj, monatkomencoj, festoj, por la sanktaoj, Ziħri, estis ilia estro; kaj Jehuda, filo de Hasenua, por pekoferoj, por pekliberigi Izraelon, kaj por estis dua urbestro. **10** El la pastroj: Jedaja, filo ĉiu laboroj en la domo de nia Dio. **34** Kaj ni de Jojarib, Jahin, **11** Seraja, filo de Haikija, filo lotis inter la pastroj, Levidoj, kaj popolo pri la de Mešulam, filo de Cadok, filo de Merajot, filo ofera liverado de ligno en la domo de nia Dio, de Aħitub, estro en la domo de Dio. **12** Kaj iliaj laŭ niaj patrodomoj, ĉuijare en difinitaj tempoj, fratoj, kiuj plenumadis laboron en la domo, estis por bruligi sur la altaro de la Eternulo, nia Dio, en la nombro de okcent dudek du; kaj Adaja, filo kiel estas skribite en la instruo. **35** Kaj ni akceptis de Jeroħam, filo de Pelalja, filo de Amci, filo de kiel devon, ke ni alportados la unuaajojn de nia Zeharja, filo de Pašħur, filo de Malkija; **13** kaj liaj tero kaj la unuaajojn de ĉiu fruktoj de ĉiu arbo fratoj, ĉejoj de patrodomoj, ducent kvardek du; ĉuijare en la domon de la Eternulo; **36** ankaŭ la kaj Amaħsaj, filo de Azarel, filo de Aħzaj, filo de unuenaskitojn el niaj filoj kaj el niaj brutoj, kiel Meħilemot, filo de Imer; **14** kaj iliaj fratoj, kuragaj estas skribite en la instruo, kaj la unuenaskitojn viroj, cent dudek ok. Ilia estro estis Zabdiel, filo de niaj bovoj kaj de niaj ŝafoj ni alportados en Hagedolim. **15** Kaj el la Levidoj: Ŝemaja, filo de la domon de nia Dio, al la pastroj, kiuj servas en Hašub, filo de Azrikam, filo de Hašabja, filo de la domo de nia Dio. **37** Kaj la unuaajon de nia Buni; **16** kaj Šabtaj kaj Jozabad super la eksteraj pasto, niajn oferdonojn, la fruktojn de ĉiu arboj, aferoj de la domo de Dio, el la ĉejoj de la Levidoj; moston, kaj oleon ni alportados al la pastroj en la **17** kaj Matanja, filo de Miħa, filo de Zabdi, filo de ĉambrojn de la domo de nia Dio; kaj la dekonajon Asaf, ĉefa komencisto de laudkantado ĉe la pregoj, de nia tero ni donos al la Levidoj, por ke ili, la kaj Bakbukja, la dua inter siaj fratoj, kaj Abda, Levidoj, havu dekonajon en ĉiu urboj, kie ni filo di Šamua, filo de Galal, filo de Jedutun. **18** La prilaboras la teron. **38** Kaj la pastro, la Aaronido, nombro de ĉiu Levidoj en la sankta urbo estis estos kun la Levidoj, kiam ili prenos la dekonajon; ducent okdek kvar. **19** Kaj la pordegistoj: Akub, kaj la Levidoj venigos dekonajon el la dekonajo Talmون, kaj iliaj fratoj, gardistoj ĉe la pordegoj, en la domon de nia Dio, en la ĉambrojn de la cent sepdek du. **20** La ceteraj Izraelidoj, pastroj, provizejo. **39** Ĉar en tiuj ĉambrojn la Izraelidoj kaj Levidoj loĝis en ĉiu urbo de Judujo, ĉiu en kaj la Levidoj devas liveri la oferdonon el la sia posedajo. **21** Kaj la Netinoj loĝis en Ofel; Ciħa greno, mosto, kaj oleo. Tie troviĝas la vazoj de la kaj Gišpa estis super la Netinoj. **22** Estro de la sanktejo, la servantaj pastroj, la pordegistoj, kaj la Levidoj en Jerusalem estis Uzi, filo de Bani, filo kantistoj. Kaj ni ne forlasos la domon de nia Dio.

11 La estroj de la popolo loĝis en Jerusalem.

La cetera popolo faris lotadon, por ke unu parto el dek loĝu en Jerusalem, la sankta urbo, kaj la ceteraj naŭ partoj en la urboj. **2** Kaj la popolo benis ĉiujn homojn, kiuj memvole konsentis loĝi en Jerusalem. **3** Jen estas la ĉejoj de la provinco, kiuj loĝis en Jerusalem; en la urbo de Judujo loĝis ĉiu en sia posedajo, laŭ siaj urboj, la Izraelidoj, pastroj, Levidoj, Netinoj, kaj idoj de la servantaj de Salomono. **4** En Jerusalem loĝis el la idoj de Jehuda kaj el la idoj de Benjamen: el la idoj de

Ataja, filo de Uzja, filo de Zeharja, filo de filinojn al la popoloj de la lando, kaj iliajn filinojn Amarja, filo de Ŝefatja, filo de Mahalalel, el la filoj ni ne prenos por niaj filoj; **5** kaj Maaseja, filo de Baruh, filo de Kolde de la lando venigos la komercaĵojn aŭ ĉiaspecan Hoze, filo de Haaza, filo de Adaja, filo de Jojarib, grenon en sabato, por vendi, ni ne prenos de ili filo de Zeharja, filo de la Ŝiloano. **6** La nombro de en sabato aŭ en alia sankta tago; ke en ĉiu sepa ĉiu idoj de Perec, kiuj loĝis en Jerusalem, estis jaro ni forigos ĉiujn ŝuldojn. **7** Kaj ni starigis kvarcent sesdek ok, homoj batalkapablaj. **8** Kaj jen al ni kiel legon, ke ni donados de ni po triono estas la idoj de Benjamen: Salu, filo de Mešulam, de siklo ĉuijare por la servado en la domo de filo de Joed, filo de Pedaja, filo de Kolaja, filo nia Dio: **9** por la panoj de propono, por la de Maaseja, filo de Itiel, filo de Jesaja; **10** post li ĉiutaga farunofero, por la ĉiutaga brulofero, por la Gabaj, Salaj, naŭcent dudek ok. **11** Kaj Joel, filo de sabatoj, monatkomencoj, festoj, por la sanktaoj, Ziħri, estis ilia estro; kaj Jehuda, filo de Hasenua, por pekoferoj, por pekliberigi Izraelon, kaj por estis dua urbestro. **12** El la pastroj: Jedaja, filo ĉiu laboroj en la domo de nia Dio. **13** Kaj ni de Jojarib, Jahin, **14** Seraja, filo de Haikija, filo lotis inter la pastroj, Levidoj, kaj popolo pri la de Mešulam, filo de Cadok, filo de Merajot, filo ofera liverado de ligno en la domo de nia Dio, de Aħitub, estro en la domo de Dio. **15** Kaj iliaj laŭ niaj patrodomoj, ĉuijare en difinitaj tempoj, fratoj, kiuj plenumadis laboron en la domo, estis por bruligi sur la altaro de la Eternulo, nia Dio, en la nombro de okcent dudek du; kaj Adaja, filo kiel estas skribite en la instruo. **16** Kaj ni akceptis de Jeroħam, filo de Pelalja, filo de Amci, filo de kiel devon, ke ni alportados la unuaajojn de nia Zeharja, filo de Pašħur, filo de Malkija; **17** kaj liaj tero kaj la unuaajojn de ĉiu fruktoj de ĉiu arbo fratoj, ĉejoj de patrodomoj, ducent kvardek du; ĉuijare en la domon de la Eternulo; **18** ankaŭ la kaj Amaħsaj, filo de Azarel, filo de Aħzaj, filo de unuenaskitojn el niaj filoj kaj el niaj brutoj, kiel Meħilemot, filo de Imer; **19** kaj iliaj fratoj, kuragaj estas skribite en la instruo, kaj la unuenaskitojn viroj, cent dudek ok. Ilia estro estis Zabdiel, filo de niaj bovoj kaj de niaj ŝafoj ni alportados en Hagedolim. **20** Kaj el la Levidoj: Ŝemaja, filo de la domon de nia Dio, al la pastroj, kiuj servas en Hašub, filo de Azrikam, filo de Hašabja, filo de la domo de nia Dio. **21** Kaj la laudkantado ĉe la pregoj, de nia tero ni donos al la Levidoj, por ke ili, la kaj Bakbukja, la dua inter siaj fratoj, kaj Abda, Levidoj, havu dekonajon en ĉiu urboj, kie ni filo di Šamua, filo de Galal, filo de Jedutun. **22** La prilaboras la teron. **23** Ĉar en tiuj ĉambrojn la Izraelidoj kaj Levidoj loĝis en ĉiu urbo de Judujo, ĉiu en kaj la Levidoj devas liveri la oferdonon el la sia posedajo. **24** Kaj la Netinoj loĝis en Ofel; Ciħa greno, mosto, kaj oleo. Tie troviĝas la vazoj de la kaj Gišpa estis super la Netinoj. **25** Estro de la sanktejo, la servantaj pastroj, la pordegistoj, kaj la Levidoj en Jerusalem estis Uzi, filo de Bani, filo kantistoj. Kaj ni ne forlasos la domon de nia Dio.

en Corea, en Jarmut, 30 en Zanoaĥ, en Adulam, skribisto. 27 Ĉe la inaŭguro de la murego de kaj iliaj vilaĝoj, en Lahiš kaj sur ĝiaj kampoj, en Jerusalem oni serĉis la Levidojn el ĉiu iliaj lokoj, Azeka kaj ĝiaj ĉirkauaĵoj. Ili starigis siajn tendojn por venigi ilin en Jerusalemon, por fari inaŭguron de Beer-Šeba ĝis la valo Hinom. 31 Kaj la idoj de kaj ĝojan feston, kun glorhimnoj kaj kantoj, kun Benjamen loĝis komencante de Geba, en Mihmaš, cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj. 28 Kaj kunvenis la en Aja, en Bet-El kaj ĝiaj ĉirkauaĵoj, 32 en Anatot, idoj de kantistoj el la regiono ĉirkaŭ Jerusalem en Nob, en Ananja, 33 en Flacor, en Rama, en kaj el la vilaĝoj de la Netofaanoj, 29 el Bet-Gitaim, 34 en Ḧadid, en Ceboim, en Nebalat, 35 en Gilgal, de la kampoj de Geba kaj Azmavet; ĉar la Lod, en Ono, en la Valo de Ĉarpentistoj. 36 Kaj el kantistoj konstruis al si vilaĝojn en la ĉirkauaĵo la Levidoj parto el Juduo loĝis en la regiono de Jerusalem. 30 Kaj purigis sin la pastroj kaj la Benjamen.

12 Jen estas la pastroj kaj Levidoj, kiuj venis kun Zerubabel, filo de Ŝealtiel, kaj kun Ješua: Ŝeraja, Jeremia, Ezra, 2 Amarja, Maluĥ, Ḥatuš, 3 Ŝehanja, Rehum, Meremot, 4 Ido, Ginton, Abija, 5 Mijamin, Maadja, Bilga, 6 Ŝemaja, Jojarib, Jedaja, 7 Salu, Amok, Ḥilkija, Jedaja. Tio estas la ĉefoj de la pastroj kaj iliaj fratoj en la tempo de Ješua. 8 Kaj la Levidoj: Ješua, Binuj, Kadmiel, Ŝerebja, Jehuda, Matanja, super la laŭdkantoj, li kaj liaj fratoj; 9 kaj Bakbukja kaj Uni, iliaj fratoj, deĵoris kun ili. 10 Ješua naskigis Jojakimon, Jojakim naskigis Eljašibon, Eljašib naskigis Jojadan, 11 Jojada naskigis Jonatanon, Jonatan naskigis Jaduan. 12 En la tempo de Jojakim estis pastroj ĉefoj de patrodomoj: de la domo de Seraja: Meraja; de la domo de Jeremia: Ḥananja; 13 de la domo de Ezra: Mešulam; de la domo de Amarja: Jehoħanān; 14 de la domo de Meliħu: Jonatan; de la domo de Ŝebanja: Jozef; 15 de la domo de Ḥamarim: Adna; de la domo de Merajot: Ḥelkaj; 16 de la domo de Ido: Zeharja; de la domo de Ginton: Mešulam; 17 de la domo de Abija: Zihri; de la domo de Minjamin, de la domo de Moadja: Piltaj; 18 de la domo de Bilga: Ŝamua; de la domo de Ŝemaja: Jehonatan; 19 de la domo de Jojarib: Matnaj; de la domo de Jedaja: Uzi; 20 de la domo de Salaj: Kalaj; de la domo de Amok: Eber; 21 de la domo de Ḥilkija: Ḥašabja; de la domo de Jedaja: Netanel. 22 El la Levidoj estis enskribitaj la ĉefoj de patrodomoj en la tempo de Eljašib, Jojada, Johanan, kaj Jadua; la pastroj dum la reĝado de Dario la Persa. 23 La Levidoj, ĉefoj de patrodomoj, estis enskribitaj en la libron de kroniko ĝis la tempo de Johanan, filo de Eljašib. 24 La ĉefoj de la Levidoj: Ḥašabja, Ŝerebja, Ješua, filo de Kadmiel, kaj iliaj fratoj apud ili estis destinitaj por la laŭdkantoj, laŭ la aranĝo de David, la homo de Dio, laŭ deĵorparto. 25 Matanja, Bakbukja, Obadja, Mešulam, Talmon, kaj Akub estis pordegestoj, kaj deĵoris en la provizejoj ĉe la pordegoj. 26 Ili estis en la tempo de Jojakim, filo de Ješua, filo de Jocadak, kaj en la tempo de Neħemja, la regionestro, kaj de Ezra, la pastro-

por venigi ilin en Jerusalemon, por fari inaŭguron de Beer-Šeba ĝis la valo Hinom. 31 Kaj la idoj de kaj ĝojan feston, kun glorhimnoj kaj kantoj, kun Benjamen loĝis komencante de Geba, en Mihmaš, cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj. 28 Kaj kunvenis la en Aja, en Bet-El kaj ĝiaj ĉirkauaĵoj, 32 en Anatot, idoj de kantistoj el la regiono ĉirkaŭ Jerusalem en Nob, en Ananja, 33 en Flacor, en Rama, en kaj el la vilaĝoj de la Netofaanoj, 29 el Bet-Gitaim, 34 en Ḩadid, en Ceboim, en Nebalat, 35 en Gilgal, de la kampoj de Geba kaj Azmavet; ĉar la Lod, en Ono, en la Valo de Ĉarpentistoj. 36 Kaj el kantistoj konstruis al si vilaĝojn en la ĉirkauaĵo la Levidoj parto el Juduo loĝis en la regiono de Jerusalem. 30 Kaj purigis sin la pastroj kaj la Benjamen.

Levidoj, kaj ili purigis la popolon, la pordegojn, kaj la muregon. 31 Tiam mi suprenirigis la estrojn de Juduo sur la muregon, kaj mi starigis du grandajn horojn kaj procesiojn. Unu sur la dekstra flanko de la murego, ĉe la Pordego de Sterko. 32 Kaj post ili iris Hošaja, kaj duono de la estroj de Juduo, 33 kaj Azarja, Ezra, Mešulam, 34 Jehuda, Benjamen, Ŝemaja, kaj Jeremia. 35 El la pastridoj kun trumpetetoj: Zeharja, filo de Jonatan, filo de Ŝemaja, filo de Matanja, filo de Miħaja, filo de Zakur, filo de Asaf; 36 kaj liaj fratoj: Ŝemaja, Azarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanel, Jehuda, Ḥanani, kun muzikaj instrumentoj de David, la homo de Dio; kaj antaŭ ili estis Ezra, la skribisto. 37 Apud la Pordego de la Fonto, kontraŭ ĝi, ili iris sur la ŝtupoj de la urbo de David supren sur la muregon al la domo de David, kaj ĝis la Pordego de la Akvo oriente. 38 La dua horo iris kontraŭe de ili, kaj post ĝi iris mi kaj duono de la popolo, supre sur la murego, de la Turo de la Fornoj ĝis la Larġa Murego, 39 al la Pordego de Efraim, al la Malnova Pordego, al la Pordego de Fišo, al la turo de Ḥananel, al la turo Mea, ĝis la Pordego de Šafoj; kaj ili haltis ĉe la Pordego de la Malliberejo. 40 Kaj ambaŭ horoj haltis ĉe la domo de Dio, ankaŭ mi kaj duono de la estroj kun mi, 41 kaj la pastroj Eljakim, Maaseja, Minjamin, Miħaja, Eljoenaj, Zeharja, Ḥananja, kun trumpetetoj, 42 kaj Maaseja, Ŝemaja, Eleazar, Uzi, Jehoħanān, Malkija, Elam, kaj Ezer. Kaj laŭte kantis la kantistoj; ilia ĉefo estis Jizrahja. 43 Kaj oni alportis en tiu tago grandajn oferojn, kaj oni estis gajaj; ĉar Dio ĝojigis ilin per granda ĝojo; eĉ la virinoj kaj la infanoj ĝojis, kaj la gajeco de Jerusalem estis aǔdata malproksime. 44 Kaj en tiu tago estis starigitaj homoj por la ĉambroj de provizejo, por la oferdonoj, la unuaĵoj, la dekonaĵoj, por kolekti en tiuj ĉambroj el la kampoj de la urboj la preskribitajn partojn por la pastroj kaj la Levidoj; ĉar la Judoj ĝojis pri la pastroj kaj Levidoj, kiu staris. 45 Kaj ili observadis la preskribon de sia Dio kaj la preskribon pri la pureco. Kaj la kantistoj kaj pordegistoj staris konforme al la preskribo

de David kaj de lia filo Salomono. **46** Ĉar ankaŭ kaj ŝargas sur azenoj, ankaŭ vinon, vinberojn, antaŭe, en la tempo de David kaj Asaf, estis ĉefoj figojn, kaj ĉiaspecan ŝargon, kaj veturigas tion de kantistoj, kaj glorkantoj kaj dankokantoj al Dio. **47** Ĉiuj Izraelidoj en la tempo de Zerubabel kaj en la tempo de Nêhemja donadis partojn ĉiutagajn al la kantistoj kaj pordegistoj; kaj ili konsekradis partojn por la Levidoj, kaj la Levidoj konsekradis partojn por la idoj de Aaron.

13 En tiu tago oni legis el la libro de Moseo

antaŭ la oreloj de la popolo; kaj troviĝis, ke estas skribite en ĝi, ke Amonido kaj Moabido neniam devas eniri en la komunumon de Dio; **2** ĉar ili ne venis renkonte al la Izraelidoj kun pano kaj akvo, kaj dungis kontraŭ ili Bileamon, por malbeni ilin; sed nia Dio ŝangis la malbenon en benon. **3** Kiam ili aŭdis tiun legon, ili apartigis de Izrael ĉiun aligentulon. **4** Antaŭ ĉi tio la pastro Eljašib, administranto de la ĉambroj de la domo de nia Dio, parenco de Tobija, **5** aranĝis por li grandan ĉambron, en kiu oni antaŭe deponadis la farunoferon, olibanon, vazojn, dekonajojn el la greno, mosto, kaj oleo, kiuj estis destinitaj por la Levidoj, kantistoj, kaj pordegistoj, kaj la oferdonojn por la pastroj. **6** Dum ĉio ĉi tio mi ne estis en Jerusalem, ĉar en la tridek-dua jaro de Artahast, reĝo de Babel, mi iris al la reĝo, kaj nur post kelka tempo mi forpetis min de la reĝo. **7** Kiam mi venis en Jerusalemon, mi eksciis pri la malbono, kiun Eljašib faris pro Tobija, aranĝante por li ĉambron en la kortoj de la domo de Dio. **8** Tio min forte ĉagrenis, kaj mi eljetis ĉiujn domobjektojn de Tobija for el la ĉambro. **9** Kaj mi diris, ke oni purigu la ĉambrojn; kaj mi revenigis tien la vazojn de la domo de Dio, la farunoferon kaj la olibanon. **10** Mi ankaŭ eksciis, ke la partoj de la Levidoj ne estis donataj al ili, ke la Levidoj kaj kantistoj, kiuj devis fari la servardon, forkuris ĉiu al sia kampo. **11** Tiam mi faris pro tio severan riproĉon al la estroj, kaj diris: Kial la domo de Dio estas forlasita? Kaj mi kunvenigis ilin kaj starigis ilin sur iliaj lokoj. **12** Kaj ĉiuj Judoj alportadis dekonajojn el la greno, el la mosto, kaj el la oleo por la provizejoj. **13** Kaj mi starigis super la provizejoj la pastron Ŝelemja, la skribiston Cadok, el la Levidoj Pedajan, kaj al ili Hananon, filon de Zakur, filo de Matanja; ĉar ili estis opiniataj fidindaj. Kaj ili havis la devon distribui la partojn al siaj fratoj. **14** Memoru tion pri mi, ho mia Dio, kaj ne forviŝu miajn bonajn agojn, kiujn mi faris koncerne la domon de mia Dio kaj la servardon al Li. **15** En tiu tempo mi vidis en Judujo, ke oni tretas vinpremilojn en sabato kaj portas garbojn

riproĉon en la tago, kiam ili vendis manĝojn.

16 Ankaŭ Tiranoj loĝis tie, kaj ili alveturigadis ŝipojn kaj ĉiaspecajn komercaĵojn, kaj vendadis en

sabato al la loĝantoj de Judujo kaj de Jerusalem.

17 Kaj mi faris mallaŭdon al la eminentuloj de la

Judoj, kaj diris al ili: Kial vi faras tian malbonon

kaj malsanktigas la tagon sabatan? **18** Tiel agis

ja viaj patroj, kaj pro tio nia Dio venigis sur nin

kaj sur ĉi tiun urban ĉi tiun tutan malfeliĉon!

Kaj vi pligrandigas la koleron kontraŭ Izrael,

malsanktigante la sabaton! **19** Kiam ĉe la pordegoj

de Jerusalem fariĝis krepusko, antaŭ sabato, mi

ordonis ŝlosi la pordojn kaj ne malfermi ilin ĝis

post sabato. Kaj kelkaj el miaj servantoj mi

starigis ĉe la pordegoj, por ke oni ne enportu

Šargon en la tago sabata. **20** Kaj la komercistoj kaj

vendistoj de ĉiaspeca vendeblaĵo noktis ekstere

de Jerusalem unu fojon kaj duan fojon. **21** Kaj mi

faris al ili riproĉon, kaj diris al ili: Kial vi noktas

apud la murego? se vi faros tion duan fojon,

mi metos la manon sur vin. De tiu tempo ili ne

venadis en sabato. **22** Kaj mi diris al la Levidoj, ke

ili sin purigu, kaj venu starigi garde ĉe la pordegoj,

por ke oni tenu sankte la tagon sabatan. Ankaŭ

ĉi tion memoru pri mi, ho mia Dio, kaj indulgu

min laŭ Via granda favorkoreco. **23** Ankaŭ en tiu

tempo mi vidis Judojn, kiuj prenis al si edzinojn

Ašdodaninojn, Amonidinojn, kaj Moabidinojn;

24 kaj iliaj infanoj duone parolis Ašdode, kaj ne

povosciis paroli Jude, sed nur la lingvon de tiu

aŭ alia popolo. **25** Mi faris al ili severan riproĉon

kaj malbenis ilin, kaj batis kelkajn virojn el ili

kaj ŝiris al ili la harojn, kaj devigis ilin ĵuri per

Dio: Vi ne donos viajn filinojn al iliaj filoj kaj ne

prenos iliajn filinojn por viaj filoj aŭ por vi mem.

26 Per tio pekis ja Salomon, reĝo de Izrael; inter

la multaj nacioj ne estis reĝo simila al li, kaj li

estis amata de sia Dio, kaj Dio faris lin reĝo super

la tutu Izrael; tamen eĉ lin pekigis la aligentaj

edzinoj. **27** Kaj ĉu pri vi oni povas aŭdi, ke vi faras

ĉi tiun tutan grandan malbonon, pekante kontraŭ

nia Dio kaj prenante aligentajn edzinojn? **28** El

la filoj de Jojada, filo de la ĉefpastro Eljašib, unu

estis bofilo de la Horonano Sanbalat. Mi forpelis

lin de mi. **29** Memoru pri ili, ho mia Dio, ke ili

makulis la pastrecon kaj la interligon pastran

kaj Levidan. **30** Tiamaniere mi purigis ilin de ĉio

aligenta, kaj mi restarigis la servoregulojn de la

pastroj kaj Levidoj, de ĉiu en lia ofico, **31** kaj por la

of er liverado de ligno en difinitaj tempoj, kaj por
la unuaĝoj. Memoru min, ho mia Dio, al bono.

Ester

1 Tio estis en la tempo de Ahašveroš, de tiu Ahašveroš, kiu reĝis de Hindujo ĝis Etiopujo, super cent dudek sep landoj. **2** En tiu tempo, kiam la reĝo Ahašveroš sidis sur sia reĝa trono en la kastelurbo Ŝušan, **3** en la tria jaro de lia reĝado, li faris festenon por ĉiuj siaj princoj kaj siaj servantoj, por la potenculoj de Persujo kaj Medujo, por la landestroj kaj regionestroj, kiuj estis ĉe li, **4** montrante la grandan riĉecon de sia regno kaj la majestan belecon de sia grandeco, dum multe da tagoj, dum cent okdek tagoj. **5** Kiam finiĝis tiuj tagoj, la reĝo faris por la tutu popolo, kiu troviĝis en la kastelurbo Ŝušan, de la grandaj ĝis la malgrandaj, festenon septagan sur la ĝardena korto de la reĝa palaco. **6** Blankaj, ruĝaj, kaj bluaj ŝtofoj, fiksitaj per bisinaj kaj purpuraj ŝnuroj, pendis sur arĝentaj ringoj kaj marmoraj kolonoj. Oraj kaj arĝentaj benkoj staris sur podio el verda, blanka, flava, kaj nigra marmoro. **7** La trinkajon oni donadis en oraj vazoj kaj en vazoj ne similaj unuj al la aliaj; kaj da reĝa vino estis multe, kiel decis al la reĝo. **8** La trinkado estis en ordo, neniu devigis; ĉar tiel la reĝo ordonis al ĉiuj administrantoj de sia domo, ke oni agu laŭ la volo de ĉiu. **9** Ankaŭ la reĝino Vašti faris festenon por la virinoj de la reĝa domo de la reĝo Ahašveroš. **10** En la sepa tago, kiam la koro de la reĝo gajigis de vino, li diris al Mehuman, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zetar, kaj Karkas, la sep eŭnukoj, kiuj servadis antaŭ la reĝo Ahašveroš, **11** ke ili alkonduku la reĝinon Vašti al la reĝo en la reĝina krono, por montri al la popoloj kaj al la princoj ŝian belecon; ĉar ŝi estis bela. **12** Sed la reĝino Vašti ne volis veni laŭ la ordono, kiun la reĝo donis per la eŭnuko. Tiam la reĝo forte ekkoleris, kaj lia furioso brulis en li. **13** Kaj la reĝo diris al la saĝuloj kompetentaj pri la cirkonstancoj (ĉar la aferoj de la reĝo estis ordinare farataj post konsiliigo kun ĉiuj konantoj de leĝo kaj juro; **14** kaj la plej proksimaj al li estis: Karšena, Ŝetar, Admata, Taršiš, Meres, Marsena, kaj Memuhan, la sep princoj Persaj kaj Medaj, kiuj havis la rajton rigardi la vizagón de la reĝo kaj okupis la unuan lokon en la regno): **15** Kiel oni laŭ la leĝo devas agi kun la reĝino Vašti pro tio, ke ŝi ne plenumis la ordonon de la reĝo Ahašveroš, donitan per la eŭnuko? **16** Tiam diris Memuhan antaŭ la reĝo kaj la princoj: La reĝino Vašti estas kulpa, ne sole kontraŭ la reĝo, sed kontraŭ ĉiuj princoj, kaj kontraŭ ĉiuj popoloj, kiuj troviĝas en ĉiuj landoj de la reĝo Ahašveroš; **17** ĉar la ago

de la reĝino fariĝos konata al ĉiuj virinoj tiel, ke ili malrespektos siajn edzojn, dirante: La reĝo Ahašveroš ordonis venigi al li la reĝinon Vašti, kaj ŝi ne iris. **18** Nun la Persaj kaj Medaj princedzinoj, kiuj aŭdis pri la ago de la reĝino, parolos tiel same al ĉiuj princoj de la reĝo; kaj estos sufice da malhonoro kaj da ĉagreno. **19** Se al la reĝo plaĉas, oni elirigu ordonon de la reĝo, kaj oni enskribu ĝin kiel nemalobeblan legon de Persujo kaj Medujo, ke la reĝino Vašti ne venu plu antaŭ la reĝon Ahašveroš; kaj ŝian reĝinecon la reĝo transdonu al alia virino, kiu estas pli bona ol ŝi. **20** Kiam la ordono, kiun la reĝo faris, estos aŭdita en lia tutu regno, kiel ajan granda ĝi estas, tiam ĉiuj virinoj respektos siajn edzojn, de la grandaj ĝis la malgrandaj. **21** La parolo plaĉis al la reĝo kaj al la princoj, kaj la reĝo agis konforme al la parolo de Memuhan. **22** Kaj li sendis leterojn en ĉiujn landojn de la reĝo, en ĉiun landon laŭ ĝia skribmaniero kaj al ĉiu popolo en ĝia lingvo, ke ĉiu viro estu ĉefo en sia domo kaj postulu paroladon en la lingvo de lia popolo.

2 Post tiu afero, kiam kvietiĝis la kolero de la reĝo Ahašveroš, li rememoris pri Vašti, kaj pri tio, kion ŝi faris kaj kio estis dekretita pri ŝi. **2** Kaj diris la junuloj de la reĝo, kiuj servadis al li: Oni serĉu por la reĝo belajn junajn virgulinojn; **3** kaj la reĝo starigu en ĉiuj landoj de sia regno oficistojn, kiuj kolektus ĉiujn belajn junajn virgulinojn en la kastelurban Ŝušan, en la virinejon, sub la inspektadon de Hegaj, la reĝa eŭnuko, gardisto de la virinoj, kaj oni donu al ili iliajn beligaĵojn; **4** kaj la junulino, kiu plaĉos al la okuloj de la reĝo, fariĝos reĝino anstataŭ Vašti. Kaj la afero plaĉis al la reĝo, kaj li tiel faris. **5** En la kastelurbo Ŝušan estis Judo, kies nomo estis Mordeħaj, filo de Jair, filo de Ŝimej, filo de Kiš, Benjamido; **6** kiu estis transloĝigita el Jerusalem kune kun la transloĝigitaj, kiuj estis forkondukitaj kun Jeħonja, reĝo de Judujo, kaj kiujn transloĝigis Nebukadnecar, reĝo de Babel. **7** Li estis prizorganto de Hadasa, kiu ankaŭ estis nomata Ester, filino de lia onklo, ĉar ŝi ne havis patron nek patrilon. La junulino estis belstatura kaj belvizaĝa. Kiam mortis ŝiaj gepatroj, Mordeħaj prenis ŝin al si kiel filinon. **8** Kiam estis aŭdigita la ordono de la reĝo kaj lia leĝo, kaj kiam oni kolektis multe da knabinoj en la kastelurban Ŝušan sub la inspekton de Hegaj, tiam ankaŭ Ester estis prenita en la reĝan dormon sub la inspekton de Hegaj, la gardisto de la virinoj. **9** La knabino plaĉis al li kaj akiris lian favoron, kaj li rapide

donis al ŝi ŝiajn beligaĵojn kaj ŝian destinitaĵon, Agagidon, altigis lin kaj starigis lian seĝon super kaj sep knabinojn elektitajn el la domo de la reĝo; ĉiu princoj, kiuj estis ĉe li. **2** Kaj ĉiu servantoj de kaj li transloĝigis ŝin kun ŝiaj knabinoj en la plej la reĝo, kiuj estis ĉe la pordego de la reĝo, klinadis bonan parton de la virinejo. **10** Ester ne diris sin kaj jetadis sin vizaĝaltere antaŭ Haman, ĉar tiel pri sia popolo nek pri sia patrujo, ĉar Mordehaj ordonis pri li la reĝo. Sed Mordehaj sin ne klinadis ordonis al ŝi, ke ŝi ne diru. **11** Ĉiutage Mordehaj kaj ne jetadis sin vizaĝaltere. **3** La servantoj de la iradis antaŭ la karto de la virinejo, por sciigi pri reĝo, kiuj estis ĉe la pordego de la reĝo, diris al la farto de Ester, kaj pri tio, kio okazas al ŝi. **12** Mordehaj: Kial vi malobeas la ordonon de la reĝo? Kiam por ĉiu knabino venis la vico iri al la reĝo **4** ĉar ili diradis tion al li ĉiutage kaj li ne obeis Ahaŭvero, post kiam dum dek du monatoj estis ilin, tial ili raportis tion al Haman, por vidi, ĉu la farata al ŝi la beligado destinita por la virinoj vortoj de Mordehaj konservos sian forton; ĉar li (ĉar tiel longe daŭris la tempo de ilia beligado: diris al ili, ke li estas Judo. **5** Kiam Haman vidis, ke ses monatoj per mirha oleo, kaj ses monatoj per Mordehaj ne klinas sin kaj ne jetas sin vizaĝaltere aromajoj kaj per aliaj ŝmirajoj), **13** tiam la knabino antaŭ li, tiam Haman pleniĝis de kolero. **6** Sed li eniris al la reĝo. Ĉion, kion ŝi diris, oni donis al trovis nesufiĉa meti la manon sur Mordehajon; ŝi, por ke ŝi iru kun tio el la virinejo en la reĝan ĉar oni diris al li, el kiu popolo Mordehaj estas, domon. **14** Vespere ŝi eniris, kaj matene ŝi revenis tial Haman ekintencis ekstermi ĉiujn Judojn, kiuj en la virinejon duan, sub la inspekton de Ŝaaĝaz, estis en la tutu regno de Ahaŭvero, la popolon de reĝa eŭnuko, gardisto de la kromvirinoj; ŝi jam ne Mordehaj. **7** En la unua monato, tio estas en la plu iris al la reĝo, krom en la okazo, se la reĝo monato Nisan, en la dek-dua jaro de la reĝado ŝin deziris kaj se ŝi estis vokita laŭnome. **15** Kiam de Ahaŭvero, oni jetadis pur'on, tio estas loton, por Ester, filino de Abihail, onklo de Mordehaj, antaŭ Haman, de tago al tago kaj de monato al kiu prenis ŝin al si kiel filinon, venis la vico iri al monato, ĝis la dek-dua, tio estas ĝis la monato la reĝo, ŝi nenion petis, krom nur tio, kion diris Adar. **8** Kaj Haman diris al la reĝo Ahaŭvero: Hegaj, la reĝa eŭnuko, gardisto de la virinoj. Kaj Ekzistas unu popolo, disjetita kaj dissemita inter la Ester akiris la favoron de ĉiuj, kiuj ŝin vidis. **16** popoloj en ĉiuj landoj de via regno; iliaj leĝoj estas Ester estis prenita al la reĝo Ahaŭvero en lian malsimilaj al la leĝoj de ĉiuj popoloj, kaj la leĝojn reĝan domon en la deka monato, tio estas en la de la reĝo ili ne plenumas; ne decas al la reĝo tiel monato Tebet, en la sepa jaro de lia reĝado. **17** restigi ilin. **9** Se al la reĝo plaĉas, oni preskribu Kaj la reĝo ekamis Esteron pli ol ĉiuj edzinojn, ekstermi ilin; tiam dek mil kikarojn da argento mi kaj ŝi akiris ĉe li simption kaj favoron pli ol pesos en la manojn de la oficistoj, por enporti ĉiuj virgulinoj; kaj li metis reĝan kronon sur ŝian en la kason de la reĝo. **10** Tiam la reĝo deprenis kapon kaj faris ŝin reĝino anstataŭ Vašti. **18** Kaj la sian ringon de sia mano, kaj donis ĝin al Haman, reĝo faris grandan festenon por ĉiuj siaj princoj filo de Hamedata, la Agagido, malamiko de la kaj servantoj, festenon je la honoro de Ester; kaj Judoj. **11** Kaj la reĝo diris al Haman: La argento li donis ripozon al la landoj kaj disdonis reĝajn estas transdonata al vi, kaj ankaŭ la popolo, por donacojn. **19** Kaj kiam oni la duan fojon kolektis fari al ĝi tion, kio plaĉas al vi. **12** Kaj oni vokis junulinojn, Mordehaj sidis ĉe la pordego de la la skribistojn de la reĝo en la unua monato, en reĝo. **20** Ester ankoraŭ ne diris pri sia patrujo kaj ĝia dek-tria tago, kaj oni skribis konforme al ĉiuj pri sia popolo, kiel ordonis al ŝi Mordehaj; kaj la ordonoj de Haman al la satrapoj de la reĝo, kaj al diroj de Mordehaj Ester plenumadis tiel same, la regionestroj, kiuj estis super ĉiu regiono, kaj al kiel tiam, kiam ŝi estis sub lia prizorgado. **21** En tiu la princoj de ĉiu popolo, en ĉiun landon laŭ ĝia tempo, kiam Mordehaj sididis ĉe la pordego de la skribmaniero kaj al ĉiu popolo en ĝia lingvo; en reĝo, ekkoleris Bigtan kaj Teres, du korteganoj de la nomo de la reĝo Ahaŭvero tio estis skribita la reĝo el la sojlogardistoj, kaj ili intencis meti kaj sigelita per la ringo de la reĝo. **13** Kaj oni manon sur la reĝon Ahaŭveron. **22** Pri tio eksksiis sendis per kurieroj leterojn en ĉiuj landojn de la Mordehaj, kaj li diris al la reĝino Ester, kaj Ester reĝo, ke oni ekstermu, mortigu, kaj pereigu ĉiujn diris tion al la reĝo en la nomo de Mordehaj. **23** Judojn, de junulo ĝis maljunulo, la infanojn kaj la La afero estis esplorita kaj trovita vera, kaj oni virinojn, en unu tago, en la dek-tria tago de la pendigis ambaŭ sur arbo. Kaj tio estis enskribita dek-dua monato, tio estas de la monato Adar, kaj en la kronikon ĉe la reĝo. **14** Kopio de la letero ilian havaĵon oni disrabu.

3 Post tiuj okazintajoj la reĝo Ahaŭvero estis transdonata kiel leĝo en ĉiun landon kaj eminentigis Hamanon, filon de Hamedata, la proklamota al ĉiuj popoloj, por ke ili estu pretaj al

tiu tago. **15** La kurieroj eliris rapide kun la ordono **17** Kaj Mordehaj iris, kaj faris ĉion, kion komisiis de la reĝo. La lego estis donita en la kastelurbo al li Ester.

Šušan. La reĝo kaj Haman sidiĝis, por drinki, sed la urbo Šušan estis konsternita.

4 Kiam Mordehaj eksciis ĉion, kio fariĝis, tiam

Mordehaj disĉiris siajn vestojn, metis sur sin sakajon kaj cindron, eliris en la mezon de la urbo, kaj kriis per laŭta kaj maldolĉa voĉo. **2** Kaj li venis ĝis antaŭ la pordego de la reĝo, ĉar estis malpermesite eniri en sakajo en la pordego de la reĝo. **3** Kaj en ĉiu lando, sur ĉiu loko, kien venis la ordono de la reĝo kaj lia dekreto, estis granda malĝojo ĉe la Judoj, fastado, plorado, kaj

kaj multaj kuŝis en sakajo kaj cindro. **4** vi. **4** Kaj Ester respondis: Se al la reĝo plaĉas, la Kaj venis la servistinoj de Ester kaj ŝiaj eŭnukoj, kaj rakontis al ŝi. Kaj la reĝino forte konsterniĝis. Kaj ŝi sendis vestojn, por vesti Mordehajon kaj depreni de li la sakajon; sed li ne akceptis. **5** Kaj

Ester alvokis Hatahōn, unu el la eŭnukoj de la reĝo, kiuun ĉi tiu destinis por servado al ŝi, kaj ŝi sendis lin al Mordehaj, por ekskii, kio kaj pro kio tio estas. **6** Hatah eliris al Mordehaj sur la urban

placon, kiu estis antaŭ la pordego de la reĝo. **7** estas mia peto kaj deziro: **8** se mi akiris favoron Kaj Mordehaj rakontis al li ĉion, kio okazis al li, en la okuloj de la reĝo, kaj se al la reĝo plaĉas kaj pri la difinita sumo da mono, kiuun Haman plenumi mian peton kaj fari mian deziron, la promesis doni pese en la kason de la reĝo pro

la Judoj, por ekstermi ilin. **8** Kaj kopion de la letera ordono, kiu estis donita en Šušan, por ilin **9** Haman eliris en tiu tago, gaja kaj bonhumora. ekstermi, li donis al li, por montri al Ester kaj ordonante, ke li diru al Mordehaj: **11** Ĉiuj li sendis, kaj venigis al si siajn amikojn kaj sian servantoj de la reĝo kaj la popolo en la landoj de la reĝo scias, ke por ĉiu viro aŭ virino, kiu eniris al la reĝo en la internan korton ne vokite, ekzistas

nur unu lego, nome la morto, krom nur en la principoj kaj servantoj de la reĝo. **12** Kaj Haman okazo, se la reĝo etendas al li sian oran sceptron — tiam li restas vivanta; kaj mi ne estas vokita iri al la reĝo jam de tridek tagoj. **12** Kiam oni raportis al Mordehaj la vortojn de Ester, **13** tiam

fastu por mi, ne manĝu kaj ne trinku dum tri tagoj, tage kaj nokte; ankaŭ mi kaj miaj servistinoj

fastos tiel same; poste mi iros al la reĝo, kvankam tio estas kontraŭleĝa; kaj se mi pereos, mi pereu.

5 En la tria tago Ester vestis sin reĝe, kaj starigis sur la interna korto de la reĝa domo, kontraŭ

la domo de la reĝo. La reĝo sidis sur sia reĝa trono en la reĝa domo, kontraŭ la enirejo de la domo. **2**

Kiam la reĝo ekvidis la reginon Ester, starantan sur la korto, ŝi trovis favoron en liaj okuloj, kaj la

reĝo etendis al Ester la oran sceptron, kiu estis en lia mano; tiam Ester aliris, kaj ektuvis la pinton

de la sceptro. **3** Kaj la reĝo diris al ŝi: Kio estas

al vi, ho reĝino Ester, kaj kia estas via peto? se tio estas eĉ duono de la regno, ĝi estos donita al

ĝemado; kaj multaj kuŝis en sakajo kaj cindro. **4** vi. **4** Kaj Ester respondis: Se al la reĝo plaĉas, la

Kaj venis la servistinoj de Ester kaj ŝiaj eŭnukoj, reĝo kune kun Haman venu hodiaŭ al la festeno, kaj rakontis al ŝi. Kaj la reĝino forte konsterniĝis. Kiuun mi faris por li. **5** Tiam la reĝo diris: Venigu

Kaj ŝi sendis vestojn, por vesti Mordehajon kaj plej rapide Hamanon, por plenumi tion, kion diris

depreni de li la sakajon; sed li ne akceptis. **5** Kaj Ester. Kaj la reĝo kaj Haman venis al la festeno,

Ester alvokis Hatahōn, unu el la eŭnukoj de la reĝo, kiuun faris Ester. **6** Kaj la reĝo diris al Ester dum la

reĝo, kiuun ĉi tiu destinis por servado al ŝi, kaj ŝi trinkado de vino: Kion vi petas? tio estos donita al

sendis lin al Mordehaj, por ekskii, kio kaj pro kio vi; kaj kia estas via deziro? Ĝis duono de la regno

tio estas. **6** Hatah eliris al Mordehaj sur la urbano; **7** estas plenumita. **7** Ester respondis kaj diris: Jen

placon, kiu estis antaŭ la pordego de la reĝo. **7** estas mia peto kaj deziro: **8** se mi akiris favoron

Kaj Mordehaj rakontis al li ĉion, kio okazis al li, en la okuloj de la reĝo, kaj se al la reĝo plaĉas

kaj pri la difinita sumo da mono, kiuun Haman plenumi mian peton kaj fari mian deziron, la

promesis doni pese en la kason de la reĝo pro reĝo kun Haman venu al la festeno, kiuun mi faros

la Judoj, por ekstermi ilin. **8** Kaj kopion de la letera ordono, kiu estis donita en Šušan, por ilin **9** Haman eliris en tiu tago, gaja kaj bonhumora.

ekstermi, li donis al li, por montri al Ester kaj ordonante, ke li diru al Mordehaj: **11** Ĉiuj li sendis, kaj venigis al si siajn amikojn kaj sian servantoj de la reĝo kaj la popolo en la landoj de la reĝo scias, ke por ĉiu viro aŭ virino, kiu eniris al la reĝo en la internan korton ne vokite, ekzistas

nur unu lego, nome la morto, krom nur en la principoj kaj servantoj de la reĝo. **12** Kaj Haman okazo, se la reĝo etendas al li sian oran sceptron — tiam li restas vivanta; kaj mi ne estas vokita iri al la reĝo jam de tridek tagoj. **12** Kiam oni raportis al Mordehaj la vortojn de Ester, **13** tiam

fastu por mi, ne manĝu kaj ne trinku dum tri tagoj, tage kaj nokte; ankaŭ mi kaj miaj servistinoj

fastos tiel same; poste mi iros al la reĝo, kvankam tio estas kontraŭleĝa; kaj se mi pereos, mi pereu.

6 En tiu nokto la reĝo ne povis dormi; kaj li

ordonis alporti la memorajan libron de la kronikoj, kaj oni legis ilin antaŭ la reĝo. **2** Kaj tie

troviĝis skribite, kiel Mordehaj raportis pri Bigtan

kaj Tereš, la du regaj korteganoj el la sojlogardistoj, ni almenaŭ estus venditaj nur por esti sklavoj kiuj intencis meti manon sur la reĝon Ahašveroš. kaj sklavinoj, mi silentus, kvankam la malamiko 3 Tiam la reĝo diris: Kian honoron kaj distingon ne kompensus la malprofiton de la reĝo. 5 Tiam oni faris pro tio al Mordeħaj? Kaj la junuloj la reĝo Ahašveroš diris al la reĝino Ester: Kiu li servisto de la reĝo respondis: Nenio estas farita estas kaj kie li estas, tiu, kiu prenis en sian koron al li. 4 La reĝo diris: Kiu estas sur la korto? Dume la kuragón agi tiel? 6 Kaj Ester respondis: La Haman estis veninta sur la eksteran korton de malamanto kaj malamiko estas ĉi tiu malbona la reĝa domo, por diri al la reĝo, ke oni pendigu Haman. Kaj Haman ektremis antaŭ la reĝo kaj la Mordeħajon sur la arbo, kiun li pretigis por li. 5 La reĝino. 7 La reĝo levigis kolere de la vintrinkado, junuloj de la reĝo diris al li: Jen Haman staras sur kaj iris en la ĝardenon de la palaco; sed Haman la korto. Kaj la reĝo diris: Li eniru. 6 Haman eniris. restis, por peti pri sia vivo la reĝinon Ester, ĉar li Kaj la reĝo diris al li: Kion oni faru al tiu homo, vidis, ke la reĝo destinis por li malbonan sorton. kiun la reĝo deziras honori? Haman pensis en 8 Kiam la reĝo revenis el la palaca ĝardeno en sia koro: Al kiu la reĝo povas deziri fari honoron la ĉambron de la festeno, Haman estis falinta krom mi? 7 Kaj Haman diris al la reĝo: Se al iu sur la litbenkon, sur kiu sidis Ester. Tiam la reĝo la reĝo volas fari honoron, 8 oni alportu reĝan diris: Eĉ perforti la reĝinon li volas ĉe mi en la veston, kiun portis sur si la reĝo, kaj ĉevalon, domo! La vorto eliris el la bušo de la reĝo, kaj sur kiu rajdis la reĝo, kiam sur lian kapon estis oni kovris al Haman la vizagón. 9 Ĥarbona, unu metita la reĝa krono; 9 oni donu la veston kaj la el la eŭnukoj antaŭ la reĝo, diris: Jen eĉ la arbo, ĉevalon en la manon de unu el la plej eminentaj kiun Haman pretigis por Mordeħaj, kiu parolis regaj princoj, ke oni vestu la homon, kiun la reĝo bonon por la reĝo, staras en la domo de Haman; ĝi deziras honori, kaj rajdigis lin sur la ĉevalo sur la strato de la urbo, kaj oni proklamadu antaŭ li: Pendigis lin sur ĝi. 10 Kaj oni pendigis Hamanon Tiele estas farate al la homo, kiun la reĝo volas honori. 10 Tiam la reĝo diris al Haman: Rapide havas la alton de kvindek ulnoj. Tiam la reĝo diris: prenu la veston kaj la ĉevalon, kiel vi diris, kaj agu strato de la urbo, kaj oni proklamadu antaŭ li: Tiele estas farate al la homo, kiun la reĝo volas honori. 10 Tiam la reĝo diris al Haman: Rapide

8 En tiu tago la reĝo Ahašveroš transdonis al la reĝino Ester la domon de Haman, la malamiko de la Judoj; kaj Mordeħaj venis antaŭ la reĝon, ĉar Ester diris, kio li estas por ŝi. 2 Kaj la reĝo deprenis sian ringon, kiun li forprenis de Haman, kaj donis ĝin al Mordeħaj; kaj Ester starigis Mordeħajon super la domo de Haman. 3 Kaj Ester plue parolis antaŭ la reĝo, kaj jetis sin antaŭ liajn piedojn, kaj ploris kaj petigis lin, ke li nenigu la malbonajon de Haman, la Agagido, kaj lian planon, kiun li entreprenis kontraŭ la Judoj. 4 La reĝo etendis al Ester sian oran sceptron, kaj Ester levigis kaj starigis antaŭ la reĝo. 5 Kaj ŝi diris: Se al la reĝo plaĉas, kaj se mi trovis favoron antaŭ li, se la afero ŝajnas al li ĝusta, kaj se li havas simpaton por mi: tiam estu skribate, ke oni revoku la leterojn, kiujn elpensis Haman, filo de Hamedata, la Agagido, kaj kiujn li skribis, por ekstermi la Judojn, kiuj trovigas en ĉiuj landoj de la reĝo; 6 ĉar kiel mi povus vidi la malfelicon, kiu trafas mian popolon? kaj kiel mi povus vidi la pereon de miaj samgentanoj? 7 Tiam la reĝo Ahašveroš diris al la reĝino Ester kaj al la Judo Mordeħaj: Jen la domon de Haman mi transdonis al Ester, kaj lin mem oni pendigis sur arbo, pro tio, ke limetis sian manon sur la Judojn; 8 skribu do pri la Judoj en la nomo de la reĝo tion, kio plaĉas al vi, kaj popolo, por eksterno, mortigo, kaj pereigo. Se sigelu per la reĝa ringo; ĉar leteron, skribitan en

7 La reĝo kaj Haman venis, por festeni ĉe la reĝino Ester. 2 Kaj arkaŭ en la dua tago, dum la trinkado de vino, la reĝo diris al Ester: Kion vi petas, ho reĝino Ester? tio estos donita al vi; kaj kia estas via deziro? ĝis duono de la regno ĝi estos plenumita. 3 Tiam la reĝino Ester respondis kaj diris: Se mi trovis favoron en viaj okuloj, ho reĝo, kaj se al la reĝo plaĉas, tiam mia vivo estu donacita al mi laŭ mia peto, kaj mia popolo laŭ mia deziro; 4 ĉar ni estas venditaj, mi kaj mia popolo, por eksterno, mortigo, kaj pereigo. Se

la nomo de la reĝo kaj sigelitan per la reĝa ringo, malamikojn, frapante per glavo, mortigante kaj oni ne povas revoki. **9** Kaj oni vokis la skribistojn ekstermanante, kaj ili faris al siaj malamikoj, kion ili de la reĝo en tiu tempo, en la tria monato, tio volis. **6** En la kastelurbo Ŝušan la Judoj mortigis kaj estas en la monato Sivan, en ĝia dukek-tria tago; pereigis kvinten homojn; **7** ankaŭ Paršandatan, kaj oni skribis ĉion tiel, kiel ordonis Mordeħaj, al Dalfonon, Aspatan, **8** Poratan, Adaljan, Aridatan, la Judoj, al la satrapoj, al la regionestroj, kaj al **9** Parmaštan, Arisajon, Aridajon, kaj Vajzatan, la princoj de la landoj, kiuj estis de Hinduo ĝis **10** la dek filojn de Haman, filo de Hamedata kaj Etiopujo, cent dukek sep landoj, al ĉiu lando laŭ persekutanto de la Judoj, ili mortigis; sed sur la ĝia skribmaniero kaj al ĉiu popolo en ĝia lingvo, havajon ili ne metis sian manon. **11** En la sama ankaŭ al la Judoj laŭ ilia skribmaniero kaj en tago la nombro de la mortigoj en la kastelurbo ilia lingvo. **10** Li skribigis en la nomo de la reĝo Ŝušan estis raportita al la reĝo. **12** Kaj la reĝo Aħaħveroš, kaj sigelis per la reĝa ringo, kaj sendis diris al la regino Ester: En la kastelurbo Ŝušan per rajdantaj kurieroj sur bone kurantaj bonrasaj la Judoj mortigis kaj pereigis kvinten homojn ĉevaloj leterojn pri tio, **11** ke la reĝo permesas kaj ankaŭ la dek filojn de Haman; kion ili faris al la Judoj en ĉiuj urboj kolektiĝi kaj starigi, por en la ceteraj regionoj de la reĝo? Kion vi petas? defendi sian vivon, ekstermi, mortigi, kaj pereigi tio estos donita al vi; kion vi ankoraŭ deziras? ĉiuj fortulojn de la popolo kaj de la lando, kiuj tio estos plenumita. **13** Ester respondis: Se al la atakos ilin, la infanojn, kaj la virinojn, kaj disrabi reĝo plaĉas, estu permesite al la Judoj en Ŝušan ilian havajon, **12** en la daŭro de unu tago en ĉiuj ankaŭ morgaū fari tion saman, kion hodiaŭ, kaj la landoj de la reĝo Aħaħveroš, en la dek-tria tago dek filojn de Haman oni pendigu. **14** Kaj la reĝo de la dek-dua monato, tio estas de la monato Adar; **13** ke oni faru tiel. Kaj estis donita dekreto Adar; **13** ke oni donu kopion de ĉi tiu ordonletero pri tio en Ŝušan, kaj la dek filojn de Haman oni kiel leġon, proklamotan al ĉiuj popoloj, kaj ke la pendigis. **15** La Judoj, kiuj estis en Ŝušan, kolektiĝis Judoj estu pretaj por tiu tago, por venigi al siaj ankaŭ en la dek-kvara tago de la monato Adar, malamikoj. **14** La kurieroj, rajdantaj sur bonrasaj kaj mortigis en Ŝušan tricent homojn; sed sur ĉevaloj, elrajdis tuj kaj rapide kun la ordono de la la havajon ili ne metis sian manon. **16** Ankaŭ la reĝo. La leġo estis donita en la kastelurbo Ŝušan. ceteraj Judoj, kiuj estis en la landoj de la reĝo, **15** Mordeħaj eliris de la reĝo en reĝa vesto el blua kolektiĝis kaj starigi, por defendi sian vivon kaj kaj blanka štofo, kun granda ora krono, kaj en por akiri trankvilecon antaŭ siaj malamikoj, kaj ili mantelo bisina kaj purpura. Kaj la urbo Ŝušan mortigis el siaj malamikoj sepdek kvin mil, sed sur ĝojkriis kaj estis gaja. **16** Ĉe la Judoj estis lumo kaj la havajon ili ne metis sian manon. **17** Tio estis en ĝojo, gajeco kaj triumfo. **17** Kaj en ĉiu lando kaj la dek-tria tago de la monato Adar. Kaj en ĝia dek-en ĉiu urbo, sur ĉiu loko, kien atingis la ordono kvaro tago estis ripozo, kaj oni faris ĝin tago de kaj dekreto de la reĝo, estis ĉe la Judoj ĝojo kaj festeno kaj festo. Kaj multaj homoj el la festeno kaj de gajeco. **18** Sed la Judoj, kiuj estis en popoloj de la lando fariĝis Judoj, ĉar falis sur ilin Ŝušan, kolektiĝis en la dek-tria kaj en la dek-kvara tago; ripozo estis en la dek-kvina tago, kaj ili faris timo antaŭ la Judoj.

9 En la dek-dua monato, tio estas en la monato Adar, en ĝia dek-tria tago, kiam venis la tempo de plenumo de la reĝa ordono kaj dekreto — en la tago, kiam la malamikoj de la Judoj esperis superforti ilin — la afero turniĝis, kaj la Judoj superfortis siajn malamikojn. **2** La Judoj kolektiĝis en siaj urboj en ĉiuj landoj de la reĝo Aħaħveroš, por etendi la manon kontraŭ siajn malbondezirantojn; kaj neniu povis kontraŭstari al ili, ĉar timo antaŭ ili falis sur ĉiujn popolojn. **3** Kaj ĉiuj landestroj, satrapoj, regionestroj, kaj oficistoj de la reĝo favoris la Judojn, ĉar falis sur ilin timo antaŭ Mordeħaj. **4** Ĉar Mordeħaj estis granda en la domo de la reĝo, kaj la famo pri li iris tra ĉiuj landoj, ĉar la viro Mordeħaj fariĝadis ĉiam pli kaj pli granda. **5** Kaj la Judoj batis ĉiujn siajn

ankaŭ la dek filojn de Haman; kion ili faris al la Judoj en ĉiuj urboj kolektiĝi kaj starigi, por defendi sian vivon, ekstermi, mortigi, kaj pereigi tio estos donita al vi; kion vi ankoraŭ deziras? ĉiuj fortulojn de la popolo kaj de la lando, kiuj tio estos plenumita. **13** Ester respondis: Se al la atakos ilin, la infanojn, kaj la virinojn, kaj disrabi reĝo plaĉas, estu permesite al la Judoj en Ŝušan ilian havajon, **12** en la daŭro de unu tago en ĉiuj ankaŭ morgaū fari tion saman, kion hodiaŭ, kaj la landoj de la reĝo Aħaħveroš, en la dek-tria tago dek filojn de Haman oni pendigu. **14** Kaj la reĝo de la dek-dua monato, tio estas de la monato Adar; **13** ke oni faru tiel. Kaj estis donita dekreto Adar; **13** ke oni donu kopion de ĉi tiu ordonletero pri tio en Ŝušan, kaj la dek filojn de Haman oni kiel leġon, proklamotan al ĉiuj popoloj, kaj ke la pendigis. **15** La Judoj, kiuj estis en Ŝušan, kolektiĝis Judoj estu pretaj por tiu tago, por venigi al siaj ankaŭ en la dek-kvara tago de la monato Adar, malamikoj. **14** La kurieroj, rajdantaj sur bonrasaj kaj mortigis en Ŝušan tricent homojn; sed sur ĉevaloj, elrajdis tuj kaj rapide kun la ordono de la la havajon ili ne metis sian manon. **16** Ankaŭ la reĝo. La leġo estis donita en la kastelurbo Ŝušan. ceteraj Judoj, kiuj estis en la landoj de la reĝo, **15** Mordeħaj eliris de la reĝo en reĝa vesto el blua kolektiĝis kaj starigi, por defendi sian vivon kaj kaj blanka štofo, kun granda ora krono, kaj en por akiri trankvilecon antaŭ siaj malamikoj, kaj ili mantelo bisina kaj purpura. Kaj la urbo Ŝušan mortigis el siaj malamikoj sepdek kvin mil, sed sur ĝojkriis kaj estis gaja. **16** Ĉe la Judoj estis lumo kaj la havajon ili ne metis sian manon. **17** Tio estis en ĝojo, gajeco kaj triumfo. **17** Kaj en ĉiu lando kaj la dek-tria tago de la monato Adar. Kaj en ĝia dek-en ĉiu urbo, sur ĉiu loko, kien atingis la ordono kvaro tago estis ripozo, kaj oni faris ĝin tago de kaj dekreto de la reĝo, estis ĉe la Judoj ĝojo kaj festeno kaj festo. Kaj multaj homoj el la festeno kaj de gajeco. **18** Sed la Judoj, kiuj estis en popoloj de la lando fariĝis Judoj, ĉar falis sur ilin Ŝušan, kolektiĝis en la dek-tria kaj en la dek-kvara tago; ripozo estis en la dek-kvina tago, kaj ili faris timo antaŭ la Judoj.

19 Tial la Judoj, kiuj loĝas en loĝlokoj kaj urboj ne fortikigitaj, faras la dek-kvaran tagon de la monato Adar tago de ĝojo kaj de festeno, festotago, kaj ili sendas donacojn unuoj al aliaj. **20** Mordeħaj priskribis ĉiujn tiujn okazintagojn, kaj sendis leterojn al ĉiuj Judoj, kiuj estis en ĉiuj landoj de la reĝo Aħaħveroš, la proksimaj kaj la malproksimaj, **21** ke ili akceptu por si, ke ili festados ĉiujare la dek-kvaran tagon de la monato Adar kaj ĝian dek-kvinan tagon, **22** kiel tagojn, en kiuj la Judoj ricevis trankvilecon kontraŭ siaj malamikoj, kaj kiel monaton, kiu turnis por ili malĝojon en ĝojon, funebron en feston; ke ili faradu ilin tagoj de festeno kaj de gajeco, de sendado de donacoj unuoj al aliaj kaj de donacado al malriĉuloj. **23** Kaj la Judoj akceptis tion, kion ili jam mem komencis fari kaj pri kio

skribis al ili Mordehaj. **24** Ĉar Haman, filo de Hamedata, la Agagido, kaj malamiko de ĉiuj Judoj, intencis pereigi la Judojn kaj jetis pur'on, tio estas loton, por ekstermi kaj pereigi ilin; **25** sed kiam ŝi venis antaŭ la reĝon, ĉi tiu ordonis skribe, ke lia malbona entrepreno, kiun li preparis por la Judoj, turniĝu sur lian kapon; kaj ke oni pendigu lin kaj liajn filojn sur arbo. **26** Pro tio oni donis al tiuj tagoj la nomon Purim, laŭ la vorto pur. Tial, konforme al ĉiuj vortoj de tiu letero, kaj al tio, kion ili mem vidis koncerne tion kaj kio trafis ilin, **27** la Judoj decidis kaj akceptis por si, por sia idaro, kaj por ĉiuj, kiuj aliĝos al ili, ke ili nepre festados tiujn du tagojn laŭ la preskribo kaj en la difinita tempo ĉiujare. **28** Tiuj tagoj devas esti memorataj kaj festataj en ĉiuj generacioj, en ĉiu familio, en ĉiu lando, kaj en ĉiu urbo; kaj tiuj tagoj de Purim ne devas esti forigitaj ĉe la Judoj, kaj la memoro pri ili ne devas malaperi inter ilia idaro. **29** Kaj la reĝino Ester, filino de Abihail, kaj la Judo Mordehaj skribis kun plena insisto, ke oni plenumu tiun duan leteron pri Purim. **30** Kaj ili sendis leterojn al ĉiuj Judoj en la cent dudek sep landojn de la regno de Ahašveroš, kun vortoj de paco kaj de vero, **31** ke ili festadu tiujn tagojn de Purim en ilia tempo, kiel decidis pri ili la Judo Mordehaj kaj la reĝino Ester, kaj kiel ili mem akceptis por si kaj por sia idaro koncerne la fastadon kaj preĝadon. **32** Kaj laŭ la ordono de Ester oni konfirmis tiun historion de Purim kaj enskribis en libron.

10 La reĝo Ahašveroš metis sub tributon la teron kaj la insulojn de la maro. **2** La tutu historio pri lia forto kaj lia potenco, kaj la detaloj pri la grandeco de Mordehaj, kiun la reĝo grandigis, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Medujo kaj Persujo. **3** Ĉar la Judo Mordehaj estis la dua post la reĝo Ahašveroš, granda inter la Judoj kaj amata inter la multo de siaj fratoj, zorganta pri la bono de sia popolo kaj donanta pacon al sia tutu idaro.

Ijob

1 Estis iu homo en la lando Uc, lia nomo estis Ijob. Tiu homo estis honesta, justa, diotima, kaj li evitadis malbonon. **2** Al li naskiĝis sep filoj kaj tri filinoj. **3** Lia brutaro konsistis el sep mil ŝafoj, tri mil kameloj, kvincent paroj da bovoj, kvincent azeninoj, kaj li havis tre multe da servistoj; kaj tiu homo estis pli eminenta, ol ĉiu filo de la oriento. **4** Laj filoj havis la kutimon faradi festenon en la domo de ĉiu el ili, ĉiu en sia tago; kaj ili invitadis siajn tri fratinojn, por mangi kaj trinki kun ili. **5** Kaj ĉiufoje, kiam la rondo de la festenaj tagoj estis finita, Ijob sendis, por sanktigi ilin, kaj li Leviĝis frue matene kaj alportis bruloferojn laŭ la nombro de ili ĉiu; ĉar, diris Ijob: Eble miaj filoj pekis kaj blasfemis Dion en sia koro. Tiel agadis Ijob ĉiam. **6** Unu tagon, kiam la filoj de Dio venis, por starigi antaŭ la Eternulo, venis ankaŭ Satano inter ili, por starigi antaŭ la Eternulo. **7** Kaj la Eternulo diris al Satano: De kie vi venas? Kaj Satano respondis al la Eternulo, kaj diris: Mi vagadis sur la tero kaj rondiradis sur ĝi. **8** Kaj la Eternulo diris al Satano: Ĉu vi atentis Mian servanton Ijob? ne ekzistas homa simila al li, tiel honesta, justa, diotima, kaj evitanta malbonon; kaj li ĝis nun ankoraŭ estas firma en sia virteco, kvankam vi diris: Mi vagadis sur la tero kaj rondiradis sur ĝi. **9** Kaj la Eternulo diris al Satano: Ĉu vi atentis Mian servanton Ijob? ne ekzistas ja sur la tero homa simila al li, tiel honesta, justa, diotima, kaj evitanta malbonon. **10** Kaj Satano respondis al la Eternulo, kaj diris: Ĉu vane Ijob timas Dion? **11** Vi ŝirmis ja ĉiuflanke lin kaj lian domon, kaj ĉion, kio apartenas al li; la farojn de liaj manoj Vi benis, kaj liaj brutaroj disvastiĝis sur la tero. **12** Sed etendu nur Vian manon, kaj ektuŝu ĉion, kion li havas; Vi vidos, ĉu li ne blasfemos Vin antaŭ Via vizaĝo. **13** Unu tagon, kiam liaj filoj kaj liaj filinoj estis mangantaj kaj trinkantaj vinon en la domo de ilia unuenaskita frato, **14** venis sendito al Ijob, kaj diris: Dum la bovoj estis plugantaj kaj la azeninoj estis paštigantaj apud ili, **15** superfalisa ilin la Ŝebaanoj, kaj forprenis ilin; kaj la servistoj ili mortigis per glavo; saviĝis nur mi sola, por rapporti al vi. **16** Kiam ankoraŭ tiu parolis, venis alia, kaj diris: Fajro de Dio falis el la ĉielo, bruligis la ŝafojn kaj la servistojn, kaj ekstermis ilin; saviĝis nur mi sola, por rapporti al vi. **17** Kiam tiu ankoraŭ parolis, venis alia, kaj diris: La Ĥaldeoj arangis tri taĉmentojn, atakis la kamelojn kaj forprenis ilin, kaj la servistojn ili mortigis per glavo; saviĝis nur mi sola, por rapporti al vi. **18** Dum tiu ankoraŭ parolis, venis alia, kaj diris: Viaj filoj kaj viaj filinoj estis mangantaj kaj trinkantaj vinon en la domo de ilia unuenaskita

frato; **19** kaj jen granda vento levigis de la flanko de la dezerto, puŝis la kvar angulojn de la domo, kaj ĉi tiu falis sur la junulojn, kaj ili mortis; saviĝis nur mi sola, por rapporti al vi. **20** Tiam Ijob levigis, disiris sian veston, pritudis sian kapon, jetis sin sur la teron, kaj adorklinigis; **21** kaj li diris: Nuda mi eliris el la ventro de mia patrino, kaj nuda mi revenos tien; la Eternulo donis, kaj la Eternulo prenis; la nomo de la Eternulo estu benata. **22** Malgraŭ ĉio ĉi tio Ijob ne pekis, kaj ne eldiris blasfemon kontraŭ Dio.

2 Unu tagon, kiam la filoj de Dio venis, por starigi antaŭ la Eternulo, venis ankaŭ Satano inter ili, por starigi antaŭ la Eternulo. **3** Kaj la Eternulo diris al Satano: De kie vi venas? Kaj Satano respondis al la Eternulo, kaj diris: Mi vagadis sur la tero kaj rondiradis sur ĝi. **4** Kaj la Eternulo diris al Satano: Ĉu vi atentis Mian servanton Ijob? ne ekzistas sur la tero homo simila al li, tiel honesta, justa, diotima, kaj evitanta malbonon; kaj li ĝis nun ekscitis Min kontraŭ li, por pereigi lin senkulpe. **5** Tiam Satano respondis al la Eternulo, kaj diris: Haŭto pro haŭto; kaj ĉion, kion homo posedas, li fordonus pro sia vivo. **6** Sed etendu Vian manon, kaj tušu liajn ostojn kaj lian karnon; tiam Vi vidos, ke li blasfemos Vin antaŭ Via vizaĝo. **7** La Eternulo diris al Satano: Jen li estas transdonata apartenanta al mi; la farojn de liaj manoj Vi benis, kaj en vian manon; nur li vivas konservu. **8** Kaj Satano foriris de antaŭ la vizaĝo de la Eternulo, kaj frapis Ijobon per turmentaj abscesoj de la plando de lia piedo ĝis lia verto. **9** Li prenis potpecon, por skrapadi sin per ĝi, sidante meze de cindro. **10** Kaj lia edzino diris al li: Vi ĉiam ankoraŭ estas firma en via virteco! blasfemu Dion, kaj mortu. **11** Sed li diris al ŝi: Vi parolas tiel, kiel parolas iu el la malaġulinoj; ĉu bonon ni akceptu de Dio, kaj malbonon ni ne akceptu? Malgraŭ ĉio ĉi tio Ijob ne pekis per siaj lipoj. **12** Kiam la tri amikoj de Ijob aŭdis pri tiu tutaj malfeliĉo, kiu trafis lin, ili iris ĉiu de sia loko, Elifaz, la Temanano, Bildad, la Ŝuhano, kaj Cofar, la Naamano, kaj kunvenis kune, por iri plori kun li kaj konsoli lin. **13** Kiam ili levis siajn okulojn de malproksime, ili ne rekonis lin; kaj ili levis sian vocon kaj ekploris; kaj ĉiu el ili disiris sian veston, kaj jetis teron sur sian kapon, turnante sin al la ĉielo. **14** Kaj ili sidis kun li sur la tero dum sep tagoj kaj sep noktoj, kaj ne parolis al li eĉ unu vorton; ĉar ili vidis, ke la suferado estas tre granda.

3 Poste Ijob malfermis sian bušon, kaj malbenis sian tagon. **2** Kaj Ijob ekparolis, kaj diris: **3**

Pereu la tago, en kiu mi naskiĝis, Kaj la nokto, kiu diris: Embriiĝis homo. **4** Tiu tago estu malluma; Dio de supre ne rigardu ĝin, Neniu lumo ekbrilu super ĝi. **5** Mallumo kaj tomba ombro ekposedu ĝin; Nubo ĝin kovru; Eklipsoj de tago faru ĝin terura. **6** Tiun nokton prenu mallumego; Ĝi ne alkalkuliĝu al la tagoj de la jaro, Ĝi ne eniru en la kalkulon de la monatoj. **7** Ho, tiu nokto estu soleca; Neniu ĝojkrio aŭdiĝu en ĝi. **8** Malbeno ĝin ĝi. **9** Mallumiĝu la steloj de ĝia krepusko; Ĝi atendu lumen, kaj ĉi tiu ne aperu; Kaj la palpebrojn de matenruĝo ĝi ne ekvidu; **10** Pro tio, ke ĝi ne fermis la pordon de la utero de mia patrino Kaj ne kaŝis per tio la malfeliĉon antaŭ miaj okuloj. **11** Kial mi ne mortis tuj el la utero, Ne senviviĝis post la eliro el la ventro? **12** Kial al si izolejoj, **13** Mi nun kuſus kaj estus trankvila; Mi dormus kaj havus ripozon, **14** Kune kun la reĝoj kaj la konsilistoj sur la tero, Kiuj plenigas siajn domojn per argento; **15** Aŭ kun la potenculoj, kiuj havas oron, Kiuj atendas la morton, kaj ĝi ne aperas, Kiuj elfosus ĝin pli volente ol trezorojn, **22** Kiuj ekgojus kaj estus ravitaj, Se ili trovis tombon? **23** Al la homo, kies vojo estas kaŝita, Kaj antaŭ kiu Dio starigis barilon? **24** Antaŭ ol mi ekmanĝas panon, mi devas ĝemi, Kaj mia plorkriado verŝigas kiel akvo; **25** Ĉar terurajo, kiun mi timis, trafis min, Kaj tio, pri kio mi estis maltrankvila, venis al mi. **26** Mi ne havas ripozon; Trafis min kolero.

4 Kaj ekparolis Elifaz, la Temanano, kaj diris: **2** Se oni provos diri al vi vorton, tio eble estos por vi turmenta? Sed kiu povas deteni sin de parolado? **3** Jen vi multajn instruis, Kaj manojn senfortiĝintajn vi refortigis; **4** Falantojn restarigis viaj vortoj, Kaj fleksiĝantajn genuojn vi fortigis; **5** Kaj nun, kiam tio trafis vin, vi perdis la forton; Ĝi ektušís vin, kaj vi ektimis. **6** Ĉu ne via timo antaŭ Dio estas via konsolo? Ĉu la virteco de viaj vojoj ne estas via espero? **7** Rememoru do, ĉu pereis iu senkulpa? Kaj kie virtuloj estis ekstermitaj?

8 Kiel mi vidis, tiuj, kiuj plugis pekojn kaj semis Dio ili pereas, Kaj de la ekspiro de Lia kolero ili malaperas. **10** La kriado de leono kaj la voĉo de leopardo silentiĝis, Kaj la dentoj de junaj leonoj rompiĝis; **11** Leono pereis pro manko de mangajo, Kaj idoj de leonino diskuris. **12** Kaj al mi kaše alvenis vorto, Kaj mia orelo kaptis parteton de soleca; **13** Dum meditado pri la vizioj de la nokto, la malbenantoj de la tago, Tiuj, kiuj estas pretaj Kiam profunda dormo falas sur la homojn, **14** eksciti levjatanon. **9** Mallumiĝu la steloj de ĝia Atakis min teruro kaj tremo, Kaj ĉiu miaj ostoj krepusko; **10** Pro Kaj eksentis timon. **15** Kaj spirito traflugis antaŭ mi, bildo antaŭ miaj okuloj, sed mi ne povis rekoni la palpebrojn de matenruĝo ĝian aspekton; Estis silento, kaj mi ekaŭdis voĉon, miaj okuloj. **11** Kial mi ne mortis tuj el la utero, dirantan: **17** Ĉu homo estas pli justa ol Dio? Ĉu Ne senviviĝis post la eliro el la ventro? **12** Kial viro estas pli pura ol lia Kreinto? **18** Vidu, al Siaj akceptis min la genuoj? Por kio estis la mamoj, servantoj Li ne konfidas, Kaj Siajn angelojn Li ke mi suĉu? **13** Mi nun kuſus kaj estus trankvila; trovas mallaŭdindaj: **19** Des pli koncerne tiujn, Mi dormus kaj havus ripozon, **14** Kune kun la Kiu logas en argilaj dometoj, Fonditaj sur tero, reĝoj kaj la konsilistoj sur la tero, Kiuj konstruas Kaj kiujn formanĝas vermoj. **20** De la mateno al si izolejoj, **15** Aŭ kun la potenculoj, kiuj havas gis la vespero ili disfalas, Pereas por ĉiam, kaj oron, Kiuj plenigas siajn domojn per argento; **16** neniu tion atentas. **21** La fadeno de ilia vivo estas distranĉita; Ili mortas, kaj ne en saĝeco.

5 Voku do! ĉu iu respondos al vi? Kaj al kiu el la sanktuloj vi vin turnos? **2** Malsagulon mortigas la kolero, Kaj sensenculon pereigas la incitiĝemeco. **3** Mi vidis malsagulon, kiu enradikiĝis, Kaj mi malbenis subite lian loĝejon. **4** Malproksimaj de savo estos liaj filoj; Oni disbatos ilin ĉe la pordego, Kaj neniu ilin savos. **5** Lian rikoltajon formanĝos malsatulo, El inter la dornoj li ĝin prenos, Kaj soifantoj englutos lian havajon. **6** Ne el la polvo eliras malpiajo, Kaj ne el la tero elkreskas malbonago. **7** Sed homo naskiĝas por sufero, Kiel birdoj por flugado supren. **8** Sed mi min turnus al Dio, Kaj al Li mi transdonus mian aferon; **9** Al Tiu, kiu faras grandajojn, kiujn neniu povas esplori, Mirindaĵojn, kiujn neniu povas kalkuli; **10** Kiu donas pluvon sur la teron Kaj sendas akvon sur la kampojn, **11** Por starigi malaltulojn alte, Ke la afliktoj levigu savite. **12** Li detruas la intencojn de ruzuloj, Ke iliaj manoj ne plenumas sian entreprenon. **13** Li kaptas la saĝulojn per ilia ruzajo; Kaj la decido de maliculaj farigas senvalora. **14** En la tago ili renkontas mallumon, Kaj en tagmezo ili palpas, kiel en nokto. **15** Li savas kontraŭ glavo, Kontraŭ la bušo kaj mano de potenculo Li savas malriĉulon. **16** Al la senhavulo aperas espero, Kaj la malboneco fermas sian bušon. **17** Feliĉa estas la homo, kiun punas Dio; Kaj la moralinstruon de la Plejpotenculo ne

malſatu; **18** Ĉar Li vundas, sed ankaŭ bandagis; Li min el la mano de premanto, Aŭ liberigu min el la batas, sed Liaj manoj ankaŭ resanigas. **19** En ses mano de turmentantoj? **24** Instruu min, kaj mi malfeliĉo! Li vin savos; En la sepa ne tuſos vin la eksilentoj; Komprenu al mi, per kio mi pekis. **25** malbono. **20** En tempo de malsato Li savos vin de Kial vi mallaŭdias pravajn vortojn? Kaj kion povas la morto, Kaj en milito el la mano de glavo. **21** instrui la moralinstruanto el vi? **26** Ĉu vi intencas Kontraŭ la vipo de lango vi estos kaſita; Kaj vi ne riproci pro vortoj? Sed paroloj de malesperanto timos ruinigon, kiam ĝi venos. **22** Dum ruinigo kaj iras al la vento. **27** Eĉ orfon vi atakus, Kaj sub via malsato vi ridos; Kaj la bestojn de la tero vi ne amiko vi fosus. **28** Nun, ĉar vi komencis, rigardu timos; **23** Ĉar kun la ŝtonoj de la kampo vi havos min; Ĉu mi mensogos antaŭ via vizago? **29** Rigardu interligon, Kaj la bestoj de la kampo havos pacon denove, vi ne trovos malpiajōn; Ripetu, vi trovos kun vi. **24** Kaj vi ekscios, ke paco estas en via mian pravecon en la afero. **30** Ĉu estas peko sur tendo; Vi esploros vian loĝejon, kaj nenio mankos. mia lango? Ĉu mia palato ne komprenas tion, kio **25** Kaj vi ekscios, ke grandnombra estas via idaro estas malbona?

Kaj via naskitaro estas kiel la herbo de la tero. **26**

En maljuneco vi iros en la tombon, Kiel envenas garbaro en sia tempo. **27** Vidu, ni tion esploris, kaj tiel ĝi estas; Atentu tion, kaj sciu tion.

6 Ijob respondis kaj diris:

2 Se estus pesita mia ĉagreno, Kaj samtempe estus metita sur la pesilon mia suferado, **3** Ĝi estus nun pli peza, ol la sablo ĉe la maro; Pro tio miaj vortoj estas plenaj de plendo. **4** Ĉar la sagoj de la Plejpotenculo estas en mi, ilian venenon trinkas mia spirito;

La terurajoj de Dio direktiĝis sur min. **5** Ĉu krias sovaĝa azeno sur herbo? Ĉu bovo blekas kolere ĉe sia mangajo? **6** Ĉu oni mangas sengustajon sen salo? Ĉu havas guston la albumeno de ovo?

7 Kion ne volis tuſi mia animo, Tio nun estas abomeninde mia mangajo. **8** Ho, se mia peto plenumiĝus, Kaj se Dio donus al mi tion, kion mi esperas! **9** Ho, se Dio komencus kaj disbatus min,

Donus liberecon al Sia mano kaj frakasus min! **10** Tio estus ankoraŭ konsolo por mi; Kaj mi ĝojus, se en la turmento Li ne kompatus, Ĉar mi ne forpuſis ja la vortojn de la Sanktulo. **11** Kio estas mia forto, ke mi persistu? Kaj kia estas mia fino, ke mi havu paciencon? **12** Ĉu mia forto estas forto de ŝtonoj?

Ĉu mia karno estas kupro? **13** Mi havas ja nenian helpon, Kaj savo estas forpuſita for de mi. **14** Al malfeliĉulo decas kompato de amiko, Eĉ se li forlasas la timon antaŭ la Plejpotenculo. **15** Mij fratoj trompas kiel torrento, Kiel akvaj fluegoj, kiuj pasas, **16** Kiuj estas malklaraj pro glacio, En kiuj kaſas sin neĝo; **17** En la tempo de degelo ili malaperas, En la tempo de varmego ili forſoviĝas de sia loko. **18** Ili forklinas la direkteton de sia vojo, Iras en la dezerton, kaj malaperas. **19** Serĉas ilin per sia rigardo la vojoj de Tema, Esperas je ili la karavanoj el Ŝeba; **20** Sed ili hontas pro sia fido; Ili aliras, kaj ruĝiĝas de honto. **21** Nun vi neniiĝis;

22 Ĉu mi diris: **23** Savu

7 Difinita estas ja por la homo la limtempo sur la tero, Kaj liaj tagoj estas kiel la tagoj de dungito. **2** Kiel sklavo, kiu sopiras al ombro, Kaj kiel dungito, kiu atendas sian pagon, **3** Tiel mi ricevis sorte monatojn vantajn, Kaj noktoj turmentaj estas nombratitaj al mi. **4** Kiam mi kuſiĝas, mi diras: Kiam mi leviĝos? Sed la vespero fariĝas longa, kaj mi satiĝas de maltrankvileco ĝis la tagiĝo. **5** Mia korpo estas kovrita de vermoj kaj de pecoj da tero; Mia haŭto krevis kaj putras. **6** Mij tagoj forflugis pli facile, ol bobeno de teksisto, Kaj

pasis, lasinte nenian esperon. **7** Memoru, ke mia vivo estas bloveto, Ke miaj okuloj ne plu revidos bonon; **8** Ne plu revidos min okulo de vidanto; Vi volos ekrigardi min, sed mi jam ne ekzistas. **9** Nubo pasas kaj foriras; Tiel ne plu revenas tiu, kiu iris en Ŝeolon; (*Sheol h7585*) **10** Li ne plu revenas en sian domon; Lia loko ne plu rekonos lin. **11** Tial mi ne detenos mian buſon; Mi parolos en la premiteco de mia spirito, Mi plendos en la maldolĉeco de mia animo. **12** Ĉu mi estas maro aŭ mara monstro, Ke Vi starigis gardon por mi? **13** Kiam mi pensas, ke mia lito min konsolos, Ke mia kuſejo plifaciligos mian suferadon, **14** Tiam Vi teruras min per ŝonĝoj, Timigas min per vizioj; **15** Kaj mia animo deziras sufokiĝon, Mij ostoj la morton. **16** Tedis al mi; ne eterne mi vivu; Forlasu min, ĉar miaj tagoj estas vantajo. **17** Kio estas homo, ke Vi faras lin granda, Ke Vi zorgas pri li, **18** Ke Vi rememoras lin ĉumatene, Elprovas lin ciumomente? **19** Kial Vi ne deturnas Vin de mi, Ne lasas min libera eĉ tiom, ke mi povu engluti mian salivon? **20** Se mi pekis, kion mi per tio faris al Vi, ho gardanto de la homoj? Kial Vi faris min celo de Viaj atakoj, Ke mi fariĝis ŝargi por mi mem? **21** Kaj kial Vi ne deprenas mian pekon, ne pardonas mian malbonagon? Jen mi ja baldaŭ kuſos en la tero; Kaj kiam Vi morgaŭ serĉos min, mi ne ekzistas.

8 Kaj ekparolis Bildad, la Ŝuhano, kaj diris: **2** Kion Vi faras? **13** Li estas Dio, kaj Lian koleron bušo estos kiel fortia vento? **3** Ĉu Dio falsas la de Rahab. **14** Des pli ĉu mi povus respondi al juĝon? Ĉu la Plejpotenculo falsas la justecon? **4** Li, Ĉu mi povus elekti vortojn kontraŭ Li? **15** Se viaj filoj pekis kontraŭ Li, Li forpuſis ilin pro Eĉ se mi estus prava, mi ne respondus; Sed mi ilia malbonago. **5** Se vi serĉas Dion Kaj petegas nur petegus mian juĝanton. **16** Se mi vokus kaj la Plejpotenculon, **6** Se vi estas pura kaj pia, Li Li respondus, Mi ne kredus, ke Li aŭdis mian maldormos super vi, Kaj restarigos la bonstaton voĉon, **17** Li, kiu povas frakasi min per ventego en via virta loĝejo. **7** Kaj se via komenco estis Kaj fari al mi senkulpe multe da vundoj. **18** Li malgranda, Via estorteco forte kreskos. **8** Ĉar ne permesas al mi trankviliĝi mian spiriton, Sed demandu la antaŭajn generaciojn, Kaj primeditu Li satigas min per maldolĉo. **19** Se oni volas tion, kion esploris iliaj patroj; **9** Ĉar ni estas de fortuna, Li estas potenca; Se oni volas juĝon, kiu hieraŭ, kaj ni nenion scias; Nia vivo sur la tero alvokos min? **20** Se mi montros mian pravecon, estas nur ombro. **10** Ili instruos vin, diros al vi, mia propra bušo min kondamnos; Se mi montros Kaj el sia koro elrigos vortojn. **11** Ĉu povas kreski min virtulo, Li montros min malbonagulo. **21** Mi kano sen malsekeco? Ĉu kreskas junko sen akvo? estas senkulpa; mi ne zorgas pri mia animo, Mi **12** En tia okazo ĝi velksekiĝas pli frue ol ĉiu herbo, abomenas mian vivon. **22** Ĉio estas egala; tial Kiam ĝi estas ankoraŭ en sia freŝeco, Kiam ĝi mi diras: Senkulpulon kaj malpiulon Li ambaŭ ankoraŭ ne estas detranĉita. **13** Tiaj estas la vojoj pereigas. **23** Kiam vi po subite ekbatas, Li ridas de ĉiu, kiu forgesas Dion; Kaj pereas la espero ĉe la elprovado de senkulpuloj. **24** La tero estas de hipokritulo, **14** Kies fido dehakiĝas, Kaj kies transdonita en la manon de malpiulo; La vizagoj espero estas araneaĵo. **15** Li apogas sin al sia domo, de ĝiaj juĝistoj Li kovras. Se ne Li, tiam kiu? sed ne restos staranta; Li ekkaptos ĝin, sed ne **25** Mij tagoj estis pli rapidpiedaj ol kuristo; Ili povos sin teni. **16** Li estas verda antaŭ la suno, forkuris, ne vidis bonon; **26** Ili forkuris, kiel ŝipetoj Kaj super lia ĝardeno etendiĝas liaj branĉoj; **17** el kano, Kiel aglo flugas al manĝotaĵo. **27** Se mi Amase plektiĝas liaj radikoj, Inter ŝtonoj ili tenas ekpensas: Mi forgesos mian plendon, Mi farlasos sin forte; **18** Sed kiam oni elŝiras lin el lia loko, mian mienon, kaj mi min gajigos: **28** Tiam mi Ĝi malkonfesas lin: Mi vin ne vidis. **19** Tia estas ektremas pro ĉiu mijaj suferoj; Mi scias, ke Vi la ĝojo de lia vivo; Kaj el la tero kreskas aliaj. **20** ne rigardos min kiel senkulpan. **29** Mi restos ja Vidu, Dio ne forpuſas virtulon Kaj ne subtenas la malprava; Por kio do mi vane min turmentas? **30** manon de malpiuloj. **21** Li plenigas ankoraŭ vian Se mi lavus min per neĝa akvo Kaj purigus mijan bušon per rido Kaj viajn lipojn per ĝojkrioj. **22** manojn per lesivo, **31** Eĉ tiam Vi trempus min en Viaj malamantoj kovriĝos per honto; Sed la tendo koto, Kaj mijaj vestoj min abomenus. **32** Ĉar Li ne de malpiuloj malaperos.

9 Ijob respondis kaj diris: **2** Certe, mi scias, ke tiel estas; Kaj kiel povas homo esti prava koncerne Dion? **3** Se li volus havi kun Li juĝan disputon, Li ne povus respondi al Li eĉ unu kontraŭ mil. **4** Li estas saĝa per Sia koro kaj potenca per Sia forto; Kiu kuraĝus stari kontraŭ Li kaj restus sendifekta? **5** Li forſovas montojn, kaj ili eĉ ne rimarkas, Ke Li renversis ilin en Sia kolero; **6** de mia animo. **2** Mi diros al Dio: Ne kondamnu Li skuas la teron de ĝia loko, Ke ĝiaj kolonoj tremas; **7** Li diras al la suno, kaj ĝi ne levigas, mi. **3** Ĉu Vi trovas tion bona, ke Vi turmentas, Ke Kaj la stelojn Li sigelfermas; **8** Li sola etendas la Vi forpuſas la laboritaĵon de Viaj manoj, Sendas ĉielon, Kaj Li iras sur la altaĵoj de la maro; **9** Li brilon sur la entreprenon de malpiuloj? **4** Ĉu Vi kreis la Grandan Ursinon, Orionon, kaj Plejadojn, havas okulojn karnajn, Kaj ĉu Vi rigardas, kiel Kaj la stelojn de la sudo; **10** Li faras neesploreblajn homo rigardas? **5** Ĉu Viaj tagoj estas kiel la tagoj grandajojn, Kaj nekalkuleblajn mirindajojn. **11** Jen de homo, Aŭ ĉu Viaj jaroj estas kiel la vivtempo de Li preteriros preter mi, kaj mi tio eĉ ne vidos; homo, **6** Ke Vi serĉas mian kulpon Kaj penas trovi Li pasos, kaj mi eĉ ne rimarkos Lin. **12** Kiam Li mian pekon, **7** Kvankam Vi scias, ke mi ne estas kaptas, kiu malpermesus al Li? Kiu dirus al Li: malbonagulo, Sed el Via mano neniу povas savi? **8**

10 Tedis al mia animo mia vivo; Mi fordonos min al mia plendado; Mi parolos en la malĝojeço de mia animo. **2** Mi diros al Dio: Ne kondamnu min, Sciigu al mi, pro kio Vi malpacas kontraŭ tremas; **3** Ĉu Vi trovas tion bona, ke Vi turmentas, Ke Kaj la stelojn Li sigelfermas; **4** Mi diros al Dio: Ne kondamnu min, Sciigu al mi, pro kio Vi malpacas kontraŭ tremas; **5** Ĉu Viaj tagoj estas kiel la tagoj grandajojn, Kaj nekalkuleblajn mirindajojn. **6** Jen de homo, Aŭ ĉu Viaj jaroj estas kiel la vivtempo de Li preteriros preter mi, kaj mi tio eĉ ne vidos; homo, **7** Kvankam Vi scias, ke mi ne estas kaptas, kiu malpermesus al Li? Kiu dirus al Li: malbonagulo, Sed el Via mano neniу povas savi? **8** Viaj manoj min formis kaj faris min tutan ĉirkau,

Kaj tamen Vi min pereigas! **9** Rememoru, ke kiel **16** Tiam vi forgesos mizeron; Vi rememoros ĝin argilon Vi min prilaboris; Kaj Vi returne faros kiel forfluintan akvon. **17** Kaj via vivo leviĝos min polvo. **10** Vi elverſis ja min kiel lakton, Kaj pli hele ol la tagmezo, La mallumo fariĝos kiel kiel fromaĝon Vi min kundensigis. **11** Per haŭto mateno. **18** Kaj vi estos trankvila, ĉar ekzistas kaj karno Vi min vestis, Per ostoj kaj tendenoj espero; Vi rigardos ĉirkaŭen, kaj iros dormi en Vi min plektis. **12** Vivon kaj bonon Vi donis al Sed ĉi tion Vi kaſis en Via koro; Mi scias, ke Vi multaj serĉos vian favoron. **20** Sed la okuloj de Sed ĉi tion intencis: **14** Se mi pekos, Vi tion rimarkos ilia espero elspiroj sian vivon.
sur mi, Kaj mian pekon Vi ne lasos senpuna. **15** Se mi agis malbone, ve al mi! Se mi estas prava, mi ne povas tamen levi mian kapon, Estante tute humiligitaj Kaj vidante mian mizeron. **16** Se ĝi leviĝas, Vi ĉasas min kiel leono, Kaj denove montras sur mi Vian mirindan potencon. **17** Vi elmetas kontraŭ mi novajn atestojn, Plifortigas Vian koleron kontraŭ mi; Nova armeo min atakas. **18** Por kio Vi elirigis min el la ventro? Ho, se mi estus pereinta, ke nenes okulo min vidu! **19** Tiam mi estus kiel ne estinta; El la ventro mi estus transportita en la tombon. **20** Mia vivo estas ja mallonga; Ĉesu do, lasu min libera, por ke mi ion revigiliĝu, **21** Antaŭ ol mi foriros senrevene En la landon de mallumo kaj de morta ombro, **22** En la landon, kie la lumo estas kiel mallumo, Kie estas morta ombro kaj senordeco, Kie estas lume kiel en mallumego.

11 Kaj ekparolis Cofar, la Naamano, kaj diris:

2 Ĉu kontraŭ multe da vortoj oni ne povas doni respondon? Kaj ĉu tiu, kiu multe parolas, estas prava? **3** Ĉu via senenhava parolado devas silentigi la homojn, Por ke vi mokinsultu kaj neniui vin hontigu? **4** Vi diras: Mia opinio estas ĝusta, Kaj mi estas pura antaŭ Viaj okuloj. **5** Sed ho, se Dio ekparolus, Kaj malfermus antaŭ vi Siajn lipojn, **6** Kaj malkaſus antaŭ vi la sekretojn de la saĝo, Kiu havas multoblan forton! Sciu, ke ne ĉiujn viajn pekojn Dio rememoras. **7** Ĉu vi povas eltrovi la esencon de Dio? Ĉu vi povas plene kompreni la perfektecon de la Plejpotenco? **8** Tio estas pli alta ol la ĉielo; Kion vi povas fari? Tio estas pli profunda ol Ŝeo; Kion vi povas ekscri? (*Sheol h7585*)
9 Pli longa ol la tero estas ĝia mezuro, Kaj pli larĝa ol la maro. **10** Se Li preferiros, kaj fermos, kaj faros juĝon, Tiam kiu repuſos Lin? **11** Ĉar Li konas la homojn malvirtajn; Li vidas la malbonagojn, kiujn oni ne rimarkas. **12** Eĉ vanta homo devas kompreni, Eĉ homo, kiu naskiĝis sovaĝulo. **13** Se vi aranĝas vian koron Kaj etendas al Li viajn manojn; **14** Se vi forigas la malvirton, kiu estas en via mano, Kaj vi ne permesos al malbonaĵoj resti en via tendo: **15** Tiam vi povos levi vian vizagón sen difekto; Vi estos firma kaj ne timos.

12 Kaj Ijob respondis kaj diris: **2** Certe, vi solaj estas homoj, Kaj kun vi mortos la saĝo. **3** Mi ankaŭ havas koron, kiel vi; Mi ne estas malpli valoro ol vi; Kiu ne povas paroli tiele? **4** Mi fariĝis mokatajo por mia amiko, Mi, kiu vokadis al Dio kaj estis aŭskultata; Virtulo kaj senkulpulo fariĝis mokatajo; **5** Malestimata lucerneto li estas antaŭ la pensoj de feliculoj, Pretigita por migrantoj. **6** Bonstatataj estas la tendoj de rabisto, Kaj sendangerecon havas la incitantoj de Dio, Tiuj, kiu portas Dion en sia mano. **7** Vere, demandu la brutojn, kaj ili instruos vin; La birdojn de la ĉielo, kaj ili diros al vi; **8** Aŭ parolu kun la tero, kaj ĝi klarigos al vi; Kaj rakontos al vi la fiŝoj de la maro. **9** Kiu ne ekscrius el ĉio ĉi tio, Ke la mano de la Eternulo tion faris, **10** De Tiu, en kies mano estas la animo de ĉio vivanta Kaj la spirito de ĉiu homa karno? **11** La orelo esploras ja la parolon, Kaj la palato gustumas al si la mangajojn. **12** La maljunuloj posedas saĝon, Kaj la grandaĝuloj kompetentecon. **13** Ĉe Li estas la saĝo kaj la forto; Ĉe Li estas konsilo kaj kompetenteco. **14** Kion Li detruas, tio ne rekonstruigas; Kiu eniĝos, tiu ne liberigas. **15** Kiam Li digas la akvon, ĝi elsekiĝas; Kiam Li fluigas ĝin, ĝi renversas la teron. **16** Ĉe Li estas potenco kaj forto; Lia estas tiu, kiu eraras, kaj tiu, kiu erargas. **17** Li irigas konsilistojn kiel eravagantojn, Kaj la juĝistojn Li faras malsagaj. **18** La ligilojn de reĝoj Li malligas, Kaj Li ligas per zono iliajn lumbojn. **19** Li eravagigas la pastrojn Kaj faligas la potenculojn. **20** Li mutigas la lipojn de fidinduloj Kaj forprenas de maljunuloj la prudenton. **21** Li verſas honton sur eminentulojn Kaj malfirmigas la zonon de potenculojn. **22** Li malkovras profundajon el meze de mallumo, Kaj mortan ombron Li elirigas en la lumen. **23** Li grandigas naciojn kaj pereigas ilin, Disvastigas naciojn kaj forpelas ilin. **24** Li senkuraĝigas la céfojn de la popolo de la lando Kaj eravagigas ilin en dezerto senvoja; **25** Ili palpas en mallumo, en senlumeco; Kaj Li ŝanceligas ilin kiel ebruiuloj.

13 Ĉion ĉi tion mia okulo vidis, Mia orelo aŭdis estu trankvila, Ĝis venos lia tempo, kiu li sopiras kaj komprenis. **2** Kion vi scias, mi ankaŭ kiel dungito. **7** Arbo havas esperon, se ĝi estas scias; Kaj mi ne estas malpli valoro ol vi. **3** Sed dehakita, ke ĝi denove ŝanĝiĝos, Kaj ĝi ne ĉesos mi volus paroli kun la Plejpotenculo, Mi dezirus kreskigi branĉojn. **8** Se ĝia radiko maljuniĝis en la disputi kun Dio. **4** Tamen vi komentarias malvere, tero, Kaj ĝia trunko mortas en polvo, **9** Tamen, Vi ĉiuj estas senutilaj kuracistoj. **5** Ho, se vi eksentinte la odoron de akvo, ĝi denove verdiĝas, silentus, Tio estus saĝeco de via flanko. **6** Aŭskultu Kaj kreskas plue, kvazaŭ jus plantita. **10** Sed homo do mian moralinstruon, Kaj atentu la defendan mortas kaj malaperas; Kiam la homo finiĝis, kie parolon de mia bušo. **7** Ĉu pro Dio vi volas paroli li estas? **11** Forfluas la akvo el lago, Kaj rivero malveron, Kaj pro Li paroli falsaĵon? **8** Ĉu vi elcerpiĝas kaj elsekiĝas: **12** Tiel homo kuŝigas, kaj volas esti personfavoraj al Li, Aŭ pro Dio vi volas ne plu leviĝas; Tiel longe, kiel la ĉielo ekzistas, disputi? **9** Ĉu estos bone, kiam Li esploros vin? Ĉu ili ne plu vekiĝos, Nek revigligos el sia dormado. vi volas trompi Lin, kiel oni trompas homon? **10** Li **13** Ho, se Vi kaſus min en Ŝeol, Se Vi kaſus min certe vin punos, Se vi sekrete estos personfavoraj. **14** Kiam homo mortas, ĉu li **11** Ĉu Lia majesto ne konfuzas vin? Ĉu ne falas gis la momento, kiam pasos Via kolero, Se Vi sur vin timo antaŭ Li? **12** Viaj memorigoj estas difinus por mi templimon kaj poste rememorus sentencoj polvaj, Via bastionoj estas amasoj da argilo. **13** Silentu antaŭ mi, kaj parolos mi, Kio ajan traſos min. **14** Por kio mi portu mian karnon en miaj dentoj Kaj metu mian animon en mian manon? **15** Li ja mortigos min, kaj mi ne havas batalado mi atendus, Ĝi venos mia forsanĝo. **15** esperon; Sed pri mia konduto mi volas disputi Vi vokus, kaj mi respondus al Vi; Vi ekdeziros en paketo miajn malbonagojn, Kaj kovru mian antaŭ Li. **16** Tio jam estos savo por mi, Ĉar ne kulpon. **18** Sed monto, kiu falas, malaperas; Kaj hipokritulo venos antaŭ Lin. **17** Aŭskultu mian parolon Kaj mian klarigon antaŭ viaj oreloj. **18** roko forsoviĝas de sia loko; **19** Ŝtonoj forlavas la Jen mi pretigis juĝan aferon; Mi scias, ke mi la tero: Tiel Vi pereigas la esperon de homo. **20** Vi montriĝos prava. **19** Kiu povas procesi kontraŭ premas lin ĝis fino, kaj li foriras; Li ŝanĝas sian mi? Tiam mi eksilentus kaj mortus. **20** Nur du vizagón, kaj Vi forigas lin. **21** Se liaj infanoj estas aferoj ne faru al mi, Tiam mi ne kaſos min antaŭ honorataj, li tion ne scias; Se ili estas humiliataj, Via vizago: **21** Malproksimigu de mi Vian manon, Kaj Via teruro ne timigu min. **22** Tiam voku, kaj li tion ne rimarkas. **22** Nur lia propra korpo lin mi respondos; Aŭ mi parolos, kaj Vi respondu al doloras, Nur pri sia propra animo li suferas.

15 Ekiparolis Elifaz, la Temanano, kaj diris: **2** Ĉu saĝulo povas respondi per ventaj opinioj, Kaj plenigi sian ventron per sensencajō? **3** Vi disputas per vortoj senutilaj, Kaj per paroloj, kiuj nenion helpas. **4** Vi forigas la timon, Kaj senvvalorigas preĝon antaŭ Dio. **5** Ĉar via malbonago instigas vian bušon, Kaj vi elektis stilon de maliculoj. **6** Vin kondamnas via bušo, ne mi; Kaj viaj lipoj atestas kontraŭ vi. **7** Ĉu vi naskiĝis la unua homo? Ĉu vi estas kreita pli frue ol la altaĵoj? **8** Ĉu vi aŭdis la sekretan decidon de Dio, Kaj alkaptis al vi la saĝon? **9** Kion vi scias tian, kion ni ne scias? Kion vi komprenas tian, kio al ni mankas? **10** Inter ni estas grizuloj kaj maljunuloj, Kiuj vivis pli longe ol via patro. **11** Ĉu tiel malmulte valoras por vi la konsoloj de Dio Kaj vorto kvjeta? **12** Kial vin tiel levas via koro, Kaj kial tiel palpebrumas viaj okuloj, **13** Ke vi direktas kontraŭ Dion vian koleron, Kaj elirigis el via bušo tiajn vortojn? **14** Kio estas homo, ke li povus esti pura Kaj ke naskito de virino povus esti prava? **15** Vidu, inter Liaj sanktuloj ne ĉiuj estas fidindaj, Kaj la ĉielo ne estas

14 Homo, naskita de virino, Havas mallongan vivon kaj abundon da afliktoj. **2** Kiel floro li elkreskas kaj velkas; Li forkuras kiel ombro kaj ne restas. **3** Kaj kontraŭ tia Vi malfermas Viajn okulojn, Kaj min Vi vokas al juĝo kun Vi! **4** Ĉu povas purulo deveni de malpurulo? Neniu. **5** Se liaj tagoj estas difinitaj, la nombro de liaj monatoj estas ĉe Vi; Vi difinis lian limon, kiu li ne transpasos. **6** Deturnu do Vin de li, ke li

pura en Liaj okuloj: **16** Des pli homo, abomeninda maljustulo, ĵetis min en la manojn de malbonuloj, kaj malbona, Kiu trinkas malbonagojn kiel akvon. **17** Mi montros al vi, aŭskultu min; Kaj kion mi min je la kolo, disbatis min, Kaj Li faris min por vidis, tion mi rakontos, **18** Kion saĝuloj diris kaj ne Si celo. **19** Liaj pafistoj min ĉirkaŭis; Li dishakas kaŝis antaŭ siaj patroj, **20** Al kiuj, al ili solaj, estis mijaj internaĵoj kaj ne kompatas, Li elveršas donita la tero, Kaj fremduto ne trairis meze de ili: sur la teron mian galon. **21** Li faras en mi breĉon Dum sia tuta vivo malpiulo estas maltrankvila, post breĉo, Li kuras kontraŭ min kiel batalisto. Kaj la nombro de la jaroj de tirano estas kaŝita **22** Li ne esperas, ke li deplorado, Kaj sur miaj palpebroj estas morta saviĝos el mallumo; Kaj li serĉas ĉirkaŭe glavon. **23** Li vagadas, serĉante panon; Li scias, ke preta miaj manoj, Kaj mia prego estas pura. **24** Ho estas en lia mano la tago de mallumo. **25** Teruras tero, ne kovru mian sangon, Kaj mia kriado ne lin mizeris kaj premateco, Venkobatas lin kiel troulu haltejon. **26** Teruras atestanto, Kaj mia konanto estas en la altaj sferoj. **27** Li kovris sian manon kontraŭ Dion Kaj kontraŭstaris al **28** Li logas en urboj ruinigitaj, En domoj 20 Parolistoj estas por mi miaj amikoj; Sed mia sian vizagón per graso Kaj metis sebon sur siajn lumbojn. **29** Li ne restos riĉa, lia bonstato ne tenigas, Kaj lia havajo ne disvastiĝas sur la tero. **30** Li ne forkliniĝos de mallumo; Flamo velksekigos liajn branĉojn, Kaj Li forigis lin per la blovo de Sia bušo. **31** La erarinto ne fidu vantajon, Ĉar vanta estos lia rekompenco. **32** Antaŭtempe li finiĝos, Kaj lia branĉo ne estos verda. **33** Lia nematura bero estos deſirita, kiel ĉe vinbertrunko; Kaj lia floro defalos, kiel ĉe olivarbo. **34** Ĉar la anaro de la hipokrituloj senhomiĝos; Kaj fajro ekstermos la tendojn de tiuj, kiuj prenas subaĉeton. **35** Ili gravediĝis per malpiajo kaj naskis pekon, Kaj ilia ventro pretigas malacajo.

16 Ijob respondis kaj diris: **2** Mi aŭdis multe da similaj aferoj; Tedaj konsolantoj vi ĉiuj estas. **3** Ĉu estos fino al la ventaj vortoj? Kaj kio vin incitis, ke vi tiel parolas? **4** Mi ankaŭ povus paroli, kiel vi. Se vi estus sur mia loko, Mi konsolus vin per vortoj Kaj balancus pri vi mian kapon. **5** Mi fortigus vin per mia bušo Kaj konsolus vin per paroloj de miaj lipoj. **6** Se mi parolos, mia doloro ne kvietiĝos; Se mi ĉesos, kio foriro de mi? **7** Sed nun Li lacigis min, Li detruis mian tutan esencon. **8** Vi faris al mi sulkojn, tio fariĝis atesto; Mia senfortiĝo staras antaŭ mia vizago, kaj parolas. **9** Lia kolero disiĝas; Mia malamanto grincigas kontraŭ mi siajn dentojn; Mia premanto briliges kontraŭ mi siajn okulojn. **10** Ili malfermegis kontraŭ mi sian bušon, insulte batas min sur la vangojn; Ĉiuj kune kontentigis sur mi sian koleron. **11** Dio transdonis min al

maljustulo, ĵetis min en la manojn de malbonuloj. **12** Mi estis trankvila; sed Li frakasis min, Li kaptis min je la kolo, disbatis min, Kaj Li faris min por vidis, tion mi rakontos, **13** Kion saĝuloj diris kaj ne Si celo. **14** Li faras en mi breĉon post breĉo, Li kuras kontraŭ min kiel batalisto. **15** Sakajon mi kudris sur mian korpon, Kaj en polvo mi kaŝis mian kornon. **16** Mia vizago ŝvelis pac venas sur lin rabisto. **21** Teruroj sonas en liaj oreloj; Meze de plorado, Kaj sur miaj palpebroj estas morta ombro; **17** Kvankam ne troviĝas perfortaĵo en **22** Ĉar la nombro de la jaroj de tirano estas kaŝita **23** Li vagadas, serĉante panon; Li scias, ke preta miaj manoj, Kaj mia prego estas pura. **24** Ho estas en lia mano la tago de mallumo. **25** Teruras tero, ne kovru mian sangon, Kaj mia kriado ne lin mizeris kaj premateco, Venkobatas lin kiel kontraŭ prudento; Tial Vi ne donos al ili triumfon. **26** Teruras atestanto, Kaj mia konanto estas en la altaj sferoj. **27** Li kovris sian vizagón per graso Kaj metis sebon sur siajn lumbojn. **28** Li logas en urboj ruinigitaj, En domoj **29** Li ne restos riĉa, lia bonstato ne tenigas, Kaj lia havajo ne disvastiĝas sur la tero. **30** Li ne forkliniĝos de mallumo; Flamo velksekigos liajn branĉojn, Kaj Li forigis lin per la blovo de Sia bušo. **31** La erarinto ne fidu vantajon, Ĉar vanta estos lia rekompenco. **32** Antaŭtempe li finiĝos, Kaj lia branĉo ne estos verda. **33** Lia nematura bero estos deſirita, kiel ĉe vinbertrunko; Kaj lia floro defalos, kiel ĉe olivarbo. **34** Ĉar la anaro de la hipokrituloj senhomiĝos; Kaj fajro ekstermos la tendojn de tiuj, kiuj prenas subaĉeton. **35** Ili gravediĝis per malpiajo kaj naskis pekon, Kaj ilia ventro pretigas malacajo.

18 Ekparolis Bildad, la Ŝuhano, kaj diris: **2** Kiam vi ĉesos jetadi vortojn? Pripensu, kaj poste ni parolos. **3** Kial ni estu rigardataj kiel brutoj, Kaj ni estu malpuruloj en viaj okuloj? **4** Ho vi, kiu disiĝas sian animon en sia kolero, Ĉu por vi estu forlasata la tero, Kaj roko forſoviĝu de sia loko? **5** La lumo de la malpiulo estingiĝos, Kaj ne brilos

la flamo de lia fajro. **6** La lumo mallumiĝos en malestimas min; Kiam mi levigas, ili parolas lia tendo, Kaj lia lucerno super li estingiĝos. **7** kontraŭ mi. **19** Abomenas min ĉiu miaj intimuloj; Mallongiĝos liaj fortaj pašoj, Kaj lia propra intenco Kaj tiuj, kiujn mi amis, turnis sin kontraŭ mi. **20** lin faligos. **8** Ĉar li trafis per siaj piedoj en reton, Kun mia haŭto kaj kun mia karno kunkreskis miaj Kaj li moviĝas en kaptilo. **9** La mašo enkročiĝos ostoj, Mi restis nur kun haŭto sur miaj dentoj. lian kalkanon, Kaj pereo lin atakos. **10** Kaſita **21** Kompatu min, kompatu min, miaj amikoj; Ĉar en la tero estas lia falilo, Kaj kaptiloj kontraŭ la mano de Dio frapis min. **22** Kial vi persekutas li estas sur la vojo. **11** De ĉiu flanko timigos min, kiel Dio, Kaj ne povas satigi de mia karno? lin teruroj Kaj atakos liajn piedojn. **12** Malsato **23** Ho, se miaj vortoj estus enskribitaj, Ho, se ili konsumos lian forton, Kaj pereo estas preparita estus gravuritaj en libro, **24** Per fera skribilo kun por liaj flankoj. **13** Konsumiĝos la membroj de lia plumbo, Gravuritaj por eterne sur roko! **25** Sed mi korpo, Liajn membrojn konsumos la unuenaskito scias, ke mia Liberigonto vivas, Kaj fine Li levigos de la morto. **14** Lia espero estos elſirita el lia super la polvo. **26** Kaj post kiam mia haŭto estos tendo, Kaj ĝi pelos lin al la reĝo de teruroj. **15** tiel detruita Kaj mi estos senkorpa, mi vidos Dion; Nenio restos en lia tendo; Sur lian loĝejon ūtiĝos **27** Lin vidos mi, kaj miaj okuloj vidos, ne fremdaj; sulfuro. **16** Malsupre sekiĝos liaj radikoj, Kaj supre Pri tio sopiregas mia interno en mia brusto. **28** Se detranĉiĝos liaj branĉoj. **17** La memoro pri li vi diros: Kiel ni lin persekutu, Kaj ni trovu kontraŭ malaperos de sur la tero, Kaj sur la stratoj li ne li la radikon de la afero, **29** Tiam timu glavon; Ĉar havos nomon. **18** Li estos elpelita el lumo en furioza estas la glavo kontraŭ malbonagoj, Por ke mallumon, Kaj el la mondo li estos elpuŝita. **19** vi sciu, ke ekzistas jugo.

Nek filon nek nepon li havos en sia popolo, Kaj neniu restos ĉe li en lia loĝloko. **20** La posteuloj sentos teruron pri lia tago, Kaj la antauulojn kaptos timo. **21** Tia estas la loĝejo de maljustulo, Kaj tia estas la loko de tiu, kiu ne konas Dion.

19 Ijob respondis kaj diris: **2** Ĝis kiam vi afliktados mian animon Kaj turmentados min per paroloj? **3** Jen jam dek fojojn vi malhonoras min; Vi ne hontas premi min. **4** Se mi efektive eraris, Mia eraro restos ĉe mi. **5** Se efektive vi volas montri vin pli grandaj ol mi, Kaj vi riproĉas al mi hontindajon, **6** Tiam sciu, ke Dio faris al mi maljustajon, Kaj ĉirkauis min per Sia reto. **7** Jen mi krias pri maljusteco, sed mi ne ricevas respondon; Mi vokas, sed mi ne ricevas juĝon. **8** Mian vojon Li baris, ke mi ne povas transiri, Kaj sur mian irejon Li metis mallumon. **9** Mian honoron Li detiris de mi, Kaj deprenis la kronon min kiel Lian malamikon. **10** Li disbatis min ĉirkaue tiel, ke taĉmentoj, kaj ebenigis kontraŭ mi sian vojon **11** Li englutis havajon, sed li ĝin elvomos; El lia Kaj starigis sieĝe ĉirkau mia tendo. **12** Kune venis Liaj internajoj, Fariĝos galo de aspidoj interne de li. **13** Mian ventro Dio ĝin elpelos. **14** Venenon de aspidoj fratojn Li malproksimigis de mi, Kaj miaj konatoj li suĉos; Lango de vipuro lin mortigos. **15** Li ne forfremdiĝis de mi. **16** Mias parencoj fortiriĝis, mia domo kaj miaj servistinoj rigardas min kiel Mian sklavon mi vokas, kaj li ne respondas; Per mia bušo mi devas petegi lin. **17** Mia spiro fariĝis mia domo, kiuun li ne konstruis. **18** Li redonas tion, kion li pene akiris, mia domo kaj miaj servistinoj rigardas min kiel havajo, li ĝin fordonos kaj ne ĝuos ĝin. **19** Ĉar li Mian sklavon mi vokas, kaj li ne respondas; Per premis kaj forlasis la senhavulojn, Li rabis al si mia bušo mi devas petegi lin. **20** Ĉar lia interno abomenata por mia edzino, Kaj mia petado por la mia domo, kiuun li ne konstruis. **21** Nenion restigis lia mangemeco;

20 Ekparolis Cofar, la Naamano, kaj diris: **2** Pro tio miaj pensoj devigas min respondi, Pro tio, kion mi sentas. **3** Hontindan riproĉon mi aŭdis, Kaj la spirito de mia prudento respondos por mi. **4** Ĉu vi scias, ke tiel estis de eterne,

De post la apero de homo sur la tero, **5** Ke la triumfado de malvirtuloj estas mallongatempa, Kaj la ĝojo de hipokritulo estas nur momenta? **6** min; Vi ne hontas premi min. **7** Se lia grandeco eĉ atingus ĝis la ĉielo, Kaj lia kapo tuſus la nubon, **8** Li tamen pereos por ĉiam, kiel lia sterko; Tiuj, kiuj lin vidis, diros: Kie li estas? **9** Kiel sonĝo li forflugos, kaj oni lin ne trovos; Li malaperos, kiel nokta vizio. **10** Okulo, kiu rigardis lin, ne plu vidos lin; Lia loko lin ne plu vidos. **11** Liaj filoj kurados almozpetante, Kaj liaj manoj pro la pekoj de lia juneco, Kaj tio kuſiĝos kune kun li en la polvo. **12** Se la malbono estas dolĉa en de mia kapo. **13** Li ostoj estos punitaj Liaj filoj kurados almozpetante, Kaj liaj manoj pro la pekoj de lia juneco, Kaj tio kuſiĝos kune kun li en la polvo. **14** Tiam lia manĝaĵo renversiĝos en lia lia bušo, Li kaſas ĝin sub sia lango, **15** Li flegas mi pereas; Mian esperon Li elſiris kiel arbon. **16** Venenon de aspidoj fratojn Li malproksimigis de mi, Kaj miaj konatoj li suĉos; Lango de vipuro lin mortigos. **17** Li ne forfremdiĝis de mi. **18** Li redonas tion, kion li pene akiris, mia domo kaj miaj servistinoj rigardas min kiel havajo, li ĝin fordonos kaj ne ĝuos ĝin. **19** Ĉar li Mias parencoj fortiriĝis, mia domo, kiuun li ne konstruis. **20** Ĉar lia interno abomenata por mia edzino, Kaj mia petado por la mia domo, kiuun li ne konstruis. **21** Nenion restigis lia mangemeco;

Tial lia bonstato ne estos longedaŭra. **22** Malgraŭ mortas meze de sia abundeco, Tute trankvila kaj lia abundeco, li estos premata; Ĉiaspecaj suferoj kontenta; **24** Lia brusto estas plena de lako, Kaj trafoj lin. **23** Por plenigi lian ventron, Li sendos liaj ostoj estas saturitaj de medolo. **25** Alia mortas sur lin la flamon de Sia kolero, Kaj pluvigos sur kun animo suferanta, Kaj li ne ĝuis bonon. **26** lin Sian furiozon. **24** Se li forkuros de batalilo fera, Sed ambaŭ kune ili kušas en la tero, Kaj vermoj Trafos lin pafarko kupra. **25** Nudigita glavo trairoj ilin kovras. **27** Vidu, mi scias viajn pensojn, Kaj la lian korpon, Kaj la fulmo de lia turmentilo venos argumentojn, kiujn vi malice kolektas kontraŭ mi; sur lin kun teruro. **26** Nenia mallumo povos kaŝi **28** Vi diros: Kie estas la domo de la nobelo? Kaj kie liajn trezorojn; Lin konsumos fajro ne disblovata; estas la tendo, en kiu logis la malpiuloj? **29** Sed Malbone estos al tiu, kiu restos en lia tendo. **27** demandu la vojaĝantojn, Kaj ne malatentu iliajn La ĉielo malkovros liajn malbonagojn, Kaj la tero atestojn: **30** En tago de malfeliĉo la malpiulo estas leviĝos kontraŭ lin. **28** Malaperos la greno el lia ŝirmata, En tago de kolero li estas metata flanken, domo, Disĉutita ĝi estos en la tago de Lia kolero. **31** Kiu montros antaŭ lia vizaĝo lian konduton? **29** Tia estas de Dio la sorto de homo malpia, Kaj la Kiu repagos al li, se li ion faris? **32** Kaj li estas heredaĵo destinita por li de Dio.

21 Ijob respondis kaj diris: **2** Aŭskultu mian parolon; Kaj ĝi estu anstatuvi aj konsoloj. **3** Toleru, ke mi parolu; Kaj kiam mi finos mian paroladon, tiam moku. **4** Ĉu kontraŭ homo mi disputas? Kaj kial mi ne estu malpacienza? **5**

Turnu vin al mi, kaj vi eksentos teruron, Kaj vi metos la manon sur la bušon. **6** Kiam mi ekpensas pri tio, min atakas teruro, Kaj tremo kaptas mian korpon. **7** Kial malpiuloj vivas, Atingas maljunecon, akiras grandan havajon? **8** Ilia idaro estas bone aranĝita antaŭ ili, kune kun ili, Kaj ilia devenantaro estas antaŭ iliaj okuloj. **9** Iliaj domoj estas en paco, sen timo; Kaj la vergo de Dio ne estas sur ili. **10** Ilia bovo naskigas kaj ne estas forpuŝata; Ilia bovino gravediĝas kaj ne abortas. **11** Siajn malgrandajn infanojn ili elirigas kiel ŝafaron, Kaj iliaj knaboj saltas. **12** Ili ĝojkrias gajaj sub la sonoj de fluto. **13** Ili pasigas siajn tagojn en bonstato, Kaj iras en Ŝeolon momente.

(Sheol h7585)

14 Kaj tamen ili diras al Dio: Foriru de ni, Ni ne deziras koni Viajn vojojn; **15** Kio estas la Plejpotenculo, ke ni servu al Li? Kaj kian utilon ni havos, se ni turnos nin al Li? **16** Sed kiel alte ili estas. **17** Gis kovras Lin, kaj Li ne vidas; Kaj Li nur rondiras kiam? La lumilo de la malpiuloj estingiĝu, Kaj en la rondo de la ĉielo. **18** Ili diras: Kion scias ne de ili dependas ilia bonstato; La pensmaniero Dio? **19** Kaj vi estas Dio tie alte en la ĉielo? Rigardu la stelojn, utiloj de la malpiuloj estas malproksima de mi. **20** Kion povas fari al ni la Plejpotenculo? **21** La nubo de la malpiuloj estas malproksima de mi! Kion povas fari al ni la Plejpotenculo? **22** Kvankam Li plenigis iliajn domojn per bonaĵo. Sed Liaj propraj okuloj vidu lian malfeliĉon, Kaj el la kolero de la Plejpotenculo li trinku. **23** Ĉar kiom interesas lin lia domo post li, Kiam la nombro de liaj monatoj finiĝis? **22** Ĉu oni povas instrui scion al Dio, Kiu jugas ja plej altajn? **23** Unu

22 Ekparolis Elifaz, la Temanano, kaj diris: **2** Ĉu Dion povas instrui homo? Ĉu povas Lin instrui eĉ saĝulo?

3 Ĉu por la Plejpotenculo tio estas utila, se vi estas virta? Kaj ĉu Li havas profiton de tio, se via konduto estas pia? **4** Ĉu pro timo antaŭ vi Li disputos kun vi, Iros kun vi al jugo? **5** Via malvirteco estas ja granda, Kaj viaj malbonagoj ne havas finon. **6** Vi prenis de viaj fratoj garantiajōn vane, De preskaŭ-nuduloj vi deprenis la vestojn; **7** Al laculo vi ne donis akvon por trinki, Kaj al malsatulo vi rifuzis panon;

8 Per forta brako vi akiris teron, Kaj dank' al sub la sonoj de tamburino kaj harpo, Ili estas eminenteco vi logis sur ĝi; **9** Vidvinojn vi foririgis kun nenio, Kaj la brakojn de orfoj vi frakasis. **10** Pro tio ĉirkau de vi estas kaptiloj, Kaj subita teruro vin timigas. **11** Aŭ pro mallumo vi nenion teruro vin timigas. **12** Ĉu pro mallumo vi nenion de ni, Ni ne deziras koni Viajn vojojn; **13** Kio vidas, Kaj multego da akvo vin kovris? **12** Ĉu ne estas la Plejpotenculo, ke ni servu al Li? Kaj kian estas Dio tie alte en la ĉielo? Rigardu la stelojn, utiloj de la malpiuloj estas malproksima de mi. **17** Gis kovras Lin, kaj Li ne vidas; Kaj Li nur rondiras disvergiĝis kiel rivero, **17** Kiuj parolis al Dio: Foriru ventego. **19** Dio konservas lian malfeliĉon por de ni! Kion povas fari al ni la Plejpotenculo? **18** liaj infanoj; Li repagu al li mem, ke li sciu; **20** Kvankam Li plenigis iliajn domojn per bonaĵo. Sed la pensmaniero de malvirtuloj estas malproksima de mi. **19** La virtuloj vidos kaj ĝojos; La senkulphulo mokos ilin: **20** Certe malaperis nia kontraŭulo, Kaj kio restis, tion ekstermis fajro. **21** Interkonsentu do kun Li, kaj vi havos pacon; Per tio venos al vi bono. **22** Prenu el Lia bušo instruon, Kaj metu

Liajn vortojn en vian koron. **23** Se vi revenos fremda kampo ili rikoltas, Kaj en vinberĝardeno de al la Plejpotenculo, vi estos konstruita; Forigu malpiulo ili kolektas berojn. **7** Nudaj ili tradormas malpiajon el via tendo. **24** Ĵetu en la polvon la la nokton, ĉar ili ne havas veston, Kaj dum la frosto multekostan metalon, Kaj la Ofiran oron sur la ili havas nenion, por sin kovri. **8** De la pluvego ŝtonojn de la torrentoj; **25** Tiam la Plejpotenculo de la montoj ili malsekiĝas, Kaj pro nehavado estos via oro kaj via brilanta argento; **26** Ĉar tiam de rifugajo ili ĉirkaŭprenas rokon. **9** Oni forſiras vi havos vian plezuron en la Plejpotenculo, Kaj vi orfon de la mamoj, Kaj oni ruinigas malriĉulon. levos al Dio vian vizaĝon; **27** Vi preĝos al Li, kaj Li **10** Ili iras nudaj, sen vestoj, Kaj malsataj ili portas vin aŭskultos; Kaj viajn sanktajn promesojn vi garbojn; **11** Inter iliaj muroj oni pretigas oleon; plenumos; **28** Se vi ion decidos, ĝi plenumiĝos Oni devigas ilin treti en vinpremejo, dum ili mem ĉe vi; Kaj super viaj vojoj brilos lumo. **29** Ĉar estas soifantaj. **12** El la urbo aŭdiĝas ĝemoj de tiujn, kiuj humiliĝis, Li altigos; Kaj kiu mallevas la homoj, Kaj la animoj de mortigatoj krias; Sed Dio okulojn, tiu estos savita. **30** Ankaŭ tiun, kiu ne ne atentas tiun blasfemadon. **13** Tiuj homoj estas estis senkulpa, Li savos; Tia estos savita pro la kontraŭuloj de la lumo; Ili ne konas Liajn vojojn, pureco de viaj manoj.

23 Ijob respondis kaj diris: **2** Eĉ hodiaŭ mia parolado restas maldolĉa; Mia suferado estas pli peza, ol miaj ĝemoj. **3** Ho, se mi scius, kiamaniere mi povas Lin trovi, Veni al Lia trono! **4** Mi prezentus al Li ĵugān aferon, Kaj mian bušon mi plenigus per argumentoj. **5** Mi ekscius la vortojn, kiujn Li respondus al mi; Mi komprenus, kion Li dirus al mi. **6** Ĉu en la grandeco de Sia forto Li luktus kontraŭ mi? Ne, Li nur atentu min; **7** Tiam pravulo procesus kun Li, Kaj mi liberiĝus por ĉiam de mia Juganto. **8** Sed jen mi iras antaŭen, kaj Li tie ne estas; Mi iras malantaŭen, kaj mi Lin ne rimarkas; **9** Se Li faras ion maldekstre, mi Lin ne trovas; Se Li kašas Sin dekstre, mi Lin ne vidas. **10** Sed mian vojon Li konas; Se Li min elprovos, mi eliros kiel oro. **11** Sur Lia irejo forte teniĝas mia piedo; Lian vojon mi konservis, kaj ne forkliniĝis. **12** Mi ne deturnas min de la ordonoj de Laj lipoj; Pli ol mian propran leĝon mi konservis la dirojn de Lia bušo. **13** Sed Li estas sola: kiu kontraŭstaros al Li? Kion Lia animo deziras, tion Li faras. **14** Kio estas destinita por mi, tion Li plenumos; Kaj Li havas multe da similaj aferoj. **15** Tial mi tremas antaŭ Lia vizaĝo, Mi primeditas, kaj mi timas Lin. **16** Dio senkuraĝigis mian koron, Kaj la Plejpotenculo min konfuzis. **17** Ĉar mi ne estas nenigita antaŭ la mallumo, Kaj antaŭ mia vizaĝo Li ne kovris la mallumon.

24 Kial la Plejpotenculo ne destinis tempojn, Kaj Laj konantoj ne vidas Lajn tagojn? **2** Oni forſovas la limojn; Oni rabas la ŝafaron kaj paſtas ĝin. **3** Oni forkondukas la azenon de orfoj, Oni prenas kiel garantiaj la bovon de vidvino. **4** Oni forpuſas malriĉulojn de la vojo; La ūferantoj sur la tero devas sin kaſi. **5** Jen kiel sovaĝaj azenoj ili eliras al sia laboro, por serĉi kaptajon; La stepo donas al ili panon por iliaj infanoj. **6** Sur

Oni devigas ilin treti en vinpremejo, dum ili mem estas soifantaj. **12** El la urbo aŭdiĝas ĝemoj de homoj, Kaj la animoj de mortigatoj krias; Sed Dio inter iliaj muroj oni pretigas oleon; **13** Tiuj homoj estas kontraŭuloj de la lumo; Ili ne konas Liajn vojojn, Ne revenas al Lia irejo. **14** Antaŭ tagiĝo levigas la mortigisto, Mortigas malriĉulon kaj senhavulon, Kaj en la nokto li estas kiel Ŝtelisto. **15** La okulo de adultulo atendas la krepuskon, Dirante: Neniu okulo min vidu; Kaj li kovras sian vizaĝon. **16** En mallumo oni faras subfoson sub domoj; Dum la tago oni kašas sin ĉe si, ne konante lumon. **17** Ĉar la mallumo estas mateno por ili ĉiuj, Ĉar ili interkonatiĝis kun la teruroj de la mallumo. **18** Tia homo estas malpeza sur la supraĵo de akvo; Malgranda estas lia parto sur la tero; Li ne iras laŭ la vojo de vinberĝardenoj. **19** Kiel sekas tero kaj varmego englutas neĝan akvon, Tiel Ŝeol englutas la pekulojn. (*Sheol h7585*) **20** Forgesu lin la internon de lia patrino; La vermoj frandu lin; Oni lin ne plu rememoru; Li rompiĝu kiel malbona arbo — **21** Li, kiu premas seninfanulinon, kiu ne naskis, Kaj kiu ne faras bonon al vidvino. **22** Kiu eĉ potenculojn maltrankviligas per sia forto, Tiel ke oni ne estas certa pri sia vivo, kiam li levigis. **23** Dio donas al ili sendanĝerecon kaj apogon, Kaj Laj okuloj estas super iliaj vojoj. **24** Ili levigis alte; sed subite ili ne plu ekzistas; Ili falas kaj estas forkaptataj kiel ĉiuj, Kaj kiel la kapo de spiko ili dehakiĝas. **25** Ĉu ne estas tiel? Kiu pruvos, ke mi mensugas, kaj senvvalorigas mian parolon?

25 Ekparolis Bildad, la Ŝuhano, kaj diris: **2** Regado kaj timigo estas ĉe Li, Kiu faras pacon en Siaj altaj sferoj. **3** Ĉu oni povas kalkuli Lajn taĉmentojn? Kaj super kiu ne levigas Lia lumo? **4** Kiel povas homo esti prava antaŭ Dio? Kaj kiel naskito de virino povas esti pura? **5** Vidu, eĉ la luno ne estas hela Kaj la steloj ne estas puraj antaŭ Laj okuloj: **6** Des pli homo, la vermo! Kaj homido, la tineo!

26 Ijob respondis kaj diris: **2** Kiel vi helpas al tiu, kiu ne havas forton! Kiel vi subtenas tiun, kies brako estas senforta! **3** Kian konsilon vi

donaſ al tiu, kiu ne havas ſaĝon, Kaj kiel grandan prudenton vi montras! 4 Al kiu vi parolas vortojn? kuros kaj kuros. 22 Li tion ĵetos sur lin ſenkomپate; De Lia mano li Kaj kies ſpirito eliras el vi? 5 La mortintoj tremas sub la akvo, Kaj ankaŭ tiuj, kiuj vivas en ĝi. 6 Ŝeol estas malkovrita antaŭ Li, Kaj la abismo ne havas kovron. (Sheol h7585) 7 Li etendis la nordon ſuper la malpleno, Li pendigis la teron ſur nenion. 8 Li ligas la akvon en Siaj nuboj, Kaj nubo ne krevas ſub tio. 9 Li kovras la tronon Kaj etendas ĉirkaŭ ĝi Sian nubon. 10 Li faris limon ſur la akvo, Ĝis la loko, kie finiĝas la lumo kaj la mallumo. 11 La kolonoj de la ĉielo ŝanceliĝas Kaj tremas de Lia krio. 12 Per Sia forto Li kvietigas la maron, Kaj per Sia ŝaĝo Li frakas Rahabon. 13 Per Lia ſpirito belegiĝis la ĉielo; Lia mano trapikas la tordiĝantan ſerpenton. 14 Jen tio estas parto de Laj vojoj; Kaj nur iometon ni aŭdis pri Li. Kiu povas kompreni la tondron de Lia potenco?

27 Kaj Ijob daŭrigis ſiajn ſentencojn, kaj diris:

2 Kiel vivas Dio, kiu rifuzis al mi miajn rajtojn, Kaj la Plejpotenculo, kiu afliktas mian animon: 3 Tiel longe, kiel mia animo estas en mi Kaj la ſpiro de Dio en mia nazo, 4 Miaj lipoj ne eldiros malĝustaĵon, Kaj mia lango ne diros malveraĵon. 5 Malproksime estas de mi, Rigardi vin kiel pravajn; Ĝis mia morto mi ne ĉesos rigardi min kiel ſenkulpan. 6 Mian pravecon mi tenas forte, kaj mi ne ellasos ĝin; Dum mia tuta vivo mia koro ne faros al mi riproĉon pri tio. 7 Mia malamiko eſtu rigardata kiel malvirtulo, Kaj mia kontraŭulo kiel malpiulo. 8 Ĉar kio estas la espero de hipokritulo, Kiam Dio faras al li finon, elſiras lian animon? 9 Ĉu lian kriadon Dio aŭskultos, Kiam traſos lin malfeliĉo? 10 Ĉu li povas havi ĝuon de la Plejpotenculo, Voki al Dio en ĉiu tempo? 11 Mi instruas vin pri la mano de Dio; Mi ne kaſos antaŭ vi tion, kio estas ĉe la Plejpotenculo. 12 Jen vi ĉiu mem vidis; Kial do vi parolas ſenenhavaĵon? 13 Tia estas la ſorto de malbona homo ĉe Dio, Kaj la parto, kiun tiranoj ricevas de la Plejpotenculo: 14 Se li havos multe da filoj, ili iros ſub la glavon; Kaj lia devenantaro ne havos ſate panon. 15 Li starigis leĝon por la pluvo Kaj vojon por la fulmo kaj tondro: 27 Tiam Li vidis ĝin kaj anonsis ĝin, Pretigis ĝin kaj esploris ĝin; 28 Kaj Li diris al la homoj: Vidu, timo antaŭ Dio estas ŝaĝo, Kaj evitado de malbono estas prudento.

22 Li tion ĵetos ſur lin ſenkomپate; De Lia mano li Kaj oni fajfos pri li ſur lia loko. 23 Oni kunfrapos pri li la manojn, Kaj la oro havas lokon, kie oni ĝin elakiras; Kaj la ſtono oni fandas la kupron. 3 Oni faras finon al la mallumo, Kaj rezulte oni trovas la ſtonojn el grandega mallumo. 4 Oni fosas kavon tie, kie oni loĝas; Kaj tie, kie paſas neniu piedo, ili laboras pendante, forgesitaj de homoj. 5 La tero, el kiu devenas pano, Estas traſosata ſube kvazaŭ per fajro. 6 Ĝiaj ſtonoj estas loko de safiroj, Kaj terbuloj enhavas oron. 7 La vojon ne konas rabobirdo, Kaj la okulo de falko ĝin ne vidis. 8 Ne paſis ſur ĝi ſovaĝaj bestoj, Ne iris ſur ĝi leono. 9 Sur rokon oni metas sian manon, Oni renversas montojn de ilia bazo. 10 En rokoj oni elhakas riverojn, Kaj ĉion grandvaloran vidis la okulo de homo. 11 Oni haltigas la fluon de riveroj, Kaj kaſitaĵon oni eltriras al la lumo. 12 Sed kie oni trovas la ŝaĝon? Kaj kie estas la loko de prudento? 13 La homo ne ſcias ĝian prezon; Kaj ĝi ne estas trovata ſur la tero de vivantoj. 14 La abismo diras: Ne en mi ĝi estas; La maro diras: Ĝi ne troviĝas ĉe mi. 15 Oni ne povas doni por ĝi plej bonan oron, Oni ne pesas arĝenton page por ĝi. 16 Oni ne takſas ĝin per oro Ofira, Nek per multekosta onikso kaj safiro. 17 Ne valoregalas al ĝi oro kaj vitro; Kaj oni ne povas ŝangi ĝin kontraŭ vazoj el pura oro. 18 Koraloj kaj kristalo ne estas atentataj; Kaj posedo de ŝaĝo estas pli valora ol perloj. 19 Ne valoregalas al ĝi topazo el Etiopujo; Pura oro ne povas esti ĝia prezo. 20 De kie venas la ŝaĝo? Kaj kie estas la loko de prudento? 21 Kaſita ĝi estas antaŭ la okuloj de ĉio vivanta, Nevidebla por la birdoj de la ĉielo. 22 La abismo kaj la morto diras: Per niaj oreloj ni aŭdis nur famon pri ĝi. 23 Dio komprenas ĝian vojon, Kaj Li ſcias ĝian lokon; 24 Ĉar Li rigardas ĝis la fino de la tero, Li vidas ſub la tutaj ĉieloj. 25 Kiam Li donis pezon al la vento Kaj aranĝis la akvon laŭmezure, 26 Kiam Kaj Li vidis ĝin kaj anonsis ĝin, Pretigis ĝin kaj esploris ĝin; 28 Kaj Li diris al la homoj: Vidu, timo antaŭ Dio estas ŝaĝo, Kaj evitado de malbono estas prudento.

29 Kaj plue Ijob parolis ſiajn ſentencojn, kaj diris: 2 Ho, ſe eſtu al mi tiel, kiel en la antaŭaj monatoj, Kiel en la tempo, kiam Dio min gardis; 3 Kiam Lia lumilo lumis ſuper mia kapo; Kaj ſub Lia lumo mi povis iri en mallumo; 4 Kiel eſtis al mi en la tagoj de mia juneco,

Kiam la ŝirmado de Dio estis super mia tendo; **5** timas kraĉi sur mian vizaĝon. **11** Li malligis Kiam la Plejpotenculo estis ankoraŭ kun mi, Kaj mian ŝnuron kaj turmentas min, Kaj ili forĝetis ĉirkau mi estis miaj infanoj; **6** Kiam miaj pašoj antaŭ mi la bridon. **12** Dekstre buboj starigis, laviĝadis en butero, Kaj la roko verŝadis al mi kaj pušas miajn piedojn; Ili ebenigis kontraŭ mi fluojn da oleo! **7** Kiam mi eliris el la pordego al siajn pereigajn vojojn; **13** Ili disfosis mian vojon, la urbo Kaj aranĝis al mi sidon sur la placo, **8** facile pereigas min, Ne bezonante helpanton; **14** Vidis min junuloj kaj kaſis sin, Kaj maljunuloj Ili venas kiel tra larĝa breĉo, ĵetas sin tumulite, levigis kaj staris; **9** Eminentuloj ĉesis paroli Kaj **15** Teruroj turnis sin kontraŭ min, Forpelis mian metis la manon sur sian bušon; **10** La voĉo de majeston kiel vento; Kiel nubo foriris mia felico. altranguloj sin kaſis, Kaj ilia lango algluigis al **16** Kaj nun elverſigas mia animo; Kaptis min tagoj ilia palato. **11** Kiam orelo aŭdis, ĝi nomis min de mizero. **17** En la nokto miaj ostoj traborigas felicā; Kiam okulo vidis, ĝi gloris min; **12** Ĉar mi en mi, Kaj miaj mordetantoj ne dormas. **18** Kun savadis kriantan malriĉulon, Kaj orfon, kiu ne granda malfacileco demetiĝas mia vesto; Premas havis helpanton. **19** Beno de pereanto venadis sur min la rando de mia ĉemizo. **19** Oni komparas min, Kaj la koro de vidvino estis ĝoigata de mi. **14** min kun koto; Mi similiĝis al polvo kaj cindro. Virteco estis mia vesto, Kaj mia justeco vestis min **20** Mi krias al Vi, sed Vi ne respondas al mi; Mi kiel mantelo kaj kapornamo. **15** Mi estis okuloj staras, ke Vi atentu min. **21** Vi fariĝis kruelulo por la blindulo, Kaj piedoj por la lamulo; **16** Mi por mi; Per la forto de Via mano Vi montras al estis patro por la malriĉuloj, Kaj juĝan aferon de mi Vian malamon. **22** Vi levis min en la venton, homoj nekonataj mi esploradis; **17** Mi rompadis Lasis min kaj nenigiĝis min en la ventego. **23** Mi la makzelojn al maljustulo, Kaj el liaj dentoj mi scias, ke Vi transdonos min al la morto, En la elſiradis la kaptitajon. **18** Kaj mi pensis: En mia kunvenejon de ĉio vivanta. **24** Sed ĉu oni povas ne nesto mi mortos, Kaj grandnombraj kiel sablo deziri eltiri manon, Kaj krii en sia malfeliĉo? **25** Ĉu estos miaj tagoj; **19** Mia radiko estas malkovrita mi ne ploris pri tiu, kiu havis malfeliĉan tempon? por la akvo, Kaj roso noktas sur miaj branĉoj. **20** Ĉu mia animo ne afliktiĝis pri malriĉulo? **26** Mi Mia gloro estas ĉiam nova, Kaj mia pafarko ĉiam atendis bonon, sed venis malbono; Mi esperis refortiĝas en mia mano. **21** Oni aŭskultadis min lumen, sed venis mallumo. **27** Mij internaĵoj kaj atendadis, Kaj silentadis, kiam mi donadis bolas kaj ne ĉesas; Atakis min tempo de mizero. konsiliojn. **22** Post miaj vortoj oni ne plu parolis; **28** Mi estas nigra, sed ne de la suno; Mi levigas en Kaj miaj vortoj gutadis sur ilin. **23** Oni atendadis la komunumo kaj krias. **29** Mi fariĝis frato al la min kiel la pluvon, Kaj malfermadis sian bušon, ŝakaloj Kaj kamarado al la strutoj. **30** Mia haŭto kiel por malfrua pluvo. **24** Se mi iam ridis al ili, ili nigriĝis sur mi, Kaj miaj ostoj sekiĝis de varmego. ne kredis tion; Kaj la lumo de mia vizaĝo ne falis. **31** Mia harpo fariĝis plendilo, Kaj mia fluto fariĝis **25** Kiam mi iris al ili, mi sidis sur la ĉefala loko; Mi voĉo de plorantoj.

logiĝis kiel reĝo inter taĉmentoj, Kiel konsolante de funebruloj.

31 Mi faris interligon kun miaj okuloj, Ke mi ne atentu virgulinon. **2** Kia estas la parto,

30 Sed nun ridas pri mi homoj pli junaj ol kiun donas Dio de supre? Kaj kion destinas la mi, Kies patrojn mi ne volus starigi kun la Plejpotenculo el la altaj sferoj? **3** Ĉu ne malfeliĉon hundoj de miaj ŝafaroj; **2** Kies forto de la manoj al malpiulo, Kaj forpuŝon de malbonagantoj? **4** estis senbezona por mi, Kaj kiu ne povis atingi Ĉu Li ne vidas mian konduton, Ne kalkulas ĉiujn maljunecon; **3** Kiuj pro malriĉeco kaj malsato miajn pašojn? **5** Ĉu mi iradis en malvero, Kaj solece kuris En ladezerton mizeran kaj senvivan; miaj piedoj rapidis al trompo? **6** Li pesu min per **4** Kiuj el ŝiras atriplon apud la arbetajo, Kaj kies justa pesilo, Kaj tiam Dio konvinkiĝos pri mia pano estas la radiko de genisto. **5** El meze de la senkulpeco. **7** Se mia pašo forkliniĝis de la vojo, homoj oni elpelas ilin; Oni krias sur ilin, kiel sur Se mia koro sekvis miajn okulojn, Kaj se al mia Ŝteliston; **6** En terfendoj ĉe la valoj ili logas, En mano algluigis makulo; **8** Tiam mi semu kaj alia truoj de la tero kaj de rokoj; **7** Inter la arbetajo ili manĝu, Kaj mia idaro elradikiĝu. **9** Se mia koro krias, Sub la kardoj ili kolektiĝas; **8** Kiel infanoj forlogiĝis al virino, Kaj mi kaše atendis ĉe la pordo de sentaŭguloj kaj sennomuloj, Ili estas elpelitaj de mia amiko: **10** Tiam mia edzino estu adultigata el la lando. **9** Kaj nun mi fariĝis objekto de ilia de aliulo, Kaj aliuloj klinigu super ŝi. **11** Ĉar tio mokokanto, Mi fariĝis por ili objekto de babilodo. estus malvirtuo, Tio estus krimo, kiun devas puni **10** Ili abomenas min, malproksimiĝas de mi, Ne juĝistoj. **12** Tio estas fajro, kiu ekstermas ĝis la

abismo, Kaj mian tutan akiritaĵon ĝi elradikigus. Ram. Kontraŭ Ijob ekflamis lia kolero pro tio, ke li **13** Ĉu mi malſatis la rajton de mia servisto aŭ de opiniis sin pli prava ol Dio; **3** kaj kontraŭ liaj tri mia servistino, Kiam ili havis juĝan aferon kun amikoj ekflamis lia kolero pro tio, ke ili ne trovis mi? **14** Tiam kion mi farus, kiam Dio leviĝus? Kaj respondon kaj akuzis Ijobon. **4** Elihu atendis, dum kion mi respondus al Li, kiam Li esplordemandus? ili parolis kun Ijob, ĉar ili estis pli aĝaj ol li. **5** **15** Lin kreis ja Tiu sama, kiu kreis min en la ventro, Sed kiam Elihu vidis, ke ne troviĝas respondo en Kaj Tiu sama pretigis en la ventro ankaŭ lin. **16** la bušo de la tri viroj, ekflamis lia kolero. **6** Kaj Ĉu mi rifuzis la deziron de senhavuloj? Aŭ ĉu ekarpolis Elihu, filo de Baraĥel, la Buzano, kaj mi turmentis la okulojn de vidvino? **17** Ĉu mian diris: Mi estas juna, kaj vi estas maljunuloj; Tial panpecon mi mangiĝis sola? Ĉu ne mangiĝis de ĝi mi hezitis kaj timis eldiri al vi mian opinion. **7** ankaŭ orfo? **18** Ĉar detempe de mia juneco mi Mi pensis: La aĝo parolu, Kaj la jarmulto montrus estis kiel patro, Kaj de post la eliro el la ventro de saĝon. **8** Sed la spirito en la homoj kaj la spiro mia patrino mi estis gvidisto. **19** Kiam mi vidis de la Plejpotenculo Donas al ili prudenton. **9** malfeliĉulon sen vesto Kaj malriĉulon sen kovro, Ne la grandaj estas la plej prudentaj, Kaj ne **20** Ĉu tiam ne benis min liaj lumboj, Ĉu li ne estis la maljunuloj sole scias juĝi, **10** Tial mi diras: varmigata per la lano de miaj ŝafoj? **21** Se mi Aŭskultu min; Mi ankaŭ eldiros mian opinion. levis mian manon kontraŭ orfon, Ĉar mi vidis **11** Jen mi atendis viajn vortojn, Mi atentis vian en la pordego helpon al mi, **22** En tia okazo mia kompetentecon, Ĝis vi trovos la ĝustan parolon. ŝultro defalu de la dorso, Kaj mia brako rompiĝu **12** Sed atentante vin, mi vidis, Ke neniu el vi donas de kano. **23** Ĉar mi timas la punon de Dio, Kaj al Ijob moralinstruon, Respondante al liaj paroloj, ĝian pezon mi ne povus elteni. **24** Ĉu mi faris la **13** Ne diru: Ni trovis la saĝon. Dio instruu lin, ne oron mia espero, Kaj la orbulon mi nomis mia homo. **14** Li ne direktis al mi siajn vortojn, Kaj per fido? **25** Ĉu mi ĝojis, ke mia riĉeco estas granda **15** Ili perdis la Kaj ke mia mano multe akiris? **26** Kiam mi vidis la kuragon, ili ne plu respondis; Mankas al ili vortoj. lumon brillantan Kaj la lunon majeste irant, **27** **16** Mi atendis, ĝis ili ĉesos paroli; Sed ĉar ili haltis Ĉu tiam sekrete forlogiĝis mia koro Kaj mi sendis kaj ne plu respondis, **17** Tial ankaŭ mi de mia kisojn per mia mano? **28** Ankaŭ tio estus krimo flanko respondos, Mi ankaŭ eldiros mian opinion. juĝinda, Ĉar mi forneus per tio Dion en la alto. **18** Ĉar mi estas plena de vortoj; La spirito de mia **29** Ĉu mi ĝojis pri malfeliĉo de mia malamiko? interno min premas. **19** Mia interno estas kiel Aŭ ĉu mi estis ravita, se lin trafis malbono? **30** vino ŝtopfermita, Kiu krevigas novan felsakon. **20** Mi ne permesis al mia gorĝo peki Per eldiro de Mi ekarpolos, kaj tiam fariĝos al mi pli facile; Mi malbeno kontraŭ lia animo. **31** Ĉu la homoj de malfermos mian bušon, kaj mi respondos. **21** Mi mia tendo ne diris: Ho, se oni ne satiĝus de lia ne atentos la vizagon de persono, Kaj mi ne flatos karno! **32** Ne noktis fremdulo sur la strato; Mijan al homo; **22** Ĉar mi ne povoscias flati; Aliokaze pordojn mi malfermadis al migrantoj. **33** Ĉu mi pereigu min mia Kreinto. hommaniere kovradis mijan kulpojn, Por kaŝi en mia brusto mijan pekojn? **34** En tia okazo mi timus grandan homamason, Kaj malestimo de familioj min timigus; Mi silentus, kaj ne elirus ekster la pordon. **35** Ho, se iu aŭskultus min! Jen estas mia signo; la Plejpotenculo respondu al mi. Se mia akuzanto skribus libron, **36** Mi portus ĝin sur mia ŝultro, Mi metus ĝin sur min kiel kronon, **37** Mi raportus al li pri la nombro de miaj pašoj; Mi alproksimiĝus al li kiel al princo. **38** Se mia lando kris kontraŭ mi, Kaj ĝiaj sulkoj ploris, **39** Se ĝiaj fruktojn mi mangiĝis senpage, Kaj mi aflikcis la animon de ĝiaj mastroj: **40** Tiam anstataŭ tritiko kresku por mi kardo, Kaj anstataŭ hordeo dornoj. Finiĝis la paroloj de Ijob.

32 Kaj tiuj tri viroj cesis respondi al Ijob, ĉar li opiniis sin prava. **2** Tiam ekflamis la kolero de Elihu, filo de Baraĥel, Buzano, el la familio de

33 Aŭskultu do, Ijob, miajn parolojn, Kaj atentu ĉiujn miajn vortojn. **2** Jen mi malfermis mian bušon, Parolas mia langa en mia gorĝo. **3** Ĝuste el mia koro estas miaj paroloj, Kaj puran scion eldiros miaj lipoj. **4** La spirito de Dio min kreis, Kaj la spiro de la Plejpotenculo min vivigas. **5** Se vi povas, respondu al mi; Armu vin kontraŭ mi, kaj starigu. **6** Jen mi simile al vi estas de Dio; Mi ankaŭ estas farita el argilo. **7** Vidu, vi ne bezonas timi min, Kaj mia ŝargo ne pezos sur vi. **8** Vi parolis antau miaj oreloj, Kaj mi aŭdis la sonon de tiaj vortoj: **9** Mi estas pura, sen malbonagoj; Senkulpa, mi ne havas pekon; **10** Jen Li trovis ion riprocindan en mi, Li rigardas min kiel Lian malamikon; **11** Li metis miajn piedojn en ŝtipon; Li observas ĉiujn miajn vojojn. **12** Sed en tio vi ne estas prava, mi respondas al vi; Ĉar Dio estas pli granda ol homo. **13** Kial vi havas pretendon kontraŭ Li pro tio,

Ke Li ne donas al vi kalkulraporton pri ĉiuſ Siaj la vojo de ĉiu Li renkontas lin. **12** Vere, Dio ne faroj? **14** Cetere Dio parolas en unu maniero kaj malbonagas, Kaj la Plejpotenculo ne kurbigas en alia maniero, Sed oni tion ne rimarkas. **15** En la veron. **13** Kiu komisiis al Li la teron? Kaj kiu ŝongo, en nokta vizio, Kiam sur la homojn falis starigis Lin super la tuta mondo? **14** Se Li pensus dormo, Kiam ili dormas sur la lito, **16** Tiam Li nur pri Si, Se Li prenus al Si Sian spiriton kaj malfermas la orelojn de la homoj, Kaj, doninte spiron, **15** Tiam pereus absolute ĉiu karno, Kaj instruon, sigelas ĝin, **17** Por deturni homon de homo refariĝus polvo. **16** Se vi havas prudenton, ia faro Kaj gardi viron kontraŭ fiereco, **18** Por aŭskultu ĉi tion; Atentu la voĉon de miaj paroloj. Ŝirmi lian animon kontraŭ pereo Kaj lian vivon **17** Ĉu povas regi malamanto de justeco? Ĉu vi kontraŭ falo sub glavon. **19** Ankaŭ per malsano povas akuzi la Plejjustulon? **18** Ĉu oni povas diris sur lia lito Li avertas lin, Kiam ĉiuſ liaj ostoj estas al reĝo: Sentaŭgulo; Aŭ al altranguloj: Malpiulo? ankoraŭ fortaj. **20** Kaj abomenata fariĝas por li en **19** Sed Li ne atentas la vizagojn de princoj, Kaj ne lia vivo la mangajo, Kaj por lia animo la frandaĵo. preferas riĉulon antau malriĉulon; Ĉar ĉiuſ estas **21** Lia karno konsumiĝas tiel, ke oni ĝin jam ne faritaĵo de Liaj manoj. **20** Momente ili mortas, vidas; Kaj elstaras liaj ostoj, kiuj antaŭe estis noktomeze ili tumultiĝas kaj malaperas; Ne de nevideblaj. **22** Kaj lia animo alproksimiĝas al la homa mano estas forigataj la potenculoj. **21** Ĉar pereo, Kaj lia vivo al la mortigo. **23** Sed se li havas Liaj okuloj estas super la vojoj de homo, Kaj ĉiuſ por si anĝelon proparolanton, Kvankam unu el liajn paŝojn Li vidas. **22** Ne ekzistas mallumo nek mil, Kiu elmontrus pri la homo lian pravecon, **24** ombrego, Kie povus sin kaſi malbonaguloj. **23** Tiam Li indulgas lin, kaj diras: Liberigu lin, ke Li ne bezonas multe klopodi kun homo, Ke li li ne malsupreniru en la tombon, Ĉar Mi trovis iru al Dio por juĝo. **24** Li pereigas la fortulojn pardonigon. **25** Tiam lia korpo fariĝas denove sennombre Kaj starigas sur ilia loko aliajn; **25** Ĉar freشا, kiel en la juneco; Li revenas al la tagoj Li scias iliajn farojn; Li renversas ilin en la nokto, de sia knabeco. **26** Li preĝas al Dio, Kaj ĉi Tiu kaj ili frakasiĝas. **26** Kiel malpiulojn Li frapas ilin korfavoras lin, Kaj montras al li Sian vizagojn kun sur loko, kie ĉiuſ vidas; **27** Pro tio, ke ili fortuniĝis ĝojo, Kaj rekompencas la homon laŭ lia virteco. de Li Kaj ne penis kompreni ĉiuſ Lajn vojojn, **28** **27** Li rigardas la homojn, kaj diras: Mi pekis, la Sed venigis al Li la kriadon de malriĉulo, Kaj Li veron mi kripligis, Kaj Li ne repagis al mi; **28** Li aŭdis la kriadon de mizeruloj. **29** Se Li kvietigas, liberigis mian animon, ke ĝi ne iru en pereo, Kaj tiām kiu povas ribeliĝi? Se Li kaſas Sian vizagojn, mia vivo vidas la lumon. **29** Ĉion ĉi tion Dio faras tiām kiu povas Lin vidi? Tiel estas egale kun nacio Du aŭ tri fojojn kun homo, **30** Por deturni lian kaj kun aparta homo, **30** Por ke ne regu homo animon de pereo Kaj prilumi lin per la lumo de hipokrita, El la pekigantoj de popolo. **31** Al Dio oni vivo. **31** Atentu, Ijob, aŭskultu min; Silentu, kaj mi parolos. **32** Se vi havas, kion diri, respondu al mi; **32** Kion mi ne vidas, pri tio instruu min; Se mi Parolu, ĉar mi dezirus, ke vi montriĝu prava. **33** Se ne, tiām aŭskultu min; Silentu, kaj mi instruos al vi saĝon.

34 Elihu parolis plue, kaj diris: **2** Aŭskultu, saĝuloj, miajn vortojn; Kaj vi, kompetentuloj, atentu min. **3** Ĉar la oreloj esploras la parolon, Kiel la palato gustumas la mangajojn. **4** Decidon ni elektu al ni; Ni esploru inter ni, kio estas bona. **5** Ĉar Ijob diris: Mi estas prava, Sed Dio forigis mian rajton; **6** En mia ĵuga afero mi estas refutata; Turmentas min mia sago, kvankam mi estas senkulpa. **7** Kiu homo estas simila al Ijob, Kiu trinkas mokojn kiel akvon? **8** Kaj li estas preta aliĝi al malbonaguloj Kaj iri kun malpiuloj; **9** Ĉar li diras: Homo ne havas utilon, Se li serĉas favoron de Dio. **10** Tial aŭskultu min, ho saĝaj homoj: Dio estas malproksima de malbonagoj, Kaj la Plejpotenculo estas malproksima de maljusteco; **11** Sed Li repagas al homo laŭ liaj agoj, Kaj laŭ

35 Elihu parolis plue, kaj diris: **2** Ĉu tion vi opinias justa, ke vi diras: Mi estas pli prava ol Dio? **3** Ĉar vi diras: Kiom tio utilas al vi? Kian profiton mi havas kompare kun tiu okazo, se mi pekus? **4** Mi respondos al vi, Kaj kune ankaŭ al viaj amikoj: **5** Rigardu la ĉielon, kaj vidu; Rigardu la nubojn, kiel tro alte ili estas por vi. **6** Se vi pekas, kiom vi malutilas al Li? Kaj se viaj malbonagoj estas multaj, kion vi faras al Li? **7** Se vi estas

virta, kion vi donas al Li? Aŭ kion Li prenas el mizerio. **22** Vidu, Dio estas alta en Sia forto. Kiu via mano? **8** Al homo, simila al vi, povas ion fari estas tia instruanto, kiel Li? **23** Kiu povas preskribi via malbonago, Kaj via virteco havas signifon al Li vojon? Kaj kiu povas diri: Vi agis maljuste? nur por homido. **9** Pro multe da premado oni **24** Memoru, ke vi honoru Liajn farojn, Pri kiu krias; Oni ĝemas pro la brako de potenculoj. **10** kantas la homoj. **25** Ĉiuj homoj ilin vidas; Homo Sed oni ne diras: Kie estas Dio, kiu min kreis, Kiu rigardas ilin de malproksime. **26** Vidu, Dio estas donas kantojn en la nokto, **11** Kiu instruas nin granda kaj nekonata; La nombro de Liaj jaroj estas pli ol la brutoj sur la tero, Prudentigas nin pli neesplorebla. **27** Kiam Li malgrandigas la gutojĝas ol la birdojn de la ĉielo? **12** Tie ili krias pri la de akvo, Ili verŝiĝas pluve el la nebulo; **28** Verŝiĝas fiereco de la malbonuloj, Sed Li ne respondas. **13** la nubo Kaj gutas sur multe da homoj. **29** Kaj Tamen malvere estas, ke Dio ne aŭdas Kaj ke la kiam Li intencas etendi la nubo Kiel tapiŝojn de Plejpotenculo ne vidas. **14** Kvankam vi diras, ke Sia tendo, **30** Tiam Li etendas sur ilin Sian lumon vi Lin ne vidas, Ekzistas tamen juĝo ĉe Li; Kaj vi Kaj kovras la radikojn de la maro. **31** Ĉar per ili atendu Lin. **15** Sed ĉar Li nun ne montras Sian Li juĝas la popolojn Kaj donas ankaŭ manĝaĵon koleron Kaj ne atentas la tro grandan malvirteton, abunde. **32** Per la manoj Li kovras la lumon Kaj **16** Tial Ijob vante malfermis sian bušon Kaj tre ordonas al ĝi aperi denove. **33** Antaŭdiras pri ĝi multe parolas malprudente.

36 Kaj plue parolis Elihu, kaj diris: **2** Atendu **37** Pri tio tremas mia koro Kaj saltas de sia loko. ankoraŭ iom; mi montros al vi, Ĉar mi havas **2** Aŭskultu atente en la bru Lian voĉon, ankoraŭ kion paroli pro Dio. **3** Mi prenos mian Kaj la sonojn, kiu eliras el Lia bušo. **3** Sub la scion de malproksime, Kaj mi montros, ke mia tutan ĉielon Li kurigas tion, Kaj Sian lumon al la Kreinto estas prava. **4** Ĉar vere miaj vortoj ne randoj de la tero. **4** Post ĝi ekbruas la tondro; Li estas mensogaj; Homo sincera estas antaŭ vi. **5** tondras per Sia majesta voĉo, Kaj oni ne povas Vidu, Dio estas potenza, kaj tamen Li neniu tion haltigis, kiam audiĝas Lia voĉo. **5** Mirinde malŝatas; Li estas potenza per la forto de la koro. tondras Dio per Sia voĉo; Li faras ion grandan, **6** Al malpiulo Li ne permisas vivi, Kaj al mizeruloj sed ne konatan. **6** Al la neĝo Li diras: Falu sur la Li donas justecon. **7** Li ne fortunas de virtuloj teron; Ankaŭ al la pluvego, al Siaj fortaj pluvegoj. Siajn okulojn, Sed kun reĝoj sur trono Li sidigas **7** Sur la manon de ĉiu homo Li metas sigelon, ilin por ĉiam, Por ke ili estu altaj. **8** Kaj se ili Por ke ĉiuj homoj sciu Lian faron. **8** La sovaĝa estas ligitaj per ĉenoj, Malliberigitaj mizere per besto iras en sian kavon Kaj restas en sia loĝejo. **9** Ŝnuroj, **9** Tiam Li montras al ili iliajn farojn kaj El la sudo venas ventego, Kaj de la nordo venas kulpojn, Kiel grandaj ili estas. **10** Li malfermas malvarmo. **10** De la spiro de Dio venas frosto, Kaj ilian orelon por la moralinstruo, Kaj diras, ke ili vasta akvo fariĝas kvazaŭ fandajo. **11** La nubo Li deturnu sin de malbonagoj. **11** Se ili obeas kaj pezigas per akvo, Kaj nubo disiĝas Lian lumon. servas al Li, Tiam ili finas siajn tagojn en bono **12** Li direktas ilin ĉirkaŭen, kien Li volas, Por ke ili Kaj siajn jarojn en stato agrabla; **12** Sed se ili plenumu ĉion, kion Li ordonas al ili, sur la tero: **13** ne obeas, Tiam ili pereas per glavo Kaj mortas Ĉu por puno de ia lando, Ĉu por favorkorajo Li ilin en malprudento. **13** La hipokrituloj portas en si direktas. **14** Atentu tion, Ijob; Staru, kaj konsideru koleron; Ili ne vokas, kiam Li ilin ligis; **14** Ilia la miraklojn de Dio. **15** Ĉu vi scias, kiamaniere Dio animo mortas en juneco, Kaj ilia vivo pereas agigas ilin Kaj aperigas lumon el Sia nubo? **16** Ĉu inter la malĉastuloj. **15** Li savas la suferanton en vi komprenas, ĉe la distiro de nubo, La miraklojn lia mizerio, Kaj per la sufero Li malfermas ilian de Tiu, kiu estas la plej perfekta en la sciado? oreon. **16** Ankaŭ vin Li elkondukus el la sufero **17** Kiomaniere viaj vestoj varmiĝas, Kiam la tero En spacon vastan, kie ne ekzistas premateco; Kaj kvetiĝas de sude? **18** Ĉu vi povas etendi kun Li vi havus pacon ĉe via tablo, plena de grasaĵoj. **17** la ĉielon, Firman kiel fandita spegulo? **19** Sciigu Sed vi fariĝis plena de kulpoj de malvirtulo; Kulpo al ni, kion ni devas diri al Li; Mi nenion povas kaj juĝo tenas sin kune. **18** Via kolero ne forlogu elkonjekti pro mallumo. **20** Ĉu estos rakontita al vin al mokado, Kaj grandeco de elāceto ne deklinu Li tio, kion mi parolas? Se iu parolos, li pereos. **21** vin. **19** Ĉu Li atentos vian riĉecon? Ne, nek oron, Nun oni ne povas rigardi la lumon, kiu hele lumas nek forton aŭ potencon. **20** Ne strebu al tiu nokto, en la ĉielo, Kiam la vento pasas kaj purigas ĝin. Kiu forigas popolojn de ilia loko. **21** Gardu vin, ne **22** De norde venas oro; Ĉirkaŭ Dio estas terura kliniĝu al malpieco; Ĉar tion vi komencis pro la brilo. **23** La Plejpotenculon ni ne povas kompreni.

Li estas granda en forto, justo, kaj vero; Li neniu premas. **24** Tial respektetas Lin la homoj; Kaj Li atentas neniu el la saĝuloj.

38 La Eternulo el ventego ekparolis al Ijob, kaj diris: **2** Kiu estas tiu, kiu mallumigas la plej altan decidon Per vortoj sensencaj? **3** Zonu kiel viro viajn lumbojn; Mi vin demandos, kaj vi sciigu al Mi. **4** Kie vi estis, kiam Mi fondis la teron? Diru, se vi havas scion. **5** Kiu starigis ĝiajn mezurojn, se vi tion scias? Aŭ kiu etendis super ĝi rektoſnuron? **6** Sur kio estas enfortikigita ĝiaj bazoj, Aŭ kiu kuſigis ĝian angulstonon, **7** Dum komuna glorkantado de la matenaj steloj Kaj ĝojkriado de ĉiu filo de Dio? **8** Kiu fermis la maron per pordo, Kiam ĝi elpuſiĝis kvazaŭ el la ventro de patrino; **9** Kiam Mi faris la nubon ĝia vesto Kaj mallumon ĝiaj vindajoj, **10** Kaj starigis al ĝi limon Kaj faris riglilojn kaj pordojn, **11** Kaj diris: Ĝis ĉi tie aliru, sed ne plu, Kaj ĉi tie rompiĝados viaj majestaj ondoj? **12** Ĉu vi en via vivo iam ordonis al la mateno, Montris al la matenruĝo ĝian lokon, **13** Ke ĝi kaptu la randojn de la tero, Kaj ke la malpiuloj deskuiĝu el ĝi; **14** Ke ilia internaĵo renversiĝu kiel koto, Kaj ke ili tute konfuziĝu; **15** Ke de la malpiuloj forpreniĝu ilia lumo, Kaj ilia malhumila brako estu rompita? **16** Ĉu vi venis ĝis la fontoj de la maro? Kaj ĉu vi iradis sur la fundo de la abismo? **17** Ĉu malfermiĝis antaŭ vi la pordego de la morto? Kaj ĉu vi vidis la pordegon de la mallumego? **18** Ĉu vi pririgardis la larĝon de la tero? Diru, ĉu vi scias ĉion ĉi tion? **19** Kie estas la vojo al la loĝejo de la lumo, Kaj kie estas la loko de la mallumo, **20** Ke vi konduku ĝin al ĝia limo, Kaj ke vi rimarku la vojetojn al ĝia domo? **21** Ĉu vi sciis, kiam vi naskiĝos Kaj kiel granda estos la nombro de viaj tagoj? **22** Ĉu vi venis al la devenejo de la neĝo, Kaj ĉu vi vidis la devenejon de la hajlo, **23** Kiu ĵi konservas por la tempo de suferado, Por la tago de batalo kaj milito? **24** Kie estas la vojo, laŭ kiu dividigas la lumo, Diskuras la orienta vento super la teron? **25** Kiu destinis direkton por la fluo Kaj vojon por la tondra fulmo, **26** Por doni pluvon sur teron, kie neniu troviĝas, Sur dezerton senhomon, **27** Por nutri dezerton kaj stepon Kaj kreskigi verdan herbon? **28** Ĉu la pluovo havas patron? Aŭ kiu naskigis la gutojn de roso? **29** El kies ventro eliris la glacio? Kaj kiu naskis la prujnon sub la ĉielo? **30** Simile al ŝtono malmoliĝas la akvo, Kaj la supraĵo de la abismo kunfirmiĝas. **31** Ĉu vi povas ligi la ligilon de la Plejadoj? Aŭ ĉu vi povas malligi la lagon de Oriono? **32** Ĉu vi povas eliri ĉe la planedo, Kaj konduki la Ursinon kun ĝiaj infanoj? **33** Ĉu vi konas la leĝojn de la ĉielo? Aŭ ĉu vi povas aranĝi ĝian regadon super la tero? **34** Ĉu vi povas levi al la nubo vian voĉon, Ke abundas akvo vin kovru? **35** Ĉu vi povas sendi fulmojn, Ke ili iru kaj diru al vi: Jen ni estas? **36** Kiu metis en la internon la saĝon? Kaj kiu donis al la koro la prudenton? **37** Kiu estas tiel saĝa, ke li povas kalkuli la nubojn? Kaj kiu elverſas la felsakojn de la ĉielo, **38** Kiam la polvo kunfandiĝas Kaj la terculo kungluiĝas? **39** Ĉu vi ĉasas kaptaĵon por la leonino, Kaj satigas la leonidojn, **40** Kiam ili kuſas en la nestegoj, Sidas embuske en la laŭbo? **41** Kiu pretigas al la korvo ĝian mangajojn, Kiam ĝiaj idoj krias al Dio, Vagflugas, ne havante, kion mangi?

39 Ĉu vi scias la tempon, en kiu naskas la ibeksoj sur la rokoj? Ĉu vi observis la akutigojn de la cervinoj? **2** Ĉu vi kalkulis la monatojn de ilia gravedeco? Aŭ ĉu vi scias la tempon, kiam ili devas naski? **3** Ili fleksiĝas, eljetas siajn idojn, Liberiĝas de siaj doloroj. **4** Ilij infanoj fortigas, kreskas en libereco, Foriras, ke ne revenas al ili. **5** Kiu donis liberecon al la sovaĝa azeno? Kaj kiu malligis ĝiajn ligilojn? **6** La dezerton Mi faris ĝia domo, Kaj stepon ĝia loĝejo; **7** Ĝi ridas pri la bruoj de la urbo, La kriojn de pelanto ĝi ne aŭdas; **8** La produktaĵoj de la montoj estas ĝia mangajo, Kaj ĝi serĉas ĉian verdajon. **9** Ĉu bubalo volos servi al vi? Ĉu ĝi volos nokti ĉe via mangujo? **10** Ĉu vi povas alligi bubalon per ŝnuro al bedo? Ĉu ĝi erpos post vi valojn? **11** Ĉu vi fidos ĝin pro ĝia granda forto? Kaj ĉu vi komisios al ĝi vian laboron? **12** Ĉu vi havos konfidon al ĝi, ke ĝi reportos viajn semojn Kaj kolektos en vian grenejon? **13** La flugilo de struto leviĝas gaje, Simile al la flugilo de cikonio kaj de akcipitro; **14** Ĉar ĝi lasas sur la tero siajn ovojn Kaj varmigas ilin en la sablo; **15** Ĝi forgesas, ke piedo povas ilin dispremi Kaj sovaĝa besto povas ilin disbatii. **16** Ĝi estas kruela por siaj idoj, kvazaŭ ili ne estus ĝiaj; Ĝi ne zorgas pri tio, ke ĝia laboro estas vana; **17** Ĉar Dio senigis ĝin je saĝo Kaj ne donis al ĝi prudenton. **18** Kiam ĝi leviĝas altern, Ĝi mokas ĉevalon kaj ĝian rajdanton. **19** Ĉu vi donas forton al la ĉevalo? Ĉu vi vestas ĝian kolon per kolharoj? **20** Ĉu vi povas saltigi ĝin kiel akrido? Terura estas la beleco de ĝia ronkado. **21** Ĝi fosas en la valo kaj estas gaja pro forteco; Ĝi eliras kontraŭ armiton; **22** Ĝi ridas pri timo kaj ne senkuraĝas, Kaj ne retiras sin de glavo. **23** Super ĝi sonoras la sagujo, Brilas lanco kaj ponardego. **24** Kun bruoj kaj kolero ĝi glutas teron, Kaj ne povas stari trankvile ĉe sonado de trumpeteto. **25**

Kiam eksonas la trumpeto, ĝi ekkrias: Ho, ho! Kaj al vi flataĵojn? 4 Ĉu ĝi faros interligon kun vi? de malproksime ĝi flarsentas la batalon, Kriodon Ĉu vi povas preni ĝin kiel porĉiaman sklavon? de la kondukantoj, kaj bruon. 26 Ĉu pro via saĝo 5 Ĉu vi amuziĝos kun ĝi kiel kun birdo? Aŭ ĉu flugas la akcipitro Kaj etendas siajn flugilojn al vi ligos ĝin por viaj knabinoj? 6 Ĉu kamaradoj sudo? 27 Ĉu pro via ordono leviĝas la aglo Kaj ĝin dishakos, Kaj dividos inter komercistoj? 7 Ĉu faras alte sian neston? 28 Sur roko ĝi loĝas, Noktas vi povas plenigi per pikiloj ĝian haŭton Kaj per sur dento de roko kaj de monta pinto. 29 De tie ĝi vi fisiſtaj hokoj ĝian kapon? 8 Metu sur ĝin vian elrigardas por si mangajo; Malproksime vidas manon; Tiam vi bone memoros la batalon, kaj ĝiaj okuloj. 30 Ĝiaj idoj trinkas sangon; Kaj kie estas mortigitoj, tie ĝi estas.

40 Kaj la Eternulo plue parolis al Ijob, kaj diris: 2 Ĉu povas blasfemanto disputi kun la Plejpotenculo? La mallaŭdanto de Dio tion respondu. 3 Kaj Ijob respondis al la Eternulo, kaj diris: 4 Jen mi estis facilanima; kion mi povas respondi al Vi? Mi metas mian manon sur mian bušon. 5 Unu fojon mi parolis, kaj mi ne respondos; Tion mi ne faros duan fojon. 6 Kaj la Eternulo respondis al Ijob el la ventego, kaj diris: 7 Zonu kiel viro viajn lumbojn; Mi vin demandos, kaj vi sciigu al Mi. 8 Ĉu vi volas senvvalorigi Mian verdikton, Akuzi Min, por ke vi montriĝu prava? 9 Se vi havas tian brakon, kiel Dio, Kaj se vi povas tondri per voĉo simile al Li, 10 Tiam ornamu vin per majesto, kaj altiĝu, Vestu vin per gloro kaj belegeco; 11 Elverŝu la furiozon de via kolero; Ekrigardu ĉion fieran kaj humiligu ĝin; 12 Ekrigardu ĉiun fierulon kaj konfuzu lin; Kaj frakasu la malpiulojn sur ilia loko; 13 Kaſu ilin ĉiujn en la tero; Ilian vizagojnkovru per mallumo. 14 Tiam Mi gloros vin, Se via dekstra mano vin helpos. 15 Vidu la hipopotamon, kiun Mi kreis apud vi; Herbon ĝi manĝas, kiel bovo. 16 Vidu, ĝia forto estas en ĝiaj lumboj, Kaj ĝia fortikeco estas en la muskoloj de ĝia ventro. 17 Ĝi streĉas sian voston kiel cedron, La tendenoj de ĝiaj femuroj estas interplektitaj. 18 Ĝiaj ostoj estas kiel kupraj tuboj, Ĝiaj ostoj estas kiel feraj stangoj. 19 Ĝi estas la komenco de la vojo de Dio; Ĝia Kreinto donis al ĝi ĝian glavon. 20 La montoj alportas al ĝi manĝojn, Kaj ĉiu bestoj de la kampo tie ludas. 21 Sub ombroriĉaj arboj ĝi kuſas, Sub kovro de kanoj kaj en ŝlimo. 22 Ombroriĉaj arboj ŝirmsas ĝin per sia ombro, Ĉirkauas ĝin salikoj apud torrentoj. 23 Se la rivero tumultas, ĝi ne konfuziĝas; Ĝi staras trankvile, se eĉ Jordan enverŝiĝus en ĝian bušon. 24 Ĉu iu povas preni ĝin antaŭ ĝiaj okuloj, Ĉu iu povas trabori per ŝnuroj ĝian nazon?

41 Ĉu vi povas eltiri levjatanon per fiŝhoko, Aŭ ligi per ŝnuro ĝian langon? 2 Ĉu vi povas trameti kanon tra ĝia nazo Kaj trapiki ĝian vangon per pikilo? 3 Ĉu ĝi multe petegos vin, Aŭ parolos

estas tiel kuraĝa, por inciti ĝin; Kiu do povas starí antaŭ Mi? 11 Kiu antaŭe ion donis al Mi, ke Mi redonu al li? Sub la tutu ĉielo ĉio estas Mia. 12 Mi ne silentos pri ĝiaj membroj, Pri ĝia forto kaj bela staturo. 13 Kiu povas levi ĝian veston? Kiu aliros al ĝia paro da makzeloj? 14 Kiu povas malfermi la pordon de ĝia vizago? Teruro ĉirkauas ĝiajn dentojn. 15 Ĝiaj fieraj skvamoj estas kiel ŝildoj, Interligitaj per fortika sigelo; 16 Unu kuntuŝiĝas kun la alia tiel, Ke aero ne povas trairi tra ili; 17 Unu alfortigis al la alia, Interkuniĝis kaj ne disiĝas. 18 Ĝia terno briligas lumon, Kaj ĝiaj okuloj estas kiel la palpebroj de la ĉielruĝo. 19 El ĝia bušo eliras torĉoj, Elkuras flamaj fajreroj. 20 El ĝiaj nazotruoj eliras fumo, Kiel el bolanta poto aŭ kaldrono. 21 Ĝia spiro ekbruligas karbojn, Kaj flamo eliras el ĝia bušo. 22 Sur ĝia kolo loĝas forto, Kaj antaŭ ĝi kuras teruro. 23 La partoj de ĝia karno estas firme kunligitaj inter si, Tenas sin fortike sur ĝi, kaj ne ŝanceliĝas. 24 Ĝia koro estas malmola kiel ŝtono, Kaj fortika kiel suba muelŝtono. 25 Kiam ĝi sin levas, ektremas fortuloj, Konsterniĝas de teruro. 26 Glavo, kiu alproksimiĝas al ĝi, ne povas sin teni, Nek lanco, sago, aŭ kiraso. 27 Feron ĝi rigardas kiel pajlon, Kupron kiel putran lignon. 28 Ne forpelos ĝin sago; Ŝtonoj el ŝtonjetoj fariĝas pajleroj antaŭ ĝi. 29 Bastonegon ĝi rigardas kiel pajlon, Kaj ĝi mokas la sonon de lanco. 30 Sube ĝi havas akrajn pecetojn; Kiel draſrulo ĝi kuſas sur la ŝlimo. 31 Kiel kaldronon ĝi ondigas la profundon; La maron ĝi kirlas kiel ŝmirajo. 32 La vojo post ĝi lumas; La abismo aperas kiel grizaĵo. 33 Ne ekzistas sur la tero io simila al ĝi; Ĝi estas kreita sentima. 34 Ĝi rigardas malestime ĉion altan; Ĝi estas reĝo super ĉiuj sovaĝaj bestoj.

42 Ijob respondis al la Eternulo, kaj diris: 2 Mi scias, ke Vi ĉion povas fari, Kaj ke nenio, kion Vi entreprenas, estas malfacila por Vi. 3 Kiu estas tiu, kiu kovras malkompetente la plej altan decidon? Jes, mi parolis sen komprendo pri aferoj, Kiu estas tro misteraj por mi, kaj kiujn mi ne konas. 4 Aŭskultu, kaj mi parolos; Mi demandos Vin, kaj Vi sciigu al mi. 5 Nur per la oreloj mi aŭdis

pri Vi; Sed nun mia okulo Vin vidis. **6** Tial mi faras al mi riproĉon, Kaj mi pentas en polvo kaj cindro. **7** Post kiam la Eternulo parolis tiujn vortojn al Ijob, la Eternulo diris al Elifaz, la Temanano: Mia kolero ekflamis kontraŭ vi kaj kontraŭ viaj du amikoj, pro tio, ke vi ne parolis antaŭ Mi tiel ĝuste, kiel Mia servanto Ijob. **8** Prenu do nun al vi sep bovojn kaj sep ŝafojn, kaj iru al Mia servanto Ijob, kaj alportu bruloferon pro vi; kaj Mia servanto Ijob preĝos por vi; ĉar nur lin Mi atentos, por ne fari al vi punon pro tio, ke vi ne parolis antaŭ Mi tiel ĝuste, kiel Mia servanto Ijob. **9** Kaj iris Elifaz, la Temanano, kaj Bildad, la Ŝuhano, kaj Cofar, la Naamano, kaj faris tion, kion diris al ili la Eternulo. Kaj la Eternulo atentis Ijobon. **10** Kaj la Eternulo redonis la forprenitaĵon al Ijob, kiam li preĝis por siaj amikoj. Kaj la Eternulo donis al Ijob duoble pli ol ĉio, kion li havis antaŭe. **11** Kaj venis al li ĉiu ĉiu fratoj kaj ĉiu ĉiu fratinoj kaj ĉiu ĉiu antaŭaj konatoj, kaj ili manĝis kun li en lia domo, kaj esprimis al li sian kunsenton, kaj konsolis lin pri la tutaj malbonoj, kiun la Eternulo venigis sur lin; kaj ĉiu el ili donis al li po unu kesito, kaj ĉiu po unu ora ringo. **12** Kaj la Eternulo benis la lastajn jarojn de Ijob pli ol la komencajn; kaj li havis dek kvar mil ŝafojn kaj ses mil kamelojn kaj mil parojn da bovoj kaj mil azeninojn. **13** Kaj li havis sep filojn kaj tri filinojn. **14** Al unu el ĉi tiuj li donis al nomon Jemima, al la dua la nomon Kecia, kaj al la tria la nomon Keren-Hapuň. **15** Kaj en la tutaj landoj ne troviĝis virinoj tiel belaj, kiel la filinoj de Ijob; kaj ilia patro donis al ili heredan posedaĵon inter iliaj fratoj. **16** Kaj post tio Ijob vivis cent kvardek jarojn, kaj li vidis siajn filojn kaj nepojn ĝis la kvara generacio. **17** Kaj Ijob mortis, maljuna kaj satiĝinta de la vivo.

Psalmaro

1 Feliĉa estas la homo, kiu ne iras laŭ konsilo de malpiuloj, Nek staras sur vojo de pekuloj, Nek sidas en kunsido de blasfemantoj; **2** Sed li nur havas deziron por la lego de la Eternulo, Kaj pri Lia lego li pensas tage kaj nokte. **3** Kaj li estos kiel arbo, plantita apud akvaj torrentoj, Donanta sian frukton en sia tempo, Kaj kies folio ne velkas; Kaj en ĉio, kion li faras, li sukcesos. **4** Ne tiel estas la malpiuloj; Sed ili estas kiel grenventumajo, kiun disblovas la vento. **5** Tial ne staros fortike la malpiuloj ĉe la juĝo, Nek la pekuloj en societo de piuloj. **6** Ĉar la Eternulo konas la vojon de piuloj; Sed la vojo de malpiuloj pereos.

2 Kial tumultas popoloj, Kaj gentoj pripensas vanajon? **2** Leviĝas reĝoj de la tero, Kaj eminentuloj konsiliĝas kune, Kontraŭ la Eternulo kaj kontraŭ Lia sanktoleito, dirante: **3** Ni disiĝu iliajn ligilojn, Kaj ni dejetu de ni iliajn ŝnurojn! **4** La loĝanta en la ĉielo ridas, La Sinjoro mokas ilin. **5** Tiam Li parolos al ili en Sia kolero, Kaj per Sia furioso Li ilin ektimigos, dirante: **6** Mi starigis ja Mian reĝon Super Cion, Mia sankta monto. **7** Mi raportos pri la decido: La Eternulo diris al mi: Vi estas Mia filo, Hodiaŭ Mi vin naskis. **8** Petu Min, kaj Mi donos al vi popolojn per heredo, Kaj por posedo limojn de tero. **9** Vi disbatos ilin per fera sceptro, Kiel potan vazon vi ilin dispecigos. **10** Kaj nun, ho reĝoj, prudentiĝu; Instruiĝu, juĝistoj de la tero! **11** Servu al la Eternulo kun timo, Kaj ĝoju kun tremo. **12** Kisu la filon, ke Li ne kolera, kaj vi ne pereu sur la vojo, Ĉar baldaŭ ekbrulos Lia kolero. Feliĉaj estas ĉiuj, kiuj fidas Lin.

3 Psalmo de David, kiam li forkuris de sia filo

Abşalom. Ho Eternulo, kiel multaj estas miaj premantoj, Multaj leviĝis kontraŭ mi! **2** Multaj diradas pri mia animo: Ne ekzistas por li savo de Dio. (Sela) **3** Sed Vi, ho Eternulo, estas ŝildo por mi, Mia honoro kaj levanto de mia kapo. **4** Per mia voĉo mi vokas al la Eternulo, Kaj Li respondas al mi de Sia sankta monto. (Sela) **5** Mi kuŝiĝas kaj endormiĝas, Kaj mi vekiĝas, ĉar la Eternulo min subtenas. **6** Mi ne timas miriadiojn da kontraŭuloj, Kiuj estas ĉirkaŭ mi. **7** Leviĝu, ho Eternulo, savu min, mia Dio; Ĉar Vi frapis al ĉiuj miaj malamikoj la vangojn, La dentojn de la malpiuloj Vi frakasis. **8** Ĉe la Eternulo estas la savo; Super Via popolo estu Via beno. (Sela)

4 Al la ĥorestro. Por kordaj instrumentoj. Psalmo de David. Kiam mi vokas, respondu al mi, justa

mia Dio! En premo Vi liberigas min; Korfavoru min, kaj aŭskultu mian pregon. **2** Homidoj, ĝis kiam mia honoro estos malhonorata? Ĝis kiam vi amos vantajon kaj celos malveron? (Sela) **3** Sciu do, ke la Eternulo apartigis la piulon por Si; La Eternulo aŭdas, kiam mi vokas al Li. **4** Tremu, kaj ne peku; Meditu en viaj koroj, sur viaj kušejoj, kaj estu fortikanimaj. (Sela) **5** Oferdonu oferojn piajn, Kaj fidu la Eternulon. **6** Multaj diradas: Kiu montros al ni bonon? Direktu sur nin la lumon de Via vizago, ho Eternulo! **7** Vi metis ĝojon en mian koron, pli ol dum ilia greno kaj ilia mosto plimultiĝas. **8** Pace mi kuŝiĝas kaj tuj endormiĝas; Ĉar Vi, ho Eternulo, loĝigas min sola en sendanĝereco.

5 Al la ĥorestro. Por blovaj instrumentoj. Psalmo de David. Mijaj vortoj aŭskultu, ho Eternulo. Trapenetrui mijaj pensojn. **2** Aŭdu la vocon de mia krio, mia Reĝo kaj mia Dio; Ĉar al Vi mi pregas. **3** Ho Eternulo, matene Vi aŭdas mian vocon; Matene mi eldiras miān pregon al Vi, kaj mi atendas. **4** Ĉar Vi ne estas tia Dio, kiu amas malpiajon; Malbonulo ne povas gasti ĉe Vi. **5** Fanfaronuloj ne staros antaŭ Vi; Vi malamas ĉiujn, kiuj faras malbonon. **6** Vi pereigas tiujn, kiuj parolas malveron; Sangavidan kaj malican la Eternulo abomenas. **7** Kaj mi, pro Via granda favoro, eniros en Vian domon; Mi klinigos en Via sankta templo kun respektego al Vi. **8** Ho Eternulo, gvidu min laŭ Via justeco; Pro miaj insidantoj ebenigu antaŭ mi Vian vojon. **9** Ĉar ne ekzistas vero en ilia bušo; En ilia interno estas malvirteco; Malfermita tombo estas ilia gorĝo; Per sia lango ili hipokritas. **10** Montru ilian kulpon, ho Dio, Ke ili falu per siaj intencoj; Pro iliaj multaj krimoj ĵetu ilin malsupren, Ĉar ili ribelis kontraŭ Vi. **11** Kaj ekgojaj ĉiuj, kiuj fidas Vin; Ili eterne estos gajaj, kaj Vi ilin favoros; Kaj triumfos pri Vi tiuj, kiuj amas Vian nomon. **12** Ĉar Vi, ho Eternulo, benas piulon; Kiel per ŝildo Vi ĉirkaudefendas lin per favoro.

6 Al la ĥorestro. Por kordaj instrumentoj, por basuloj. Psalmo de David. Ho Eternulo, ne en Via kolero min reprocu, Kaj ne en Via furioso min punu. **2** Korfavoru min, ho Eternulo, ĉar mi senfortiĝis; Sanigu min, ho Eternulo, ĉar ektremis miaj ostoj. **3** Kaj mia animo forte ektremis; Kaj Vi, ho Eternulo, ĝis kiam? **4** Returnu Vin, ho Eternulo, savu mian animon; Helpu min pro Via favorkoreco. **5** Ĉar en la morto ne ekzistas memoro pri Vi; En Ŝeol, kiu gloros Vin? (Sheol h7585) **6** Mi laciĝis de mia ĝemado; Ĉiun nokton

Malpiulo en sia malhumileco ne esploras; En ĉiuj ruinigataj kaj malfeliĉuloj ĝemas, Tial nun Mi Min liaj pensoj Dio ne ekzistas. **5** Li ĉiam iras forte laŭ levos, diras la Eternulo; Mi donos savon al tiuj, siaj vojoj; Viaj juĝoj estas tro alte super li; Ĉiu ĉiam sopiras pri ĝi. **6** La paroloj de la Eternulo estas siajn malamikojn li forspitas. **6** Li diris en sia paroloj puraj, Arĝento, purigita en tera fanduo koro: Mi ne ŝanceligos, De generacio al generacio kaj sepoje refandita. **7** Vi, ho Eternulo, konservos neniam estos al mi malbone. **7** Lia bušo estas ilin, Vi gardos nin kontraŭ ĉi tiu generacio por plena de malbenado, trompo, kaj malico; Sub lia lango estas suferigo kaj malvero. **8** Inside li sidas malnobleco altiĝas inter la homidoj.

en la vilaĝoj; Kaše li mortigas senkulpolon; Liaj okuloj spionas malriĉulon. **9** Li sidas inside en kaŝita loko, kiel leono en la kaverno; Li insidas, por kapti malriĉulon; Kaj li kaptas malriĉulon, tirante lin en sian reton. **10** Li insidas, alpremiĝas, Kaj la malriĉulo falas en liajn fortajn ungeskojn. **11** Li diras en sia koro: Dio forgesis, Li kovras Sian vizaĝon, Li neniam vidos. **12** Leviĝu, ho Eternulo; ho Dio, levu Vian manon; Ne forgesu mizerulonj. **13** Por kio malpiulo malſatas Dion, Kaj diras en sia koro, ke Vi ne postulos respondon? **14** Vi vidas ja, ĉar mizerojn kaj suferojn Vi rigardas, por redoni laŭ Via forto. Al Vi fordonas sin malriĉulo; Por orfo Vi estas helpanto. **15** Rompu la brakon de malpiulo kaj malbonulo, Por ke eĉ serĉante lian malbonon, oni ĝin ne trovu. **16** La Eternulo estas Reĝo por eterne kaj ĉiam, Pereis la idolistoj de Lia tero. **17** Deziron de humiluloj Vi aŭdas, ho Eternulo; Vi fortigas ilian koron, Vi atentigas Vian orelon, **18** Por doni juĝon al orfo kaj premato, Por ke oni ĉesu peli homon de la tero.

11 Al la ĥorestro. De David. Ĉe la Eternulo mi rifuĝas. Kial vi diras al mia animo: Flugu kiel birdo sur vian monto? **2** Ĉar jen la malbonuloj streĉis pafarkon, Almetis sagon sian al la tendeno, Por pafi kaše kontraŭ la honestajn korojn. **3** Kiam la fundamentoj estas detruitaj, Kion povas fari la justulo? **4** La Eternulo estas en Sia sankta templo; La trono de la Eternulo estas en la ĉielo; Liaj okuloj vidas, Liaj palpebroj esploras la homidojn. **5** La Eternulo elprovas justulon; Sed malpiulon kaj perfotemulon Lia animo malamas. **6** Sur la malpiulon Li pluvigos brulantajn karbojn, fajron kaj sulfuron; Brula vento estos kaliko, destinita por ili. **7** Ĉar la Eternulo estas justa, Li amas justecon; La piulo vidos Lian vizaĝon.

12 Al la ĥorestro. Por basulon. Psalmo de David. Helpu, ho Eternulo, ĉar malaperis piuloj Kaj maloftiĝis fideluloj inter la homidoj. **2** Malveron ili parolas unuoj al aliaj, Vortojn flatajn el koro hipokrita. **3** La Eternulo ekstermu ĉiun flatan bušon Kaj langon fanfaronantan, **4** Tiu ĉi, kiu diras: Per nia langon ni venkos, Nia bušo estas kun ni; kiu estas sinjoro super ni? **5** Ĉar prematoj estas

ruinigataj kaj malfeliĉuloj ĝemas, Tial nun Mi Min levos, diras la Eternulo; Mi donos savon al tiuj, siaj vojoj; Viaj juĝoj estas tro alte super li; Ĉiu ĉiam sopiras pri ĝi. **6** La paroloj de la Eternulo estas siajn malamikojn li forspitas. **6** Li diris en sia paroloj puraj, Arĝento, purigita en tera fanduo koro: Mi ne ŝanceligos, De generacio al generacio kaj sepoje refandita. **7** Vi, ho Eternulo, konservos neniam estos al mi malbone. **7** Lia bušo estas ilin, Vi gardos nin kontraŭ ĉi tiu generacio por plena de malbenado, trompo, kaj malico; Sub lia lango estas suferigo kaj malvero. **8** Inside li sidas malnobleco altiĝas inter la homidoj.

13 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Ĝis kiam, ho Eternulo, Vi tute forgesos pri mi? Ĝis kiam Vi kaſos Vian vizaĝon antaŭ mi? **2** Ĝis kiam mi havos zorgojn en mia animo Kaj sopirojn en mia koro ĉiutage? Ĝis kiam mia malamiko estos supre super mi? **3** Rigardu kaj aŭdu min, ho Eternulo, mia Dio; Lumigu miajn okulojn, ke mi ne ekdormu per morto; **4** Ke ne diru mia malamiko: Mi lin venkis; Ke ne ĝoju miaj premantoj, se mi falos. **5** Sed mi esperas al Via favorkoreco; Mia koro ĝojas pro Via savo. **6** Mi kantos al la Eternulo, Ĉar Li faris al mi bonon.

14 Al la ĥorestro. De David. La sensaĝulo diris en sia koro: Dio ne ekzistas. Ili sentaŭgiĝis, ili abomeniĝis pro siaj faroj; Ekzistas neniu, kiu faras bonon. **2** La Eternulo el la ĉielo ekrigardis la homidojn, Por vidi, ĉu ekzistas prudentulo, kiu serĉas Dion. **3** Ĉiuj devojiĝis, ĉiuj malvirtiĝis; Ekzistas neniu, faranta bonon, ne ekzistas eĉ unu. **4** Ĉu ne prudentiĝos ĉiuj, kiu faras malbonon, Kiu manĝas mian popolon, kiel oni manĝas panon, Kaj kiu ne vokas al la Eternulo? **5** Tie ili forte ektimis, Ĉar Dio estas en la generacio de la justuloj. **6** Vi malhonoris la konsilon de malriĉulo, Sed la Eternulo estas lia rifuĝejo. **7** Ho, ke venu el Cion savo al Izrael! Kiam la Eternulo revenigos Sian forkaptitan popolon, Tiam triumfos Jakob kaj ĝojos Izrael.

15 Psalmo de David. Ho Eternulo, kiu povas gasti en Via tendo? Kiu povas loĝi sur Via sankta monto? **2** Tiu, kiu vivas honeste, agas juste, Kaj parolas veron el sia koro; **3** Kiu ne kalumnias per sia lango, Ne faras malbonon al sia kunulo, Kaj ne ĵetas malhonoron sur sian proksimulon; **4** Kiu abomeras malnobulon Kaj estimas la respektantojn de la Eternulo, Kiu faris juron malprofite por si kaj ĝin ne rompas; **5** Kiu sian monon ne donas procentge, Kaj subaĉetajn donacojn kontraŭ senkulpolo ne akceptas. Kiu tiel agas, tiu neniam falos.

16 Verko de David. Gardu min, ho Dio, ĉar mi rifuĝas ĉe Vi. **2** Mi diris al la Eternulo: Vi estas mia Sinjoro; Mi ne havas alian bonon krom

Vi. 3 Al la sanktuloj, kiuj estas sur la tero, Kaj al de ĉiuj liaj malamikoj kaj el la mano de Saul. Kaj la majestuloj iras mia tuta deziro. 4 Multiĝos la li diris: Mi varmege Vin amas, ho Eternulo, mia malĝojoj de tiuj, kiuj sekvis alian; Mi ne verĝos forteco! 2 La Eternulo estas mia Roko, kaj mia iliajn sangajn verſoferojn Kaj ne metos iliajn fortikajo, kaj mia Savanto, Mia Dio, mia fortika Roko, nomojn en mian bušon. 5 La Eternulo estas mia kiun mi fidas, Mia ŝildo kaj la korno de mia savo, sorta parto kaj kaliko; Vi subtenas mian sorton. 6 mia rifuĝeo. 3 Mi vokas al la Eternulo, la glorinda; Loto agrabla traſis min, Ĉarma estas mia heredo. Kaj mi saviĝas de miaj malamikoj. 4 Ĉirkaŭis min 7 Mi gloras la Eternulon, kiu konsilas min; Eĉ la ondoj de la morto, Kaj torrentoj pereigaj min en la nokto instruas min mia internaĵo. 8 Ĉiam teruris; 5 La ŝnuroj de Ŝeol min ĉirkauis, La retoj mi vidas la Eternulon antaŭ mi; Ĉar Li estas ĉe de la morto min atingis. (**Sheol h7585**) 6 En mia mia dekstra mano, mi ne falos. 9 Tial ĝojas mia premiteco mi vokis la Eternulon, Kaj al mia Dio koro, raviĝas mia animo; Eĉ mia karno ripozas mi kriis; El Sia templo Li aŭdis mian voĉon, Kaj senzorge. 10 Ĉar Vi ne lasos mian animon al Ŝeol; mia krio al Li atingis Liajn orelojn. 7 Ektremis kaj Vi ne permesos, ke Via sanktulo forputru. (**Sheol ekskuigi la tero, La fundamentoj de la montoj h7585**) 11 Vi konigis al mi la vojon de la vivo; ekmovigi Kaj ekšanceligi, ĉar Li koleris. 8 Leviĝis Multe da ĝojoj estas antaŭ Vi, Ĉarmoj estas en Via fumo el Lia nazo, Kaj ekstermanta fajro el Lia dekstra mano eterne. bušo; Karboj ekflamis de ĝi. 9 Li klinis la ĉielon kaj

17 Prego de David. Auskultu, ho Eternulo, la justulon, atentu mian krion, Donu orelon al mia prego el ne malsincera buso. 2 De Vi venos mia jugo; Viaj okuloj rigardos la veremecon. 3 Vi esploras mian koron, ekzamenas gin en la nokto; Vi elprovas min, Kaj Vi trovas nenion, kion mi intencus, Sed kio ne volus eliri el mia buso. 4 Pri homaj faroj, konforme al la vortoj el Via buso, Mi gardis min de vojoj kontraulegaj. 5 Mij pašoj tuj sekvas en Viaj postesignoj, mij piedoj ne ŝanceligas. 6 Mi vokas al Vi, ĉar Vi respondos al mi, ho Dio; Klinu al mi Vian orelon kaj audu mian parolon. 7 Montru Vian mirindan favorkorecon, Vi, kiu per Via dekstra mano helpas la fidantojn kontraŭ la atakantoj. 8 Gardu min kiel la pupilon de la okulo, Per la ombro de Viaj flugiloj kaſu min 9 De la malbonuloj, kiuj atakas min, De mij malamikoj, kiuj ĉirkaue insidas kontraŭ mia animo. 10 Sian koron ili fermis, Per sia buso ili parolas fiero. 11 Kien ni iras, ili nin ĉirkaŭas; Siajn okulojn ili direktas, por jeti nin sur la teron. 12 Li similas leonon, kiu avidas akiron, Kaj leonidon, kiu sidas en kaſita loko. 13 Leviĝu, ho Eternulo, antaŭvenu kaj renversu lin; Savu mian animon kontraŭ la malbonulo per Via glavo, 14 Kontraŭ la homoj, ho Eternulo, per Via mano, Kontraŭ la homoj de ĉi tiu mondo, kiuj havas sian parton en la nuna vivo, Kaj kies ventron Vi plenigis per Viaj trezoroj, Ke iliaj filoj estos sataj kaj ili lasos restajon por siaj infanoj. 15 Kaj mi en pieco rigardos Vian vizaĝon; Vekiĝante, mi satiĝos per Via bildo.

18 Al la ĥorestro. De la sklavo de la Eternulo,
David, kiu eldiris al la Eternulo la vortojn de
ĉi tiu kanto, kiam la Eternulo lin savis el la manoj

de ĉiuj liaj malamikoj kaj el la mano de Saul. Kaj li diris: Mi varmege Vin amas, ho Eternulo, mia forteco! **2** La Eternulo estas mia Roko, kaj mia fortikajo, kaj mia Savanto, Mia Dio, mia forta Roko, kiun mi fidas, Mia ŝildo kaj la korno de mia savo, mia rifuĝeo. **3** Mi vokas al la Eternulo, la glorinda; Kaj mi saviĝas de miaj malamikoj. **4** Ĉirkaŭis min la ondoj de la morto, Kaj torrentoj pereigaj min teruris; **5** La ŝnuroj de Ŝeol min ĉirkaŭis, La retoj de la morto min atingis. (**Sheol h7585**) **6** En mia premiteco mi vokis la Eternulon, Kaj al mia Dio mi kriis; El Sia templo Li aŭdis mian voĉon, Kaj mia krio al Li atingis Liajn orelojn. **7** Ektremis kaj ekskuiĝis la tero, La fundamentoj de la montoj ekmovigis Kaj ekšanceligis, ĉar Li koleris. **8** Leviĝis fumo el Lia nazo, Kaj ekstermanita fajro el Lia bušo; Karboj ekflamas de ĝi. **9** Li klinis la ĉielon kaj iris malsupren; Kaj densa mallumo estis sub Liaj piedoj. **10** Kaj Li ekrajdis sur kerubo kaj ekflugis, Kaj Li portiĝis sur la flugiloj de la vento. **11** El la mallumo Li faris al Si kovron, Tendon Li faris ĉirkaŭ Si el la mallumo de la akvo, densaj nuboj. **12** De la brilo antaŭ Li, tra Liaj densaj nuboj, Flugis hajlo kaj brulantaj karboj. **13** Kaj la Eternulo ektondris en la ĉielo, Kaj la Plejaltulo aŭdigis Sian voĉon; Hajlon kaj brulantajn karbojn. **14** Li ĵetis Siajn sagojn, kaj dispelis ilin; Ĵetis multajn fulmojn, kaj konfuzis ilin. **15** Kaj malkovriĝis la kuŝujoj de la akvoj, Kaj nudigis la fundamentoj de la universo, De Via minaca voĉo, ho Eternulo, De la kolera spirado de Via nazo. **16** Li etendas el supre la brakon, kaj prenas min; Li eltiras min el grandaj akvoj; **17** Li savas min de mia potenco malamiko, Kaj de miaj malamantoj, ĉar ili estas pli fortaj ol mi. **18** Ili atingis min en la tago de mia malfeliĉo; Sed la Eternulo fariĝis mia subteno. **19** Kaj Li elkondukis min en vastan lokon; Li liberigis min, ĉar Li estas favora al mi. **20** La Eternulo rekompencas min laŭ mia justeco; Laŭ la pureco de miaj manoj Li repagas al mi. **21** Ĉar mi min tenis je la vojoj de la Eternulo, Kaj mi ne faris malbonon antaŭ mia Dio. **22** Ĉar ĉiuj Liaj leĝoj estis antaŭ mi, Kaj Liajn ordonojn mi ne forigis de mi. **23** Mi estas senkulpa antaŭ Li, Kaj mi gardis min, ke mi ne peku. **24** Kaj la Eternulo rekompencis min laŭ mia justeco, Laŭ la pureco de miaj manoj antaŭ Liaj okuloj. **25** Kun favorkorulo Vi estas favorkora, Kun piulo Vi estas pia, **26** Kun purulo Vi agas laŭ lia pureco, Kaj kun maliculo laŭ lia maliceco. **27** Ĉar humilan popolon Vi helpas, Sed altajn okulojn Vi malaltigas. **28** Ĉar Vi lumigas mian lumilon; La Eternulo, mia Dio, lumigas mian mallumon. **29** Ĉar kun Vi mi forkurigas militistarion, Kaj

kun mia Dio mi transaltas muron. **30** La vojo estas justaj, ĝoigas la koron; La ordondiro de la Dio estas perfekta; La parolo de la Eternulo Eternulo estas klara, faras lumen antaŭ la okuloj. estas tute pura; Li estas ŝildo por ĉiu, kiu Lin **9** La timo antaŭ la Eternulo estas pura, restas fidis. **31** Ĉar kiu estas Dio, krom la Eternulo? eterne; La juĝoj de la Eternulo estas veraj, kaj Kaj kiu estas Roko, krom nia Dio? **32** Tiu Dio, ĉiu estas justaj. **10** Ili estas pli dezirindaj, ol kiu ĉirkauzonos min per forto Kaj perfektigas oro kaj ol multe da plej pura oro; Ili estas pli mian vojon; **33** Kiu similigas miajn piedojn al dolĉaj, ol mielko kaj ĉelaraj mielgutoj. **11** Ankaŭ cervaj, Kaj starigas min sur miaj altoj; **34** Kiu Via sklavo instruigis per ili; Kiu ilin observas, tiu instruas mian manon militi, Kaj miajn brakojn havas grandan rekompencon. **12** Kiu scias siajn streĉi kupran pafarkon. **35** Vi donis al mi la ŝildon erarojn? Purigu min de eraroj kaŝitaj. **13** Ankaŭ de Via savo; Kaj Via dekstra mano subtenas min, de intencoj eraroj detenu Vian sklavon, Ke ili ne Kaj Via favoro min grandigas. **36** Vi larĝigas mian regu super mi. Tiäm mi estos perfekta, kaj pura pašon sub mi, Por ke ne ŝanceligū miaj piedoj. **37** Mi persekutas miajn malamikojn, kaj mi atingas granda peko. **14** Akceptu favore la vortojn el mia bušo kaj la parolon de mia koro antaŭ Vi, Ho ilin; Kaj mi ne revenas, ĝis mi ilin pereigas. **38** Mi Eternulo, mia Roko kaj mia Liberiganto. ilin frakasas, ke ili ne povas plu levigi; Ili falas sub miajn piedojn. **39** Vi ĉirkauzonos min per forto por la milito; Miajn atakintojn Vi ĵetas sub min. **40** Vi forkurigas de mi miajn malamikojn, Kaj miajn malamantojn mi ekstermas. **41** Ili krias, sed ne venas helpanto; Al la Eternulo, sed Li ne respondas al ili. **42** Mi disflugigas ilin, kiel polvon laŭ la vento; Kiel stratan koton mi ilin forjetas. **43** Vi savas min de popola tumulto; Vi faras min ĉefo de la nacioj; Popolo, kiun mi ne konas, servas min. **44** Per atentaj oreloj ili obeas min; Aligentuloj respektigas min. **45** Aligentuloj senfortigas, Kaj kuras terurite el siaj fortikoj. **46** Vivis la Eternulo; kaj benata estu mia Roko; Kaj alte glorata estu la Dio de mia savo: **47** Tiu Dio, kiu donas al mi venĝon Kaj submetas al mi popolojn, **48** Kiu savas min de miaj malamikoj, Altigas min super miaj atakintoj, Kaj savas min de perfotulo. **49** Tial mi gloras Vin, ho Eternulo, inter la popoloj, Kaj pri Via nomo mi kantas. **50** Li donas grandan helpon al Sia reĝo, Kaj faras favoraĵon al Sia sanktoleito, Al David kaj al lia idaro, por eterne.

20 Al la ĥorestro. Psalmo de David. La Eternulo aŭskultu vin en tago de mizero; Defendu vin la nomo de Dio de Jakob. **2** Li sendu al vi helpon el la sanktejo, Kaj el Cion Li vin fortigu. **3** Li rememoru ĉiujn viajn oferdonojn, Kaj via brulofero aperu grasa antaŭ Li. (Sela) **4** Li donu al vi tion, kion deziras via koro; Kaj ĉiujn viajn intencojn Li plenumu. **5** Ni estos gajaj pro Via venko, Kaj pro la nomo de nia Dio ni levos standardon. La Eternulo plenumu ĉiujn viajn petojn. **6** Nun mi ekscias, ke la Eternulo savas Sian sanktoleiton; Li aŭskultas lin el Sia sankta ĉielo, Forte savas lin per Sia dekstra mano. **7** Unuj fidas veturilojn, aliaj ĉevalojn; Sed ni alvokas la nomon de la Eternulo, nia Dio. **8** Ili ŝanceligas kaj falas, Kaj ni staras kaj tenas nin forte. **9** Ho Eternulo, savu; La Reĝo respondu al ni, kiam ni vokas al Li.

21 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Ho Eternulo, pro Via fortogojas la reĝo, Kaj pro Via helpo kiel forte li triumfas! **2** Kion lia koro deziris, tion Vi donis al li; Kaj la peton de lia bušo Vi ne rifuzis. (Sela) **3** Vivu antaŭ la hundoj, kaj vivu!

19 Al la ĥorestro. Psalmo de David. La ĉielo metis sur lian kapon kronon el pura oro. **4** Vivon rakontas la gloron de Dio, Kaj la farojn de li petis de Vi; Kaj Vi donis al li longan vivon por Liaj manoj raportas la ĉela firmaĵo. **2** Tago al ĉiam kaj eterne. **5** Granda estas lia honoro pro tago transdonas diiron, Kaj nokto al nokto faras Via helpo; Gloron kaj majeston Vi metis sur lin. sciiglon. **3** Sen parolo kaj sen vortoj; Oni ne aŭdas **6** Vi donas al li eternajn benojn; Vi gajigas lin ilian voĉon. **4** Tra la tuta mondo iras ilia ordono, per ĝojo antaŭ Via vizago. **7** Ĉar la reĝo fidas la Kaj ĝis la fino de la universo iras iliaj vortoj; Por Eternulon, Kaj pro favoro de la Plejaltulo li ne la suno Li arangis tendon inter ili. **5** Kaj ĝi eliras falos. **8** Trovos Via mano ĉiujn Viajn malamikojn, kiel fianĉo el sia baldakeno, Ĝojas kiel heroo, Via dekstra trovos Viajn malamantojn. **9** Vi trakuranta sian vojon. **6** Sur unu rando de la ĉielo similigos ilin al brulanta forno, kiam Vi koleros; estas ĝia leviĝo, Kaj ĝia rondiro estas ĝis aliaj La Eternulo englutos ilin per Sia kolero, Kaj fajro randoj; Kaj nenio kaŝigas antaŭ ĝia varmego. **7** La ilin formanĝos. **10** Ilian naskitaron Vi ekstermos instruo de la Eternulo estas perfekta, ĝojigas la de sur la tero, Kaj ilian semon el inter la homidoj. animon; La atesto de la Eternulo estas certa, ĝi **11** Ĉar ili preparis malbonon por Vi, Pripensis saĝigas sensaĝulon. **8** La ordonoj de la Eternulo atencon, sed ne povis ĝin plenumi. **12** Vi devigas

64

ilin turni al Vi la dorson, Viajn tendenojn Vi Eternulo ĉiu finoj de la mondo; Kaj kliniĝos antaŭ direktos kontraŭ iliajn vizaĝojn. **13** Leviĝu, ho Vi ĉiu popolaj familioj. **28** Ĉar al la Eternulo Eternulo, en Via forto; Ni kantos kaj gloros Vian potencon.

22 Al la ĥorestro. Por ario: Matenkrepuska

Cervino. Psalmo de David. Mia Dio, mia Dio, kial Vi forlasis min, Kaj estas malproksima de mia savo, de miaj plendaj paroloj? **2** Mia Dio, mi vokas en la tago, kaj Vi ne respondas; En la nokto, kaj mi ne trovas trankvilon. **3** Sed Vi estas sankta, Ho Vi, kiu loĝas inter la glorudo de Izrael. **4** Vin fidis niaj patroj; Ili fidis, kaj Vi ilin helpis. **5** Al Vi ili kriadiĝ kaj estis savataj; Vin ili fidis, kaj ili ne devis honti. **6** Sed mi estas vermo kaj ne homo; Mokata de la homoj, malestimata de la popolo. **7** Ĉiuj, kiuj min vidas, insultas min, Malfermegas la bušon, balancas la kapon, dirante: **8** Li apogis sin al la Eternulo: Tiu helpu lin; Tiu savu lin, se Li amas lin. **9** Vi eltiris ja min el la ventro, Vi zorgis pri mi sur la brusto de mia patrino. **10** Al Vi mi estis ĵetita de post la momento de mia naskiĝo; De la ventro de mia patrino Vi estas mia Dio. **11** Ne malproksimiĝu de mi, Ĉar malfeliĉo estas proksima, kaj helpanton mi ne havas. **12** Ĉirkauis min multaj bovoj, Fortaj bovoj Bašanaj stariĝis ĉirkau mi. **13** Ili malfermegis kontraŭ mi siajn bušojn, Kiel leono ŝiranta kaj krieganta. **14** Kiel akvo mi disverŝiĝis, Kaj disiĝis ĉiuj miaj osto; Mia koro fariĝis kiel vakso, Fandiĝis en mia interno. **15** Mia forto elsekiĝis kiel peco da poto; Mia lango algluiĝis al mia palato; Kaj Vi metas min en tomban polvon. **16** Ĉar ĉirkauis min hundoj; Amaso da malbonuloj staras ĉirkau mi; Ili mordas miajn manojn kaj piedojn. **17** Mi povas kalkuli ĉiujn miajn ostojn; Ili rigardas kaj konstante rigardas. **18** Ili dividias miajn vestojn inter si, Pri mia tuniko ili lotas. **19** Sed Vi, ho Eternulo, ne malproksiĝu; Mia forto, rapidu, por helpi min. **20** Savu de la glavo mian animon, Mian solan savu de la hundo. **21** Savu min de bušo de leono, Kaj helpu min kontraŭ kornoj de bubaloj. **22** Mi predikos Vian nomon al miaj fratoj; En la mezo de popula kunveno mi Vin gloros. **23** Respektantoj de la Eternulo, gloru Lin; Tuta semo de Jakob, honoru Lin; Tuta semo de Izrael, estimegu Lin. **24** Ĉar Li ne malſatis kaj ne malestimis la suferojn de premato, Kaj ne kaſis antaŭ li Sian vizaĝon; Sed aŭskultis lin, kiam tiu kriis al Li. **25** Vin mi gloros en granda komunumo; Mi plenumos miajn promesojn antaŭ Liaj respektantoj. **26** La humiluloj manĝu kaj satiĝu, Glorū la Eternulon Liaj serĉantoj; Via koro vivu eterne. **27** Rememoros kaj revenos al la

Eternulo ĉiu finoj de la mondo; Kaj kliniĝos antaŭ apartenas la reĝado; Li reĝas super la popoloj.

29 Manĝos kaj kliniĝos ĉiu grasuloj de la tero; Antaŭ Li genufleksos ĉiu forirantaj al la tombo Kaj nepovantaj konservi sian animon viva. **30** Naskotaro Lin servos; Oni predikos pri mia Sinjoro al la estonta generacio. **31** Al naskota popolo oni venos kaj predikos Pri Lia justeco kaj pri Liaj faroj.

23 Psalmo de David. La Eternulo estas mia paštisto; mi mankon ne havos. **2** Sur verdaj herbejoj Li ripozigas min, Apud trankvilaj akvoj

Li kondukas min laŭ vojo de la vero, pro Sia nomo. **4** Eĉ kiam mi iros tra valo de densa mallumo, Mi ne timos malbonon, ĉar Vi estas kun mi; Via bastono kaj apogigilo trankviligos min. **5** Vi kovras por mi tablon antaŭ miaj malamikoj; Vi ŝmiris per oleo mian kapon, mia pokalo estas plenigita. **6** Nur bono kaj favoro sekvos min en la daŭro de mia tuta vivo; Kaj mi restos en la domo de la Eternulo eterne.

24 Psalmo de David. Al la Eternulo apartenas la

tero, kaj ĉio, kio ĝin plenigas, La mondo kaj ĉiuj ĝiaj logantoj. **2** Ĉar Li sur la maroj ĝin fondis Kaj sur la akvoj ĝin fortikigis. **3** Kiu supreniroj sur la montoj de la Eternulo? Kaj kiu staros ĉe Lia sankta loko? **4** Tiu, kiu havas purajn manojn kaj senmakulan koron, Kiu ne fordonis sian animon al malverko Kaj ne ĵuras trompe. **5** Li ricevos benon de la Eternulo, Kaj bonfarojn de Dio, lia savanto. **6** Tio estas la gento de Liaj adorantoj, De la serĉantoj de Via vizaĝo, ho Dio de Jakob. (Sela) **7** Levu, pordegoj, viajn kapojn; Kaj levigi, pordoj antikvaj, Por ke eniru la Reĝo de gloro. **8** Kiu estas tiu Reĝo de gloro? La Eternulo fortas kaj potenca, La Eternulo, la potenculo de milito. **9** Levu, pordegoj, viajn kapojn; Kaj levigi, pordoj antikvaj, Por ke eniru la Reĝo de gloro. **10** Kiu estas tiu Reĝo de gloro? La Eternulo Cebao, Li estas la Reĝo de gloro. (Sela)

25 De David. Al Vi, ho Eternulo, mi levas mian animon. **2** Ho mia Dio, Vin mi fidas; Ne lasu

min hontiĝi; Ne lasu, ke miaj malamikoj moku pri mi. **3** Ĉar neniu el tiuj, kiuj esperas al Vi, hontiĝos; Nur tiuj hontiĝos, kiuj forlasas Vin senripense. **4** Viajn vojojn, ho Eternulo, montru al mi; Instruu min sekvi Vian iradon. **5** Gvidu min en Via vero kaj lernigu min, Ĉar Vi estas la Dio, kiu min helpas; Al Vi mi esperas ĉiu tagon. **6**

Rememoru, ho Eternulo, Vian kompatemecon mian karnon, Miaj kontraŭuloj kaj malamikoj, ili kaj Vian favorkorecon, Ĉar ili estis de ĉiam. 7 surpuŝigas kaj falos. 3 Se elpaſos kontraŭ min La pekojn de mia juneco kaj miajn krimojn ne armeo, Mia koro ne ektimos; Se leviĝos kontraŭ rememoru; Laŭ Via favorkoreco rememoru min, min milito, Ankaŭ tiam mi havos fidon. 4 Nur Pro Via boneco, ho Eternulo! 8 Bona kaj justa unu aferon mi petas de la Eternulo, nur tion mi estas la Eternulo, Tial Li montras al pekantoj la deziras: Ke mi restu en la domo de la Eternulo en vojon. 9 Li gvidas la humilulojn en justeco, Kaj la daŭro de mia tuta vivo, Por rigardi la ĉarmon instruas al la humiluloj Siajn vojojn. 10 Ĉiuoj vojoj de la Eternulo, admiris Lian templon. 5 Ĉar Li de la Eternulo estas favorkoreco kaj fideleco al kovros min en Sia kabano en la tago de malbono; tiu, Kiuj observas Lian interligon kaj Liajn leĝojn. Li kašos min en sekreta loko de Sia terdo; Sur 11 Pro Via nomo, ho Eternulo, pardonu al mi mian rokon Li levos min. 6 Kaj nun leviĝos mia kapo pekon, Ĉar ĝi estas granda. 12 Al ĉiu homo, kiu super miajn malamikojn, kiuj min ĉirkauas; Kaj mi timas la Eternulon, Li montras la vojon, kiun tiu oferfaros en Lia tendo oferojn de danko; Mi kantos devas elekti. 13 Lia animo ĝuas bonon, Kaj liaj kaj gloros la Eternulon. 7 Aŭskultu, ho Eternulo, idoj posedos la teron. 14 Konfidon de la Eternulo mian voĉon, kiam mi vokas; Korfavoru min, kaj havas Liaj timantoj; Kaj Sian aranĝon Li sciigas respondu al mi. 8 De Vi diris al mi mia koro: al ili. 15 Miaj okuloj estas ĉiam direktitaj al la Serĉu Mian vizagón. Vian vizagón, ho Eternulo, Eternulo, Ĉar Li eltiras el reto miajn piedojn. 16 mi serĉas. 9 Ne kašu antaŭ mi Vian vizagón, Turnu Vin al mi kaj korfavoru min, Ĉar mi estas Ne forpušu en kolero Vian sklavon; Vi estis mia soleca kaj mizera. 17 La sufero de mia koro estas helpo, Ne forpušu kaj ne forlasu min, ho Dio de grandaj; El mia premateco elkonduku min. 18 mia savo. 10 Ĉar mia patro kaj mia patrino min Rigardu mian suferon kaj mizeron, Kaj pardonu forlasis, Sed la Eternulo min akceptis. 11 Instruu ĉiuojn miajn pekojn. 19 Rigardu, kiel multaj estas al mi, ho Eternulo, Vian vojon, Kaj konduku min miaj malamikoj Kaj per kia kruela malamo ili min sur ĝusta irejo, spite miajn insidantojn. 12 Ne malamas. 20 Gardu mian animon kaj savu min; Ne fordunu min al la volo de miaj premantoj; Ĉar lasu min hontiĝi, ĉar Vin mi fidas. 21 Senkulpeco starigis kontraŭ mi falsaj atestantoj, plenaj de kaj justeco defendu min, Ĉar al Vi mi esperas. 22 rabemeco. 13 Se mi ne esperus vidi la bonecon de Liberigu, ho Dio, Izraelon el ĉiuoj liaj suferoj.

26 De David. Juĝu min, ho Eternulo, ĉar mi iris en sincereco kaj la Eternulon mi fidis; Mi ne

šanceligas. 2 Esploru min, ho Eternulo, kaj elprovu min; Refandu mian internaĵon kaj mian koron. 3 Ĉar Via favorkoreco estas antaŭ miaj okuloj; Kaj mi marĝas en Via vero. 4 Mi ne sidas kun homoj malveremaj, Kaj kun falsemuloj mi ne iros. 5 Mi malamas societon de malbonfarantoj, Kaj kun malpiuloj mi ne sidos. 6 Mi lavas miajn manojn per senkulpeco; Kaj mi moviĝas ĉirkaŭ Via altaro, ho Eternulo, 7 Por aŭdigis laŭte glorardon Kaj famigi ĉiuojn Viajn miraklojn. 8 Ho Eternulo, mi amas la ejon de Via domo, Kaj la lokon, en kiu loĝas Via gloro. 9 Ne pereigu mian animon kune kun la pekuoj, Nek mian vivon kun la sangaviduloj, 10 En kies manoj estas krimo Kaj kies dekstra mano estas plena de subaĉetaj donacoj. 11 Kaj mi iras en senkulpeco; Liberigu min kaj korfavoru min. 12 Mia piedo staras sur ebena loko; En kunvenoj mi benos la Eternulon.

27 De David. La Eternulo estas mia lumo kaj mia savo; kiun mi devas timi? La Eternulo estas la forto de mia vivo; kiuj povas min teruri? 2 Kiam alproksimiĝos al mi malbonfarantoj, por mangi

28 De David. Al Vi, ho Eternulo, mi vokas; Mia

Roko, ne silentu al mi; Se Vi silentos al mi, mi similiĝos al tiuj, Kiuj iras en la tombon. 2 Aŭskultu la vocon de mia petego, kiam mi krias al Vi, Kiam mi levas miajn manojn al Via plejsanktejo. 3 Ne kumpereigu min kune kun malpiuloj, kaj kun krimfarantoj, Kiuj parolas pace kun siaj proksimuloj, Dum malbono estas en ilia koro. 4 Redonu al ili laŭ iliaj faroj kaj laŭ iliaj ĉiuojn Viajn miraklojn. 5 Ĉar ili ne atentas la agojn de la Eternulo Kaj la farojn de Liaj manoj, Li disbatas ilin kaj ne rekonstruas. 6 Glorata estu la Eternulo, Ĉar Li aŭskultis la vocon de mia petego. 7 La Eternulo estas mia forto kaj mia ŝildo; Lin fidis mia koro, kaj Li helpis min; Tial ekĝojas mia koro, Kaj per mia kanto mi Lin gloros. 8 La Eternulo estas ilia forto, Li estas savanta forto por Sia sanktoleito. 9 Helpu Vian popolon kaj benu Vian heredon, Kaj paſtu kaj altigu ilin eterne.

29 Psalmo de David. Tributu al la Eternulo, vi potenculoj. Tributu al la Eternulo honoron kaj forton. **2** Tributu al la Eternulo la honoron de Lia nomo; Klinigu antaŭ la Eternulo en sankta ornamo. **3** La voĉo de la Eternulo iras super la akvoj; La Dio de gloro tondras, La Eternulo super grandaj akvoj. **4** La voĉo de la Eternulo iras kun forto, La voĉo de la Eternulo iras kun majesto. **5** La voĉo de la Eternulo rompas cedrojn, La Eternulo rompas la cedrojn de Lebanon. **6** Li saltigas ilin kiel bovidon, Lebanonon kaj Sirjonon kiel bupalidon. **7** La voĉo de la Eternulo elhakas fajran flamon. **8** La voĉo de la Eternulo skuas dezerton, La Eternulo skuas la dezerton Kadeš. **9** La voĉo de la Eternulo igas cervinojn naski, kaj nudigas arbarojn; Kaj en Lia templo ĉio parolas pri Lia gloro. **10** La Eternulo regis en la tempo de la dilubo, La Eternulo restos Reĝo eterne. **11** La Eternulo donos forton al Sia popolo, La Eternulo benos Sian popolon per paco.

30 Psalmo-kanto ĉe inaŭguro de la Domo; de David. Mi gloros Vin alte, ho Eternulo, Ĉar Vi levis min kaj Vi ne lasis miajn malamikojn triumfi super mi. **2** Ho Eternulo, mia Dio, mi vokis al Vi, Kaj Vi min sanigis. **3** Ho Eternulo, Vi ellevis el Ŝeol mian animon; Vi vivigis min, ke mi ne iru en la tombon. (*Sheol h7585*) **4** Kantu al la Eternulo, ho Lijaj piuloj, Kaj gloru Lian sanktan nomon. **5** Ĉar nur momenton daŭras Lia kolero, Sed tutan vivon daŭras Lia favoro; Vespere povas esti ploro, Sed matene venos ĝojejo. **6** Kaj mi diris en la tempo de mia feliĉo: Mi neniam falos. **7** Ho Eternulo, per Via favoro Vi starigis mian monton fortike; Sed kiam Vi kaŝis Vian vizaĝon, mi konfuziĝis. **8** Al Vi, ho Eternulo, mi vokis, Kaj al la Eternulo mi pregis: **9** Kion utilos mia sango, se mi iros en la tombon? Ĉu gloros Vin polvo? ĉu ĝi aŭdigos Vian veron? **10** Aŭskultu, ho Eternulo, kaj korfavoru min; Ho Eternulo, estu helpanto al mi. **11** Vi anstataŭigis al mi mian plendon per danco; Vi deprenis de mi mian sakajon kaj zonis min per ĝojo, **12** Por ke mia animo kantu al Vi kaj ne silentigu. Ho Eternulo, mia Dio, eterne mi Vin gloros.

31 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Vin, ho Eternulo, mi fidas, ke mi neniam estu hontigita; Per Via justeco savu min. **2** Klinu al mi Vian orelon, rapide savu min! Estu por mi forta roko, fortika kastelo, por helpi min. **3** Ĉar Vi estas mia roko kaj mia kastelo; Kaj pro Via nomo gvidu min kaj konduku min. **4** Eligu min el la reto, kiun ili metis kontraŭ mi; Ĉar Vi estas mia fortikajo. **5** En Vian manon mi transdonas

mian spiriton; Vi savas min, ho Eternulo, Dio de la vero. **6** Mi malamas la adorantojn de vantaj idoloj, Sed mi fidas la Eternulon. **7** Mi gajas kaj ĝojas pro Via favoro; Ĉar Vi vidis min mizeron, Vi eksciis la suferojn de mia animo, **8** Kaj Vi ne transdonis min en la manon de malamiko, Vi starigis miajn piedojn sur vasta loko. **9** Korfavoro iras kun min, ho Eternulo, ĉar mi suferas; Malfortiĝis de majstro. **10** Ĉar mia vivo konsumiĝis de malĝojo kaj miaj jaroj de ĝemado; Mia forto malaperis per mia kulpo, kaj miaj ostoj malfortiĝis. **11** Per ĉiuj miaj malamikoj mi fariĝis granda hontindajo por miaj najbaroj multaj; Ĉirkaue estas minacoj; Ili kune konspiras kontraŭ mi, Ili intencas pereigi mian vivon. **12** Sed mi — mi fidas Vin, ho Eternulo; Mi diras: Vi estas mia Dio. **13** En Via mano estas mia sorte; Savu min de la mano de miaj malamikoj kaj persekutantoj. **14** Lumu per Via vizaĝo al Via sklavo, Helpu min per Via boneco. **15** Ho Eternulo, ne hontigu min, ĉar mi vokis al Vi; Hontigitaj estu la malpiuloj, ili silentigu por Ŝeol. (*Sheol h7585*) **16** Mutiĝu la mensogaj bušoj, Kiuj parolas arogante kontraŭ piulo, Kun fiero kaj malestimo. **17** Kiel granda estas Via boneco, kiun Vi konservis por tiuj, kiuj Vin timas, Kaj kiun Vi faris antaŭ la homoj por tiuj, kiuj Vin fidas! **18** Vi kovras ilin per la kovro de Via vizaĝo kontraŭ homaj atencojo, Vi kaŝas ilin en tendo kontraŭ malamikaj langoj. **19** Glorata estu la Eternulo, Kiu aperigis al mi mirindan favoron en fortikigita urbo. **20** Kaj mi diris en mia konfuziĝo: Mi estas forpuŝita for de Viaj okuloj; Tamen Vi aŭskultis la vocon de mia prego, kiam mi vokis al Vi. **21** Amu la Eternulon, ĉiuj Lijaj piuloj; La fidelulojn la Eternulo gardas, Kaj Li repagas suficege al tiuj, kiuj agas malhumile. **22** Estu kuraĝaj, kaj forta estu via koro, Vi ĉiuj, kiuj esperas al la Eternulo!

32 Instruo de David. Feliĉa estas tiu, kies krimo estas pardonita, kies peko estas kovrita. **2** Feliĉa estas la homo, al kiu la Eternulo ne kalkulas kian kulpon Kaj en kies spirito estas nenia malvero. **3** Kiam mi silentis, miaj ostoj senfortiĝis De mia ĉiutaga ploregado. **4** Ĉar tage kaj nokte pezis sur mi Via mano; La frešecon de mia sukaj anstataŭis sekoco de somero. (Sela) **5** Mian pekon mi konfesis al Vi, kaj mian kulpon mi ne kaŝis; Mi diris: Mi konfesos miajn krimojn al la Eternulo; Kaj Vi deprenis la kulpon de mia peko. (Sela) **6** Pro tio

preĝu antaŭ Vi ĉiu piulo en favora tempo, Por Eternulon kun mi, Kaj ni altigu kune Lian nomon. ke ĉe la disverŝiĝo de grandaj akvoj ili lin ne 4 Mi serĉis la Eternulon, kaj Li respondis al mi, atingu. 7 Vi estas mia ŝirmo; Kontraŭ sufero Vi Kaj de ĉiuoj miaj danĝeroj Li savis min. 5 Kiuj min gardos, Per kantoj de savo Vi min ĉirkau. rigardas al Li, ricevas lumen, Kaj ilia vizaĝo ne (Sela) 8 Mi prudentigis vin, kaj montros al vi la kovriĝos per honto. 6 Jen ĉi tiu mizerulo vokis, vojon, kiun vi devas iri; Kun konsiloi Mi direktos kaj la Eternulo aŭdis, Kaj de ĉiuoj liaj mizeroj Li sur vin Mian okulon. 9 Ne estu kiel ĉevalo, kiel savis lin. 7 Anĝelo de la Eternulo postenas ĉirkau senprudenta mulo, Al kiuj oni devas kateni la tiuj, kiuj Lin timas, Kaj Li ilin savas. 8 Provu kaj bušon per brido kaj bušpeco, Alie ili ne venos al vidu, kiel bona estas la Eternulo; Feliĉa estas la vi. 10 Multajn frapojn havas la malpiulo; Sed kiu fidas la Eternulon, tiun ĉirkauas favoro. 11 Ĝoju pro la Eternulo, kaj gaju, ho justuloj; Kaj triumfu ĉiu, kiuj havas pian koron!

33 Ĝoje kantu, ho piuloj, antaŭ la Eternulo; Al la justuloj konvenas glorado. 2 Glorу la Eternulon per harpo, Per dekkorda psaltero ludu al Li. 3 Kantu al Li novan kanton, Bone ludu al Li kun trumpetado. 4 Ĉar ĝusta estas la vorto de la Eternulo, Kaj ĉiu Lia faro estas fidinda. 5 Li amas justecon kaj ĵugon; La tero estas plena de la boneco de la Eternulo. 6 Per la vorto de la Eternulo estiĝis la ĉielo; Kaj per la spiro de Lia bušo estiĝis ĝia tuta ekzistantaro. 7 Li kolektis kiel en tenujon la akvon de la maro, Li metis la abismojn en konservejojn. 8 Timu la Eternulon la tuta tero; Tremu antaŭ Li ĉiu loĝantoj de la mondo. 9 Ĉar Li diris, kaj tio fariĝis; Li ordonis, kaj tio aperis. 10 La Eternulo nenius lasas interkonsenton de la popoloj, Li detruas la intencojn de la nacioj. 11 La decido de la Eternulo restas eterne, La pensoj de Lia koro restas de generacio al generacio. 12 Felica estas la popolo, kies Dio estas la Eternulo; La gento, kiun Li elektis al Si kiel heredon. 13 El la ĉielo la Eternulo rigardas, Li vidas ĉiuojn homidojn. 14 De la trono, sur kiu Li sidas, Li rigardas ĉiuojn, kiuj loĝas sur la tero, 15 Li, kiu kreis la korojn de ili ĉiu, Kiu rimarkas ĉiuojn iliajn farojn. 16 La region ne helpas granda armeo, Fortulon ne savas granda forto. 17 Vana estas la ĉevalo por helpo, Kaj per sia granda forto ĝi ne savos. 18 Jen la okulo de la Eternulo estas sur tiuj, kiuj Lin timas, Kiuj esperas Lian favoron, 19 Ke Li savu de morto ilian animon Kaj nutru ilin en tempo de malsato. 20 Nia animo fidas la Eternulon; Li estas nia helpo kaj nia ŝildo. 21 Ĉar pro Li ĝojas nia koro, Ĉar ni fidas Lian sanktan nomon. 22 Via favoro, ho Eternulo, estu super ni, Kiel ni esperas al Vi.

34 De David, kiama li ŝajnigis sin freneza antaŭ Abimeleĥ, kaj tiu lin forpelis kaj li foriris. Mi gloros la Eternulon en ĉiu tempo; Ĉiam laudo por Li estos en mia bušo. 2 Per la Eternulo gloriĝas mia animo; La humiluloj aŭdu kaj ĝoju. 3 Glorу la

Eternulon kun mi, Kaj ni altigu kune Lian nomon. 4 Mi serĉis la Eternulon, kaj Li respondis al mi, atingu. 7 Vi estas mia ŝirmo; Kontraŭ sufero Vi Kaj de ĉiuoj miaj danĝeroj Li savis min. 5 Kiuj min gardos, Per kantoj de savo Vi min ĉirkau. rigardas al Li, ricevas lumen, Kaj ilia vizaĝo ne (Sela) 8 Mi prudentigis vin, kaj montros al vi la kovriĝos per honto. 6 Jen ĉi tiu mizerulo vokis, vojon, kiun vi devas iri; Kun konsiloi Mi direktos kaj la Eternulo aŭdis, Kaj de ĉiuoj liaj mizeroj Li sur vin Mian okulon. 9 Ne estu kiel ĉevalo, kiel savis lin. 7 Anĝelo de la Eternulo postenas ĉirkau senprudenta mulo, Al kiuj oni devas kateni la tiuj, kiuj Lin timas, Kaj Li ilin savas. 8 Provu kaj bušon per brido kaj bušpeco, Alie ili ne venos al vidu, kiel bona estas la Eternulo; Feliĉa estas la vi. 10 Multajn frapojn havas la malpiulo; Sed kiu fidas la Eternulon, tiun ĉirkauas favoro. 11 Ĝoju pro la Eternulo, kaj gaju, ho justuloj; Kaj triumfu ĉiu, kiuj havas pian koron!

12 Venu, infanoj, atuskultu min; Pri timo antaŭ la Eternulo mi vin instruos. 13 Kiu ajn vi estas, homo, Kiu deziras vivon kaj amas multajn kaj bonajn tagojn: 14 Gardu vian langon kontraŭ malbono, Kaj vian bušon kontraŭ mensoga parolo; 15 Dekliniĝu de malbono kaj faru bonon, Serĉu pacon kaj ĉasu ĝin. 16 La okuloj de la Eternulo estas turnitaj al la piuloj, Kaj Liaj oreloj al iliaj krioj. 17 Oni krias, kaj la Eternulo aŭdas, Kaj de ĉiuoj iliaj mizeroj Li ilin savas. 18 Proksima estas la Eternulo al tiuj, kies koro estas rompita, Kaj la spirite suferantajn Li helpas. 19 Multaj estas la suferoj de piulo; Sed de ĉiuoj la Eternulo lin savas. 20 Li gardas ĉiuojn lijan ostojn; Ĉe unu el ili ne rompiĝos. 21 La malbonulon mortigos la malbono; Kaj la malamantoj de piulo pereos. 22 La Eternulo liberigas la animon de Siaj sklavoj; Kaj ne pereos ĉiu, kiuj Lin fidas.

35 De David. Batalu, ho Eternulo, kontraŭ tiuj, kiuj batalas kontraŭ mi; Militu kontraŭ tiuj, kiuj militas kontraŭ mi. 2 Prenu ŝildon kaj armilojn, Kaj stariĝu, por helpi min. 3 Kaj nudigu ponardegon, kaj stariĝu kontraŭ miaj persekutantoj; Diru al mia animo: Via helpo Mi estas. 4 Hontigitaj kaj malhonorigaj estu tiuj, kiuj celas kontraŭ mia animo; Turnigu reen kaj estu hontigitaj tiuj, kiuj intencas malbonon kontraŭ mi. 5 Ili estu kiel grenventumajo antaŭ vento, Kaj anĝelo de la Eternulo ilin forpelu. 6 Ilia vojo estu malluma kaj glitiga, Kaj anĝelo de la Eternulo ilin persekutu. 7 Ĉar sen mia kulplo ili submetis por mi sian retion, Sen mia kulplo ili fosis sub mia animo. 8 Venu sur lin pereo neatendite, Kaj lia reto, kiun li kaſis, kaptu lin; Por pereo li falu en ĝin. 9 Kaj mia animo ĝojos pro la Eternulo, Triumfos pro Lia helpo. 10 Ĉiuoj miaj ostoj diros: Ho Eternulo, kiu egalas Vin, Kiu liberigas mizerulon de lia perfektanto, Mizerulon kaj malriĉulon de lia

rabanto? **11** Stariĝas kontraŭ mi krimaj atestantoj; **9** Ĉar ĉe Vi estas la fonto de vivo, Kaj en Via Kion mi ne scias, pri tio ili min demandas. **12** Ili lumo ni vidas lumon. **10** Venigu Vian favoron sur pagas al mi malbonon por bono, Atencon kontraŭ tiujn, kiuj Vin konas, Kaj Vian bonecon sur la mia animo. **13** Kaj mi dum ilia malsano metis honestulojn. **11** Ne pašu sur min piedo de fiereco, sur min sakajon, Mi turmentis mian animon per Kaj mano de malpiuloj ne renversu min. **12** Tie fasto, Kaj mi preĝis sincere, kiel pri mi mem. **14** falu la farantoj de malbono; Ili estu renversitaj Mi kondutis, kvazaŭ ili estus miaj amikoj, miaj kaj ne povu sin levi.
fratoj; Kiel homo, kiu funebras pri sia patrino, mi profunde malĝojis. **15** Sed kiam mi difektigis, ili ĝojis, kaj ili kuniĝis; Kuniĝis kontraŭ mi la senkoruloj, kiam mi ne atendis: Ili ŝiris kaj ne cesis. **16** Laŭ la maniero de malpiaj parazitoj, Ili kunfrapis kontraŭ mi siajn dentojn. **17** Mia Sinjoro! kiel longe Vi tion rigardos? Deturnu mian animon de iliaj atakoj, Mian solan de la leonoj. **18** Mi gloros Vin en granda kunveno, Meze de multe da popolo mi Vin laŭdos. **19** Ne ĝoju pri mi miaj maljustaj malamikoj; Kaj tiuj, kiuj malamas min sen mia kulpo, ne moku per la okuloj. **20** Ĉar ne pri paco ili parolas, Kaj kontraŭ la kvietuloj sur la tero ili pripensas malicajn intencojn. **21** Ili large malfermis kontraŭ mi sian bušon, Kaj diris: Ha, ha! nia okulo vidis. **22** Vi vidis, ho Eternulo; ne silentu! Mia Sinjoro, ne malproksimiĝu de mi. **23** Vekiĝu kaj leviĝu, por fari al mi ĵugon, Mia Dio kaj mia Sinjoro, pri mia disputo. **24** Juĝu min laŭ Via justeco, ho Eternulo, mia Dio; Kaj ili ne ĝoju pri mi. **25** Ili ne diru en sia koro: Ha, ha! tio estas laŭ nia deziro; Ili ne diru: Ni lin englutis. **26** Ili estu hontigitaj kaj malhonoritaj tiuj, kiuj ĝojas pro mia malfeliĉo; Vestiĝu per honto kaj malhonoro tiuj, kiuj fanfaronas kontraŭ mi. **27** Triumfu kaj ĝoju tiuj, kiuj deziras justecon por mi; Kaj ili diru ĉiam: Granda estas la Eternulo, Kiu deziras bonstaton por Sia sklavo. **28** Kaj mia lango rakontados pri Via justeco Kaj ĉiutage pri Via gloro.

36 Al la ĥorestro. De David, sklavo de la Eternulo.
La pekado de malpiulo parolas al lia koro;
Antaŭ liaj okuloj ne ekzistas timo antaŭ Dio. **2**
Ĉar ĝi flatas al li en liaj okuloj, Ĝis lia pekado eltroviĝos kaj li malamiĝos. **3** La paroloj de lia bušo estas krimo kaj malvero; Li ne volas kompremi, por fari bonon. **4** Krimon li pripensas sur sia kušejo; Li staras sur vojo ne bona; Malbonon li ne abomenas. **5** Ho Eternulo, ĝis la ĉielo atingas Via boneco, Via vereco ĝis la nubo. **6** Via justeco estas kiel la montoj de Dio, Viaj ĵugoj estas granda abismo; Homon kaj bruton Vi helpas, ho Eternulo. **7** Kiel grandvalora estas Via favoro, ho Dio! Kaj la homidoj ricevas rifuĝon en la ombro de Viaj flugiloj. **8** Ili satiĝas per la riĉa havo de Via domo, Kaj el la rivero de Viaj bonaĵoj Vi ilin trinkigas.

37 De David. Ne incitiĝu pro la malvirtuloj; Ne enviu tiujn, kiuj agas maljuste. **2** Ĉar simile al herbo ili rapide dehakiĝas, Kaj kiel verda vegetaĵo ili forvelkas. **3** Fidu la Eternulon kaj faru bonon; Loĝu sur la tero kaj konservu honestecon. **4** Serĉu plezuron ĉe la Eternulo, Kaj Li plenumos la dezirojn de via koro. **5** Transdonu al la Eternulo vian vojon kaj fidu Lin, Kaj Li faros. **6** Kaj Li aperigos vian pravecon kiel lumon, Kaj vian justecon kiel tagmezon. **7** Silentu antaŭ la Eternulo kaj esperu al Li; Ne incitiĝu, kiam sukcesas homo, Kiu plenumas malbonajn intencojn. **8** Detenu vin de kolero kaj forlasu furiozon; Ne incitiĝu, ke vi ne faru malbonon. **9** Ĉar malbonfarantoj ekstermiĝos, Kaj la esperantaj al la Eternulo heredos la teron. **10** Ankoraŭ malmulte da tempo pasos, kaj la malpiulo jam ne ekzistos; Vi rigardos lian lokon, kaj li ne estos. **11** Kaj la humiluloj heredos la teron Kaj ĝuos grandan pacon. **12** Malvirtulo malbonintencas kontraŭ virtulo Kaj frapas kontraŭ li per siaj dentoj. **13** Sed mia Sinjoro ridas pri li; Ĉar Li vidas, ke venas lia tago. **14** Glavon nudigas la malvirtuloj kaj streĉas sian pafarkon, Por faligi mizerulon kaj malriĉulon kaj buĉi virtulon. **15** Ilia glavo trafos en ilian koron, Kaj iliaj pafarkoj rompiĝos. **16** Pli bona estas la malmulto, kiun havas virtulo, Ol la granda havo de multaj malpiuloj. **17** Ĉar la brakoj de malpiuloj rompiĝas; Sed la virtuloj la Eternulo subtenas. **18** La Eternulo scias la tagojn de la virtuloj; Kaj ilia havo restos eterne. **19** Ili ne estos hontigitaj en tempo malbona, Kaj en tagoj de malsato ili estos sataj. **20** Ĉar la malvirtuloj pereos, Kaj la malamikoj de la Eternulo malaperos kiel beleco de la herbejoj, Ili malaperos kiel fumo. **21** Malpiulo prunteprenas kaj ne pagas; Sed piulo korfavoras kaj donas. **22** Ĉar Lijaj benitoj heredos la teron, Kaj Lijaj malbenitoj ekstermiĝos. **23** De la Eternulo fortikiĝas la pašo de virta homo, Kaj lia vojo plaĉas al Li. **24** Falante, li ne estos forjetita; Ĉar la Eternulo subtenos lian manon. **25** Mi estis juna kaj mi maljuniĝis, Kaj mi ne vidis virtulon forlasita, Nek liajn infanojn petantaj panon. **26** Ĉiutage li korfavoras kaj pruntedonas, Kaj liaj infanoj estos benitaj. **27** Forturniĝu de malbono kaj faru bonon, Kaj vi vivos eterne. **28** Ĉar la Eternulo

amas justecon, Kaj ne forlasas Siajn fidelulojn; konfesas mian kulpon; Kaj min ĉagrenas mia peko. Ĉiam ili estos gardataj; Sed la semo de la malpiuloj **19** Kaj la malamikoj de mia vivo estas fortaj, Kaj estos ekstermita. **29** La virtuloj heredos la teron multaj estas miaj senkaŭzaj malamantoj. **20** Kaj Kaj lôgos sur ĝi eterne. **30** La bušo de virtulo tiuj, kiuj pagas al mi malbonon por bono, Atakas parolas saĝon, Kaj lia lango diras justecon. **31** La min pro tio, ke mi celas bonon. **21** Ne forlasu min, ordonoj de lia Dio estas en lia koro; Lijaj paſojoj ho Eternulo; Mia Dio, ne malproksimiĝu de mi. **22** ne ŝanceligas. **32** Malvirtulo subrigardas virtulon Rapido, por helpi min, Mia Sinjoro, mia helpo!

Kaj celas mortigi lin. **33** Sed la Eternulo ne lasos lin en liaj manoj, Kaj ne kondamnos lin, kiam li estos juĝata. **34** Esperu al la Eternulo kaj tenu vin je Lia vojo, Kaj Li altigos vin, ke vi heredu la teron; Vi vidos la ekstermon de la malvirtuloj. **35** Mi vidis malpiulon, kiu estis spitema, Kaj tenis sin larĝe, kiel sukplena multebranĉa arbo; **36** Sed apenaŭ mi preterpasis, li jam ne ekzistis; Mi serĉis lin, kaj li jam ne estis trovebla. **37** Konservu senkulpecon kaj celu veron, Ĉar estontecon havas homo pacema; **38** Sed la krimuloj ĉiuj estos ekstermitaj; La estontecon de la malpiuloj pereos. **39** La virtuloj havas helpon de la Eternulo; Li estas ilia forto en tempo de mizerio. **40** Kaj la Eternulo ilin helpos kaj savos; Li savos ilin de malbonulon kaj helpos ilin, Ĉar ili fidas Lin.

38 Psalmo de David. Pro memoro. Ho Eternulo, ne en Via kolero min riproĉu, Kaj ne en Via furioso min punu. **2** Ĉar Viaj sagoj penetris en min, Kaj pezas sur mi Via mano. **3** Ekzistas neniu sana loko en mia korpo pro Via kolero, Nenio sendifekta ekzistas en miaj ostoj pro mia peko. **4** Ĉar miaj krimoj superas mian kapon; Kiel peza ŝarĝo, ili estas tro pezaj por mi. **5** Malbonodoras kaj pusas miaj ulceroj Pro mia malsagaeco. **6** Mi kurbigis kaj klinigis treege, La tutan tagon mi iras malgaja. **7** Ĉar miaj internaĵoj estas plenaj de brulumo, Kaj ne ekzistas sana loko en mia korpo.

8 Mi tute senfortiĝis kaj kadukiĝis, Mi kriegas pro malkvieteco de mia koro. **9** Mia Sinjoro, antaŭ Vi estas ĉiuj miaj deziroj, Kaj mia ĝemo ne estas kaŝita antaŭ Vi. **10** Mia koro tremegas, forlasis min mia forto; Kaj eĉ la lumo de miaj okuloj ne estas ĉe mi. **11** Miaj amikoj kaj kamaradoj repaſis pro mia pesto, Kaj miaj proksimuloj starigis malproksime. **12** Kaj insidis kontraŭ mi tiuj, kiuj celas mian vivon, Kaj miaj malbondezipantaj parolas pri mia pereo, Kaj malicojn ili pripensas ĉiutage. **13** Kaj mi estas kiel surdulo kaj ne aŭdas; Kiel mutulo, kiu ne malfermas sian bušon. **14** Mi estas kiel homo, kiu ne aŭdas Kaj kiu ne havas en sia bušo reparolon. **15** Sed al Vi, ho Eternulo, mi esperas; Vi aŭskultos, mia Sinjoro, mia Dio. **16** Ĉar mi diris: Ili povus ĝozi pri mi; Ili fanfaronus pri mi, kiam mia piedo ekŝanceligus. **17** Ĉar mi estas preta fali, Kaj mia sufero estas ĉiam antaŭ mi. **18** Ĉar mi

39 Al la ĥorestro Jedutun. Psalmo de David. Mi diris: Mi gardos min sur miaj vojoj, ke mi ne peku per mia lango; Mi bridos mian bušon, kiam malpiulo staras kontraŭ mi. **2** Mi estis muta kaj silenta, mi silentis eĉ pri bono; Kaj mia sufero estis mordanta. **3** Ekbrulis mia koro en mia interno, En miaj pensoj ekflamis fajro, Mi ekparolis per mia lango: **4** Sciigu al mi, ho Eternulo, mian finon, Kaj kia estas la daŭro de miaj tagoj, Por ke mi sciu, kiel neniiĝa mi estas. **5** Jen Vi donis al mi tagojn larĝajn kiel manplato, Kaj la daŭro de mia vivo estas antaŭ Vi kiel nenio; Absoluta vantaĝo estas ĉiu homo, kiel ajan forte li starus. (Sela) **6** Nur kiel fantomo iras la homo, nur vante li klopodas; Li kolektas, kaj ne scias, kiu ĝin ricevos. **7** Kaj nun kion mi devas esperi, mia Sinjoro? Mia espero estas al Vi. **8** De ĉiuj miaj pekoj liberigu min, Ne lasu min fariĝi mokindajo por sensagulo. **9** Mi mutiĝis, mi ne malfermos mian bušon, Ĉar Vi tion faris. **10** Deturnu de mi Vian frapon; De Via batanta mano mi pereas. **11** Se Vi punas homon pro lia krimo, Tiam lia beleco konsumigas kiel de tineoj. Nur vantaĝo estas ĉiu homo. (Sela) **12** Aŭskultu mian preĝon, ho Eternulo, kaj atentu mian krion; Al miaj larmoj ne silentu; Ĉar migranto mi estas ĉe Vi, Enmigrinto, kiel ĉiuj miaj patroj. **13** Lasu min, ke mi vigligu, Antaŭ ol mi foriros kaj ĉesos ekzisti.

40 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Mi atende esperis al la Eternulo, Kaj Li klinigis al mi kaj aŭskultis mian krion. **2** Kaj Li eltiris min el la pereiga foso, el la ŝlima marĉo, Kaj Li starigis sur roko mian piedon kaj fortigis miajn paſojn. **3** Kaj Li metis en mian bušon novan kanton, laŭdon al nia Dio. Multaj tion vidos kaj ektimos, Kaj ili esperos al la Eternulo. **4** Feliĉa estas la homo, kiu metis sian esperon sur la Eternulon Kaj ne turnis sin al la fieruloj kaj al la mensogemuloj. **5** Multon Vi faris, ho Eternulo, mia Dio! Viaj mirakloj kaj pensoj estas pri ni. Neniu egalas Vin. Mi rakontos kaj parolos, Sed ili estas super ĉiu kalkulo. **6** Oferojn kaj donacojn Vi ne deziras; La orelojn Vi malfermis al mi; Bruloferojn kaj pekoferojn Vi ne postulas. **7** Tiam mi diris: Jen mi venas; En la skribrulaĵo estas skribite pri mi. **8** Plenumi

Vian volon, mia Dio, mi deziras, Kaj Viaj ordonoj vizaĝo de Dio? **3** Mij larmoj fariĝis mia pano tage estas en mia koro. **9** Mi predikas justecon en kaj nokte, Ĉar oni diras al mi ĉiutage: Kie estas via granda kunveno; Jen mi ne fermas mian bušon, Dio? **4** Elverŝiĝas mia animo, kiam mi rememoras, ho Eternulo, Vi tion scias. **10** Vian justecon mi ne Kiel mi iradis kun la granda homamaso, kaj kašis en mia koro, Pri Via fideleco kaj Via helpo kondukis ĝin en la domon de Dio, Ĉe laŭta kantado mi parolis; Mi ne kašis Vian favorkorecon kaj kaj glorado de festanta amaso. **5** Kial vi malĝojas, Vian verecon antaŭ la granda kunveno. **11** Vi, ho mia animo? Kaj kial vi konsterniĝas en mi? ho Eternulo, ne fermu Vian favorkorecon antaŭ Esperu al Dio; Ĉar ankoraŭ mi dankos Lin, La mi, Via boneco kaj Via vereco ĉiam min gardu. savanton de mia vizaĝo kaj mian Dion. **6** Malĝojas **12** Ĉar ĉirkaŭis min suferoj senombraj, Atingis en mi mia animo; Tial mi rememoras pri Vi en min miaj kulpoj, ke mi ne povas vidi; Ili estas pli la lando de Jordan kaj Hermon, Sur la monto multenombraj, ol la haroj sur mia kapo, kaj mia Micar. **7** Abismo resonas al abismo per la bru koro min forlasis. **13** Volu, ho Eternulo, savi min; de Viaj falakvoj; Ĉiu Viaj akvoj kaj ondoj pasis Ho Eternulo, rapido helpi min. **14** Hontigu kaj super mi. **8** En la tago la Eternulo aperigas al mi konfuziĝu tiuj, kiuj volas pereigi mian animon; Sian bonecon, Kaj en la nokto mi havas kanton Retiriĝu kaj estu mokataj tiuj, kiuj deziras al mi al Li, Preĝon al la Dio de mia vivo. **9** Mi diras malbonon. **15** Teruritaj estu de sia honto tiuj, Kiuj al Dio, mia Roko: Kial Vi min forgesis? Kial mi diras al mi: Ha, ha! **16** Gaju kaj ĝojo pro Vi ĉiuj iradas malgaja pro la premado de la malamiko? Viaj serĉantoj; La amantoj de Via helpo diru ĉiam: **10** Kvazaŭ dispremante miajn ostojn, mokas min Granda estas la Eternulo. **17** Kaj mi estas mizera kaj malriĉa; Mia Sinjoro pensu pri mi. Vi estas mia helpo kaj mia savanto; Ho mia Dio, ne malrapido.

41 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Feliĉa estas tiu, kiu atentas senhavulon: En tago de mizerio savos lin la Eternulo. **2** La Eternulo lin gardos kaj vivigos; Li estos feliĉa sur la tero, Kaj Vi ne transdonos lin al la volo de liaj malamikoj. **3** La Eternulo fortigos lin sur la lito de malsano; Lian tutan kušejon Vi aliigas en la tempo de lia malsano. **4** Mi diris: Ho Eternulo, kompatis min; Vian lumen kaj Vian veron, ke ili min gvidu, Ke Sanigu mian animon, ĉar mi pekis antaŭ Vi. **5** ili alvenigu min al Via sankta monto kaj al Via Mij malamikoj parolas malbonon pri mi, dirante: malĝo pro la premado de la malamiko? **3** Sendu malsano. **6** Kaj se iu venas, por vidi min, li parolas malsincere; Lia koro serĉas malbonon; Kaj, elirinte eksteren, li ĝin disparolas. **7** Mallaŭte parolas inter si pri mi, dirante: **8** Afiero pereiga atakis lin; Kaj ĉar li kuŝiĝis, li jam ne plu leviĝos. **9** Eĉ mia konfidato, kiun mi fidis, kiu manĝis mian panon, Levis kontraŭ min la piedon. **10** Sed Vi, ho Eternulo, korfavoru min kaj restarigu min, Por ke mi povu repagi al ili. **11** Per tio mi scios, ke Vi favoras min, Se mia malamiko ne triumfos super mi. **12** Kaj min Vi subtenos pro mia senkulpeco, Kaj Vi starigos min antaŭ Via vizaĝo por ĉiam. **13** Glorata estu la Eternulo, Dio de Izrael, De eterne ĝis eterne. Amen, kaj amen!

42 Al la ĥorestro. Instruo de la Korahidoj. Kiel cervo sopiras al fluanta akvo, Tiel mia animo sopiras al Vi, ho Dio. **2** Mia animo soifas Dion, la vivantan Dion; Kiam mi venos kaj aperos antaŭ la

43 Juĝu min, ho Dio, kaj defendu mian aferon kontraŭ popolo nepia; De homo malverema kaj maljusta savu min. **2** Ĉar Vi estas la Dio de mia forto; kial Vi forpuis min? Kial mi iradas malgaja pro la premado de la malamiko? **3** Sendu malsano. **4** Kaj mi venos al la altaro de Dio, Al la Kiam li mortos kaj lia nomo pereos? **5** Kaj se iu Dio de mia ĝojo kaj ĝuo; Kaj mi gloros Vin per venas, por vidi min, li parolas malsincere; Lia harpo, ho Dio, mia Dio. **5** Kial vi malĝojas, ho mia koro serĉas malbonon; Kaj, elirinte eksteren, li animo? Kaj kial vi konsterniĝas en mi? Esperu al ĝin disparolas. **7** Mallaŭte parolas inter si pri Dio; Ĉar ankoraŭ mi dankos Lin, La savanton de mia vizaĝo kaj mian Dion.

44 Al la ĥorestro. Instruo de la Korahidoj. Ho Dio, per niaj oreloj ni aŭdis, niaj patroj rakontis al ni, Kion Vi faris en iliaj tagoj, en tempo antikva. **2** Vi per Via mano forpelis popolojn, kaj ilin Vi enloĝigis; Popolojn Vi pereigis, kaj ilin Vi vastigis. **3** Ĉar ne per sia glavo ili akiris la teron, Kaj ne ilia brako helpis ilin; Sed nur Via dekstra mano kaj Via brako kaj la lumo de Via vizaĝo, Ĉar Vi ilin favoris. **4** Vi estas mia Rego, ho Dio; Disponu helpon al Jakob. **5** Per Vi ni disbatos niajn malamikojn; Per Via nomo ni piedpremos niajn kontraŭbatalantojn. **6** Ĉar ne mian pafarkon mi fidas, Mia glavo min ne helpos. **7** Sed Vi helpas nin kontraŭ niaj malamikoj, Kaj niajn malamantojn Vi kovras per honto. **8** Dion ni

gloros ĉiutage, Kaj Vian nomon ni dankos eterne. vi kliniĝu antaŭ li. **12** Kaj la filino de Tiro venos (Sela) **9** Tamen Vi nin forlasis kaj hontigis, Kaj Vi al vi kun donacoj; Petegos antaŭ vi la riĉuloj de ne eliras kun nia militistaro. **10** Vi devigas nin la popolo. **13** En sia plena ornamo estas interne forkuri de nia malamiko, Ke ni aj malamantoj nin la reĝidino; El ora teksaĵo estas ŝia vesto. **14** En prirabu; **11** Vi fordonaſ nin por formango, kiel broditaj vestoj ŝi estas kondukataj al la reĝo; Post ŝafojn, Kaj inter la popolojn Vi disjetis nin; **12** Vi ŝi estas kondukataj al vi knabinoj, Ŝiaj koleginoj. vendis Vian popolon por nenio, Kaj prenis por **15** Ili estas kondukataj kun ĝojo kaj kantoj; Ili ili nenian prezon; **13** Vi faris nin malestimataĵo eniras en la palacon de la reĝo. **16** Anstataŭ viaj por ni aj najbaroj, Mokataĵo kaj insultataĵo por patroj estos viaj filoj; Vi faros ilin princoj sur ni aj ĉirkauantoj; **14** Vi faris nin instrua ekzemplo la tuta tero. **17** Mi memorigos vian nomon de por la popoloj, Ke la nacioj balancas pri ni la generacio al generacio; Tial gloros vin popoloj kapon. **15** Ĉiutage mia malhonoro estas antaŭ ĉiam kaj eterne.

mi, Kaj honto kovras mian vizagoν, **16** Pro la voĉo de mokanto kaj insultanto, Antaŭ la vizago de malamiko kaj venĝanto. **17** Ĉio tio trafis nin, sed ni Vin ne forgesis, Kaj ni ne perfidiĝis al Via interligo. **18** Ne retiriĝis nia koro, Kaj ni aj paſoј ne deflankiĝis de Via vojo. **19** Kiam Vi batis nin sur loko de ŝakaloj Kaj kovris nin per ombro de morto, **20** Tiam se ni forgesus la nomon de nia Dio Kaj ni etendus niagn manojn al fremda dio: **21** Ĉu Dio tion ne trouvus? Li ja scias la sekretojn de la koro. **22** Pro Vi ni ja estas mortigataj ĉiutage; Oni rigardas nin kiel ŝafojn por buĉo. **23** Leviĝu, kial Vi dormas, mia Sinjoro? Vekiĝu, ne forpuu ŝi por ĉiam. **24** Kial Vi kaſas Vian vizagoν, Forgesas nian mizeron kaj nian suferon? **25** Nia animo estas ja jetita en la polvon; Nia korpo kliniĝis al la tero. **26** Leviĝu; helpu kaj savu nin pro Via boneco.

45 Al la ĥorestro. Por ŝōšanoj. Instrua ama kanto de la Korahidoj. Mia koro pleniĝis per bona temo; Mi kantos pri reĝo; Mia lango estas kiel plumo de lerta skribisto. **2** Vi estas la plej bela el la homidoj; Ĉarmo estas sur viaj lipoj; Tial Dio benis vin per ĉiam. **3** Zonu vian lumbon per glavo, Vi, fortia per via majesteco kaj beleco. **4** Kaj en via beleco prosperu, forrajdu por la vero, Por justeco al la humiluloj; Kaj via dekstra mano montris miraklojn. **5** Viaj sagoj estas akraj; Kaj, faligante antaŭ vi la popolojn, ili penetras en la koron de la malamikoj de la reĝo. **6** Via trono estas Dia trono por ĉiam kaj eterne; La sceptro de via regno estas sceptro de justeco. **7** Vi amas virton kaj malamas malvirton; Tial Dio, via Dio, oleis vin per oleo de ĝojo pli ol viajn kamaradojn. **8** De mirho, aloo, kaj kasio odoras ĉiu viaj vestoj; En palacoj eburaj ĝojigas vin muziko. **9** Reĝidinoj estas inter viaj karulinoj; Ĉe via dekstra flanko staras edzino en Ofira oro. **10** Aŭdu, filino, rigardu, kaj klinu vian orelon, Kaj forgesu vian popolon kaj la domon de via patro; **11** Kaj kiam la reĝo deziras vian belecon, Ĉar li estas via sinjoro, tiam

46 Al la ĥorestro. De la Korahidoj. Por sopranoj. Kanto. Dio estas por ni rifugējo kaj forto, Helpo en mizeroj, rapide trovata. **2** Tial ni ne timas, eĉ se pereus la tero Kaj la montoj falus en la internon de la maro. **3** Bruu, bolu Laj akvoj, Tremu la montoj de ilia fiera ondado. (Sela) **4** Estas rivero, kies torrentoj ĝojigas la urbon de Dio, La sanktan loĝejon de la Plejaltulo. **5** Dio estas en ĝia mezo, ĝi ne ŝanceliĝos; Dio ĝin helpas en frua mateno. **6** Ekbruis popoloj, ekšanceliĝis regnoj; Li sonigis Sian vocon, kaj la tero fandiĝis. **7** La Eternulo Cebao estas kun ni; Nia defendo estas la Dio de Jakob. (Sela) **8** Iru, rigardu la farojn de la Eternulo, Kiu faris detruojn sur la tero, **9** Kiu ĉesigas militojn ĝis la fino de la tero, Rompas pafarkon, rompas ponardegon, Forbruligas veturilojn per fajro. **10** Cedu, kaj sciuj ke Mi estas Dio; Mi estas glora inter la popoloj, Mi estas glora sur la tero. **11** La Eternulo Cebao estas kun ni; Nia defendo estas la Dio de Jakob. (Sela)

47 Al la ĥorestro. De la Korahidoj. Psalmo. Ĉiu popoloj, plaudu per la manoj, Kriu al Dio per voĉo de kanto. **2** Ĉar la Eternulo Plejalta estas timinda; Li estas granda Reĝo super la tuta tero. **3** Li subigas al ni popolojn Kaj metas gentojn sub niagn piedojn. **4** Li elektas por ni nian heredon, La majeston de Jakob, kiun Li amas. (Sela) **5** Dio supreniras ĉe sonoj de ĝojo, La Eternulo ĉe trumpetado. **6** Kantu al Dio, kantu! Kantu al nia Reĝo, kantu! **7** Ĉar Dio estas la Reĝo de la tuta tero: Kantu edifan kanton! **8** Dio regas super la popoloj; Dio sidas sur Sia sankta trono. **9** La princoj de la popoloj kolektiĝis, La popolo de la Dio de Abraham; Ĉar al Dio apartenas la ŝildoj de la tero; Li estas tre alta.

48 Kanto-psalmo de la Korahidoj. Granda estas la Eternulo, Kaj tre glora en la urbo de nia Dio, Sur Lia sankta monto. **2** Bela altaĵo, ĝojiga per la tuta tero. Estas la monto Cion, en la

norda regiono, La urbo de la granda Reĝo. **3** Dio estas konata en ĝiaj palacoj, kiel rifuĝejo. **4** Jen kolektiĝis la reĝoj, Sed ĉiu kune foriris. **5** Ili vidis ĝis la sunsubiro. **6** Teruro ilin Dio ekbrilis. **7** Per orienta vento Vi ruinigis la ŝipojn de Taršiš. **8** Kion ni ventergo. **9** Ni meditis, ho Dio, pri Via ĉielo proklamis Lian justecon, Ĉar Dio estas tia boneco, Interne de Via templo. **10** Kiel Via nomo, juĝanto. (Sela) **11** Aŭskultu, ho Mia popolo, kaj Mi ho Dio, Tiel Via gloro estas en la finoj de la tero; parolos; Ho Izrael, Mi atestos pri vi; Mi estas Dio, Plena de justeco estas Via dekstra mano. **12** Ĝoju via Dio. **13** Ne pro viaj oferdonoj Mi vin riproĉos, la monto Cion, Ĝoju la filinoj de Jehuda, Pro Via Ĉar viaj bruloferoj estas ĉiam antaŭ Mi. **14** Mi ne juĝoj. **15** Iru ĉirkaŭ Cion kaj ĉirkaŭrigardu ĝin, prenos el via domo bovidon, Nek el viaj kortoj Kalkulu ĝiajn turojn. **16** Atentu ĝiajn fortikajn, kaprojn: **17** Ĉar al Mi apartenas ĉiu bestoj en Vizitu ĝiajn palacojn, Por ke vi rakontu al estonta la arbaroj, Miloj da brutoj sur la montoj; **18** Mi generacio. **19** Ĉar jen estas Dio, nia Dio, por ĉiam konas ĉiu birdojn sur la montoj, Kaj ĉiu bestoj kaj eterne; Li estos nia kondukanto ĝis la morto.

49 Al la ĥorestro. De la Korahidoj. Psalmo.

Aŭskultu ĉi tion, ĉiu popoloj; Atentu, ĉiu logantoj de la mondo, **2** Kaj altrangulo kaj malaltrangulo, Riĉulo kaj malriĉulo kune. **3** Mia bušo diros saĝajon, Kaj la penso de mia koro prudentaĵon. **4** Mi klinos mian orelon al sentenco; Sur harpo mi esprimos mian enigmon. **5** Kial mi devus timi en tagoj de malbono, Kiam min ĉirkaŭas la malboneco de miaj persekutantoj, **6** Kiuj fidas sian potencon Kaj fanfaronas per sia granda riĉeco? **7** Fraton tute ne liberigos homo, Nek donos al Dio elaceton por li **8** (Multekosta estus la elaceto de ilia animo, Kaj neniam tio estos), **9** Ke li restu viva eterne, Ke li ne vidu la tombon. **10** Oni ja vidas, ke saĝuloj mortas, Kaj ankaŭ malsaguloj kaj sensciulo pereas Kaj lasas al aliaj sian havon. **11** Ilia deziro estas, ke iliaj domoj ekzistu por ĉiam, Kaj iliaj loĝejoj de generacio al generacio; Ili nomas siajn bienojn laŭ siaj nomoj. **12** Sed homo ne restas longe en honoro; Li egaliĝas al bruto buĉota. **13** Tia estas ilia vojo, ilia espero, Kaj iliaj posteuloj aprobas ilian opinion. (Sela) **14** Kiel ŝafoj ili estos metataj en Ŝeolon; La morto ilin paštost; Kaj matene virtuloj ilin ekposedos, Kaj ilia bildo pereos en Ŝeol, perdinte loĝejon. (**Sheol h7585**) **15** Sed Dio liberigos mian animon el la mano de Ŝeol, Ĉar Li prenos min. (Sela) (**Sheol h7585**) **16** Ne timu, kiam homo riĉiĝas, Kiam grandiĝas la gloro de lia domo. **17** Ĉar mortante li nenion prenos; Ne iros post li malsupren lia honoro. **18** Ĉar kvankam li ĝuiĝas sian animon dum sia vivado, Kaj oni vin laŭdas por tio, ke vi faras al vi bone, **19** Tamen li iros al la generacio de siaj patroj, Kiuj neniam vidos lunon. **20** Homo, kiu estas en honoro, sed ne havas prudenton, Estas egala al bruto buĉota.

50 Psalmo de Asaf. Dio de la dioj, la Eternulo, ekparolis, Kaj vokis la teron de la sunlevigo ĉirkaŭ Li, Ĉirkaŭ Li estas granda ekstermanta estas antaŭ Li, Ĉirkaŭ Li estas granda Dio ekbrilis. **3** Nia Dio venas kaj ne silentas; Fajro atakis, Tremo, kiel ĉe akusantino. **4** Li vokas la ĉielon supre kaj la teron, Por aŭdis, tion ni vidis En la urbo de la Eternulo jugi Sian popolon: **5** Kolektu al Mi Miajn fidelulojn, Cebao, en la urbo de nia Dio; Dio fortikigu ĝin Kiuj faris kun Mi interligon ĉe oferdono. **6** Kaj la por ĉiam! (Sela) **9** Ni meditis, ho Dio, pri Via ĉielo proklamis Lian justecon, Ĉar Dio estas tia boneco, Interne de Via templo. **10** Kiel Via nomo, juĝanto. (Sela) **7** Aŭskultu, ho Mia popolo, kaj Mi ho Dio, Tiel Via gloro estas en la finoj de la tero; parolos; Ho Izrael, Mi atestos pri vi; Mi estas Dio, Plena de justeco estas Via dekstra mano. **11** Ĝoju via Dio. **12** Ne pro viaj oferdonoj Mi vin riproĉos, la arbaroj, Miloj da brutoj sur la montoj; **13** Mi ne juĝoj. **14** Iru ĉirkaŭ Cion kaj ĉirkaŭrigardu ĝin, prenos el via domo bovidon, Nek el viaj kortoj Kalkulu ĝiajn turojn. **15** Atentu ĝiajn fortikajn, kaprojn: **16** Ĉar al Mi apartenas ĉiu bestoj en Vizitu ĝiajn palacojn, Por ke vi rakontu al estonta la arbaroj, Miloj da brutoj sur la montoj; **17** Mi generacio. **18** Ĉar jen estas Dio, nia Dio, por ĉiam konas ĉiu birdojn sur la montoj, Kaj ĉiu bestoj de la kampoj estas antaŭ Mi. **19** Se Mi fariĝus malsata, Mi ne dirus al vi, Ĉar al Mi apartenas la mondo, kaj ĉio, kio ĝin plenigas. **20** Ĉu Mi manĝas viandon de bovoj, Kaj ĉu Mi trinkas sangon de kaproj? **21** Oferdonu al Dio dankon, Kaj plenumu antaŭ la Plejaltulo viajn promesojn. **22** Voku Min en la tago de mizero; Mi vin liberigos, kaj vi Min gloros. **23** Sed al la malpiulo Dio diris: Por kio vi parolas pri Miaj leĝoj Kaj portas Mian interligon en via bušo, **24** Dum vi malamas moralinstruon Kaj jetas Miajn vortojn malantaŭen de vi? **25** Kiam vi vidas ŝteliston, vi aliĝas al li, Kaj kun adultuloj vi estas partoprenanto; **26** Vian bušon vi uzas por malbono, Kaj via lango plektas falsajon; **27** Vi sidas kaj parolas kontraŭ via frato, Pri la filo de via patrino vi kalumnias. **28** Tion vi faris, kaj Mi silentis; Kaj vi pensis, ke Mi estas tia, kiel vi. Mi punos vin, kaj Mi metos ĉion antaŭ viajn okulojn. **29** Komprenu ĉi tion, vi, kiuj forgesas Dion; Alie Mi dissiros, kaj neniu savos. **30** Kiu oferdonas dankon, tiu Min honoras; Kaj kiu estas singarda en la vojo, Al tiu Mi aperigas Dian helpon.

51 Al la ĥorestro. Psalmo de David, kiam venis al li la profeto Natan post lia aliĝo al Bat-Šeba. Korfavoru min, ho Dio, laŭ Via boneco; Laŭ Via granda kompatemeco elstreklu miajn pekojn. **2** Lavu min tute pure de mia krimo, Kaj purigu min de mia peko. **3** Ĉar miajn kulpojn mi konsciadas; Kaj mia peko estas ĉiam antaŭ mi. **4** Antaŭ Vi sola mi pekis, Kaj mi faris tion, kio estas malbona antaŭ Viaj okuloj; Tial Vi estas justa en Via vorto Kaj pura en Via juĝo. **5** Mi estas ja naskita en krimo; Kaj en peko gravediĝis per mia patrino. **6** Vi amas ja veron en la koro, Kaj en kaŝiteco Vi aperigas al mi saĝon. **7** Senpekigu min per hisopo, kaj mi fariĝos pura; Lavu min,

kaj mi estos pli blanka ol negô. **8** Aŭdigu al mi siegâs; Vi hontigis ilin, ĉar Dio ilin forpušis. **6** Ho, ĝojon kaj gajecon, Kaj regajiĝos la ostoj, kiujn Vi ke venu el Cion savo al Izrael! Kiam Dio revenigos batis. **9** Kašu Vian vizaĝon de miaj pekoj, Kaj ĉiujn Sian forkaptitan popolon, Tiam triumfos Jakob miajn krimojn elstrekus. **10** Koron puran kreus al kaj ĝojos Izrael.

mi, ho Dio, Kaj spiriton fidelan novigu en mi. **11** Ne forpušu min de Via vizaĝo, Kaj Vian sanktan spiriton ne forprenu de mi. **12** Redonu al mi la ĝojon de Via helpo; Kaj spirito bonfara fortikigu min. **13** Mi instruos al la krimuloj Vian vojon; Kaj pekuloj revenos al Vi. **14** Liberigu min de sango, ho Dio, Dio de mia savo; Mia langa kantos Vian justecon. **15** Ho, mia Sinjoro, malfermu miajn lipojn; Kaj mia bušo rakontos Vian gloron. **16** Ĉar Vi ne deziras oferdonon, alie mi ĝin donus; Brulofero ne plaĉas al Vi. **17** Oferdonoj al Dio estas spirito suferanta; Koron suferantan kaj humilan Vi, ho Dio, ne malŝatas. **18** Bonfaru al Cion laŭ Via favoro, Konstruu la murojn de Jerusalem; **19** Tiam plaĉos al Vi oferdonoj de pieco, brulofero kaj plenofero; Tiam oni metos sur Vian altaron junajn bovojn.

52 Al la ĥorestro. Instruo de David, kiam venis Doeg, la Edomido, kaj raportis al Saul, kaj diris al li: David venis en la domon de Āhimeleĥ. Kial vi fanfaronas pro malbono, ho tirano? La boneco de Dio estas ĉiama. **2** Pereon intencas via lango, Kiel akrigita razilo ĝi tranĉas malicon. **3** Vi pli amas malbonon, ol bonon; Pli mensogi, ol diri veron. (Sela) **4** Vi amas ĉian parolon pereigan, Parolon malican. **5** Tial Dio pereigos vin por ĉiam, Elſiros vin el la via tendo, Kaj eljetos vin el la lando de la vivantoj. (Sela) **6** Kaj virtuloj vidos kaj ektimos, Kaj pri li ili ridos, dirante: **7** Jen estas la viro, kiu ne en Dio vidis sian forton, Sed fidis sian grandan riĉecon, Sentis sin forta per sia malbonpovado. **8** Kaj mi, kiel verda olivarbo en la domo de Dio, Fidas la bonecon de Dio ĉiam kaj eterne. **9** Mi dankos Vin eterne por tio, kion Vi faris, Kaj mi esperos al Via nomo, ĉar Vi estas bona por Viaj fideluloj.

53 Al la ĥorestro. Por māhalato. Instruo de David. La sensaĝulo diris en sia koro: Dio ne ekzistas. Ili sentaŭgiĝis, kaj abomeniĝis en la malvirto; Ekzistas neniu, kiu faras bonon. **2** Dio el la ĉielo ekrigardis la homidojn, Por vidi, ĉu ekzistas prudentulo, kiu serĉas Dion. **3** Ĉiu devojiĝis, ĉiuj malvirtiĝis; Ekzistas neniu, faranta bonon, ne ekzistas eĉ unu. **4** Ĉu ne prudentiĝos tiuj, kiuoj faras malbonon, Kiuoj mangas mian popolon, kiel oni mangas panon, Kaj kiuoj ne vokas al Dio? **5** Tie ili forte ektimis, kie timindajlo ne ekzistas; Ĉar Dio disjettis la ostojn de tiuj, kiuoj vin

siegas; Vi hontigis ilin, ĉar Dio ilin forpušis. **6** Ho, ke venu el Cion savo al Izrael! Kiam Dio revenigos Sian forkaptitan popolon, Tiam triumfos Jakob kaj ĝojos Izrael.

54 Al la ĥorestro. Por kordaj instrumentoj. Instruo de David, kiam venis la Zifanoj, kaj diris al Saul: Jen David kaſiĝas ĉe ni. Ho Dio, per Via nomo helpu min, Kaj per Via forto donu al mi justecon. **2** Ho Dio, aŭskultu mian preĝon, Atentu la vortojn de mia bušo. **3** Ĉar fremduljo levigis kontraŭ mi, Kaj fortuloj serĉas mian animon; Ili ne havas Dion antaŭ si. (Sela) **4** Jen Dio estas mia helpanto, Mia Sinjoro estas subtenanto de mia animo. **5** Li returnos la malbonon al miaj malamikoj: Laŭ Via vereco ekstermu ilin. **6** Kun volonteco mi faros al Vi oferdonon, Mi gloros Vian nomon, ho Eternulo, ĉar ĝi estas bona; **7** Ĉar de ĉiuj suferoj Li savis min, Kaj venĝon sur miaj malamikoj vidas mia okulo.

55 Al la ĥorestro. Por kordaj instrumentoj. Instruo de David. Aŭskultu, ho Dio, mian preĝon, Kaj ne kašu Vin de mia petego. **2** Atentu min, kaj respondu al mi; Mi ĝemas en mia malĝojo, kaj mi ploregas, **3** Pro la kriado de la malamiko, Pro la premado de la malbonulo, Ĉar ili preparas kontraŭ mi malicon Kaj kolere min malamas. **4** Mia koro tremas en mi; Kaj teruroj de morto min atakis; **5** Timo kaj tremo venis sur min, Kaj konsternego min kovris. **6** Kaj mi diris: Ho, se mi havus flugilojn kiel kolombo! Mi forflugas kaj mi ie eklogus; **7** Malproksimen mi forigus, Mi eklogus en dezerto. (Sela) **8** Mi rapidus al rifugejo For de ventego kaj fulmotondro. **9** Pereigu, ho mia Sinjoro, disigu ilian langon; Ĉar mi vidas rabadon kaj malpacon en la urbo. **10** Tage kaj nokte ili ĉirkauas ĝiajn murojn; Kaj malbonfaroj estas interne de ĝi; **11** Pereigemo estas interne de ĝi, Kaj trompo kaj falso ne forlasas ĝian straton. **12** Ne malamiko min ja insultas — mi tion tolerus; Ne mia malamanto tenas sin grande kontraŭ mi — mi kašus min de li; **13** Sed vi, kiu estas tia sama homo, kiel mi, Mia amiko, mia kamarado, **14** Vi, kun kiu ni kune intime paroladis, Iradis en la domon de Dio en la homamaso. **15** La morto ilin kaptu, Ili iru vivaj en Ŝeolon; Ĉar malbonagado estas en iliaj loĝejoj, en ilia mezo. (*Sheol h7585*) **16** Mi vokas al Dio, Kaj la Eternulo min savos. **17** Vespero kaj matene kaj tagmeze mi plendas kaj ĝemas; Kaj Li aŭskultas mian vocon. **18** Li liberigis pace mian animon de atako kontraŭ mi, Kiam ili grandanombre estis kontraŭ mi. **19** Dio aŭskultos, kaj Li humiligos ilin, La vivanto de eterne; (Sela)

Ĉar ili ne ŝanĝigas Kaj ili ne timas Dion. **20** Li la matenan ĉielruĝon. **9** Mi gloros Vin, ho mia metis sian manon sur siajn amikojn, Li rompis Sinjoro, inter la popoloj; Mi prikantos Vin inter la sian interligon; **21** Pli glata ol butero estas lia bušo, Sed milito estas en lia koro; Liaj vortoj estas pli delikataj ol oleo, Sed ili estas nudigitaj glavoj.

22 Metu vian ŝargon sur la Eternulon, Kaj Li vin subtenos; Neniam Li lasos fali piulon. **23** Vi, ho Dio, malsuprenigos ilin en la foson de pereo; La homoj de sango kaj falso ne atingos la duonon de siaj tagoj; Sed mi fidas Vin.

56 Al la ĥorestro. Por Jonatelem-reĥokim. Verko de David, kiam kaptis lin la Filiŝtoj en Gat. Korfavoru min, ho Dio, ĉar homo volas min engluti, Dum la tuta tago malamiko min premas. **2** Miaj malamikoj volas min engluti ĉiutage, Ĉar multaj militas kontraŭ mi fieri. **3** En la tago, kiam mi timas, Mi fidas Vin. **4** Dion, kies vorton mi gloras, Tiun Dion mi fidas; mi ne timas: Kion karno faros al mi? **5** Dum la tuta tago ili atakas miajn vortojn; Ĉiuj iliaj pensoj pri mi estas por malbono. **6** Ili kolektigas, embuskas, observas miajn pašojn, Penante kapti mian animon. **7** Por ilia malbonago repagu al ili, En kolero faligu la popolojn, ho Dio! **8** Mian vagadon Vi kalkulis; Metu miajn larmojn en Vian felsakon, Ili estas ja en Via libro. **9** Tiam miaj malamikoj returniĝos malantaŭen en la tago, kiam mi vokos; Tion mi scias, ke Dio estas kun mi. **10** Mi gloros vorton de Dio; Mi gloros vorton de la Eternulo. **11** Dion mi fidas, mi ne timas: Kion faros al mi homo? **12** Mi faris al Vi, ho Dio, promesojn, Mi plenumos al Vi dankoferojn. **13** Ĉar Vi savis mian animon de la morto, Kaj miajn piedojn de falpuŝigo, Por ke mi iradu antaŭ Dio En la lumo de la vivo.

57 Al la ĥorestro. Por Al-tašhet. Verko de David, kiam li forkuris de Saul en la kavernon. Korfavoru min, ho Dio, korfavoru min; Ĉar ĉe Vi rifuĝas mia animo, Kaj sub la ombro de Viaj flugiloj mi min kaſas, Ĝis pasos la mizeroj. **2** Mi vokas al Dio Plejalta, Al Dio, kiu decidas pri mi. **3** Li sendu el la ĉielo kaj helpu min, Li, kiu hontigas miajn persekutanton; (Sela) Dio sendu Sian favoron kaj Sian veron. **4** Mia animo estas inter leonoj; Mi kuſas inter homidoj avidaj, kies dentoj estas ponardegoj kaj sagoj, Kaj kies lango estas akra glavo. **5** Altigu super la ĉielo, ho Dio; Via gloro estu super la tuta tero. **6** Reton ili metis antaŭ miaj piedoj; Ili premis mian animon; Ili fosis antaŭ mi feson, Sed ili mem falis en ĝin. (Sela) **7** Fortika estas mia koro, ho Dio, fortika estas mia koro; Mi kantos kaj gloros. **8** Vekiĝu, mia honoro, vekiĝu, psaltero kaj harpo; Mi vekos

Sinjoro, inter la popoloj; Mi prikantos Vin inter la gentoj. **10** Ĉar granda ĝis la ĉielo estas Via boneco, Kaj ĝis la nubo estas Via vero. **11** Altigu super la ĉielo, ho Dio; Via gloro estu super la tuta tero.

58 Al la ĥorestro. Por Al-tašhet. Verko de David. Ĉu efektive vi parolas veron, vi potenculoj? Ĉu vi juste jugas, homidoj? **2** Kontraŭe, en la koro vi faras krimaĵojn, Sur la tero vi pesas per manoj rabemaj. **3** De la momento de sia naskiĝo la malvirtuloj devojiĝis; De el la ventro de sia patrino la mensogantoj ekeraris. **4** Ilia veneno estas simila al la veneno de serpento, De surda aspido, kiu ŝtopas sian orelon, **5** Kiu ne aŭskultas la vortojn de sorĉisto, Kiel ajan lertaj en sia arto. **6** Ho Dio, frakasu iliaj dentojn en ilia bušo; Frakasu la makzelojn de la junaj leonoj, ho Eternulo! **7** Ili forverŝigu kiel akvo, kiu malaperas; Kiam Li jetos Siajn sagojn, ili estu kiel buĉitaj. **8** Kiel limako konsumiĝanta ili malaperu, Kiel abortaĵo virina, kiu ne vidis la sunon; **9** Antaŭ ol viaj kaldoj eksentos la dornojn, Ilin vivajn kaj frešajn pereigu la ventego. **10** Ĝojos la virtulo, kiam li vidos venĝon; Li lavos siajn piedojn en la sango de la malvirtulo. **11** Kaj la homoj diros: Ekzistas rekompenco por la virtulo, Ekzistas Dio, juganto sur la tero.

59 Al la ĥorestro. Por Al-tašhet. Verko de David, kiam Saul sendis, ke oni gardu la domon, por lin mortigi. Savu min de miaj malamikoj, mia Dio; Defendu min kontraŭ tiuj, kiuj levigis kontraŭ mi. **2** Savu min de la krimuloj, Kaj kontraŭ la sangaviduloj helpu min. **3** Ĉar jen ili embuskas kontraŭ mia animo, Fortulaj kolektigas kontraŭ mi, Ne por mia krimo kaj ne por mia peko, ho Eternulo. **4** Sen kulpo de mia flanko ili kunkuras kaj armiĝas; Rapidu renkonte al mi, kaj rigardu. **5** Vi, ho Eternulo, Dio Cebao, Dio de Izrael, Vekiĝu, por punviziti ĉiujn popolojn; Ne indulgu ĉiujn krimajn malbonfarantojn. (Sela) **6** Ili revenas vespero, bojas kiel hundoj, Kaj iras ĉirkaŭ la urbo. **7** Jen ili parolaĉas per siaj bušoj; Glavoj estas sur iliaj lipoj; ĉar kiu, ili diras, aŭdas? **8** Sed Vi, ho Eternulo, ridos pri ili; Vi mokos ĉiujn popolojn. **9** Ho mia forto, al Vi mi min turnas; Ĉar Dio estas mia rifuĝo. **10** Mia bona Dio rapidos al mi; Dio vidigas al mi venĝon sur miaj malamikoj. **11** Ne mortigu ilin, por ke ne forgesu mia popolo; Disbatu ilin per Via forto kaj faligu ilin, Ho Sinjoro, nia ŝildo. **12** La parolo de iliaj lipoj estas peko de iliaj bušoj; Ili kaptigas per sia malhumileco, Ĉar ili parolas nur pri jurrompo kaj mensogo. **13**

Ekstermu ilin en kolerego, ekstermu, ke ili ne plu ekzistu; Kaj ili eksciu, ke Dio regas ĉe Jakob, Ĝis la limoj de la mondo. (Sela) **14** Ili revenas vespere, bojas kiel hundoj, Kaj iras ĉirkaŭ la urbo. **15** Ili vagas pro manĝo, Kaj sen satiĝo pasigas la nokton. **16** Sed mi kantos Vian forton, Kaj matene mi gloros Vian bonecon; Ĉar Vi estis por mi defendo kaj rifuĝo En la tago de mia malfeliĉo. **17** Ho mia forto, al Vi mi kantos; Ĉar Dio estas mia defendo, la Dio de mia favoro.

62 Al la ĥorestro. Por Jedutun. Psalmo de David. Nur al Dio esperas mia animo; De Li venas mia savo. **2** Nur Li estas mia fortikaĵo kaj mia faligi lin, Kiel kliniĝintan muron, kiel barilon kadukan? **4** Ili meditas nur pri tio, ke ili dejetu lin de lia altaĵo; Plaĉas al ili malvero; Per la bušo ili benas, kaj interne ili malbenas. (Sela) **5** Nur Dion fidu, mia animo; Ĉar Li estas mia espero. **6** Nur Li estas mia fortikaĵo kaj mia savo, mia rifuĝo; Mi ne renversiĝos. **7** En Dio estas mia savo kaj mia honoro; Mia fortakro, mia ŝirmo estas en Dio. **8** Fidu Lin en ĉiu tempo, ho popolo; Elveršu antaŭ Li vian koron: Dio estas nia defendo. (Sela) **9** Nur vantaĵo estas la malaltranguloj, malverajo estas la altranguloj; Metitaj sur pesilon, ili ĉiu estas malpli ol vantaĵo. **10** Ne fidu perfotajon, kaj rabitaĵon ne fidu vane; Kiam kreskos riĉeco, ne atentu ĝin per via koro. **11** Unu vorton diris Dio, Dufuje mi ĝin aŭdis, Ke la forto estas ĉe Dio. **12** Kaj Vi, ho mia Sinjoro, havas favorkorecon; Ĉar Vi redonas al homo laŭ liaj faroj.

60 Al la ĥorestro. Por Ŝušan-eduto. Instrua verko de David, kiam li militis kun Sirio Mezopotamia kaj kun Sirio Coba, kaj kiam Joab, revenante, batis dek du mil Edomidojn en la Valo de Salo. Ho Dio, Vi forlasis nin, Vi disbatis nin; Vi koleris; rekonsolu nin. **2** Vi ekskuis la teron kaj fendas ĝin; Resanigu ĝiajn vundojn, ĉar ĝi ŝanceligas. **3** Vi sentigis al Via popolo pezan sorton; Vi trinkigis al ni vinon senkonsciigan. **4** Sed Vi donis standardon al tiuj, kiuj Vin timas, Por ke ili ĝin levu pro la vero. (Sela) **5** Por ke liberigu Viaj amatoj, Helpu per Via dekstra mano, kaj aŭskultu min. **6** Dio diris en Sia sanktejo: Mi triumfos; Mi dividos Ŝeheremon, kaj la valon Sukot Mi mezuros. **7** Al Mi apartenas Gilead, al Mi apartenas Manase; Efraim estas la forto de Mia kapo, Jehuda estas Mia sceptro. **8** Moab estas Mia lavopelvo; Sur Edomon Mi ĵetos Mian ŝuon; Super Filiſtuo Mi triumfe krios. **9** Kiu enkondukos min en fortikigitan urbon? Kiu alkondukos min ĝis Edom? **10** Ĉu ne Vi, ho Dio, forlasis nin? Vi ne eliras, ho Dio, kun niaj militistaroj. **11** Donu al ni helpon kontraŭ la malamiko; Vanta estas helpo de homo. **12** Kun Dio ni faros heroajojn; Kaj Li disprenos niajn malamikojn.

61 Al la ĥorestro. Por korda instrumento. De David. Aŭskultu, ho Dio, mian krion; Atentu mian preĝon. **2** De la fino de la tero mi vokas al Vi en la malĝojo de mia koro: Sur rokon tro altan por mi suprenkonduku min. **3** Ĉar Vi estis mia rifuĝo, Fortika turo kontraŭ malamiko. **4** Lasu min loĝi eterne en Via tendo, Havi rifuĝon sub la kovro de Viaj flugiloj. (Sela) **5** Ĉar Vi, ho Dio, aŭdis miajn promesojn; Vi donis al mi la heredon de tiuj, kiuj timas Vian nomon. **6** Aldonu tagojn al la tagoj de la reĝo, Ke liaj jaroj daŭru multajn generaciojn. **7** Li restu eterne antaŭ Dio; Boneco kaj vero laŭ Via volo lin gardu. **8** Tiel mi prikantos Vian nomon eterne, Plenumante miajn promesojn ĉiutage.

63 Psalmo de David, kiam li estis en la dezerto de Judujo. Ho Dio, mia Dio, Vin mi fervore serĉas; Soifas pri Vi mia animo, sopiras pri Vi mia karko, En lando seka, sensuka, kaj senakva. **2** Mi volus vidi Vin en Via sanktejo, Vidi Vian forton kaj gloron. **3** Ĉar Via favoro estas pli bona ol vivo; Maj lipoj Vin gloras. **4** Tiel mi Vin gloradus en la daŭro de mia vivo, Levadus miajn manojn pro Via nomo. **5** Kvazaŭ de graso kaj oleo satigus mia animo, Kaj per vortoj de kanto Vin gloradus mia bušo. **6** Kiam mi rememoras Vin sur mia lito, En ĉiu partojo de la nokto mi meditas pri Vi. **7** Ĉar Vi estis por mi helpo, Kaj en la ombro de Viaj flugiloj mi ĝojas. **8** Mia animo algluiĝis al Vi; Min subtenas Via dekstra mano. **9** Kaj tiuj, kiuj penas pereigi mian animon, Iros en la profundon subteran. **10** Ili estos mortigitaj per glavo, Fariĝos akiro de vulpoj. **11** Kaj la reĝo ĝojos per Dio; Triumfos ĉiu, kiu juras al Li; Ĉar ŝtopiĝos la bušo de tiuj, kiuj parolas malveron.

64 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Aŭdu, ho Dio, mian krion en mia malĝojo; De la teruro pri malamiko gardu mian vivon. **2** Ŝirmu min kontraŭ la konspiro de maliculoj, Kontraŭ la amaso de krimuloj, **3** Kiuj akrigis sian langon kiel glavon, Direktis vortojn maldolĉajn, kvazaŭ siajn sagojn, **4** Por pafi kaše kontraŭ senkulpuon; Subite ili pafas kontraŭ lin kaj ne timas. **5** Ili fortikigas sin en malbona intenco, Ili konsiliĝas,

por meti sekrete retojn; Ili diras: Kiu ilin vidos? 6 ŝarĝon sur niajn lumbojn; 12 Vi rajdigis homojn ili elpensas krimojn, kaſas ilin tre zorge interne sur niaj kapoj; Ni trapasis fajron kaj akvon, Sed Vi en si, En la profundeco de la koro. 7 Sed Dio pafos elirigis nin en bonstaton. 13 Mi eniros en Vian kontraŭ ilin; Per sago subita ili estos frapitaj. 8 Kaj domon kun bruloferoj; Mi plenumos al Vi miajn ili falos per sia propra lango; Ĉiu, kiuj ilin vidos, promesojn, 14 Kiu ĵen eligis miaj lipoj kaj elparolis balancos la kapon. 9 Kaj ektimos ĉiu homoj, Kaj mia bušo, Kiam mi estis en premo. 15 Grasajn ili rakontos la agon de Dio Kaj komprenos Liajn farojn. 10 La virtulo ĝojos per la Eternulo, kaj Mi oferos bovidojn kaj kaprojn. (Sela) 16 Venu, fidos Lin; Kaj triumfos ĉiu, kiuj havas pian koron.

65 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Kanto. Vin oni fidas kaj gloras, ho Dio, en Cion; Kaj al Vi oni plenumas promesojn. 2 Al Vi, kiu aŭskultas preĝon, Venas ĉiu karno. 3 Krimaĵoj min premas; Niajn pekojn Vi pardonos. 4 Felici estas tiu, kiun Vi elektas kaj alproksimigas al Vi, Ke li loĝu en Viaj kortoj. Ni satiĝu per la bonaĵoj de Via domo, De Via sankta templo. 5 Per timindajoj Vi respondas al ni en justeco, Ho Dio de nia savo, Espero de ĉiu finoj de la tero kaj de malproksimaj maroj, 6 Vi, kiu fortigas montojn per Sia forto, Kiu estas zonita per potenco, 7 Kiu kvietigas la bruadon de maroj, la bruadon de iliaj ondoj, Kaj la tumulton de popoloj. 8 Kaj ektimos pro Viaj mirakloj la loĝantoj de la limoj; La lokoj de la sunleviĝo kaj sunsubiro Vi ĝojigas. 9 Vi memoras pri la tero, Kaj Vi donas al ĝi akvon, kaj Vi forte ĝin riĉigas; La torrento de Dio estas plena de akvo;

Vi pretigas ĝian panon, ĉar tiel Vi ĝin aranĝis. 10 Vi donas trinkon al ĝiaj sulkoj, Vi ebenigas ĝiajn bulojn; Per pluvego Vi ĝin moligas, Vi benas ĝiajn kreskajojn. 11 Vi kronas la jaron per Via bono; Kaj la signo de Viaj piedoj gutas per graso. 12 La stepoj de dezerto grasiĝas, Kaj la montetoj zoniĝas per ĝojo. 13 La herbejoj kovriĝas per brutaroj, Kaj la kampoj vestiĝas per greno; Ili ĝojas kaj kantas.

66 Al la ĥorestro. Kanto-psalmo. Ĝoje kriu al Dio tuta la tero. 2 Muziku la gloron de Lia nomo, Faru honoron al Lia gloro. 3 Diru al Dio: Kiel timindaj estas Viaj faroj! Pro Via granda forto kaſiĝas antaŭ Vi Viaj malamikoj. 4 La tuta tero kliniĝas antaŭ Vi kaj kantas al Vi, Kantas Vian nomon. (Sela) 5 Venu, kaj rigardu la farojn de Dio, Kiu estas timinda pro Siaj faroj inter la homidoj. 6 Li faris el maro sekan teron; Riveron oni transpaſis piede; Tie ni ĝojis pro Li. 7 Li regas per Sia potenco eterne; Liaj okuloj rigardas la popolojn; La ribelantoj ne levigis. (Sela) 8 Laŭdu, ho popoloj, nian Dion, Kaj laute aŭdigu Lian gloron. 9 Li donis vivon al nia animo, Kaj ne lasis falſanceliĝi nian piedon. 10 Ĉar Vi esploris nin, ho Dio; Vi refandis nin, kiel oni refandas arĝenton. 11 Vi enirigis nin en kaptilon, Vi metis

elirigis nin en bonstaton. 13 Mi eniros en Vian domon kun bruloferoj; Mi plenumos al Vi miajn ili falos per sia propra lango; Ĉiu, kiuj ilin vidos, promesojn, 14 Kiu ĵen eligis miaj lipoj kaj elparolis balancos la kapon. 9 Kaj ektimos ĉiu homoj, Kaj mia bušo, Kiam mi estis en premo. 15 Grasajn bruloferojn mi alportos al Vi kun fumo de viršafoj; Mi oferos bovidojn kaj kaprojn. (Sela) 16 Venu, aŭskultu, ĉiu, kiuj timas Dion; Kaj mi rakontos, kion Li faris por mia animo. 17 Al Li mi vokis per mia bušo, Kaj Lia glorado estis sub mia lango. 18 Se mi vidus maljustaĵon en mia koro, Mia Sinjoro min ne aŭskultus; 19 Sed Dio aŭskultis, Li atentis la voĉon de mia preĝo. 20 Glorata estu Dio, Kiu ne forpuſis mian preĝon kaj ne rifuzis al mi Sian bonecon.

67 Al la ĥorestro. Por kordaj instrumentoj. Psalmo-kanto. Dio nin korfavoru kaj benu; Li aperigu al ni Sian luman vizaĝon. (Sela) 2 Oni ekkonu sur la tero Vian vojon, En ĉiu popoloj Vian savon. 3 Danku Vin popoloj, ho Dio, Danku Vin ĉiu popoloj. 4 Ĝojo kaj kantu gentoj, Ĉar Vi jugas popolojn juste, Kaj gentojn sur la tero Vi regas. (Sela) 5 Danku Vin popoloj, ho Dio, Danku Vin ĉiu popoloj. 6 La tero donis sian frukton; Benos nin Dio, nia Dio. 7 Benos nin Dio; Kaj respektu Lin ĉiu limoj de la tero.

68 Al la ĥorestro. De David. Psalmo-kanto. Leviĝu Dio, disjetiĝu Liaj malamikoj, Kaj forkuru Liaj malamantoj for de Li. 2 Kiel dispeliĝas fumo, tiel Vi ilin dispelu; Kiel vakso fandiĝas de fajro, tiel pereu la malvirtuloj antaŭ Dio. 3 Sed la virtuloj ĝojos, gajos antaŭ Dio, Kaj triumfos ĝoje. 4 Kantu al Dio, muziku al Lia nomo, Glorui la veturnantan sur la nubo; Lia nomo estas JAH; ĝojo antaŭ Li. 5 Patro de la orfoj kaj juganto de la vidvinoj Estas Dio en Sia sankta loĝejo. 6 Dio donas domon al soluloj, Elirigas malliberulojn en liberecon; Nur la riveluloj restas en dezerto. 7 Ho Dio, kiam Vi iris antaŭ Via popolo, Kiam Vi paſis en la dezerto, (Sela) 8 La tero tremis kaj la ĉielo fandiĝis de la vizaĝo de Dio, Tiu Sinaj tremis de la vizaĝo de Dio, Dio de Izrael. 9 Bonfaran pluvon Vi verſis, ho Dio, sur Vian heredon, Kaj kiam ĝi perdis la fortojn, Vi ĝin vigligis. 10 Via gento eklogis tie; Vi pretigis per Via boneco ĉion por la malriĉulo, ho Dio. 11 Mia Sinjoro elparolas vorton; Kaj grandega estas la nombro de la anoncantinoj. 12 Reĝoj de armeoj forkuras, forkuras; Kaj la hejmesidantino dividias akiron. 13 Kiam vi kuſas inter brutejoj, La flugiloj de kolombo estas kovritaj de arĝento, Kaj ĝiaj

plumoj de brilanta oro. **14** Kiam la Plejpotenculo miaj maljustaj malamikoj; Kion mi ne rabis, tion mi dismetis reĝojn sur la tero, Ĝi brilis kiel neĝo sur devas fordoni. **5** Ho Dio, Vi scias mian malsagēcon; Calmon. **15** Monto de Dio estas la monto Bašana, Kaj miaj kulpoj ne estas kaŝitaj por Vi. **6** Ne Monto multepinta estas la monto Bašana. **16** Kial hontigu per mi tiuj, kiuj esperas al Vi, ho mia vi, montoj multepintaj, envie rigardas la montojn, Sinjoro, Eternulo Cebao! Ne hontigu per mi tiuj, Kiun Dio elektis, por sidi sur ĝi, Kaj sur kiu la kiuj Vin serĉas, ho Dio de Izrael! **7** Ĉar pro Vi mi Eternulo loĝos eterne? **17** Da veturiloj de Dio portas malhonoron, Honto kovras mian vizaĝon, ekzistas multaj miloj da miloj; Inter ili estas mia **8** Mi fariĝis fremda por miaj fratoj, Nekonato por Sinjoro sur la sankta Sinaj. **18** Vi supreniris alten, la filoj de mia patrino. **9** Ĉar fervoro pri Via domo alkondukis kaptitojn, Prenis donacojn de homoj, min konsumis, Kaj la insultoj de Viaj insultantoj Kaj eĉ ribeluloj povas loĝi ĉe la Eternulo, la Dio. falis sur min. **10** Kaj mi ploras, mia animo estas en **19** Glorata estu mia Sinjoro, ĉiutage Li zorgas pri fasto, Kaj pri tio oni min hontigas. **11** Kiel veston ni; Dio estas nia savo. (Sela) **20** Dio estas por ni mi metis sur min sakon, Kaj mi fariĝis moka Dio de savo, Kaj la Eternulo, mia Sinjoro, savas ekzemplon por ili. **12** Parolas pri mi la sidantoj ĉe de la morto. **21** Jes, Dio frakas la kapon de Siaj la pordego, Kaj la drinkantoj kantas pri mi. **13** Kaj malamikoj, La multeharan kranion de tiuj, kiuj mi pregas al Vi, ho Eternulo, en favora tempo; Ho obstinas en siaj pekoj. **22** Mia Sinjoro diris: El Bašan Dio, pro Via granda boneco respondu al mi per Mi alkondukos, Mi alkondukos el la profundeco Via vera helpo. **14** Eligu min el la ŝlimo, ke mi ne de la maro; **23** Por ke vi trempu vian piedon en dronus; Mi estu savita kontraŭ miaj malamantoj sango, Kaj la lango de viaj hundoj ĝuu de viaj kaj el profunda akvo. **15** Ne fortiru min fluo de malamikoj. **24** Oni vidis Vian iron, ho Dio, La iron la akvo, Ne engluti min profundo, Kaj abismo de mia Dio, mia Reĝo, en la sanktejo. **25** Antaŭe iris ne fermu super mi sian bušon. **16** Aŭskultu min, kantistoj, poste kordinstrumentistoj, En la mezo ho Eternulo, ĉar bona estas Via favorkoreco; de knabinoj tamburinistinoj. **26** En la kunvenoj Laŭ Via kompatemeco turnu Vin al mi. **17** Kaj gloru Dion, mian Sinjoron, Vi, devenantoj de ne kašu antaŭ Via sklavo Vian vizaĝon, ĉar mi Izrael. **27** Tie estas Benjamen, la plej junia, ilia suferas; Rapido, aŭskultu min. **18** Alproksimiĝu reganto; La princoj de Jehuda kaj Ilijaj amasoj; al mia animo, savu ĝin; Spite miajn malamikojn La princoj de Zebulun kaj de Naftali. **28** Via Dio liberigu min. **19** Vi scias mian malhonoron kaj destinis vian forton. Fortikigu, ho Dio, tion, kion mian honton kaj mian mokatecon; Antaŭ Vi estas Vi faris por ni. **29** Pro Via templo en Jerusalemo La ĉiuji miaj premantoj. **20** Honto rompis mian koron, reĝoj alportos al Vi donacojn. **30** Kvietigu la beston kaj mi senfortigis; Mi atendis kompatantojn, sed en la kanoj, La aron da bovoj kun la bovido, ili forestis; Konsolantojn, sed mi ne trovis. **21** Kaj Popoloj, kiuj humiliĝas pro pecoj da argento. Li ili donis al mi por manĝo galon, Kaj en mia soifo dispelas la popolojn, kiuj deziras batalojn. **31** ili trinkigis al mi vinagron. **22** Ilia tablo antaŭ ili Venos eminentuloj el Egiptujo; Etiopujo rapidos, fariĝu reto, Kaj ilia prospero fariĝu kaptilo. **23** por etendi siajn manojn al Dio. **32** Regnoj de la Mallumiĝu ilijaj okuloj, ke ili ne vidu; Kaj iliajn tero, kantu al Dio, Muziku al mia Sinjoro, (Sela) lumbojn malfortigu por ĉiam. **24** Verŝu sur ilin **33** Kiu regas en la ĉielo de la eternaj ĉieloj. Jen Vian furiozon, Kaj la flamo de Via kolero ilin Li tondras per Sia voĉo, forta voĉo. **34** Glorū la ataku. **25** Ilia loĝejo dezertiĝu, En iliaj tendoj forton de Dio! Super Izrael estas Lia majesto, Kaj ne ekzistu loganto. **26** Ĉar tiun, kiun Vi frapis, Lia potenco estas en la nubo. **35** Timinda Vi estas, ili persekutas, Kaj la suferojn de Viaj batitoj ili ho Dio, en Via sanktejo. Li estas la Dio de Izrael, rakontas. **27** Aldonu kulpon al ilia kulpo, Ke ili Li donas forton kaj potencon al la popolo. Glorata ne atingu Vian bonecon. **28** Ili estu elstrekitaj el la libro de vivantoj, Kaj ili ne estu skribitaj kune kun virtuloj. **29** Sed mi estas malriĉa kaj suferanta; Via helpo min defendu, ho Dio. **30** Mi gloros la nomon de Dio per kanto, Kaj mi rakontos en danko Lian grandecon. **31** Kaj ĝi estos pli agrabla al la Eternulo, Ol bovo aŭ bovido kun kornoj kaj fendo-havaj hufoj. **32** Vidos humiliuloj kaj ĝojos! Ho serĉantoj de Dio, via koro reviviĝu. **33** Ĉar la Eternulo aŭskultas humiliulojn, Kaj Siajn malliberulojn Li ne malſatas. **34** Glorū Lin la ĉielo

69 Al la ĥorestro. Por ŝošanoj. De David. Savu min, ho Dio; Ĉar la akvoj venis ĝis mia animo. **2** Mi profundiĝis en profundan marĉon, kaj mi ne havas, sur kio star; Mi enfalis en la profundon de la akvo, kaj la fluo min forportas. **3** Mi senfortigis de mia kriado, sekiĝis mia gorĝo; Laciĝis miaj okuloj de la atendado de mia Dio. **4** Pli multaj ol la haroj de mia kapo estas miaj senkaŭzaj malamantoj; Fortigis miaj premantoj,

kaj la tero, La maroj, kaj ĉio, kio en ili moviĝas. **35** kaj kruelajn suferojn, Sed Vi denove min vivigis, Ĉar Dio helpos Cionon kaj konstruos la urbojn de Judujo, Ke oni tie loĝos kaj ilin heredos. **36** Kaj la **21** Vi pliigas mian grandecon Kaj denove min idaro de Laj sklavoj ĝin heredos, Kaj la amantoj konsolas. **22** Kaj mi gloros Vin per psaltero por Via fideleco, ho mia Dio; Mi kantos al Vi per harpo, Ho Sanktulo de Izrael! **23** Ĝojas miaj lipoj, kiam mi kantas al Vi; Kaj mia animo, kiun Vi savis. **24** Kaj mia langa ĉiutage rakontas Vian justecon; Ĉar hontigitaj kaj malhonoritaj estas tiuj, kiuj deziras al mi malbonon.

70 Al la ĥorestro. De David. Pro memoro. Volu, ho Dio, savi min; Ho Eternulo, rapidu helpi min. **2** Hontigu kaj konfuzigu tiuj, kiuj serĉas mian animon; Retiriĝu kaj estu mokataj tiuj, kiuj deziras al mi malbonon. **3** Kun honto iru returne tiuj, Kiuj diras al mi: Ha, ha! **4** Gaju kaj ĝoju pro Vi ĉiuj Viaj serĉantoj; Kaj la amantoj de Via savo diru ĉiam: Granda estas Dio. **5** Kaj mi estas mizera kaj malriĉa; Ho Dio, rapidu al mi. Vi estas mia helpo kaj mia savanto; Ho Eternulo, ne malrapido.

71 Vin, ho Eternulo, mi fidas: Mi neniam estu hontigita. **2** Per Via justeco savu min kaj liberigu min; Klinu al mi Vian orelon, kaj helpu min. **3** Estu por mi fortika roko, kien mi povus ĉiam veni, Kiun Vi destinis por mia savo; Ĉar Vi estas mia roko kaj mia fortikajo. **4** Ho mia Dio, liberigu min el la mano de malbonulo, El la mano de krimulo kaj premanto. **5** Ĉar Vi estas mia espero, ho mia Sinjoro; La Eternulo estas mia fido de post mia juneco. **6** Vin mi fidis de la embrieco, De la ventro de mia patrino Vi estas mia protektanto; Vin mi ĉiam gloros. **7** Mirindajmo estis por multaj; Kaj Vi estas mia forta rifuĝejo. **8** Mia bušo estas plena de glorudo por Vi, Ĉiutage de Via majesto. **9** Ne forpuſu min en la tempo de maljuneco; Kiam konsumiĝos miaj fortoj, tiam ne forlasu min. **10** Ĉar miaj malamikoj parolas pri mi, Kaj tiuj, kiuj insidas kontraŭ mia animo, konsiliĝas inter si, **11** Dirante: Dio lin forlasis; Persekutu kaj kaptu lin, ĉar neniu lin savos. **12** Ho Dio, ne malproksimiĝu de mi; Ho mia Dio, rapidu, por helpi min. **13** Estu hontigita kaj malaperu la persekutantoj de mia animo; De honto kaj malhonoro estu kovritaj tiuj, kiuj deziras al mi malbonon. **14** Kaj mi ĉiam fidos Kaj ĉiam pligrandigos Vian gloron. **15** Mia bušo rakontos Vian justecon, Ĉiutage Vian helpon, Ĉar mi ne povus ĉion elkalkuli. **16** Mi gloros la fortojn de mia Sinjoro, la Eternulo; Mi rakontos nur Vian justecon. **17** Ho Dio, Vi instruis min detempe de mia juneco; Kaj ĝis nun mi predikas pri Viaj mirakloj. **18** Ankaŭ ĝis la maljuneco kaj grizeco ne forlasu min, ho Dio, Ĝis mi rakontos pri Via brako al la estonta generacio, Pri Via forto al ĉiuj venontoj. **19** Via justeco, ho Dio, estas tre alta; En la grandaj faroj, kiujn Vi plenumis, Ho Dio, kiu Vin egalas? **20** Vi vidigis al mi grandajn

72 Pri Salomon. Ho Dio, Vian juĝon donu al la reĝo Kaj Vian justecon al la reĝido. **2** Li juĝu Vian popolon kun vero Kaj Viajn prematojn kun justeco. **3** La montoj alportu al la popolo pacon, Ankaŭ la montetoj, per justeco. **4** Li juĝu la prematojn en la popolo, Li savu la filojn de senhavulo, Kaj li dispremu la premanton. **5** Oni timu Vin tiel longe, kiel ekzistos la suno kaj la luno, De generacioj al generacioj. **6** Li malleviĝu, kiel pluvo sur falĉitan herbejon; Kiel gutoj, kiuj malsekigas la teron. **7** En liaj tagoj floru virtulo kaj granda paco, Ĝis ne plu ekzistos la luno. **8** Li regu de maro ĝis maro Kaj de la Rivero ĝis la fino de la tero. **9** Klinigu antaŭ li la dezertanoj, Kaj liaj malamikoj leku polvon. **10** La reĝoj de Taršíš kaj de la insuloj alportu donacojn; La reĝoj de Ŝeba kaj Seba venigu donojn. **11** Klinigu antaŭ li ĉiuj reĝoj; Ĉiuj popoloj lin servu. **12** Ĉar li savos ploregeantan malriĉulon Kaj senhelpan mizerulon. **13** Li estos favorkora por malriĉulo kaj senhavulo, Kaj li savos la animojn de mizeruloj. **14** De malico kaj krimo li savos iliajn animojn; Kaj kara estos ilia sango en liaj okuloj. **15** Kaj li vivu, kaj oni donu al li el la oro de Ŝeba; Kaj oni ĉiam pregu por li, kaj ĉiutage oni lin benu. **16** Estu multe da greno en la lando; Sur la supro de la montoj ĝiaj spikoj ondiĝu kiel Lebanon; Kaj en la urboj ĉio floru, kiel herbo sur la tero. **17** Lia nomo estu eterna; Tiel longe, kiel ekzistas la suno, kresku lia nomo; Ĉiuj popoloj sin benu per li kaj gloru lin. **18** Glorata estu Dio la Eternulo, Dio de Izrael, Kiu sola faras miraklojn. **19** Kaj laŭdata estu Lia glora nomo eterne; Kaj Lia gloro plenigu la tutan teron. Amen, kaj amen! **20** Finiĝis la preĝoj de David, filo de Jišaj.

73 Psalmo de Asaf. Jes, bona estas Dio por Izrael, Por tiuj, kiuj havas puran koron. **2** Sed mi — apenaŭ ne falšanceligis miaj piedoj, Preskaŭ elglitis miaj paſoj. **3** Ĉar mi ĉagreniĝis pro la fanfaronuloj, Vidante la bonstaton de la malvirtuloj. **4** Ĉar ili ne havas suferojn de morto, Kaj iliaj fortoj estas fortikaj. **5** Ili ne partoprenas

en la zorgoj de homoj, Kaj ili ne suferas kun aliaj
Niajn signojn ni ne vidis; Jam ne ekzistas profeto,
homoj. **6** Tial ilian kolon ĉirkaŭvolvis fiereco, Kaj
Kaj neniu ĉe ni scias, kiel longe tio daŭros. **10**
perfekteco ilin vestas kiel ornamo. **7** Pro graso Kiel longe, ho Dio, mokos la premanto? Ĉu eterne
elmetiĝis iliaj okuloj, Superbordiĝis en ilia koro la la malamiko insultos Vian nomon? **11** Kial Vi
intenco. **8** Ili mokas, ili parolas malbonintence retenas Vian brakon kaj Vian dekstran manon?
pri premado; Ili parolas de alte. **9** Kontraŭ la Ekstermu ilin el Via basko. **12** Dio estas ja mia
ĉielon ili levas sian bušon, Kaj ilia langa promena Reĝo de antikve, Li faras savon sur la tero. **13**
sur la tero. **10** Tial tien ankaŭ iras Lia popolo, Vi disiſiris per Via forto la maron, Vi rompis la
Kaj ili akvon ĉerpas abunde. **11** Kaj ili diras: Kiel kapojn de balenoj en la akvo; **14** Vi disbatis la
Dio scias? Kaj ĉu la Plejaltulo komprenas? **12** kapojn de la levatano, Vi donis ĝin por mangō al
Jen tiuj estas malvirtuloj, Kaj ili estas feliĉuloj la bestoj de la dezerto; **15** Vi elfendis fonton kaj
de la mondo kaj atingis riĉecon! **13** Nur vane mi torrenton, Vi elsekigis potencajn riverojn. **16** Al Vi
purigis mian koron Kaj lavis per senkulpeco miajn apartenas la tago, kaj al Vi apartenas la nokto;
manojn, **14** Kaj mi turmentiĝas ĉiutage Kaj mi Vi aranĝis lumon kaj sunon; **17** Vi difinis ĉiujn
suferas punon ĉumatene! **15** Se mi intencus paroli limojn de la tero; La someron kaj la vintron Vi
kiel ili, Tiam mi fariĝus perfida al la generacio de aranĝis. **18** Rememoru tion, ke malamiko insultas
Viaj filoj. **16** Mi meditis, por kompreni ĉi tion; Sed la Eternulon Kaj popolo malsaga malhonoras Vian
gi estis malfacila en miaj okuloj, **17** Ĝis mi venis nomon. **19** Ne fordonu al sovaĝa besto la animon
en la sanktejon de Dio Kaj ekkomprenis la finon de Via turto; La anaron de Viaj mizeruloj ne
de tio. **18** Vi starigas ilin sur glitiga loko; Kaj Vi forgesu por ĉiam. **20** Rememoru la interligon,
jetas ilin en pereon. **19** Kiel momente ili ruiniĝis! Ĉar ĉiuj mallumaj lokoj de la tero estas plenaj
Pereis, malaperis de subita teruro! **20** Simile al de rabejoj. **21** La suferanto ne reiru hontigita;
songo post la vekigo, Vi, ho mia Sinjoro, en kolero Malriĉulo kaj mizerulo glori Vian nomon. **22**
tute sensignifigas ilian bildon. **21** Kiam bolis mia Leviĝu, ho Dio, defendu Vian aferon; Rememoru
koro Kaj turmentiĝis mia internaĵo, **22** Tiam mi la malhonoron, kiun malsagulo faras al Vi ĉiutage.
estis senklerulo kaj mi ne komprenis; Mi estis kiel **23** Ne forgesu la krion de Viaj malamikoj; La brujo
bruto antaŭ Vi. **23** Sed mi ĉiam estas apud Vi; Vi de tiuj, kiuj levigis kontraŭ Vi, konstante kreskas.
tenas min je la dekstra mano. **24** Per Via konsilo
Vi min kondukas, Kaj poste Vi akceptas min kun
honor. **25** Kiu estas por mi en la ĉielo? Kaj krom
Vi mi nenion volas sur la tero. **26** Konsumiĝas mia
karno kaj mia koro; Sed la fortikaĵo de mia koro
kaj mia parto estas Dio por eterne. **27** Jen tiuj, kiuj
malproksimiĝas de Vi, pereas; Vi ekstermas ĉiun,
kiu perfidiĝis al Vi. **28** Sed al mi estas bone, ke mi
estas proksima al Dio; Sur mian Sinjoron, sur la
Eternulon, mi metis mian fidon, Por rakonti ĉiujn
Viajn farojn.

74 Instruo de Asaf. Kial, ho Dio, Vi forpuſis nin
por ĉiam? Kial fumas Via kolero kontraŭ
la ŝafoj de Via paſtejo? **2** Rememoru Vian
komunumon, kiun Vi aĉetis en la tempo antikva,
La genton de Via heredo, kiun Vi liberigis, Ĉi tiun
monton Cion, sur kiu Vi loĝiĝis. **3** Direktu Viajn
paſojojn al la eternaj ruinoj, Al ĉio, kion detruis
malamiko en la sanktejo. **4** Krias Viaj malamikoj en
Via domo, Metis tie siajn signojn. **5** Oni vidas, kiel
ili levas la hakilojn Kontraŭ la lignajn plektajojn.
6 Kaj nun ĉiujn ĝiajn skulptaĵojn Ili dishakas per
hakilo kaj marteloj. **7** Ili bruligis per fajro Vian
sanktejon, Malhonore alterigis la loĝejon de Via
nomo. **8** Ili diris en sia koro: Ni ruinigos ilin tute;
Ili forbruligis ĉiujn domojn de Dio en la lando. **9**

Niajn signojn ni ne vidis; Jam ne ekzistas profeto,
Kaj neniu ĉe ni scias, kiel longe tio daŭros. **10**
perfekteco ilin vestas kiel ornamo. **7** Pro graso Kiel longe, ho Dio, mokos la premanto? Ĉu eterne
elmetiĝis iliaj okuloj, Superbordiĝis en ilia koro la la malamiko insultos Vian nomon? **11** Kial Vi
intenco. **8** Ili mokas, ili parolas malbonintence retenas Vian brakon kaj Vian dekstran manon?
pri premado; Ili parolas de alte. **9** Kontraŭ la Ekstermu ilin el Via basko. **12** Dio estas ja mia
ĉielon ili levas sian bušon, Kaj ilia langa promena Reĝo de antikve, Li faras savon sur la tero. **13**
sur la tero. **10** Tial tien ankaŭ iras Lia popolo, Vi disiſiris per Via forto la maron, Vi rompis la
Kaj ili akvon ĉerpas abunde. **11** Kaj ili diras: Kiel kapojn de balenoj en la akvo; **14** Vi disbatis la
Dio scias? Kaj ĉu la Plejaltulo komprenas? **12** kapojn de la levatano, Vi donis ĝin por mangō al
Jen tiuj estas malvirtuloj, Kaj ili estas feliĉuloj la bestoj de ladezerto; **15** Vi elfendis fonton kaj
de la mondo kaj atingis riĉecon! **13** Nur vane mi torrenton, Vi elsekigis potencajn riverojn. **16** Al Vi
purigis mian koron Kaj lavis per senkulpeco miajn apartenas la tago, kaj al Vi apartenas la nokto;
manojn, **17** Kaj mi turmentiĝas ĉiutage Kaj mi Vi aranĝis lumon kaj sunon; **18** Vi difinis ĉiujn
suferas punon ĉumatene! **18** Se mi intencus paroli limojn de la tero; La someron kaj la vintron Vi
kiel ili, Tiam mi fariĝus perfida al la generacio de aranĝis. **19** Rememoru tion, ke malamiko insultas
Viaj filoj. **20** Mi meditis, por kompreni ĉi tion; Sed la Eternulon Kaj popolo malsaga malhonoras Vian
gi estis malfacila en miaj okuloj, **21** Kaj ĉiuj mallumaj lokoj de la tero estas plenaj
Pereis, malaperis de subita teruro! **22** Simile al de rabejoj. **23** La suferanto ne reiru hontigita;
songo post la vekigo, Vi, ho mia Sinjoro, en kolero Malriĉulo kaj mizerulo glori Vian nomon. **24**
tute sensignifigas ilian bildon. **25** Kiam bolis mia Leviĝu, ho Dio, defendu Vian aferon; Rememoru
koro Kaj turmentiĝis mia internaĵo, **26** Tiam mi la malhonoron, kiun malsagulo faras al Vi ĉiutage.
estis senklerulo kaj mi ne komprenis; Mi estis kiel **27** Ne forgesu la krion de Viaj malamikoj; La brujo
bruto antaŭ Vi. **28** Sed mi ĉiam estas apud Vi; Vi de tiuj, kiuj levigis kontraŭ Vi, konstante kreskas.
tenas min je la dekstra mano. **29** Per Via konsilo
Vi min kondukas, Kaj poste Vi akceptas min kun
honor. **30** Kiu estas por mi en la ĉielo? Kaj krom
Vi mi nenion volas sur la tero. **31** Konsumiĝas mia
karno kaj mia koro; Sed la fortikaĵo de mia koro
kaj mia parto estas Dio por eterne. **32** Jen tiuj, kiuj
malproksimiĝas de Vi, pereas; Vi ekstermas ĉiun,
kiu perfidiĝis al Vi. **33** Sed al mi estas bone, ke mi
estas proksima al Dio; Sur mian Sinjoron, sur la
Eternulon, mi metis mian fidon, Por rakonti ĉiujn
Viajn farojn.

76 Al la ĥorestro. Por kordaj instrumentoj.
Psалmo de Asaf. Kanto. Dio estas konata en
Juduo; Granda estas Lia nomo en Izrael. **2** En
Salem estas Lia tendo, Kaj Lia loĝejo sur Cion.
3 Tie Li rompis la sagojn de pafarko, Ŝildon,
glavon, kaj militon. (Sela) **4** Vi estas majesta kaj

potenca sur la sovaĝbestaj montoj. **5** Senarmigis la fortkoruloj, endormiĝis; Kaj ĉiuji militistoj restis kvazaŭ sen manoj. **6** De Via minaco, ho Dio de Jakob, Paraliziĝis rajdisto kaj ĉevalo. **7** Vi, Vi estas timinda; Kaj kiu restos staranta antaŭ Vi, kiam ekflamas Via kolero? **8** El la ĉielo Vi aŭdigis juĝon; La tero ektimis kaj eksilentis, **9** Kiam Dio leviĝis, (Sela) **10** Ĉar la kolero de homo fariĝas Via gloro, Kiam Vi zonas Vin per la resto de Via kolero. **11** Faru kaj plenumu promesojn al la Eternulo, via al la Timindulo. **12** Li humiligos la spiriton de potenculoj; Li estas timinda por la reĝoj de la tero.

77 Al la ĥorestro. Por Jedutun. Psalmo de Asaf.

Mia voĉo iras al Dio, kaj mi krias; Mia voĉo iras al Dio, ke Li aŭskultu min. **2** En la tago de mia suferado mi serĉas mian Sinjoron; En la nokto mia mano estas etendita kaj ne malleviĝas; Mia animo ne volas konsoliĝi. **3** Mi rememoras Dion, kaj mi ĝemas; Mi meditas, kaj mia spirito malĝojas. (Sela) **4** Vi retenas la palpebrojn de miaj okuloj; Mi estas frapita, mi ne povas paroli. **5** Mi meditas pri la tagoj antikvaj, Pri la jaroj antaŭlonge pasintaj. **6** Mi rememoras en la nokto mian kanton; Mi parolas kun mia koro, Kaj mia spirito esploras. **7** Ĉu por eterne mia Sinjoro forpuŝis? Kaj ĉu Li ne plu favoros? **8** Ĉu por eterne ĉesigis Lia boneco? Ĉu Lia promeso ne plenumiĝos por ĉiuji generacioj? **9** Ĉu Dio forgesis indulgi? Ĉu Li fermis en kolero Sian favorkorecon? (Sela) **10** Kaj mi diris: Tio estas mia aflikto, Ke aliiĝis la dekstra mano de la Plejaltulo. **11** Mi rememoras la farojn de la Eternulo; Jes, mi rememoras Viajn antikvajn miraklojn. **12** Mi meditos pri ĉiuji Viaj faroj, Kaj pri Viaj agoj mi parolos. **13** Ho Dio, en sankteco estas Via vojo; Kiu estas tiel granda dio, kiel nia Dio? **14** Vi estas tiu Dio, kiu faras miraklojn; Vi montris Vian forton inter la popoloj. **15** Vi liberigis per Via brako Vian popolon, La filojn de Jakob kaj Jozef. (Sela) **16** Vidis Vin akvoj, ho Dio, Vidis Vin akvoj, kaj ili ektremis, Kaj abismoj skuiĝis. **17** Nubegoj versis akvon, La ĉielo eligis bruon, Kaj Viaj sagoj ekflugis. **18** La voĉo de Via tondro estis en la turnovento, Fulmoj lumigis la mondron; Tremis kaj ŝanceliĝis la tero. **19** Sur la maro estis Via vojo, Kaj Via irejo sur grandaj akvoj, Sed Viaj pašosignoj ne estis videblaj. **20** Vi kondukis Vian popolon kiel ŝafojn, Per la mano de Moseo kaj Aaron.

78 Instruo de Asaf. Atentu, ho mia popolo, mian instruon; Klinu vian orelon al la paroloj de mia bušo. **2** Mi malfermos per sentenco mian Kion ni aŭdis kaj sciigis, Kion rakontis al ni niaj patroj, **4** Tion ni ne kašos antaŭ iliaj infanoj, Rakontante al venonta generacio la gloron de la Eternulo, Kaj Lian potencon, kaj Liajn miraklojn, (Sela) **5** Li starigis ateston en Jakob, Kaj Ili levigis kaj rakontu al siaj infanoj, **6** Por ke en Izrael Li fiksas legon, Pri kiu Li ordonis al niaj sciu estonta generacio, la infanoj, kiu naskiĝos, sian fidon sur Dion, Kaj ili ne forgesu la farojn de Dio, Kaj ili plenumu Liajn ordonojn; **8** Kaj Ili ne estu, kiel iliaj patroj, Generacio ribela kaj perfida, Generacio, kiu ne estis firma per sia koro, Nek fidela al Dio per sia spirito. **9** La filo de Efraim, armitaj, portantaj pafarkon, Turniĝis malantaŭen en tago de batalo; **10** Ili ne plenumis la interkonsenton de Dio, Kaj rifuzis sekvi Lian instruon; **11** Kaj ili forgesis Liajn farojn, Kaj Liajn miraklojn, kiujn Li aperigis al ili. **12** Antaŭ iliaj patroj Li faris miraklojn En la lando Egipa, sur la kampo Coan. **13** Li fendis la maron kaj pasigis ilin, Kaj starigis la akvon kvazaŭ muron; **14** Kaj Li kondukis ilin tage en nubo Kaj la tutan nokton en la lumo de fajro; **15** Li fendis ŝtonojn en la dezerto, Kaj trinkigis ilin kvazaŭ el granda abismo; **16** Li eligis riveretojn el roko, Kaj fluigis akvon kiel riverojn. **17** Sed ili plue pekis antaŭ Li, Ĉagrenis la Plejaltulon en ladezerto; **18** Kaj ili incitis Dion en sia koro, Petante mangon pro sia kaprico; **19** Kaj ili parolis kontraŭ Dio, Kaj diris: Ĉu Dio povaskovri tablon en la dezerto? **20** Jen Li frapis rokon, Kaj versiĝis akvo kaj ekfluis riveroj: Ĉu Li povas ankaŭ panon doni? Ĉu Li pretigas ankaŭ viandon por Sia popolo? **21** Tial la Eternulo, aŭdinte, flamiĝis; Kaj fajro ekbrulis kontraŭ Jakob, Kaj levigis kolero kontraŭ Izrael; **22** Ĉar ili ne kredis je Dio Kaj ne fidis Lian savon. **23** Kaj Li ordonis el supre al la nubo, Kaj Li malfermis la pordojn de la ĉielo; **24** Kaj Li pluvigis al ili manaon, por manĝi, Kaj Li donis al ili ĉielan grenon. **25** Panon de potenculoj ĉiu manĝis; Li sendis al ili mangon satege. **26** Li kurigis tra la ĉielo venton orientan, Kaj per Sia forto Li aperigis venton sudan; **27** Kaj Li pluvigis sur ilin viandon kiel polvon, Kaj flugilajn birdojn kiel apudmaran sablon; **28** Kaj Li faligis ĉion mezen de ilia tendaro, Ĉirkaŭe de iliaj loĝejoj. **29** Kaj ili manĝis kaj tre satiĝis; Kaj Li venigis al ili tion, kion ili deziris. **30** Sed kiam ili ankoraŭ ne forlasis sian deziron Kaj ilia mangajo

estis ankoraŭ en ilia bušo, **31** La kolero de Dio en la manon de malamiko; **62** Kaj Li elmetis al venis sur ilin Kaj mortigis la plej eminentajn el glavo Sian popolon, Kaj kontraŭ Sia heredo Li ili, Kaj la junulojn de Izrael ĝi faligis. **32** Malgraŭ flamiĝis. **63** Ĝiagn junulojn formanĝis fajro, Kaj ĉio ĉi tio ili plue ankoraŭ pekis Kaj ne kredis je ĝiaj junulinoj ne estis prikantataj; **64** Ĝiaj pastroj Liaj mirakloj. **33** Kaj Li finigis iliajn tagojn en falis de glavo, Kaj ĝiaj vidvinoj ne ploris. **65** Sed vanteco Kaj iliajn jarojn en teruro. **34** Kiam Li estis mia Sinjoro vekiĝis kiel dormanto, Kiel fortulo, mortiganta ilin, tiam ili Lin ekserĉis, Returniĝis vigligita de vino. **66** Kaj Li batis ĝiajn malamikojn kaj fervore vokis Dion; **35** Kaj ili rememoris, ke malantaŭen: Eternan malhonoron Li donis al ili. Dio estas ilia fortikajo Kaj Dio la Plejalta estas ilia **67** Kaj Li malſatis la tendon de Jozef, Kaj la tribon Liberiganto. **36** Sed ili flatis al Li per sia bušo, de Efraim Li ne elektis; **68** Sed Li elektis la tribon Kaj per sia lango ili mensogis al Li; **37** Ĉar ilia de Jehuda, La monto Cion, kiun Li ekamis; **69** Kaj koro ne estis firma al Li, Kaj ili ne estis fidelaj en Li konstruis Sian sanktejon kiel monton, Kaj kiel Lia interligo. **38** Tamen Li, favorkora, pardonas la teron Li fortikigis ĝin por ĉiam. **70** Kaj Li elektis pekon, kaj Li ne pereigas, Kaj Li ofte forklinis Sian koleron, Kaj Li ne eligis Sian tutan furiozon. **39** Kaj Davidon, Sian sklavon, Kaj Li prenis lin el la staloj Li de Ŝafoj. **71** De apud la Ŝafinoj Li venigis lin, Por Li rememoris, ke ili estas karno, Vento, kiu iras paštī Lian popolon Jakob kaj Lian heredon Izrael. kaj ne revenas. **40** Kiom da fojoj ili ĉagrenis Lin en **72** Kaj li paštis ilin laŭ la fideleco de sia koro, Kaj la dezerto Kaj indignigis Lin en la stepo! **41** Ripete per lertaj manoj li ilin kondukis.

79 Psalmo de Asaf. Ho Dio! venis idolanoj en Vian heredon, Malpurigis Vian sanktan templon, Faris el Jerusalem ruinojn. **2** La kadavrojn de Viaj sklavoj ili donis kiel manĝon al la birdoj de la ĉielo, La karnon de Viaj fideluloj al la bestoj de la tero; **3** Ili verŝis ilian sangan kiel akvon, ĉirkaŭ Jerusalem, Kaj estis neniu, kiu ilin enterigus. **4** Ni fariĝis hontindajo por niaj najbaroj, Mokataĵo kaj insultataĵo por niaj ĉirkauantoj. **5** Ĝis kiam, ho Eternulo, Vi koleros senĉese? Kaj Via indigno brulos, kiel fajro? **6** Elverŝu Vian koleron sur tiujn naciojn, kiuvin ne konas, Kaj sur la regnojn, kiuvin ne vokas Vian nomon; **7** Ĉar ili formanĝis Jakobon Kaj dezertigis lian loĝejon. **8** Ne memoru niajn antaŭajn krimojn, Rapide atingu nin Via favorkoreco; Ĉar ni tre konsumiĝis. **9** Helpu nin, ho Dio de nia savo, pro la gloro de Via nomo; Kaj savu nin kaj pardonu al ni niajn pekojn pro Via nomo. **10** Kial devas diri la popoloj: Kie estas ilia Dio? Fariĝu konata inter la popoloj antaŭ niaj okuloj La venĝo por la verŝita sango de Viaj sklavoj. **11** Venu al Vi la ĝemoj de la malliberuloj; Per la grandeco de Via brako liberigu tiujn, kiu estas kondamnitaj al morto; **12** Kaj redonu al niaj najbaroj sepolbo en ilian sinon la malhonoron, Per kiu ili malhonoris Vin, ho mia Sinjoro! **13** Kaj ni, Via popolo kaj la ŝafoj de Via paštataro, Eterne Vin dankos, De generacio al generacio ni rakontos Vian gloron.

80 Al la ĥorestro. Por ŝošanoj. Atesto de Asaf. Psalmo. Ho Paštisto de Izrael, aŭskultu; Vi, kiu kondukas Jozefon, kiel ŝafojn, Vi, kiu sidas sur kerubo, aperu! **2** Antaŭ Efraim kaj Benjamén kaj Manase veku Vian forton, Kaj venu, por savi

nin. 3 Ho Dio, revenigu nin kaj lumigu Vian Eternulo humiliĝus antaŭ Li, Kaj ilia bonstato vizaĝon, Por ke ni estu savitaj. 4 Ho Eternulo, Dio estus eterna. 16 Kaj Mi manĝigus al ili grason de Cebao, Ĝis kiam Vi kolere repuſos la preĝon de

Via popolo? 5 Vi manĝigis al ili panon larman, Kaj Vi trinkigis al ili larmojn per granda mezuro. 6 Vi faris nin objekto de disputo por niaj najbaroj; Kaj niaj malamikoj nin mokas. 7 Ho Dio Cebao! revenigu nin kaj lumigu Vian vizaĝon, Por ke ni estu savitaj. 8 Vinberbranĉon el Egipuo Vi elportis, Vi forpelis popolojn kaj ĝin plantis; 9 Vi purigis lokon por ĝi; Kaj ĝi profundigis siajn radikojn kaj plenigis la tutan landon; 10 Montojn kovris ĝia ombro, Kaj ĝiaj branĉoj fariĝis kiel cedroj de Dio. 11 Ĝi etendis siajn branĉojn ĝis la maro Kaj siajn branĉetojn ĝis la Rivero. 12 Kial Vi detruis ĝiajn barilojn, Ke ĉiu pasantoj ĝin ŝiras? 13 Subfosas ĝin arbara apro, Kaj kampa besto ĝin mordas. 14 Ho Dio Cebao, returniĝu; Rigardu el la ĉielo kaj vidu, kaj rememoru tiun vinbertronkon, 15 Kaj ŝirmu tion, kion plantis Via dekstra mano, Kaj la kreskajdon, kiun Vi fortikigis por Vi. 16 Ĝi estas bruligita de fajro, krevinta; De Via minaca vizaĝo ili pereis. 17 Via brako estu super la viro de Via dekstra mano, Super la homido, kiun Vi fortikigis por Vi. 18 Kaj ni ne foriros de Vi; Vivigu nin, kaj ni vokos Vian nomon. 19 Ho Eternulo, Dio Cebao! revenigu nin, lumigu Vian vizaĝon, Por ke ni estu savitaj.

81 Al la ĥorestro. Por la gitito. De Asaf. Laŭte kantu al Dio, nia forto; Ĝoje kriu al la Dio de Jakob. 2 Sonigu kanton, donu tamburinon, Ĉarman harpon, kaj psalteron. 3 Muziku per korno en novmonato, Je la plenluno, en la tago de nia festo. 4 Ĉar ĝi estas leĝo por Izrael Kaj ordono de la Dio de Jakob. 5 Li aranĝis ĝin kiel ateston por Jozef, Kiam Li eliris kontraŭ la landon Egiptan. Lingvon, kiun mi ne konas, mi aŭdis: 6 Mi liberigis lian dorson de ŝarĝo, Liaj manoj liberigis de korboj. 7 En la mizerio vi vokis, kaj Mi vin helpis; Mi respondis al vi en mistera loko de tondro; Mi esploris vin ĉe la akvo de Malpaco. (Sela) 8 Aŭdu, ho Mia popolo, Mi atestos al vi; Ho Izrael, se vi Min aŭskultus! 9 Ne estu ĉe vi alia dio; Kaj ne adoru fremdan dion. 10 Mi estas la Eternulo, via Dio, Kiu elkondukis vin el la lando Egipta; Malfermu larĝe vian bušon, kaj Mi ĝin plenigos. 11 Sed Mia popolo ne aŭskultis Mian vocon, Izrael ne obeis Min. 12 Kaj Mi lasis ilin al la kaprico de ilia koro, Ke ili iru laŭ siaj intenco. 13 Ho, se Mia popolo aŭskultus Min, Se Izrael irus per Miaj vojoj! 14 Rapide Mi faligus iliajn malamikojn, Kaj kontraŭ iliajn premantojn Mi direktus Mian manon. 15 La malamanto de la

Eternulo humiliĝus antaŭ Li, Kaj ilia bonstato tritiko, Kaj Mi satigus vin per mielo el roko.

82 Psalmo de Asaf. Dio starigis en Dia anaro; Inter la dioj Li jugas. 2 Ĝis kiam vi jugos maljuste, Kaj privilegios la personojn de malvirtuloj? (Sela) 3 Estu justaj al malriĉulo kaj orfo; Rilate afliktiton kaj senhavulon estu virtaj. 4 Liberigu malriĉulon kaj mizerulon; El la mano de malvirtulo ilin savu. 5 Ili ne scias kaj ne komprenas, En mallumo ili maršas; Ekſanceligis ĉiu fundamentoj de la tero. 6 Mi diris: Vi estas dioj, Kaj ĉiu vi estas filoj de la Plejaltulo; 7 Sed vi mortos, kiel homoj, Kaj vi falos, kiel ĉiu el la potenculoj. 8 Leviĝu, ho Dio, juĝu la teron; Ĉar Vi heredas ĉiujn popolojn.

83 Kanto-psalmo de Asaf. Ho Dio, ne silentu; Ne estu senparola kaj ne restu trankvila, ho Dio! 2 Ĉar jen Viaj malamikoj ekbruis, Kaj Viaj malamantoj levis la kapon. 3 Kontraŭ Via popolo ili sekrete konspiras, Kaj ili konsiliĝas kontraŭ Viaj gardatoj. 4 Ili diris: Ni iru, kaj ni ekstermu ilin el inter la popoloj, Ke oni ne plu rememoru la nomon de Izrael. 5 Ĉar ili unuanime interkonsentis, Ili faris interligon kontraŭ Vi: 6 La tendoj de Edom kaj la Išmaelidoj, Moab kaj la Hagaridoj, 7 Gebal kaj Amon kaj Amalek, La Filiștoj kun la loĝantoj de Tiro; 8 Ankaŭ Asirio aliĝis al ili Kaj fariĝis helpo al la idoj de Lot. (Sela) 9 Faru al ili, kiel al Midjan, Kiel al Sisera, kiel al Jabin ĉe la torrento Kišon, 10 Kiuj estis ekstermitaj en En-Dor Kaj fariĝis sterko por la tero. 11 Agu kun iliaj princoj kiel kun Oreb kaj Zeeb, Kaj kun ĉiuj iliaj estroj kiel kun Zebah kaj Calmuna, 12 Kiuj diris: Ni ekposedu la loĝejon de Dio! 13 Ho mia Dio, similigu ilin al turniĝanta polvo, Al pajlrestaĵo antaŭ vento. 14 Kiel fajro bruligas arbaron, Kaj kiel flamo bruldezertigas montojn, 15 Tiel pelu ilin per Via ventego, Kaj per Via fulmotondro ilin timigu. 16 Plenigu ilian vizaĝon per malhonoro, Por ke ili turniĝu al Via nomo, ho Eternulo. 17 Ili estu hontigitaj kaj timigitaj por ĉiam, Ili malhonorigu kaj pereu. 18 Kaj ili eksiciu, ke Vi, kies nomo estas ETERNULO, Estas sola Plejaltulo super la tuta tero.

84 Al la ĥorestro. Por la gitito. Psalmo de la Korahidoj. Kiel ĉarmaj estas Viaj loĝejoj, ho Eternulo Cebao! 2 Mia animo deziras kaj sopiras al la kortoj de la Eternulo; Mia koro kaj mia korpo sentas ravon pri la viva Dio. 3 Ē birdo trovas domon kaj hirundo neston por si, En kiu

gi tenas siajn idojn: Viajn altarojn, ho Eternulo Kaj ne ekzistas faroj kiel Viaj. **9** Ĉiuj popoloj, kiujn Cebao, mia Reĝo kaj mia Dio. **4** Feliĉaj estas tiuj, Vi kreis, venos kaj kliniĝos antaŭ Via vizaĝo, ho kiuj loĝas en Via domo: Ili laŭdas Vin konstante. mia Sinjoro, Kaj honoros Vian nomon. **10** Ĉar Vi (Sela) **5** Feliĉaj estas la homoj, kies forto estas estas granda kaj Vi faras miraklojn; Vi sola estas en Vi, Kaj en kies koro estas Viaj vojoj; **6** Kiuj Dio. **11** Montru al mi, ho Eternulo, Vian vojon, por pasas tra la Valo de Ploro kaj faras tie fontojn, ke mi iru en Via vero; Dediĉu mian koron al la Kaj la printempsa pluvo ĝin kovras per benoj; **7** Ili respektado de Via nomo. **12** Mi dankos Vin, ho iras de forto al forto, Aperas antaŭ Dio sur Cion. mia Sinjoro, mia Dio, per mia tuta koro, Kaj mi **8** Ho Eternulo, Dio Cebao, aŭdu mian preĝon; honoros Vian nomon eterne. **13** Ĉar granda estas Aŭskultu, ho Dio de Jakob! (Sela) **9** Nia ŝildo, vidu, Via boneco al mi; Kaj Vi savis mian animon el la ho Dio, Kaj rigardu la vizaĝon de Via sanktoleito. profundo de Ŝeol. (**Sheol h7585**) **14** Ho Dio, fieruloj **10** Ĉar tago en Viaj kortoj estas pli bona, ol mil levigis kontraŭ mi, Kaj anaro da premantoj serĉas aliaj: Mi preferas stari sur la sojlo de la domo de mia Sinjoro, estas Dio kompatema kaj favorkora, mia Dio, Ol loĝi en tendoj de malvirtuo. **11** Ĉar Dio, la Eternulo, estas suno kaj ŝildo; Favoron kaj Longetolerema kaj tre bona kaj verama. **16** Turnu honoron donas la Eternulo; Li ne domaĝas bonon Vin al mi kaj korfavoru min, Donu Vian fortun al tiuj, kiuj iras en virtu. **12** Ho Eternulo Cebao, al Via sklavo, Kaj helpu la filon de Via sklavino. bone estas al la homo, kiu Vin fidas.

85 Al la ĥorestro. Psalmo de la Korahidoj. Vi korfavoris, ho Eternulo, Vian landon, Vi revenigis la forkaptitojn de Jakob; **2** Vi pardonis la kulpon de Via popolo, Vi kovris ĉiujn ĝiajn pekojn. (Sela) **3** Vi retenis Vian tutan koleron, Forlasis Vian furiozon. **4** Turnu Vin al ni, ho Dio de nia savo, Kaj ĉesigu Vian koleron kontraŭ ni. **5** Ĉu eterne Vi nin koleros, Daŭrigos Vian koleron de generacio al generacio? **6** Ĉu Vi ne revivigos nin denove, Ke Via popolo ĝoju per Vi? **7** Aperigu al ni, ho Eternulo, Vian favoron, Kaj Vian helpon donu al ni. **8** Mi aŭdu, kion diras Dio, la Eternulo; Ĉar Li deklaras pacon al Sia popolo kaj al Siaj fideluloj, Ke ili ne reiru al malsageto. **9** Jam proksima estas Lia helpo al tiuj, kiuj Lin timas, Por ke ekregu honoro en nia lando. **10** Bono kaj vero renkontigas, Justeco kaj paco sin kisas. **11** Vero elkreskas el la tero, Kaj justeco rigardas el la ĉielo. **12** Kaj la Eternulo donos bonon, Kaj nia tero donos siajn produktojn. **13** Justeco iros antaŭ Li Kaj faros vojon por Liaj pašoj.

86 Preĝo de David. Klinu, ho Eternulo, Vian orelon, aŭskultu min; Ĉar mi estas mizera kaj malriĉa. **2** Konservu mian animon, ĉar mi estas fidelis; Ho Vi, mia Dio, helpu Vian sklavon, kiu fidas Vin. **3** Korfavoru min, ho mia Sinjoro, Ĉar mi vakas al Vi la tutan tagon. **4** Ĝojigu la animon en abismo, Kaj de Via sklavo, Ĉar al Vi, ho mia Sinjoro, mi levas per ĉiuj Viaj ondoj Vi min premas. (Sela) **8** Vi mian animon. **5** Ĉar Vi, mia Sinjoro, estas bona min en la plej profundan foson, En mallumon, mi vakas al Vi la tutan tagon. **6** Kaj ne povas eliri. **9** Mia okulo mallumiĝis de malĝojo; atentu la voĉon de mia petego. **7** En tago de mia sufero mi Vin vakas, Por ke Vi aŭskultu min. **8** Ne Vi mi ajn manojn. **10** Ĉu por mortintoj Vi faros ekzistas simila al Vi inter la dioj, ho mia Sinjoro, miraklojn? Ĉu malvivuloj levigas kaj gloros Vin?

(Sela) 11 Ĉu en la tombo estos rakontata Via malamiko, Kaj malbonagulo lin ne premos. 23 Kaj boneco, Kaj fidindeco en la abismo? 12 Ĉu en Mi disbatos antaŭ lia vizaĝo liajn malamikojn, Kaj la mallumo estos konataj Viaj mirakloj, Kaj Via justeco en la lando de forgeso? 13 Sed mi vokas al Vi, ho Eternulo, Kaj matene mia prego Vin renkontas. 14 Kial, ho Eternulo, Vi forpuas mian animon? Kial Vi kaſas Vian vizaĝon de mi? 15 Mi estas mizera kaj senforta detempe de la juneco; Mi portas Viajn terurojn, mi konsumiĝas. 16 Venis sur min Via furiozo, Viaj timigoj min dispresmas. 17 Ili ĉirkaŭas min, kiel akvo, ĉiutage; Ili tute min ĉirkaŭsieĝas. 18 Vi malproksimigis de mi amanton kaj amikon; Mij konatoj estas en mallumo.

89 Instruo de Etan, la Ezrahido. La favorfarojn de la Eternulo mi kantos eterne; De generacio al generacio mi sciigos Vian fidelecon per mia bušo. 2 Ĉar mi diris: Por eterne estas fundamentita la boneco, En la ĉielo estas fortikigita Via fideleco. 3 Mi faris interligon kun Mia elektito. Mi ĵuris al David, Mia sklavo: 4 Por eterne Mi fortikigos vian semon, Kaj Mi konstruis vian tronon por ĉiu generacioj. (Sela) 5 Kaj la ĉielo glorias Viajn miraklojn, ho Eternulo, Kaj Vian fidelecon en la anaro de la sanktuloj. 6 Ĉar kiu en la ĉielo estas egala al la Eternulo? Kiu estas simila al la Eternulo inter la potenculoj? 7 Dio estas potenco en la anaro de la sanktuloj, Kaj timinda por ĉiu, kiu Lin ĉirkaŭas. 8 Ho Eternulo, Dio Cebao, Kiu estas potenco kiel Vi, ho Eternulo? Kaj Via fideleco estas en ĉio, kio Vin ĉirkaŭas. 9 Vi regas la malkvietecon de la maro; Kiam leviĝas ĝiaj ondoj, Vi ilin kvietigas. 10 Vi faligis Rahabon, kiel mortigton; Per Via forta brako Vi diskurigis Viajn malamikojn. 11 Al Vi apartenas la ĉielo, kaj ankaŭ al Vi apartenas la tero; La universon, kaj ĉion, kio ĝin plenigas, Vi fondis. 12 La nordon kaj la sudon Vi kreis; Tabor kaj Hermon prikantas Vian nomon. 13 Vi havas brakon kun forto; Potencia estas Via mano, alta estas Via dekstra. 14 Virtu kaj justeco estas la fundamento de Via trono; Boneco kaj vero iras antaŭ Via vizaĝo. 15 Feliĉa estas la popolo, kiu konas trumpetadon; Ho Eternulo, en la lumo de Via vizaĝo ili marŝas; 16 Pro Via nomo ili ĝojas la tutan tagon, Kaj ili fieras pro Via justeco. 17 Ĉar Vi estas la beleco de ilia forto; Kaj pro Via favoro altiĝas nia korno. 18 Ĉar de la Eternulo estas nia ŝildo, Kaj de la Sanktulo de Izrael estas nia rego. 19 Tiam Vi parolis en vizio al Viaj fideluloj, Kaj Vi diris: Mi sendis helpon al heroo, Mi altigis elektiton el la popolo. 20 Mi trovis Davidon, Mian sklavon, Per Mia sankta oleo Mi lin ŝmiris. 21 Mia mano lin subtenos, Kaj Mia brako lin fortikigos. 22 Ne venkos lin

malamiko, Kaj malbonagulo lin ne premos. 23 Kaj kaj Mia favoro estas kun li; Kaj per Mia nomo altiĝos lia korno. 25 Kaj Mi etendos super la maron lian brakon Kaj super la riverojn lian dekstran manon. 26 Li vokos Min: Vi estas mia patro, Mia Dio, kaj la roko de mia savo. 27 Kaj Mi faros lin unuenaskito, Ĉejo super la rego de la tero. 28 Por ĉiam Mi konservos al li Mian favoron; Kaj Mia interligo kun li estos fidela. 29 Kaj lian semon Mi faros eterna, Kaj lian tronon longedaŭra kiel la cielo. 30 Se liaj filoj forlasos Mian instruon Kaj ne iros laŭ Mijaj leĝoj; 31 Se Mijaj decidojn ili malplenumos Kaj Mijaj ordonojn ili ne observos: 32 Tiam Mi per bastono punos lian pekon Kaj per batoj ilian krimon; 33 Sed Mian favoron Mi ne forprenos de li, Kaj Mian fidelecon Mi ne perfidos; 34 Mi ne malplenumos Mian interligon, Kaj tion, kio eliris el Mia bušo, Mi ne ŝangos. 35 Unu aferon Mi ĵuris per Mia sankteco: Mi ne perfidos al David; 36 Lia semo estos eterna, Kaj lia trono estos kiel la suno antaŭ Mi. 37 Kiel la luno, ĝi staros eterne, Kaj kiel la atestulo en la ĉielo ĝi estos fidinda. (Sela) 38 Sed nun Vi forpuis kaj malestimis, Vi koleris Vian sanktoleinon. 39 Vi disigis la interligon kun Via sklavo, ĵetis sur la teron lian kronon. 40 Vi detruis ĉiujn liajn barilojn, Ruinigis liajn fortikajojn. 41 Prirabas lin ĉiuj pasantoj; Li fariĝis mokataĵo por siaj najbaroj. 42 Vi altigis la dekstran manon de liaj malamikoj, Vi ĝojigis ĉiujn liajn kontraŭulojn. 43 Vi returnis la tranĉon de lia glavo, Kaj ne subtenis lin en la milito. 44 Vi forigis lian brilon, Kaj lian tronon Vi ĵetis sur la teron. 45 Vi mallongigis la tagojn de lia juneco, Vi kovris lin per honto. (Sela) 46 Ĝis kiam, ho Eternulo, Vi kaſos Vin senĉese Kaj Via kolerego brulos kiel fajro? 47 Ho, rememoru, kia estas la daŭro de mia vivo, Por kia vantajo Vi kreis ĉiujn homidojn. 48 Kiu homo vivas kaj neniam vidos morton, Savos sian animon de la mano de Ŝeol? (Sela) **(Sheol h7585)** 49 Kie estas Viaj antaŭaj favorfaroj, mia Sinjoro, Pri kiu ĵuris al David per Via fideleco? 50 Rememoru, mia Sinjoro, la malhonoron de Viaj sklavoj, Kiun mi portas en mia brusto de ĉiu multaj popoloj, 51 Kaj per kiu malhonoras Viaj malamikoj, ho Eternulo, Per kiu ili malhonoras la paſosignojn de Via sanktoleito. 52 Glorata estu la Eternulo eterne. Amen, kaj Amen!

90 Prego de Moseo, homo de Dio. Mia Sinjoro, Vi estis por ni loĝeo De generacio al generacio. 2 Antaŭ ol la montoj naskiĝis Kaj Vi kreis la teron

kaj la mondon, Kaj de eterne ĝis eterne, Vi estas honoratigos. **16** Mi satigos lin per longa vivo, Kaj Dio. **3** Vi venigas homon al polvo; Kaj Vi diras: aperigos al li Mian helpon.

Revenu, homidoj. **4** Ĉar mil jaroj estas en Viaj okuloj Kiel la hieraŭa tago, kiu pasis, Kaj kiel nokta gardoparto. **5** Vi forflugas ilin torrente, ili estas kiel sonĝo; Matene ili renoviĝas kiel herbo: **6** Matene ĝi floras kaj ĝermas, Vespere ĝi dehakiĝas kaj sekigas. **7** Jes, ni pereas de Via kolero, Kaj de Via kolerego ni neniiĝas. **8** Vi metis niajn malbonagojn antaŭ Vin, Nian kaŝitajon antaŭ la lumon de Via vizago. **9** Ĉar ĉiu niaj tagoj pasis sub Via kolero, Malaperis niaj jaroj, kiel sono. **10** La daŭro de nia vivo estas sepdek jaroj, Kaj ĉe forteco okdek jaroj; Kaj ilia tutaj majestoj estas penado kaj suferado, Ĉar ĝi forkuras rapide kaj ni forflugas. **11** Kiu scias la forton de Via kolero, Vian timindecon kaj Vian indignon? **12** Instruu nin kalkuli niajn tagojn, Por ke ni akiru saĝan koron. **13** Returnu Vin, ho Eternulo! Kiel longe? Kaj kompatu Viajn sklavojn. **14** Satigu nin matene per Via boneco; Kaj ni kantos kaj ĝojoj en la daŭro de nia tutaj vivo. **15** Ĝoĝiĝu nin tiel longe, kiel Vi nin premis, Tiom da jaroj, kiom ni vidis mizeron. **16** Al Viaj sklavoj aperu Viaj faroj, Kaj Via beleco al iliaj infanoj. **17** Kaj la favoro de la Eternulo, nia Dio, estu super ni; Kaj la faron de niaj manoj fortikigu al ni, Kaj fortikigu la faron de niaj manoj.

91 Kiu loĝas sub la ŝirmo de la Plejaltulo, Tiu ripozas en la ombro de la Plejpotenculo. **2** Mi diras al la Eternulo: Mia rifugejo kaj mia fortikaĵo Estas Dio, kiun mi fidas. **3** Ĉar Li savos vin de la reto de kaptisto, De la pereiga pesto. **4** Per Siaj plumoj Li ŝirms vin, Kaj sub Liaj flugiloj vi rifugos; Lia fideleco estas ŝildo kaj kiraso. **5** Ne timu la teruron de nokto, Nek sagon, kiu flugas tage, **6** Nek peston, kiu iras en mallumo, Nek epidemion, kiu ekstermas tagmeze. **7** Ĉe via flanko falos milo, Kaj dek miloj ĉe via dekstra flanko; Sed vin ĝi ne tuſos. **8** Vi nur rigardos per viaj okuloj, Kaj vi vidos la redonon al la malvirtuloj. **9** Ĉar Vi, ho Eternulo, estas mia defendo! La Plejaltulon vi elektis kiel vian rifugejon. **10** Ne traſos vin malbono, Kaj frapo ne atingos vian tendon. **11** Ĉar al Siaj anĝeloj Li ordonis pri vi, Ke ili vin gardu sur ĉiu viaj vojoj. **12** Sur la manoj ili vin portos, Por ke vi ne falpuſiĝu sur ŝtono per via piedo. **13** Sur leonon kaj aspidon vi paſos, Vi piedpremos leonidon kaj drakon. **14** Ĉar li ekamis Min, tial Mi lin savos; Mi defendos lin, ĉar li konas Mian nomon. **15** Li vokos Min, kaj Mi lin aŭskultos; Mi estos kun li en mizero; Mi lin liberigos kaj

aperigos al li Mian helpon. **92** Psalmo-kanto por la tago sabata. Bone estas glori la Eternulon Kaj prikanti Vian nomon, ho Plejaltulo; **2** Rakonti matene pri Via boneco Kaj nokte pri Via fideleco, **3** Sur dekkorda instrumento kaj sur psaltero, Per solenaj sonoj de harpo. **4** Ĉar Vi ĝojigis min, ho Eternulo, per Viaj agoj; La farojn de Viaj manoj mi prikantos. **5** Kiel grandaj estas Viaj faroj, ho Eternulo! Tre profundaj estas Viaj pensoj. **6** Malklerulo ne scias, Kaj malsagulo tion ne komprenas. **7** Kiam malvirtuloj verdestas kiel herbo Kaj ĉiu malbonaguloj floros, Tio kondukas al ilia ekstermiĝo por eterne. **8** Kaj Vi estas alta eterne, ho Eternulo. **9** Ĉar jen Viaj malamikoj, ho Eternulo, Jen Viaj malamikoj pereas, Diskuras ĉiu malbonaguloj. **10** Sed mian kornon Vi altigas kiel la kornon de bubalo; Mi estas oleita per freſa oleo. **11** Kaj mia okulo rigardas miajn malamikojn; Pri la malbonaguloj, miaj kontraŭuloj, aŭdas miaj oreloj. **12** Virtulo verdestas, kiel palmo, Staras alte, kiel cedro sur Lebanon. **13** Plantitaj en la domo de la Eternulo, Ili verdestas en la kortoj de nia Dio. **14** Ili floros ankorau en la maljuneco, Estas sukplenaĵ kaj fresaj, **15** Por sciigi, ke la Eternulo estas justa, Mia fortikaĵo, kaj ne ekzistas en Li maljusteco.

93 La Eternulo regas; Li estas vestita de majesto; La Eternulo estas vestita kaj zoniita de potenco; Kaj fortikigita estas la mondo, ke ĝi ne ŝanceliĝu. **2** De antikve estas fortika Via trono; Vi estas de eterne. **3** Levas la riveroj, ho Eternulo, levas la riveroj sian voĉon, Levas la riveroj sian bruon; **4** Pli ol la bruo de multego da akvo, Ol la potencaj ondoj de la maro, Potenca estas la Eternulo en la altaĵo. **5** Viaj leĝoj estas tre fidindaj; Via domo estas ornamita de sankteco, Ho Eternulo, por eterne.

94 Dio de venĝo, ho Eternulo, Dio de venĝo, aperu! **2** Leviĝu, Juganto de la tero; Redonu la meritajon al la fieruloj. **3** Kiel longe la malvirtuloj, ho Eternulo, Kiel longe la malvirtuloj triumfos? **4** Ili estas malhumilaj, parolas arogantaj; Fanfaronas ĉiu malbonaguloj. **5** Vian popolon, ho Eternulo, ili premas, Kaj Vian heredon ili turmentas. **6** Vidvinon kaj fremdulon ili mortigas, Kaj orfojn ili buĉas. **7** Kaj ili diras: La Eternulo ne vidas, Kaj la Dio de Jakob ne scias. **8** Komprenu, senprudentuloj en la popolo; Kaj vi, malsaguloj, kiam vi saĝiĝos? **9** Ĉu ne aŭdas Tiu, kiu aranĝis orelon? Ĉu ne vidas Tiu, kiu kreis okulon? **10** Ĉu ne punas la ĝustiganto de la popoloj, Kiu instruas

al homo scion? **11** La Eternulo scias la pensojn de al la Eternulo gloron kaj potencon. **8** Tributu homo, Ke ili estas vantaj. **12** Bone estas al la homo, al la Eternulo la honoron de Lia nomo; Alportu kiun Vi, ho Eternulo, ĝustigas, Kaj al kiu Vi instruas donacon kaj venu en Lajn kortojn. **9** Klinigu al la Vian leĝon, **13** Por frankvili ĝin en la malbonaj Eternulo en sankta ornamo; Tremu antaŭ Li la tagoj, Ĝis estos pretigita la foso por la malvirtulo. **14** Ĉar la Eternulo ne forpuos Sian popolon, Kaj tuta tero. **10** Diru inter la popoloj: La Eternulo regas, Kaj fortikigita estas la mondo, ke ĝi ne Sian heredon Li ne forlasos. **15** Ĉar ĵugó revenos ŝanceligü; Li ĵugás la popolojn en justeco. **11** Ĝoju al vero, Kaj ĝin sekvos ĉiuj virtkoruloj. **16** Kiu la ĉielo, kaj estu gaja la tero, Bruu la maro, kaj helpas min kontraŭ malbonuloj? Kiu staras apud ĉio, kio ĝin plenigas. **12** Ĝoju la kampo, kaj ĉio, kio mi kontraŭ malbonaguloj? **17** Se la Eternulo ne estas sur ĝi; Tiam kantu ĉiuj arboj de la arbaro **13** estus mia helpanto, Mia animo preskaŭ kušus jam Antaŭ la Eternulo, ĉar Li venas, Ĉar Li venas, por silenta. **18** Kiam mi diris, ke mia piedo ŝanceligas, juĝi la teron; Li ĵugós la mondon kun justeco Kaj Via boneco, ho Eternulo, min subtenis. **19** Kiam la popolojn kun Sia fideleco.

95 Venu, ni kantu al la Eternulo; Ni ĝoje kriu al la rifuĝeo de nia helpo. **2** Ni venu antaŭ Lian vizaĝon kun glorado, Per psalmoj ni ĝoje kriu al Li. **3** Ĉar granda Dio estas la Eternulo Kaj granda Reĝo super ĉiuj dioj, **4** Kiu havas en Sia mano la profundajojn de la tero, Kaj al kiu apartenas la altaĵoj de la montoj; **5** Al kiu apartenas la maro, kaj Li ĝin faris, Kaj la sekteron Lajn manoj kreis. **6** Venu, ni klinigu, ni ĵetu nin teren, Ni genuu antaŭ la Eternulo, nia Kreinto. **7** Ĉar Li estas nia Dio, Kaj ni estas la popolo de Lia pašteto kaj la ŝafoj de Lia mano. Hodiaŭ, se vi aŭskultas Lian voĉon, **8** Ne obstinigu vian koron, kiel en Meriba, Kiel en la tago de Masa en la dezerto, **9** Kiam viaj patroj Min incitis, Esploris kaj vidis Mian faron. **10** Kvardek jarojn Mi indignis kontraŭ tiu generacio, Kaj Mi diris: Ili estas popolo kun koro malĝusta, Kaj ili ne volas koni Mian vojojn; **11** Tial Mi juris en Mia kolero, Ke ili ne venos en Mian ripozejon.

96 Kantu al la Eternulo novan kanton; Kantu al la Eternulo la tutu tero. **2** Kantu al la Eternulo, gloru Lian nomon, Proklamu de tago al tago Lian savon. **3** Rakontu inter la popoloj Lian gloron, Inter ĉiuj gentoj Lajn miraklojn. **4** Ĉar la Eternulo estas granda kaj tre glorinda, Li estas timinda pli ol ĉiuj dioj. **5** Ĉar ĉiuj dioj de la popoloj estas nur idoloj; Sed la Eternulo kreis la ĉielon. **6** Gloro kaj majesto estas antaŭ Li, Forto kaj beleco estas en Lia sanktejo. **7** Tributu al la Eternulo, familioj de la popoloj; Tributu

al la Eternulo gloron kaj potencon. **8** Tributu ŝanceligü; Li ĵugás la popolojn en justeco. **11** Ĝoju al vero, Kaj ŝanceligas la tero, Bruu la maro, kaj helpas min kontraŭ malbonuloj? **17** Se la Eternulo ne estas sur ĝi; Tiam kantu ĉiuj arboj de la arbaro **13** Antaŭ la Eternulo, ĉar Li venas, Ĉar Li venas, por silenta. **18** Kiam mi diris, ke mia piedo ŝanceligas, juĝi la teron; Li ĵugós la mondon kun justeco Kaj Via boneco, ho Eternulo, min subtenis. **19** Kiam la popolojn kun Sia fideleco.

97 La Eternulo regas; Ĝoju la tero; Estu gajaj la multaj insuloj. **2** Nubo kaj mallumo estas cirkau Li; Vero kaj justeco estas la fundamento de Lia trono. **3** Fajro iras antaŭ Li, Kaj bruligas cirkau Lajn malamikojn. **4** Lajf fulmoj lumigas la mondon; La tero vidas, kaj tremas. **5** Montoj fandiĝas kiel vakso antaŭ la vizaĝo de la Eternulo, Antaŭ la vizaĝo de la Sinjoro de la tutu tero. **6** La ĉielo rakontas Lian veron, Kaj ĉiuj popoloj vidas Lian gloron. **7** Hontigu ĉiuj, kiuj servas al idoloj, Kiuj laŭdas sin pro diaĉoj. Klinigu antaŭ Li ĉiuj dioj. **8** Aŭdis kaj ekĝojis Cion, Kaj ektriumfis la filinoj de Jehuda Pro Viaj juĝoj, ho Eternulo. **9** Ĉar Vi, ho Eternulo, estas Plejalta super la tutu tero, Vi tre alte levigis super ĉiuj dioj. **10** Amantoj de la Eternulo, malamu malbonon. Li gardas la animojn de Siaj fideluloj; Li savos ilin de la mano de malvirtuloj. **11** Lumo verŝigas sur virtulon, Kaj ĝojo sur purkorulojn. **12** Ĝoju, virtuloj, pro la Eternulo, Kaj gloru Lian sanktan nomon.

98 Psalmo. Kantu al la Eternulo novan kanton, Ĉar miraklojn Li faris; Helpis Lin Lia dekstra mano kaj Lia sankta brako. **2** La Eternulo aperigis Sian savon; Antaŭ la okuloj de la popoloj Li malkaĉis Sian justecon. **3** Li memoras Sian bonecon kaj Sian fidelecon al la domo de Izrael. Vidis ĉiuj finoj de la tero la helpon de nia Dio. **4** Ĝoje kriu al la Eternulo la tutu tero; Kantu, gloru, kaj muziku. **5** Muziku al la Eternulo per harpo, Per harpo kaj per sonoj de psalmo. **6** Per trumpetoj kaj per sonoj de korno Ĝoje kriu antaŭ la Reĝo, la Eternulo. **7** Bruu la maro, kaj ĉio, kio ĝin plenigas, La mondo kaj ĝiaj loĝantoj. **8** La riveroj plaŭdu per la manoj, La montoj kune kantu ĝoje, **9** Antaŭ la Eternulo, ĉar Li venas, por juĝi la teron; Li ĵugós la mondon kun justeco kaj la popolojn kun vereco.

99 La Eternulo regas, tremas la popoloj; Li sidas sur keruboj, ŝanceligas la tero. **2** La Eternulo

estas granda en Cion, Kaj Li estas alte super ĉiu ĵiuj popoloj. **3** Oni gloru Vian grandan kaj timindan nomon: Li estas sankta. **4** Kaj la forton de la manĝi mian panon. **5** De la voĉo de mia plorado reĝo, kiu amas justecon, Vi fortikigis en praveco; Algluiĝis miaj ostoj al mia karno. **6** Mi similiĝis al Jugon kaj justecon en Jakob Vi aranĝis. **5** Altigu la pelikano en la dezerto, Mi fariĝis kiel noktuo en Eternulon, nian Dion, Kaj kliniĝu antaŭ la benketo ruinoj. **7** Mi ne dormas, Kaj mi estas kiel birdo de Liaj piedoj: Li estas sankta. **6** Moseo kaj Aaron solulo sur tegmento. **8** Ĉiutage insultas min miaj estas inter Liaj pastroj, Kaj Samuel estas inter tiuj, malamikoj, Mijaj mokantoj juras per mi. **9** Ĉar kiuj vokas Lian nomon; Ili vokis al la Eternulo, cindron mi manĝis kiel panon, Kaj mian trinkajon kaj Li ilin aŭskultis. **7** El nuba kolono Li parolis al mi miksis kun larmoj, **10** Kaŭze de Via kolero ili; Ili observis Liajn reguleojn, kaj la legon, kiun kaj indigno; Ĉar Vi min levis kaj jetis. **11** Mijaj Li donis al ili. **8** Ho Eternulo, nia Dio, Vi ilin tagoj malaperas kiel ombro, Kaj mi sekigas kiel aŭskultis; Vi estis por ili Dio pardonanta, kvankam herbo. **12** Sed Vi, ho Eternulo, restas eterne; Kaj la venĝanto por iliaj faroj. **9** Altigu la Eternulon, nian Dion, Kaj kliniĝu antaŭ Lia sankta monto; **13** Ĉar sankta estas la Eternulo, nia Dio.

100 Psalmo de dankado. Ĝoje kriu al la Eternulo la tuta tero! **2** Servu al la Eternulo kun ĝojo, Venu antaŭ Lian vizaĝon kun kanto. **3** Sciu, ke la Eternulo estas Dio; Li nin kreis, kaj al Li ni apartenas, Lia popolo kaj ŝafoj de Lia paštajo. **4** Eniru en Liajn pordegojn kun dankado, En Liajn kortojn kun latudo. Gloru Lin, benu Lian nomon; **5** Ĉar la Eternulo estas bona; Lia favorkoreco estas eterna, Kaj de generacio al generacio daŭras Lia fideleco.

101 Psalmo de David. Bonecon kaj justecon mi prikantos; Al Vi, ho Eternulo, mi muzikos. **2** Mi penas iri prudente la vojon de pieco; Kiam Vi venos al mi? Mi iras kun pura koro interne de mia domo. **3** Mi ne metas antaŭ miajn okulojn malbonan aferon; Mi malamas farojn de malfideleco, Ili ne aliĝas al mi. **4** Koro perversa foriĝu de mi; Malbonon mi ne volas koni. **5** Kiu sekrete kalumnias sian proksimulon, tiun mi ekstermos; Kiu havas fieran okulon kaj malhumilan koron, tiun mi ne toleros. **6** Mijaj okuloj restas turnataj al la fideluloj de la tero, ke ili sidu kun mi; Kiu iras la vojon de pieco, tiu servu al mi. **7** Ne loĝos interne de mia domo iu, kiu agas hipokrite; Kiu diras malveron, tiu ne staros antaŭ miaj okuloj. **8** Fervore mi ekstermos ĉiujn malvirtulojn de la lando, Por elradikigi el la urbo de la Eternulo ĉiujn krimulojn.

102 Preĝo de mizerulo, kiam li perdas la fortojn kaj elverŝas antaŭ la Eternulo sian malĝojon. Ho Eternulo, aŭskultu mian preĝon; Kaj mia krio venu al Vi. **2** Ne kašu antaŭ mi Vian vizaĝon en la tago de mia suferado; Klinu al mi Vian orelon; En la tago, kiam mi vokas, rapide aŭskultu min. **3** Ĉar pasis kiel fumo miaj tagoj,

Kaj miaj ostoj ĉirkaŭbrulis kiel en forno. **4** Falciĝis kiel herbo kaj sekiĝis mia koro, Ĉar mi forgesis similiĝis al Jugon kaj justecon en Jakob Vi aranĝis. **5** Altigu la pelikano en la dezerto, Mi fariĝis kiel noktuo en Eternulon, nian Dion, Kaj kliniĝu antaŭ la benketo ruinoj. **7** Mi ne dormas, Kaj mi estas kiel birdo de Liaj piedoj: Li estas sankta. **6** Moseo kaj Aaron solulo sur tegmento. **8** Ĉiutage insultas min miaj estas inter Liaj pastroj, Kaj Samuel estas inter tiuj, malamikoj, Mijaj mokantoj juras per mi. **9** Ĉar kiuj vokas Lian nomon; Ili vokis al la Eternulo, cindron mi manĝis kiel panon, Kaj mian trinkajon kaj Li ilin aŭskultis. **10** Kaŭze de Via kolero ili; Ili observis Liajn reguleojn, kaj la legon, kaj indigno; Ĉar Vi min levis kaj jetis. **11** Mijaj Li donis al ili. **12** Sed Vi, ho Eternulo, restas eterne; Kaj la venĝanto por iliaj faroj. **13** Ĉar leviĝos, Vi korfavoros Cionon; Ĉar estas tempo por ĝin kompati, ĉar venis la tempo. **14** Ĉar Viaj sklavoj ekamis ĝiajn ŝtonojn, Ĉarma estas por ili ĝia polvo. **15** Kaj ektimos popoloj la nomon de la Eternulo, Kaj ĉiuj reĝoj de la tero Vian gloron. **16** Ĉar la Eternulo rekonstruis Cionon, Kaj aperis en Sia gloro. **17** Li Sin turnis al la preĝo de la forlasitoj, Kaj ne forpuĉis ilian petegon. **18** Ĉi tio estos skribita por estontaj generacioj; Kaj rekreita popolo gloros la Eternulon. **19** Ĉar Li rigardis malsupren el Sia sankta altaĵo, El la ĉielo la Eternulo direktis rigardon al la tero, **20** Por aŭdi la ĝemon de malliberulo, Por liberigi la kondamnitajn al morto; **21** Por ke oni rakontu en Cion pri la nomo de la Eternulo Kaj en Jerusalem pri Lia gloro, **22** Kiam kolektiĝos kune la popoloj kaj regnoj, Por servi al la Eternulo. **23** Li lacigis en la vojo miajn fortojn, Li mallongigis miajn tagojn. **24** Mi diras: Ho mia Dio, ne forprenu min en la mezo de miaj tagoj, Vi, kies jaroj estas de generacio al generacio. **25** En antikveco Vi fondis la teron; Kaj la ĉielo estas la faro de Viaj manoj. **26** Ili pereos, sed Vi restos; Kaj ĉiuj ili eluziĝos kiel vesto, Kiel veston Vi ilin ŝanĝos, kaj ili ŝanĝiĝos. **27** Sed Vi restas la sama, Kaj Viaj jaroj ne finiĝos. **28** La filoj de Viaj sklavoj restos, Kaj ilia semo fortikiĝos antaŭ Vi.

103 De David. Benu, ho mia animo, la Eternulon, Kaj mia tuta internaĵo Lian sanktan nomon. **2** Benu, ho mia animo, la Eternulon, Kaj ne forgesu ĉiujn Liajn bonfarojn. **3** Li pardonas ĉiujn viajn pekojn, Li sanigas ĉiujn viajn malsanojn; **4** Li savas de la tombo vian vivon, Li kronas vin per boneco kaj favorkoreco; **5** Li satigas per bonaĵoj vian maljunan aĝon, Ke via juneco renoviĝas kiel ĉe aglo. **6** La Eternulo faras justecon kaj jugon al ĉiuj prematoj. **7** Li sciigis Siajn vojojn al Moseo, Siajn farojn al la

Izraelidoj. **8** Favorkora kaj kompatema estas la La cedroj de Lebanon, kiujn Li plantis; **17** Kaj Eternulo, Longetolerema kaj tre bona. **9** Ne eterne tie nestas birdoj; Cikonio havas sian loĝejon sur Li indignas, Kaj ne por ĉiam Li koleras. **10** Ne laŭ abioj; **18** La altaj montoj estas por la ibeksoj, La niaj pekoj Li agis kun ni, Kaj ne laŭ niaj krimoj Li rokoj estas rifuĝeo por la hirakoj. **19** Li aranĝis redonis al ni. **11** Ĉar kiel alte estas la ĉielo super la lunon laŭ la partojo de tempo; La suno scias la tero, Tiel granda estas Lia boneco por tiuj, kiuj sian subiron. **20** Vi sendas mallumon, kaj fariĝas Lin timas. **12** Kiel malproksime estas la oriento de nokto, Dum kiu vagas ĉiuj arbaraj bestoj; **21** La la okcidento, Tiel Li malproksimigis de ni niajn leonidoj krias pri rabakiro, Por peti de Dio sian pekojn. **13** Kiel patro korfavoras filojn, Tiel la manĝaĵon. **22** Kiam levigas la suno, Ili sin kašas Eternulo korfavoras tiujn, kiuj Lin timas. **14** Ĉar Li kaj kuŝigas en siaj loĝejoj. **23** Eliras homo por sia scias nian esencon; Li memoras, ke ni estas polvo. **15** Kiel tago de homo estas kiel herbo; Kiel floro de okupiĝo, Por sia laboro ĝis la vespero. **24** Kiel **16** Pasas super ĝi vento, kaj ĝi multaj estas Viaj faroj, ho Eternulo! Ĉion Vi faris kampo, tiel li floros. **17** Sed la boneco de la Eternulo daŭras eterne Jen la maro, granda kaj vasta: Tie estas rampaĵoj **18** al tiuj, kiuj Lin timas, Kaj Lia bonfaremeco iras Tie iras ŝipoj; Tie estas la levyatano, kiun Vi kreis, ĝis la pranepoj, **19** Kiuj observas Lian interligon ke ĝi tie ludu. **20** Ĉiuj ili atendas de Vi, Ke Vi Kaj memoras Liajn ordonojn por ilin plenumi. **21** Benu la Eternulon ĉiuj Liaj ĉirkauantoj, Liaj donu al ili mangon en ĝia tempo. **22** Vi donas al La Eternulo starigis en la ĉielo Sian tronon; Kaj ili, ili kolektas; Vi malfermas Vian manon, kaj Lia regoco regas ĉion. **23** Benu la Eternulon Liaj ili satiĝas de bonaĵo. **24** Vi kašas Vian vizaĝon, anĝeloj, potencaj per sia forto, Kiuj plenumas Lian tiam ili ektimas; Vi forprenas ilian spiriton, Tiam vorton, Por ke oni obeu la voĉon de Lia vorto. **25** Jam ne ekzistas; Kaj ĝia loko ĝin jam ne rekonas. Jen la maro, granda kaj vasta: Tie estas rampaĵoj **26** **27** Kiuj plenumas Lian volon. **28** Benu la Eternulon ĉiuj Liaj kreitaĵoj, En ĉiuj lokoj de Lia ili mortas kaj revenas al sia polvo. **29** Vi donas al servantoj, kiuj plenumas Lian volon. **30** Vi sendas **31** Gloro al la Eternulo estu Eternulon ĉiuj Liaj kreiraĵoj, Benu, ho mia animo, la Eternulon. **32** Li **33** Mi kantados al la **34** Agrabla estu al Li mia meditado; **35** Malaperu pekujoj de **36** Kaj malvirtuloj ne plu ekzistu. Benu, ho mia animo, la Eternulon. Haleluja!

104 Benu, ho mia animo, la Eternulon. Ho

Eternulo, mia Dio, Vi estas tre granda, De majesto kaj beleco Vi estas vestita; **2** Vi, kiu estas ĉirkauvorta de lumo kiel de vesto, Kiu sternas la ĉielon kiel tapiŝon; **3** Kiu aranĝas sur la akvo Siajn ĉambrojn, Kiu faras la nubojn Lia veturilo; Kiu iras sur la flugiloj de la vento; **4** Kiu faras la ventojn Liaj senditoj, Flamantan fajron Liaj servantoj; **5** Kiu fondis la teron sur ĝiaj fundamentoj, Ke ĝi neniam ŝanceliĝos. **6** La abismojn Vi kovris kiel per vesto, Sur la montoj staras akvo; **7** De Via minaco ĝi kuras, De la voĉo de Via tondro ĝi forrapidas. **8** Ĝi levigas sur montojn, mallevigas sur valojn, Al tiu loko, kiun Vi destinis por ĝi. **9** Vi faris limon, kiun ĝi ne superpaſos, Por ke ĝi ne revenu por kovri la teron. **10** Vi sendas fontojn al la riveroj, Kiuj iras inter montoj; **11** Ili trinkigas ĉiujn kampajn bestojn; Sovaĝaj azenoj kvietigas sian soifon. **12** Apud ili logas la birdoj ĉielaj, El inter la branĉoj ili sonigas sian voĉon. **13** Vi trinkigas la montojn el Viaj ĉambroj; Per la produktoj de Viaj faroj satiĝas la tero. **14** Vi kreskigas herbon por la bruto, Kaj verdajon, kiu servas al la homo, Por eliri gipon el la tero. **15** Kaj la vino gajigas la koron de la homo, La vizaĝo brilas de la oleo, Kaj la pano fortikigas la koron de la homo. **16** Satiĝas la arboj de la Eternulo,

105 Gloro la Eternulon, voku Lian nomon; Sciiĝu inter la popoloj Liajn farojn. **2** Kantu al Li, muziku al Li; Parolu pri ĉiuj Liaj mirakloj. **3** Laŭdi Lian sanktan nomon; Ĝoju la koro de tiuj, kiuj serĉas la Eternulon. **4** Turnu vin al la Eternulo kaj al Lia potenco; Serĉu ĉiam Lian vizaĝon. **5** Memoru Liajn miraklojn, kiujn Li faris, Liajn signomiraklojn kaj la jugojn de Lia buſo; **6** Vi, semo de Abraham, Lia sklavo, Filo de Jakob, Liaj elektitoj. **7** Li estas la Eternulo, nia Dio; Sur la tutaj teroj estas Liaj jugoĝoj. **8** Li memoras eterne Sian interligon, La vorton, kiun Li testamentis por mil generacioj, **9** Kiu Li interkonsentis kun Abraham Kaj juris al Isaak. **10** Li metis ĝin por Jakob kiel legon, Por Izrael kiel eternan interligon, **11** Dirante: Al vi Mi donos la landon Kanaanan Kiel vian parton hereden. **12** Kiam ili estis malgrandnombraj, Malmultaj, kaj fremduloj en ĝi, **13** Kaj ili iradis de popolo al popolo, El unu regno al alia gento, **14** Tiam Li al neniu permesis premi ilin, Kaj Li punis pro ili reĝojn, dirante: **15**

Ne tušu Mian sanktoleitojn, Kaj al Mian profetoj la bonstaton de Viaj elektitoj, Por ke mi ĝoju kun ne faru malbonon. **16** Kaj Li sendis malsaton en la la ĝojo de Via popolo, Por ke mi triumfu kun landon, Rompis ĉion, kio portis panon. **17** Li sendis Via heredo. **6** Ni pekis kune kun niaj patroj, Ni antaŭ ili homon: Jozef estis vendita kiel sklavo. malbonagis, ni malvirtis. **7** Niaj patroj en Egiptujo **18** Oni enpremis liajn piedojn en katenojn, Fero ne komprenis Viajn miraklojn, Ne memoris Vian Ŝarĝis lian korpon, **19** Ĝis la tempo, kiam venis grandan bonecon; Kaj ili rivelis apud la maro, Lia vorto; La parolo de la Eternulo lin elprovis. apud la Ruĝa Maro. **8** Sed Li savis ilin pro Sia **20** Reĝo sendis kaj malligis lin, Reganto super nomo, Por montri Sian potencon. **9** Kaj Li ekkriis popoloj liberigis lin; **21** Li faris lin sinjoro super al la Ruĝa Maro, kaj ĝi elsekiĝis; Kaj Li kondukis lia domo Kaj reganto super lia tuta havo, **22** Ke li ilin tra la abismoj, kiel tra la dezerto. **10** Kaj Li savis submetu al si liajn eminentulojn Kaj saĝigu liajn ilin el la mano de la malamanto, Kaj Li liberigis maljunulojn. **23** Kaj Izrael venis en Egiptujon, Kaj ilin en la mano de la malamiko. **11** Kaj la akvo Jakob enmigris en la landon de Ĥam. **24** Kaj Li tre kovris liajn kontraŭulojn; Eĉ unu el ili ne restis. kreskigis Sian popolon, Kaj faris ĝin pli forta ol **12** Tiam ili ekkredis al Laj vortoj, Ili ekkantis Lian ĝiaj malamikoj. **25** Li malĝustigis ilian koron, Ke gloron. **13** Sed baldaŭ ili forgesis Lajn farojn, Ili ili ekmalamis Lian popolon, ekruzis kontraŭ Laj ne fidis Lian konsilon. **14** Ili fordonis sin al siaj sklavoj. **26** Li sendis Moseon, Sian sklavon, Kaj kaprico en la dezerto, Kaj ili incitis Dion en la Aaronon, kiun Li elektis. **27** Ili faris inter ili Lajn stepo. **15** Kaj Li plenumis ilian deziron, Sed Li pruvosignojn Kaj miraklojn en la lando de Ĥam. sendis pereon al iliaj animoj. **16** Ili envius Moseon **28** Li sendis mallumon kaj mallumigis; Kaj ili ne en la tendaro, Aaronon, sanktulon de la Eternulo. atentis Lajn vortojn. **29** Li ŝanĝis ilian akvon en **17** Malfermiĝis la tero kaj englutis Datanon, Kaj sangon, Kaj senvivigis liajn fiŝojn. **30** Ilia tero kovris la anaron de Abiram. **18** Kaj ekbrulis fajro eksvarmigis ranojn, En la ĉambroj de iliaj reĝoj. en ilia anaro, Flamo forbruligis la malvirtulojn. **19** **31** Li diris, kaj venis fiinsekoj, Pedikoj en ĉiu iliaj Ili faris bovidon ĉe Fioreb, Kaj adorklinigis antaŭ regionoj. **32** Antataŭ pluovo Li donis al ili hajlon, fandajo. **20** Ili ŝanĝis sian honoron En bildon de Flamantan fajron en ilia lando. **33** Li batis liajn bovo, kiu manĝas herbon. **21** Ili forgesis Dion, sian vinbertrunkojn kaj iliajn figarbojn, Kaj rompis la savanton, Kiu faris grandajn farojn en Egiptujo, arbojn en iliaj limoj. **34** Li diris, kaj venis akridoj **22** Miraklojn en la lando de Ĥam, Timindaĵojn kaj skarabo sennombraj **35** Kaj formanĝis la tutan apud la Ruĝa Maro. **23** Kaj Li decidis ekstermi herbon en ilia lando Kaj formanĝis la produktojn ilin; Sed Moseo, Lia elektito, starigis antaŭ Li ĉe de ilia tero. **36** Kaj Li mortigis ĉiu ĉiu unuenaskitojn la fendo, Por forklini Lian koleregon, ke Li ilin en ilia lando, La komencajojn de ĉiu iliaj fortoj. **37** ne ekstermu. **24** Kaj ili malſatis la dezirindan Sed ilin Li elkondukis kun argento kaj oro, Kaj en landon, Ili ne kredis al Lia vorto. **25** Ili murmuris iliaj triboj estis neniu kadukulo. **38** Ĝojis Egiptujo, en siaj tendoj, Kaj ne aŭskultis la voĉon de la kiam ili eliris, Ĉar atakis ĝin timo antaŭ ili. **39** Eternulo. **26** Tial Li ĵuris al ili per levo de Sia mano, Li etendis nubon, kiel kovron; Kaj fajron, por ke Por faligi ilin en la dezerto, **27** Kaj por disfaligi ĝi lumu en la nokto. **40** Ili petis, kaj Li sendis ilian semon inter la popoloj, Kaj disjeti ilin en la koturnojn, Kaj per pano ĉela Li ilin satigis. **41** landojn. **28** Kaj ili aliĝis al Baal-Peor, Kaj manĝis Li malfermis rokon, Kaj ekfluis akvo kaj ekiris oferricevojn de malvivuloj. **29** Kaj ili kolerigis Lin kiel rivero en la dezerto. **42** Ĉar Li memoris Sian per siaj faroj; Kaj disvastiĝis inter ili epidemio. sanktan vorton Al Abraham, Sia sklavo. **43** Kaj Li **30** Kaj starigis Pinehas kaj aranĝis juĝon; Kaj la elkondukis Sian popolon en ĝojo, Siajn elektojn epidemio haltis. **31** Kaj tio estas kalkulita al li kiel kun kantado. **44** Kaj Li donis al ili la landojn de bonfaro, Por ĉiu ĉiu generacioj kaj eterne. **32** Kaj popoloj, Kaj la laboron de gentoj ili heredis; **45** ili kolerigis Lin ĉe la akvo de Meriba, Kaj pro ili Por ke ili plenumu Lajn leĝojn Kaj konservu Lajn fariĝis malbono al Moseo; **33** Ĉar ili maldolĉigis instruojn. Haleluja!

106 Haleluja! Gloru la Eternulon, ĉar Li estas bona; Ĉar eterna estas Lia boneco. **2** Kiu eldiros la potencon de la Eternulo, Aŭdigos Lian tutan gloron? **3** Bone estas al tiuj, kiuj observas justecon, Kiu agas bone en ĉiu tempo. **4** Memoru min, ho Eternulo, pro favoro al Via popolo; Sendu al mi Vian savon, **5** Por ke mi vidu

idoloj; Kaj la tero malpuriĝis de sango. **39** Kaj Kiuj veturas per ŝipoj sur la maro, Kiuj komercas ili malpuriĝis per siaj faroj, Kaj malĉastiĝis per sur grandaj akvoj, **24** Tiuj vidis la farojn de la siaj agoj. **40** Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo Eternulo Kaj Liajn miraklojn en la profundo. **25** kontraŭ Lia popolo, Kaj Li abomenis Sian heredon; Li diris, kaj aperis granda ventego Kaj alte levis **41** Kaj Li donis ilin en la manojn de idolanoj, Kaj ĝiajn ondojn: **26** Ili leviĝas ĝis la ĉielo, malleviĝas iliaj malamantoj ekregis super ili. **42** Kaj premis en la abismojn; Ilia animo konsumiĝas de sufero; ilin iliaj malamikoj, Kaj sub la mano de ĉi tiuj ili **27** Ili iras ĉirkau kaj ŝanceliĝas kiel ebruilo, Kaj humiliĝis. **43** Multajn fojojn Li ilin savis; Sed ili ilia tuta saĝeco malaperas. **28** Sed ili ekkriis al ribeladis per siaj entreprenoj, Kaj ili senfortiĝis la Eternulo en sia sufero, Kaj Li eligis ilin el ilia pro sia krimaco. **44** Sed Li ekrigardis ilian suferon, mizeron. **29** Li kvietigis la ventegon, Kaj ĝiaj ondoj Kiam Li aŭdis ilian kriandon; **45** Kaj Li rememoris silentiĝis. **30** Kaj ili ekgojis, kiam fariĝis silente; Sian interligon kun ili, Kaj Li ekbedaŭris laŭ Sia Kaj Li alkondukis ilin al la dezirata haveno. **31** Ili granda favorkoreco; **46** Kaj Li aperigis kompaton gloru la Eternulon por Lia boneco, Kaj por Liaj por ili Ĉe ĉiuj iliaj malliberigoj. **47** Savu nin, mirakloj antaŭ la homidoj. **32** Kaj ili altigu Lin ho Eternulo, nia Dio, Kaj kolektu nin el inter la popoloj, Por glori Vian sanktan nomon, Por triunfi pro Via gloro. **48** Glorata estu la Eternulo, Kaj fontojn de akvo en sekajo; **34** Fruktoparten Dio de Izrael, de eterne ĝis eterne. Kaj la tuta popolo diru: Amen. Haleluja!

107 Gloru la Eternulon, ĉar Li estas bona;

Car eterna estas Lia boneco: **2** Diru la liberigoj de la Eternulo, Kiujn Li liberigis el la mano de malamiko, **3** Kiujn Li kolektis el la landoj, De oriento kaj okcidento, De nordo kaj de la maro. **4** Ili vagis en la dezerto, laŭ vojo senviva, Urbon logatan ili ne trovis; **5** Ili malsatis kaj soifis, Ilia animo en ili senfortiĝis. **6** Sed ili ekkriis al la Eternulo en sia sufero, Kaj Li liberigis ilin el ilia mizeron. **7** Kaj Li kondukis ilin laŭ ĝusta vojo, Ke ili venu al urbo logata. **8** Ili gloru la Eternulon por Lia boneco, Kaj por Liaj mirakloj antaŭ la homidoj. **9** Ĉar Li satigis animon soifantan, Kaj animon malsatan Li plenigis per bonaĵo. **10** Ili sidis en mallumo kaj en ombro de morto, Katenitaj de mizeron kaj fero; **11** Ĉar ili malobeis la vortojn de Dio Kaj malſatis la decidon de la Plejaltulo. **12** Kaj Li frapis ilian koron per sufero; Ili falis, kaj neniu helpis. **13** Sed ili ekkriis al la Eternulo en sia sufero, Kaj Li liberigis ilin el ilia mizeron. **14** Li eligis ilin el mallumo kaj ombro de morto, Kaj iliajn ligilojn Li disiſiris. **15** Ili gloru la Eternulon por Lia boneco, Kaj por Liaj mirakloj antaŭ la homidoj. **16** Ĉar Li rompis kuprajn pordojn, Kaj disbatis ferajn rigiliojn. **17** La malsaguloj suferis pro siaj pekaj vojoj Kaj pro siaj krimoj; **18** Ĉiuj mangojn abomenis ilia animo, Kaj ili atingis la pordegon de la morto. **19** Sed ili ekkriis al la Eternulo en sia sufero, Kaj Li liberigis ilin el ilia mizeron. **20** Li sendis Sian vorton, Kaj Li sanigis ilin kaj savis ilin de la tombo. **21** Ili gloru la Eternulon por Lia boneco, Kaj por Liaj mirakloj antaŭ la homidoj. **22** Kaj ili oferdonu dankajn oferojn, Kaj rakontu Liajn farojn kun kantado. **23**

Kaj Li alkondukis ilin al la dezirata haveno. **31** Ili en popola kunveno, Kaj en kunsido de plejaĝuloj

ili Lin laŭdu. **33** Li ŝanĝas riverojn en dezerton,

teron en salandezerton, Pro la malboneco de

ĝiaj logantoj. **35** Li ŝanĝas dezerton en lagon, Kaj

sekan teron en fontojn de akvo; **36** Kaj Li logigas tie malsatulojn, Kaj ili konstruas urbon logatan.

37 Kaj ili prisemas kampojn, Plantas vinberuojn,

kaj ricevas fruktojn. **38** Kaj Li ilin benas, kaj ili

tre multiĝas, Kaj brutoj ne mankas al ili. **39** Kaj

kiam ili estas tre malmultaj kaj malfortaj Pro

la premanta malbono kaj mizeron, **40** Li verſas

honton sur eminentulojn, Kaj erarvagigas ilin en

dezerto senvoja. **41** Malriĉulon Li altigas el mizeron,

Kaj kreas familiojn kiel ŝafojn. **42** La virtuloj tion

vidas, kaj ĝojas; Kaj ĉia malboneco fermas sian

bušon. **43** Kiu estas saĝa, tiu tion observu, Kaj oni

komprenu la favoraĵojn de la Eternulo.

108 Kanto. Psalmo de David. Fortika estas mia

koro, ho Dio; Mi kantos kaj gloros kun

mia honoro. **2** Vekiĝu, psaltero kaj harpo; Mi

vekos la matenan ĉielrūgon. **3** Mi gloros Vin, ho

Eternulo, inter la popoloj; Kaj mi prikantos Vin

inter la gentoj. **4** Ĉar granda ĝis super la ĉielo

estas Via boneco, Kaj ĝis la nubo estas Via vero.

5 Altigu super la ĉielo, ho Dio; Kaj Via gloro estu

super la tuta tero. **6** Por ke liberiĝu viaj amatoj,

Helpu per Via dekstra mano, kaj aŭskultu min. **7**

Dio diris en Sia sanktejo: Mi triumfos; Mi dividos

Ŝēmon, kaj la valon Sukot Mi mezuros. **8** Al Mi

apartenas Gilead, al Mi apartenas Manase; Efraim

estas la forto de Mia kapo, Jehuda estas Mia

sceptro. **9** Moab estas Mia lavopelvo; Sur Edomon

Mi jetos Mian ŝuon; Super Filiſtujo Mi triumfe

krios. **10** Kiu enkondukos min en fortikigitan

urbon? Kiu alkondukos min ĝis Edom? **11** Ĉu ne

Vi, ho Dio, forlasis nin? Vi ne eliras, ho Dio, kun

niaj militistaroj. **12** Donu al ni helpon kontraŭ la

malamiko; Vanta estas helpo de homo. **13** Kun

Dio ni faros heroajojn; Kaj Li disprenmos niajn la dekstra flanko de malriĉulo, Por savi lin de tiuj, malamikojn.

109 Al la ĉorestro. Psalmo de David. Ho Dio, mia gloro, ne silentu. **2** Ĉar bušon malvirtan kaj bušon malican ili malfermis kontraŭ mi, ili parolas kun mi per mensogema lango. **3** Per vortoj de malamo ili min ĉirkauis, Kaj ili militas kontraŭ mi sen mia kulpo. **4** Por mia amo ili min malamas; Sed mi preĝas. **5** Ili pagas al mi malbonon por bono Kaj malamon por mia aliĝas al vi la roso de via junularo. **6** Metu malvirtulon super lin; Kaj kontraŭulo juris, kaj ne pentos; Vi estas pastro por ĉiam, Laŭ stariĝu ĉe lia dekstra mano. **7** Kiarn li estos juĝata, la maniero de Melkicedek. **8** Liaj tagoj li eliru kulpa; Kaj lia prego estu peko. **9** Liaj infanoj estu orfoj, Kaj lia edzino estu vidvino. **10** Lian oficon ricevu alia. **11** Kreditoro forprenu ĉion, kion li havas; kapon.

Kaj fremduloj disrabu lian laboron. **12** Neniu faru al li ion bonan; Kaj ne troviĝu kompatanto por liaj orfoj. **13** Lia idaro estu kondamnita al ekstermo; En la dua generacio elviŝiĝu ilia nomo. **14** La malbonago de liaj patroj rememorigu al la Eternulo, Kaj la peko de lia patrino ne elviŝiĝu. **15** Ili estu ĉiam antaŭ la Eternulo, Kaj Li ekstermu la memoron pri ili de sur la tero. **16** Pro tio, ke li ne memoris fari bonfarojn, Kaj ke li persekutis mizerulon kaj malriĉulon kaj korsuferanton, Por lin mortigi. **17** Li amis malbonon, kaj ĝi venis sur lin; Li ne volis benon, kaj ĝi malproksimiĝis de li. **18** Li metis sur sin malbonon, kiel veston; Kaj ĝi penetris en lian internon, kiel akvo, Kaj en liajn ostojn, kiel oleo. **19** Ĝi estu por li kiel vesto, per kiu li sin kovras, Kaj kiel zono, kiun li ĉiam portas ĉirkau si. **20** Tia estas de la Eternulo la agado kontraŭ miaj kontraŭuloj, Kaj kontraŭ tiuj, kiuj parolas malbonon kontraŭ mia animo.

21 Kaj Vi, ho Eternulo, mia Sinjoro, agu kun mi pro Via nomo; Ĉar bona estas Via favorkoreco, savu min. **22** Ĉar mi estas malriĉulo kaj mizerulo, Kaj mia koro estas rompita en mia interno. **23** Kiel ombro longiĝanta mi malaperas; Oni forskuas min kiel akridon. **24** Miaj genuoj senfortiĝis de fastado, Kaj mia karko perdis la grason. **25** Kaj mi fariĝis mokatajo por ili; Kiam ili vidas min, ili balancas sian kapon. **26** Helpu min, ho Eternulo, mia Dio; Savu min laŭ Via boneco. **27** Kaj oni sciu, ke tie estas Via mano; Ke Vi, ho Eternulo, tion faris. **28** Ili malbenas, sed Vi benu; Ili levigis, sed ili estos hontigitaj, kaj Via sklavo ĝojos. **29** Miaj kontraŭuloj kovriĝu per malhonoro, Kaj ili envolvigu en sian honton kiel en veston. **30** Mi forte gloros la Eternulon per mia bušo, Kaj meze de multaj homoj mi Lin laŭdos. **31** Ĉar Li staras ĉe

la dekstra flanko de malriĉulo, Por savi lin de tiuj, kiuj juĝas lian animon.

110 Psalmo de David. La Eternulo diris al mia sinjoro: Sidu dekstre de Mi, Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj. **2** La sceptron de via potenco la Eternulo sendos el Cion: Regu inter viaj malamikoj. **3** En la tago de via potenco via popolo volente sin donas al vi en sankta ornamo. De la komenco de matenruĝo li eliru kulpa; Kaj lia prego estu peko. **4** La Eternulo kolero. **5** Li juĝos inter la popoloj, inter plene da kadavroj; Li frakasos la ĉefon de granda lando. **6** Li trinkos el rivero sur la vojo; Tial li levos la ruinoj. **7** Li trinkos el rivero sur la vojo; Tial li levos la kapon.

111 Haleluja! Mi gloras la Eternulon per mia tuta koro, En rondo de piuloj kaj en kunveno. **2** Grandaj estas la faroj de la Eternulo, Serĉataj de ĉiuj, kiuj ilin amas. **3** Bela kaj majesta estas Lia verko, Kaj Lia justeco restas eterne. **4** Memorindaj Li faris Siajn miraklojn; Kompatema kaj favorkora estas la Eternulo. **5** Li donas manĝon al tiuj, kiuj Lin timas; Li memoras eterne Sian interligon. **6** La potencon de Siaj fortotaj Li aperigis al Sia popolo, Donante al ili la heredon de gentoj. **7** La faroj de Liaj manoj estas vero kaj justeco; Perfektaj estas ĉiuj Liaj ordonoj; **8** Ili estas fortikaj por eterne, Faritaj per vero kaj honesto. **9** Liberigon Li sendis al Sia popolo; Li aranĝis por ĉiam Sian interligon. Sankta kaj respektinda estas Lia nomo. **10** Komenco de saĝeco estas timo antaŭ la Eternulo; Bonan prudenton havas ĉiuj plenumantoj. Lia gloro restas eterne.

112 Haleluja! Bone estas al la homo, kiu timas la Eternulon Kaj tre amas Liajn ordonojn. **2** Forta sur la tero estos lia semo; La gento de virtuloj estos benita. **3** Bonstato kaj riĉeco estas en lia domo; Kaj lia justeco restas eterne. **4** En mallumo levigas lumo por la virtulo. Li estas kompatema, favorkora, kaj justa. **5** Bone estas al la homo, kiu kompasas kaj prunteeldonas, Kiu pesas siajn farojn per justeco. **6** Ĉar neniam li falos; Virtulo estos memorata eterne. **7** Malbonan famon li ne timos; Fortika estas lia koro, ĝi fidas la Eternulon. **8** Senſanceliĝa estas lia koro; Li ne timas, ĝis li vidas la pereon de siaj malamikoj. **9** Li ŝutas kaj donas al la malriĉuloj; Lia justeco restas eterne, Lia korno altiĝos en honoro. **10** La malvirtulo vidas kaj ĉagreniĝas, Kunfrapas la

dentojn kaj konsumiĝas. La deziro de malvirtuloj pereos.

113 Haleluja! Gloru, sklavoj de la Eternulo, Gloru la nomon de la Eternulo. **2** La nomo de la Eternulo estu benata De nun kaj eterne. **3** De la levigajo de la suno ĝis ĝia mallevigajo Estas glorata la nomo de la Eternulo. **4** Alte super ĉiuj popoloj estas la Eternulo; Super la ĉielo estas Lia gloro. **5** Kiu estas kiel la Eternulo, nia Dio, Kiu sidas alte, **6** Kiu kliniĝas por rigardi La ĉielon kaj la teron, **7** Kiu el la polvo restarigas mizerulon, El la koto levas malriĉulon, **8** Por sidigi lin kun eminentuloj, Kun la eminentuloj de lia popolo? **9** Li donas familion al senfruktulino, Kaj faras ŝin ĝoja patrino de infanoj. Haleluja!

114 Kiam Izrael eliris el Egiptujo, La domo de Jakob el fremda popolo, **2** Tiam Jehuda fariĝis Lia sanktaĵo, Izrael Lia regno. **3** La maro vidis kaj forkuris, Jordan turniĝis malantaŭen; **4** La montoj saltis kiel ŝafoj, La montetoj kiel ŝafidoj. **5** Kio estas al vi, ho maro, ke vi forkuris? Jordan, kial vi turniĝis malantaŭen? **6** Montoj, kial vi saltas kiel ŝafoj, Montetoj, kiel ŝafidoj? **7** Antaŭ la Sinjoro tremu, ho tero, Antaŭ la Dio de Jakob, **8** Kiu ŝanĝas rokon en lagon da akvo, Graniton en akvodonan fonton.

115 Ne al ni, ho Eternulo, ne al ni, Sed al Via nomo donu honoron, Pro Via favorkoreco, pro Via vereco. **2** Kial devas diri la popoloj: Kie do estas ilia Dio? **3** Sed nia Dio estas en la ĉielo; Ĉion, kion Li deziras, Li faras. **4** Ilij idoloj estas argento kaj oro, Faritaĵo de homaj manoj. **5** Buŝon ili havas, sed ne parolas; Okulojn ili havas, sed ne vidas; **6** Orelojn ili havas, sed ne aŭdas; Nazon ili havas, sed ne flaras; **7** Manojn ili havas, sed ne palpas; Piedojn ili havas, sed ne iras; Ili ne donas sonon per sia gorĝo. **8** Kiel ili, tiel estos iliaj farantoj, Ĉiuj, kiuj ilin fidas. **9** Ho Izrael, fidu la Eternulon; Li estas ilia helpo kaj ŝildo. **10** Ho domo de Aaron, fidu la Eternulon; Li estas ilia helpo kaj ŝildo. **11** Ho timantoj de la Eternulo, fidu la Eternulon; Li estas ilia helpo kaj ŝildo. **12** La Eternulo nin memoras, Li benas, Li benas la domon de Izrael, Li benas la domon de Aaron; **13** Li benas la timantojn de la Eternulo, La malgrandajn kaj la grandajn. **14** La Eternulo vin multigu, Vin kaj viajn infanojn. **15** Vi estas benitaj de la Eternulo, Kiu faris la ĉielon kaj la teron. **16** La ĉielo estas ĉielo de la Eternulo, Sed la teron Li donis al la homidoj. **17** Ne la mortintoj gloros la Eternulon, Kaj ne tiuj, kiuj foriris en la silentejon. **18** Sed ni benos la Eternulon De nun kaj eterne. Haleluja!

116 Mi amas, ke la Eternulo aŭdas mian vocon
Kaj mian petegon, **2** Ke Li klinis Sian orelon al mi; Kaj en miaj tagoj mi Lin vokos. **3** Ĉirkauis min la ondoj de la morto, Kaj turmento de Ŝeol min trafis; Suferon kaj ĉagrenon mi trovis. **(Sheol h7585)** **4** Sed la nomon de la Eternulo mi vokis: Ho Eternulo, savu mian animon. **5** Favorkora estas la Eternulo kaj justa, Kaj nia Dio estas kompatema. **6** La Eternulo gardas la simplanimulojn; Mi estis en mizerio, kaj Li mi savis. **7** Reveru, ho mia animo, al via trankvileco, Ĉar la Eternulo faris al vi bonon. **8** Ĉar Vi savis mian animon de la morto, Miajn okulojn de larmoj, Miajn piedojn de falpuŝiĝo. **9** Mi irados antaŭ la Eternulo En la lando de la vivo. **10** Kun kredo mi diris: Mi estas tre afliktita. **11** Mi diris en mia konfuziĝo: Ĉu homo mensogas. **12** Kion mi redonu al la Eternulo Por ĉiuj Liaj bonfaroj al mi? **13** Mi levos la pokalon de savo, Kaj mi vokos la nomon de la Eternulo. **14** Miajn promesojn al la Eternulo mi plenumos Antaŭ Lia tuta popolo. **15** Grandvalora en la okuloj de la Eternulo Estas la morto de Liaj fideluloj. **16** Ho Eternulo, mi ja estas Via sklavo, Mi estas Via sklavo, filo de Via sklavino; Vi disigis miajn ligilojn. **17** Al Vi mi oferdonos dankan oferon, Kaj la nomon de la Eternulo mi vokos. **18** Miajn promesojn al la Eternulo mi plenumos Antaŭ Lia tuta popolo, **19** En la kortoj de la domo de la Eternulo, Interne de vi, ho Jerusalem.

117 Haleluja! Gloru la Eternulon ĉiuj popoloj, Laŭd Lin ĉiuj gentoj; **2** Ĉar granda estas Lia boneco al ni, Kaj la vero de la Eternulo restas eterne.

118 Haleluja! Gloru la Eternulon, ĉar Li estas bona; Ĉar eterna estas Lia boneco. **2** Israel diru, Ke eterna estas Lia boneco. **3** La domo de Aaron diru, Ke eterna estas Lia boneco. **4** La timantoj de la Eternulo diru, Ke eterna estas Lia boneco. **5** El premateco mi vokis al la Eternulo, Kaj per liberigo respondis al mi la Eternulo. **6** La Eternulo estas kun mi, mi ne timas; Kion faros al mi homo? **7** La Eternulo estas kun mi, kiel mia helpanto; Kaj mi triumfos super miaj malamikoj. **8** Pli bone estas fidi la Eternulon, Ol fidi homon. **9** Pli bone estas fidi la Eternulon, Ol fidi eminentulojn. **10** Ĉiuj popoloj min ĉirkauis, Sed per la nomo de la Eternulo mi ilin disbatos. **11** Ili ĉirkauis min de ĉiuj flankoj, Sed per la nomo de la Eternulo mi ilin disbatos. **12** Ili ĉirkauis min kiel abeloj, Sed ili estingiĝas, kiel fajro en dornoj; Per la nomo de la Eternulo mi ilin disbatos. **13** Oni min puĉis, ke mi falu; Sed la Eternulo min helpis. **14** La Eternulo

estas mia forto kaj mia kanto, Kaj Li fariĝis mia ordonoj. 22 Forigu de mi honton kaj malhonoron, savo. 15 La voĉo de triumfo kaj de saviĝo sonas Ĉar mi observas Viajn decidojn. 23 Eĉ kiam sidas en la tendoj de la virtuloj: La dekstra mano de eminentuloj kaj parolas kontraŭ mi, Via sklavo la Eternulo faras heroajojn; 16 La dekstra mano meditas pri Viaj leĝoj. 24 Viaj decidoj estas mia de la Eternulo estas alte, La dekstra mano de la plezuro, Miaj konsilantoj. 25 Mia animo alguiĝis al Eternulo faras heroajojn. 17 Mi ne mortos, sed mi la polvo; Vivigu min laŭ Via vorto. 26 Mi raportis vivos, Kaj mi rakontos la farojn de la Eternulo. 18 pri miaj vojoj, kaj Vi aŭskultis min; Instruu al mi Per fortaj punoj punadis min la Eternulo, Sed al Viajn leĝojn. 27 Komprengu al mi la vojon de la morto Li min ne donis. 19 Malfermu al mi la Viaj ordonoj; Kaj mi meditos pri Viaj mirakloj. 28 pordegojn de la vero; Mi iros tra ili, mi gloros la Konsumiĝis mia animo pro malĝojo; Restarigu Eternulon. 20 Jen estas la pordego de la Eternulo; min laŭ Via vorto. 29 La vojon de malverdo deturnu Virtuloj iras tra ĝi. 21 Mi dankas Vin, Ĉar Vi de mi, Kaj donacu al mi Vian instruon. 30 La vojon aŭskultis min kaj fariĝis mia savo. 22 Ŝtono, kiun de la vero mi elektis, Mi sopiris al Viaj leĝoj. 31 malŝatis la konstruantoj, Fariĝis ŝtono bazangula. Mi alkrociĝis al Viaj ordonoj; Ho Eternulo, ne 23 De la Eternulo ĉi tio fariĝis, Ĝi estas miraklo hontigu min. 32 Mi kuras laŭ la vojo de Viaj leĝoj, en niaj okuloj. 24 Ĉi tiun tagon faris la Eternulo; Ĉar Vi largigas mian koron. 33 Montru al mi, ho Ni ĝoju kaj gajigu en ĝi. 25 Ho Eternulo, helpu! Eternulo, la vojon de Viaj leĝoj, Kaj mi ĝin sekvos Ho Eternulo, sukcesigu! 26 Estu benata tiu, kiu ĝis la fino. 34 Komprengu al mi, kaj mi sekvos venas en la nomo de la Eternulo! Ni benas vin el Vian instruon, Kaj mi konservos ĝin per la tutal domo de la Eternulo. 27 La Eternulo estas Dio, koro. 35 Irigu min sur la vojeto de Viaj ordonoj, kaj Li lumas al ni. Aranĝu la festan procesion kun Ĉar en ĝi mi havas plezuron. 36 Klinu mian koron branĉoj ĝis la kornoj de la altaro. 28 Vi estas mia al Viaj leĝoj, Sed ne al profito. 37 Deturnu miajn Dio, kaj mi Vin glorias; Mia Dio, Vin mi altigas. 29 okulojn, ke ili ne rigardu falsajon; Vivigu min per Gloru la Eternulon, ĉar Li estas bona; Ĉar eterna Viaj vojoj. 38 Plenumu al Viaj sklavo Vian diron, estas Lia boneco.

119 Bone estas al tiuj, kies vojo estas senmakula, Kiuj iras laŭ la leĝo de la Eternulo. 2 Bone estas al tiuj, kiuj plenumas Liajn decidojn, Kiuj serĉas Lin per la tutaj koro; 3 Ili ne faras malbonagon, Ili iras laŭ Liaj vojoj. 4 Vi ordonis al ni, Forte observi Viajn leĝojn. 5 Ho, estu fortikaj miaj vojoj, Ke mi observu Viajn leĝojn! 6 Tiam mi ne bezonas honti, Kiam mi atentos ĉiujn Viajn ordonojn. 7 Mi gloros Vin el la pura koro, Lernante la juĝojn de Via justeco. 8 Viajn leĝojn mi observos; Ne forlasu min tute. 9 Per kio junulo povas purigi sian vojon? Per plenumado laŭ Viaj vortoj. 10 Per mia tutaj koro mi Vin serĉas; Ne lasu min deflankigi de Viajn ordonoj. 11 En mia koro mi konservas Vian diron, Por ke mi ne peku antaŭ Vi. 12 Benata Vi estas, ho Eternulo; Instruu al mi Viajn leĝojn. 13 Per miaj lipoj mi rakontas Ĉiujn decidojn de Via bušo. 14 Pri la vojo de Viaj leĝoj mi ĝojas, Kiel pri granda riĉeco. 15 Pri Viaj ordonoj mi meditas, Kaj mi rigardas Viajn vojojn. 16 Mi havas plezuron de Viaj leĝoj, Mi ne forgesas Vian vorton. 17 Bonfaru al Viaj sklavo, Ke mi vivu kaj plenumu Vian vorton. 18 Malfermu miajn okulojn, Ke mi vidu miraklojn de Via instruo. 19 Migranto mi estas sur la tero; Ne kašu antaŭ mi Viajn ordonojn. 20 Elturmintiĝis mia animo De senĉesa sintirado al Viaj juĝoj. 21 Vi humiliges la malbenitajn fierulojn, Kiuj dekliniĝas de Viaj

ordonoj. 22 Forigu de mi honton kaj malhonoron, kiun mi timas; Ĉar Viaj juĝoj estas bonaj. 40 Jen mi deziregas Viajn ordonojn; Per Via justeco vivigu min. 41 Kaj venu al mi Viaj favoroj, ho Eternulo, Via helpo, konforme al Via vorto, 42 Ke mi povu doni respondon al mia insultanto; Ĉar mi fidas Vian vorton. 43 Ne forprenu tute de mia bušo la vorton de vero, Ĉar mi esperas al Viaj juĝoj. 44 Kaj mi konservos Vian instruon ĉiam kaj eterne. 45 Kaj mi iros en libereco, Ĉar mi serĉas Viajn ordonojn. 46 Kaj mi parolos pri Viaj leĝoj antaŭ reĝoj, Kaj mi ne hontos. 47 Kaj mi havos plezuron de Viaj ordonoj, Kiuj mi amas. 48 Kaj mi etendos miajn manojn al Viaj ordonoj, kiujn mi amas, Kaj mi meditos pri Viaj leĝoj. 49 Rememoru la vorton al Viaj sklavo, Pri kio Vi min esperigis. 50 Ĉi tio estas mia konsolo en mia mizerio, Ke Via vorto min revivigas. 51 Fieruloj tre forte min mokas, Sed de Via instruo mi ne dekliniĝis. 52 Mi rememoras Viajn juĝojn de tempoj tre antikvaj, ho Eternulo, Kaj mi konsoliĝas. 53 Flama furioso min kaptas pro la malvirtuloj, Kiuj forlasas Vian legon. 54 Viaj leĝoj estas por mi kantoj En la domo de mia migrado. 55 Mi rememoras en la nokto Vian nomon, ho Eternulo, Kaj mi plenumas Vian instruon. 56 Tio fariĝis al mi, Ĉar mi observas Viajn ordonojn. 57 Mi diris: Mia sortaĵo estas, ho Eternulo, Plenumi Viajn vortojn. 58 Mi petegas antaŭ Vi per la tutaj koro: Korfavoro

min, konforme al Via vorto. **59** Mi esploris miajn mi embuskis malvirtuloj, por min pereigi; Sed mi vojojn Kaj direktis miajn pa ojn al Viaj lego . **60** studas Viajn lego n. **96**  e  iu afero mi vidi finon; Mi rapidas kaj ne prokrastas, Por plenumi Viajn Sed Via ordono estas tre vasta. **97** Kiel mi amas ordonojn. **61** Retoj de malvirtuloj min  irk uis; Vian instruon! La tutan tagon mi meditas pri  i. Sed Vian instruon mi ne forgesis. **62** En la mezo **98** Via ordono faras min pli sa a ol miaj malamikoj, de la nokto mi levig s, Por glori Vin por Viaj  ar  i restas al mi por  iam. **99** Mi fari is pli justaj ju oj. **63** Mi estas kamarado por  iu, Kiuj sa a, ol  iu miaj instruantoj,  ar Viaj lego  estas Vin timas kaj kiuj observas Viajn ordonojn. **64** mia tuta meditado. **100** Mi estas pli scianta ol De Via boneco, ho Eternulo, la tero estas plena; maljunuloj,  ar Viajn ordonojn mi konservas. **101** Instruu al mi Viajn lego n. **65** Bonon Vi faris al De  iu malbona vojo mi detenas mian piedon, Por Via sklavo, ho Eternulo, Konforme al Via vorto. plenumi Vian vorton. **102** De Viaj decidoj mi ne **66** Bonajn morojn kaj scion instruu al mi,  ar al deklini as,  ar Vi min gvidas. **103** Kiel dol a estas Viaj ordonoj mi kredas. **67** Anta  ol mi suferis, mi por mia palato Via vorto! Pli ol mielo por mia erarvagis, Sed nun mi observas Vian vorton. **68** Vi bu o! **104** De Viaj ordonoj mi prudenti as; Tial mi estas bona kaj bonfara; Instruu al mi Viajn lego n. malamas  iu vojon de malvero. **105** Via vorto **69** Fieruloj plektis mensogon pri mi; Sed mi per la estas lumilo por miaj piedoj, Kaj lumo por mia tuta koro konservas Viajn ordonojn. **70** Grasi is vojo. **106** Mi  uris, kaj mi plenumos: Observi Viajn kiel sebo ilia koro; Sed mi havas plezuron de Via justaj decidojn. **107** Mi estas tre senfortigita, ho instruo. **71** Bone estas al mi, ke mi suferis, Por Eternulo; Vivigu min, konforme al Via vorto. **108** ke mi lernu Viajn lego n. **72** Pli bona estas por La oferdonde mia bu o pl au al Vi, ho Eternulo, mi la instruo de Via bu o, Ol miloj da oreroj kaj Kaj pri Viaj decidoj instruu min. **109** Mia animo ar entero. **73** Viaj manoj min kreis kaj fortikigis; estas  iam en mia mano, Sed Vian instruon mi Prudentigu min, kaj mi lernu Viajn ordonojn. **74** ne forgesas. **110** La malvirtuloj metis retlon por Viaj timantoj min vidos kaj  ojos,  ar mi fidis mi; Sed de Viaj ordonoj mi ne deklini is. **111** Mi Vian vorton. **75** Mi scias, ho Eternulo, ke Viaj heredigis al mi Viajn ordonojn por  iam,  ar ju oj estas justaj, Kaj ke Vi juste min suferigis. ili estas la  ojo de mia koro. **112** Mi klinis mian **76** Via boneco estu do mia konsolo, Konforme koron, Por plenumi Viajn lego n eterne  is la fino. al Via vorto al Via sklavo. **77** Venu sur min Via **113** Skeptikulojn mi malamas, Sed Vian instruon favorkoreco, ke mi vivu;  ar Via instruo estas mi amas. **114** Vi estas mia  irmo kaj  ido; Vian mia plezuro. **78** Hontigu la fieruloj,  ar maljuste vorton mi fidas. **115** Fori u de mi, malbonagantoj; ili min premis; Mi meditos pri Viaj ordonoj. **79** Mi observos la ordonojn de mia Dio. **116** Subtenu Turni u al mi Viaj timantoj Kaj la konantoj de min la u Via diro, ke mi vivu; Kaj ne hontigu min Viaj lego . **80** Mia koro estu  usta, la u Viaj lego , pri mia espero. **117** Fortikigu min, ke mi savi u, Por ke mi ne honti u. **81** Mia animo avidas Vian Kaj mi  iam havos plezuron de Viaj lego . **118** savon; Vian vorton mi fidas. **82** Miaj okuloj avidas Vi forpu as  iu, kiuj deklini as de Viaj lego , Vian vorton, dirante: Kiam Vi min konsolos? **83**  ar ilia falsa o estas mensoga. **119** Kiel skorion  ar mi fari is kiel felsako en fumo; Sed Viajn Vi forjetas  iu malvirtulojn sur la tero; Tial mi lego n mi ne forgesas. **84** Kiom estos la tagoj amas Viajn decidojn. **120** De Via teruro tremas de Via sklavo? Kiam Vi faros ju on super miaj mia karno, Kaj Viajn ju ojn mi timas. **121** Mi faris persekutantoj? **85** Fosojn fosis al mi la fieruloj, ju on kaj justecon; Ne transdonu min al miaj Kontra e al Viaj lego . **86**  iu Viaj ordonoj estas premantoj. **122** Garantie liberigu Vian sklavon vero; Maljuste oni min persekutas; helpu min. **87** por bono, Por ke fieruloj min ne premu. **123** Oni preska u pereigis min de sur la tero, Sed mi ne Miaj okuloj sopiras Vian helpon Kaj Vian justan forlasis Viajn ordonojn. **88** La u Via boneco vivigu vorton. **124** Agu kun Via sklavo la u Via boneco, min, Kaj mi observos la ordonojn de Via bu o. **89** Kaj Viajn lego n instruu al mi. **125** Mi estas Via Por eterne, ho Eternulo, Via vorto staras forte en sklavo; Klerigu min, ke mi sciu Viajn decidojn. la  ielo. **90** Por  iu generacioj restas Via vero; Vi **126** Estas tempo, ke la Eternulo agu: Ili rompis fortikigis la teron, kaj  i staras. **91** La u Viaj lego  Vian le on. **127** Tial mi amas Viajn ordonojn Pli  io nun staras,  ar  io estas Viaj sklavoj. **92** Se Via ol oron, e ol puran oron. **128** Tial mi estimas instruo ne estus mia konsolo, Mi pereus en mia  iu Viajn ordonojn,  iu vojon de malvero mi mizeris. **93** Neniam mi forgesos Viajn ordonojn, malamas. **129** Mirindaj estas Viaj decidoj; Tial  ar per ili Vi min vivigas. **94** Al Vi mi apartenas; mia animo ilin konservas. **130** Malka o de Via Helpu min,  ar mi ser as Viajn ordonojn. **95** Pri vorto klerigas,  i prudentigas simplanimulojn.

131 Mi malfermas mian bušon kaj enspiras, Ĉar mi savon, ho Eternulo, Viajn ordonojn mi plenumas. deziregas Viajn ordonojn. **132** Turnu Vin al mi **167** Mia animo observas Viajn decidojn, Kaj mi ilin kaj korfavoru min, Kiel Vi agas kun la amantoj forte amas. **168** Mi observas Viajn ordonojn kaj de Via nomo. **133** Direktu miajn pašojn laŭ Via decidojn, Ĉar ĉiu miaj vojoj estas antaŭ Vi. **169** promeso; Kaj nenia malhonesteco ekregu super Mia krio venu al Vi, ho Eternulo; Laŭ Via vorto mi. **134** Liberigu min de homa premado; Kaj mi klerigu min. **170** Mia petego venu al Vi; Laŭ Via observos Viajn ordonojn. **135** Lumu per Via vizaĝo diro savu min. **171** Mijaj lipoj eldiru gloradon, sur Vian sklavon, Kaj instruu al mi Viajn leĝojn. **172** Mia lango **136** Torrentoj da akvo elverſas miaj okuloj, Pro predikos pri Via vorto, Ĉar ĉiu Viaj ordonoj estas tio, ke oni ne plenumas Vian instruon. **137** Justulo justaj. **173** Via mano estu al mi helpo, Ĉar Viajn Vi estas, ho Eternulo, Kaj justaj estas Viaj jugo(j). **174** Mi deziregas Vian savon, **138** Vi aperigis Viajn decidojn Kun justeco kaj ho Eternulo, Kaj Via instruo estas mia plezuro. **175** plena vero. **139** Elturmantis min mia fervoro, Ĉar **176** Mia animo vivu kaj glori Vin, Kaj Viaj jugo(j) min miaj malamikoj forgesis Viajn vortojn. **140** Tre helpu. **177** Mi erarvagis kiel perdita ŝaflo; Elserĉu pura estas Via vorto, Kaj Via sklavo ĝin amas. **141** Vian sklavon, ĉar Viajn ordonojn mi ne forgesis. Mi estas malgranda kaj malestimata; Sed Viajn ordonojn mi ne forgesas. **142** Via justeco estas justeco eterna, Kaj Via instruo estas vero. **143** Sufero kaj mizerio min trafis; Sed Viaj ordonoj estas mia plezuro. **144** La justeco de Viaj decidoj estas eterna; Klerigu min, por ke mi vivu. **145** Mi vokas el la tuta koro; aŭskultu min, ho Eternulo; Mi plenumos Viajn leĝojn. **146** Mi vokas al Vi; savu min, Kaj mi konservos Viajn decidojn. **147** Antaŭ la matenruĝo mi vokas; Vian vorton mi fidas. **148** Antaŭ la noktaj gardoparto(j) miaj okuloj vekiĝas, Por ke mi meditu pri Via vorto. **149** Mian vocon aŭskultu, laŭ Via boneco, ho Eternulo; Laŭ Via justeco lasu min vivi. **150** Alproksimiĝas malicaj persekutantoj; Malproksimaj ili estas de Via leĝo. **151** Proksima Vi estas, ho Eternulo; Kaj ĉiu(j) Viaj ordonoj estas vero. **152** De longe mi scias pri Viaj decidoj, Ke Vi fiksas ilin por ĉiam. **153** Rigardu mian mizeron, kaj liberigu min, Ĉar Vian instruon mi ne forgesis. **154** Defendu mian aferon, kaj liberigu min; Laŭ Via vorto lasu min vivi. **155** Malproksima de malvirtuloj estas savo, Ĉar ili ne ŝatas Viajn leĝojn. **156** Via favorkoreco estas granda, ho Eternulo; Laŭ Via justeco lasu min vivi. **157** Multaj estas miaj persekutantoj kaj premantoj, Sed de Viaj decidoj mi ne dekliniĝis. **158** Mi vidis perfidulojn, kaj mi ilin abomenis, Ĉar Vian vorton ili ne observis. **159** Rigardu, mi amas Viajn ordonojn; Ho Eternulo, laŭ Via boneco lasu min vivi. **160** La esenco de Via vorto estas vero, Kaj eterna estas ĉiu jugo de Via justeco. **161** Princoj persekutas min senkauze; Sed Vian vorton timas mia koro. **162** Mi ĝojas pri Via vorto, Kiel ricevinto de granda akiro. **163** Malveron mi malamas kaj abomenas; Vian instruon mi amas. **164** Sepfoje ĉiutage mi Vin glorias Por Viaj justaj jugo(j). **165** Grandan pacon havas la amantoj de Via instruo; Kaj ili ne falpušigas. **166** Mi atendas Vian

120 Kanto de suprenirado. Al la Eternulo mi vokis en mia sufero, Kaj Li aŭskultis min.

2 Ho Eternulo, savu mian animon de mensoga parolo, De falsa lango. **3** Kion Li donos al vi, Kaj kion Li alportos al vi, ho falsa lango? **4** Akrajn sagojn de fortulo Kun karboj genistaj. **5** Ve al mi, ke mi gastas en Meſeh, Ke mi loĝas inter la tendoj de Kedar! **6** Tro longe loĝis mia animo Inter malamantoj de paco. **7** Mi estas pacema; Sed kiam mi ekparolas, ili komencas militon.

121 Kanto de suprenirado. Mi levas miajn okulojn al la montoj: De kie venas al mi helpo? **2** Mía helpo venas de la Eternulo, Kiu kreis la ĉielon kaj la teron. **3** Li ne lasos vian piedon falpušiĝi; Via gardanto ne dormetas. **4** Jen ne dormetas kaj ne dormas La gardanto de Izrael. **5** La Eternulo estas via gardanto; La Eternulo estas via ombro ĉe via dekstra mano. **6** En la tago la suno vin ne frapos, Nek la luno en la nokto. **7** La Eternulo vin gardos de ĉia malbono, Li gardos vian animon. **8** La Eternulo gardos vian eliron kaj eniron, De nun kaj eterne.

122 Kanto de suprenirado. De David. Mi ekgojis, kiam oni diris al mi: Ni iru en la domon de la Eternulo. **2** Niaj piedoj staris en viaj pordegoj, Ho Jerusalem, **3** Vi Jerusalem, konstruita kiel urbo, En kiu ĉio kuniĝis. **4** Tien supreniris la triboj, la triboj de la Eternulo, Laŭ la moro de Izrael, Por glori la nomon de la Eternulo. **5** Ĉar tie staris tronoj de jugo, Tronoj de la domo de David. **6** Deziru pacon al Jerusalem; Bonan staton havu viaj amantoj. **7** Paco estu inter viaj muroj, Bonstato en viaj palacoj. **8** Pro miaj fratoj kaj amikoj mi do diru: Paco estu al vi. **9** Pro la domo de la Eternulo, nia Dio, Mi deziras al vi bonon.

123 Kanto de suprenirado. Al Vi mi levas miajn infanoj; Rekomenco estas la frukto de ventro. 4 okulojn, Ho Vi, kiu sidas en la ĉielo! 2 Kiel sagoj en la mano de fortulo, Tiel estas junaj Jen kiel la okuloj de sklavoj estas direktitaj al la filoj. 5 Bone estas al la homo, kiu plenigis per mano de iliaj sinjoroj, Kiel la okuloj de sklavino ili sian sagujon; Ili ne estos hontigitaj, Kiam ili al la mano de ŝia sinjorino, Tiel niaj okuloj estas parolos kun la malamikoj ĉe la pordego.

124 Kanto de suprenirado. De David. Se la Eternulo ne estus kun ni, Diru nun Izrael, 2 Se la Eternulo ne estus kun ni, Kiam homoj levigis kontraŭ ni: 3 Tiam ili englutus nin vivajn, Kiam ekflamis kontraŭ ni ilia kolero; 4 Tiam dronigus nin akvo, torrento kovrus nian animon; 5 Tiam kovrus nian animon pereiga akvo. 6 Benata estu la Eternulo, Kiu ne fordonis nin kiel rabakiron al iliaj dentoj. 7 Nia animo liberigis, kiel birdo el la reto de kaptistoj; La reto disſiriĝis, kaj ni liberigis. 8 Nia helpo estas en la nomo de la Eternulo, Kiu kreis la ĉielon kaj la teron.

125 Kanto de suprenirado. Kiuj fidas la Eternulon, Tiuj estas kiel la monto Cion, Kiu ne ŝanceliĝas, sed restas eterne. 2 Montoj estas ĉirkaŭ Jerusalem, Kaj la Eternulo ĉirkaŭas Sian popolon, De nun kaj eterne. 3 Ĉar ne kuſos la sceptro de malvirtoco sur la sorto de la virtuloj; Por ke la virtuloj ne etendu siajn manojn al maljustaĵo. 4 Bonfaru, ho Eternulo, al tiuj, Kiuj estas bonaj kaj piaj per sia koro; 5 Sed tiuj, kiuj deklinigas al siaj malrektaj vojoj, La Eternulo pereigos kune kun la malbonaguloj. Paco al Izrael!

126 Kanto de suprenirado. Kiam la Eternulo revenigis la forkaptitojn al Cion, Tiam ni estis kiel songantoj. 2 Tiam nia buſo estis plena de gajeco, Kaj nia lango plena de kantado; Tiam oni diris inter la popoloj: Ion grandan la Eternulo faris por ĉi tiuj. 3 Ion grandari la Eternulo faris por ni: Ni ĝojas. 4 Revenigu, ho Eternulo, niajn forkaptitojn, Kiel riveretojn en sudan landon. 5 Kiuj semas kun larmoj, Tiuj rikoltos kun kanto. 6 Iras kaj ploras la portanto de semotajo; Venos kun kanto la portanto de siaj garboj.

127 Kanto de suprenirado. De Salomon. Se la Eternulo ne konstruas la domon, Tiam vane laboras super ĝi ĝiaj konstruantoj; Se la Eternulo ne gardas urbon, Tiam vane maldormas la gardanto. 2 Vane vi frue levigas, malfrue sidas, Mangas panon kun klopodoj: Al Sia amato Li donas en dormo. 3 Jen, heredo de la Eternulo estas

infanoj; Rekomenco estas la frukto de ventro. 4 okulojn, Ho Vi, kiu sidas en la ĉielo! 2 Kiel sagoj en la mano de fortulo, Tiel estas junaj Jen kiel la okuloj de sklavoj estas direktitaj al la filoj. 5 Bone estas al la homo, kiu plenigis per mano de iliaj sinjoroj, Kiel la okuloj de sklavino ili sian sagujon; Ili ne estos hontigitaj, Kiam ili al la mano de ŝia sinjorino, Tiel niaj okuloj estas parolos kun la malamikoj ĉe la pordego.

128 Kanto de suprenirado. Feliĉa estas tiu, kiu timas la Eternulon Kaj iras laŭ Lijaj vojoj. 2 Kiam vi mangas la laborakiron de viaj manoj, Feliĉe kaj bone estas al vi. 3 Via edzino estas kiel fruktoporta vinberbranĉo interne en via domo; Viaj filoj estas kiel olivaj branĉoj ĉirkaŭ via tablo. 4 Jen tiel estas benata tiu homo, Kiu timas la Eternulon. 5 Benos vin la Eternulo el Cion, Kaj vi vidos la bonstaton de Jerusalem en la daŭro de via tuta vivo. 6 Kaj vi vidos la infanojn de viaj infanoj. Paco al Izrael!

129 Kanto de suprenirado. Multe oni aflikitis min de post mia juneco, Diras Izrael, 2 Multe oni aflikitis min de post mia juneco, Sed oni min ne pereigis. 3 Sur mia dorso plugis plugistoj, Faris siajn sulkojn longaj. 4 La Eternulo estas justa; Li dishakis la ŝnurojn de la malvirtuloj. 5 Hontigu kaj turnigu malantaŭen Ĉiuj malamantoj de Cion. 6 Ili estu kiel tegmenta herbo, Kiu forvelkas, antau ol oni ĝin elſiris; 7 Per kiu ne plenigas rikoltanto sian manon Nek garbiganto sian baskon. 8 Kaj la preterirantoj ne diros: Beno de la Eternulo estu al vi, Ni benas vin per la nomo de la Eternulo.

130 Kanto de suprenirado. El profundo mi vokas Vin, ho Eternulo. 2 Mia Sinjoro, aŭskultu mian vocon; Viaj oreloj atentu la vocon de mia petego. 3 Se vi, ho Eternulo, kalkulus la pekojn, Kiu povus stari, ho mia Sinjoro? 4 Sed Vi estas pardonema, Por ke Vi estu respektata. 5 Mi esperis al la Eternulo, esperis mia animo, Kaj Lian vorton mi fidis. 6 Mia animo atendas mian Sinjoron pli, Ol la gardantoj atendas la matenon, La gardantoj la matenon. 7 Izrael fidu la Eternulon; Ĉar ĉe la Eternulo estas favorokoreco Kaj ĉe Li estas granda liberigo. 8 Kaj Li liberigos Izraelon De ĉiuj liajn pekoj.

131 Kanto de suprenirado. De David. Ho Eternulo, ne tenas sin alte mia koro, kaj ne levigas alte miaj okuloj; Kaj mi ne okupas min per aferoj grandaj kaj neatingebraj por mi. 2 Mi trankviligis kaj kvietigis mian animon; Kiel infano formetita for de la mamo de sia patrino, kiel infano demamigita, Tiel estas en mi mia animo. 3 Ho Izrael, fidu la Eternulon, De nun kaj eterne.

132 Kanto de suprenirado. Rememoru, ho Eternulo, Davidon kaj ĉiujn liajn suferojn;

2 Ke li juris al la Eternulo, Kaj donis sanktan de la randoj de la tero, Li aperigas fulmojn en la promeson al la Potenculo de Jakob; **3** Mi ne eniros pluvo, Li elirigas la venton el Siaj provizejoj. **8** en la ŝirmejon de mia domo, Mi ne supreniros sur Li batis la unuenaskitojn en Egiptujo, De homo la liton, pretigitan por mi; **4** Mi ne donos dormon ĝis bruto. **9** Li aperigis signojn kaj miraklojn al miaj okuloj, Nek dormeton al miaj palpebroj, **5** interne de vi, ho Egiptujo, Super Faraono kaj Ĝis mi trovis lokon por la Eternulo, Loĝejon por la ĉiuji liaj sklavoj. **10** Li batis multajn popolojn, Kaj Potenculo de Jakob. **6** Jen ni aŭdis, ke ĝi estas en mortigis potencajn reĝojn: **11** Siĥonon, reĝon de Efrata; Ni ĝin trovis sur arbara kampo. **7** Ni iru en la Amoridoj, Kaj Ogon, reĝon de Bašan, Kaj ĉiuji Lian loĝejon, Ni kliniĝu antaŭ la benketo de Liaj regnojn Kanaanajn. **12** Kaj Li donis ilian landon piedoj. **8** Leviĝu, ho Eternulo, en Vian ripozejon, kiel heredon, Heredon al Lia popolo Izrael. **13** Ho Vi kaj la kesto de Via potenco. **9** Viaj pastroj Eternulo, Via nomo estas eterna; Ho Eternulo, la vestiĝu per justeco, Kaj Viaj fideluloj triumfu. memoro pri Vi restas por ĉiuji generacioj. **14** Ĉar **10** Pro David, Via sklavo, Ne forturru la vizaĝon la Eternulo juĝos Sian popolon, Kaj Li korfavoros de Via sanktoleito. **11** La Eternulo juris al David Siajn sklavojn. **15** La idoloj de la popoloj estas veron, kaj Li ne dekliniĝos de ĝi: Frukton de via arĝento kaj oro, Faritaĵo de homaj manoj. **16** ventro Mi sidigos sur via trono; **12** Se viaj filoj Bušon ili havas, sed ne parolas; Okulojn ili havas, observos Mian interligon kaj Mian legon, kiun sed ne vidas; **17** Orelojn ili havas, sed ne aŭdas; Mi instruos al ili, Tiam ankaŭ iliaj filoj eterne Kaj ne ekzistas spiro en ilia bušo. **18** Kiel ili, tiel sidos sur via trono. **13** Ĉar la Eternulo elektis estos iliaj farantoj, Ĉiuji, kiuj ilin fidas. **19** Ho domo Cionon, Kaj deziris, ke ĝi estu loĝejo por Li: **14** Ĉi de Izrael, benu la Eternulon; Ho domo de Aaron, tio estas Mia ripozejo por eterne; Ĉi tie Mi logos, benu la Eternulon; **20** Ho domo de Levi, benu la ĉar ĝin Mi ekdeziris. **15** Ĝian nutraĵon Mi abunde Eternulon; Ho timantoj de la Eternulo, benu la benos, Ĝiajn malriĉulojn Mi satigos per pano. **16** Eternulon. **21** El Cion estu benata la Eternulo, Kiu Kaj ĝiajn pastrojn Mi vestos per savo; Kaj ĝiaj logas en Jerusalem. Haleluja!

fideluloj ĝojos kaj triumfos. **17** Tie Mi elkreskigos kornon al David, Tie Mi aranĝos lumilon por Mia sanktoleito. **18** Liajn malamikojn Mi kovros per honto; Sed sur li brilos lia krono.

133 Kanto de suprenirado. De David. Jen, kiel bone kaj ĉarme estas, Se fratoj vivas kune! **2** Kiel la bona oleo, Kiu de la kapo defluas sur la barbon, la barbon de Aaron, Kaj defluas sur la randon de lia vesto; **3** Kiel la roso, Kiu de Hermon mallevigas sur la montojn de Cion; Ĉar tie la Eternulo donas la benon, Vivon por eterne.

134 Kanto de suprenirado. Nun benu la Eternulon, ĉiuji sklavoj de la Eternulo, Kiuji en la noktoj staras en la domo de la Eternulo. **2** Levu la manojn al la sanktejo, Kaj benu la Eternulon. **3** El Cion benu vin la Eternulo, La Kreinto de la ĉielo kaj la tero.

135 Haleluja! Gloru la nomon de la Eternulo, Gloru, sklavoj de la Eternulo, **2** Kiuji staras en la domo de la Eternulo, En la kortoj de la domo de nia Dio. **3** Gloru la Eternulon, ĉar la Eternulo estas bona; Prikantu Lian nomon, ĉar ĝi estas ĉarma. **4** Ĉar Jakobon la Eternulo elektis al Si, Izraelon kiel Sian trezoron. **5** Ĉar mi scias, ke la Eternulo estas granda Kaj ke nia Sinjoro estas super ĉiuji dioj. **6** Ĉion, kion la Eternulo deziras, Li faras, En la ĉielo kaj sur la tero, sur la maroj kaj en ĉiuji abismoj. **7** Li levas la nubojn

136 Gloru la Eternulon, ĉar Li estas bona, Ĉar eterna estas Lia boneco. **2** Gloru la Dion de la dioj, Ĉar eterna estas Lia boneco. **3** Gloru la Sinjoron de la sinjoroj, Ĉar eterna estas Lia boneco. **4** La sola faranto de grandaj mirakloj, Ĉar eterna estas Lia boneco; **5** Kiu saĝege kreis la ĉielon, Ĉar eterna estas Lia boneco; **6** Kiu etendis la teron super la akvo, Ĉar eterna estas Lia boneco; **7** Kiu kreis grandajn lumojn, Ĉar eterna estas Lia boneco; **8** La sunon, por regi en la tago, Ĉar eterna estas Lia boneco; **9** La lunon kaj la stelojn, por regi en la nokto, Ĉar eterna estas Lia boneco; **10** Kiu batis Egiptujon en ĝiaj unuenaskitoj, Ĉar eterna estas Lia boneco; **11** Kaj elkondukis el ĝia mezo Izraelon, Ĉar eterna estas Lia boneco; **12** Per forta mano kaj etendita brako, Ĉar eterna estas Lia boneco; **13** Kiu fendis la Ruĝan Maron en du partojn, Ĉar eterna estas Lia boneco; **14** Kaj trafigis Izraelon tra ĝi, Ĉar eterna estas Lia boneco; **15** Kaj enjetis Faraonon kaj lian militistaroon en la Ruĝan Maron, Ĉar eterna estas Lia boneco; **16** Kiu kondukis Sian popolon tra la dezerto, Ĉar eterna estas Lia boneco; **17** Kiu batis grandajn reĝojn, Ĉar eterna estas Lia boneco; **18** Kaj mortigis reĝojn potencajn, Ĉar eterna estas Lia boneco; **19** Siĥonon, reĝon de la Amoridoj, Ĉar eterna estas Lia boneco; **20** Kaj Ogon, reĝon de Bašan, Ĉar eterna estas Lia boneco; **21** Kaj donis

ilian landon kiel heredon, Ĉar eterna estas Lia estas por mi tia sciado, tro alta; Mi ĝin ne povas boneco; **22** Heredon al Lia sklavo Izrael, Ĉar eterna kompreni. **7** Kien mi iros for de Via spirito? Kaj estas Lia boneco; **23** Kiu rememoris nin, kiam ni kien mi kuros for de Via vizago? **8** Se mi leviĝos al estis humiligitaj, Ĉar eterna estas Lia boneco; **24** la ĉielo, Vi estas tie; Se mi kuſiĝos en Ŝeol, jen Vi Kaj liberigis nin de niaj premantoj, Ĉar eterna tie estas. (**Sheol h7585**) **9** Ĉu mi okupos la flugilojn estas Lia boneco; **25** Kiu donas panon al ĉiu karno, de la matenruĝo, Ĉu mi loĝiĝos sur la rando de Ĉar eterna estas Lia boneco. **26** Gloru la Dion de la maro: **10** Ankaŭ tie Via mano min kondukos, ĉielo, Ĉar eterna estas Lia boneco.

137 Apud la rivero de Babel Ni sidis kaj ploris,

Rememorante Cionon. **2** Sur la salikoj tie Ni pendigis niajn harpojn. **3** Ĉar tie niaj kaptintoj postulis de ni kantojn, Kaj niaj mokantoj ĝojon, dirante: Kantu al ni el la kantoj de Cion. **4** Kiel ni kantos sur fremda tero La kanton de la Eternulo? **5** Se mi forgesos vin, ho Jerusalem, Tiam forgesiĝu mia dekstra mano; **6** Algluiĝu mia lango al mia palato, Se mi vin ne memoros, Se mi ne levos Jerusalemon en la supron de miaj ĝojoj. **7** Rememorigu, ho Eternulo, al la filoj de Edom La tagon de Jerusalem, kiam ili diris: Detruu, detruu ĝis ĝia fundamento. **8** Ho ruuinigema filino de Babel! Bone estos al tiu, Kiu repagos al vi por la faro, kiun vi faris al ni. **9** Bone estos al tiu, Kiu prenos kaj frakasos viajn infanetojn sur ŝtono.

138 De David. Mi gloras Vin el mia tuta koro;

Antaŭ la dioj mi Vin prikantas. **2** Mi kliniĝas antaŭ Via sankta templo, Kaj mi gloras Vian nomon por Via boneco kaj vereco; Ĉar Vi grandigis pli ol ĉio Vian nomon per Via vorto. **3** En la tago, kiam mi vokis, Vi aŭskultis min, Vi donis forton al mia animo. **4** Gloros Vin, ho Eternulo, ĉiuj regoj de la tero, Ĉar ili atūdis la vortojn de Via bušo. **5** Kaj ili prikantos la vojojn de la Eternulo; Ĉar granda estas la gloro de la Eternulo. **6** Ĉar kvankam la Eternulo estas alte, tamen Li rigardas humilulon, Kaj fierulon Li rimarkas de malproksime. **7** Kvankam mi iras meze de sufero, tamen Vi konservas mian vivon; Kontraŭ la kolero de miaj malamikoj Vi etendas Vian brakon, Kaj Via dekstra mano min helpas. **8** La Eternulo plenumos por mi. Ho Eternulo, Via boneco estas eterna; La kreitajojn de Viaj manoj ne forlasu.

139 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Ho Eternulo, Vi min esploras kaj min konas.

2 Vi scias, kiam mi sidas kaj kiam mi leviĝas; Vi komprenas mian penson de malproksime. **3** Kiam mi iras kaj kiam mi ripozas, Vi estas ĉirkaŭ mi, Kaj ĉiujn miajn vojojn Vi konas. **4** Ĉar antaŭ ol trovigas vorto sur mia lango, Jen, ho Eternulo, Vi ĉion jam scias. **5** De malantaŭe kaj de antaŭe Vi ĉirkaŭbaris min Kaj metis sur min Vian manon. **6** Mirinda

estas por mi kuros for de Via vizago? **8** Se mi leviĝos al la ĉielo, Vi estas tie; Se mi kuſiĝos en Ŝeol, jen Vi tie estas. (**Sheol h7585**) **9** Ĉu mi okupos la flugilojn de la matenruĝo, Ĉu mi loĝiĝos sur la rando de la maro: **10** Ankaŭ tie Via mano min kondukos, Kaj Via dekstra mano min tenos. **11** Se mi diros: Mallumo min kovros, Kaj la lumo ĉirkaŭ mi fariĝos nokto; **12** Eĉ mallumo ne mallumas antaŭ Vi, Kaj la nokto lumas kiel tago; Mallumo fariĝas kiel lumo. **13** Ĉar Vi kreis mian internaĵon, Formis min en la ventro de mia patrino. **14** Mi gloras Vin, ĉar mi estas mirinde kreita; Mirindaj estas Viaj kreitajoj, Kaj mia animo tion bone konscias. **15** Ne estis kaŝitaj antaŭ Vi miaj ostoj, Kiam mi estis kreata en kaŝiteco, Kiam mi estis formata en la profundo de la tero. **16** Mian embrion vidis Viaj okuloj, Kaj en Via libro estis enskribitaj ĉiuj tagoj destinitaj, Kiam ankoraŭ eĉ unu ne ekzistis. **17** Kiel grandvaloraj estas por mi Viaj pensoj, ho Dio! Kiel granda estas ilia nombro! **18** Se mi ilin kalkulus, ili estus pli multaj ol la sablo; Kiam mi veikiĝas, mi estas ankorau kun Vi. **19** Mortigu, ho Dio, la malvirtulojn, Kaj sangaviduloj foriĝu de mi! **20** Ili parolas pri Vi malice, Kaj Viaj malamikoj leviĝas por trompo. **21** Viajn malamantojn, ho Eternulo, mi ja malamas, Kaj Viajn kontraŭulojn mi abomenas. **22** Per ekstrema malamo mi ilin malamas; Ili fariĝis por mi malamikoj. **23** Esploru min, ho Dio, kaj konu mian koron; Provu min kaj sciuj miajn pensojn. **24** Kaj rigardu, ĉu mi estas sur malbona vojo, Kaj gvidu min sur la vojo de eterneco.

140 Al la ĥorestro. Psalmo de David. Liberigu min, ho Eternulo, de malbona homo, Gardu min kontraŭ perfotulo; **2** Kontraŭ tiuj, kiuj elpensas malbonon en la koro, Ĉiutage kaŭzas militojn; **3** Kiu akrigas sian langon, kiel serpento; Veneno de vipuro estas sub iliaj lipoj. (Sela) **4** Gardu min, ho Eternulo, kontraŭ la manoj de malvirtuloj, Gardu min kontraŭ perfotuloj, Kiuj intencas renversi miajn pašojn. **5** Fierulaj kaſis kaptilon por mi kaj ŝnurojn, Ili etendis reton ĉe la vojo, implikilon ili metis por mi. (Sela) **6** Mi diris al

la Eternulo: Vi estas mia Dio; Atentu, ho Eternulo, la vocon de mia petego. **7** Ho Eternulo, mia Sinjoro, forto de mia savo, Vi ŝirmas mian kapon en la tago de batalo. **8** Ne donu, ho Eternulo, al malvirtuloj dezirataj, Lian intencion ne efektivigu, ke ili ne fieriĝu. (Sela) **9** La veneno de miaj ĉirkaŭantoj, La malicaĵo de iliaj lipojkovru ilin. **10** Falu sur ilin

brulantaj karboj; Ili ĵetiĝu en fajron, En abismojn, mia koro. **5** Mi rememoras la tagojn antikvajn, ke ili ne levigis. **11** Kalumnianto ne staros forte sur la tero; Perfotulon la malbono entiros en pereon. **12** Mi scias, ke la Eternulo defendos la aferon de mizerulo, La rajton de malriĉuloj. **13** Kaj 7 Rapidu, aŭskultu min, ho Eternulo, mia spirito virtuloj ja gloros Vian nomon; Piuloj restos antaŭ konsumiĝas; Ne kašu antaŭ mi Vian vizago, Via vizago.

141 Psalmo de David. Ho Eternulo, mi vokas al Vi; rapidu al mi; Atentu mian vocon, kiam mi vokas al Vi. **2** Mia prego valoru antaŭ Vi kiel incenso, La levo de miaj manoj kiel vespera oferdono. **3** Metu, ho Eternulo, gardon al mia bušo, Gardu la pordon de miaj lipoj. **4** Ne klinu mian koron al io malbona, Al partoprenado en malbonagoj kun malbonaguloj; Mi ne manĝu iliajn bongustaĵojn. **5** Virtuloj min frapu favorkore kaj punu min: Ĝi estos oleo por la kapo; Mia kapo ne rifuzos, se estos eĉ pli; Kaj mi pregas ĉe iliaj malfeliĉoj. **6** Disiĝis sur roko iliaj jugantoj, Kaj ili aŭdis miajn vortojn, kiel amikaj ili estis. **7** Kiel iu plugas kaj dispecigas la teron, Tiel estas disjetitaj iliaj ostoj ĝis la bušo de Ŝeol. (*Sheol h7585*) **8** Ĉar al Vi, ho Eternulo, mia Sinjoro, estas direktitaj miaj okuloj; Al Vi mi esperas: ne forpušu mian animon. **9** Gardu min kontraŭ la reto, kiun oni metis al mi, Kontraŭ la implikilo de la malbonaguloj. **10** La malvirtuloj falu en siajn retojn ĉiuj, Dum mi preteriros.

142 Instruo de David, kiam li estis en la kaverno. Prego. Per mia voĉo mi krias al la Eternulo, Per mia voĉo mi pregas al la Eternulo. **2** Mi elverŝas antaŭ Li mian peton, Mian suferon mi al Li rakontas. **3** Kiam senfortigis en mi mia spirito, tiam Vi sciis mian vojon: Sur la vojo, kiun mi iras, ili kaſis retion por mi. **4** Rigardu dekstren kaj vidu: neniu volas min koni; Malaperis rifugejo por mi, neniu zorgas pri mia animo. **5** Mi krias al Vi, ho Eternulo; Mi diras: Vi estas mia rifugejo, Mia parto en la lando de la vivantoj. **6** Atentu mian ploron, ĉar mi tre senfortigis; Savu min de miaj persekutantoj, ĉar ili estas pli fortaj ol mi. **7** Eligu mian animon el malliberejo, por ke mi glori Vian nomon. Min ĉirkaŭos la virtuloj, kiam Vi bonfaros al mi.

143 Psalmo de David. Ho Eternulo, aŭskultu mian pregon, Atentu mian petegon laŭ Via vereco, Respondu al mi laŭ Via justeco. **2** Kaj ne eniru en juĝon kun Via sklavo, Ĉar neniu vivanta povos praviĝi antaŭ Vi. **3** Ĉar malamiko persekutis mian animon, Premis al la tero mian vivon; Li metis min en mallumon, kiel delonge mortintojn. **4** Senfortigas en mi mia animo, Konsumiĝas en mi

Mi meditas pri ĉiu Viaj faroj, Mi pensas pri la faritajoj de Viaj manoj. **6** Mi etendas al Vi miajn manojn; Mia animo soifas Vin kiel sekaj tero. (Sela) **7** Rapidu, aŭskultu min, ho Eternulo, mia spirito konsumiĝas; Ne kašu antaŭ mi Vian vizago, Ĉar mi similiĝus al la forirantaj en la tombon. **8** Aŭdigu al mi matene Vian bonecon, Ĉar Vin mi fidas; Montru al mi la vojon, kiun mi devas iri, Ĉar al Vi mi levas mian animon. **9** Savu min de miaj malamikoj, ho Eternulo; Al Vi mi rifuĝas. **10** Instruu al mi plenumi Vian volon, ĉar Vi estas mia Dio; Via bona spirito gvidu min sur ebena tero. **11** Pro Via nomo, ho Eternulo, lasu min vivi; Pro Via justeco eligu mian animon el mizero. **12** Kaj pro Via favorkoreco ekstermu miajn malamikojn Kaj pereigu ĉiujn premantojn de mia animo, Ĉar mi estas Via sklavo.

144 De David. Benata estu la Eternulo, mia Roko, Kiu instruas miajn manojn batali, miajn fingrojn militi: **2** Mia bono kaj mia fortikajo, Mia rifugejo kaj mia savanto, Mia ŝildo, Li, kiun mi fidas, Kiu submetas al mi mian popolon. **3** Ho Eternulo, kio estas homo, ke Vi lin konas, Kaj homido, ke Vi lin atentas? **4** Homo estas simila al spireto; Liaj tagoj estas kiel pasanta ombro. **5** Ho Eternulo, klinu Vian ĉielon kaj iru malsupren; Tuĉu la montojn, kaj ili ekfumiĝos. **6** Ekbriligu fulmon, kaj dispelu ilin; Sendu Viajn sagojn, kaj konfuzu ilin. **7** Etendu Vian manon el supre; Liberigu min, kaj savu min el la granda akvo, El la mano de fremduloj, **8** Kies bušo parolas malverajon Kaj kies dekstra mano estas mano de trompo. **9** Ho Dio, novan kanton mi kantos al Vi, Sur dekkorda psaltero mi muzikos al Vi, **10** Kiu donas helpon al la reĝo, Kiu savas Sian sklavon David de danĝera glavo. **11** Liberigu min, kaj savu min el la mano de fremduloj, Kies bušo parolas malverajon Kaj kies dekstra mano estas mano de trompo. **12** Niaj filoj kiel plantitaj kreskas en sia juneco; Niaj filinoj estas kiel skulptitaj kolonoj, ornamoj de palaco; **13** Niaj grenejoj estas plenaj, enhavas sufice da greno de ĉiu speco; Niaj ŝafoj estas en la nombro de miloj kaj dekmiloj sur niaj paŝtejoj; **14** Niaj bovoj estas ŝarĝitaj; Ne ekzistas difekto, ne ekzistas perdo, ne ekzistas ploro sur niaj stratoj; **15** Feliĉa estas la popolo, kiu havas tian staton; Feliĉa estas la popolo, kies Dio estas la Eternulo.

145 Glorkanto de David. Mi altigos Vin, mia Dio, ho Reĝo, Kaj mi benos Vian nomon ĉiam kaj eterne. **2** Ĉiutage mi Vin benos, Kaj mi

gloros Vian nomon ĉiam kaj eterne. 3 Granda estas la Eternulo kaj tre glorinda, Kaj Lia grandecon estas nemezurebla. 4 Generacio al generacio Eternulo konstruas Jerusalemon, La elpelitojn de laŭdos Viajn farojn Kaj rakontos pri Via potenco. Izrael Li kolektas. 3 Li sanigas la korprematojn 5 Pri la majesto de Via granda gloro Kaj pri Viaj Kaj bandaĝas iliajn vundojn. 4 Li kalkulas la mirindaj faroj mi meditos. 6 La fortun de Viaj stelojn, Kaj al ili ĉiu Li donas nomojn. 5 Granda timindajoj oni priparolos, Kaj Vian grandecon estas nia Sinjoro kaj tre forta; Lia saĝo estas mi rakontos. 7 Oni gloros la renomon de Via nemezurebla. 6 La Eternulo altigas la humilulojn; granda boneco, Kaj oni prikantos Vian justecon. Sed la malvirtulojn Li malaltigas ĝis la tero. 7 8 Kompatema kaj favorkora estas la Eternulo, Kantu al la Eternulo glorardon, Muziku al nia Dio Longetolera kaj kun granda boneco. 9 La Eternulo per harpo. 8 Li kovras la ĉielon per nubo, Pretigas estas bona por ĉiuj; Lia favorkoreco estas super por la tero pluvon, Kreskigas sur la montoj herbon. ĉiuj Liaj kreitaĵoj. 10 Gloros Vin, ho Eternulo, ĉiuj 9 Li donas al la bruto ĝian nutraĵon, Kaj al la Viaj kreitaĵoj, Kaj Viaj fideluloj Vin benos. 11 Ili korvidoj, kiuj krias. 10 Ne la fortun de ĉevalo raportos pri la gloro de Via regno Kaj parolos Li ŝatas; Ne la femuroj de homo al Li plaĉas: 11 pri Via potenco, 12 Por sciigi al la homidoj Lian Plaĉas al la Eternulo Liaj timantoj, Kiuj fidas Lian potencon Kaj la majestan gloron de Lia regno. 13 bonecon. 12 Laŭdu, ho Jerusalem, la Eternulon; Via reĝeco estas reĝeco eterna, Kaj Via regado Glorū vian Dion, ho Cion. 13 Ĉar Li fortikigis la estas por ĉiuj generacioj. 14 La Eternulo subtenas riglilojn en viaj pordegoj, Li benis viajn filojn ĉiujn falantojn Kaj restarigas ĉiujn kurbigitojn. 15 interne de vi. 14 Li donas pacon al viaj limoj, Ĉies okuloj estas turnitaj al Vi, Kaj Vi donas al ili Li satigas vin per la plej bona el la tritiko. 15 Li ilian mangon en ĝia tempo. 16 Vi malfermas Vian sendas Sian ordonon al la tero; Tre rapide kuras manon Kaj satigas favore ĉion vivantan. 17 Justa Lia vorto. 16 Li donas neĝon kiel lanon, Li ŝutas estas la Eternulo en ĉiuj Siaj vojoj Kaj bona en ĉiuj prujnon kiel cindron. 17 Li ĵetas Sian glacion Siaj faroj. 18 Proksima estas la Eternulo por ĉiuj, kiel pecojn; Kiu kontraŭstaros al Lia frosto? 18 kiuj Lin vokas, Por ĉiuj, kiuj vokas Lin sincere. 19 Li sendas Sian vorton, kaj ĉio degelas; Li blovos La deziron de Siaj respektantoj Li plenumas, Kaj per Sia vento, kaj ekflus akvo. 19 Li sciigas al ilian krion Li atendas kaj helpas ilin. 20 La Eternulo Jakob Sian vorton, Siajn legojojn kaj decidojn al gardas ĉiujn Sian amantojn, Kaj ĉiujn malvirtulojn Izrael. 20 Tiel Li ne faras al iu alia popolo; Kaj Li ekstermas. 21 La gloron de la Eternulo eldiros Lajn decidojn ili ne scias. Haleluja!

146 Haleluja! Gloru, ho mia animo, la Eternulon. 2 Mi gloros la Eternulon en la daŭro de mia tuta vivo, Mi kantos al mia Dio laŭdojn, kiel mi estos. 3 Ne fidu eminentulojn, li reiras en sian teron; Kaj en tiu tago neniiĝas ĉiuj liaj intenco. 5 Bone estas al tiu, kies helpo estas la Dio de Jakob, Kiu esperas al la Eternulo, 6 Kiu kreis la ĉielon kaj la teron, La maron, kaj ĉion, kio estas en ili, Kiu gardas la vorton; 9 Montoj kaj ĉiuj montetoj, Fruktoportaj veron eterne; 7 Kiu faras justecon al la prematoj, arboj kaj ĉiuj cedroj; 10 Bestoj kaj ĉiuj brutoj, Donas panon al la malsataj. La Eternulo liberigas okulojn al la blinduloj; La Eternulo restarigas la kurbigitojn; La Eternulo amas la virtulojn; 9 13 Ili gloru la nomon de la Eternulo, Ĉar sole Lia La Eternulo gardas la enmigrintojn, Subtenas orfon kaj vidvinon; Sed la vojon de malvirtuloj Li pereigas. 10 La Eternulo reĝas eterne, Via Dio, ho Cion, por ĉiuj generacioj. Haleluja!

147 Haleluja! Ĉar estas bone kanti al nia Dio, Ĉar agrabla estas la glorkantado. 2 La Eternulo konstruas Jerusalemon, La elpelitojn de laŭdos Viajn farojn Kaj rakontos pri Via potenco. Izrael Li kolektas. 3 Li sanigas la korprematojn 5 Pri la majesto de Via granda gloro Kaj pri Viaj Kaj bandaĝas iliajn vundojn. 4 Li kalkulas la mirindaj faroj mi meditos. 6 La fortun de Viaj stelojn, Kaj al ili ĉiu Li donas nomojn. 5 Granda timindajoj oni priparolos, Kaj Vian grandecon estas nia Sinjoro kaj tre forta; Lia saĝo estas mi rakontos. 7 Oni gloros la renomon de Via nemezurebla. 6 La Eternulo altigas la humilulojn; granda boneco, Kaj oni prikantos Vian justecon. Sed la malvirtulojn Li malaltigas ĝis la tero. 7 8 Kompatema kaj favorkora estas la Eternulo, Kantu al la Eternulo glorardon, Muziku al nia Dio Longetolera kaj kun granda boneco. 9 La Eternulo per harpo. 8 Li kovras la ĉielon per nubo, Pretigas estas bona por ĉiuj; Lia favorkoreco estas super por la tero pluvon, Kreskigas sur la montoj herbon. ĉiuj Liaj kreitaĵoj. 10 Gloros Vin, ho Eternulo, ĉiuj 9 Li donas al la bruto ĝian nutraĵon, Kaj al la Viaj kreitaĵoj, Kaj Viaj fideluloj Vin benos. 11 Ili korvidoj, kiuj krias. 10 Ne la fortun de ĉevalo raportos pri la gloro de Via regno Kaj parolos Li ŝatas; Ne la femuroj de homo al Li plaĉas: 11 pri Via potenco, 12 Por sciigi al la homidoj Lian Plaĉas al la Eternulo Liaj timantoj, Kiuj fidas Lian potencon Kaj la majestan gloron de Lia regno. 13 bonecon. 12 Laŭdu, ho Jerusalem, la Eternulon; Via reĝeco estas reĝeco eterna, Kaj Via regado Glorū vian Dion, ho Cion. 13 Ĉar Li fortikigis la estas por ĉiuj generacioj. 14 La Eternulo subtenas riglilojn en viaj pordegoj, Li benis viajn filojn ĉiujn falantojn Kaj restarigas ĉiujn kurbigitojn. 15 interne de vi. 14 Li donas pacon al viaj limoj, Ĉies okuloj estas turnitaj al Vi, Kaj Vi donas al ili Li satigas vin per la plej bona el la tritiko. 15 Li ilian mangon en ĝia tempo. 16 Vi malfermas Vian sendas Sian ordonon al la tero; Tre rapide kuras manon Kaj satigas favore ĉion vivantan. 17 Justa Lia vorto. 16 Li donas neĝon kiel lanon, Li ŝutas estas la Eternulo en ĉiuj Siaj vojoj Kaj bona en ĉiuj prujnon kiel cindron. 17 Li ĵetas Sian glacion Siaj faroj. 18 Proksima estas la Eternulo por ĉiuj, kiel pecojn; Kiu kontraŭstaros al Lia frosto? 18 kiuj Lin vokas, Por ĉiuj, kiuj vokas Lin sincere. 19 Li sendas Sian vorton, kaj ĉio degelas; Li blovos La deziron de Siaj respektantoj Li plenumas, Kaj per Sia vento, kaj ekflus akvo. 19 Li sciigas al ilian krion Li atendas kaj helpas ilin. 20 La Eternulo Jakob Sian vorton, Siajn legojojn kaj decidojn al gardas ĉiujn Sian amantojn, Kaj ĉiujn malvirtulojn Izrael. 20 Tiel Li ne faras al iu alia popolo; Kaj Li ekstermas. 21 La gloron de la Eternulo eldiros Lajn decidojn ili ne scias. Haleluja!

148 Haleluja! Gloru la Eternulon el la ĉielo, Gloru Lin en la alto. 2 Gloru Lin, ĉiuj Liaj angeloj; Gloru Lin, ĉiuj Liaj militistaroj. 3 Gloru Lin, suno kaj luno; Gloru Lin, ĉiuj lumaj steloj. 4 Gloru Lin, plej supraj ĉieloj, Kaj la akvo, kiu estas super la ĉielo. 5 Ili gloru la nomon de la Eternulo; Homidon, kiu ne povas helpi. 4 Eliras lia spirito, Ĉar Li ordonis, kaj ili kreigis. 6 Kaj Li starigis li ilin por ĉiam, por eterne; Li donis legon, kiun ĉiuj liaj intenco. 5 Bone estas al tiu, kies helpo ili ne malobeos. 7 Gloru la Eternulon el la tero, estas la Dio de Jakob, Kiu esperas al la Eternulo, Marmonstroj kaj ĉiuj abismoj; 8 Fulmo kaj hajlo, lia Dio, 6 Kiu kreis la ĉielon kaj la teron, La neĝo kaj nebulo, Ventego, kiu plenumas Lian maron, kaj ĉion, kio estas en ili, Kiu gardas la vorton; 9 Montoj kaj ĉiuj montetoj, Fruktoportaj veron eterne; 7 Kiu faras justecon al la prematoj, arboj kaj ĉiuj cedroj; 10 Bestoj kaj ĉiuj brutoj, Donas panon al la malsataj. La Eternulo liberigas Rampajoj kaj flugilaj birdoj; 11 Regoj de la tero kaj la malliberulojn; 8 La Eternulo malfermas la ĉiuj popoloj, Princoj kaj ĉiuj jugantoj sur la tero; okulojn al la blinduloj; La Eternulo restarigas 12 Junuloj kaj junulinoj, Maljunuloj kaj knaboj. la kurbigitojn; La Eternulo amas la virtulojn; 9 13 Ili gloru la nomon de la Eternulo, Ĉar sole Lia La Eternulo gardas la enmigrintojn, Subtenas nomo estas alta, Lia majesto estas sur la tero kaj en la ĉielo. 14 Kaj Li altigis la kornon de Sia popolo, La gloron de ĉiuj Liaj fideluloj, De la filo de Izrael, Lia plej proksima popolo. Haleluja!

149 Haleluja! Kantu al la Eternulo novan kanton, Lian gloron en la anaro de fideluloj. **2** Izrael ĝoju pri sia Kreinto, La filoj de Cion ĝoju pri sia Reĝo. **3** Ili gloru Lian nomon en danco, Per tamburino kaj harpo ili muziku al Li. **4** Ĉar al la Eternulo plaĉas Lia popolo; Li ornamas humilulojn per savo. **5** La fideluloj ĝoju en honoro, Kantu ĝoje sur siaj kušejoj. **6** Glorado al Dio estas en ilia bušo, Kaj dutranĉa glavo en ilia mano, **7** Por fari venĝon super la popoloj, Punkorektadon super la gentoj; **8** Por malliberigi iliajn reĝojn per ĉenoj Kaj iliajn eminentulojn per feraj katenoj; **9** Por fari super ili antaŭdestinitan juĝon. Tio estas honoro por ĉiuj Liaj fideluloj. Haleluja!

150 Haleluja! Gloru Dion en Lia sanktejo, Gloru Lin en la firmaĵo de Lia forto. **2** Gloru Lin por Liaj potencaj faroj, Gloru Lin laŭ Lia granda majesto. **3** Gloru Lin per sonado de trumpeteto, Gloru Lin per psaltero kaj harpo. **4** Gloru Lin per tamburino kaj danco, Gloru Lin per kordinstrumentoj kaj fluto. **5** Gloru Lin per laŭtaj cimbaloj, Gloru Lin per tintantaj cimbaloj. **6** Ĉio spiranta gloru la Eternulon. Haleluja!

Sentencoj

1 Sentenco de Salomon, filo de David, reĝo de Israel: **2** Por scii saĝon kaj moralinstruon; Por kompreni parolojn de prudento; **3** Por ricevi instruon pri saĝo, Vero, justo, kaj honesto; **4** Por doni al la malkleruloj spriton, Al la junulo scion kaj singardemon. **5** Saĝulo aŭdu kaj plimultigu sian scion, Kaj prudentulo akiras gvidajn kapablojn, **6** Por kompreni sentencon kaj retorajon, La vortojn de saĝuloj kaj iliajn enigmojn. **7** La timo antaŭ la Eternulo estas la komenco de sciado. Saĝon kaj instruon malpiuloj malestimas. **8** Aŭskultu, mia filo, la instruon de via patro, Kaj ne forjetu la ordonon de via patrino; **9** Ĉar ili estas bela krono por via kapo, Kaj ornamo por via kolo. **10** Mia filo, se pekujoj vin logos, Ne sekvu ilin. **11** Se ili diros: Iru kun ni, Ni embuskos por mortigi, Ni senkauze insidos senkulpulojn; **12** Kiel Ŝeol ni englutas ilin vivajn, Kaj la piulojn kiel irantajn en la tombon; (**Sheol h7585**) **13** Ni trovos diversajn grandvalorajojn, Ni plenigos niajn domojn per rabaĵo; **14** Vi lotos meze inter ni, Unu monujo estos por ni ĉiu: **15** Mia filo, ne iru la vojon kune kun ili; Gardu vian piedon de ilia vojstreko, **16** Ĉar iliaj piedoj kuras al malbono, Kaj rapidas, por verŝi sangon. **17** Ĉar vane estas metata reto Antaŭ la okuloj de ĉiu birdo. **18** Kaj ili embuskas sian propran sangan, Ili insidas siajn proprajn animojn. **19** Tiaj estas la vojoj de ĉiu, kiu avidas rabakiron; Ĝi forprenas la vivon de sia posedanto. **20** La saĝo krias sur la strato; Ĝi aŭdigas sian voĉon sur la placoj; **21** Ĝi vokas en la ĉefaj kunvenejoj, ĉe la pordegaĵoj enirejoj; En la urbo ĝi diras siajn parolojn. **22** Ĝis kiam, ho malkleruloj, vi amos nescion? Kaj al blasphemantoj plaĉos blasfemado, Kaj senprudentuloj malamos scion? **23** Returnu vin al mia predikado; Jen mi eligos al vi mian spiriton, Mi sciigos al vi miajn vortojn. **24** Ĉar mi vokis, kaj vi rifuzis; Mi etendis mian manon, kaj neniu atentis; **25** Kaj vi forĝetis ĉiujn miajn konsilojn, Kaj miajn predikojn vi ne deziris: **26** Tial ankaŭ mi ridos ĉe via malfeliĉo; Mi mokos, kiam timo vin atakos. **27** Kiam la timo atakos vin kiel uragano, Kaj via malfeliĉo venos kiel ventego, Kiam venos al vi mizerio kaj sufero: **28** Tiam ili min vokos, sed mi ne respondos; Ili min serĉos, sed min ne trovos. **29** Tial ke ili malamis scion, Kaj timon antaŭ la Eternulo ili ne deziris havi, **30** Ili ne deziris miajn konsilojn, Ili malestimas ĉiujn miajn predikojn: **31** Ili manĝu la fruktojn de sia agado, Kaj ili satiĝu de siaj pripensoj. **32** Ĉar la kapricoj de la malsatuloj ilin mortigas, Kaj la

senzorgeco de la senorduloj ilin pereigas. **33** Sed kiu min aŭskultas, tiu logos sendanĝere, Kaj estos trankvila, kaj ne timos malbonon.

2 Mia filo! se vi akceptos miajn parolojn Kaj konservos ĉe vi miajn ordonojn, **2** Ke via orelo atente aŭskultos saĝon Kaj vian koron vi inklinigos al komprenado; **3** Se vi vokos la prudenton Kaj direktos vian voĉon al la saĝo: **4** Se vi serĉos ĝin kiel arĝenton, Serĉegos kiel trezoron: **5** Tiam vi komprenos la timon antaŭ la Eternulo, Kaj vi akiras konadon pri Dio. **6** Ĉar la Eternulo donas saĝon; El Lia bušo venas scio kaj kompreno. **7** Li havas helpon por la virtuloj; Li estas ŝildo por tiuj, kiuj vivas pie. **8** Li gardas la iradon de la justo, Kaj zorgas pri la vojo de Siaj piuloj. **9** Tiam vi komprenos veremon kaj juston Kaj pion kaj ĉiun bonan vojon. **10** Ĉar saĝo venos en vian koron, Kaj scio estos agrabla por via animo. **11** Bona konscio vin gvidos, Prudento vin gardos, **12** Por savi vin de la vojo de malbono, De homo, parolanta kontraŭverajon, **13** De tiuj, kiuj forlasas la ĝustan vojon, Por iri la vojojn de mallumo, **14** Kiuj ĝojas, kiam ili faras malbonon, Trovas plezuron en la malordo de la malboneco, **15** Kies vojoj estas malrektaj Kaj kies irado deflankigis; **16** Por savi vin de fremda virino, De edzino ne via, kies paroloj estas glataj, **17** Kiu forlasas la amikon de sia juneco, Kaj forgesas la ligojn de sia Dio; **18** Ĉar ŝia domo kondukas al morto, Kaj ŝiaj pašoj al la inferuloj; **19** Ĉiu, kiuj eniras al ŝi, ne revenas, Kaj ne reatingas la vojon de la vivo; **20** Ke vi iru la vojon de bonuloj, Kaj sekvu la pašosignojn de piuloj. **21** Ĉar la piuloj logos sur la tero, Kaj la senpekuloj restos sur ĝi; **22** Sed la malpiuloj estos ekstermitaj de sur la tero, Kaj la maliculoj estos malaperigitaj de tie.

3 Mia filo! ne forgesu mian instruon, Kaj via koro konservu miajn ordonojn. **2** Ĉar ili akirigos al vi longan vivon, Jarojn de vivo kaj paco. **3** Favoro kaj vero vin ne forlasu; Alligu ilin al via kolo, Skribu ilin sur la tabeloj de via koro. **4** Kaj vi trovos favoron kaj bonan opinion Ĉe Dio kaj homoj. **5** Fidu la Eternulon per via tuta koro, Kaj ne fidu vian prudenton. **6** Konsci Lin en ĉiu viaj vojoj, Kaj Li ĝustigos vian iradon. **7** Ne opinui vin saĝa; Timu la Eternulon, kaj deturnu vin de malbono. **8** Ĉi tio estos saniga por via korpo, Kaj bona nutro por viaj ostoj. **9** Faru honoron al la Eternulo el via havo Kaj el la unuavenaĵo de ĉiu viaj rikoltoj: **10** Tiam viaj grenejoj tute pleniĝos, Kaj viaj vinpremejoj superbordigos moston. **11** La instruon de la Eternulo, ho mia filo, ne malŝatu;

Kaj ne deturnu vin, kiam Li faras al vi punon; **12** kapo; Belan kronon ĝi donacos al vi. **10** Aŭskultu, Ĉar kiun la Eternulo amas, tiun Li punkorektas, mia filo, kaj akceptu miajn vortojn; Kaj multigos Kiel patro la filon, en kiu li havas plezuron. **13** la jaroj de via vivo. **11** Mi kondukos vin laŭ la Feliĉa estas la homo, kiu trovis saĝon, Kaj la homo, vojo de saĝo; Mi irigos vin sur rektakvojstreko. **12** kiu akiris prudenton; **14** Ĉar estas pli bone ĝin Kiam vi iros, via irado ne estos malfaciligata; Kaj aĉeti, ol aĉeti arĝenton, Kaj ĝia rikoltajo estas pli kiam vi kuros, vi ne falpuŝigos. **13** Tenu forte la bona, ol pura oro. **15** Ĝi estas pli kara, ol juveloj; Kaj instruon, ne forlasu ĝin; Konservu ĝin, ĉar ĝi estas nenio, kion vi povus deziri, povas esti komparata via vivo. **14** La vojstrekon de malpiuloj ne iru, Kaj kun ĝi. **16** Longa vivo estas en ĝia dekstra mano; ne ekpašu sur la vojo de malbonuloj; **15** Evitu ĝin, Riĉo kaj gloro estas en ĝia maldekstra mano. ne trapasu ĝin; Flankiĝu de ĝi, kaj preterpasu. **16** **17** Ĝiaj vojoj estas vojoj agrablaj, Kaj ĉiuj ĝiaj Ĉar ili ne ekdormas, se ili ne faris malbonon; Kaj vojetoj estas paco. **18** Ĝi estas arbo de vivo por ili perdas la dorman ripozon, se ili ne pekigis; **17** tiuj, kiuj ĝin ekkaptis; Kaj feliĉaj estas tiuj, kiuj Ĉar ili mangas panon de malpicio Kaj trinkas vinon ĝin posedas. **19** La Eternulo per saĝo fondis la de krimo. **18** Kaj la vojo de piuloj estas kiel lumo teron; Per prudento Li aranĝis la ĉielon. **20** Per Lia leviganta, Kiu ĉiam pli lumas ĝis plena tagiĝo. **19** Ĉionsciado disiĝis abismoj; Kaj la nubo elverſas La vojo de malpiuloj estas kiel mallumo; Ili ne roson. **21** Mia filo! ili ne foriru de viaj okuloj; scias, je kio ili falpuŝigos. **20** Mia filo, atentu miajn Konservu klarecon de la kapo kaj prudenton: **22** vortojn; Klinu vian orelon al miaj paroloj. **21** Ili Ili estos vivo por via animo, Kaj ornamo por via ne forigu de viaj okuloj; Gardu ilin en via koro. kolo. **23** Tiam vi iros sendanĝere vian vojon, Kaj **22** Ĉar ili estas vivo por tiuj, kiuj ilin trovis, Kaj via piedo ne falpuŝigos. **24** Kiam vi kuŝigas dormi, sanigaj por ilia tuta korpo. **23** Pli ol ĉion gardatan, vi ne timos; Kaj kiam vi kuſos, via dormo estos gardu vian koron; Ĉar el ĝi eliras la vivo. **24** Forigu agrabla. **25** Ne timu subitan teruron, Nek pereigon, de vi falsemon de la bušo, Kaj malicon de la lipoj kiu povus veni de malbonuloj; **26** Ĉar la Eternulo malproksimigu de vi. **25** Viaj okuloj rigardu rekte, estos via helpo, Kaj gardos vian piedon kontraŭ Kaj viaj palpebroj direktiĝu rekte antaŭen. **26** reto. **27** Ne rifuzu bonon al la bezonantoj, Se via Fortikigu la direkton de viaj piedoj, Kaj ĉiuj viaj mano havas la forton por fari. **28** Kiam vi havas vojoj estu firmaj. **27** Ne ŝanceliĝu dekstren, nek ĉe vi, ne diru al via proksimulo; Iru kaj revenu, maldekstren; Forigu de malbono vian piedon. kaj morgaŭ mi donos. **29** Ne pripensu malbonon kontraŭ via proksimulo, Kiam li kun konfido logas ĉe vi. **30** Ne malpacu kun iu senkauze, Se li ne faris al vi malbonon. **31** Ne enviu rabemulon, Kaj elektu neniu el liaj vojoj; **32** Ĉar la perversuloj la Eternulo abomenas, Kaj Sian intencon Li malkaſas al la piuloj. **33** Malbeno de la Eternulo estas en la domo de malbonulo, Kaj la loĝejon de piuloj Li benas. **34** La mokantoj Li mokas, Kaj al la humiluloj Li donas favoron. **35** Honoron heredas saĝuloj; Sed malsaĝuloj forportas honton.

5 Mia filo! atentu mian saĝon; Al mia prudento klinu vian orelon, **2** Por ke vi konservu prudenton Kaj via bušo tenu scion. **3** Ĉar la bušo de malcastulino elverſas mielon, Kaj ŝia gorĝo estas pli glata ol oleo. **4** Sed ŝia sekvaĝo estas maldolca kiel absinto, Akra kiel ambautranĉa glavo. **5** Ŝiaj piedoj iras malsupren al la morto; Ŝiaj paſoj atingas Ŝeolon. (*Sheol h7585*) **6** Si ne iras rekte laŭ la vojo de vivo; Ŝiaj paſoj ŝanceliĝas, sed tion ŝi ne scias. **7** Kaj nun, infanoj, aŭskultu min, Kaj ne forklinigu de la vortoj de mia bušo. **8** Malproksimigu de ŝi vian vojon, Kaj ne proksimiĝu al la pordo de ŝia domo, **9** Por ke vi ne fordonu al aliaj vian honoron Kaj viajn jarojn al la kruelulo, **10** Por ke fremduloj ne satigu de via havo, Kaj viaj laboroj ne estu en fremda domo, **11** Ĝis vi ĝemos en la fino, Kiam konsumiĝos via karno kaj via korpo, **12** Kaj vi diros: Ho, kiel mi malamisis instruon, Kaj mia koro malſatis moraligon! **13** Kaj mi ne aŭskultis la vocon de miaj instruantoj, Kaj mi ne klinis mian orelon al miaj lernigantoj. **14** Mi estis preskaŭ en ĉia malbono Meze de kunveno kaj societo. **15** Trinku akvon el via cisterno, Kaj fluantan el via puto. **16** Viaj fontoj disfluu eksteren, Akvaj torrentoj en la stratojn.

4 Aŭskultu, infanoj, la instruon de la patro, Kaj atentu, por lerni prudenton; **2** Ĉar bonan instruon mi donis al vi; Mian leĝon ne forlasu. **3** Ĉar mi estis filo de mia patro, Dorlotata kaj sola de mia patrino. **4** Kaj li instruis min, kaj diris al mi: Via koro akceptu miajn vortojn; Observu miajn ordonojn, kaj vi vivos. **5** Akiru saĝon, akiru prudenton; Ne forgesu, kaj ne deflankigu de la paroloj de mia bušo. **6** Ne forlasu ĝin, kaj ĝi vin gardos; Amu ĝin, kaj ĝi zorgos pri vi. **7** La komenco de saĝo estas: akiru saĝon; Kaj por via tutaj havo akiru prudenton. **8** Ŝatu ĝin alte, kaj ĝi vin altigos; Kaj ĝi donos al vi honoron, se vi ĝin enbrakigos. **9** Ĝi donos ĉarman ornamon al via

17 Ili apartenu al vi sola, Sed ne al aliaj kun lango de fremdulino. 25 Ne deziregu en via koro vi. 18 Via fonto estu benata; Kaj havu gójon de ŝian belecon, Kaj ne kaptiĝu per ŝiaj palpebroj. 26 la edzino de via juneco. 19 Ŝi estas ĉarma kiel Ĉar la kosto de publikulino estas nur unu pano; cervino, Kaj aminda kiel ibeksino; Ŝiaj karesoj Sed fremda edzino forkaptas la grandvaloran ĝuigu vin en ĉiu tempo, Ŝia amo ĉiam donu al animon. 27 Ĉu iu povas teni fajron en sia sino tiel, vi plezuron. 20 Kaj kial, mia filo, vi volas serĉi Ke liaj vestoj ne brulu? 28 Ĉu iu povas marŝi sur al vi plezuron ĉe fremda virino Kaj enbrakigi ne ardantaj karboj, Ne bruligante siajn piedojn? 29 apartenantan al vi? 21 Ĉar antaŭ la okuloj de la Tiel ankaŭ estas kun tiu, kiu venas al la edzino de Eternulo estas la vojoj de homo, Kaj ĉiu ĵuij liajn sia proksimulo; Neniu, kiu ŝin ektušas, restas sen irojn Li pripensas. 22 Laj propraj malbonfaroj puno. 30 Oni ne faras grandan honton al ŝtelanto, enkaptos la malpiulon, Kaj la ŝnuroj de lia peko Se li ŝtelas por sin satigi, kiam li malsatas; 31 Kaj lin tenos. 23 Li mortos pro marko de eduko; Kaj la kiam oni lin kaptas, li pagas sepolo; La tutan multo de lia senprudenteco lin devojigos. havon de sia domo li fordonas. 32 Sed kiu adultas kun virino, tiu estas sensaĝa; Tiu, kiu faras tion, pereigas sian animon; 33 Batojn kaj malhonoron li ricevas, Kaj lia honto ne elviĝas; 34 Ĉar furiozas la jaluzo de la edzo; Kaj li ne indulgas en la tempo de la venĝo. 35 Li rigardas nenian kompenson, Kaj li ne akceptas, se vi volas eĉ multe donaci.

6 Mia filo! se vi garantiis por via proksimulo

Kaj donis vian manon por aliulo, 2 Tiam vi enretiĝis per la vortoj de via bušo, Kaptiĝis per la vortoj de via bušo. 3 Tiam, mia filo, agu tiel kaj saviĝu, Ĉar vi falis en la mano de via proksimulo: Iru, vigliĝu, kaj petegu vian proksimulon; 4 Ne lasu viajn okulojn dormi Kaj viajn palpebrojn dormeti; 5 Savu vin, kiel gazelo, el la mano, Kaj kiel birdo el la mano de la birdokaptisto. 6 Iru al la formiko, vi maldiligentulo; Rigardu ĝian agadon, kaj saĝiĝu. 7 Kvankam ĝi ne havas estron, Nek kontrolanton, nek reganton, 8 Ĝi pretigas en la somero sian panon, Ĝi kolektas dum la rikolto sian mangon. 9 Ĝis kiam, maldiligentulo, vi kušos? Kiam vi leviĝos de via dormo? 10 Iom da dormo, iom da dormeto, iom da kunmeto de la manoj por kušado; 11 Kaj venos via malriĉeco kiel rabisto, Kaj via senhaveco kiel viro armita. 12 Homo sentaŭga, homo malbonfarema, Iras kun bušo malica, 13 Donas signojn per la okuloj, aludas per siaj piedoj, Komprengas per siaj fingroj; 14 Perverseco estas en lia koro, li intencas malbonon; En ĉiu tempo li semas malpacon. 15 Tial subite venos lia pereo; Li estos rompita subite, kaj neniu lin sanigos. 16 Jen estas ses aferoj, kiujn la Eternulo malamas, Kaj sep, kiujn Li abomenegas. 17 Arogantaj okuloj, mensogema lango, Kaj manoj, kiuj verŝas senkulpan sangon, 18 Koro, kiu preparas malbonfarajn intencojn, Piedoj, kiuj rapidas kuri al malbono, 19 Falsa atestanto, kiu elspiras mensogojn; Kaj tiu, kiu semas malpacon inter fratoj. 20 Konservu, mia filo, la ordonon de via patro, Kaj ne forĵetu la instruon de via patrino. 21 Ligu ilin por ĉiam al via koro, Volvu ilin sur vian kolon. 22 Kiam vi iros, ili gvidos vin; Kiam vi kušiĝos, ili vin gardos; Kaj kiam vi vekiĝos, ili parolos kun vi. 23 Ĉar moralordono estas lumingo, kaj instruo estas lumo, Kaj edifaj predikoj estas vojo de vivo, 24 Por gardi vin kontraŭ malbona virino, Kontraŭ glata

7 Mia filo! konservu miajn vortojn, Kaj gardu ĉe vi miajn moralordonojn. 2 Konservu miajn moralordonojn, kaj vivu; Kaj mian instruon, kiel la pupilon de viaj okuloj. 3 Ligu ilin al viaj fingroj; Skribu ilin sur la tabelo de via koro. 4 Diru al la ŝaĝo: Vi estas mia fratino; Kaj la prudenton nomu mia parencino; 5 Por ke vi estu gardata kontraŭ fremda edzino, Kontraŭ fremdulino, kies paroloj estas glataj. 6 Ĉar mi rigardis tra feneastro de mia domo, Tra mia krado; 7 Kaj mi vidis inter la naivuloj, Mi rimarkis inter la nematuruloj junulon senprudentan, 8 Kiu pasis sur la placo preter ŝia angulo, Kaj iris la vojon al ŝia domo, 9 En krepusko, en vespero de tago, Kiam fariĝis nokto kaj mallumo. 10 Kaj jen renkonte al li iras virino En ornamo de publikulino, ruzema je la koro. 11 Bruema kaj vagema; Ŝiaj piedoj ne loĝas en ŝia domo. 12 Jen ŝi estas sur la strato, jen sur la placoj, Kaj apud ĉiu angulo ŝi embuskas. 13 Kaj ŝi kaptis lin, kaj kisis lin Kun senhonta vizaĝo, kaj diris al li: 14 Mi devis alporti dankan oferdonon; Hodiaŭ mi plenumis mian soledan promeson. 15 Tial mi eliris al vi renkonte, Por serĉi vian vizaĝon, kaj mi vin trovis. 16 Mi bele kovris mian liton Per multkoloraj teksaĵoj el Egiptujo. 17 Mi parfumis mian kušejon Per mirho, alo, kaj cinamo. 18 Venu, ni ĝuu sufice volupton ĝis la mateno, Ni plezuriĝu per la amo. 19 Ĉar mia edzo ne estas hejme, Li iris en malproksiman vojon; 20 La sakon kun mono li prenis kun si; Li revenos hejmen je la plenluno. 21 Ŝi forlogis lin per sia multeparolado, Per sia glata bušo ŝi lin entiris. 22 Li tuj iras post ŝi, Kiel bovo iras al la bučo Kaj kiel katena malaĝulo al la puno; 23 Ĝis sago fendas al li

la hepaton; Kiel birdo rapidas al la kaptilo, Kaj ne scias, ke ĝi pereigas sian vivon. **24** Kaj nun, Atentu la vortojn de mia bušo. **25** Via koro ne flankiĝu al ŝia vojo, Ne eraru sur ŝia irejo; **26** Ĉar multajn ŝi vundis kaj faligis, Kaj multegaj estas ŝiaj mortigitoj. **27** Ŝia domo estas vojoj al Ŝeol, Kiuj kondukas malsupren al la ĉambroj de la morto. (*Sheol h7585*)

8 Ĉu ne vokas la saĝo? Kaj ĉu la prudento ne aŭdigas sian voĉon? **2** Ĝi staras sur la pinto de altaĵo, Apud la vojo, ĉe la vojkruĉigoj. **3** Apud la pordegoj, ĉe la eniro en la urbon, Ĉe la eniro tra la pordo, ĝi kantas: **4** Al vi, ho viroj, mi vokas; Kaj mia voĉo sin turnas al la homoj: **5** Komprenu, naivuloj, la prudenton, Kaj senspritulon prenu en la koron. **6** Aŭskultu, ĉar mi parolos gravajon, Kaj ĝustaĵo eliros el mia bušo. **7** Ĉar mia lango parolos veron, Kaj malpiajon abomenas miaj lipoj. **8** Justaj estas ĉiu paroloj de mia bušo; Ili ne enhavas falson kaj malicon. **9** Ĉiu ili estas ĝustaj por tiu, kiu ilin komprenas, Kaj justaj por tiu, kiu akiris scion. **10** Prenu mian instruon, kaj ne arĝenton; Kaj la scion ŝatu pli, ol plej puran oron. **11** Ĉar saĝo estas pli bona ol multekostaj ŝtonoj; Kaj nenio, kion oni povas deziri, povas esti egala al ĝi. **12** Mi, saĝo, logas kun la prudento, Kaj mi trovas prudentajn konsilojn. **13** Timo antaŭ la Eternulo malamas malbonon, Fieron, malhumilon, kaj malbonan povas deziri, povas esti egala al ĝi. **14** De mi venas konsilo kaj bonaranĝo; Mi estas prudento; al mi apartenas forto. **15** Per mi reĝas la reĝoj, Kaj la estroj donas leĝojn de justeco. **16** Per mi regas la princoj Kaj la potenculoj kaj ĉiujuĝantoj sur la tero. **17** Mi amas miajn amantojn; Kaj miaj serĉantoj min trovos. **18** Riĉo kaj gloro estas ĉe mi, Daŭra havo kaj justo. **19** Mia frukto estas pli bona ol oro kaj ol plej pura oro; Kaj la rikolto de mi estas pli bona ol elektita arĝento. **20** Laŭ la vojo de vero mi iras, Laŭ la vojstreko de la justo; **21** Por heredigi al miaj amantoj esencan bonon, Kaj plenigi iliajn trezorejojn. **22** La Eternulo min formis en la komenco de Sia vojo, Antaŭ Ŝiaj kreitajoj, tre antikve. **23** Antaŭ eterno mi estis firme fondita, en la komenco, Antaŭ la kreo de la tero. **24** Kiam ankoraŭ ne ekzistis la abismoj, mi estis jam naskita, Kiam ankoraŭ ne ekzistis fontoj, ŝprucigantaj akvon. **25** Antaŭ ol la montoj estis starigitaj, Antaŭ la altaĵo mi estis kreita; **26** Kiam la tero ankoraŭ ne estis farita, nek la kampoj, Nek la komencaj polveroj de la mondo. **27** Dum Li firmigis la ĉielojn, mi jam estis tie; Dum Li desegnis limojn sur la supraĵo de la abismo, **28**

Dum Li fortikigis la nubojn supre, Dum Li firmigis legon al la maro, Por ke la akvoj ne transpaſu siajn bordojn, Kaj dum Li difinis la fundamentojn de la tero: **30** Tiam mi estis ĉe Li kiel konstruanto; Mi estis la ĝojo de ĉiu tago, Ludante antaŭ Li ĉiutempe. **31** Mi ludas sur Lia mondo-tero; Kaj mia ĝojo estas inter la homidoj. **32** Kaj nun, infanoj, aŭskultu min; Kaj feliĉaj estos tiuj, kiuj iras laŭ miaj vojoj. **33** Aŭskultu instruon kaj saĝiĝu, Kaj ne forĝetu ĝin. **34** Feliĉa estas la homo, kiu min aŭskultas, Kiu maldormas ĉiutage ĉe miaj pordoj, Kiu staras garde ĉe la fostoj de miaj pordegoj. **35** Ĉar kiu min trovis, tiu trovis vivon, Kaj akiro favoron de la Eternulo. **36** Sed kiu maltrafas min, tiu difektas sian animon; Ĉiu, kiuj min malamas, amas la morton.

9 La saĝo konstruis sian domon, Ĉarpentis ĝi ajn sep kolonojn. **2** Ĝi buĉis sian bruton, verſis sian vinon, Kaj pretigis sian tablon. **3** Ĝi sendis siajn servantinojn, Por anonci sur la pinto de la altaĵo de la urbo: **4** Kiu estas naiva, tiu sin turnu ĉi tien! Al la senspritulo ĝi diris: **5** Venu, manĝu de mia pano, Kaj trinku el la vino, kiun mi enverſis. **6** Forlasu la malsagajon, kaj vivu; Kaj iru laŭ la vojo de la prudento. **7** Kiu instruas blasfemanton, tiu prenas sur sin malhonoron; Kaj kiu penas ĝustigi malpiulon, tiu estas mokata. **8** Ne penu vojon; Malsinceran bušon mi malamas. **14** De mi venas konsilo kaj bonaranĝo; Mi estas prudento; al mi apartenas forto. **15** Per mi plimultiĝos viaj tagoj, Kaj aldoniĝos al vi jaroj da vivo. **12** Se vi saĝiĝis, vi saĝiĝis por vi; Kaj se vi blasfemas, vi sola suferos. **13** Virino malsaga, bruema, Sensprita, kaj nenion scianta, **14** Sidas ĉe la pordo de sia domo, Sur seĝo sur altaĵo de la urbo, **15** Por voki la pasantojn, Kiu iras sian ĝustan vojon: **16** Kiu estas naiva, tiu sin turnu ĉi tien! Kaj al la senspritulo ŝi diris: **17** Akvoj ŝtelitaj estas dolĉaj, Kaj pano kaŝita estas agrabla. **18** Kaj li ne scias, ke tie estas mortintoj Kaj ke ŝiaj invititoj estas en la profundoj de Ŝeol. (*Sheol h7585*)

10 Sentencoj de Salomon. Saĝa filo estas ĝojo por sia patro, Kaj filo malsaga estas malĝojo por sia patrino. **2** Maljustaj trezoroj ne donas utilon; Sed bonfaremo savas de morto. **3** La Eternulo ne malsatigos animon de piulo; Sed la avidon de malpiulo Li forpuſas. **4** Malediligenta mano malriĉigas; Sed mano de diligentuloj riĉigas.

5 Kiu kolektas dum la somero, tiu estas filo saĝa; la piuloj gvidos ilin; Sed la falsemo pereigos la Sed kiu dormas en la tempo de rikolto, tiu estas maliculojn. **4** Ne helpos riĉo en la tago de kolero; filo hontinda. **6** Beno estas sur la kapo de piulo; Sed bonfaremo savas de morto. **5** La justeco de Sed la bušo de malpiulo kaſas krimon. **7** La piulo ebenigas lian vojon; Sed malpiulo falos per memoro de piulo estas benata; Sed la nomo de sia malpieco. **6** La justeco de piuloj savos ilin; Sed malpiuloj forputros. **8** Kiu havas saĝan koron, tiu la pasio de maliculoj ilin kaptos. **7** Kiam mortas akceptos moralordonojn; Sed kiu havas malsagān homo pia, ne pereas lia espero; Sed la atendo de bušon, tiu renversiĝos. **9** Kiu iras en senkulpeco, la pekujoj pereas. **8** Piulo estas savata kontraŭ tiu iras sendanĝere; Sed kiu kurbigas siajn vojojn, mizer, Kaj malpiulo venas sur lian lokon. **9** Per tiu estos punita. **10** Kiu grimacas per la okulo, tiu la bušo de hipokritulo difektigas lia proksimulo; kaŭzas suferon; Kaj kiu havas malsagān bušon, tiu Sed per kompreno piuloj saviĝas. **10** Kiam al la renversiĝos. **11** La bušo de piulo estas fonto de piuloj estas bone, la urbo ĝojas; Kaj kiam pereas vivo; Sed la bušo de malpiulo kaſas krimon. **12** malpiuloj, ĝi estas gaja. **11** Per la beno de piuloj Malamo kaŭzas malpacon; Sed amo kovras ĉiujn urbo altiĝas; Kaj per la bušo de malpiuloj ĝi pekojn. **13** Sur la lipoj de prudentulo troviĝas saĝo; ruiniĝas. **12** Kiu mokas sian proksimulon, tiu estas Sed vero apartenas al la dorso de sensaĝulo. malsagulo; Sed homo prudenta silentas. **13** Kiu **14** Saĝuloj konservas la scion; Sed la bušo de iras kun kalumnioj, tiu elperfidas sekreton; Sed malsagulo estas proksima al la pereo. **15** La havo kiu havas fidelan spiriton, tiu konservas aferon. de riĉulo estas lia fortika urbo; Sed pereo por la **14** Ĉe manko de prikonsiliĝo popolo pereas; Sed ĉe malriĉuloj estas ilia malriĉo. **16** La laborpago de multe da konsilantoj estas bonstato. **15** Malbonon piulo estas por la vivo; La enspezoj de malpiulo faras al si tiu, kiu garantias por fremdulo; Sed estas por peko. **17** Kiu konservas la instruon, kiu malamas donadon de mano, tiu estas ekster tiu iras al vivo; Sed kiu forĝetas atentigon, tiu dangero. **16** Aminda virino akiras honoron, Kaj restas en eraro. **18** Kiu kaſas malamon, tiu havas potenculoj akiras riĉon. **17** Bonkora homo donos falseman bušon; Kaj kiu elirigas kalumnion, tiu bonon al sia animo, Kaj kruelulo detruas sian estas malsagulo. **19** Ĉe multo da vortoj ne evitebla karnon. **18** Malvirtulo akiras profiton malveran, estas peko; Sed kiu retenas siajn lipojn, tiu estas Kaj la semanto de virto veran rekompencon. saĝa. **20** La lango de piulo estas plej bonspeca **19** Bonfarado kondukas al vivo; Kaj kiu celas arĝento; La koro de malpiuloj estas kiel nenio. **21** malbonon, tiu iras al sia morto. **20** Abomenaĵo La lipoj de piulo gvidas multajn; Sed malsaguloj por la Eternulo estas la malickoruloj; Sed plaĉas mortas pro manko de saĝo. **22** La beno de la al Li tiuj, kiu iras vojon pian. **21** Oni povas esti Eternulo riĉigas, Kaj malĝojon Li ne aldonas al ĝi. certa, ke malvirtulo ne restos senpuna; Sed la **23** Por malsagulo estas ĝojo fari malbonon; Kaj idaro de virtuloj estos savita. **22** Kiel ora ringo saĝo, por saĝulo. **24** Kio timigas malpiulon, tio sur la nazo de porko, Tiel estas virino bela, sed traſos lin; Kaj kion deziras piuloj, tio estos donita malbonkonduta. **23** La deziro de virtuloj estas nur al ili. **25** Kiel pasanta ventego, tiel malpiulo rapide bono; Sed malvirtuloj povas esperi nur koleron. **24** malaperas; Sed piulo havas eternan fundamenton. Unu disdonas, kaj riĉigas ĉiam pli; Alia tro avaras, **26** Kiel la vinagro por la dentoj kaj la fumo por kaj tamen nur malriĉigas. **25** Animo benanta ĝuas la okuloj, Tiel la maldiligentulo estas por tiuj, bonstaton; Kaj kiu trinkigas, tiu mem havos sufice kiuj lin sendis. **27** La timo antaŭ la Eternulo por trinki. **26** Kiu retenas grenon, tiun malbenas multigas la tagojn; Sed la jaroj de malpiuloj estos la popolo; Sed beno venas sur la kapon de tiu, kiu mallongigitaj. **28** La atendo de piuloj fariĝos ĝojo; disdonas. **27** Kiu celas bonon, tiu atingos plaĉon; Sed la espero de malpiuloj pereos. **29** La vojo de Sed kiu serĉas malbonon, tiun ĝi traſos. **28** Kiu la Eternulo estas defendo por la senpekulo, Sed fidas sian riĉecon, tiu falos; Sed virtuloj floros pereo por la malbonfarantoj. **30** Piulo neniam kiel juna folio. **29** Kiu detruas sian dormon, tiu falpuŝiĝos; Sed la malpiuloj ne restos sur la tero. heredos venton; Kaj malsagulo estas sklavo de **31** La bušo de piulo eligas saĝon; Sed lango falsema saĝulo. **30** La frukto de virtulo estas arbo de vivo; estos ekstermita. **32** La lipoj de piulo anoncas Kaj akiranto de animoj estas saĝulo. **31** Se virtulo favoraĵon, Kaj la bušo de malpiuloj malicaĵon. ricevas redonon sur la tero, Tiom pli malvirtulo kaj pekujo!

11 Malvera pesilo estas abomenaĵo por la Eternulo; Sed plena pezo plaĉas al Li. **2** Se venis malhumileco, venos ankaŭ honto; Sed ĉe la humiluloj estas saĝo. **3** La senkulpeco de

12 Kiu amas instruon, tiu amas scion; Sed kiu malamas atentigon, tiu estas malsagulo. **2** Bonulo akiras favoron de la Eternulo; Sed

homo malica estos kondamnita. **3** Ne fortikiĝos malvirtulo agas abomene kaj venas al honto. **6** homo per malvirto; Sed la radiko de virtuloj La virto gardas tiun, kiu iras ĝustan vojon; Sed ne ŝanceliĝos. **4** Brava virino estas krono por la malvirturo pereigas pekulon. **7** Unu ŝajnjigas sin sia edzo; Sed senhonora estas kiel puso en liaj riĉa, havante nenion; Alia ŝajnjigas sin malriĉa, ostoj. **5** La pensoj de virtuloj estas justeco; La havante grandan riĉecon. **8** Per sia riĉeco homo meditado de malvirtuloj estas malico. **6** La paroloj savas sian animon; Sed malriĉulo ne aŭskultas de malvirtuloj estas insido pri sango; Sed la bušo atentigon. **9** La lumo de virtuloj brilegas; Sed de virtuloj ilin savas. **7** La malvirtuloj renversiĝos la lumilo de malvirtuloj estingiĝos. **10** Nur de kaj malaperos; Sed la domo de virtuloj staros malhumileco venas malpaco; Sed la akceptantaj forte. **8** Oni laŭdas homon laŭ lia saĝo; Sed konsilioj havas saĝon. **11** Riĉeco rapide akirita perversulo estos hontigita. **9** Pli bona estas homo malgrandiĝas; Sed kion oni kolektas per laboro, negrava, sed laboranta por si, Ol homo, kiu serĉas tio multiĝas. **12** Espero prokrastata dolorigas la honoron, sed al kiu mankas pano. **10** Virtulo koron; Sed plenumita deziro estas arbo de vivo. kompatas la vivon de sia bruto; Sed la koro de **13** Kiu malſatas diron, tiu malutilas al si mem; malvirtuloj estas kruela. **11** Kiu prilaboras sian Sed respektanta ordonon estos rekompencita. teron, tiu havos sate da pano; Sed kiu serĉas **14** Instruo de saĝulo estas fonto de vivo, Por vantaĵojn, tiu estas malsagulo. **12** Malvirtulo evitigi la retojn de la morto. **15** Bona prudento serĉas subtenon de malnobuloj; Sed la radiko plaĉigas; Sed la vojo de perfiduloj estas malglata. de virtuloj donas forton. **13** Per siaj pekaj vortoj **16** Ĉiu prudentulo agas konscie; Sed malsagulo kaptiĝas malbonulo; Sed virtulo eliras el mizero. elmontras malsagecon. **17** Malbona sendito falas **14** Per la fruktoj de sia bušo homo bone satiĝas; Kaj en malfeliĉon; Sed sendito fidela samigas. **18** laŭ la merito de siaj manoj homo ricevas redonon. Malriĉa kaj hontigata estos tiu, kiu forpuas **15** La vojo de malsagulo estas ĝusta en liaj okuloj; instruon; Sed kiu observas instruon, tiu estos Sed saĝulo aŭskultas konsilon. **16** Malsagulo tuj estimata. **19** Deziro plenumita estas agrabla por la montras sian koleron; Sed saĝulo ignoras ofendon. animo; Sed malagrable por la malsagulo estas **17** Kiu estas verama, tiu eldiras tion, kio estas deturni sin de malbono. **20** Kiu iras kun saĝuloj, tiu ĝusta, Sed falsama atestulo trompon. **18** Ofte estos saĝa; Sed kamarado de malsaguloj suferos nepripensita parolo vundas kiel glavo; Sed la lango doloron. **21** Pekuloj persekutas malbono; Sed de saĝuloj sanigas. **19** Parolo vera restas fortike virtulojn rekompencas bono. **22** Bonulo heredigas por ĉiam; Sed parolo malvera nur por momento. la nepojn; Kaj por virtulo konserviĝas la havo de **20** Malico estas en la koro de malbonintenculoj; pekuo. **23** Multe da mangajo estas sur la kampo Sed ĉe la pacigantoj estas ĝojo. **21** Nenio malbona de malriĉuloj; Sed multaj pereas pro manko de trafos virtulon; Sed la malvirtuloj havas plene justeco. **24** Kiu sparas sian vergon, tiu malamas da malbono. **22** Abomenaĵo por la Eternulo estas sian filon; Sed kiu lin amas, tiu baldaŭ lin punas. bušo mensogema; Sed kiu agas laŭ vero, tiuj **25** Virtulo mangas, por satigi sian animon; Sed la plaĉas al Li. **23** Saĝa homo kaſas scion; Sed la koro ventro de malvirtuloj havas mankon. de malsaguloj elkrias malsagecon. **24** La mano de diligentuloj regos; Sed mano maldiligenta pagos tributon. **25** Zorgo en la koro de homo ĝin premas; Sed amika vorto ĝin ĝojigas. **26** Al la virtulo estas pli bone, ol al lia proksimulo; Sed la vojo de malvirtuloj ilin erarigas. **27** Maldiligentece ne pretigos al si manĝon; Sed homo diligenta havas riĉecon. **28** Sur la vojo de virto estas vivo, Kaj ĝi estos ebenigita kontraŭ morto.

13 Saĝa filo lernas de la patro; Sed mokanto ne aŭskultas moralinstruon. **2** La frukto de la bušo donas al homo bonan mangon; Sed ladeziro de krimuloj estas perferto. **3** Kiu gardas sian bušon, tiu gardas sian animon; Kiu tro malfermas sian bušon, tiu pereas. **4** La animo de maldiligentulo deziras, kaj ne ricevas; Sed la animo de diligentuloj satiĝas. **5** Vorton malveran virtulo malamas; Sed

14 Saĝa virino konstruas sian domon; Sed malsaga detruas ĝin per siaj manoj. **2** Kiu iras la ĝustan vojon, tiu timas la Eternulon; Sed kiu iras vojon malĝustan, tiu Lin malestimas. **3** En la bušo de malsagulo estas vergo por lia malhumileco; Sed la bušo de saĝuloj ilin gardas. **4** Se ne ekzistas bovoj, la grenejoj estas malplenaj; Sed multe da profito estas de la forto de bovoj. **5** Verama atestanto ne mensogas; Sed atestanto falsama elspiras mensogojn. **6** Mokanto serĉas saĝecon kaj ĝin ne trovas; Sed por saĝulo la sciado estas facile. **7** Foriru de homo malsaga; Ĉar vi ne aŭdös parolon de saĝo. **8** La saĝeco de saĝulo estas komprenado de sia vojo; Kaj la malsageco de malsaguloj estas trompiĝado. **9** Malsaguloj ŝercas pri siaj kulpoj; Sed inter virtuloj ekzistas reciproka

favoro. **10** Koro scias sian propan malĝojon; Kaj kiu plenumas la admonon, tiu estas prudenta. **6** en ĝia ĝojo ne partoprenas fremdulo. **11** Domo En la domo de virtulo estas multe da trezoroj; de malvirtuloj estos ekstermita; Sed dometo de Sed en la profito de malvirtulo estas pereo. **7** La virtulaj floros. **12** Iufoje vojo ŝajnas ĝusta al homo, bušo de saĝuloj semas instruon; Sed la koro de Kaj tamen ĝia fino kondukas al la morto. **13** Ankaŭ malsaguloj ne estas tia. **8** Oferdono de malvirtuloj dum ridado povas dolori la koro; Kaj la fino de estas abomenaĵo por la Eternulo; Sed la prego de ĝojo estas malĝojo. **14** Laŭ siaj agoj mangos homo virtulaj al Li plaĉas. **9** Abomenaĵo por la Eternulo malbonkora; Kaj homo bona satiĝos per siaj faroj. estas la vojo de malvirtulo; Sed kiu celas virton, **15** Naivulo kredas ĉiun vorton; Sed saĝulo estas tiun Li amas. **10** Malbona puno atendas tiun, kiu atenta pri sia vojo. **16** Saĝulo timas, kaj forkliniĝas forlasas la vojon; Kaj la malamanto de admono de malbono; Sed malsagulo estas incitigema kaj memfidea. **17** Malpacientulo faras malsagajojn; Kaj malbonintenculo estas malamata. **18** Naivulo **h7585** **12** Mokanto ne amas tiun, kiu lin admonas; akiras malsagecon; Sed saĝuloj estas kronataj de Al saĝuloj li ne iras. **13** Goja koro faras la vizagojn klereco. **19** Malbonuloj humiliĝos antaŭ bonuloj; ĝoja; Sed ĉe ĉagreno de la koro la spirito estas Kaj malvirtuloj estos antaŭ la pordego de virtulo. malgaja. **14** La koro de saĝulo serĉas instruon; Sed **20** Malriĉulo estas malamata eĉ de sia proksimulo; la bušo de malsaguloj nutras sin per malsageco. Sed riĉulo havas multe da amikoj. **21** Kiu malŝatas **15** Ĉiuj tagoj de malfeliĉulo estas malbonaj; Sed sian proksimulon, tiu estas pekulo; Sed kiu kontenta koro estas festenado. **16** Pli bona estas kompatas malriĉulojn, tiu estas feliĉa. **22** Ĉu ne malmulto kun timo antaŭ la Eternulo, Ol granda eraras malbonintenculoj? Sed favorkoreco kaj trezoro kun malrankvileco ĉe ĝi. **17** Pli bona estas vero estas ĉe tiuj, kiuj havas bonajn intencojn. manĝo el verdaĵo, sed kun amo, Ol grasa bovo, sed **23** De ĉiu laboro estos profito; Sed de babilado kun malamo. **18** Kolerema homo kaŭzas malpacon; venas nur senhaveco. **24** Propra riĉeco estas krono Kaj pacientulo kvietigas disputation. **19** La vojo de por la saĝuloj; Sed la malsageco de la malsaguloj maldiligentulo estas kiel dornarbeto; Sed la vojo restas malsageco. **25** Verparola atestanto savas de virtulaj estas ebenigita. **20** Saĝa filo ĝoĝigas animojn; Sed malverparola elspiras trompon. **26** la patron; Sed homo malsaga estas malhonoro En la timo antaŭ la Eternulo estas forta fortikajo; por sia patrino. **21** Malsageco estas ĝojo por Kaj Li estos rifuĝeo por Siaj infanoj. **27** La timo malsagulo; Sed homo prudenta iras ĝustan vojon. antaŭ la Eternulo estas fonto de vivo, Por evitigi **22** Kie ne estas konsilo, tie la entreprenoj neniiĝas; la retojn de la morto. **28** Grandeco de popolo estas Sed ĉe multe da konsilantoj ili restas fortikaj. **23** gloro por reĝo; Kaj manko de popolo pereigas Plezuro por homo estas en la respondeo de lia la reganton. **29** Pacientulo havas multe da saĝo; bušo; Kaj kiel bona estas vorto en la ĝusta tempo! Sed malpacientulo elmontras malsagecon. **30** **24** La vojo de la vivo por saĝulo iras supren, Por ke Trankvila koro estas vivo por la korpo; Sed li evitu Ŝelon malsupre. (**Sheol h7585**) **25** La domon envio estas puso por la ostoj. **31** Kiu premas de fieruljo la Eternulo ruinigas; Sed Li gardas la malriĉulon, tiu ofendas lian Kreinton; Kaj kiu limojn de vidvino. **26** Abomenaĵo por la Eternulo Lin honoras, tiu kompatas malriĉulon. **32** Pro sia estas la intenco de malnoblulo; Sed agrablaj estas malboneco malvirtulo estos forpuŝita; Sed virtulo la paroloj de puruloj. **27** Profitemulo malĝoĝigas eĉ mortante havas esperon. **33** En la koro de sian domon; Sed kiu malamas donacojn, tiu vivos. saĝulo ripozas saĝo; Kaj kio estas en malsaguloj, **28** La koro de virtulo pripensas respondon; Sed tio elmontriĝas. **34** Virto altigas popolon; Sed la bušo de malvirtuloj elfluigas malbonon. **29** La peko pereigas gentojn. **35** Favoron de la reĝo Eternulo estas malproksima de la malvirtuloj; Sed havas sklavon saĝon; Sed kontraŭ malbonkonduta li la preĝon de la virtulo Li aŭskultas. **30** Luma okulo koleras.

15 Milda respondeo kvietigas koleron; Sed malmola vorto ekskitas koleron. **2** La lango de saĝuloj bonigas la instruon; Sed la bušo de malsaguloj elparolas sensencajon. **3** Sur ĉiu loko estas la okuloj de la Eternulo; Ili vidas la malbonulojn kaj bonulojn. **4** Milda lango estas arbo de vivo; Sed malbonparola rompas la spiriton. **5** Malsagulo malŝatas la instruon de sia patro; Sed

16 Al la homo apartenas la projektoj de la koro; Sed de la Eternulo venas la vortoj de la lango.

2 Ĉiu vojo de la homo estas puraj en liaj okuloj; Sed la Eternulo esploras la spiritojn. **3** Transdonu al la Eternulo viajn farojn; Tiam viaj entreprenoj staros forte. **4** Ĉiu faro de la Eternulo havas sian celon; ĉe malvirtulo estas farita por tago de malbono. **5** Ĉiu malhumilulo estas abomenaĵo por la Eternulo; Kaj li certe ne restos ne punita. **6** Per bono kaj vero pardonigas peko; Kaj per timo antaŭ la Eternulo oni evitas malbonon. **7** Kiam al la Eternulo plaĉas la vojo de homo, Li eĉ liajn malamikojn pacigas kun li. **8** Pli bona estas malmulto, sed kun justeco, Ol granda profito, sed maljusta. **9** La koro de homo pripensas sian vojon; Sed la Eternulo direktas lian iradon. **10** Sorĉo estas sur la lipoj de reĝo; Lia bušo ne peku ĉe la jugo. **11** Ĝusta pesilo kaj ĝustaj pesiltasoj estas de la Eternulo; Ĉiu pezilŝtonoj en la sako estas Lia faro. **12** Abomenaĵo por reĝoj estas fari maljustaĵon; ĉar per justeco staras fortike la trono. **13** Al la reĝoj plaĉas lipoj veramaj; Kaj ili amas tiun, kiu parolas la veron. **14** Kolero de reĝo estas kuriero de morto; Sed homo saĝa igas ĝin pardoni. **15** Luma vizaĝo de reĝo estas vivo; Kaj lia favoro estas kiel nubo kun printempsa pluvo. **16** Akiro de saĝeco estas multe pli bona ol oro; Kaj akiro de prudento estas preferinda ol arĝento. **17** La vojo de virtuloj evitas malbonon; Kiu gardas sian vojon, tiu konservas sian animon. **18** Antaŭ la pereo iras fiereco; Kaj antaŭ la falo iras malhumileco. **19** Pli bone estas esti humila kun malriĉuloj, Ol dividi akiron kun fieruloj. **20** Kiu prudente kondukas aferon, tiu trovos bonon; Kaj kiu fidas la Eternulon, tiu estas feliĉa. **21** Kiu havas prudentan koron, tiu estas nomata saĝulo; Kaj agrablaj paroloj plivalorigas la instruon. **22** Saĝo estas fonto de vivo por sia posedanto; Sed la instruo de malsaguloj estas malsagoco. **23** La koro de saĝulo prudentigas lian bušon, Kaj en lia bušo plivalorigas la instruo. **24** Agrabla parolo estas freſa mielo, Dolĉa por la animo kaj saniga por la ostoj. **25** Iufoje vojo ŝajnas ĝusta al homo, Kaj tamen ĝia fino kondukas al la morto. **26** Kiu laboras, tiu laboras por si mem; ĉar lin devigas lia bušo. **27** Malbona homo kaŭzas malbonon; Kaj sur liaj lipoj estas kvazaŭ brulantaj fajro. **28** Malica homo disvastigas malpacon; Kaj kalumnianto disigas amikojn. **29** Rabemulo forlogas sian proksimulon Kaj kondukas lin sur vojo malbona. **30** Kiu faras signojn per la okuloj, tiu intencas malicon; Kiu faras signojn per la lipoj, tiu plenumas malbonon. **31** Krono de gloro estas la grizeco; Sur la vojo de justeco ĝi estas trovata. **32** Pacienculo estas pli bona ol fortulo; Kaj kiu regas sian spiriton, tiu estas pli bona ol

militakiranto de urbo. **33** Sur la baskon oni ĵetas loton; Sed ĝia tutu decido estas de la Eternulo.

17 Pli bona estas seka peco da pano, sed kun trankvileco, Ol domo plena de viando, kun malpaco. **2** Saĝa sklavo regos super filo hontinda, Kaj dividos heredon kune kun fratoj. **3** Fandujo estas por arĝento, kaj forno por oro; Sed la korojn esploras la Eternulo. **4** Malbonfaranto obeas malbonajn bušojn; Malveremulo atentas malpijan langon. **5** Kiu mokas malriĉulon, tiu ofendas lian Kreinton; Kiu ĝojas pri ies malfeliĉo, tiu ne restos sen puno. **6** Nepoj estas krono por maljunuloj; Kaj gloro por infanoj estas iliaj gepatroj. **7** Al malsagulo ne konvenas alta parolado, Kaj ankoraŭ malpli al nobelo mensogado. **8** Donaco estas juvelo en la okuloj de sia mastro; Kien ajan li sin turnos, li sukcesos. **9** Kiu kovras kulpon, tiu serĉas amikecon; Sed kiu reparolas pri la afero, tiu disigas amikojn. **10** Pli efikas riproĉo ĉe saĝulo, Ol cent batoj ĉe malsagulo. **11** Malbonulo serĉas nur ribelon; Sed terura sendato estos sendita kontraŭ lin. **12** Pli bone estas renkonti ursinon, al kiu estas rabitaj ĝiaj infanoj, Ol malsagulon kun lia malsagoco. **13** Kiu redonas malbonon por bono, El ties domo ne malaperos malbono. **14** La komenco de malpaco estas kiel liberigo de akvo; Antaŭ ol ĝi tro vastiĝis, forlasu la malpacon. **15** Kiu pravigas malvirtulon, kaj kiu malpravigas virtulon, Ambaŭ estas abomenaĵo por la Eternulo. **16** Por kio servas mono en la mano de malsagulo? Ĉu por aĉeti saĝon, kiam li prudenton ne havas? **17** En ĉiu tempo amiko amas, Kaj li fariĝas frato en mizerio. **18** Homo malsaga donas manon en manon, Kaj garantias por sia proksimulo. **19** Kiu amas malpacon, tiu amas pekon; Kiu tro alte levas sian pordon, tiu serĉas pereon. **20** Malica koro ne trovos bonon; Kaj kiu havas neĝustan langon, tiu enfalos en malfeliĉon. **21** Kiu naskas malsagulon, tiu havas ĉagrenon; Kaj patro de malprudentulo ne havos ĝojon. **22** Ĝoja koro estas saniga; Kaj malĝoja spirito sekigas la ostojn. **23** Kaŝitajn donacojn akceptas malvirtulo, Por deklini la vojon de la justeco. **24** Antaŭ la vizaĝo de prudentulo estas saĝo; Sed la okuloj de malsagulo estas en la fino de la tero. **25** Filo malsaga estas ĉagreno por sia patro, Kaj malĝojo por sia patrino. **26** Ne estas bone suferigi virtulon, Nek bati noblulon, kiu agas juste. **27** Kiu ŝparas sian vortojn, tiu estas prudenta; Kaj trankvilanimulo estas homo saĝa. **28** Ĉe malsagulo, se li silentas, estas rigardata kiel saĝulo; Kaj kiel prudentulo, se li tenas fermita sian bušon.

18 Kiu apartiĝas, tiu serĉas sian volupton Kaj amas sian animon; Kiu gardas saĝon, tiu trovas iras kontraŭ ĉiu saĝa konsilo. **2** Malsagulo ne bonon. **9** Falsa atestanto ne restos sen puno; deziras prudenton, Sed nur malkovri sian koron. Kaj kiu elspiras mensogojn, tiu pereos. **10** Al **3** Kiam venas malvirtulo, Venas ankaŭ malestimo malsagulo ne konvenas agrablaĵo; Ankoraŭ malpli kun honto kaj moko. **4** La vortoj de homa bušo konvenas al sklavo regi super princoj. **11** Saĝo de estas profunda akvo; La fonto de saĝo estas fluanta homo faras lin paciena; Kaj gloro por li estas rivero. **5** Ne estas bone favori malvirtulon, Por pardoni pekon. **12** Kiel kriego de leono estas faligi virtulon ĉe la jugo. **6** La lipoj de malsagulo la kolero de reĝo; Kaj lia favoro estas kiel roso kondukas al malpaco, Kaj lia bušo venigas batojn. sur herbo. **13** Pereo por sia patro estas malsaga **7** La bušo de malsagulo estas pereo por li, Kaj filo; Kaj malpacema edzino estas kiel konstanta liaj lipoj enretigas lian animon. **8** La vortoj de gutado. **14** Domo kaj havo estas heredataj post kalumnianto estas kiel frandajoj, Kaj ili penetras gepatroy; Sed saĝa edzino estas de la Eternulo. en la profundon de la ventro. **9** Kiu estas senzorga **15** Mallaboremeco enigas en profundan dormon, en sia laborado, Tiu estas frato de pereiganto. **10** Kaj animo maldiligenta suferos malsaton. **16** La nomo de la Eternulo estas fortika turo: Tien Kiu konservas moralordonon, tiu konservas sian kuras virtulo, kaj estas ŝirmata. **11** La havo de animon; Sed kiu ne atentas Lian vojon, tiu mortos. riĉulo estas lia fortika urbo, Kaj kiel alta muro **17** Kiu kompatas malriĉulon, tiu pruntedonas al la en lia imago. **12** Antaŭ la pereo la koro de homo Eternulo, Kaj Tiu redonas al li por lia bonfaro. **18** fierigas, Kaj antaŭ honoro estas humileco. **13** Kiu Punu vian filon, dum ekzistas espero, Sed via koro respondas, antaŭ ol li aŭdis, Tiu havas malsagon ne deziru lian pereon. **19** Koleranto devas esti kaj honton. **14** La spirito de homo nutras lin punata; Ĉar se vi lin indulgos, li fariĝos ankoraŭ en lia malsano; Sed spiriton premitan kiu povas pli kolerema. **20** Aŭskultu konsilon kaj akceptu elporti? **15** La koro de saĝulo akiras prudenton, admonon, Por ke vi poste estu saĝa. **21** Multaj Kaj la orelo de saĝuloj serĉas scion. **16** Donaco estas la intenco en la koro de homo, Sed la de homo donas al li vastecon Kaj kondukas lin decido de la Eternulo restas fortike. **22** Ornamo al la grandsinjoroj. **17** La unua estas prava en estas por la homo lia bonfaro; Kaj pli bona estas sia proceso; Sed venas lia proksimulo kaj ĝin malriĉulo, ol homo mensogema. **23** Timo antaŭ klarigas. **18** La loto ĉesigas dispuojn Kaj decidas la Eternulo kondukas al vivo, Al sateco, kaj al inter potenculoj. **19** Malpaciginta frato estas pli evito de malbono. **24** Mallaboremulo metas sian obstina, ol fortikigita urbo; Kaj dispuoj estas kiel manon en la poton, Kaj eĉ al sia bušo li ĝin ne rigliloj de turo. **20** De la fruktoj de la bušo de relevas. **25** Se vi batos blasfemanton, sensciulo homo satigas lia ventro; Li manĝas la produktojn fariĝos atenta; Se oni punas saĝulon, li komprenas de siaj lipoj. **21** Morto kaj vivo dependas de la la instruon. **26** Kiu ruinigas patron kaj forpelas lango; Kaj kiu ĝin amas, tiu manĝos ĝiajn fruktojn. patrinon, Tiu estas filo hontinda kaj malbeninda. **22** Kiu trovis edzinon, tiu trovis bonon Kaj ricevis **27** Ĉesu, mia filo, aŭskulti admonon Kaj tamen favoron de la Eternulo. **23** Per petegado parolas dekliniĝi de la vortoj de la instruo. **28** Fripona malriĉulo; Kaj riĉulo respondas arogante. **24** Havi atestanto mokas jugon; Kaj la bušo de malvirtulon multajn amikojn estas embarase; Sed ofte amiko englutas maljustaĵon. **29** La blasphemantoj atendas estas pli sindona ol frato.

19 Pli bona estas malriĉulo, kiu iras en sia **20** La vino estas blasphemanto, ebriiga trinkajo senkulpeco, Ol homo, kiu estas malicbuŝulo estas sovaĝa; Kaj kiu delogiĝas per ili, tiu ne kaj malsagulo. **2** Vivo sen prudento ne estas estas prudenta. **2** Minaco de reĝo estas kiel kriego bona; Kaj kiu tro rapidas, tiu maltrafas la vojon. **3** de leono; Kiu lin kolerigas, tiu pekas kontraŭ sia Malsageco de homo erarigas lian vojon, Kaj lia animo. **3** Estas honoro por homo ĉesigi malpacem; koro koleras la Eternulon. **4** Riĉeco donas multon Sed ĉiu malsagulo estas malpacema. **4** En la da amikoj; Sed malriĉulo estas forlasata de sia malvarma tempo mallaborulo ne plugas; Li petos amiko. **5** Falsa atestanto ne restos sen puno; Kaj en aŭtuno, kaj li nenion ricevos. **5** Intenco en la kiu elspiras mensogojn, tiu ne savigos. **6** Multaj koro de homo estas profunda akvo; Sed homo saĝa serĉas favoron de malavarulo; Kaj ĉiu estas amiko ĝin elĉerpos. **6** Multaj homoj proklamas pri sia de homo, kiu donas donacojn. **7** Ĉiuj fratoj de boneco; Sed kiu trovos homon fidelan? **7** Virtulo malriĉulo lin malamas; Tiom pli malproksimiĝas iras en sia senpekeco; Feliĉaj estas liaj infanoj post de li liaj amikoj! Li havas esperon pri vortoj, kiu ĉiuj li. **8** Reĝo, kiu sidas sur trono de jugo, Disventumas ne estos plenumitaj. **8** Kiu akiras prudenton, tiu per siaj okuloj ĉion malbonan. **9** Kiu povas diri: Mi

purigis mian koron, Mi estas libera de mia peko? komuna domo. **10** La animo de malvirtulo deziras Neegalaj peziloj, neegalaj mezuroj. Ambaŭ estas malbonon; Lia proksimulo ne estas favorata de li. abomenaĵo por la Eternulo. **11** Eĉ knabon oni povas Kiam blasfemanto estas punata, senspertulo ekkoni laŭ liaj faroj, Ĉu estas pura kaj justa lia fariĝas pli saĝa; Kaj kiam oni instruas saĝulon, konduto. **12** Orelon aŭdantant kaj okulon vidantan: li akiras prudenton. **12** La Justulo rigardas la Ilin ambaŭ kreis la Eternulo. **13** Ne amu dormon, domon de malvirtulo, Kaj Li faligas malvirtulojn por ke vi ne malriĉigu; Malfermu viajn okulojn, en malbonon. **13** Se iu ŝtopas sian orelon kontraŭ kaj vi satiĝos de pano. **14** Malbona, malbona, diras kriado de malriĉulo, Li ankaŭ vokos kaj ne estos la aĉetanto; Sed kiam li foriris, tiam li fanfaronas. aŭskultata. **14** Sekreta donaco kvietigas koleron, **15** Oni povas havi oron kaj multe da perloj; Sed Kaj donaco en la sinon, fortan furion. **15** Farado bušo prudenta estas multevalora ilo. **16** Prenu la de justaĵo estas ĝojo por la virtulo Kaj teruro veston de tiu, kiu garantiis por aliulo; Kaj pro la por la malbonaguloj. **16** Homo, kiu erarforigis fremdulon prenu de li garantiaj. **17** Malhonesta de la vojo de prudento, Eklogos en komunumo pano estas bongusta por homo; Sed lia bušo poste de mortintoj. **17** Kiu amas gajecon, tiu havos estos plena de ŝtonetoj. **18** Intenco fortikigas per mankon; Kiu amas vinon kaj oleon, tiu ne estos konsilo; Kaj militon oni faru prudente. **19** Kiu riĉa. **18** La malvirtulo estos liberiga anstataŭo por malkašas sekreton, tiu estas kiel kalumnianto; Ne la virtulo, Kaj malpiulo por piuloj. **19** Pli bone komuniĝu kun tiu, kiu havas larĝan bušon. **20** estas loĝi en lando dezerta, Ol kun malpacema kaj Kiu malbenas sian patron kaj sian patroninon, Ties kolerema edzino. **20** Ĉarma trezoro kaj oleo estas lumilo estingiĝos meze de profunda mallumo. en la domo de saĝulo; Sed homo malsaga ĉion **21** Heredo, al kiu oni komence tro rapidas, Ne englutas. **21** Kiu celas justecon kaj bonecon, Tiу estas benata en sia fino. **22** Ne diru: Mi repagos trovos vivon, justecon, kaj honoron. **22** Kontraŭ malbonon; Fidu la Eternulon, kaj Li vin helpos. **23** urbon de fortuloj eliras saĝulo, Kaj li faligas ĝian Neegalaj peziloj estas abomenaĵo por la Eternulo, fortan fortikaĵon. **23** Kiu gardas sian bušon kaj Kaj malvera pesilo estas ne bona. **24** La irado sian langon, Tiу gardas sian animon kontraŭ de homo dependas de la Eternulo; Kiel homo malfeliĉo. **24** Fiera malbonulo, kiun oni nomas povus kompreni sian vojon? **25** Ĝi estas reto blasphemulo, Agas kun kolero kaj malboneco. **25** por homo, se li rapidas nomi ion sankta Kaj La deziro de mallaborulo lin mortigas, Ĉar liaj esploras nur post faro de promeso. **26** Saĝa reĝo manoj ne volas labori. **26** Tuttage li forte deziras; dispelas malvirtulojn, Kaj venigas radon sur ilin. Sed virtulo donas kaj ne rifuzas. **27** Oferdonon de **27** La animo de homo estas lumilo de la Eternulo; malvirtuloj estas abomenaĵo; Kiom pli, kiam li ĝin Ĝi esploras ĉiujn internaĵojn de la korpo. **28** alportas kiel pekoferon! **28** Mensoga atestanto Favorkoreco kaj veremeco hardas reĝon; Kaj per pereo; Sed homo, kiu mem aŭdis, parolos por favorkoreco li subtenas sian tronon. **29** Gloro por ĉiam. **29** Malvirtulo tenas sian vizagón arrogante; junuloj estas ilia forto, Kaj ornamo por maljunuloj Sed virtulo zorgas pri sia vojo. **30** Ne ekzistas saĝo, estas grizeco. **30** Vundoj de batoj devas penetri en ne ekzistas prudento, Ne ekzistas konsilo kontraŭ malbonon, Kaj frapoj devas iri profunde en lian la Eternulo. **31** Ĉevalo estas preparata por la tago korpon. de milito; Sed la helpo venas de la Eternulo.

21 Kiel akvaj torrentoj estas la koro de reĝo en la mano de la Eternulo: Kien Li volas, Li **22** Nomo bona estas pli preferinda, ol granda riĉeco; Kaj bona estimo, ol argento kaj ĝin direktas. **2** Ĉiu vojoj de homo estas ĝustaj oro. **2** Riĉulo kaj malriĉulo renkontiĝas: Ilin en liaj okuloj; Sed la Eternulo pesas la korojn. **3** ambaŭ kreis la Eternulo. **3** Prudentulo antaŭvidas Plenumado de vero kaj justeco Estas al la Eternulo malbonon, kaj kaŝigas; Sed naivuloj antaŭenpašas, pli agrabla ol oferado. **4** Fieraj okuloj kaj arroganta kaj difektigas. **4** Por humileco kaj timo antaŭ la koro, Kulturaĵo de malvirtuloj, estas peko. **5** La Eternulo Oni ricevas riĉecon kaj honoron kaj vivon. entreprenoj de diligentulo donas nur profiton; Sed **5** Dornoj kaj retoj estas sur la vojo de malbonagulo; ĉiu trorapidado kondukas nur al manko. **6** Akirado Kiu gardas sian animon, tiu malproksimiĝas de de trezoroj per longo mensogema Estas vanta ili. **6** Instruu knabon konforme al lia vojo, Kaj bloveto, retoj de morto. **7** La rabo de malvirtuloj eĉ maljuniĝinte li ne dekliniĝos de ĝi. **7** Riĉulo atakos ilin mem; Ĉar ili ne volis fari justaĵon. **8** regas super malriĉuloj, Kaj kiu prunteprenas, tiu Malrekta estas la vojo de homo kulpa; Sed la agado estas sklavo de la pruntedoninto. **8** Kiu semas de purulo estas ĝusta. **9** Pli bone estas loĝi sur maljustaĵon, tiu rikoltos suferon, Kaj la kano angulo de tegmento, Ol kun malpacema edzino en de lia krueleco rompiĝos. **9** Bonokululo estos

benata; Ĉar li donas el sia pano al malriĉulo. **10** aferon kontraŭ vi. **12** Elmetu vian koron al instruo Forpelu blasfemulon, kaj foriros malpaco, Kaj Kaj viajn orelojn al paroloj de prudento. **13** Ne ĉesiĝos malkonsento kaj ofendo. **11** Kiu amas malvolu puni knabon: Se vi batos lin per kano, purecon de koro kaj agrable parolas, Al tiu la li ne mortos. **14** Vi batos lin per kano, Kaj lian reĝo estas amiko. **12** La okuloj de la Eternulo animon vi savos de Ŝeol. (*Sheol h7585*) **15** Mia filo, se gardas la prudenton; Sed la vortojn de malicu via koro estos saĝa, Tiām ĝojos ankaŭ mia koro. Li renversas. **13** Mallaborulo diras: Leono estas **16** Kaj mia internaĵo ĝojos, Kiam viaj lipoj parolos ekstere, Mi povus esti mortigita meze de la strato. Ĝustajon. **17** Via koro sin tiru ne al pekuloj, Sed al **14** La bušo de malĉastulino estas profunda foso; timo antaŭ la Eternulo ĉiutage. **18** Ĉar ekzistas Kiun la Eternulo koleras, tiu tien enfalas. **15** estonteco, Kaj via espero ne perdiĝos. **19** Aŭskultu Malsagēco forte sidas en la koro de knabo; Sed vi, mia filo, kaj estu saĝa, Kaj direktu vian koron vergo punanta ĝin elpelas el ĝi. **16** Kiu premas al la ĝusta vojo. **20** Ne estu inter la drinkantoj de malriĉulon, por pligrandigi sian riĉecon, Tiu vino, Inter tiuj, kiuj manĝas tro da viando; **21** donas al riĉulo, por ke li malriĉigu. **17** Klinu vian Ĉar drinkemulo kaj manĝegemulo malriĉigas, Kaj orelon kaj aŭskultu vortojn de saĝuloj, Kaj direktu dormemulo havos sur si ĉifonaĵon. **22** Aŭskultu vian koron al mia instruo; **18** Ĉar ili estos agrablaj, vian patron, kiu vin naskigis, Kaj ne malŝatoo vian se vi gardos ilin en via interno; Ili estos ĉiu pretaj patrino, kiam ŝi maljunigas. **23** Veron aĉetu, sur viaj lipoj. **19** Ke al la Eternulo estu via fido, kaj ne vendu saĝon Kaj instruon kaj prudenton. Tion mi instruis al vi hodiaŭ. **20** Ĉu mi ne skribis **24** Grandan ĝojon havas patro de virtulo, Kaj al vi tion trifioje Kun konsiloj kaj scio, **21** Por naskinto de saĝulo ĝojos pro li. **25** Via patro kaj sciigi al vi la ĝustecon de la paroloj de vero, Por via patrino ĝojos, Kaj via naskintino triumfos. ke vi transdonu la parolojn de vero al tiuj, kiuj **26** Donu, mia filo, vian koron al mi, Kaj al viaj vin sendis? **22** Ne prirabu malriĉulon, pro tio, okuloj plaĉu miaj vojoj. **27** Ĉar malĉastulino estas ke li estas malriĉa; Kaj ne premu senhavulon profunda foso, Kaj fremda edzino estas malvasta ĉe la pordego; **23** Ĉar la Eternulo defendos ilian puto. **28** Ŝi embuskas kiel rabisto, Kaj kolektas aferon Kaj dispremos iliajn premanton. **24** Ne ĉirkau si perfidulojn. **29** Ĉe kiu estas ploro? ĉe amikiĝu kun homo kolerema, Kaj ne komuniķi kiu estas ĝemoj? Ĉe kiu estas malpaco? Ĉe kiu kun homo flamiĝema; **25** Ke vi ne lernu lian vojon estas plendoj? Ĉe kiu estas senkaŭzaj batoj? Ĉe Kaj ne ricevu retion por via animo. **26** Ne estu kiu estas malklaraj okuloj? **30** Ĉe tiuj, kiuj sidas inter tiuj, kiuj firmigas per mano, Kiuj garantias malfrue ĉe vino, Ĉe tiuj, kiuj venas, por gustumi por ŝuldoj. **27** Se vi ne havos per kio pagi, Oni ja aroman trinkajon. **31** Ne rigardu la vinon, kiel prenos vian litajon de sub vi. **28** Ne forſovu la ruĝa ĝi estas, Kiel ĝi brilas en la pokalo, kiel glate antikvaj limojn, Kiujn faris viaj patroj. **29** Se vi ĝi emiras: **32** En la fino ĝi mordas kiel serpento Kaj vidas homon lertan en sia profesio, li staros antaŭ pikas kiel vipuro. **33** Viaj okuloj vidos fremdajon, reĝoj; Li ne staros antaŭ maleminentuloj.

23 Kiam vi sidiĝos, por manĝi kun reganto,

Rigardu bone, kio estas antaŭ vi; **2** Kaj vi metu tranĉilon al via gorĝo, Se vi estas avidulo. **3** Ne deziru liajn bongustajn manĝojn; Ĉar ĝi estas trompa pano. **4** Ne penu riĉiĝi; Forlasu vian pripensadon. **5** Ĉu vi direktos viajn okulojn al ĝi? ĝi jam ne ekzistas; Ĉar riĉeco faras al si flugilojn kiel aglo, kaj forflugas al la ĉielo. **6** Ne manĝu panon de malbondeziranto, Kaj ne deziru liajn bongustajn manĝojn. **7** Ĉar kiaj estas la pensoj en lia animo, tia li ankaŭ estas: Manĝu kaj trinku, li diros al vi, Sed lia koro ne estas kun vane vi perdis viajn agrablajn vortojn. **9** En la orelojn de malsagulo ne parolu; Ĉar li malŝatos la saĝecon de viaj vortoj. **10** Ne forſovu la antikvajn limojn, Kaj sur la kampon de orfoj ne iru. **11** Ĉar ilia Liberiganto estas forta; Li defendos ilian

estu kun ili; **2** Ĉar ilia koro pensas pri perfontaĵo, Kaj ilia bušo parolas malbonaĵon. **3** Per saĝo konstruiĝas domo, Kaj per prudento ĝi fortikigas; **4** Kaj per sciado la ĉambroj pleniĝas Per ĉia havo grandvalora kaj agrabla. **5** Homo saĝa havas forton, Kaj homo prudenta estas potenza. **6** Kun pripenso faru militon; Kaj venko venas per multe da konsilantoj. **7** Tro alta estas la saĝo por malsagulo; Ĉe la pordego li ne malfermos sian bušon. **8** Kiu intencas fari malbonon, Tiun oni nomas maliculo. **9** Malico de malsagulo estas peko; Kaj blasphemanto estas abomenaĵo por homo. **10** Se vi montriĝis malforta en tago de mizerio,

Via forto estas ja malgranda. **11** Savu tiujn, kiuji antaŭ la reĝo, Kaj sur la loko de eminentuloj oni prenis por mortigi, Kaj ne fortiriĝu de tiuj, ne starigu; **7** Ĉar pli bone estas, se oni diros kiuj estas kondamnitaj al morto. **12** Se vi diras: Ni al vi: Leviĝu ĉi tien, Ol se oni malaltigos vin tion ne sciis, La esploranto de koroj ja komprenas, antaŭ eminentulo, Kiun vidis viaj okuloj. **8** Ne Kaj la gardanto de via animo ja scias, Kaj Li komencu tuj disputi; Ĉar kion vi faros poste, kiam redonas al homo laŭ liaj faroj. **13** Manĝu, mia via proksimulo vin hontigas? **9** Faru disputon filo, mielon, ĉar ĝi estas bona; Kaj la mieltavolo kun via proksimulo mem, Sed sekreton de aliulo estas dolĉa por via gorĝo; **14** Tia estas por via ne malkašu; **10** Ĉar alie aŭdanto vin riproĉos, animo la sciado de saĝo, se vi ĝin trovis, Kaj Kaj vian babilon vi jam ne povos repreni. **11** ekzistas estontece, kaj via espero ne pereos. **15** Vorto dirita en ĝusta tempo Estas kiel oraj pomoj Ne insidu, ho malvirtulo, kontraŭ la domo de sur retaĵo argenta. **12** Kiel ora oreliningo kaj virtulo; Ne ataku lian ripozejon; **16** Ĉar sep fojojn multekosta kolringo, Tiel estas saĝa admonanto virtulo falos, kaj tamen leviĝos; Sed malvirtuloj por aŭskultanta orelo. **13** Kiel malvarmo de neĝo implikiĝas en la malfeliĉo. **17** Kiam falas via en la tempo de rikolto, Tiel estas fidela sendito malamiko, ne ĝojo, Kaj ĉe lia malfeliĉo via koro por siaj sendintoj: Li revigligas la animon de sia ne plezuriĝu; **18** Ĉar eble la Eternulo vidos, kaj sinjoro. **14** Kiel nubo kaj vento sen pluvo, Tiel tio ne plaĉos al Li, Kaj Li returnos de li Sian estas homo, kiu fanfaronas per dono, kiun li ne koleron. **19** Ne koleru kontraŭ malbonfarantoj, faras. **15** Per pacienco oni altiras al si potenculon, Kaj ne enviu la malvirtulojn; **20** Ĉar la malbonulo Kaj mola parolo rompas oston. **16** Kiam vi trovis ne havos estontecon; La lumilo de malvirtuloj mielon, manĝu, kiom vi bezonas, Por ke vi ne estingiĝos. **21** Timu, mia filo, la Eternulon kaj fariĝu tro sata kaj ne elvomu ĝin. **17** Detenu vian la reĝon; Kun ribeluloj ne komuniķu. **22** Ĉar piedon de la domo de via proksimulo; Ĉar alie vi subite venos ilia pereo; Kaj kiu scias, kiam venos tedus lin kaj li vin malamus. **18** Kiel martelo kaj la puno de ambaŭ? **23** Ankaŭ ĉi tio estas vortoj de glavo kaj akra sago Estas tiu homo, kiu parolas pri saĝuloj: Konsideri personojn ĉe juĝado estas ne sia proksimulo malveran ateston. **19** Kiel putra bone. **24** Kiu diras al malvirtulo: Vi estas virtulo, dento kaj malforta piedo Estas nefidinda espero Tiun malbenos popoloj, tiun malamos gentoj. en tago de mizerio. **20** Kiel demeto de vesto en **25** Sed kiu faras riproĉojn, tiuj plaĉas, Kaj sur tempo de malvarmo, kiel vinagro sur natro, Tiel ilin venos bona beno. **26** Kiu respondas ĝustajn estas kantado de kantoj al koro suferanta. **21** vortojn, Tiu kisas per la lipoj. **27** Plenumu vian Se via malamanto estas malsata, manĝigu al li laboron ekstere, Pretigu ĉion sur via kampo; Kaj panon; Kaj se li estas soifa, trinkigu al li akvon; **22** poste aranĝu vian domon. **28** Ne atestu sen kaŭzo Ĉar fajrrajn karbojn vi kolektos sur lia kapo, Kaj la kontraŭ via proksimulo; Ĉu vi trompus per via Eternulo vin rekompencos. **23** Norda vento kaŭzas bušo? **29** Ne diru: Kiel li agis kontraŭ mi, tiel mi pluvon, Kaj ĉagrenita vizaĝo kašatan parolon. **24** agos kontraŭ li; Mi redonas al la homo laŭ lia Pli bone estas logi sur angulo de tegmento, Ol faro. **30** Mi pasis tra kampo de homo maldiligenta kun malpacema edzino en komuna domo. **25** Kiel Kaj tra vinberĝardeno de sensaĝulo; **31** Kaj jen ĉie malvarma akvo por suferanto de soifo, Tiel estas elkreskis urtiko, Ĉio estas kovrita de dornoj, Kaj la bona sciigo el lando malproksima. **26** Virtulo, ŝtona muro estas detruita. **32** Kaj kiam mi vidis, mi kiu falas antaŭ malvirtulo, Estas malklara fonto prenis ĝin en mian koron, Mi rigardis, kaj ricevis kaj malbonigita puto. **27** Ne bone estas mangi instruon: **33** Iom da dormo, iom da dormeto, iom tro multe da mielo; Kaj ne glore estas serĉi sian da kunmeto de la manoj por kuŝado; **34** Kaj venos gloron. **28** Homo, kiu ne povas regi sian spiriton, via malriĉeco kiel rabisto, Kaj via senhaveco kiel Estas urbo detruita, kiu ne havas muron. viro armita.

25 Ankaŭ ĉi tio estas sentenco de Salomon, kiuji kolektis la viroj de Hizkija, reĝo de Judujo. **2** Honoro de Dio estas kaŝi aferon; Sed honoro de reĝoj estas esplori aferon. **3** La ĉielo estas alta, la tero estas profunda, Kaj la koro de reĝoj estas neesplorebla. **4** Forigu de argento la almiksajon, Kaj la puriganto ricevos vazon. **5** Forigu malvirtulon de la reĝo, Kaj lia trono fortikiĝos en justeco. **6** Ne montru vin granda

26 Kiel neĝo en somero, kaj kiel pluvo en tempo de rikolto, Tiel ne konvenas honoro por malsagulo. **2** Kiel birdo forleviĝas, kiel hirundo forflugas, Tiel senkaŭza malbeno ne efektiviĝas. **3** Vipo estas por ĉevalo, brido por azeno, Kaj bastono por la dorso de malsaguloj. **4** Ne respondu al malsagulo laŭ lia malsageco, Por ke vi mem ne fariĝu egala al li. **5** Respondu al malsagulo laŭ lia malsageco, Por ke li ne estu saĝulo en siaj

properaj okuloj. **6** Kiu komisias aferon al malsâgulo, ĝojigas la koron, Kaj la konsilo de amiko estas Tiu tranĉas al si la piedojn kaj sin suferigas. **7** dolĉajo por la animo. **10** Ne forlasu vian amikon Kiel la kruroj de lamulo pendas peze, Tiel estas kaj la amikon de via patro, Kaj en la domon de via sentenco en la bušo de malsâguloj. **8** Kiel iu, kiu frato ne iru en la tago de via mizero; Pli bona estas alligas ŝtonon al jetilo, Tiel estas tiu, kiu faras najbaro proksima, ol frato malproksima. **11** Estu honoron al malsâgulo. **9** Kiel dorna kano en la saĝa, mia filo, kaj ĝojigu mian koron; Kaj mi havos mano de ebriulo, Tiel estas sentenco en la bušo de kion respondi al mia insultanto. **12** Prudentulo malsâguloj. **10** Kompetentulo ĉion bone faras; Sed antaŭidas malbonon, kaj kaŝiĝas; Sed naivuloj kiu dungas pasantojn, tiu dungas malsâgulojn. **11** antaŭenpašas, kaj difektiĝas. **13** Prenu la veston de Kiel hundo revenas al sia vomitaĵo, Tiel malsâgulo tiu, kiu garantiis por aliulo; Kaj pro la fremduloj ripetas sian malsâgaĵon. **12** Ĉu vi vidas homon, prenu de li garantiajōn. **14** Kiu frue matene kiu estas saĝa en siaj okuloj? Estas pli da espero benas sian proksimulon per laŭta voĉo, Tiu estos por malsâgulo ol por li. **13** Maldiligentulo diras: opinata malbenanto. **15** Defluilo en pluva tago Leono estas sur la vojo, Leono estas sur la stratoj. Kaj malpacema edzino estas egalaj. **16** Kiu ŝin **14** Pordo turniĝas sur sia hoko, Kaj maldiligentulo retenas, tiu retenas venton Kaj volas kapti oleon sur sia lito. **15** Maldiligentulo ŝovas sian manon per sia dekstra mano. **17** Fero akriĝas per fero, Kaj en la poton, Kaj ne volas venigi ĝin al sia bušo. homon akriĝas la rigardo de lia proksimulo. **18** **16** Maldiligentulo estas en siaj okuloj pli saĝa, Ol Kiu gardas figarbon, tiu manĝos ĝiajn fruktojn; sep veraj saĝuloj. **17** Pasanto, kiu sin miksa en Kaj kiu gardas sian sinjoron, tiu estos honorata. **19** malpropran disputon, Estas kiel iu, kiu kaptas Kiel en la akvo vizaĝo speguliĝas al vizaĝo, Tiel la hundon je la oreloj. **18** Kiel frenezulo, kiu ĵetas koro de homo estas kontraŭ alia koro. **20** Ŝeol kaj fajron, Sagojn, kaj morton, **19** Tiel estas homo, la abismo neniam satiĝas; Kaj ankaŭ la okuloj de kiu trompas sian proksimulon, Kaj diras: Mi ja homo neniam satiĝas. (**Sheol h7585**) **21** Kiel fanduo Ŝercas. **20** Kie ne estas ligno, estingiĝas la fajro; por arĝento kaj forno por oro, Tiel estas por homo Kaj se ne estas kalumnianto, ĉesiĝas malpaco. la bušo de lia laŭdanto. **22** Se vi pistos malsâgulon **21** Karbo servas por ardaĵo, ligno por fajro, Kaj en pistujo inter griaĵo, Lia malsâgeco de li ne homo malpacema por provoki malpacon. **22** La apartiĝos. **23** Bone konu viajn ŝafojn, Atentu viajn vortoj de kalumnianto estas kiel frandaĵoj, Kaj brutarojn. **24** Ĉar riĉeco ne daŭras eterne, Kaj ili penetras en la profundon de la ventro. **23** krono ne restas por ĉiu generacioj. **25** Aperas Varmegaj lipoj kun malica koro Estas nepurigita herbo, montriĝas verdajo, Kaj kolektiĝas kreskaĵoj arĝento, kiu kovras argilajon. **24** Malamanto havas de la montoj. **26** Ŝafidoj estas, por vesti vin, Kaj maskitajn parolojn, Kaj en sia koro li preparas kaproj, por doni al vi la eblon aĉeti kampon. **27** malicon. **25** Kiam li ĉarmigas sian voĉon, ne kredu Estas sufice da kaprina lakteto, por nutri vin, por al li; Ĉar sep abomenaĵoj estas en lia koro. **26** nutri vian domon, Kaj por subteni la vivon de viaj Kiu trompe kaſas malamon, Tiu aperigos sian servantinoj.

malbonecon en popola kurveno. **27** Kiu fosas fason, tiu falos en ĝin; Kaj kiu rulas ŝtonon, al tiu ĝi revenos. **28** Mensogema largo malamas tiujn, kiujn ĝi dispremis; Kaj hipokrita bušo kaŭzas pereon.

27 Ne fanfaronu pri la morgaŭa tago; Ĉar vi ne scias, kion naskos la tago. **2** Alia vin laŭdu, sed ne via bušo; Fremduto, sed ne viaj lipoj. **3** Peza estas ŝtono, kaj sablo estas ŝargo; Sed kolero de malsâgulo estas pli peza ol ambaŭ. **4** Kolero estas kruelaĵo, kaj furiozo estas superakvego; Sed kiu sin tenos kontraŭ envio? **5** Pli bona estas Ol homo, kiuiras malĝustan vojon, kvankam li riproĉo nekaſita, Ol amo kaſita. **6** Fidelkoraj estas la batoj de amanto; Sed tro multaj estas la kisoj de la observantoj de la leĝoj indignas kontraŭ li. **5** Malbonaj homoj ne komprenas justecon; Sed la serĉantoj de la Eternulo komprenas ĉion. **6** Pli estas kruelaĵo, kaj furiozo estas superakvego; Sed bona estas malriĉulo, kiuiras en sia senkulpeco, kiu forlasis sian lokon. **9** Oleo kaj odorfumajo iiras en sia senkulpeco, kiu forlasis sian neston, Tiel estas homo, kompatanto de malriĉuloj. **9** Kiu forklinas sian kiu forlasis sian lokon. **9** Oleo kaj odorfumajo iiras en sia senkulpeco, kiu forlasis sian neston, Tiel estas homo, kompatanto de malriĉuloj. **9** Kiu forklinas sian

abomenaĵo. **10** Kiu forlogas virtulojn al vojo trankvilon. **10** Sangaviduloj malamas senkulpon; malbona, Tiu mem falos en sian feson; Sed la Sed virtuloj zorgas pri lia vivo. **11** Sian tutan senkulpoj heredos bonon. **11** Riĉulo estas saĝa koleron aperigas malsaĝulo; Sed saĝulo ĝin en siaj okuloj; Sed saĝa malriĉulo lin tute travidas. retenas. **12** Se reganto atentas mensogon, Tiam **12** Kiam triumfas virtuloj, estas granda gloro; Sed ĉiu liaj servantoj estas malvirtuloj. **13** Malriĉulo kiam altiĝas malvirtuloj, tiam homoj sin kašas. kaj procentegisto renkontiĝas; La Eternulo donas **13** Kiu kašas siajn pekojn, tiu ne estos feliĉa; Sed lumon al la okuloj de ambaŭ. **14** Se reĝo juĝas kiu ilin konfesas kaj forlasas, tiu estos pardonita. juste malriĉulojn, Lia trono fortikiĝas por ĉiam. **14** Bone estas al homo, kiu ĉiam timas; Sed kiu **15** Kano kaj instruo donas saĝon; Sed knabo, lasita havas malmolan koron, tiu falos en malfeliĉon. al si mem, hontigas sian patronon. **16** Kiam altiĝas **15** Leono krieganta kaj ursa avida Estas malvirta malvirtuloj, tiam multiĝas krimoj; Sed virtuloj reganto super malriĉa popolo. **16** Se reganto estas vidos ilian falon. **17** Punu vian filon, kaj li vin neprudenta, tiam fariĝas multe da maljustaĵoj; trankviligos, Kaj li donos ĝojon al via animo. Sed kiu malamas maljustan profiton, tiu longe **18** Se ne ekzistas profetaj predikoj, tiam popolo vivos. **17** Homo, kies konscienco estas ŝarĝita de fariĝas sovaĝa; Sed bone estas al tiu, kiu observas mortigo, Kuros al foso; kaj oni lin ne haltigu. **18** la leĝojn. **19** Per vortoj sklavon ne instruiĝas; Kiu iras en senpekeco, tiu estos savita; Sed kiu iras Ĉar li komprenas, sed ne obeas. **20** Ĉu vi vidas malĝustan vojon, tiu subite falos. **19** Kiu prilaboras homon, kiu tro rapidas kun siaj vortoj? Estas sian teron, tiu havos sate da pano; Sed kiu serĉas pli da espero por malsaĝulo ol por li. **21** Se oni vantajojn, tiu havos plenan malriĉecon. **20** Homon de infaneco kutimigas sklavon al dorlotiĝado, fidelan oni multe benas; Sed kiu rapidas riĉiĝi, Li poste fariĝas neregebla. **22** Kolerema homo tiu ne restos sen puno. **21** Konsideri personojn kaŭzas malpacojn, Kaj flamigema kaŭzas multajn ne estas bone; Pro peco da pano homo pekus. pekojn. **23** La fiereco de homo lin malaltigos; **22** Homo enviema rapidas al riĉeco, Kaj li ne Sed humilulo atingos honoron. **24** Kiu dividias scias, ke malriĉeco lin atendas. **23** Kiu faras kun ŝtelisto, tiu malamas sian animon; Li aŭdas riprokojn al homo, tiu poste trovos pli da danko, la ĵuron kaj nenion diras. **25** Timo antaŭ homoj Ol tiu, kiu flatas per la lango. **24** Kiu rabas de sia faligas en retlon; Sed kiu fidas la Eternulon, tiu patro kaj patrino, kaj diras: Ĝi ne estas peko, Tiu estas ŝirmita. **26** Multaj serĉas favoron de reganto; estas kamarado de mortigisto. **25** Fierulo kaŭzas Sed la sorto de homo dependas de la Eternulo. **27** malpacojn; Sed kiu fidas la Eternulon, tiu estos Maljusta homo estas abomenaĵo por virtuloj; Kaj bonstata. **26** Kiu fidas sin mem, tiu estas malsaĝa; kiu iras la ĝustan vojon, tiu estas abomenaĵo por Sed kiu tenas sin prudente, tiu estos savita. **27** Kiu malvirtulo. **27** Kiu donas al malriĉulo, tiu ne havos markon; Sed kiu kovras siajn okulojn, tiu estas multe malbenata. **28** Kiam malvirtuloj altiĝas, homoj kaŝiĝas; Sed kiam ili pereas, tiam multiĝas virtuloj.

29 Se homo ofte admonita restos obstina, Li subite pereos sen ia helpo. **2** Kiam altiĝas virtuloj, la popolo ĝojas; Sed kiam regas malvirtulo, la popolo ĝemas. **3** Homo, kiu amas saĝon, ĝojigas sian patron; Sed kiu komuniķigas kun malĉastulinoj, tiu disperdas sian havon. **4** Reĝo per justeco fortikiĝas la landon; Sed donacamanto ĝin ruiniĝas. **5** Homo, kiu flatas al sia proksimulo, Metas retlon antaŭ liaj piedoj. **6** Per sia pekado malbona homo sin implikas; Sed virtulo triumfas kaj ĝojas. **7** Virtulo penas ekkoni la aferon de malriĉuloj; Sed malvirtulo ne povas kompreni. **8** Homoj blasphemantaj indignigas urbon; Sed saĝuloj kvietigas koleron. **9** Se saĝa homo havas juĝan aferon kun homo malsaĝa, Tiam, ĉu li koleras, ĉu li ridas, li ne havas

30 Vortoj de Agur, filo de Jake. Profeta parolo de tiu viro al Itiel, al Itiel kaj Ukal. **2** Mi estas la plej malklera homo, Kaj homan prudenton mi ne posedas. **3** Kaj mi ne lernis saĝon, Kaj pri la Sanktulo mi ne havas ekkonon. **4** Kiu levigis en la ĉielon, kaj malleviĝis? Kiu kolektis la venton en siajn mankavojn? Kiu ligis la akvon en la veston? Kiu aranĝis ĉiu ĵilimojn de la tero? Kia estas lia nomo? kaj kia estas la nomo de lia filo? Ĉu vi scias? **5** Ĉiu diro de Dio estas pura; Li estas ŝildo por tiuj, kiuj Lin fidas. **6** Ne aldonu al Laj vortoj, Por ke Li ne punu vin, kaj por ke vi ne aperu mensoganto. **7** Du aferojn mi petis de Vi; Ne rifuzu al mi, antaŭ ol mi mortos: **8** Falsajon kaj mensogajon forigu de mi; Malriĉecon kaj riĉecon ne donu al mi; Nutru min per tiom da pano, kiom mi bezonas. **9** Ĉar alie mi eble trosatiĝus kaj neus, kaj dirus: Kiu estas la Eternulo? Aŭ eble mi malriĉius kaj ŝtelus, Kaj malbonuzus la nomon de mia Dio. **10** Ne kalumnii sklavon antaŭ lia sinjoro, Por ke li ne malbenu vin kaj vi ne fariĝu kulpulo. **11** Estas generacio, kiu

malbenas sian patron Kaj ne benas sian patronon; forlasitaj. **9** Malfermu vian bušon, por juĝi juste, **12** Generacio, kiu estas pura en siaj okuloj Kaj Por defendi malriĉulon kaj senhavulon. **10** Se tamen ne laviĝis de siaj malpurajoj; **13** Generacio, iu trovis kapablan edzinon, Ŝia valoro estas pli kiu tiel alte tenas siajn okulojn Kaj tiel levas siajn granda ol perloj. **11** Fidas ŝin la koro de ŝia edzo, palpebrojn; **14** Generacio, kies dentoj estas glavoj Kaj havo ne mankos. **12** Si redonas al li bonon, sed kaj kies makzeloj estas tranĉiloj, Por formanĝi ne malbonon, En la daŭro de ŝia tuta vivo. **13** Si la malriĉulojn de la tero kaj la mizerulojn inter serĉas lanon kaj linon, Kaj volente laboras per la homoj. **15** Hirudo havas du filinojn, kiuj krias: siaj manoj. **14** Si estas kiel ŝipo de komercisto; De Donu, donu; Ili tri neniam satiĝas. Kvar objektoj malproksime ŝi alportas sian panon. **15** Si levigas, ne diras: Sufiĉe: **16** Ŝeol; senfrukta ventro; la tero kiam estas ankoraŭ nokto, Kaj ŝi disdonas mangon ne satiĝas de akvo; kaj la fajro ne diras: Sufiĉe, al sia domanaro Kaj porciojn al siaj servantinoj; (**Sheol h7585**) **17** Okulon, kiu mokas la patron Kaj **16** Si pensas pri kampo, kaj aĉetas ĝin; Per la malšatas obeandon al la patrino, Elpikos korvoj enspezoj de sia mano ŝi plantas vinberĝardenon. ĉe la rivero kaj formanĝos aglidoj. **18** Tri aferoj **17** Si zonas siajn lumbojn per forto Kaj fortikigas estas nekompreneblaj por mi, Kaj kvaran mi ne siajn brakojn. **18** Si komprenas, ke ŝia komercado scias: **19** La vojon de aglo en la aero; La vojon de estas bona; Ŝia lumilo ne estingigas en la nokto. serpento sur roko; La vojon de ŝipo meze de la **19** Si etendas sian manon al la ŝpinilo, Kaj ŝiaj maro; Kaj la vojon de viro ĉe virgulino. **20** Tia fingroj tenas la ŝpinturnilon. **20** Si malfermas sian estas la vojo de virino adultanta; Ŝi mangas, višas manon al la malriĉulo Kaj etendas siajn manojn la bušon, Kaj diras: Mi faris nenian pekon. **21** Sub al la senhavulo. **21** Si ne timas la negon por sia tri objektoj tremas la tero, Kaj kvar ĝi ne povas domo, Ĉar ŝia tuta domanaro estas vestita per porti: **22** Sklavon, kiam li fariĝis reĝo; Malsagulon, ruĝa teksaĵo. **22** Si faras al si kovrojn; Delikata kiam li tro satiĝis de pano; **23** Malamatana virinon, tolo kaj purpuro estas ŝiaj vestoj. **23** Ŝia edzo estas kiam ŝi edziniĝis, Kaj sklavinton, kiam ŝi elpelis konata ĉe la pordego, Kie li sidas kune kun la sian sinjorinon. **24** Kvar estas malgranduloj sur la maljunuloj de la lando. **24** Si faras teksaĵon kaj tero, Kaj tamen ili estas tre saĝaj: **25** La formikoj, vendas, Kaj zonojn ŝi donas al la komercisto. **25** popolo ne forta, Tamen ili en somero pretigas Fortika kaj bela estas ŝia vesto, Kaj ŝi ridas pri la al si mangajo; **26** La hirakoj, popolo semforta, venonta tago. **26** Sian bušon ŝi malfermas kun Tamen ili faras siajn domojn en la roko; **27** La saĝo; Bonkora instruo estas sur ŝia lango. **27** Si akridoj ne havas regionoj, Kaj tamen ili ĉiuj eliras kontrolas la iradon de aferoj en sia domo, Kaj ŝi ne en vicoj; **28** La lacerto kročiĝas per siaj manoj, mangas panon en senlaboreco. **28** Leviĝas ŝiaj filoj Tamen ĝi estas en regaj palacoj. **29** Ekzistas tri, kaj ŝin gratulas; Ŝia edzo ŝin laŭdegas, dirante: **29** kiuj bone iras, Kaj kvar, kiuj marŝas bele: **30** La Multaj filinoj estas bravaj, Sed vi superas ĉiujn. **30** leono, plej forta el la bestoj, Cedas al neniu; **31** Carmeco estas trompa, kaj beleco estas vantaĵo; Cervo kun bonaj lumboj; virkapro; Kaj reĝo, kiun Virino, kiu timas la Eternulon, estos glorata. **31** neniu povas kontraŭstari. **32** Se vi agis malsaghe Donu al ŝi laŭ la fruktoj de ŝiaj manoj; Kaj ŝiaj pro via fiereco, Kaj se vi intencis malbonon, Tiā faroj ŝin gloros ĉe la pordegoj.
 metu la manon sur la bušon. **33** Ĉar batado de laktproduktas buteron, Ekbato de nazo aperigas sangon, Kaj incitado de kolero kaŭzas malpacon.

31 Vortoj de la reĝo Lemuel, instruo, kiun donis al li lia patrino. **2** Ho mia filo, ho filo de mia ventro! Ho filo de miaj promesoj! **3** Ne donu al la virinoj vian forton, Nek viajn agojn al la pereigantoj de reĝoj. **4** Ne al la reĝoj, ho Lemuel, ne al la reĝoj konvenas trinki vinon, Nek al la princoj deziri ebriigajn. **5** Ĉar drinkinte, ili povas forgesi la legojn, Kaj ili malgūstigos la jugon de ĉiuj prematoj. **6** Donu ebriigajon al la pereanto, Kaj vinon al tiu, kiu havas suferantan animon. **7** Li trinku, kaj forgesu sian malriĉecon, Kaj li ne plu rememoru sian malfeliĉon. **8** Malfermu vian bušon por servoĉulo, Por la defendo de ĉiuj

Predikanto

1 Vortoj de la Predikanto, filo de David, reĝo en Jerusalem. **2** Vantaĵo de vantaĵoj, diris la Predikanto; vantaĵo de vantaĵoj, ĉio estas vantaĵo. **3** Kian profiton havas la homo de ĉiuj siaj laboroj, kiujn li laboras sub la suno? **4** Generacio foriras kaj generacio venas, kaj la tero restas eterne. **5** Leviĝas la suno kaj subiras la suno, kaj al sia loko ĝi rapidas, kaj tie ĝi levigas. **6** Iras al sudo kaj reiras al nordo, turniĝas, turniĝas en sia irado la vento, kaj al siaj rondoj revenas la vento. **7** Ĉiuj riveroj iras al la maro, sed la maro ne pleniĝas; al la loko, al kiu la riveroj alfluas, ili alfluas ĉiam denove. **8** Ĉiuj aferoj estas lacigaj, ne povas homoj tio eldiri; ne satigas la okulo de vidado, kaj ne pleniĝas la orelo de aŭdado. **9** Kio estis, tio estos; kaj kio estis farata, tio estos farata; kaj ekzistas nenio nova sub la suno. **10** Ekzistas io, pri kio oni diras: Vidu, ĉi tio estas nova; sed ĝi estis jam en la eterna tempo, kiu estis antaŭ ni. **11** Ne restis memoro pri la antaŭuloj; kaj ankaŭ pri la posteuloj, kiuj estos, ne restos memoro ĉe tiuj, kiuj estos poste. **12** Mi, Predikanto, estis rego super Izrael en Jerusalem. **13** Kaj mi decidis en mia koro esplori kaj ekzameni per la saĝo ĉion, kio fariĝas sub la cielo: ĉi tiun malfacilan okupon Dio donis al la homidoj, por ke ili turmentigu per ĝi. **14** Mi vidis ĉiujn aferojn, kiuj fariĝas sub la suno; kaj jen, ĉio estas vantaĵo kaj entreprenoj ventaj. **15** Kurbigitan oni ne povas rerekerti, kaj mankantan oni ne povas kalkuli. **16** Mi meditis kun mia koro tiele: Jen mi kreskigis kaj multigis en mi sciencon pli ol ĉiu, kiuj estis antaŭ mi en Jerusalem; kaj mia koro penetris multon da saĝo kaj scio. **17** Sed kiam mi dediĉis mian koron, por ekkoni la saĝeon kaj ekkoni la malsagemon kaj sensencecon, mi eksciis, ke ankaŭ ĉi tio estas ventajo. **18** Ĉar ĉe multe da saĝeo estas multe da zorgemeco; kaj, kiu plimultigas siajn sciojn, tiu plimultigas siajn dolorojn.

2 Mi diris en mia koro: Lasu, mi elprovos vin per ĝojo, kaj vi ĝuu bonon; sed jen ankaŭ ĉi tio estas vantaĵo. **2** Pri la rido mi diris: Ĉi estas sensencajo! kaj pri la ĝojo: Kion ĝi havigas? **3** Mi serĉis en mia koro, kiel plezurigi mian korpon per vino, kaj, dum mia koro min gvidas per saĝeco, sekvi ankaŭ malsagemon, ĝis mi ekvidos, kio estas bona por la homidoj, kion ili povus fari sub la cielo en la kalkulitaj tagoj de sia vivo. **4** Mi entreprenis grandajn farojn: mi konstruis al mi domojn, mi plantis al mi vinberejojn; **5** mi aranĝis

al mi ĝardenojn kaj arbaretajn, kaj plantis en ili ĉiafruktajn arbojn; **6** mi aranĝis al mi akvujojn, por akvumi el ili arbaretajn, kiuj kreskigas arbojn; **7** mi akiris al mi sklavojn kaj sklavinojn, kaj domanojn mi havis; ankaŭ da bruto granda kaj malgranda mi havis pli multe, ol ĉiu, kiuj estis antaŭ mi en Jerusalem; **8** mi kolektis al mi ankaŭ argenton kaj oron, kaj juvelojn de reĝoj kaj landoj; mi havigis al mi kantistojn kaj kantistinojn, kaj plezurojn de homidoj, kaj multajn amantinojn. **9** Kaj mi pligrandigis kaj plimultigis ĉion pli ol ĉiu, kiuj estis antaŭ mi en Jerusalem, kaj mia saĝeco restis kun mi. **10** Kaj ĉion, kion postulis miaj okuloj, mi ne rifuzis al ili; mi fortenis mian koron de nenia ĝojo, ĉar mia koro ĝojis pri ĉiu miaj laboroj; kaj ĉi tio estis mia rekompenco por ĉiu miaj laboroj. **11** Kaj mi ekrigardis ĉiujn farojn, kiujn faris miaj manoj, kaj ĉiujn laborojn, kiujn mi plenumis, por fari ilin: kaj jen, ĉio estas vantaĵo kaj ventajo, kaj nenia profito estas de ili sub la suno. **12** Kaj mi turnis min, por rigardi saĝecon kaj malsagemon kaj sensencecon; ĉar kion povas fari homo, venonta post reĝo, en komparo kun tio, kion tiu jam antaŭ longe faris? **13** Kaj mi vidis, ke havas superecon la saĝeco antaŭ la malsagemo, kiel havas superecon lumo antaŭ mallumo. **14** La saĝulo havas siajn okulojn en la kapo, kaj la malsagulo iras en mallumo; sed mi ankaŭ eksciis, ke unu sorto atingas ilin ĉiujn. **15** Kaj mi diris en mia koro: Ankaŭ min atingos tia sama sorte, kiel la malsagulon; por kio do mi estis pli saĝa? Kaj mi diris en mia koro, ke ankaŭ ĉi tio estas vantaĵo. **16** Ĉar pri la saĝulo ne restos memoro eterne tiel same, kiel pri la malsagulo; en la tempoj estontaj ĉio estos forgesita. Kaj ho ve, mortas saĝulo egale kiel malsagulo! **17** Kaj mi ekmalamis la vivon; ĉar abomenindaj estas por mi la faroj, kiuj fariĝas sub la suno, ĉar ĉio estas vantaĵo kaj ventajo. **18** Kaj mi ekmalamis ĉiun laboron, kiun mi laboris sub la suno; ĉar mi devos lasi ĝin al homo, kiu estos post mi. **19** Kaj kiu scias, ĉu estos saĝa aŭ malsagaj tiu, kiu ekposedos mian tutan laboron, pri kiu mi penis kaj streĉis mian saĝon sub la suno? Ankaŭ ĉi tio estas vantaĵo. **20** Kaj mi decidis, ke mia koro atendu nenion de la tuta laboro, kiun mi laboris sub la suno. **21** Ĉar ofte oni vidas homon, kiu laboras en saĝo, scienco, kaj talento, kaj li devas fordoni sian akiron al homo, kiu ne laboris por ĝi; ĉi tio ankaŭ estas vantaĵo kaj granda malbono. **22** Kaj kio restas al la homo de lia tuta laborado kaj de la zorgoj de lia koro, kion li laboras sub la suno? **23** Ĉar ĉiuj liaj tagoj estas suferoj, kaj liaj okupoj estas maltrankvileco; eĉ en la nokto ne

trankviliĝas lia koro; ankaŭ ĉi tio estas vantaĵo. **24** kontraŭ bruto ne ekzistas, ĉar ĉio estas vantaĵo. Ne ekzistas alia bono por la homo, krom manĝi **20** Ĉiuj iras al unu loko: ĉiuj fariĝis el polvo, kaj kaj trinki kaj igi sian animon ĝui plezuron de lia ĉiuj refariĝos polvo. **21** Kiu scias, ĉu la spirito de laborado; ankaŭ pri ĉi tio mi vidis, ke ĝi estas de de homidoj leviĝas supren, kaj ĉu la spirito de la mano de Dio. **25** Ĉar kiu povas manĝi, kaj kiu bruto malleviĝas malsupren en la teron? **22** Kaj povas ĝui, sen Li? **26** Ĉar al homo, kiu agas bone mi ekvidis, ke ekzistas nenio pli bona, ol ke homo antaŭ Li, Li donas saĝon kaj scion kaj ĝojon, kaj ĝuu plezuron de siaj faroj, ĉar tia estas lia sorte; al la pekulo Li donas la zorgemecon amasigi kaj ĉar kiu alkondukos lin, por vidi, kio estas post li? kolekti, por poste transdoni al tiu, kiu agas bone antaŭ Dio; kaj ĉi tio estas vantaĵo kaj ventajo.

3 Por ĉio estas sezono, kaj tempo difinita estas por ĉiuj afero sub la suno; **2** estas tempo por naskiĝi, kaj tempo por morti; estas tempo por planti, kaj tempo por elŝiri la plantitaĵon; **3** estas tempo por mortigi, kaj tempo por kuraci; estas tempo por detrui, kaj tempo por konstrui; **4** estas tempo por plori, kaj tempo por ridi; estas tempo por ĝemi, kaj tempo por danci; **5** estas tempo por disjeti ŝtonojn, kaj tempo por kolekti ŝtonojn; estas tempo por ĉirkaubraki, kaj tempo por foriri de ĉirkaubrakado; **6** estas tempo por serĉi, kaj tempo por perdi; estas tempo por konservi, kaj tempo por forjeti; **7** estas tempo por disŝiri, kaj tempo por kunkudri; estas tempo por silenti, kaj tempo por paroli; **8** estas tempo por ami, kaj tempo por malami; estas tempo por milito, kaj tempo por paco. **9** Kian profiton havas faranto de tio, kion li laboras? **10** Mi vidis la penemecon, kiun Dio donis al la homidoj, por ke ili turmentiĝu per ĝi. **11** Ĉion Li kreis bela ĝiatemp; kaj scion pri la mondo Li enmetis en ilian koron, sed tiel, ke homo ne povas kompreni la farojn, kiu ĵus Dio de la komenco ĝis la fino. **12** Mi scias, ke ekzistas nenia bono por ili, krom ĝojo kaj fari bonon en sia vivo. **13** Kaj se homo manĝas kaj trinkas kaj ĝuas bonon de sia tutaj laborado, tio estas dono de Dio. **14** Mi scias, ke ĉio, kion faras Dio, restas eterne; al ĝi oni nenion povas aldoni, kaj de ĝi oni nenion povas depreni; kaj Dio tion faris, ke oni Lin timu. **15** Kio fariĝis, tio ekzistas de longe; kaj kio estas fariĝonta, tio antaŭ longe jam estis, kaj Dio revokas pasintaĵon. **16** Ankoraŭ mi vidis sub la suno: en la loko de juĝo, ke tie estas maljusteco; en la loko de vero, ke tie estas malico. **17** Mi diris en mia koro: Piulon kaj malpiulon jugos Dio; ĉar estas tempo por ĉiuj afero, kaj por ĉio, kio fariĝas tie. **18** Mi diris en mia koro: Ĉi tio estas pri la homidoj, ke Dio ilin elprovu, kaj ke ili vidu, ke ili estas bruto per si mem. **19** Ĉar la sorte de homidoj kaj la sorte de bruto estas sorte egalaj: kiel ĉi tiuj mortas, tiel mortas ankaŭ tiuj, kaj sama spirito estas en ĉiuj; kaj supereco de homo de homidoj levigas supren, kaj ĉu la spirito de de homidoj levigas supren, kaj ĉu la spirito de la mano de Dio. **20** Ĉiuj iras al unu loko: ĉiuj refariĝos polvo. **21** Kiu scias, ĉu la spirito de homidoj levigas supren, kaj ĉu la spirito de la mano de Dio. **22** Kaj mi returniĝis, kaj mi vidis ĉiujn premojn, kiuj estas farataj sub la suno: kaj jen estas larmoj de prematoj, kaj ne ekzistas por ili konsolanto; kaj ne perforteco de la mano de iliaj premantoj, kaj ne ekzistas por ili konsolanto. **2** Kaj mi trovis, ke la mortintoj, kiu ĵam antaŭ longe mortis, estas pli feliĉaj ol la vivantoj, kiu vivas ĝis nun; **3** kaj pli feliĉa ol ili ambaŭ estas tiu, kiu ĝis nun ne ekzistis, kiu ne vidis la malbonajn farojn, kiu ĵas farataj sub la suno. **4** Mi vidis ankaŭ, ke ĉia laboro kaj ĉia lerteco en la faroj estas nur konkuro de unu kontraŭ alia; kaj ankaŭ ĉi tio estas vantaĵo kaj ventajo. **5** Malsagulo kunmetas siajn manojn, kaj formanĝas sian korpon. **6** Pli bona estas plenmano da frankvilanimeco, ol ambaŭmano da penado tempo por kunkudri; estas tempo por silenti, kaj kaj ventajo. **7** Kaj denove mi turniĝis, kaj vidis vantaĵon sub la suno: **8** jen estas solulo, kaj neniu alian li havas; nek filon nek fraton li havas; kaj tamen ne havas finon lia laborado, kaj lia okulo ne povas satigi de riĉeco; por kiu do mi laboras kaj senigas mian animon de ĝuado? **9** Ĉi tio ankaŭ estas vantaĵo kaj malbona afero. **9** Pli bone estas al du ol al unu, ĉar ili havas bonan rekompencon por sia laborado. **10** Ĉar se ili falos, unu levos la alian; sed ve al solulo, se li falos, kaj se ne estas alia, kiu lin levus. **11** Ankaŭ se du kuŝigas, estas al ili varme; sed unu — kiel li varmiĝos? **12** Kaj se iu montrors sin pli forta kontraŭ unu, tiam ambaŭ kontraŭstaros lin; eĉ fadeno triopigita ne baldaŭ disfariĝos. **13** Pli bona estas knabo malriĉa sed saĝa, ol reĝo maljuna sed malsaga, kiu jam ne povas akiri scion. **14** Iu el malliberejo eliris, kaj fariĝis reĝo; alia por reĝecon naskiĝis, kaj tamen estas malriĉa. **15** Mi vidis, ke ĉiu vivanto iras sub la suno kun la junulo: ĝi estas la alia, kiu okupos lian lokon. **16** Senfina estas la popolo, antaŭ kiu li estis, kaj tamen la posteuloj ne ĝojos pri li; ankaŭ ĉi tio estas vantaĵo kaj ventajo.

5 Gardu vian piedon, kiam vi iros en la domon de Dio, kaj estu preta pli por aŭskultado, ol por oferdonado de malsaguloj; ĉar ili ne scias, ke ili agas malbone. **2** Ne rapidu kun via bušo, kaj via koro ne rapidu elparoli vorton antaŭ Dio, ĉar Dio estas en la ĉielo, kaj vi estas sur la

tero; tial malmultaj estu viaj vortoj. **3** Ĉar songo infanojn kaj vivus multajn jarojn kaj atingus prezentigas per multe da agado, kaj parolo de profundan ağon, sed lia animo ne ĝiu sate la malsagulo konsistas el multe da vortoj. **4** Kiam vi havon, kaj eĉ bonan enterigon li ne havus — tiam faros promeson al Dio, ne prokrastu ĝin plenumi; mi dirus: Pli feliĉa ol li estas abortito. **4** Ĉar ĉi ĉar malagrablaj al Li estas malsaguloj: kion vi tiu vante venis kaj en mallumon foriris, kaj en promesis, tion plenumu. **5** Pli bone estas, ke vi ne mallumo kaŝigos lia nomo. **5** Eĉ la sunon li ne faru promeson, ol fari promeson kaj ne plenumi. vidis kaj ne konis — al li estas pli trankvile ol al **6** Ne permesu al via bušo pekigi vian korpon, kaj tiu. **6** Kaj se tiu homo vivus du mil jarojn kaj la ne diru al la sendito de Dio, ke ĝi estas eraro; bonon ne ĝiuus, ĉu ne al unu loko ĉiu iros? **7** Ĉiu kial fari, ke Dio koleru pro via parolo, kaj ke Li laboroj de homo estas por lia bušo, kaj tamen lia detruu la faron de viaj manoj? **7** Ĉe multo da animo ne estas satigebla. **8** Kaj kian superecon songoj kaj vantajoj estas ankaŭ multe da vortoj; havas la sagulo antaŭ malsagulo, la inteligenta sed vi timu Dion. **8** Se premadon de malriĉulo kaj malriĉulo antaŭ aliaj vivaj estaĵoj? **9** Pli bone estas rompadon de justeco kaj honesteco vi vidas en vidi per la okuloj, ol imagi en la animo; ankaŭ ĉi lando, ne miru; ĉar pli alta kontrolas pli altan, tio estas vantajo kaj ventajo. **10** Kio ajn ekzistas, kaj plej altaj ilin kontrolas. **9** Kaj superecon en tio de longe havas nomon; kaj estas sciate, kia ĉio havas tiu lando, en kiu la reĝo servas al la estas la homo, kaj ke li ne povas juĝe batali kun tero. **10** Kiu amas monon, tiu ne satigas per mono; Tiu, kiu estas pli forta ol li. **11** Ĉar ekzistas multe kaj kiu amas riĉecon, al tiu ĝi ne donos utilon: da aferoj, kiuj plimultigas la vantajon; kian do ankaŭ ĉi tio estas vantajo. **11** Ju pli estas da havo, superecon havas la homo? **12** Ĉar kiu scias, kio des pli multaj estas ĝiaj konsumantoj; kaj kian estas bona por la homo dum la tagoj de lia vanta profiton havas ĝia mastro, krom vidi ĝin per siaj vivo, kiun li pasigas kiel ombro? kaj kiu diros al la okuloj? **12** Dolca estas la dormo de laboranto, ĉu homo, kio estos post li sub la suno?

li manĝas malmulte aŭ multe; sed trosateco ne lasas la riĉulon dormi. **13** Turmentan malbonon mi vidis sub la suno: riĉecon konservatan por la malutilo de ĝia propra mastro. **14** Kaj pereas ĉi tiu riĉeco en malfavoraj cirkonstancoj; naskiĝas filo, kaj li nenion havas en la mano. **15** Kiel li eliris el la ventro de sia patrino, tiel nuda li foriras, kiel li venis; kaj nenion li elportas el sia laboro, kion li povus porti en la mano. **16** Kaj ĉi tio estas turmenta doloro, ke kiel li venis, tiel li foriras; kian do profiton li havas de tio, ke li laboras por la vento? **17** Kaj ĉiu ĵi siajn tagojn li konsumis en mallumo, en multe da ekskitiĝo, en malsano kaj malagrablajo! **18** Jen, kion mi vidis: ke estas bone kaj bele manĝi kaj trinki kaj ĝui plezurojn de ĉiu siaj laboroj, kiujn homo laboras sub la suno dum la tagoj de sia vivo, kiujn donis al li Dio; ĉar tio estas lia apartenaĵo. **19** Kaj se al iu homo Dio donis riĉecon kaj havon, kaj donis al li la povon konsumi ilin kaj preni sian parton kaj ĝui plezuron de siaj laboroj, ĉi tio estas dono de Dio. **20** Ĉar ne longe li memoros la tagojn de sia vivo; Dio donas al li ĝojon de lia koro.

6 Ekzistas malbono, kiun mi vidis sub la suno, kaj granda ĝi estas por la homo: **2** se al iu homo Dio donas riĉecon kaj havon kaj honoron, kaj al lia animo mankas nenio, kion ajn li dezirus, sed Dio ne donas al li la povon konsumi ĝin, nur fremda homo ĝin konsumas — ĉi tio estas vantajo kaj malfacila doloro. **3** Se iu homo naskigus cent

7 Pli bona estas bona nomo, ol bona oleo; kaj la tago de la morto estas pli bona, ol la tago de la naskiĝo. **2** Pli bone estas iri en domon de funebro, ol iri en domon de festenado; ĉar morto estas la fino de ĉiu homo, kaj la vivanto notos ĉi tion en sia koro. **3** Pli bona estas plendo, ol rido; ĉar ĝi malĝojo de la vizago pliboniĝas la koro. **4** La koro de saguloj estas en domo de funebro, kaj la koro de malsaguloj en domo de ĝojo. **5** Pli bone estas aŭskulti riproĉon de sagulo, ol aŭskulti kanton de malsaguloj. **6** Ĉar simila al la kraketado de dornoj sub poto estas la ridado de la malsaguloj; kaj vantajo ĝi estas. **7** Ĉar perforteo forprenas la sagon de sagulo, kaj la prudenton malbonigas donaco. **8** La fino de afero estas pli bona, ol ĝia komenco; pacienculo estas pli bona, ol malhumilulo. **9** Ne rapidu koleri en via spirito; ĉar koleremeco logas en la brusto de malsaguloj. **10** Ne diru: Kial la antaŭaj tagoj estis pli bonaj, ol la nunaj? ĉar ne el sageco vi ĉi tion demandus. **11** Bona estas sageco kune kun hereda havo, kaj ĝi estas profitas al tiuj, kiuj vivas la sunon. **12** Ĉar la sageco estas ŝirmo tiel same, kiel mono estas ŝirmo; sed la supereco de scienco konsistas en tio, ke la sageco donas vivon al sia posedanto. **13** Rigardu la faron de Dio; ĉar kiu povas tion rektigi, kion Li kurbigis? **14** En la tago de bonstato uzu la bonstaton, kaj en la tago de malfeliĉo atendu: ĉi tion kaj tion aranĝis Dio, por ke la homo nenion komprenu post Li. **15** Ĉion tion

mi vidis en miaj vantaj tagoj: okazas, ke virtulo al lia malbono. **10** Kaj ankaŭ mi vidis, ke oni pereas ĉe sia virteco, kaj okazas, ke malvirtulo enterigis malvirtulojn, kiuj venadis kaj eliradis el longe vivas ĉe sia malvirteco. **16** Ne estu tro virta, la sankta loko, kaj kiuj estis forgesitaj en la urbo, kaj ne rezonus tro multe: kial vi devas vin konfuzi? kie ili tiel agis; kaj ĉi tio ankaŭ estas vantaĵo. **11** **17** Ne malvirtu tro multe, kaj ne estu senprudenta: Ĉar ne baldaŭ estas farata juĝo kontraŭ malbonaj kial vi devas morti ne en via tempo? **18** Bone faroj, tial plene kuragas la koro de homidoj fari estas, se vi tenos vin je unu afero kaj ankaŭ de malbonon. **12** Kvankam pekulo faras malbonon alia afero vi ne forprenos vian manon; ĉar tiu, kiu cent fojojn, kaj Dio estas pacienca al li, tamen mi timas Dion, penas plaĉi al ĉiuj. **19** La saĝeco faras scias, ke estos bone al tiuj, kiuj timas Dion, kiuj la saĝulon pli fortan, ol dek potenculoj en la urbo. respektas Lin. **13** Kaj ne estos bone al malvirtulo, **20** Ĉar ne ekzistas sur la tero virtulo, kiu farus nur kaj ne tenos sin longe, simile al ombro, tiu, kiu ne bonon kaj ne pekus. **21** Ne ĉiujn vortojn, kiujn oni timas Dion. **14** Ekzistas vantaĵo, kiu fariĝas sur diras, atentu en via koro, por ke vi ne aŭdu vian la tero: ekzistas virtuloj, al kiuj fariĝas tio sama, sklavon malbenanta vin: **22** ĉar multajn fojojn kio fariĝas al malvirtuloj; kaj ekzistas malvirtuloj, konsciis via koro, ke ankaŭ vi malbenis aliajn. **23** al kiuj fariĝas tio sama, kio al la virtuloj; kaj mi Ĉion ĉi tion mi provis per mia saĝo; mi diris al mi: diris al mi, ke ankaŭ ĉi tio estas vantaĵo. **15** Kaj mi Mi akiru saĝon; tamen ĝi estas malproksima de eklādus la gajecon, ĉar ne ekzistas io pli bona por mi. **24** Kio estas malproksima kaj tre profunda, homo sub la suno, ol manĝi, trinki, kaj gaji, kaj ke kiu tion komprenos? **25** Mi turnis min kun mia ĉi tio akompanu lin en liaj laboroj en la tagoj de koro, por ekkoni, esplori, kaj traserĉi saĝecon kaj prudenton, kaj ekscii, ke la malvirteco estas malsagĵeco kaj ke la senscieco estas sensenca. **26** por ĉirkaurigardi la aferojn, kiuj estas farataj sur Kaj mi trovas, ke pli malbona ol la morto estas la tero tiamaniere, ke nek tage nek nokte homo la virino, kiu estas kaptilo, kaj kies koro estas reto, kaj kies manoj estas katenoj; tiu, kiu plaĉas al Dio, sin savos de ŝi, sed pekulo estos kaptita de ŝi. **27** Jen, kion mi trovis, diris la Predikanto: ne povas kompreni la aferojn, kiuj fariĝas sub oni devas kunigi unu fakton kun alia, por veni al la suno; kiom ajn la homo penus esplori, li ne konkludo. **28** Jen, kion ankorau serĉis mia animo kaj ne trovis: viron unu inter mil mi trovis, sed virinon inter ĉiuj mi tute ne trovis. **29** Nur ĉi tion mi trovis, ke Dio kreis la homon virtema; sed la homoj fordoris sin al multaj artifikoj.

8 Kiu estas simila al saĝulo? kaj kiu komprenas la sencon de la aferoj? Saĝeco de homo lumigas lian vizagōn, kaj la maldelikateco de lia vizagō ŝangigas. **2** Mi diras: La regan ordonon plenumu, pro la juro farita antaŭ Dio. **3** Ne rapidu foriri de antaŭ li, kaj ne estu persistema en malbona afero; ĉar ĉion, kion li volos, li povos fari. **4** Ĉar la vorto de rego estas potenza; kaj kiu povas diri al li: Kion vi faras? **5** Kiu plenumas la ordonon, tiu spertos nenion malbonan; tempon kaj manieron de agado scias la koro de saĝulo. **6** Ĉar por ĉiu afero estas ĝia tempo kaj ĝia maniero; kaj granda estas por la homo la malbono de dio, **7** ke li ne scias, kio estos; ĉar kiu diros al vi, kiel estos? **8** Neniuj homo povas regi la venton kaj reteni la venton, neniuj povas regi la tagon de la morto; ne ekzistas forpermeso en tiu milito, kaj malvirteco ne savas sian faranton. **9** Ĉion ĉi tion mi vidis, kaj mi atentis ĉiun aferon, kiu estas farata sub la suno, kaj tiun tempon, en kiu homo regas homon

9 Al ĉio ĉi tio mi direktis mian koron, por esplori ĉion ĉi tion, ke la virtuloj kaj saĝuloj kaj iliaj faroj estas en la mano de Dio; kaj nek amon nek malamon scias la homo, kaj nenion, kio lin atendas. **2** Al ĉiuj estas la sama sorto: al la virtulo kaj al la malvirtulo, al la bona kaj pura kaj al la malpura, al la oferfaranto kaj al tiu, kiu ne oferfas, al la bonulo kaj al la pekulo, al la juranto kaj al tiu, kiu timas ĵuron. **3** Ĉi tio estas malbona en ĉio, kio fariĝas sub la suno, ke la sama sorte ekzistas por ĉiuj, kaj la koro de la homidoj estas plena de malbono, kaj sensencaj estas en ilia koro dum ilia vivado, kaj poste ili transiras al la mortintoj. **4** Ĉar kiu troviĝas inter la vivuloj, tiu havas ankorau esperon; ĉar eĉ al hundo vivanta estas pli bone, ol al leono mortinta. **5** Ĉar la vivantoj scias, ke ili mortos; kaj la mortintoj scias nenion, kaj por ili jam ne ekzistas rekompenco, ĉar la memoro pri ili estas forgesita. **6** Kaj ilia amo, kaj ilia malamo, kaj ilia ĵaluzo jam de longe malaperis; kaj jam por neniam ili havas partoprenon en io, kio fariĝas sub la suno. **7** Iru, manĝu ĝoje vian panon, kaj trinku kun gaja koro vian vinon, se Dio

favoris viajn aferojn. **8** En ĉiu tempo viaj vestoj estu blankaj, kaj oleo ne manku sur via kapo. **9** jam ne utilas kuracparolanto. **10** Vortoj el bušo de Ĝuu la vivon kun la edzino, kiun vi amas en la tempo de via tuta vanta vivo, kaj kiun Dio donis al vi por ĉiuj viaj vantaj tagoj; ĉar ĝi tio estas via apartenaĵo en via vivo, kaj en viaj laboroj, kiujn vi laboris sub la suno. **11** Kion ajn via mano povas fari laŭ via forto, tion faru; ĉar ekzistas nek faro, nek kalkulo, nek scio, nek saĝo, en Ŝeol, kien vi iros. (*Sheol h7585*) **11** Aliflanke mi vidis sub la suno, la urbo. **12** Ve al vi, ho lando, se via reĝo estas ke ne de la rapiduloj dependas la kuro, ne de la fortuloj dependas la milito, kaj ne la talentuloj havas kompetentuloj trovas aprobon; nur de la tempo kaj okazo ili ĉiuj dependas. **12** Ĉar eĉ ne scias la homoj en tempo malbona, kiam ĝi atakas ilin neatendite. **13** Ankaŭ jenan saĝajon mi vidis sub la suno, kaj ĝi ŝajnis al mi granda: **14** estis urbo malgranda, kaj malmulte da homoj ĝi havis; venis al ĝi granda reĝo, kaj sieĝis ĝin, kaj konstruis ĉirkaŭ ĝi grandajn sieĝajn fortikaĵojn; **15** sed troviĝis en ĝi homo malriĉa sed saĝa, kaj li savis la urbon per sia saĝeco; tamen neniу rememoris tiun malriĉan homon. **16** Kaj mi diris: Pli bona estas saĝo ol forto, tamen la saĝo de malriĉulo estas malrespektata, kaj liaj vortoj ne estas aŭdataj. **17** La vortoj de saĝuloj, trankvile aŭskultitaj, estas pli bonaj ol la kriado de reganto inter malsaguloj. **18** Pli bona estas saĝo, ol militaj instrumentoj; kaj unu pekulo pereigas multe da bono.

10 Venenaj mușoj putrigas kaj haladzigas la oleon de parfumisto; pli ŝatata ol saĝo kaj honoro ofte estas malgranda malsagajo. **2** La koro de saĝulo estas ĉe lia dekstra flanko, kaj la koro de malsagulo ĉe lia maldekstra. **3** Kaj eĉ en la vojo, laŭ kiu iras malsagulo, mankas al li saĝo, kaj al ĉiu li diras, ke li estas malsagulo. **4** Se atakos vin kolero de reganto, ne forlasu vian lokon, ĉar mildeco pardonigas eĉ grandajn krimojn. **5** Ekzistas malbono, kiun mi vidis sub la suno; ĝi estas kvazaŭ eraro, venanta de la reganto: **6** senscieco estas metata tre alte, kaj la riĉuloj princiĝoj, irantaj piede, kiel sklavoj. **8** Kiu fosas kavon, tiu falos en ĝin; kaj kiu detruas muron, tiu mordos serpento. **9** Kiu transmovas ŝtonojn, tiu faras al si difekton per streĉo; kaj kiu hakas lignon, tiu sin vundas per ĝi. **10** Se malakriĝis la hakilo, kaj oni ne akriegas la tranĉan flankon, oni devas strechi la fortojn; kaj la ĉefajo estas prepari ĉion saĝe.

11 Se mordis la serpento sen kuracparolo, tiam lin mem pereigas. **13** La komenco de la parolo de lia bušo estas malsagajo, kaj la fino de lia parolo estas abomeninda sensencajo. **14** Malsagulo multe parolas, kvankam homo ne scias, kio estos; kaj kio estos post li? kiu ĉi tion diros al li? **15** Penado de malsaguloj lacigas ĉiun, kiu ne scias eĉ la vojon al iros. (*Sheol h7585*) **11** Aliflanke mi vidis sub la suno, la urbo. **16** Ve al vi, ho lando, se via reĝo estas infano kaj viaj princoj mangas fruel! **17** Feliĉa vi estas, ho lando, se via reĝo estas de nobla deveno kaj viaj princoj mangas en ĝusta tempo, por fortigi, ne por festeni! **18** De mallaboremeco tramalsekiĝas la domo. **19** Por plezuro oni aranĝas festenojn, kaj vino gajigas la vivon, kaj mono respondas por ĉio. **20** Eĉ en viaj pensoj ne malbenu la region, kaj en via dormoĉambro ne malbenu riĉulon; ĉar birdo ĉielo transportos vian vocon, kaj flugila estaĵo eldiros vian parolon.

11 Elsendu vian panon sur la akvon; ĉar post longa tempo vi ĝin retrovos. **2** Donu parton al sep, kaj eĉ al ok, ĉar vi ne scias, ĉu ne estos malfeliĉo sur la tero. **3** Kiam la nubo pleniĝos, ili verŝos pluvon sur la teron, kaj se falos arbo suden aŭ norden, ĝi tie restos, kien ĝi falis. **4** Kiu observas la venton, tiu ne semos; kaj kiu rigardas la nubojn, tiu ne rikoltos. **5** Kiel vi ne scias, kian vojon iros la vento, kaj kiel formiĝas la ostoj en la ventro de gravedulino, tiel vi ne povas scii la faron de Dio, kiu ĉion faras. **6** Matene semu vian semon, kaj vespere via mano ne ripozu; ĉar vi ne scias, ĉu tio aŭ alio estos pli ĝusta, aŭ ĉu ambaŭ egale estos bonaj. **7** Agrabla estas la lumo, kaj bone estas al la okuloj vidi la sunon. **8** Ĉar se eĉ multaj jarojn homo vivus, li ĝoju en ili ĉiuj; kaj li memor pri la tagoj mallumaj, ĉar estos multe da ili; **9** ĝoju, junulo, en via infaneco; kaj via koro ĝuu plezuron en la tagoj de via juneco, kaj iru, kien kondukas vin via koro kaj kien rigardas viaj okuloj; sed sciu, ke pri ĉio ĉi tio Dio venigos vin al jugo. **10** Tial forpelu malĝojon de via koro, kaj forigu malagrablojn de via korpo; ĉar la infaneco kaj la juneco estas vantaĵo.

12 Kaj memoru vian Kreinton en la tagoj de via juneco, dum ankoraŭ ne venis la tagoj de malbono, kaj ne venis la jaroj, pri kiuj vi diros: Mi ne havas plezuron de ili; **2** dum ne mallumiĝis la suno, la lumo, la luno, kaj la steloj, kaj ne revenis nubo post la pluvo; **3** en la

tago, kiam ektremos la gardantoj de la domo, kaj malfortiĝos la militantoj, kaj ĉesos mueli la muelantinoj, ĉar estos malmulte da ili, kaj senvidiĝos la rigardantinoj tra la fenestro; **4** kaj permitaj estos la pordoj al la strato, kiam eksilentoj la sonado de la muelŝtono; kaj homo leviĝados laŭ la krio de birdo, kaj mallaŭtiĝos la sonoj de kantoj; **5** kaj altaĵojn ili ektimos, kaj sur la vojo aperos teruroj, kaj ekfloros la migdalarbo, kaj peziĝos la lokusto, kaj malaperos dezirto: tiam homo foriros en sian eternan domon, kaj sur la strato marĝenos plorantoj; **6** ĝis diſsiriĝos la argenta ĉeneto, rompiĝos la ora lampeto, rompiĝos la kruĉo ĉe la fonto, kaj falos la rado en la puton; **7** kaj la polvo refariĝos tero, kiel ĝi estis, kaj la spirito reiros al Dio, kiu ĝin donis. **8** Vantaĝo de vantaĝoj, diris la Predikanto; ĉio estas vantaĝo. **9** Krom tio, ke la Predikanto estis saĝulo, li ankoraŭ instruis scion al la popolo; li ĉion pesis, esploris, kaj verkis multe da sentenco. **10** Penis la Predikanto trovi agrablajn parolojn, kaj li skribis ĝuste vortojn de vero. **11** La paroloj de saĝuloj estas kiel akraj pintoj, kaj kiel enbatitaj najloj estas la vortoj de publikaj parolistoj; ili estas donitaj de unu paštisto. **12** Kaj krom tio, mia filo, akceptu mian instruon, ke se oni volus verki multajn librojn, ne estus fino, kaj multe legi lacigas la korpon. **13** Ni aŭskultu la finon de ĉio: timu Dion, kaj plenumu Liajn ordonojn, ĉar ĉi tio estas ĉio por la homo. **14** Ĉar ĉiun faron Dio venigos al juĝo, eĉ ĉion kaŝitan, ĉu ĝi estas bona aŭ malbona.

Alt Kanto

1 Alta kanto de Salomono. **2** Ho, li kisu min per kisoj de sia bušol Ĉar via amo estas pli bona, ol vino. **3** Ho, kiel bonodoras viaj aromaĵoj! Via nomo similas al elverſita oleo; Tial la fraŭlinoj amas vin. **4** Altiru min; ni postkuros vin. La reĝo envenigis min en siajn ĉambrojn; Ho, ni ĝojos kaj gajigos kun vi; Ni memoros vian amon pli, ol vinon; Sincere oni amas vin. **5** Mi estas nigra, tamen beleta, Ho filinoj de Jerusalem, Kiel la tendoj de Kedar, Kiel la tapetoj de Salomono. **6** Ne rigardu min, ke mi estas nigreta: La suno min brulkolorigis. La filo de mia patrino koleris kontraŭ mi; Ili faris min gardistino de la vinberĝardenoj; Mian propran vinberĝardenon mi ne gardis. **7** Diru al mi, ho vi, kiun mia animo amas, Kie vi paštas, kie vi ripozigas vian brutaron tagmeze: Kial mi simili al vagistino Ĉe la brutaroj de viaj kamaradoj? **8** Se vi ne scias tion, ho belulino inter virinoj, Sekvu la paſojn de la ŝafaro, Kaj paſtu viajn kapridojn ĉe la tendoj de la paſtistoj. **9** Al la ĉevalino en la ĉaroj de Faraono Mi komparas vin, ho mia amatino. **10** Belaj estas viaj vangoj sub la orelinjoj, Via kolo sub la laĉoj de perloj. **11** Orajn orelinjojn ni faros al vi, Kun arĝentaj enkrustajoj. **12** Dum la reĝo sidas ĉe la festotablo, Mia nardo bonodoras. **13** Kiel fasko de mirho, restanta inter miaj mamoj, Estas al mi mia amato. **14** Kiel floraro de kofero estas por mi mia amato, En la vinberĝardeno de En-Gedi. **15** Ho, vi estas bela, mia amatino; ho, vi estas ja bela; Viaj okuloj estas kiel ĉe kolomboj. **16** Ho, vi estas bela, mia amato, kaj ĉarma; Nia lito estas kiel frēſaj herboj; **17** La traboj de nia domo estas cedraj, Niaj ĉevronoj estas abiaj.

2 Mi estas la lilio de Ŝaron, La rozo de la valo. **2** Kiel rozo inter la dornoj, Tiel estas mia amatino inter la knabinoj. **3** Kiel pomarbo inter arboj nefruktaj, Tiel estas mia amato inter la junuloj. Mi sopiris al lia ombro, jen mi sidiĝis; Kaj liaj fruktoj estas bongustaj al mia palato. **4** Li enkonduku min en vindomon, Kaj lia standardo super mi estu la amo. **5** Plifortigu min per vinberkuko, Refreſigu min per pomsuko; Ĉar mi estas malsana de amo. **6** Lia maldekstra mano estu sub mia kapo, Lia dekstra ĉirkauprenu min. **7** Mi ĵurligas vin, ho filinoj de Jerusalem, Je la gazeloj aŭ la cervoj de la kampo: Ne veku nek sendormigu la amatinton, Ĝis sī mem volos. **8** Ho, jen estas la voĉo de mia amato! Ho, jen li venas, Rapidante sur la montoj, saltante sur la altaĵoj. **9** Mia amato similas al gazelo aŭ al cervo. Ho, jen li staras

post nia muro, Rigardante tra la fenestro, Sin montrante ĉe la krado. **10** Mia amato vokas, li parolas al mi: Leviĝu, mia amatino, mia belulino, ho venu; **11** Ĉar la vintro jam forpasis, La pluvo pasis kaj malaperis; **12** La floroj jam estas sur la tero; La kantosezono jam alvenis, Kaj la voĉo de la turto jam aŭdiĝas en nia lando; **13** La figarbo jam maturigas siajn fruktetojn, La vinbertrunkoj siajn vinberetojn, Kiuj jam bonodoras. Leviĝu, mia amatino, mia belulino, kaj venu. **14** Ho mia kolombino, en la krevajoj de la roko, en la kaſejo de la rokkrutajo, Montru al mi vian aspekton, aŭdigu al mi vian vocon; Ĉar via voĉo estas dolĉa, kaj via aspekto estas bela. **15** Kaptu al ni la ŝakalojn, la malgrandajn ŝakalojn, La detruantojn de la vinberĝardenoj, Kiam niaj vinberĝardenoj burĝonas. **16** Mia amato apartenas al mi, Kaj mi apartenas al li, Kiu paſtas inter la rozoj. **17** Ĝis la tago malvarmetiĝos kaj la ombroj forkuros, Turnu vin, ho amato, similiĝu al gazelo aŭ al cervo Sur la montoj de aromaĵoj.

3 Sur mia kušejo dum la nokto mi serĉis tiun, kiun mia animo amas; Mi serĉis lin, sed mi lin ne trovis. **2** Mi leviĝos, kaj irados tra la urbo; Sur la stratoj kaj placoj mi serĉos tiun, kiun mia animo amas; Mi serĉis lin, sed mi lin ne trovis. **3** La gardistoj, kiuj iradas tra la urbo, renkontis min, Al ili mi demandis: Ĉu vi vidis tiun, kiun mia animo amas? **4** Kiam mi nur ekforiris de ili, Mi renkontis tiun, kiun mia animo amas; Mi tenis lin, kaj ne delasis lin, Ĝis mi enkondukis lin en la domon de mia patrino, Kaj en la ĉambron de Jerusalem, Je la gazeloj aŭ cervoj de la kampo: Ne veku nek sendormigu la amatinton, Ĝis sī mem volos. **6** Kiu estas sī, kiu venas el la dezerto, kiel kolono de fumo Parfumita per mirho kaj olibano, Per ĉiaj pudroj de la parfumisto? **7** Jen estas la lito de Salomono! Sesdek fortuloj ĉirkauas ĝin El la fortuloj de Izrael, **8** Ĉiu tenantaj glavojn, kompetentaj batalantoj; Ĉiu portas sian glavon ĉe sia femuro, Pro la teruro de la nokto. **9** Edziĝan liton el la ligno de Lebanon Konstruis al si la reĝo Salomono. **10** Ĝiajn kolonojn li konstruis el arĝento, La ĉarpentaj el oro, la tegajon el purpuro; La interno estas pavimita per la amo de la filinoj de Jerusalem. **11** Iru tien, ho filinoj de Cion, kaj vidu la reĝon Salomono, Vestitan per la krono, per kiu lia patrino konis lin en la tago de lia edziĝofesto, En la tago de la ĝojo de lia koro.

4 Vi estas bela, mia amatino, vi estas bela; Viaj okuloj estas kolombaj, malantaŭ via vualo. Viaj

haroj estas kiel aro da kaprinoj, Deirantaj sur la deklico de la monto Gilead. **2** Viaj dentoj estas kiel tondotaj ŝafinoj, Kiuj elvenas el la lavejo; Ĉiuj estas kiel ruĝa fadeno, Kaj via elparolado estas bela; Kiel peco de granato, viaj vangoj aspektas tago malvarmetiĝos kaj la ombroj forkuros, Mi tago al la monto de mirho kaj al la altaĵo de olibano. **7** Via tutajo estas bela, mia amatino; Vi ho mia fratino, mia fianĉino, Kun mi el Lebanon; Rigardu malsupren de la pinto de Amana, De la pinto de Senir kaj Hermon, El la kavernoj de la leonoj, De la montoj de la leopardoj. **9** Vi kortuſis min, mia fratino, mia fianĉino; Vi kortuſis min per unu ekrigardo de viaj okuloj, Per unu ĉeno de sur via kolo. **10** Kiel bela estas via amo, mia fratino, mia fianĉino! Ho, kiom pli bona estas via amo, ol vino! Kaj la bonodoro de viaj parfumaĵoj estas pli bona, ol ĉiuj aromaĵoj! **11** Mielo gutadas el viaj lipoj, topazoj; Lia korpo estas ebura, enkrustita per ho mia fianĉino; Mielo kaj lakto kuſas sub via lango; Kaj la bonodoro de viaj vestoj estas kiel la puto de vivanta akvo, Kaj riveretoj elfluantaj el Lebanon. **12** Vi estas ĝardeno ŝlosita, ho mia fratino, mia fianĉino; Vi estas fonto ŝlosita, puto sigelita. **13** Viaj kreskaĵoj estas paradizo de granatoj kun multevaloraj fruktoj, Plena de koferoj kaj nardoj; **14** Nardo kaj safrano; Kano kaj cinamo, kun ĉiuspecaj olibanarboj; Mirho kaj aloo kaj la plej delikataj aromaĵoj; **15** Ĝardenfonto, puto de vivanta akvo, Kaj riveretoj elfluantaj el Lebanon. **16** Vekiĝu, ho norda vento, venu, ho suda vento; Trablovu mian ĝardenon, ke ĝiĝ aromajoj elfluu. Venu mia amato en sian ĝardenon Kaj manĝu ĝiajn multevalorajn fruktojn.

5 Mi venis en mian ĝardenon, mia fratino, mia fianĉino; Mi deſiris mian mirhon kaj miajn aromaĵojn; Mi manĝis mian mielcelaron, kiel ankaŭ mian mielon; Mi trinkis mian vinon, kiel ankaŭ mian lakton. Manĝu, ho miaj kamaradoj; Drinku kaj ebriĝu, ho miaj amikoj. **2** Mi dormis, sed mia koro estis maldorma; Jen estas la voĉo de mia amato, jen li ekfrapas: Malfermu al mi, ho mia fratino, mia amatino, mia kolombino, mia virtulino; Ĉar mia kapo estas plena de roso, Miaj harbukloj de la gutoj de la nokto. **3** Mi jam demetas mian ĥitonon; kial mi ĝin denove surmetu? Mi jam lavis miajn piedojn; kial mi ilin malpurigu? **4** Mia amato etendis sian manon

tra la truo, Kaj mia interno kompatis lin. **5** Mi levigis, por malfermi al mia amato; Kaj de miaj manoj gutis mirho, Kaj miaj fingroj estis malsekaj en paroj, Kaj ne mankas eĉ unu el ili. **3** Viaj lipoj de mirha fluidaĵo, Sur la rigilo de la seruro. estas kiel ruĝa fadeno, Kaj via elparolado estas **6** Mi malfermis al mia amato; Sed mia amato fortuniĝis kaj malaperis. Mia animo tremis, dum Malantaŭ via vualo. **4** Via kolo estas kiel la turo de li parolis; Mi lin serĉis, sed mi lin ne trovis; Mi David, kiu estas konstruita kiel armiltenejo; Mil vokis lin, sed li ne respondis al mi. **7** La gardistoj, ŝildoj pendas sur ĝi, Ĉiuj ŝildoj de la potenculoj. **5** kiuj ĉirkauas la urbon, renkontis min, ili batis Viaj du mamoj estas kiel du cervidoj, ĝemeloj de kaj vundis min; La gardistoj de la muroj deprenis gazelino, Kiuj sin paſtas inter la rozoj. **6** Ĝis la de mi la kovrotukon. **8** Mi ĵurligas vin, ho filinoj tago malvarmetiĝos kaj la ombroj forkuros, Mi de Jerusalem, se vi renkontos mian amaton, Ho, foriros al la monto de mirho kaj al la altaĵo de kion vi diros al li? ke mi estas malsana de amo. olibano. **7** Via tutajo estas bela, mia amatino; Vi **9** Per kio diferencas via amato de aliaj amatoj, ne havas difekton. **8** Kun mi el Lebanon venu, Ho belulino inter virinoj? Per kio diferencas via ho mia fianĉino, Kun mi el Lebanon; Rigardu amato de aliaj amatoj, Ke vi tiele ĵurligas nin? **10** malsupren de la pinto de Amana, De la pinto de Mia amato estas blanka kaj ruĝa, Distinginda inter Senir kaj Hermon, El la kavernoj de la leonoj, De dekmilo. **11** Lia kapo estas pura oro; Laj haro la montoj de la leopardoj. **9** Vi kortuſis min, mia estas buklitaj, nigrat kiel korvo; **12** Laj okuloj estas fratino, mia fianĉino; Vi kortuſis min per unu kiel kolomboj ĉe la akvotorentoj; Lavitaj per lakto, ekrigardo de viaj okuloj, Per unu ĉeno de sur via orname enkadrigitaj; **13** Laj vangoj estas kiel bedoj de aromaĵoj, kiel kesto de ŝmirajisto; Laj fianĉino! Ho, kiom pli bona estas via amo, ol vino! lipoj estas kiel rozoj, ili gutadas fluidan mirhon; Kaj la bonodoro de viaj parfumaĵoj estas pli bona, **14** Laj manoj estas kiel oraj ringoj, kadritaj per ol ĉiuj aromaĵoj! **11** Mielo gutadas el viaj lipoj, topazoj; Lia korpo estas ebura, enkrustita per ho mia fianĉino; Mielo kaj lakto kuſas sub via safiroj; **15** Laj kruroj estas kiel marmoraj kolonoj, bonodoro de Lebanon. **12** Vi estas ĝardeno ŝlosita, kiel Lebanon, majesta kiel cedroj; **16** Lia palato ho mia fratino, mia fianĉino; Vi estas fonto ŝlosita, estas dolĉajoj; lia tutajo estas tre aminda. Tia puto sigelita. **13** Viaj kreskaĵoj estas paradizo de granatoj kun multevaloraj fruktoj, Plena de filinoj de Jerusalem.

6 Kien foriris via amato, Ho belulino inter virinoj? Kien fortuniĝis via amato, Por ke ni lin serĉu kun vi? **2** Mia amato iris en sian ĝardenon, al la bedoj de aromaĵoj, Por paſti en la ĝardeno kaj kolekti rozojn. **3** Mi apartenas al mia amato, kaj mia amato apartenas al mi; Tiu, kiu paſtas inter la rozoj. **4** Ho, mia amatino, vi estas bela kiel Tirca, Agrabla kiel Jerusalem, Terura kiel batalantaj taĉmentoj. **5** Forturnu la okulojn for de mi, Ĉar ili venkas min. Viaj haroj estas kiel aro da kaprinoj, Deirantaj sur la deklico de la monto Gilead. **6** Viaj dentoj estas kiel aro da ŝafinoj, Kiuj elvenas el la lavejo; Ĉiuj estas en paroj, Kaj ne mankas eĉ unu el ili. **7** Kiel peco de granato, viaj vangoj aspektas Malantaŭ via vualo. **8** Da reĝinoj ekzistas sesdek, kaj okdeko da kromvirinoj, Kaj la junulinoj estas sennombraj. **9** Sed unu sola estas mia kolombino, mia virtulino; **10** Ŝi estas la sola ĉe sia patrino, La elektita de sia naskintino; La filinoj vidis ŝin, kaj nomas ŝin feliĝulino; La reĝinoj kaj la kromvirinoj laŭdas ŝin, dirante: **10** Kiu estas ŝi, kiu aspektas kiel la matenruĝo, Bela kiel la luno, Hela

kiel la suno, Terura kiel batalantaj taĉmentoj? **11**
Mi iris en la nuksarban ĝardenon, Por trarigardi
la verdajn kreskajojn de la valo, Por vidi, ĉu la
vinbertrunko burĝonas, ĉu la granatarboj floras.
12 Tiam mi ankoraŭ ne sciis, Ke mia animo elektos
min por la ĉaroj de la nobeloj de mia popolo. **13**
Turniĝu, turniĝu, ho Ŝulamit; Turniĝu, turniĝu, ke
ni rigardu vin. Kial vi volas rigardi Ŝulamiton tiel,
Kiel oni rigardas la dancadon de la taĉmentoj?

7 Kiel belaj estas viaj pašoj en sandaloj, ho filino
de princo! La svingado de viaj femuroj estas
kiel ĉenringoj, Majstre ellaboritaj. **2** Via umbiliko
estas kiel ronda pokalo, Al kiu trinkajo ne mankas;
Via ventro estas kiel amaso da tritiko ĉirkaŭita
de rozoj; **3** Viaj du mamoj estas kiel du cervidoj,
Ĝemeloj de gazelino; **4** Via kolo estas kiel turo
el eburo; Viaj okuloj kiel la lagetoj en ūfbono,
ĉe la pordego de Bat-Rabim; Via nazo estas kiel
la turo de Lebanon rigardanta Damaskon; **5** Via
kapo sur vi estas kiel Karmel, Kaj la harbukloj de
via kapo kiel la purpura robo de la reĝo, falde
kunligita. **6** Kiel bela kaj kiel ĉarma estas mia
amatino inter la plezuroj! **7** Via staturo similas la
palmotrunkon, Kaj viaj mamoj la vinberarojn. **8**
Mi diris: Mi suprengrimpas la palmotrunkon kaj
teniĝos je ĝiaj branĉoj; Kaj viaj mamoj estu kiel la
penikoj de la vinbertrunko, Kaj la bonodoro de
via nazo kiel la bonodoro de citronoj; **9** Kaj via
palato kiel vino bongusta, Kiu englitiĝas ĉarmege
kaj glate, Kiu paroligas la lipojn de la dormantoj.
10 Mi apartenas al mia amato, Kaj li sin tiras al mi.
11 Venu, mia amato, ni eliru sur la kamparon; Ni
enlogiĝu en la vilagjoj. **12** Frumatene ni iru al la
vinberĝardenoj; Ni rigardu, ĉu la vinbertrunko
jam burĝonis, Ĉu ĝiaj floroj jam malfermiĝis,
Ĉu la granatarboj jam floras; Tie mi donos al vi
mian amon. **13** La mandragoroj jam bonodoras,
Kaj apud nia enirejo troviĝas delikataj fruktoj
ĉiuspecaj, fruaj kaj malfruaj, Kiujn mi provizis por
vi, ho mia amato!

8 Ho, se vi estus al mi kiel frato, Kiu suĉis la
mamojn de mia patrino! Se mi renkontus vin
ekstere, mi kisis vin; Kaj tamen neniu malestimus
min. **2** Mi gvidus vin, mi enkondukus vin en la
domon de mia patrino; Vi instruus min, Kaj mi
trinkigus al vi la spicitan vinon kaj la granatsukon.
3 Lia maldekstra mano estu sub mia kapo, Kaj lia
dekstra ĉirkaŭprenu min! **4** Mi ĵurligas vin, ho
filinoj de Jerusalem, Ne veku nek sendormigu
la amatinon, Ĝis si mem volos. **5** Kiu estas si,
kiu venas el la dezerto, Sin apogante sur sia
amato? Sub la pomarbo mi vekis vin; Tie, kie via

patrino vin naskis, Kie vin naskis via naskintino. **6**
Konservu min kiel sigelon en via koro, kiel sigelon
sur via brako; Ĉar la amo estas forta kiel la morto;
La ĵaluzo estas nefleksebla kiel Ŝeol; Ĝiaj brulaĵoj
estas brulaĵoj de fajro, La flamo de la Eternulo.
(Sheol h7585) **7** Granda akvo ne povas estingi la
amon, Kaj rivero ne povas superakvi ĝin; Se homo
proponus doni la tutan havajon de sia domo por
la amo, Oni malestime lin forpuſus. **8** Nia fratino
ankoraŭ estas malgranda, Kaj mamojn ŝi ankoraŭ
ne havas; Kion ni faros al nia fratino, Kiam oni
svatos ŝin? **9** Se ŝi estos muro, ni konstruos sur
si argentan palacon; Kaj se ŝi estos pordo, ni
ĉirkaŭbaros ŝin per traboj el cedro. **10** Mi estas
muro, kaj miaj mamoj kiel turoj; Mi jam estis
al li kiel iu, kiu trovis favoron. **11** Salomonon
posedis vinberĝardenon en Baal-Hamon; Li luigis
la vinberĝardenon al gardistoj; Ĉiu devas alporti
milon da argentaj moneroj pro ĝiaj fruktoj. **12** Mia
propra vinberĝardeno estas antaŭ mi. La milon
al vi, ho Salomonon, Kaj ducent al la gardistoj de
ĝiaj fruktoj. **13** Ho vi, logantino de la ĝardenoj, La
kamaradoj volas aŭskulti vian vocon; Al mi ĝin
aŭdigu. **14** Forkuru, ho mia amato, Kaj similiĝu al
gazelo aŭ al cervo Sur la montoj de aromajoj.

Jesaja

1 Vizio de Jesaja, filo de Amoc, kiun li vidis pri Judujo kaj Jerusalem, en la tempo de Uzija, Jotam, Aħaz, kaj Ħīzkija, reĝo de Judujo. **2** Aŭskultu, ho ĉielo, kaj atentu, ho tero, ĉar parolas la Eternulo: Filoj Mi edukis kaj altigis, kaj ili perfidis Min. **3** Bovo konas sian aĉetinton, kaj azeno la mangujon de sia mastro; sed Izrael ne konas, Mia popolo ne komprenas. **4** Ve al la popolo peka, al la gento ŝārgita de malbonagoj, al la idaro krima, al la filoj pereuloj! ili forlasis la Eternulon, ili malſatis la Sanktulon de Izrael, ili forturniĝis malantaŭen. **5** Kion oni ankoraŭ batu en vi, kiuj daŭrigas sian defaladon? la tuta kapo estas malsana, kaj la tuta koro estas senforta. **6** De la plando de la piedo ĝis la kapo estas en ĝi nenio sendifikta, nur vundoj kaj tuberoj kaj ulceroj pusaj, kiuj ne estas purigitaj, nek ĉirkaŭigitaj, nek moligitaj per oleo. **7** Via lando estas dezerta, viaj urboj estas forbruligitaj per fajro, vian kampon antaŭ vi formanĝas fremdutoj, kajdezerta ĝi estas, kiel ruinigita de fremdutoj. **8** Kaj restis la filino de Cion kiel tendo en vinberĝardeno, kiel budo sur kukumkampo, kiel urbo sieĝata. **9** Se la Eternulo Cebaot ne lasus al ni restaĵon, ni fariĝus preskaŭ kiel Sodom, ni similiĝus al Gomora. **10** Aŭskultu la vortojn de la Eternulo, estroj de Sodom; atentu la instruon de nia Dio, popolo de Gomora! **11** Por kio Mi bezonas vian multegon da bučoferoj? diras la Eternulo; Mi trosatiĝis de la bruloferoj de ŝafoj kaj de la sebo de grasigitaj brutoj, kaj la sangon de bovoj kaj ŝafidoj kaj kaproj Mi ne deziras. **12** Kiam vi venas, por aperi antaŭ Mia vizaĝo, kiu postulas tion de viaj manoj, ke vi pašu sur Mian korton? **13** Ne plu alportu hipokritajn donacojn; la incensado estas abomenindaĵo por Mi; monatkomencon, sabaton, kaj kunvokon de kunvenoj Mi ne toleras – krimo kaj sankta kunveno! **14** Viajn monatkomencojn kaj festojn Mia animo malamas; ili fariĝis por Mi ŝargo, tedis al Mi porti ilin. **15** Kiam vi etendas viajn manojn, Mi kaſas antaŭ vi Mian okulojn; eĉ kiam vi multe pregaras, Mi ne aŭskultas; viaj manoj estas plenaj de sango. **16** Lavu vin, purigu vin; forigu la malbonon de viaj faroj antaŭ Mian okuloj, ĉesu malbonagi. **17** Lernu agi bone, celu justacon, helpu prematon, havigu juston al orfo, defendu aferon de vidvino. **18** Venu, kaj ni faru inter ni juĝan disputon, diras la Eternulo: se viaj pekoj estas sangoruĝaj, ili fariĝos blankaj kiel neĝo; kaj se ili estas kiel skarlato, ili fariĝos kiel lano. **19** Se vi estos humilaj kaj obeemaj,

vi manĝos la bonaĵon de la tero; **20** sed se vi rifuzos kaj ribelos, glavo vin ekstermos; ĉar tiel diris la bušo de la Eternulo. **21** Kiamaniere la fidela urbo fariĝis malċastulino! ĝi estis plena de justeco, virto en ĝi logis, sed nun mortigistoj. **22** Via arĝento fariĝis skorio, via vino miksiĝis kun akvo. **23** Viaj estroj estas perfiduloj, kaj kolegoj de ŝtelistoj; ili ĉiuj amas donacojn kaj ĉasas profiton; al orfo ili ne donas juston, kaj la juĝa plendo de vidvino ne atingas ilin. **24** Pro tio diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, la Potenculo de Izrael: Ho ve, Mi konsolos Min sur Mijā kontraŭuloj, kaj Mi venĝos al Mijā malamikoj. **25** Kaj Mi remetas Mian manon sur vin, kaj Mi forte purigos vian skorion, kaj Mi eligos vian tutan stanon. **26** Kaj Mi restarigos viajn juĝistojn, kiel antaŭe, kaj viajn konsilistojn, kiel en la komenco; post tio oni nomos vin urbo de virto, civito fidelia. **27** Cion elacetiĝos per justeco, kaj ĝiaj revenintoj per virto. **28** La krimuloj kaj pekujoj pereos kune, kaj la forlasintoj de la Eternulo ekstermiĝos. **29** Ĉar ili estos malhonoritaj pro la terebintarboj, kiujn vi amis, kaj vi estos hontigitaj pro la ĝardenoj, kiujn vi elektis. **30** Ĉar vi estos kiel terebintarbo, kies folioj velkis, kaj kiel ĝardeno, kiu ne havas akvon. **31** Kaj la fortulo fariĝos kiel stupo, kaj lia laboro kiel fajrero; kaj ambaŭ brulos, kaj neniu estingos.

2 Afero, kiun Jesaja, filo de Amoc, vidis vizie pri Judujo kaj Jerusalem. **2** Iam en la tempo estonta la monto de la domo de la Eternulo staros kiel ĉefo inter la montoj, kaj ĝi estos pli alta ol ĉiuj altaĵoj; kaj fluos al ĝi ĉiuj nacioj. **3** Kaj iros multaj popoloj, kaj diros: Venu, ni iru supren sur la montojn de la Eternulo, al la domo de la Dio de Jakob, por ke Li instruu nin pri Siaj vojoj, kaj ni iru laŭ Lia irejo; ĉar el Cion eliri la instruo, kaj la vorto de la Eternulo el Jerusalem. **4** Kaj Li juĝos inter la nacioj, kaj Li decidos pri multaj popoloj; kaj ili forĝos el siaj glavoj plugilojn kaj el siaj lancoj rikoltilojn; ne levos nacio glavon kontraŭ nacion, kaj oni ne plu lernos militon. **5** Ho domo de Jakob, venu, kaj ni iru en la lumo de la Eternulo. **6** Sed Vi forlasis Vian popolon, la domon de Jakob, ĉar ili pli pleniĝis ol antaŭe kaj ili sorĉas kiel la Filiștoj kaj aliĝis al infanoj de algentuloj. **7** Kaj ilia lando pleniĝis de arĝento kaj oro, kaj senfinaj estas iliaj trezoroj; kaj ilia lando pleniĝis de ĉevaloj, kaj sennombraj estas iliaj ĉaroj. **8** Kaj ilia lando pleniĝis de idoloj; ili adorkliniĝas al la faritajo de siaj manoj, al tio, kion faris iliaj fingroj. **9** Kaj kliniĝis la homo, kaj malaltiĝis la viro; kaj Vi ne pardonos ilin. **10** Eniru en rokon kaj kaſu vin en la tero, pro timo antaŭ

la Eternulo kaj antaŭ la majesto de Lia grandeco. Ĝin. Mia popolo! viaj gvidantoj erarigas vin kaj **11** La fieraj okuloj de homo malleviĝos, kaj la ruinigas la vojon de via irado. **13** La Eternulo altaj homoj estos malaltigitaj; nur la Eternulo starigis, por juĝi; Li staras, por juĝi popolojn. sola estos alta en tiu tago. **12** Ĉar la tago de la **14** La Eternulo faros juĝan proceson kontraŭ la Eternulo Cebaot estos super ĉio malhumila kaj plejaĝuloj de Lia popolo kaj kontraŭ ĝiaj estroj: Vi alta kaj super ĉio aroganta, kiu estos malaltigita; ruinigis la vinberĝardenon; havo, kiun vi rabis de **13** kaj super ĉiuj cedroj de Lebanon, la altaj kaj malriĉuloj, estas en viaj domoj. **15** Kial vi premas malhumilaj, kaj super ĉiuj kverkoj de Bašan; **14** kaj Mian popolon kaj ofendas la malriĉulojn? diras super ĉiuj altaj montoj, kaj super ĉiuj levigintaj la Sinjoro, la Eternulo Cebaot. **16** Kaj la Eternulo montetoj; **15** kaj super ĉiu alta turo, kaj super ĉiu diras: Pro tio, ke la filinoj de Cion fierigis, kaj iras fortikigita muro; **16** kaj super ĉiuj ŝipoj de Taršiš, kun etendita kolo kaj kun malmodesta rigardo, kaj super ĉiuj belaspektaĵoj. **17** Kaj humiliga iras kaj koketas, kaj tintas per ĉenetoj sur la piedoj: estos la fiereco de homo, kaj altaj homoj estos **17** la Sinjoro senharigos la verton de la filinoj de malaltigitaj; nur la Eternulo sola estos alta en tiu Cion, kaj la Eternulo nudigos ilian hontindajon. tago. **18** La idoloj estos tute nenigitaj. **19** Kaj oni **18** En tiu tago la Sinjoro forigos la ornamon de iros en la kavernojn de la rokoj kaj en la fendojn la ĉenetoj kaj la steletojn kaj la lunetojn, **19** la de la tero, pro timo antaŭ la Eternulo kaj antaŭ orelingojn, la ĉenetoj kaj la ĉirkaŭligojn, **20** Lia majesta grandeco, kiam Li leviĝos, por ĵeti la brilafetojn kaj la bukojn kaj la laĉojn kaj la teruron sur la teron. **20** En tiu tago la homo ĵetas parfumujojn kaj la talismanojn, **21** la ringojn al la talpoj kaj vespertoj siajn arĝentajn kaj orajn kaj la nazringojn, **22** la multekostajn vestojn idolojn, kiujn li faris al si por adorado; **21** por eniri kaj la mantelojn kaj la vualojn kaj la saketojn, en kavernojn de rokoj kaj en fendojn de ŝtonegoj, **23** la spiegulojn kaj la delikatajn ŝtofojn kaj la pro timo antaŭ la Eternulo kaj antaŭ Lia majesta kapornamojn kaj la kaptukojn. **24** Kaj anstataŭ grandeco, kiam Li leviĝos, por ĵeti teruron sur la bonodoro estos malbonodoro, kaj anstataŭ zono teron. **22** Ĉesu zorgi pri homo, kies animo estas estos ŝnuro, kaj anstataŭ krispaj haroj estos kalvo, en liaj nazotruoj; ĉar kion li valoras?

3 Ĉar jen la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, forprenos de Jerusaleм kaj de Juduo la apogon kaj forton, ĉian apogon de pano kaj ĉian apogon de akvo; **2** heroon kaj militiston, juĝiston kaj profeton, aŭguriston kaj plejaĝulon, **3** kvindekestron kaj eminentulon, konsiliston, majstron, kaj lertan sorĉiston. **4** Kaj junulojn Mi faros iliaj estroj, kaj petoluloj regos ilin. **5** Kaj premos la popolo ĉiu la alian kaj ĉiu sian proksimulon; junulo estos aroganta kontraŭ maljunulo, kaj senvvalorulo antaŭ eminentulo. **6** Homo ekkaptos sian fraton en la domo de sia patro, dirante: Vi havas veston, estu do nia estro, kaj ĉi tiu ruino estu sub via mano. **7** Sed ĉi tiu laŭte protestos, dirante: Mi ne volas esti kuracanto; nek panon nek veston mi havas en mia domo; ne faru min estro de la popolo. **8** Ĉar malfortiĝis Jerusaleм, kaj Juduo falis; ĉar iliaj paroloj kaj iliaj faroj estas kontraŭ la Eternulo kaj ofendas la okulojn de Lia majesto. **9** La signoj de iliaj vizagoj atestis kontraŭ ili, kaj sian pekon, simile al la Sodomojn, ili proklamas, ne kašas. Ve al iliaj animoj! ĉar ili mem repagis al si malbonon. **10** Parolu pri la justulo, ke estas bone al li; ĉar ili manĝas la fruktojn de siaj faroj. **11** Ve al la malbona malvirtulo! ĉar la faroj de liaj manoj estos repagita al li. **12** Mian popolon premas infanoj, kaj virinoj regas

18 En tiu tago la Sinjoro forigos la ornamon de iros en la kavernojn de la rokoj kaj en la fendojn la ĉenetoj kaj la steletojn kaj la lunetojn, **19** la de la tero, pro timo antaŭ orelingojn, la ĉenetoj kaj la ĉirkaŭligojn, **20** Lia majesta grandeco, kiam Li leviĝos, por ĵeti la brilafetojn kaj la bukojn kaj la laĉojn kaj la teruron sur la teron. **22** Ĉesu zorgi pri homo, kies animo estas estos ŝnuro, kaj anstataŭ krispaj haroj estos kalvo, kaj anstataŭ eleganta mantelo estos sako, anstataŭ beleco estos brulmakuloj. **25** Viaj viroj falos de glavo, kaj viaj fortuloj en la milito. **26** Kaj ĝiaj pordegoj ploros kaj funebros, kaj mizere ĝi sidos sur la tero.

4 En tiu tago ekkaptos sep virinoj unu viron, kaj diros: Ni mangados nian panon, kaj ni portados niajn vestojn; nur permesu al ni porti vian nomon, forigu de ni nian malhonoron. **2** En tiu tago la markoto de la Eternulo estos belo kaj honoro, kaj la frukto de la tero estos majesto kaj ornamo por la savitajo de Izrael. **3** Kaj la restintoj en Cion kaj la reteniĝintoj en Jerusaleм estos nomataj sanktuloj, ĉiu, al kiuj la sorto lasis vivon en Jerusaleм, **4** se la Sinjoro forlavos la malpurajon de la filinoj de Cion, kaj forigos el Jerusaleм la sangon, kiu estas interne de ĝi, per la spirito de juĝo kaj per la spirito de fajro. **5** Kaj super ĉiu loko de la monto Cion kaj super ĉiu ĝiaj kunvenejoj la Eternulo kreos nubon kaj fumon por la tago kaj flamon de brulanta fajro estas tendo, por ombri kontraŭ la varmegeco de la tago, kaj por rifuĝigi kaj ŝirmi kontraŭ malbona vetero kaj pluvo.

5 Mi kantos al mia amato la kanton de mia amiko pri lia vinberĝardeno. Vinberĝardenon havis

mia amiko sur grasa altaĵo; **2** kaj li ĉirkaufosis ĝin, la lumon mallumo, kiuj maldolĉon faras dolĉo senŝtonigis ĝin, kaj plantis en ĝi plej bonspecajn kaj la dolĉon maldolĉo! **21** Ve al tiuj, kiuj estas vinberbranĉojn; kaj li konstruis turon meze de saĝuloj en siaj okuloj kaj antaŭ si mem estas ĝi, kaj ankaŭ vinpremejon li elhakis en ĝi; kaj kompetentuloj! **22** Ve al tiuj, kiuj estas herooj, por li esperis, ke ĝi donos bonajn vinberojn, sed ĝi trinki vinon, kaj bravuloj, por miksi ebrigaĵon, donis senvvalorajn berojn. **3** Nun, ho loĝantoj de **23** kiuj pravigas malvirtulon pro subaĉeto, kaj Jerusaleм kaj Judujo, juĝu do inter mi kaj mia de pravulo forprenas lian pravecon! **24** Pro tio, vinberĝardeno. **4** Kion oni povas ankoraŭ fari al kiel la lango de fajro formangas pajlon kaj la mia vinberĝardeno, kion mi ne faris por ĝi? kial flamo ekstermas fojnon, tiel ilia radiko fariĝos mi esperis, ke ĝi donos bonajn vinberojn, kaj ĝi nutraĵo, kaj ilia floro suprenflugos kiel polvo; ĉar tamen donis berojn senvvalorajn? **5** Nun mi sciigos ili malſatis la instruon de la Eternulo Cebaoт, kaj al vi, kion mi faros al mia vinberĝardeno: forigita la vortojn de la Sanktulo de Izrael ili malestimis. estos ĝia barilo, kaj ĝi estos ruiniĝata, ĝiaj muroj **25** Pro tio ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ ĝin dezerta, ĝi ne estos pritrancata nek prifosata, Lia popolo, kaj Li etendis Sian manon kontraŭ kaj elkreskos en ĝi dornoj kaj pikarbustoj; kaj al la kadavroj de la popolo estas kiel koto sur la stratoj; nuboj mi ordonos, ke ili ne veršu sur ĝin pluvon. kaj malgraŭ ĉio ĉi tio Lia kolero ne kvietiĝis, **7** La vinberĝardeno de la Eternulo Cebaoт estas la kaj Lia brako estas ankoraŭ etendita. **26** Kaj Li domo de Izrael, kaj la viroj de Jehuda estas Lia levos signon por la popoloj malproksimaj, kaj plej amata plantaĵo; kaj Li esperis justecon, sed alvokos tian popolon de la ekstremajo de la tero, montriĝis malnoblaĵo — bonagojn, sed montriĝis kaj ĝi venos rapide kaj facile. **27** Ne estos en tiu kriindaĵo. **8** Ve al vi, kiuj aligas domon al domo, popolo laculo nek senfortulo, ĝi ne dormos nek kampon al kampo, ĝis restas jam nenia loko, por ke dormetos, ne deliberiĝos la zono de ĝia lumbo, vi solaj posedu la landon! **9** En miaj oreloj estas la kaj ne disiĝiĝos rimeno de ĝia ŝuo. **28** Ĝiaj sagoj vortoj de la Eternulo Cebaoт: Multaj domoj fariĝos estas akraj, kaj ĉiu ĝiaj pafarkoj estas streĉitaj; dezertaj, grandaj kaj bonaj estos sen loĝantoj. la hufoj de ĝiaj ĉevaloj estas kiel granito, kaj la **10** Ĉar dek parceloj da vinberĝardeno donos nur radoj de ĝiaj ĉaroj kiel ventego. **29** Ĝia blekado unu bat'on, kaj ĥomero da semoj donos nur unu estas simila al la leona; ĝi krias, kiel leonidoj; ĝi efon. **11** Ve al tiuj, kiuj leviĝas frue matene, por ekbruias, kaj ekkaptas la rabakiron kaj forportas, fordoni sin al drinkado, sidas malfrue nokte, kaj neniu savas. **30** Kaj ĝi blekegos super li en por varmegigi sin per vino! **12** Harpo, psaltero, tiu tago simile al la bruoj de la maro; kiam oni tamburino, fluto, kaj vino estas en iliaj festenoj; rigardos la teron, tie estos mallumo kaj mizerio, sed la verkon de la Eternulo ili ne rigardas, kaj kaj la lumo malaperos el la ĉielo.

6 En la jaro de la morto de la reĝo Uzija mi vidis la Sinjoron, sidantan sur alta kaj levita trono, kaj Lijaskoj plenigis la templon. **2** Serafoj staris supre de Li; ĉiu havis po ses flugiloj; per du li kovris sian vizaĝon, per du li kovris siajn piedojn, kaj per du li flugis. **3** Kaj unu vokadis al alia, kaj diris: Sankta, sankta, sankta estas la Eternulo Cebaoт, la tutaj teroj estas plena de Lia gloro. **4** Ekſanceliĝis de la vokanta voĉo la kolonoj de la pordo, kaj la domo pleniĝis de fumo. **5** Kaj mi diris: Ve al mil! ĉar mi pereis; ĉar mi estas homo kun malpura bušo, kaj mi logas inter popolo malpurbuša, kaj la Reĝon, la Eternulon Cebaoт, vidis miaj okuloj. **6** Tiam alflugis al mi unu el la serafoj, havante en la mano ardantan karbon, kiun li per premilo prenis de la altaro, **7** kaj li ektušís mian bušon, kaj diris: Jen ĉi tio ektušís vian bušon, kaj forgiĝis via malpieco, kaj via peko estas pardonita. **8** Kaj mi ekaŭdis la vocon de la Sinjoro, kiu diris: Kiuun Mi sendos, kaj kiu iros

por ni? Kaj mi diris: Jen mi estas, sendu min. **9** **15** Buteron kaj mielon li manĝos, ĝis li povoscios Tiam Li diris: Iru kaj diru al tiu popolo: Vi aŭdos, forpuši malbonon kaj elekti bonon. **16** Sed antaŭ sed ne komprenos; vi vidos, sed ne rimarkos. ol la knabo povoscios forpuši malbonon kaj elekti **10** Sensemigita la koron de tiu popolo, kaj ĝiajn bonon, estos forlasita tiu lando, kiun vi timas pro oreloj surdigu, kaj ĝiajn okulojn blindigu, por ke ĝiaj du reĝoj. **17** La Eternulo venigos sur vin kaj ĝi ne vidu per siaj okuloj, kaj por ke ĝi ne aŭdu sur vian popolon kaj sur la domon de via patro per siaj oreloj, por ke ĝi ne komprenu per sia tajn tagojn, kiuj ne venis de post la tempo, kiam koro, por ke ĝi ne konvertiĝu kaj ne saniĝu. **11** Mi Efraim defalas de Jehuda; Li venigos la region de diris: Ĝis kiam, ho Sinjoro? Kaj Li respondis: Ĝis Asirio. **18** En tiu tago la Eternulo alvokos la mušojn malpleniĝos la urboj pro nehavado de loĝantoj de la randoj de la lagoj de Egiptujo kaj la abelojn kaj la domoj pro nehavado de homoj, kaj ĝis la de la lando Asiria; **19** kaj ili venos kaj sidiĝos ĉiu tero tute dezertiĝos. **12** Kaj la Eternulo forigos la en la dezertigitaj valoj kaj en la fendoj de la rokoj homojn, kaj granda estos la forlasiteco en la lando. kaj sur ĉiuj arbustoj kaj sur ĉiuj pikarbataj. **20** En **13** Se restos en ĝi dekono, ĝi ankaŭ ekstermiĝos, tiu tempo la Eternulo razos per dungita razilo, per sed kiel terebintarbo aŭ kverko, de kiuj post la transriveroj, per la reĝo de Asirio, la kapon dehako restas ankoraŭ radiko; sankta semo estos kaj la haroj de la piedoj, kaj forigos eĉ la barbon. ĝia radiko.

7 En la tempo de Aħaz, filo de Jotam, filo de Uzija, reĝo de Judujo, eliris Recin, reĝo de Sirio, kaj Pekah, filo de Remalja, reĝo de Izrael, kontraŭ Jerusalemon, por militi kontraŭ ĝi; sed ili ne povis konkeri ĝin. **2** Oni raportis al la domo de David, dirante: La Sirianoj starigis tendare en la lando de Efraim. Tiam ektremis lia koro kaj la koro de lia popolo, kiel la arboj de arbaro tremas de vento. **3** Sed la Eternulo diris al Jesaja: Iru renkonte al Aħaz, vi kaj via filo Ŝear-Jaħsub, al la fino de la akvotubo de la supra lageto, ĉe la vojo al la kampo de fulistoj, **4** kaj diru al li: Gardu vin, kaj estu trankvila; ne timu, kaj via koro ne senkuraĝiĝu pro la du fumantaj brulstipoj, pro la furioso de Recin kun la Sirianoj kaj de la filo de Remalja. **5** La Sirianoj, kun Efraim kaj kun la filo de Remalja, havas malbonan intencon kontraŭ vi, kaj diras: **6** Ni iru kontraŭ Judujon, ni malgrandigu ĝin, malkovru ĝin por ni, kaj ni starigu kiel region super ĝi la filon de Tabeel. **7** Tiele diris la Sinjoro, la Eternulo: Tio ne plenumiĝos, kaj tio ne estos. **8** Ĉar la kapo de Sirio estas Damasko, kaj la kapo de Damasko estas Recin, kaj post sesdek kvin jaroj Efraim ĉesos esti popolo. **9** Kaj la kapo de Efraim estas Samario, kaj la kapo de Samario estas la filo de Remalja. Se vi ne kredas, vi ne estas fidelaj. **10** Kaj plue diris la Eternulo: Diru al Aħaz jene: **11** Petu por vi signon de la Eternulo, via Dio, ĉu profunde malsupre, ĉu alte supre. (*Sheol h7585*) **12** Sed Aħaz diris: Mi ne petos, kaj mi ne incitos la Eternulon. **13** Kaj li diris: Aǔskultu, domo de David: ĉu ne suficias al vi ĉagreni homojn, ke vi ĉagrenas eĉ mian Dion? **14** Tial la Sinjoro mem donos al vi signon: jen virgulino gravediĝis, kaj ŝi naskos filon, kaj ŝi donos al li la nomon Emanuel.

21 En tiu tempo homo nutros junan bovinon kaj du ŝafojn; **22** kaj pro la abundo de lakto li manĝos buteron; ĉar buteron kaj lakton manĝos ĉiu, kiu restos en la lando. **23** En tiuu tempo ĉiu loko, kie estis mil vinberbranĉoj, havantaj la prezon de mil argentaj moneroj, kovriĝos per dornoj kaj pikarbustoj. **24** Kun sagoj kaj pafarkoj oni venos tien, ĉar la tuta lando kovriĝos per dornoj kaj pikarbustoj. **25** Kaj sur ĉiuj montojn, kiujn oni prilaboradis per pioĉoj, oni ne povos supreniri protimo antaŭ la dornoj kaj pikarbustoj; oni sendos tien bovojn, oni irigos tien ŝafojn.

8 Kaj la Eternulo diris al mi: Prenu al vi grandan skribtabulon, kaj skribu sur ĝi per homa skribilo: Rapidu akiri, baldaŭ rabado. **2** Kaj mi prenis al mi du fidindajn atestantojn: la pastron Urija, kaj Zeharjan, filon de Jeberehja. **3** Kaj mi iris al la profetino, kaj ŝi gravediĝis kaj naskis filon. Kaj la Eternulo diris al mi: Donu al li la nomon: Rapidu-Akiri-Baldaŭ-Rabado. **4** Ĉar antaŭ ol la knabo povoscios voki: Mia patro, kaj Mia patrino, la riĉaĵon de Damasko kaj la rabakiron de Samario oni portos antaŭ la reĝo de Asirio. **5** Kaj plue la Eternulo parolis al mi, dirante: **6** Pro tio, ke ĉi tiu popolo malſatis la akvon de Ŝiloah, kiu fluas kviete, kaj ĝojas pro Recin kaj pro la filo de Remalja: **7** pro tio la Sinjoro jen venigos sur ilin la akvon de la Rivero, la fortaj kaj granda, la region de Asirio kaj lian tutan gloron; kaj ĝi leviĝos super ĉiujn siajn kuŝuojn kaj iros super ĉiujn siajn bordojn. **8** Kaj ĝi enpenetros en Judujon, inundos, leviĝos, kaj atingos ĝis la kolo; kaj ĝi etendos siajn flugilojn kaj plenigos vian tutan landon, ho Emanuel. **9** Koleru, ho popoloj, tamen vi ektimos; atentu, vi ĉiuj en la malproksimaj landoj; armu vin, sed vi ektimos; armu vin, sed vi ektimos. **10** Pripensu entrepronon, sed ĝi neniiĝos;

parolu vortojn, sed ili ne plenumiĝos, ĉar kun Cebaot tion faros. **8** Vorton sendis la Sinjoro al ni estas Dio. **11** Ĉar tiel diris al mi la Eternulo, Jakob, kaj ĝi falis en Izrael. **9** Tion sciu la tuta tenante la manon sur mi, kaj Li instruis al mi, popolo, Efraim kaj la loĝantoj de Samario, kiuj ke mi ne iru la vojon de tiu popolo, kaj Li diris: diras kun fiereco kaj kun malhumila koro: **10** **12** Ne nomu konspiro ĉion tion, kion tiu popolo Brikoj falis, sed el hakitaj ŝtonoj ni konstruos; nomas konspiro; kaj tion, kion ĝi timas, ne timu, sikomoroj estas dishakitaj, sed ni anstataŭigos kaj tio vin ne teruru. **13** La Eternulo Cebaot estu ilin per cedroj. **11** La Eternulo fortigos kontraŭ ili por vi sankta; Lin vi timu, kaj Li estu por vi la malamikojn de Recin, kaj liajn kontraŭulojn Li terura. **14** Li estos sanktaĵo kaj ŝtono de falpuŝigo ekscitos, **12** la Sirianojn de antaŭe kaj la Filiştinojn kaj roko de alfrapiĝo por la du domoj de Izrael, de malantaŭe; kaj ili formangoĉos Izraelon per la kaptilo kaj falilo por la loĝantoj de Jerusalem. **15** tuta bušo. Malgraŭ ĉio ĉi tio ne kvietiĝis Lia Kaj multaj falpuŝigoj, kaj falos kaj rompiĝos, kaj kolero, kaj Lia brako estas ankoraŭ etendita. **13** enretiĝos kaj kaptiĝos. **16** Ligu la ateston, sigelu Sed la popolo ne turnas sin al Ti, kiu ĝin batas, la leĝon ĉe Mijaj lernantoj. **17** Kaj mi atendas la kaj la Eternulon Cebaot ili ne serĉas. **14** Tial la Eternulon, kiu kaſis Sian vizagojn antaŭ la domo Eternulo dehakos ĉe Izrael la kapon kaj la voston, de Jakob, kaj mi esperas al Li. **18** Jen, mi kaj la branĉon kaj kanon, en unu tago. **15** Maljunulo infanoj, kiujn la Eternulo donis al mi, estas kiel kaj eminentulo estas la kapo; kaj profeto, kiu signoj kaj atentigiloj en Izrael de la Eternulo instruas malverajon, estas la vosto. **16** La gvidantoj Cebaot, kiu loĝas sur la monto Cion. **19** Kaj se de tiu popolo erarigas, kaj la gvidatoj pereos. oni diros al vi: Demandu la antaŭdiristojn kaj la **17** Tial la Sinjoro ne ĝojos pro iliaj junuloj, kaj sorĉistojn, la flustristojn kaj la murmuretistojn, iliajn orfojn kaj vidvinojn Li ne kompatos; ĉar ĉar popolo ja demandas sian Dion, per la mortintoj ĉiu estas hipokrituloj kaj malbonaguloj, kaj ĉiu por la vivantoj: **20** tiam al la instruo kaj al la bušo parolas malnoblaĵon. Malgraŭ ĉio ĉi tio ne atestos! se ili ne diros konforme al tio, ili ne havos kvietiĝis Lia kolero, kaj Lia brako estas ankoraŭ matenan ĉielruĝon. **21** Ili irados sur ĝi premataj etendita. **18** Ĉar la malbonageco ekbrulis kiel kaj malsataj; kaj kiam ili estos malsataj, ili koleros fajro, dornojn kaj pikarbustojn ĝi formango, ĝi kaj insultos sian reĝon kaj sian Dion, kaj rigardos brulas en densejo de arbaro, kaj leviĝas kolonoj supren. **22** Kaj la teron ili rigardos, kaj ili vidos mizeron kaj mallumon, premantan mallumon, kaj da fumo. **19** De la kolero de la Eternulo Cebaot en la mallumon ili estos pušataj.

9 Sed ne restos la mallumo super tiuj, kiuj estas premataj: kiel la antaŭa tempo humilgis la landon de Zebulun kaj la landon de Naftali, la sekvonta tempo glorigos la apudmaran vojon, la transan flankon de Jordan, la Galileon de la nacioj. **2** Popolo, kiu iris en mallumo, ekvidis grandan lumon; super homoj, sidantaj en lando de morta ombro, ekbrilis lumo. **3** Vi multigis la popolon, Vi grandigis ĝian ĝojon; ili ĝojas antaŭ Vi, kiel oni ĝojas dum la rikolto, kiel oni ĝojas ĉe dividado de rabakiro. **4** Ĉar la jugon de ilia ŝargo, la kanon de ilia ŝultro, kaj la bastonon de ilia premanto Vi rompis, kiel en la tempo de Midjan. **5** Ĉar ĉiu armaĵo de tiuj, kiuj sin brue armis, kaj la vestoj, kiuj ruliĝis en sango, estos forbruligitaj, ekstermitaj per fajro. **6** Ĉar infano naskiĝis al ni, filo estas donita al ni, kaj la regado estos sur lia ŝultro, kaj lia nomo estos: Mirinda, Konsilisto, Potenculo, Patro de Eterneco, Princio de Paco; **7** por pligrandigi la regadon kaj por paco senfina sur la trono de David kaj en lia regno, por fortikigi ĝin kaj fortigi ĝin per justeco kaj vero de nun ĝis eterne. La fervoro de la Eternulo

10 Ve al la legidonatoj, kiuj starigas maljustajn leĝojn, kaj al tiuj, kiuj skribas maljustajn verdiktojn, **2** por forpuŝi malriĉulojn de la leĝo kaj forrabi la justecon de senhavuloj de Mia popolo, por ke la vidvinoj fariĝu ilia rabakiro, kaj por prirabi la orfojn! **3** Sed kion vi faros en la tago de puno kaj de pereo, kiu venos de malproksime? al kiu vi kuros, por serĉi helpon? kaj kie vi lasos vian honoron, **4** por ne fleksiĝi inter la kaptitoj kaj ne fali inter la mortigoj? Malgraŭ ĉio ĉi tio Lia kolero ne kvietiĝis, kaj Lia brako estas ankoraŭ etendita. **5** Ve al la Asiriano, la vergo de Mia kolero! la bastono en iliaj manoj estas Mia indigno. **6** Kontraŭ popolon hipokritan Mi lin sendos, kaj pri la popolo de Mia kolero Mi donos al li ordonon, ke li prenu militakiron, ke li rabu

rabajon, kaj ke li piedpremu ĝin kiel koton sur la stratoj. **7** Sed li ne tiel tion komprenas, kaj lia koro ne tiel intencas; li intencas ekstermi kaj dispremi ne malmulte da popoloj; **8** ĉar li diras: Ĉu miaj princoj ĉiu ne estas reĝoj? **9** Ĉu Kalno krevos pro la graseco. **28** Li venas Ajaton, trapasas estas kiel Karkemiš? ĉu Ĥamat ne estas kiel Arpad? ĉu Samario ne estas kiel Damasko? **10** Ĉar estas pli multaj ol en Jerusalem kaj en Samario, kiam la Sinjoro plenumos Sian tutan faron sur la monto Cion kaj en Jerusalem, Mi rememoros la frukton de la malhumila reĝo de Asirio kaj la majeston de liaj aragonataj okuloj; **11** kiel mi agis kuni Samario kaj ĝiaj idoloj, **12** Sed kiel potenculo la sidantojn; **13** kaj mia mano trovis la riĉajon de la popoloj kiel neston; kaj kiel oni enkolektas forlasitajn ovojn, mi enkolektis la tutan teron; kaj neniu movis flugilon, malfermis la bušon, nek krietis. **15** Ĉu povas hakilo fanfaroni antaŭ tiu, kiu hakas per ĝi? ĉu povas segilo fieri antaŭ tiu, kiu ĝin tiras? kvazaŭ vergo svingus tiun, kiu ĝin levas! kvazaŭ bastono levus tiun, kiu ne estas el ligno! **16** Tial la Sinjoro, la Eternulo Cebao, venigos malgrasecon sur liajn grasulojn, kaj sub lia gloro ekbrulos fajro, kiel flamo. **17** Kaj la lumo de Izrael fariĝos fajro, kaj lia Sanktulo fariĝos flamo; kaj ĝi forbruligos kaj ekstermos liajn pikarbustojn kaj dornojn en unu tago, **18** kaj ekstermos la majeston de lia arbaro kaj de lia fruktoĝardeno, de la animo ĝis la karno; kaj li fariĝos kiel senfortigita kadukulo. **19** La restajo de la arboj de lia arbaro estos malgrandnombra, kaj knabo povos ilin registri. **20** En tiu tago la restintoj de Izrael kaj la savitoj de la domo de Jakob ne plu fidos sian batanton, sed fidos fidele la Eternulon, la Sanktulon de Izrael. **21** Konvertiĝos la restintoj, la restintoj de Jakob, al la Dio potenca. **22** Ĉar se via popolo, ho Izrael, eĉ estos kiel la apudmara sablo, nur la restintoj konvertiĝos; ĉar estas decidita ekstremo per inunda justeco. **23** Ĉar deciditan eksternon la Sinjoro, la Eternulo Cebao, faros en la tuta lando. **24** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo Cebao: Ne timu la Asirianon, ho Mia popolo, kiu loĝas en Cion; per vergo li vin frapos, kaj sian bastonon li levos kontraŭ vin, kiel la Egiptoj; **25** ĉar ankoraŭ tre malmulte daŭros, kaj finiĝos la kolero kaj Mia furioso pro iliaj malbonagoj; **26** kaj la Eternulo Cebao aperigos vapon super li, kiel Li frapis la Midjanidojn ĉe maro, kaj Li levos ĝin, kiel kontraŭ la Egiptojn. **27** Kaj en tiu tago lia Ŝarĝo estos deprenita de sur estas kiel Migroron, revizias siajn armilojn en Mihmaš; **28** Li venas Ajaton, trapasas estas pli multaj ol en Jerusalem kaj en Samario, kriu laŭte, filino de Galim! attentu, Laiš! ho malriĉa **29** tial, kiel mi agis kuni Samario kaj ĝiaj idoloj, Anatot! **30** Madmenna cedas, la loĝantoj de Gebim forkuras. **31** Jam hodiaŭ li restos en Nob; li etendas sian manon kontraŭ la monto de la filino de Cion, kontraŭ la monteton de Jerusalem. **32** Jen la Sinjoro, la Eternulo Cebao, kun forto dehakos branĉojn; la alte leviĝintaj estos dehakitaj, kaj la fieraj estos humiligitaj. **33** Kaj Li pereigos la densajn partojn de la arbaro per fero, kaj Lebanon falos de la Potenculo.

11 Eliros markoto el la trunko de Jisaj, kaj branĉo elkreskos el ĝiaj radikoj. **2** Kaj estos sur li la spirito de la Eternulo, spirito de saĝo kaj prudento, spirito de konsilo kaj forto, spirito de sciado kaj de timo antaŭ la Eternulo. **3** Kaj agrabla estos al li la timo antaŭ la Eternulo; kaj ne laŭ la rigardo de siaj okuloj li juĝados, ne laŭ la aŭdo de siaj oreloj li eldirados verdiktojn; **4** sed li juĝados malriĉulojn laŭ vero, kaj laŭ justeco li eldirados verdiktojn por humiluloj de la lando; kaj li frapos la teron per la vergo de sia bušo, kaj per la spiro de siaj lipoj li mortigos malpiulon. **5** Vero estos la zono de lia lumbo, kaj fideleco la zono de liaj koksoj. **6** Kaj logos lupo kun ŝafido, kaj leopardo kušos kun kaprido; kaj bovido kaj leonido kaj grasigita bruto estos kune, kaj malgranda knabo ilin kondukos. **7** Kaj bovino paštigo kun urso, kaj iliaj idoj kušos kune; kaj leono simile al bovo manĝos pajlon. **8** Kaj suĉinfano ludos super la truo de aspido, kaj demamigita infano metos sian manon sur la neston de vipuro. **9** Oni ne malbonagos kaj ne difektos sur Mia tuta sankta monto, ĉar la tero estos tiel plena de konado de la Eternulo, kiel la akvo plenigas la maron. **10** En tiu tempo al la radiko de Jisaj, kiu staros kiel standardo por la popoloj, celados la nacioj; kaj lia ripozeo estos honoro. **11** En tiu tempo la Sinjoro denove etendos sian manon, por akiri la restaĵon de sia popolo, kiu restis de Asirio kaj de Egiptujo kaj de Patros kaj de Etiopujo kaj de Elam kaj de Ŝinar kaj de Ĥamat kaj de la insuloj de la maro. **12** Kaj Li levos standardon inter la nacioj kaj kolektos la dispelitojn de Izrael, kaj la disjetitojn de Jehuda Li kolektos de la kvar finoj de la tero. **13** Kaj malaperos la envio kontraŭ Efraimon, kaj

la premantoj de Jehuda ekstermiĝos; Efraim ne envios Jehudan, kaj Jehuda ne premos Efraimon. **12** Mi faros, ke viro estos pli kara, ol oro, kaj homo estos pli kara, ol la ora metalo el Ofir. **13** Por tio Sed ili flugos kune al la Filiștoj okcidenten, Mi ektremigos la ĉielon, kaj la tero skuiĝos el sia prirabos la filojn de la oriento, sur Edomon kaj loko, pro la kolero de la Eternulo Cebaot kaj en la Moabon ili metos sian manon; kaj la Amonidoj tago de Lia flama kolero. **14** Ili estos kiel gazelo ilin obeos. **15** Kaj la Eternulo sekigos la golfon de persekutata, kiel ŝafo forlasita; ĉiu sin turnos Egiptujo, kaj svingos Sian manon kun forta vento super la Rivero, kaj dividos ĝin en sep riveretojn, kiu ĉiuj oni povos transiri en ŝuoj. **16** Kaj estos vojo por la restaĵo de Lia popolo, kiu restos de Asirio, kiel estis al Izrael en la tempo, kiam li eliris el la lando Egipta.

12 En tiu tago vi diros: Mi dankas Vin, ho Eternulo; ĉar kvankam Vi koleris min, Via kolero jam forigis, kaj Vi konsolas min. **2** Jen Dio estas mia savo: mi fidas, kaj mi ne timas; ĉar Dio, la Eternulo, estas mia forto kaj mia kanto, kaj Li fariĝis mia savo. **3** Kaj vi ĉerpos kun ĝojo akvon el la fontoj de la savo. **4** Kaj vi diros en tiu tago: Danku la Eternulon, voku Lian nomon, sciigu Liajn farojn inter la popoloj, memorigu, ke Lia nomo estas alta. **5** Kantu al la Eternulo, ĉar majestajo Li faris; tio estu sciata sur la tuta tero. **6** Ĝojkriu kaj kantu, loĝantino de Cion; ĉar granda estas inter vi la Sanktulo de Izrael.

13 Profetaĵo pri Babel, kiun viziis Jesaja, filo de Amoc. **2** Sur senarba monto levu standardon, laŭte voku al ili, faru signon per la mano, ke ili eniru en la pordegojn de la eminentuloj. **3** Mi ordonis al Miaj sanktigitoj, Mi kunvokis al Mia kolero Miajn fortulojn, kiu ĝojas pro Mia majesteco. **4** Bruo de amaso estas sur la montoj, kvazaŭ de grandnombra popolo! bruo de la regnoj de nacioj kolektiĝintaj! la Eternulo Cebaot ĉirkaurigardas la batalantan militistarion. **5** Ili venis el la lando malproksima, de la rando de la ĉielo, la Eternulo kaj la iloj de Lia kolero, por ruinigi la tutan landon. **6** Ĝemu, ĉar proksima estas la tago de la Eternulo; kiel katastrofo ĝi venos de la Plejpotenculo. **7** Tial ĉiu manoj senfortiĝas kaj ĉiu homa koro senkuraĝiĝas. **8** Ili estas terurataj, spasmoj kaj doloroj ilin atakas, ili sin tordas, kiel naskantino; kun miro ili rigardas unu alian, iliaj vizaĝoj flamas. **9** Jen venis la tago de la Eternulo, kruela kaj kolera kaj furioza, por fari la landon dezerto kaj ekstermi el ĝi ĉiujn pekuojn. **10** La steloj de la ĉielo kaj ĝiaj stelfiguroj ne donas sian lumon, la suno mallumiĝis levigante, kaj la luno ne briligos sian lumon. **11** Mi repagos al la mondo la malbonon kaj al la malpiuloj ilian kulpon; Mi ĉesigos la fieracon de la malhumiluloj, kaj la arrogantecon de la potenculoj Mi malaltigos.

12 Mi faros, ke viro estos pli kara, ol oro, kaj homo estos pli kara, ol la ora metalo el sia loko, pro la kolero de la Eternulo Cebaot kaj en la Moabon ili metos sian manon; kaj la Amonidoj tago de Lia flama kolero. **14** Ili estos kiel gazelo persekutata, kiel ŝafo forlasita; ĉiu sin turnos al sia popolo, kaj ĉiu kuros al sia lando. **15** Ĉiu renkontita estos trapikita, kaj ĉiu kaptita falos de glavo. **16** Iliaj infanoj estos frakasitaj antaŭ iliaj okuloj; iliaj domoj estos prirabitaj, kaj iliaj edzinoj estos malhonoritaj. **17** Mi vekos kontraŭ ilin la Medojn, kiuj ne ŝatas argentojn kaj oron ne avidas, **18** sed per pafarkoj mortigas junulojn, frukton de ventro ne kompatas; infanojn ne indulgas ilia okulo. **19** Kaj Babel, la plej bela el la regnoj, la majesta belaĵo de la Ĥaldeoj, estos kiel Sodom kaj Gomora, ruinigitaj de Dio; **20** neniu iam tie sidos, kaj por eterne ĝi restos nelogata; Arabo ne starigos tie sian tendon, kaj paštistoj tie ne ripozos. **21** Ripozos tie sovaĝaj bestoj, kaj iliaj domoj estos plenaj de gufoj, kaj strutoj tie loĝos, kaj virkaproj tie saltados. **22** Kaj ŝakaloj bruos en iliaj palacoj, kaj strigoj en la salonoj de amuzo. Kaj baldaŭ venos ĝia tempo, kaj ĝiaj tagoj ne daŭros.

14 Ĉar la Eternulo ekkompatos Jakobon, kaj denove elektos Izraelon, kaj reloĝigos ilin en ilia lando. Kaj fremduoj kuniĝos kun ili, kaj aliĝos al la domo de Jakob. **2** Kaj popoloj prenos ilin kaj venigos ilin sur ilian lokon, kaj la domo de Izrael ekposedos ilin en la lando de la Eternulo kiel sklavojn kaj sklavinojn. Kaj ili malliberigos siajn malliberigintojn kaj regos siajn premintojn. **3** Kaj en tiu tago, kiam la Eternulo ripozigos vin de via suferado kaj de via mizero, kaj de la malfacila laborado, per kiu oni laborigis vin, **4** vi eldiros ĉi tiun mokokanton pri la reĝo de Babel, kaj diros: Kiel kvietiĝis la premanto, ĉesiĝis la tributo! **5** La Eternulo rompis la bastonon de la maljustuloj, la vergon de la regantoj, **6** kiu kolere batadis popolojn per batoj senĉesaj, kolere regadis popolojn, senĉese persekutante. **7** Ekripozis, trankviliĝis la tuta tero, ĝojkrias, kantante. **8** Eĉ la cipresoj ĝojas pri vi, la cedroj de Lebanon: De tiu tempo, kiam vi ekkuŝis, neniu hakanto venas al ni. **9** Ŝeol sube ekskuiĝis pro vi, renkontante vin venantan; ĝi vejis por vi la mortintojn, ĉiujn potenculojn de la tero; ĝi levis por vi de iliaj tronoj ĉiujn reĝojn de la popoloj. **(Sheol h7585)** **10** Ili ĉiu ekparolos kaj diros al vi: Vi ankaŭ senfortiĝis, kiel ni, vi similiĝis al ni; **11** en Ŝeolon estas ĵetita via majesto kaj la bruo de viaj psalteroj; sub vi sterniĝos vermoj, kaj vermoj

estos via kovrilo. (Sheol h7585) 12 Kial vi falis de la ĉielo, ho brilo, filo de la matenruĝo! hakita sur la teron vi estas, ho tormentinto de la popoloj. 13 Kaj vi diris en via koro: Mi supreniros en la por plori; pri Nebo kaj Medba ĝemploras Moab; ĉielon, pli alten ol la steloj de Dio mi levos mian ĉiu kapoj estas kalvaj, ĉiu barbo estas razitaj. tronon, kaj mi sidos sur la monto de kunveno, ĉe 14 mi supreniros sur la altaĵon sur iliaj tegmentoj kaj placoj ĉiu ĝemkrias, de la nubo, mi similiĝos al la Plejaltulo. 15 Sed konsumiĝas per plorado. 4 Krias Hēšbon kaj Eleale, en Ŝeolon vi estos mallevita, en la profundon ĝis Jahac oni aŭdas ilian vocon; tial ĝemploras la de la tombol! (Sheol h7585) 16 Tiuj, kiuj vin vidos, armitoj de Moab, lia animo tremas en li. 5 Mia rigardos vin atente, kaj miros: Ĉu ĉi tio estas la koro krias pro Moab; liaj forkurintoj kuras ĝis viro, kiu tremigis la teron, teruris regnojn, 17 kiu Coar, ĝis la tria Eglat; ĉar la vojo supren al faris la mondron dezerto kaj ruinigis ĝiajn urbojn, Luhit ili iras plorante, ĉar sur la vojo al Horonaim kiu siajn kaptitojn ne liberigis hejmen? 18 Ĉiu levigas kriado de malfeliĉo. 6 Ĉar la akvo de reĝo de popoloj kuſas kun honoro, ĉiu en sia Nimrim sekforigis, ĉar sekiĝis la herbo, malaperis domo; 19 sed vi estas forjetita el la via tombo, kiel kreskaĵo, verdaĵo jam ne ekzistas. 7 Tial la malŝata branĉo, kovrita de mortigoj, trapikitaj abundaĵon, kiun ili kolektis, kaj sian ŝparitaĵon ili per glavo, jetitaj malsupren en kavon, kiel kadavro piedpremata. 20 Vi ne estos kun ili en tombo, ĉar la kriado ĉirkauas la limojn de Moab, ĝis Eglaim vian landon vi ruinigis, vian popolon vi mortigis; atingas lia plorado, kaj ĝis Beer-Elim atingas lia la semon de malbonaguloj oni neniam nomos. 21 Preparu liajn filojn por buco pro la pekoj de plena de sango; ĉar Mi ankoraŭ pli multe venigos sur iliaj patroj, por ke ili ne leviĝu kaj ne heredu la Dimonon, leonon sur la savigintojn de Moab kaj landon kaj ne plenigu la mondron per urboj. 22 Mi leviĝos kontraŭ ilin, diras la Eternulo Cebaot; kaj Mi ekstermos de Babel la nomon kaj restajon kaj filon kaj nepon, diras la Eternulo. 23 Kaj Mi faros ĝin heredaĵo de botauroj, kaj akvaj marĉoj, kaj Mi balaos ĝin per balailo de pereigo, diras la Eternulo Cebaot. 24 Juris la Eternulo Cebaot, dirante: Kiel Mi intencis, tiel fariĝos; kaj kiel Mi decidis, tiel efektiviĝos; 25 frakasita estos la Asiriano en Mia lando, kaj sur Mij mortitoj Mi lin disprenos, por ke foriĝu de ili lia jugo kaj lia ŝargo estu deprenita de sur iliaj ŝultroj. 26 Tio estas la decido, farita pri la tutaj teroj; kaj tio estas la mano, etendita super ĉiujn popolojn. 27 Ĉar la Eternulo Cebaot decidis, kaj kiu malhelpos? kaj Lia mano estas etendita, kiu do ĝin returnos? 28 En la jaro de la morto de la reĝo Ahaz estis farita la sekvanta profetaĵo: 29 Ne ĝoju, tutaj Filiſtujo, ke rompita estas la vergo, kiu vin batadis; ĉar el la radiko de serpento eliros vipuro, kaj ĝia produkto estos fluganta serpento. 30 Kaj la unuenaskitoj de malriĉuloj paſtiĝos, kaj senhavuloj ripozos sendanĝere; kaj Mi pereigos per malsato vian radikon, kaj via restajo estos mortigita. 31 Ĝemploru, ho pordego; kriu, ho urbo; perdis la kuraĝon la tutaj Filiſtujo; ĉar de nordo venas fumo, kaj neniu restas sola en iliaj taĉmentoj. 32 Kaj kion oni respondos al la senditoj de la popolo? Ke la Eternulo fortikigis Cionon, kaj en ĝi trovos defendon la malriĉuloj de Lia popolo.

15 Profetaĵo pri Moab: En nokto ruiniga pereis Ar-Moab, en nokto ruiniga pereis Kir-Moab. 3 Sur siaj stratoj ili ĉirkauzonis sin per sakajoj; la rando de nordo; 14 mi supreniros sur la altaĵon sur iliaj tegmentoj kaj placoj ĉiu ĝemkrias, de la nubo, mi similiĝos al la Plejaltulo. 15 Sed konsumiĝas per plorado. 4 Krias Hēšbon kaj Eleale, en Ŝeolon vi estos mallevita, en la profundon ĝis Jahac oni aŭdas ilian vocon; tial ĝemploras la de la tombol! (Sheol h7585) 16 Tiuj, kiuj vin vidos, armitoj de Moab, lia animo tremas en li. 5 Mia rigardos vin atente, kaj miros: Ĉu ĉi tio estas la koro krias pro Moab; liaj forkurintoj kuras ĝis viro, kiu tremigis la teron, teruris regnojn, 17 kiu Coar, ĝis la tria Eglat; ĉar la vojo supren al faris la mondron dezerto kaj ruinigis ĝiajn urbojn, Luhit ili iras plorante, ĉar sur la vojo al Horonaim kiu siajn kaptitojn ne liberigis hejmen? 18 Ĉiu levigas kriado de malfeliĉo. 6 Ĉar la akvo de reĝo de popoloj kuſas kun honoro, ĉiu en sia Nimrim sekforigis, ĉar sekiĝis la herbo, malaperis domo; 19 sed vi estas forjetita el la via tombo, kiel kreskaĵo, verdaĵo jam ne ekzistas. 7 Tial la malŝata branĉo, kovrita de mortigoj, trapikitaj abundaĵon, kiun ili kolektis, kaj sian ŝparitaĵon ili per glavo, jetitaj malsupren en kavon, kiel kadavro piedpremata. 20 Vi ne estos kun ili en tombo, ĉar la kriado ĉirkauas la limojn de Moab, ĝis Eglaim vian landon vi ruinigis, vian popolon vi mortigis; atingas lia plorado, kaj ĝis Beer-Elim atingas lia la semon de malbonaguloj oni neniam nomos. 21 Preparu liajn filojn por buco pro la pekoj de plena de sango; ĉar Mi ankoraŭ pli multe venigos sur iliaj patroj, por ke ili ne leviĝu kaj ne heredu la Dimonon, leonon sur la savigintojn de Moab kaj landon kaj ne plenigu la mondron per urboj. 22 Mi leviĝos kontraŭ ilin, diras la Eternulo Cebaot; kaj Mi ekstermos de Babel la nomon kaj restajon kaj filon kaj nepon, diras la Eternulo. 23 Kaj Mi faros ĝin heredaĵo de botauroj, kaj akvaj marĉoj, kaj Mi balaos ĝin per balailo de pereigo, diras la Eternulo Cebaot. 24 Juris la Eternulo Cebaot, dirante: Kiel Mi intencis, tiel fariĝos; kaj kiel Mi decidis, tiel efektiviĝos; 25 frakasita estos la Asiriano en Mia lando, kaj sur Mij mortitoj Mi lin disprenos, por ke foriĝu de ili lia jugo kaj lia ŝargo estu deprenita de sur iliaj ŝultroj. 26 Tio estas la decido, farita pri la tutaj teroj; kaj tio estas la mano, etendita super ĉiujn popolojn. 27 Ĉar la Eternulo Cebaot decidis, kaj kiu malhelpos? kaj Lia mano estas etendita, kiu do ĝin returnos? 28 En la jaro de la morto de la reĝo Ahaz estis farita la sekvanta profetaĵo: 29 Ne ĝoju, tutaj Filiſtujo, ke rompita estas la vergo, kiu vin batadis; ĉar el la radiko de serpento eliros vipuro, kaj ĝia produkto estos fluganta serpento. 30 Kaj la unuenaskitoj de malriĉuloj paſtiĝos, kaj senhavuloj ripozos sendanĝere; kaj Mi pereigos per malsato vian radikon, kaj via restajo estos mortigita. 31 Ĝemploru, ho pordego; kriu, ho urbo; perdis la kuraĝon la tutaj Filiſtujo; ĉar de nordo venas fumo, kaj neniu restas sola en iliaj taĉmentoj. 32 Kaj kion oni respondos al la senditoj de la popolo? Ke la Eternulo fortikigis Cionon, kaj en ĝi trovos defendon la malriĉuloj de Lia popolo.

16 Sendu ŝafidon al la reganto de la tero el Sela en la dezerto sur la monto de la filino de Cion. 2 Kiel vaganta birdo, elpelita el la nesto, tiel estos la filinoj de Moab ĉe la transirejo de Arnon. 3 Aranĝu konsilon, faru decidon; simile al nokto faru vian ombron meze de la tago; kaſu la elpelitojn, ne malkaſu la vaganton. 4 Mijael pelitaj Moabidoj loĝu ĉe vi; estu por ili ŝirmo kontraŭ la rabanto, ĝis ĉesiĝos la premado, finiĝos la rabado, malaperos la piedpremanto el la lando. 5 Kaj fortikiĝos trono per favorkoreco, kaj sur ĝi kun justeco en la tendo de David sidos juĝisto, celanta justecon, akcelanta la veron. 6 Ni aŭdis pri la fiereco de Moab, ke ĝi estas tre granda; lia malhumileco kaj fiereco kaj furiozado estas pli granda, ol lia forto. 7 Tial ĝemkrios Moab pri si mem, ĉiu ĝemkrios; pri la fundamentoj de Kir-Hareset ili ploras, profunde frapitaj. 8 Ĉar la kampoj de Hēšbon dezertiĝis, ankaŭ la vinberĝardenoj de Sibma; la estroj de la popoloj dishakis la plej bonajn branĉojn, kiuj atingis ĝis Jazer, etendiĝis en la dezerton; ĝiaj markotoj disiĝiĝis, transiris la maron. 9 Tial per la ploro de Jazer mi ploras pri la vinberĝardeno de Sibma; mi priveros vin per miaj larmoj, ho Hēšbon kaj Eleale; ĉar krioj de triumfo falis sur viajn somerajn fruktojn kaj sur vian grenrikolton. 10 Foriĝis de la kampo ĝojo kaj gajeco, kaj en la

vinberĝardenoj oni ne kantas nek ĝojkrias; vinon en la vinpremejoj oni ne premas; la ĝojkriojn Mi ĉesigis. **11** Tial mia interno sonas pri Moab kiel harpo, kaj mia koro pri Kir-ħeres. **12** Kaj kiam montriĝos, ke Moab senfortiĝis sur la altaĵo, kaj eniros en sian templon, por preĝi, li nenion atingos. **13** Tio estas la vorto, kiun la Eternulo diris pri Moab antaŭ longe. **14** Sed nun la Eternulo diris jene: Post tri jaroj, kiel estas la jaroj de dungito, malaltiĝos la gloro de Moab kun la tuta grandnombredo, kaj restos tre malmulte, malgrandnombre.

17 Profetajo pri Damasko: Jen Damasko ne plu estos urbo, sed ĝi estos amaso da ruinajoj. **2** Forlasitaj estos la urboj de Aroer; brutaroj tie paštigos, kaj neniu ilin fortimigos. **3** Kaj detruita estos la fortikaĵo de Efraim, kaj la regno de Damasko kaj la restaĵo de Sirio estos kiel la gloro de la Izraelidoj, diras la Eternulo Cebaot. **4** En tiu tempo maldikiĝos la gloro de Jakob, kaj lia grasa korpo malgrasiĝos. **5** Kaj estos tiel, kiel kiam rikoltanto enkolektis la grenon kaj lia mano rikoltis la spikojn, kaj estos kiel post la rikolto de spikoj en la valo Refaim. **6** Kaj restos tie postrikoltajo, kiel ĉe la skuado de olivarbo: du, tri olivoj sur la supro de alta branĉo, kvar, kvin sur la branĉoj fruktoportaj, diras la Eternulo, Dio de Izrael. **7** En tiu tempo la homo sin turnos al sia Kreinto, kaj liaj okuloj ekrigardos al la Sanktulo de Izrael. **8** Kaj li ne turnos sin al la altaroj, faritaj de liaj manoj, kaj ne rigardos al la faritaĵo de siaj fingroj, al la sanktaj stangoj kaj la idoloj de la suno. **9** En tiu tempo liaj urboj fortikigitaj estos kiel ruinoj en arbaro aŭ sur altaĵo, kiujn oni forlasis pro la Izraelidoj, kaj ili estos dezertaj. **10** Ĉar vi forgesis la Dion de via savo kaj ne memoris la Rokon de via forteco; tial vi plantis plantaĵojn plezurigajn kaj kreskigis fremdan vinberbranĉon; **11** en la tago, kiam vi plantis, vi zorgis pri la kreskado, kaj en la mateno, kiam vi semis, vi zorgis pri la floroj; sed en la tago de ricevado estas ne rikolto, sed doloro suferiga. **12** Ho ve! bruoj de multe da popoloj; ili bruas simile al la bruoj de maroj; kaj tumulto de gentoj, kiel tumulto de grandaj akvoj. **13** Gentoj bruas simile al la bruado de grandaj akvoj; sed Li minace ekkrios al ili, kaj ili forkuros malproksimen, kaj ili estos pelataj, kiel grenventumajo sur la montoj estas pelata de vento, kaj kiel polvo estas pelata de ventego. **14** Dum la vespero jen estas teruro; sed antaŭ la mateno ili jam ne ekzistas. Tia estas la sorto de niaj premantoj kaj la loto de niaj rabantoj.

18 Ve al la lando flanke ombrata, kiu troviĝas transe de la riveroj Etiopaj. **2** kiu sendas senditojn per la maro kaj per kanaj ŝipoj sur la akvo! Iru, rapidaj senditoj, al la popolo grandkreska kaj glathaŭta, al la popolo, kiu estas pli terura, ol kia ajn alia, al la popolo laŭregulara kaj piedpremanta, kies landon tratranĉas riveroj. **3** Vi ĉiuj, kiuj troviĝas en la mondo kaj loĝas sur la tero! rigardu, kiam oni levos standardon; kaj aŭskultu, kiam oni ekblovos per trumpeteto. **4** Ĉar tiel diris al mi la Eternulo: Mi restos trankvila kaj rigardos en Mia loĝejo, kiel serena varmego ĉe hela lumo, kiel rosa nubo ĉe varmego de rikolto. **5** Ĉar antaŭ la rikolto, kiam la florado finiĝis kaj la floro fariĝis matura bero, Li detranĉos la branĉojn per tranĉiloj kaj deprenos la vinberbranĉojn. **6** Ĉio kune estos lasita por la rabobirdoj de la montoj kaj por la bestoj de la tero; kaj la rabobirdoj loĝos super ĝi en somero, kaj ĉiaj bestoj de la tero super ĝi vintros. **7** En tiu tempo sur la lokon de la nomo de la Eternulo Cebaot, sur la mronton Cion, alportos donacojn al la Eternulo Cebaot la popolo grandkreska kaj glathaŭta, la popolo, kiu estas pli terura, ol kia ajn alia, la popolo laŭregulara kaj piedpremanta, kies landon tratranĉas riveroj.

19 Profetajo pri Egiptujo: Jen la Eternulo veturos sur malpeza nubo kaj venos Egiptujon. Kaj ektremos antaŭ Li la idoloj de Egiptujo, kaj la koro de la Egiptoj senkuraĝiĝos interne de ili. **2** Kaj Mi tumultigos Egiptojn kontraŭ Egiptojn; kaj militos ĉiu kontraŭ sia frato kaj ĉiu kontraŭ sia amiko, urbo kontraŭ urbo, regno kontraŭ regno. **3** Kaj malaperos la kuraĝo de la Egiptoj interne de ili, kaj Mi detruos iliajn intencojn; kaj ili demandos la idolojn kaj la sorĉistojn kaj la aŭguristojn kaj la antaŭdiristojn. **4** Kaj Mi transdonos la Egiptojn en la manon de kruela sinjoro, kaj senkompara reĝo regos super ili, diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot. **5** Kaj sekforiĝos la akvo el la maro, kaj la rivero senakviĝos kaj sekigos. **6** Kaj senhavigos la riveroj, elcerpiĝos kaj sekigos la kanaloj de Egiptujo, kano kaj junko velkos. **7** La herbejoj apudakvaj, super la akvo mem, kaj ĉio semita apud la akvo velkos, sekigos, kaj malaperos. **8** Kaj malĝojos la fiŝkaptoj, kaj ploros ĉiuj, kiuj ĵetas fiŝhokojn en la akvon, kaj la etendantoj de retoj surakvaj estos malfeliĉaj. **9** Kaj hontos la prilaboristoj de lino kombita kaj la teksistoj de blanka tolo. **10** Kaj la pilastroj de la lando estos disbatitaj; ĉiuj dungatoj estos malgajaj. **11** Malsagaj estas la princoj de Coan; la saĝaj konsilistoj de Faraono fariĝis senkonsilaj. Kiel vi diros al Faraono: Mi estas filo de saĝuloj, ido de antikvaj reĝoj? **12** Kie

do nun estas viaj saĝuloj? ili do diru al vi kaj sciigu, Etiopujo, kiun ili fidis, kaj pro Egiptujo, pri kiu ili kion la Eternulo Cebaot decidis pri Egiptujo. **13** fanfaronis. **6** Kaj en tiu tempo diros la logantoj Malsagigis la princoj de Coan, trompigis la princoj de Nof, erarigis Egiptujon, la fundamenton de siaj gentoj. **14** La Eternulo verſis en ilin spiriton de konfuzo; kaj ili erarigis Egiptujon en ĉiuj ĝiaj faroj, kiel ebriulo ŝanceliĝas vomante. **15** Kaj estos en Egiptujo nenia faro, kiun farus kapo aŭ vosto, branĉo aŭ kano. **16** En tiu tempo Egiptujo estos kiel virinoj; ĝi tremos kaj timos antaŭ la movigo de la mano de la Eternulo Cebaot, kiun Li svingos super ĝi. **17** Kaj la lando de Jehuda fariĝos teruraĵo por la Egiptujo; ĉiu, kiu rememoras ĝin, ektimos, pro la decido de la Eternulo Cebaot, kiun Li decidis pri ili. **18** En tiu tempo estos en la lando Egipta kvin urboj, parolantaj la lingvon Kanaanan kaj jurantaj per la Eternulo Cebaot; unu havos la nomon Urbo de Detruo. **19** En tiu tempo estos altaro por la Eternulo meze de la lando Egipta, kaj monumento por la Eternulo apud ĝia limo; **20** kaj ĝi estos signo kaj atesto pri la Eternulo Cebaot en la lando Egipta; ĉar ili krios al la Eternulo pro la premantoj, kaj Li sendos al ili savanton kaj potenculon, kiu savos ilin. **21** Kaj la Eternulo fariĝos konata al la Egiptujo; kaj la Egiptujo tiam ekkonas la Eternulon, kaj alportos buĉoferojn kaj farunoferojn, kaj faros sanktajn promesojn al la Eternulo kaj plenumos. **22** La Eternulo frapos la Egiptujojn, frapos kaj resanigos; kaj ili returnos sin al la Eternulo, kaj Li aŭskultos ilian peton kaj resanigos ilin. **23** En tiu tempo estos vojo de Egiptujo al Asirio; kaj la Asirianoj venados en Egiptujon kaj la Egipto en Asirion, kaj la Egipto servados kune kun la Asirianoj. **24** En tiu tempo Izrael estos triope kun Egiptujo kaj Asirio; estos beno sur la tero. **25** La Eternulo Cebaot benos ilin, dirante: Benataj estu Mia popolo la Egipto, kaj Asirio, verko de Mijaj manoj, kaj Mia heredajo Israel.

20 En la jaro, kiam Tartan venis Adodon, kien lin sendis Sargon, reĝo de Asirio, kaj li militis kontraŭ Adod kaj prenis ĝin, **2** en tiu tempo la Eternulo parolis per Jesaja, filo de Amoc, dirante: Iru, kaj demetu la sakajon de via lumbo, kaj demetu la ŝuojn de viaj piedoj. Kaj li faris tiel; li iris nuda kaj nudpieda. **3** Kaj la Eternulo diris: Kiel Mia servanto Jesaja iris nuda kaj nudpieda por trijara montrado kaj antaŭdirado pri Egiptujo kaj Etiopujo, **4** tiel la reĝo de Asirio kondukos la kaptitajn Egiptojn kaj la ekzilitajn Etiopojn, junulojn kaj maljunulojn, nudajn kaj nudpiedajn kaj kun nudaj hontaj partoj, malhonore por la Egipto. **5** Kaj ili havos teruron kaj honton pro

Etiopujo, kiun ili fidis, kaj pro Egiptujo, pri kiu ili de tiu apudmara lando: Jen kia estas nia fidita lando, kien ni kuris, por serĉi helpon, por savi nin kontraŭ la reĝo de Asirio; kiamaniere ni nun savos nin?

21 Profetaĵo pri la apudmara dezerto: Kiel renversanta de ventego de sudo, li venas el la dezerto, el la lando terura. **2** Kruela vizio estas montrita al mi: rabanto rabas, kaj ruiniganto ruinigas. Supreniru, ho Elam; sieĝu, ho Medujo; ĉiu ĝemadon mi ĉesigis. **3** Tial mia lumbo estas plena de doloro; turmentoj kaptis min, kiel turmentoj de naskantino; mi tordiĝis, kiam mi aŭdis; mi sentis teruron, kiam mi vidis. **4** Konsterniĝas mia koro, teruro min frapis; la ĉarma nokto fariĝis por mi teruro. **5** Preparu tablon, starigu gardostarantojn, mangu, trinku. Leviĝu, princoj, ŝimru la ŝildon. **6** Ĉar tiele diris al mi mia Sinjoro: Iru, starigu observanton; kion li vidos, li diru. **7** Kaj li vidis vicojn da ĉevaloj duope, vicojn da azenoj, vicojn da kameloj; kaj li aŭskultis atente, kun granda atento. **8** Kaj li ekkrias kiel leono: Mia sinjoro, mi staris konstante sur mia observejo dum la tago, kaj sur mia gardejo mi staris tutajn noktojn; **9** kaj jen venis viro, veturnanta sur duĉevala ĉaro, kaj li ekkrias kaj diras: Falis, falis Babel, kaj ĉiuj idoloj de ĝiaj dioj rompigis sur la teron. **10** Mia draŝaĵo, kaj filo de mia garbejo! kion mi aŭdis de la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, tion mi diris al vi. **11** Profetaĵo pri Duma: Oni krias al mi el Seir: Gardisto, kiom da nokto restas? gardisto, kiom da nokto restas? **12** La gardisto diris: Venis la mateno, kaj tamen estas nokto; se vi volas demandi, demandu, revenu denove. **13** Profetaĵo pri Arabujo: En la arbaro Arabuja pasigu la nokton, karavanoj Dedanaj! **14** Elportu akvon renkonte al la soifanto, vi, logantoj de la lando Tema, kun pano renkontu la forkurinton; **15** ĉar oni forkuras de glavo, de akrigita glavo, kaj de pafarko streĉita, kaj de kruebla batalo. **16** Ĉar tiele diris al mi la Sinjoro: Post unu jaro, kiel la jaro de dungito, malaperos la tuta gloro de Kedar; **17** kaj la restajo de la heroaj arkpfistoj de Kedar estos malgranda; ĉar la Eternulo, Dio de Izrael, diris.

22 Profetaĵo pri la valo de vizio: Kio nun estas al vi, ke vi ĉiuj iris sur la tegmentojn? **2** Vi, plena de brujo, urbo tumulta, urbo gaja, viaj mortigitoj ne estas mortigitaj per glavo kaj ne mortis en batalo; **3** ĉiuj viaj ĉefoj kune forkuris de pafarko; ĉiuj, kiujn oni trovis ĉe vi, estas ligitaj;

ligitaj estas kune ĉiu, kiuj forkuris malproksimen. **4** Tial mi diris: Forturnu vin de mi, mi ploros maldolĉe; ne penu konsoli min pri la malfeliĉo de la filino de mia popolo. **5** Ĉar tio estas tago de konsterno kaj de piedpremado kaj de konfuzo antaŭ la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, en la valo de vizio; detruado de muroj kaj vokado al la montoj. **6** Kaj Elam portis sagujon en vico da rajdantoj, kaj Kir brilgis ŝildon. **7** Kaj viaj plej bonaj valoj plenigis de ĉaroj, kaj rajdantoj sin aranĝis antaŭ la pordego. **8** Kaj oni formetis la kurtenon de Jehuda; kaj vi rigardis en tiu tago la armilojn de la arbara domo, **9** kaj vi vidis, ke estas multe da fendoj en la urbo de David; kaj vi kolektis la akvon de la malsupra lageto. **10** Kaj vi kalkulis la domojn de Jerusalem; kaj vi detruis la domojn, por fortikigi la muron. **11** Kaj inter la du muroj vi faris basenon por la akvo de la malnova lageto. Sed vi ne direktis vian rigardon al Tiu, kiu tion faris, kaj ĝian antikvan Kreinton vi ne rigardis. **12** Kaj en tiu tago la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, vokis, ke oni ploru kaj kriu, kaj detranĉu siajn harojn kaj surmetu sur sin sakajon. **13** Jen estas ĝojo kaj gajeco: oni mortigas bovojn, buĉas ŝafojn; oni manĝas viandon kaj trinkas vinon, dirante: Ni manĝu kaj trinku, ĉar morgaŭ ni mortos. **14** Sed al mia orelo malkaŝis la Eternulo Cebaot: Ĉi tiu malbonagado ne estos pardonita al vi, ĝis vi mortos, diris la Sinjoro, la Eternulo Cebaot. **15** Tiele diris la Sinjoro, la Eternulo Cebaot: Iru, venu al tiu administranto, al Ŝebna, la palacestro, kaj diru: **16** Kion vi havas ĉi tie? kaj kiun vi havas ĉi tie, ke vi elhakigis al vi ĉi tie tombon? Li elhakigas alte sian tombon, li elcīzegas en la roko loĝejon por si. **17** Jen la Eternulo forte vin ĵetos kaj forte vin kaptos; **18** Li volvos vin kaj rulos kiel globon en vastan landon; tie vi mortos, tie restos la ĉaroj de via gloro, vi, malhonoro de la domo de via sinjoro! **19** Kaj Mi depuſos vin de via posteno, kaj el via ofico vi estos forigita. **20** Kaj en tiu tago Mi alvokos Mian servanton Eljakim, filon de Ŧilkija, **21** kaj Mi vestos lin per via ĥitonon kaj zonas per via zono, kaj vian regadon Mi transdonos en lian manon; kaj li estos patro por la loĝantoj de Jerusalem kaj por la domo de Jehuda. **22** Kaj Mi metos la ŝlosilon de la domo de David sur lian ūltron; kaj li malfermos, kaj neniu fermos; kaj li fermos, kaj neniu malfermos. **23** Kaj Mi fortikigos lin kiel najlon sur loko fidinda, kaj li estos trono de honoro en la domo de sia patro. **24** Kaj pendos sur li la tutaj gloro de la domo de lia patro, la infanoj kaj idoj, ĉiuj malgrandaj vazoj, de la vazoj por manĝado ĝis la vazoj por trinkado. **25** En tiu

tago, diras la Eternulo Cebaot, estos forigita la najlo, fortikigita sur loko fidinda; ĝi estos rompita kaj falos, kaj pereos la ŝarĝo, kiu estis sur ĝi; ĉar la Eternulo diris.

23 Profetaĵo pri Tiro: Plorkriu, ho ŝipoj de Taršiš; ĉar ĝi estas detruita tiel, ke restis neniu domo, neniu pordo. El la lando de la Kitidoj tio estas sciigita al ili. **2** Silentu, ho loĝantoj de la apudmara lando. Komercistoj de Cidon, transveturantaj la maron, vin plenigadis; **3** sur granda akvo oni venigadis al ĝi semojn de Ŝihor, rikoltajo de Nilo; kaj ĝi estis komercejo de la popoloj. **4** Hontu, Cidon; ĉar la maro, la mara fortikajo diris: Mi ne havis dolorojn, mi ne naskis, mi ne edukis knabojn, mi ne kreskigis knabinojn. **5** Kiam oni tion aŭdos en Egiptujo, oni ektreros ĉe la sciigo pri Tiro. **6** Transiru al Taršiš, plorkriu, ho loĝantoj de la apudmara lando. **7** Ĉu tio estas via gaja urbo, la tre antikva? Ĝiaj piedoj forportas ĝin, por loĝi malproksime. **8** Kiu decidis tion pri Tiro, la kronita, kies komercistoj estas princoj kaj kies negocistoj estas eminentuloj de la lando? **9** La Eternulo Cebaot tion decidis, por malaperigi la majeston de ĉiu gloro, por humiliigi ĉiujn eminentulojn de la lando. **10** Trapasu vian landon kiel rivero, ho filino de Taršiš; jam nenio vin zonas. **11** Sian manon Li etendis super la maron, Li skuis regnojn; la Eternulo faris ordonon pri Kanaan, por ekstermi liajn fortikajojn. **12** Kaj Li diris: Vi en plu estos gaja, vi, senhonorigita virgulino, filino de Cidon! Leviĝu, transiru al la Kitidoj; sed ankaŭ tie vi ne havos trankvilecon. **13** Jen la lando de la Ĥaldeoj: ĉi tiu popolo ne ekzistis; la Asiriano ĝin fondis por la loĝantoj de la dezerto; ili starigis sieĝajn turojn, detruis ĝiajn palacojn, faris ĝin ruino. **14** Plorkriu, ho ŝipoj de Taršiš; ĉar detruita estas via potenco. **15** En tiu tempo Tiro estos forgesita dum sepdek jaroj, kiu estas kiel la tempo de unu reĝo; post la fino de la sepdek jaroj estos kun Tiro tio, kion oni kantas pri malĉastistino: **16** Prenu la harpon, ĉirkauiru la urbon, ho forgesita malĉastistino; ludu bone, kantu multe, por ke oni rememoru vin. **17** Kaj post la fino de la sepdek jaroj la Eternulo vizitos Tiron, kiu denove ricevas promalĉastajn donacojn kaj malĉastados kun ĉiuj regnoj de la mondo sur la supraĵo de la tero. **18** Kaj ĝia komercenspezo kaj ĝiaj promalĉastaj donacoj estos konsekitaj al la Eternulo; ili ne estos kolektataj en trezorejon nek konservataj; sed por tiuj, kiu logas antaŭ la vizaĝo de la Eternulo, estos ĝia komercenspezo, por ke ili manĝu sate kaj havu belajn vestojn.

24 Jen la Eternulo dezertigas la landon kaj ruinigas ĝin kaj ŝanĝas ĝian aspekton kaj disjetas ĝiajn loĝantojn. **2** Kaj estos al la popolo kiel al la pastro, al la servisto kiel al lia mastro, al la servistino kiel al ŝia mastrino, al la aĉetanto kiel al la vendanto, al la pruntedonanto kiel al la prunteprenanto, al la ŝuldanto kiel al la kreditoro. **3** Tute dezertigita estos la lando kaj tute prirabita; ĉar la Eternulo tion diris. **4** Funebras kaj velkas la lando, senfortigas kaj velkas la mondo, senfortigas la eminentuloj de la popolo de la lando. **5** Kaj la tero estas malpurigita de siaj loĝantoj; ĉar ili malobeis la instruon, ŝanĝis la leĝon, detruis la eternan interligon. **6** Pro tio malbeno konsumis la teron, kaj kulpigis tiuj, kiuj loĝas sur ĝi; pro tio forbrulis la loĝantoj de la lando kaj restis malmulte da homoj. **7** Malgaja estas la mosto, sensukiĝis la vinbero, ĝemas ĉiuj ĝojintoj. **8** Ĉesiĝis la gajeco de tamburinoj, malaperis la bruo de gajuloj, ĉesiĝis la gajeco de harpo. **9** Oni ne trinkas vinon ĉe kantado; maldolĉa estas ebriigajo por siaj trinkantoj. **10** Ruinigita estas ladezerta urbo; ĉiuj domoj estas fermitaj tiel, ke oni ne povas eniri. **11** Oni ploras sur la stratoj pri vino; mallumiĝis ĉia ĝojo, malaperis la gajeco de la lando. **12** En la urbo restis dezerteco, kaj la pordegoj disbatitaj estas ruinigitaj. **13** Ĉar tiel estos meze de la lando, meze de la popoloj: kiel post fruktoskuo de olivarbo, kiel estas al la restintaj beroj post la fino de la vinberrikolto. **14** Ili levos sian voĉon kaj ĝojkrios, pri la majesto de la Eternulo ili krios de la maro. **15** Tial en la regionoj orientaj gloru la Eternulon, sur la insuloj de la maro la nomon de la Eternulo, Dio de Izrael. **16** De la rando de la tero ni aŭdis kantadon: Gloro al la justulo; sed mi diras: Ho mi malfeliĉa, ho mi malfeliĉa, ve al mi! rabis rabistoj, kaj per granda rabado ili rabis. **17** Teruro, kavo, kaj kaptilo trafos vin, ho loĝantoj de la tero. **18** Kaj tiu, kiu forkuros de la voĉo de la teruro, falos en kavon; kaj kiu eliros el la kavo, trafos en la kaptilon; ĉar la aperturoj de alte malfermiĝis kaj la fundamento de la tero ekskuiĝis. **19** Forte diskrevis la tero, forte dispeciĝis la tero, forte skuiĝis la tero. **20** Ŝanceligas la tero kiel ebriulo, kaj balanciĝas kiel hamako; kaj pezas sur ĝi ĝia krimeco; kaj ĝi falis, kaj ne plu leviĝos. **21** Kaj en tiu tempo punos la Eternulo la taĉmentojn de la alto en la ĉielo kaj la reĝojn de la tero sur la tero. **22** Kaj ili estos kolektitaj kune, ligitaj en malliberejo, kaj ili estos enloĝositaj en ŝlositejo, kaj post longa tempo ili estos punitaj. **23** Kaj ruĝigos la luno, kaj hontos la suno, kiām la Eternulo Cebaot ekregos sur la monto Cion kaj en Jerusalem, kaj Lia gloro aperos antaŭ Liaj plejaĝuloj.

25 Ho Eternulo, Vi estas mia Dio; mi gloros Vin, mi laŭdos Vian nomon; ĉar Vi faris miraklon; decidoj antikvaj fariĝis efektivajoj kaj veraĵoj. **2** Ĉar Vi faris el urbo amason da ŝtonoj; urbon fortikigitan Vi faris ruino; la kasteloj de la barbaroj ne plu prezentas urbon kaj neniam rekonstruiĝos. **3** Pro tio gloros Vin popolo potenza, urbo de fortaj gentoj Vin timos. **4** Ĉar Vi fariĝis fortikaĵo por senhavulo, fortikaĵo por malriĉulo en lia mizerio, rifugejo kontraŭ pluvego, ombro kontraŭ varmegon; ĉar la spirito de potenculoj estas kiel pluvego kontraŭ muron. **5** Kiel varmegon en dezerto Vi kvietigis la malhumilecon de la barbaroj; kiel varmegon per ombro de nubo estas mallaŭtigita la kantado de la potenculoj. **6** Kaj la Eternulo Cebaot faros por ĉiuj popoloj sur tiu monto festenon el grasaĵoj, festenon el bona vino, el grasaĵoj sukoplenej, el vinoj ne fermentintaj. **7** Kaj Li forigos sur tiu monto la kovrilon, kiu kovras ĉiujn popolojn, kaj la kurtenon, kiu estas etendita super ĉiuj gentoj. **8** Li neniiĝos la morton por ĉiam; kaj la Sinjoro, la Eternulo, forviĝos la larmojn de ĉiuj vizagoj, kaj la honton de Sia popolo Li forigos de la tutaj tero; ĉar la Eternulo tion diris. **9** Kaj oni diros en tiu tago: Jen estas nia Dio, al kiu ni esperis, kaj Li nin savis; jen estas la Eternulo, al kiu ni esperis, ni ĝoju kaj estu gajaj pro Lia savo. **10** Ĉar haltos la mano de la Eternulo sur tiu monto; tiam Moab estos dispremita sur sia loko, kiel pajlo estas dispremita en sterka koto. **11** Kaj se li etendos siajn manojn meze de ĝi, kiel naĝanto etendas, por naĝi, tiam humiliĝos lia fiereco kune kun la lerteco de liaj manoj. **12** Kaj viajn altajn fortikajn murojn Li renversos, malaltigos, jetos sur la teron al la polvo.

26 En tiu tago la jena kanto estos kantata en la lando Juda: Ni havas urbon potencan; savon Li starigas kiel murojn kaj remparon. **2** Malfermu la pordegojn, por ke eniru la popolo justa, konservanta la fidelecon. **3** Por la fidmensulo Vi konservos pacon absolutan; ĉar Vin li fidas. **4** Fidu la Eternulon por ĉiam; ĉar en Dio, la Eternulo, estas roko eterna. **5** Ĉar Li ĵetis malsupren loĝantojn de la altaĵo, urbon alte leviĝintan; Li malaltigis ĝin, malaltigis ĝis la tero, ĵetis ĝin al la polvo. **6** Piedo ĝin premas, la piedoj de malriĉuloj, la plandoj de senhavuloj. **7** La vojo de justulo estas rekta; Vi, Pravulo, ebenigas la vojon de justulo. **8** Eĉ sur la vojo de Via juĝo, ho Eternulo, ni esperis al Vi; Vian nomon kaj la memoron pri

Vi sopiris nia animo. **9** Per mia animo mi sopiris kiam la mezuro tro pleniĝis, Vi punis lin per Vin en la nokto, per mia spirito en mia interno ekzilo: Li elpelis lin per Sia potenca blovo en la mi serĉis Vin matene; ĉar dum Via jugado sur la tago de orienta vento. **9** Tial tiamaniere estos tero la loĝantoj de la mondo lernis justecon. **10** Se forviŝita la malbonagado de Jakob; kaj la tuta malvirtulo estas indulgata, li ne lernas justecon; frukto de la forigo de lia peko konsistos en tio, ke en lando de justeco li agas maljuste kaj ne rigardas li faros ĉiujn ŝtonojn de la altaroj kiel dispecigintaj la majeston de la Eternulo. **11** Ho Eternulo, levita kalkstonoj, ke ne plu restu la sanktaj stangoj kaj estis Via mano, sed ili ne vidis tion; ili ekvidos la idoloj de la suno. **10** Ĉar urbo fortikigita estos kun honto Vian jaluzon pri la popolo; Via flama solecigita, loĝloko estos forlasita kaj forrestigita kolero kontraŭ Viaj malamikoj formanĝos ilin. **12** kiel dezerto; tie paštigas bovido, tie ĝi ripozos Ho Eternulo, Vi starigos por ni pacon; ĉar ankaŭ kaj formanĝos ĝiajn kreskajojn. **11** Kiam sekiĝos ĉiujn nian afrojn Vi faris por ni. **13** Ho Eternulo, ĝiaj branĉoj, oni ilin rompos; venos virinoj kaj nia Diol regis super ni sinjoroj krom Vi, sed nur forbruligos ilin. Ĉar tio ne estas popolo prudenta, per Vi ni gloras Vian nomon. **14** Ili mortis kaj ne tial ĝia Kreinto ne kompatos ĝin, kaj ĝia Farinto revivigas, ili estas malvivuloj kaj ne relevigas; ĉar ĝin ne indulgas. **12** Kaj en tiu tago la Eternulo Vi ilin punis kaj ekstermis, kaj Vi malaperigis ĉiun debatos la fruktojn, komencante de la fluo de memoron pri ili. **15** Vi multigis la popolon, ho la Rivero ĝis la torrento de Egipto; kaj vi, ho Eternulo, Vi multigis la popolon; Vi gloriĝis vaste Izraelidoj, estos kolektitaj unu post unu. **13** Kaj sur ĉiuj finoj de la tero. **16** Ho Eternulo, en mizero en tiu tago oni ekblovos per granda trumpeto, ili rememoris Vin, ili preĝis mallaūte, kiam Vi ilin kaj venos tiuj, kiuj perdiĝis en la lando Asiria punis. **17** Kiel gravedulino ĉe la alproksimiĝo de la kaj kiuj estis elpelitaj en la landon Egiptan, kaj naskado turmentiĝas kaj krias en siaj doloroj, tiel ili adorkliniĝos antaŭ la Eternulo sur la sankta ni estis antaŭ Vi, ho Eternulo. **18** Ni estis gravedaj, monto en Jerusalem.

27 En tiu tago la Eternulo punos per Sia peza

kaj granda kaj forta glavo la levjatanon, kaj granda kaj forta glavo la levjatanon, la serpenton eltordigeman, kaj la levjatanon, la serpenton kurbiĝantan; kaj Li mortigas la drakon, kiu estas en la maro. **2** En tiu tago kantu pri ĝi, pri la kara vinberĝardeno: **3** Mi, la Eternulo, estas ĝia gardanto; ĉiumomente Mi trinkigas ĝin; por ke neniu ĝin difektu, Mi gardas ĝin tage kaj nokte. **4** Ĉu Mi ne havas koleron? ĉu iu elmetus batalon kontraŭ Mi dornojn kaj pikarbustojn? Mi elpaſus kontraŭ ilin, kaj ĉiujn kune forbruligus. **5** Nur en la okazo, se oni serĉas Mian defendon, por fari pacon kun Mi, oni farus kun Mi pacon. **6** En la estonteco Jakob enradikiĝos; Izrael ekfloros la estonteco Jakob enradikiĝos; Izrael ekfloros

ilja bela majesto estas velkinta floro; sur la supro de grasa kampo ili estas senkonsciigitaj de vino. **2** Jen la Sinjoro havas fortulon kaj potenculon; kiel hajla pluvego, kiel pereiga ventego, kiel inundo de forta disvergiĝanta akvo, li potence jetos ilin sur la teron. **3** Per piedoj estos premata la fiera krono de la ebruijo de Efraim. **4** Kaj ilia bela majesto fariĝos velkinta floro sur la supro de grasa kampo, kiel figo antaŭ la somero; kiam la vidanto ĝin ekvidas, li, apenaŭ preninte ĝin en la manon, tuj ĝin englutas. **5** En tiu tago la Eternulo Cebaot estos majesta krono kaj bela diademo por la restaĵo de Sia popolo, **6** la serpento de justeco por la sidantoj en la juĝejo, kaj spirito de justeco por la sidantoj en la juĝejo, kaj fortika por tiuj, kiuj rebatas la batalon al la pordego. **7** Sed ankaŭ ĉi tiuj ŝanceliĝas de vino kaj balanciĝas de drinkaĵo; pastro kaj profeto ŝanceliĝas de drinkaĵo, senkonsciigas de vino, vagas pro drinkaĵo, eraras en la vidado, falpušiĝas ĉe la jugo verdikto. **8** Ĉar ĉiuj tabloj estas plenaj de vomaĝo kaj malpurajo, mankas jam loko. **9** Al kiu li instruas scion, kaj al kiu li aŭdigas predikon? **10** Ĉar ordono post ordono, ordono post ordono; regulo post regulo, regulo post regulo; iom tie, iom ĉi tie. **11** Per balbutantaj lipoj kaj per lingvo mondona per fruktoj. **7** Ĉu li estis frapata tiel, kiel fremda Li parolos al ili, **12** Tiu, kiu diris al ili: estis frapataj liaj frapantoj? aŭ ĉu li estas mortigita Jen estas ripozeo, lasu la laculon ripozeti; kaj jen tiel, kiel estas mortigitaj liaj mortigintoj? **8** Nur estas trankviligo; sed ili ne volis aŭskulti. **13** Kaj

aperos al ili la vorto de la Eternulo, ordono post Mi sieĝos vin ĉirkaue, kaj Mi premos vin per ordono, ordono post ordono, regulo post regulo, remparo, kaj Mi starigos kontraŭ vi turojn. **4** Kaj regulo post regulo, iom tie, iom ĉi tie; por ke ili vi parolos malalte el sub la tero, kaj el sub la iru kaj falu dorsen kaj rompiĝu kaj enretiĝu kaj polvo vi murmuros viajn vortojn; kaj via voĉo kaptiĝu. **14** Tial aŭskultu la vorton de la Eternulo, estos kiel voĉo de ventroparolisto el sub la tero, vi, mokistoj, regantoj de tiu popolo, kiu estas en kaj el sub la polvo vi flustros viajn vortojn. **5** Sed Jerusalem. **15** Ĉar vi diras: Ni faris interligon kun la multego de viaj malamikoj estos kiel subtila morto, kaj kun Ŝeol ni faris interkonsenton; polvo, kaj la multo de la premantoj estos kiel kiam la frapanta vipo estos trapasanta, ĝi nin disfluganta grenventumajo; kaj tio fariĝos subite, ne atingos, ĉar mensogon ni faris nia rifuĝeo neatendite. **6** De la Eternulo Cebaot vi estos kaj per malvero ni nin kovros. (**Sheol h7585**) **16** punata kun tondro kaj tertremo kaj granda bruo, Pro tio tiele diris la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi kun ventego kaj turnovento kaj konsumeganta por fundamento kuŝigas ŝtonon en Cion, ŝtonon fajra flamo. **7** Kaj kiel sonĝo, kiel nokta vizio estos elprovitan, bazangulan, valoregan, fortikigitan la multo de la popoloj, kiuj batalos kontraŭ Ariel fundamenton; la fidanto ne malrankviliĝu. **17** kaj kontraŭ ĉiuj liaj fortikaĵoj kaj kiu premos Kaj Mi faros justecon la mezuršnuro, kaj veron lin. **8** Kiel malsatanto sonĝas, ke li manĝas, sed li la vertikalo; kaj hajlo forbatos la rifuĝejon de vekiĝas, kaj lia interno estas malplena; kaj kiel mensogo, kaj la kašejon forportos akvo. **18** Kaj soifanto sonĝas, ke li trinkas, sed li vekiĝas, kaj forigita estos via interligo kun la morto, kaj li estas senforta kaj lia animo forte soifas: tiel via interkonsento kun Ŝeol ne teniĝos; kiam la estos kun la multego de ĉiuj popoloj, kiuj batalos frapanta vipo estos trapasanta, vi estos frakasata kontraŭ la monto Cion. **9** Haltu kaj miru, ŝajnigu de ĝi. (**Sheol h7585**) **19** Ĉiufoje, kiam ĝi trairos, ĝi vin blindaj kaj blindiĝu. Ili ebriiĝis, sed ne de kaptos vin; ĉar ĉiutage ĝi trairos, tage kaj nokte, vino; ili ŝanceliĝas, sed ne de drinkaĵo. **10** Ĉar kaj terura estos la klarigo, kium ĝi donos. **20** Ĉar la Eternulo verſis sur vin spiriton de profunda tro mallonga estos la lito, por sin etendi; kaj la dormo kaj fermis viajn okulojn, vualis la profetojn litkovrilo estos tro mallarĝa, por sin enkovri. **21** kaj viajn estrojn, la viziistrojn. **11** Kaj ĉia vizio estos Ĉar la Eternulo levigas, kiel sur la monto Peracim, por vi kiel la vortoj de libro sigelita, kiun oni Li koleros, kiel en la valo Gibeona, por plenumi donas al homo, kiu povoscias legi, dirante al li: Sian faron, Sian eksterordinaran faron, kaj fari Volu legi ĉi tion; sed li respondas: Mi ne povas, ĉar Sian laboron, Sian eksterordinaran laboron. **22** Kaj ĝi estas sigelita. **12** Sed kiam oni donas la libron al nun ne moku, por ke viaj katenoj ne plifortiĝu; homo, kiu ne povoscias legi, dirante al li: Volu legi ĉar mi aŭdis, ke de la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, ĉi tion, li respondas: Mi ne povoscias legi. **13** Kaj tio estas neĉangabele decidita pri la tuta lando. **23** la Sinjoro diris: Ĉar ĉi tiu popolo alproksimiĝas Atentu, kaj aŭskultu mian vocon; konsideru, kaj per sia bušo kaj honoras Min per siaj lipoj, sed ilia aŭskultu mian parolon. **24** Ĉu ĉiutage la plugisto koro estas malproksime de Mi, kaj ilia timo antaŭ plugas por semado, sulkaranĝas kaj erpas sian Mi estas nur lernita ordono de homoj: **14** tial Mi kampon? **25** Kiam li ebenigis ĝian suprajon, li plue agos mirinde kun ĉi tiu popolo, Mi agos tre disiĉutas ja nigelon kaj disjetas kuminon kaj metas mirinde; kaj pereos la saĝeco de ĝiaj saĝuloj, kaj la tritikon laŭ vicoj kaj hordeon en la difinitan lokon kompetenteco de ĝiaj kompetentuloj malaperos. kaj spelton ĉe la limoj. **26** Tian ordon lernigis al li **15** Ve al tiuj, kiu profunde kašas antaŭ la Eternulo lia Dio, Li instruis lin. **27** Ĉar ne per fera drašilo la intencojn, kaj kies faroj estas en mallumo, kaj oni drašas nigelon, kaj oni ne rulas radon de ĉaro kiu diras: Kiu nin vidas? kaj kiu scias pri ni? **16** sur kumino; sed per bastono oni elbatas nigelon, Ho, via perversco! Ĉu la potfaristo estas rigardata kaj kuminon per vergo. **28** Greno estas drašata; kiel egala al la argilo? ĉu faritaĵo diras pri sia sed ne eterne oni ĝin drašas; oni frapas ĝin per la farinto: Li min ne faris? kaj ĉu kreitaĵo diras pri sia rado de sia ĉaro, sed per siaj ĉevaloj oni ĝin ne kreinto: Li ne estas kompetenta? **17** Sed jen baldaŭ, dispremas. **29** Ankaŭ ĉi tio venas de la Eternulo post mallonga tempo, Lebanon aliformiĝos en Cebaot; mirinda estas Lia decido, granda estas Lia fruktoportan kampon, kaj la fruktoporta kampo saĝeco.

29 Ve al Ariel, al Ariel, al la urbo, en kiu sidis David! aldonu jaron al jaro, la festoj faru sian ciklon. **2** Mi premos Arielon, kaj estos ĝemado kaj malgojo; kaj li estos al Mi vera Ariel. **3** Kaj

surduloj aŭdos la vortojn de la libro, kaj la okuloj de la blinduloj ekvidos tra mallumo kaj nokto. **19** Kaj la mizeruloj havos grandan ĝojon en la Eternulo, kaj la homoj malriĉaj triumfos en la

Sanktulo de Izrael. **20** Ĉar malaperos premanto, kaj fido estus via forto; sed vi ne volis. **16** Vi diris: ne plu ekzistos blasfemanto, kaj ekstermitaj estos **Ne, ni forkuros sur ĉevaloj; tial vi forkuros; kaj:** ĉiuj zorgantoj pri malbonagoj, **21** kiuj pekigas Sur rapiduloj ni forrajdos; tial rapidaj estos viaj homoj per vorto kaj faras insidojn kontraŭ persekutantoj. **17** De la minaco de unu forkuros juĝopetanto ĉe la pordego kaj trompe forpušas tuta milo, de la minaco de kvin vi ĉiuj forkuros, justulon. **22** Pro tio tiele diris pri la domo de Jakob ĝis vi restos kiel signo sur la supro de monto kaj la Eternulo, kiu elāĉetis Abrahamon: Nun Jakob ne kiel flago sur monteto. **18** Tial la Eternulo atendos, hontos, kaj nun lia vizaĝo ne paliĝos. **23** Ĉar kiam antaŭ ol Li vin korfavoros, kaj tial Li leviĝos, antaŭ li vidos meze de si siajn infanojn, la faron de Mijaj ol Li vin kompatos; ĉar la Eternulo estas Dio de manoj, ili honoros Mian nomon kaj honoros la juĝo; feliĉaj estas ĉiuj, kiuj fidas Lin. **19** Ĉar, ho Sanktulon de Jakob kaj respektos la Dion de Izrael. popolo de Cion, loĝantoj de Jerusalem, vi ne plu **24** Kaj la spirite-erarantoj ricevos prudenton, kaj ploros; Li korfavoros vin, kiam vi plorkrios; kiam la malpacemuloj akceptos instruon.

30 Ve al la filoj malobeemaj, diras la Eternulo, kiuj faras interkonsilojn, sed sen Mi, kaj aranĝas interkonsentojn, sed sen Mia spirito, por aligi pekon al peko, **2** kaj kiuj iras Egiptujon, ne demandinte Mian bušon, por defendi sin per defendo de Faraono kaj kaŝi sin en la ombro de Egiptujo! **3** Sed la defendo de Faraono estos por vi honto, kaj la kaŝigo en la ombro de Egiptujo — malhonoro. **4** Ĉar liaj princoj estis en Coan, kaj liaj senditoj venis en Ĥaneson. **5** Ĉiuj hontos pro la popolo, kiu ne servis al ili por helpo, nek por utilo, sed nur por honto kaj malhonoro. **6** Jen oni vidas ŝarĝojn sur bestoj en sudo, en lando de mizero kaj sufero, kie estas leonino kaj leono, vipuro kaj fluganta serpento; ili forportas sur la dorso de junaj azenoj siajn riĉaĵojn kaj sur la ĝibo de kameloj siajn trezorojn al popolo, kiu ne povas utili. **7** La helpo de la Egipcioj estas vanta kaj vana; tial Mi diris pri tio: Ili fanfaronas, sidante hejme. **8** Nun iru, skribu tion al ili sur tabelo kaj desegnu tion en libro, por ke tio restu por la tempo estonta, por ĉiam, por eterne. **9** Ĉar tio estas popolo malobeema, filoj mensogaj, filoj, kiuj ne volas aŭskulti instruon de la Eternulo. **10** Ili diras al la antaŭvidistoj: Ne antaŭvidu; kaj al la profetoj: Ne profetu al ni la veron, parolu al ni flatajojn, profetu al ni gajajon; **11** flankigu for de la vojo, deklinigu de la irejo, forigu de antaŭ ni la Sanktulon de Izrael. **12** Tial tiele diras la Sanktulo de Izrael: Ĉar vi malšatas tiun vorton kaj fidas maljustaĵon kaj trompon kaj apogas vin sur ĉi tio: **13** tial ĉi tiu kulpo estos por vi kiel fendo, minacanta disfalon kaj montranta sin sur alta muro, kies falo estos subita, neatendita. **14** Kaj Li frakasos ĝin, kiel oni frakasas argilan vazon, frakasos senindulge, tiel ke en ĝiaj rompopocoj ne troviĝos vazopeco, por preni fajron de la fajrujo aŭ ĉerpi akvon el akvujo. **15** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, la Sanktulo de Izrael: Per pentro kaj trankvileco vi saviĝus, en kvieteco kaj

fido estus via forto; sed vi ne volis. **16** Vi diris: **Ne, ni forkuros sur ĉevaloj; tial vi forkuros;** **17** De la minaco de unu forkuros tuta milo, de la minaco de kvin vi ĉiuj forkuros, **18** tial rapiduloj ni forrajdos; tial rapidaj estos viaj persekutantoj. **19** Ĉar la Eternulo estas Dio de juĝo; feliĉaj estas ĉiuj, kiuj fidas Lin. **20** Ĉar, ho popolo de Cion, loĝantoj de Jerusalem, vi ne plu ploros; Li korfavoros vin, kiam vi plorkrios; kiam Li aŭdos vin, Li respondos al vi. **21** Kaj la Sinjoro donos al vi panon en la mizero kaj akvon en la premado; kaj ne plu kaŝiĝos viaj instruantoj, kaj viaj okuloj vidos viajn instruantojn. **22** Kaj kiam vi dekliniĝos ĉu dekstren, ĉu maldekstren, viaj oreloj aŭdos vortojn diratajn malantaŭ vi: Jen estas la vojo, iru laŭ ĝi. **23** Kaj vi rigardos kiel malpuran la argentan tegon de viaj statuoj kaj la oran kovron de viaj idoloj; vi forĝetos ilin kiel malpuraĵon, vi diros al ili: For! **24** Kaj Li donos pluvon al via semo, kiun vi semos sur la kampo, kaj panon, produkton de la tero, kaj ĝi estos sukoplena kaj grasa; sur vasta pašteto paštigoj tiam viaj brutoj. **25** Kaj la bovoj kaj junaj azenoj, kiuj prilaboros la teron, manĝos miksitaj nutraĵojn, ūtitan per kribriko kaj ŝovelilo. **26** Kaj sur ĉiu alta monto kaj sur ĉiu alta monteto estos riveroj, torrentoj da akvo, en la tago de la granda mortigado, kiam falos la turoj. **27** Jen la lumo de la luno estos kiel la lumo de la suno, kaj la lumo de la suno estos sepole pli granda, kiel la lumo de sep tagoj, en tiu tempo, kiam la Eternulo bandaĝos la difektojn de Sia popolo kaj resanigos ĝiajn vundojn. **28** Jen la nomo de la Eternulo venas de malproksime; Lia kolero flamas kaj estas prezega; Lia bušo estas plena de indigno, kaj Lia lango estas kiel fajro ekstermanta; **29** kaj Lia spiro estas kiel torrento disverŝiginta, kiu atingas ĝis la kolo, por trakribri la popolojn per kribriko de pereo; kaj erariga brido estos sur la makzeloj de la popoloj. **30** Kantado estos ĉe vi, kiel en la nokto de celebrado de festo; kaj kora ĝojo, kiel ĉe tiu, kiu iras kun fluto, por veni sur la monton de la Eternulo al la Roko de Izrael. **31** Ĉar la Eternulo aŭdigos Sian majestan vocon, kaj la pezon de Sia brako Li vidigos en bolanta kolero kaj en flamo de ekstermanta fajro, en ventego kaj pluvego kaj ŝtona hajlo. **32** Kaj ektremos la Asiriano de la voĉo de la Eternulo, kiu frapos lin per la vergo. **33** Kaj penetranta estos ĉiu ekbato per la bastono, kiu la Eternulo faligos sur lin kun tamburinoj kaj harpoj; kaj per bataloj

senhaltaj Li batalos kontraū li. **33** Ĉar delonge estas preparita la bruligejo; ĝi estas preta ankaŭ por la reĝo, profundigita, vastigita; ĝia lignaro enhavas multe da fajro kaj ligno; la blovo de la Eternulo ekbruligos ĝin kiel torrenton da sulfuro.

31 Ve al tiuj, kiuj iras Egiptujon, por serĉi helpon, kaj esperas je ĉevaloj, kaj fidas ĉarojn, ĉar estas multe da ili, kaj rajdantojn, ĉar ili estas fortaj; sed ili ne rigardas al la Sanktulo de Izrael kaj ne demandas la Eternulon. **2** Sed Li estas saĝa, kaj Li venigas malfeliĉon, kaj Siajn vortojn Li ne reprenas; kaj Li leviĝos kontraŭ la domo de la malpiuloj kaj kontraŭ la helpanto de malbonagantoj. **3** La Egipto estas ja homoj, ne Dio; kaj iliaj ĉevaloj estas karno, ne spirito. Kiam la Eternulo etendos Sian manon, tiam falpušiĝos la helpanto kaj falos la helpato, kaj ĉiu kune pereos. **4** Ĉar tiele diris al mi la Eternulo: Kiel leono aŭ leonido blekegas super sia rabaĵo, kaj, se eĉ oni kunevokus kontraŭ ĝin multon da paštistoj, ĝi ne timas ilian vocon kaj ne humiliĝas antaŭ ilia bruado, tiel la Eternulo Cebaot malsupreniros, por batali pro la monto Cion kaj pro ĝia altaĵo. **5** Kiel birdoj per siaj flugiloj, tiel la Eternulo Cebaot defendos Jerusalemon, defendos kaj savos, indulgos kaj liberigos. **6** Revenu al Tiu, de kiu tiel profunde defalis la filoj de Izrael. **7** Ĉar en tiu tago ĉiu forjetos siajn idolojn argentatajn kaj siajn idolojn orajn, kiujn viaj manoj faris al vi por peko. **8** Kaj la Asiriano falos de glavo ne vira, kaj glavo ne homa lin ekstermos; kaj li forkuros de glavo, kaj liaj junuloj fariĝos tributo. **9** Kaj lia forto forkuros pro timo, kaj liaj princoj ekremos antaŭ standardo, diras la Eternulo, kies fajro estas sur Cion kaj kies fajrejo estas en Jerusalem.

32 Jen kun justeco regos reĝo, kaj princoj administros laŭleĝe. **2** Kaj ĉiu estos kiel ŝirmilo kontraŭ vento, kiel rifugejo kontraŭ pluvego, kiel torrentoj da akvo en la stepo, kiel ombro de peza roko en lando dezerta. **3** La okuloj de vidantoj ne estas fermitaj, kaj la oreloj de aŭdantoj atentos. **4** Kaj la koro de senprudentuloj lernos scion, kaj la largo de balbutantoj parolos rapide kaj klare. **5** Oni ne plu nomos malnoblulon noblulo, kaj pri avarulo oni ne plu diros, ke li estas bonfaranto. **6** Ĉar malnoblulo parolas malnoblaĵon, kaj lia koro faras malbonagojn, agante hipokrite kaj parolante pri la Eternulo malverajon, senmanĝigante la animon de malsatanto kaj forprenante trinkajon de soifanto. **7** La iloj de malpiulo estas malbonaj; li havas intencojn malvirtajn, por pereigi malriĉulojn

per vortoj mensogaj, eĉ kiam la senhavulo diras pravajon. **8** Sed noblulo havas intencojn noblaĵn, kaj li restas en nobleco. **9** Virinoj senzorgaj, levigu, aŭskultu mian vocon; filinoj ne pensantaj pri danĝero, atentu miajn vortojn. **10** Post tagoj kaj jaro vi ekremos, ho senzorgulinoj; ĉar finita estos la vinberrikolto, ne plu estos enkolektado de fruktoj. **11** Maltrankviliĝu, ho senzorgaj; ekremu, ne pensantaj pri danĝero; senvestigu kaj nudigu vin kaj zonu la lumbojn. **12** Oni ploros pri la abundo, pri la ĉarmaj kampoj, pri la fruktariĉaj vinbergardenoj. **13** Sur la tero de mia popolo kreskos pikarbustoj kaj dornoj, ankaŭ sur ĉiuj domoj de gajeco de la brua urbo. **14** Ĉar la palacoj estos forlasitaj, la bruo de la urbo malaperos, la fortikajoj kaj turoj fariĝos por ĉiam anstataŭajo de kavernoj, ĝojoj kaj sovaĝaj azenoj, paštigejo por brutaroj; **15** ĝis verŝiĝos sur nin spirito de supre kaj la dezerto fariĝos fruktodona kampo kaj la fruktodona kampo estos rigardata kiel arbaro. **16** Kaj justeco eklogos en la dezerto, kaj vero sidos sur la fruktodona kampo. **17** Kaj produkto de justeco estos paco, kaj akiro de justeco estos trankvileco kaj sendanĝereco por ĉiam. **18** Kaj mia popolo loĝos en loĝeo pacata kaj en sidejoj sendanĝeraj kaj en ripozejoj senzorgaj, **19** kaj disiutiĝos kiel hajlo sur la deklivoj de arbaro, kaj malsupre en la valo etendigas la urbo. **20** Feliĉaj estas vi, kiuj semas super ĉiu akvo, kiuj lasas en libereco la piedojn de la bovo kaj de la azeno.

33 Ve al vi, kiuj rabas kaj mem ne estas prirabita, kaj kiuj perfidas kaj mem ne estas perfidita! Kiam vi finos la rabadon, vi mem estos prirabita; kiam vi ĉesos perfidi, vi mem estos perfidita. **2** Ho Eternulo, korfavoru nin! je Vi ni esperas; estu ilia brako ĉiumate kaj nia savo en la tempo de mizerio. **3** De la sono de tondro forkuris popoloj, de Via majesto diskuris gentoj. **4** Kaj kolektita estos via rabakiro, kiel kolektas vermoj; kaj oni kuros post ĝi, kiel kuras akrido. **5** La Eternulo altiĝis, ĉar Li loĝas alte; Li plenigas Cionon per justeco kaj vero. **6** Saĝo kaj scio, forto de via savo, estos la garantiaĵo de via estonteco; timo antaŭ la Eternulo estos lia trezoro. **7** Jen iliaj fortuloj plorkrias ekstere, la anoncantoj de paco ploras maldolĉe; **8** la vojoj senhomigis, vojiranto jam ne pasas; li rompis la interligon, malestimis la urbojn, ne ŝatis la homojn. **9** Funebras, malĝojas la tero; hontigita estas Lebanon kaj velkas; Ŝaron fariĝis kiel dezerto; Bašan kaj Karmel senfoliiĝis. **10** Nun Mi starigos, diras la Eternulo; nun Mi altiĝos, nun Mi leviĝos. **11** Vi, gravedaj per fojno, naskos pajlon; via spiro estos fajro, kiu vin

ekstermos. **12** Kaj la popoloj estos kiel bruligita lando de Edom. **7** Kaj falos bubaloj kun ili, kaj kalko, kiel dornoj dehakitaj ili forbrulos en fajro. bovoj junaj kun bovoj grasigitaj, kaj ilia tero estos **13** Aŭskultu, malproksimuloj, kion Mi faris; kaj saturita de sango, kaj ilia polvo estos grasigita de ekkonu, proksimuloj, Mian forton. **14** Ektimos la sebo. **8** Ĉar tio estas tago de venĝo de la Eternulo, pekujo sur Cion, tremo kaptos la hipokritulojn: jaro de repago pro la juĝafero de Cion. **9** Kaj Kiu el ni eltenos ĉe la ekstermanta fajro? kiu el liaj riveroj aliformiĝos en peĉon kaj lia polvo en ni eltenos ĉe la eterna ardego? **15** Kiu agas juste sulfuron, kaj lia tero fariĝos brulanta peĉo. **10** Nek kaj parolas veron, abomenas profiton rabitan, tage nek nokte ĝi estingiĝos, eterne levigados ĝia forskuas siajn manojn, por ne preni subaĉeton, fumo; de generacio al generacio ĝi restos dezerta, ŝtopas siajn orelojn, por ne aŭskulti aferojn en eterneco neniui iros sur ĝi. **11** Ekposedos ĝin sangajn, kaj fermas siajn okulojn, por ne rigardi pelikano kaj botauro, kaj gufo kaj korvo loĝos malbonon, **16** tiu loĝos sur la altaĵoj; fortikaĵoj sur ĝi; kaj Li etendos super ĝi rektoŝnuron de el rokoj estos lia defendo; pano estos donita ruinigo kaj vertikalon de detruo. **12** Ĝi ne havos al li, akvon li havos konstante. **17** Viaj okuloj potenculojn, kiuj povus tie proklami regnon, kaj vidos la reĝon en lia majesto, ili rigardos landon ĉiuj ĝiaj princoj malaperos. **18** Kaj en ĝiaj palacoj vastan. **19** Via koro rememoros la terurajon: Kie kreskos dornoj kaj urtikoj, kaj sur ĝiaj fortikaĵoj estas la kalkulanto? kie estas la pesanto? kie kreskos pikarbustoj; kaj ĝi estos loĝejo de ŝakaloj, estas la kontrolanto de la turoj? **20** Rigardu Cionon, la urbon ripozejon. **21** Tie nestos saltanta serpento kaj de niaj kunvenoj; viaj okuloj vidos Jerusalemon, metos ovojn kaj kovos kaj kolektos en sia ombro; loglokon trankvilan, tendon ne forigotan; neniam tie milvoj kolektiĝos unu al alia. **22** Ĉar la Eternulo estas nia juĝanto, kaj neniu el ĝiaj ŝnuroj libro de la Eternulo, kaj legu: eĉ unu el ili ne disiĝiĝos. **23** Ĉar tie la forto de la Eternulo estos mankos, unu ne sentos foreston de alia; ĉar Lia por ni anstataŭ riveroj, larĝaj lagoj; ŝipo kun bušo tion ordonis kaj Lia spirito tion kolektas. **24** Tie nestos saltanta serpento kaj de niaj kunvenoj; viaj okuloj vidos Jerusalemon, metos ovojn kaj kovos kaj kolektos en sia ombro; loglokon trankvilan, tendon ne forigotan; neniam tie milvoj kolektiĝos unu al alia. **25** Serĉu en la estos eltrirataj ĝiaj stangoj, kaj kreskos dornoj kaj urtikoj, kaj sur ĝiaj fortikaĵoj estas la kalkulanto? kie estas la pesanto? kie kreskos pikarbustoj; kaj ĝi estos loĝejo de ŝakaloj, estas la kontrolanto de la turoj? **26** Rigardu Cionon, la urbon ripozejon. **27** Tie nestos saltanta serpento kaj de niaj kunvenoj; viaj okuloj vidos Jerusalemon, metos ovojn kaj kovos kaj kolektos en sia ombro; loglokon trankvilan, tendon ne forigotan; neniam tie milvoj kolektiĝos unu al alia. **28** Ĉar la Eternulo estas nia juĝanto, kaj neniu el ĝiaj ŝnuroj libro de la Eternulo, kaj legu: eĉ unu el ili ne disiĝiĝos. **29** Ĉar la Eternulo estas nia legidonanto, la Eternulo estas nia reĝo; Li helpos nin. **30** Viaj ŝnuregoj remiloj ne iros sur ili, kaj potenca ŝipo ilin ne trapasos. **31** Ĉar la Eternulo estas nia juĝanto, la Eternulo estas nia legidonanto, la Eternulo estas nia reĝo; Li helpos nin. **32** Viaj ŝnuregoj malfortiĝis; ili jam ne alfortikigas la maston, ne streĉas la velon. Tiam estos dividata la granda rabakiro; eĉ lamuloj iros kapti rabajon. **33** Kaj ne diros la loĝanto: Mi estas malsana; al la popolo, kiu tie loĝas, estas pardonita la kulplo.

34 Alproksimiĝu, popoloj, por aŭskulti; kaj atentu, ho gentoj; aŭskultu la tero, kaj ĉio, kio ĝin plenigas, la mondo kaj ĉiuj ĝiaj produktoj. **2** Ĉar indignas la Eternulo kontraŭ ĉiuj popoloj kaj flame koleras kontraŭ ilia tuta anaro; Li kondamnis ilin, eldonis ilin al buĉado. **3** Kaj ili aj mortigitoj estos disjetitaj, kaj ili aj kadavroj eligos malbonodoron, kaj la montoj trapanetriĝos de ilia sango. **4** Kaj velkos la tutu estasaro de la ĉielo, kaj la ĉielo kuneruliĝos kiel skribrulajo; kaj ĝia tutu estasaro defalos, kiel defalas folio de vinberbranĉo kaj velkintajo de figarbo. **5** Ĉar Mia glavo ebriigis en la ĉielo; jen ĝi malsupreniras sur Edomon kaj sur Mian kondamniton popolon, por fari juĝon. **6** La glavo de la Eternulo estas plena de sango, grasiĝis de sebo, de sango de ŝafoj kaj kaproj, de sebo de ŝafaj renoj; ĉar buĉoferadon la Eternulo aranĝos en Bocra kaj grandan buĉadon en la

35 Ekĝojos la dezerto kaj la senakvejo, triumfos la stepo kaj ekfloros kiel lilio. **2** Ĝi forte ekfloros kaj triumfos, triumfos kaj kantos; la gloro de Lebanon estos donita al ĝi, la beleco de Karmel kaj Ŝaron; ili vidos la gloron de la Eternulo, la majeston de nia Dio. **3** Fortigu la senfortiĝintajn manojn, kaj fortikigu la ŝanceliĝantajn genuojn. **4** Diru al tiuj, kiuj estas senkuraĝigitaj en la koro: Tenu vin forte, ne timu; jen estas via Dio! venos venĝo, repago de Dio; Li mem venos kaj helpos vin. **5** Tiam malkovriĝos la okuloj de la blinduloj, kaj la oreloj de la surduloj malfermiĝos. **6** Tiam la lamulo eksaltos kiel cervo, kaj la largo de la mutulo ekkantos; ĉar en la dezerto elfendigos akvo kaj en la stepo riveroj. **7** Kaj la fantoma lago fariĝos reala, kaj la tero senakva fariĝos fonto de akvo; la loĝloko de ŝakaloj fariĝos loko por kano kaj junko. **8** Kaj estos tie irejo kaj vojo, kaj ĝi estos nomata Vojo Sankta; malpurulo ne iros sur ĝi, ĉar nur al ili ĝi apartenas; irante sur tiu vojo, eĉ malsaguloj ne eraros. **9** Ne estos tie leono, kaj rabobesto ne aperos sur ĝi, ne troviĝos tie; iros nur savitoj. **10** Kaj la elacētitoj de la Eternulo

revenos kaj iros sur Cionon kun kantado, kaj ĝojo 17 ĝis mi venos kaj prenos vin en landon similan eterna estos super ilia kapo; ĝojon kaj gajecon ili al via lando, en landon de greno kaj mosto, en atingos, kaj forflugos afliktoj kaj ĝemado.

36 Tio estis en la dek-kvara jaro de la reĝo

Ĥizkija, eliris Sanħerib, reĝo de Asirio, kontraŭ ĉiuj fortikigitajn urbojn de Judujo, kaj venkoprenis ilin. 2 Kaj la reĝo de Asirio sendis Rabšaken el Laħiš en Jerusalemon al la reĝo Ĥizkija kun granda militistaro; kaj li starigis ĉe la akvotubo de la supra lageto, ĉe la vojo de la kampo de fulistroj. 3 Kaj eliris al li Eljakim, filo de Ĥilkija, la palacestro, kaj Ŝebna, la skribisto, kaj Joah, filo de Asaf, la kronikisto. 4 Kaj Rabšake diris al ili: Diru al Ĥizkija: Tiele diras la granda reĝo, la reĝo de Asirio: Kio estas la fido, kiun vi fidas? 5 Mi opinias, ke tio estas nur buša babilado; por milito oni bezonas konsilon kaj forton. Nun kiun vi fidas, ke vi ribelis kontraŭ mi? 6 Jen vi fidas la apogon de Egiptujo, tiu kano rompita, kiu, se iu sin apogas sur ĝi, eniras en lian manon kaj trapikas ĝin. Tia estas Faraono, reĝo de Egiptujo, por ĉiuj, kiuj fidas lin. 7 Eble vi diros al mi: La Eternulon, nian Dion, ni fidas? Sed Li estas ja Tiu, kies altaĵojn kaj altarojn Ĥizkija forigis, dirante al Judujo kaj Jerusalemon: Antaŭ ĉi tiu altaro adorkliniĝu. 8 Nun provu konkuri kun mia sinjoro, la reĝo de Asirio; mi donos al vi du mil ĉevalojn — ĉu vi povas trovi rajdantojn por ili? 9 Kiel vi povas forigi estron, unu el la plej malgrandaj servantoj de mia sinjoro, kaj fidi Egiptujon pro la ĉaroj kaj rajdistoj? 10 Cetere, ĉu sen la volo de la Eternulo mi iris kontraŭ ĉi tiun landon, por ruinigi ĝin? La Eternulo diris al mi: Iru kontraŭ ĉi tium landon kaj ruinigu ĝin. 11 Tiam Eljakim kaj Ŝebna kaj Joah diris al Rabšake: Volu paroli al viaj sklavoj en la lingvo Siria, ĉar ni komprenas; sed ne parolu al ni Jude antaŭ la oreloj de la popolo, kiu estas sur la murego. 12 Sed Rabšake diris: Ĉu al via sinjoro kaj al vi sendis min mia sinjoro, por diri tiujn vortojn? ĉu ne al la homoj, kiuj sidas sur la murego, por manĝi sian ekskrementon kaj trinki sian urinon kune kun vi? 13 Kaj Rabšake starigis, kaj ekkriis per laŭta voĉo Jude, dirante: Aŭskultu la vortojn de la granda reĝo, la reĝo de Asirio. 14 Tiele diras la reĝo: Ĥizkija ne forlogu vin; ĉar li ne povos savi vin. 15 Kaj Ĥizkija ne fidigu vin per la Eternulo, dirante: La Eternulo certe nin savos, ĉe tiu urbo ne estos transdonita en la manojn de la reĝo de Asirio. 16 Ne aŭskultu Ĥizkijan; ĉar tiele diras la reĝo de Asirio: Faru kun mi pacon kaj eliru al mi, kaj manĝu ĉi el sia vinberĝardeno kaj ĉiuj de sia figarbo kaj trinku ĉi la akvon de sia puto;

17 ĝis mi venos kaj prenos vin en landon similan al via lando, en landon de greno kaj mosto, en landon de pano kaj vinberĝardeno. 18 Ĥizkija ne forlogu vin per la vortoj: La Eternulo nin savos.

Ĉu la dioj de la nacioj savis ĉiuj sian landon el la manoj de la reĝo de Asirio? 19 Kie estas la dioj de Ĥamat kaj Arpad? kie estas la dioj de Sefarvaim? kaj ĉiuj ili savis Samaron el miaj manoj? 20 Kiu el ĉiuj dioj de tiuj landoj savis sian landon el miaj manoj, ke la Eternulo savu Jerusalemon el miaj manoj? 21 Kaj ili silentis kaj nenion respondis al li; ĉar estis ordono de la reĝo: Ne respondu al li. 22 Kaj Eljakim, filo de Ĥilkija, la palacestro, kaj Ŝebna, la skribisto, kaj Joah, filo de Asaf, la kronikisto, venis al Ĥizkija en dissiritaj vestoj, kaj raportis al li la vortojn de Rabšake.

37 Kiam la reĝo Ĥizkija tion aŭdis, li dissiris

siajn vestojn kaj ĉirkaukovris sin per sako, kaj iris en la domon de la Eternulo. 2 Kaj li sendis Eljakimon, la palacestron, kaj Ŝebnan, la skribiston, kaj la plejaĝulojn de la pastroj, ĉirkaukovritajn per sakoj, al la profeto Jesaja, filo de Amoc. 3 Kaj ili diris al li: Tiele diras Ĥizkija: Ĉi tiu tago estas tago de malfeliĉo, de puno, kaj de malhonoro; ĉar infanoj atingis la aperturon de la utero, sed forestas forto por naski. 4 Eble aŭdos la Eternulo, via Dio, la vortojn de Rabšake, kiun sendis la reĝo de Asirio, lia sinjoro, por blasfemi la vivantan Dion, kaj insulti per la vortoj, kiujn aŭdis la Eternulo, via Dio. Levu do preĝon por la restintoj, kiuj ankoraŭ ekzistas. 5 Kaj la servantoj de la reĝo Ĥizkija venis al Jesaja. 6 Kaj Jesaja diris al ili: Tiele parolu al via sinjoro: Tiele diras la Eternulo: Ne timu la vortojn, kiujn vi aŭdis kaj per kiuj blasfemis Min la servantoj de la reĝo de Asirio. 7 Jen Mi metos en lin spiriton, ke, aŭdinte sciigojn, li reiros en sian landon; kaj Mi faligos lin per glavo en lia lando. 8 Kaj Rabšake revenis, kaj trovis la region de Asirio militanta kontraŭ Libna; ĉar li aŭdis, ke li foriris de Laħiš. 9 Kaj venis sciigo pri Tirhaka, reĝo de Etiopujo, nome: Li eliris, por militi kontraŭ vi. Kiam li tion aŭdis, li sendis senditojn al Ĥizkija kun la sekvanta komisio: 10 Tiele diru al Ĥizkija, reĝo de Judujo: Ne forlogu vin via Dio, kiun vi fidas, dirante: Jerusalemon ne estos transdonita en la manojn de la reĝo de Asirio. 11 Vi aŭdis ja, kion faris la reĝoj de Asirio al ĉiuj landoj, ruiniginte ilin; ĉu vi do saviĝos? 12 Ĉu ilin savis la dioj de la nacioj, kiujn ekstermis miaj patroj, la naciojn de Gozan kaj Ḧaran kaj Recef kaj la filojn de Eden en Telasar? 13 Kie estas la reĝo de Ĥamat kaj la reĝo de Arpad kaj la reĝo de la urbo Sefarvaim, de Hena kaj Iva? 14 Ĥizkija prenis

la leteron el la manoj de la senditoj kaj legis ĝin, donos fruktojn supre. **32** Ĉar el Jerusalem devenos kaj li iris en la domon de la Eternulo, kaj Ĥizkija restajo, kaj savitajo de la monto Cion; la fervoro disvolvis ĝin antaŭ la Eternulo. **15** Kaj Ĥizkija de la Eternulo Cebaot tion faros. **33** Tial tiele diras ekpreĝis al la Eternulo, dirante: **16** Ho Eternulo la Eternulo pri la reĝo de Asirio: Li ne eniros en ĉi Cebaot, Dio de Izrael, sidanta sur la kerubo! Vi tiun urbon kaj ne ĵetos tien sagon kaj ne aliros al estas la sola Dio super ĉiuj regnoj de la tero, Vi ĝi kun ŝildo kaj ne ŝutos kontraŭ ĝi remparon. **34** kreis la ĉielon kaj la teron; **17** klinu, ho Eternulo, Per la sama vojo, per kiu li venis, li reiros, kaj en Vian orelon, kaj aŭskultu; malfermu, ho Eternulo, ĉi tiun urbon li ne eniros, diras la Eternulo. **35** Mi Viajn okulojn, kaj rigardu; kaj aŭdu ĉiujn vortojn defendos ĉi tiun urbon, por savi ĝin pro Mi kaj de Sanherib, kiujn li sendis, por insulti la Dion pro Mia servanto David. **36** Kaj eliris angelo de la vivantan. **18** Estas vero, ho Eternulo, la reĝoj cent okdek kvin mil. Kiam oni levigis matene, **19** kaj jetis iliajn diojn en fajron; ĉar tio estis oni ekvidis, ke ili ĉiuj estas kadavroj senvivaj. **37** ne dij, sed faritaĵoj de homaj manoj, ligno kaj Kaj Sanherib, la reĝo de Asirio, elmovigis kaj iris ŝtono, ili ekstermis ilin. **20** Sed nun, ho Eternulo, kaj rehejniĝis kaj restis en Nineve. **38** Kaj kiam nia Dio, savu nin kontraŭ liaj manoj, por ke ĉiuj li adorklinigis en la domo de sia dio Nisroh, liaj regnoj de la tero eksci, ke Vi, ho Eternulo, estas filoj Adrameleĥ kaj Ŝarecer mortigis lin per glavo, sola. **21** Kaj Jesaja, filo de Amoc, sendis al Ĥizkija, kaj mem ili forkuris en la landon Ararat. Kaj por diri: Tiele diras la Eternulo, Dio de Israel: ekreĝis anstataŭ li lia filo Esar-ħadon.

Koncerne tion, kion vi preĝis al Mi pri Sanherib, reĝo de Asirio, **22** jen estas tio, kion diris pri li la Eternulo: Malestimas vin, mokas vin la virga filino de Cion, balancas post vi la kapon la filino de Jerusalem. **23** Kiun vi blasfemis kaj insultis? kaj kontraŭ kiun vi laŭtigis voĉon kaj alte levis viajn okulojn? Kontraŭ la Sanktulon de Izrael! **24** Per viaj servantoj vi blasfemis la Sinjoron, kaj vi diris: Kun mia multo da ĉaroj mi supreniris sur la supron de montoj, sur la randon de Lebanon, kaj mi dehakis ĝiajn altajn cedrojn, ĝiajn plej bonajn cipresojn, kaj mi atingis ĝian plej altan pinton, ĝian ĝardensimilan arbaron. **25** Mi fosis kaj trinkis akvon, kaj mi sekigos per la plandoj de miaj piedoj ĉiujn riverojn de Egiptujo. **26** Ĉu vi ne aŭdis, ke Mi jam de longe tion decidis, de tempo antikva tion destinis? nun Mi tion plenumis, ke la fortikigitaj urboj fariĝis amaso da ruinstonoj. **27** Kaj iliaj loĝantoj senfortigitaj ektremis kaj kovriĝis per honto; ili fariĝis kiel herbo de kampo, kiel malgrava verdaĵo, kiel musko sur tegmentoj, kaj kiel sunbruligita greno antaŭ la spikigo. **28** Sed vian sidon kaj vian eliron kaj vian venon Mi scias, ankaŭ vian koleron kontraŭ Mi. **29** Pro tio, ke vi koleris kontraŭ Mi kaj via arroganteo venis al Mij oreloj, Mi metos Mian ringon en viajn nazotruojn kaj Mian bušbridajon en vian bušon, kaj Mi reirigos vin per la sama vojo, per kiu vi venis. **30** Kaj jen estas por vi la pruvosigno: vi manĝos en ĉi tiu jaro grenon memsemigintan, en la dua jaro sovaĝan, sed en la tria jaro vi semos kaj rikoltos kaj plantos vinberĝardenojn kaj manĝos iliajn fruktojn. **31** Kaj la restaĵo de la domo de Jehuda denove enradikiĝos malsupre kaj

38 En tiu tempo Ĥizkija morte malsaniĝis; kaj venis al li la profeto Jesaja, filo de Amoc, kaj diris al li: Tiele diras la Eternulo: Faru testamenton pri via domo, ĉar vi mortos kaj ne vivos. **2** Tiam Ĥizkija turnis sian vizagón al la muro, kaj ekpreĝis al la Eternulo, **3** kaj diris: Mi petas, ho Eternulo, rememoru, ke mi iradis antaŭ Vi kun vero kaj koro fidela, kaj mi faradis tion, kio plaĉas al Vi. Kaj Ĥizkija laŭte ekploris. **4** Tiam aperis la vorto de la Eternulo al Jesaja jene: **5** Iru, kaj diru al Ĥizkija: Tiele diras la Eternulo, Dio de via patro David: Mi aŭdis vian preĝon, Mi vidis viajn larmojn; jen Mi aldonos al via vivo dek kvin jarojn. **6** Kaj kontraŭ la mano de la reĝo de Asirio Mi savos vin kaj ĉi tiun urbon, kaj Mi defendos ĉi tiun urbon. **7** Kaj jen estas por vi la pruvosigno de la Eternulo, ke la Eternulo plenumos tion, kion Li diris: **8** jen la hormontran ombron, kiu malsuprigis sur la suna hormontrilo de Aħaz, Mi retiros malantaŭen je dek gradoj. Kaj la suno retiriĝis je dek gradoj laŭ la gradaro, laŭ kiu ĝi malsuprigis. **9** Jen estas la skribo de Ĥizkija, reĝo de Judujo, kiam li malsaniĝis kaj eliris viva el sia malsano: **10** Mi pensis, ke en la mezo de mia vivo mi malsupreniros en la pordegojn de Seol, Ke mi estos senigita je la resto de miaj jaroj; (**Sheol h7585**) **11** Mi pensis, ke mi ne plu vidos Dion, la Eternulon, sur la tero de la vivantoj, Ke mi ne plu rigardos homon inter la loĝantoj de la vantejo; **12** Ke mia stato demoviĝas, kaj forportiĝas de mi kiel tendo de paštisto; Ke mi finteksis mian vivon kiel teksisto, kaj Li detranĉos min de la teksbazo; Ke antaŭ ol la tago cedos al la nokto, Vi faros al mi finon. **13** Mi atendis ĝis mateno, ke

simile al leono Li frakasos ĉiujn miajn ostojn, Ke ke pardonita estas ĝia kulpo, ke ĝi ricevis el la antaŭ ol la tago cedos al la nokto, Vi faros al mi mano de la Eternulo duoble pro ĉiu siaj pekoj. 3 finon. 14 Kiel hirundo plendanta mi plorpepis, mi Sonas voĉo de krianto: Pretigu en la dezerto la ĝemis kiel kolombo; Miaj okuloj estis direktitaj vojon de la Eternulo, rektigui en la stepo irejon malsupren: Ho Eternulo, mi suferas, protektu min! por nia Dio. 4 Ĉiu valo leviĝu, kaj ĉiu monto 15 Kion mi diru? Li promesis ja al mi, kaj Li faris. kaj monteto malaltiĝu, kaj la malebenajo fariĝu Nun mi pasigos ĉiujn miajn jarojn, memorante la ebenaĵo, kaj la montaro fariĝu valo. 5 Kaj aperos premitecon de mia animo. 16 Ho Sinjoro, per tio la majesto de la Eternulo; kaj ĉiu karno kune vivas la homoj, Kaj en ĉio ĉi tio estas la vivo de vidos, ke la bušo de la Eternulo parolis. 6 Voĉo mia spirito: Vi resanigis min, kaj konservis al mi diras: Proklamul! sed li diras: Kion mi proklamu? la vivon. 17 Jen en bonon aliformigis mia sufero; Ĉiu karno estas herbo, kaj ĉiu ĝia ĉarmo estas kiel Vi ame eltiris mian animon el pereo, Ĉar Vi ĵetis malantaŭ Vin ĉiujn miajn pekojn. 18 Ĉar ne Ŝeol kampa floreto. 7 Sekiĝas herbo, velkas floreto, Vin gloros, ne la morto Vin latudos; La irantaj kiam la spiro de la Eternulo blovetas sur ĝin; vere, en la terinternon ne esperos Vian verecon. (**Sheol**) la popolo estas herbo. 8 Sekiĝas herbo, velkas h7585) 19 La vivanto, nur la vivanto Vin gloros, Sur altan mronton supreniru, ho predikantino de kiel mi hodiau; Patro al la filoj konigos Vian Cion; laŭtigui potencie vian vocon, ho predikantino verecon. 20 La Eternulo min helpas; Kaj miajn de Jerusalem, laŭtigui, ne timu; diru al la urboj kantojn ni kantados Dum nia tuta vivo en la domo de Judujo: Jen estas via Dio! 10 Jen la Sinjoro, la de la Eternulo. 21 Kaj Jesaja diris: Oni alportu dispremitan figon kaj metu sur la ŝvelajon, kaj Eternulo, venas kun potenco, kaj Lia brako regas; li estos sanigita. 22 Kaj H̄izkija diris: Kia estas la jen Lia rekompenco estas kun Li, kaj Lia repago signo, ke mi iros en la domon de la Eternulo? antaŭ Li. 11 Kiel paštisto Li paštost Sian ŝafaron, per Sia brako Li kolektos la ŝafidojn kaj portos ilin sur Sia brusto; la sućigantinojn Li kondukos.

39 En tiu tempo Merodaĥ-Baladan, filo de Baladan, reĝo de Babel, sendis leteron kaj donacojn al H̄izkija; ĉar li aŭdis, ke li estis malsana kaj resaniĝis. 2 Kaj H̄izkija ĝojis pri ili, kaj montris al ili sian trezorejon, la argentojn kaj la oron kaj la aromajojn kaj la karanojn kaj sian tutan armilejon, kaj ĉion, kio troviĝis en liaj trezorejoj; estis nenio, kion H̄izkija ne montrus al ili en sia domo kaj en sia tuta posedajo. 3 Kaj venis la profeto Jesaja al la reĝo H̄izkija, kaj diris al li: Kion parolis tiuj homoj? kaj de kie ili venis al vi? Kaj H̄izkija diris: El lando malproksima ili venis al mi, el Babel. 4 Kaj li diris: Kion ili vidis en via domo? Kaj H̄izkija respondis: Ĉion, kio estas en mia domo, ili vidis; estis nenio, kion mi ne montrus al ili en miaj trezorejoj. 5 Tiam Jesaja diris al H̄izkija: Aŭskultu la diron de la Eternulo Cebao: 6 Jen venos tagoj, kaj ĉio, kio estas en via domo kaj kion kolektis viaj patroj ĝis la nuna tago, estos forportata en Babelon; nenio restos, diras la Eternulo. 7 Kaj el viaj filoj, kiuj devenos de vi, kiujn vi naskigos, oni prenos; kaj ili estos korteganoj en la palaco de la reĝo de Babel. 8 Kaj H̄izkija diris al Jesaja: Bona estas la vorto de la Eternulo, kiun vi diris. Kaj li diris plue: Estu nur paco kaj vero en mia tempo.

40 Konsolu, konsolu Mian popolon, diras via Dio. 2 Parolu al la koro de Jerusalem, kaj voku al ĝi, ke finigis la tempo de ĝia batalado,

Sur altan mronton supreniru, ho predikantino de Cion; laŭtigui potencie vian vocon, ho predikantino de Jerusalem, laŭtigui, ne timu; diru al la urboj de Judujo: Jen estas via Dio! 10 Jen la Sinjoro, la Eternulo, venas kun potenco, kaj Lia brako regas; jen Lia rekompenco estas kun Li, kaj Lia repago antaŭ Li. 11 Kiel paštisto Li paštost Sian ŝafaron, per Sia brako Li kolektos la ŝafidojn kaj portos ilin sur Sia brusto; la sućigantinojn Li kondukos. 12 Kiu mezuris per sia mankavo la akvon kaj difinis la ĉielon per la manlarĝo kajmetis en mezurilon la polvon de la tero kaj pesis per pesilo la montojn kaj la montetojn per pesiltaso? 13 Kiu gvidis la spiriton de la Eternulo, kaj kiu donis al Li sian konsilon? 14 De kiu Li petis konsilon, ke tiu kompreniĝu Lin kaj instruu Lin pri la vojo de justeco kaj instruu al Li scion kaj koniguj al Li la vojon de saĝeco? 15 Jen la popoloj estas kiel guto el sitelo kaj kalkulataj kiel polvero sur pesiltaso; jen Li dissūtas la insulojn, kiel polveretojn. 16 Lebanon ne suficius por fajro, kaj ĝia bestaro ne suficius por bruloferoj. 17 Ĉiuj nacioj estas antaŭ Li kiel nenio, estas rigardataj de Li kiel nulo kaj senvalorajo. 18 Kun kiu vi komparos Dion? kaj kian similajon vi kontraŭstarigos al Li? 19 Ĉu idolon, kiun fandis artisto kaj kiun oraĵisto kovras per oro kaj ornamas per argentoj ĉenoj? 20 Kiu estas tro malriĉa por la oferdon, tiu elektas lignon ne putrantan, serĉas kompetentan skulptiston, por fari idolon fortikan. 21 Ĉu vi ne scias? ĉu vi ne aŭdis? ĉu ne estis dirite al vi antaŭlonge? ĉu vi ne komprenas detempe de la fondado de la tero? 22 Li sidas super la rondo de la tero, kaj ĝiaj loĝantoj estas kiel lokustoj; Li etendas la ĉielon kiel maldikan teksaĵon kaj distiras ĝin kiel tendon por loĝado; 23 Li faras la princojn neniajo, la jugiștojn de la tero Li faras neekzistaĵo, 24 kvazaŭ ili ne estus plantitaj, kvazaŭ ili ne estus

semitaj, kvazaŭ ilia trunko ne havus radikon en la tero: apenaŭ Li blovetas sur ilin, ili velkis, kaj la ventego forportas ilin kiel pajlerojn. **25** Kaj al kiu do vi volas egaligi Min, ke Mi estu simila al li? diras la Sanktulo. **26** Levu alten viajn okulojn, kaj rigardu, kiu kreis tion? Li, kiu elkondukas iliajn taĉmentojn laŭ kalkulo, kiu ilin ĉiujn vokas laŭ la nomo; antaŭ la Plejpotenculo kaj Plejfortulo neniu kaŝiĝos. **27** Kial vi parolas, ho Jakob, kaj diras, ho Izrael: Mia vojo estas kaŝita antaŭ la Eternulo, kaj mia afero ne atingas Dion? **28** Ĉu vi ne scias, ĉu vi ne aŭdis, ke la Eternulo estas Dio eterna, la Kreinto de la finoj de la tero? Li ne laciĝas kaj ne senfortiĝas; Lia saĝeco estas neesplorebla. **29** Li donas forton al la laculo, kaj al la senfortulo Li plifortigas la povon. **30** Knaboj senfortiĝas kaj laciĝas, junuloj ofte falas; **31** sed tiuj, kiuj fidas la Eternulon, ricevas novan forton, ili levas la flugilojn kiel agloj, ili kuras kaj ne laciĝas, ili iras kaj ne senfortiĝas.

Liberiganto estas la Sanktulo de Izrael. **15** Jen Mi faros vin drašilo akra, nova, dentohava; vi draſos montojn kaj disfrotos, kaj montetojn vi faros kiel grenventumajo. **16** Vi disjetos ilin, kaj la vento ilin disportos, kaj la ventego ilin disblovos; sed vi ĝojos en la Eternulo, vi havos gloron en la Sanktulo de Izrael. **17** La malriĉuloj kaj senhavuloj serĉas akvon, sed ĝi ne trovigas; ilia lango sekigas de soifo. Mi, la Eternulo, aŭskultos ilin; Mi, la Dio de Izrael, ne forlasos ilin. **18** Sur nudaj montetoj Mi malfermos riverojn kaj meze de valoj fontoj, dezerton Mi faros lago da akvo kaj sensukan teron fontoj de akvo. **19** En dezerto Mi aperigos cedron, akacion, mirton, kaj olivarbon; Mi starigos en stepo cipreson, abion, kaj buksone; **20** por ke tiuj vidu kaj eksciuj kaj rimarku kaj komprenu, ke la mano de la Eternulo tion faris kaj la Sanktulo de Izrael tion kreis. **21** Prezentu vian jugaferon, diras la Eternulo; antaŭmetu viajn argumentojn, diras la Reĝo de Jakob. **22** Ili alvenu, kaj diru al ni,

41 Silento antaŭ Mi, ho insuloj, kaj la popoloj
refortigū; ili alproksimiĝu kaj parolu; ni kune
iru al juĝo. **2** Kiu vekis el la oriento la justulon,
vokis lin, ke li iru? Li transdonis al li naciojn kaj
detronigis reĝojn, transdonis kiel polvon al lia
glavo, kiel disflugantajn pajlerojn al lia pafarko. **3**
Li persekutas ilin, transiras en paco la vojon, sur
kiu liaj piedoj ne haltas. **4** Kiu tion faris kaj estigis?
kiu vokis la generaciojn de la komenco? Mi, la
Eternulo, la unua, kaj kun la lastaj Mi estas la
sama. **5** Vidis tion la insuloj kaj ektimis; la finoj de
la tero ektrumis; ili alproksimiĝis kaj alvenis. **6** Ĉiu
helpas sian proksimulon, kaj diras al sia frato: Estu
kuraĝa! **7** Kaj la skulptisto kuraĝigas la fandiston,
la ladfaristo la forĝiston, kaj li diras: La kuniĝo
estas bona; kaj li fortikigas tion per najloj, ke ĝi
ne ŝanceligu. **8** Sed vi, ho Mia servanto Izrael, ho
Jakob, kiun Mi elektis, ho idaro de Abraham, Mia
amato, **9** vi, kiun Mi prenis de la finoj de la tero
kaj vokis de ĝiaj randoj, kaj al kiu Mi diris: Vi estas
Mia servanto, Mi vin elektis kaj ne forpušíς — **10**
ne timu, ĉar Mi estas kun vi; ne maltrankviliĝu,
ĉar Mi estas via Dio; Mi vin fortigos, Mi vin
helpos, Mi vin subtenos per Mia justa dekstra
mano. **11** Jen hontiĝos kaj malhonorigos ĉiuj,
kiuj koleras kontraŭ vi; viaj kontraŭuloj fariĝos
neniajō kaj pereos. **12** Vi serĉos ilin, sed vi ilin
ne trovos, la homojn, kiuj kverelas kontraŭ vi; la
homoj, kiuj batalas kontraŭ vi, fariĝos neniajō kaj
neekzistaj. **13** Ĉar Mi, la Eternulo, via Dio, fortigas
vian dekstran manon, dirante al vi: Ne timu, Mi
vin helpos. **14** Ne timu, vermo Jakob, malmultulo
Izrael! Mi vin helpos, diras la Eternulo; kaj via

Liberiganto estas la Sanktulo de Izrael. **15** Jen Mi faros vin drašilo akra, nova, dentohava; vi drašos montojn kaj disfrotos, kaj montetojn vi faros kiel grenventumajo. **16** Vi disjetos ilin, kaj la vento ilin disportos, kaj la ventego ilin disblovos; sed vi ĝojos en la Eternulo, vi havos gloron en la Sanktulo de Izrael. **17** La malriĉuloj kaj senhavuloj serĉas akvon, sed ĝi ne trovigas; ilia lango sekigas de soifo. Mi, la Eternulo, aŭskultos ilin; Mi, la Dio de Izrael, ne forlasos ilin. **18** Sur nudaj montetoj Mi malfermos riverojn kaj meze de valoj fontojn, dezerton Mi faros lago da akvo kaj sensukan teron fontoj de akvo. **19** En dezerto Mi aperigos cedron, akacion, mirton, kaj olivarbon; Mi starigos en stepo cipreson, abion, kaj buksone kune; **20** por ke ĉiuvidu kaj eksciuj kaj rimarku kaj komprenu, ke la mano de la Eternulo tion faris kaj la Sanktulo de Izrael tion kreis. **21** Prezentu vian juĝaferon, diras la Eternulo; antaŭmetu viajn argumentojn, diras la Reĝo de Jakob. **22** Ili alvenu, kaj diru al ni, kio fariĝos; diru al ni, kion signifas tio, kio estis en la komenco, tiam ni pripensos kaj ekscios la finon; aŭ sciigu al ni tion, kio estos. **23** Diru al ni tion, kio venos poste, por ke ni eksciuj, ke vi estas dioj; ĉu vi faros bonon, ĉu malbonon, ni miros kaj vidos kune. **24** Sed jen vi estas neniaĵo, kaj via agado estas neniaĵo; abomenindajon oni elektas en vi. **25** Iun Mi vekis el nordo, kaj li venis; de la leviĝejo de la suno li proklamas Mian nomon; li pašas sur potenculoj kiel sur koto, kaj kiel potfaristo piedpremas argilon. **26** Kiu tion diris antaŭe, por ke ni sciuj? kaj antaŭlonge, por ke ni diru: Li estas prava? Sed neniu diris, kaj neniu sciigis, kaj neniu aŭdis viajn vortojn. **27** Mi la unua diris al Cion: Jen ili estas; kaj al Jerusalem Mi donis sciiganton. **28** Mi rigardis, kaj neniu estis; inter ili estis neniu konsilanto, ke Mi povu demandi kaj ili respondu. **29** Jen ili ĉiu estas vantajo, neniaĵo estas ilia faro, vento kaj senenhavaĵo estas iliaj fanditaj idoloj.

42 Jen estas Mia servanto, kiun Mi apogas, Mia elektito, kiun favoras Mia animo. Mi metis Mian spiriton sur lin; li disportos justecon al la nacioj. **2** Li ne krios nek bruos, kaj ne aŭdigos sur la stratoj sian voĉon. **3** Kanon rompetitan li ne rompos, kaj mecon senfajrigantan li ne estingos. Laŭ la vero li faros jugon. **4** Li ne laciĝos nek fleksiĝos, gîs li starigos sur la tero justecon; kaj lian instruon atendas la insuloj. **5** Tiele diras Dio, la Eternulo, kiu kreis la ĉielon kaj etendis ĝin, kiu disvastigis la teron kaj ĝiajn produktojn, kiu donis animon sur ĝiaj loĝantoj, kaj spiriton al tiuj, kiuj iras sur ĝi: **6** Mi, la Eternulo, alvokis vin por la vero, kaj Mi prenos vin je la mano kaj gardos

vin, kaj faros vin interligo por la popolo, lumo por la nacioj, 7 por malfermi okulojn blindajn, por elkonduki el malliberejo malliberulojn, el domo ŝlosita sidantajn en mallumo. 8 Mi estas la Eternulo, tia estas Mia nomo; kaj Mian honoron Mi novajn aferojn Mi anones; antaŭ ol ili elkreskos, Dio, la Sanktulo de Izrael, via Savanto; Egipciuj Mi anones al vi. 10 Kantu al la Eternulo kanton Mi donos kiel vian elaceton, Etiopujon kaj Seban novan, Lian gloron de la rando de la tero, vi, kiu anstataŭ vi. 4 Ĉar vi estas kara en Mijaj okuloj, vi ŝipveturas sur la maro, kaj ĉio, kio ĝin plenigas, estis honorita kaj Mi vin amas; tial Mi fordonos insuloj kaj iliaj loĝantoj. 11 Laŭtigu vian vocon, aliajn homojn anstataŭ vi kaj gentojn anstataŭ ho dezerto kaj ĝiaj urboj, la vilagoj, en kiu loĝas via animo. 5 Ne timu, ĉar Mi estas kun vi; de la Kedar; ĝojkriu la loĝantoj de Sela, de la supro oriento Mi venigos vian idaron, kaj de la okcidento de montoj ili voku. 12 Ili donu honoron al la Mi vin kolektos. 6 Mi diros al la nordo: Redonu! Eternulo, kaj Lian gloron ili proklamu sur la kaj al la sudo: Ne retenu! venigu Mijaj filojn insuloj. 13 La Eternulo eliros kiel heroo, kiel homo de malproksime kaj Mijaj filinojn de la randoj de milito Li vekos fervor, Li vokos kaj aŭdigos de la tero, 7 ĉiun, kiu estas nomata per Mia militan krion, Li montros Sian potencon sur Siaj nomo kaj kiun Mi kreis por Mia gloro, faris, kaj malamikoj. 14 Longe Mi silentis, estis kvieta, estigis. 8 Elirigu la popolon blindan, kiu tamen kaj detenis Min; nun Mi krios kiel naskantino, havas okulojn, kaj la surdulojn, kiu tamen havas Mi neniiigos kaj englutos ĉion. 15 Mi dezertigos orelojn. 9 Ĉiuj nacioj kolektiĝu kune, kaj la popoloj montojn kaj montetojn, kaj ilian tutan verdajon kunvenu; kiu el ili tion antaŭdirus aŭ anones Mi elsekigos; Mi faros la riverojn insuloj, kaj la al ni antaŭlonge? ili starigu siajn atestantojn lagojn Mi elsekigos. 16 Mi kondukos la blindulojn kaj pravigu sin, por ke oni aŭdu, kaj diru: Estas laŭ vojo, kiun ili ne konas, laŭ irejoj por ili ne vero! 10 Vi estas Mijaj atestantoj, diras la Eternulo, konataj Mi irigos ilin; la mallumon antaŭ ili Mi kaj Mia servanto, kiun Mi elektis; por ke vi sciu faros lumo, kaj la vojojn kurbajn rektaj. Tiajn kaj kredu al Mi, kaj komprenu, ke tio estas Mi; aferojn Mi faros por ili, kaj Mi ilin ne forlasos. 17 antaŭ Mi estis kreita nenia Dio, kaj post Mi ne Retiros sin malantaŭen, kovrigoj per honto tiuj, ekzistos. 11 Mi, Mi estas la Eternulo; kaj krom kiuj fidas idolojn, kaj kiuj diras al fanditajoj: Vi Mi ekzistas nenia savanto. 12 Mi promesis kaj estas niaj dioj. 18 Aŭskultu, ho surduloj; kaj vi, savis kaj anones; kaj ne estis inter vi iu fremda; blinduloj, rigardu, por ke vi vidu. 19 Sed kiu estas kaj vi estas Mijaj atestantoj, diras la Eternulo, kaj tiel blinda, kiel Mia servanto, kaj surda, kiel la Mi estas Dio. 13 De la komenco de la tempo Mi sendato, kiun Mi sendas? kiu estas tiel blinda, kiel estas la sama, kaj neniu povas savi kontraŭ Mia Mia elacetito, kaj blinda, kiel la servanto de la mano; kiam Mi faras, kiu tion ŝangos? 14 Tiele Eternulo? 20 Vi vidis multe, sed vi ne konservis; diras la Eternulo, via Liberiganto, la Sanktulo viaj oreoj estas malfermitaj, sed ne aŭdas. 21 La de Israel: Pro vi Mi sendis en Babelon kaj pelis Eternulo deziris pro Sia justeco, ke Li faru la legon malsupren ĉiujn forkurantojn, kaj la ĝojadon de granda kaj gloro. 22 Sed tio estas popolo prirabita la ĥaldeoj Mi aliformigis en ploradon. 15 Mi estas kaj senhavigita; ili ĉiuj estas ligitaj en kavernoj la Eternulo, via Sanktulo, la Kreinto de Izrael, kaj kaŝitaj en malliberejoj; ili fariĝis rabakiro, via Reĝo. 16 Tiele diras la Eternulo, kiu faris kaj neniu ilin savas, kaptitajo, kaj neniu diras: vojon sur la maro kaj vojeton sur potenca akvo, Redonu. 23 Kiu el vi atentos ĉi tion, komprenos kaj 17 kiu elirigis ĉarojn kaj ĉevalojn, militistarono aŭskultos por la tempo estonta? 24 Kiu fordonis kaj potencon, kiuj ĉiuj kune falis kaj ne levigos, Jakobon por ruinigo kaj Izraelon al la rabistoj? ĉu senfajrigis, estingiĝis kiel meco: 18 Ne rememoru ne la Eternulo, kontraŭ kiu ni pekis, ne volis iri tion, kio estis antaŭlonge, kaj ne meditu pri tio, laŭ Liaj vojoj kaj ne aŭskultis Lian instruon? 25 kio estis en la tempo antikva. 19 Jen Mi faras ion Kaj Li elverſis sur lin la ardon de Sia kolero kaj la novan, nun ĝi elkreskas; ĉu vi tion ne komprenas? potencon de la milito; kaj Li faris brulon ĉirkaue Mi faros vojon en la dezerto, riverojn en senakva de li, sed li ne komprenis; Li ĵetis flamojn sur lin, lando. 20 Gloros Min la bestoj de la kampo, ŝakaloj sed li ne prenis tion al sia koro.

43 Sed nun tiele diras la Eternulo, kiu vin kreis, ho Jakob, kaj kiu vin estigis, ho Izrael: Ne kiam vi transiroj akvon, Mi estos kun vi, kaj trans riverojn, ili vin ne dronigos; kiam ne donos al alia, nek Mian gloron al idoloj. 9 Kio vi iros en fajron, vi ne brulvundiĝos, kaj flamo antaŭlonge estis profetita, jen ĝi plenumiĝis, kaj vin ne bruligos. 3 Ĉar Mi estas la Eternulo, via novajn aferojn Mi anones; antaŭ ol ili elkreskos, Dio, la Sanktulo de Izrael, via Savanto; Egipciuj Mi anones al vi. 10 Kantu al la Eternulo kanton Mi donos kiel vian elaceton, Etiopujon kaj Seban novan, Lian gloron de la rando de la tero, vi, kiu anstataŭ vi. 4 Ĉar vi estas kara en Mijaj okuloj, vi ŝipveturas sur la maro, kaj ĉio, kio ĝin plenigas, estis honorita kaj Mi vin amas; tial Mi fordonos insuloj kaj iliaj loĝantoj. 11 Laŭtigu vian vocon, aliajn homojn anstataŭ vi kaj gentojn anstataŭ ho dezerto kaj ĝiaj urboj, la vilagoj, en kiu loĝas via animo. 5 Ne timu, ĉar Mi estas kun vi; de la Kedar; ĝojkriu la loĝantoj de Sela, de la supro oriento Mi venigos vian idaron, kaj de la okcidento de montoj ili voku. 12 Ili donu honoron al la Mi vin kolektos. 6 Mi diros al la nordo: Redonu! Eternulo, kaj Lian gloron ili proklamu sur la kaj al la sudo: Ne retenu! venigu Mijaj filojn insuloj. 13 La Eternulo eliros kiel heroo, kiel homo de malproksime kaj Mijaj filinojn de la randoj de milito Li vekos fervor, Li vokos kaj aŭdigos de la tero, 7 ĉiun, kiu estas nomata per Mia militan krion, Li montros Sian potencon sur Siaj nomo kaj kiun Mi kreis por Mia gloro, faris, kaj malamikoj. 14 Longe Mi silentis, estis kvieta, estigis. 8 Elirigu la popolon blindan, kiu tamen kaj detenis Min; nun Mi krios kiel naskantino, havas okulojn, kaj la surdulojn, kiu tamen havas Mi neniiigos kaj englutos ĉion. 15 Mi dezertigos orelojn. 9 Ĉiuj nacioj kolektiĝu kune, kaj la popoloj montojn kaj montetojn, kaj ilian tutan verdajon kunvenu; kiu el ili tion antaŭdirus aŭ anones Mi elsekigos; Mi faros la riverojn insuloj, kaj la al ni antaŭlonge? ili starigu siajn atestantojn lagojn Mi elsekigos. 16 Mi kondukos la blindulojn kaj pravigu sin, por ke oni aŭdu, kaj diru: Estas laŭ vojo, kiun ili ne konas, laŭ irejoj por ili ne vero! 10 Vi estas Mijaj atestantoj, diras la Eternulo, konataj Mi irigos ilin; la mallumon antaŭ ili Mi kaj Mia servanto, kiun Mi elektis; por ke vi sciu faros lumo, kaj la vojojn kurbajn rektaj. Tiajn kaj kredu al Mi, kaj komprenu, ke tio estas Mi; aferojn Mi faros por ili, kaj Mi ilin ne forlasos. 17 antaŭ Mi estis kreita nenia Dio, kaj post Mi ne Retiros sin malantaŭen, kovrigoj per honto tiuj, ekzistos. 11 Mi, Mi estas la Eternulo; kaj krom kiuj fidas idolojn, kaj kiuj diras al fanditajoj: Vi Mi ekzistas nenia savanto. 12 Mi promesis kaj estas niaj dioj. 18 Aŭskultu, ho surduloj; kaj vi, savis kaj anones; kaj ne estis inter vi iu fremda; blinduloj, rigardu, por ke vi vidu. 19 Sed kiu estas kaj vi estas Mijaj atestantoj, diras la Eternulo, kaj tiel blinda, kiel Mia servanto, kaj surda, kiel la Mi estas Dio. 13 De la komenco de la tempo Mi sendato, kiun Mi sendas? kiu estas tiel blinda, kiel estas la sama, kaj neniu povas savi kontraŭ Mia Mia elacetito, kaj blinda, kiel la servanto de la mano; kiam Mi faras, kiu tion ŝangos? 14 Tiele Eternulo? 20 Vi vidis multe, sed vi ne konservis; diras la Eternulo, via Liberiganto, la Sanktulo viaj oreoj estas malfermitaj, sed ne aŭdas. 21 La de Israel: Pro vi Mi sendis en Babelon kaj pelis Eternulo deziris pro Sia justeco, ke Li faru la legon malsupren ĉiujn forkurantojn, kaj la ĝojadon de granda kaj gloro. 22 Sed tio estas popolo prirabita la ĥaldeoj Mi aliformigis en ploradon. 15 Mi estas kaj senhavigita; ili ĉiuj estas ligitaj en kavernoj la Eternulo, via Sanktulo, la Kreinto de Izrael, kaj kaŝitaj en malliberejoj; ili fariĝis rabakiro, via Reĝo. 16 Tiele diras la Eternulo, kiu faris kaj neniu ilin savas, kaptitajo, kaj neniu diras: vojon sur la maro kaj vojeton sur potenca akvo, Redonu. 23 Kiu el vi atentos ĉi tion, komprenos kaj 17 kiu elirigis ĉarojn kaj ĉevalojn, militistarono aŭskultos por la tempo estonta? 24 Kiu fordonis kaj potencon, kiuj ĉiuj kune falis kaj ne levigos, Jakobon por ruinigo kaj Izraelon al la rabistoj? ĉu senfajrigis, estingiĝis kiel meco: 18 Ne rememoru ne la Eternulo, kontraŭ kiu ni pekis, ne volis iri tion, kio estis antaŭlonge, kaj ne meditu pri tio, laŭ Liaj vojoj kaj ne aŭskultis Lian instruon? 25 kio estis en la tempo antikva. 19 Jen Mi faras ion Kaj Li elverſis sur lin la ardon de Sia kolero kaj la novan, nun ĝi elkreskas; ĉu vi tion ne komprenas? potencon de la milito; kaj Li faris brulon ĉirkaue Mi faros vojon en ladezerto, riverojn en senakva de li, sed li ne komprenis; Li ĵetis flamojn sur lin, lando. 20 Gloros Min la bestoj de la kampo, ŝakaloj sed li ne prenis tion al sia koro.

kiun Mi elektis, **21** tiun popolon, kiun Mi kreis per grifelo, rabotas per rabotilo, ĉirkaŭsignas per por Mi, por ke ĝi rakontu pri Mia gloro. **22** Sed ne cirkelo, kaj faras el ĝi bildon de homo, de bela Min vi vokis, ho Jakob, kaj ne por Mi vi laboris, ho homo, por ke ĝi loĝu en la domo. **14** Li hakas por Izrael. **23** Vi ne alportadis al Mi viajn ŝafidojn de si cedrojn, prenas ilekson kaj kverkon, preparas al brulofero kaj ne honoradis Min per viaj buĉoferoj; si provizon de arbaraj arboj, plantas pinon, kiun Mi ne servigis vin per farunoferoj kaj ne lacigis la pluvon kreskigas. **15** Kaj tio servas al la homo vin per olibano. **24** Vi ne aĉetis por Mi per mono kiel hejtilo; li prenas el tio kaj varmigas sin, li bonodoran kanon kaj ne satigis Min per la sebo ankaŭ faras fajron kaj bakas panon; el tio sama li de viaj buĉoferoj; vi nur laboraĵigis Min per viaj faras dion kaj adorkliniĝas antaŭ ĝi, li faras el ĝi pekoj, lacigis Miri per viaj malbonagoj. **25** Mi, idolon kaj adoras ĝin. **16** Parton el ĝi li forbruligas Mi forvišas viajn krimojn pro Mi mem, kaj viajn en fajro, super parto li manĝas viandon, rostas pekojn Mi ne rememoros. **26** Rememorigu al Mi, rostaĵon, kaj satiĝas; li ankaŭ varmigas sin, kaj kaj ni faru juĝon inter ni; rakontu vi, por ke vi vin diras: Ha, ha, fariĝis al mi varme, mi eksentis pravigu. **27** Via prapatro pekis, kaj viaj profetoj defalis de Mi. **28** Tial Mi sensanktigis la estrojn de la sanktejo, kaj Mi elmetis Jakobon al anatemo kaj Izraelon al malhonoro.

44 Sed nun aŭskultu, ho Jakob, Mia servanto, kaj Izrael, kiun Mi elektis. **2** Tiele diras la Eternulo, kiun vin kreis kaj formis kaj helpas vin de post via naskiĝo: Ne timu, ho Jakob, Mia servanto, kaj vi, ho Ješurun, kiun Mi elektis. **3** Ĉar Mi veršos akvon sur la soifantaĵon kaj torrentojn sur la sekant teron; Mi veršos Mian spiriton sur vian idaron kaj Mian benon sur viajn deventonojn, **4** por ke ili kresku inter herbo, kiel salikoj super torrentoj da akvo. **5** Unu diros: Mi apartenas al la Eternulo; alia nomos sin per la nomo de Jakob; alia skribi konsekros sin al la Eternulo kaj prenos al si la alnonomon Izrael. **6** Tiele diras la Eternulo, la Reĝo de Izrael, kaj lia Liberiganto, la Eternulo Cebao: Mi estas la unua, kaj Mi estas la lasta, kaj ne ekzistas Dio krom Mi. **7** Kaj kiu estas simila al Mi? li diru kaj anoncu, kaj elmetu antaŭ Mi ĉion, kio estis de post la tempo, kiam Mi kreis la popolon eternan; ili anoncu tion, kio estos kaj kio venos. **8** Ne timu kaj ne maltrankviliĝu; Mi aŭdigis ja al vi kaj antaŭdiris antaŭlonge; kaj vi estas Mij atestantoj. Ĉu ekzistas Dio krom Mi? ne ekzistas Roko, Mi iun ne konas. **9** Ĉiu, kiu faras idolojn, estas vantaĵo, kaj iliaj amataj estas senutilaj, kaj ili mem estas atestantoj; ili ne vidas kaj ne komprenas, tial ili estos hontigataj. **10** Kiu faris dion, kaj fandis idolon, kiu nenion utilas? **11** Ĉiu partoprenintoj estos hontigataj, ĉar la majstroj estas ja el homoj; ili ĉiu kolektiĝu kaj starigu, ili ektimos, kaj ĉiu kune estos hontigataj. **12** Unu tranĉas la feron per ĉizilo, laboras per karboj, formas ĝin per marteloj, kaj prilaboras ĝin per la forto de sia brako; li eĉ malsatas kaj perdas la fortojn, ne trinkas akvon kaj laciĝas. **13** Alia hakas lignon, mezuras ĝin per ŝnuro, faras konturojn

per grifelo, rabotas per rabotilo, ĉirkaŭsignas per kiel hejtilo; li prenas el tio kaj varmigas sin, li ankaŭ faras fajron kaj bakas panon; el tio sama li faras dion kaj adorkliniĝas antaŭ ĝi, li faras el ĝi pekoj, lacigis Miri per viaj malbonagoj. **14** Parton el ĝi li forbruligas sian idolon; li adoras ĝin, adorkliniĝas kaj preĝas al ĝi, kaj diras: Savu min, ĉar vi estas mia dio. **18** Ili ne scias kaj ne komprenas, ĉar gluitaj estas iliaj okuloj, por ke ili ne vidu, por ke ilia koro ne komprenu. **19** Kaj li ne primeditas en sia koro, ne havas scion nek komprenon, por diri: Duonon de ĝi mi forbruligis en fajro, mi ankaŭ bakis sur ĝiaj karboj panon, mi rostis viandon kaj mangiĝis; ĉu do el la restajo mi faros abomenindajon? ĉu stipon da ligno mi adoras? **20** Li postkuras polvon, la trompita koro lin erarigas, kaj li ne savas sian animon, kaj ne diras: Ĉu ne malveraĵon mi havas en mia dekstra mano? **21** Memoruj, ho Jakob, kaj Izrael, ĉar vi estas Mia servanto; Mi kreis vin Mia servanto; vi, ho Izrael, ne estos forgesita de Mi. **22** Mi forvišis viajn kulpojn kiel nubon, kaj viajn pekojn kiel nebulon; revenu al Mi, ĉar Mi savis vin. **23** Ĝojkriu, ho ĉielo, ĉar la Eternulo tion faris; volu, profundu de la tero; sonigu kanton, ho montoj, arbaro kaj ĉiu arboj en ĝi; ĉar la Eternulo liberigis Jakobon, kaj faris Sin gloriam per Izrael. **24** Tiele diras la Eternulo, via Liberiginto, kiu formis vin de la momento de via naskiĝo: Mi estas la Eternulo, kiu ĉion faras, kiu sola etendis la ĉielon, per Sia propra potenco disvastigis la teron; **25** kiu nenigiĝas la signojn de divenistoj kaj ridindigas la sorĉistojn, repuŝas la saĝulojn malantaŭen kaj malsagigas ilian scion; **26** kiu konfirmas la vorton de Sia servanto kaj plenumas la decidojn de Siaj senditoj; kiu diras pri Jerusalemo: Ĝi havos multe da logantoj; kaj pri la urboj de Juduo: Ili estos rekonstruitaj, kaj iliaj ruinoj Mi restarigos; **27** kiu diras al la maro: Estu seka, kaj Mi sekigos viajn riverojn; **28** kiu diras pri Ciro: Li estas Mia paštisto, kaj li plenumos ĉiujn Mijan dezirojn, dirante al Jerusalemo: Estu rekonstruata, kaj la templo estu refondata.

45 Tiele diras la Eternulo pri Sia sanktoleito Ciro: Mi prenis lin je lia dekstra mano, por

faligi antaŭ li popolojn, kaj la lumbojn de reĝoj vi Min serĉas. Mi estas la Eternulo, kiu parolas Mi senzonigos, por malfermi antaŭ li la pordojn, justaĵon kaj anoncas verajon. **20** Kolektiĝu kaj kaj por ke la pordegoj ne estu ŝlositaj. **21** Mi iros venu, alproksimiĝu kune, ĉiu savito el la nacioj. antaŭ vi kaj ebenigos altaĵojn; kuprajn pordojn Mi Senprudentaj estas tiuj, kiuj portas siajn lignajn disbatos, kaj ferajn riglilojn Mi rompos. **3** Kaj Mi idolojn, kaj preĝas al dio, kiu ne povas helpi. **21** transdonos al vi trezorojn sekretajn kaj riĉaĵojn Diru, eĉ interproksimiĝu kaj interkonsiliĝu: kiu kaŝitajn, por ke vi eksciu, ke Mi, la Eternulo, anoncis tion en la antikva tempo, kaj diris tion vokis vin laŭ via nomo, Mi, Dio de Izrael. **4** Pro antaŭlonge? ĉu ne Mi, la Eternulo? kaj ne ekzistas Mia servo Jakob kaj pro Mia elektito Izrael Mi alia Dio krom Mi, la Dio vera kaj la helpanto; vokis vin laŭ via nomo, Mi altigis vin, kvankam ekzistas neniu krom Mi. **22** Turnu vin al Mi, ĉiu vi Min ne konis. **5** Mi estas la Eternulo, kaj ne fino de la tero, kaj estu savitaj; ĉar Mi estas Dio, ekzistas alia; ne ekzistas Dio krom Mi; Mi zonis kaj ne ekzistas alia. **23** Mi juris per Mi, el Mia bušo vin, kvankam vi Min ne konis; **6** por ke oni eksciu eliris vero, vorto ne retirota, ke antaŭ Mi kliniĝos oriente kaj okcidente, ke ne ekzistas krom Mi; ĉiu genuo, ĵuros ĉiu lango. **24** Nur la Eternulo, Mi estas la Eternulo, kaj ne ekzistas alia, **7** kiu oni diros pri Mi, havas veron kaj potencon; al Li faras lumon kaj kreas mallumon, faras pacon kaj venos kaj hontos ĉiu, kiuj koleris kontraŭ Li. **25** estigas malbonon; Mi, la Eternulo, faras ĉion ĉi Per la Eternulo pravigoj kaj gloriĝos la tuta idaro de Izrael.

verſu virton; malfermiĝu la tero kaj produktu savon, kaj virto kune elkresku. Mi, la Eternulo, tion kreis. **9** Ve al tiu, kiu malpacas kun sia Kreinto! potpeco el la potpecoj de la tero! Ĉu diras argilo al sia potfaristo: Kion vi faras? via faritajo estas malforta? **10** Ve al tiu, kiu diras al la patro: Por kio vi naskigas? kaj al la patrino: Por kio vi turmentas vin per naskado? **11** Tiele diras la Eternulo, la Sanktulo de Izrael kaj lia Kreinto: Pri la estonteco demandu Min; la zorgon pri Mij filoj kaj pri la faritaĵo de Mij manoj lasu al Mi. **12** Mi faris la teron kaj kreis la homon sur ĝi; Mi per Mij manoj etendis la ĉielon kaj aranĝis ĉiujn ĝiajn apartenaĵojn. **13** Mi starigis lin por justeco, kaj ĉiujn liajn vojojn Mi ebenigis; li rekonsruos Mian urbon kaj forliberigos Mian ekzilitojn, ne pro elaceto nek pro donacoj, diras la Eternulo Cebao. **14** Tiele diras la Eternulo: La laborakiro de Egiptujo kaj la komercaĵo de Etiopujo kaj de Seba, de tiuj altkreskaj viroj, transiros al vi kaj estos viaj; ili iros post vi, en katenoj ili preteriros, kaj ili kliniĝos antaŭ vi, kaj preĝos al vi: Nur ĉe vi estas Dio, kaj ne ekzistas alia Dio. **15** Vere Vi estas Dio Sin kašanta, Dio de Izrael, Savanto. **16** Hontigataj kaj malhonorataj ili ĉiuj estas; kune kun ili iros en honto la farantoj de idoloj. **17** Sed Izrael estas savita de la Eternulo per savo eterna; vi ne estos hontigataj nek malhonorataj ĝis eterneco. **18** Ĉar tiele diras la Eternulo; la kreinto de la ĉielo, Li estas Dio; la farinto kaj estiginto de la tero, Li ĝin aranĝis; Li kreis ĝin, ne por ke ĝi estu malplena; Li faris ĝin, por ke ĝi estu loĝata: Mi estas la Eternulo, kaj ne ekzistas alia. **19** Ne sekrete Mi parolis, sur malluma loko de la tero; Mi ne diris al la idaro de Jakob: Vane

46 Kliniĝis Bel, falis Nebo; iliaj idoloj estas transdonitaj al bestoj kaj brutoj; tio, kion vi portadis, fariĝis ŝargo por lacaj bestoj. **2** Ili kliniĝis kaj falis kune, ne povis savi sian ŝargon, kaj mem iris en malliberecon. **3** Aŭskultu Min, domo de Jakob kaj la tuta restaĵo de la domo de Izrael, kiuj estas ŝargitaj sur Mi de post via naskiĝo, kiuj estas portataj de Mi de post via eliro el la ventro. **4** Ankaŭ ĝis via maljuneco Mi estos la sama, kaj ĝis via griziĝo Mi vin portos; Mi vin kreis kaj Mi portos, Mi ŝargos sur Min kaj Mi savos. **5** Al kiu vi Min egaligos kaj komparos kaj similigos Min, ke ni estu similaj? **6** Tiuj, kiuj ŝutas oron el la saketo kaj pesas argentojn sur pesilo, dungas oraĵiston, ke li faru el tio dion, antaŭ kiu ili kliniĝas kaj jetas sin teren, **7** levas lin sur la ŝultron, portas kaj starigas lin sur lia loko; kaj li staras, ne moviĝas de sia loko; eĉ se oni krias al li, li ne respondas kaj neniu savas el lia malfeliĉo. **8** Memoruj kaj estu viroj, prenu tion al via koro, ho pekantoj. **9** Memoruj tion, kio estis en la komenco de la tempo; ĉar Mi estas Dio, kaj ne ekzistas alia; Mi estas Dio, kaj ne ekzistas simila al Mi. **10** Mi anoncas antaŭe la estontaĵon, kaj antaŭlonge tion, kio ankoraŭ ne okazis; kiam Mi diras, Mia decido plenumiĝas, kaj ĉion, kion Mi deziras, Mi faras. **11** Mi vokas de oriento aglon, el lando malproksima viron de Mia destino. Kion Mi diris, tion Mi venigos; kion Mi pripensis, tion Mi plenumos. **12** Aŭskultu Min, vi, kiuj havas malhumilan koron, kiuj estas malproksimaj de la vero: **13** Mi alproksimigis Mian veron, por ke ĝi ne estu malproksima, kaj Mia savo ne prokrastiĝos; kaj Mi donos al Cion savon, al Izrael Mian gloron.

47 Iru malsupren kaj sidiĝu sur polvo, ho ĉio plenumiĝis. **4** Ĉar Mi sciis, ke vi estas obstina virgulino filino de Babel; sidiĝu sur la tero, kaj via kolo estas fera tendeno kaj via frunto sentronigita filino de la Ĥaldeoj; ĉar oni ne plu estas kupra, **5** tial Mi anoncis al vi antaŭlonge, Mi nomos vin delikata kaj dorlotata. **2** Prenu manan aŭdigis al vi, antaŭ ol tio plenumiĝis, por ke vi muelilon kaj muelu farunon; forigu vian vualon, ne diru: Mia idolo tion faris, mia statuo kaj mia levu vian vestrandon, malkovru vian kruron, fanditajo tion ordonis. **6** Vi aŭdis; rigardo do ĉion; transiru riverojn. **3** Malkovrigos via nudajo, kaj ĉu vi ne devas mem tion konfesi? Mi aŭdigis al montriĝos via honto. Mi faros venĝon, kaj Mi vi nun aferojn novajn kaj kaŝitajn, kiujn vi ne neniu indulgos. **4** Nia Liberiganto — Lia nomo sciis. **7** Nun ili estas kreitaj, ne antaŭlonge; eĉ estas Eternulo Cebaot, Sanktulo de Izrael. **5** Sidu unu tagon antaŭe vi ne aŭdis pri tio, por ke vi silente kaj iru en mallumon, ho filino de la Ĥaldeoj, ne diru: Jen, mi sciis pri ili. **8** Vi ne aŭdis, vi ne ĉar oni ne plu nomos vin estrino de regnoj. **6** sciis, kaj via orelo antaŭe ne estis malfermita; Kiam Mi koleris Mian popolon, malhonoris Mian ĉar Mi sciis, ke vi perfidos, de la momento de via heredaĵon, kaj transdonis ilin en viajn manojn, naskiĝo oni ja nomas vin nefidindulo. **9** Pro Mia vi ne montris al ili kompaton, sur maljunulon nomo Mi prokrastas Mian koleron, kaj pro Mia vi metis tre peze vian jugon; **7** vi diris: Eterne gloro Mi detenas Min, ke Mi ne ekstermu vin. mi estos estrino; vi ne prenis tion al via koro, **10** Jen Mi vin refandis, sed ne rezultis arĝento; ne pensis pri la sekvoj. **8** Aŭskultu do nun, ho Mi elprovis vin en la forno de mizero. **11** Por Mi, voluptulino, kiu sidas senzorge, kiu diras en sia por Mi Mi tion faras; ĉar kial oni blasfemu? Mian koro: Mi estas, kaj ne ekzistas alia krom mi; mi gloron Mi ne donos al iu alia. **12** Aŭskultu Min, ho ne fariĝos vidvino, kaj mi ne konos perdon de Jakob kaj Mia alvokito Izrael: tio estas Mi; Mi estas infanoj. **9** Venos do sur vin tiuj du aferoj subite, la unua, kaj Mi estas la lasta. **13** Nur Mia mano en unu tago; seninfaneco kaj vidvineco en plena fondis la teron, kaj Mia dekstra mano etendis mezuro trafos vin, malgraŭ viaj multaj sorĉoj, la ĉielon; se Mi vokos ilin, ili stariĝos kune. **14** malgraŭ la granda forto de viaj magiaj. **10** Vi Kolektiĝu vi ĉiu kaj aŭskultu: kiu inter ili anoncis sentis vin sendanĝera en via malboneco; vi diris: tion? tiu, kiun la Eternulo ekamis, plenumos Lian Neniu min vidas; via saĝeco kaj via scio estis viaj volon en Babel kaj aperigos Lian potencon super delogantoj; kaj vi diris en via koro: Mi estas, kaj la Ĥaldeo. **15** Mi, Mi tion diris, Mi lin alvokis, ne ekzistas alia krom mi. **11** Tial venos sur vin venigis, kaj sukcesigis lian vojon. **16** Alproksimiĝu malbono, kies komencon vi ne scios, kaj falos sur al Mi, aŭskultu tion; de la komenco Mi ne parolis vin malfeliĉo, el kiu vi ne povos vin elaĉeti, kaj sekrete; de la momento, kiam la afero komenciĝis, surprizos vin pereo, kiun vi ne antaŭvidis. **12** Mi tie estis. Kaj ankaŭ nun sendis min la Sinjoro, la Restu do ĉe viaj magiaj, kaj ĉe viaj multaj sorĉoj, Eternulo, kaj Lia spirito. **17** Tiele diras la Eternulo, super kiuj vi laboris de via juneco; eble vi povos via Liberiganto, la Sanktulo de Izrael: Mi estas la profiti, eble vi fortigos. **13** Vi laciĝis de la multo Eternulo, via Dio, kiu instruas vin por via utilo, de viaj konsiliĝoj; nun ili stariĝu, la mezurantoj de kiu kondukas vin laŭ la vojo, kiun vi devas iri. **18** la ĉielo, la esplorantoj de la steloj, la antaŭdiristoj Ho, se vi atentus Mian ordonojn! tiam via paco laŭ la luno, kaj ili savu vin kontraŭ tio, kio trafos estus kiel rivero, kaj via justeco kiel la ondoj de vin. **14** Jen, ili fariĝos kiel pajlo; la fajro forbruligos la maro; **19** kaj via idaro estus kiel sablo, kaj viaj ilin; ili ne savos sian animon el la forto de la devenantoj kiel ĝiaj grajnetoj; lia nomo ne estus flamo; ne estos ia karbo, ĉe kiu sin varmigi, nek ekstermita nek pereigita antaŭ Mi. **20** Eliru el fajro, antaŭ kiu sidi. **15** Tiaj fariĝis por vi tiuj, kun estus kiel rivero, kaj via justeco kiel la ondoj de la Eternulo, kuru el Ĥaldeujo, anoncu kun voĉo ĝojskria, aŭdigu tion, disportu ĝin ĝis la fino de la tero, kiuj vi multe penis, kun kiuj vi interrilatis de via juneco; ĉiu forvagis siaflanken, neniu vin savos. **21** Kaj ili ne soifis en la dezertoj, tra kiuj Li kondukis ilin; Li elfluigis por ili akvon el roko, Li disfendis rokon, kaj ekfluis akvo. **22** Sed por la malpiuloj, diru: La Eternulo liberigis Sian servanton Jakob.

48 Aŭskultu tion, ho domo de Jakob, vi, kiuj estas nomataj per la nomo de Izrael, kiuj devenis el la fonto de Jehuda, kiuj juras per la nomo de la Eternulo kaj citas la Dion de Izrael, ne en vero kaj ne en justeco. **2** Laŭ la sankta urbo ili sin nomas, kaj je la Dio de Izrael ili sin apogas; Eternulo Cebaot estas Lia nomo. **3** La estintajn okazintagojn Mi anoncis antaŭlonge, el Mia bušo tio eliris, kaj Mi ĝin aŭdigis; Mi agis subite, kaj

49 Aŭskultu min, ho insuloj, kaj atentu, ho malproksimaj gentoj: la Eternulo min alvokis el la ventro, el la interno de mia patrino Li vokis mian nomon. **2** Kaj Li faris mian bušon simila

al akra glavo, kovris min per la ombro de Sia orelojn: Tro malvasta estas por mi la loko; cedu al mano, kaj faris min polurita sago, kaĉis min en Sia mi, ke mi povu logi. **21** Tiam vi diros en via koro: sagujo. **3** Kaj Li diris al mi: Vi estas Mia servo, Kiu naskis al mi ĉi tiuj? mi estis ja seninfana ho Izrael, per kiu Mi gloriĝos. **4** Mi opiniis, ke vane kaj soleca, elpelita kaj forpuŝita; kiu do edukis mi penis, ke sencele kaj vane mi konsumis mian ilin? mi restis ja sola; kie do estis ĉi tiuj? **22** fortun; sed vere mia rajto estas ĉe la Eternulo, Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi levos kaj mia rekompenco ĉe mia Dio. **5** Kaj nun diris Mian manon al la nacioj, kaj antaŭ la gentoj Mi la Eternulo, kiu el la patrina ventro kreis min elmetos Mian standardon; kaj ili venigos viajn Lia servanto, por ke mi revenigu al Li Jakobon filojn en la baskoj, kaj viajn filinojn ili portos sur kaj por ke Izrael kolektigu ĉe Li (ĉar mi estas la Sultroj. **23** Kaj reĝoj estos viaj vartistoj, kaj honorata antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj mia iliaj princinoj estos viaj nutritinoj; vizagalte ili Dio estas mia forto) — **6** Li diris: Ne suficias, ke kliniĝos antaŭ vi, kaj la polvon de viaj piedoj ili vi estas Mia servo, por restarigi la tribojn de lekos; kaj tiam vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, Jakob kaj revenigi la konservitojn de Izrael; sed ke Mij fidantoj ne hontos. **24** Ĉu de fortulo oni Mi faros vin lumo por la nacioj, por ke Mia savo povas forpreni la akiritaĵon? aŭ ĉu oni povas etendiĝi ĝis la fino de la tero. **7** Tiele diras la liberigi la kaptitojn de venkinto? **25** Sed tiele Eternulo, la Liberiganto de Izrael, lia Sanktulo, diras la Eternulo: Ĉe la kaptitoj estos forprenitaj al la malestimata animo, al la abomenato de la popoloj, al la sklavo de la regantoj: Reĝoj ekvidos kaj levigoj; princoj, kaj ili adorkliniĝos; pro la Eternulo, kiu estas fidinda, pro la Sanktulo de Izrael, kiu vin elekts. **8** Tiele diras la Eternulo: En la tempo de favoro Mi aŭskultos vin, kaj en la tago de savo Mi helpos vin, kaj Mi konservos vin kaj faros vin interligo por la popoloj, por restarigi la teron, por ekposedi dezertigitajn posedajojn, **9** por diri al la malliberigitoj: Eliru! al la troviĝantoj en mallumo: Montriĝu! Ĉe la vojoj ili paštigoj, kaj sur ĉiuj nudaj montetoj estos ilia paštejo. **10** Ili ne malsatos nek soifos, ne frapos ilin siroko nek la suno; ĉar ilia Kompatanto ilin kondukos, kaj al fontoj de akvo Li ilin gvidos. **11** Kaj Mi faros ĉiujn Mijajn montojn vojo, kaj Mijaj vojetoj estos ebene altigitaj. **12** Jen tiuj venos de malproksime, kaj aliaj de nordo kaj de okcidento, kaj aliaj el la lando Sinim. **13** Ĝojkriu, ho ĉielo, kaj ĝoju, ho tero, sonigu kanton, ho montoj; ĉar la Eternulo konsolis Sian popolon kaj kompatis Siajn mizerulojn. **14** Sed Cion diris: La Eternulo min forlasis, kaj mia Sinjoro min forgesis. **15** Ĉu povas virino forgesi sian infaneton kaj ne kompati la idon de sia ventro? eĉ se ili forgesos, Mi vin ne forgesos. **16** Jen sur Mijaj manoj Mi vin gravuris; viaj muroj estas ĉiam antaŭ Mi. **17** Rapidos viaj konstruantoj; viaj detruantoj kaj viaj ekstermantoj eliros for de vi. **18** Levu ĉirkauen viajn okulojn, kaj rigardu: ĉiuj kolektiĝis, venas al vi. Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, vi ĉiujn metos sur vin kiel ornamon, kaj vi ĉirkauiligos vin per ili kiel fianĉino. **19** Ĉar viaj dezertigitaj kaj senhomigitaj lokoj kaj via ruinigita lando estas tro malvastaj por la loĝantoj, kaj viaj ekstermantoj estos malproksimigataj. **20** Viaj malaperintaj infanoj ankorau diros en viajn kaj soleca, elpelita kaj forpuŝita; kiu do edukis mi penis, ke sencele kaj vane mi konsumis mian ilin? mi restis ja sola; kie do estis ĉi tiuj? **22** fortun; sed vere mia rajto estas ĉe la Eternulo, Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi levos kaj mia rekompenco ĉe mia Dio. **5** Kaj nun diris Mian manon al la nacioj, kaj antaŭ la gentoj Mi la Eternulo, kiu el la patrina ventro kreis min elmetos Mian standardon; kaj ili venigos viajn Lia servanto, por ke mi revenigu al Li Jakobon filojn en la baskoj, kaj viajn filinojn ili portos sur kaj por ke Izrael kolektigu ĉe Li (ĉar mi estas la Sultroj. **23** Kaj reĝoj estos viaj vartistoj, kaj honorata antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj mia iliaj princinoj estos viaj nutritinoj; vizagalte ili Dio estas mia forto) — **6** Li diris: Ne suficias, ke kliniĝos antaŭ vi, kaj la polvon de viaj piedoj ili vi estas Mia servo, por restarigi la tribojn de lekos; kaj tiam vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, Jakob kaj revenigi la konservitojn de Izrael; sed ke Mij fidantoj ne hontos. **24** Ĉu de fortulo oni Mi faros vin lumo por la nacioj, por ke Mia savo povas forpreni la akiritaĵon? aŭ ĉu oni povas etendiĝi ĝis la fino de la tero. **7** Tiele diras la liberigi la kaptitojn de venkinto? **25** Sed tiele Eternulo, la Liberiganto de Izrael, lia Sanktulo, diras la Eternulo: Ĉe la kaptitoj estos forprenitaj al la malestimata animo, al la abomenato de la popoloj, al la sklavo de la regantoj: Reĝoj ekvidos kaj levigoj; princoj, kaj ili adorkliniĝos; pro la Eternulo, kiu estas fidinda, pro la Sanktulo de Izrael, kiu vin elekts. **8** Tiele diras la Eternulo: En la tempo de favoro Mi aŭskultos vin, kaj en la tago de savo Mi helpos vin, kaj Mi konservos vin kaj faros vin interligo por la popoloj, por restarigi la teron, por ekposedidezertigitajn posedajojn, **9** por diri al la malliberigitoj: Eliru! al la troviĝantoj en mallumo: Montriĝu! Ĉe la vojoj ili paštigoj, kaj sur ĉiuj nudaj montetoj estos ilia paštejo. **10** Ili ne malsatos nek soifos, ne frapos ilin siroko nek la suno; ĉar ilia Kompatanto ilin kondukos, kaj al fontoj de akvo Li ilin gvidos. **11** Kaj Mi faros ĉiujn Mijajn montojn vojo, kaj Mijaj vojetoj estos ebene altigitaj. **12** Jen tiuj venos de malproksime, kaj aliaj de nordo kaj de okcidento, kaj aliaj el la lando Sinim. **13** Ĝojkriu, ho ĉielo, kaj ĝoju, ho tero, sonigu kanton, ho montoj; ĉar la Eternulo konsolis Sian popolon kaj kompatis Siajn mizerulojn. **14** Sed Cion diris: La Eternulo min forlasis, kaj mia Sinjoro min forgesis. **15** Ĉu povas virino forgesi sian infaneton kaj ne kompati la idon de sia ventro? eĉ se ili forgesos, Mi vin ne forgesos. **16** Jen sur Mijaj manoj Mi vin gravuris; viaj muroj estas ĉiam antaŭ Mi. **17** Rapidos viaj konstruantoj; viaj detruantoj kaj viaj ekstermantoj eliros for de vi. **18** Levu ĉirkauen viajn okulojn, kaj rigardu: ĉiuj kolektiĝis, venas al vi. Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, vi ĉiujn metos sur vin kiel ornamon, kaj vi ĉirkauiligos vin per ili kiel fianĉino. **19** Ĉar viaj dezertigitaj kaj senhomigitaj lokoj kaj via ruinigita lando estas tro malvastaj por la loĝantoj, kaj viaj ekstermantoj estos malproksimigataj. **20** Viaj malaperintaj infanoj ankorau diros en viajn

50 Tiele diras la Eternulo: Kie estas la eksedziga letero de via patrino, per kiu Mi ŝin forpuší? aŭ al kiu el Mijaj kreditoroj Mi vendis vin? Jen pro viaj pekoj vi estas venditaj, kaj pro viaj krimoj estas forpušita via patrino. **2** Kial neniu estis, kiam Mi venis? kial neniu respondis, kiam Mi vokis? Ĉu Mia mano fariĝis tro mallonga, por liberigi? kaj ĉu ne ekzistas en Mi forto, por savi? Jen per Mia severa vorto Mi sekigas maron, Mi faras el riveroj dezerton; iliaj fișoj putras pro senakveo kaj mortas de soifo. **3** Mi vestas la ĉielon per mallumo, kaj sakajon Mi faras ĝia kovrilo. **4** La Sinjoro, la Eternulo, donis al mi langon instruitan, por ke mi povosciu vigligi per vorto senfortigton; Li vekas, ĉiumateven vekas mian orelon, por ke mi aŭskultu kiel instruatoj. **5** La Sinjoro, la Eternulo, malfermis mian orelon, kaj mi ne kontraŭstaris, mi ne turnis min malantaŭen. **6** Mian dorson mi elmetis al la batantoj kaj mijaj vangoj al la harşirantoj; mian vizagón mi ne kovris kontraŭ insultoj kaj kraĉado. **7** Sed la Sinjoro, la Eternulo, helpas al mi, tial mi ne estas hontigata; tial mi faris mian vizagón kiel siliko, kaj mi scias, ke mi ne estos senhonorigata. **8** Proksima estas mia praviganto; kiu procesos kontraŭ mi? ni starigu kune; kiu postulas juĝon kontraŭ mi, li alproksimiĝu al mi. **9** Jen la Sinjoro, la Eternulo, helpas al mi; kiu do malpravigos min? jen ili ĉiuj

elfrotiĝos kiel vesto, tineoj ilin tramanĝos. **10** Kiu manku al li pano. **15** Mi estas la Eternulo, via Dio, inter vi timas la Eternulon, aŭskultas la vocon kiu kvietigas la maron, kiam bruas ĝiaj ondoj, de Lia servanto? Kvankam li iras en mallumo kaj kaj kies nomo estas Eternulo Cebao. **16** Mi metis nenio brilas al li, tamen li fidu la nomon de la Mijajn vortojn en vian bušon kaj kovris vin per Eternulo kaj apogu sin sur sia Dio. **11** Jen vi ĉiu, la ombro de Mia mano, por aranĝi la ĉielon kaj kiu ĉebruligas fajron, ĉirkaŭas sin per flamoj, iru doni fundamenton al la tero, kaj por diri al Cion: en la lumon de via fajro, kaj en la flamojn, kiu ĉiuj ĉebruligis. Per Mia mano tio fariĝos al vi; en Vi estas Mia popolo. **17** Vekiĝu, vekiĝu, leviĝu, doloro vi kuŝos.

51 Aŭskultu Min, vi, kiu ĉiuj postkuras la veron, kiu ĉiuj serĉas la Eternulon: rigardu la rokon, el kiu vi estas elhakitaj, kaj en la profundon de la kavo, el kiu vi estas elfositaj. **2** Rigardu Abrahamon, vian patron, kaj Saran, vian naskintinon; ĉar Mi alvokis lin, kiam li estis sola, kaj Mi benis lin kaj multigis lin. **3** Ĉar la Eternulo konsolos Cionon, konsolos ĉiujn ĝiajn ruinojn, kaj ĝian dezerton Li faros kiel Eden, kaj ĝian stepon kiel la ĝardeno de la Eternulo; ĝojo kaj gajeco troviĝos en ĝi, dankado kaj laŭta kantado. **4** Atentu Min, ho Mia popolo, kaj vi, Mia gente, aŭskultu Min; ĉar instruo eliros el Mi, kaj Mian legon Mi starigos kiel lumon por la popoloj. **5** Proksima estas Mia vero, eliris Mia helpo, kaj Mijaj brakoj jugos popolojn; al Mi esperas insultoj kaj atendas Mian brakon. **6** Levu al la ĉielo viajn okulojn, kaj rigardu la teron malsupre; ĉar la ĉielo disneniĝos kiel fumo, kaj la tero elfrotiĝos kiel vesto, kaj ĝiaj loĝantoj mortos kiel kuloj; sed Mia savo restos eterne, kaj Mia vero ne difektiĝos. **7** Aŭskultu Min, vi, kiu ĉiuj konas la veron, popolo, havanta Mian instruon en sia koro: ne timu ofendon de homoj, kaj de iliaj insultoj ne senkuraĝiĝu. **8** Ĉar kiel veston tramanĝos ilin tineoj, kaj kiel lanajon tramanĝos ilin vermoj; sed Mia vero restos eterne, kaj Mia savo por ĉiuj generacioj. **9** Leviĝu, leviĝu, vestu vin per forto, ho brako de la Eternulo; Leviĝu, kiel en la tempo antikva, en la generacioj de antaŭlonge. Ĉu ne vi dishakis Rahabon, trapikis la drakon? **10** Ĉu ne vi elsekigis la maron, la akvon de grandega abismo, faris la maran profundon vojo por transiro de la liberigitoj? **11** Kaj la elaētitoj de la Eternulo revenos kaj iros sur Cionon kun kantado, kaj ĝojo eterna estos super ilia kapo; ĝojon kaj gajacon ili atingos, kaj forflugos afliktoj kaj ĝemado. **12** Mi, Mi mem estas via konsolanto. Kiu vi estas, ke vi timas homon morteman, kaj homidon, kiu estas egala al herbo; **13** kaj vi forgesis la Eternulon, vian Kreinton, kiu etendis la ĉielon kaj fondis la teron; kaj konstante, ĉiutage, vi timas la furiozon de la premanto, kiu celas ekstermi? Sed kie estas la furiozo de la premanto? **14** Baldaŭ la kaptito estos liberigita, ke li ne mortu en la kavo kaj ne

manku al li pano. **15** Mi estas la Eternulo, via Dio, ebrigantante kalikon vi eltrinkis ĝis la fundo. **18** El ĉiuj filoj, kiu ĉiuj ŝi naskis, neniu ŝin gvidis; el ĉiuj filoj, kiu ĉiuj ŝi edukis, neniu tenis ŝin je la mano. **19** Tio ambaŭ vin trafis; kiu kompatis vin? ruinado kaj malfeliĉo, malsato kaj glavo; per kiu mi povus konsoli vin? **20** Viaj filoj senfortiĝis, kuſiſ ŝe la komenco de ĉiuj stratoj kiel servo en reto, plenaj de la kolero de la Eternulo, de la indigno de via Dio. **21** Tial aŭskultu ĉi tion, vi, mizerulino kaj ebriulino, sed ne de vino: **22** tiele diras via Sinjoro, la Eternulo, kaj via Dio, kiu defendas Sian popolon: Jen Mi prenis el via mano la ebriigan kalikon, la ŝaumantan kalikon de Mia kolero; vi ne plu trinkos ĝin; **23** kaj Mi transdonos ĝin en la manon de viaj turmentantoj, kiu ĉiuj diris al via animo: Klinu vin, por ke ni transiru; kaj vi faris el via dorso kvazaŭ teron, kvazaŭ straton por pasantoj.

52 Vekiĝu, vekiĝu, vestu vin per via forto, ho Cion; surmetu sur vin la vestojn de via majesto, ho Jerusalem, sankta urbo; ĉar ne plu eniros en vin necirkumcidito kaj malpurulo. **2** Forsku de vi la polvon, leviĝu, sidiĝu, ho Jerusalem; disigu la ligilojn de via kolo, ho kaptita filino de Cion. **3** Ĉar tiele diras la Eternulo: Senpage vi estis vendita, kaj ne per argento vi estos elaētitita. **4** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En Egiptujon iam iris Mia popolo, por logi tie kelktempe, kaj la Asiriano pro nenio ĝin premis; **5** kion do Mi nun ĉi tie devas fari, diras la Eternulo, kiam Mia popolo estas prenita pro nenio? ĝiaj regantoj triumfe krias, diras la Eternulo, kaj konstante, ĉiutage, Mia nomo estas insultata. **6** Tial Mia popolo ekkonas Mian nomon; tial ĝi ekscios en tiu tago, ke Mi estas Tiu sama, kiu diras: Jen Mi estas. **7** Kiel ĉarmaj estas sur la montoj la piedoj de anoncanto, kiu proklamas pacon, anoncas bonon, sciigas pri helpo, diras al Cion: Regas via Dio! **8** Jen eksonis la voeo de viaj gardostarantoj; ili levas la vocon kaj kune ĝojkrias, ĉar per siaj propraj okuloj ili vidas, kiel la Eternulo revenas al Cion. **9** Triumfu, ĝojkriu kune, ho ruinoj de Jerusalem; ĉar la Eternulo konsolis Sian popolon, liberigis Jerusalemon. **10** La

Eternulo malkovris Sian sanktan brakon antaŭ la okuloj de ĉiuoj nacioj; kaj ĉiuoj finoj de la tero vidas la helpon de nia Dio. **11** Foriru, foriru, eliru el tie, ne tušu malpurajon; eliru el ĝia mezo; purigu Tamen ne rapidante vi eliros, kaj ne forkurante vi iros; ĉar iros antaŭ vi la Eternulo, kaj gardos vin malantaŭe la Dio de Izrael. **13** Jen Mia servanto havos sukceson, li altiĝos kaj gloriĝos kaj staros tre alte. **14** Kiel multaj estis teruritaj, rigardante vin (tiele lia aspekto estis malbeligita pli ol ĉe ĉiu alia kaj lia eksterajo pli ol ĉe iu ajn homo), tiel li saltigos pri si multe da popoloj; reĝoj fermos antaŭ li sian buŝon, ĉar ili vidos ion, kio ne estis dirita al ili, kaj ili rimarkos ion, pri kio ili ne aŭdis.

53 Kiu kredus al tio, kion ni aŭdis? kaj super kiu malkaŝigis la brako de la Eternulo? **2** Ĉar li elkreskis antaŭ Li kiel juna branĉo kaj kiel radiko el tero senakva; li ne havis staturon nek belecon; ni rigardis lin, sed li ne havis aspekton, per kiu li plaĉus al ni. **3** Li estis malestimata kaj evitata de homoj, viro suferanta kaj malsana; kaj kiel iganta deturni de li la vizagojn, li estis malestimata, kaj li havis por ni nenian valoron. **4** Vere, niajn malsanojn li portis sur si, kaj per niaj suferoj li sin ŝargis; sed ni opiniis lin plagita, frapita de Dio, kaj humilirita. **5** Tamen li estis vundita pro niaj pekoj, dispremita pro niaj krimoj; puno por nia bono estis sur li, kaj per lia vundo ni saniĝis. **6** Ni ĉiuj eravagis kiel ŝafoj, ĉiu iris sian vojon; kaj la Eternulo jetis sur lin la kulpon de ni ĉiu. **7** Li estis tormentata, tamen li humiliĝis kaj ne malfermis sian buŝon; kiel ŝafido kondukata al buĉo kaj kiel ŝaf muta antaŭ siaj tondantoj, li ne malfermis sian buŝon. **8** De malliberigo kaj de juĝo li estas prenita; kaj pri lia generacio kiu rakontos? De sur la tero de vivantoj li estas fortranĉita, pro la kulpo de mia popolo li estas frapita. **9** Inter malbonaguloj oni donis al li tombon, inter riĉuloj post lia morto, kvankam li ne faris maljustaĵon kaj trompo ne estis en lia bušo. **10** Sed la Eternulo volis tiel lin turmenti. Kiam lia animo estos preninta sur sin elacētan punon, li vidos idaron, li longe vivos, kaj la intenco de la Eternulo sukcesos per lia mano. **11** La laborfrukton de sia animo li vidos, kaj satiĝos. Per konigo de li Mia virtulo-servanto virtigos multajn; kaj ili aŭ ŝajne pekojn li portos sur si. **12** Tial Mi donos al li multajn kiel lian parton, kaj la potenculojn li dividos kiel akiron; pro tio, ke li elmetis sian animon al la morto kaj estis alkalkulita al krimuloj, dum li portis sur si la pekon de multaj kaj petis por la krimuloj.

54 Ĝoju, ho senfruktulino, kiu ne naskis; sonigu kanton kaj ĝojkriu, ho vi, kiu ne suferis doloron; ĉar la forlasitino havos pli da infanoj, ol la havanta edzon, diras la Eternulo. **2** Vastigu la spacon de via tendo, disetendu la tapiŝojn de viaj logejoj, ne retenu; etendu pli longe viajn ŝnurojn, kaj viajn palisojn fortikigu. **3** Ĉar dekstren kaj maldekstren vi disvastiĝos, kaj via idaro ekposedos naciojn kaj ekloĝos en urboj dezertigitaj. **4** Ne timu, ĉar vi ne estos malhonorata; ne kaŝu vin de via juneco vi forgesos kaj la malhonoron de **15** tiel li saltigos pri si multe da popoloj; reĝoj via vidvineco vi ne plu rememoros. **5** Ĉar via Kreinto estas via edzo, Eternulo Cebao estas Lia nomo; kaj via Liberiginto estas la Sanktulo de Izrael, kiun oni nomas Dio de la tuta tero. **6** Ĉar kiel virinon forlasitan kaj afliktitan en la spirito la Eternulo vin alvokis; kaj kiel edzinon de la juneco, kvankam forpuŝitan, diras via Dio. **7** Por malgranda momento Mi vin forlasis, kaj kun granda kompato Mi vin reprenos al Mi. **8** En eksplodo de kolero Mi forturnis de vi Mian vizagon por momento, sed per eterna favorkoreco Mi vin kompatis, diras via Liberiginto, la Eternulo. **9** Ĉar tio estas por Mi kiel la akvo de Noa; kiel Mi juris, ke Mi ne plu venigos la akvon de Noa sur la teron, tiel Mi juris, ke Mi ne koleros vin nek insultos vin. **10** Ĉar montoj forſoviĝos kaj altaĵoj sanceliĝos; sed Mia favorkoreco ne foriĝos de vi, kaj la interligo de Mia paco ne sanceliĝos, diras la Eternulo, via Kompatanto. **11** Ho mizera, suferanta de ventego, senkonsola!jen Mi donos brilon al viaj ŝtonoj, kaj vian fundamenton Mi faros el safiroj. **12** Kaj Mi faros viajn murdentojn el rubenoj kaj viajn pordegojn el kristaloj kaj ĉiuoj viajn limojn el multekostaj ŝtonoj. **13** Kaj ĉiuoj viaj infanoj estos instruitaj de la Eternulo, kaj granda estos la bonstato de viaj filoj. **14** Per vero vi fortikiĝos; estu malproksima de premiteco, ĉar vi ne bezonas timi, kaj de teruro, ĉar ĝi ne alproksimiĝos al vi. **15** Certe, oni sin armos kontraŭ vi, sed tio ne estos de Mi; kiu sin armos kontraŭ vi, tiu falos antaŭ vi. **16** Jen Mi kreis la forĝiston, kiu blovas fajron sur karboj kaj ellaboras ilojn por siaj faroj; kaj Mi ankaŭ kreis ekstermanton por detruado. **17** Nenia ilo, kreita kontraŭ vi, havos sukceson; kaj ĉiu langon, kiu batalos kontraŭ vi en la juĝo, vi malpravigos. Tio estas la heredaĵo de la servantoj de la Eternulo, kaj ilia praveco antaŭ Mi, diras la Eternulo.

55 Ho vi, ĉiuoj soifantoj, iru al la akvo, kaj vi, kiu ne havas monon; iru, aĉetu, kaj manĝu; iru, aĉetu sen mono kaj sen pago vinon kaj

lakton. **2** Kial vi donas monon por dio, kio ne estas por ne malsanktigi ĝin, kaj kiuj tenas sin je Mia pano? kaj vian laboron por dio, kio ne satigas? interligo, **7** Mi venigos sur Mian sanktan monton aŭskultu do Min, kaj manĝu bonaĵon, kaj via kaj ĝoĝigos en Mia preĝejo; iliaj bruloferoj kaj animo ĝuu grasaĵon. **3** Klinu vian orelon, kaj venu buĉoferoj estos favore akceptataj sur Mia altaro; al Mi; aŭskultu, por ke vivu via animo; kaj Mi ĉar Mia domo estos nomata preĝejo por ĉiuj faros kun vi interligon eternan pri la fidindaj popoloj. **8** La Sinjoro, la Eternulo, kiu kolektas korfavoroj, promesitaj al David. **4** Jen Mi starigis lin kiel atestanton por la nacioj, kiel princon kaj Mi kolektos ankoraŭ pli. **9** Venu por manĝi, ho ordonanton por la gentoj. **5** Jen vi vokos popolon, ĉiuj bestoj kampaj, ĉiuj bestoj arbaraj. **10** Liaj kiun vi ne konas; kaj popolo, kiu vin ne konas, gardistoj ĉiuj estas blindaj, senkompremaj; ili ĉiuj alkuros al vi, pro la Eternulo, via Dio, kaj pro la estas hundoj mutaj, kiuj ne povas boji, dormemaj, Sanktulo de Izrael, ĉar Li faris vin glora. **6** Serĉu la kusemaj, amantaj dormetri. **11** Tamen ili estas Eternulon, dum Li estas trovebla; voku Lin, dum hundoj avidaj, kiuj ne povas satigi; kaj ili estas Li estas proksime. **7** Malpiulo forlasu sian vojon, paštistoj, kiuj nenion komprenas; ĉiu iras sian kaj krimulo siajn intencojn, kaj li returnu sin al la vojon, ĉiu siaflanke serĉas sian profiton, dirante: Eternulo, kaj ĉi Tiu lin kompatos, kaj al nia Dio, **12** Venu, mi prenos vinon, kaj ni trinku ebruiĝajon; ĉar Li multe pardonas. **8** Ĉar Miaj pensoj ne estas kaj kiel estas hodiaŭ, tiel estos morgaŭ, multe kaj viaj pensoj, kaj viaj vojoj ne estas Miaj vojoj, diras ankoraŭ multe pli.

9 Kiom la ĉielo estas pli alte ol la tero, tiom Miaj vojoj estas pli alte ol viaj vojoj, kaj Miaj pensoj ol viaj pensoj. **10** Ĉar kiel la pluvo kaj la neĝo falas de la ĉielo kaj ne revenas tien, sed malsofigas la teron kaj naskigas kaj produktigas ĝin kaj donas semon al la semanto kaj panon al la manganto: **11** tiel estos Mia vorto, kiu eliras el Mia bušo; ĝi ne revenos al Mi vane, sed plenumos Mian volon, kaj sukcesos en tio, por kio Mi ĝin sendis. **12** Kun ĝojo vi eliros, kaj kun paco vi estos kondukataj; la montoj kaj montetoj sonigas antaŭ vi kanton, kaj ĉiuj arboj de la kampo plaŭdos per la mano. **13** Anstataŭ pikarbetajo elkreskos cipreso, anstataŭ urtiko elkreskos mirto; kaj tio estos gloro por la Eternulo, eterna signo, kiu ne ekstermiĝos.

56 Tiele diras la Eternulo: Gardu justecon kaj faru bonon; ĉar baldaŭ venos Mia savo kaj malkaŝiĝos Mia vero. **2** Feliĉa estas la homo, kiu tion faras, kaj la homido, kiu sin tenas je tio, kaj observas sabaton, por ne malsanktigi ĝin, kaj gardas sian manon, por fari nenian malbonon. **3** La fremdulo, kiu aliĝis al la Eternulo, ne diru: La Eternulo elapartigos min de Sia popolo; kaj la eŭnuko ne diru: Jen mi estas arbo velkinta. **4** Ĉar tiele diras la Eternulo pri la eŭnukoj, kiuj observas Miajn sabatojn, elektas tion, kio plaĉas al Mi, kaj tenas sin je Mia interligo: **5** Al ili Mi donos en Mia domo kaj inter Miāj muroj lokon kaj nomon pli bonan ol al filoj kaj filinoj; Mi donos al ili nomon eternan, kiu ne ekstermiĝos. **6** Kaj la fremdulojn, kiuj aliĝis al la Eternulo, por servi al Li kaj ami la nomon de la Eternulo, por estis Liaj sklavoj, ĉiujn, kiuj observas sabaton,

57 La virtulo pereis, kaj neniu prenis tion al sia koro; kaj piaj homoj estas forkaptataj, kaj neniu komprenas, ke for de malbono estas forkaptita la virtulo. **2** Kiu iras ĝustan vojon, tiu venas al paco, ripozas sur sia kušejo. **3** Sed venu ĉi tien vi, ho filo de sorĉistino, idoj de adultulo kaj malĉastulino! **4** Kiu vi mokegas? kontraŭ kiu vi malfermegas la bušon kaj elſovas la langon? ĉu vi ne estas infanoj de krimo, idoj de mensogo, **5** kiuj varmiĝas en la arbaretoj, sub ĉiu verdbranĉa arbo; kiuj buĉas la infanojn en la valoj, sub la elstarantaj rokoj? **6** Inter la glataj de la valo estas via parto; ili, ili estas via loto; al ili vi verſis verſoferojn, alportis farunoferojn; ĉu Mi povas esti kontenta pri tio? **7** Sur monto alta kaj levita vi starigis vian kušejon, vi tien supreniris, por buči oferojn. **8** Kaj malantaŭ la pordo kaj la fostoj vi starigis vian simbolon; ĉar vi fortunis vin de Mi kaj supreniris, larĝigis vian kušejon, kaj ligis vin kun ili; vi ekamis ilian kušejon, elrigardis por vi oportunan lokon. **9** Oleita vi pilgrimis al la reĝo, uzis multe da aromaĵoj, kaj vi sendis malproksimen viajn senditojn, kaj malaltiĝis ĝis Ŝeol. (*Sheol h7585*) **10** Pro la multeco de viaj vojoj vi laciĝis, tamen vi ne diris: Mi perdis la esperon; vi trovis ankoraŭ vivon en via mano, kaj pro tio vi ne laciĝis. **11** Sed kiu kaŭzis al vi zorgojn, kaj kiun vi timis, ke vi ekmensogis kaj Min ne memoris kaj ne prenis al via koro? ĉu pro tio, ke Mi silentas tre longe, vi Min ne timas? **12** Se Mi montrros vian pravecon kaj viajn farojn, ili ne helpos vin. **13** Kiam vi krios, viaj idolamasoj vin savu; sed ilin ĉiujn disportos la vento, forpelos la blovo; kaj kiu fidas Min, tiu ekposedos la teron kaj heredos Mian sanktan mronton. **14** Kaj Li diras: Faru vojon,

faru vojon, ebenigu irejon, forigu malhelpojn via lumo brilos en mallumo kaj via krepusko de la vojo de Mia popolo. **15** Ĉar tiele diras la estos kiel tagmezo; **11** kaj la Eternulo kondukos Plejalta kaj Plejsupra, kiu restas eterne kaj kies vin ĉiam kaj satigos vian animon en tempo de nomo estas Sanktulo: Alte kaj en sankta loko Mi senpluveco, kaj Li fortikigos viajn ostojn; kaj vi logas, sed ankaŭ apud aflikto kaj humilulo, por estas kiel ĝardeno akvumata, kaj kiel akva fonto, revigligi la spiriton de humiluloj kaj revivigi la kies akvo ne mankas. **12** Kaj oni rekonstruos ĉe vi koron de afliktoj. **16** Ĉar ne eterne Mi malpacas la antikvajn ruinojn; la fundamentojn de antaŭ kaj ne senfine Mi koleras; alie tute senfortiĝus multaj generacioj vi restarigos; kaj oni nomos antaŭ Mi la spirito kaj la animo, kiujn Mi kreis. **17** Pro la peko de lia avideco Mi koleris kaj frapis logado. **13** Se vi retenos vian piedon en sabato, lin, Mi deturnis Min kaj koleris; sed li iris perfide, por ke vi ne plenumu viajn dezirojn en Mia sankta iris laŭ la vojo de sia koro. **18** Mi vidis liajn vojojn, tago; kaj vi nomos sabaton plezuro, la sanktitan kaj Mi lin sanigos; Mi kondukos lin kaj redonos tagon de la Eternulo vi nomos honorata; kaj konsolon al li kaj al liaj plorantoj. **19** Mi kreos vi honoros ĝin per nefarado de viaj ordinaraj diron de la bušo: Paco, paco al malproksimaj kaj aferoj, per neplenumado de viajdeziroj, kaj per al proksimaj, diras la Eternulo; kaj Mi sanigos lin. **20** Sed la malpiuloj estas kiel malkvieta maro, kiu neparolado de vantaĵoj: **14** tiam vi ĝuos per la Eternulo, kaj Mi sidigos vin sur la altaĵo de la ne povas frankviliĝi kaj kies akvo eljetas Ŝimon tero, kaj Mi nutros vin per la heredaĵo de via kaj koton. **21** Ne ekzistas paco por la malpiuloj, patro Jakob; ĉar tion diras la bušo de la Eternulo. diras mia Dio.

58 Kriu per la tuta gorĝo, ne detenu vin, laŭtigu vian voĉon simile al fanfaro, kaj eldiru al Mia popolo ĝian krimon kaj al la domo de Jakob ĝiajn pekojn. **2** Min ili ĉiutage serĉas, kaj ili deziras ekkoni Miajn vojojn; kiel popolo, kiu faras bonon kaj ne forlasis la legon de sia Dio, ili postulas de Mi justan jugon, deziras proksimecon de Dio: **3** Kial ni fastas, kaj Vi ne vidas? turmentas nian animon, kaj Vi ne scias? Sed jen en la tago de via fastado vi plenumas viajndezirojn, kaj ĉiujn viajn laborantojn vi premas per postuloj. **4** Jen vi fastas por kverelo kaj malpaco, kaj por bati per malpia pugno; kiel nun, vi ne fastas tiel, ke en la alteco estu aŭdata via voĉo. **5** Ĉu tia estas fasto, kiu plaĉas al Mi, kiam homo turmentas sian animon, klinas sian kapon kiel kanon, kaj sternas sub si sakajon kaj cindron? ĉu tion vi nomas fasto kaj tago plaĉanta al la Eternulo? **6** Ja nur tio estas fasto, kiu plaĉas al Mi, se vi dissiros la ligilojn de malpieco, disbatos la katerojn de sklaveco, liberigos la prematojn, disbatos ĉian jugon; **7** se vi derompos vian panon por malsatulo kaj senhejmajn malriĉulojn enkondukos en vian domon; se, vidante nudulon, vi lin vestos, kaj antaŭ viaj samkarnuloj vi vin ne kaſos. **8** Tiam via lumo ekbrilos kiel matenruĝo, kaj via saniĝo rapide progresos; via virto iros antaŭ vi; la gloro de la Eternulo gardos vin malantaŭe. **9** Tiam vi vokos, kaj la Eternulo respondos; vi krios, kaj Li diros: Jen Mi estas! Se vi forigos el inter vi premadon, montradon per fingro, kaj paroladon malbonan, **10** kaj malfermos antaŭ malsatulo vian koron, kaj satigos suferantan animon, tiam

59 Vidu, ne mallongiĝis la mano de la Eternulo, por ke ĝi ne povu helpi; kaj ne malakrigis Lia orelo, por ke Li ne aŭdu. **2** Nur viaj krimoj estis disigilo inter vi kaj via Dio, kaj viaj pekoj kovris antaŭ Lian vizagōn, por ke Li ne aŭdu. **3** Ĉar viaj manoj estas makulitaj per sango, kaj viaj fingroj per krimo; via bušo parolas malveron, via lango esprimas maljustaĵon. **4** Neniu procesas honeste, kaj neniu juĝas juste; oni fidas vantaĵon kaj parolas malveron, gravediĝas per malhonestaĵo kaj naskas krimon. **5** Oni kovas ovojn de vipuro, kaj oni teksas araneaĵon. Kiu manĝas iom el tiuj ovoj, tiu mortas; kiam oni ilin disrompas, elaperas vipuro. **6** Ilia teksaĵo ne taŭgas por vesto, kaj ili ne kovros sin per sia faritaĵo; iliaj faroj estas faroj pekaj, kaj agoj de rabo estas en iliaj manoj. **7** Iliaj piedoj kuras al malbono, kaj ili rapidas, por verŝi senkulpan sangon; iliaj pensoj estas pensoj pekaj; ruinigo kaj pereigo estas sur ilia vojo. **8** Vojon de paco ili ne konas, kaj sur iliaj irejoj ne troviĝas justeco; siajn vojetojn ili kurbigis al si; ĉiu, kiu iras sur ili, ne konas pacon. **9** Tial malproksimiĝis de ni justeco, kaj vero ne atingis nin; ni atendas lumon, sed jen estas mallumo; brilon, sed ni iras en mallumo. **10** Ni palpas la muron kiel blinduloj, kaj ni palpas kiel senokululoj; en tagmezo ni faletas kiel en krepusko, en mallumo kiel mortintoj. **11** Ni ĉiuj blekegas kiel ursoj, kaj ni ĝemas kiel kolomboj; ni atendas justecon, sed ĝi forestas; savon, sed ĝi estas malproksime de ni. **12** Ĉar multiĝis niaj krimoj antaŭ Vi, kaj niaj pekoj atestas kontraŭ ni; ĉar niaj krimoj estas kun ni, kaj niajn pekojn ni konas. **13** Ni krimis kaj mensogis kontraŭ la Eternulo, kaj ni fortunis nin de nia Dio; ni

parolis pri rabado kaj malbonagado, ni preparis Mia kolero Mi vin frapis, sed en Mia favoro Mi kaj eligis el la koro vortojn mensogajn. **14** Kaj vin kompatas. **11** Kaj ĉiam nefermitaj estos viaj fortunigis malantaŭen la justeco, kaj la virto pordegoj, nek tage nek nokte ili estos ŝlosataj; por staras malproksime; ĉar la vero faletis sur la ke oni venigu al vi la potencon de la popoloj kaj strato, kaj la ĝusteco ne povas veni. **15** Kaj la konduku iliajn reĝojn. **12** Ĉar popolo aŭ regno, kiu vero estas forigita; kaj prirabata estas tiu, kiu ne servos al vi, pereos, kaj tiāj popoloj estas tute detenas sin de malbono. Kaj la Eternulo vidis, kaj ekstermotaj. **13** La majesto de Lebanon venos al Li indignis, ke forestas justeco. **16** Kaj Li vidis, vi; cipreso, abio, kaj buksokuniĝos, por ornami la ke ne troviĝas viro, kaj Li miris, ke ne troviĝas lokon de Mia sanktejo; kaj la lokon de Mij piedoj defendanto; kaj helpis Lin Lia brako, kaj Lia justeco Mi faros honorata. **14** Kaj humile venos al vi la Lin subtenis. **17** Kaj Li surmetis sur Sin la veron filoj de viaj premantoj, kaj ĵetos sin antaŭ viajn kiel kirason, kaj la kaskon de savo sur Sian kapon; piedojn ĉiuj, kiuj vin malestimis; kaj oni nomos kaj Li metis sur Sin veston de venĝo, kaj envolvus vin urbo de la Eternulo, Cion de la Sanktulo Sin en severecon kiel en mantelon. **18** La tū la faroj de Izrael. **15** Anstataŭ tio, ke vi estis forlasita Li repagos: koleron al Siaj malamikoj, honton al kaj malamata kaj neniu volis preterpasi vin, Mi Siaj malamantoj; al la insuloj Li repagos, kion ili faros vin fierindajo de la mondo, ĝojo de ĉiuj meritas. **19** Kaj oni timos en la okcidento la nomon generacioj. **16** Kaj vi nutros vin per la lako de de la Eternulo kaj en la oriento Lian majeston; la popoloj kaj per la abundaĵo de la reĝo; kaj ĉar la malamiko venos kiel rivero, pelata de la vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas via Savanto spirado de la Eternulo. **20** Kaj venos Liberiganto kaj via Liberiganto, la Potenculo de Jakob. **17** por Cion, kaj por tiuj el Jakob, kiuj retiriĝis de Anstataŭ kupro Mi alportos oron, kaj anstataŭ malbonagoj, diras la Eternulo. **21** Kaj Mi faras kun fero Mi alportos argenton, anstataŭ ligno kupron, ili jenan interligon, diras la Eternulo: Mia spirito, kaj anstataŭ ŝtonoj feron; kaj Mi faros via estraro kiu estas sur vi, kaj Mij vortoj, kiujn Mi metis en la pacon kaj viaj administrantoj la justecon. **18** vian bušon, ne foriĝos de via bušo nek de la bušo Oni ne plu aŭdos pri perferto en via lando, pri de viaj infanoj nek de la bušo de via plua idaro, de malfeliĉo kaj pereigo inter viaj limoj; kaj viajn nun ĝis eterne, diras la Eternulo.

60 Leviĝu, lumiĝu; ĉar venas via lumo, kaj la majesto de la Eternulo ekbrilas super vi. **2** Ĉar jen mallumo kovros la teron, kaj krepusko la popolojn; sed super vi brilos la Eternulo, kaj Lia majesto aperos super vi. **3** Kaj popoloj iros al via lumo, kaj reĝoj al la brilo de viaj radioj. **4** Levu ĉirkaŭen viajn okulojn, kaj rigardu: ĉiuj ili kolektiĝas kaj iras al vi; viaj filoj venas de malproksime, kaj viaj filinoj estas portataj sur la brako. **5** Tiam vi vidos kaj estos ravita, ektremos kaj vastiĝos via koro; ĉar turniĝos al vi la abundaĵo de la maro, la riĉaĵoj de la popoloj venos al vi. **6** Multo da kameloj kovros vin, junaj kameloj el Midjan kaj Efa; ĉiuj ili venos el la Ŝeba, portos oron kaj olibanon, kaj proklamas laudon al la Eternulo. **7** Ĉiuj ŝafoj de Kedar kolektiĝos ĉe vi; la virsafoj de Nebajot servos al vi; favore akceptotaj ili iros sur Mian altaron, kaj la domon de Mia gloro Mi majestigos. **8** Kiuj ili estas, kiuj flugas kiel nubo, kaj kiel kolomboj al siaj kolombujoj? **9** Al Mi celas la insuloj, kaj la ŝipoj de Taršiš estas antaŭe, por venigi viajn filojn de malproksime, ilian argenton kaj oron kune kun ili, pro la nomo de la Eternulo, via Dio, kaj de la Sanktulo de Israel, ĉar Li faris vin glora. **10** Kaj fremduloj konstruos viajn murojn, kaj iliaj reĝoj servos al vi; ĉar en

Mia kolero Mi vin frapis, sed en Mia favoro Mi kaj eligos el la koro vortojn mensogajn. **11** Kaj vin kompatas. **12** Ĉar ĉiam nefermitaj estos viaj fortunigis malantaŭen la justeco, kaj la virto pordegoj, nek tage nek nokte ili estos ŝlosataj; por staras malproksime; ĉar la vero faletis sur la ke oni venigu al vi la potencon de la popoloj kaj strato, kaj la ĝusteco ne povas veni. **13** Kaj la konduku iliajn reĝojn. **14** Kaj humile venos al vi la Lin subtenis. **15** Anstataŭ tio, ke vi estis forlasita Li repagos: koleron al Siaj malamikoj, honton al kaj malamata kaj neniu volis preterpasi vin, Mi Siaj malamantoj; al la insuloj Li repagos, kion ili faros vin fierindajo de la mondo, ĝojo de ĉiuj meritas. **16** Kaj oni timos en la okcidento la nomon generacioj. **17** por Cion, kaj por tiuj el Jakob, kiuj retiriĝis de Anstataŭ kupro Mi alportos oron, kaj anstataŭ malbonagoj, diras la Eternulo. **18** Kaj vi nutros vin per la lako de de la Eternulo kaj en la oriento Lian majeston; la popoloj kaj per la abundaĵo de la reĝo; kaj ĉar la malamiko venos kiel rivero, pelata de la vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas via Savanto spirado de la Eternulo. **19** Kaj vi nutros vin per la lako de de la Eternulo kaj en la oriento Lian majeston; la popoloj kaj per la abundaĵo de la reĝo; kaj ĉar la malamiko venos kiel rivero, pelata de la vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas via Savanto spirado de la Eternulo. **20** Via suno ne plu estos por vi lumo de la tago, kaj la brilo de la luno ne lumos al vi; sed la Eternulo estos por vi lumo eterna, kaj via Dio estos via gloro. **21** Kaj via popolo tutaj estos justuloj, por eterne ili ekposedos la teron; tio estas markoto de Mia plantado, faro de Mij manoj, per kiu Mi Min gloros. **22** El la plej malgranda fariĝos milo, kaj el la plej sensignifa fariĝos potenco popolo; Mi, la Eternulo, rapide faros tion en ĝia tempo.

61 La spirito de la Sinjoro, la Eternulo, estas sur mi, ĉar la Eternulo min sanktoleis, por bonanconci al mizeruloj; Li sendis min, por bandagi tiujn, kies koro estas vundita, por anonsi liberecon al kaptitoj kaj malŝloson al malliberigitoj, **2** por proklami favoraron de la Eternulo kaj venigotagon de nia Dio, por konsoli ĉiujn malĝojulojn, **3** por fari al la afliktoj de Cion, ke oni donu al ili ornamon anstataŭ cindro, oleon de ĝojo anstataŭ funebro, veston de gloro anstataŭ spirito aflikta, kaj ke oni nomu ilin kverkoj de justeco, plantajdo de la Eternulo por Lia gloro. **4** Kaj ili rekonstruoj la antikvajn ruinojn, restarigos la detruitajojn de la antaŭa tempo, kaj renovigos la ruinigitajn

urbojn, dezertigitajn antaŭ multe da generacioj. liberigu ĝin de ŝtonoj; levu standardon super la **5** Starigoj fremduloj kaj paſtos viajn ŝafojn, kaj popoloj. **11** Jen la Eternulo aŭdigas ĝis la fino de aligentuloj estos viaj plugistroj kaj vinberistoj. **6** Kaj la tero: Diru al la filino de Cion: Jen venas via Savanto; jen Lia rekompenco estas kun Li, kaj Lia de nia Dio oni nomos vin; la riĉaĵon de popoloj repago antaŭ Li. **12** Kaj oni nomos ilin la sankta vi manĝos, kaj per ilia gloro vi glorigos. **7** Pro popolo, la liberigitoj de la Eternulo; kaj vin oni via honto vi ricevos duoble, pro la malhonoro ili nomos urbo multevizitata kaj ne forlasata.

60 Kiu estas tiu, kiu venas el Edom, en ruĝaj vestoj el Bocra? **8** Kiu majesta en siaj vestoj, klinanta sin sub la grandeco de sia forto? Tio estas Mi, anoncanta la veron, potenza por helpi. **9** Kial Via drapiraĵo estas ruĝa, kaj Viaj vestoj kiel ĉe tretanto en vinpromejo? **3** La premilon Mi sola tretis, kaj el la popoloj neniu estis kun Mi; Mi tretis ilin en Mia kolero kaj piedpremis ilin en Mia furioso; kaj ŝprucis ilia sango sur Mian veston, kaj Mian tutan drapiraĵon Mi malpurigis. **4** Ĉar la tago de venĝo estas en Mia koro, kaj la jaro de Mias liberigotoj venis. **5** Mi rigardis, sed Mi ne trovis helpan; Mi miris, sed Mi ne trovis subtenanton; tiam helpis Min Mia brako, kaj Mia furioso Min subtenis. **6** Kaj Mi dispremis popolojn en Mia kolero kaj ebriigis ilin per Mia furioso, kaj Mi elveriĝis sur la teron ilian sangon. **7** Mi proklamas la favorkorecon de la Eternulo, la laŭdon al la Eternulo, pro ĉio, kion la Eternulo faris por ni, kaj pro la multe da bono, kiun Li faris al la domo de Izrael konforme al Sia kompatemeco kaj granda favorkoreco. **8** Kaj Li diris: Ili estas ja Mia popolo, filoj, kiu ne perfidas; kaj Li fariĝis ilia Savanto. **9** En ĉiu iliaj suferoj Li ankaŭ suferis, kaj anĝelo de ĉe Li helpis ilin; en Sia amo kaj en Sia kompato Li liberigis ilin; Li prenis ilin sur Sin kaj portis ilin en ĉiu tempo de la antikveco. **10** Sed ili rivelis, kaj indignigis Lian sanktan spiriton; tial Li fariĝis ilia malamiko kaj mem batalis kontraŭ ili. **11** Kaj Lia popolo rememoris la tempon antikvan de Moseo, dirante: Kie estas Tiu, kiu elkondukis ilin el la maro kune kun la paſtanto de Liaj ŝafoj? kie estas Tiu, kiu metis internen de ili Sian sanktan spiriton? **12** Tiu, kiu gvidis per Sia majesta brako la dekstran manon de Moseo? Tiu, kiu disfendis antaŭ ili la akvon, por fari al Si nomon eternan? **13** Tiu, kiu kondukis ilin tra la abismoj kiel ĉevalon tra la dezerto, kaj ili ne falpuŝiĝis? **14** Kiel brutaro malsupreniras en la valon kaj la spirito de la Eternulo donas al ĝi ripozon, tiel Vi kondukis Vian popolon, por fari al Vi gloran nomon. **15** Rigardu el la ĉielo kaj vidu el Via sankta kaj majesta loĝejo: kie estas Via fervoro kaj potenco? Via granda interno kaj Via kompato fortiriĝis de mi. **16** Vi estas ja nia patro; Abraham ja ne scias pri ni, kaj Izrael nin ne rekonas; Vi, ho Eternulo, estas

62 Pro Cion mi ne silentos, kaj pro Jerusalem mi ne haltos, ĝis ĝia praveco eligos kiel brilo kaj ĝia savo kiel brulantaj torĉoj. **2** Kaj la popoloj vidos vian feliĉon, kaj ĉiu rego vian honoron; kaj oni nomos vin per nomo nova, kiun eldiros la buſo de la Eternulo. **3** Kaj vi estos belega krono en la mano de la Eternulo, kaj rega kapornamo en la manplato de via Dio. **4** Oni ne plu nomos vin forlasita, kaj pri via lando oni ne plu diros, ke ĝi estas dezerta; sed oni nomos vin Mia Favorata kaj vian landon Edzinigitino; ĉar la Eternulo vin favoras kaj via lando havos edzon. **5** Kiel junulo prenas por kunvivado junulinon, tiel kunvivos kun vi viaj filoj; kaj kiel fianĉo ĝojas pri la fianĉino, tiel ĝojos pri vi via Dio. **6** Sur viaj muregoj, ho Jerusalem, Mi starigis gardistojn, por ke la tutan tagon kaj la tutan nokton ili ne eksilentu; vi, kiu memorigas pri la Eternulo, ne faru al vi ripozon, **7** kaj al Li ne donu ripozon, ĝis Li aranĝos kaj faros Jerusalemon gloro sur la tero. **8** La Eternulo juris per Sia dekstra mano kaj per Sia potenza brako: Mi ne plu donos vian grenon kiel manĝaĵon al viaj malamikoj, kaj fremduloj ne trinkos vian moston, por kiu vi laboris; **9** sed ĝiaj rikoltantoj ĝin manĝos, kaj laŭdos la Eternulon; kaj ĝiaj kolektantoj ĝin trinkos en la korto de Mia sanktejo. **10** Pasu, pasu tra la pordegoj, pretigu vojon por la popolo; ebenigu, ebenigu la vojon,

nia patro; nia Liberiganto — tia estas de eterne por Mia nazo, fajro brulanta la tutan tagon. **6** Tio Via nomo. **17** Kial, ho Eternulo, Vi permesis al ni estas enskribita antaŭ Mi; Mi ne eksilentos, ĝis Mi forvagi de Viaj vojoj, obstinigis nian koron, ke ni repagos; kaj Mi repagos sur ilian bruston **7** viajn Vin ne respektu? Returnu Vin pro Viaj servantoj, kulpojn kaj kune ankaŭ la kulpojn de viaj patroj, pro Viaj heredaj triboj. **18** Ne longe posedis Via diras la Eternulo, kiuj incensis sur la montoj kaj sankta popolo; niaj malamikoj dispremis per la ofendis Min sur la montetoj; kaj Mi remezuros al piedoj Vian sanktejon. **19** Ni fariĝis kiel tiuj, kiujn ili iliajn antaŭajn farojn sur ilian bruston. **8** Tie Vi neniam regis, kiuj neniam estis nomataj per diras la Eternulo: Kiel se en vinberaro troviĝas Via nomo.

64 Ho, se Vi disfendus la ĉielon kaj malsuprenirus, antaŭ Vi ektremus la montoj; **2** aperu kiel fajro, kiu bruligas lignerojn, kiel akvo, kiu bolas de fajro, por konigi Vian nomon al Viaj malamikoj; antaŭ Via vizaĝo ektremu la popoloj! **3** Kiam Vi faris miraklojn, kiujn ni ne atendis, kiam Vi malsupreniris, antaŭ Vi ektremis la montoj. **4** Neniam oni tion aŭdis, ne eksiciis per la orelo, nek okulo tion vidis, ke iu dio krom Vi tion faras por tiuj, kiuj esperas je li. **5** Vi renkontis tiujn, kiuj ĝoje faris justaĵon kaj memoris Vin sur Viaj vojoj; kvankam Vi koleris, kiam ni pekis, tamen per ili ni ĉiam estis savataj. **6** Ni ĉiuj fariĝis kiel malpuruloj, kaj nia tuta virto estas kiel makulita vesto; ni ĉiuj velkas kiel folio, kaj niaj pekoj portas nin kiel vento. **7** Kaj neniu vokas Vian nomon, nek vekiĝas, por forte sin teni je Vi; ĉar Vi kovris Vian vizaĝon antaŭ ni kaj lasas nin perei per niaj pekoj. **8** Sed nun, ho Eternulo, Vi estas nia Patro; ni estas la argilo, kaj Vi estas nia formanto, kaj ni ĉiuj estas la produkto de Via mano. **9** Ne koleru, ho Eternulo, tro forte, kaj ne eterne memoru la kulpon; ho, rigardu, ni ĉiuj estas Via popolo. **10** Viaj sanktaj urboj fariĝis dezerto, Cion fariĝis dezerto, Jerusalemon ruino. **11** Nia sankta kaj belega domo, en kiu niaj patroj Vin laŭdatis, estas forbruligita per fajro, kaj ĉiuj niaj dezirindajoj fariĝis ruinoj. **12** Ĉu malgraŭ ĉio ĉi tio Vi retenos Vin, ho Eternulo? ĉu Vi silentos kaj tiel forte nin premos?

65 Mi estis preta respondi al tiuj, kiuj tion ne petis; Mi estis trovebla por tiuj, kiuj Min ne serĉis; al popolo, kiu ne vokis Mian nomon, Mi diris: Jen Mi estas, jen Mi estas. **2** Ĉiutage Mi etendis Mian manojn al popolo obstina, al tiuj, kiuj iras vojon malbonan, laŭ siaj intenco; **3** al popolo, kiu konstante indignigas Min antaŭ Mia vizaĝo; al homoj, kiuj buĉas oferojn en ĝardenoj kaj incensas sur brikoj; **4** al homoj, kiuj sidas inter la tomboj kaj noktas en kavernoj, manĝas viandon de porko, kaj havas abomenindan supon en siaj vazoj; **5** kiuj diras: Iru for, ne alproksimiĝu plena malnoviĝo. **23** Ili ne laboros vane kaj ne al mi, ĉar mi estas pli sankta ol vi. Tiuj estas fumo por Mia nazo, fajro brulanta la tutan tagon. **6** Tio estas enskribita antaŭ Mi; Mi ne eksilentos, ĝis Mi forvagi de Viaj vojoj, obstinigis nian koron, ke ni repagos; kaj Mi repagos sur ilian bruston **7** viajn Vin ne respektu? Returnu Vin pro Viaj servantoj, kulpojn kaj kune ankaŭ la kulpojn de viaj patroj, pro Viaj heredaj triboj. **18** Ne longe posedis Via diras la Eternulo, kiuj incensis sur la montoj kaj sankta popolo; niaj malamikoj dispremis per la ofendis Min sur la montetoj; kaj Mi remezuros al piedoj Vian sanktejon. **19** Ni fariĝis kiel tiuj, kiujn ili iliajn antaŭajn farojn sur ilian bruston. **8** Tie Vi neniam regis, kiuj neniam estis nomataj per Via nomo.

la Eternulo, kaj iliaj posteuloj kun ili. **24** Kaj estos jen la Eternulo venos en fajro, kaj Lia ĉaro estos tiel, ke antaŭ ol ili vokos, Mi respondos; ili estos kiel ventego, por elverŝi en ardo Sian koleron kaj ankoraŭ parolantaj, kaj Mi jam aŭdos. **25** Lupo kaj ŝafido paštigós kune, leono simile al bovo manĝos glavo la Eternulo faros juĝon super ĉiu karno; kaj pajlon, kaj manĝaĵo de serpento estos polvo. Ili ne multaj estos la frapitoj de la Eternulo. **17** Tiuj, kiuj faros malbonon nek difekton sur Mia tuta sankta monto, diras la Eternulo.

66 Tiele diras la Eternulo: La ĉielo estas Mia trono, kaj la tero estas Mia piedbenketo; kie do estos la domo, kiun vi konstruos por Mi? kaj kie estos la loko por Mia ripozo? **2** Ĉion tion faris ja Mia mano, kaj tiel ĉio fariĝis, diras la Eternulo. Nur tion Mi rigardas: humilulon kaj spirite-aflikiton, kiu respektegas Mian vorton. **3** Unu buĉas bovon, alia mortigas homon; unu buĉoferas ŝafidon, alia rompas la kolon al hundo; unu alportas farunoferon, alia sangon de porko; unu incensas olibanon, alia pregas al idolo. Sed kiel ili elektis al si siajn vojojn kaj ilia animo ĝuas ilian abomenindajon, **4** tiel ankaŭ Mi elektos por ili petolantojn kaj venigos sur ilin tion, kion ili timis; ĉar Mi vokis, kaj neniu respondis; Mi parolis, kaj ili ne aŭskultis; sed ili faris malbonon antaŭ Mijak okuloj, kaj elektis tion, kio ne plaĉis al Mi. **5** Aŭskultu la parolon de la Eternulo, vi, kiu respektetas Lian parolon: Viaj fratoj, kiu vin malamas kaj forpuas pro Mia nomo, diras: La Eternulo montrus Sian gloron, por ke ni vidu vian ĝojon! Sed ili estos hontigitaj. **6** Aŭdiĝas brua voĉo el la urbo, voĉo el la templo, voĉo de la Eternulo, kiu repagas merititajon al Siaj malamikoj. **7** Antaŭ ol ŝi eksentis dolorojn, ŝi naskis; antaŭ ol venis al ŝi la akuŝiĝaj suferoj, ŝi elfaligis filon. **8** Kiu aŭdis ion similan? kiu vidis ion similan? ĉu la tero naskas en unu tago? ĉu naskiĝas popolo per unu fojo, kiel, apenaŭ eksentinte naskajn dolorojn, tuj naskis Cion siajn filojn? **9** Ĉu Mi, malfermantante la uteron, ne lasus naski? diras la Eternulo. Ĉu Mi, kiu pretigis la naskon, mem ĝin haltigus? diras via Dio. **10** Ĝojo kun Jerusalem kaj estu gajaj pri ĝi ĉiuj ĝiaj amantoj; forte ĝoju pri ĝi ĉiuj, kiu ploris pri ĝi. **11** Suĉu kaj satiĝu el la brusto de ĝiaj konsoloj; suĉu kaj ĝuu la abundon de ĝia gloro. **12** Ĉar tiele diras la Eternulo: Jen Mi fluigos sur ĝin pacon kiel riveron, kaj la riĉaĵon de la popoloj kiel disverŝiĝintan torrenton, por ke vi suĉu; sur la brakoj vi estos portataj, kaj sur la genuoj vi estos dorlotataj. **13** Kiel homon, kiun konsolas lia patrino, tiel Mi vin konsolos; kaj en Jerusalem vi estos konsolataj. **14** Kaj vi vidos, kaj ĝojes via koro, kaj viaj ostoj vigliĝos kiel freša verdaĵo; kaj la mano de la Eternulo fariĝos konata al Liaj servantoj, kaj Lia kolero al Liaj malamikoj. **15** Ĉar

post unu en la mezo, kiu mangas viandon de porko kaj abomenindajon kaj musojn, ĉiuj kune estos ekstermitaj, diras la Eternulo. **18** Kaj por Mi, pro iliaj faroj kaj intenco, venis la tempo kolekti ĉiujn popolojn kaj gentojn, por ke ili venu kaj vidu Mian gloron. **19** Kaj Mi faros sur ili signon, kaj la saviĝintojn el ili Mi sendos al la popolo Taršiš, Pul, kaj Lud, al la streĉantoj de pafarkoj, al Tubal kaj Javan, sur la malproksimajn insulojn, kiu ne aŭdis la famon pri Mi kaj ne vidis Mian gloron; kaj ili proklamos Mian gloron inter la popoloj. **20** Kaj ili venigos ĉiujn viajn fratojn el inter ĉiuj popoloj kiel donacon al la Eternulo, sur ĉevaloj kaj ĉaroj, en veturiloj, kaj sur muloj kaj kameloj, sur Mian sanktan mronton en Jerusalemon, diras la Eternulo, simile al tio, kiel la Izraelidoj alportadis la donacojn en la domon de la Eternulo en pura vazo. **21** Kaj el ili Mi prenos al Mi pastrojn kaj Levidojn, diras la Eternulo. **22** Ĉar kiel la nova ĉielo kaj la nova tero, kiu Mi kreos, staros antaŭ Mi, diras la Eternulo, tiel staros via idaro kaj via nomo. **23** Kaj regule en ĉiu monatkomenco kaj en ĉiu sabato venos ĉiu karno, por adorklinigi antaŭ Mi, diras la Eternulo. **24** Kaj ili eliros kaj vidos la kadavrojn de la homoj, kiu malbonagis kontraŭ Mi; ĉar ilia vermo ne mortos kaj ilia fajro ne estingiĝos, kaj ili estos abomenindaj por ĉiu karno.

Jeremia

1 Paroloj de Jeremia, filo de Hilkija, el la pastroj, kiuj estis en Anatot, en la lando de Benjamen; **2** al kiu aperis la vorto de la Eternulo en la tempo de Jošija, filo de Amon, reĝo de Judujo, en la dektria jaro de lia regado, **3** kaj poste en la tempo de Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de Judujo, ĝis la fino de la dek-unua jaro de Cidkija, filo de Jošija, reĝo de Judujo, ĝis la forkonduko de la Jerusalemanoj en la kvina monato. **4** Aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: **5** Antaŭ ol Mi formis vin en la utero, Mi vin konis, kaj antaŭ ol vi eliris el la ventro, Mi vin sanktigis, Mi faris vin profeto por la popoloj. **6** Mi diris: Ho ve, Sinjoro, ho Eternulo! mi ne povoscias paroli, ĉar mi estas juna. **7** Sed la Eternulo diris al mi: Ne diru, ke vi estas juna; sed ĉien, kien Mi sendos vin, iru, kaj ĉion, kion Mi ordonas al vi, parolu. **8** Ne timu ilin; ĉar Mi estas kun vi, por savi vin, diras la Eternulo. **9** Kaj la Eternulo etendis Sian manon kaj ektušíis mian bušon, kaj la Eternulo diris al mi: Jen Mi enmetis Miajn vortojn en vian bušon. **10** Vidu, Mi starigas vin hodiau super la popoloj kaj super la regnoj, por elſiri, rompi, pereigi, kaj detru, por konstrui kaj planti. **11** Kaj aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: Kion vi vidas, Jeremia? Kaj mi diris: Mi vidas bastonon maldormantan. **12** Kaj la Eternulo diris al mi: Vi vidis bone; ĉar Mi maldormos pri Mia vorto, por plenumi ĝin. **13** Kaj duafoje aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: Kion vi vidas? Kaj mi diris: Mi vidas flame bolantan poton, kaj ĝi rigardas de norde. **14** Kaj la Eternulo diris al mi: De norde venos la malfeliĉo sur ĉiujn loĝantojn de la lando. **15** Ĉar jen Mi alvokos ĉiujn gentojn de la nordaj regnoj, diras la Eternulo, kaj ili venos kaj starigos ĉiu sian tronon antaŭ la pordegoj de Jerusalem kaj ĉirkaŭ ĝiaj muregoj kaj antaŭ ĉiuj urboj de Judujo. **16** Kaj Mi eldiros Mian verdikton pri ili pro ĉiuj iliaj malbonagoj, pro tio, ke ili forlasis Min kaj incensis al aliaj dioj kaj adorkliniĝis antaŭ la faritaĵo de siaj manoj. **17** Kaj vi zonus viajn lumbojn, leviĝu, kaj diru al ili ĉion, kion Mi ordonas al vi; ne tremu antaŭ ili, por ke Mi ne tremigu vin antaŭ ili. **18** Jen Mi faras vin hodiau fortikigita urbo, fera kolono, kaj kupraj muroj en la tutu lando, kontraŭ la rego de Judujo, kontraŭ ĝiaj princoj, kontraŭ ĝiaj pastroj, kaj kontraŭ la popolo de la lando. **19** Ili batalos kontraŭ vi, sed ne venkos vin; ĉar Mi estas kun vi, diras la Eternulo, por savi vin.

2 Kaj aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: **2** Iru kaj prediku al la oreloj de Jerusalem, dirante: Tiele diras la Eternulo: Mi memoras la piecon de via juneco, la amon de via fianĉineco, kiam vi sekvis Min en la dezerto, en lando ne prisemita. **3** Izrael tiam estis sanktaĵo de la Eternulo, Lia unua frukto; ĉiuj, kiuj manĝis ĝin, estis kondamnitaj, malbono venis sur ilin, diras la Eternulo. **4** Aŭskultu la vorton de la Eternulo, ho domo de Jakob kaj ĉiuj familioj de la domo de Izrael. **5** Tiele diras la Eternulo: Kian maljustaĵon viaj patroj trovis en Mi, ke ili malproksimiĝis de Mi kaj sekvis vantajon kaj mem vantigis? **6** Kaj ili ne diris: Kie estas la Eternulo, kiu elkondukis nin el la Egipta lando, kiu elkondukis nin tra dezerto, tra lando de stepoj kaj kavoj, tra lando sekaj kaj malluma, tra lando, kiun neniu trapasis kaj kie neniu logis? **7** Kaj Mi venigis vin en landon fruktodonan, por ke vi manĝu ĝiajn fruktojn kaj bonaĵojn; sed vi venis kaj malpurigis Mian landon, kaj Mian heredaĵon vi faris abomenindajo. **8** La pastroj ne diris: Kie estas la Eternulo? la legokompetentuloj ne atentis Min, la paštistoj perfidis Min, la profetoj profetis per Baal kaj sekvis idolojn. **9** Pro tio Mi ankorau procesos kun vi, diras la Eternulo, kaj kun la filoj de viaj filoj Mi procesos. **10** Ĉar iru sur la insulojn de la Kitidoj kaj rigardu, sendu al la Kedaridoj kaj esploru bone kaj rigardu, ĉu tie estas farita io simila. **11** Ĉu ia popolo ŝangis siajn diojn, kvankam ili ne estas dioj? sed Mia popolo ŝangis sian gloron je idoloj. **12** Miregu pri tio, ho ĉielo, sentu teruron kaj forte konsterniĝu, diras la Eternulo. **13** Ĉar du malbonagojn faris Mia popolo: Min ili forlasis, la fonton de viva akvo, por elhaki al si utojn, truhavajn utojn, kiuj ne povas teni akvon. **14** Ĉu Izrael estas sklavo, aŭ ĉu li estas infano de la domo? kial li fariĝis rabitaĵo? **15** Kontraŭ li blekegis leonidoj, forte kriis, kaj ili faris lian landon dezerto; liaj urboj estas bruligitaj, kaj neniu loĝas en ili. **16** Eĉ la filoj de Nof kaj de Tahpanhes frakasis vian verton. **17** Vi jam mem tion faris al vi, ĉar vi forlasis la Eternulon, vian Dion, en la tempo, kiam Li gvidis vin sur la vojo. **18** Kaj nun por kio vi bezonas la vojon al Egiptujo? ĉu por trinki la akvon de Nilo? Kaj por kio vi bezonas la vojon al Asirio? ĉu por trinki la akvon de Eüfrato? **19** Via malboneco vin punos, kaj viaj malbonagoj faros al vi riproĉojn, por ke vi sciu kaj vidu, kiel malbone kaj maldolĉe estas, ke vi forlasis la Eternulon, vian Dion, kaj ne timas Min, diras la Sinjoro, la Eternulo Cebao. **20** Ĉar antaŭ longe vi rompis vian jugon kaj dis̄siris

viajn ŝnurojn, kaj vi diris: Mi ne plu malbonagos; per tio tiu lando? Kaj vi malĉastis kun multaj tamen sur ĉiu alta loko kaj sub ĉiu verda arbo amantoj; tamen revenu al Mi, diras la Eternulo. **2** vi kuŝigis vin kiel malĉastistino. **21** Mi plantis Levu viajn okulojn al la altaĵoj, kaj rigardu; kie vi vin kiel bonegan vinberbranĉon, portontan plej ne adultis? Ĉe la vojoj vi sidis por ili, kiel Arabo ĝustajn fruktojn; kiel do vi ŝangiĝis ĉe Mi je en la dezerto, kaj vi malpurigis la landon per vinberbranĉo sovaĝa? **22** Se vi eĉ lavus vin per via malĉastado kaj malbonagoj. **3** Pro tio estas natro kaj uzus por vi multe da sapo, via malvirto retenitaj la pluvon, kaj la printempsa pluvo ne tamen restos makula antaŭ Mi, diras la Sinjoro, la aperis; sed vi havas frunton de malĉastistino, Eternulo. **23** Kiel vi povas diri: Mi ne malpurigis vi ne plu volas honti. **4** Tamen vi kriis al Mi: min, mi ne sekvis Baalojn? rigardu vian agadon Mia patro, Vi, gvidinto de mia juneco! **5** ĉu Vi en la valo, pripensu, kion vi faris, juna kamelino koleros eterne kaj konservos la koleron por ĉiam? rapidpieda, petolanta sur sia vojo. **24** Kiu povas Tiel vi parolas, kaj tamen vi faras malbonon kaj reteni sovaĝan azeninon, alkutimiĝintan al la kontraŭstaras. **6** La Eternulo diris al mi en ladezerto, kiam ĝi sopiregas de sia volupta celado? tempo de la reĝo Josiha: Ĉu vi vidis, kion faris la ĉiuj, kiuj ĝin serĉas, ne bezonas laciĝi, en la sama defalinta Izrael? Ŝi iris sur ĉiun altan monto kaj stato ili ĝin trovos. **25** Detenu viajn piedojn de sub ĉiun verdan arbon kaj tie malĉastis. **7** Kaj nudeco kaj vian gorĝon de soifo. Sed vi diras: Ne, post kiam ŝi faris ĉion ĉi tion, Mi diris: Revenu al mi ne volas, ĉar mi amas fremdulojn kaj mi sekvos Mi; sed ŝi ne revenis. Kaj tion vidis ŝia perfidema ilin. **26** Kiel ŝtelinto hontas, kiam oni lin trovas, fratino Judujo. **8** Mi vidis ĉiujn adultaĵojn de tiel estas hontigita la domo de Izrael, ili, iliaj la defalinta Izrael, kaj Mi forpelis ŝin kaj donis reĝoj, iliaj princoj, iliaj pastroj, kaj iliaj profetoj, al ŝi eksedzigan leteron; tamen ne ektemis ŝia **27** kiuj diras al ligno: Vi estas mia patro; kaj al perfidema fratino Judujo, sed ŝi iris kaj ankaŭ ŝtono: Vi min naskis. Ili turnis al Mi la nukon, ne malĉastis. **9** Kaj de la bruoj de ŝia malĉastado la vizaĝon; sed en la tempo de sia malfeliĉo ili malpuriĝis la lando, kaj ŝi adultis kun ŝtono kaj diras: Leviĝu, kaj savu nin. **28** Kie do estas viaj kun ligno. **10** Kaj malgraŭ ĉio ŝia perfidema fratino dioj, kiujn vi faris al vi? ili levigis, se ili povas Judujo revenis al Mi ne per sia tuta koro, sed nur vin savi en la tempo de via malfeliĉo: ĉar kiom hipokrite, diras la Eternulo. **11** Kaj la Eternulo diris da urboj, tiom da dioj vi havas, ho Jehuda. **29** al mi: La defalinta Izrael estas piulino en komparo Kial vi volas disputi kun Mi? vi ĉiuj defalis de kun la perfidema Judujo. **12** Iru, kaj proklamu ĉi Mi, diras la Eternulo. **30** Vane Mi frapis viajn tiujn vortojn norden, kaj diru: Revenu, defalinta infanojn, ili ne akceptis la moralinstruon; via Izrael, diras la Eternulo; Mi ne fortunos de vi glavo ekstermis viajn profetojn, kiel furioza leono. Mian vizaĝon, ĉar Mi estas kompatema, diras la **31** Ho generacio, atentu la vorton de la Eternulo! Eternulo, Mi ne koleros eterne. **13** Nur konfesu Ĉu Mi estis por Izrael dezerto aŭ lando malluma? vian kulpon, ke vi pekis kontraŭ la Eternulo, via Kial do Mia popolo diras: Ni mem estas sinjoroj, Dio, kaj kuradis al aliaj sub ĉiun verdan arbon, ni ne plu iros al Vi? **32** Ĉu virgulino forgesas sian kaj Mian vocon vi ne aŭskultis, diras la Eternulo. ornamon, aŭ fianĉino sian ĉirkaŭligon? sed Mia **14** Revenu, defalintaj infanoj, diras la Eternulo, popolo Min forgesis jam de tempo nekalkulebla. **33** ĉar Mi estas via sinjoro, kaj Mi prenos vin po Kiel vi beligas vian vojon, por serĉi amon! al agoj unu el urbo kaj po du el tribo kaj venigos vin en malbonaj vi ja alkutimiĝis. **34** Eĉ sur viaj baskoj Cionon. **15** Kaj Mi donos al vi paštistojn laŭ Mia oni trovas sangon de malriĉuloj, senkulpoj; ne koro, kiuj paštostos vin kun sciado kaj saĝeco. **16** en foskavoj Mi tion trovis, sed sur ĉiuj tiuj lokoj. Kaj kiam vi kreskos kaj multiĝos en la lando en **35** Vi diras: Mi estas senkulpa, Lia kolero deturnu tiu tempo, diras la Eternulo, oni ne plu parolos sin de mi. Sed Mi postulos juĝon inter ni pro tio, pri la kesto de interligo de la Eternulo; ĝi ne ke vi diras: Mi ne pekis. **36** Kiel malestiminda venos en la koron, oni ne rememoros ĝin, oni vi fariĝis, ŝangante vian vojon! De Egiptujo vi ne serĉos ĝin, oni ne faros ĝin denove. **17** En estos tiel same hontigita, kiel vi estas hontigita de tiu tempo oni nomos Jerusalemon trono de la Asirio. **37** Ankaŭ el tie vi eliros kun la manoj sur Eternulo, kaj tie kolektiĝos ĉiuj popoloj en la la kapo, ĉar la Eternulo forpuŝis viajn esperojn nomo de la Eternulo, en Jerusalem, kaj ili ne kaj vi ne sukcesos kun ili.

3 Oni diras: Se viro forigas sian edzinon, kaj ŝi foriras de li kaj edziniĝas kun alia viro, ĉu li tiam povas reveni al ŝi denove? ĉu ne malpurigus

plu sekvos la logojn de sia malbona koro. **18** En tiu tempo la domo de Jehuda iros al la domo de Izrael, kaj ili kune iros el la norda lando en la landon, kiun Mi donis kiel heredaĵon al viaj

patroj. **19** Mi diris: Kiamaniere Mi alkalkulos vin filino de Mia popolo, ne por ventumi kaj ne por al la filoj, kaj donos al vi la ĉarman landon, la plej purig; **12** vento pli fortia ol ili venos al Mi; tiam Mi belan heredaĵon inter multe da popoloj? Kaj Mi diros Mian verdikton kontraŭ ili. **13** Jen ĝi levigas diris: Vi nomos Min patro, kaj vi ne fordeturnos kiel nubo, kaj ĝiaj ĉaroj estas kiel ventegoj, ĝiaj vin de Mi. **20** Sed kiel virino, kiu perfidis sian ĉevalojo estas pli rapidaj ol agloj; ve al nil ni estos amanton, tiel vi perfidis Min, ho domo de Izrael, ruinigitaj. **14** Lavu de la malbono vian koron, ho diras la Eternulo. **21** Voĉo estas aŭdata sur la Jerusalem, por ke vi savigu; ĝis kiam logos en vi altaĵoj, plenda plorando de la filoj de Izrael, ĉar ili viaj malbonaj pensoj? **15** Venas voko el la regiono malvirtigis sian vojon, forgesis la Eternulon, sian de Dan, kaj malbona sciigo de la monto de Efraim: Dion. **22** Revenu, defalintaj infanoj; Mi resanigos **16** Sciigu al la popoloj, aŭdigi pri Jerusalem, ke vian defalon. Jen ni venis al Vi, ĉar Vi estas la sieĝontoj venas el la lando malproksima kaj sonigas Eternulo, nia Dio. **23** Vere, mensogo estis en la sian vocon kontraŭ la urbo de Judujo. **17** Kiel altaĵo, en la multo da montoj; nur en la Eternulo, kampogardistoj ili ĉirkaŭas ĝin, ĉar ĝi ribelis nia Dio, estas la savo de Izrael. **24** La hontindajo kontraŭ Mi, diras la Eternulo. **18** Via konduto kaj formanĝis la penadon de niaj patroj de post nia viaj faroj kaŭzis tion al vi, tiu via malboneco, ĉar juneco: iliajn ŝafojn, iliajn bovojn, iliajn filojn, kaj ĝi estas maldolĉa, ĉar ĝi penetras ĝis via koro. **19** iliajn filinojn. **25** Ni kuŝu en nia abomenindajo, kaj Mia internaĵo, mia internaĵo min doloras, batas nia hontindajo nin kovru; ĉar kontraŭ la Eternulo, mia koro, mi ne povas silenti; ĉar vi, mia animo, nia Dio, ni pekis, ni kaj niaj patroj, de nia juneco aŭdis sonon de korno, trumpetadon de batalo. **20** Ĝis la nuna tago, kaj ni ne aŭskultis la vocon de la Estas proklamata malfeliĉo post malfeliĉo, ĉar la Eternulo, nia Dio.

4 Se vi volas rekONverti vin, ho Izrael, diras la

Eternulo, rekONverti vin al Mi; kaj se vi forigos viajn abomenindajojn de antaŭ Mia vizago, kaj ne plu vagados, **2** kaj se vi en vero, bonordo, kaj pieco ĵuros: Kiel la Eternulo vivas, tiam ankaŭ la popoloj benos sin per Li kaj gloros sin per Li. **3** Ĉar tiele diras la Eternulo al la viroj de Judujo kaj al Jerusalem: Plugu al vi novan plugokampon, kaj ne semu inter dornaĵo. **4** Cirkumcidu vin al la Eternulo kaj forigu la prepucion de via koro, ho viroj de Judujo kaj loĝantoj de Jerusalem, por ke Mia kolero ne eliru kiel fajro kaj ne brulu pro viaj malbonagoj tiel, ke neniu ĝin estingos. **5** Proklamu en Judujo, aŭdigi en Jerusalem, prediku kaj trumpetu en la lando; voku per plena voĉo, kaj diru: Kolektiĝu, kaj ni iru en la fortikigitajn urbojn. **6** Levu standardon en Cion, kuru, ne haltu; ĉar malfeliĉon Mi venigas de nordo kaj grandan pereon. **7** Leono levigas el sia densejo, kaj pereiganto de popoloj elmovigas kaj eliras el sia loko, por fari vian landon dezerto; viaj urboj estos detruitaj, kaj neniu logos en ili. **8** Pro tio zonu vin per sakajo, ploru kaj ĝemu, ĉar la flama kolero de la Eternulo ne forigas de ni. **9** En tiu tago, diras la Eternulo, senviviĝos la koro de la reĝo kaj la koro de la princoj, konsterniĝos la pastroj, kaj la profetoj konfuziĝos. **10** Kaj mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! ĉu Vi erarigis ĉi tiun popolon kaj Jerusalemon, dirinte: Vi havos pacon — kaj dum la glavo atingis jam la animon? **11** En tiu tempo oni diros al tiu popolo kaj al Jerusalem: Seka vento de la altaĵo en la dezerto venas sur la vojon de la

filino de Mia popolo, ne por ventumi kaj ne por al la filoj, kaj donos al vi la ĉarman landon, la plej purig; **12** vento pli fortia ol ili venos al Mi; tiam Mi belan heredaĵon inter multe da popoloj? Kaj Mi diros Mian verdikton kontraŭ ili. **13** Jen ĝi levigas diris: Vi nomos Min patro, kaj vi ne fordeturnos kiel nubo, kaj ĝiaj ĉaroj estas kiel ventegoj, ĝiaj vin de Mi. **14** Sciigu al la popoloj, aŭdigi pri Jerusalem, ke vian defalon. Jen ni venis al Vi, ĉar Vi estas la sieĝontoj venas el la lando malproksima kaj sonigas Eternulo, nia Dio. **15** Vere, mensogo estis en la sian vocon kontraŭ la urbo de Judujo. **16** Via konduto kaj formanĝis la penadon de niaj patroj de post nia viaj faroj kaŭzis tion al vi, tiu via malboneco, ĉar juneco: iliajn ŝafojn, iliajn bovojn, iliajn filojn, kaj ĝi estas maldolĉa, ĉar ĝi penetras ĝis via koro. **17** Iliajn filinojn. **18** Ni kuŝu en nia abomenindajo, kaj Mia internaĵo, mia internaĵo min doloras, batas nia hontindajo nin kovru; ĉar kontraŭ la Eternulo, mia koro, mi ne povas silenti; ĉar vi, mia animo, aŭdis sonon de korno, trumpetadon de batalo. **19** Estas proklamata malfeliĉo post malfeliĉo, ĉar la tutu lando estas ruinigata, subite estas detruataj miaj domoj, momente miaj tendoj. **20** Kiel longe ankoraŭ mi vidos standardon, aŭdos sonardon de korno? **21** Ĉar Mia popolo estas freneza, Min ili ne rekonas; ili estas malsagaj infanoj, ili ne komprenas; sagaj ili estas por fari malbonon, sed fari bonon ili ne povoscias. **22** Mi rigardas la teron, kaj jen ĝi estas malplena kaj dezerta; la ĉielon, kaj jen ĝi estas senluma. **23** Mi rigardas la montojn — ili tremas, kaj ĉiuj montetoj ŝanceligas. **24** Mi rigardas — troviĝas neniu homo, kaj ĉiuj birdoj de la ĉielo disflugis. **25** Mi rigardas — la fruktoriĉa lando fariĝis dezerto, kaj ĉiuj ĝiaj urboj estas detruitaj de la Eternulo, de la flamo de Lia kolero. **26** Ĉar tiele diras la Eternulo: Dezertigita estos la tutu lando, sed plenan ekstermon Mi ne faros. **27** Pro tio la tero ploras kaj la ĉielo supre malĝojos; ĉar Mi eldiris Mian decidon, kaj Mi ne bedaŭras, kaj Mi ne reprenos ĝin. **28** Pro la bruoj de la rajdantoj kaj pafantoj forkuras la tutu urbo; oni kuras en densajn arbarojn, grimpas sur rokojn; ĉiuj urboj malpleniĝis, kaj neniu en ili logas. **29** Kaj vi, dezertigita, kion vi faros? Eĉ se vi metos sur vin purpuron, se vi ornamos vin per oraj ornamoj, se vi ruĝe kolorigas vian vizagon, vi ornamos vin vane: viaj amantoj vin malestimos, ili volos vin mortigi. **30** Ĉar Mi aŭdas krion kiel de naskantino, ĝemegadon kiel de virino naskanta la unuan infanon, krion de la filino de Cion; si ĝemas, kaj etendas siajn manojn: Ho ve al mil ĉar mia animo pereas de la mortigantoj.

5 Trairu la stratojn de Jerusalem kaj rigardu, esploru kaj serĉu sur ĝiaj palacoj, ĉu vi trovos

homon, kiu agas juste, kiu serĉas la veron — tiam Jakob kaj aŭdigu en Judujo, dirante: **21** Aŭskultu Mi pardonos al ĝi. **2** Eĉ se ili diras: Mi juras per ĉi tion, ho popolo malsaga kaj senkora, kiu havas la Eternulo — ili tamen juras mensoge. **3** Ho okulojn, sed ne vidas, havas orelojn, sed ne aŭdas. Eternulo, Viaj okuloj rigardas ja la fidelecon; Vi **22** Ĉu vi ne timas Min? diras la Eternulo; ĉu vi batas ilin, sed ili ne sentas doloron; Vi preskaŭ ne tremas antaŭ Mi, kiu faris sablon limo por pereigas ilin, sed ili ne volas preni moralinstruon; la maro, aranĝo eterna, kiun ĝi ne transpaſas? sian vizaĝon ili faris pli malmola ol roko, ili ne kiom ajn ĝi skuiĝas, ĝi nenion povas fari; kiom volas konvertiĝi. **4** Mi diris al mi: Eble ili estas ajn bruas ĝiaj ondoj, ili ne povas ĝin transpaſi. malriĉuloj, malkleruloj, ili ne konas la vojon de **23** Sed ĉi tiu popolo havas koron defaleman kaj la Eternulo, la legojn de sia Dio; **5** mi iros al la neobeeman, ili defalis kaj foriris. **24** Kaj ili ne diris eminentuloj, kaj mi parolos kun ili: ili ja konas la en sia koro: Ni timu la Eternulon, nian Dion, kiu vojon de la Eternulo, la legojn de sia Dio; sed ankaŭ donas al ni pluvon frusezonan kaj malfrusezonan ili ĉiu kune rompis la jugon, disſiris la ŝnuojn. **6** En ĝia tempo, kiu gardas por ni la semajnojn, Pro tio mortigos ilin leono el la arbaro, lupo el la destinitaj por la rikolto. **25** Viaj malbonagoj tion stepo ilin prirabos, leopardo atendos ilin apud forklinis, kaj viaj pekoj forigis de vi la bonon. **26** Iliaj urboj; ĉiu, kiu eliros el tie, estos disſirata. Ĉar inter Mia popolo troviĝas malvirtuloj, kiu ĉar multaj fariĝis iliaj krimoj, fortaj fariĝis iliaj faras insidojn, starigas pereigajn kaptilojn, kaptas perfidoj. **7** Kiel Mi tion pardonus al vi? viaj filoj la homojn. **27** Kiel birdejo estas plena de birdoj, Min forlasis kaj ĵuris per ne-dioj. Mi ĵurigis ilin, tiel iliaj domoj estas plenaj de trompakirajoj; tial sed ili adultas kaj iras amase en malĉastejojn. **8** Ili ili fariĝis grandaj kaj riĉaj. **28** Ili fariĝis grasaj, fariĝis kiel voluptemaj pasiaj ĉevaloj; ĉiu blekas ili fariĝis dikaj; ili faris malbonajn agojn; jugon al la edzino de sia proksimulo. **9** Ĉu Mi povas ili ne faras, jugon pri orfo, sed ili ĝuas la vivon; ne puni pro tio? diras la Eternulo; kaj ĉu al tia justecon al malriĉuloj ili ne faras. **29** Ĉu Mi povas popolo Mia animo povas ne veniĝi? **10** Iru sur ĝiajn lasi tion sen puno? diras la Eternulo; ĉu al tia muregojn kaj detruu ilin, tamen ne tute ekstermu; popolo Mia animo ne venĝos? **30** Io konsterna kaj forigu ĝiajn branĉojn, ĉar ne por la Eternulo ili terura fariĝis en la lando: **31** la profetoj profetas estas. **11** Ĉar forte perfidis Min la domo de Izrael malverajon, kaj la pastroj regas per ili; kaj al kaj la domo de Jehuda, diras la Eternulo. **12** Ili mia popolo tio plaĉas. Kaj kion vi faros en la neis la ekzistadon de la Eternulo, kaj diris: Li ne estonteck?

ekzistas, kaj ne venos sur nin malbono, kaj glavon kaj malsaton ni ne vidos. **13** Kaj la profetoj estas kiel vento, ne troviĝas en ili la vorto de Dio; tiel fariĝu al ili. **14** Pro tio tiele diras la Eternulo, Dio Cebao: Pro tio, ke vi parolas tiajn vortojn, jen Mi metos Miajn vortojn en vian bušon kiel fajron, kaj ĉi tiu popolo estos kiel ligno, kiun ĝi konsumos. **15** Jen Mi venigos sur vin, sur la domon de Izrael, popolon de malproksime, diras la Eternulo, popolon fortan, popolon antikvan, popolon, kies lingvon vi ne scias; kaj vi ne komprenos, kion ĝi parolas. **16** Ĝia sagujo estas kiel malfermita tombo; ĉiu ili estas herooj. **17** Ĝi formanĝos vian rikolton kaj vian panon, ekstermos viajn filojn kaj viajn filinojn, formanĝos viajn ŝafojn kaj viajn bovojn, formanĝos viajn vinberojn kaj viajn figojn, detruos per glavo viajn fortikigitajn urbojn, kiujn vi fidas. **18** Sed eĉ en tiu tempo, diras la Eternulo, Mi ne pereigos vin tute. **19** Kaj kiam oni demandos: Pro kio la Eternulo, nia Dio, faras al ni ĉion ĉi tion? tiam diru al ili: Kiel vi forlasis Min kaj servas al fremdaj dioj en via lando, tiel vi servos al fremduloj en lando, kiu ne apartenas al vi. **20** Anoncu tion en la domo de

6 Kuru rapide, ho filoj de Benjamen, el Jerusalem, kaj en Tekoa sonigu la trumpeton kaj super Bet-Kerem faru signalon; ĉar de nordo aperas malbono kaj granda pereo. **2** Al bela kaj delikata virino Mi similiges la filinon de Cion. **3** Al si venos paštistoj kun siaj brutaroj, ĉirkau ŝi ili starigos tendojn, kaj ĉiu paštost sur sia loko. **4** Aranĝu militon kontraŭ ŝi; leviĝu, ni iru en tagmezo. Ho ve al ni! ĉar baldaŭ vesperiĝos, etendiĝas la ombroj de vespero. **5** Leviĝu, ni iru nokte, kaj ni detruu ŝiajn palacojn. **6** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebao: Haku ŝiajn arbojn kaj aranĝu remparon ĉirkau Jerusalem; ĉi tiun urbanon oni devas puni, ĝi estas tute plena de malbonagoj. **7** Kiel fonto elfluigas sian akvon, tiel ĝi elfluigas el si malbonon; nur perforteo kaj rabado estas aŭdataj en ĝi, antaŭ Mi estas ĉiam tormentado kaj batado. **8** Prudentiĝu, ho Jerusalem, por ke ne foriĝu de vi Mia animo, por ke Mi ne faru vin dezerto, lando ne logata. **9** Tiele diras la Eternulo Cebao: Oni kolektu la restajon de Izrael kiel restaĵon de vinberoj; eltiru kaj retiri vian manon, kiel ŝirkolektanto de vinberoj super la

korboj. **10** Kun kiu Mi parolu, kiun Mi admonu, ke oni Min aŭskultu? ilia orelo ne estas cirkumcidita, kaj ili ne povas audi. Jen la vorton de la Eternulo ili malšatas; ili ne deziras ĝin. **11** Tial Mi pleniĝis de kolero de la Eternulo, Mi ne plu povas toleri; elverŝu ĝin sur la infanojn sur la strato kaj sur la interkonsiliĝon de la junuloj; kiel viro, tiel ankaŭ virino estos kaptita, maljunulo kaj profundaĝulo. **12** Ilijaj domoj transiroj al aliuloj, ankaŭ la kampoj kaj la edzinoj; ĉar Mi etendos Mian manon sur la logantojn de la lando, diras la Eternulo. **13** Ĉar ĉiuj, de la malgrandaj ĝis la grandaj, estas profitavidaj; kaj de la profetoj ĝis la pastroj ĉiuj faras malhonestajon. **14** Kaj la vundojn de Mia popolo ili kuracas per facilanímigo, dirante, ke ĉio estas en bona stato, kvankam ne estas bona stato. **15** Ĉu ili hontas, ke ili faras abomenindajon? ili tute ne hontas, ili eĉ ne povoscias ruĝigi; tial ili falos inter la falantoj, ili renversiĝos, kiam Mi vizitos ilin, diras la Eternulo. **16** Tiele diras la Eternulo: Stariĝu sur la vojoj kaj rigardu, kaj demandu pri la vojoj antikvaj, kia estas la bona vojo, kaj iru laŭ ĝi kaj trouu ripozon por via animo. Sed ili diris: Ni ne iros. **17** Kaj Mi starigis gardistojn super vi, dirante: Atentu la sonadon de la trumpeteto. Sed ili diris: Ni ne atentos. **18** Tial aŭdu, ho popoloj, kaj sciui, ho komunumo, kio fariĝas ĉe ili. **19** Aŭskultu, ho tero! Jen Mi venigas malfeliĉon sur ĉi tiun popolon, frukton de ilijaj pensoj; ĉar ili ne atentis Mian vortojn, kaj Mian instruon ili forpuſis. **20** Por kio Mi bezonas la olibanon venantan el Ŝeba, kaj la bonodoran kanon el malproksima lando? viaj bruloferoj ne plaĉas al Mi, kaj viaj buĉoferoj ne estas agrablaj al Mi. **21** Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi metos antaŭ ĉi tiu popolo falpuſilon, kaj sur ĝi falpuſiĝos kune patroj kaj filoj, najbaro kaj amiko pereos. **22** Tiele diras la Eternulo: Jen venos popolo el norda lando, kaj granda nacio leviĝos de la randoj de la tero. **23** Pafarkon kaj lancon ili tenas forte; kruelaj ili estas kaj senkompataj; ilia voĉo bruas kiel maro; sur ĉevaloj ili rajdas, armite por la batalo kiel unu homo, kontraŭ vin, ho filino de Cion. **24** Kiam ni aŭdis pri ili, malleviĝis niaj manoj, teruro kaj doloro nin atakis kiel naskantinon. **25** Ne eliru sur la kampon, ne iru sur la vojon, ĉar la glavo de la malamiko vejas teruron ĉirkaue. **26** Ho filino de Mia popolo! zonu vin per sakajo, rulu vin en cindro, funebru kiel pro sola filo, ploru maldolĉe, ĉar subite venos sur nin la pereiganto. **27** Kiel esploranton Mi starigis vin inter Mia popolo, fortan, ke vi ekkonu kaj esploru ilian vojon. **28** Ĉiuj ili estas obstinaj defalintoj, kalumniantoj,

kupro kaj fero; ĉiuj ili estas degenerintoj. **29** La fajro; vane fandis la fandisto: la malbonuloj ne apartiĝis. **30** Arĝento rifuzita oni nomos ilin, ĉar la Eternulo forrifuzis ilin.

7 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo: **2** Stariĝu en la pordego de la domo de la Eternulo, kaj tie proklamu ĉi tiun vorton, kaj diru: Aŭskultu la vorton de la Eternulo, ĉiuj Judoj, kiuj venas en ĉi tiun pordegon, por adorkliniĝi al la Eternulo. **3** Tiele diras la Eternulo Cebao, Dio de Izrael: Plibonigu vian vojon kaj vian konduton; tiam Mi loĝigos vin sur ĉi tiu loko. **4** Ne fidu la mensogajn vortojn, kiam oni diras al vi: Ĉi tie estas la templo de la Eternulo, la templo de la Eternulo, la templo de la Eternulo. **5** Nur se vi plibonigos vian vojon kaj vian konduton, se vi agos juste unu rilate la alian, **6** se vi ne premos fremdulon, orfon, kaj vidvinon, se vi ne verŝos senkulpan sangon sur ĉi tiu loko, kaj ne sekvos aliajn diojn por via malfeliĉo: **7** tiam Mi loĝigos vin sur ĉi tiuu loko, en la lando, kiun Mi donis al viaj patroj, ĉiam kaj eterne. **8** Jen vi fidas la mensogajn vortojn, kiuj neniom helpas. **9** Stelante, mortigante, adultante, ĵurante mensoge, incensante al Baal, kaj sekvantere aliajn diojn, kiujn vi ne konas, **10** vi poste venas kaj stariĝas antaŭ Mi en ĉi tiu domo, kiu estas nomata per Mia nomo, kaj vi diras: Ni savigis — kvankam vi plue faras ĉiujn tiujn abomenindajon! **11** Ĉu ĉi tiun domon, kiu estas nomata per Mia nomo, vi rigardas kiel neston de rabisto? Mi bone vidas tion, diras la Eternulo. **12** Iru do al Mia loko en Ŝilo, kie Mi antaŭe loĝigis Mian nomon, kaj rigardu, kion Mi faris al ĝi pro la malbonagoj de Mia popolo Izrael. **13** Kaj nun, ĉar vi faras ĉiujn tiujn farojn, diras la Eternulo, kaj Mi de frua mateno ĉiam parolas al vi, kaj vi ne aŭskultas, Mi vokas vin, kaj vi ne respondas: **14** tial al la domo, kiu estas nomata per Mia nomo kaj kiun vi fidas, kaj al la loko, kiun Mi donis al vi kaj al viaj patroj, Mi faros tiel, kiel Mi faris al Ŝilo. **15** Mi forpuſos vin de antaŭ Mi, kiel Mi forpuſis ĉiujn viajn fratojn, la tutan idaron de Efraim. **16** Kaj vi ne preĝu por ĉi tiu popolo kaj ne direktu por ili supren krion kaj preĝon kaj ne klopodu antaŭ Mi, ĉar Mi ne aŭskultos vin. **17** Ĉu vi ne vidas, kion ili faras en la urboj de Juduo kaj sur la stratoj de Jerusalem? **18** La filoj kolektas la lignon, kaj la patroj ekbruligas la fajron, kaj la virinoj knedas la paston, por fari kukojn por la reĝino de la ĉielo, kaj ili faras verſoferojn al aliaj dioj, por ĉagreni Min. **19** Sed ĉu Min ili ĉagrenas? diras la Eternulo; ĉu ne sin mem, por hontigi

sian vizaĝon? **20** Tial tiele diras la Sinjoro, la logantoj de Jerusalem; **2** kaj oni disĝetos ilin antaŭ Eternulo: Jen Mia kolero kaj indigno elversiĝos la suno kaj antaŭ la luno kaj antaŭ la tuta armeo sur ĉi tiun lokon, sur la homojn kaj sur la brutojn de la ĉielo, kiujn ili amis, al kiuj ili servis, kiujn ili kaj sur la arbojn de la kampo kaj sur la fruktojn sekvis, kiujn ili serĉis, kaj al kiuj ili adorkliniĝis; de la tero; ĝi ekflamas kaj ne estingiĝos. **21** Tiele oni ne kolektos ilin kaj ne enterigos ilin, sed ili diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Aldonu estos kiel sterko sur la supraĵo de la tero. **3** Kaj viajn bruloferojn al viaj buĉoferoj, kaj manĝu la preferos la morton ol la vivon ĉiuj restintoj, kiuj viandon; **22** ĉar Mi ne parolis al viaj patroj kaj restos el tiu malbona gento, kiuj restos en ĉiuj Mi ne ordonis al ili pri bruloferoj kaj buĉoferoj lokoj, sur kiujn Mi dispelis ilin, diras la Eternulo en la tago, kiam Mi elkondukis ilin el la lando Cebaot. **4** Kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo: Ĉu Egipta; **23** nur ĉi tion Mi ordonis al ili: Aŭskultu se oni falis, oni ne levigas? ĉu se oni devojiĝis, Mian vocon, kaj Mi estos via Dio, kaj vi estos Mia oni ne volas reveni? **5** Kial do ĉi tiu popolo en popolo, kaj iru laŭ la tuta vojo, kiun Mi montris Jerusalem defalis per defalo obstina? ili forte sin al vi, por ke estu al vi bone. **24** Sed ili ne aŭskultis tenas je la malverajo kaj ne volas sin konverti. kaj ne alklinis sian orelon, ili agis laŭ siaj propraj **6** Mi atentis kaj aŭskultis, sed ili parolas nenion pensoj, laŭ la obstineco de sia malbona koro, kaj ĝustan; neniu pentas sian malbonecon, dirante: ili iris malantaŭen, ne antaŭen. **25** De post la Kion mi faris? Ĉiu fordonis sin al sia kurado, tago, kiam viaj patroj eliris el la lando Egipta, kiel ĉevalo, kiu flugrapide kuras en la batalon. **7** Ĝis la nuna tago Mi sendadis al vi ĉiujn Mian ĉikoni sub la ĉielo scias sian tempon, turto, servantojn, la profetojn, ĉiutage Mi sendis; **26** sed hirundo, kaj gruo observas la tempon, kiam ili ili ne aŭskultis Min kaj ne alklinis sian orelon, devas veni; sed Mia popolo ne scias la legon de ili obstinigis sian nukon, agis pli malbone ol iliaj la Eternulo. **8** Kiel vi diras: Ni estas saĝuloj, kaj patroj. **27** Kaj kiam vi diros al ili ĉion ĉi tion, ili ne ni havas antaŭ ni la instruon de la Eternulo? Ĝi aŭskultos vin; kiam vi vokos ilin, ili ne respondos farigis ja mensogaĵo per la mensoga skribilo de al vi. **28** Diru do al ili: Jen estas popolo, kiu ne la skribisto. **9** Per honto kovris sin la saĝuloj, aŭskultas la vocon de la Eternulo, sia Dio, kaj ne konfuziĝis kaj implikiĝis; jen ili forrifuzis la vorton akceptas moralinstruon; la kredo malaperis kaj de la Eternulo, kian do saĝecon ili havas? **10** estas ekstermita el ilia bušo. **29** Detondu viajn Tial Mi fordonos iliajn edzinojn al aliuloj, iliajn harojn kaj forjetu ilin, kantu funebran kanton sur kampojn al venkintoj; ĉar de malgrandulo ĝis la altaĵoj; ĉar la Eternulo forrifuzis kaj forpuŝis grandulo ili ĉiuj estas profitavidaj, de profeto la generacion, kiun Li koleras. **30** Ĉar la filoj de ĝis pastro ili ĉiuj faras malhonestaĵon. **11** Kaj la Jehuda faras malbonon antaŭ Mian okuloj, diras vundojn de la filino de Mia popolo ili kuracas per la Eternulo; siajn abomenindajojn ili metis en facilanimigo, dirante, ke ĉio estas en bona stato, la domon, kiu estas nomata per Mia nomo, por kvankam ne estas bona stato. **12** Ĉu ili hontas, malpurigi ĝin. **31** Ili aranĝis altaĵojn de Tofet en la ke ili faras abomenindajon? ili tute ne hontas, valo de la filo de Hinom, por bruligi siajn filojn kaj ili eĉ ne povoscias ruĝiĝi; tial ili falos inter la siajn filinojn en fajro, kion Mi ne ordonis kaj kio falantoj, ili renversiĝos, kiam Mi vizitos ilin, diras neniam estis en Mian pensoj. **32** Pro tio jen venos la Eternulo. **13** Mi plene ŝirkolektos ilin, diras la tempo, diras la Eternulo, kiam oni jam nomos tion Eternulo; ne restos beroj sur la vinberbranĉo nek ne Tofet kaj valo de la filo de Hinom, sed valo de figoj sur la figarbo, kaj la folioj forvelkos, kaj Mi mortigado, kaj en Tofet oni enterigos mortintojn, donos al ili plenan pereon. **14** Por kio ni sidas? ĉar mankos alia loko. **33** Kaj la kadavroj de ĉi tiu kolektiĝu, kaj ni iru en la fortikigitajn urbojn, kaj popolo estos mangajo por la birdoj de la ĉielo kaj ni tie pereu; ĉar la Eternulo, nia Dio, pereigas nin por la bestoj de la tero, kiujn neniu fortimigos. kaj trinkigas al ni akvon maldolcan pro tio, ke ni **34** Kaj Mi ĉesigos en la urboj de Judujo kaj sur pekis antaŭ la Eternulo. **15** Ni esperis pacon, sed la stratoj de Jerusalem la sonojn de ĝojo kaj la sonojn de gajeco, la vocon de fianco kaj la vocon sed venas nenio bona; ni esperis tempon de resaniĝo, sed jen estas teruro. **16** El la regiono de Dan oni de fiancino; ĉar la lando fariĝos dezerto. aŭdas spiregadon de iliaj ĉevaloj; de la blekegado de iliaj fortaj ĉevaloj tremas la tuta tero; ili iras, kaj ili formanĝos la teron, kaj tion, kio estas sur ĝi, la urbon kaj ĝiajn logantojn. **17** Ĉar jen Mi sendos sur vin serpentojn, vipurojn, kiujn oni ne povas sorĉigi, kaj ili pikos vin, diras la Eternulo.

8 En tiu tempo, diras la Eternulo, oni eljetos el iliaj tomboj la ostojn de la reĝoj de Judujo kaj la ostojn de ĝiaj princoj kaj la ostojn de la pastroj kaj la ostojn de la profetoj kaj la ostojn de la

18 Mia malĝojo estas super ĉiu malĝojoj, mia koro popoloj, kiujn ne konis ili nek iliaj patroj; kaj Mi en mi doloras. **19** Jen mi aŭdas kriodon de la sendos post ilin glavon, ĝis Mi tute ekstermos ilin. filino de mia popolo el la lando malproksima: Ĉu jam ne ekzistas la Eternulo en Cion? Ĉu ĝia Reĝo finiĝis la somero, sed ni ne ricevis helpon. **20** Pasis la rikolto, malfeliĉo de mia popolo min afliktas, mi malĝojas, sentas teruron. **22** Ĉu ne ekzistas balzamo en Gilead? Ĉu ne ekzistas tie kuracisto? kial do ne venas resaniĝo al la filino de mia popolo?

9 Ho, se mia kapo havus sufice da akvo kaj miaj okuloj estus fonto da larmoj! tage kaj nokte mi priploros la mortigitojn el mia popolo. **2** Ho, se mi havus en la dezerto rifugejon por migrantoj! tiam mi forlasus mian popolon kaj forirus de ili, ĉar ili ĉiu estas adululoj, amaso da perfiduloj. **3** Per siaj langoj ili pafas mensogon kiel per pafarko, ne por vero ili fortigas sur la tero; ili iras de malbonago al malbonago, kaj Min ili ne konas, diras la Eternulo. **4** Gardu vin unu kontraŭ alia, kaj fidu nenium fraton; ĉar ĉiu frato insidas, kaj ĉiu proksimulo disportas kalumniojn. **5** Unu trompas alian, kaj veron ili ne parolas; ili lernigis sian langon paroli malveron, ili laciĝas de malbonagado. **6** Vi loĝas meze de malhonesteco; pro malhonesteco ili ne volas koni Min, diras la Eternulo. **7** Tial tiele diras la Eternulo Cebao: Jen Mi fandos kaj elprovos ilin; ĉar kiel alie Mi povas agi kun la filino de Mia popolo? **8** Ilia lango estas vundanta sago, ĝi parolas trompe; per sia bušo ili afable salutas sian proksimulon, sed en sia koro ili faras insidon kontraŭ li. **9** Ĉu pro tio Mi povas ne puni ilin? diras la Eternulo; ĉu al tia popolo Mia animo ne venĝos? **10** Pri la montoj Mi ploras, kaj pri la kabanoj en la dezerto Mi kantos funebre; ĉar ili estas tiel bruligitaj, ke jam neniu migrantaro en ilin eniras, kaj oni jam ne aŭdas blekadon de brutoj; de la birdoj de la ĉielo ĝis la brutoj ĉio diskuris, foriris. **11** Mi faros Jerusalemon amaso da ŝtonoj, loĝejo de ŝakaloj; kaj la urbojn de Judujo Mi dezertigos tiel, ke estos en ili neniu loganto. **12** Ĉu ekzistas homo saĝa, kiu komprenus tion kaj klarigus tion, kion diras al li la bušo de la Eternulo, pro kio la lando pereis kaj estas bruldetruita kiel dezerto tiel, ke neniu iras tra ĝi? **13** Kaj la Eternulo diris: Pro tio, ke ili forlasis Mian instruon, kiun Mi donis al ili, kaj ne aŭskultis Mian voĉon kaj ne sekvis ĝin, **14** sed sekvis la obstinecon de sia koro kaj la Baalojn, kiel lernigis al ili iliaj patroj: **15** tial tiele diras la Eternulo Cebao, Dio de Izrael: Jen Mi mangiĝos al tiu popolo vermuton kaj trinkigos al ili akvon maldolĉan; **16** kaj Mi dissemos ilin inter

17 Tiele diras la Eternulo Cebao: Serĉu kaj voku ploristinojn, ke ili venu; sendu voki lertulinojn en tia afero, ke ili venu. **18** Ili rapidu kaj komencu funebran plorardon pri ni, por ke el niaj okuloj ekfluu larmoj kaj de niaj palpebroj ekverŝigu akvo. **19** Voĉo de funebra plorado estos aŭdata mi sentas teruron. **22** Ĉu ne ekzistas balzamo en el Cion: Kiele ni estas ruinigitaj! kiele ni estas kovritaj de honto! ĉar ni forlasis nian landon kaj estas eljetitaj el niaj loĝejoj. **20** Aŭskultu do, ho virinoj, la vorton de la Eternulo, kaj via orelo enprenu la vorton el Lia bušo: Lernigu al viaj filinoj funebran plorardon kaj unu al alia funebran kantadon. **21** Ĉar la morto eniras en niajn fenestrojn kaj venas en niajn palacojn, por ekstermi infanojn de ekstere, junulojn de la stratoj. **22** Diru, ke tiele diras la Eternulo: La kadavroj de homoj falos kiel sterko sur la kampoj kaj kiel garboj malantaŭ la rikoltanto, kaj neniu ilin enkolektos. **23** Tiele diras la Eternulo: Ne fieru saĝulo pri sia saĝeco, ne fieru fortulo pri sia forteco, ne fieru riĉulo pri sia riĉeco; **24** sed kiu volas fieri, tiu fieru nur pri tio, ke li komprenas kaj konas Min, ke Mi estas la Eternulo, kiu faras korfavoraĵon, juĝon, kaj justaĵon sur la tero; ĉar ĉi tio plaĉas al Mi, diras la Eternulo. **25** Jen venos tagoj, diras la Eternulo, kiam Mi punvizitos ĉiujn cirkumciditajn kaj necirkumciditajn, **26** Egiptujon, Judujon, Edomon, la Amonidojn, Moabon, kaj ĉiujn, kiuj tondas la harojn sur la tempioj kaj kiuj loĝas en la dezerto; ĉar ĉiuj popoloj havas necirkumciditan prepucion, sed la tutu domo de Izrael havas necirkumciditan koron.

10 Aŭskultu la vorton, kiun diras pri vi la Eternulo, ho domo de Izrael! **2** Tiele diras la Eternulo: Ne lernu la konduton de la nacioj, kaj ne timu la signojn de la ĉielo, kiel la nacioj ilin timas. **3** Ĉar la aranĝoj de la nacioj estas vantaĵo: ili dehakas arbon en la arbaro, kaj ĉarpentisto prilaboras ĝin per hakilo; **4** ili ornamas ĝin per argento kaj oro, fortikigas per najloj kaj marteloj, por ke ĝi ne disfalu. **5** Ili estas kiel kolonoj ĉirkaŭforgitaj; ili ne parolas, oni portas ilin, ĉar ili ne povas iri. Ne timu ilin, ĉar ili ne faras malbonon, tiel same, kiel ili ne povas fari bonon. **6** Sed simila al Vi, ho Eternulo, ekzistas neniu; granda Vi estas, kaj granda estas Via nomo en potenco. **7** Kiu povas ne timi Vin, ho Reĝo de la popoloj? al Vi tio decas, ĉar inter ĉiuj saĝuloj de la nacioj kaj en ĉiuj iliaj regnoj ekzistas neniu simila al Vi. **8** Ĉiuj ili malsagigis kaj idiotigis, ĉar

ligno donas ja nur vantaĝan instruon. **9** Foliigita ilin el la lando Egipta, el la fera forno, dirante: argento estas venigita el Tašiš kaj oro el Ufaz, Obeu Mian voĉon, kaj faru ĉion, kion Mi ordonas laboritaĵo de artisto kaj de la manoj de fandisto; al vi; kaj vi estos Mia popolo, kaj Mi estos via Dio; blua kaj purpura ŝtofo estas ilia vesto, ĉio estas **5** por ke plenumiĝu la juro, kiun Mi juris al viaj faritaĵo de lertuloj. **10** Sed la Eternulo estas Dio patroj, ke Mi donos al ili landon, kie fluas laktovera, Li estas Dio vivanta kaj Reĝo eterna; de kaj mielo, kiel tio estas nun. Kaj mi respondis kaj Lia kolero tremas la tero, kaj la nacioj ne povas diris: Tiel estu, ho Eternulo. **6** Kaj la Eternulo elteni Lian indignon. **11** Diru do al ili: La dioj, kiuj diris al mi: Proklamu ĉiujn ĉi tiujn vortojn en la ne kreis la ĉielon kaj la teron, pereos de sur la urboj de Judujo kaj sur la stratoj de Jerusalemo, tero kaj sub la ĉielo. **12** Li kreis la teron per Sia dirante: Aŭskultu la vortojn de ĉi tiu interligo kaj forto, aranĝis la mondon per Sia saĝo, kaj per Sia plenumo ilin. **7** Ĉar Mi klare avertis viajn patrojn, prudento etendis la ĉielon. **13** Kiam Li eksongis kiam Mi elkondukis ilin el la lando Egipta, ĝis la Sian voĉon, kolektiĝas multego da akvo en la nuna tago, Mi konstante avertadis ilin, dirante: ĉielo; Li levas la nubojn de la randoj de la tero, Aŭskultu Mian voĉon. **8** Sed ili ne aŭskultis kaj Li aperigas fulmojn inter la pluvo, kaj elirigas la ne alklinis sian orelon, ĉiu sekvis la obstinecon venton el Siaj trezorejoj. **14** Malsagigis ĉiu homo de sia malbona koro; kaj tial Mi venigis sur ilin kun sia sciado, per honto kovrigis ĉiu fandisto ĉion, kio estas dirita en ĉi tiu interligo, kiun Mi kun sia statuo; ĉar lia fanditaĵo estas malverajo, ordonis plenumi, sed kiun ili ne plenumis. **9** Kaj ĝi ne havas en si spiriton. **15** Tio estas vantaĝo, la Eternulo diris al mi: Fariĝis ribelo ĉe la Judoj faro de eraro; kiam ili estos vizititaj, ili pereos. **16** kaj ĉe la loĝantoj de Jerusalemo; **10** ili returnis Ne simila al ili estas Tiu, kiun havas Jakob; ĉar Li sin al la malbonagoj de siaj prapatroj, kiuj ne estas la kreinto de ĉio, kaj Izrael estas la gento de volis obei Miajn vortojn kaj sekvis aliajn diojn, Lia heredo; Eternulo Cebaot estas Lia nomo. **17** servante al ili; la domo de Izrael kaj la domo de Forprenu de la tero vian komercaĵon, vi, kiu loĝas Jehuda rompis Mian interligon, kiun Mi faris kun en fortikajo; **18** ĉar tiele diras la Eternulo: Jen Mi ĉi iliaj patroj. **11** Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi tiun fojon eljetos la loĝantojn de la lando, kaj Mi venigos sur ilin malfeliĉon, el kiu ili ne povos premos ilin, ke ili sentos kaj diros: **19** Ho ve al mi liberiĝi; kaj ili krios al Mi, sed Mi ne aŭskultos en mia malfeliĉo! neresanigebla estas mia vundo. **20** Ilin. **12** Tiam la urboj de Judujo kaj la loĝantoj Kaj mi pensis, ke tio estas mia malsano, kiun mi de Jerusalemo iros kaj krios al tiuj dioj, al kiuj ili devas elporti. **21** Mia tendo estas ruinigita, kaj ĉiuj incensas, sed tiuj ne helpos ilin en la tempo de miaj ŝnuroj estas disſiritaj; miaj infanoj foriris de ilia malfeliĉo. **13** Ĉar kiom da urboj, tiom da dioj mi kaj forestas; estas jam neniu, kiu povus starigi vi havas, ho Jehuda; kaj kiom da stratoj estas en mian tendon kaj pendigi miajn kurtenojn. **22** Jen venas laŭta krio kaj granda preĝo; ĉar Mi ne aŭskultos, kiam ili vokos al Mi bruoj el norda lando, por fari la urbojn de Judujo en la tempo de sia malfeliĉo. **14** Por kio, Mia kara, ruinoj, loĝejo de ŝakaloj. **23** Mi scias, ho Eternulo, vi faras en Mia domo la multajn artifkojn kaj ke la vojo de homo estas ne laŭ lia volo, ke homo alportas la sanktan viandon, se vi fariĝas ĉiam pli iranta ne povas libere direkti siajn paſojn. **24** malbona kaj ankoraŭ ĝojas pri tio? **15** La Eternulo Punu min, ho Eternulo, sed laŭjuĝe, ne en Via nomis vin verda, bela, fruktoriĉa olivarbo; sed kun kolero, por ke Vi min ne tro disprenu. **25** Elverŝu granda bruo ekbruligis ĝin fajro, kaj ĝiaj branĉoj Vian koleron sur tiujn naciojn, kiuj Vin ne konas, difektiĝis. **16** La Eternulo Cebaot, kiu plantis vin, kaj sur la gentojn, kiuj ne vokas Vian nomon; ĉar dekretis por vi malbonon pro la malbono de la ili formangis Jakobon, englutis lin, ekstermis lin, kaj dezertigis lian loĝejon.

11 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo: **2** Aŭskultu la vortojn de ĉi tiu interligo, kaj raportu ilin al la Judoj kaj al la loĝantoj de Jerusalemo. **3** Kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Malbenita estu la homo, kiu ne aŭskultos la vortojn de ĉi tiu interligo, **4** kiun Mi donis al viaj patroj, kiam Mi elkondukis

18 Vi, ho Eternulo, sciigis tion al mi, por ke mi sciu; Vi montris al mi iliajn farojn. **19** Kaj mi, kiel milda ŝafido, kondukata al la buĉo, ne sciis, ke ili havas malbonajn intencojn kontraŭ mi, dirante: Ni ekstermu la arbon kun ĝiaj fruktoj, ni elhaku ĝin el la tero de la vivo, por ke lia nomo ne plu estu rememorata. **20** Sed Vi, ho Eternulo Cebaot,

kiu jugas juste, kiu esploras la internon kaj la Mi heredigis al Mia popolo Izrael: Jen Mi elsiros koron, vidigu al mi Mian venĝon kontraŭ ili, ĉar ilin el ilia lando, kaj la domon de Jehuda Mi eltiros al Vi mi transdonis mian proceson. **21** Tial tiele el inter ili. **15** Kaj kiam Mi estos elširinta ilin, diras la Eternulo pri la loĝantoj de Anatot, kiuj Mi denove kompatos ilin kaj revenigos ĉiun al serĉas vian animon, kaj diras: Ne profetu al ni lia heredaĵo kaj ĉiun en lian landon. **16** Kaj se ili en la nomo de la Eternulo, por ke vi ne mortu lernos la agmanieron de Mia popolo, por ĵuri per de niaj manoj; **22** tiele diras la Eternulo Cebao: Mia nomo: Kiel vivas la Eternulo, simile al tio, Jen Mi punvizitos ilin; la junuloj mortos de glavo, kiel ili lernigis al Mia popolo ĵuri per Baal, tiam iliaj filoj kaj filinoj mortos de malsato. **23** Kaj ili estos konstrue aranĝitaj inter Mia popolo. **17** neniu restos el ili, ĉar Mi venigos malfeliĉon sur la Sed se ili ne aŭskultos, tiam Mi tute elsiros tiun loĝantojn de Anatot en la jaro, kiam Mi punvizitos popolon kaj ekstermos ĝin, diras la Eternulo. ilin.

12 Vi estos prava, ho Eternulo, kiam mi procesos

kun Vi; tamen mi parolos kun Vi pri justeco: kial la vojo de malpiuloj estas sukcesa kaj ĉiuj perfiduloj vivas trankvile? **2** Vi plantis ilin, kaj ili ricevis fortajn radikojn, ili kreskas kaj donas fruktojn; proksima Vi estas en ilia bušo, sed malproksima de ilia interno. **3** Sed min, ho Eternulo, Vi konas; Vi vidis kaj esploris, kia estas mia koro koncerne Vin. Pelu ilin, kiel ŝafojn al la buĉo, kaj apartigu ilin por la tago de mortigo. **4** Kiel longe Vi tenos la landon en malĝojo kaj la herbo sur ĉiuj kampoj velkos? Brutoj kaj birdoj pereas pro la malboneco de ĝiaj loĝantoj, kiuj diras: Li ne scias, kio estos al ni. **5** Se vi kuras kun piedirantoj kaj ili vin lacigas, kiel do vi povas konkuri kun ĉevaloj? se vi esperas trovi sendanĝerecon en lando paca, kion vi faros ĉe la majesta Jordan? **6** Ĉar eĉ viaj fratoj kaj la domo de via patro agas perfide kontraŭ vi, krias post vi plenvoće. Ne fidu ilin, eĉ se ili parolos al vi bone. **7** Mi forlasis Mian domon, Mi foriris de Mia heredaĵo; tion, kio estis kara por Mia animo, Mi fordonis en la manojn de ĝiaj malamikoj. **8** Mia heredaĵo fariĝis por Mi kiel leono en la arbaro: ĝi ekblekegis kontraŭ Mi, tial Mi ĝin ekmalamas. **9** Mia heredaĵo fariĝis kiel diverskolora rabobirdo, kiun ĉirkaue atakis aliaj rabobirdoj. Venu, kolektiĝu, ĉiuj bestoj de la kampo, venu, por formanĝi ĝin. **10** Multo da paštistoj ruinigis Mian vinberĝardenon, dispremis per la piedoj Mian kampoparton, Mian plej amatan kampoparton ili faris senfrukta dezerto. **11** Ili faris ĝin dezerto, kaj ĝia dezerteco plendas antaŭ Mi; la tuta lando estas dezertigita, kaj neniu zorgas pri tio. **12** Sur ĉiujn altaĵojn en la dezerto venis ruinigantoj, ĉar la glavo de la Eternulo ekstermas ĉion de unu rando de la lando ĝis la alia; neniu karno estas indulgata. **13** Ili semis tritikon, sed rikoltis dornojn; ili elspezis, sed ne profitis; viaj enspezoj estos hontindaj, pro la flama kolero de la Eternulo. **14** Tiele diras la Eternulo pri ĉiuj malbonaj najbaroj, kiuj tuſis la posedaĵon, kiun

Mi heredigis al Mia popolo Izrael: Jen Mi elsiros al inter ili. **15** Kaj kiam Mi estos elširinta ilin, diras la Eternulo pri la loĝantoj de Anatot, kiuj Mi denove kompatos ilin kaj revenigos ĉiun al serĉas vian animon, kaj diras: Ne profetu al ni lia heredaĵo kaj ĉiun en lian landon. **16** Kaj se ili en la nomo de la Eternulo, por ke vi ne mortu lernos la agmanieron de Mia popolo, por ĵuri per de niaj manoj; **17** neniu restos el ili, ĉar Mi venigos malfeliĉon sur la Sed se ili ne aŭskultos, tiam Mi tute elsiros tiun popolon kaj ekstermos ĝin, diras la Eternulo. **13** Tiele diris al mi la Eternulo: Iru, aĉetu al vitolan zonon kaj metu ĝin sur viajn lumbojn, sed en akvon ĝin ne metu. **2** Kaj mi aĉetis la zonon konforme al la vorto de la Eternulo kaj metis ĝin sur miajn lumbojn. **3** Kaj duafoje aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: **4** Prenu la zonon, kiun vi aĉetis, kiu estas sur viaj lumboj, leviĝu kaj iru al Eŭfrato, kaj kaŝu ĝin tie en fendo de roko. **5** Kaj mi iris kaj kaŝis ĝin apud Eŭfrato, kiel la Eternulo al mi ordonis. **6** Post longa tempo la Eternulo diris al mi: Leviĝu, iru al Eŭfrato, kaj prenu de tie la zonon, pri kiu Mi ordonis al vi, ke vi kaŝu ĝin tie. **7** Kaj mi iris al Eŭfrato, elfosis kaj prenis la zonon el la loko, kie mi ĝin kaŝis; kaj jen montriĝis, ke la zono tute putriĝis kaj jam por nenio taŭgas. **8** Kaj aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: **9** Tiele diras la Eternulo: Tiele Mi putrigos la fieron de Jehuda kaj la grandan fieron de Jerusalem. **10** Tiu malbona popolo, kiu ne volas obei Miajn vortojn, kiu sekvas la obstinecon de sia koro, kaj sekvas aliajn diojn, servante al ili kaj adorkliniĝante al ili, fariĝos kiel ĉi tiu zono, kiu jam taŭgas por nenio. **11** Kiel zono estas alligata al la lumboj de homo, tiel Mi alligis al Mi la tutan domon de Izrael kaj la tutan domon de Jehuda, diras la Eternulo, por ke ili estu Mia popolo, Mia nomo, gloro, kaj ornamo; sed ili ne obeis. **12** Kaj diru al ili ĉi tion: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Ĉiuk vinkruco estos plenigata de vino. Ili diros al vi: Ĉu ni ne scias, ke ĉiuk vinkruco estos plenigata de vino? **13** Sed vi diru al ili: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi plenigos ĝis ebrieco ĉiujn loĝantojn de ĉi tiu lando, la reĝojn, kiuj sidas sur la trono de David, la pastrojn, la profetojn, kaj ĉiujn loĝantojn de Jerusalem; **14** kaj Mi interrapigos ilin reciproke, la patrojn kaj la filojn kune, diras la Eternulo, Mi ne kompatos, ne preterlasos, ne indulgos, ekstermantante ilin. **15** Aŭskultu kaj atentu; ne tenu vin alte, ĉar la Eternulo parolas. **16** Donu honoron al la Eternulo, via Dio, antaŭ ol Li venigos mallumon, kaj antaŭ ol viaj piedoj falpuŝiĝos sur la mallumaj montoj; tiam vi atendos lumon, sed

Li donos anstataū ĝi ombron de morto, densan Eternulo pri ĉi tiu popolo: Ili amas vagi, ili ne nebulon. **17** Se vi ne aŭskultos, tiam mia animo retenas siajn piedojn; tial la Eternulo ne estas kaše ploros pro via fiero, ĝi ploros maldolĉe, kaj favora al ili, nun Li memoras iliajn malbonagojn el miaj okuloj fluegos larmoj, ĉar kaptita estos la kaj punas iliajn pekojn. **11** Kaj la Eternulo diris paštataro de la Eternulo. **18** Diru al la reĝo kaj al mi: Ne preĝu por ĉi tiu popolo, por ĝia bono. la reĝino: Sidiĝu pli malalte, ĉar la krono de via **12** Se ili fastos, Mi ne aŭskultos ilian pregon, kaj majesto defalis de via kapo. **19** La sudaj urboj estas se ili alportos bruloferojn kaj farunoferojn, Mi fermitaj, kaj neniu ilin malfermos; la tuta Judujo ne estos favora al ili; sed Mi ekstermos ilin per estas forkondukita en kaptitecon, ĝi tutaj estas glavo, per malsato, kaj per pesto. **13** Tiam mi forkondukita. **20** Levu viajn okulojn, kaj rigardu diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! jen la profetoj diras tiujn, kiuj venas de nordo. Kie estas la paštataro, al ili: Vi ne vidos glavon, kaj malsato ne estos kiu estas komisiita al vi, via bela ŝafaro? **21** Kion ĉe vi, ĉar veran pacon Mi donos al vi sur ĉi tiu vi diros, kiam Li punvizitos vin? vi lernigis ja ilin loko. **14** Sed la Eternulo diris al mi: Malverajon esti kontraŭ vi, esti ĉefoj kaj ordonantoj. Ĉu ne profetas tiuj profetoj en Mia nomo; Mi ne sendis atakos vin doloroj kiel naskantan virinon? **22** Eble ilin, ne donis al ili ordonojn, kaj ne parolis al vi diros en via koro: Pro kio trafis min ĉi tie? Pro ili; ili profetas al vi viziojn mensogajn, sorĉajon, la multo de viaj malbonagoj estas levitaj la randoj idolaĵon, kaj trompaĵon de sia koro. **15** Tial tiele de viaj vestoj kaj malhonoritaj viaj kalkanoj. **23** Ĉu diras la Eternulo pri la profetoj: Ĉar ili profetas negro povas ŝanĝi sian haŭton aŭ leopardo siajn en Mia nomo, kvankam Mi ne sendis ilin, kaj ili makulojn? tiel ankaŭ vi, ĉu vi povas fari bonon, diras, ke glavo kaj malsato ne estos en ĉi tiu lando alkutimiĝinte al malbono? **24** Tial Mi disblovos — per glavo kaj malsato estos ekstermitaj tiuj ilin kiel pajlopecetojn, kiujn dispelas la vento el la profeto; **16** kaj la popolo, al kiu ili profetas, estos dezerto. **25** Tio estos via sorto, via parto, destinita disjetita sur la stratojn de Jerusaleм per malsato de Mi, diras la Eternulo, pro tio, ke vi forgesis Min kaj glavo, kaj neniu ilin enterigos — ili, iliaj kaj fidis malverajon. **26** Kaj Mi levos la randojn sur ilin ilian malbonecon. **17** Kaj diru al ili jenon: de viaj vestoj ĝis via vizaĝo, kaj montrigas via hontindaĵo, **27** via adulto, via voluptegeco, viaj Mij okuloj fluigas larmojn nokte kaj tage kaj ne malĉastaj pensoj. Sur la montetoj de la kampo Mi ĉesas, ĉar granda malfeliĉo trafis la virgulinon, vidis viajn abomenindajojn. Ve al vi, ho Jerusaleм! la filinon de mia popolo, frapo tre doloriga. **18** ĉu vi ne puriĝos? kiam do fine?

14 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Jeremia koncerne la senpluvecon. **2** Judujo funebras, ĝiaj pordegoj malĝoje nigriĝis, klinite al la tero, kaj plora kriado leviĝas el Jerusaleм. **3** Ĝiaj potenculoj sendas siajn subulojn, por alporti akvon; ĉi tiuj venas al la putoj, sed ne trovas akvon; ili alportas returne siajn vazojn malplenajn, ili hontas, konsterniĝas, kaj kovras sian kapon. **4** Ĉar la tero dezertiĝis pro tio, ke ne estis pluvo, tial konsterniĝis la terkultivistoj kaj kovris sian kapon. **5** Eĉ cervino, naskinta sur la kampo, forlasas sian idon, ĉar ne ekzistas verdaĵo. **6** Sovaĝaj azenoj staras sur montetoj, glutas aeron kiel ŝakaloj; senbriliĝis iliaj okuloj, ĉar ne ekzistas herbo. **7** Se niaj malbonagoj akuzas nin, ho Eternulo, tiam agu pro Via nomo; ĉar granda estas nia perfido, ni pekis antaŭ Vi. **8** Ho espero de Izrael kaj lia savanto en tempo de malfeliĉo! kial Vi estas kiel fremdulo en la lando, kiel pasanto, kiu eniris nur por tradormi la nokton? **9** Kial Vi estas kiel homo konfuzita, kiel fortulo, kiu ne povas helpi? Vi estas ja meze de ni, ho Eternulo, kaj ni portas sur al vi: Kien ni iru? tiam diru al ili, ke tiele diras nia Vian nomon; ne forlasu nin. **10** Tiele diras la

Kiam mi eliras sur la kampon, mi vidas homojn, mortigitajn per glavo; kiam mi eniras en la urbon, mi vidas homojn, senfortigitajn de malsato; ankaŭ la profetoj kaj pastroj formigris en landon, kiun ili ne konas. **19** Ĉu Vi tute forpuĉis Jehudan? ĉu Via animo eksentis abomenon kontraŭ Cion? kial Vi frapis nin tiel, ke neniu povas nin resanigi? Ni esperis pacon, sed venis nenio bona; ni esperis tempon de resaniĝo, sed ni havas nur teruron. **20** Ni konfesas, ho Eternulo, nian malpiecon kaj la malbonagojn de niaj patroj; ĉar ni pekis antaŭ Vi. **21** Pro Via nomo ne malestimigis nin, ne malaltigu la tronon de Via gloro; memoru kaj ne rompu Vian interligon kun ni. **22** Ĉu inter la idoloj de la nacioj ekzistas tiaj, kiuj povas doni pluvon? ĉu la cielo per si mem donas pluvegon? Vi estas ja la Eternulo, nia Dio, kaj ni esperas al Vi, ĉar Vi faras cion ĉi tion.

15 Kaj la Eternulo diris al mi: Eĉ se starigus antaŭ Mi Moseo kaj Samuel, eĉ tiom Mia animo ne estos kun tiu popolo; forpelu ilin de antaŭ Mia vizaĝo, ili foriru. **2** Kaj se ili diros la Eternulo: Kiu estas destinita por la morto,

tiu iru al la morto; kiu estas destinita por la denove starigos vin antaŭ Mi; se el senvalorajo vi glavo, tiu iru al la glavo; kiu estas destinita por la eltiros la valorajon, vi fariĝos kiel Mia bušo; ili malsato, tiu iru al la malsato; kiu estas destinita revenos al vi, sed vi ne revenos al ili. **20** Kaj Mi por kaptiteco, tiu iru en kaptitecon. **3** Mi punos starigos vin por tiu popolo kiel fortikan kupran ilin per kvar specoj, diras la Eternulo: per glavo, muron; ili batalos kontraŭ vi, sed ne venkos por mortigi; per hundoj, por treni; per birdoj de vin; ĉar Mi estas kun vi, por vin helpi kaj savi, la ĉielo kaj per bestoj de la tero, por formanĝi kaj diras la Eternulo. **21** Mi savos vin el la mano de ekstermi. **4** Mi faros ilin objekto de teruro por malbonuloj, kaj Mi liberigos vin el la mano de ĉiuj regnoj de la tero, pro Manase, filo de Ĥirkja, tiranoj.

reĝo de Juduo, pro tio, kion li faris en Jerusalem.

5 Ĉar kiu kompatos vin, ho Jerusalem, kaj kiu afliktiĝos pri vi? kiu sin turnos, por demandi pri via farto? **6** Vi forlasis Min, diras la Eternulo, vi iris malantaŭen; tial Mi etendas Mian manon sur vin kaj pereigas vin; Mi laciĝis de kompatado. **7** Mi disiĝis ilin per Ŝutilo tra la pordegojn de la lando, Mi seninfanigis kaj pereigis Mian popolon; kaj tamen ili ne returnis sin de sia vojo. **8** Mi faros, ke da vidvinoj ĉe ili estos pli ol da sablo ĉe la maro; en ilian ĉefurbon Mi venigos junan militiston, kiu ruinigas meze de la tago; Mi jetos sur ĝin subite timon kaj teruron. **9** Naskintino de sep infanoj estas senforta, eliras ŝia animo; subiras ŝia suno, kiam estas ankoraŭ tago; ŝi estas kovrita de honto kaj de malhonoro. Kaj tiujn, kiuj restis, Mi transdonos al glavo antaŭ iliaj malamikoj, diras la Eternulo. **10** Ho ve al vi, mia patrino, ke vi naskis min kiel homon, kontraŭ kiu ĉiu malpacas kaj kiun ĉiu atakas sur la tutaj tero! Mi ne pruntege, mi ne prenis prunte; tamen ĉiuj min malbenas. **11** La Eternulo diris: Mi liberigos vin por bono, Mi helpos vin en la tempo malbona kaj en la tempo de premado kontraŭ la malamiko. **12** Ĉu oni rompas feron per fero el nordo kaj per kupro? **13** Vian riĉaĵon kaj viajn trezorojn Mi fordonos al rabado, sen ia pago, pro ĉiuj viaj pekoj en ĉiuj viaj limoj. **14** Kaj Mi transirigos vin al viaj malamikoj en landon, kiun vi ne konas; ĉar fajro, kiu ekflamis en Mia kolero, brulos sur vi. **15** Vi scias, ho Eternulo; rememoru min, kaj vizitu min, kaj vengu pro mi al miaj persekutantoj; pro Via toleremeco ne pereigu min; sciu, ke pro Vi mi suferas malhonoron. **16** Kiam mi trovis Viajn vortojn, mi ilin englutis; kaj Via vorto fariĝis mia ĝojo kaj gajeco de mia koro; ĉar mi portas sur mi Vian nomon, ho Eternulo, Dio Cebaot. **17** Mi ne sidis en interkonsiliĝo de mokantoj kaj ne ĝojis kun ili; mi sidis solece antaŭ Via mano, ĉar Vi plenigis min per indigno. **18** Kial mia malsano estas senfina, kaj mia vundo tiel malfacila, ke ĝi ne povas resaniĝi? Vi fariĝis por mi kiel malaperanta fonto de akvo nefidebla. **19** Tial tiele diras la Eternulo: Se vi revenos, tiam Mi

16 Kaj aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ne prenu al vi edzinon, kaj ne havu filojn nek filinojn, sur ĉi tiu loko. **3** Ĉar tiele diras la Eternulo pri la filoj kaj filinoj, kiuj naskiĝas sur ĉi tiu loko, pri iliaj patrinoj, kiuj naskas ilin, kaj pri iliaj patroj, kiuj naskigas ilin en ĉi tiu lando: **4** Per diversaj doloraj mortoj ili mortos; ili ne estos priplorataj nek enterigitaj, ili estos kiel sterko sur la supraĵo de la tero; de glavo kaj de malsato ili pereos, kaj iliaj kadavroj estos manĝaĵo por la birdoj de la ĉielo kaj por la bestoj de la tero. **5** Ĉar tiele diras la Eternulo: Ne eniru en la domon de plorado, ne iru funebri, kaj ne konsolu ilin; ĉar Mi forprenis de tiu popolo Mian pacon, diras la Eternulo, la favorkorecon kaj la kompaton. **6** Mortos la granduloj kaj la malgranduloj en tiu lando; ili ne estos enterigitaj nek priplorataj; oni ne faros al si tranĉojn nek kalvajon pro ili. **7** Oni ne disdonos inter ili panon de funebro, por konsoli ilin pri la mortinto, kaj oni ne trinkigos al ili kalikon de konsolo pri ilia patro kaj pri ilia patrino. **8** Ankau en la domon de festeno ne iru, por sidi kun ili, por manĝi kaj trinki. **9** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Israel: Jen Mi forigos de ĉi tiu loko antaŭ viaj okuloj kaj dum via vivo la sonoj de ĝojo kaj la sonoj de gajeco, la voĉon de fianĉo kaj la voĉon de fianĉino. **10** Kiam vi diros al tiu popolo ĉiujn ĉi tiujn vortojn, kaj ili diros al vi: Pro kio la Eternulo eldiris pri ni tiun tutan grandan malfeliĉon? kia estas nia krimo, kaj kia estas nia peko, kiun ni pekis antaŭ la Eternulo, nia Dio? — **11** tiam diru al ili: Pro tio, ke viaj patroj forlasis Min, diras la Eternulo, kaj sekvis aliajn diojn kaj servis kaj adorkliniĝis al ili, dum Mir ili forlasis kaj Mian instruon ne obeis; **12** kaj vi agas ankoraŭ pli malbone ol viaj patroj, kaj ĉiu el vi sekvas la obstinecon de sia malbona koro, ne aŭskultante Min; **13** tial Mi eljetos vin el ĉi tiu lando en landon, kiun ne konis vi nek viaj patroj, kaj vi servos tie al aliaj dioj tage kaj nokte, ĉar Mi ne donos al vi indulgon. **14** Pro tio jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam oni ne plu diros: Vivas la Eternulo, kiu elkondukis la Izraelidojn el la lando Egipta; **15** sed: Vivas la

Eternulo, kiu elkondukis la Izraelidojn el la lando norda, kaj el ĉiu landoj, kien Li dispelis ilin; ĉar Mi revenigos ilin en ilian landon, kiun Mi donis al iliaj patroj. **16** Jen Mi sendos multe da fiŝkaptistoj, Vin, estas hontigitaj, la defalintoj estos skribitaj diras la Eternulo, por kapti ilin; poste Mi sendos multe da ĉasistoj, por ĉasi ilin de ĉiu monto, de ĉiu monteto, kaj el la fendoj de la rokoj. **17** Ĉar Miaj okuloj vidas ĉiujn iliajn vojojn; ili ne estas kovritaj antaŭ Mi, kaj iliaj malbonagoj ne estas siaj idoloj kaj per siaj abomenindajoj ili plenigis vizaĝo. **18** Artaŭ ĉio Mi duoble pagos pro iliaj malbonagoj kaj iliaj pekoj, pro tio, ke ili malpurigis Mian landon: per la kadavroj de Nur malverajn diojn heredis niaj patroj; ili estas fortikeco kaj mia rifuĝo en tempo de malfeliĉo! **19** Ho Eternulo, mia forto kaj mia venos nacioj de la randoj de la tero, kaj diros: **20** Ĉu povas homo fari al si diojn? ili ne estas ja dioj. **21** Tial jen Mi prudentigis ilin; tiun fojon Mi sentigos al ili manon kaj Mian forton; kaj ili ekscios, ke Mia nomo estas Eternulo.

17 La peko de Jehuda estas skribita per fera skribilo, per diamanta pinto, sur la tabelo de ilia koro kaj sur la kornoj de iliaj altaroj. **2** Iliaj filoj bone memoras iliajn altarojn kaj iliajn sanktajn stangojn ĉe la verdaj arboj sur la altaj montetoj. **3** Ĉu Mia monto estas sur la kampo? vian havon kaj ĉiujn viajn trezorojn Mi fordonos por disrabo, viajn altaĵojn pro la pekoj en ĉiuj viaj limoj. **4** Kaj vi estos elpuŝita el la heredajo, kiun Mi donis al vi, kaj Mi servigos vin al viaj malamikoj en lando, kiun vi ne konas; ĉar vi ekbruligis fajron de Mia kolero, ĝi flamos eterne. **5** Tiele diras la Eternulo: Malbenita estas la homo, kiu fidas homon kaj faris karnon lia apogo kaj kies koro forturnis sin de la Eternulo. **6** Li estos kiel nuda arbo en la dezerto; li ne vidos, kiam venos bono; li loĝos sur sunbruligita loko, en lando senfrukta kaj ne loĝata. **7** Benita estas la homo, kiu fidas la Eternulon, kaj la Eternulo estos lia apogo. **8** Li estos kiel arbo, plantita ĉe akvo kaj etendanta siajn radikojn al torrento; ĝi ne timas, kiam venas varmego; ĝiaj folioj restas verdaj, kaj en tempo de sekeco ĝi ne zorgas kaj ne ĉesas doni fruktojn. **9** Malica estas ĉies koro, kaj nefidinda; kiu povas ĝin ekkoni? **10** Sed Mi, la Eternulo, trapenetras la koron, esploras la internon, por redoni al ĉiu laŭ lia konduto, laŭ la fruktoj de liaj agoj. **11** Perdriko kovas ovojn, kiujn ĝi ne naskis; tia estas tiu, kiu akiras riĉecon per rimedoj maljustaj: en la mezo de sia vivo li ĝin perdos, kaj en la fino li

restos malsagulo. **12** Sed la loko de nia sanktejo Ho Eternulo, espero de Izrael! ĉiuj, kiuj forlasas sur la tero; ĉar ili forlasis la Eternulon, la fonton de viva akvo. **14** Sanigu min, ho Eternulo, kaj mi estos sanigita; savu min, kaj mi estos savita; ĉar Vi estas mia gloro. **15** Jen ili diras al mi: Kie estas la vorto de la Eternulo? ĝi plenumiĝu. **16** Sed mi ne kaŝitaj antaŭ Miaj okuloj. **17** Artaŭ ĉio Mi duoble forklinis min de tio, esti paštisto laŭ Via monstro; la tagon de malfeliĉo mi ne deziris, tion Vi scias; ke ili eliris el mia bušo, tio estis ĝusta antaŭ Via kaj frapu ilin per duobla frapo. **18** Tiele diris al mi la Eternulo: Iru kaj starigu en la pordego de la Eternulo: Gardu viajn animojn, kaj ne portu ŝargojn en la tago sabata, kaj ne enportu ilin tra la pordegoj de Jerusalem; **19** kaj eliras la reĝoj de Judujo, kaj en ĉiuj pordegoj de Jerusalem; **20** kaj diru al ili: Aŭskultu la vorton de la Eternulo, ho reĝoj de Judujo, kaj ĉiuj Judoj kaj ĉiuj logantoj de Jerusalem, kiuj iras tra ĉi tiuj pordegoj. **21** Tiele diras la Eternulo: Gardu viajn animojn, kaj ne portu ŝargojn en la tago sabata, kaj ne enportu ilin tra la pordegoj de Jerusalem; **22** kaj ne elportu ŝargon el viaj domoj en la tago sabata, kaj faru nenian laboron, sed sanktigu la tagon sabatan, kiel Mi ordonis al viaj patroj. **23** Sed ili ne aŭskultis kaj ne alklinis sian orelon, sed obstinigis sian nukon, por ne aŭskulti kaj por ne akcepti moralinstruon. **24** Se vi aŭskultos Mi, diras la Eternulo, kaj ne portos ŝargon tra la pordegoj de ĉi tiu urbo en la tago sabata, sed vi sanktigis la tagon sabatan, farante en ĝi nenian laboron: **25** tiam tra la pordegoj de ĉi tiu urbo irados reĝoj kaj princoj, sidantaj sur la trono de David, veturnataj sur ĉaroj kaj ĉevaloj, ili kaj iliaj princoj, la Judoj kaj la logantoj de Jerusalem, kaj ĉi tiu urbo estos loĝata eterne. **26** Kaj oni venados el la urboj de Judujo, el la ĉirkauaĵoj de Jerusalem, el la lando de Benjamen, de la ebenaĵo, de la montoj, kaj de sudo, alportante bruloferojn kaj bucoferojn kaj farunoferojn kaj olibanon kaj dankajn donacojn en la domon de la Eternulo. **27** Sed se vi ne obeos Min, ke vi sanktigu la tagon sabatan kaj ne portu ŝargon, irante tra la pordegoj de Jerusalem en la tago sabata: tiam Mi ekbruligos en ĝiaj pordegoj fajron, kiu ekstermos la palacojn de Jerusalem kaj ne estingiĝos.

18 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo: **2** Leviĝu kaj iru en la domon de la potisto, kaj tie Mi aŭdigos al vi Miajn vortojn. **3**

Kaj mi iris en la domon de la potisto, kaj jen li laboras sur la stablo. **4** Kaj kiām difektiĝis en la mano de la potisto la vazo, kiun li estis faranta el argilo, li faris denove alian vazon, kian al li placiis fari. **5** Tiam aperis al mi la jena vorto de la Eternulo: **6** Ĉu Mi ne povas aĝi kun vi, ho domo de Izrael, kiel tiu potisto? diras la Eternulo; jen kiel la argilo en la mano de la potisto, tiel vi estas en Mia mano, ho domo de Izrael. **7** Unu momenton Mi decidas pri popolo kaj pri regno, ke Mi ĝin elsiros, disfrapos, kaj pereigos; **8** sed se tiu popolo pentas sian malbonecon, pro kiu Mi decidis pri ĝi, tiam Mi ankaŭ pentas pri la malfeliĉo, kiun Mi intencis fari al ĝi. **9** Alian fojon Mi decidas pri popolo kaj pri regno, ke Mi ĝin fortikigos kaj enradikigos; **10** sed se ĝi faras malbonon antaŭ Miaj okuloj, ne aŭskultante Mian vocon, tiam Mi pentas pri la bono, kiun Mi intencis fari al ĝi. **11** Kaj nun diru al la Judoj kaj al la logantoj de Jerusaleм jene: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi preparas por vi malbonon kaj havas intencon kontraŭ vi; revenu do ĉiu de sia malbona vojo, kaj rebonigu vian konduton kaj viajn agojn. **12** Sed ili diras: Vane, ni sekvos niajn intencojn, kaj ĉiu el ni agos laŭ la obstineco de sia malbona koro. **13** Tial tiele diras la Eternulo: Demandu inter la nacioj, ĉu iu aŭdis ion similan; multe da abomenindajoj faris la filino de Izrael. **14** Ĉu la neĝo de Lebanon ĉesas liveri akvon al Miaj kampoj? ĉu ĉesigas sian iradon la malvarma akvo, fluanta de malproksime? **15** Sed Mia popolo forgesis Min, incensas al idoloj; per sia konduto ili senordigas la vojojn eternajn, por iri laŭ vojo ne ebenigita, **16** por fari sian landon dezerto, eterna mokatajo, tiel, ke ĉiu, kiu trapasas ĝin, miras kaj balancas la kapon. **17** Kiel per orienta vento Mi disblovos ilin antaŭ la malamiko; la nukon kaj ne la vizaĝon Mi montros al ili en la tago de ilia pereo. **18** Ili diris: Ni iru kaj interkonsiliĝu kontraŭ Jeremia; ĉar ne malaperis la legiinstruo ĉe la pastro, nek konsilo ĉe la sagulo, nek parolo ĉe la profeto; venu, ni batu lin per la lango, kaj ni ne atentu liajn vortojn. **19** Atentu min, ho Eternulo, kaj aŭskultu la vocon de miaj kontraŭuloj. **20** Ĉu oni devas repagi bonon per malbono? ĉar ili fosis feson por mia animo. Memoru, kiel mi staris antaŭ Vi, por paroli bonon pri ili, por forklini de ili Vian koleron. **21** Tial elmetu iliajn filojn al malsato kaj transdonu ilin al glavo; iliaj edzinoj fariĝu seninfanaj kaj vidvinoj, iliaj viroj estu frapitaj de morto, iliaj junuloj estu mortigitaj de glavo en milito. **22** Kriado estu aŭdata el iliaj domoj, kiam Vi subite venigos sur ilin amasojn, pro tio, ke ili fosis feson, por kapti min, kaj retlon ili metis antaŭ

miajn piedojn. **23** Vi, ho Eternulo, scias ĉiujn laborojn intencojn kontraŭ mi, por mortigi min; ne pardonu ilian malbonagon, kaj ilian pekon antaŭ Vi ne elvišu; faligu ilin antaŭ Vi; agu kontraŭ ili en la tempo de Via kolero.

19 Tiele diris la Eternulo: Iru kaj aĉetu argilan krucon de potisto, kaj, preninte kelkajn el la plejaĝuloj de la popolo kaj el la plejaĝuloj de la pastroj, **2** iru en la valon de la filo de Hinom, kiu estas antaŭ la Pordego de Argilajoj, kaj proklamu tie la vortojn, kiujn Mi diros al vi. **3** Kaj diru: Aŭskultu la vorton de la Eternulo, ho reĝo de Judujo kaj logantoj de Jerusaleм! tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi venigos sur ĉi tiun lokon tian malfeliĉon, ke al ĉiu, kiu aŭdos pri ĝi, eksonoros liaj oreloj. **4** Pro tio, ke ili forlasis Min, kaj malpurigis ĉi tiun lokon, kaj incensis sur ĝi al aliaj dioj, kiujn ne konis ili nek iliaj patroj nek la reĝo de Judujo, kaj plenigis ĉi tiun lokon per sango de senkulpoj; **5** kaj konstruis altaĵojn al Baal, por forbruligi siajn filojn kiel bruloferojn al Baal, kion Mi ne ordonis kaj ne diris, kaj kio eĉ ne venis en Mian kapon: **6** pro tio jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam oni jam nomos ĉi tiun lokon ne Tofet kaj valo de la filo de Hinom, sed valo de mortigado. **7** Kaj Mi detruos sur ĉi tiu loko la planon de Judujo kaj Jerusaleм; kaj Mi faligos ilin de glavo antaŭ iliaj malamikoj, kaj de la mano de tiuj, kiuj serĉas ilian animon, kaj Mi donos iliajn kadavrojn kiel manĝaĵon al la birdoj de la ĉielo kaj al la bestoj de la tero. **8** Kaj Mi faros ĉi tiun urbon dezerto kaj mokatajo; ĉiu, kiu preterpasos ĝin, miros kaj mokos ĉiujn ĝiajn frapojn. **9** Kaj Mi manĝigos al ili la karnon de iliaj filoj kaj la karnon de iliaj filinoj, kaj ĉiu manĝos la karnon de sia proksimulo, dum la sieĝo, kaj en la premado, per kiu premos ilin iliaj malamikoj kaj la serĉantoj de iliaj animoj. **10** Kaj disrompu la krucon antaŭ la okuloj de tiuj viroj, kiuj venis kun vi; **11** kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Tiele Mi disrompos ĉi tiun popolon kaj ĉi tiun urbon, kiel oni disrompas vazon de potisto, ke ĝi ne povas esti tutajgita; kaj oni enterigos en Tofet, ĉar ne ekzistas alia loko por enterigado. **12** Tiele Mi agos kun ĉi tiu loko, diras la Eternulo, kaj kun ĝiaj logantoj, kaj Mi faros ĉi tiun lokon simila al Tofet. **13** Kaj la domoj de Jerusaleм kaj la domoj de la reĝo de Judujo estos malpuraj, kiel la loko Tofet, ĉiuj domoj, sur kies tegmentoj oni incensis al la tuta armeo de la ĉielo kaj versis veršoferojn al aliaj dioj. **14** Kaj Jeremia venis de Tofet, kien sendis lin la Eternulo por profeti; kaj li starigis sur la korto de la domo de la Eternulo, kaj diris al

la tuta popolo: **15** Tiele diras la Eternulo Cebaot, la tago, en kiu mia patrino min naskis, ne estu Dio de Izrael: Jen Mi venigos sur ĉi tiun urbon kaj benita. **15** Malbenita estu la homo, kiu sciigis al sur ĉiujn ĝiajn vilaĝojn la tutan malfeliĉon, kiun Mi eldiris pri ĝi; ĉar ili obstinigis sian nukon kaj ne aŭskultas Miajn vortojn.

20 Kiam la pastro Pašhur, filo de Imer, la ĉefa oficisto en la domo de la Eternulo, aŭdis, kiel Jeremias profetis ĉion diritan, **2** Pašhur batis la profeton Jeremias, kaj metis lin en karceron, kiu estis en la supra Pordego de Benjamen ĉe la domo de la Eternulo. **3** La sekvantan tagon Pašhur ellasis Jeremias el la karceron; tiam Jeremias diris al li: La Eternulo nomas vin ne Pašhur, sed Teruro-ĉirkau. **4** Ĉar tiele diras la Eternulo: Jen Mi faros vin teruro por vi mem kaj por ĉiuj viaj amikoj, kaj ili falos de la glavo de siaj malamikoj; viaj okuloj tion vidos; kaj la tutan Judujon Mi transdonos en la manojn de la reĝo de Babel, kiu ekzilos ilin en Babelon kaj mortigos ilin per la glavo. **5** Kaj la tutan havon de ĉi tiu urbo kaj ĝian tutan laborakiron kaj ĉiujn ĝiajn valorajojn kaj ĉiujn trezorojn de la reĝoj de Judujo Mi transdonos en la manon de iliaj malamikoj, kiuj prirabos kaj prenos kaj forportos ilin en Babelon. **6** Kaj vi, Pašhur, kaj ĉiuj loĝantoj de via domo iros en kaptitecon, venos Babelon, kaj tie vi mortos, kaj tie vi estos enterigitaj, vi kaj ĉiuj viaj amikoj, al kiuj vi profetis malvere. **7** Ho Eternulo, Vi fortiris min post Vi, kaj mi lasis fortiri min; Vi estas pli forta ol mi kaj venkis min; kaj mi fariĝis objekto de ĉiutaga mokado, ĉiu mokas min. **8** Ĉar de la tempo, kiam mi ekparolis, kriis pri maljusteco, vokis pri rabado, la vorto de la Eternulo fariĝis por mi kaŭzo de honto kaj de ĉiutaga mokado. **9** Mi diris al mi: Mi ne rememorigos pri Li, mi ne plu parolos en Lia nomo; sed tio fariĝis en mia koro kiel flamanta fajro, penetrinta en miajn ostojn, kaj mi laciĝis de retenado kaj ne plu povis elteni. **10** Ĉar mi aŭdas la insultadon de multaj kaj minacadon ĉirkau: Akuzu, ni akuzu lin! Ĉiuj, kiuj vivas pace kun mi, observas min de flanke: Eble li forlogiĝos, tiam ni venkos lin kaj venĝos al li. **11** Sed la Eternulo estas kun mi kiel potenco heroo, tial miaj persekutantoj falos kaj ne venkos; ili estos forte hontigitaj pro tio, ke ili agis tiel malprudente; la honto estos eterna, ne forgesiĝos. **12** Ho Eternulo Cebaot, kiu elprovas virtulon kaj vidas la internon kaj la koron! faru, ke mi vidu Vian venĝon sur ili, ĉar al Vi mi transdonis mian proceson. **13** Kantu al la Eternulo, gloru la Eternulon; ĉar Li savas la animon de malriĉulo el la mano de malbonaguloj. **14** Malbenita estu la tago, en kiu mi naskiĝis;

mia patro kaj diris: Virseksa infano estas naskita al vi, kaj per tio li faris al li grandan ĝojon. **16**

Tiu homo estu kiel la urboj, kiujn la Eternulo senkompare ruinigis; li aŭdu kriandon matene kaj ploregadon tagmeze. **17** Kial mi ne estis mortigita en la utero, ke mia patrino estu mia tomblo kaj ŝia ventro restu graveda por ĉiam? **18** Kial mi eliris el la utero, por vidi malfacilan penadon kaj mizeron kaj por ke mia vivo pasu en honto?

21 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremias de la Eternulo, kiam la reĝo Cidkija sendis al li Pašhuron, filon de Malkija, kaj la pastron Cefanja, filo de Maaseja, por diri: **2** Volu demandi pri ni la Eternulon, ĉar Nebukadnecar, reĝo de Babel, militas kontraŭ ni; eble la Eternulo faros al ni ion similan al ĉiuj Liaj mirakloj, kaj tiu foriroj de ni. **3** Kaj Jeremias diris al ili: Tiele diru al Cidkija: **4** Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Jen Mi returnos la batalilojn, kiuj estas en viaj manoj kaj per kiuj vi batalas kontraŭ la reĝo de Babel, kaj kontraŭ la Haldeoj, kiuj sieĝas vin ekstere de la murego, kaj Mi kolektos ilin meze de ĉi tiu urbo. **5** Kaj Mi batalos kontraŭ vi per mano etendita kaj per forta brako, en kolero, furioso, kaj granda indigno. **6** Kaj Mi frapos la loĝantojn de ĉi tiu urbo, la homojn kaj la brutojn; de granda pesto ili mortos. **7** Kaj post tio, diras la Eternulo, Cidkijan, reĝon de Judujo, kaj liajn servantojn, kaj la popolon, kaj tiujn, kiuj en ĉi tiu urbo restis de la pesto, de la glavo, kaj de la malsato, Mi transdonos en la manon de Nebukadnecar, reĝo de Babel, en la manon de iliaj malamikoj, kaj en la manon de tiuj, kiuj deziras ilian morton; kaj li mortigos ilin per glavo; li ne hezitos, ne indulgos, kaj ne kompatos. **8** Kaj al ĉi tiu popolo diru: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi proponas al vi vojon de vivo kaj vojon de morto: **9** kiu restos en ĉi tiu urbo, tiu mortos de glavo aŭ de malsato aŭ de pesto; kaj kiu eliros kaj transdonos sin al la Haldeoj, kiuj vin sieĝas, tiu restos vivanta, kaj lia animo estos lia akiro. **10** Ĉar Mi turnis Mian vizaĝon kontraŭ ĉi tiun urbon por malbono, ne por bono, diras la Eternulo; en la manon de la reĝo de Babel ĝi estos transdonita, kaj li forbruligos ĝin per fajro. **11** Kaj koncerne la domon de la reĝo de Judujo aŭskultu la vorton de la Eternulo: **12** Domo de David! diras la Eternulo: Frue matene faru juĝon kaj savu prematon el la mano de premanto, por ke Mia kolero ne aperu kiel fajro kaj ĝi ne ekflamu pro viaj malbonagoj tiel, ke neniu povos ĝin estingi. **13** Jen Mi iras kontraŭ vin, kiu staras en la valo, roko sur la

ebenajo, diras la Eternulo, kontraŭ vin, kiuj diras: profiton, veršadon de senkulpa sango, faradon Kiu atakos nin? kaj kiu eniros en niajn loĝejojn? de rabado kaj de premado. **18** Tial tiele diras la **14** Kaj Mi punos vin laŭ la fruktoj de viaj agoj, Eternulo pri Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de diras la Eternulo; kaj Mi ekbruligos fajron en ĝia Judujo: Oni ne lamentos pri li: Ho ve, mia frato! ho arbaro, por ke ĝi ekstermu ĝian tutan ĉirkaujan.

22 Tiele diris la Eternulo: Iru en la domon de la reĝo de Judujo, kaj diru tie jenon: **2** diru: Aŭskultu la vorton de la Eternulo, ho reĝo de Judujo, kiu sidas sur la trono de David, vi, kaj viaj servantoj, kaj via popolo, kiu iras tra ĉi tiuj pordegoj. **3** Tiele diras la Eternulo: Faru juĝon kaj juston, kaj savu prematon el la mano de premanto; ne ofendu kaj ne premu fremdulon, orfon, aŭ vidvinon, kaj sangon senkulpan ne verŝu sur ĉi tiu loko. **4** Ĉar se vi plenumos ĉi tiun diron, tiam tra la pordegoj de ĉi tiu domo irados reĝoj, sidantaj sur la trono de David, veturantaj sur ĉaroj kaj sur ĉevaloj, li mem kaj liaj servantoj kaj lia popolo. **5** Sed se vi ne obeos tiujn vortojn, tiam — Mi ūras per Mi, diras la Eternulo — ĉi tiu domo fariĝos ruino. **6** Ĉar tiele diras la Eternulo koncerne la domon de la reĝo de Judujo: Vi estas al Mi Gilead, supro de Lebanon; kaj tamen Mi faros vin dezerto, urboj ne loĝataj. **7** Mi starigos kontraŭ vi ekstermantojn, ĉiun kun liaj bataliloj, kaj ili dehakos viajn plej bonajn cedrojn kaj ĵetos en fajron. **8** Kaj multe da nacioj preterpasos ĉi tiun urbon, kaj ili diros unu al la alia: Pro kio la Eternulo agis tiele kun ĉi tiu granda urbo? **9** Kaj oni respondos: Pro tio, ke ili forlasis la interligon de la Eternulo, ilia Dio, kaj adorkliniĝis al aliaj dioj kaj servis al ili. **10** Ne ploru pri mortinto kaj ne funebru pri li; sed ploru forte pri tiu, kiu foriris, ĉar li ne plu revenos kaj ne revidos la landon de sia naskiĝo. **11** Ĉar tiele diras la Eternulo pri Ŝalum, filo de Jošija, reĝo de Judujo, kiu reĝis post sia patro Jošija kaj foriris de ĉi tiu loko: Li ne plu revenos ĉi tien; **12** sed sur la loko, kien oni transloĝigis lin en kaptitecon, tie li mortos, kaj ĉi tiun landon li ne plu vidos. **13** Ve al tiu, kiu konstruas sian domon per malbonagoj kaj siajn ĉambrojn en maljusteco; kiu devigas sian proksimulon labori vane kaj ne donas al lilian prolaboran pagon; **14** kiu diras: Mi konstruos al mi grandan domon kaj vastajn ĉambrojn; kaj trahakas al si fenestrojn kaj kadras ilin per cedro kaj kolorigas per cinabro. **15** Ĉu vi reĝos per tio, ke vi ĉirkauis vin per cedraĵo? via patro ja ankaŭ manĝis kaj trinkis, sed li agis latuĝe kaj juste, kaj tiam estis al li bone. **16** Li juĝadis la aferojn de premito kaj malriĉulo, kaj tiam estis bone. Ĉu ne tio signifas koni Min? diras la Eternulo. **17** Sed viaj okuloj kaj via koro celas nur malhonestan

profiton, veršadon de senkulpa sango, faradon Eternulo pri Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de Judujo: Oni ne lamentos pri li: Ho ve, mia frato! ho ve, fratino! oni ne lamentos pri li: Ho ve, sinjoro! ho ve, glorulo! **19** Per enterigo de azeno li estos enterigita: oni trenos lin kaj ĵetos malproksimen de la pordegoj de Jerusalem. **20** Supreniru sur Lebanonon kaj kriu, kaj en Bašan laŭtigu vian voĉon, kaj kriu de Abarim; ĉar disbatitaj estas ĉiuj viaj amantoj. **21** Mi parolis al vi, kiam vi estis ankoraŭ en bona stato, sed vi diris: Mi ne volas aŭskulti. Tia estis via konduto detempe de via juneco, ke vi ne aŭskultis Mian voĉon. **22** Ĉiujn viajn paštistojn forblovos la vento, kaj viaj amantoj iros en kaptitecon; tiam vin kovros honto kaj malhonoro pro ĉiuj viaj malbonagoj. **23** Vi sidas sur Lebanon, vi faris al vi neston inter cedroj; kiel mizera vi estos, kiam atakos vin doloroj, kiel doloroj de naskantino! **24** Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, se Konja, filo de Jehojakim, reĝo de Judujo, eĉ estus sigelringo sur Mia dekstra mano, eĉ de tie Mi vin deširus. **25** Kaj Mi transdonos vin en la manon de tiuj, kiuj celas vian morton, kaj en la manon de tiuj, kiujn vi timegas, en la manon de Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj en la manon de la Haldeoj. **26** Kaj Mi ĵetos vin, kaj vian patrion, kiu naskis vin, en alian landon, kie vi ne naskiĝis; kaj tie vi mortos. **27** Sed en la landon, kien ili tre dezirus reveni, tien ili ne revenos. **28** Ĉu ĉi tiu homo, Konja, estas objekto malestimata, forpuŝita? ĉu li estas vazo neamata? kial ili estas forfjetitaj, li kaj lia idaro, ĵetitaj en landon, kiun ili ne konis? **29** Ho tero, tero, tero! aŭskultu la vorton de la Eternulo! **30** Tiele diras la Eternulo: Enskribu ĉi tiun homon kiel seninfanant, kiel homon, kiu ne havos sukceson en sia vivo; ĉar neniu el lia idaro sukcesos sidi sur la trono de David aŭ regos iam en Juduo.

23 Ve al la paštistoj, kiuj pereigas kaj diskurigas la ŝafojn de Mia paštataro! diras la Eternulo. **2** Tial tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la paštistoj, kiuj paštas Mian popolon: Vi diskurigis Miajn ŝafojn kaj dispelis ilin kaj ne observis ilin; jen Mi punos sur vi viajn malbonajn agojn, diras la Eternulo. **3** Sed Mi kolektos la restajon de Miaj ŝafoj el ĉiuj landoj, kien Mi dispelis ilin, kaj Mi revenigos ilin sur ilian pašteton; kaj ili donos fruktojn kaj multiĝos. **4** Kaj Mi starigos super ili paštistojn, por ke ili paštu ilin; kaj ili jam ne timos kaj ne tremos kaj ne estos atakataj, diras la Eternulo. **5** Jen venos tempo, diras la Eternulo, kaj Mi aperigos de David markoton virtan, kaj ekregos

rego, kaj li estos prudenta, kaj li farados jugon kaj de iliaj malbonaj agoj. **23** Cu Mi estas nur Dio justecon sur la tero. **6** En lia tempo Jehuda estos de proksime? diras la Eternulo; cu Mi ne estas savita kaj Izrael logos sendanĝere; kaj jen estas la ankaŭ Dio de malproksime? **24** Cu homo povas nomo, per kiu oni lin nomos: La Eternulo estas kaši sin en tia sekreta loko, kie Mi lin ne vidus? nia justeco. **7** Pro tio jen venos tempo, diras la diras la Eternulo; cu ne Mi plenigas la ĉielon kaj la Eternulo, kiam oni ne plu diros: Vivas la Eternulo, teron? diras la Eternulo. **25** Mi aŭdas, kion diras la kiu elkondukis la Izraelidojn el la lando Egipta; **8** profetoj, kiuj en Mia nomo profetas malverajon; sed: Vivas la Eternulo, kiu elirigis kaj venigis la ili diras: Mi songis, mi songis. **26** Kiel longe tio idaron de la domo de Izrael el la lando norda, kaj daŭros en la koro de la profetoj, kiuj profetas el ĉiuj landoj, kien Mi dispelis ilin; kaj ili eklogos malverajon, profetas la trompaĵon de sia koro? **27** en sia lando. **9** Pri la profetoj. Disſiriĝas en mi Ili pensas, ke ili forgesigos al Mia popolo Mian mia koro, ĉiuj miaj ostoj tremas; mi fariĝis kiel nomon per siaj songoj, kiujn ili rakontas unu al ebruiulo, kiel homo, senfortigita de vino, antaŭ la alia, tiel same, kiel iliaj patroj forgesis Mian la Eternulo kaj antaŭ Lij sanktaj vortoj. **10** Ĉar nomon pro Baal. **28** Profeto, kiu vidis songon, la lando estas plena de adulituloj, ĉar la lando rakontu songon; kaj tiu, al kiu aperis Mia vorto, ploras de malbeno; sekiĝis la paſtejoj de la stepo; raportu Mian vorton vere. Kio komuna estas inter ilia celado estas malpia, kaj ilia forto estas en pajlo kaj greno? diras la Eternulo. **29** Cu Mia malvereco. **11** Ĉar profeto kaj pastro hipokritas; eĉ vorto ne estas kiel fajro, diras la Eternulo, kaj en Mia domo Mi trovas iliajn malbonagojn, diras kiel martelo, kiu disbatas rokon? **30** Tial jen Mi la Eternulo. **12** Pro tio ilia vojo estos kiel glitigaj turnos Min kontraŭ la profetojn, diras la Eternulo, lokoj en mallumo: ili glitos tie kaj falos; ĉar Mi kiuj ŝtelas Miajn vortojn unu de la alia. **31** Jen Mi venigos sur ilin malfeliĉon en la jaro, kiam Mi turnos Min kontraŭ la profetojn, diras la Eternulo, punvizitos ilin, diras la Eternulo. **13** Ĉe la profetoj kiuj esprimas sian propran parolon, kaj diras: Li de Samario Mi vidis stultecon: ili profetis en la diris. **32** Jen Mi turnos Min kontraŭ tiujn, kiuj nomo de Baal, kaj erarigis Mian popolon Izrael; profetas malverajn songojn, diras la Eternulo, kaj **14** sed ĉe la profetoj de Jerusalem Mi vidis ion rakontas ilin kaj erarigas Mian popolon per siaj teruran: ili adultas, iras vojon de mensogoj, kaj mensogoj kaj per sia senprudenteco, dum Mi ne subtenas la manojn de malbonaguloj, por ke neniu sendis ilin kaj ne donis al ili ordonojn, kaj ili ja el ili konverti sin de sia malboneco; ili ĉiuj fariĝis alportas al ĉi tiu popolo nenian utilon, diras la por Mi kiel Sodom, kaj la logantoj de la urbo kiel Eternulo. **33** Se ĉi tiu popolo aŭ profeto aŭ pastro Gomora. **15** Tial tiele diras la Eternulo Cebaot demandos vin, dirante: Kia estas la ŝargo de la pri la profetoj: Jen Mi mangigis al ili vermuton Eternulo? tiam diru al ili koncerne la ŝargon: Mi kaj trinkigis al ili akvon maldolcan; ĉar de la forlasos vin, diras la Eternulo. **34** Kaj se iu el la profetoj de Jerusalem disvastiĝas malpieco en la profetoj aŭ pastroj aŭ el la popolo diros: Ŝargo de tutu lando. **16** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Ne la Eternulo, Mi punos tiun homon kaj lian domon, aŭskultu la vortojn de la profetoj, kiuj profetas **35** Nur tiel diru ĉiu al sia proksimulo kaj ĉiu al al vi; ili trompas vin; ili predikas vizon de sia sia frato: Kion respondis la Eternulo? aŭ: Kion koro, sed ne el la bušo de la Eternulo. **17** Ili diras diris la Eternulo? **36** Kaj la esprimon: Ŝargo de la al Mijaj malšatantoj: La Eternulo diris, ke al vi Eternulo, ne plu uzu; ĉar por ĉiu homo lia vorto estos paco; kaj al ĉiu, kiu sekvas la obstinecon de fariĝos Ŝargo, pro tio, ke vi malgustigas la vortojn sia koro, ili diras: Ne trafos vin malfeliĉo. **18** Sed de la vivanta Dio, de la Eternulo Cebaot, nia Dio. kiu staris en la konsilo de la Eternulo, kaj vidis **37** Tiele diru al la profeto: Kion respondis al vi kaj aŭdis Lian vorton? kiu aŭdis Lian vorton kaj la Eternulo? kion diris la Eternulo? **38** Sed se vi komprenis? **19** Jen eliros ventego de la Eternulo diros: Ŝargo de la Eternulo, tiam tiele diras la en kolero, ventego turniganta; ĝi falos sur la Eternulo: Ĉar vi eldiris tiujn vortojn: Ŝargo de la kapon de la malpiuloj. **20** Ne kvietigas la kolero Eternulo, dum Mi sendis, por diri al vi, ke vi ne de la Eternulo, ĝis Li estos farinta kaj ĝis Li estos uzu la esprimon: Ŝargo de la Eternulo: **39** tial jen plenuminta la intencojn de Sia koro; en la tempo Mi tute forlasos kaj forpelos de antaŭ Mia vizago estonta vi tion komprenos. **21** Mi ne sendis tiujn vin, kaj la urbon, kiu Mi donis al vi kaj al viaj profetojn, sed ili mem kuris; Mi nenion diris al patroj; **40** kaj Mi metos sur vin eternan honton ili, tamen ili profetas. **22** Se ili estus starintaj kaj eternan malhonoron, kiu ne forgesigas. en Mia konsilo, ili aŭdigus Miajn vortojn al Mia **24** La Eternulo montris al mi: jen estas du popolo kaj deturnus ilin de ilia malbona vojo kaj korboj kun figoj, starigitaj antaŭ la templo

de la Eternulo, post kiam Nebukadnecar, reĝo de Babel, forkondukis el Jerusalem Jehonjan, filon de Jehojakim, reĝon de Judujo, kaj la princojn de Judujo kaj la ĉarpentistojn kaj seruristojn, kaj venigis ilin en Babelon. **2** Unu korbo estis kun figoj tre bonaj, kiel estas la figoj plej frue maturiĝintaj; pro ilia malboneco oni ne povas manĝi. **3** Kaj la Eternulo diris al mi: Kion vi vidas, Jeremia? Tiam aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: ĉe ili la sonojn de ĝojo kaj la sonojn de gajeco, la 5 Tiele diras la Eternulo, Dio de Israel: Simile al ĉi tiuj bonaj figoj, Mi distingos por bono la de muelilo kaj la lumon de lucerno. **4** Kaj Mi venigos ilin sur ĉi tiun landon kaj sur ĝiajn loko en la landon Ĥaldean; **5** kaj Mi direktos sur ilin okulojn por bono, kaj Mi revenigos ilin kiam finiĝos la sepdek jaroj, Mi punos la region de en ĉi tiuj landon, kaj Mi aranĝos ilin, ne ruinigos, Babel kaj tiun nacion, diras la Eternulo, pro ĝiaj Mi plantos ilin, ne elsiros. **6** Kaj Mi donos al ili malbonagoj, kaj la landon Ĥaldean, kaj Mi faros koron, ke ili konu Min, ke Mi estas la Eternulo; **7** kaj Mi plenumos super tiu ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio; **8** Sed ili konvertiĝos al Mi per sia tuta koro. **9** Kaj Mi donos al ili suferadon kaj mizeron en ĉiuj regnoj de la tero, Mi faros ilin objekto de honto, de ekzemplo, de moko, kaj de malbeno sur ĉiuj lokoj, kien Mi dispelos ilin; **10** kaj Mi sendos sur ilin glavon, malsaton, kaj peston, **11** kaj Mi ekstermos ilin el la lando, kiun Mi donis al ili kaj al iliaj patroj.

25 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia pri la tutu Juda popolo en la kvara jaro de Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de Judujo, tio estas en la unua jaro de Nebukadnecar, reĝo de Babel, **2** kaj kiun la profeto Jeremia proklamis al la tutu Juda popolo kaj al ĉiuj logantoj de Jerusalem, dirante: **3** De post la dek-tria jaro de Jošija, filo de Amon, reĝo de Judujo, **4** La Eternulo sendis al vi ĉiuj Siajn servantojn, la profetojn; **5** Li sendadis; sed vi ne aŭskultis, vi ne alklinis vian orelon, por aŭskulti. **6** Ili diris: Deturnu vin ĉiu de sia malbona vojo kaj de viaj malbonaj agoj, kaj loĝu sur la tero, kiun la Eternulo donis al vi kaj al viaj patroj de ĉiam kaj por ĉiam; **7** kaj ne sekvu aliajn diojn, servante kaj adorklinigante

al ili, kaj ne kolerigu Min per la faritaĵo de viaj manoj, por ke Mi ne faru al vi malbonon. **8** Sed vi aŭskultis Min, diras la Eternulo; vi kolerigis Min per la faritaĵo de viaj manoj per via malbono. **9** Tial tiele diras la Eternulo Cebao: Pro tio, ke vi kolektos ĉiujn nordajn gentojn, diras la Eternulo, pro ilia malboneco oni ne povas manĝi. **10** Kaj Mian servanton Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj Mi venigos ilin sur ĉi tiun landon kaj sur ĝiajn naciojn ĉirkaŭe; kaj Mi logantojn kaj sur ĉiujn naciojn ĉirkaŭe; kaj Mi faros ilin ruinoj, ke pro ilia malboneco oni ne povas ilin manĝi. **11** Kaj Mi mokataĵo, kaj eterna dezertajo. **12** Kaj Mi ĉesigos servos al la reĝo de Babel dum sepdek jaroj. **13** Kaj Mi plenumos super tiu lando ĉiujn Miajn vortojn, kiujn Mi diris pri ĝi, kion Jeremia koncerne la malbonajn figojn, kiujn oni ne povas profiti. **14** Ĉar ankaŭ ilin sklavigos manĝi pro ilia malboneco, tiele diras la Eternulo: **15** Ĉar tiele diras al mi la Eternulo, Dio de Israel: **16** Ili trinku el ĝi ĉiujn naciojn, al kiuj Mi furiozo, kaj trinkigu el ĝi ĉiujn naciojn, al kiuj Mi sendas vin. **17** Kaj Mi prenis la pokalon el la mano de la Eternulo, kaj trinkigis al ĉiuj popoloj, al kiuj sendis min la Eternulo: **18** al Jerusalem kaj al la urboj de Judujo, al iliaj reĝoj kaj al iliaj eminentuloj, por fari ilin dezertajo kaj ruino, mokataĵo kaj malbenataĵo, kiel tio estas nun; **19** al Faraono, reĝo de Egiptujo, kaj al liaj servantoj kaj al liaj eminentuloj kaj al lia tuta popolo; **20** kaj al ĉiuj diversgentaj popoloj kaj al ĉiuj reĝoj de la lando Uc kaj al ĉiuj reĝoj de la lando Filišta kaj al Aškelon kaj al Gaza kaj al Ekron kaj al la restaĵo de Ašdod; **21** al Edom kaj al Moab kaj al la Amonidoj; **22** kaj al ĉiuj reĝoj de Tiro kaj al ĉiuj reĝoj de Sidon kaj al la reĝoj de la insuloj trans la maro; **23** al Dedan, al Tema, al Buz, kaj al ĉiuj, kiuj tondas la harojn sur la tempioj; **24** kaj al ĉiuj reĝoj de Arabujo, kaj al ĉiuj reĝoj de la diversgentaj popoloj, logantaj en la dezerto; **25** kaj al ĉiuj reĝoj de Zimri kaj al ĉiuj reĝoj de Elam kaj al ĉiuj reĝoj de Medujo; **26** kaj al ĉiuj reĝoj de la nordo, la proksimaj kaj la malproksimaj, unu kontraŭ la alia, kaj al ĉiuj regnoj de la mondo, kiuj troviĝas sur la tero; kaj la reĝo de Ŝešah

trinkos post ili. **27** Kaj diru al ili: Tiele diras la Ŝilo, kaj ĉi tiun urbon Mi faros malbeno por ĉiuj Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Trinku kaj ebriĝu, popoloj de la tero. **7** Kaj aŭdis la pastroj kaj la vomu kaj falu, kaj ne leviĝu antaŭ la glavo, kiun profetoj kaj la tuta popolo, kiel Jeremia parolis Mi sendas sur vin. **28** Kaj se ili ne volos preni la tiujn vortojn en la domo de la Eternulo. **8** Kiam pokalon el via mano, por trinki, tiam diru al ili: Jeremia finis la paroladon de ĉio, kion la Eternulo Tiele diras la Eternulo Cebaot: Vi nepre devas ordonis diri al la tuta popolo, tiam kaptis lin la trinki. **29** Ĉar jen sur la urbon, kiu portas sur si pastroj kaj la profetoj kaj la tuta popolo, dirante: Mian nomon, Mi komencas sendi suferojn; ĉu vi Vi devas morti! **9** Kial vi profetas en la nomo do restos senpunaj? vi ne restos sen puno, ĉar de la Eternulo, dirante: Ĉi tiu domo fariĝos kiel Mi vokas glavon sur ĉiujn logantojn de la tero, Ŝilo, kaj ĉi tiu urbo dezertiĝos tiel, ke estos en diras la Eternulo Cebaot. **30** Profetu al ili ĉion ĉi ĝi neniu loganto? Kaj la tuta popolo amasiĝis tion, kaj diru al ili: La Eternulo ekbruos de alte, ĉirkaŭ Jeremia en la domo de la Eternulo. **10** kaj el Sia sankta loĝejo Li aŭdigos Sian voĉon; Li Kiam la eminentuloj de Juduo aŭdis pri tio, ili forte ekbruos kontraŭ Sian restadejon; kanton de iris el la reĝa domo en la domon de la Eternulo vinpremantoj Li eksonigos super ĉiuj logantoj de kaj sidiĝis ĉe la enirejo de la nova pordego de la tero. **31** La bruco atingos ĝis la fino de la tero; la domo de la Eternulo. **11** Kaj la pastroj kaj ĉar la Eternulo havos jugon kontraŭ la popoloj, Li la profetoj diris al la eminentuloj kaj al la tuta jugos ĉiun karnon; la malpiulojn Li transdonos al popolo jene: Al morto estas kondamninda ĉi tiu glavo, diras la Eternulo. **32** Tiele diras la Eternulo nun viajn vojojn kaj vian konduton, kaj obeu la Cebaot: Jen plago iros de popolo al popolo, kaj aŭdis per viaj oreloj. **12** Tiam Jeremia diris al ĉiuj granda ventego levigos de la randoj de la tero. **33** eminentuloj kaj al la tuta popolo jene: La Eternulo Kaj la mortigitoj de la Eternulo en tiu tago estos sendis min, por profeti kontraŭ ĉi tiu domo kaj de unu fino de la tero ĝis la alia fino de la tero; ĉi tiu urbo ĉion, kion vi aŭdis. **13** Plibonigu do ili ne estos priplorataj, ne estos kolektataj, nek kiel multekosta vazo. **35** Kaj ne ekzistos forkuro min mortigos, vi ŝargos per senkulpa sango vin por la paštistoj, nek forsaviĝo por la regantoj de la ŝafaro. **36** Estos aŭdata kriado de la paštistoj kaj kaj ĉi tiun urbon kaj ĝiajn logantojn; ĉar vere la la ŝafaro. **37** Disfalos la pacaj Eternulo sendis min al vi, por diri en viaj oreloj plorado de la regantoj de la ŝafaro, ĉar la Eternulo ĉiujn tiujn vortojn. **16** Tiam la eminentuloj kaj la faros ekstermon en ilia ŝafaro. **38** Li tuta popolo diris al la pastroj kaj al la profetoj: Ĉi loĝejos antaŭ la flamo kolero de la Eternulo. **38** Li tiu homo ne estas kondamninda al morto, ĉar li forlasis Sian laŭbon kiel leono; ilia lando fariĝis dezerto de la kolero de la atakanto kaj de Lia flama kolero.

26 En la komenco de la reĝado de Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de Judujo, aperis jena vorto de la Eternulo: **2** Tiele diras la Eternulo: Starigū sur la korto de la domo de la Eternulo, kaj parolu pri ĉiuj urboj de Judujo, kiuj venas en la domon de la Eternulo por adorkliniĝi, ĉiujn vortojn, kiujn Mi ordonis al vi diri al ili; ne mankigu ĉe unu vorton. **3** Eble ili aŭskultos kaj returnos sin ĉiu de sia malbona vojo; kaj tiam Mi fordecidos la malbonon, kiun Mi intencas fari al ili pro iliaj malbonaj agoj. **4** Kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo: Se vi ne obeos Min, por agadi laŭ Mia instruo, kiun Mi donis al vi, **5** por obei la vortojn de Miaj servantoj, la profetoj, kiujn Mi sendas al vi, kiujn Mi konstante sendadis, sed vi ilin ne aŭskultis: **6** tiam Mi agos kun ĉi tiu domo kiel kun

Kaj mi estas nun en viaj manoj; faru kun mi tion, tempo de buĉo; Mi disjetos vin, kaj vi disfalos, kion vi trovas bona kaj justa. **15** Sed sciu, ke se vi kiel multekosta vazo. **35** Kaj ne ekzistos forkuro min mortigos, vi ŝargos per senkulpa sango vin por la paštistoj, nek forsaviĝo por la regantoj de la ŝafaro. **36** Estos aŭdata kriado de la paštistoj kaj kaj ĉi tiun urbon kaj ĝiajn logantojn; ĉar vere la la ŝafaro. **37** Disfalos la pacaj Eternulo sendis min al vi, por diri en viaj oreloj plorado de la regantoj de la ŝafaro, ĉar la Eternulo ĉiujn tiujn vortojn. **16** Tiam la eminentuloj kaj la faros ekstermon en ilia ŝafaro. **38** Li tuta popolo diris al la pastroj kaj al la profetoj: Ĉi tiu homo ne estas kondamninda al morto, ĉar li forlasis al ni en la nomo de la Eternulo, nia Dio. **17** Kaj leviĝis kelkaj el la plejaĝuloj de la lando, kaj diris al la tuta amaso de la popolo jene: **18** Miĥa, la Morešetano, profetis en la tempo de H̄izkija, reĝo de Judujo, kaj diris al la tuta Juda popolo jene: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Cion estos plugita kiel kampo, Jerusalem fariĝos ruinaĵo, kaj la monto de la templo fariĝos arbara altaĵo. **19** Ĉu mortigis lin H̄izkija, reĝo de Judujo, kaj ĉiuj Judoj? ili timis ja la Eternulon kaj preĝis antaŭ la Eternulo, kaj la Eternulo fordecidis la malbonon, kiun Li diris pri ili. Kaj ni farus grandan malbonon kontraŭ niaj animoj. **20** Ankaŭ alia homo profetis en la nomo de la Eternulo, Urija, filo de Ŝemaja, el Kiryat-Jearim; li profetis kontraŭ ĉi tiu urbo kaj ĉi tiu lando, simile al ĉio, kion diris Jeremia. **21** Kaj liajn vortojn aŭdis la reĝo Jehojakim kaj ĉiuj liaj potenculoj kaj ĉiuj eminentuloj, kaj la reĝo intencis mortigi lin; sed Urija tion aŭdis, kaj

ektimis, kaj forkuris kaj venis en Egiptujon. **22** Kaj kiu ne servos al la reĝo de Babel? **14** Ne aŭskultu la reĝo Jehojakim sendis homojn en Egiptujon: la vortojn de la profetoj, kiuj diras al vi, ke vi Elnatanon, filon de Āħbor, kune kun aliaj homoj li ne servu al la reĝo de Babel; ĉar ili profetas al sendis en Egiptujon; **23** kaj ili elkondukis Urijan vi malveraĵon. **15** Ĉar Mi ne sendis ilin, diras la Egiptujo kaj venigis lin al la reĝo Jehojakim; Eternulo, kaj ili malvere profetas en Mia nomo, kaj ĉi tiu mortigis lin per glavo kaj jetis lian por ke Mi elpelu vin, kaj por ke vi pereu, vi kaj la kadavron inter la tombojn de la simpla popolo. **24** Tamen la mano de Āħikam, filo de Ŝafan, protektis Jeremian, ne lasante transdoni lin en la manojn de la popolo, por mortigi lin.

27 En la komenco de la reĝado de Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de Judujo, aperis de la Eternulo jena vorto al Jeremia: **2** Tiele diras al mi la Eternulo: Faru al vi ligilojn kaj jugon, kaj metu tion sur vian kolon; **3** kaj sendu tion al la reĝo de Edom kaj al la reĝo de Moab kaj al la reĝo de la Amonidoj kaj al la reĝo de Tiro kaj al la reĝo de Cidon, per la senditoj, kiuj venis Jerusalemon al Cidkija, reĝo de Judujo; **4** kaj komisiu al ili, ke ili diru al siaj sinjoroj jene: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Tiele diru al viaj sinjoroj: **5** Per Mia granda forto kaj per Mia etendita brako Mi kreis la teron, la homojn kaj la bestojn, kiuj estas sur la tero; kaj Mi donas tion al tiu, kiu plaĉas al Mi. **6** Kaj nun Mi transdonas ĉiujn tiujn landojn en la manon de Mia servo Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj eĉ la bestojn de la kampo Mi transdonas al li, por ke ili servu al li. **7** Kaj servos al li ĉiuj popoloj, ankaŭ al lia filo kaj al la filo de lia filo, ĝis venos la tempo ankaŭ por lia lando kaj lin sklavigos potencaj popoloj kaj grandaj reĝoj. **8** Kaj se ia popolo kaj regno ne servos al li, al Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj ne metos sian kolon sub la jugon de la reĝo de Babel, Mi punos tiun popolon per glavo kaj malsato kaj pesto, diras la Eternulo, ĝis Mi ekstermos ilin per lia mano. **9** Ne aŭskultu do viajn profetojn, nek viajn magiistojn, nek viajn songoklarigistojn, nek viajn aŭguristojn, nek viajn sorĉistojn, kiuj diras al vi jene: Ne servu al la reĝo de Babel. **10** Ĉar ili profetas al vi malveraĵon, por malproksimigi vin de via lando, por ke Mi elpelu vin kaj vi pereu. **11** Sed tiun popolon, kiu metos sian kolon sub la jugon de la reĝo de Babel kaj servos al li, tiun Mi restigos trankvile sur ĝia tero, diras la Eternulo, por prilaboradi ĝin kaj loĝi sur ĝi. **12** Kaj al Cidkija, reĝo de Judujo, mi diris tiajn samajn vortojn, nome: Metu vian kolon sub la jugon de la reĝo de Babel, kaj servu al li kaj al lia popolo, kaj restu vivantaj. **13** Por kio vi volus morti, vi kaj via popolo, de glavo, de malsato, kaj de pesto, kiel la Eternulo decidis pri popolo,

kiu ne servos al la reĝo de Babel? **14** Ne aŭskultu la reĝo de Babel; ĉar ili profetas al al la tuta ĉi tiu popolo mi diris jene: Tiele diras la Eternulo: Ne aŭskultu la vortojn de viaj profetoj, kiuj profetas al vi jene: Jen la vazoj de la domo de la Eternulo nun baldaŭ estos revenigitaj el Babel; ĉar malveraĵon ili profetas al vi. **17** Ne aŭskultu ilin; servu al la reĝo de Babel, por ke vi vivu; por kio ĉi tiu urbo fariĝu dezerto? **18** Se ili estas profetoj kaj se ili havas la vorton de la Eternulo, ili elpetegu de la Eternulo Cebaot, ke la vazoj, kiuj restis en la domo de la Eternulo kaj en la domo de la reĝo de Judujo kaj en Jerusalem, ne transiru en Babelon. **19** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot pri la kolonoj, pri la maro, pri labazoj, kaj pri la ceteraj vazoj, kiuj restis en ĉi tiu urbo **20** kaj kiujn ne prenis Nebukadnecar, reĝo de Babel, kiam li forkondukis Jeħonjan, filon de Jehojakim, region de Judujo, el Jerusalem en Babelon, kaj ankaŭ ĉiujn eminentulojn de Judujo kaj Jerusalem; **21** tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, pri la vazoj, kiuj restis en la domo de la Eternulo kaj en la domo de la reĝo de Judujo kaj en Jerusalem: **22** En Babelon ili estos forportitaj, kaj tie ili restos, ĝis la tago, kiam Mi rememoros ilin, diras la Eternulo, kaj prenigos kaj reportigos ilin sur ĉi tiun lokon.

28 En tiu sama jaro, en la komenco de la reĝado de Cidkija, reĝo de Judujo, en la kvara jaro, en la kvina monato, Ħananja, filo de Azur, profeto el Gibeon, diris al mi en la domo de la Eternulo, antaŭ la okuloj de la pastroj kaj de la tuta popolo, jene: **2** Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Mi rompos la jugon de la reĝo de Babel; **3** post du jaroj Mi revenigos sur ĉi tiun lokon ĉiujn vazojn de la domo de la Eternulo, kiujn Nebukadnecar, reĝo de Babel, prenis de ĉi tiu loko kaj forportis en Babelon. **4** Kaj Jeħonjan, filon de Jehojakim, region de Judujo, kaj ĉiujn forkondukitajn Judojn, kiuj venis en Babelon, Mi revenigos sur ĉi tiun lokon, diras la Eternulo; **5** ĉar Mi rompos la jugon de la reĝo de Babel. **5** Tiam la profeto Jeremia respondis al la profeto Ħananja antaŭ la okuloj de la pastroj, kaj de la tuta popolo, kiu staris en la domo de la Eternulo; **6** kaj la profeto Jeremia diris: Amen, tiel la Eternulo faru; la Eternulo plenumu viajn vortojn, kiujn vi profitis, kaj Li revenigu el Babel sur ĉi tiu

lokon la vazojn de la domo de la Eternulo kaj ĉiu ĝi transloĝigis vin, kaj preĝu por ĝi al la Eternulo; forkondukitojn. **7** Tamen aŭskultu la vorton, kiun ĉar ĉe ĝia bonstato vi ankaŭ havos bonstaton. **8** mi diros en viajn orelojn kaj en la orelojn de la Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: tutu popolo: **8** La profetoj, kiuj de antikva tempo Viaj profetoj, kiuj estas inter vi, kaj viaj magiistoj estis antaŭ mi kaj antaŭ vi, profetis al multaj ne forlogu vin; kaj ne atentu viajn songojn, kiujn landoj kaj al grandaj regnoj militon, malfeliĉon, vi songas; **9** Ĉar malverajon ili profetas al vi en aŭ peston. **9** Se profeto antaŭdiris pacon, tiam Mia nomo; Mi ne sendis ilin, diras la Eternulo. **10** post la plenumiĝo de la vorto de la profeto oni Ĉar tiele diras la Eternulo: Kiam en Babel pasos ekkonis lin kiel profeton, kiun vere sendis la sepedek jaroj, Mi rememoros vin kaj plenumos Eternulo. **10** Kaj la profeto Hananja deprenis la super vi Mian bonan vorton, revenigante vin jugon de la kolo de la profeto Jeremia kaj rompis sur ĉi tiun lokon. **11** Ĉar Mi scias la intencojn, ĝin. **11** Kaj Hananja diris antaŭ la okuloj de la tutaj kiujn Mi havas koncerne vin, diras la Eternulo, popolo jene: Tiele diras la Eternulo: Simile al ĉi intencojn al bono kaj ne al malbono, por doni al tio Mi rompos la jugon de Nebukadnecar, reĝo de vi estontecon kaj esperon. **12** Vi vokos al Mi, kaj Babel, post du jaroj, deprenante ĝin de la kolo de vi iros, kaj vi preĝos al Mi; kaj Mi aŭskultos vin. ĉiuj popoloj. Kaj la profeto Jeremia iris sian vojon. **13** Vi serĉos Min, kaj trovos, se vi serĉos Min per **12** Kaj aperis jena vorto de la Eternulo al Jeremia, via tutakva koro. **14** Kaj Mi estos trovita de vi, diras la post kiam la profeto Hananja forrompis la jugon Eternulo, kaj Mi revenigos viajn kaptitojn, kaj Mi de la kolo de la profeto Jeremia: **13** Iru kaj diru kolektos vin el la ĉiuj popoloj kaj de ĉiuj lokoj, kien al Hananja jene: Tiele diras la Eternulo: Jugon Mi forpelis vin, diras la Eternulo; kaj Mi revenigos lignan vi rompis, sed vi faru anstataŭ ĝi jugon vin sur la lokon, de kiu Mi transloĝigis vin. **15** feran. **14** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Vane vi diras: La Eternulo starigis al ni profetojn Izrael: Feran jugon Mi metis sur la kolon de ĉiuj en Babel. **16** Ĉar tiele diras la Eternulo pri la reĝo, tiuj popoloj, ke ili servu al Nebukadnecar, reĝo de kiu sidas sur la trono de David, kaj pri la tutaj Babel, kaj ili servos al li; eĉ la bestojn de la kampo popolo, kiu loĝas en ĉi tiu urbo, pri viaj fratoj, Mi transdonis al li. **15** Tiam la profeto Jeremia kiuj ne iris kun vi en ekzilon; **17** tiele diras la diris al la profeto Hananja: Aŭskultu, Hananja; Eternulo Cebaot: Jen Mi sendos sur ilin glavon la Eternulo vin ne sendis, kaj vi kredigas al ĉi kaj malsaton kaj peston, kaj Mi similigos ilin al tiu popolo malverajon. **16** Pro tio tiele diras la Eternulo: Jen Mi forigos vin de sur la tero; en ĉi malbonaj figoj, kiujn oni ne povas manĝi pro ilia Eternulo: Jen Mi forigos vin de sur la tero; en ĉi malboneco; **18** Mi persekutos ilin per glavo, per tiu jaro vi mortos, ĉar vi parolis kontraŭ la volo malsato, kaj per pesto, kaj Mi faros ilin objekto de la Eternulo. **17** Kaj la profeto Hananja mortis de teruro por ĉiuj regnoj de la tero, objekto de malbeno, mirego, moko, kaj malhonoro inter ĉiuj en tiu jaro, en la sepa monato.

29 Jen estas la vortoj de la letero, kiun la profeto Jeremia sendis el Jerusalem al la plej gravaj plejaĝuloj, kiuj estis forkondukitaj, kaj al la pastroj, al la profetoj, kaj al la tutaj popoloj, kiujn Nebukadnecar forkondukis el Jerusalem en Babelon **2** (post kiam la reĝo Jereĥo, kaj la reĝino, kaj la korteganoj, la eminentuloj de Juduo kaj Jerusalem, la ĉarpentistoj kaj forĝistoj foriris el Jerusalem); **3** per Eleasa, filo de Ŝafan, kaj Gemarja, filo de Hilkija (kiujn Cidkija, reĝo de Juduo, sendis en Babelon, al Nebukadnecar, reĝo de Babel), li sendis jenajn vortojn: **4** Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, al ĉiuj elpelitoj, kiujn Mi elpelis el Jerusalem en Babelon: **5** Konstruu domojn kaj logu, plantu ĝardenojn kaj manĝu iliajn fruktojn; **6** prenu edzinojn kaj naskigu filojn kaj filinojn, prenu edzinojn por viaj filoj kaj edzinigu viajn filinojn, por ke ili nasku filojn kaj filinojn; multiĝu tie kaj ne malmultiĝu. **7** Zorgu pri la bonstato de tiu urbo, kien Mi

Eternulo. **24** Kaj al Ŝemaja, la Nêhelamano, diru la Eternulo, por savi vin; ĉar Mi ekstermos ĉiujn jene: **25** Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de popolojn, inter kiujn Mi disjetis vin, sed vin Mi ne Israel: Pro tio, ke vi sendis en via nomo leterojn ekstermos; Mi nur punos vin modere, por ke Mi al la tutu popolo, kiu estas en Jerusalem, kaj al la ne lasu vin tute sen puno. **12** Ĉar tiele diras la pastro Cefanja, filo de Maaseja, kaj al ĉiuj pastroj, Eternulo: Danĝera estas via vundo, kaj via ulcero kun la sekvanta enhavo: **26** La Eternulo starigis estas dolorplena. **13** Neniu juĝos vian aferon, por vin pastro anstataŭ la pastro Jehojada, por ke vi sanigi vian vundon; bona kuracado ne ekzistas estu kontrolanto en la domo de la Eternulo super por vi. **14** Ĉiuj viaj amikoj forgesis vin, ili vin ne ĉiu frenezulo, kiu prezentas sin kiel profeto, kaj vi serĉas; ĉar per frapo de malamiko Mi frapis vin, metu lin en malliberejon kaj karceron; **27** kial do per kruela puno, pro viaj multaj malbonagoj, pro vi ne faris punparolon al Jeremia, la Anatotano, la forteco de viaj pekoj. **15** Kial vi krias pri via kiu prezentas sin al vi kiel profeto? **28** Ĉar ankaŭ vundo, pri via danĝera malsano? Mi tion faris al al ni en Babelon li sendis, por diri: La kaptiteco vi pro viaj multaj malbonagoj, pro la forteco de estos longa; konstruu domojn kaj loĝu, plantu viaj pekoj. **16** Tamen ĉiuj viaj manĝegantoj estos ĝardenojn kaj manĝu iliajn fruktojn. **29** Kaj la manĝegitaj; kaj ĉiuj viaj premantoj, ĉiuj, iros en pastro Cefanja tralegis tiun leteron en la orelojn kaptitecon; viaj ruinigitaj estos ruinigitaj; kaj de la profeto Jeremia. **30** Tial aperis jena vorto de ĉiuj viajn rabintojn Mi faros rabbitaj. **17** Mi donos la Eternulo al Jeremia: **31** Sendu al ĉiuj ekzilitoj, al vi kuracon, kaj Mi resanigos vin de viaj vundoj, por diri: Tiele diras la Eternulo pri Ŝemaja, la diras la Eternulo; ĉar ili nomis vin forpušitino, ho Nêhelamano: Pro tio, ke Ŝemaja profetis al vi, Cion, pri kiu neniu demandas. **18** Tiele diras la kvankam Mi ne sendis lin, kaj li fidigis vin per Eternulo: Jen Mi revenigos el kaptiteco la tendojn malverajo — **32** pro tio tiele diras la Eternulo: de Jakob, kaj liajn loĝejojn Mi kompatos; kaj la Jen Mi punos Ŝemajan, la Nêhelamanon, kaj lian urbo estos konstruita sur sia monteto, kaj la idaron: neniu restos ĉe li meze de ĉi tiu popolo, templo estos starigita laŭ sia ordo. **19** Kaj eliros el kaj li ne vidos la bonon, kiu Mi faros al Mia ili dankado kaj voĉo de gajuloj; Mi multigos ilin, popolo, diras la Eternulo; ĉar li parolis kontraŭ la kaj ili ne malmultiĝos; Mi donos al ili honoron, volo de la Eternulo.

30 Jena vorto aperis de la Eternulo al Jeremia: **2**

Tiele diras la Eternulo, Dio de Israel: Enskribu al vi en libron ĉiujn vortojn, kiujn Mi diris al vi. **3** Ĉar jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi revenigos la kaptitojn de Mia popolo Izrael kaj Jehuda, diras la Eternulo, kaj Mi revenigos ilin en la landon, kiu Mi donis al iliaj patroj, kaj ili ĝin posedos. **4** Kaj jen estas la vortoj, kiujn diris la Eternulo pri Izrael kaj Jehuda: **5** Tiele diras la Eternulo: Vocon de tumulto kaj de teruro ni aŭdas, ne de paco. **6** Demandu kaj rigardu, ĉu viro naskas? kial do Mi vidas, ke ĉiu viro tenas siajn manojn ĉe siaj lumboj, kiel naskantino, kaj ĉies vizaĝoj verdiĝis? **7** Ho ve, kiel granda estas tiu tago! ne ekzistas simila al ĝi; tempo de mizerio ĝi estas por Jakob, sed li estos savita el ĝi. **8** En tiu tempo, diras la Eternulo Cebaot, Mi forrompos lian jugon de via kolo, kaj viajn ligilojn Mi dissiros, kaj fremdujo ne plu servigos lin. **9** Sed ili servos al la Eternulo, sia Dio, kaj al David, sia reĝo, kiu Mi restarigos al ili. **10** Kaj vi ne timu, ho Mia servanto Jakob, diras la Eternulo, kaj ne tremu, ho Izrael; ĉar jen Mi savos vin el malproksime kaj vian idaron el la lando de ilia kaptiteco, kaj Jakob revenos kaj vivos tankvile kaj pace, kaj neniu lin timigos. **11** Ĉar Mi estos kun vi, diras

la Eternulo, por savi vin; ĉar Mi ekstermos ĉiujn jene: **12** Ĉar tiele diras la Eternulo, por ke Mi al la tutu popolo, kiu estas en Jerusalem, kaj al la ne lasu vin tute sen puno. **13** Neniu juĝos vian aferon, por vin ne faris punparolon al Jeremia, la Anatotano, la forteco de viaj pekoj. **14** Ĉiuj viaj amikoj forgesis vin, ili vin ne ĉiu frenezulo, kiu prezentas sin kiel profeto, kaj vi serĉas; ĉar per frapo de malamiko Mi frapis vin, metu lin en malliberejon kaj karceron; **15** Kial vi krias pri via kiu prezentas sin al vi kiel profeto? **16** Tamen ĉiuj viaj multaj malbonagoj, pro la forteco de estos longa; konstruu domojn kaj loĝu, plantu viaj pekoj. **17** Mi donos la Eternulo al Jeremia: **18** Tiele diras la kvankam Mi ne sendis lin, kaj li fidigis vin per Eternulo: Jen Mi revenigos el kaptiteco la tendojn malverajo — **19** pro tio tiele diras la Eternulo: de Jakob, kaj liajn loĝejojn Mi kompatos; kaj la Jen Mi punos Ŝemajan, la Nêhelamanon, kaj lian urbo estos konstruita sur sia monteto, kaj la idaron: neniu restos ĉe li meze de ĉi tiu popolo, templo estos starigita laŭ sia ordo. **20** Kaj eliros el kaj li ne vidos la bonon, kiu Mi faros al Mia ili dankado kaj voĉo de gajuloj; Mi multigos ilin, popolo, diras la Eternulo; ĉar li parolis kontraŭ la kaj ili ne malmultiĝos; Mi donos al ili honoron, volo de la Eternulo.

21 Kaj Mi punos ĉiujn iliajn premintojn. **22** Kaj ilia potenculo estos el ili mem, kaj ilia reganto devenos el ilia propra mezo; Mi alproksimigos lin, kaj li aliros al Mi; ĉar kiu alia kuraĝos en sia koro alproksimiĝi al Mi? diras la Eternulo. **23** Jen vi estos Mia popolo, kaj Mi estos via Dio. **24** Jen eliros ventego de la Eternulo en kolero, ventego detruanta; ĝi falos sur la kapon de la malpiuloj. **25** Ne kvietiĝos la flama kolero de la Eternulo, ĝis Li estos farinta kaj ĝis Li estos plenuminta la intencojn de Sia koro; en la tempo estonta vi tion komprenos.

31 En tiu tempo, diras la Eternulo, Mi estos Dio de ĉiuj familioj de Izrael, kaj ili estos Mia popolo. **2** Tiele diras la Eternulo: En la dezerto trovis favoron popolo, kiu restis ne ekstermita de la glavo; Izrael iras al sia tankviliĝo. **3** De malproksime aperis al mi la Eternulo, dirante: Mi ekamis vin per amo eterna, tial Mi altiris vin favorkore. **4** Denove Mi arangos vin, kaj vi estos aranĝita, ho virgulino de Izrael; denove vi ornamos vin per viaj tamburinoj kaj eliros en dancrondojn de gajuloj. **5** Denove vi plantos vinberĝardenojn sur la montoj de Samario; oni plantos kaj ricevos fruktojn. **6** Ĉar venos la tempo,

kiam gardistoj sur la monto de Efraim vokos: sur la tero: virino ĉirkaujois viron. **23** Tiele diras Leviĝu, kaj ni iru sur Cionon al la Eternulo, nia la Eternulo Cebao: Dio de Izrael: Ankoraŭ oni Dio. **7** Ĉar tiele diras la Eternulo: Kantu ĝojon parolos jenajn vortojn en la Juda lando kaj en al Jakob kaj ĝojkriu antaŭ la kapoj de la nacioj, ĝiaj urboj, kiam Mi revenigos iliajn kaptitojn: La proklamu, glori, kaj diru: Savu, ho Eternulo, Vian Eternulo vin benu, ho loĝejo de justeco, sankta popolon, la restajon de Izrael. **8** Jen Mi venigos monto! **24** Kaj loĝo apud ĝi Jehuda kune kun ĉiu ilin el la lando norda, kaj kolektos ilin de la randoj siaj urboj, la terkultivistoj kaj la vagantoj kun de la tero, kune kun la blinduloj kaj lamuloj, paštataroj. **25** Ĉar Mi sensofigos animon lacan, gravedulinoj kaj naskintinoj; en granda amaso ili kaj ĉiu animon malĝojojn Mi satigos. **26** Ĉe tio mi revenos ĉi tien. **9** Kun ploro ili venos, kun preĝoj vejkigis kaj ekrigardis, kaj mia sonĝo estis agrabla Mi kondukos ilin; Mi irigos ilin apud torrentoj da por mi. **27** Jen venos la tempo, diras la Eternulo, akvo, laŭ vojo ĝusta, sur kiu ili ne falpuŝigos; ĉar kiam Mi prisemos la domon de Izrael kaj la domon Mi fariĝis patro por Izrael, kaj Efraim estas Mia de Jehuda per semo de homo kaj semo de bruto. unuenaskito. **10** Atuskultu la vorton de la Eternulo, **28** Kaj tiel same, kiel Mi maldormis super ili, por ho nacioj, kaj sciigu al la malproksimaj insuloj, elradikigi, elſiri, detrui, pereigi, kaj malfeliĉigi, kaj diru: La disjetinto de Izrael kolektos lin kaj tiel Mi maldormos super ili, por konstrui kaj gardos lin, kiel paštanto sian paštataron. **11** Ĉar planti, diras la Eternulo. **29** En tiu tempo oni ne la Eternulo elāĉetis Jakobon kaj liberigis lin el la plu diros: La patroj manĝis nematurajn vinberojn, mano de plifortulo. **12** Kaj ili venos kaj kantos sur kaj la dentoj de la filoj agaciĝis; **30** sed ĉiu mortos la altaĵo de Cion; kaj ili rapidos al la bonaĵoj de pro sia propra kulpo, la dentoj agaciĝos ĉe tiu, kiu la Eternulo, al la greno, al la mosto, al la oleo, manĝis la nematurajn vinberojn. **31** Jen venos la al la ŝafidoj kaj bovidoj; kaj ilia animo estos kiel tempo, diras la Eternulo, kiam Mi faros kun la akvoriĉa ĝardeno, kaj ili ne plu havos malĝojon. domo de Izrael kaj la domo de Jehuda interligon **13** Tiam virgulino gajos en la dancrondo, kaj kune novan: **32** ne tian, kiel la interligo, kiun Mi faris ankaŭ junuloj kaj maljunuloj; kaj Mi ŝangos ilian kun iliaj patroj, en la tago, kiam Mi prenis ilian malĝojon en ĝojon, Mi konsolos ilin kaj gajigos manon, por elkonduki ilin el la lando Egipta, la ilin post ilia aflikto. **14** Kaj la animon de la pastroj interligo, kiun ili malobeis kaj Mi devis altrudi al Mi satigos per grasaĵoj, kaj Mia popolo satigos per ili, diras la Eternulo; **33** sed jen estas la interligo, Mij bonaĵoj, diras la Eternulo. **15** Tiele diras la kiun Mi faros kun la domo de Izrael post tiu Eternulo: Voĉo estas aŭdata en Rama, ĝemado tempo, diras la Eternulo: Mi metos Mian legon en kaj maldolēa plorado: Raĥel priploras siajn filojn, ilian internon, kaj sur ilia koro Mi ĝin skribos, kaj ne volas konsoliĝi pri siaj infanoj, ĉar ili forestas. Mi estos ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. **34** Kaj **16** Tiele diras la Eternulo: Detenu vian voĉon de ne plu instruoj ĉiu sian proksimulon kaj ĉiu sian plorado kaj viajn okulojn de larmoj; ĉar ekzistas fraton, dirante: Ekkonu la Eternulon; ĉar ĉiu Min rekompenco por via laboro, diras la Eternulo, konos, de iliaj malgranduloj ĝis iliaj granduloj, kaj ili revenos el la lando de la malamiko. **17** Kaj diras la Eternulo; ĉar Mi pardonos iliajn kulpojn, ekzistas espero por via idaro, diras la Eternulo, kaj iliajn pekojn Mi ne plu rememoros. **35** Tiele kaj la filoj revenos en siajn limojn. **18** Mi aŭdis, diras la Eternulo, kiu donas la sunon por lumo kiel Efraim diras pentante: Vi punis min, kaj mi en la tago, leĝojn al la luno kaj al la steloj por estas punita, kiel bovido ne dresita; konvertu min, lumo en la nokto; kiu kvietigas la maron, kiam kaj mi konvertiĝos; ĉar Vi, ho Eternulo, estas mia bruas ĝiaj ondoj; kaj kies nomo estas Eternulo Dio. **19** Kiam mi konvertiĝis, mi pentis; kaj kiam Cebao: **36** Se ĉi tiuj leĝoj neniiĝos antaŭ Mi, diras mi estis punita, mi batis min sur la femurojn; mi la Eternulo, tiam ankaŭ la idaro de Izrael ĉesos hontis kaj mi ruĝiĝis, ĉar mi portas la malhonoron esti eterne popolo antaŭ Mi. **37** Tiele diras la de mia juneco. **20** Ĉu Efraim ne estas Mia kara Eternulo: Se oni povos mezuri la ĉielon supre kaj filo, Mia amata infano? ĉar kion ajan Mi parolis esplori la fundamenton de la tero malsupre, tiam pri li, Mi tamen ankoraŭ rememoras lin; tial Mia Mi forpušos la tutan idaron de Izrael pro ĉio, kion interno afliktiĝas pri li; Mi certe korfavoros lin, ili faris, diras la Eternulo. **38** Jen venos la tempo, diras la Eternulo. **21** Starigu al vi gvidajn ŝtonojn, diras la Eternulo, kiam denove konstruiĝos la urbo aranĝu al vi vojsignojn, atentu la vojon, laŭ kiu al la Eternulo, de la turo Ĥananel ĝis la Pordego vi iris; revenu, virgulino de Izrael, revenu en ĉi Angula. **39** Kaj la mezura ŝnuro iros pluen ĝis la tiujn viajn urbojn. **22** Ĝis kiam vi turnados vin, ho monteto Gareb kaj turniĝos al Goa. **40** Kaj la tuta defalinta filino? ĉar la Eternulo kreis ion novan valo de kadavroj kaj de cindro, kaj ĉiu kampo ĝis

la torrento Kidron, ĝis la angulo de la Pordego de Ĉevaloj oriente, estos sanktaj al la Eternulo, ne detruigas kaj ne plu ruiniĝos eterne.

32 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremias de la Eternulo en la deka jaro de Cidkija, reĝo de Judujo, tio estas en la dek-oka jaro de Nebukadnecar. **2** Tiam la militistaro de la reĝo de Babel sieĝis Jerusalemon, kaj la profeto Jeremias estis malliberigita sur la korto de la malliberejo, kiu estis apud la domo de la reĝo de Judujo. **3** Tie malliberigis lin Cidkija, reĝo de Judujo, dirante: Kial vi profetas, parolante, ke tiele diras la Eternulo: Jen Mi transdonos ĉi tiun urbon en la manon de la reĝo de Babel, kiu ĝin venkoprenos; **4** kaj Cidkija, reĝo de Judujo, ne saviĝos el la manoj de la Ĥaldeoj, sed li estos transdonita en la manon de la reĝo de Babel, kies bušo parolos kun lia bušo kaj kies okuloj rigardos liajn okulojn; **5** kaj en Babelon li forkondukos Cidkijan, kaj ĉi tiu restos tie, ĝis Mi vizitos lin, diras la Eternulo; se vi militos kontraŭ la Ĥaldeoj, vi ne sukcesos? **6** Kaj Jeremias diris: Aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: **7** Jen Hanamel, filo de via onklo Ŝalam, iras al vi, por diri: Aĉetu al vi mian kampon, kiu estas en Anatot, ĉar al vi apartenas la rajto de parenco, por aĉeti. **8** Kaj venis al mi Hanamel, filo de mia onklo, konforme al la vorto de la Eternulo, sur la korto de la malliberejo, kaj li diris al mi: Aĉetu, mi petas, mian kampon, kiu estas en Anatot, en la lando de Benjamen; ĉar al vi apartenas la rajto de heredo kaj la rajto de elaĉeto; aĉetu al vi. Tiam mi komprenis, ke tio estas vorto de la Eternulo. **9** Kaj mi aĉetis de Hanamel, filo de mia onklo, la kampon, kiu estas en Anatot, kaj mi pesis al li la monon, dek sep siklojn da argento. **10** Kaj mi skribis dokumenton kaj sigelis; kaj mi invitis atestantojn, kaj pesis la argenton per pesilo. **11** Kaj mi prenis la dokumenton de aĉeto, la sigelitan laŭ juro kaj lego, kaj la nefermitan. **12** Kaj mi donis la dokumenton de aĉeto al Baruĥ, filo de Nerija, filo de Mahseja, antaŭ la okuloj de mia kuzo Hanamel, kaj antaŭ la okuloj de la atestantoj, kiuj subskribis la dokumenton de aĉeto, kaj antaŭ la okuloj de ĉiuj Judoj, kiuj sidis sur la korto de la malliberejo. **13** Kaj mi ordonis al Baruĥ antaŭ iliaj okuloj, dirante: **14** Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Prenu ĉi tiujn dokumentojn, ĉi tiun dokumenton de aĉeto, la sigelitan, kaj ĉi tiun nefermitan, kaj metu ilin en argilan vazon, por ke ili konserviĝu dum longa tempo. **15** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Oni denove aĉetas domojn, kampojn, kaj vinberĝardenojn en

ci tiu lando. **16** Kaj, transdoninte la dokumentojn de aĉeto al Baruĥ, filo de Nerija, mi ekpreĝis al la Eternulo, dirante: **17** Ho Sinjoro, ho Eternulo! Vi kreis la ĉielon kaj la teron per Via granda forto kaj per Via etendita brako; nenia afero estas nefarebla por Vi; **18** Vi faras favorkorafon al miloj, kaj pro la malbonagoj de la patroj Vi repagas al iliaj filoj post ili. Vi, Dio granda, potenza, kies nomo estas Eternulo Cebaot, **19** granda en Siaj decidoj kaj potencia en Siaj agoj; Vi, kies okuloj estas malfermitaj super ĉiuj vojoj de la homidoj, por redoni al ĉiu laŭ lia konduto kaj laŭ la fruktoj de liaj agoj; **20** Vi, kiu faris signojn kaj miraklojn en la lando Egipta ĝis la nuna tago super Izrael kaj super la aliaj homoj, kaj faris al Vi gloran nomon, kiel ĝi estas nune; **21** kaj Vi elkondukis Vian popolon Izrael el la lando Egipta per signoj kaj per mirakloj, per forta mano, per etendita brako, kaj per granda teruro; **22** kaj Vi donis al ili ĉi tiun landon, pri kiu Vi juris al iliaj patroj, ke Vi donos al ili, landon, en kiu fluas laktokaj mielo; **23** kaj ili venis kaj ekposedis ĝin, tamen ili ne aŭskultis Vian vocon kaj ne sekvis Vian instruon, ne faris ĉion, kion Vi ordonis al ili; kaj Vi venigis sur ilin ĉi tiun tutan malfeliĉon. **24** Jen remparoj alproksimiĝas al la urbo, por venkopreni ĝin, kaj la urbo pro la glavo, malsato, kaj pesto estas transdonata en la manojn de la Ĥaldeoj, kiuj militas kontraŭ ĝi; kion Vi diris, tio fariĝas, kaj Vi tion vidas. **25** Kaj Vi, Sinjoro, ho Eternulo, diris al mi: Aĉetu al vi la kampon pro mono, kaj starigu atestantojn; dume la urbo estas transdonata en la manojn de la Ĥaldeoj. **26** Tiam la vorto de la Eternulo aperis al Jeremias, dirante: **27** Jen Mi, la Eternulo, estas Dio de ĉiu karno; ĉu ekzistas por Mi io nefarebla? **28** Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi transdonas ĉi tiun urbon en la manojn de la Ĥaldeoj, kaj en la manon de Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj li venkoprenos ĝin. **29** Kaj venos la Ĥaldeoj, kiuj militas kontraŭ ĉi tiu urbo, kaj ekbruligos ĉi tiun urbon per fajro, kaj forbruligos ĝin, kaj la domojn, sur kies tegmentoj oni incensadis al Baal kaj faradis verſoferojn al aliaj dioj, por kolerigi Min. **30** Ĉar la Izraelidoj kaj la Judoj faradis nur malbonon antaŭ Miaj okuloj detempe de sia juneco; ĉar la Izraelidoj nur kolerigadis Min per la faroj de siaj manoj, diras la Eternulo. **31** Ĉar nur por Mia kolero kaj por Mia ĉagreno ekzistas ĉi tiu urbo de la tago, kiam oni konstruis ĝin, ĝis la nuna tago, tiel, ke Mi devas forpuŝi ĝin de antaŭ Mia vizago, **32** pro ĉiuj malbonagoj de la Izraelidoj kaj Jehudaideoj, kiujn ili faris, por Min kolerigi, ili, iliaj reĝoj, iliaj princoj,

iliaj pastroj, iliaj profetoj, la Judoj, kaj la loĝantoj indigno; ĉar Mi kaŝis Mian vizaĝon for de ĉi tiu de Jerusalem. **33** Ili turnis al Mi la dorson, ne la urbo pro ĉiu iliaj malbonagoj: **6** Jen Mi redonos al vizaĝon; Mi instruadis ilin, konstante instruadis, ĝi bonstaton kaj kuracon, kaj Mi resanigos ilin, kaj sed ili ne aŭskultis, ne akceptis admonon. **34** Siajn Mi malkovros por ili abundon da paco kaj vero. abomenindajojn ili metis en la domon, kiu estas **7** Kaj Mi revenigos la kaptitojn de Jehuda kaj la nomata per Mia nomo, kaj ili malpurigis ĝin. **35** kaptitojn de Izrael, kaj Mi aranĝos ilin kiel antaŭe. Kaj ili aranĝis la altaĵojn de Baal, kiuj estas en la **8** Kaj Mi purigos ilin de ĉiu iliaj malbonagoj, per valo de la filo de Hinom, por bruligi siajn filojn kiuj ili pekis antaŭ Mi; kaj Mi pardonos ĉiujn iliajn kaj filinojn al Moleh, kion Mi ne ordonis al ili, kaj krimojn, per kiuj ili pekis antaŭ Mi kaj defalis pri kio ne venis al Mi en la kapon, ke ili faros tiun de Mi. **9** Kaj tio fariĝos por Mi agrabla nomo, abomenindajon, por pekigi Judujon. **36** Kaj tamen laŭdo kaj gloro antaŭ ĉiuj nacioj de la tero, kiuj tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri ĉi tiu aŭdos pri la tuta bono, kiun Mi faras al ili, kaj urbo, pri kiu vi diras, ke ĝi estas transdonata en la ili ektimos kaj ektremos pro la tuta bono kaj la manon de la reĝo de Babel per glavo, malsato, kaj tuta bonstato, kiun Mi donos al ĝi. **10** Tiele diras pesto: **37** Jen Mi kolektos ilin el ĉiuj landoj, kien la Eternulo: Sur ĉi tiu loko — pri kiu vi diras, Mi dispelis ilin en Mia kolero, en Mia furiozo, kaj ke ĝi estas dezertigita tiel, ke jam ne ekzistas en granda indigno; kaj Mi revenigos ilin sur ĉi homoj nek brutoj en la urbo de Judujo kaj sur la tiun lokon kaj loĝigos ilin sendanĝere. **38** Kaj ili stratoj de Jerusalem, kiuj fariĝis malplenaj pro estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio. **39** Kaj Mi foresto de homoj kaj de loĝantoj kaj de brutoj — donos al ili unu koron kaj unu vojon, ke ili ĉiam **11** ankoraŭ estos aŭdataj sonoj de ĝojo kaj sonoj timu Min, por ke estu bone al ili kaj al iliaj idoj de gajeco, voĉo de fianĉo kaj voĉo de fianĉino, post ili. **40** Kaj Mi faros kun ili interligon eternan, voĉo de homoj, kiuj parolos: Laŭdu la Eternulon ke Mi ne dekliniĝos de ili en Mia bonfarado al Cebao, ĉar la Eternulo estas bona, ĉar eterna estas ili; kaj timon je Mi Mi metos en ilian koron, ke **12** Tiele diras la Eternulo Cebao: Sur **42** Ĉar tiele diras la Eternulo: Kiel Mi venigis sur ĉi ĉi tiu loko, kiu dezertiĝis tiel, ke tie ne troviĝas tiun popolon tiun tutan grandan malbonon, tiel homo nek brutoj, kaj en ĉiuj ĝiaj urboj denove Mi venigos sur ilin la tutan bonon, kiun Mi eldiris troviĝos loĝejoj de paštistoj, kiuj ripozigas tie pri ili. **43** Kaj kampoj estos acetataj en ĉi tiu lando, siajn ŝafojn; **13** en la urboj de la montoj, en la pri kiu vi diras, ke ĝi estas dezerto, ke ne troviĝas urboj de la valoj, en la urboj de la sudo, en la en ĝi homoj nek brutoj, ke ĝi estas transdonita en lando de Benjamen, en la ĉirkauĝo de Jerusalem, la manojn de la Haldeoj. **44** Oni aĉetos kampojn kaj en la urboj de Judujo denove pasados ŝafoj sub per mono, oni enskribos en dokumentojn kaj la mano de kalkulanto, diras la Eternulo. **14** Jen sigelos, kaj starigos atestantojn, en la lando en venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi plenumos Benjamen, en la ĉirkauĝo de Jerusalem, en la urboj de Judujo, en la urboj de la montoj, en la urboj de la valoj, kaj en la urboj de la sudo; ĉar Mi revenigos ilin el la kaptiteco, diras la Eternulo.

33 La vorto de la Eternulo aperis al Jeremias duafoje, kiam li estis ankoraŭ tenata sur la korto de la mallibrejo, nome: **2** Tiele diras la Eternulo, kiu ĉion faris, la Eternulo, kiu ĉion kreis, por ĝin fortikigi, kaj kies nomo estas Eternulo: **3** Voku al Mi, kaj Mi respondos al vi, kaj Mi sciigas al vi grandajn kaj gravajn aferojn, kiujn vi ne scias. **4** Ĉar tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la domoj de ĉi tiu urbo, kaj pri la domoj de la reĝo de Judujo, kiuj estas detruitaj por remparoj kaj por glavo **5** de tiuj, kiuj venis, por batali kontraŭ la Haldeoj kaj plenigi ilin per kadavroj de homoj, kiujn Mi frapis en Mia kolero kaj en Mia

li filo, reganta sur lia trono, kaj kun la Levidoj la sklavinojn, kiujn ili forliberigis, kaj devigis pastroj, Mijaj servistoj. **22** Kiel nekalkulebla estas ilin fariĝi sklavoj kaj sklavinoj. **12** Tiam aperis la la armeo de la ĉielo kaj nemezurebla la sablo de la vorto de la Eternulo al Jeremia, dirante: **13** Tiele maro, tiel Mi multigos la idaron de Mia servo diras la Eternulo, Dio de Izrael: Mi faris interligon David, kaj la Levidojn, kiuj faras servadon al Mi. **23** Kun viaj patroj en la tempo, kiam Mi elkondukis Kaj aperis vorto de la Eternulo al Jeremia, dirante: ilin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco, **24** Ĉu vi ne vidas, kiel ĉi tiu popolo parolas kaj dirante: **14** En ĉiu sepa jaro forliberigu ĉiu sian diras: La du gentojn, kiujn la Eternulo elektis, Li fraton Hebreon, kiu estas vendita al vi kaj servis forpuŝis? Kaj ili malestimas Mian popolon, kvazaŭ al vi ses jarojn, kaj permesu al li foriri de vi tute ĝi jam ne estus popolo antaŭ ili. **25** Tiele diras la libera; sed viaj patroj ne aŭskultis Min kaj ne Eternulo: Se Mi ne farus interligon pri tago kaj alklinis sian orelon. **15** Nun vi pentis, kaj faris nokto kaj Mijaj leĝojn pri la ĉielo kaj la tero, **26** bonon antaŭ Mijaj okuloj, proklamante liberecon tiam Mi forpušus la idaron de Jakob kaj de Mia unu por la alia, kaj vi faris interligon antaŭ Mi servanto David, ne prenante el lia idaro regantojn en la domo, kiu estas nomata per Mia nomo; **16** super la idaro de Abraham, Isaak, kaj Jakob; ĉar Mi revenigos iliajn forkaptitojn kaj kompatos ilin. sed vi ŝanĝigis, kaj malsanktigis Mian nomon, kaj reprenis al vi ĉiu sian sklavon kaj sian sklavinon, kiujn vi forliberigis, ke ili estu memstaraj, kaj vi devigis ilin, ke ili estu por vi sklavoj kaj sklavinoj.

34 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo, kiam Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj lia tuta militistaro, kaj ĉiuj regnoj de la tero, kiuj estis sub la regado de lia mano, kaj ĉiuj popoloj militis kontraŭ Jerusaleм kaj kontraŭ ĉiuj ĝiaj urboj: **2** Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Iru kaj parolu al Cidkija, reĝo de Judujo, kaj diru al li: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi transdonos ĉi tiun urbanon en la manon de la reĝo de Babel, kaj li forbruligos ĝin per fajro; **3** kaj vi ne saviĝos el lia mano, sed vi estos kaptita kaj transdonita en lian manon, kaj viaj okuloj rigardos la okulojn de la reĝo de Babel, kaj lia bušo parolos kun via bušo, kaj vi iros en Babelon. **4** Tamen aŭskultu la vorton de la Eternulo, ho Cidkija, reĝo de Judujo: Tiele diras la Eternulo pri vi: Vi ne mortos de glavo; **5** vi mortos en paco; kaj kiel oni faris brulon al viaj patroj, la antaŭaj reĝoj, kiuj estis antaŭ vi, tiel oni faros brulon al vi, kaj oni priploros vin: Ho ve, sinjoro! Ĉar Mi parolis la vorton, diras la Eternulo. **6** Kaj la profeto Jeremia raportis al Cidkija, reĝo de Judujo, ĉiujn tiujn vortojn en Jerusaleм, **7** dum la militistaro de la reĝo de Babel militis kontraŭ Jerusaleм, kaj kontraŭ ĉiuj restintaj urboj de Judujo, kontraŭ Lahiš kaj kontraŭ Azeka; ĉar ili restis ankoraŭ el la fortikaj urboj de Judujo. **8** Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo, post kiam la reĝo Cidkija faris interligon kun la tuta popolo de Jerusaleм, proklamante al ili liberecon; **9** ke ĉiu forliberigu sian sklavon kaj sian sklavinon, Hebreon kaj Hebreinon, por ke inter ili neniu el la Judoj tenu sian fraton en sklaveco. **10** Kaj obeis ĉiuj potenculoj kaj la tutu popolo, kiuj aliĝis al la interligo, por ke ĉiu forliberigu sian sklavon kaj sian sklavinon, por ne plu teni ilin en sklaveco; ili obeis kaj forliberigis. **11** Sed poste ili denove reprenis la sklavojn kaj

diras la Eternulo al Jeremio, dirante: **12** Tiam aperis la vorto de la Eternulo al Jeremio, dirante: **13** Tiele maro, tiel Mi multigos la idaron de Mia servo diras la Eternulo, Dio de Izrael: Mi faris interligon David, kaj la Levidojn, kiuj faras servadon al Mi. **23** Kun viaj patroj en la tempo, kiam Mi elkondukis Kaj aperis vorto de la Eternulo al Jeremio, dirante: ilin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco, **24** Ĉu vi ne vidas, kiel ĉi tiu popolo parolas kaj dirante: **14** En ĉiu sepa jaro forliberigu ĉiu sian diras: La du gentojn, kiujn la Eternulo elektis, Li fraton Hebreon, kiu estas vendita al vi kaj servis forpuŝis? Kaj ili malestimas Mian popolon, kvazaŭ al vi ses jarojn, kaj permesu al li foriri de vi tute ĝi jam ne estus popolo antaŭ ili. **25** Tiele diras la libera; sed viaj patroj ne aŭskultis Min kaj ne Eternulo: Se Mi ne farus interligon pri tago kaj alklinis sian orelon. **15** Nun vi pentis, kaj faris nokto kaj Mijaj leĝojn pri la ĉielo kaj la tero, **26** bonon antaŭ Mijaj okuloj, proklamante liberecon tiam Mi forpušus la idaron de Jakob kaj de Mia unu por la alia, kaj vi faris interligon antaŭ Mi servanto David, ne prenante el lia idaro regantojn en la domo, kiu estas nomata per Mia nomo; **16** super la idaro de Abraham, Isaak, kaj Jakob; ĉar Mi revenigos iliajn forkaptitojn kaj kompatos ilin. sed vi ŝanĝigis, kaj malsanktigis Mian nomon, kaj reprenis al vi ĉiu sian sklavon kaj sian sklavinon, kiujn vi forliberigis, ke ili estu memstaraj, kaj vi devigis ilin, ke ili estu por vi sklavoj kaj sklavinoj.

17 Tiele diras la Eternulo: Vi ne obeis Min, ke vi proklamu liberecon ĉiu al sia frato kaj unu al la alia; jen Mi proklamas koncerne vin liberecon al la glavo, pesto, kaj malsato, kaj Mi faros vin objekto de teruro por ĉiuj regnoj de la tero. **18** Kaj Mi transdonos la homojn, kiuj malobeis Mian interligon, kiuj ne plenumis la vortojn de la interligo, kiun ili faris antaŭ Mi, kiam ili dishakis la bovidon en du partojn kaj trairis tra la dishakitaj partoj: **19** la eminentulojn de Judujo kaj la eminentulojn de Jerusaleм, la korteganojn kaj la pastrojn, kaj la tutan popolon de la lando, kiuj trairis tra la dishakitaj partoj de la bovido; **20** Mi transdonos ilin en la manojn de iliaj malamikoj, kaj en la manojn de tiuj, kiuj celas ilian morton; kaj iliaj kadavroj estos mangajo por la birdoj de la ĉielo kaj por la bestoj de la tero. **21** Kaj Cidkijan, reĝo de Judujo, kaj liajn eminentulojn Mi transdonos en la manojn de iliaj malamikoj, kaj en la manojn de tiuj, kiuj celas ilian morton, kaj en la manojn de la militistaro de la reĝo de Babel, kiu foriris de vi. **22** Jen Mi faros ordonon, diras la Eternulo, kaj Mi revenigos ilin al ĉi tiu urbo, kaj ili atakos ĝin kaj venkoprenos ĝin kaj forbruligos ĝin per fajro, kaj la urbojn de Judujo Mi faros dezerto tiel, ke neniu en ĝi logos.

35 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremio de la Eternulo en la tempo de Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de Judujo: **2** Iru en la domon de la Reħabidoj, kaj parolu al ili, kaj venigu ilin en la domon de la Eternulo en unu el la ĉambroj, kaj trinkigu al ili vinon. **3** Kaj mi prenis Jaazanjan, filon de Jeremio, filo de Flabacinja, kaj liajn fratojn kaj ĉiujn liajn filojn kaj la tutan domon de la Reħabidoj; **4** kaj mi venigis ilin en la domon de la

Eternulo, en la ĉambron de la filoj de Ḧanan, filo rekomendis al vi, **19** pro tio tiele diras la Eternulo de Jigdalja, homo de Dio, kiu estas apud la ĉambro Cebaot, Dio de Izrael: Neniam mankos ĉe Jonadab, de la princoj, super la ĉambro de Maaseja, filo filo de Reḥab, viro, staranta antaŭ Mi.

de Ŝalom, gardisto de pordego. **5** Kaj mi starigis antaŭ la filoj de la domo de la Reḥabidoj pokalojn plenajn de vino, kaj kalikojn, kaj mi diris al ili: Trinku vinon. **6** Sed ili diris: Ni ne trinkas vinon, ĉar nia patro Jonadab, filo de Reḥab, ordonis al ni, dirante: Ne trinku vinon, vi kaj viaj infanoj, eterne; **7** kaj domon ne konstruu, kaj semon ne semu, kaj vinberĝardenon ne plantu kaj ne posedu, sed loĝu en tendoj dum via tuta vivo, por ke vi vivu longan tempon sur la tero, sur kiu vi loĝas fremdule. **8** Kaj ni obeis la voĉon de nia patro Jonadab, filo de Reḥab, en ĉio, kion li ordonis al ni, ne trinkante vinon dum nia tuta vivo, nek ni, nek niaj edzinoj, nek niaj filoj, nek niaj filinoj, **9** kaj ne konstruante domojn por nia loĝado, kaj ne havante por ni vinberĝardenon, nek kampon, nek semadon; **10** sed ni loĝas en tendoj, kaj obeas, kaj faras ĉion tiel, kiel ordonis al ni nia patro Jonadab. **11** Kaj kiam Nebukadnecar, reĝo de Babel, venis kontraŭ la landon, ni diris: Venu, ni iru en Jerusalemon, for de la militistaro de la Ḥaldeoj kaj de la militistaro de Sirio; kaj ni restis en Jerusalem. **12** Kaj aperis vorto de la Eternulo al Jeremia, dirante: **13** Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Iru kaj diru al la Judujanoj kaj al la loĝantoj de Jerusalem: Ĉu vi ne akceptos moralinstruon, obeante Miajn vortojn? diras la Eternulo. **14** Plenumataj estas la vortoj de Jonadab, filo de Reḥab, kiujn li ordonis al siaj filoj, ke ili ne trinku vinon, kaj ili ne trinkas ĝis nun, ĉar ili obeas la ordonon de sia patro; sed Mi diris al vi, konstante diradis, kaj vi ne obeis Min. **15** Mi sendis al vi ĉiujn Miajn servantojn, la profetojn, Mi konstante sendadis, dirante: Deturnu vin ĉiu de sia malbona vojo, plibonigu vian konduton, ne sekvu aliajn diojn, servante al ili, tiam vi restos sur la tero, kiun Mi donis al vi kaj al viaj patroj; sed vi ne alklinis vian orelon kaj ne obeis Min. **16** La filoj de Jonadab, filo de Reḥab, plenumis la ordonon de sia patro, kiun li donis al ili; sed ĉi tiu popolo ne obeis Min. **17** Tial tiele diras la Eternulo, Dio Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi venigos sur Judujon kaj sur ĉiujn loĝantojn de Jerusalem la tutan malbonon, kiun Mi eldiris pri ili, pro tio, ke Mi parolis al ili kaj ili ne aŭskultis, Mi vokis al ili kaj ili ne respondis. **18** Sed al la domo de la Reḥabidoj Jeremia diris: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Pro tio, ke vi obeis la ordonon de via patro Jonadab kaj observis ĉiujn liajn ordonojn, kaj agis konforme al ĉio, kion li

36 En la kvara jaro de Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de Judujo, aperis jena vorto al Jeremia de la Eternulo: **2** Prenu al vi libron-rulaĵon, kaj skribu en ĝin ĉiujn vortojn, kiujn Mi diris al vi pri Izrael kaj pri Jehuda kaj pri ĉiuj nacioj, de la tago, en kiu Mi parolis al vi, de la tempo de Jošija ĝis la nuna tago. **3** Eble la domo de Jehuda aŭdos pri la tuta malbono, kiun Mi intencas fari al ili, kaj ili returniĝos ĉiu de sia malbona vojo, por ke Mi pardonu ilian malbonagon kaj ilian pekon. **4** Kaj Jeremia alvokis Baruĥon, filon de Nerija; kaj Baruĥ enskribis en libron-rulaĵon sub diktado de Jeremia ĉiujn vortojn de la Eternulo, kiujn Li diris al li. **5** Kaj Jeremia donis jenan ordonon al Baruĥ: Mi estas malliberigita, mi ne povasiri en la domon de la Eternulo; **6** iru do vi, kaj legu la libro, kiun vi skribis sub mia diktado, la vortojn de la Eternulo en la orelojn de la popolo en la domo de la Eternulo en tago de fasto; kaj ankaŭ en la orelojn de ĉiuj Judoj, kiuj venis el siaj urboj, legu tion. **7** Eble falos ilia prego antaŭ la Eternulo, kaj ili returniĝos ĉiu de sia malbona vojo; ĉar granda estas la kolero kaj indigno, kiujn la Eternulo esprimis pri ĉi tiu popolo. **8** Kaj Baruĥ, filo de Nerija, plenumis ĉion, kion ordonis la profeto Jeremia, kaj li voĉlegis el la libro la vortojn de la Eternulo en la domo de la Eternulo. **9** En la kvina jaro de Jehojakim, filo de Jošija, reĝo de Judujo, en la naŭa monato, oni proklamis faston antaŭ la Eternulo al la tuta popolo en Jerusalem, kaj al la tuta popolo, kiuj venis el la urboj de Judujo en Jerusalemon. **10** Kaj Baruĥ voĉlegis el la libro la vortojn de Jeremia en la domo de la Eternulo, en la ĉambro de Gemarja, filo de la kanceliero Šafan, sur la supra korto, ĉe la nova pordego de la domo de la Eternulo, laŭte al la tuta popolo. **11** Kaj Miḥaja, filo de Gemarja, filo de Šafan, aŭdis el la libro ĉiujn vortojn de la Eternulo; **12** kaj li iris en la domon de la reĝo, en la ĉambro de la kanceliero. Kaj jen tie sidis ĉiuj eminentuloj: la kanceliero Elišama, Delaja, filo de Ŝemaja, Elnatan, filo de Ahbora, Gemarja, filo de Šafan, Cidkija, filo de Ḧananja, kaj ĉiuj eminentuloj. **13** Kaj Miḥaja raportis al ili ĉiujn vortojn, kiujn li aŭdis, kiam Baruĥ legis el la libro en la orelojn de la popolo. **14** Tiam ĉiuj eminentuloj sendis al Baruĥ Jehudin, filon de Netanja, filo de Ŝelemja, filo de Kuši, por diri: La skribrulaĵon, el kiu vi legis en la orelojn de la popolo, prenu en vian manon, kaj

venu. Kaj Baruĥ, filo de Nerija, prenis kun si la skribrulaĵon, kaj donis ĝin al la skribisto Baruĥ, skribrulaĵon, kaj venis al ili. **15** Kaj ili diris al li: filo de Nerija; kaj tiu skribis sur ĝi sub diktado de Sidiĝu, kaj voĉlegu ĝin al ni. Kaj Baruĥ voĉlegis, al ili. **16** Kiam ili aŭdis ĉiujn vortojn, ili eksentis teruron unu antaŭ la alia, kaj ili diris al Baruĥ: Ni raportos al la reĝo ĉiujn ĉi tiujn vortojn. **17** Kaj ili demandis Baruhon, dirante: Diru al ni, kiamaniere vi skribis ĉiujn tiujn vortojn el lia bušo? **18** Kaj Baruĥ respondis al ili: El sia bušo li elparolis al mi ĉiujn tiujn vortojn, kaj mi skribis en la libron per inko. **19** Kaj la eminentuloj diris al Baruĥ: Iru kaj kaŝiĝu, vi kaj Jeremia, ke neniu sciu, kie vi estas. **20** Ili venis al la reĝo en la palacon, kaj la skribrulaĵon ili restigis en la ĉambro de la kanceliero Elišama; kaj ili raportis al la reĝo ĉiujn vortojn. **21** Tiam la reĝo sendis Jehudin, por preni la skribrulaĵon; kaj Jehudi prenis ĝin el la ĉambro de la kanceliero Elišama, kaj voĉlegis ĝin al la reĝo, kaj al ĉiuj eminentuloj, kiuj staris apud la reĝo. **22** La reĝo sidis en la vintra domo en la naŭa monato, kaj antaŭ li brulis fajrujo. **23** Kaj ĉiufoje, kiam Jehudi tralegis tri aŭ kvar kolumnojn, la reĝo detranĉis ilin per tranĉileto de skribisto, kaj jetis en la fajron, kiu estis en la fajrujo, ĝis la tuta skribrulaĵo forbrulis sur la fajro, kiu estis en la fajrujo. **24** Kaj ne timis kaj ne disiĝis siajn vestojn la reĝo, nek ĉiuj liaj servantoj, kiuj aŭdis ĉiujn tiujn vortojn. **25** Kvankam Elnatan kaj Delaja kaj Gemarja petis la reĝon, ke li ne forbruligu la skribrulaĵon, li ne obeis ilin. **26** Kaj la reĝo ordonis al Jeraĥmeel, filo de la reĝo, al Seraja, filo de Azriel, kaj al Ŝelemja, filo de Abdeel, kapti la skribiston Baruĥ kaj la profeton Jeremia; sed la Eternulo ilin kaſis. **27** Kaj aperis jena vorto de la Eternulo al Jeremia, post kiam la reĝo forbruligis la skribrulaĵon, kaj la vortojn, kiujn Baruĥ skribis sub diktado de Jeremia: **28** Prenu al vi denove alian skribrulaĵon, kaj skribu sur ĝi ĉiujn antaŭajn vortojn, kiuj estis sur la unua skribrulaĵo, kiu forbruligis Jehojakim, reĝo de Juduo. **29** Kaj pri Jehojakim, reĝo de Juduo, diru: Tiele diras la Eternulo: Vi forbruligis tiun skribrulaĵon, dirante: Kial vi skribis sur ĝi, ke venos la reĝo de Babel kaj ruinigos ĉi tiun landon kaj ekstermos sur ĝi homojn kaj brutojn? **30** Tial tiele diras la Eternulo pri Jehojakim, reĝo de Juduo: Ne estos ĉi li sidanto sur la trono de David, kaj lia kadavro estos jetita al la varmego de la tago kaj al la malvarmo de la nokto; **31** kaj Mi punos lin kaj lian idaron kaj liajn servantojn, pro ilia malbonago; kaj Mi venigos sur ilin kaj sur la loĝantojn de Jerusalem kaj sur la Judujanojn la tutan malbonon, pri kiu Mi diris al ili, sed ili ne aŭskultis. **32** Kaj Jeremia prenis alian

skribrulaĵon, kaj donis ĝin al la skribisto Baruĥ, skribrulaĵon, kaj venis al ili. **15** Kaj ili diris al li: filo de Nerija; kaj tiu skribis sur ĝi sub diktado de Jeremias ĉiujn vortojn de la libro, kiun Jehojakim, reĝo de Juduo, forbruligis per fajro; kaj al ili estis aldonitaj ankoraŭ multaj similaj vortoj.

37 Kaj ekreğis la reĝo Cidkija, filo de Jošija, anstataŭ Konja, filo de Jehojakim, ĉar Nebukadnecar, reĝo de Babel, faris lin reĝo en la Juda lando. **2** Li kaj liaj servantoj kaj la popolo de la lando ne obeis la vortojn de la Eternulo, kiujn Li diris per la profeto Jeremias. **3** Tamen la reĝo Cidkija sendis Jehuhalon, filon de Ŝelemja, kaj Cefanjan, filon de la pastro Maaseja, al la profeto Jeremias, por diri: Preĝu, mi petas, por ni al la Eternulo, nia Dio. **4** Jeremias tiam iradis libere inter la popolo, kaj oni ne metis lin en malliberejon. **5** Dume la militistaro de Faraono eliris el Egiptujo, kaj kiam la Ĥaldeoj, kiuj sieĝis Jerusalemon, tion aŭdis, ili foriris de Jerusalem. **6** Kaj aperis vorto de la Eternulo al la profeto Jeremias, dirante: **7** Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Tiele diru al la reĝo de Juduo, kiu sendis vin al Mi, por demandi Min: Jen la militistaro de Faraono, kiu eliris kun helpo al vi, iros returne en sian landon Egiptujo. **8** Kaj la Ĥaldeoj revenos kaj militos kontraŭ ĉi tiu urbo, kaj prenos ĝin kaj forbruligis ĝin per fajro. **9** Tiele diras la Eternulo: Ne trompu vin mem, dirante: La Ĥaldeoj foriroς de ni; ĉar ili ne foriros. **10** Ĉar se vi eĉ venkobatus la tutan militistaron de la Ĥaldeoj, kiu militas kontraŭ vi, kaj restus el ili nur kelkaj vunditoj, ĉi tiuj levigis ĉi el sia tendo kaj forbruligis ĉi tiun urbon per fajro. **11** Kiam la militistaro de la Ĥaldeoj, timante la militistaron de Faraono, foriris de Jerusalem, **12** tiam Jeremias eliris el Jerusalem, por iri en la landon de Benjamen, por ricevi sian tiean heredaĵon inter la popolo. **13** Sed kiam li estis ĉe la Pordego de Benjamen, tie estis la gardistestro, kies nomo estis Jirija, filo de Ŝelemja, filo de Ĥananja; li kaptis la profeton Jeremias, dirante: Vi volas transkuri al la Ĥaldeoj. **14** Jeremias diris: Tio estas malvero, mi ne volas transkuri al la Ĥaldeoj. Sed tiu ne aŭskultis lin; kaj Jirija kaptis Jeremias kaj alkondukis lin al la eminentuloj. **15** La eminentuloj ekkoleris kontraŭ Jeremias, kaj batis lin, kaj metis lin en malliberejon, en la domo de la skribisto Jonatan, ĉar tiun domon oni faris malliberejo. **16** Post kiam Jeremias venis en la malliberejon kaj en karceron, kaj Jeremias estis sidinta tie longan tempon, **17** la reĝo Cidkija sendis kaj prenis lin, kaj la reĝo sekrete en sia domo demandis lin, dirante: Ĉu estas ia vorto de la Eternulo? Kaj Jeremias diris: Estas: vi estos

transdonita en la manon de la reĝo de Babel. **18** mallevis ilin per ŝnuroj al Jeremia en la kavon. **12** Kaj Jeremia diris al la reĝo Cidkija: Per kio mi pekis antaŭ vi aŭ antaŭ viaj servantoj aŭ antaŭ ĉi tiu popolo, ke vi metis min en malliberejon? **19** Ŝnurojn; kaj Jeremia tiel faris. **13** Kaj oni ektiris Kaj kie estas viaj profetoj, kiuj profetis al vi, ke la reĝo de Babel ne venos kontraŭ vin kaj kontraŭ Jeremian per la ŝnuroj kaj eltriris lin el la kavo; kaj reĝo de Babel ne venos kontraŭ Jeremias restis sur la karto de la malliberejo. **14** ĉi tiun landon? **20** Nun aŭskultu, mia sinjoro, ho Kaj la reĝo Cidkija sendis, kaj venigis la profeton reĝo, mia petego falu antaŭ vi: ne revenigu min Jeremia al si, al la tria enirejo de la domo de la en la domon de la skribisto Jonatan, mi ne mortu Eternulo; kaj la reĝo diris al Jeremia: Mi demandos tie. **21** Tiam la reĝo Cidkija ordonis, ke oni tenu donadis al li bulon da pano ĉiutage el la strato de la bakistoj, ĝis konsumiĝis la tuta pano en la urbo. Tiamaniere Jeremia restis sur la karto de la malliberejo.

38 **Šefatja**, filo de Matan, Gedalja, filo de Pašur, Juhal, filo de Ŝelemja, kaj Pašur, filo de Malkija, aŭdis la vortojn, kiujn Jeremia parolis al la tuta popolo, dirante: **2** Tiele diras la Eternulo: Kiu restos en ĉi tiu urbo, tiu mortos de glavo, de malsato, aŭ de pesto; sed kiu eliros al la Ĥaldeoj, tiu restos vivanta, lia animo estos lia akiro, kaj li vivos. **3** Tiele diras la Eternulo: Ĉi tiu urbo estos transdonita en la manojn de la militistaro de la reĝo de Babel, kaj li venkoprenos ĝin. **4** Tiam la eminentuloj diris al la reĝo: Oni devas mortigi ĉi tiun homon, ĉar li senfortigas la manojn de la militistoj, kiuj restis en ĉi tiu urbo, kaj la manojn de la tuta popolo, parolante al ili tiajn vortojn; ĉar ĉi tiu homo deziras al ĉi tiu popolo ne pacon, sed nur malbonon. **5** Kaj la reĝo Cidkija diris: Jen li estas en viaj manoj, ĉar la reĝo nenion povas fari kontraŭ via volo. **6** Tiam ili prenis Jeremian, kaj jetis lin en la kavon de Malkija, filo de la reĝo, kiu troviĝis sur la karto de la malliberejo, kaj oni mallevis Jeremian per ŝnuroj; en la kavo ne estis akvo, sed nur ŝlimo, kaj Jeremia enigis en la ŝlimon. **7** Kaj Ebed-Meleĥ, Etiopo, eŭnuko, kiu estis en la domo de la reĝo, aŭdis, ke oni jetis Jeremian en la kavon; la reĝo tiam sidis ĉe la Pordejo de Benjamen. **8** Tiam Ebed-Meleĥ eliris el la domo de la reĝo, kaj ekparolis al la reĝo, dirante: **9** Mia sinjoro, ho reĝo! malbone agis tiuj homoj, ke ili tion faris al la profeto Jeremia, ke ili jetis lin en la kavon: li mortos tie de malsato, ĉar jam en ekzistas pano en la urbo. **10** Tiam la reĝo ordonis al la Etiopo Ebed-Meleĥ, dirante: Prenu kun vi de ĉi tie tridek homojn, kaj eltriru la profeton Jeremia el la kavo, antaŭ ol li mortos. **11** Kaj Ebed-Meleĥ prenis kun si la homojn kaj iris en la domon de la reĝo sub la trezorejon, kaj prenis de tie malnovajn kaj eluzitajn ĉifonojn kaj

Kaj la Etiopo Ebed-Meleĥ diris al Jeremia: Metu la eluzitajn ĉifonojn sub viajn akselojn sub la Jeremian per la ŝnuroj kaj eltriris lin el la kavo; kaj Kaj la reĝo Cidkija sendis, kaj venigis la profeton reĝo, mia petego falu antaŭ vi: ne revenigu min Jeremia al si, al la tria enirejo de la domo de la Eternulo; kaj la reĝo diris al Jeremia: Mi demandos tie. **12** Kaj Jeremia, dirante: Mi juras per la Eternulo, kiu kreis al ni ĉi tiun animon, ke mi ne mortigos vin, kaj ne transdonos vin en la manojn de tiuj homoj, kiuj celas vian morton. **13** Kaj Jeremia diris al Cidkija: Se mi diros al vi, vi ja mortigos min; kaj se mi donos al vi konsilon, vi ja ne obeos min. **16** Tiam la reĝo Cidkija sekrete juris al Jeremia, dirante: Mi juras per la Eternulo, kiu ili forbruligos ĝin per fajro, kaj vi ne saviĝos el iliaj manoj. **19** Kaj la reĝo Cidkija diris al Jeremia: Mi timas la Judojn, kiuj transkuris al la Ĥaldeoj, ke oni ne transdonu min en iliajn manojn, por ke ili moktumentu min. **20** Tiam Jeremia diris: Oni ne transdonos vin; aŭskultu la voĉon de la Eternulo pri tio, kion mi diras al vi; tiam estos bone al vi, kaj via animo restos vivanta. **21** Sed se vi ne volos eliri, en tia okazo jen estas tio, kion la Eternulo vidigis al mi: **22** Jen ĉiuj virinoj, kiuj restis en la domo de la reĝo de Judujo, estos elkondukitaj al la eminentuloj de la reĝo de Babel, kaj ili diros: Viaj konsolantoj forlogis vin kaj superfortis vin; viaj piedoj enprofundiĝis en koton, kaj tiuj foriĝis de vi. **23** Kaj ĉiuj viajn edzinojn kaj viajn filojn oni forkondukos al la Ĥaldeoj, kaj vi ne saviĝos el iliaj manoj; vi estos kaptita en la manojn de la reĝo de Babel, kaj ĉi tiu urbo estos forbruligita per fajro. **24** Kaj Cidkija diris al Jeremia: Neniu devas sciti tiujn vortojn, alie vi mortos. **25** Se la eminentuloj aŭdos, ke mi parolis kun vi, kaj ili venos al vi, kaj diros al vi: Sciigu al ni, kion vi diris al la reĝo, ne kaŝu antaŭ ni, por ke ni ne mortigu vin, kaj kion la reĝo diris al vi: **26** tiam respondu al ili: Mi humile petegis la reĝon, ke li ne revenigu min en la domon de Jonatan, mi ne mortu tie. **27** Kaj venis ĉiuj eminentuloj al Jeremia kaj demandis lin, kaj li respondis al ili konforme al ĉiuj vortoj, kiujn ordonis la reĝo; kaj ili silente

foriris de li, ĉar ili nenion ekscci. 28 Kaj Jeremias restis sur la konto de la malliberejo ĝis la tago, en kiu Jerusalemo estis venkoprenita; kaj li tie estis, kiam Jerusalemo estis venkoprenita. Meleĥ jene: Tiele diras la Eternulo Cebao, Dio de Izrael: Jen Mi plenumos Miajn vortojn pri ĉi tiu urbo al malbono, ne al bono, kaj ili plenumiĝos antaŭ via vizago en tiu tempo. 17 Sed vin Mi savos

39 En la naŭa jaro de Cidkija, reĝo de Juduo, en la deka monato, venis Nebukadnecar, reĝo de Babel, kun sia tuta militistaro al Jerusaleм, kaj eksiegiς ĝin. **2** En la dek-unua jaro de Cidkija, en la kvara monato, en la naŭa tago de la monato, oni faris enrompon en la urbon. **3** Kaj eniris ĉiuj eminentuloj de la reĝo de Babel, kaj haltis ĉe la Meza Pordego: Nergal-Šarecer, Samgar-Nebu, Sarsehim Rab-saris, Nergal-Šarecer Rab-mag, kaj ĉiu ceteraj eminentuloj de la reĝo de Babel. **4** Kiam ilin ekvidis Cidkija, reĝo de Juduo, kaj ĉiu militisto, ili forkuris, kaj eliris en la nokto el la urbo tra la ĝardeno de la reĝo, tra la pordego inter la du muregoj, kaj ili iris sur la vojon, kiu kondukas al la stepo. **5** Sed la ĥaldeea militistaro postkuris ilin, kaj atingis Cidkijan sur la stepo de Jeriĥo kaj kaptis lin, kaj alkondukis lin al Nebukadnecar, reĝo de Babel, en Riblan, en la lando Ĥamat, kaj ĉi tiu eldiris verdikton kontraŭ li. **6** Kaj la reĝo de Babel buĉis la filojn de Cidkija en Ribla antaŭ liaj okuloj, kaj ĉiujoj eminentuloj de Juduo la reĝo de Babel buĉis. **7** Kaj la okulojn de Cidkija li blindigis, kaj li ligis lin per katenoj, por forkonduki lin en Babelon. **8** Kaj la domon de la reĝo kaj la domojn de la popolo la ĥaldeoj forbruligis per fajro, kaj la muregojn de Jerusaleм ili detruis. **9** Kaj la ceteran popolon, kiu restis en la urbo, kaj la transkurintojn, kiuj transkuris al li, kaj la tutan reston de la popolo Nebuzaradan, estro de la korpo-gardistoj, forkondukis en Babelon. **10** Sed la malriĉulojn el la popolo, kiuj nenion havis, Nebuzaradan, estro de la korpo-gardistoj, restigis en la lando Juda kaj donis al ili tiam vinberĝardenojn kaj kampojn. **11** Sed pri Jeremias Nebukadnecar, reĝo de Babel, ordonis al Nebuzaradan, la estro de la korpo-gardistoj, jene: **12** Prenu lin, kaj atentu pri li, kaj faru al li nenion malbonan, sed agu kun li nur tiel, kiel li diros al vi. **13** Kaj sendis Nebuzaradan, estro de la korpo-gardistoj, kaj Nebušazar Rab-saris, kaj Nergal-Šarecer Rab-mag, kaj ĉiu estroj de la reĝo de Babel; **14** ili sendis, kaj prenis Jeremian el la korto de la malliberejo, kaj transdonis lin al Gedalja, filo de Ĥikam, filo de Šafan, ke li konduku lin en sian domon; kaj li ekkivis inter la popolo. **15** Kaj al Jeremias aperis jena vorto de la Eternulo, kiam li estis ankoraŭ tenata sur la korto de la malliberejo: **16** Iru kaj diru al la Etiopo Ebed-

en tiu tempo, diras la Eternulo, kaj vi ne estos transdonita en la manojn de tiuj homoj, kiujn vi timas. **18** Ĉar Mi forsalvos vin, kaj vi ne falos de glavo, kaj via animo estos via akiro; ĉar vi fidis Min, diras la Eternulo.

40 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremias de la Eternulo, post kiam Nebuzaradan, estro de la korpo-gardistoj, forliberigis lin el Rama, kiam li prenis lin, ligitan per ĉenoj, inter ĉiu kapititoj de Jerusaleм kaj Juduo, forkondukataj en Babelon. **2** Kaj la estro de la korpo-gardistoj prenis Jeremian, kaj diris al li: La Eternulo, via Dio, eldiris ĉi tiu malfeliĉon kontraŭ ĉi tiu loko; **3** kaj la Eternulo tion venigis, kaj faris, kiel Li diris, ĉar vi pekis antaŭ la Eternulo kaj ne aŭskultis Lian voĉon; pro tio fariĝis al vi tia afero. **4** Kaj nun jen hodiaŭ mi liberigis vin de la katenoj, kiuj estis sur viaj manoj; se plaĉas al vi iri kun mi en Babelon, iru, kaj mi zorgos pri vi; se ne plaĉas al vi iri kun mi en Babelon, ne faru tion; vidu, la tuta lando estas antaŭ vi; kien plaĉas al vi iri, tien iru. **5** (Dum li ankoraŭ ne foriris.) Iru al Gedalja, filo de Ĥikam, filo de Šafan, kiun la reĝo de Babel starigis kiel estron super la urboj de Juduo, kaj restu kun li inter la popolo; aŭ kien plaĉas al vi iri, tien iru. Kaj la estro de la korpo-gardistoj donis al li manĝojn kaj donacon kaj forliberigis lin. **6** Kaj Jeremias venis al Gedalja, filo de Ĥikam, en Micpan, kaj ekloĝis kun li inter la popolo, kiu restis en la lando. **7** Kiam ĉiu militistroj, kiu estis sur la kampo, ili kaj iliaj homoj, aŭdis, ke la reĝo de Babel starigis Gedaljan, filon de Ĥikam, kiel estron de la lando, kaj ke li metis sub lian regadon la virojn, virinojn, infanojn, kaj malriĉulojn de la lando, kiuj ne estis transligitaj en Babelon, **8** tiam ili venis al Gedalja en Micpan: Išmael, filo de Netanja, Johanan kaj Jonatan, filo de Kareah, Seraja, filo de Tanhumet, la filo de Efaj, Netofaano, kaj Jezanja, filo de Maahatano, ili kaj iliaj homoj. **9** Kaj Gedalja, filo de Ĥikam, filo de Šafan, juris al ili kaj al iliaj homoj, dirante: Ne timu servi al la ĥaldeoj, restu en la lando kaj servu al la reĝo de Babel, kaj tiom estos al vi bone. **10** Mi restas en Micpa, por ke mi povu starigi antaŭ la vizaĝo de la ĥaldeoj, kiuj venos al ni; sed vi en kolektu vinon kaj somerajn fruktojn kaj oleon kaj metu en viajn vazojn, kaj restu en viaj urboj, kiujn vi okupis. **11** Ankaŭ ĉiu Judoj, kiuj estis ĉe la Moabidoj, ĉe la Amonidoj, ĉe la

489

Jeremia

Edomidoj, kaj en ĉiuj landoj, aŭdis, ke la reĝo de Babel restigis parton de la Judoj, kaj ke li starigis reganton super ili Gedaljan, filon de Āhikam, kiel reganton super ĝi. **12** Kaj ĉiuj tiuj Judoj revenis de ĉiuj lokoj, kien ili estis dispelitaj, kaj venis en la landon kaj li pretgis, por transiri al la Amonidoj. **11** Sed Judan al Gedalja en Micpan, kaj ili enkolektis Johanan, filo de Kareah, kaj ĉiuj militestroj, kiuj tre multe da vino kaj da someraj fruktoj. **13** Sed estis kun li, aŭdis pri la tuta malbono, kiun faris Johanan, filo de Kareah, kaj ĉiuj militestroj, kiuj Išmael, filo de Netanja, estis sur la kampo, venis al Gedalja en Micpan. **14** virojn, kaj iris, por batali kontraŭ Išmael, filo de Kaj ili diris al li: Ĉu vi scias, ke Baalis, reĝo de la Netanja; kaj ili trovis lin ĉe la granda akvo, kiun Amonidoj, sendis Išmaelon, filon de Netanja, por estas en Gibeon. **13** Kiam la tuta popolo, kiun estis ke li mortigu vin? Sed Gedalja, filo de Āhikam, ĉe Išmael, ekvidis Johananon, filon de Kareah, kaj ne kredis al ili. **15** Tiam Johanan, filo de Kareah, ĉiujn militestrojn, kiuj estis kun li, ĝi ekgojis. **14** diris sekrete al Gedalja en Micpa jene: Permesu, kaj la tuta popolo, kiun Išmael forkondukis el ke mi iru kaj mortigu Išmaelon, filon de Netanja, Micpa, deturnis sin, kaj iris al Johanan, filo de kaj neniū tion scios; kial li vin mortigu, ke ĉiuj Kareah. **15** Sed Išmael, filo de Netanja, forkuris de Judoj, kiuj kolektiĝis al vi, diskuru, kaj la restaĵo Johanan kun ok homoj kaj iris al la Amonidoj. **16** de la Judoj pereu? **16** Sed Gedalja, filo de Āhikam, Johanan, filo de Kareah, kaj ĉiuj militestroj, kiuj diris al Johanan, filo de Kareah: Ne faru tion, ĉar estis kun li, prenis la tutan restaĵon de la popolo, malveron vi parolas pri Išmael.

41 En la sepa monato Išmael, filo de Netanja, filo de Elišama, el la reĝa idaro, unu el la eminentuloj de la reĝo, kaj kun li dek viroj, venis al Gedalja, filo de Āhikam, en Micpan, kaj ili kune tie manĝis en Micpa. **2** Kaj leviĝis Išmael, filo de Netanja, kaj la dek viroj, kiuj estis kun li, kaj frapis Gedaljan, filon de Āhikam, filo de Ŝafan, per glavo, kaj mortigis lin, kiun la reĝo de Babel starigis kiel reganton super la lando. **3** Kaj ĉiujn Judojn, kiuj estis kun li, Gedalja, en Micpa, kaj la Haldeojn, kiuj tie troviĝis, la militistrojn, Išmael mortigis. **4** En la dua tago post la mortigo de Gedalja, kiam neniu ankoraŭ sciis pri tio, **5** venis viroj el Ŝehem, el Ŝilo, kaj el Samario, okdek homoj, kun razitaj barboj kaj dispiritaj vestoj, kun tranĉoj sur la korpo, kaj en iliaj manoj estis donacoj kaj olibano, por alporti ilin en la domon de la Eternulo. **6** Kaj Išmael, filo de Netanja, eliris al ili renkonte el Micpa, irante kaj plorante; kaj kiam li atingis ilin, li diris al ili: Iru al Gedalja, filo de Āhikam. **7** Sed kiam ili venis en la mezon de la urbo, Išmael, filo de Netanja, kune kun la homoj, kiuj estis kun li, buĉis ilin kaj jetis en kavon. **8** Tamen troviĝis inter ili dek homoj, kiuj diris al Išmael: Ne mortigu nin, ĉar ni havas sur la kampo abundajn provizojn da tritiko, hordeo, oleo, kaj mielo. Kaj li haltis, kaj ne mortigis ilin kune kun iliaj fratoj. **9** La kavo, en kiun Išmael jetis ĉiujn kadavrojn de la homoj, kiujn li mortigis samtempe kiel Gedaljan, estis tiu, kiun faris la reĝo Asa kontraŭ Baaša, reĝo de Izrael; ĝin Išmael, filo de Netanja, plenigis per mortigitoj. **10** Kaj

estis en Micpa, la reĝidinojn, kaj la tutan popolon, Babel restigis parton de la Judoj, kaj ke li starigis kiu restis en Micpa, kaj super kiu Nebuzaradan, la estro de la korporardistoj, estrigis Gedaljan, filon filo de Ŝafan. **12** Kaj ĉiuj tiuj Judoj revenis de ĝi. Ilin kaptitis Išmael, filo de Netanja, kaj li pretigis, por transiri al la Amonidoj. **11** Sed Judan al Gedalja en Micpan, kaj ili enkolektis Johanan, filo de Kareah, kaj ĉiuj militistroj, kiuj tre multe da vino kaj da someraj fruktoj. **13** Sed estis kun li, aŭdis pri la tuta malbono, kiun faris Johanan, filo de Kareah, kaj ĉiuj militstroj, kiuj Išmael, filo de Netanja; **12** kaj ili prenis ĉiujn estis sur la kampo, venis al Gedalja en Micpan. **14** virojn, kaj iris, por batali kontraŭ Išmael, filo de Kaj ili diris al li: Ĉu vi scias, ke Baalis, reĝo de la Netanja; kaj ili trovis lin ĉe la granda akvo, kiun Amonidoj, sendis Išmaelon, filon de Netanja, por estas en Gibeon. **13** Kiam la tuta popolo, kiun estis ke li mortigu vin? Sed Gedalja, filo de Āhikam, ĉe Išmael, ekvidis Johananon, filon de Kareah, kaj ne kredis al ili. **15** Tiam Johanan, filo de Kareah, ĉiujn militstrojn, kiuj estis kun li, ĝi ekgojis. **14** diris sekrete al Gedalja en Micpa jene: Permesu, kaj la tuta popolo, kiun Išmael forkondukis el ke mi iru kaj mortigu Išmaelon, filon de Netanja, Micpa, deturnis sin, kaj iris al Johanan, filo de kaj neniū tion scios; kial li vin mortigu, ke ĉiuj Kareah. **15** Sed Išmael, filo de Netanja, forkuris de Judoj, kiuj kolektiĝis al vi, diskuru, kaj la restaĵo Johanan kun ok homoj kaj iris al la Amonidoj. **16** de la Judoj pereu? **16** Sed Gedalja, filo de Āhikam, Johanan, filo de Kareah, kaj ĉiuj militstroj, kiuj diris al Johanan, filo de Kareah: Ne faru tion, ĉar estis kun li, prenis la tutan restaĵon de la popolo, malveron vi parolas pri Išmael.

42 Kaj aliris ĉiuj militstroj, kaj Johanan, filo de Kareah, kaj Jezanja, filo de Hošaja, kaj la tutan popolo, de la malgrandaj ĝis la grandaj, **2** kaj diris al la profeto Jeremia: Ni humile petegas vin, preĝu por ni al la Eternulo, via Dio, por ĉi tiu tuta restaĵo; ĉar el multaj ni restis malmultaj, kiel viaj okuloj nin vidas. **3** Kaj la Eternulo, via Dio, sciigis al ni la vojon, kiun ni devas iri, kaj kion ni devas fari. **4** Kaj la profeto Jeremia diris al ili: Mi aŭdis; jen mi preĝos al la Eternulo, via Dio, konforme al viaj vortoj, kaj ĉion, kion la Eternulo respondos al vi, mi raportos al vi; mi nenion kašos antaŭ vi. **5** Kaj ili diris al Jeremia: La Eternulo estu inter ni atestanto vera kaj fidela, ke ni agos konforme al ĝi, kun kio la Eternulo, via Dio, sendos vici al ni; **6** ĉu estos bone, ĉu estos malbone, ni aŭskultos la vocon de la Eternulo, nia Dio, al kiu ni vin sendas, por ke estu al ni bone, se ni aŭskultos la vocon de la Eternulo, nia Dio. **7** Post dek tagoj aperis la vorto de la Eternulo al Jeremia; **8** kaj li vokis Johananon, filon de Kareah, kaj ĉiujn militstrojn, kiuj estis kun li, kaj la tutan popolon, de la malgrandaj ĝis la grandaj, **9** kaj diris al ili: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, al Išmael kaptitis la tutan restaĵon de la popolo, kiu vi min sendis, por faligi vian petegon antaŭ

Li: **10** Se vi restos en ĉi tiu lando, Mi vin aranĝos Johanan, filo de Kareah, kaj ĉiu militestroj, kaj kaj ne ruinigos, Mi vin plantos kaj ne elradikigos; la tuta popolo, ne obeis la voĉon de la Eternulo, ĉar Mi pentas pri la malbono, kiun Mi faris al vi. por resti en la lando Juda. **5** Kaj Johanan, filo de **11** Ne timu la reĝon de Babel, kiun vi nun timas; Kareah, kaj ĉiu militestroj prenis la tutan restaĵon ne timu lin, diras la Eternulo, ĉar Mi estas kun de la Judoj, kiuj revenis el ĉiu nacioj, kien ili estis vi, por helpi vin kaj por savi vin el lia mano. **12** dispelitaj, por loĝi en la lando Juda: **6** La virojn, Mi estos favorkora al vi, ke li vin kompatis kaj la virinojn, la infanojn, la reĝidojn, kaj ĉiuvin, vin logigis sur via tero. **13** Sed se vi diros: Ni kiuvin Nebuzaradan, estro de la korporalistoj, ne volas loĝi en ĉi tiu lando, kaj vi ne obeos la restigis kun Gedala, filo de Ahikam, filo de Ŝafan, voĉon de la Eternulo, via Dio, **14** dirante: Ne, ni kaj la profeton Jeremia, kaj Baruĥon, filon de iros en la landon Egiptan, kie ni ne vidos militon Nerija. **7** Kaj ili iris en la landon Egiptan, ne kaj ne aŭdos sonon de trumpeto kaj ne malsatos obeante la voĉon de la Eternulo, kaj venis ĝis koncerne panon, kaj tie ni restos: **15** tiam aŭskultu Tahpanhes. **8** Kaj aperis vorto de la Eternulo al la vorton de la Eternulo, ho restaĵo de Jehuda: Jeremia en Tahpanhes, dirante: **9** Prenu en vian tiele diras la Eternulo Cebao, Dio de Izrael: Se manon grandajn ŝtonojn, kaj antau la okuloj de la vi turnos vian vizagón, por iri en Egiptujon, kaj Judaj viroj kaŝu ilin en la kalko en la brikfarejo, vi iros, por tie ekloĝi: **16** tiam la glavo, kiun vi kiu troviĝas ĉe la enirejo de la domo de Faraono timas, atingos vin tie, en la lando Egipta, kaj en Tahpanhes; **10** kaj diru al ili: Tieles diras la la malsato, pri kiu vi zorgas, persekutus vin tie Eternulo Cebao, Dio de Izrael: Jen Mi sendos, kaj en Egiptujo, kaj tie vi mortos. **17** Tiamaniere venigis Nebukadnecaron, reĝon de Babel, Mian ĉiu homoj, kiuj turnis sian vizagón, por iri en servanton, kaj Mi starigis lian tronon supre de ĉi Egiptujon, por tie ekloĝi, mortos de glavo, de tiuj ŝtonoj, kiuvin Mi kaŝis, kaj li starigis sur ili malsato, kaj de pesto, kaj neniu el ili restos, nek sian tendon. **11** Kaj li venos, kaj frapos la landon forsaviĝos de la malbono, kiun Mi venigis sur Egiptan: kiu estas destinita al la morto, tiu ricevos ilin. **18** Ĉar tieles diras la Eternulo Cebao, Dio de la morto; kiu estas destinita al kaptiteco, tiu Izrael: Kiel elverŝiĝis Mia kolero kaj indigno sur la iros en kaptitecon; kaj kiu estas destinita al glavo, logantojn de Jerusalem, tiel Mia kolero elverŝiĝos tiun trafos glavo. **12** Kaj Mi ekbruligos fajron en sur vin, kiam vi venos en Egiptujon, kaj vi fariĝos la domoj de la dioj de Egiptujo, kaj ĝi bruligos objekto de juro, de teruro, de malbeno, kaj de ilin kaj forkaptos. Kaj li ĉirkaŭkovros sin per la honto, kaj vi ne plu vidos ĉi tiun lokon. **19** Pri havo de la lando Egipta, kiel paštisto kovras sin vi, ho restaĵo de Jehuda, la Eternulo parolis: Ne per sia vesto, kaj li eliros el tie bonstate. **13** Kaj li iru en Egiptujon; sciu, ke Mi avertis vin hodiaŭ. rompos la statuojn de la templo de la suno en la **20** Vi fariĝis kulpaj kontraŭ viaj propraj animoj; lando Egipta, kaj la domojn de la dioj de Egiptujo ĉar vi sendis min al la Eternulo, via Dio, dirante: li forbruligos per fajro.

Preĝu por ni al la Eternulo, nia Dio, kaj ĉion, kion diros la Eternulo, nia Dio, sciigu al ni, por ke ni tion faru. **21** Kaj mi sciigis al vi hodiaŭ, sed vi ne aŭskultis la voĉon de la Eternulo, via Dio, nek ĉion, kun kio Li sendis min al vi; **22** sciu do, ke vi mortos de glavo, de malsato, kaj de pesto, sur la loko, kien vi volas iri, por tie ekloĝi.

43 Kiam Jeremia finis antau la tuta popolo la logas en ili, **3** pro iliaj malbonagoj, kiuvin ili raportadon pri ĉiu vortoj de la Eternulo, faris, kolerigante Min, irante incensi kaj servi ilia Dio, pri ĉiu vortoj, kun kiuvin la Eternulo, ilia al aliaj dioj, kiuvin ne konis ili, nek vi, nek viaj Dio, sendis lin al ili, **2** tiam Azarja, filo de Hošaja, patroj. **4** Mi sendis al vi ĉiuvin Mijan servantojn, la kaj Johanan, filo de Kareah, kaj ĉiuvin malhumilaj profetojn, Mi konstante sendadis, dirante: Ne faru homoj diris al Jeremia: Malveron vi parolas; la tiun abomenindan aferon, kiuvin Mi malamas. **5** Eternulo, nia Dio, ne sendis vin, por diri: Ne iru Sed ili ne obeis, kaj ne alklinis sian orelon, por en Egiptujon, por tie ekloĝi; **3** sed nur Baruĥ, filo deturni sin de siaj malbonagoj, por ne incensi de Nerija, instigas vin kontraŭ ni, por transdoni al aliaj dioj. **6** Pro tio elverŝiĝis Mia indigno kaj nin en la manojn de la Ĥaldeoj, por ke ili mortigu kolero, kaj ĝi ekbrulis en la urboj de Juduo kaj nin aŭ transloĝigu nin en Babelon. **4** Tiamaniere sur la stratoj de Jerusalem, kaj ili ruiniĝis kaj

44 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia pri ĉiu Judoj, kiuvin loĝas en la lando Egipta, kiuvin logas en Migdol, en Tahpanhes, en Nof, kaj en la lando Patros: **2** Tieles diras la Eternulo Cebao, Dio de Izrael: Vi vidis la tutan malbonon, kiuvin Mi venigis sur Jerusalemon kaj sur ĉiuvin urbojn de Juduo; jen ili estas nun dezertaj, kaj neniu

dezertiĝis, kiel oni nun vidas. **7** Kaj nun tiele diras al la tuta popolo, pri la viroj kaj virinoj, kaj pri la Eternulo, Dio Cebaot, Dio de Izrael: Kial vi faras ĉiu el la popolo, kiuj respondis al li: **21** Ĝuste tiun grandan malbonon al viaj propraj animoj, por incensadon, kiun vi faradis en la urboj de Judujo ke ekstermiĝu ĉe vi viroj kaj virinoj, infanoj kaj kaj sur la stratoj de Jerusalem, vi kaj viaj patroj, suĉinfanoj en Judujo, por ke nenio restu ĉe vi? **8** viaj reĝoj kaj viaj eminentuloj kaj la popolo de la Kial vi kolrigas Min per la faroj de viaj manoj, lando — ĝuste tion la Eternulo ja rememoris, kaj ĝi incensante al aliaj dioj en la lando Egipta, kien atingis Lian koron. **22** Kaj la Eternulo ne plu povis vi venis, por tie loĝi, por ke vi ekstermiĝu kaj toleri viajn malbonajn agojn, la abomenindaĵojn, por ke vi fariĝu objekto de malbeno kaj de honto kiujn vi faris; tial via lando fariĝis dezerto, objekto inter ĉiuj nacioj de la tero? **9** Ĉu vi forgesis la de teruro kaj de malbeno, kaj neniu logas en ĝi, malbonaĵojn de viaj patroj kaj la malbonaĵojn de kiel oni nun vidas. **23** Pro tio, ke vi incensadis kaj la reĝoj de Judujo, la malbonaĵojn de iliaj edzinoj, pekadis antaŭ la Eternulo kaj ne obeis la vocon de viajn malbonaĵojn, kaj la malbonaĵojn de viaj la Eternulo kaj ne agadis laŭ Lia instruo, laŭ Liaj edzinoj, kiujn ili faris en la lando Juda kaj sur la leĝoj kaj ordonoj — pro tio trafis vin tiu malbono, stratoj de Jerusalem? **10** Ili ne humiliigis ĝis la kiel vi nun vidas. **24** Kaj Jeremia diris al la tuta nuna tago, ili ne timas kaj ne agas laŭ Mia instruo popolo kaj al ĉiuj virinoj: Aŭskultu la vorton de la kaj laŭ Mijaj leĝoj, kiujn Mi donis al vi kaj al viaj Eternulo, ĉiuj Judoj, kiuj estas en la lando Egipta! patroj. **11** Tial tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio **25** Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Israel: Vi de Israel: Jen Mi turnos Mian vizagón kontraŭ vin kaj viaj edzinoj parolis per via bušo kaj plenumis por malfeliĉo kaj por ekstermi la tutan Judujon. per viaj manoj tion, kion vi diris: Ni plenumos **12** Kaj Mi prenos la restaĵon de la Judoj, kiuj turnis nian solenan promeson, kiun ni faris, incensi al sian vizagón, por iri en la landon Egiptan, por tie la regno de la ĉielo kaj verŝi al ŝi verŝoferojn; ekloĝi, kaj ili ĉiuj ekstermiĝos en la lando Egipta; vi efektive plenumas viajn promesojn, kaj faras, ili falos de glavo, de malsato ili ekstermiĝos, kion vi promesis. **26** Tial aŭskultu la vorton de de la malgrandaj ĝis la grandaj; de glavo kaj de la Eternulo, ĉiuj Judoj, kiuj logas en la lando malsato ili mortos, kaj ili fariĝos objekto de ĵuro, Egipta: Jen Mi juris per Mia granda nomo, diras de teruro, de malbeno, kaj de honto. **13** Kaj Mi la Eternulo, ke la bušo de neniu Judo en la tuta punos tiujn, kiuj logas en la lando Egipta, kiel lando Egipta plu vokos Mian nomon, dirante: Kiel Mi punis Jerusalemon, per glavo, per malsato, vivas la Sinjoro, la Eternulo. **27** Jen Mi viglos kaj per pesto. **14** Kaj neniu saviĝos nek restos super ili por malbono, ne por bono; kaj ĉiuj Judoj, el la restaĵo de la Judoj, kiuj venis en la landon kiuj estas en la lando Egipta, pereos de glavo Egiptan, por loĝi tie kelktempe kaj por poste reiri kaj de malsato, ĝis ili tute ekstermiĝos. **28** Nur en la landon Judan, kien ili sopiras per sia animo malgranda nombro da homoj, kiuj saviĝos de reveni kaj tie loĝi; ili ne revenos, krom tiuj, kiuj glavo, revenos el la lando Egipta en la landon forkuros. **15** Tiam respondis al Jeremia ĉiuj viroj, Judan; kaj la tuta restaĵo de la Judoj, kiuj venis kiuj sciis, ke iliaj edzinoj incensas al aliaj dioj, en la landon Egiptan, por tie loĝi, eksrios, kies kaj ĉiuj virinoj, kiuj staris en granda amaso, kaj vorto plenumiĝas, Mia aŭ ilia. **29** Kaj jen estas por la tuta popolo, kiu loĝis en la lando Egipta, en vi la pruvosigno, diras la Eternulo, ke Mi punos Patros; ili diris: **16** Tion, kion vi diris al ni en la vin sur ĉi tiu loko, por ke vi sciu, ke plenumiĝos nomo de la Eternulo, ni ne obeos al vi; **17** sed ni Mijaj vortoj sur vi por malbono: **30** tiele diras la faros ĉion laŭ la vortoj, kiuj eliras el nia bušo, ni Eternulo: Jen Mi transdonos Faraonon fiōfran, incensos al la regno de la ĉielo, ni veršos al ŝi region de Egiptujo, en la manojn de liaj malamikoj, verŝoferojn, kiel faris ni kaj niaj patroj, niaj reĝoj kaj en la manojn de tiuj, kiuj celas lian morton, kaj niaj eminentuloj, en la urboj de Judujo kaj sur kiel Mi transdonis Cidkijan, region de Judujo, en la stratoj de Jerusalem; tiam ni havis abundan la manon de Nebukadnekar, reĝo de Babel, lia panon, kaj estis al ni bone, kaj malbonon ni ne malamiko kaj celanto de lia morto.

vidis. **18** Sed de tiu tempo, kiam ni ĉesis incensi al la regno de la ĉielo kaj verŝi al ŝi verŝoferojn, ĉio mankas al ni, kaj ni pereas de glavo kaj de malsato. **19** Kaj kiam ni incensas al la regno de la ĉielo kaj veršas al ŝi verŝoferojn, ĉu sen la scio de niaj edzoj ni faras al ŝi kukojn kun ŝia bildo kaj veršas al ŝi verŝoferojn? **20** Tiam Jeremia diris

45 Jen estas la vorto, kiun la profeto Jeremia diris al Baruĥ, filo de Nerija, kiam ĉi tiu skribis tiujn vortojn en libron sub diktado de Jeremia, en la kvara jaro de Jehojakim, filo de Jošja, reĝo de Judujo: **2** Tiele diras la Eternulo, Dio de Israel, pri vi, ho Baruĥ: **3** Vi diris: Ve al mil! ĉar la Eternulo aldonis malĝojon al mia suferado; mi

laciĝis de mia ĝemado, kaj mi ne trovas ripozon. la glavo de la tirano. **17** Oni kriis tie: Faraono, **4** Tiele diru al li: Tiele diras la Eternulo; Jen tion, reĝo de Egiptujo, estas nur bruo; li preterlasis kion Mi konstruis, Mi detruas, kaj kion Mi plantis, la difinitan tempon. **18** Kiel Mi vivas, diras la tion Mi elradikigas, ĉi tiun tutan Mian landon; **5** Reĝo, kies nomo estas Eternulo Cebaot, li venos kaj vi postulas por vi grandaĵon! Ne postulu; ĉar kiel Tabor inter la montoj kaj kiel Karmel ĉe la jen Mi venigos malbonon sur ĉiun karnon, diras maro. **19** Pretigu al vi ĉion, kio estas necesa por elmigro, ho loĝantino, filino de Egiptujo; ĉar Nof estos ruinigita kaj dezertigita, ke neniu en ĝi logos. **20** Tre bela bovidino estas Egiptujo; sed de nordo venas jam la buĉonto. **21** Ankaŭ ĝiaj dungitoj interne de ĝi estas kiel bone nutritaj bovidoj; sed ili ankaŭ turnis sin malantaŭen, kune forkuris, ne povis kontraŭstari; ĉar la tago de ilia malfeliĉo venis sur ilin, la tempo de ilia puno.

22 Ĝia voĉo sonos kiel voĉo de serpento; ĉar ili iros kun militistaro, kaj kun hakiloj ili venos al ĝi, kiel lignohakistoj. **23** Ili elhakos ĝian arbaron, diras la Eternulo, kvankam ĝi estas nekalkulebla; ĉar ili estas pli multenombraj ol akridoj, kaj oni ne povas ilin kalkuli. **24** Hontigita estas la filino de Egiptujo, transdonita en la manojn de norda popolo. **25** La Eternulo Cebaot, Dio de Israel, diras: Jen Mi punvizitos Amonon en No, kaj Faraonon, kaj Egiptujon kaj ĝiajn diojn kaj ĝiajn reĝojn, Faraonon mem, kaj tiujn, kiuj fidas lin. **26** Kaj Mi transdonos ilin en la manojn de tiuj, kiuj celas ilian morton, kaj en la manojn de Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj en la manojn de liaj servantoj; sed poste ĝi estos loĝata, kiel en la tempo antaŭa, diras la Eternulo. **27** Sed vi ne timu, ho Mia servanto Jakob, kaj ne tremu, ho Izrael; ĉar jen Mi savos vin el malproksime kaj vian idaron el la lando de ilia kaptiteco, kaj Jakob revenos kaj vivos trankvile kaj pace, kaj neniu lin timigos. **28** Vi ne timu, ho Mia servanto Jakob, diras la Eternulo, ĉar Mi estas kun vi; ĉar Mi ekstermos ĉiujn popolojn, inter kiujn Mi dispelis vin, sed vin Mi ne ekstermos; Mi nur punos vin modere, por ke Mi ne lasu vin tute sen puno.

46 Jen estas la vorto de la Eternulo, kiu aperis al la profeto Jeremia pri la Filiștoj, antaŭ ol Faraono venkobatis Gazan: **2** Tiele diras la Eternulo: Jen venos akvo de norde, kaj ĝi fariĝos inundanta torento, kaj ĝi inundos la landon, kaj ĉion, kio estas en ĝi, la urbon kaj ĝiajn loĝantojn; **3** Pro la sonado de la hufoj de la fortaj ekkrios la homoj, kaj ekploregos ĉiuj loĝantoj de la lando. **4** Pro la tago, kiu venos, malleviĝos iliaj manoj; **5** pro la tago, kiu venos, kiam oni prirabos ĉiujn Filiștojn, ekstermos ĉe Tiro kaj Sidon ĉiujn restintajn helpantojn; ĉar la Eternulo ruinigos la Filiștojn, la restajon de

47 Jen estas la vorto de la Eternulo, kiu aperis al la profeto Jeremia pri la Filiștoj, antaŭ ol Faraono venkobatis Gazan: **2** Tiele diras la Eternulo: Jen venos akvo de norde, kaj ĝi fariĝos inundanta torento, kaj ĝi inundos la landon, kaj ĉion, kio estas en ĝi, la urbon kaj ĝiajn loĝantojn; **3** Pro la sonado de la hufoj de la fortaj ekkrios la homoj, kaj ekploregos ĉiuj loĝantoj de la lando. **4** Pro la tago, kiu venos, malleviĝos iliaj manoj; **5** pro la tago, kiu venos, kiam oni prirabos ĉiujn Filiștojn, ekstermos ĉe Tiro kaj Sidon ĉiujn restintajn helpantojn; ĉar la Eternulo ruinigos la Filiștojn, la restajon de

la insulo Kaftor. **5** Kalveco trafos Gazan, pereos kontraŭ vin kaj detruis viajn fortikojn. **19** Staru Aškelon kaj la restajo de ilia valo. Kiel longe ĉe la vojo kaj rigardu, ho loĝantino de Aro; ankoraŭ vi faros al vi tranĉojn? **6** Ho glavo de demandu la forkuranton kaj la forsaviganton, kaj la Eternulo, kiel longe vi ne kvietiĝos? eniru en diru: Kio fariĝis? **20** Hontigita estas Moab, ĉar vian ingon, haltu kaj silentu. **7** Sed kiel vi povas li estas frapita; ploru kaj kriu, sciigu en Arnon, kvietiĝi? la Eternulo donis al ĝi ordonon kontraŭ ke Moab estas ruinigita. **21** Juĝo venis kontraŭ Aškelon kaj kontraŭ la bordo de la maro; tien Li destinis ĝin.

48 Pri Moab: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Ve al Nebo! ĉar ĝi estas ruinigita; hontigita kaj venkoprenita estas Kirjataim; hontigita kaj tremigita estas la fortikajo. **2** Jam ne ekzistas la gloro de Moab; en Hēsbon oni intencas kontraŭ ĝi malbonon, dirante: Ni iru, kaj ni ekstermu ĝin, ke ĝi ne plu estu popolo. Ankaŭ vi, ho Madmen, eksilento; vin persekutos glavo. **3** Kriadon oni aŭdas de Horonaim, tie estas ruinigado kaj granda malfeliĉo. **4** Disbatita estas Moab; ĝi aj infanoj laŭte krias. **5** Kiu supreniras al Luħit, tiuj iras kun plorando; ĉe la malsuprenirado de Horonaim la malamikoj aŭdas kriadon de malfeliĉo. **6** Forkuru, savu vian vivon, kaj estu kiel seknudiĝinta arbo en la dezerto. **7** Ĉar vi fidis viajn faritaĵojn kaj viajn trezorojn, vi ankaŭ estos venkoprenita; kaj Kemoš iros en kaptitecon kune kun siaj pastroj kaj eminentuloj. **8** Venos ruiniganto en ĉiun urbon, neniu urbo savigos; pereos la valo kaj dezertiĝos la ebenaĵo, kiel diris la Eternulo. **9** Donu flugilojn al Moab, ĉar li devas forflugi; liaj urboj dezertiĝos tiel, ke neniu en ili loĝos. **10** Malbenita estu tiu, kiu plenumas malĝuste la faron de la Eternulo, kaj malbenita estu tiu, kiu detenas sian glavon de sango. **11** De sia juneco Moab havis frankvilecon kaj ripozadis sur sia feĉo, li ne estis transverŝata el unu vazo en alian, kaj en kaptitecon li ne iris; tial lia gusto restis en li kaj lia odoro ne ŝangiĝis. **12** Tial jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi sendos al li verŝistojn, kaj ili verŝos lin, malplenigos liajn vazojn, kaj disrompos liajn kruĉojn. **13** Kaj Moab estos hontigita pro Kemoš, kiel la domo de Izrael estis hontigita pro Bet-El, kiun ili fidis. **14** Kiel vi povas diri: Ni estas herooj kaj kapabluloj por la milito? **15** Ruinigita estas Moab, liaj urboj falis, kaj liaj plej bravaj junuloj iris al buĉo, diras al Reĝo, kies nomo estas Eternulo Cebaot. **16** Baldaŭ venos pereo al Moab, kaj lia malfeliĉo tre rapidas. **17** Bedaŭru lin ĉiuj liaj ĉirkauantoj, kaj ĉiuj, kiuj konas lian nomon, diru: Kiele disrompiĝis la forta vergo, la belega bastono! **18** Iru malsupren de via majesto, sidu en senakva loko, ho loĝantino, filino de Dibon; ĉar la ruiniganto de Moab elpaſis li estas frapita; ploru kaj kriu, sciigu en Arnon, ke Moab estas ruinigita. **21** Juĝo venis kontraŭ la lando de la ebenaĵo, kontraŭ Hōlon, Jahac, kaj Mefaat, **22** kontraŭ Dibon, Nebo, kaj Bet-Diblataim, **23** kontraŭ Kirjataim, Bet-Gamul, kaj Bet-Meon, **24** kontraŭ Keriot kaj Bocra, kaj kontraŭ ĉiuj urboj de la lando de Moab, la malproksimaj kaj la proksimaj. **25** Dehakita estas la korno de Moab, kaj lia brako estas rompita, diras la Eternulo. **26** Ebriĝu lin, ĉar li levigis kontraŭ la Eternulo; Moab plaidos en sia vomajo, kaj li mem estos objekto de mokado. **27** Ĉu vi ne mokis Izraelon? ĉu oni trovis lin inter ŝtelistoj, ke ĉiufoje, kiam vi parolas pri li, vi balancas la kapon? **28** Forlasu la urbojn kaj ekloĝu sur roko, ho loĝantoj de Moab, kaj fariĝu kiel kolomboj, kiuj nestas en truoj de kavernoj. **29** Ni aŭdis pri la fiereco de Moab, granda fiereco, pri lia malmodesteco, fiereco, aroganteo, kaj pri la malhumileco de lia koro. **30** Mi konas, diras la Eternulo, lian koleremecon, la nesincerecon de liaj vortoj kaj la nesincerecon de liaj agoj. **31** Tial Mi devas plori pri Moab, ĝemi pri ĉiuj Moabidoj, priplori la loĝantojn de Kir-H̄eres. **32** Per pli ol la plorando de Jazer Mi ploros pri vi, ho vinberĝardeno de Sibma; viaj branĉoj etendiĝis trans la maron, atingis la maron de Jazer; rabisto atakis viajn somerajn fruktojn kaj vian rikolton. **33** Foriĝis ĝojo kaj gajeco de la fruktodona kampo kaj de la lando de Moab; Mi malaperigis vinon en la vinpremejoj, oni ne premos tie kun ĝojo vinon, triumfaj kantoj ne plu sonos. **34** Pro la kriado, kiu aŭdiĝas de Hēsbon ĝis Eleale kaj ĝis Jahac, ili laŭte ekploris de Coar ĝis Horonaim kaj ĝis la tria Eglat; ĉar ankaŭ la akvo de Nimrim sekmalaperis. **35** Mi ekstermos ĉe Moab, diras la Eternulo, ĉiun, kiu supreniras sur altaĵon kaj incensas al siaj dioj. **36** Tial Mia koro ĝemas pri Moab kiel fluto, kaj pri la loĝantoj de Kir-H̄eres Mia koro ĝemas kiel fluto; ĉar la abundaĵo, kiun ili akiris, pereis. **37** Ĉar ĉiu kapo kalviĝis, kaj ĉiu barbo estas fortondita, sur ĉiuj manoj estas tranĉoj, kaj sur la lumboj estas sakajo. **38** Sur ĉiuj tegmentoj de Moab kaj sur liaj stratoj ĉie estas plorando; ĉar Mi disrompis Moabon kiel senvaloran vazon, diras la Eternulo. **39** Kiele disbatita li estas, kiele ili ploregas! kiele Moab turnis sian nukon, estas hontigita, kaj Moab fariĝis objekto de mokado kaj de teruro por ĉiuj siaj ĉirkauantoj! **40** Ĉar tiele diras la Eternulo: Jen li alflugos kiel aglo kaj etendos siajn flugilojn super

Moab. **41** Prenita estas Keriot, kaj la fortikigitaj konservos ilian vivon; kaj viaj vidvinoj fidu Min. urboj estas kaptitaj; kaj la koro de la herooj de **12** Ĉar tiele diras la Eternulo: Jen tiuj, kiuj ne Moab en tiu tago estos kiel la koro de virino dum la doloroj de naskado. **42** Kaj Moab estos ekstermita, ke li ne plu estos popolo, ĉar li leviĝis kontraŭ la Eternulo. **43** Teruro, kavo, kaj kaptilo diras la Eternulo, ke Bocra fariĝos objekto de trafos vin, ho loĝanto de Moab, diras la Eternulo. **44** Kiu forkuros de la teruro, tiu falos en la kavon; urboj fariĝos ruinoj por eterne. **14** Diron mi aŭdis kaj kiu eliros el la kavo, tiu trafilos en kaptilon; de la Eternulo, kaj kuriero estas sendita al la ĉar Mi venigos sur lin, sur Moabon, la jaron de nacioj: Kolektiĝu kaj iru kontraŭ ĝin, kaj leviĝu lia puno, diras la Eternulo. **45** Sub la ombro de por batalo. **15** Ĉar jen Mi faris vin malgranda Hešbon stariĝos tiuj, kiuj forkuros de la forto; inter la nacioj, malestimata inter la homoj. **16** Via sed fajro eliros el Hešbon kaj flamo el la mezo de Sihon, kaj ĝi manĝegos la flankon de Moab kaj la verton de la filoj malkvietaj. **46** Ve al vi, ho Moabl pereis la popolo de Kemoš; ĉar viaj filoj estas prenitaj en kaptitecon kaj viaj filinoj estas forkondukitaj. **47** Sed en la tempo estonta Mi revenigos la kaptitojn de Moab, diras la Eternulo. **17** Edom fariĝos Gis ĉi tie estas la verdikto pri Moab.

49 Pri la Amonidoj: Tiele diras la Eternulo: Ĉu Izrael ne havas filojn? ĉu li ne havas heredanton? kial do Malkam heredis Gadon kaj lia popolo loĝas en la urboj de ĉi tie? **2** Tial jen venos tempo, diras la Eternulo, kaj Mi eksonigos militan trumpetadon super Raba de la Amonidoj; kaj ĝi fariĝos amaso da ruinoj, kaj ĝiaj filinoj forbrulos en fajro, kaj Izrael ekposedos siajn posedintojn, diras la Eternulo. **3** Ploregu, ho Hešbon, ĉar Aj estas ruinigita. Kriu, ho filinoj de Raba, zonu vin per sakajo, ploru kaj vagadu inter la bariloj; ĉar Malkam iras en kaptitecon kune kun siaj pastroj kaj eminentuloj. **4** Kial vi fanfaronas pri viaj valoj? sangon fluigas via valo, ho filino malobeema, kiu fidas siajn trezorojn, kaj diras: Kiu povas veni al mi? **5** Jen Mi venigos sur vin timon, diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, de ĉiuj viaj ĉirkaŭaĵoj; kaj vi estos dispelitaj ĉiu aparte, kaj neniu kolektos la vagantojn. **6** Tamen poste Mi revenigos la forkaptitajn Amonidojn, diras la Eternulo. **7** Pri Edom: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Ĉu jam ne ekzistas saĝo en Teman? ĉu la filoj jam ne havas konsilon? ĉu ilia saĝeco malaperis? **8** Forkuras, turnis sian dorson, kaj profunde sin kaſas la loĝantoj de Dedan; ĉar malfeliĉon de Esav Mi venigis sur lin, la tempoj de lia puno. **9** Kiam venos al vi vinberkolektantoj, ili ne restigos forgesitajn berojn; se venos ŝtelistoj en la nokto, ili rabos plenan kvanton. **10** Ĉar Mi nudigis Esavon, Mi malkaſis liajn sekretajn rifuĝejojn, por ke li ne povu sin kaſi; ekstermitaj estas lia idaro, liaj fratoj, kaj liaj najbaroj, kaj li jam ne ekzistas. **11** Restigu viajn orfojn, Mi

meritis trinki la pokalon, tamen ĝin trinkos; ĉu vi do povas resti nepunita? vi ne restos nepunita, teruro, honto, ruinigo, kaj malbeno; kaj ĉiuj ĝiaj kaj kiu eliroj el la kavo, tiu trafilos en kaptilon; de la Eternulo, kaj kuriero estas sendita al la ĉar Mi venigos sur lin, sur Moabon, la jaron de nacioj: Kolektiĝu kaj iru kontraŭ ĝin, kaj leviĝu lia puno, diras la Eternulo. **15** Ĉar jen Mi faris vin malgranda Hešbon stariĝos tiuj, kiuj forkuros de la forto; inter la nacioj, malestimata inter la homoj. **16** Via malhumileco kaj la fiereco de via koro trompis vin, kiu loĝas en la fendegoj de la rokoj kaj okupas la suprojn de montoj; sed se vi eĉ aranĝus vian neston tiel alte, kiel aglo, eĉ de tie Mi jetos vin malsupren, diras la Eternulo. **17** Edom fariĝos objekto de teruro; ĉiuj, kiu pasos preter li, miroj kaj fajfos pri ĉiuj liaj vundoj. **18** Kiel renversitaj estas Sodom kaj Gomora kaj iliaj najbarlokoj, diras la Eternulo, tiel ankaŭ tie neniu restos, neniu homido tie loĝos. **19** Jen kiel leono li supreniras de la majesta Jordan kontraŭ la fortikan loĝejon; ĉar Mi rapide forpelos ilin de tie, kaj Mi estrigos tie tiun, kiu estas elektita. Ĉar kiu estas simila al Mi? kiu donos al Mi decidojn? kiu estas la paštisto, kiu povas kontraŭstari al Mi? **20** Tial aŭskultu la decidon de la Eternulo, kiun Li decidis pri Edom, kaj Lajjn intencojn, kiujn Li havas pri la loĝantoj de Teman: la knaboj-paštistoj ilin fortrenos kaj detruos super ili ilian loĝejon. **21** De la bru de ilia falo ektremos la tero, ilian kriadon oni aŭdos ĉe la Ruĝa Maro. **22** Jen li leviĝos kiel aglo, ekflugos kaj etendos siajn flugilojn super Bocra; kaj la koro de la herooj de Edom en tiu tago estos kiel la koro de virino ĉe la naskodoloroj. **23** Pri Damasko: Hontigitaj estas Hamat kaj Arpad, ĉar, aŭdinte malbonan sciigon, ili senkuraĝigis; ĉe la maro ili tiel ektremis, ke ili ne povas trankviliĝi. **24** Damasko senkuraĝigis, turnis sin, por forkuri; tremo atakis ĝin, doloro kaj turmentoj ĝin kaptis, kiel naskantinon. **25** Kial ne estas riparita la gloria urbo, la gaja urbo? **26** Tial ĝiaj junuloj falos sur ĝiaj stratoj, kaj ĉiuj militistoj pereos en tiu tago, diras la Eternulo Cebaot. **27** Kaj Mi ekbruligos fajron sur la murego de Damasko, kaj ĝi ekstermos la palacojn de Ben-Hadad. **28** Pri Kedar, kaj pri la regnoj de Hacor, kiujn venkobatis Nebukadnecar, reĝo de Babel: Tiele diras la Eternulo: Leviĝu, iru kontraŭ Kedaron, kaj ruinigu la filojn de la oriento. **29** Iliaj tendoj kaj ŝafaroj estos prenitaj; iliaj tapiſoj kaj ĉiuj iliaj vazojn kaj iliaj kamelojn oni forprenos, kaj oni kriados al ili:

Teruro ĉirkaue. **30** Forkuru, forigū rapide, kašu **8** Kuru el Babel kaj eliru el la lando de la Ĥaldeoj, vin profunde, ho loĝantoj de Ĥacor, diras la kaj estu kiel virkaproj antaŭ la ŝafoj. **9** Ĉar jen Eternulo; ĉar Nebukadnecar, reĝo de Babel, faras Mi vekos kaj venigos sur Babelon amason da pri vi decidon kaj havas intencon kontraŭ vi. grandaj popoloj el la lando norda, kaj ili aranĝos sin **31** Leviĝu, iru kontraŭ popolon trankvilan, kiu kontraŭ ĝi, kaj ĝi estos venkoprenita; iliaj sagoj, sidas en sendanĝereco, diras la Eternulo; ĝi ne kiel lerta heroo, ne revenas vane. **10** Kaj Ĥaldeujo havas pordojn nek rигlilojn, ili vivas izolite. **32** Kaj fariĝos militakiro; ĉiu ĝiaj prirabantoj satiĝos, iliaj kameloj estos forrabitaj, kaj la multo de iliaj diras la Eternulo. **11** Ĉar vi ĝojis, ĉar vi triumfis, brutoj fariĝos rabakiro; kaj Mi dispelos ilin al ĉiu ĥo rabintoj de Mia heredajo, ĉar vi saltis, kiel ventoj, ilin, kiuj tondas la harojn sur la tempioj, bovidino sur herbo, kaj blekis, kiel fortaj ĉevaloj, kaj de ĉiu flankoj Mi venigos ilian malfeliĉon, **12** tre hontigita estas via patrino, mokata estas diras la Eternulo. **33** Kaj Ĥacor fariĝos loĝejo via naskintino; jen estas la estontejo de la nacioj: de ŝakaloj, eterna dezerto; neniu tie restos, kajdezerto, nelogata tero, kaj stepo. **13** De la kolero de neniu homido tie loĝos. **34** Jen estas la vorto de la la Eternulo ĝi fariĝos nelogata, kaj ĝi tutafariĝos Eternulo, kiu aperis al la profeto Jeremia pri Elam, dezerta; ĉiu, kiu iros preter Babel, miros kaj fajfos en la komenco de la reĝado de Cidkija, reĝo de pri ĉiu ĝiaj vundoj. **14** Pretigu vin kontraŭ Babel Judujo: **35** Tiele diras la Eternulo Cebao: Jen Mi ĉirkaue, ĉiu strecento de pafarkoj, pafu sur ĝin, rompos la pafarkon de Elam, ilian ĉefan forton. **36** ne domaĝu sagoj; ĉar ĝi pekis antaŭ la Eternulo. Kaj Mi venigos sur Elamon kvar ventojn de la kvar **15** Triumfe kriu kontraŭ ĝi ĉirkaue; mallevigis finoj de la ĉielo, kaj Mi dispelos ilin al ĉiu ĥiutiu ĝia mano, falis ĝia fundamento, detruigis ĝiaj ventoj; kaj ne ekzistas popolo, al kiu ne venus la muregoj; ĉar tio estas venĝo de la Eternulo; venĝu dispelitoj el Elam. **37** Kaj Mi senkurigis Elamon al ĝi; kiel ĝi agis, tiel agu kontraŭ ĝi. **16** Ekstermu antaŭ iliaj malamikoj, kaj antaŭ tiuj, kiuj celas el Babel semanton kaj rikoltanton en la tempo de ilian morton; kaj Mi venigos sur ilin malbonon, rikoltado; de la glavo de la tirano ĉiu sin turnu la flamon de Mia kolero, diras la Eternulo, kaj al sia popolo, kaj ĉiu forkuru en sian landon. **17** Mi persekutos ilin per la glavo, ĝis Mi ekstermos Izrael estas kiel disjetita ŝafaro; leonoj lin dispelis: ilin. **38** Kaj Mi starigis Mian tronon en Elam, la unua manĝis lin la reĝo de Asirio, kaj ĉi tiu kaj Mi pereigos tie la reĝon kaj la eminentulojn, lasta, Nebukadnecar, reĝo de Babel, rompis al li diras la Eternulo. **39** Tamen en la tempo estonta la ostojn. **18** Tial tiele diras la Eternulo Cebao, Mi revenigos la forkaptitojn de Elam, diras la Dio de Izrael: Jen Mi punos la reĝon de Babel kaj Eternulo. **50** Jen estas la vorto, kiun la Eternulo diris per la profeto Jeremia pri Babel kaj pri la lando de la Ĥaldeoj: **2** Sciigu al la nacioj kaj proklamu, levu standardon, proklamu, ne kašu, diru: Prenita estas Babel, hontigita estas Bel, frakasita estas Merodah, hontigitaj estas ĝiaj idoloj, frakasitaj estas ĝiaj statuoj. **3** Ĉar eliris kontraŭ ĝin popolo el la nordo, kiu faros ĝian landon dezerto, kaj ne plu estos loĝanto en ĝi: de homo ĝis brutocchio forigos kaj foriros. **4** En tiuj tagoj kaj en tiu tempo, diras la Eternulo, venos la idoj de Izrael kune kun la idoj de Jehuda; ili iros kaj ploros, kaj serĉos la Eternulon, sian Dion. **5** Pri la vojo al Cion ili demandos, tien estos turnita ilia vizaĝo: Venu, ni aliĝos al la Eternulo per interligo eterna, neforgesebla. **6** Mia popolo estis kiel erarvagantaj ŝafoj: ili paštistoj delogis ilin, erarvagis ilin sur la montoj; de monto sur monteton ili vagis, ili forgesis sian ŝafejon. **7** Ĉiu, kiuj renkontis ilin, manĝis ilin; kaj iliaj malamikoj diris: Ni ne estas kulpaj, ĉar ili pekis antaŭ la Eternulo, la loĝejo de la vero, antaŭ la espero de iliaj patroj, la Eternulo.

amasajon, ekstermu ĝin, ke nenio de ĝi restu. estas simila al Mi? kiu donos al Mi decidojn? kaj 27 Dishaku per glavo ĉiujn ĝiajn bovojn; ili estu kiu estas la paštisto, kiu povas kontraŭstari al Mi? buĉataj. Ve al ili! ĉar venis ilia tago, la tempo 45 Tial aŭskultu la decidon de la Eternulo, kiun de ilia puno. 28 Aŭdiĝas voĉo de forkurantoj kaj Li decidis pri Babel, kaj Liajn intencojn, kiujn Li forsaviĝantoj el la lando Babela, por sciigi en havas pri la lando de la Ĥaldeoj: la knaboj-paštistoj Cion pri la venĝo de la Eternulo, nia Dio, pri la ilin fortrenos, kaj detruos super ili ilian loĝejon. venĝo pro Lia templo. 29 Alvoku multajn kontraŭ 46 De la famo pri la preno de Babel ektremos la Babelon, ĉiujn, kiuj streĉas pafarkon; starigu tero, kaj krio estos aŭdata ĉe la nacioj.

tendare ĉirkau ĝi, ke neniu povu forsaviĝi el ĝi; repagu al ĝi laŭ ĝiaj agoj: ĉion, kion ĝi faris, faru al ĝi; ĉar ĝi estis malhumila kontraŭ la Eternulo, kontraŭ la Sanktulo de Izrael. 30 Pro tio ĝiaj junuloj falos sur ĝiaj stratoj, kaj ĉiuj ĝiaj militistoj pereos en tiu tago, diras la Eternulo. 31 Jen Mi estas kontraŭ vi, ho malhumilulo, diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot; ĉar venis via tago, la tempo de via puno. 32 Kaj la malhumilulo falpuŝigos kaj falos, kaj neniu lin levos; kaj Mi ekbruligos fajron en liaj urboj, kaj ĝi ekstermos ĉiujn liajn ĉirkauaĵojn. 33 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Turmentataj estas la idoj de Izrael kune kun la idoj de Jehuda; kaj ĉiuj iliaj kaptintoj forte ilin tenas, ne volas forliberigi ilin. 34 Sed ilia Liberiganto estas forta, Eternulo Cebaot estas Lia nomo; Li defendos ilian aferon tiel, ke la tero skuiĝos kaj la loĝantoj de Babel ektremos. 35 Glavo falu sur la Ĥaldeojn, diras la Eternulo, sur la loĝantojn de Babel, sur ĝiajn eminentulojn kaj saĝulojn; 36 glavo sur la antaŭdiristojn, ke ili malsagiĝu; glavo sur ĝiajn heroojn, ke ili senkuraĝiĝu; 37 glavo sur ĝiajn ĉevalojn kaj sur ĝiajn ĉarojn, kaj sur ĉiujn divergentajn loĝantojn, kiuj estas en ĝi, ke ili fariĝu kiel virinoj; glavo sur ĝiajn trezorojn, ke ili estu disrabitaj. 38 Sekeco traflu ĝiajn akvojn, ke ili malaperu; ĉar tio estas lando de idoloj, kaj pri siaj monstroj ili fanfaronas. 39 Tial tie eklogos stepaj bestoj kaj ŝakaloj, kaj strutoj en ĝi logos; ĝi neniam plu estos loĝata, kaj neniu tie havos domon en ĉiuj venontaj generacioj. 40 Kiel Dio renversis Sodomon kaj Gomoran kaj iliajn najbarlokojn, diras la Eternulo, tiel ankaŭ tie restos neniu kaj logos neniu homido. 41 Jen venas popolo el nordo, granda nacio kaj multe da reĝoj leviĝas de la randoj de la tero. 42 Pafarkon kaj lancon ili tenas forte; kruelaj ili estas kaj senkompataj; ilia voĉo bruas kiel maro; sur ĉevaloj ili rajdas, armite por la batalo kiel unu homo, kontraŭ vin, ho filino de Babel. 43 Aŭdis la reĝo de Babel la sciigon pri ili, kaj senfortiĝis liaj manoj; suferego atakis lin, doloro kiel ĉe naskantino. 44 Jen kiel leono li supreniras de la majesta Jordan kontraŭ la fortikan loĝejon; ĉar Mi rapide forpelos ilin de tie, kaj Mi estrigos tie tiun, kiu estas elektita. Ĉar kiu

51 Tiele diras la Eternulo: Jen Mi vekos pereigan venton kontraŭ Babelon, kaj kontraŭ ĝiajn loĝantojn, kiuj leviĝis kontraŭ Min. 2 Kaj Mi sendos ventumistojn kontraŭ Babelon, kaj ili ĝin disventumos, kaj dezertigos ĝian landon; ĉar en la tago de la malfeliĉo ili estos ĉirkau ĝi ĉiuflanke. 3 La pafarkisto streĉu sian pafarkon, kaj sin levu en sia kiraso; ne kompatu ĝiajn junulojn, ekstermu ĝian tutan militistarion. 4 Kaj falu mortigitoj en la lando de la Ĥaldeoj, kaj trapikitoj sur iliaj stratoj. 5 Ĉar Izrael kaj Jehuda ne estas vidvigita de sia Dio, de la Eternulo Cebaot; ĉar ilia lando estas plena de kulpoj kontraŭ la Sanktulo de Izrael. 6 Forkuru el interne de Babel, kaj savu ĉiu sian animon, ke vi ne pereu pro ĝiaj malbonagoj; ĉar tio estas tempo de venĝo por la Eternulo, Li donas al ĝi repagon. 7 En la mano de la Eternulo Babel estis ora kaliko, ebriiganta la tutan teron: el ĝi trinkis vinon la nacioj, kaj tial ili frenezigis. 8 Subite falis Babel kaj frakasiĝis; ploru pri ĝi, prenu balzamon por ĝia vundo; eble ĝi saniĝos. 9 Ni kuracis Babelon, sed ĝi ne saniĝis; lasu ĝin, kaj ni iru ĉiu en sian landon; ĉar la jugo kontraŭ ĝi atingis la ĉielon kaj leviĝis ĝis la nubo. 10 La Eternulo elaperigis nian pravecon; venu, kaj ni rakontu en Cion la faron de la Eternulo, nia Dio. 11 Akrigu la sagojn, pretigu la ŝildojn! la Eternulo vekis la spiriton de la reĝoj de Medujo, ĉar Lia intenco estas kontraŭ Babel, por pereigi ĝin; ĉar tio estas venĝo de la Eternulo, venĝo pro Lia templo. 12 Kontraŭ la muregojn de Babel levu standardon, plifortigu la gardistaron, starigu observistojn, pretigu embuskon; ĉar kiel la Eternulo intencis, tiel Li faris tion, kion Li diris pri la loĝantoj de Babel. 13 Ho vi, kiu loĝas ĉe granda akvo kaj havas grandajn trezorojn! venis via fino, finiĝis via avideco. 14 La Eternulo Cebaot juris per Sia animo: Mi plenigos vin de homoj kiel de skaraboj, kaj ili eksonigos kontraŭ vi triumfan kanton. 15 Li kreis la teron per Sia forto, aranĝis la mondton per Sia saĝo, kaj per Sia prudento etendis la ĉielon. 16 Kiam Li eksonigas Sian vocon, kolektiĝas multego da akvo en la ĉielo; Li levas la nubojn de la randoj de la tero, Li aperigas fulmojn inter la pluovo, kaj elirigas la venton el

Siaj trezorejoj. **17** Malsagigis ĉiu homo kun sia de Cion; kaj mia sango sur la loĝantoj de Ĥaldeujo, sciado, per honto kovriĝis ĉiu fandisto kun sia diras Jerusalem. **36** Tial tiele diras la Eternulo: statuo; ĉar lia fanditaĵo estas malveraĵo, ĝi ne Jen Mi juĝos vian aferon kaj Mi faros venĝon pro havas en si spiriton. **18** Tio estas vantaĵo, faro vi, Mi sekigos ĝian maron kaj Mi senakvigos ĝian de eraro; kiam ili estos vizititaj, ili pereos. **19** Ne fonton. **37** Kaj Babel fariĝos amaso da Ŝtonoj, simila al ili estas Tiu, kiun havas Jakob; ĉar Li loĝejo de Ŝakaloj, objekto de teruro kaj mokado, estas la kreinto de ĉio, kaj Izrael estas la gento de kaj neniu en ĝi loĝos. **38** Ili ĉiuj blekegos kiel junaj Lia heredo; Eternulo Cebaot estas Lia nomo. **20** Vi leonoj, krios kiel leonidoj. **39** Dum ilia varmegiĝo estis por Mi martelo, ilo de batalo, kaj per vi Mi faros al ili feston, kaj Mi ebriigos ilin, por ke frakasis naciojn, kaj per vi Mi ekstermis regnojn; ili fariĝu gajaj kaj ekdormu per eterna dormo kaj **21** Mi frakasis per vi ĉevalon kaj ĝian rajdanton, ne vekiĝu, diras la Eternulo. **40** Mi kondukos ilin Mi frakasis per vi ĉaron kaj ĝian veturanton; **22** Mi malsupren, kiel ŝafidojn al la buĉo, kiel ŝafojn kun frakasis per vi viron kaj virinon, Mi frakasis per vi kaproj. **41** Kiele prenita estas Ŝesah! kaj kaptita la maljunulon kaj junulon, Mi frakasis per vi junulon gloro de la tuta mondo! kiele Babel fariĝis objekto kaj junulinon; **23** Mi frakasis per vi paštiston kaj de teruro inter la popoloj! **42** Leviĝis kontraŭ lian Ŝafaron, Mi frakasis per vi terlaboriston kaj Babelon la maro kaj kovris ĝin per la multego lian jungaĵon, Mi frakasis per vi komandantojn de siaj ondoj. **43** Ĝiaj urboj fariĝis dezerto, tero kaj estrojn. **24** Kaj Mi repagos al Babel kaj al ĉiuj sekaj senviva, tero, sur kiu neniu loĝas kaj loĝantoj de Ĥaldeujo pro ilia tuta malbono, kiun tra kiu neniu homido trairas. **44** Kaj Mi punos ili faris en Cion antaŭ viaj okuloj, diras la Eternulo. Belon en Babel, Mi eltiros el lia bušo tion, kion li **25** Jen Mi iras kontraŭ vin, ho pereiga monto, englutis, kaj ne plu kolektiĝos al li popoloj; ankaŭ pereiganto de la tuta tero, diras la Eternulo; Mi la muregoj de Babel falos. **45** Eliru el ĝia interno, etendos Mian manon kontraŭ vin, Mi ruljetos Mia popolo, kaj ĉiu savu sian animon antaŭ la vin de la rokoj kaj faros vin monto de brulo. **26** flama kolero de la Eternulo, **46** por ke via koro ne Oni ne prenos el vi angulstonon, nek ŝtonon por senkuraĝigu kaj vi ne ektimu, kiam oni aŭdos la fundamento, sed vi estos eterna ruino, diras la famon en la lando; ĉar venos famo en unu jaro, Eternulo. **27** Levu standardon en la lando, blovu kaj post ĝi venos famo en la sekvanta jaro, kaj per trumpeteto inter la nacioj, armu kontraŭ ĝin sur la tero estos perforteco, unu reganto kontraŭ popolojn, kunvoku kontraŭ ĝin la regnojn de alia reganto. **47** Tial jen venos tempo, kaj Mi Ararat, Mini, kaj Aškenaz; starigu kontraŭ ĝin vizitos la idolojn en Babel, kaj ĝia tuta lando estos militestron, alkonduku ĉevalojn kiel pikantajn hontigita, kaj ĉiuj ĝiaj mortigitoj falos meze de ĝi. skarabojn. **28** Armu kontraŭ ĝin popolojn, la **48** Kaj ĝojkantos pri Babel la ĉielo kaj la tero, kaj regoj de Medujo, ĝiajn komandantojn kaj ĉiujn ĉio, kio estas sur ili; ĉar el la nordo venos al ĝi ĝiajn estrojn, kaj la tutan landaron, super kiu ruinigantoj, diras la Eternulo. **49** Kiel Babel faligis ĝi regas. **29** Kaj la tero skuiĝas kaj tremas, ĉar la mortigitoj de Izrael, tiel ankaŭ en Babel falos plenumiĝas super Babel la intenco de la Eternulo, mortigitoj el la tuta lando. **50** Vi, kiuj forsaviĝis de por fari la landon de Babel dezerto, en kiu neniu glavo, iru, ne haltu; en malproksimeco rememoru loĝas. **30** La herooj de Babel ĉesis batali, ili restis la Eternulon, kaj Jerusalem sin levu en via koro. en la fortikaĵoj; malaperis ilia forto, ili fariĝis **51** Ni hontis, kiam ni aŭdis la insulton; honto kiel virinoj; ĝiaj loĝejoj ekbrulis, ĝiaj rigliloj estas kovris nian vizagón, kiam fremduloj eniris en la rompitaj. **31** Kuranto kuras renkonte al kuranto, sanktejon de la domo de la Eternulo. **52** Tial jen sciiganto renkonte al sciiganto, por raporti al la venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi vizitos reĝo de Babel, ke lia urbo estas venkoprenita ĉe ĝiajn idolojn, kaj en la tuta lando ĝemos morte-ĉiuj flankoj, **32** ke la transirejoj estas okupitaj, la vunditoj. **53** Eĉ se Babel leviĝus al la ĉielo kaj se fortikaĵoj brulas per fajro, kaj la militistojn atakis ĝi fortikigus alte sian forton, tamen al ĝi venus teruro. **33** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Mi ruinigantoj, diras la Eternulo. **54** Kriado Izrael: La filino de Babel estas kiel draſejo dum la estas aŭdata el Babel, kaj granda lamentado draſado; tre baldaŭ venos la tempo de ĝia rikolto. el la lando de la Ĥaldeoj; **55** Ĉar la Eternulo **34** Manĝis min, frakasis min Nebukadnecar, reĝo ruinigas Babelon kaj pereigas ĝin kun ĝia granda de Babel, li faris min malplena vazo, glutis min bruo; iliaj ondoj bruas kiel granda akvo, aŭdiĝas kiel drako, plenigis sian ventron per miaj dolĉaĵoj, ilia malkvieta voĉo. **56** Ĉar venos sur ĝin, sur kaj forpelis min. **35** La maljusteco kontraŭ mi kaj Babelon, ruiniganto, kaj kaptitaj estos ĝiaj herooj, mia karno estu nun sur Babel, diras la loĝantino rompitaj estos iliaj pafarkoj; ĉar la Eternulo, Dio

de repagado, nepre repagos. **57** Mi ebriigos ĝiajn faris pri li jugon. **10** Kaj la reĝo de Babel buĉis la eminentulojn, saĝulojn, komandantojn, estrojn, filojn de Cidkija antaŭ liaj okuloj, kaj ankaŭ ĉiuj kaj heroojn, kaj ili ekdormos per eterna dormo eminentulojn de Judujo li buĉis en Ribla. **11** Kaj kaj ne vekiĝos, diras la Reĝo, kies nomo estas al Cidkija li blindigis la okulojn, kaj ligis lin per Eternulo Cebao. **58** Tiele diras la Eternulo Cebao: kupraj katenoj; kaj la reĝo de Babel venigis lin en La largaj muregoj de Babel estos subfositaj, kaj Babelon, kaj metis lin en malliberejon ĝis la tago ĝiaj altaj pordegoj estos forbruligitaj per fajro; kaj de lia morto. **12** En la kvina monato, en la deka vana fariĝos la penado de la popoloj, kaj gentoj tago de la monato, tio estas en la dek-naŭa jaro estos lacigintaj sin por fajro. **59** Jen estas la vorto, de la reĝo Nebukadnecar, reĝo de Babel, venis kiun ordonis la profeto Jeremia al Seraja, filo de Nebuzaradan, estro de la korpgardistoj, kiu ĉiam Nerija, filo de Mahseja, kiam tiu iris kun Cidkija, estis apud la reĝo de Babel, en Jerusalemon. **13** reĝo de Judujo, en Babelon, en la kvara jaro de lia Kaj li forbruligis la domon de la Eternulo kaj la reĝado; Seraja estis la ripozejestro. **60** Kaj Jeremia domon de la reĝo kaj ĉiuj domojn de Jerusalem; enskribis en unu libron la tutan malbonon, kiu ĉiuj grandajn domojn li forbruligis per fajro. **14** venos sur Babelon, ĉiujn tiujn vortojn, skribitajn Kaj ĉiuj muregojn de Jerusalem ĉirkaue detruis pri Babel. **61** Kaj Jeremia diris al Seraja: Kiam vi la tuta militistaro de la Ĥaldeoj, kiu estis kun la venos en Babelon, tiam rigardu kaj tralegu ĉiujn estro de la korpgardistoj. **15** La malriĉulojn el la tiujn vortojn, **62** kaj diru: Ho Eternulo! Vi diris pri urbo, kaj la ceteran popolon, kiu restis en la urbo, ĉi tiu loko, ke Vi ekstermos ĝin tiel, ke estos en ĝi kaj la transkurintojn, kiu transkuris al la reĝo de neniu loĝanto, nek homo, nek bruto, sed ĝi estos Babel, kaj la ceteran popolamason forkondukis eterna dezerto. **63** Kaj kiam vi finos la legadon Nebuzaradan, la estro de la korpgardistoj. **16** de ĉi tiu libro, alligu al ĝi ŝtonon, kaj ĵetu ĝin en la mezon de Eūfrato; **64** kaj diru: Tiele dronus Sed iom el la malriĉuloj de la lando Nebuzaradan, la estro de la korpgardistoj, restigis, ke ili Babel, kaj ĝi ne releviĝos de la malfeliĉo, kiu Mi estu vinberistoj kaj terkultivistoj. **17** La kuprajn venigos sur ĝin, kaj ili pereos. Ĝis ĉi tie estas la kolonojn, kiu estis en la domo de la Eternulo, vortoj de Jeremia.

52 La agōn de dudek unu jaroj havis Cidkija, kiam li fariĝis reĝo, kaj dek unu jarojn li reĝis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Hamutal, filino de Jeremia, el Libna. **2** Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, kiel ĉio, kion faris Jehojakim. **3** Ĉar la kolero de la Eternulo estis kontraŭ Jerusalem kaj kontraŭ Judujo, ĝis Li forjetis ilin de antaŭ Sia vizaĝo. Kaj Cidkija defalis de la reĝo de Babel. **4** En la naŭa jaro de lia reĝado, en la deka monato, en la deka tago de la monato, venis Nebukadnecar, reĝo de Babel, li kaj lia tuta militistaro, kontraŭ Jerusalemon, kaj eksieĝis ĝin, kaj oni konstruis ĉirkau ĝi bastionojn. **5** Kaj la urbo restis sieĝata ĝis la dek-unua jaro de la reĝo Cidkija. **6** En la kvara monato, en la naŭa tago de la monato, kiam la malsato tiel fortigis en la urbo, ke la popolo de la lando ne havis panon, **7** tiam oni faris enrompon en la urbon; kaj ĉiuj militistoj forkuris, kaj eliris el la urbo nokte, laŭ la vojo de la pordego inter la du muregoj apud la ĝardeno de la reĝo, kaj foriris laŭ la vojo al la stepo. Kaj la Ĥaldeoj staris ĉirkau la urbo. **8** Kaj la militistaro de la Ĥaldeoj postkuris la reĝon kaj kuratingis Cidkijan sur la stepo de Jeriho, kaj lia tuta militistaro diskuris for de li. **9** Kaj ili kaptis la reĝon kaj forkondukis lin al la reĝo de Babel, en Riblan, en la lando Ĥamat, kaj oni

de la reĝo, kiuj troviĝis en la urbo, kaj la skribiston de la militestro, kiu enregistradis militistojn el la popolo de la lando, kaj sesdek homojn el la popolo de la lando, kiuj troviĝis en la urbo. **26** Ilin prenis Nebuzaradan, la estro de la korpgardistoj, kaj forkondukis al la reĝo de Babel en Riblan. **27** Kaj la reĝo de Babel frapis ilin kaj mortigis ilin en Ribla, en la lando Hamat. Tiamaniere Jehuda estis elhejmigita el sia lando. **28** Jen estas la kvanto de la popolo, kiun Nebukadnecar elhejmigis: en la sepa jaro tri mil dudek tri Judojn; **29** en la dek-oka jaro de Nebukadnecar okcent tridek du homojn el Jerusalem; **30** en la dudektria jaro de Nebukadnecar la korpgardistestro Nebuzaradan elhejmigis sepcent kvardek kvin homojn el la Judoj: la kvanto de ĉiuj estis kvar mil sescent homoj. **31** En la tridek-sepa jaro post la elpatrujigo de Jehojaĥin, reĝo de Judujo, en la dek-dua monato, en la dudek-kvina tago de la monato, Evil-Merodah, reĝo de Babel, en la unua jaro de sia reĝado, levis la kapon de Jehojaĥin, reĝo de Judujo, kaj elirigis lin el la malliberejo; **32** kaj li parolis kun li afable, kaj starigis lian tronon pli alte ol la tronoj de la aliaj reĝoj, kiuj estis ĉe li en Babel; **33** kaj li ŝanĝis liajn vestojn de malliberejo; kaj li manĝadis ĉiam ĉe li dum sia tuta vivo. **34** Kaj liaj vivrimedojoj, vivrimedojoj konstantaj, estis donataj al li de la reĝo de Babel ĉiutage dum lia tuta vivo, ĝis la tago de lia morto.

Plorkanto

1 Kiel solece sidas la urbo, kiu estis tiel multehoma! La estrino de la nacioj fariĝis kiel vidvino, La princino de landoj fariĝis tributulino! **2** Senĉese ŝi ploras en la nokto, kaj ŝiaj larmoj estas sur ŝiaj vangoj; Ŝi havas neniu konsolanton inter ĉiuj siaj amintoj, Ĉiuj ŝiaj amikoj ŝin perfidis, fariĝis ŝiaj malamikoj. **3** Elmigris Jehuda pro mizeron kaj tro malfacila laboro; Li ekloĝis inter la nacioj, sed ne trovas ripozon; Ĉiuj liaj persekutantoj atingis lin en malvastaj lokoj. **4** La vojoj de Cion estas malĝojaj, ĉar neniu iras al festoj; Ĉiuj ĝiaj pordegoj dezertiĝis, ĝiaj pastroj ĝemas; Ĝiaj virgulinoj ploras, kaj al ĝi mem estas tre maldolĉe. **5** Ĝiaj kontraŭuloj fariĝis ĉefoj, ĝiaj malamikoj ĝuas bonstaton; Ĉar la Eternulo jetis sur ĝin mizeron pro la multo de ĝiaj malbonagoj; Ĝiaj infanoj iris en kaptitecon, pelataj de la malamiko. **6** Foriĝis de la filino de Cion ŝia tuta beleco; Ŝiaj princoj fariĝis kiel cervoj, kiuj ne trovas pašteton, Kaj ili iras senforte antaŭ la pelanto. **7** En la tagoj de sia mizeron kaj sufero Jerusalem rememoras ĉiujn ĉarmajojn, kiujn ŝi havis en la tempoj pasintaj; Dume nun ŝia popolo enfalis en la manon de premanto, kaj neniu ŝin helpas, La malamikoj ŝin rigardas kaj ridas pri ŝia ruiniĝo. **8** Pekis, pekis Jerusalem, tial ŝi fariĝis kiel hontindulino; Ĉiuj, kiuj ŝin estimis, nun malestimas ŝin, ĉar ili vidas ŝian malhonoron; Kaj ŝi mem ĝemas kaj turnas sin malantaŭen. **9** Ŝia malpuraĵo estas sur la rando de ŝia vesto; ŝi ne pensis pri sia estontecon; Tial ŝi terure malaltiĝis, kaj ŝi havas nenium konsolanton: Rigardu, ho Eternulo, mian mizeron, ĉar la malamiko forte fieras. **10** La malamiko etendis sian manon sur ĉiujn ŝiajn grandvalorajojn; Ŝi vidas, kiel en ŝian sanktejon eniras nacioj, Pri kiuj Vi ordonis, ke ili ne eniru en Vian komunumon. **11** Ŝia tuta popolo ĝemas, ili serĉas panon, Ili fordonas siajn grandvalorajojn pro manĝajo, por revigligi sian animon: Rigardu, ho Eternulo, kaj vidu, kiel malestimata mi fariĝis!

12 Ho vi, ĉiuj, kiuj preteriras la vojon, rigardu kaj vidu, Ĉu ekzistas sufero simila al mia sufero, Kiu trafis min kaj kiun la Eternulo jetis sur min en la tago de Lia flama kolero. **13** De supre Li jetis fajron en miajn ostojn, kaj ĝi ekregis en ili; Li etendis reton antaŭ miaj piedoj, renversis min malantaŭen; Li ruinigis min, faris min dolorplena dum la tuta tago. **14** Kunplektiĝis per Lia mano la jugo de miaj pekoj; Ili kunplektiĝis, suriris sur mian kolon; Li faligis mian forton; La Sinjoro transdonis min en tiajn manojn, el kiuj mi ne

povas leviĝi. **15** La Sinjoro dispremis per la piedoj ĉiujn miajn fortulojn interne de mi; Li kunvokis festan kunvenon kontraŭ min, por disbatigi miajn junulojn; Kiel en vinpremejo la Sinjoro piedpremis la virgulinon-filinon de Jehuda. **16** Pro tio mi ploras kaj miaj ambaŭ okuloj abunde fluigas akvon; Ĉar malproksime de mi estas konsolanto, kiu povus revigligi mian animon; Miaj infanoj pereis, ĉar la malamiko venkis. **17** Cion etendas siajn manojn, sed ĝi ne trovas konsolanton; La Eternulo vokis kontraŭ Jakobon liajn malamikojn de ĉiuj flankoj; Jerusalem fariĝis inter ili kiel hontindulino. **18** Justa Li estas, la Eternulo, ĉar mi malobeis Liajn vortojn. Atuskultu, ho ĉiuj popoloj, kaj rigardu mian suferadon: Miaj virgulinoj kaj junuloj iris en kaptitecon. **19** Mi vokis miajn amikojn, sed ili min trompis; Miaj pastroj kaj miaj plejaĝuloj estas mortantaj en la urbo, ili serĉas por si panon, por revigligi sian animon. **20** Rigardu, ho Eternulo, en kia mizero mi estas! Miaj internaĵoj ŝvelis, mia koro renversiĝis en mi, ĉar mi forte malobeis. Ekstere seninfanigis min la glavo, kaj en la domo la morto. **21** Oni aŭdas, kiel mi ĝemas, sed neniu min konsolas; Ĉiuj miaj malamikoj aŭdis pri mia malfeliĉo, kaj ekgojis, ĉar Vi tion faris; Venigu do la tagon, kiam Vi proklamos, ke ili fariĝu kiel mi. **22** Ilia tuta malboneco venu antaŭ Vin; Kaj agu kun ili tiel, kiel Vi agis kun mi pro ĉiuj miaj pekoj; Ĉar granda estas mia ĝemado, kaj mia koro doloras.

2 Kiele la Sinjoro en Sia kolero kovris per mallumo la filinon de Cion! De la ĉielo sur la teron Li jetegis la belecon de Izrael, Kaj ne rememoris Sian piedbenketon en la tago de Sia kolero. **2** Senindulge ekstermis la Sinjoro ĉiujn loĝeojn de Jakob; Li detruis en Sia kolero la fortikajojn de la filino de Jehuda, alniveligis ilin al la tero; Li frapis la regnon kaj ĝiajn regantojn. **3** En flama kolero Li rompis ĉiujn kornojn de Izrael; Li tiris Sian dekstran manon malantaŭen, kiam venis la malamiko; Kaj Li ekbruligis en Jakob kvazaŭ flamantan fajron, kiu ekstermas ĉion ĉirkau. **4** Li streĉis Sian pafarkon kiel malamiko, direktis Sian dekstran manon kiel atakanto, Kaj mortigis ĉion, kio estis ĉarma por la okuloj; En la tendo de la filino de Cion Li elverŝis Sian koleron kiel fajron. **5** La Sinjoro fariĝis kiel malamiko, Li ekstermis Izraelon, ekstermis ĉiujn liajn palacojn, detruis liajn fortikaĵojn; Kaj al la filino de Jehuda Li donis multe da plorado kaj ĝemado. **6** Kiel ĝardenon Li ruinigis lian tendon, detruis lian kunvenejon; La Eternulo forgesis en Cion feston kaj sabaton, Kaj forpuŝis en la indigno de Sia kolero reĝon

kaj pastron. **7** La Sinjoro forlasis Sian altaron, Vi agis tiamaniere! Ĉu ie aliloke mangis virinoj abomenis Sian sanktejon, Transdonis en la manojn sian frukton, siajn dorlotitajn infanojn? Ĉu ie estis de malamikoj la murojn de ĝiaj palacoj; Ili faris mortigataj en la sanktejo de la Sinjoro pastroj kaj bruon en la domo de la Eternulo kiel en tago de profetoj? **21** Surtere sur la stratoj kuŝis junuloj festo. **8** La Eternulo decidis ekstermi la muregon kaj maljunuloj; Miaj junulinoj kaj junuloj falis de la filino de Cion; Li eltriris la mezurŝnurojn, ne de glavo; Vi mortigis en la tago de Via kolero, detenis Sian manon de ekstermado; Li funebrigis buĉis kaj ne kompatis. **22** Kiel por festa tago Vi la fortikajon kaj muregon, ambaŭ havas nun kunvokis de ĉirkaue miajn terurajn najbarojn, mizeran aspekton. **9** Enprofundigis en la teron Kaj en la tago de la kolero de la Eternulo neniu ĝiaj pordegoj; Li detruis kaj rompis ĝiajn rigililojn; savigis, neniu restis; Tiujn, kiujn mi dorlotis kaj Ĝia reĝo kaj ĝiaj princoj estas inter la nacioj; La edukis, ĉiujn ekstermis mia malamiko.

leĝoj jam ne ekzistas, kaj ĝiaj profetoj ne plu ricevas vizion de la Eternulo. **10** Silente sidas sur la tero la plejaĝuloj de la filino de Cion; Polvon ili metis sur sian kapon, zonis sin per sakajo; Al la tero klinis sian kapon la virgulinoj de Jerusalem. **11** Konsumiĝis de larmoj miaj okuloj, ŝvelis miaj internaĵoj, Elverŝiĝis sur la teron mia hepato, pro la pereo de la filino de mia popolo, Kiam infanoj kaj suĉinfanoj senfortiĝis de malsato sur la stratoj de la urbo. **12** Al siaj patrinoj ili diris: Kie estas pano kaj vino? Ili falis kiel vunditaj sur la stratoj de la urbo, Kaj eligis sian animon sur la brusto de siaj patrinoj. **13** Kiun mi povas montri al vi, kun kiu mi povas kompari vin, ho filino de Jerusalem? Kiun similan mi povas montri al vi, por konsoli vin, ho virgulino-filino de Cion? Ĉar granda kiel la maro estas via malfeliĉo; kiu vin resanigos? **14** Viaj profetoj profetis al vi malveraĵon kaj sensencaĵon, Kaj ne montris al vi viajn malbonagojn, por antaŭgardi vin kontraŭ kaptiteco; Ili predikis al vi viziojn malverajn, kiuj alportis al vi elpelon. **15** Kunfrapas pri vi siajn manojn ĉiuj preterirantoj; Ili fajfas kaj balancas la kapon pri la filino de Jerusalem, dirante: Ĉu tio estas la urbo, kiun oni nomis perfektaĵo de beleco, ĝojo de la tuta tero? **16** Malfermegas kontraŭ vi sian bušon ĉiuj viaj malamikoj; Ili fajfas kaj grincigas la dentojn, dirante: Ni englutis ŝin; Ĉi tiun tagon ni atendis, ni ĝin atingis, ni ĝin vidas. **17** La Eternulo plenumis tion, kion Li intencis; Li plenumis Sian vorton, kiun Li eldiris antaŭ longa tempo; Li detruis senindulge, Li ĝojigis pri vi la malamikon, Li altigis la kornon de viaj kontraŭuloj. **18** Ilia koro krias al la Sinjoro: Ho murego de la filino de Cion, verŝu larmojn kiel torrento tage kaj nokte; Ne ripozu, la pupilo de via okulo ne silentu. **19** Leviĝu, plorege en la nokto en la komenco de ĉiu gardoparto; Elverŝu kiel akvon vian koron antaŭ la vizaĝo de la Sinjoro; Levu al Li viajn manojn pro la animo de viaj infanoj, kiuj senfortiĝas de malsato en la komenco de ĉiuj stratoj. **20** Rigardu, ho Eternulo, kaj vidu, kun kiu

3 Mi estas la viro, kiu spertis suferon sub la vergo de Lia kolero. **2** Min Li kondukis kaj irigis en mallumon, ne en lumon. **3** Nur sur min Li turnas Sian manon ĉiutage denove. **4** Li maljunigis mian karnon kaj haŭton, rompis miajn ostojn. **5** Li konstruis ĉirkaŭ mi, ĉirkauis min per maldolĉaĵoj kaj malfacilaĵoj. **6** En mallumon Li lokis min, kiel porciāmajn mortintojn. **7** Li ĉirkaŭbaris min, ke mi ne povu eliri; Li ligis min per pezaj ĉenoj. **8** Kvankam mi krias kaj vokas, Li kovras Siajn orelojn antaŭ mia preĝo. **9** Li baris miajn vojojn per hakitaj ŝtonoj; Li kurbigis miajn vojetojn. **10** Li estas por mi kiel urso en embusko, kiel leono en kaŝita loko. **11** Li depuŝis min de miaj vojoj, kaj disiris min; Li faris min objekto de teruro. **12** Li streĉis Sian pafarkon, kaj starigis min kiel celon por Siaj sagoj. **13** En miajn renojn Li pafis la filojn de Sia sagujo. **14** Mi fariĝis mokataĵo por mia tutaj popolo, ilia ĉiutaga rekantaĵo. **15** Li satigis min per maldolĉaĵo, trinkoplenilgis min per vermu. **16** Li disrompis miajn dentojn en malgrandajn pecojn, Li enpuŝis min en cindron. **17** Mia animo estas forpuŝita for de paco; bonstaton mi forgesis. **18** Kaj mi diris: Pereis mia forto kaj mia espero al la Eternulo. **19** La memoro pri mia mizero kaj miaj suferoj estas vermu kaj galo. **20** Konstante rememorante tion, senfortiĝas en mi mia animo. **21** Sed tion mi respondas al mia koro, kaj tial mi esperas: **22** Ĝi estas favorkoreco de la Eternulo, ke ni ne tute pereis; ĉar Lia kompatemeco ne finiĝis, **23** Sed ĉiumatene ĝi renoviĝas; granda estas Via fideleco. **24** Mia parto estas la Eternulo, diras mia animo; tial mi esperas al Li. **25** La Eternulo estas bona por tiuj, kiuj esperas al Li, por la animo, kiu serĉas Lin. **26** Bone estas esperi pacience helpon de la Eternulo. **27** Bone estas al la homo, kiu portas jugon en sia juneco; **28** Li sidas solece kaj silentas, kiam li estas ŝargita; **29** Li metas sian bušon en polvon, kredante, ke ekzistas espero; **30** Li donas sian vangon al tiu, kiu lin batas; li satigas sin per malhonoro. **31** Ĉar ne por eterne forlasas la Sinjoro; **32** Se Li iun suferigas, Li ankaŭ

kompatas pro Sia granda favorkoreco; **33** Ĉar ne ili similiĝis al argilaj potoj, faritaĵo de potisto! **3**
 el Sia koro Li sendas mizeron kaj suferon al la Eĉ ŝakaloj donas siajn mamojn kaj nutras siajn
 homoj. **34** Kiam oni premas sub siaj piedoj ĉiu ĵidojn; Sed la filino de mia popolo fariĝis kruela,
 malliberulojn de la tero, **35** Kiam oni forklinas la kiel strutoj en la dezerto. **4** La lango de suĉinfano
 rajton de homo antaŭ la vizaĝo de la Plejaltulo, algluiĝis al ĝia palato pro soifo; Infanoj petas
36 Kiam oni estas maljusta kontraŭ homo en lia panon, sed nemiu donas al ili. **5** Kiuj antaŭe
 juĝa afero — Ĉu la Sinjoro tion ne vidas? **37** manĝadis frandaĵojn, tiuj senfortiĝas nun pro
 Kiu povas per sia diro atingi, ke io fariĝu, se la malsato sur la stratoj; Kiuj estis edukitaj sur
 Sinjoro tion ne ordonis? **38** Ĉu ne el la bušo de purpuro, tiuj ruliĝas nun sur sterko. **6** La pekoj
 la Plejaltulo eliras la decidoj pri malbono kaj de la filino de mia popolo estas pli grandaj, ol la
 pri bono? **39** Kial murmuras homo vivanta? Ĉiu pekoj de Sodom, Kiu estis renversita momente,
 murmuru kontraŭ siaj pekoj. **40** Ni trarigardu kaj manoj ĝin ne turmentis. **7** Ŝiaj princoj estis
 kaj esploru nian konduton, kaj ni revenu al la pli puraj ol neĝo, pli klaraj ol lakteto; Ilia vizaĝo
 Eternulo; **41** Ni levu nian koron kaj niajn manojn estis pli ruĝa ol koraloj, ili aspektis kiel safiro; **8**
 al Dio en la ĉielo. **42** Ni pekis kaj malobeis, kaj Nun ilia vizaĝo estas pli nigra ol karbo; oni ne
 Vi ne pardonis. **43** Vi kovris Vin per kolero kaj rekonas ilin sur la stratoj; Ilia haŭto alpendiĝis al
 persekitus nin; Vi mortigis, Vi ne kompatis. **44** iliaj ostoj, velksekiĝis kiel ligno. **9** Pli bone estis al
 Vi kovris Vin per nubo, por ke ne atingu Vin la tiuj, kiuj mortis de glavo, ol al tiuj, kiuj mortas de
 preĝo. **45** Vi faris nin balaindajoj kaj abomenindajoj malsato, Kiuj senfortiĝas kaj pereas pro manko de
 inter la popoloj. **46** Malfermegis kontraŭ ni sian produktaĵoj de kampo. **10** La manoj de kompatemaj
 bušon ĉiuj niaj malamikoj. **47** Teruro kaj pereo virinoj kuiris iliajn infanojn; Kaj ĉi tiuj fariĝis
 trafis nin, ruinigo kaj malfeliĉo. **48** Torentojn ilia mangajo en la mizerego de la filino de mia
 da akvo verŝas mia okulo pri la malfeliĉo de la popolo. **11** La Eternulo plene elĉerpis Sian koleron,
 filino de mia popolo. **49** Mia okulo fluigas kaj ne Li elverſis la flampon de Sia indigno; Li ekbruligis
 ĉesas, ne ekzistas por ĝi halto, **50** Ĝis la Eternulo en Cion fajron, kiu ekstermis ĝiajn fundamentojn.
 ekrigardos kaj ekvidos de la ĉielo. **51** Mia okulo **12** Ne kredis la reĝoj de la tero, nek ĉiuj loĝantoj
 suferigas mian animon pri ĉiuj filinoj de mia urbo. de la mondo, Ke malamiko kaj kontraŭulo eniros
52 Senkaŭze ĉasas min kiel birdon miaj malamikoj; en la pordegojn de Jerusalem. **13** Tio fariĝis pro la
53 Ili pereigas mian vivon en kavo, ili fetas sur min pekoj de ĝiaj profetoj, pro la malbonagoj de ĝiaj
 ŝtonoj. **54** Akvo leviĝis kontraŭ mian kapon, kaj pastroj, Kiuj verŝadis en ĝi sangon de virtuloj. **14**
 mi diris: Mi tute pereis. **55** Mi vokis Vian nomon, Kiel blinduloj ili vagadis sur la stratoj, Malpurigis
 ho Eternulo, el la profunda kavo; **56** Vi aŭdis mian sin per sango tiel, ke oni ne povis tuŝi iliajn
 vocon; ne kovru Vian orelon antaŭ mia vokado vestojn. **15** Oni kritis al ili: For, malpuruloj! for,
 pri liberigo. **57** Vi alproksimiĝis, kiam mi vokis al for, ne altuŝiĝu! Kiam ili foriĝadis kaj vagadis,
 Vi; Vi diris: Ne timu. **58** Vi, ho Sinjoro, defendis oni diradis inter la nacioj: Ili ne plu logos tie.
 mian juĝaferon; Vi liberigis mian vivon. **59** Vi **16** La vizaĝo de la Eternulo ilin disjetis, kaj jam
 vidis, ho Eternulo, la maljustaĵon, kiun mi suferas; ne volas rigardi ilin; Pastroj ili ne respektis,
 juĝu mian aferon. **60** Vi vidis ilian tutan venĝon, plejaĝuloj ili ne kompatis. **17** Ankoraŭ laciĝadis
 ĉiujn iliajn intencojn kontraŭ mi. **61** Vi aŭdis ilian niaj okuloj, attendante senvvaloran helpon; Streĉe
 insultadon, ho Eternulo, ĉiujn iliajn intencojn ni atendis nacion, kiu ne povas helpi. **18** Ili glitigis
 kontraŭ mi, **62** La paroloj de tiuj, kiuj leviĝis niajn pašojn, ke ni ne povu iri sur niaj stratoj.
 kontraŭ min, kaj iliajn pensojn kontraŭ mi dum la Alproksimiĝis nia fino; pleniĝis nia tempo, ĉar
 tuta tago. **63** Rigardu, kiam ili sidas kaj kiam ili venis nia fino. **19** Pli rapidaj ol agloj de la ĉielo
 leviĝas; mi ĉiam estas ilia rekantajo. **64** Redonu estis niaj persekitantoj; Sur la montoj ili postkuris
 al ili repagon, ho Eternulo, laŭ la faroj de iliaj nin, en la dezerto ili faris embuskojn kontraŭ
 manoj. **65** Donu al ili doloron en la koro, sentigu Eternulo, kaptiĝis en iliajn kavojn, Pri kiu ni diris:
 al ili Vian malbenon. **66** Persekutu ilin en kolero, Sub lia ombro ni vivos inter la nacioj. **21** Ĝoju
 kaj ekstermu ilin el la sub la ĉielo de la Eternulo. kaj estu gaja, ho filino de Edom, kiu logas en la
4 Kiele senbriliĝis la oro, ŝangiĝis la bonega metalo! La ŝtonoj de la sanktejo kuŝas disjetitaj en la komenco de ĉiuj stratoj! **2** La karaj filoj de Cion, havantaj la valoron de plej pura oro, Kiele

malbonagojn, ho filino de Edom, Li punos, Li malkovros viajn pekojn.

5 Rememoru, ho Eternulo, kio fariĝis al ni;

Rigardu kaj vidu nian malhonoron! **2** Nia heredaĵo transiris al fremduloj, Niaj domoj al aligentuloj. **3** Ni fariĝis orfoj senpatraj, Niaj patrinoj estas kiel vidvinoj. **4** Nian akvon ni trinkas pro mono; Nian lignon ni ricevas nur pro pago. **5** Oni pelas nin je nia kolo; Ni laciĝis, sed oni ne permesas al ni ripozi. **6** Al Egiptujo ni etendis la manon, Al Asirio, por satiĝi per pano. **7** Niaj patroj pekis, sed ili jam ne ekzistas; Kaj ni devas suferi pro iliaj malbonagoj. **8** Sklavoj regas super ni; Kaj neniu liberigas nin el iliaj manoj. **9** Kun danĝero por nia vivo ni akiras nian panon, Pro la glavo en la dezerto. **10** Nia haŭto varmegiĝis kiel forno, Por la kruela malsato. **11** La virinojn en Cion ili senhonorigis, La virgulinojn en la urboj de Judujo. **12** La princoj estas pendigitaj je siaj manoj; La maljunulojn oni ne respektis. **13** La junuloj devas porti muelŝtonojn; La knaboj falas sub la lignoŝargoj. **14** La maljunuloj jam ne sidas ĉe la pordegoj, La junuloj jam ne kantas. **15** Malaperis la gajeco de nia koro; Niaj dancrondoj aliformiĝis en funebron. **16** Defalis la krono de nia kapo; Ho ve al ni, ke ni pekis! **17** Pro tio senfortiĝis nia koro, Pro tio senlumiĝis niaj okuloj: **18** Pro la monto Cion, ke ĝi fariĝis dezerta, Ke vulpoj vagas sur ĝi. **19** Sed Vi, ho Eternulo, iku restas eterne Kaj kies trono staras de generacio al generacio, **20** Kial Vi forgesis nin kvazaŭ por eterne, Forlassis nin por longa tempo? **21** Reirigu nin, ho Eternulo, al Vi, ke ni revenu; Renovigu niajn tagojn kiel en la tempo antaŭa. **22** Ĉar ĉu Vi nin tute forpuſis? Vi tre forte ekkoleris kontraŭ ni.

Jeĥezkel

1 En la trideka jaro, en la kvina tago de la kvara monato, kiam mi estis inter la elpatrujigoj ĉe la rivero Kebar, malfermiĝis la ĉielo, kaj mi ekvidis viziojn de Dio. **2** En la kvina tago de tiu monato, tio estas, en la kvina jaro post la elpatrujigo de la reĝo Jehojaĥin, **3** aperis la vorto de la Eternulo al la pastro Jeĥezkel, filo de Buzi, en la lando Ĥaldea, ĉe la rivero Kebar, kaj tie aperis sur li la mano de la Eternulo. **4** Kaj mi vidis, jen malkvieta vento venis el la nordo kun granda nubo kaj flamanta fajro; brilo estis ĉirkaŭe de ĝi, kaj el interne, el la mezo de la fajro, iris tre hela lumo. **5** El la mezo vidiĝis bildo de kvar kreitaĵoj, kaj ilia aspekto estis kiel aspekto de homo. **6** Kaj ĉiu havis kvar vizaĝojn, kaj ĉiu el ili havis kvar flugilojn. **7** Iliaj piedoj estis piedoj rektaj, kaj la plandoj de iliaj piedoj estis kiel plando de bovido kaj brilis kiel hela pura kupro. **8** Kaj homaj manoj estis sub iliaj flugiloj ĉe iliaj kvar flankoj; ĉiu kvar havis siajn vizaĝojn kaj siajn flugilojn. **9** Iliaj flugiloj estis kuntuŝigantaj unu kun la alia; irante, ili sin ne deturnadis, sed ĉiu iradis laŭ la direkto de sia vizaĝo. **10** La aspekto de iliaj vizaĝoj estis kiel vizaĝo homa, kaj kiel vizaĝo leona sur la dekstra flanko de ĉiu kvar, kiel vizaĝo bova sur la maldekstra flanko de ĉiu kvar, kaj kiel vizaĝo agla ĉe ĉiu kvar. **11** Iliaj vizaĝoj kaj flugiloj supre estis disigitaj; ĉe ĉiu el ili du flugiloj tuſis unu la alian kaj du kovris ilian korpon. **12** Ĉiu iradis laŭ la direkto de sia vizaĝo; kien tiris ilin la spirito, tien ili iradis, ne deturnante sin dum sia irado. **13** La aspekto de la kreitaĵoj estis kiel aspekto de ardantaj kaj brulantaj karboj, kiel aspekto de torĉoj, irantaj inter tiuj kreitaĵoj; brilon havis la fajro, kaj el la fajro eliradis fulmoj. **14** Kaj la kreitaĵoj kuradis tien kaj reen kiel fulmoj. **15** Ili, por ke vi diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Rigardante la kreitaĵojn, mi ekvidis, ke sur la tero apud la kreitaĵoj troviĝis po unu rado ĉe la kvar vizaĝoj. **16** La aspekto de la radoj kaj ilia prilaboriteco estis kiel aspekto de turkiso, ĉiu kvar havis la saman aspekton; ilia aspekto kaj prilaboriteco estis tiel, kvazaŭ unu rado troviĝus sentu teruron antaŭ ilia vizaĝo, ĉar ili estas domo flankoj; ili ne deturnadis sin dum la irado. **17** Irante, ili sin movadis sur siaj kvar kaj levigis de la tero, levigis de la tero, kaj kiam la kreitaĵoj iris, la radoj iradis apud ili; tio, kion Mi diras al vi; ne estu malobeema, kiel ankaŭ la radoj. **18** Kien la spirito instigis ilin iri, la radoj levigadis kune kun ili, ĉar la spirito de la

kreitaĵoj estis en la radoj. **21** Kiam tiuj iris, ili ankaŭ iradis; kiam tiuj staris, ili ankaŭ staris; kiam tiuj levigis de la tero, la radoj levigadis apud ili, ĉar la spirito de la kreitaĵoj estis en la radoj. **22** Super la kapoj de la kreitaĵoj estis io simila al firmamento, kvazaŭ terura kristalo, etendita super iliaj kapoj supre. **23** Sub la firmamento estis etenditaj iliaj flugiloj, rekte unu apud la alia; la korpon de ĉiu el ili kovris du flugiloj. **24** Mi aŭdis, kiel iliaj flugiloj dum ilia irado bruis kiel gronda akvo, kiel la voĉo de la Plejpotenculo, gronda bruo, kiel bru de tendaro; kiam ili haltis, iliaj flugiloj mallevigis. **25** Kiam aŭdiĝis voĉo el super la firmamento, kiu estis super iliaj kapoj, ili haltadis kaj mallevadis siajn flugilojn. **26** Supre de la firmamento, kiu estis super iliaj kapoj, estis io, aspektanta kiel safiro, havanta la formon de trono; kaj super la bildo de la trono estis kvazaŭ bildo de homo, sidanta sur ĝi. **27** Kaj mi vidis kvazaŭ helegan brilon, kvazaŭ fajron interne kaj ĉirkaŭe, de la bildo de liaj lumboj supren kaj de la bildo de liaj lumboj malsupren; mi vidis aspekton de fajro kaj brilon ĉirkaŭ de li. **28** Kiel la aspekto de ĉielarko, kiu montriĝas en la nuboj en la tempo de pluvo, tia estis la aspekto de la brilo ĉirkaŭe. Tio estis la aspekto de la majesto de la Eternulo. Kiam mi tion vidis, mi jetis min vizaĝaltere, kaj mi aŭdis voĉon de parolanto.

2 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, starigu sur viaj piedoj, kaj Mi parolos al vi. **2** Kaj kiam Li parolis al mi, venis en min spirito kaj starigis min sur miaj piedoj; kaj mi aŭskultis Tiun, kiu parolis al mi. **3** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, Mi sendas vin al la Izraelidoj, al la defalintaj gentoj, kiuj defalis de Mi; ili kaj iliaj patroj perfidis Min ĝis la nuna tago. **4** La filoj havas malmolan fajron, kaj obstinan koron; Mi sendas vin al la vizaĝon kaj obstinan koron; Mi sendas vin al la kreitaĵoj kuradis tien kaj reen kiel fulmoj. **5** Ĉu ili aŭskultos, ĉu ili ne aŭskultos (ĉar ili estas domo malobeema), ili almenaŭ sciu, ke profeto estis inter ili. **6** Kaj vi, ho filo de homo, ne timu ilin, kaj ne timu iliajn parolojn; kvankam ili estas por vi dornoj kaj pikiloj kaj vi logas inter skorpioj, tamen ne timu iliajn vortojn, kaj ne en la alia. **7** Irante, ili sin movadis sur siaj kvar sentu teruron antaŭ ilia vizaĝo, ĉar ili estas domo flankoj; ili ne deturnadis sin dum la irado. **8** malobeema. **7** Kaj diru al ili Miajn vortojn, ĉu ili aŭskultos aŭ ĉu ili ne aŭskultos, ĉar ili estas de ĉiu kvar estis plenaj de okuloj ĉirkaue. **9** malobeemaj. **8** Kaj vi, ho filo de homo, aŭskultu Kaj kiam la kreitaĵoj iris, la radoj iradis apud ili; tio, kion Mi diras al vi; ne estu malobeema, kiel kaj kiam la kreitaĵoj levigis de la tero, levigadis la malobeema domo; malfermu vian bušon, kaj ankaŭ la radoj. **10** Kien la spirito instigis ilin iri, la radoj levigadis kune kun ili, ĉar la spirito de la skribrulaĵo. **10** Kaj Li disvolvis ĝin antaŭ mi, kaj ĝi

estis skribkovrita interne kaj ekstere, kaj sur ĝi estis skribitaj lamentoj, ĝemoj, kaj veoj.

3 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, manĝu tion, kion vi trovas, manĝu ĉi tiun skribrulaĵon, kaj iru kaj parolu al la domo de Izrael. **2** Kaj mi malfermis mian buŝon, kaj Li manĝigis al mi tiun skribrulaĵon. **3** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, en vian ventron manĝu, kaj vian internaĵon plenigu per ĉi tiu skribrulaĵo, kiun Mi donas al vi. Kaj mi manĝis, kaj en mia buŝo ĝi estis dolĉa, kiel mielo. **4** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, iru al la domo de Izrael, kaj parolu al ili per Miaj vortoj. **5** Ĉar ne al popolo kun nekomprenebla lingvo kaj malfacila parolado vi estas sendata, sed al la domo de Izrael; **6** ne al multaj popoloj kun nekomprenebla lingvo kaj malfacila parolado, kies vortojn vi ne komprenas; cetere, se eĉ al ili Mi sendus vin, eĉ ili aŭskultus vin. **7** Sed la domo de Izrael ne volos aŭskulti vin, ĉar ili ne volas aŭskulti Min; ĉar la tuta domo de Izrael havas malmolan frunton kaj obstinan koron. **8** Jen Mi faris vian vizagojn forta kontraŭ iliaj vizagoj kaj vian frunton forta kontraŭ iliaj fruntoj. **9** Mi faris vian frunton kiel diamanto pli forta ol siliko; ne timu ilin, kaj ne sentu teruron antaŭ ili, ĉar ili estas domo malobeema. **10** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, ĉiujn Mianj vortojn, kiujn Mi parolos al vi, prenu en vian koron kaj aŭskultu per viaj oreloj. **11** Kaj iru al la elpelitoj, al la filoj de via popolo, kaj parolu al ili, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo — tute egale, ĉu ili aŭskultos aŭ ne aŭskultos. **12** Kaj levis min la spirito, kaj mi ekaŭdis malantaŭ mi grandan bruon: Benita estu la majesto de la Eternulo sur sia loko! **13** Kaj aŭdiĝis bruo de la flugiloj de la kreitajoj, kiuj kunfrapiĝadis unuj kun la aliaj, kaj bruo de la radoj apud ili, kaj bruo de granda tertremo. **14** Kaj la spirito levis min kaj forportis min; kaj mi iris kun afliktitaj kaj malrankvila koro; kaj la mano de la Eternulo tenis min forte. **15** Kaj mi venis en Tel-Abibon, al la elpelitoj, kiuj loĝis ĉe la rivero Kebar; kaj mi haltis tie, kie ili loĝis, kaj mi restis tie inter ili sep tagojn malgoje. **16** Post paso de la sep tagoj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **17** Ho filo de homo! Mi starigis vin kiel observiston super la domo de Izrael; kaj kiam vi aŭdos vorton el Mia buŝo, tiam instruu ilin de Mi. **18** Kiam Mi diros al la malpiulo: Vi devas morti, kaj vi ne admonos lin, kaj vi ne parolos, por averti malpiulon kontraŭ lia malbona vojo, por konservi al li la vivon — tiam li, malpiulo, mortos pro sia malpieco, sed lian sangon Mi repostulos el via mano. **19** Sed se

vi avertis malpiulon, kaj li ne returnis sin de sia malpieco kaj de sia malbona vojo, tiam li mortos pro sia malpieco, kaj vi estos savinta vian animon. **20** Kaj se virtulo deturnos sin de sia virteco kaj agos malbone, tiam Mi metos antaŭ lin falpušilon, kaj li mortos; ĉar vi lin ne avertis, li mortos pro sia peko, kaj ne estos rememorataj la bonaj agoj, kiujn li faris; sed lian sangon Mi repostulos el via mano. **21** Sed se vi avertos virtulon, ke la virtulo ne peku, kaj li ne pekos, tiam li restos vivanta pro tio, ke li akceptis averton, kaj vi estos savinta vian animon. **22** Kaj venis sur min tie la mano de la Eternulo, kaj Li diris al mi: Leviĝu, kaj iru en la valon, kaj tie Mi parolos al vi. **23** Kaj mi Leviĝis, kaj eliris en la valon; kaj jen tie staras la majesto de la Eternulo, simile al la majesto, kiun mi vidis ĉe la rivero Kebar. Kaj mi ĵetis min vizaĝaltere. **24** Kaj eniris en min la spirito kaj starigis min sur miaj piedoj. Kaj Li ekparolis al mi, kaj diris al mi: Iru, en ŝlosu vin en via domo. **25** Kaj vidu, ho filo de homo, oni metos sur vin ŝnurojn kaj ligos vin per ili, kaj vi ne povos eliri inter ilin; **26** kaj vian langon Mi algluos al via palato, kaj vi mutiĝos kaj ne estos admonanto por ili; ĉar ili estas domo malobeema. **27** Sed kiam Mi ekparolos al vi, Mi malfermos vian buŝon, kaj vi diros al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiu volas aŭskulti, tiu aŭskultu, kaj kiu ne volas, tiu rifuzu; ĉar ili estas domo malobeema.

4 Kaj vi, ho filo de homo, prenu al vi brikon kaj kuŝigu ĝin antaŭ vi, kaj desegnu sur ĝi urbon, nome Jerusalemon. **2** Kaj faru ĉirkaŭ ĝi sieĝon, aranĝu kontraŭ ĝi bastionon, sur ŝutu kontraŭ ĝi remparon, faru kontraŭ ĝi tenderon, kaj starigu ĉirkaŭ ĝi muregropilojn. **3** Kaj prenu al vi feran paton kaj starigu ĝin kiel feran muron inter vi kaj la urbo, kaj direktu vian vizagon kontraŭ ĝin; ĝi estu sub sieĝo, kaj vi sieĝu ĝin. Tio estu signo por la domo de Izrael. **4** Kaj vi kuŝigu sur vian maldekstran flankon, kaj metu sur ĝin la malpiecon de la domo de Izrael; dum tiom da tagoj, kiom vi kuſos sur ĝi, vi portos sur vi ilian malpiecon. **5** La jarojn de ilia malpieco Mi kalkulos al vi kiel tagojn: dum tricent naŭdek tagoj vi portos sur vi la malpiecon de la domo de Izrael. **6** Kiam vi tion plenumos, tiam denove kuſiĝu sur vian dekstran flankon, kaj portu sur vi la malpiecon de la domo de Jehuda dum kvardek tagoj; ĉiun tagon Mi kalkulos al vi kiel jaron. **7** Kaj kontraŭ la sieĝatan Jerusalemon direktu vian vizagon kaj vian etenditan brakon, kaj profetu kontraŭ ĝi. **8** Kaj jen Mi metos sur vin ŝnurojn, ke

vi ne povu turni vin de unu flanko sur la alian, ĝis antaŭ iros kontraŭ vin, kaj Mi faros inter vi jugon vi finos la tagojn de via sieĝado. **9** Kaj prenu al vi antaŭ la okuloj de la nacioj. **9** Kaj Mi agos kun tritikon kaj hordeon, fabojn kaj lentojn, milion vi tiel, kiel Mi neniam agis kaj kiel Mi neniam kaj spelton, kaj ŝutu tion en unu vazon, kaj faru al plu agos simile, pro ĉiuvi viaj abomenindajoj. **10** vi el tio panon laŭ la nombraro de la tagoj, dum Tial gepatroj manĝos gefilojn inter vi, kaj gefiloj kiuj vi kuſos sur via flanko: dum tricent naŭdek manĝos siajn gepatrojn; kaj Mi faros kontraŭ vi tagoj manĝu ĝin. **10** Kaj vian mangajojn, kiun vi jugon, kaj Mi disblovos vian tutan restaĵon al ĉiuvi manĝos, uzu laŭpeze, po dudek sikloj ĉiutage; de ventoj. **11** Tial, kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la tempo al tempo manĝu ĝin. **11** Kaj akvon trinku Eternulo, pro tio, ke vi malpurigis Mian sanktejon laŭmezure, po sesono de hino trinku de tempo al per ĉiuvi viaj abomenindajoj kaj per ĉiuvi viaj fiajoj, tempo. **12** En formo de hordeaj platukoj manĝu Mi vin malgrandigos, kaj Mia okulo ne indulgos, tion, kaj sur ekskrementoj de homoj baku ilin kaj Mi ne kompatos. **12** Triono el vi mortos de antaŭ iliaj okuloj. **13** Kaj la Eternulo diris: Tiele la pesto kaj pereos de malsato meze de vi; triono Izraelidoj manĝados sian panon malpure inter la falos de glavo en viaj ĉirkauaĵoj; kaj trionon popoloj, al kiuj Mi ilin dispelos. **14** Kaj mi diris: Ho Mi dispelos al ĉiuvi ventoj, kaj Mi elingigos post Sinjoro, ho Eternulol jen mia animo ne malpuriĝis, ili la glavon. **13** Mi plene agigas Mian koleron, kadavraĵon aŭ dissiritaĵon mi ne manĝis de mia kaj Mi ripozigas Mian indignon sur ili, kaj Mi juneco ĝis nun, kaj nenia abomeninda viando faros al Mi kontentecon, por ke ili eksciui, ke eniris iam en mian bušon. **15** Kaj Li diris al Mi, la Eternulo, parolis en Mia fervoro, kiam Mi mi: Jen Mi permisas al vi uzi ekskrementojn de konsumos Mian koleron sur ili. **14** Kaj Mi vin brutoj anstataŭ ekskrementoj de homoj, kaj sur dezertigos kaj hontigos inter la nacioj, kiuj estas ili pretigu vian panon. **16** Kaj Li diris al mi: Ho ĉirkau vi, antaŭ la okuloj de ĉiu pasanto. **15** Kaj filo de homo! jen Mi rompos la panan apogon vi estos hontindaĵo kaj mokataĵo, ekzemplo kaj en Jerusalem, kaj oni manĝos panon laŭpeze kaj teruro por la nacioj, kiuj estas ĉirkau vi, kiam en zorgoj, kaj akvon oni trinkos laŭmezure kaj Mi faros kontraŭ vi jugon en kolero kaj indigno kun afliktoj; **17** ĉar mankos al ili pano kaj akvo, kaj kun indigna moralinstruo. Mi, la Eternulo, kaj ili kun teruro rigardos unu la alian, kaj ili konsumiĝos pro sia malpieco.

5 Kaj vi, ho filo de homo, prenu al vi glavon akran, kiel razilo de barbiroj, prenu ĝin al vi, kaj pasigu ĝin sur via kapo kaj sur via barbo, kaj prenu al vi pesilon, kaj disdividu la harojn: **2** trionon forbruligu meze de la urbo, kiam finiĝos la tagoj de la sieĝado; trionon prenu, kaj dishaku ĝin per la glavo en la ĉirkauaĵo de la urbo; kaj trionon disblovu en la venton, kaj Mi elingigos post ili la glavon. **3** Kaj prenu el tio malgrandan kvanton, kaj ligu ĝin en la randon de via vesto. **4** Kaj ankoraŭ iom prenu el tio, kaj ĵetu en fajron, kaj forbruligu ilin per fajro; el tie eliros fajro sur la tutan domon de Izrael. **5** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen estas Jerusalem; Mi starigis ĝin meze de la nacioj, kaj ĉirkau ĝi estas diversaj landoj. **6** Sed ĝi agis kontraŭ Miaj decidoj pli malpie, ol la nacioj, kaj kontraŭ Miaj legoj pli malbone, ol la landoj, kiuj estas ĉirkau ĝi; ĉar ili malestimis Miajn decidojn, kaj Miajn legojn ili ne sekvis. **7** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉar via amaso estas pli malbona, ol la nacioj, kiuj estas ĉirkau vi, ĉar Miajn legojn vi ne sekvis kaj Miajn decidojn vi ne plenumis, kaj vi ne agis eĉ laŭ la justeco de la nacioj, kiuj estas ĉirkau vi, **8** tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi

ankaŭ iros kontraŭ vin, kaj Mi faros inter vi jugon vi tiel, kiel Mi neniam agis kaj kiel Mi neniam kaj spolton, kaj ŝutu tion en unu vazon, kaj faru al plu agos simile, pro ĉiuvi viaj abomenindajoj. **10** vi el tio panon laŭ la nombraro de la tagoj, dum Tial gepatroj manĝos gefilojn inter vi, kaj gefiloj kiuj vi kuſos sur via flanko: dum tricent naŭdek manĝos siajn gepatrojn; kaj Mi faros kontraŭ vi tagoj manĝu ĝin. **10** Kaj vian mangajojn, kiun vi jugon, kaj Mi disblovos vian tutan restaĵon al ĉiuvi manĝos, uzu laŭpeze, po dudek sikloj ĉiutage; de ventoj. **11** Tial, kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la tempo al tempo manĝu ĝin. **11** Kaj akvon trinku Eternulo, pro tio, ke vi malpurigis Mian sanktejon laŭmezure, po sesono de hino trinku de tempo al per ĉiuvi viaj abomenindajoj kaj per ĉiuvi viaj fiajoj, tempo. **12** En formo de hordeaj platukoj manĝu Mi vin malgrandigos, kaj Mia okulo ne indulgos, tion, kaj sur ekskrementoj de homoj baku ilin kaj Mi ne kompatos. **12** Triono el vi mortos de antaŭ iliaj okuloj. **13** Kaj la Eternulo diris: Tiele la pesto kaj pereos de malsato meze de vi; triono Izraelidoj manĝados sian panon malpure inter la falos de glavo en viaj ĉirkauaĵoj; kaj trionon popoloj, al kiuj Mi ilin dispelos. **14** Kaj mi diris: Ho Mi dispelos al ĉiuvi ventoj, kaj Mi elingigos post Sinjoro, ho Eternulol jen mia animo ne malpuriĝis, ili la glavon. **13** Mi plene agigas Mian koleron, kadavraĵon aŭ dissiritaĵon mi ne manĝis de mia kaj Mi ripozigas Mian indignon sur ili, kaj Mi juneco ĝis nun, kaj nenia abomeninda viando faros al Mi kontentecon, por ke ili eksciui, ke eniris iam en mian bušon. **15** Kaj Li diris al Mi, la Eternulo, parolis en Mia fervoro, kiam Mi mi: Jen Mi permisas al vi uzi ekskrementojn de konsumos Mian koleron sur ili. **14** Kaj Mi vin brutoj anstataŭ ekskrementoj de homoj, kaj sur dezertigos kaj hontigos inter la nacioj, kiuj estas ili pretigu vian panon. **16** Kaj Li diris al mi: Ho ĉirkau vi, antaŭ la okuloj de ĉiu pasanto. **15** Kaj filo de homo! jen Mi rompos la panan apogon vi estos hontindaĵo kaj mokataĵo, ekzemplo kaj en Jerusalem, kaj oni manĝos panon laŭpeze kaj teruro por la nacioj, kiuj estas ĉirkau vi, kiam en zorgoj, kaj akvon oni trinkos laŭmezure kaj Mi faros kontraŭ vi jugon en kolero kaj indigno kun afliktoj; **17** ĉar mankos al ili pano kaj akvo, kaj kun indigna moralinstruo. Mi, la Eternulo, kaj ili kun teruro rigardos unu la alian, kaj ili konsumiĝos pro sia malpieco.

6 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ho filo de homo, direktu vian vizagón al la montoj de Izrael, kaj profetu pri ili; **3** kaj diru: Ho montoj de Izrael, aŭskultu la vorton de la Sinjoro, la Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, al la montoj kaj al la montetoj, al la intermontoj kaj al la valoj: Jen Mi venigos sur vin glavon, kaj Mi detruos viajn altaĵojn. **4** Kaj dezertigitaj estos viaj altaroj, kaj rompitaj estos viaj sunkolonoj; kaj Mi faligos viajn mortigitojn antaŭ viaj idoloj. **5** Kaj Mi faligos la kadavrajn de la Izraelidoj antaŭ iliaj idoloj, kaj Mi disjetos viajn ostojn ĉirkau viaj altaroj. **6** En ĉiuvi viaj loglokoj la urboj estos ruinigitaj kaj la altaĵoj estos dezertigitaj, por ke estu ruinigitaj kaj dezertigitaj viaj altaroj, por ke estu rompitaj kaj detruitaj viaj idoloj, viaj sunkolonoj estu disbatitaj, kaj viaj faritaĵoj estu ekstermitaj. **7** Kaj falos mortigitoj inter vi, kaj

tiam vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **8** Sed Mi malpiecon; nenio restos de ili, nek de ilia amaso, restigos al vi kelkan kvanton, kiu saviĝos de la nek de ilia popola bruo, neniu ĝemos ĉe ili. **12** glavo inter la nacioj, kiam vi estos disjētitaj en la Venas la tempo, alproksimiĝas la tago; la aĉetanto landojn. **9** Kaj viaj saviĝintoj rememoros Min inter ne ĝoju, kaj la vendanto ne malĝoju; ĉar la kolero la nacioj, kien ili estos forkondukitaj, kiam Mi trafis ilian tutan amason. **13** Ĉar la vendanto disbatos ilian malĉastan koron, kiu defalis de Mi, ne plu revenos al la venditajo, eĉ se ili ankoraŭ kaj iliajn okulojn, kiuj malĉastis kun siaj idoloj; kaj estus vivantaj; ĉar la vizio pri ilia tuta amaso ili mem pentos pri la malbonagoj, kiujn ili faris ne retiriĝos, kaj neniu fortikigos sian vivon per per ĉiuj siaj abomenindajoj. **10** Kaj ili ekscios, ke sia malpieco. **14** Eksonigu la trumpeton, kaj ĉiu Mi, la Eternulo, ne vane diris, ke Mi faros al ili tiun armigū; neniu tamen iros en la militon, ĉar Mia malbonon. **11** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: kolero estas super ilia tuta amaso. **15** La glavo Plaŭdu per viaj manoj, frapu per via piedo, kaj estas ekstere, la pesto kaj la malsato interne; diru: Ve pro ĉiuj malbonaj abomenindajoj de la kiu estas sur la kampo, tiu mortos de la glavo, domo de Izrael, pro kiuj ili falos de glavo, de kaj kiu estas en la urbo, tiu ekstermos malsato malsato, kaj de pesto. **12** Kiu estas malproksime, kaj pesto. **16** Kaj tiuj el ili, kiuj forsavīgos, estos tiu mortos de pesto; kiu estas proksime, tiu falos sur la montoj, kiel kolomboj el la valoj, ĉiuj ili de glavo; kiu restis kaj konserviĝis, tiu mortos ĝemos, ĉiu pro siaj malbonagoj. **17** Ĉiuj manoj de malsato. Tiel Mi konsumos Mian koleron sur malleviĝos senforte, kaj ĉiuj genuoj moviĝos kiel ili. **18** Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam akvo. **19** Ili zonas sin per sakajo; teruro ilin kovros; iliaj mortigitoj kušos inter siaj idoloj ĉirkaŭ iliaj sur ĉiu vizaĝo estos honto, kaj ĉiuj kapoj estos altaroj sur ĉiu alta monteto, sur ĉiuj suproj de la senharaj. **20** Sian argento ili jetos sur la stratojn, montoj, sub ĉiu verda arbo, kaj sub ĉiu densfolia kaj ilia oro fariĝos malpuraĵo; ilia argento kaj kverko, tie, kie ili faradis bonodorajn incensojn al ĉiuj siaj idoloj. **21** Kaj Mi etendos Mian manon de la Eternulo, ne satigos ilian animon, kaj ne sur ilin, kaj en ĉiuj iliaj loĝlokoj Mi dezertigos la plenigos ilian internaĵon; ĉar tio estis instigilo teron pli ol en la dezerto Dibla; kaj ili ekscios, ke por iliaj malbonagoj. **22** Sian plej belan ornamon Mi estas la Eternulo.

7 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo, tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri la tero de Izrael: Fino venis, la fino por ĉiuj kvar randoj de la lando. **3** Nun venos al vi la fino; kaj Mi sendos sur vin Mian koleron, kaj Mi juĝos vin laŭ via konduto, kaj Mi metos sur vin ĉiujn viajn abomenindajojn. **4** Ne indulgos vin Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; ĉar vian konduton Mi rekompencos sur vi, kaj viaj abomenindajoj estos meze de vi; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **5** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Malbono, unu malbono nun venas; **6** fino venas, venas la fino, ĝi veikiĝas kontraŭ vin, jen ĝi venas. **7** Venas matenruĝo kontraŭ vi, ho loĝanto de la lando; venas la tempo, proksima estas la tago de tumulto, kiam oni ne plu kantos sur la montoj. **8** Nun Mi baldaŭ elverſos Mian indignon sur vin, Mi plene kontentigos Mian koleron sur vi, Mi juĝos vin laŭ via konduto, kaj Mi metos sur vin ĉiujn viajn abomenindajojn. **9** Ne indulgos Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; laŭ via konduto Mi redonos al vi, kaj viaj abomenindajoj estos meze de vi; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas la batanto. **10** Jen estas la tago, jen ĝi venas, leviĝis la matenruĝo, la vergo elkreskis, la fiero ekfloris. **11** La perforteo leviĝis kiel vergo kontraŭ la

malpiecon; nenio restos de ili, nek de ilia amaso, restigos al vi kelkan kvanton, kiu saviĝos de la nek de ilia popola bruo, neniu ĝemos ĉe ili. **12** glavo inter la nacioj, kiam vi estos disjētitaj en la Venas la tempo, alproksimiĝas la tago; la aĉetanto landojn. **9** Kaj viaj saviĝintoj rememoros Min inter ne ĝoju, kaj la vendanto ne malĝoju; ĉar la kolero la nacioj, kien ili estos forkondukitaj, kiam Mi trafis ilian tutan amason. **13** Ĉar la vendanto disbatos ilian malĉastan koron, kiu defalis de Mi, ne plu revenos al la venditajo, eĉ se ili ankoraŭ kaj iliajn okulojn, kiuj malĉastis kun siaj idoloj; kaj estus vivantaj; ĉar la vizio pri ilia tuta amaso ili mem pentos pri la malbonagoj, kiujn ili faris ne retiriĝos, kaj neniu fortikigos sian vivon per per ĉiuj siaj abomenindajoj. **10** Kaj ili ekscios, ke sia malpieco. **14** Eksonigu la trumpeton, kaj ĉiu Mi, la Eternulo, ne vane diris, ke Mi faros al ili armigū; neniu tamen iros en la militon, ĉar Mia malbonon. **11** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: kolero estas super ilia tuta amaso. **15** La glavo Plaŭdu per viaj manoj, frapu per via piedo, kaj estas ekstere, la pesto kaj la malsato interne; diru: Ve pro ĉiuj malbonaj abomenindajoj de la kiu estas sur la kampo, tiu mortos de la glavo, domo de Izrael, pro kiuj ili falos de glavo, de kaj kiu estas en la urbo, tiu ekstermos malsato malsato, kaj de pesto. **12** Kiu estas malproksime, kaj pesto. **16** Kaj tiuj el ili, kiuj forsavīgos, estos tiu mortos de pesto; kiu estas proksime, tiu falos sur la montoj, kiel kolomboj el la valoj, ĉiuj ili de glavo; kiu restis kaj konserviĝis, tiu mortos ĝemos, ĉiu pro siaj malbonagoj. **17** Ĉiuj manoj de malsato. Tiel Mi konsumos Mian koleron sur malleviĝos senforte, kaj ĉiuj genuoj moviĝos kiel ili. **18** Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam akvo. **19** Ili zonas sin per sakajo; teruro ilin kovros; iliaj mortigitoj kušos inter siaj idoloj ĉirkaŭ iliaj sur ĉiu vizaĝo estos honto, kaj ĉiuj kapoj estos altaroj sur ĉiu alta monteto, sur ĉiuj suproj de la senharaj. **20** Sian argento ili jetos sur la stratojn, montoj, sub ĉiu verda arbo, kaj sub ĉiu densfolia kaj ilia oro fariĝos malpuraĵo; ilia argento kaj kverko, tie, kie ili faradis bonodorajn incensojn al ĉiuj siaj idoloj. **21** Kaj Mi etendos Mian manon de la Eternulo, ne satigos ilian animon, kaj ne sur ilin, kaj en ĉiuj iliaj loĝlokoj Midezertigos la plenigos ilian internaĵon; ĉar tio estis instigilo teron pli ol en la dezerto Dibla; kaj ili ekscios, ke por iliaj malbonagoj. **22** Sian plej belan ornamon ili faris objekto de fiereco, siajn abomenindajn statuojn kaj idolojn ili starigis en ĝi; tial Mi faros ĝin malpuraĵo por ili. **23** Kaj Mi transdonos ĝin en la manojn de fremduloj por disrabi, kaj al la malpiuloj de la tero kiel militakiron, kaj ili malsanktigos ĝin. **24** Mi deturnos Mian vizaĝon de ili, por ke ili malsanktigu Mian misterejon; kaj rabistoj tien venos kaj malsanktigos ĝin. **25** Faru ĉenon; ĉar la lando estas plena de sangaj krimoj kaj la urbo estas plena de perforteo. **26** Mi venigos la plej malbonajn el la nacioj, kaj ili ekposedos iliajn domojn; Mi nenigos la fiereson de la fortuloj, kaj iliaj sanktajoj estos malsanktigitaj. **27** Pereo venas; oni serĉos pacon, sed ne trovos ĝin. **28** Malfeliĉo post malfeliĉo venos, sciigo post sciigo; oni serĉos vizion ĉe profeto; malaperos la instruo ĉe la pastro, kaj konsilo ĉe la maljunuloj. **29** La reĝo malĝojos, la princeto Kovrita de teruro, kaj la manoj de la simpla popolo malkuraĝiĝos. Laŭ ilia konduto Mi agos kun ili, laŭ iliaj meritoj Mi juĝos ilin; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

8 En la sesa jaro, en la kvina tago de la sesa monato, mi sidis en mia domo, kaj la plejaĝuloj de Jehuda sidis antaŭ mi; kaj falis sur min la mano de la Sinjoro, la Eternulo. **2** Kaj mi vidis, jen estas

bildo, kiu aspektas kiel fajro; de la bildo de liaj lumboj malsupren estis fajro, kaj supre de liaj lumboj estis hela brilo, tre hela lumo. **3** Kaj li al sia vizaĝo. **18** Tial Mi ankaŭ agos en kolero; etendis la bilden de mano, kaj kaptis min je la bukloj de mia kapo; kaj la spirito ekportis min inter la tero kaj la ĉielo, kaj venigis min en Dia vizio en Jerusalemon, al la enirejo de la interna pordego, turnita al nordo, kie staris statuo de koleriga jaluzo. **4** Kaj jen tie estas la majesto de Dio de Izrael, simile al la vizio, kiun mi vidis en la valo. **5** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, levi viajn okulojn en la direkto al nordo! Kaj mi levis miajn okulojn en la direkto al nordo, kaj jen norde de la pordego de la altaro, ĉe la enirejo, staras tiu statuo de jaluzo. **6** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, ĉu vi vidas, kion ili faras? la grandajn abomenindajojn, kiujn la domo de Izrael faras ĉi tie, por malproksimigi Min de Mia sanktejo? sed vi ankoraŭ denove vidos grandajn abomenindajojn. **7** Kaj Li venigis min al la enirejo de la korto, kaj mi ekvidis, ke jen estas unu truo en la muro. **8** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, trafosu la muron. Kaj mi trafosis la muron, kaj jen estas ia pordo. **9** Kaj Li diris al mi: Eniru, kaj rigardu la malbonajn abomenindajojn, kiujn ili faras ĉi tie. **10** Kaj mi eniris kaj ekrigardis, kaj jen diversaj bildoj de rampaĵoj kaj abomenindaj brutoj kaj diversaj idoloj de la domo de Izrael estas skulptitaj sur la muro ĉirkaŭe, sur ĉiuj flankoj. **11** Kaj antaŭ ili staras sepdek viroj el la plejaĝuloj de la domo de Izrael, kaj Jaazanja, filo de Ŝafan, staras meze de ili; kaj ĉiu havas en la mano sian incensilon, kaj de la incensoj levigas densa nubo. **12** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, ĉu vi vidas, kion la plejaĝuloj de la domo de Izrael faras en mallumo, ĉiu en sia ĉambro de pentraĵoj? Ĉar ili diras: La Eternulo ne vidas nin, la Eternulo forlasis la landon. **13** Kaj Li diris al mi: Vi denove ankoraŭ vidos grandajn abomenindajojn, kiujn ili faras. **14** Kaj Li venigis min al la enirejo de la norda pordego de la domo de la Eternulo, kaj jen tie sidas virinoj, kiuj ploras pri Tamuz. **15** Kaj Li diris al mi: Ĉu vi vidas, ho filo de homo? vi vidos ankoraŭ pli grandajn abomenindajojn ol tiuj. **16** Kaj Li venigis min en la internan korton de la domo de la Eternulo, kaj jen ĉe la enirejo de la templo de la Eternulo, inter la portiko kaj la altaro, staras ĉirkaŭ dudek kvin homoj, kun la dorso al la templo de la Eternulo kaj kun la vizaĝo al la oriento, kaj adorkliniĝas orienten, al la suno. **17** Kaj Li diris al mi: Ĉu vi vidas, ho filo de homo? ĉu ne suficias al la domo de Jehuda, ke ili faras la abomenindajojn, kiujn ili faras ĉi tie?

ili ankoraŭ plenigis la landon per perforteco, kaj ripete kolerigas Min; kaj jen ili direktas la vergon ne indulgos Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; eĉ se ili krios al Mijaj oreloj per laŭta voĉo, Mi ne aŭskultos ilin.

9 Kaj Li vokis al miaj oreloj per laŭta voĉo, dirante: Alproksimiĝu la punantoj de la urbo, kaj ĉiu havu en sia mano sian pereigilon. **2** Kaj jen ses homoj venis per la vojo de la supra pordego, kiu estas turnita norden, kaj ĉiu havis en la mano sian detruilon, kaj inter ili estis unu vestita per tolo, kaj li havis skribilon ĉe siaj lumboj. Ili venis, kaj stariĝis apud la kupra altaro. **3** Kaj la majesto de Dio de Izrael levigis de la kerubo, sur kiu ĝi estis, al la sojlo de la domo. Kaj Li alvokis la homon, kiu estis vestita per tolo kaj havis skribilon ĉe siaj lumboj. **4** Kaj la Eternulo diris al li: Trairu la urbon Jerusalem, kaj marku per litero Tav la fruntojn de tiuj homoj, kiuj ĝemas kaj malĝojas pri ĉiuj abomenindajoj, kiuj estas farataj en la urbo. **5** Kaj al la aliaj Li diris tiel, ke mi povis audi: Iru tra la urbo post li, kaj frapu; via okulo ne indulgu, kaj vi ne kompatu. **6** Maljunulon, junulon, junulinon, infanojn, kaj virinojn eksterme mortigu; sed ĉiu homon, sur kiu estas la litero Tav, ne tušu; kaj komencu de Mia sanktejo. Kaj ili komencis de la maljunaj homoj, kiuj estis antaŭ la domo. **7** Kaj Li diris al ili: Malpurigu la domon, kaj plenigu la kortojn per mortigitoj; eliru! Kaj ili eliris, kaj komencis frapadi en la urbo. **8** Kiam ili finis la mortigadon kaj mi restis, tiam mi jetis min vizaĝaltere, ekriis, kaj diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! ĉu Vi ekstermos la tutan restaĵon de Izrael, elverſante Vian koleron sur Jerusalemon? **9** Kaj Li diris al mi: La malpieco de la domo de Izrael kaj de Jehuda estas tre, tre granda, kaj la lando estas plena de sango, kaj la urbo estas plena de maljusteco; ĉar ili diras: La Eternulo forlasis la landon, kaj la Eternulo ne vidas. **10** Tial ankaŭ Miasflanec Mia okulo ne indulgos, kaj Mi ne kompatos; ilian agadon Mi metos sur ilian kapon. **11** Kaj jen la viro, kiu estis vestita per tolo kaj havis skribilon ĉe siaj lumboj, alportis respondon, dirante: Mi faris tion, kion Vi ordonis al mi.

10 Kaj mi vidis: jen sur la firmamento, kiu estis super la kapoj de la keruboj, io simila al safiro, aspektanta kiel bildo de trono, aperis super ili. **2** Kaj Li diris al la viro, vestita per tolo, jene: Eniru inter la radojn sub la kerubon, kaj prenu plenmanojn da ardantaj karboj el inter la keruboj,

kaj ĵetu ilin sur la urbon. Kaj li eniris antaŭ miaj okuloj. **3** La kerubo staris dekstre de la domo, kiam la viro eniris, kaj nubo plenigis la internan korton. **4** Kaj levigis la majesto de la Eternulo de la kerubo al la enirejo de la domo, kaj la domo pleniĝis de la nubo, kaj la karto pleniĝis de brilo de la majesto de la Eternulo. **5** Kaj bru de la flugiloj de la kerubo estis aŭdata ĝis la ekstera karto, kiel bru de Dio, la Plejpotenculo, kiam Li parolas. **6** Kaj kiam Li ordonis al la viro, vestita per tolo, dirante: Prenu fajron el inter la radoj, el inter la kerubo, kaj ĉi tiu eniris kaj stariĝis apud la rado, **7** tiam unu el la kerubo etendis sian manon el inter la kerubo al la fajro, kiu estis inter la kerubo, kaj prenis kaj metis sur la manplatojn de la tolvestito; kaj ĉi tiu prenis kaj eliris. **8** Kaj ĉe la kerubo montriĝis similaĵo de homa mano sub iliaj flugiloj. **9** Kaj mi vidis, jen estas kvar radoj apud la kerubo, po unu rado apud ĉiu kerubo, kaj la aspekto de la radoj estis kiel turkiso. **10** Kaj la aspekto la kvar radoj havis unu formon, kvazaŭ unu rado estus en la alia. **11** Irante, ili moviĝadis sur ĉiujn kvar flankojn, ili ne deturniĝadis dum la irado; al la loko, al kiu estis direktita la kapo, ili sekvas ĝin, ili ne deturniĝadis dum la irado. **12** Kaj ilia tuta korpo, ilia dorso, iliaj manoj, iliaj flugiloj, kiel ankaŭ la radoj, estis ĉirkaŭe plenaj de okuloj; ĉiu kvar havis siajn radojn. **13** La radoj estis nomataj turnovento, kiel mi povis tion audi. **14** Ĉiu havis kvar vizaĝojn: unu vizaĝo estis vizaĝo de kerubo, la dua vizaĝo estis vizaĝo de homo, la tria estis vizaĝo de leono, kaj la kvara estis vizaĝo de aglo. **15** Kaj levigis la kerubo. Tio estis tiu kreitajo, kiun mi vidis ĉe la rivero Kebar. **16** Kaj kiam la kerubo iris, la radoj iradis apud ili; kaj kiam la kerubo levis siajn flugilojn, por levigi de la tero, tiam ankaŭ la radoj ne deturniĝadis de ili. **17** Kiam tiuj staris, ili ankaŭ staris, kaj kiam tiuj levigis, ili ankaŭ levigadis; ĉar la spirito de la kreitaĵo estis en ili. **18** Kaj la majesto de la Eternulo forigis de la sojlo de la domo kaj stariĝis super la kerubo. **19** Kaj la kerubo levis siajn flugilojn, kaj suprenflugis de la tero antaŭ miaj okuloj, kaj la radoj kune kun ili; kaj ili stariĝis ĉe la enirejo de la orienta pordego de la domo de la Eternulo; kaj la majesto de Dio de Izrael aperis supre super ili. **20** Tio estis la kreitaĵo, kiun mi vidis sub Dio de Izrael ĉe la rivero Kebar; kaj mi eksciis, ke tie estas kerubo. **21** Ĉiu el ili havis kvar vizaĝojn, kaj ĉiu havis kvar flugilojn, kaj similaĵo de homaj manoj estis sub iliaj flugiloj. **22** Kaj la aspekto de iliaj vizaĝoj estis kiel tiuj vizaĝoj, kiujn mi vidis ĉe la rivero Kebar, ilia aspekto kaj ili mem. Ĉiu moviĝis laŭ la direkto de sia vizaĝo.

11 Kaj levis min la spirito, kaj venigis min al la orienta pordego de la domo de la Eternulo, al tiu, kiu rigardas orienten. Kaj jen ĉe la enirejo de la pordego staras dudek kvin homoj, kaj inter ili mi vidas Jaazanjan, filon de Azur, kaj Pelatjan, filon de Benaja, estrojn de la popolo. **2** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, ĉi tiuj homoj havas malpiajn intencojn kaj donas malbonajn konsilojn en ĉi tiu urbo. **3** Ili diras: Ankoraŭ ne baldaŭ; ni konstruu domojn; ĝi estas la kaldrono, kaj ni estas la viando. **4** Tial profetu pri ili, profetu, ho filo de homo. **5** Kaj mallevigis sur min la spirito de la Eternulo, kaj diris al mi: Diru: Tiele diras la Eternulo: Tiel vi parolis, ho domo de Izrael, kaj la pensojn de via koro Mi scias. **6** Multajn vi mortigis en ĉi tiu urbo, kaj ĝiajn stratojn vi plenigis per mortigoj. **7** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Viaj mortigitaj, kiujn vi faligis en ĝi, estas la viando, kaj ĝi mem estas la kaldrono; sed vi estos elkondukitaj el ĝi. **8** Glavon vi timas, kaj glavon Mi venigos sur vin, diras la Sinjoro, la Eternulo. **9** Mi elkondukos vin el ĝi kaj transdonos vin en la manojn de fremduloj, kaj Mi faros super vi jugon. **10** De glavo vi falos; ĉe la limoj de Izrael Mi jugos vin; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **11** La urbo ne estos por vi kaldrono, nek vi estos en ĝi kiel viando; ĉe la limoj de Izrael Mi jugos vin. **12** Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kies legojn vi ne sekvis kaj kies decidojn vi ne plenumis, sed vi agis laŭ la maniero de la nacioj, kiuj estas ĉirkaŭ vi. **13** Kiam mi eldiris mian profetajon, Pelatja, filo de Benaja, mortis; kaj mi jetis min vizaĝaltere, kaj ekkriis per laŭta voĉo, kaj diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! Vi faras finon al la restaĵo de Izrael! **14** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **15** Ho filo de homo! al viaj fratoj, jes al viaj fratoj, al viaj parencoj, kaj al la tutaj domoj de Izrael parolas la logantoj de Jerusalem: Forigu de la Eternulo, al ni estas donita ĉi tiu lando kiel hereda posedajo. **16** Tial diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kvankam Mi forigis ilin al la nacioj kaj disjetis ilin en diversajn landojn, Mi tamen baldaŭ estos ilia sanktejo en la landoj, kien ili venis. **17** Tial diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi kolektos vin el inter la nacioj, Mi kolektos vin el la landoj, kien vi estas disjetitaj, kaj Mi donos al vi la landon de Izrael. **18** Kaj kiam ili venos tien, ili forigos el ĝi ĉiujn ĝiajn fiaĵojn kaj ĉiujn ĝiajn abomenindajojn. **19** Kaj Mi donos al ili unu koron, kaj novan spiriton Mi enmetos en vin, kaj Mi elprenos el ilia korpo la koron

ŝtonan kaj donos al ili koron karnan, **20** por ke ili li ĝin ne vidos, kvankam tie li mortos. **14** Kaj sekvu Miajn leĝojn kaj observu Miajn decidojn kaj ĉiujn liajn ĉirkaŭantojn, liajn helpantojn, kaj ĉiujn plenumu ilin; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos liajn taĉmentojn Mi dispelos al ĉiu ventoj, kaj ilia Dio. **21** Sed al tiuj, kiuj sin fordonas al la fiajōj Mi elingigos post ili glavon. **15** Kaj ili ekscios, kaj abomenindajoj de sia koro, Mi turnos ilian ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi dispelos ilin konduton kontraŭ ilian kapon, diras la Sinjoro, la inter la naciojn kaj disĝetos ilin en la landojn. **16** Eternulo. **22** Tiam la keruboj levis siajn flugilojn, Sed malgrandan nombron el ili Mi restigos de la kaj la radoj estis apud ili; kaj la majesto de Dio de glavo, malsato, kaj pesto, por ke ili rakontu pri Izrael estis supre super ili. **23** Kaj la majesto de la ĉiuj siaj abomenindajoj, inter la nacioj, al kiuj ili Eternulo leviĝis el meze de la urbo, kaj haltis sur venos; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **17** la monto, kiu estas oriente de la urbo. **24** Kaj la Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **18** spirito min levis, kaj venigis min en la vizio kaj en Ho filo de homo! manĝu vian panon kun tremo, la inspido de Dio en Ĥaldeujon, al la forkondukitoj. kaj trinku vian akvon kun ĉagreno kaj zorgo. **19** Kaj malaperis de mi la vizio, kiun mi vidis. **25** Kaj Kaj diru al la popolo de la lando: Tiele diras la mi rakontis al la forkondukitoj ĉiujn vortojn de la Sinjoro, la Eternulo, pri la loĝantoj de Jerusalem, Eternulo, kiujn Li aperigis al mi.

12 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo! meze de domo malobeema vi loĝas; ili havas okulojn, por vidi, sed ili ne vidas; ili havas orelojn, por aŭdi, sed ili ne aŭdas; ĉar ili estas domo malobeema. **3** Tial, ho filo de homo, faru al vi objektojn de migrado, kaj migru tage antaŭ iliaj okuloj, formigru antaŭ iliaj okuloj el via loko en alian lokon; eble ili vidos, ke ili estas domo malobeema. **4** Kaj elportu viajn necesajojn, kaj necesajojn de migranto, tage antaŭ iliaj okuloj; kaj vi mem eliru antaŭ iliaj okuloj vespere, kiel eliras migrantoj. **5** Antaŭ iliaj okuloj trabatu al vi aperturon en la muro kaj eliru tra ĝi. **6** Antaŭ iliaj okuloj metu la necesajojn sur la ŝultron, elportu ilin en mallumo, kovru vian vizaĝon, por ke vi ne vidu la teron; ĉar Mi faris vin antaŭsigno por la domo de Izrael. **7** Kaj mi agis tiel, kiel estis ordonite al mi: miajn necesajojn mi elportis, kiel necesajojn de migranto, ĉe la taglumo; kaj vespere mi trabatis al mi per la mano aperturon en la muro, en mallumo mi elportis, kaj levis sur mian ŝultron antaŭ iliaj okuloj. **8** Kaj matene aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **9** Ho filo de homo! ĉu la domo de Izrael, la domo malobeema, ne demandis vin, kion vi faras? **10** Diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉi tiu portajo koncernas la princon de Jerusalem, kaj la tutan domon de Izrael, kiu estas en ĝi. **11** Diru: Mi estas via antaŭsigno: kiel mi agis, tiel oni agos kun ili: en elhejmiĝon, en kaptitecon ili iros. **12** Kaj la princo, kiu estas inter ili, en mallumo prenos siajn ajojn sur la ŝultron kaj eliros; oni trarompos en la muro aperturon, por elkonduki lin; li kovros sian vizaĝon, por ke li ne vidu per la okulo la teron. **13** Kaj Mi sternos Mian retlon kontraŭ li, kaj li estos kaptita en Mian kaptilon, kaj Mi forkondukos lin en Babelon, en la landon de la Ĥaldeoj; sed

li ĝin ne vidos, kvankam tie li mortos. **14** Kaj sekvu Miajn leĝojn kaj observu Miajn decidojn kaj ĉiujn liajn ĉirkaŭantojn, liajn helpantojn, kaj ĉiujn plenumu ilin; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos liajn taĉmentojn Mi dispelos al ĉiu ventoj, kaj ilia Dio. **21** Sed al tiuj, kiuj sin fordonas al la fiajōj Mi elingigos post ili glavon. **15** Kaj ili ekscios, kaj abomenindajoj de sia koro, Mi turnos ilian ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi dispelos ilin konduton kontraŭ ilian kapon, diras la Sinjoro, la inter la naciojn kaj disĝetos ilin en la landojn. **16** Eternulo. **22** Tiam la keruboj levis siajn flugilojn, Sed malgrandan nombron el ili Mi restigos de la kaj la radoj estis apud ili; kaj la majesto de Dio de glavo, malsato, kaj pesto, por ke ili rakontu pri Izrael estis supre super ili. **23** Kaj la majesto de la ĉiuj siaj abomenindajoj, inter la nacioj, al kiuj ili Eternulo leviĝis el meze de la urbo, kaj haltis sur venos; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **17** la monto, kiu estas oriente de la urbo. **24** Kaj la Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **18** spirito min levis, kaj venigis min en la vizio kaj en Ho filo de homo! manĝu vian panon kun tremo, la inspido de Dio en Ĥaldeujon, al la forkondukitoj. kaj trinku vian akvon kun ĉagreno kaj zorgo. **19** Kaj malaperis de mi la vizio, kiun mi vidis. **25** Kaj Kaj diru al la popolo de la lando: Tiele diras la mi rakontis al la forkondukitoj ĉiujn vortojn de la Sinjoro, la Eternulo, pri la loĝantoj de Jerusalem, pri la lando de Izrael: Sian panon ili manĝos en zorgoj, kaj sian akvon ili trinkos en teruro; ĉar la lando dezertiĝos de sia abundo pro la maljustaĵoj de ĉiuj siaj loĝantoj. **20** Kaj la loĝataj urboj estos ruinigitaj, kaj la lando estos dezertiĝita; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **21** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **22** Ho filo de homo! kian proverbon vi havas en la lando de Izrael, dirantan: Pasos multe da tempo, kaj ĉiu antaŭdiro malaperos? **23** Tial diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi neniiĝos ĉi tiu proverbon, kaj oni ne plu uzos tian proverbon en Izrael; sed diru al ili: Proksima jam estas la tempo kaj la plenumiĝo de ĉiu antaŭdiro. **24** Ĉar neniu profetaĵo estos plu vana, kaj neniu antaŭdiro estos dusenca en la domo de Izrael. **25** Ĉar Mi, la Eternulo, parolas; kaj vorto, kiun Mi parolas, plenumiĝos, ne plu estos prokrastata; en via tempo, ho domo malobeema, Mi parolas vorton, kaj Mi ĝin plenumos, diras la Sinjoro, la Eternulo. **26** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **27** Ho filo de homo! jen la domo de Izrael diras: La profetaĵo, kiun li profetas, venos ankoraŭ post longa tempo; pri tempoj malproksimaj li profetas. **28** Tial diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Neniu el Miaj vortoj plu prokrastiĝos; vorto, kiun Mi diros, plenumiĝos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

13 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo! profetu pri la profetoj de Izrael, kiuj profetas, kaj diru al tiuj, kiuj profetas laŭ sia propra bontrovo: Aŭskultu la vorton de la Eternulo! **3** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la senprudentaj profetoj, kiuj gvidas sin per sia propra spirito kaj nenion vidis! **4** Kiel vulpoj kaj ruinoj estas viaj profetoj, ho Izrael. **5** Vi ne eliras al la brecoj, nek baras baron ĉirkaŭ la

domo de Izrael, por stari en la batalo en la tago la Eternulo: Jen Mi iros kontraū viajn kusenojn, de la Eternulo. **6** Ilia vizio estas senenhava, ilia per kiuj vi kaptas tie la animojn flugemajn, antaŭdiro estas mensogo. Ili diras: La Eternulo Mi elſiros ilin el viaj brakoj, kaj forliberigos la diris — sed la Eternulo ilin ne sendis; kaj ili asertas, animojn, kiujn vi allogas, ke ili flugu. **21** Kaj Mi ke ilia vorto plenumiĝos. **7** Vi vidis ja vizion disiĝos viajn kaptukojn, kaj savos Mian popolon senenhavan, kaj vi eldiras antaŭdiron mensogan; el viaj manoj, kaj ili ne plu estos kaptotajo por vi diras: Tiel parolas la Eternulo — kvankam Mi viaj manoj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. ne parolis. **8** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: **22** Ĉar vi mensoge afliktas la koron de virtulo, Pro tio, ke vi predikas senbaze kaj antaŭdiras kiun Mi ne aflikcis, kaj vi fortigas la manojn de malveraĵon, jen Mi iras kontraū vin, diras la malvirtulo, por ke li ne returnu sin de sia malbona Sinjoro, la Eternulo. **9** Kaj Mia mano estos kontraū vojo, per kio li konservus sian vivon — **23** tial la profetoj, kiuj profetas senbaze kaj antaŭdiras vi ne plu havos senbazajn viziojn kaj ne faros malveraĵon; en la konsilo de Mia popolo ili ne antaŭdirojn; kaj Mi savos Mian popolon el viaj estos, kaj en la registro de la domo de Izrael ili ne estos enskribitaj, kaj en la landon de Izrael ili ne venos; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo. **10** Pro tio, ĝuste pro tio, ke ili erarigas Mian popolon, antaŭdirante pacon, kvankam paco ne estos, kaj kiam la popolo konstruas barilon, ili ŝmiras ĝin per maltaŭga mortero — **11** diru al tiuj, kiuj ŝmiras per maltaŭga mortero, ke ĝi defalos; estos pluvego, kaj vi, ŝtonoj de grandega hajlo, falos sur ĝin, kaj forta vento ĝin krevigos. **12** Kaj jen la muro falis; ĉu oni ne diros al vi: Kie estas la mortero, per kiu vi ŝmiris? **13** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi elpušos fortan venton en Mia indigno kaj pluvegon en Mia kolero kaj ŝtonojn de hajlo en Mia furioso, por ĉion ekstermi. **14** Mi detruos la muron, kiun vi ŝmiris per maltaŭga mortero, Mi disiĝos ĝin sur la teron tiel, ke nudiĝos ĝia fundamento; kaj ĝi disfalos, kaj vi pereos meze de ĝi; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **15** Kaj Mi plene kontentigas Mian koleron sur la muro, kaj sur tiuj, kiuj ŝmiris ĝin per maltaŭga mortero, kaj Mi diros al vi: Jam ne ekzistas la muro, kaj jam ne ekzistas tiuj, kiuj ŝmiris ĝin. **16** Tiaj estas la profetoj de Izrael, kiuj profetas pri Jerusalem, kaj predikas al ĝi vizion pri paco, kvankam paco ne estos, diras la Sinjoro, la Eternulo. **17** Kaj vi, ho filo de homo, direktu vian vizagón al la filinoj de via popolo, kiuj profetas laŭ elpenso de sia koro; kaj profetu pri ili, **18** kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al tiuj, kiuj kudras kusenojn sub ĉiujn kubutojn kaj faras kaptukojn por kapoj de ĉia alteco, por kapti animojn! kaptante la animojn de Mia popolo, vi volas konservi viajn animojn. **19** Kaj vi malsanktigas Min antaŭ Mia popolo pro plenmano da hordeo kaj pro peco da pano, mortigante animojn, kiuj ne devas morti, kaj konservante la vivon al tiaj animoj, kiuj ne devas vivi, mensogante al Mia popolo, kiu volonte aŭskultas mensogon. **20** Tial tiele diras la Sinjoro,

14 Venis al mi kelkaj el la plejaĝuloj de Izrael, kaj sidiĝis antaŭ mi. **2** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **3** Ho filo de homo! ĉi tiuj homoj levis siajn idolojn en sian koron, kaj allogilon de sia malpieco ili starigis antaŭ sia vizaĝo; ĉu Mi nun respondu al ili, kiam ili Min demandas? **4** Tial parolu kun ili, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Se iu el la domo de Izrael levis siajn idolojn en sian koron kaj starigis antaŭ si la allogilon de sia malpieco, kaj poste venas al la profeto, tiam Mi, la Eternulo, respondos al li tiel, kiel li meritas per sia granda idolisteco, **5** por ke la domo de Izrael estu kaptata konforme al sia koro, kiun ili defaligis de Mi per ĉiuj siaj idoloj. **6** Tial diru al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pentu, kaj returnu vin de viaj idoloj, kaj de ĉiuj viaj abomenindajoj returnu vian vizaĝon. **7** Ĉar se iu el la domo de Izrael, aŭ el la fremdutoj, kiu loĝas ĉe Izrael, defalas de Mi, levas siajn idolojn en sian koron, starigas antaŭ sia vizaĝo la allogilon de sia malpieco, kaj poste venas al la profeto, por fari per li demandojn al Mi, tiam Mi, la Eternulo, respondos al li per Mi mem; **8** Mi direktos Mian vizaĝon kontraŭ tiun homon kaj faros lin avertilo kaj ekzemproto, kaj Mi ekstermos lin el inter Mia popolo; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **9** Kaj se la profeto estos delegita kaj ion parolos, tiam Mi, la Eternulo, malsagigis tiun profeton, kaj Mi etendos Mian manon sur lin kaj ekstermos lin el inter Mia popolo Izrael. **10** Tiamaniere ili estos punitaj pro sia malpieco: la puno de la demandanto kaj la puno de la profeto estos egalaj; **11** por ke ili ne plu forerarigu de Mi la domon de Izrael kaj ili ne plu malpurigu sin per ĉiuj siaj krimoj; sed ili estu Mia popolo kaj Mi estu ilia Dio, diras la Sinjoro, la Eternulo. **12** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **13** Ho filo de homo! se lando pekos kontraŭ Mi, forte kulpigante

antaŭ Mi, tiā Mi etendos Mian manon sur ĝin, direktos Mian vizaĝon kontraŭ ilin. **8** Kaj Mi faros kaj rompos al ĝi la panan apogon, venigos sur la landon dezerto pro tio, ke ili forte kulpigis, ĝin malsaton, kaj ekstermos en ĝi la homojn kaj diras la Sinjoro, la Eternulo.

14 Kaj se meze de ĝi troviĝus tiaj tri homoj, kiel Noa, Daniel, kaj Ijob, ili pro sia virteco savus sian vivon, diras la Sinjoro, la Eternulo. **15** Se Mi venigus en la landon sovaĝajn bestojn, por ĝin senhomigi, por ke ĝi fariĝu dezerta kaj neniu povu iri tra ĝi pro la bestoj — **16** kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, eĉ tiuj tri homoj en ĝi ne savus la filojn nek filinojn; nur ili mem saviĝus, sed la lando fariĝus dezerta. **17** Aŭ se Mi venigus glavon sur tiun landon, kaj dirus: Glavo, trairu la landon; kaj Mi ekstermus en ĝi homojn kaj brutojn — **18** kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, eĉ tiuj tri homoj en ĝi ne savus la filojn nek filinojn; nur ili mem saviĝus. **19** Aŭ se Mi venigus peston sur tiun landon, kaj Mi elverŝus sur ĝin Mian koleron en sango, por ekstermi en ĝi homojn kaj brutojn, **20** kaj Noa, Daniel, kaj Ijob estus en ĝi — kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, ili ne savus filon nek filinon; nur ili pro sia virteco savus sian animon. **21** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Eĉ se Mi venigus sur Jerusalemon la kvar malbonajn punojn, la glavon, malsaton, sovaĝajn bestojn, kaj peston, por ekstermi en ĝi homojn kaj brutojn — **22** tamen restos en ĝi restaĵo da mortevitintaj filoj kaj filinoj, kaj jen ili eliros al vi, kaj vi vidos ilian konduton kaj iliajn agojn, kaj vi konsoliĝos pri la malbono, kiun Mi venigis sur Jerusalemon, pri ĉio, kion Mi venigis sur ĝin. **23** Kaj ili vin konsolos, kiam vi vidos ilian konduton kaj iliajn agojn, kaj ekscios, ke ne vane Mi faris ĉion, kion Mi faris kontraŭ ĝi, diras la Sinjoro, la Eternulo.

15 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo! por kio taŭgas la ligno de vinberbranĉo inter ĉiuj branĉorikaj arboj, kiuj estas inter la arbo de arbaro? **3** Ĉu oni prenas de ĝi pecon, por ion fari el ĝi? ĉu oni faras el ĝi almenaŭ hokon, por pendigi sur ĝi ian objekton? **4** Jen ĝi estas transdonata al la fajro por forbruligo; ambaŭ finojn formangas la fajro, forbrulas ankaŭ la mezo; ĉu ĝi taŭgas por laboro? **5** Jen, kiam ĝi estis ankorau nedifikita, oni ne povis ion fari el ĝi; des pli kiam la fajro ĝin difektis kaj bruligis, ĉu oni povas ion fari el ĝi? **6** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiel la vinberarbon inter la arboj de la arbaro Mi transdonis al la fajro, ke ĝi ĝin forbruligu, tiel Mi agos kun la loĝantoj de Jerusalemo. **7** Mi direktos Mian vizaĝon kontraŭ ilin; el fajro ili eliris, kaj fajro ilin ekstermos; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi

16 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ho filo de homo, montru al Jerusalem ĝian abomenindajojn; **3** kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, al Jerusalemo: Via deveno kaj via naskiĝlando estas en la lando Kanaana; via patro estas Amorido, kaj via patrino estas Hētidino. **4** Ĉe via naskiĝo, kiam vi estis naskita, oni ne detranĉis vian umbilikon, oni ankaŭ ne lavis vin purige per akvo, ne frotis vin per salo, kaj ne vindis per vindajoj. **5** Nenies okulo favoris vin, por fari al vi pro kompato unu el tiuj faroj, sed oni eljetis vin sur la kampon pro abomeno kontraŭ vi en la tago, kiam vi estis naskita. **6** Mi preteriris preter vi, kaj Mi vidis, ke vi baraktas en via sango, kaj Mi diris al vi en via sango: Vivu; jes, Mi diris al vi en via sango: Vivu. **7** Mi grandigis vin, kiel kampan kreskajon; vi fariĝis plena kaj granda, vi fariĝis tute bela; viaj mamoj formiĝis, viaj haroj abunde kreskis; sed vi estis nuda kaj nekovrita. **8** Mi preteriris preter vi kaj ekvidis vin, kaj Mi vidis, ke estas via tempo, la tempo de amo; kaj Mi etendis Mian mantelon sur vin kaj kovris vian nudecon; kaj Mi juris al vi, kaj Mi faris interligon kun vi, diras la Sinjoro, la Eternulo, kaj vi fariĝis Mia. **9** Mi lavis vin per akvo. Mi forlavis de vi vian sangon, kaj Mi ŝmiris vin per oleo. **10** Mi vestis vin per brodita vesto, sur viajn piedojn Mi metis delikatledajn ŝuojn, Mi zonis vin per bisino, kaj Mi kovris vin per silka kovrotuko. **11** Mi ornamis vin per ornamajoj, Mi metis braceletojn sur viajn manojn, kaj kolĉenon sur vian kolon. **12** Mi metis nazringon sur vian nazon, kaj orelejkojn sur viajn orelojn, kaj belan kronon sur vian kapon. **13** Vi ornamiĝis per oro kaj arĝento, viaj vestoj estis el bisino, silko, kaj broditajo; plej delikatan farunon, mielon, kaj oleon vi mangis; kaj vi fariĝis tre kaj tre bela kaj atingis reĝecon. **14** Kaj disvastiĝis via renomo inter la nacioj pro via beleco, ĉar ĝi estis perfekta per la ornamajo, kiun Mi metis sur vin, diras la Sinjoro, la Eternulo. **15** Sed vi fidis vian belecon, kaj vi komencis malĉasti, apogante vin sur via renomo, kaj vi malĉastis kun ĉiu pasanto, fordonante vin al li. **16** Vi prenis viajn vestojn kaj faris al vi mikskolorajn oferaltajojn, kaj sur ili vi malĉastis, kiel neniam estis kaj neniam estos. **17** Vi prenis viajn ornamajojn el oro kaj el arĝento, kiujn Mi donis al vi, kaj vi faris al vi bildojn de virseksuloj kaj malĉastis kun ili. **18** Vi prenis viajn broditajn vestojn kaj kovris per tio ilin, kaj

Mian oleon kaj Mian incenson vi donis al ili. **19** ĉirkaŭe, kaj Mi malkovros antaŭ ili vian nudecon, Mian panon, kiun Mi donis al vi, la plej delikatan kaj ili vidos vian tutan hontindajon. **38** Kaj Mi farunon, oleon, kaj mielon, per kiuj Mi nutris juĝos vin laŭ la juĝoj kontraŭ adul tulinoj kaj vin, vi metis antaŭ ilin kiel agrablan odorajon. kontraŭ sangoveršantinoj, kaj Mi transdonos vin al Jes, tiel estis, diras la Sinjoro, la Eternulo. **20** sangoveršo kruela kaj severa. **39** Mi transdonos vin Vi prenis viajn filojn kaj viajn filinojn, kiujn vi en iliajn manojn, kaj ili detruos vian malĉastejon naskis al Mi, kaj vi buĉis ilin al ili kiel mangajon. kaj disbatos viajn fialtaĵojn, ili deprenos de vi viajn Ĉu malgranda estas via malĉasteco? **21** Vi buĉis vestojn, prenos viajn ornamajojn, kaj restigos vin Mian infanojn kaj pasigis ilin tra fajro por ili. nuda kaj nekovrita. **40** Kaj ili venigos kontraŭ **22** Kaj en ĉiuj viaj abomenindajoj kaj malĉastajoj vin homamason, kiu mortigos vin per ŝtonoj kaj vi ne rememoris la tagojn de via juneco, kiam dishakos per siaj glavoj. **41** Kaj ili forbruligos vi estis nuda kaj nekovrita, baraktanta en via viajn domojn per fajro, kaj faros al vi juĝon antaŭ sango. **23** Kaj post ĉiuj viaj malbonagoj (ho ve, ve la okuloj de multaj virinoj; kaj Mi ĉesigos vian al vi! diras la Sinjoro, la Eternulo) **24** vi konstruis malĉastadon, kaj vi ne plu donos donacojn. **42** Mi al vi malĉastejon, kaj faris al vi fialtaĵojn sur kontentigos sur vi Mian koleron, kaj Mia severeco ĉiu strato. **25** En la komenco de ĉiu vojo vi trankviliĝos sur vi tiel, ke Mi trankviliĝos kaj ne konstruis viajn fialtaĵojn, vi abomenindigis vian plu koleros. **43** Pro tio, ke vi ne rememoris la belecon, vi etendis viajn piedojn al ĉiu pasanto, tagojn de via juneco, sed incitis Min per ĉio tio, kaj vi malĉastis. **26** Vi malĉastis kun la filoj de Mi ankaŭ metos vian konduton sur vian kapon, Egiptujo, viaj grandkorpa najbaroj, kaj vi multe diras la Sinjoro, la Eternulo, por ke vi ne plu faru malĉastis, kolerigante Min. **27** Kaj jen Mi etendis la malĉastajon kun ĉiuj viaj abomenindajoj. **44** Mian manon kontraŭ vin kaj malgrandigis vian Jen ĉiu proverbisto diros pri vi proverbon: Kia destinitajon, kaj Mi transdonis vin al la volo de la patrino, tia la filino. **45** Vi estas filino de via viaj malamikinoj, la filinoj de Filiștujo, kiuj hontis patrino, kiu małsatis sian edzon kaj siajn infanojn, pri via malvirta konduto. **28** Kaj vi malĉastis kun kaj vi estas fratino de viaj fratinoj, kiuj małsatis la filoj de Asirio, ne povante satigi; vi malĉastis siajn edzojn kaj siajn infanojn. Via patrino estas kun ili, kaj tamen ne kontentiĝis. **29** Vi multigis Hétidino, kaj via patro estas Amorido. **46** Via pli viajn malĉastajojn ĝis la lando de komercado, maljuna fratino estas Samario kun siaj filinoj, kiu ĉaldeuso, sed ankaŭ tio vin ne kontentiĝis. **30** Per loĝas maldekstre de vi; kaj via pli juna fratino, kio Mi povas purigi vian koron, diras la Sinjoro, kiu loĝas dekstre de vi, estas Sodom kun siaj la Eternulo, se vi faras ĉion ĉi tion, farojn de filinoj. **47** Sed eĉ ne laŭ ilia vojo vi iris, kaj ne iliajn plej senhonta malĉastistino? **31** Kiam vi aranĝis abomenindajojn vi faris; tio estis malmulta por vi, viajn malĉastejojn ĉe la komerco de ĉiu vojo kaj kaj vi malbonigis pli ol ili en ĉiuj viaj agoj. **48** Kiel faris viajn fialtaĵojn sur ĉiu strato, vi estis ne Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, via fratino kiel malĉastistino, kiu ŝatas donacojn; **32** sed kiel Sodom kaj ŝiaj filinoj ne faris tion, kion faris vi kaj malĉastanta virino, kiu anstataŭ sia edzo akceptas viaj filinoj. **49** Jen kio estis la kulpo de via fratino fremdulojn. **33** Al ĉiuj malĉastistinoj oni donas Sodom: malmodesteco, trosatiĝo per manĝado, donacojn, sed vi mem donas viajn donacojn al ĉiuj kaj senzorgoco, kiun havis ŝi kaj ŝiaj filinoj; kaj la viaj amantoj, kaj vi subaĉetas ilin, ke ili de ĉiuj manon de malriĉulo kaj senhavulo ŝi ne subtenis. flankoj venu malĉasti kun vi. **34** Ĉe via malĉastado **50** Kaj ili fierigis kaj faris abomenindajon antaŭ Mi, fariĝas kun vi la malo de tio, kion oni vidas ĉe kaj Mi forpuŝis ilin, kiam Mi tion vidis. **51** Samario aliaj virinoj; oni ne postkuras vin por malĉastado, ne faris eĉ duonon de viaj pekoj; vi faris pli da sed vi mem pagas, kaj al vi oni ne donas pagon; abomenindajoj, ol ili; per ĉiuj viaj abomenindajoj, tiamaniere vi estas la malo de aliaj. **35** Tial, ho kiujn vi faris, vi faris viajn fratinojn preskaŭ malĉastistino, aŭskultu la vorton de la Eternulo: virtulinoj. **52** Tial ankaŭ vi nun portu vian **36** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke malhonoron, kiun vi kondamnis en viaj fratinoj, vi malsparas vian metalon kaj via nudeco estas pro viaj pekoj, per kiuj vi abomenindigis pli ol ili; malkovrata en via malĉastado al viaj amistoj kaj ili estas virtulinoj en komparo kun vi; hontu kaj al ĉiuj viaj abomenindaj idoloj, kaj pro la sango portu vian malhonoron, ĉar vi kvazaŭ pravigis de viaj infanoj, kiujn vi fordonas al ili — **37** pro viajn fratinojn. **53** Tamen kiam Mi revenigos iliajn tio Mi kolektos ĉiujn viajn amistojn, kun kiuj forkaptitojn, la forkaptitojn de Sodom kaj de ŝiaj vi ĝuis, kaj ĉiujn, kiujn vi amis, kaj ĉiujn, kiujn filinoj kaj la forkaptitojn de Samario kaj de ŝiaj vi malamis, kaj Mi kolektos ilin kontraŭ vi de filinoj, tiam Mi revenigos ankaŭ viajn forkaptitojn

kune kun ili, **54** por ke vi portu vian malhonoron kaj ĝi velkos; ĉiu ĝiaj elkreskintaj folioj velkos, kaj hontu pri ĉio, kion vi faris, estante konsolo kaj oni ne bezonas grandan fortون kaj multon da por ili. **55** Viaj fraternoj, Sodom kaj ŝiaj filinoj homoj, por deſiri ĝin de ĝiaj radikoj. **10** Kaj jen, revenos al sia antaŭa stato, kaj Samario kaj ŝiaj kvankam ĝi estas plantita, ĉu ĝi havos sukceson? filinoj revenos al sia antaŭa stato; ankaŭ vi kaj ĉu ĝi ne tute forvelkos, kiam la orienta vento ĝin viaj filinoj revenos al via antaŭa stato. **56** Ĉu via tuſos? ĝi forvelkos sur la bedoj, kie ĝi kreskis. **11** fraterno Sodom ne estis objekto de rezonado en Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **12** via buſo en la tempo de via fiereco, **57** antaŭ Diru do al la domo malobeema: Ĉu vi ne scias, ol elmontriĝis via malboneco, kiel en la tempo kion tio signifas? Diru: Jen venis la reĝo de Babel de la malhonoro de la filinoj de Sirio kaj ĉiu en Jerusalemon, kaj prenis ĝian regon kaj ĝiajn ĝiaj cirkataĵoj, kaj de la filinoj de Filiſtujo, kiuj eminentulojn kaj venigis ilin al si en Babelon; **13** malestimis vin cirkata՞? **58** Suferu do pro via kaj li prenis iun el la reĝa idaro kaj faris kun li malcasteco kaj pro viaj abomenindajoj, diras la interligon kaj prenis de li ĵuron, kaj la potenculojn Eternulo. **59** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: de la lando li forprenis, **14** por ke la regno estu Mi agos kun vi tiel, kiel vi agis, malšatante la humila kaj ne altigu sin, kaj por ke ĝi konservu ĵuron kaj rompante la interligon. **60** Tamen Mi lian interligon kaj povu sin teni. **15** Sed tiu defalis rememoros Mian interligon kun vi en la tempo de li, kaj sendis siajn senditojn en Egiptujon, por de via juneco, kaj Mi restarigos kun vi interligon ke oni donu al li ĉevalojn kaj multe da homoj. Ĉu eternan. **61** Kaj vi rememoros vian konduton, kaj li povas havi sukceson? ĉu povas saviĝi tiu, kiu hontos, kiam vi akceptos al vi viajn plej maljunajn tiel agas? ĉu li saviĝos, se li rompis la interligon? kaj plej junajn fraternojn; kaj Mi donos ilin al vi kiel **16** Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, sur filinojn, sed ne pro via interligo. **62** Mi restarigos la loko de tiu reĝo, kiu faris lin reĝo kaj antaŭ kiu Mian interligon kun vi, kaj vi ekscios, ke Mi estas li malšatis sian ĵuron kaj rompis lian interligon, la Eternulo; **63** por ke vi memoru kaj hontu, kaj ĉe li, en Babel, li mortos. **17** Kaj Faraono kun por ke vi ne plu povu malfermi vian buſon pro granda forto kaj multenombra anaro ne helpos al honto, kiam Mi pardonos al vi ĉion, kion vi faris, li en la milito, kiam estos sur ŝutitaj remparoj kaj diras la Sinjoro, la Eternulo.

17 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo, proponu enigmajn kaj parabolajn al la domo de Izrael; **3** kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Granda aglo kun grandaj flugiloj kaj grandaj korpomembroj, plene kovrita de diverskoloraj plumoj, venis sur Lebanonon kaj prenis pinton de cedro; **4** ĝi deſiris ĝian supran junan branĉeton kaj alportis ĝin en la landon de komercado kaj kuſigis ĝin en urbo de komercistoj. **5** Ĝi prenis iom el la semoj de la lando, plantis ĝin sur prisemebla kampo, aranĝis ĝin apud abunda akvo, tre singarde. **6** Kaj ĝi elkreskis kaj fariĝis vasta vinberkreskajo kun malalta trunko; ĝiaj flankobranĉoj fleksiĝis al ĝi malsupren, kaj ĝiaj radikoj estis sub ĝi; kaj ĝi fariĝis vinbertrunko kaj elkreskigis branĉojn kaj branĉetojn. **7** Kaj estis alia granda aglo kun grandaj flugiloj kaj abundaj plumoj; kaj jen tiu vinbertrunko tiris sin per siaj radikoj al ĝi kaj etendis al ĝi siajn branĉojn, por ke ĝi trinkigu ĝin, de la bedoj, kie ĝi estis plantita. **8** Sur bona kampo, apud abunda akvo, ĝi estis plantita, por ke ĝi elkreskigu branĉojn kaj portu fruktojn kaj estu belega vinbertrunko. **9** Diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉu ĝi havos sukceson? oni ja elſiros ĝiajn radikojn, oni deſiros ĝiajn fruktojn, falos de glavo, kaj la restintoj estos dispelitaj al ĉiu vento; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, tion diris. **22** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi mem prenos branĉon de alta cedro kaj metos ĝin; el la supraj junaj branĉetoj Mi deſiros la plej delikatan, kaj Mi plantos ĝin sur monto alta kaj eminenta. **23** Sur la alta monto de Izrael Mi ĝin plantos, kaj ĝi elkreskigos branĉojn kaj donos fruktojn kaj fariĝos belega cedro; kaj logos sub ĝi ciaspecaj birdoj, ciaspecaj flugiluloj nestos en la ombro de ĝiaj branĉoj. **24** Kaj ekscios ĉiu arboj de la kampo, ke Mi, la Eternulo, malaltigas arbon altan kaj altigas arbon malaltan, ke Mi velkigas arbon sukoplenan kaj verdigas arbon velkinton; Mi, la Eternulo, tion diris, kaj Mi tion plenumos.

18 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: de virtulo estos sur li, kaj la malpieco de malpiulo

2 Kial vi uzas ĉe vi en la lando de Izrael ĉi tiun estos sur li. 21 Sed se malpiulo deturnas sin de proverbon kaj diras: La patroj mangis nematurajn ĉiuoj siaj pekoj, kiujn li faris, kaj li observos ĉiuojn vinberojn, kaj la dentoj de la filoj agaciĝis? 3 Mijan leĝojn kaj agados ĝuste kaj juste, tiam li Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, nenu vivos, li ne mortos. 22 Ĉiuoj liaj malbonagoj, kiujn plu uzos ĉe vi tiun proverbon en Izrael. 4 Jen li faris, ne estos rememorataj; pro siaj bonaj agoj, ĉiuoj animoj apartenas al Mi: kiel la animo de la kiujn li faris, li vivos. 23 Ĉu Mi deziras la morton patro, tiel ankaŭ la animo de la filo apartenas de malpiulo? diras la Sinjoro, la Eternulo; kiam al Mi; tiu animo, kiu pekas, ĝi mortos. 5 Sed li deturnos sin de sia konduto, li ja vivos. 24 Kaj se iu estas virta kaj agas laŭleĝe kaj juste; 6 ne se virtulo deturnos sin de sia virteco kaj faros mangas sur la montoj kaj ne levas siajn okulojn al malbonagojn, agos simile al ĉiuoj abomenindajoj, la idoloj de la domo de Izrael, ne malpurigas la kiujn faras malpiulo: ĉu li tiam povas vivi? Ĉiu edzinon de sia proksimulo kaj ne alproksimiĝas bonaj agoj, kiujn li faris, ne estos rememorataj; al virino en la tempo de ŝia monataĵo; 7 neniu pro siaj krimoj, kiujn li faris, kaj pro siaj pekoj, perfertas, redonas al la ŝuldanto lian garantiajon, kiujn li faris, pro ili li mortos. 25 Vi diros: Ne ĝusta ne faras rabon, donas sian panon al malsatulo kaj estas la maniero de agado de la Sinjoro. Aŭskultu nudulon kovras per vesto; 8 ne donas kontraŭ do, ho domo de Izrael: Ĉu Mia maniero de agado procentegoj kaj ne prenas tropofiton, detenas estas ne ĝusta? Ne, via konduto estas ne ĝusta. 26 sian manon de maljustaĵo, faras inter homo kaj Kiam virtulo deturnas sin de sia virteco kaj faras homo juĝon justan; 9 sekvas Mijan leĝojn kaj malbonagojn kaj mortas pro tio, tiam li mortas observas Mijan ordonojn, por plenumi ilin ĝuste: pro siaj malbonagoj, kiujn li faris. 27 Kaj kiam tiu estas virtulo, kaj li certe vivos, diras la Sinjoro, malpiulo deturnas sin de siaj malbonagoj, kiujn la Eternulo. 10 Sed se li naskigis filon, kiu estas li faris, kaj li agas ĝuste kaj juste, tiam li donas rabisto, verŝas sangon, aŭ faras ion similan; 11 kaj vivon al sia animo. 28 Ĉar li rigardis, kaj retiris sin ĉion diritan li mem ne faras, sed li mangas sur la de ĉiuoj siaj malbonagoj, kiujn li faris, tial li nepre montoj, malpurigas la edzinon de sia proksimulo; vivos, li ne mortos. 29 La domo de Izrael diros: Ne 12 perfertas malriĉulon kaj senhavulon, faras ĝusta estas la agadmaniero de la Sinjoro. Ĉu Mia rabadon, ne redonas garantiajon, levas siajn agadmaniero estas ne ĝusta, ho domo de Izrael? okulojn al idoloj, faras abomenindajon; 13 donas Ne, via agadmaniero estas ne ĝusta. 30 Tial Mi kontraŭ procentegoj, prenas tropofiton: ĉu tia jugo vin, ho domo de Izrael, ĉiun laŭ lia konduto, povas vivi? li ne devas vivi: ĉar li faras ĉiuojn tiujn diras la Sinjoro, la Eternulo. Pentu kaj retiri vin abomenindajon, li devas morti; lia sango estu de ĉiuoj viaj krimoj, por ke la malbonagoj ne estu sur li. 14 Sed jen li naskigis filon, kiu vidas ĉiuojn por vi falilo. 31 Forĝetu de vi ĉiuojn viajn krimojn, pekojn de sia patro, kiujn ĉi tiu faras, kaj li timas, per kiuj vi pekis, kaj faru al vi novan koron kaj kaj ne faras ion similan: 15 sur la montoj li ne manĝas, siajn okulojn li ne levas al la idoloj de la domo de Izrael, la edzinon de sia proksimulo li ne malpurigas; 16 li neniu perfertas, garantiajon ne prenas, rabadon ne faras, sian panon li donas al malsatulo kaj nudulon li kovras per vesto; 17 de premado de malriĉulo detenas sian manon, procentegon kaj tropofiton ne prenas, plenumas Mijan ordonojn kaj sekvas Mijan leĝojn: li ne mortos pro la pekoj de sia patro, sed li nepre vivos. 18 Kaj lia patro, ĉar li faris kruelajojn, prirabis fraton, kaj faris inter sia popolo tion, kio estas nebona: li mortos pro siaj malbonagoj. 19 Vi diros: Kial filo ne estas punata pro la malbonagoj de la patro? La filo agis ĝuste kaj juste, observis ĉiuojn Mijan leĝojn kaj plenumis ilin; tial li nepre vivos. 20 Tiu animo, kiu pekas, ĝi mortos; filo ne suferos pro la malbonagoj de la patro, kaj patro ne suferos pro la malbonagoj de la filo; la virteco

19 Kaj vi eksonigu funebran kanton pri la princoj de Izrael; 2 kaj diru: Kial via patrino kiel leonino kuſis inter leonoj, inter leonidoj edukis siajn idojn? 3 Si edukis unu el siaj idoj, ĝi fariĝis leonido, kaj ĝi lernis dissiri kaptaĵon, ĝi mangis homojn. 4 Kaj aŭdis pri ĝi popoloj; ĝi estas kapitita en ilian kavon, kaj ili forkondukis ĝin en ĉenoj en la landon Egiptan. 5 Kiam ŝi vidis, ke ŝia espero malaperis, ŝi prenis alian el siaj idoj kaj faris ĝin leonido. 6 Irante meze de leonoj, ĝi fariĝis leonido, lernis dissiri kaptaĵon, mangis homojn. 7 Ĝi difektis iliajn loĝejojn, dezertigis iliajn urbojn; kaj la lando, kun ĉio, kio estis en ĝi, eksentis teruron antaŭ la voĉo de ĝia blekegado. 8 Tiam kolektiĝis kontraŭ ĝi la popoloj el la ĉirkauaj landoj kaj jetis sur ĝin sian reton, kaj ĝi kaptiĝis

en ilian kavon. **9** Kaj oni metis ĝin en ĉenoj en lando Egipta kaj venigis ilin en la dezerton. **11** kaĝegon kaj forportis ĝin al la reĝo de Babel; kaj Kaj Mi donis al ili Mijan leĝojn, kaj Mi konigis oni metis ĝin en fortikigatan lokon, por ke oni ne al ili Mijan decidojn, per kies plenumado homo plu aŭdiĝas voĉon sur la montoj de Izrael. **10** vivas. **12** Ankaŭ Mijan sabatojn Mi donis al ili, Via patrino estis, simile al vi, kiel vinberkreskaĵo, por ke ili estu signo inter Mi kaj ili, por ke ili plantita apud akvo, fruktoriĉa kaj branĉoriĉa pro sciu, ke Mi, la Eternulo, ilin sanktigas. **13** Sed la la abundo de akvo. **11** Kaj elkreskis al ĝi branĉoj domo de Izrael rivelis kontraŭ Mi en la dezerto: tiel fortikaj, ke ili taŭgis kiel sceptroj de regantoj, ili ne sekvis Mijan leĝojn, kaj ili malšatis Mijan kaj alte levigis ĝia trunko inter la branĉaro; kaj decidojn, per kies plenumado homo vivas, kaj ĝi estis bone videbla pro sia alteco kaj pro la Mijan sabatojn ili tre malsanktigis. Kaj Mi intencis multo de siaj branĉoj. **12** Sed en kolero oni ĝin elverŝi sur ilin Mian koleron en la dezerto, por elſiris kaj ĵetis sur la teron, kaj la orienta vento ekstermi ilin. **14** Tamen Mi agis pro Mia nomo, elsekigis ĝiajn fruktojn; derompiĝis kaj velksekiĝis la fortikaj branĉoj, fajro ilin konsumis. **13** Kaj nun ĝi estas transplantita en la dezerton, en landon sekan kaj senakvan. **14** Kaj eliris fajro el unu el ĝiaj branĉoj kaj forkonsumis ĝiajn fruktojn; kaj jam ne restis sur ĝi fortika branĉo por sceptro de regado. Funebra kanto tio estas, kaj ĝi restos funebra kanto.

20 En la sepa jaro, en la deka tago de la kvina monato, venis kelkaj el la plejaĝuloj de Izrael, por demandi la Eternulon, kaj ili sidiĝis antaŭ mi. **2** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **3** Ho filo de homo, parolu al la plejaĝuloj de Izrael, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉu por demandi Min vi venis? kiel Mi vivas, Mi ne respondos al via demando, diras la Sinjoro, la Eternulo. **4** Se vi volas juĝi ilin, se vi volas juĝi, ho filo de homo, tiam montru al ili la abomenindajojn de iliaj patroj, **5** kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la tago, kiam Mi elektis Izraelon kaj levis Mian manon al la idaro de la domo de Jakob, kiam Mi konigis Min al ili en la lando Egipta, kaj, levante al ili Mian manon, diris: Mi estas la Eternulo, via Dio — **6** en tiu tago Mi per levo de la mano promesis al ili, ke Mi elkondukos ilin el la lando Egipta en landon, kiun Mi elektis por ili, kie fluas laktokaj mielo, kaj kiu estas la plej bela el ĉiuj landoj. **7** Kaj Mi diris al ili: Ĉiu el vi forĝetu la fiajojn, kiuj estas antaŭ liaj okuloj, kaj ne malpurigu vin per la idoloj de Egiptujo: Mi, la Eternulo, estas via Dio. **8** Sed ili malobeis Min kaj ne volis atuskulti Min, kaj neniu el ili forĝetas la fiajojn, kiuj estis antaŭ liaj okuloj, kaj la idolojn de Egiptujo ili ne forlasis. Kaj Mi intencis elverŝi sur ilin Mian koleron, kontentigi sur ili Mian indignon meze de la lando Egipta. **9** Tamen pro Mia nomo, por ke ĝi ne malsanktiĝu antaŭ la okuloj de la nacioj, inter kiuj ili estis kaj antaŭ kies okuloj Mi konigis Min al ili, Mi agis tiel, ke Mi elkondukis ilin el la lando Egipta. **10** Kaj Mi elkondukis ilin el la

lando Egipta kaj venigis ilin en la dezerton. **11** Kaj Mi donis al ili Mijan leĝojn, kaj Mi konigis oni metis ĝin en fortikigatan lokon, por ke ili estu signo inter Mi kaj ili, por ke ili plantita apud akvo, fruktoriĉa kaj branĉoriĉa pro sciu, ke Mi, la Eternulo, ilin sanktigas. **12** Sed la la abundo de akvo. **11** Kaj elkreskis al ĝi branĉoj domo de Izrael rivelis kontraŭ Mi en ladezerto: tiel fortikaj, ke ili taŭgis kiel sceptroj de regantoj, ili ne sekvis Mijan leĝojn, kaj ili malšatis Mijan kaj alte levigis ĝia trunko inter la branĉaro; kaj decidojn, per kies plenumado homo vivas, kaj ĝi estis bone videbla pro sia alteco kaj pro la Mijan sabatojn ili tre malsanktigis. Kaj Mi intencis multo de siaj branĉoj. **12** Sed en kolero oni ĝin elverŝi sur ilin Mian koleron en la dezerto, por elſiris kaj ĵetis sur la teron, kaj la orienta vento ekstermi ilin. **14** Tamen Mi agis pro Mia nomo, por ke ĝi ne malsanktiĝu antaŭ la okuloj de la nacioj, antaŭ kies okuloj Mi elkondukis ilin. **15** Mi levis kontraŭ ilin Mian manon en la dezerto, por ne venigi ilin en la landon, kiun Mi destinis, en kiu fluas laktokaj mielo kaj kiu estas la plej bela el ĉiuj landoj; **16** pro tio, ke ili malšatis Mijan decidojn, ne sekvis Mijan leĝojn, kaj malsanktigis Mijan sabatojn; ĉar ilia koro sekvis iliajn idolojn. **17** Tamen Mia okulo indulgis ilin, por ne pereigi ilin, kaj Mi ne faris al ili finon en la dezerto. **18** Kaj Mi diris al iliaj infanoj en la dezerto: Ne sekvu la leĝojn de viaj patroj, ne observu iliajn morojn, kaj ne malpurigu vin per iliaj idoloj. **19** Mi, la Eternulo, estas via Dio; Mijan leĝojn sekvu, kaj Mijan decidojn observu, kaj plenumu ilin; **20** kaj tenu sankte Mijan sabatojn, por ke ili estu signo inter Mi kaj vi, por ke vi sciu, ke Mi, la Eternulo, estas via Dio. **21** Sed la infanoj malobeis Min: Mijan leĝojn ili ne sekvis, ili ne observis kaj ne plenumis Mijan decidojn, per kies plenumado homo vivas, malsanktigis Mijan sabatojn. Kaj Mi intencis elverŝi Mian koleron sur ilin, kontentigi Mian indignon sur ili en la dezerto. **22** Tamen Mi retiris Mian manon kaj agis pro Mia nomo, por ke ĝi ne malsanktiĝu antaŭ la okuloj de la nacioj, antaŭ kies okuloj Mi elkondukis ilin. **23** Sed, levinte Mian manon, Mi diris al ili en la dezerto, ke Mi disjetos ilin inter la naciojn kaj dispelos ilin en diversajn landojn **24** pro tio, ke ili ne plenumis Mijan decidojn, malšatis Mijan leĝojn, malsanktigis Mijan sabatojn, kaj direktis siajn okulojn al la idoloj de siaj patroj. **25** Tial Mi donis al ili instituciojn nebonajn, kaj arangojn, per kiuj ili ne povas vivi; **26** kaj Mi permesis al ili malpurigi sin per siaj oferoj, trarigante tra fajro ĉiun unuenaskiton, por ke Mi ruinigu ilin, por ke ili eksici, ke Mi estas la Eternulo. **27** Tial parolu al la domo de Izrael, ho filo de homo, kaj diru al ili, ke tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ankoraŭ plue viaj patroj malhonoris Min per la pekoj, kiuoj ili faris kontraŭ Mi: **28** Mi venigis ilin en la

landon, pri kiu Mi per levo de mano promesis, ke Mi donos ĝin al ili; sed ĉie, kie ili vidis ian altan monteton aŭ ian branĉoriĉan arbon, ili buĉis tie siajn oferojn kaj alportis tien siajn kolerigantajn donojn, metis tien siajn agrablajn odorajojn kaj verſis tie siajn verſoferojn. **29** Kaj Mi diris al ili: Kio estas tiu altaĵo, sur kiun vi iras? Kaj oni donis al tiu loko la nomon Altaĵo ĝis la nuna tago. **30** Tial diru al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi malpurigas vin konforme al la konduto de viaj patroj, kaj vi malĉaste sekvas iliajn abomenindajojn, **31** alportante viajn donacojn, trairigante viajn infanojn tra fajro, vi malpurigas vin per ĉiuj viaj idoloj ĝis la nuna tempo; ĉu do Mi povas respondi al viaj demandoj, ho domo de Izrael? Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi ne respondos al viaj demandoj. **32** Kaj kio venas en vian kapon, kiam vi diras: Ni estu kiel la nacioj, kiel la gentoj de la landoj, servante al ligno kaj al ŝtono — tio ne efektiviĝos. **33** Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, per fortamano, per etendita brako, kaj per elverŝado de kolero Mi regos super vi; **34** kaj per fortamano, per etendita brako, kaj per elverŝado de kolero, Mi elkondukos vin el inter la popoloj, kaj kolektos vin el la landoj, kien vi estas disjetitaj; **35** kaj Mi venigos vin en la dezerton de la popoloj, kaj tie Mi procesos kun vi vizagōn kontraŭ vizago. **36** Kiel Mi procesis kun viaj patroj en la dezerto de la lando Egipta, tiel Mi procesos kun vi, diras la Sinjoro, la Eternulo. **37** Kaj Mi pasigos vin sub vergo kaj venigos vin en la ligilojn de la interligo; **38** kaj Mi eligos el inter vi tiujn, kiuj ribelis kaj pekis kontraŭ Mi, el la lando de ilia loĝado Mi elirigos ilin, sed en la landon de Izrael ili ne eniros. Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **39** Kaj pri vi, ho domo de Izrael, tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉiu el vi iru kaj servu al siaj idoloj, se vi ne aŭskultas Min; sed Mian sanktan nomon ne plu malhonoru per viaj donoj kaj per viaj idoloj. **40** Ĉar sur Mia sankta monto, sur la alta monto de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo, tie servos al Mi la tutā domo de Izrael, ĉiuj, kiuj estos en la lando; tie Mi akceptos ilin favore, kaj tie Mi akceptos viajn oferdonojn kaj la unuaajojn de viaj donoj, kun ĉio, kion vi dediĉas al Mi. **41** Mi akceptos vin favore ĉe la agrabla odorajo, kiam Mi elkondukos vin el inter la popoloj, kaj kolektos vin el la landoj, kien vi estis disjetitaj; kaj Mi sanktiĝos per vi antaŭ la okuloj de la nacioj. **42** Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi venigos vin en la landon de Izrael, en la landon, pri kiu Mi levis Mian manon, ke Mi donos ĝin al viaj patroj. **43** Kaj vi rememoros tie vian konduton kaj ĉiujn viajn agojn, per kiuj vi malpurigis vin, kaj vi sentos abomenon antaŭ vi mem kontraŭ ĉiuj malbonagoj, kiujn vi faris. **44** Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi agos kun vi pro Kio estas tiu altaĵo, sur kiun vi iras? Kaj oni donis al tiu loko la nomon Altaĵo ĝis la nuna tago. **30** Tial la Sinjoro, la Eternulo. **45** Kaj aperis al mi vorto de diru al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, dirante: **46** Ho filo de homo, direktu vian vizagōn al la vojo suden, prediku al la sudo, kaj profetu pri la arbaro de la suda kampo. **47** Kaj diru al la suda arbaro: Aŭskultu la vorton de la Eternulo! Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi vin per ĉiuj viaj idoloj ĝis la nuna tempo; ĉu do ekbruligos en vi fajron, kaj ĝi formanĝegos en vi Mi povas respondi al viaj demandoj, ho domo de Izrael? Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, ne estingos la flamanta fajro, kaj forbrulos ĉio, kio troviĝas de la sudo ĝis la nordo. **48** Kaj ĉiu karno vidos, ke Mi, la Eternulo, tion ekbruligis tiel, ke oni ne povas estingi. **49** Kaj mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! ili diras pri mi: Li parolas ja nur parabolojn.

21 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ho filo de homo, turnu vian vizagōn al Jerusalem, prediku pri la sanktaoj, kaj profetu pri la lando de Izrael. **3** Kaj diru al la lando de Izrael: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, Mi eltiros Mian glavon el ĝia ingo, kaj Mi ekstermos inter vi virtulojn kaj malpiulojn. **4** Ĉar Mi ekstermos inter vi virtulojn kaj malpiulojn, tial Mia glavo eliros el sia ingo kontraŭ ĉiun karnon de la sudo ĝia la nordo. **5** Kaj ĉiu karno ekscios, ke Mi, la Eternulo, eltiros Mian glavon el ĝia ingo, kaj ĝi ne plu revenos tien. **6** Kaj vi, ho filo de homo, ĝemu, kun doloro de la lumboj, kaj maldolce ĝemu antaŭ iliaj okuloj. **7** Kaj kiam ili demandos vin, pro kio vi ĝemas, respondu: Pro la sciigo, kiu venis, kaj de kiu ĉiu koro disfandiĝos, ĉiuj manoj senfortiĝos, ĉiu spirito senkuraĝigos, kaj ĉiuj genuoj fariĝos kiel akvo; jen tio venas kaj plenumiĝos, diras la Sinjoro, la Eternulo. **8** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **9** Ho filo de homo, profetu, kaj diru: Tiele diras la Eternulo: Proklamu: Glavo, glavo estas akrigita kaj purigita; **10** ĝi estas akrigita, por bući; ĝi estas purigita, por brili. Ĉu oni povas ĝozi, kiam la sceptron de Mia filo malšatas ĉia ligno? **11** Li donis ĝin, por purigi, por ke oni povu preni ĝin en la manon; la glavo estas akrigita kaj purigita, por doni ĝin en la manon de mortiganto. **12** Kriu kaj plorau, ho filo de homo, ĉar ĝi iras kontraŭ Mian popolon, kontraŭ ĉiujn eminentulojn de Izrael, kiuj estas kolektitaj kune kun Mia popolo sub la glavon. Pro tio batu viajn lumbojn. **13** Ĉar

8

estis farita provo, sed kion ĝi helpis? eĉ malŝatata la sceptro ne povas ekzisti, diras la Sinjoro, la Eternulo. **14** Kaj vi, ho filo de homo, profetu, kaj interfrapu la manojn; ĉar la glavo duobligos, eĉ triobligos; ĝi estas glavo por mortigado, glavo de granda mortigado ĝi estas, kiu penetras al ili en la ĉambrojn. **15** Mi sendos glavon teruran, por ke la koroj ektremu, kaj por ke multaj falu ĉe ĉiuj iliaj pordegoj. Ha, kiel ĝi brilas, kiel akrigita ĝi estas por la buĉado! **16** Kolektigu dekstren, metu vin maldekstren, kien ajan via vizaĝo sin tiras. **17** Mi plauđos per Miaj manoj, kaj Mi kontentigos Mian indignon; Mi, la Eternulo, tion diris. **18** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **19** Vi, ho filo de homo, marku al vi du vojojn, per kiuj venos la glavo de la reĝo de Babel; ambaŭ devas eliri el unu lando; elektu lokon sur la ĉefa vojo, elektu urbon. **20** Marku vojon, per kiu devas veni glavo en Raban de la Amonidoj, kaj en Judujon, en la fortikigitan Jerusalemon. **21** Ĉar la reĝo de Babel haltis ĉe la disvojigo, ĉe la komenco de du vojoj; por ricevi antaŭdirojn, li jetas sagojn, demandas la domajn diojn, esploras hepaton. **22** Sur la dekstra flanko la sortodemandando montras Jerusalemon, por starigi muregrompilojn, malfermi la bušon por mortigado, sonigi militajn trumpetojn, direkti muregrompilojn kontraŭ la pordegojn, ūti remparon, konstrui bastionon. **23** Sed tio aperas al ili kiel antaŭdiro malvera, ili faras ĵurojn, kaj li rememorigas la krimojn, por ke ili estu kaptitaj. **24** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi rememoras viajn krimojn, elmontras viajn kulpojn en ĉiuj viaj agoj — pro tio, ke vi rememoras, vi estos kaptitaj per mano. **25** Kaj vi, ho senhonora kaj malpia estro de Izrael, kies tago alvenis nun, kiam devas ĉesiĝi liaj krimoj — **26** tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Deprenu la cidaron kaj demetu la kronon; ne plue estos tiel; kiu estis humila, tiu altiĝos, kaj kiu estis fiera, tiu malaltiĝos. **27** Mi forigos, forigos, forigos ĝin; kaj ĝi ne ekzistos, ĝis venos tiu, kiu havas rajton je ĝi, kaj al li Mi ĝin donos. **28** Kaj vi, ho filo de homo, profetu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri la Amonidoj kaj pri ilia hontindeco, kaj diru: Glavo, glavo estas nudigita por buĉado, akrigita por ekstermado, ke ĝi brilu; **29** pro tio, ke oni prezentas al vi malverajn viziojn, ke oni antaŭdiras al vi mensogajon, por meti vin sur la kolojn de mortigotaj malpiuloj, kies tago alvenis nun, kiam devas ĉesiĝi iliaj krimoj. **30** Remetu ĝin en ĝian ingon. Sur la loko, kie vi estas kreita, en la lando de via naskiĝo, Mi jugos vin. **31** Kaj Mi elverſos sur vin Mian indignon,

Mi blovos sur vin la fajron de Mia kolero, kaj Mi transdonos vin en la manojn de homoj furiozaj, lertaj ekstermistoj. **32** Vi fariĝos manĝaĵo por la fajro; via sango elverſiĝos en la lando; oni ne rememoras vin; ĉar Mi, la Eternulo, tion diris.

22 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ĉu vi, ho filo de homo, volas juĝi la urbon de sango kaj montri al ĝi ĉiujn ĝiajn abomenindajojn? **3** Diru, ke tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ho urbo, kiu elverſas sangon en sia mezo, por ke venu ĝia tempo, kaj kiu faras al si idolojn, por malpuriĝi! **4** Per la sango, kiun vi elverſi, vi kulpigis, kaj per viaj idoloj, kiujn vi faris, vi malpuriĝis; vi alproksimigis vian tempon kaj alvenigis vian jaron. Pro tio Mi faros vin hontindajo inter la nacioj kaj mokatajo por ĉiuj landoj. **5** Tiuj, kiuj estas proksimaj, kaj tiuj, kiuj estas malproksimaj de vi, mokos vin, kiu havos malpuran nomon kaj grandan malrankvilecon. **6** Jen la estroj de Izrael, ĉiu el ili laŭ sia potenco, estis ĉe vi, por verſi sangon. **7** Patron kaj patrinoj oni malšatis ĉe vi, fremdulon oni premis inter vi, al orfo kaj vidvino oni faris maljustaĵon ĉe vi. **8** Mian sanktaĵojn vi malestimis, kaj Mian sabatojn vi malsanktigis. **9** Kalumiantoj estis ĉe vi, por verſi sangon; sur la montoj oni manĝis ĉe vi, malĉastaĵojn oni faris meze de vi. **10** Nudajon de patro oni malkovris ĉe vi, perforis virinon dum ŝia monatajo. **11** Oni faris abomenindajon kun la edzino de sia proksimulo, oni malpurigis sian bofilinon per malĉastaĵo, oni perforis ĉe vi sian fratinton, filinon de sia patro. **12** Subaĉeton oni prenis ĉe vi, por verſi sangon, procențegon kaj troprofiton vi prenis, pro avideco vi premis viajn proksimulojn, kaj Min vi forgesis, diras la Sinjoro, la Eternulo. **13** Kaj jen Mi interfrapis Mian manojn pro via profitemeco, kiuvi montris, kaj pro la verſado de sango, kiu estis meze de vi. **14** Ĉu via koro rezistos, kaj ĉu viaj manoj konservos sian forton, en la tempo, kiam Mi komencos Mian faradon kontraŭ vi? Mi, la Eternulo, tion diris, kaj Mi faros. **15** Kaj Mi disjetos vin inter la naciojn, kaj Mi dispelos vin en diversajn landojn, kaj Mi tute deprenos de vi vian malpurecon. **16** Kaj vi humiligos vin antaŭ la okuloj de la nacioj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **17** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **18** Ho filo de homo! la domo de Izrael fariĝis por Mi kiel skorio: ili ĉiuj, kupro, stano, fero, kaj plumbo, interne de la forno fariĝis skorio de argento. **19** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉar vi ĉiuj fariĝis skorio, tial jen Mi kolektos vin en Jerusalemon. **20** Kiel oni kolektas arĝenton, kupron, feron, plumbon, kaj

stanon en forno, por blovi sur ilin fajron kaj fandi kaj veršadis sur ŝin sian malĉastajon. **9** Tial Mi ilin, tiel Mi kolektos en Mia kolero kaj en Mia transdonis ŝin en la manojn de ŝiaj amistoj, en indigno, kuŝigos, kaj fandos vin. **21** Mi kunigos la manojn de la filoj de Asirio, al kiuj ŝi havis vin kaj blovos sur vin la fajron de Mia kolero, kaj voluptan pasion. **10** Ili malkovris ŝian nudajon, vi fandiĝos en ĝi. **22** Kiel fandiĝas argento en la prenis ŝiajn filojn kaj ŝiajn filinojn, kaj ŝin mem forno, tiel vi fandiĝos en ĝi; kaj vi ekskos, ke Mi, ili mortigis per glavo. Kaj ŝi ricevis malhonoran la Eternulo, elverŝis sur vin Mian koleron. **23** Kaj nomon inter la virinoj, kiam pri ŝi estis farita aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **24** Ho filo juĝo. **11** Tion vidis ŝia fratino Oholiba, kaj en siaj de homo, diru al ĝi: Vi estas lando ne purigata, ne voluptaĵo ŝi agis ankoraŭ pli malbone ol ŝi, kaj pripluvata en la tago de kolero. **25** La amasiĝintaj ŝia malĉastado estis ankoraŭ pli granda, ol la profetoj en ĝi estas kiel blekeganta leono, kiu malĉastado de ŝia fratino. **12** Ŝi amis volupte la disſiras kaptitaĵon; ili manĝas animojn, forprenas filojn de Asirio, estrojn kaj urboregantojn, siajn valorajojn kaj multekostajojn, multigas en ĝi la najbarojn, kiuj portis belajn vestojn, estis lertaj nombron de ĝiaj vidvinoj. **26** Giaj pastroj kripligas rajdistoj, kaj ĉiuj estis ĉarmaj junuloj. **13** Mi vidis, Mian instruon kaj malsanktigas Mijajn sanktaĵojn; ke ŝi malpuriĝis, kaj ke ambaŭ havas la saman ili ne distingas inter sanktaĵo kaj nesanktaĵo, konduton. **14** Sed ĉi tiu malĉastis ankoraŭ pli. ne montras la diferencon inter malpuraĵo kaj Kiam ŝi vidis pentritajn virojn sur la muro, bildojn puraĵo; kaj de Mijaj sabatoj ili forturnis siajn de Ĥaldeoj, kolore pentritajn, **15** kun zonoj ĉirkaŭ okulojn, kaj Mi estas malsanktigata inter ili. **27** siaj lumboj, kun longaj kapkovroj sur siaj kapoj, Giaj potenculoj en ĝi estas kiel lupoj, kiuj disſiras aspektantajn kiel herooj, prezentantajn la bildon kaptitaĵon, verŝas sangon, pereigas animojn, por de Babelanoj el Ĥaldeujo, ilia naskiĝlando, **16** akiri profiton. **28** Giaj profetoj ŝimiras ilin per tiam ŝi volupte ekamis ilin, kiam ŝi vidis ilian maltaŭga mortero, predikas malverajn viziojn, bilda, kaj ŝi sendis al ili senditojn en Ĥaldeujon. faras al ili mensogajn antaŭdirojn, dirante, ke **17** Kaj la Babelanoj venis al ŝi, por ame kuší kun tiele diris la Sinjoro, la Eternulo, kvankam la ŝi, kaj ili malpurigis ŝin per sia malĉastaĵo, kaj ŝi Eternulo ne parolis. **29** La popolo de la lando faras malpuriĝis per ili; kaj poste ŝia animo trosatiĝis de perfontaĵojn, senĉese rabas, premas malriĉulon ili. **18** Kaj kiam ŝia malĉastado kaj ŝia hontindeco kaj senhavulon, perfertas la fremdulon sen ia fariĝis tro malkaša, tiam Mia animo tediĝis de ŝi, justeco. **30** Mi serĉis inter ili homon, kiu aranĝus kiel Mia animo tediĝis de ŝia fratino. **19** Sed ŝi barilon kaj starigus antaŭ Mi ĉe la breĉo, por malĉastadis ĉiam pli, rememorante la tagojn de defendi la landon, ke Mi ne pereigu ĝin; sed Mi ne sia juneco, kiam ŝi malĉastadis en la lando Egipta. trovis. **31** Kaj Mi elverŝos sur ilin Mian koleron, **20** Kaj ŝi volupte ekamis pli ol iliaj kromvirinoj Mi ekstermos ilin per la fajro de Mia indigno; ilin, kies karno estas kiel karno de azeno kaj ilian konduton Mi metos sur ilian kapon, diras la Sinjoro, la Eternulo.

23 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo! estis du virinoj, filinoj de unu patrino. **3** Kaj ili malĉastis en Egiptujo, en sia juneco ili malĉastis; tie premiĝis ilia brusto, kaj tie palpiĝis iliaj virgaj mamoj. **4** Iliaj nomoj estas: la nomo de la pli aĝa, Ohola; kaj la nomo de ŝia fratino, Oholiba. Ili fariĝis Mijaj edzinoj, kaj ili naskis filojn kaj filinojn. Ohola estas Samario, kaj Oholiba estas Jerusalem. **5** Ohola, estante jam Mia, malĉastis, kaj volupte amis siajn amistojn, siajn najbarojn, la Asirianojn, **6** kiuj portas vestojn purpurajn, la estrojn kaj urboregantojn, kiuj ĉiuj estas ĉarmaj junuloj, lertaj rajdistoj. **7** Kaj ŝi malĉastis kun ili, kun ĉiuj plej ĉarmaj filoj de Asirio; kaj ŝi malpurigis sin per ĉiuj idoloj de tiuj, kiuj ŝi volupte amis. **8** Kaj ŝi ne forlassis ankau sian malĉastadon kun la Egipto, kiuj kuſadis kun ŝi dum ŝia juneco, palpadis ŝiajn virgajn mamojn,

per fajro. **26** Ili deprenos de vi viajn vestojn kaj forprenos viajn ornamajojn. **27** Kaj Mi faros finon al via malcastado kaj al viaj malvirtoj el la lando Egipta, kaj vi ne plu levos al ili viajn okulojn, agos kun vi malame, kaj forprenos ĉion, kion vi de la nacioj kaj malpurigis vin per iliaj idoloj.

31 Vi iris laŭ la vojo de via fratino, tial Mi donos ŝian kalikon en vian manon. **32** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi trinkos la kalikon de via fratino, la profundan kaj larĝan; vi estos mokata kaj insultata pli, ol oni povas elporti. **33** Vi fariĝos plena de ebrieco kaj malĝojo, ĉar kaliko de teruro kaj ruinigo estas la kaliko de via fratino Samario. **34** Kaj vi eltrinkos ĝin ĝisfunde, kaj vi ĉirkaŭlekos ĝiajn rompopecetojn, kaj vi dissiros vian bruston; ĉar Mi tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo. **35** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi forgesis Min kaj forĝetis Min malantaŭ vian dorson, tial suferu nun pro viaj malvirtoj kaj pro viaj malcastaĵoj. **36** Kaj la Eternulo diris al mi: Ho filo de homo! ĉu vi volas juĝi Oholan kaj Oholiban kaj montri al ili iliajn abomenindajojn? **37** Ĉar ili adultis, kaj sango estas sur iliaj manoj; ili adultis kun siaj idoloj; kaj siajn infanojn, kiujn ili naskis al Mi, ili trairigis por ili tra fajro, kiel mangajojn por ili. **38** Ankoraŭ ĉi tion ili faris al Mi: ili malpurigis Mian sanktejon en tiu tempo, kaj malsanktigis Mian sabatojn; **39** kaj, buĉinte siajn infanojn por siaj idoloj, ili en la sama tago venis en Mian sanktejon, por malsanktigi ĝin; jen tiel ili agis en Mia domo. **40** Ili ankaŭ sendis, por inviti homojn el malproksime, al kiuj sendito estis sendita; kaj ili venis, tiuj, por kiuj vi vin lavis, kolerigis viajn okulojn, kaj ornamis vin per ornamajojn, **41** kaj sidiĝis sur luksa lito, antaŭ kiu estis aranĝita tablo, kaj sur ĝin vi metis Mian incenson kaj Mian oleon. **42** Kaj tie estis atidata ĝojkriado de homamaso, kaj al la granda amaso da homoj venis ankaŭ ebruieloj el la dezerto, kaj metis braceletojn sur iliajn manojn kaj belajn kronojn sur iliajn kapojn. **43** Mi diris pri la maljuniĝinta en adultato: Si alkutimiĝis al la malcastado kaj ne povas ĉesi. **44** Oni venadis al ŝi, kiel oni venas al malcastistino; tiel oni venadis al Ohola kaj al Oholiba, la malcastulinoj. **45** Sed la homoj virtaj jugos ilin laŭ la juĝo kontraŭ adultulinoj kaj laŭ adultulinoj, kaj sango estas sur iliaj manoj. **46** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Venigu kaj Egiptujon vi ne plu rememoros. **28** Ĉar tiele kontraŭ ilin homamason, kaj oni elmetu ilin al diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi transdonos ruinigo kaj rabado. **47** Kaj la amaso mortigu ilin en la manojn de tiuj, kiujn vi ekmalamas, en la manojn de tiuj, de kiuj via animo tediĝis. **29** Kaj ili kaj iliajn filinojn oni mortigu, kaj iliajn domojn agos kun vi malame, kaj forprenos ĉion, kion vi oni forbruligu per fajro. **48** Kaj Mi faros finon al la laborakiris, kaj ili lasos vin nuda kaj senkovra; malcastado en la lando, kaj tio estos averta por kaj malkaŝiĝos la nudeco de via malcastado, kaj viaj malvirtoj kaj viaj malcastaĵoj. **30** Tio estos farita al vi pro tio, ke vi malcastis laŭ la ekzemplo de la nacioj kaj malpurigis vin per iliaj idoloj. **31** **49** Kaj oni metos vian malcastadon sur vin, kaj vi portos sur vi la pekojn pri viaj idoloj; kaj vi eksicos, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo.

24 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo en la naŭa jaro, en la deka monato, en la deka tago de la monato, dirante: **2** Ho filo de homo! enskribu al vi la nomon de ĉi tiu tago, ĝuste de ĉi tiu tago; la reĝo de Babel atingis Jerusalemon ĝuste en ĉi tiu tago. **3** Kaj prezentu parabolon al la domo malobeema, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Starigu kaldronon, starigu, kaj veršu en ĝin akvon. **4** En kolektu en ĝin ĝiajn pecojn, ĉiujn bonajn pecojn, la lumbojn kaj ŝultrojn; per plej bonaj ostoj plenigu ĝin. **5** Prenu plej bonan ŝafajon, metu suben vicon da ostoj; boligu bone, ke ankaŭ la ostoj kuiriĝu en ĝi. **6** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la sangavida urbo, al la kaldrono, kies sedimento restas en ĝi kaj kies sedimento ne eliras el ĝi! peco post peco eljetu el ĝi, ne elektu lote. **7** Ĉar ĝia sango estas en ĝi; sur nudan rokon ĝi verŝis ĝin, ne verŝis ĝin sur la teron, kie polvo povus ĝin kovri. **8** Por venigi sur ĝin Mian koleron, por fari venĝon, Mi verĝos ĝian sangon sur nudan rokon, por ke ĝi ne estu kovrita. **9** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la sangavida urbo! Mi ankaŭ aranĝos grandan brulolignaron. **10** Multigu la lignon, ekbruligu la fajron, plenkuiru la viandon, bone spicu, ke eĉ la ostoj brulu. **11** Kaj starigu la malplenan kaldronon sur ĝiaj karboj, por ke ĝi fariĝu varmega, por ke ĝia kupro brulruĝi kaj ĝia malpurajo en ĝi fandiĝu kaj ĝia sedimento malaperu. **12** Sed obstina estas la sedimento, ne eliras el ĝi; multe estas da sedimento, eĉ en la fajro restas ĝia sedimento. **13** En via malpurajo estas malvirtaĵo; kiel ajan Mi penis purigi vin, vi tamen ne puriĝis de via malpurajo; ankaŭ vi ne plu puriĝos, ĝis Mi kvietigos sur vi Mian koleron. **14** Mi, la Eternulo, parolis, kaj tio venos, kaj Mi tio plenumos; Mi ne prokrastos, ne indulgos, ne kompatos; laŭ via konduto kaj laŭ viaj agoj Mi jugos vin, diras la Sinjoro, la Eternulo. **15** Kaj

aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **16** Ho Eternulo: Pro tio, ke vi aplaŭdis per la manoj kaj filo de homo! jen per plago Mi forprenos de vi frapis per la piedoj kaj kun plena kora malestimo tion, kio estas plej kara por viaj okuloj; sed vi ne ĝojis pri la lando de Izrael — **7** pro tio jen Mi plendu, kaj ne ploru, kaj ne elfluigu larmojn. **17** etendos Mian manon kontraŭ vin kaj transdonos Ĝemu mallaŭte; funebran ceremonion ne faru, sed vin al la nacioj por disrabto, kaj Mi ekstermos vin el vian kapornamon metu sur vin, kaj viajn ŝuojn inter la popoloj, malaperigos vin el inter la landoj, metu sur viajn piedojn, ne kovru vian bušon, kaj kaj pereigos vin; kaj vi ekscios, ke Mi estas la ne manĝu panon de funebrantoj. **18** Mi parolis al Eternulo. **8** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro la popolo matene, kaj vespere mortis mia edzino; tio, ke Moab kaj Seir diras: Jen la domo de Jehuda kaj en la sekvanta tago mi agis tiel, kiel estis estas kiel ĉiuji nacioj — **9** pro tio Mi malfermos ordonite al mi. **19** Kaj la popolo diris al mi: Ĉu la flankon de Moab en la urboj, en ĝiaj limaj vi ne diros al ni, kion signifas por ni tio, kion vi urboj, la belan landon de Bet-Ješimot, Baal-Meon, faras? **20** Kaj mi diris al ili: Aperis al mi vorto kaj Kirjataim; **10** kaj Mi donos tion kune kun la de la Eternulo, dirante: **21** Diru al la domo de Amonidoj al la filoj de la oriento kiel posedajoj, Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi por ke la Amonidoj ne plu estu rememorataj inter malsanktigos Mian sanktejon, la forton de via la popoloj. **11** Kaj kontraŭ Moab Mi faros juĝon; gloro, la ĝuon de viaj okuloj, kaj la ĉarmaĵon de kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **12** Tiele via animo; kaj viaj filoj kaj viaj filinoj, kiuoj vi diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke Edom faris forlasis, falos de glavo. **22** Kaj vi agos, kiel mi agis: venĝon al la domo de Jehuda kaj forte kulpigis vian bušon vi ne kovros, kaj panon de funebrantoj per sia venĝo kontraŭ ili — **13** pro tio tiele diras vi ne mangos. **23** Kaj via kapornamo estos sur la Sinjoro, la Eternulo: Mi etendos Mian manon via kapo, kaj viaj ŝuoj estos sur viaj piedoj; vi kontraŭ la landon de Edom, kaj ekstermos en ne funebros kaj ne ploros, sed vi konsumiĝados ĝi la homojn kaj brutojn, kaj faros ĝin dezerto; pro viaj malbonagoj kaj ĝemados unu al alia. **24** de Teman ĝis Dedan ili falos de glavo. **14** Kaj Mi Kaj Jehezkel estos por vi antaŭsigno: ĉion, kion li faros Mian venĝon kontraŭ Edom per la mano de faris, vi ankaŭ faros; kiam tio venos, vi ekscios, ke Mia popolo Izrael; kaj ili agos kun la Edomidoj Mi estas la Sinjoro, la Eternulo. **25** Kaj koncerne konforme al Mia kolero kaj indigno, por ke ĉi tiuj vin, ho filo de homo: en la tago, kiam Mi forprenos ekkonu Mian venĝon, diras la Sinjoro, la Eternulo. de ili ilian forton, la ĝojon de ilia beleco, la ĝuon **15** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke la de iliaj okuloj, la ĉarmaĵon de ilia animo, iliajn Filiștoj agis venĝe kaj faris la venĝon kun plena filojn kaj iliajn filinojn — **26** en tiu tago venos kora malbondeziro kaj faris ekstermon laŭ sia al vi forsaviĝinto, por transdoni sciiglon al viaj eterna malamo — **16** pro tio tiele diras la Sinjoro, oreloj; **27** en tiu tago malfermiĝos via bušo antaŭ la Eternulo: Jen Mi etendos Mian manon kontraŭ la forsaviĝinto, kaj vi ekparolos, kaj vi ne plu la Filiștojn, ekstermos la Keretidojn, kaj pereigos silentos, kaj vi estos antaŭsigno por ili; kaj ili la restintojn ĉe la bordo de la maro. **17** Kaj Mi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

25 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo, turnu vian vizĝon al la Amonidoj, kaj profetu pri ili; **3** kaj diru al la Amonidoj: Aŭskultu la vorton de la Sinjoro, la Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi diras pri Mia sanktejo: Ha, ha! ĝi estas malsanktita; kaj pri la lando de Izrael: Ĝi estas dezertigita; kaj pri la domo de Jehuda: Ili estas forkondukitaj en kaptitecon — **4** pro tio jen Mi transdonos vin kiel posedajo al la filoj de la oriento, kaj ili starigos ĉe vi siajn tendarojn kaj aranĝos ĉe vi siajn loĝejojn; ili mangos viajn fruktojn, kaj ili trinkos vian lakton. **5** Kaj Mi faros el Raba stalon por kameloj, kaj el la lando de la Amonidoj ripozejon por ŝafoj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **6** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la

26 En la dek-unua jaro, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ho filo de homo! pro tio, ke Tiro diras pri Jerusalem: Ha, ha! ĝi estas frakasita, la pordo de la popoloj, ĝi turnas sin al mi, mi pleniĝos de ĝia dezertiĝo — **3** pro tio tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, ho Tiro, kaj Mi levos kontraŭ vin multe da nacioj, kiel maro levas siajn ondojn. **4** Kaj ili detruos la muregojn de Tiro kaj disrompos ĝiajn turojn; kaj Mi forbalaos de ĝi ĝian polvon, kaj Mi faros ĝin nuda roko. **5** Loko por sternado de retoj ĝi fariĝos meze de la maro, ĉar Mi tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo; kaj ĝi fariĝos rabajo por la nacioj. **6** Kaj ĝiaj filinoj, kiuoj estas sur la kampo, estos mortigitaj per glavo;

kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 7 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi venigos kontraŭ Tiron de norde Nebukadnecaron, reĝon de Babel, la reĝon de reĝoj, kun ĉevaloj, ĉaroj, kaj rajdistoj, kun homamaso kaj multe da popolo. 8 popoloj sur multaj insuloj: Tiele diras la Sinjoro, Viajn filinojn sur la kampo li mortigos per glavo; la Eternulo: Ho Tiro, vi diras: Mi estas perfektaĵo li faros kontraŭ vi bastionoj, li ŝutarangos ĉirkaŭ de beleco! 4 En la koro de la maro estas viaj remparoj, kaj starigos kontraŭ vi siajn ŝildojn; limoj; viaj konstruoj faris vin perfektebla. 9 kaj li starigos siajn muregompilojn kontraŭ 5 El cipresoj de Senir ili konstruis por vi ĉiujn viajn muregoj, kaj viajn turojn li detruos per siaj viajn tabulojn, cedrojn de Lebanon ili prenis, por hakiloj. 10 Pro la multo de siaj ĉevaloj li kovros vin fari viajn mastojn. 6 El kverkoj de Bašan ili faris per polvo; de la bru de la rajdistoj, radoj, kaj ĉaroj viajn remilojn, viajn benkojn ili faris el eburo kaj ektremos viaj muregoj, kiam li eniros en viajn el bukso de la insuloj de la Kitidoj. 7 El delikata pordegojn, kiel oni eniras en urbon trarompitan. brodita tolo Egipa estis viaj veloj, kaj tio estis 11 Per la hufoj de siaj ĉevaloj li disprenmos ĉiujn ankaŭ via standardo; blua kaj purpura ŝtofo de la viajn stratojn; vian popolon li mortigos per glavo, insuloj de Eliša estis viaj krovrotuko. 8 La loĝantoj kaj la monumentojn de via forto li ĵetos sur la de Cidon kaj Arvad estis viaj remistoj; viajn teron. 12 Ili disrabos vian havon kaj diskaptos proprajn kompetentulojn vi havis, ho Tiro, kaj viajn komercaĵojn; ili detruos viajn murojn, ili ili estis viaj ŝipvidistoj. 9 La plejaĝuloj de Gebal disrompos viajn belajn domojn; viajn ŝtonojn, kaj ĝiaj kompetentuloj estis ĉe vi kalfatristoj; ĉiaj vian lignon, kaj vian teron ili ĵetos en la akvon. 13 Ŝipoj de la maro kaj iliaj ŝipistoj estis ĉe vi, por Mi ĉesigos la laŭtan sonadon de viaj kantoj, kaj servi al via komercado. 10 Persoj, Ludidoj, kaj la voĉo de viaj harpoj ne plu estos aŭdata. 14 Mi Putidoj estis en via armeo, kiel viaj militistoj, faros vin nuda roko; vi fariĝos loko por sternado pendigis ĉe vi siajn ŝaldojn kaj kaskojn, kaj estis de retoj, vi ne plu estos rekonstruata; ĉar Mi, la via beleco. 11 La filoj de Arvad kaj via militistaro Eternulo, tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo. staris sur viaj muregoj ĉirkaue kaj estis gardistoj 15 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri Tiro: Vere, sur viaj turoj; siajn ŝaldojn ili pendigis ĉirkaue de la bru de via falado, de la ĝemado de viaj sur viaj muregoj, kaj ili perfektigis vian belecon. vunditoj, kiam meze de vi estos farata mortigado, 12 Taršís komercis kun vi per multo da diversaj ektremos la insuloj. 16 Kaj malsupreniros de siaj valoroj; arĝenton, feron, stanon, kaj plumbon tronoj ĉiuj princoj de la maro, ili demetas de si ĝi alportadis al via komercejo. 13 Javan, Tubal, sian purpuron kaj siajn broditajn vestojn; timo ilin kaj Mešeḥ komercis kun vi, alportante al vi kiel atakos; ili sidiĝos sur la tero, tremos ĉiunminute, komercaĵojn homajn animojn kaj kuprajn vazojn. kaj eksentos teruron pro vi. 17 Kaj ili ekkantos 14 El Togarma oni alportadis al via komercejo pri vi funebran kanton, kaj diros pri vi: Kiele vi ĉevalojn, rajdoĉevalojn, kaj mulojn. 15 La filoj de pereis, vi, loĝata de maristoj, glora urbo, kiu estis Dedan komercis kun vi; sur multaj insuloj estis forta sur la maro, ĝi kaj ĝiaj loĝantoj, kiu ĵetadis viaj komercaĵoj; eburon kaj ebonon ili vendadis timon sur ĉiujn loĝantojn de la mara regiono! 18 al vi siaflanke. 16 Sirio prenatis de vi komerce Nun ektremos la maraj regionoj en la tago de via la multon de viaj faritaĵoj; rubenojn, purpurajn falo, kaj la insuloj sur la maro konsterniĝos pro kaj broditajn ŝtofojn, delikatan tolon, koralojn, via finiĝo. 19 Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: kaj kristalojn ili alportadis al via komercejo. 17 Kiam Mi faros vin urbo dezerta simila al la urboj Judujo kaj la lando de Izrael komercis kun vi; nelogataj, kiam Mi levos sur vin la abismojn kaj pro viaj komercaĵoj ili alportadis al vi tritikon granda akvo vin kovros, 20 tiam Mi mallevos vin de Minit, vakson, mielon, oleon, kaj balzamon. al tiuj, kiu ĵiris en la tombon, al la popolo eterna, 18 Damasko donadis al vi komerce kontraŭ la kaj Mi pušos vin en la profundon subteran, en la multo de viaj faritaĵoj multe da diversaj valoroj, eternan dezerton, al tiuj, kiu ĵiris en la tombon, vinon el Ḧelbon, kaj plej blankan lanon. 19 Dan, por ke vi ne plu estu loĝata; tiam Mi restarigos Javan, kaj Meuzal alportadis al via komercejo belecon sur la tero de la vivantoj. 21 Mi neniiĝos ŝtalajojn, kasion, kaj bonodoran kanon. 20 Dedan vin, kaj vi ne plu ekzistas; oni serĉos vin, sed komercis kun vi per belaj vestoj por rajdado. ne plu trovos en eterneco, diras la Sinjoro, la 21 Arabujo kaj ĉiuj princoj de Kedar komercis Eternulo.

27 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Vi, ho filo de homo, ekkantu funebran kontraŭ Tiron de norde Nebukadnecaron, kanton pri Tiro; 3 kaj diru al Tiro, kiu sidas ĉe la rajdistoj, kun homamaso kaj multe da popolo. 4 En la koro de la maro estas viaj konstruoj faris vin perfektebla. 5 El cipresoj de Senir ili konstruis por vi ĉiujn viajn tabulojn, cedrojn de Lebanon ili prenis, por hakiloj. 6 El kverkoj de Bašan ili faris per polvo; de la bru de la rajdistoj, radoj, kaj ĉaroj viajn remilojn, viajn benkojn ili faris el eburo kaj ektremos viaj muregoj, kiam li eniros en viajn el bukso de la insuloj de la Kitidoj. 7 El delikata pordegojn, kiel oni eniras en urbon trarompitan. brodita tolo Egipa estis viaj veloj, kaj tio estis 8 Per la hufoj de siaj ĉevaloj li disprenmos ĉiujn ankaŭ via standardo; blua kaj purpura ŝtofo de la viajn stratojn; vian popolon li mortigos per glavo, insuloj de Eliša estis viaj krovrotuko. 9 La loĝantoj kaj la monumentojn de via forto li ĵetos sur la de Cidon kaj Arvad estis viaj remistoj; viajn teron. 10 Ili disrabos vian havon kaj diskaptos proprajn kompetentulojn vi havis, ho Tiro, kaj viajn komercaĵojn; ili detruos viajn murojn, ili ili estis viaj ŝipvidistoj. 11 La plejaĝuloj de Gebal disrompos viajn belajn domojn; viajn ŝtonojn, kaj ĝiaj kompetentuloj estis ĉe vi kalfatristoj; ĉiaj vian lignon, kaj vian teron ili ĵetos en la akvon. 12 Ŝipoj de la maro kaj iliaj ŝipistoj estis ĉe vi, por Mi ĉesigos la laŭtan sonadon de viaj kantoj, kaj servi al via komercado. 13 Persoj, Ludidoj, kaj la voĉo de viaj harpoj ne plu estos aŭdata. 14 Mi Putidoj estis en via armeo, kiel viaj militistoj, faros vin nuda roko; vi fariĝos loko por sternado pendigis ĉe vi siajn ŝaldojn kaj kaskojn, kaj estis de retoj, vi ne plu estos rekonstruata; ĉar Mi, la via beleco. 15 La filoj de Arvad kaj via militistaro Eternulo, tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo. staris sur viaj muregoj ĉirkaue kaj estis gardistoj 16 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri Tiro: Vere, sur viaj turoj; siajn ŝaldojn ili pendigis ĉirkaue de la bru de via falado, de la ĝemado de viaj sur viaj muregoj, kaj ili perfektigis vian belecon. vunditoj, kiam meze de vi estos farata mortigado, 17 Taršís komercis kun vi per multo da diversaj ektremos la insuloj. 18 Kaj malsupreniros de siaj valoroj; arĝenton, feron, stanon, kaj plumbon tronoj ĉiuj princoj de la maro, ili demetas de si ĝi alportadis al via komercejo. 19 Javan, Tubal, sian purpuron kaj siajn broditajn vestojn; timo ilin kaj Mešeḥ komercis kun vi, alportante al vi kiel atakos; ili sidiĝos sur la tero, tremos ĉiunminute, komercaĵojn homajn animojn kaj kuprajn vazojn. kaj eksentos teruron pro vi. 20 Damasko donadis al vi komerce kontraŭ la kaj Kristalojn ili alportadis al via komercejo. 21 Arabujo kaj ĉiuj princoj de Kedar komercis kun vi, donante al vi ŝafidojn, ŝafojn, kaj kaprojn kontraŭ viaj komercaĵoj. 22 La komercistoj el

Ŝeba kaj Raama komercis kun vi; la plej bonajn kaj ili nudigos siajn glavojn kontraŭ la belaĵojn aromajojn, ĉiajn multekostajn ŝtonojn, kaj oron ili de via saĝeco kaj malaperigos vian brilon. **8** En alportadis al via komercejo. **23** Ĥaran, Kane, kaj pereon ili pušos vin, kaj vi mortos en la mezo Eden, la komercisto el Ŝeba, Asirio, kaj Kilmad de la maro per morto de bučitoj. **9** Ĉu antaŭ via komercis kun vi; **24** ili komercis kun vi per mortiganto vi diros: Mi estas dio; dum vi estas belegaj ŝtofoj, purpuraj kaj broditaj tukoj, kestoj ne dio, sed homo en la mano de via mortiganto? da multekostaj ŝtofoj, ĉirkauigitaj per ŝnuroj kaj **10** Per morto de necirkumciditoj vi mortos de la cedrokovritaj. **25** Ŝipo el Taršiš estis la ĉefaj en manoj de fremduloj; ĉar Mi tion parolis, diras la via komercado; kaj vi fariĝis tre riĉa kaj honorata Sinjoro, la Eternulo. **11** Kaj aperis al mi vorto de la sur la maro. **26** Sur grandaj akvoj kondukadis vin Eternulo, dirante: **12** Ho filo de homo, ekkantu viaj remistoj; sed orienta vento disrompos vin funebran kanton pri la reĝo de Tiro, kaj diru al li: meze de la maro. **27** Viaj riĉajoj, viaj komercaj, Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi estas sigelo viaj foirajoj, viaj ŝipanoj kaj viaj ŝipestroj, viaj de perfekteco, plena de saĝo kaj plej alta grado de kalfatristoj, la kondukantoj de via komercado, ĉiu beleco. **13** Vi estis en Eden, la ĝardeno de Dio; militistoj, kiuj estas ĉe vi, kaj la tuta homamaso, ĉiaspecaj multekostaj ŝtonoj vin kovris: rubeno, kiu estas ĉe vi, falos en la mezon de la maro en topazo, diamanto, sukceno, berilo, jaspiso, safiro, la tago de via pereo. **28** De la laŭta kriado de smeraldo, ametisto, kaj oro estis la ornamo de viaj viaj ŝipestroj ekskuiĝos viaj ĉirkauaĵoj. **29** Kaj de tamburinoj kaj flutoj; ĉio estis preta en la tago siaj ŝipoj malsupreniĝos ĉiu remisto, la ŝipanoj, de via kreigo. **14** Vi estas kerubo, kiu sin etendas ĉiu ŝipestroj, kaj starigos sur la tero, **30** kaj ili kaj protektas; kaj Mi metis vin sur la sanktan laŭte krios pri vi, kaj ploros maldolce kaj metos monton de Dio, kie vi iradis inter fajraj ŝtonoj. **15** polvon sur siajn kapojn kaj rulos sin en cindro; Vi estis perfekta en via konduto de post la tago **31** kaj ili faros al si pro vi kalvajon, ĉirkauzonos de via kreigo, ĝis troviĝis en vi malbonago. **16** sin per sakajo, kaj ploros pri vi kun maldolĉa Pro la grandeco de via komercado via interno koro maldolĉan ploron. **32** Kaj en sia ĝemado pleniĝis de maljusteco, kaj vi pekis; tial Mi dejetos ili ekkantos pri vi funebran kanton, kaj diros: vin de la monto de Dio, kaj malaperigos vin, ho Kiu iam fariĝis tiel silenta sur la maro, kiel Tiro? kerubo protektanto, el inter la fajraj ŝtonoj. **17** De **33** Kiam viaj komercaj venadis de la maro, vi via beleco fieriĝis via koro, pro via majesteco vi satigadis multajn popolojn; per la abundo de viaj perdis vian saĝon; tial Mi ĵetos vin sur la teron riĉajoj kaj viaj komercaj vi riĉigadis la reĝojn kaj faros vin mokataĵo antaŭ la reĝoj. **18** Per la de la tero. **34** Sed kiam sur la maro vi estis multo de viaj malbonagoj kaj per via malhonesta jetegata en la profundon de la akvo, falis ĉe vi komercado vi malhonoris vian sanktejon; kaj Mi via komercado kaj via tutaj homomulto. **35** Ĉiu elirigos el vi fajron, kiu ekstermos vin, kaj Mi faros logantoj de la insuloj eksentis teruron pri vi, iliaj vin cindro sur la tero antaŭ la okuloj de ĉiu viaj reĝoj ekstremis, kaj konsterno estas sur ilia vizaĝo. vidantoj. **19** Ĉiu, kiu konas vin inter la popoloj, **36** La komercisto de la aliaj popoloj ekfajfis pri vi; eksentos teruron pri vi; vi neniiĝis, kaj neniam plu vi neniiĝis, kaj neniam plu ekzistos.

28 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
2 Ho filo de homo, diru al la reganto de Tiro: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke via koro fieriĝis, kaj vi diris: Mi estas dio, mi sidas sur dia trono en la mezo de la maro; dum vi estas homo, sed ne dio, kvankam vi rigardas vian koron kiel koron de dio; **3** kvazaŭ vi estus pli saĝa ol Daniel kaj nenio estus kaŝita antaŭ vi; **4** kvazaŭ per via saĝeco kaj via kompetentece vi akiras al vi la potencon kaj kolektus oron kaj argentojn en vian trezorejon; **5** kvazaŭ per via granda saĝeco en via komercado vi grandigus vian riĉecon, kaj via koro fieriĝis pro via riĉeco: **6** pro tio tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉar vi rigardas vian koron kiel koron de dio, **7** tial jen Mi venigos kontraŭ vin fremdulojn, la plej terurajn el la popoloj;

Mian sanktecon antaŭ la okuloj de la nacioj, tiam ili logos sur sia tero, kiun Mi donis al Mia servanto Jakob. **26** Kaj ili logos sur ĝi sendanĝere, kaj konstruos domojn kaj plantos vinberĝardenojn; ili ekscios, ke Mi estas la jes, ili logos en sendanĝereco, kiam Mi faros juĝon kontraŭ ĉiu iliaj malbondezirantoj ĉirkau ili; kaj ili ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas ilia Dio.

malgranda, por ke ĝi ne regu super la nacioj. **16** Kaj ĝi ne plu estos por la domo de Izrael fidatajo, rememoriganta iliajn malbonagojn, kiam ili sin turnadis al ĝi; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo. **17** En la dudek-sepa jaro, en la unua monato, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **18**

29 En la deka jaro, en la deka monato, en la dek-dua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ho filo de homo, turnu vian vizaĝon al Faraono, reĝo de Egiptujo, kaj profetu pri li kaj pri la tuta Egiptujo. **3** Parolu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, ho Faraono, reĝo de Egiptujo, granda drako, kiu kušas meze de siaj riveroj, kaj diras: La rivero estas mia, kaj mi faris ĝin por mi. **4** Mi metos hokojn en vian bušon, Mi alkroĉos la fișojn de viaj riveroj al via skvamaro, kaj Mi ultiros vin el viaj riveroj kune kun ĉiuj fișoj de viaj riveroj, kiuj estas alkroĉitaj al via skvamaro. **5** Mi ĵetos vin en la dezerton, vin kaj ĉiujn fișojn de viaj riveroj; sur la kampon vi falos, oni vin ne levos kaj ne en kolektos; al la bestoj de la tero kaj al la birdoj de la ĉielo Mi transdonos vin kiel mangajojn. **6** Kaj ekscios ĉiuj loĝantoj de Egiptujo, ke Mi estas la Eternulo; pro tio, ke ili estis kana apogo por la domo de Izrael: **7** kiam ili kaptis vin per la mano, vi fendiĝis kaj trapikis al ili la tutan flankon; kaj kiam ili apogis sin sur vi, vi rompiĝis kaj traboris al ili la tutajn lumbojn. **8** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi venigos sur vin glavon kaj ekstermos ĉe vi la homojn kaj la brutojn. **9** Kaj la lando Egipta fariĝos dezerto kaj ruinoj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo; pro tio, ke li diris: La rivero estas mia, kaj mi ĝin faris. **10** Tial jen Mi iras kontraŭ vin kaj kontraŭ viajn riverojn, kaj Mi faros el la lando Egipta ruinojn, absolutajn ruinojn, de Migdol ĝis Seveme, ĝis la limo de Etiopujo. **11** Ne trairos ĝin piedo de homo, nek piedo de bruto trairos ĝin, kaj ĝi ne estos loĝata dum kvardek jaroj. **12** Kaj Mi faros la landon Egiptan dezerto inter la aliaj dezertaj landoj, kaj ĝiĝaj urboj inter la aliaj ruinigitaj urboj estos dezertaj dum kvardek jaroj; kaj Mi disjetos la Egiptojn inter la popolojn kaj dispelos ilin en diversajn landojn. **13** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Post paso de kvardek jaroj Mi kolektos la Egiptojn el inter la popoloj, kien ili estis disjetitaj; **14** kaj Mi revenigos la forkaptitajn Egiptojn, kaj revenigos ilin en la landon Patros, en la landon de ilia deveno, kaj ili tie estos humila regno. **15** Ĝi estos humila inter la aliaj regnoj, kaj ĝi ne plu sin tenos alte super la nacioj; Mi faros ĝin

malgranda, por ke ĝi ne regu super la nacioj. **16** Kaj ĝi ne plu estos por la domo de Izrael fidataĵo, rememoriganta iliajn malbonagojn, kiam ili sin turnadis al ĝi; kaj oni eksrios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo. **17** En la dudek-sepa jaro, en la unua monato, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **18** Ho filo de homo! Nebukadnecar, reĝo de Babel, ŝargis sian militistarion per granda laboro kontraŭ Tiro, tiel, ke ĉiu kapoj senhariĝis kaj ĉiu ŝultroj defrotiĝis; kaj tamen nek li nek lia militistaro ricevis rekompencon antaŭ Tiro pro la laboro, kiun li faris antaŭ ĝi. **19** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi donos al Nebukadnecar, reĝo de Babel, la landon Egiptan, por ke li forportu ĝiajn riĉaĵojn kaj faru en ĝi rabadon kaj diskapton; kaj tio estos rekompenco por lia militistaro. **20** Rekompence pro la laboro, kiun li faris, Mi donis al li la landon Egiptan; ĉar ili laboris por Mi, diras la Sinjoro, la Eternulo. **21** En tiu tempo Mi elkreskigos kornon al la domo de Izrael, kaj al vi Mi donos liberecon de parolado inter ili; kaj ili eksrios, ke Mi estas la Eternulo.

30 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:
 2 Ho filo de homo, profetu, kaj diru: Tiele
 diras la Sinjoro, la Eternulo: Plorkriu: Ve al la tago!
 3 Ĉar proksima estas la tago, jes, proksima estas la
 tago de la Eternulo, malluma tago; venas la tempo
 de la nacioj. **4** Venos glavo sur Egiptujon, kaj tremo
 atakos Etiopujon, kiam mortigitoj falos en Egiptujo
 kaj oni forprenos ĝiajn riĉajojn kaj detruos ĝiajn
 fundamentojn. **5** La Etiopoj, la Putidoj, kaj la
 Ludidoj, kaj ĉiuj diversgentaj popoloj, kaj Kub, kaj
 la filo de la lando de interligo kune kun ili falos de
 glavo. **6** Tiele diras la Eternulo: Falos la helpantoj
 de Egiptujo, kaj malaltiĝos la fiereco de ĝia forto;
 de Migdol ĝis Sevne oni falos en ĝi de glavo,
 diras la Sinjoro, la Eternulo. **7** Kaj ĝi dezertiĝos
 kiel la aliaj dezertaj landoj, kaj ĝiaj urboj estos
 inter la aliaj ruinigitaj urboj. **8** Kaj oni ekscios, ke
 Mi estas la Eternulo, kiam Mi aperigos fajron en
 Egiptujo kaj ĉiuj ĝiaj helpantoj estos frakasitaj. **9**
 En tiu tempo senditoj de Mi iros sur ŝipoj, por
 ektimigi Etiopujon, kiu estis ekster dangero; kaj
 tremo ilin atakos, kiel en la tempo de Egiptujo;
 ĉar la tempo venas. **10** Tiele diras la Sinjoro, la
 Eternulo: Mi neniiĝos la homomulton en Egiptujo
 per Nebukadnecar, reĝo de Babel. **11** Li kune
 kun sia popolo, la plej terura el la nacioj, estos
 venigitaj, por pereigi la landon; kaj ili nudigos
 siajn glavojn kontraŭ Egiptujon kaj plenigos la
 landon per mortigitoj. **12** Kaj la riverojn Mi faros
 sektero, kaj la landon Mi transdonos en la manojn

de homoj malbonaj; kaj Mi ruinigos la landon, kaj trunkon per siaj riveroj kaj sendante siajn fluojn ĉion, kio estas en ĝi, per la manoj de fremduloj; al ĉiu arboj de la kampo. **5** Tial ĝi fariĝis pli Mi, la Eternulo, tion parolis. **13** Tiele diras la alta ol ĉiu arboj de la kampo; ĝi ricevis multe Sinjoro, la Eternulo: Mi ekstermos la idolojn kaj da branĉoj, kaj ĝiaj branĉoj longiĝis, ĉar ĝi havis neniiigos la malverajn diojn en Nof, kaj ne plu multe da akvo, por disetendiĝi. **6** Sur ĝiaj branĉoj estos princo el la lando Egipta, kaj Mi venigos havis siajn nestojn ĉiaj birdoj de la ĉielo, sub ĝiaj timon sur la landon Egiptan. **14** Mi ruinigos branĉoj naskis idojn ĉiaj bestoj de la kampo, kaj Patroson, Mi ekbruligos fajron en Coan, kaj Mi sub ĝia ombro logis ĉiaj grandaj popoloj. **7** Kaj ĝi faros juĝon en No. **15** Mi elverĝos Mian koleron estis bela per sia grandeco kaj per la longeco de sur la Egiptan fortikajon Sin, kaj Mi ekstermos la siaj branĉoj, ĉar ĝiaj radikoj trovigis apud abunda homomulton en No. **16** Mi ekbruligos fajron en akvo. **8** La cedroj en la ĝardeno de Dio ne estis Egiptujo; forte ektremos Sin, No estos trarompita, pli altaj ol ĝi, la cipresoj ne estis egalaj al ĝiaj kaj Nof havos ĉiutagan angoron. **17** La junuloj branĉoj, la platanoj ne povis sin kompari kun ĝiaj de Aven kaj de Pi-Beset falos de glavo, kaj la branĉoj; neni arbo en la ĝardeno de Dio estis virinoj iros en forkaptitecon. **18** En Taĥpanhès simila al ĝi per sia beleco. **9** Mi faris ĝin bela per mallumiĝos la tago, kiam Mi rompos tie la jugon la multo de ĝiaj branĉoj; kaj ĉiu Edenaj arboj, de Egiptujo, kaj malaperos en ĝi la fiereco de ĝia kiuj estas en la ĝardeno de Dio, enviis ĝin. **10** forto; mallumo ĝin kovros, kaj ĝiaj filinoj iros Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, en forkaptitecon. **19** Kaj Mi faros juĝon kontraŭ ke ĝi tro altiĝis kaj levis sian supron inter la Egiptujo; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. nubojn kaj ĝia koro fieriĝis pro ĝia alteco — **11** **20** En la dek-unua jaro, en la unua monato, en pro tio Mi transdonos ĝin en la manon de la plej la sepa tago de la monato, aperis al mi vorto potenza el la nacioj, kiu agos kun ĝi konforme al de la Eternulo, dirante: **21** Ho filo de homo! Mi ĝia malboneco kaj elpuĝos ĝin. **12** Kaj elhakos ĝin rompis la brakon de Faraono, reĝo de Egiptujo; fremduloj, la plej teruraj el la nacioj, kaj disjetos kaj jen ĝi ne estas bandaĝita, por resaniĝi, kaj ĝi ĝin; sur la montojn kaj sur ĉiujn valojn falos ne estas ĉirkaŭligita, ke ĝi ricevu forton, por teni ĝiaj branĉoj, kaj ĝiaj branĉetoj rompiĝos sur ĉiuj glavon. **22** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: torrentoj de la lando, kaj ĉiuj popoloj de la tero Jen Mi iros kontraŭ Faraonon, reĝon de Egiptujo, foriroj el sub ĝia ombro kaj forlasos ĝin. **13** Kaj kaj Mi frakasos liajn brakojn, la sanan kaj la sur ĝia renversiĝinta trunko sidos ĉiaj birdoj de rompitaj, kaj Mi elfaligos la glavon el lia mano. la ĉielo, kaj sur ĝiaj branĉoj sidos ĉiaj bestoj de **23** Kaj Mi disjetos la Egiptojn inter la naciojn, kaj la kampo, **14** por ke neniu el la arboj apudakvaj Mi dispelos ilin en diversajn landojn. **24** Kaj Mi fieriĝu pri sia alteco, nek levu sian supron inter fortigos la brakojn de la reĝo de Babel kaj metos la nubojn, kaj por ke neniu akvonutrata arbo Mian glavon en lian manon; sed la brakojn de levigū super ilin; ĉar ĉiuj ili estas destinitaj al la Faraono Mi frakasos, kaj ĉi tiu ĝemos antaŭ li, kiel morto, en la profundon subteran, kune kun la ĝemas morte-vundito. **25** Mi fortigos la brakojn homoj, kiuj iris en la tombon. **15** Tiele diras la de la reĝo de Babel, sed la brakoj de Faraono falos; Sinjoro, la Eternulo: En la tago, kiam ĝi iros en kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi Ŝeolon, Mi faros funebron, Mi fermos pro ĝi la metos Mian glavon en la manon de la reĝo de abismon, Mi haltigos ĝiajn riverojn, ke stariĝu la Babel kaj li eltiros ĝin kontraŭ la landon Egiptan. **26** Kaj Mi disjetos la Egiptojn inter la naciojn kaj Mi mallumigos pro ĝi Lebanonon, kaj ĉiuj arboj de la kampo estos afliktitaj. (**Sheol h7585**) **16** Per la bruoj de ĝia falo Mi ektremigos la dispelos ilin en diversajn landojn; kaj ili ekscios, naciojn, kiam Mi puĝos ĝin en Ŝeolon al tiuj, kiuj ke Mi estas la Eternulo.

31 En la dek-unua jaro, en la tria monato, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ho filo de homo, diru al Faraono, reĝo de Egiptujo, kaj al lia tuta popolo: Al kiu vi similigas vin en via grandeco? **3** Jen Asirio estis kiel cedro sur Lebanon, kun belaj branĉoj, kun densa foliaro, kun alta kresko, kaj ĝia supro estis inter la nubo. **4** Akvo elkreskigis ĝin, la profundo altiĝis ĝin, ĉirkaŭante ĝian junan

sub ĝia ombro inter la nacioj. (**Sheol h7585**) **18** Al kiu el la arboj de Eden vi estis simila per majesto kaj grandeco? tamen kune kun la arboj de Eden vi estos ĵetita en la profundon subteran; kaj vi kuŝos meze de necirkumcidito kune kun tiuj,

kiuj mortis de glavo. Tio estas dirita pri Faraono kaj pri lia tuta granda popolo, diras la Sinjoro, la Eternulo.

32 En la dek-dua jaro, en la dek-dua monato, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **2** Ho filo de homo, ekkantu funebran kanton pri Faraono, reĝo de Egiptujo, kaj diru al li: Vi estas kiel leonido inter la nacioj, vi estas kiel drako en la maroj, vi saltas en viaj riveroj, vi movmalklarigas la akvon per viaj piedoj, vi malkvietajgas iliajn riverojn. **3** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi jetos sur vin Mian retion per granda amaso da popoloj, kaj ili eltiros vin per Mia reto. **4** Kaj Mi jetos vin sur la teron, sur nekovritan kampon Mi vin jetos, kaj Mi sidigos sur vi ĉiajn birdojn de la ĉielo, kaj Mi satigos de vi la bestojn de la tuta tero. **5** Mi diſjetos vian karnon sur la montojn, kaj Mi plenigos la valojn per via kadavraĵo. **6** La landon de via naĝado Mi malsekigos per via sango ĝis la montoj, kaj la valoj estos plenaj de vi. **7** Kiam vi estingiĝos, Mi kovros la ĉielon kaj senlumigos ĝiajn stelojn, la sunon Mi kovros per nubo, kaj la luno ne havos sian lumon. **8** Ĉiujn fontojn de lumo en la ĉielo Mi senlumigos pro vi, kaj mallumon Mi metos sur vian landon, diras la Sinjoro, la Eternulo. **9** Mi malrankvilibigos la korojn de multaj popoloj, kiam Mi venigos la scion pri via pereo inter la naciojn, en landojn, kiujn vi ne konis. **10** Mi teruros pro vi multajn popolojn, kaj iliaj reĝoj ektremos pro vi, kiam Mi svings Mian glavon antaŭ iliaj vizaĝoj, kaj ĉiu el ili ĉiuminute tremos pri sia vivo en la tago de via falo. **11** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La glavo de la reĝo de Babel venos sur vin. **12** Per la glavo de fortuloj Mi faligos vian multenombran popolon; ĉiuj ili estas la plej teruraj el la nacioj, kaj ili nenigos la belecon de Egiptujo, kaj ĝia tuta homomulto estos ekstermita. **13** Mi pereigos ĉiujn ĝiajn brutojn apud la abundaj akvoj, kaj ilin ne plu malklarigos piedo de homo nek la hufoj de bruto. **14** Tiam Mi ripozpurigos iliajn akvojn, kaj iliajn riverojn Mi fluigos kiel oleon, diras la Sinjoro, la Eternulo. **15** Kiam Mi faros la landon Egiptan dezerto, kaj la lando perdos ĉion, kion ĝi havis, kiam Mi mortigos ĉiujn, kiuj loĝas en ĝi, tiom oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **16** Tio estas funebra kanto, kiun oni kantos; la filinoj de la nacioj ĝin kantos, pri Egiptujo kaj pri ĝia tuta grandnombra popolo ili ĝin kantos, diras la Sinjoro, la Eternulo. **17** En la dek-dua jaro, en la dek-kvina tago de la sama monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **18** Ho filo de homo,

priploru la popolon de Egiptujo, kaj puŝu ĝin kaj la filinojn de potencaj nacioj en la profundon subteran kune kun tiuj, kiuj iris en la tombon. **19** Ĉu vi estas pli bona ol iu? falu, kaj kušu kun la necirkumciditoj. **20** Inter tiuj, kiuj mortis de glavo, ili falos; al la glavo ĝi estas transdonita; oni tiros ĝin kaj ĝian tutan grandnombran popolon. **21** Ekparolos al ĝi la potencaj herooj el meze de Ŝeol, kiuj kune kun ĝiaj helpantoj malsupreniris kaj ekkuis necirkumciditaj, mortigitaj de glavo. (*Sheol h7585*) **22** Tie estas Asirio kaj ĝia tuta homomulto; ĉirkaue de ĝi estas ĝiaj tomboj; ĉiuj ili estas mortigitaj, falis de glavo. **23** Ĝiaj tomboj estas en la profundo de la terinterno, kaj ĝia homomulto estas ĉirkaŭ ĝia tombo; ĉiuj ili estas mortigitaj, falintaj de glavo, ili, kiuj jetadis ĉirkaŭ si teruron sur la tero de la vivantoj. **24** Tie estas Elam kaj ĝia tuta homomulto, ĉirkaue estas ĝiaj tomboj; ĉiuj ili estas mortigitaj, kiuj falis de glavo kaj necirkumcidite malsupreniris en la profundon subteran, la samaj, kiuj jetadis ĉirkaŭ si teruron sur la tero de la vivantoj; ili portis sian honton kune kun tiuj, kiuj iris en la tombon. **25** Meze de mortigoj estas donita kušejo al ĝi kun ĝia tuta homomulto; ĉirkaue estas iliaj tomboj; ĉiuj ili estas necirkumciditaj, mortigitaj de glavo; ĉar ili jetadis ĉirkaŭ si teruron sur la tero de la vivantoj, tial ili portis sian honton kun tiuj, kiuj iris en la tombon, kaj ili estas metitaj inter la mortigojn. **26** Tie estas Mešēh kaj Tubal kaj ilia tuta homomulto, ĉirkaue estas iliaj tomboj; ĉiuj ili estas necirkumciditaj, mortigitaj de glavo, ĉar ili jetadis ĉirkaŭ si teruron sur la tero de la vivantoj. **27** Ili ne kušas kun la herooj, kiuj falis de necirkumciditoj kaj iris en Ŝeolon kun siaj bataliloj kaj metis siajn glavojn sub siajn kapojn; iliaj malbonagoj restis sur iliaj ostoj, ĉar kiel fortuloj ili jetadis ĉirkaŭ si teruron sur la tero de la vivantoj. (*Sheol h7585*) **28** Kaj vi ankaŭ estos frakasita meze de la necirkumciditoj, kaj kušos kun tiuj, kiuj estas mortigitaj de glavo. **29** Tie estas Edom kun siaj reĝoj kaj kun ĉiuj siaj princoj, kiuj malgraŭ sia forteco estas jetitaj al tiuj, kiuj falis de glavo; ili kušas kun la necirkumciditoj, kaj kun tiuj, kiuj iris en la tombon. **30** Tie estas ĉiuj princoj de la nordo, kaj ĉiuj Sidonanoj, kiuj malsupreniris kune kun la mortigoj; ili hontas pri la teruro, kiun jetadis ilia forto; ili kušas necirkumciditaj kun tiuj, kiuj falis de glavo, kaj ili portas sian honton kun tiuj, kiuj iris en la tombon. **31** Ilin Faraono vidos, kaj li konsoliĝos pri sia tuta popolo, mortigita de glavo, Faraono kaj lia tuta militistaro, diras la Sinjoro, la Eternulo. **32** Ĉar Mi

ĝetos Mian teruron sur la teron de la vivantoj; kaj inter la necirkumciditojn, kune kun tiuj, kiuj estas mortigitaj de glavo, estos metita Faraono kun sia tuta homomulto, diras la Sinjoro, la Eternulo.

33 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo, parolu al la filoj de via popolo, kaj diru al ili: Se Mi venigos glavon kontraŭ iun landon, kaj la popolo de la lando prenos el sia mezo unu viron kaj starigis lin ĉe si kiel observanton; 3 kaj se li, vidante la glavon, kiu iras kontraŭ la landon, ekblovos per trumpeto kaj avertos la popolon; 4 kaj se iu, aŭdinte la sonon de la trumpeto, ne akceptos la averton, kaj la glavo venos kaj prenos lin, tiam lia sango estos sur lia kapo; 5 li aŭdis la sonon de la trumpeto kaj tamen ne atentis la averton, tial lia sango estos sur lia kapo; sed kiu atentos la averton, tiu savos sian vivon. 6 Sed se la observanto vidos la venantan glavon kaj ne blovos per trumpeto, kaj la popolo ne estos avertita, kaj la glavo venos kaj prenos la vivon de iu: tiam ĉi tiu estos prenita pro sia peko, sed lian sangon Mi reprostulos el la mano de la observanto. 7 Kaj nun, ho filo de homo, Mi starigis vin kiel observanton por la domo de Izrael; kaj kiam vi aŭdos el Mia bušo vorton, avertu ilin en Mia nomo. 8 Kiam Mi diros pri la malvirtulo: Malvirtulo, vi devas morti; kaj vi ne parolos, por averti la malvirtulon kontraŭ lia konduto: tiam li, la malvirtulo, mortos pro sia malvirteco, sed lian sangon Mi reprostulos el via mano. 9 Sed se vi avertis la malvirtulon kontraŭ lia konduto, ke li deturnu sin de ĝi, kaj li ne deturnis sin de sia konduto: tiam li mortos pro sia malvirteco kaj vi savos vian vivon. 10 Kaj vi, ho filo de homo, diru al la domo de Izrael: Vi diras: Niaj kulpoj kaj pekoj estas sur ni, kaj de ili ni konsumiĝas; kiel do ni povas vivi? 11 Diru do al ili: Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi deziras ne la morton de malvirtulo, sed ke la malvirtulo deturnu sin de sia vojo kaj restu vivanta. Deturnu vin, deturnu vin de viaj malbonaj vojoj! kial vi mortu, ho domo de Izrael? 12 Kaj vi, ho filo de homo, diru al la filoj de via popolo: La virteco de virtulo ne savos lin en la tago de lia krimo, kaj malvirtulo ne falos pro sia malvirteco en la tago, kiam li deturnos sin de sia malvirteco; tiel same virtulo en la tago de sia peko ne povas resti vivanta kun ĝi. 13 Se Mi diros al la virtulo, ke li vivos, kaj li, fidante sian virtecon, faros krimon: tiam lia tuta virteco ne estos memorata, kaj li mortos pro sia krimo, kiu li faris. 14 Kaj se Mi diros al la malvirtulo, ke li mortos, sed li deturnos sin de sia peko kaj agados juste kaj virte; 15 se la malvirtulo redonas

la garantiaĵon, repagos la rabitajon, agados laŭ la leĝoj de la vivo, ne farante malbonagojn; tiam li restos vivanta kaj ne mortos. 16 Ĉiuj liaj pekoj, kiujn li faris, ne estos rememorataj: li agas juste kaj virte, kaj tial li restos vivanta. 17 Dume la filoj de via popolo diras: Ne ĝusta estas la vojo de la Sinjoro! Sed en efektiveco ilia vojo estas ne ĝusta. 18 Se virtulo deturnas sin de sia virteco kaj faras malbonagojn, li mortas pro ili; 19 kaj se malvirtulo deturnas sin de sia malvirteco kaj agas juste kaj virte, pro tio li restas vivanta. 20 Kaj vi diras: Ne ĝusta estas la vojo de la Sinjoro! Ĉiun el vi Mi juĝas konforme al lia konduto, ho domo de Izrael. 21 En la dek-dua jaro de nia forkaptiteco, en la kvina tago de la deka monato, venis al mi forsaviginto el Jerusalem, kaj diris: La urbo estas disbatita. 22 Sed la mano de la Eternulo aperis super mi en la vespero antaŭ la veno de la forsaviginto, kaj malfermis mian bušon, antaŭ ol tiu venis al mi matene; kaj mia bušo malfermiĝis, kaj mi ne plu devis silenti. 23 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 24 Ho filo de homo! la loĝantoj de tiuj dezertaj lokoj sur la tero de Izrael parolas tiele: Abraham estis unu sola homo, kaj ricevis herede la landon; sed ni estas multo, des pli apartenas al ni la lando kiel heredajo. 25 Tial diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi manĝas kun sango, kaj viaj okuloj vi levas al viaj idoloj, kaj sangon vi versas; kaj tamen vi volas posedi la landon? 26 Vi apogas vin sur via glavo, vi faras abomenindajon, vi malpurigas unu la edzinon de la alia; kaj tamen vi volas posedi la landon? 27 Diru al ili jenon: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiel Mi vivas, tiuj, kiu troviĝas sur la ruinoj, falos de glavo; kiu estas sur la kampo, tiun Mi transdonos kiel manĝaĵon al la bestoj; kaj tiuj, kiuj estas en fortikajoj kaj en kavernoj, mortos de pesto. 28 Kaj Mi faros la landon absoluta dezerto, kaj malaperos ĝia fiera forto; kaj la montoj de Izrael dezertiĝos tiel, ke neniu tie pasos. 29 Kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi plene dezertiĝos la landon pro ĉiuj iliaj abomenindajoj, kiuji ili faris. 30 Kaj koncerne vin, ho filo de homo, la filoj de via popolo interparolas pri vi ĉe la muroj kaj ĉe la pordo de la domoj, kaj unu al la alia parolas jene: Iru, kaj aŭskultu, kia estas la vorto, kiu eliris de la Eternulo! 31 Kaj ili venas al vi kiel al popola kunveno, kaj Mia popolo sidiĝas antaŭ vi, kaj aŭskultas viajn vortojn, sed ne plenumas ilin; ĉar voluptaj kantojn ili faras el tio en siaj bušoj, kaj ilia koro celas nur profiton. 32 Vi estas por ili kiel volupta kanto, kiel homo kun bela voĉo kaj

bone kantanta; ili aŭskultas viajn vortojn, sed ne plenumas ilin. **33** Sed kiam plenumiĝos tio, kio devas plenumiĝi, tiam ili ekscios, ke profeto estis meze de ili.

34 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo, profetu pri la paštistoj de Izrael, profetu, kaj diru al ili, al la paštistoj: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la paštistoj de Izrael, kiuj paštas sin mem! ĉu ne la ŝafojn devas paštii la paštisto? **3** La grasajon vi manĝas, per la lano vi vin vestas, la grasigitan ŝafon vi buĉas; sed la ŝafojn vi ne paštias. **4** La malfortajn vi ne flegas, malsanan vi ne kuracas, vunditan vi ne bandaĝas, forerarintan vi ne revenigas, perditan vi ne serĉas; sed vi regas super ili maldelektante kaj kruele. **5** Kaj ili diskuris, ĉar ili ne havas paštiston; kaj ili fariĝis manĝajo por ĉiu bestoj de la kampo, ili diskuris. **6** Erarvagas Miaj ŝafoj sur ĉiu montoj kaj sur ĉiu altaj montetoj, kaj sur la tutan teron diskuris Miaj ŝafoj, kaj neniu demandas pri ili, neniu ilin serĉas. **7** Tial, ho paštistoj, aŭskultu la vorton de la Eternulo: **8** Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo: pro tio, ke Miaj ŝafoj fariĝis rabatajo, kaj pro foresto de paštisto Miaj ŝafoj fariĝis manĝajo por ĉiu bestoj de la kampo, kaj Miaj paštisto ne serĉis Mian ŝafojn, kaj la paštistoj paštis sin mem, sed Mian ŝafojn ili ne paštis — **9** pro tio, ho paštistoj, aŭskultu la vorton de la Eternulo: **10** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ la paštistojn, kaj Mi elpostulos Mian ŝafojn el iliaj manoj, kaj Mi forprenos de ili la paštadon de ŝafoj, kaj la paštistoj jam ne plu paštias sin mem, kaj Mi savos Mian ŝafojn el ilia bušo, por ke ili ne plu estu manĝajo por ili. **11** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi venos, kaj Mi serĉos Mian ŝafojn kaj esploras ilin. **12** Kiel paštisto esploras sian ŝafaron, kiam li alvenas al siaj diskurintaj ŝafoj, tiel Mi esploras Mian ŝafojn; kaj Mi savos ilin el ĉiu lokoj, kien ili diskuris en la tago nuba kaj malluma. **13** Mi elkondukos ilin el inter la popoloj, Mi kolektos ilin el la diversaj landoj, Mi revenigos ilin sur ilian teron; kaj Mi paštias ilin sur la montoj de Izrael, en la valoj, kaj sur ĉiu logeblaj lokoj de la tero. **14** Sur bona paštajo Mi ilin paštias, kaj sur la altaj montoj de Izrael estos ilia loĝloko; tie ili ripozos en bona restejo, kaj paštigas sur grasa paštajo, sur la montoj de Izrael. **15** Mi paštias Mian ŝafojn, kaj Mi ripozigas ilin, diras la Sinjoro, la Eternulo. **16** La ŝafon perdiĝintan Mi elserĉos, la forpelitan Mi revenigos, la vunditan Mi bandaĝos, la malsanan Mi fortigos; sed la grasan kaj fortan Mi ekstermos; Mi paštias kun justeco. **17** Kaj pri vi, ho Miaj ŝafoj,

tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi faros juĝon inter ŝafon kaj ŝafon, al vir ŝafon kaj vir kaproj. **18** Ĉu ne sufiĉas al vi, ke vi paštigas sur bona paštajo? la restajon sur via paštajo vi dispremas per viaj piedoj! Ĉu ne sufiĉas, ke vi trinkas puran akvon? la restajon vi movmalklarigas per viaj piedoj! **19** Kaj Miaj ŝafoj devas manĝi tion, kio estas dispremita per viaj piedoj, kaj trinki tion, kio estas malklarigita per viaj piedoj. **20** Tial tiele diras al ili la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi venos, kaj Mi faros juĝon inter ŝafon kaj ŝafon. **21** Ĉar vi puŝas per la flanko kaj per la ŝultro kaj frapas per viaj kornoj ĉiujn malfortajn, ĝis vi forpelas ilin eksteren, **22** Mi helpos al Miaj ŝafoj, kaj ili ne plu estos prirabataj, kaj Mi faros juĝon inter ŝafon kaj ŝafon. **23** Kaj Mi starigos super ili unu paštiston, kiu paštias ilin, Mian servanton David; li paštias ilin, kaj li estos por ili paštisto. **24** Kaj Mi, la Eternulo, estos por ili Dio, kaj Mia servanto David estos princo inter ili; Mi, la Eternulo, tion parolis. **25** Kaj Mi faros kun ili interligon de paco, kaj Mi malaperigos ĉiujn sovaĝajn bestojn el la lando, por ke oni povu loĝi en la dezerto sendanĝere kaj dormi en la arbaroj. **26** Kaj Mi faros ilin kaj la ĉirkauĝon de Mia monteto objekto de beno, kaj Mi sendados pluvon en ĝia tempo, tio estos pluvoj de beno. **27** Kaj la arbo de la kampo donados siajn fruktojn, kaj la tero donados siajn produktaĵojn, kaj ili estos sur sia tero ekster danĝero; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi rompos la stangojn de ilia jugo, kaj savos ilin el la manoj de tiuj, kiu sklavigis ilin. **28** Kaj ili ne plu estos prirabataj de la nacioj, kaj la bestoj de la tero ne mangegas ilin; kaj ili loĝos sendanĝere, kaj neniu teruros ilin. **29** Kaj Mi aranĝos por ili gloran plantadon, kaj ili ne plu estos ekstermataj de malsato en la lando, kaj ili ne plu havos malhonoron inter la nacioj. **30** Kaj oni ekscios, ke Mi, la Eternulo, ilia Dio, estas kun ili, kaj ke ili, la domo de Izrael, estas Mia popolo, diras la Sinjoro, la Eternulo. **31** Kaj vi, homoj, estas Miaj ŝafoj, la ŝafoj de Mia paštajo, kaj Mi estas via Dio, diras la Sinjoro, la Eternulo.

35 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo, turnu vian vizagon al la monto Seir, kaj profetu pri ĝi; **3** kaj diru al ĝi: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, ho monto Seir, kaj Mi etendos Mian manon kontraŭ vin kaj faros vin absoluta dezerto. **4** Viajn urbojn Mi ruinigos, kaj vi mem dezertiĝos; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **5** Ĉar vi havis eternan malamon, kaj elmetadis la Izraelidojn

al glavo en la tempo de ilia malfeliĉo, kiam iliaj Eternulo: Jen Mi parolis en Mia fervoro kaj en Mia malbonagoj finiĝis: **6** tial, kiel Mi vivas, diras la kolero, pro tio, ke vi suferas malhonoron de la Sinjoro, la Eternulo, Mi faros vin sanganta, kaj nacioj; **7** tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: sanga venĝo vin persekutos; ĉar vi ne malamis Mi ĵuras per levo de Mia mano, ke la nacioj, kiuj sangon, tial sanga venĝo vin persekutos. **7** Kaj estas ĉirkaŭ vi, suferos malhonoron; **8** sed vi, Mi faros la montojn Seir absoluta dezerto, kaj Mi montoj de Izrael, elkreskigos viajn branĉojn kaj malaperigos sur ĝi ĉian pasanton. **8** Mi plenigos alportados viajn fruktojn al Mia popolo Izrael; ĝiajn altaĵojn de mortigitoj: sur viaj montetoj, en ĉar ili baldaŭ venos. **9** Ĉar jen Mi venos al vi, Mi viaj valoj, kaj en ĉiu viaj terfendoj kuŝos falintoj, turnos Mian vizaĝon al vi, kaj vi estos prilaborataj mortigitaj de glavo. **9** Mi faros vin eterna dezerto, kaj prisemataj; **10** kaj Mi aperigos sur vi multe kaj viaj urboj ne estos logataj; kaj vi ekscios, ke da homoj, la tutan domon de Izrael, ilin ĉiujn; Mi estas la Eternulo. **10** Pro tio, ke vi diris: Tiu kaj la urboj fariĝos logataj, kaj la ruinoj estos du popoloj kaj du landoj apartenos al mi, kaj ni rekonstruataj; **11** Mi aperigos sur vi multe da ekposedos ilin, kvankam tie estas la Eternulo: homoj kaj brutoj, kaj ili multigoj kaj fruktorigoj; **11** tial, kiel Mi vivas, diras la Eternulo, Mi agos kaj Mi faros vin logataj, kiel en via antaŭa tempo, kun vi konforme al via kolero, kaj al via envio, kaj Mi bonfarados al vi pli ol en via komenco; kiun vi elmontris en via malamo kontraŭ ili; kaj kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **12** Mi oni ekkonas Min ĉe ili, kiam Mi juĝos vin. **12** Kaj venigos sur vin homojn, Mian popolon Izrael; vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, aŭdis ĉiujn viajn kaj ili posedos vin, kaj vi estos ilia heredaĵo, insultojn, kiujn vi eldiris pri la montoj de Izrael, kaj vi ne plu seninfanigos ilin. **13** Tiele diras la dirante: Ili estas dezertigitaj kaj transdonitaj al Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke oni diras al vi: ni, por ke ni konsumu ilin. **13** Vi faris vin grandaj Vi formanĝas homojn, kaj vi seninfanigis vian antaŭ Mi per via buŝo, kaj vi multe parolis kontraŭ popolon — **14** pro tio vi nun ne plu manĝos Mi; Mi tion aŭdis. **14** Tiele diras la Sinjoro, la homojn, kaj vian popolon vi ne plu seninfanigos, Eternulo: Kiam la tuta tero ĝojoj, Mi faros vin diras la Sinjoro, la Eternulo. **15** Kaj Mi ne plu dezerto. **15** Kiel vi ĝojis pri la heredaĵo de la domo aŭdigos kontraŭ vi insultadon de la nacioj, kaj vi de Izrael, kiam ĝi dezertiĝis, tiel Mi agos kun ne plu havos malhonoron de la flanko de popoloj, vi: vi fariĝos dezerto, ho monto Seir kaj la tuta kaj vian popolon vi ne plu seninfanigos, diras la Edomujo; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **16** Kaj aperis al mi vorto de Sinjoro, la Eternulo. **16** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **17** Ho filo de homo! la domo de Izrael, logante sur sia tero, malpurigis ĝin per sia konduto kaj per siaj agoj; kiel la malpurado de virino dum ŝia monataĵo estis antaŭ Mi ilia konduto. **18** Kaj Mi elverſis sur ilin Mian koleron pro la sango, kiun ili verſadis sur la teron, kaj pro tio, ke ili malpurigadis ĝin per siaj idoloj; **19** kaj Mi disjetis ilin inter la naciojn, kaj ili estis dispelitaj en la diversajn landojn; konforme al ilia konduto kaj al iliaj agoj Mi faris juĝon kontraŭ ili. **20** Kaj ili aliĝis al la nacioj, al kiuj ili venis, kaj malsanktigis Mian sanktan nomon tiel, ke oni diris pri ili: Ĉu tio estas la popolo de la Eternulo, kiu devis eliri el Lia lando? **21** Sed Mi domaĝis Mian sanktan nomon, kiun la domo de Izrael malsanktigis inter la nacioj, kien ili venis. **22** Tial diru al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ne pro vi Mi agas, ho domo de Izrael, sed nur pro Mia sankta nomo, kiun vi malsanktigis inter la nacioj, kien vi venis. **23** Kaj Mi sanktigos Mian grandan nomon, malsanktigitan ĉe la nacioj, kiun vi malsanktigis inter ili; kaj la nacioj ekscios, ke Mi estas la Eternulo, diras la Sinjoro, la Eternulo, kiam Mi montros sur vi Mian sanktecon antaŭ

36 Kaj vi, ho filo de homo, profetu pri la montoj de Izrael, kaj diru: Ho montoj de Izrael, aŭskultu la vorton de la Eternulo! **2** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉar la malamiko diras pri vi: Ha, ha! ankaŭ la eternaj altaĵoj fariĝis niaj posedaĵoj; **3** tial profetu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ĝuste pro tio, ke oni dezertigis vin kaj premis vin de ĉiuj flankoj, por ke vi fariĝu heredaĵo por la aliaj nacioj, kaj oni prenis vin sur sian langon kaj la popoloj vin kalumnias, **4** tial, ho montoj de Izrael, aŭskultu la vorton de la Sinjoro, la Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, al la montoj kaj al la montetoj, al la terfendoj kaj al la valoj, al la dezertigitaj ruinoj kaj al la forlasitaj urboj, kiuj fariĝis rabataĵo kaj mokataĵo por la aliaj nacioj ĉirkaŭe; **5** tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kredu, ke en la fajro de Mia fervoro Mi parolis pri la aliaj nacioj kaj pri la tuta Edomujo, kiuj alproprigis al si Mian landon kun tutkora ĝojo kaj kun mokado, por prirabi ĝiajn produktaĵojn; **6** tial profetu pri la lando de Izrael, kaj diru al la montoj kaj al la montetoj, al la terfendoj kaj al la valoj: Tiele diras la Sinjoro, la

iliaj okuloj. **24** Mi prenos vin el inter la nacioj, Mi venigos en vin spiriton, kaj vi reviviĝos; **6** kaj Mi kolektos vin el ĉiu landoj, kaj Mi venigos Mi donos al vi tendenojn, Mi kreskigos ĉirkaŭ vin en vian landon. **25** Kaj Mi aspergos vin per vi karnon, Mi kovros vin per haŭto, Mi enmetos pura akvo, kaj vi puriĝos de ĉiu viaj malpurajoj, en vin spiriton, kaj vi reviviĝos; kaj vi ekscios, kaj de ĉiu viaj idoloj Mi purigos vin. **26** Kaj Mi ke Mi estas la Eternulo. **7** Kaj mi profetis, kiel donos al vi koron novan, kaj spiriton novan Mi estis ordonite al mi; kaj kiam mi eldiris mian metos en vin; Mi eligos el via korpo la ŝtonan profetaĵon, fariĝis bruo kaj tumulto, kaj la ostoj koron, kaj Mi donos al vi koron karnan. **27** Kaj komencis alproksimiĝadi, ĉiu osto al sia osto. **8** Kaj Mian spiriton Mi metos en vin, kaj Mi faros, mi vidis: jen sur ili estas tendenoj, kaj elkreskis ke vi agados laŭ Miaj legoj, kaj Miajn ordonojn karno, kaj haŭto kovris ilin supre; sed spirito vi observados kaj plenumados. **28** Kaj vi logos en ili ne estis. **9** Kaj Li diris al mi: Profetu al la en la lando, kiun Mi donis al viaj patroj; kaj vi spirito, profetu, ho filo de homo, kaj diru al la estos Mia popolo, kaj Mi estos via Dio. **29** Kaj Mi spirito: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: El la liberigos vin de ĉiu viaj malpurajoj; Mi vokos la kvar ventoj venu, ho spirito, kaj ekblou sur ĉi grenon kaj multigos ĝin, kaj Mi ne venigos sur vin tiuj mortigojn, por ke ili reviviĝu. **10** Kaj mi malsaton. **30** Mi multigos la fruktojn de la arboj profetis, kiel Li ordonis al mi; kaj eniris en ilin kaj la produktaĵojn de la kampo, por ke vi ne plu spirito, kaj ili reviviĝis kaj starigis sur siaj piedoj, havu antaŭ la nacioj honton pri malsato. **31** Tiam tre, tre granda armeo. **11** Kaj Li diris al mi: Ho vi rememoras vian malbonan konduton kaj viajn filo de homo! Ĉi tiuj ostoj estas la tuta domo de nebonaj agoj, kaj vi faros al vi mem riproĉojn Izrael. Jen ili diras: Sekiĝis njaj ostoj, kaj pereis nia pro viaj malbonagoj kaj pro viaj abomenindajoj. espero, decidita estas nia sorte. **12** Tial profetu, **32** Ne pro vi Mi agas, diras la Sinjoro, la Eternulo; kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: tion vi sciuj. Hontu kaj ruĝiĝu pri via konduto, Jen Mi malfermos viajn tombojn kaj elirigos vin ho domo de Izrael! **33** Tiele diras la Sinjoro, la el viaj tomboj, ho Mia popolo, kaj Mi venigos Eternulo: En la tempo, kiam Mi purigos vin de vin en la landon de Izrael. **13** Kaj vi ekscios, ke ĉiu viaj malbonagoj kaj loĝatigos la urbojn, kaj la Mi estas la Eternulo, kiam Mi malfermos viajn ruinoj estos rekonstruitaj, **34** kaj la dezertigita tombojn kaj elirigos vin el viaj tomboj, ho Mia tero estos prilaborata anstataŭ tio, ke ĝi estis popolo. **14** Kaj Mi enmetos Mian spiriton en vin, dezerto antaŭ la okuloj de ĉiu pasanto: **35** tiam kaj vi reviviĝos, kaj Mi arangos vin en via lando; oni diros: Ĉi tiu dezertigita tero fariĝis kiel la kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, tion parolis kaj ĝardeno Eden, kaj la urboj ruinigitaj, dezertigitaj, faris, diras la Eternulo. **15** Kaj aperis al mi vorto kaj detruitaj estas nun fortikigitaj kaj loĝataj. **36** de la Eternulo, dirante: **16** Vi, ho filo de homo, Kaj ekscios la nacioj, kiuj restos ĉirkaŭ vi, ke Mi, prenu al vi lignon, kaj skribu sur ĝi: De Jehuda, la Eternulo, rekonstruis la detruitajon, priplantis kaj de la Izraelidoj, aliĝintaj al li. Poste prenu la dezertigitaĵon; Mi, la Eternulo, tion diris, kaj ankoraŭ unu lignon, kaj skribu sur ĝi: De Jozef, Mi tion plenumos. **37** Tiele diras la Sinjoro, la ligno de Efraim, kaj de la tuta domo de Izrael, kiu Eternulo: Ankoraŭ en tio Mi trovigos Min al la aligis al li. **17** Kaj aligu ilin al vi unu al la alia kiel domo de Izrael, kaj faros al ili: Mi multigos ĉe unu lignon, ke ili fariĝu unu en via mano. **18** Kaj ili la homojn kiel ŝafojn. **38** Kiel la sanktaj ŝafoj, kiam la filoj de via popolo demandos vin: Ĉu vi ne kiel la ŝafoj de Jerusalem dum ĝiaj festoj, tiel la klarigos al ni, kion tio signifas ĉe vi? **19** tiam diru dezertigitaj urboj pleniĝos de amasoj da homoj; al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

37 Aperis super mi la mano de la Eternulo, kaj elirigis min en la inspiro de la Eternulo, kaj starigis min meze de ebenaĵo, kiu estis plena de ostoj. **2** Kaj Li kondukis min ĉirkaŭ ĉirkaŭ ili; estis tre multe da ili sur la ebenaĵo, kaj ili estis tre sekaj. **3** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo! ĉu reviviĝos ĉi tiuj ostoj? Mi respondis: Ho Sinjoro, ho Eternulo, nur Vi tion scias. **4** Kaj Li diris al mi: Profetu pri ĉi tiuj ostoj, kaj diru al ili: Ho sekaj ostoj, aŭskultu la vorton de la Eternulo! **5** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, al ĉi tiuj ostoj: Jen

kaj ne plu estos dividitaj en du regnojn. **23** Kaj denove logatajn ruinojn, kaj sur la popolon, kiu ili ne plu sin malpurigos per siaj idoloj kaj per estas rekolektita el inter la nacioj, okupas sin siaj abomenindajoj kaj per ĉiuj siaj krimoj; kaj per brutedukado kaj komercado, kaj loĝas sur Mi liberigos ilin el ĉiuj iliaj loĝlokoj, en kiuj ili la centro de la tero. **13** Ŝeba kaj Dedan, kaj la pekis, kaj Mi purigos ilin; kaj ili estos Mia popolo, komercistoj de Taršiš, kaj ĉiuj ĝiaj potenculoj kaj Mi estos ilia Dio. **24** Kaj Mia servanto David diros al vi: Ĉu ne por fari rabadon vi venis? ĉu ne estos reĝo super ili, kaj unu paštisto estos por kapti kaptaĵon vi kolektis vian homomulton, ili ĉiuj; kaj ili sekvos Mijan decidojn, kaj Mijan por forporti arĝenton kaj oron, por preni brutojn legojn ili observos kaj plenumos. **25** Kaj ili loĝos kaj havajojn, por fari grandan rabadon? **14** Tial en la lando, kiun Mi donis al Mia servanto Jakob profetu, ho filo de homo, kaj diru al Gog: Tiele kaj en kiu loĝis viaj patroj; kaj ili loĝos en ĝi, diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉu vi ne scias pri ili kaj iliaj infanoj, kaj la infanoj de iliaj infanoj, tiu tempo, kiam Mia popolo Izrael devas loĝi eterne; kaj Mia servanto David estos por ili princo sendanĝere? **15** Vi venos de via loko, de la nordaj eterne. **26** Kaj Mi faros kun ili interligon de paco; randoj, vi kaj multaj popoloj kun vi, ĉiuj rajdante ĝi estos eterna interligo kun ili; Mi aranĝos kaj sur ĉevaloj, granda homomulto kaj potenco armeo; multigos ilin, kaj Mi starigos Mian sanktejon inter **16** kaj vi iros kontraŭ Mian popolon Izrael kiel ili por eterne. **27** Kaj Mi loĝos inter ili; kaj Mi estos nubo, por kovri la landon. Tio okazos en la lasta ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. **28** Kaj la nacioj ekscios, ke Mi, la Eternulo, sanktigas Izraelon, ĉar Mia sanktejo estos inter ili por eterne.

38 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante:

2 Ho filo de homo, turnu vian vizagón al Gog, en la lando Magog, ĉefa princo de Mešeh kaj Tubal, kaj profetu pri li; **3** kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, ho Gog, ĉefa princo de Mešeh kaj Tubal. **4** Kaj Mi vagigos vin, Mi metos bušbridajon en vian bušon, kaj Mi elirigos vin kaj vian tutan militistarion, ĉevalojn kaj rajdistojn, ĉiujn en belegaj vestoj, grandan anaron, en kirasoj kaj kun ŝildoj, kun glavo en la mano; **5** Persojn, Etiopojn, kaj Putidojn, ĉiujn kun ŝildoj kaj kaskoj; **6** Gomeron kun ĉiuj ĝiaj taĉmentoj, la domon de Togarma, de la nordaj randoj, kun ĉiuj ĝiaj taĉmentoj; multaj popoloj estos kun vi. **7** Pretigu vin kaj aranĝu vin, vi kaj ĉiuj homamasoj, kiuj kolektiĝis al vi, kaj vi estu ilia gvidanto. **8** Post longa tempo vi estos elvokita; en la lastaj jaroj vi venos en la landon liberigitan el glavo, al la popolo, kolektita el inter multaj gentoj, sur la montojn de Izrael, kiuj ĉiam estis dezertaj, al la popolo, kiu estos elkondukita el inter la gentoj kaj nun tutu loĝas ekster danĝero. **9** Kaj vi levigos, kaj venos kiel ventego; vi estos kiel nubego, kiu volas kovri la teron, vi kaj ĉiuj viaj taĉmentoj kaj la multaj popoloj kun vi. **10** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En tiu tempo venos en vian koron diversaj deziroj, kaj vi pripensos malbonajn intencojn. **11** Kaj vi diros: Mi iros kontraŭ la landon nebaritan, mi iros kontraŭ la trankvilulojn, kiuj pensas, ke ili loĝas ekster danĝero, kiuj loĝas ĉiuj sen muroj kaj ne havas riglilojn nek pordojn; **12** por ke mi faru rabadon kaj kaptu kaptaĵon, kaj metu la manon sur la

denove logatajn ruinojn, kaj sur la popolon, kiu per brutedukado kaj komercado, kaj loĝas sur Mi liberigos ilin el ĉiuj iliaj loĝlokoj, en kiuj ili la centro de la tero. **13** Ŝeba kaj Dedan, kaj la pekis, kaj Mi purigos ilin; kaj ili estos Mia popolo, komercistoj de Taršiš, kaj ĉiuj ĝiaj potenculoj kaj Mi estos ilia Dio. **24** Kaj Mia servanto David diros al vi: Ĉu ne por fari rabadon vi venis? ĉu ne estos reĝo super ili, kaj unu paštisto estos por kapti kaptaĵon vi kolektis vian homomulton, ili ĉiuj; kaj ili sekvos Mijan decidojn, kaj Mijan por forporti arĝenton kaj oron, por preni brutojn legojn ili observos kaj plenumos. **25** Kaj ili loĝos kaj havajojn, por fari grandan rabadon? **14** Tial en la lando, kiun Mi donis al Mia servanto Jakob profetu, ho filo de homo, kaj diru al Gog: Tiele kaj en kiu loĝis viaj patroj; kaj ili loĝos en ĝi, diras la Sinjoro, la Eternulo: Ĉu vi ne scias pri ili kaj iliaj infanoj, kaj la infanoj de iliaj infanoj, tiu tempo, kiam Mia popolo Izrael devas loĝi eterne; kaj Mia servanto David estos por ili princo sendanĝere? **15** Vi venos de via loko, de la nordaj eterne. **26** Kaj Mi faros kun ili interligon de paco; randoj, vi kaj multaj popoloj kun vi, ĉiuj rajdante ĝi estos eterna interligo kun ili; Mi aranĝos kaj sur ĉevaloj, granda homomulto kaj potenco armeo; multigos ilin, kaj Mi starigos Mian sanktejon inter **16** kaj vi iros kontraŭ Mian popolon Izrael kiel ili por eterne. **27** Kaj Mi loĝos inter ili; kaj Mi estos nubo, por kovri la landon. Tio okazos en la lasta ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. **28** Kaj la nacioj ekscios, ke Mi, la Eternulo, sanktigas Izraelon, ĉar Mia sanktejo estos inter ili por eterne.

17 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi estas ja tiu, pri kiu Mi parolis en la antikva tempo per Mij servantoj, la profetoj de Izrael, kiuj en tiu tempo antaŭdiris la jarojn, kiam Mi venigos vin sur ilin. **18** En tiu tempo, kiam Gog venos sur la teron de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo, levigos Mia kolero kaj Mia indigno. **19** Kaj en Mia fervoro, en la fajro de Mia kolero Mi decidis, ke en tiu tempo estos granda tumulto sur la tero de Izrael; **20** kaj ektremos antaŭ Mi la fiŝoj de la maro, la birdoj de la ĉielo, la bestoj de la kampo, ĉiuj rampaĵoj, kiuj rampas sur la tero, kaj ĉiuj homoj, kiuj estas sur la tero; kaj renversiĝos la montoj, falos la rokkrutaĵoj, kaj ĉiuj muroj falos sur la teron. **21** Kaj Mi vokos kontraŭ lin glavon sur ĉiuj Mij montoj, diras la Sinjoro, la Eternulo; ĉiu prenos glavon kontraŭ sian fraton. **22** Kaj Mi faros kontraŭ li juĝon per pesto kaj sangoveršado; Mi sendos pluvegon, ŝtonan hajlon, fajron, kaj sulfuron sur lin kaj sur liajn taĉmentojn, kaj sur la multaj popolojn, kiuj estos kun li. **23** Kaj Mi montros Mian grandecon kaj sanktecon, kaj Mi konatigos Min antaŭ la okuloj de multaj popoloj; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

39 Kaj vi, ho filo de homo, profetu pri Gog, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, ho Gog, ĉefa princo de Mešeh kaj Tubal. **2** Kaj Mi vagigos vin, allogos vin, levos vin de la nordaj randoj, kaj venigos vin sur la montojn de Izrael. **3** Kaj Mi elbatos vian pafarkon el via maldekstra mano, kaj Mi elfaligos viajn sagojn el falos, vi kaj ĉiuj viaj taĉmentoj, kaj la popoloj, kiuj

estos kun vi; al ĉiaspecaj rabobirdoj kaj al la bestoj de la kampo Mi transdonos vin kiel manĝaĵon. **5** Sur la kampo vi falos; ĉar Mi tion decidis, diras la Sinjoro, la Eternulo. **6** Kaj Mi sendos fajron sur Magogon kaj sur la eksterdangerajn logantojn de la insuloj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. **7** Kaj Mian sanktan nomon Mi konatigos meze de Mia popolo Izrael, kaj Mi ne plu permesos malhonori Mian sanktan nomon; kaj la popoloj ekscios, ke Mi estas la Eternulo, la Sanktulo en Izrael. **8** Jen tio venos kaj plenumiĝos, diras la Sinjoro, la Eternulo; tio estos la tempo, pri kiu Mi parolis. **9** Kaj eliros la logantoj de la urboj de Izrael, faros fajron, kaj bruligos la armilojn, la ŝildojn kaj kirasojn, la pafarkojn kaj sagojn, la ponardojn kaj lancojn; kaj ili bruligados per tio fajron en la daŭro de sep jaroj. **10** Ili ne alportados lignon de la kampo, ne hakados el la arbaroj, sed per la armiloj ili farados fajron; ili prirabos siajn rabintojn, kaj prenos kaptaĵon de tiuj, kiuj prenis kaptaĵon de ili, diras la Sinjoro, la Eternulo. **11** En tiu tempo Mi donos al Gog tombolokon en Izrael, la valon, tra kiu oni iras orienten de la maro, kaj ĝi fortimigos la pasantojn, kaj tie oni enterigos Gogon kaj lian tutan homomulton, kaj oni nomos ĝin Valo de la Homomulto de Gog. **12** Kaj la domo de Izrael enterigos ilin, por purigi la landon, en la daŭro de sep monatoj. **13** Kaj la enterigadon faros la tuta popolo de la lando; kaj glora estos por ili tiu tempo, kiam Mi montros Mian majeston, diras la Sinjoro, la Eternulo. **14** Kaj ili destinos konstantajn homojn, kiuj irados tra la lando, kaj kune kun la trairantoj ili enterigados tiuj, kiuj restis sur la supraĵo de la tero, por purigi ĉi tiun; post paso de sep monatoj ili komencos la serĉadon. **15** Kaj kiam iu el la trairantoj de la lando vidos oston de homo, li starigos ĝe ĝi signon, ĝis la enterigantoj enterigos ĝin en la Valo de la Homomulto de Gog. **16** Kaj eĉ la nomo de la urbo estos Homomulto. Kaj oni purigos la landon. **17** Kaj vi, ho filo de homo, tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Diru al la ĉiaspecaj birdoj kaj al ĉiuj bestoj de la kampo: Kolektigu kaj venu, kunvenu de ĉirkauĉe al la buĉado, kiun Mi faras por vi, al la granda buĉado sur la montoj de Izrael; kaj vi manĝos karnon kaj trinkos sangon. **18** Karnon de fortuloj vi manĝos, kaj sangon de princoj de la tero vi trinkos, kiel de virſafoj, ſafidoj, kaproj, kaj bovoj, ĉiuj bone grasigitaj. **19** Kaj vi manĝos grasaĵon ĝissate, kaj vi trinkos sangon ĝisebre de Mia buĉofero, kiun Mi buĉis por vi. **20** Kaj ĉe Mia tablo vi satiĝos de ĉevaloj kaj rajdantoj, de fortuloj kaj ĉiaspecaj militistoj, diras la Sinjoro, la Eternulo. **21** Kaj Mi montros Mian majeston inter la nacioj, kaj ĉiuj nacioj vidos Mian jugon, kiun Mi faris, kaj Mian manon, kiun Mi metis sur ilin. **22** Kaj la domo de Izrael ekscios, ke Mi estas la Eternulo, ilia Dio, de tiu tempo kaj plue. **23** Kaj la nacioj ekscios, ke la domo de Izrael estis forkondukita en kaptitecon pro siaj malbonagoj; pro tio, ke ili perfidis Min, Mi kaſis Mian vizagón antaŭ ili kaj transdonis ilin en la manojn de iliaj malamikoj, kaj ili ĉiuj falis de glavo. **24** Konforme al ilia malpureco kaj al iliaj krimoj Mi agis kun ili, kaj Mi kaſis antaŭ ili Mian vizagón. **25** Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Nun Mi revenigos la forkaptitojn de Jakob, Mi kompatos la tutan domon de Izrael, kaj Mi fervoros pri Mia sankta nomo. **26** Kaj ili konscios sian malhonoron, kaj ĉiujn siajn perfidojn, kiujn ili faris kontraŭ Mi, kiam ili sidos sendanĝere sur sia tero kaj neniu ilin timigos; **27** kiam Mi revenigos ilin el la popoloj kaj kolektos ilin el la landoj de iliaj malamikoj kaj montrons sur ili Mian sanktecon antaŭ la okuloj de la multaj popoloj. **28** Kaj ili ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas ilia Dio, kiam, dispelinte ilin inter la naciojn, Mi rekolektos ilin en ilian landon kaj neniu plu restigos tie. **29** Kaj Mi ne plu kaſos Mian vizagón antaŭ ili, kiam Mi elveršos Mian spiriton sur la domon de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo.

40 En la dudek-kvina jaro de nia forkaptiteco, en la komenco de la jaro, en la deka tago de la monato, en la dek-kvara jaro post la disbato de la urbo, ĝuste en tiu tago aperis super mi la mano de la Eternulo kaj venigis min tien. **2** En Dia vizio Li venigis min en la landon de Izrael, kaj starigis min sur tre alta monto, sur kiu sude estis kvazaŭ konstruaĵoj de urbo. **3** Kaj Li venigis min tien, kaj jen mi ekvidis viron, kies aspekto estis kiel aspekto de kupro; en la mano li havis fadenan ŝnureton kaj mezurstangon, kaj li staris ĉe pordego. **4** Kaj tiu viro ekparolis al mi: Ho filo de homo, rigardu per viaj okuloj, aŭskultu per viaj oreloj, kaj atentu per via koro ĉion, kion mi montrors al vi; ĉar vi estas venigita ĉi tien, por ke mi tion montru al vi. Ĉion, kion vi vidos, raportu al la domo de Izrael. **5** Kaj jen mi ekvidis muron ekster la domo ĉirkauĉe, kaj en la mano de la viro estis mezurstango, havanta la longon de ses ulnoj kun aldono po manlarĝo por ĉiu ulno; kaj li mezuris sur tiu konstruaĵo unu stangon laŭlarĝe kaj unu stangon laŭalte. **6** Kaj li aliris al la pordego, kiu estis turnita orienten, kaj supreniris sur ĝia ŝtuparo; kaj li mezuris sur unu sojlo de la pordego la larĝon de unu stango kaj sur la

dua sojlo la larĝon de unu stango. **7** Kaj en la kaj ilia mezuro estis la sama, kiel ĉe la aliaj. **25** flankaj ĉambretoj li mezuris unu stangon da longo Kaj fenestrojn kaj vestiblojn ĉirkauĉe ĝi havis tiajn kaj unu stangon da larĝo, kaj inter la ĉambretoj samajn, kiel tiuj fenestroj; la longo de la pordego kvin ulnojn; kaj sur la sojlo de la pordego apud estis kvindek ulnoj, kaj la larĝo dudek kvin ulnoj. la portiko, kondukanta al la interna pordego, **26** Kaj por supreniri ĝi havis sep ŝtupojn, kaj iliaj ankaŭ unu stangon. **8** Kaj en la portiko de la vestibloj estis antaŭ ili, kaj palmornamojn ĝiaj interna pordego li mezuris unu stangon. **9** En kolonoj havis po unu sur unu flanko kaj unu sur la portiko de la pordego li mezuris ok ulnojn la alia flanko. **27** Ankaŭ ĉe la interna korto estis kaj sur ĝiaj kolonoj du ulnojn; la portiko de la pordego turnita suden; kaj li mezuris de unu pordego estis interne de la konstruajo. **10** Da pordego al la alia, turnita suden, cent ulnojn. **28** flankaj ĉambretoj ĉe la orienta pordego estis tri Kaj li venigis min sur la internan korton tra la sur unu flanko kaj tri sur la alia flanko; ĉiu tri suda pordego; kaj li mezuris ĉe la suda pordego la havis unu mezuron, kaj ankaŭ la ambaŭflankaj saman mezuron. **29** Kaj ĝiaj ĉambretoj kaj kolonoj kolonoj havis unu mezuron. **11** Li mezuris la kaj portikoj havis la saman mezuron, kiel tiuj; kaj larĝon de la enirejo de la pordego, dek ulnojn; fenestrojn ĝi kaj ĝiaj portikoj havis ĉirkau; ĉio laŭlonge de la pordego li mezuris dek tri ulnojn. havis la longon de kvindek ulnoj kaj la larĝon de **12** La spaco antaŭ la ĉambretoj estis po unu ulno dudek kvin ulnoj. **30** Kaj la portikoj ĉirkau havis sur ambaŭ flankoj, kaj la ĉambretoj havis po ses la longon de dudek kvin ulnoj kaj la larĝon de kvin ulnoj sur ambaŭ flankoj. **13** Kaj li mezuris la ulnoj. **31** Estis ankaŭ portiko al la ekstera korto, pordegon de la tegmento de unu ĉambreto ĝis la kaj palmornamoj sur la kolonoj, kaj ok ŝtupoj por tegmento de la dua ĉambreto, dudek kvin ulnojn levigo. **32** Kaj li venigis min sur la internan korton laŭlărge; unu pordo estis kontraŭ la alia pordo. **14** al la orienta flanko; kaj li mezuris ĉe la pordego Kaj en la kolonoj li kalkulis sesdek ulnojn, en la la samajn mezurojn, kiel ĉe la aliaj. **33** Kaj ĝiaj kolonoj de la korto kaj de la pordego ĉirkau. **15** Ĉambretoj kaj kolonoj kaj portikoj havis la samajn Kaj de la antaŭo de la pordego de la eniro ĝis la mezurojn; kaj fenestrojn ĝi kaj ĝiaj portikoj havis antaŭo de la interna portiko de la pordego estis ĉirkau; ĉio havis la longon de kvindek ulnoj kaj la kvindek ulnoj. **16** Kaj kovritaj fenestroj estis en la larĝon de dudek kvin ulnoj. **34** Estis ankaŭ portiko flankaj ĉambretoj kaj en la vestibloj kun direkto al la ekstera korto, kaj palmornamoj sur la kolonoj internen, ĉirkau de la pordego; tiel ankaŭ en la ambaŭflanke, kaj ok ŝtupoj por levigo. **35** Kaj li vestibloj la fenestroj estis direktitaj ĉe ĉiu flankoj venigis min al la norda pordego; kaj li mezuris tie internen, kaj sur la kolonoj estis pentritaj palmoj. tiajn samajn mezurojn. **36** Ĝi havis ĉambretojn, **17** Kaj li venigis min sur la korton eksteran; kaj tie kolonojn, kaj portikojn, kaj fenestrojn ĉirkau; mi ekvidis ĉambrojn kaj pavimon, faritan ĉirkau ĉio havis la longon de kvindek ulnoj kaj la larĝon ĉe la korto; tridek ĉambroj estis sur la pavimo. **18** de dudek kvin ulnoj. **37** Kaj ĝiaj kolonoj staris en La pavimo estis flanke de la pordegoj; laŭlonge de la direkto al la ekstera korto, kaj palmornamoj la pordegoj la pavimo estis pli malalte. **19** Kaj li estis sur la kolonoj ambaŭflanke, kaj ok ŝtupoj mezuris la larĝon deloke de la malsupra pordego por levigo. **38** Estis ankaŭ ĉambro kun sia enirejo ĝis la ekstera rando de la interna korto, cent apud la kolonoj ĉe la pordegoj; tie oni lavadis la ulnojn orienten kaj norden. **20** Li mezuris ankaŭ la bruloferon. **39** En la portiko de la pordego staris longon kaj la larĝon de la norden turnita pordego du tabloj sur unu flanko kaj du tabloj sur la dua de la ekstera korto. **21** Kaj da flankaj ĉambretoj flanko, por buĉi sur ili la bruloferon, pekoferon, estis ambaŭflanke po tri; kaj ĝiaj kolonoj kaj kaj kulpoferon. **40** Ĉe la ekstera flanko apud la portikoj havis la saman mezuron, kiel ĉe la unua enirejo de la norda pordego staris du tabloj, kaj pordego: kvindek ulnojn da longo kaj dudek kvin ĉe la dua flanko, apud la portiko de la pordego, ulnojn da larĝo. **22** Ĝiaj fenestroj kaj vestibloj staris ankaŭ du tabloj. **41** Kvar tablojunuflanke kaj palmornamoj havis la saman mezuron, kiel kaj kvar tabloj aliaflanke staris ĉe la flankoj de la la pordego turnita orienten; per sep ŝtupoj oni pordego: ok tabloj, sur kiuj oni buĉadis. **42** Kaj levigadis sur ĝin; kaj antaŭ ĝi estis ĝia vestiblo. **23** kvar tabloj por bruloferoj estis el ĉirkauhakitaj Kaj la pordegoj de la interna korto estis kontraŭ ŝtonoj, kaj havis la longon de unu ulno kaj duono la pordegoj norda kaj orienta; kaj li mezuris kaj la larĝon de unu ulno kaj duono kaj la alton de pordego ĝis pordego cent ulnojn. **24** Kaj li de unu ulno; sur ili oni kušigadis la ilojn, per kiuj kondukis min suden; kaj jen estis pordego turnita oni buĉadis la bruloferon kaj aliajn oferojn. **43** Kaj suden; kaj li mezuris ĝiajn kolonojn kaj vestiblojn, listeloj, havantaj la larĝon de unu manplato, estis

ĉe la muroj de la domo ĉirkaŭe; kaj sur la tablojn la galerioj kaj havis la larĝon de tutu stango de ses oni metadis la viandon de la ofero. **44** Ekstere de ulnoj. **9** La larĝo de la muro de la galerio ekstere la interna pordego estis ĉambroj por kantistoj, ĉe la interna korto, flanke de la norda pordego; ili estis kvin ulnoj, kaj libera loko kondukis al la estis turnitaj per sia vizaĝa flanko suden, sed unu, oficaj ĉambroj, kiuj estis ĉiuflanke ĉirkaŭ la domo, flanke de la orienta ĉambro, estis turnita norden, estis dudek ulnoj. **11** Kaj estis pordo el la galerioj **45** Kaj li diris al mi: Ĉi tiu ĉambro, kiu estas turnita norden kaj suden, estas por la pastroj, kiuj plenumas la servadon en la domo; **46** kaj la ĉambro, kiu estas turnita per sia vizaĝa flanko norden, estas por la pastroj, kiuj plenumas la servadon ĉe la altaro: turnita al la placo okcidenten, havis la larĝon de la konstruaĵo tio estas la filoj de Cadok, kiuj solaj el la idoj de Levi povas alproksimiĝi al la Eternulo, por servi al longo estis naŭdek ulnoj. **13** Kaj li mezuris la Li. **47** Kaj li mezuris la korton: ĝi havis la longon de cent ulnoj kaj la larĝon de cent ulnoj, ĝi estis kvadrata; kaj la altaro staris antaŭ la domo. **48** Kaj li venigis min en la vestiblon de la domo; kaj li mezuris ĉe kolono de la portiko kvin ulnojn ĉe unu flanko kaj kvin ulnojn ĉe la dua flanko; kaj la larĝo de la pordego estis tri ulnoj ĉe unu flanko kaj tri ulnoj ĉe la dua flanko. **49** La longo de la portiko estis dudek ulnoj, kaj la larĝo dek unu ulnoj, kaj ĝi havis ŝtupojn por supreniri; kaj la kolonoj havis bazajojn, unu ĉe unu flanko kaj unu ĉe la alia flanko.

41 Kaj li venigis min en la templon; kaj li mezuris ĉe la kolonoj ses ulnojn da larĝo ĉe unu flanko kaj ses ulnojn da larĝo ĉe la alia flanko, laŭlarĝe de la tabernaklo. **2** La larĝo de la pordo estis dek ulnoj, kaj la flankoj de la pordo havis la larĝon de kvin ulnoj ĉe unu flanko kaj kvin ulnoj ĉe la alia flanko; kaj li mezuris la longon de la templo, kvardek ulnojn, kaj la larĝon, dudek ulnojn. **3** Kaj li eniris internen, kaj mezuris sur la kolono de la pordo du ulnojn kaj sur la pordo mem ses ulnojn; kaj la larĝo de la pordo estis sep ulnoj. **4** Kaj li mezuris en la longo de la templo dudek ulnojn kaj en la larĝo dudek ulnojn en la interna parto de la templo; kaj li diris al mi: Ĉi tio estas la plejsanktejo. **5** Kaj li mezuris la muron de la domo, kiu havis ses ulnojn da diko, kaj la larĝo de la flankaj galerioj ĉirkaŭe de la tutu domo estis kvar ulnoj. **6** Kaj la flankaj galerioj, unu apud la alia, havis la longon de tridek tri futoj, kaj limigis per la muro, kiu estis ĉe la domo por la galerioj ĉirkaŭe, por ke ili estu kunigitaj inter si, sed ne kunigitaj kun la muro de la domo. **7** Kaj la larĝo kaj amplekso de la flankaj galerioj estis des pli grandaj ju pli alte; ĉar antaŭ la domo estis ju pli alte des pli ampleksa ĉiuflanke, kaj supre la domo estis pli larĝa; kaj el la malsupra galerio oni povis iri en la supran tra la meza. **8** Kaj mi vidis ĉe la domo ĉirkaŭe altajon, kiu estis la fundamento por

la galerioj kaj havis la larĝon de tutu stango de ses oni metadis la viandon de la ofero. **9** La larĝo de la muro de la galerio ekstere la interna pordego estis kvin ulnoj, kaj libera loko kondukis al la estis turnitaj per sia vizaĝa flanko suden, sed unu, oficaj ĉambroj, kiuj estis ĉiuflanke ĉirkaŭ la domo, flanke de la orienta ĉambro, estis turnita norden, estis dudek ulnoj. **11** Kaj estis pordo el la galerioj **12** La konstruaĵo, kiu estis turnita al la libera loko, unu pordo turnita norden kaj unu pordo suden; la larĝo de la libera loko estis kvin ulnoj ĉirkaŭe. **13** La konstruaĵo, kiu estis turnita al la placo okcidenten, havis la larĝon de la konstruaĵo tio estas la filoj de Cadok, kiuj solaj el la idoj de Levi povas alproksimiĝi al la Eternulo, por servi al longo estis naŭdek ulnoj. **13** Kaj li mezuris la longon de la domo, cent ulnojn; kaj la placo kaj la konstruaĵo kaj ĝiaj muroj havis ankaŭ la longon de cent ulnoj. **14** Kaj la larĝo de la antaŭa flanko de la domo kaj la placo orienta havis ankaŭ cent ulnojn. **15** Kaj li mezuris la longon de la konstruaĵo kontraŭ la placo, kiu estis malantaŭe, kun ĝia flankaj partoj ambaŭflanke, cent ulnojn; ankaŭ la internan templon kaj la portikojn de la korto. **16** La sojloj kaj la kovritaj fenestroj kaj la galerioj ĉirkaŭe en siaj tri etaĝoj kontraŭ ĉiu sojlo estis tabulkovritaj per ligno ĉiuflanke, ankaŭ la tero ĝis la fenestroj; kaj la fenestroj estis kovritaj. **17** De la supra parto de la pordo ĝis la internaj kaj eksteraj partoj de la domo laŭ la tutu muro ĉirkaŭe, interne kaj ekstere ĉio estis laŭmezura. **18** Kaj estis faritaj keruboj kaj palmornamoj; inter unu kerubo kaj la alia estis palmornamo, kaj ĉiu kerubo havis du vizaĝojn. **19** Kaj homa vizaĝo estis turnita al la palmornamo de unu flanko, kaj al la palmornamo de la dua flanko estis turnita vizaĝo leonida; tiel estis farite en la tutu domo ĉirkaŭe. **20** De la tero ĝis la supro de la pordo estis skulptitaj la keruboj kaj la palmornamoj, ankaŭ sur la muro de la templo. **21** La templo havis kvarangulajn fostojn, kaj la tutu aspekto de la sanktejo estis simetria. **22** La ligna altaro havis la alton de tri ulnoj kaj la longon de du ulnoj; ĝiaj anguloj kaj ĉiu ĝiaj flankoj estis el ligno. Kaj li diris al mi: Ĉi tio estas la tablo, kiu staras antaŭ la Eternulo. **23** Kaj du pordoj estis en la templo kaj en la sanktejo. **24** Ĉiu pordo havis du fermoplatojn, kiuj ambaŭ estis moveblaj; du fermoplatojn havis unu pordo, kaj du fermoplatojn havis la dua. **25** Kaj sur ili, sur la pordoj de la templo, troviĝis keruboj kaj palmornamoj similaj al tiuj, kiuj estis sur la muroj; kaj antaŭ la portiko ekstere estis ligna podio. **26** Kaj kovritaj fenestroj kaj palmornamoj estis ĉe ambaŭ flankoj de la portiko kaj flankpartoj de la domo kaj podioj.

42 Kaj li elkondukis min sur la korton eksteran, tie ankaŭ mezuris kvincent mezurajn stangojn. kiu estis en norda direkto; kaj li venigis min **20** De kvar flankoj li mezuris; la muro ĉirkaue al la ofica ĉambro, kiu estis kontraŭ la placo kaj havis kvincent stangojn da longo kaj kvincent kontraŭ la konstruaĵo norde. **2** Ĝia longo ĝis la stangojn da larĝo, por apartigi la sanktaĵon de la norda pordo estis cent ulnoj, kaj la larĝo kvindek nesanktaĵo.

3 Kontraŭ la dudek ulnoj de la interna karto kaj kontraŭ la pavimo de la ekstera karto estis galerio apud galerio trietaĝe. **4** Kaj antaŭ la oficaj ĉambroj estis pasejo, havanta la larĝon de dek ulnoj kaj internen unu ulnon; ili aj pordoj malfermiĝadis norden. **5** La supraj ĉambroj estis malpli ampleksaj, ĉar la galerioj iom deprenis de ili kompare kun la malsupraj kaj mezaj partoj de la konstruaĵo. **6** Ĉar ili estis trietaĝaj kaj ili ne havis kolonojn kiel la kolonoj de la kortoj, tial ili estis malgrandigitaj kompare kun la malsupraj kaj mezaj, komencante de la tero. **7** Kaj la muro ekster la oficaj ĉambroj, en la direkto al la ekstera karto, havis antaŭ la ĉambroj la longon de kvindek ulnoj. **8** Ĉar la longo de la ĉambroj, turnitaj al la ekstera karto, estis kvindek ulnoj, tial la spaco antaŭ la templo estis cent ulnoj. **9** Kaj malsupre por tiuj ĉambroj estis enirejo de oriente, por ke oni povu veni al ili el la ekstera karto. **10** Laŭlarĝe de la muro de la karto en la direkto al oriento, antaŭ la placo kaj antaŭ la konstruaĵo estis ĉambroj. **11** Kaj pasejo antaŭ ili estis tia sama, kiel antaŭ la ĉambroj, kiu ĵas norde, kaj tiaj samaj estis ilia longo kaj larĝo, ĉiu ĵilaj eliroj kaj ilia aranĝo kaj ili aj pordoj. **12** Kaj simile al la pordo de la ĉambroj turnitaj suden ankaŭ ĉe la orientaj ĉambroj estis enira pordo ĉe la komenco de la vojo, de tiu vojo, kiu iris laŭlonge de la muro. **13** Kaj li diris al mi: La ĉambroj nordaj kaj la ĉambroj sudaj, kiu ĵas estas antaŭ la placo, estas ĉambroj sanktaj, en kiu ĵas la pastroj, starantaj proksime al la Eternulo, konsumas la plej sanktajn oferojn; tie ili kuſigas la plej sanktajn oferojn kaj la farunoferon kaj pekoferon kaj kulpoferon, ĉar la loko estas sankta. **14** Kiam la pastroj eniris ĉi tien, ili devas ne eliri el la sanktejo sur la eksteran korton, antaŭ ol ili restigis ĉi tie siajn vestojn, en kiu ĵas ili faris la servadon, ĉar tiuj vestoj estas sanktaj; ili metu sur sin aliajn vestojn, kaj tiam ili povas iri al lokoj de la popolo. **15** Kiam li finis la mezuradon de la interna domo, li elkondukis min tra la pordego, kiu estis turnita orienten, kaj mezuris la domon ĉe ĉiu flankoj. **16** Li mezuris la orientan flankon per la mezura stango, kvincent mezurajn stangojn ĉirkaue. **17** Li mezuris la nordan flankon, ankaŭ kvincent mezurajn stangojn ĉirkaue. **18** La sudan flankon li mezuris, ankaŭ kvincent mezurajn stangojn. **19** Li turnis sin al la okcidenta flanko, kaj

43 Kaj li venigis min al la pordego, al tiu pordego, kiu estas turnita orienten. **2** Kaj jen la majesto de la Dio de Izrael estis venanta laŭ la orienta vojo; kaj Lia voĉo estis kiel la bruoj de granda akvo; kaj la tero lumigis de Lia majesto. **3** Tio estis vizio simila al tiu vizio, kiun mi vidis antaŭe, kiam mi iris, por antaŭdiri pereon al la urbo, kaj vizio simila al tiu, kiun mi vidis ĉe la rivero Kebar. Kaj mi ĵetis min vizagalte. **4** Kaj la majesto de la Eternulo eniris en la domon tra la pordego, kiu estis turnita orienten. **5** Kaj levis min la spirito, kaj venigis min sur la internan korton; kaj jen la majesto de la Eternulo plenigis la domon. **6** Kaj mi atidis, ke Iu parolas al mi el la domo, kaj viro staris apud mi. **7** Kaj estis dirite al mi: Ho filo de homo! jen estas la loko de Mia trono, kaj la loko de la plandoj de Mijā piedoj, kie Mi loĝos eterne inter la Izraelidoj; kaj la domo de Izrael ne plu malpurigos Mian sanktan nomon, nek ili nek ili aj rego, per sia malĉastado kaj per la kadavraoj de siaj rego sur ili aj altaĵoj. **8** Ili starigis sian sojlon apud Mia sojlo kaj siajn fostojn apud Mijā fostoj, tie ke nur muro estis inter Mi kaj ili; kaj ili malpurigis Mian sanktan nomon per siaj abomenindajoj, kiu ĵas ili faris; tial Mi pereigis ilin en Mia kolero. **9** Sed nun ili forigos de Mi sian malĉastaĵon kaj la kadavraojn de siaj rego, kaj Mi loĝos inter ili eterne. **10** Vi, ho filo de homo, montru al la domo de Izrael ĉi tiun domon, por ke ili ekskontu pri siaj malbonagoj kaj alkonformigu sin al ĝia aranĝo. **11** Kaj se ili ekskontos pri ĉio, kion ili faris, tiam montru al ili la bildon de la domo, ĝian aranĝon, ĝiajn elirojn kaj enirojn, ĉiu ĵajn manierojn kaj legojn, ĉiu ĵajn morojn kaj instrukciojn, kaj priskribu ĉion antaŭ ili okuloj, por ke ili observu ĉiu ĵajn instrukciojn kaj legojn kaj plenumu ilin. **12** Jen estas la lego por la domo: la tutu spaco sur la supro de la monto ĉirkaue estas plejsanktejo; tio estas la lego por la domo. **13** Kaj jen estas la mezuroj de la altaro laŭ ulnoj, kun aldono po manlarĝo por ĉiu ulno: la bazo havu unu ulnon kaj la larĝo unu ulnon, kaj la listelo ĉe ĝia rando ĉirkaue havu la larĝon de unu manstreco; kaj tia estu la dorso de la altaro. **14** Kaj de la bazo sur la tero ĝis la malsupra elstarajo devas esti du ulnoj, kaj la larĝo estu unu ulno; kaj de la malgranda elstarajo ĝis la granda elstarajo estu kvar ulnoj,

kaj la larĝo unu ulno. **15** Kaj la altaro mem havu kion Mi diras al vi pri ĉiu ĵegoj de la domo de la kvar ulnojn, kaj de la altaro levigû supren kvar Eternulo kaj pri ĉiu ĝiaj instrukcioj; kaj atentu la kornoj. **16** Kaj la altaro havu dek du ulnojn da eniron en la domon kaj ĉiu elirojn el la sanktejo. longo kaj dek du ulnojn da larĝo, ĝi estu kvadrata **6** Kaj diru al la malobeema domo de Izrael: Tiele sur ĉiu siaj kvar flankoj. **17** Kaj la elstaraĵo havu diras la Sinjoro, la Eternulo: Sufiĉaj estu por vi dek kvar ulnojn da longo kaj dek kvar ulnojn da ĉiu viaj abomenindajoj, ho domo de Izrael. **7** Vi larĝo sur ĉiu siaj kvar flankoj, kaj la listelo ĉirkauvenigis aligentulojn kun necirkumcidita koro kaj ĝi havu duonon de ulno, kaj ĝia bazo ĉirkau havu necirkumcidita karno, ke ili estu en Mia sanktejo, unu ulnon; kaj ĝiaj ŝtupoj devas esti ĉe la orienta por malsanktigi Mian domon; vi alportadis Mian flanko. **18** Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo! tiele panon, grasaĵon, kaj sangon, kaj rompadis Mian diras la Sinjoro, la Eternulo: Tio estas la ĵegoj por interligon per ĉiu viaj abomenindajoj. **8** Vi ne la altaro por tiu tago, kiam oni konstruos ĝin, plenumadis mem Mian sanktan servadon, sed por alportadi sur ĝi bruloferojn kaj aspergadi ĝin vi faris ilin plenumantoj de Mia servado en Mia per sango. **19** Kaj al la pastroj Levidoj el la idaro santejo. **9** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: de Cadok, kiuj alproksimiĝos al Mi, por servi al Neniu aligentulo kun necirkumcidita koro kaj Mi, diras la Sinjoro, la Eternulo, donu bovidon necirkumcidita karno eniru en Mian sanktejon, eĉ kiel pekoferon. **20** Kaj prenu iom el ĝia sango, kaj el tiu aligentuloj, kiuj loĝas inter la Izraelidoj. **10** Sprucigu sur ĝiajn kvar kornojn kaj sur la kvar Sed la Levidoj, kiuj malproksimiĝis de Mi, kiam la angulojn de la elstaraĵo kaj sur la listelon ĉirkau; Izraelidoj erarvagis, kaj kiuj perfidis Min, por sekvi kaj per tio vi ĝin purigos kaj pekliberigos. **21** Poste siajn idolojn, ili estu punataj pro siaj malbonagoj. prenu la pekoferan bovidon, kaj forbruligu ĝin sur **11** Ili estos en Mian sanktejo servistoj, havantaj aparta loko de la domo ekster la sanktejo. **22** Kaj sian oficon ĉe la pordegoj de la domo, simplaj en la sekanta tago alportu virkapron sendifektan servistoj en la domo; ili buĉados por la popolo la kiel pekoferon; kaj oni pekliberigu la altaron bruloferon kaj buĉoferon, kaj ili staros antaŭ la tiel same, kiel oni pekliberigis per la bovido. **23** homoj, por servi ilin. **12** Pro tio, ke ili servis ilin Kiam vi finos la pekliberigon, alportu bovidon antaŭ iliaj idoloj kaj estis por la Izraelidoj logilo al sendifektan, kaj sendifektan viršafon el la ŝafoj; **24** malbonagoj, pro tio Mi levis Mian manon sur ilin, kaj alportu ilin antaŭ la Eternulon, kaj la pastroj diras la Sinjoro, la Eternulo, kaj ili estu punataj jetu sur ilin salon kaj faru el ili bruloferon al pro siaj malbonagoj. **13** Ili ne alproksimiĝu al Mi, la Eternulo. **25** Dum sep tagoj alportu ĉiutage por fari pastran servadon antaŭ Mi kaj por aliri pekoferan kapron; kaj ili alportu po unu bovido el al ĉiu ĝiaj sanktaĵoj, al la plejsanktejo; ili portu la bovoj kaj po unu viršafon el la ŝafoj, sendifektajn. sur si sian malhonoron, kaj siajn abomenindajojn, **26** Dum sep tagoj oni pekliberigu la altaron kaj kiujn ili faris. **14** Mi destinis por ili esti servistoj purigu ĝin kaj konsekru ĝin. **27** Kiam finiĝos tiuj en la domo por ĉiu laboroj en ĝi, kaj por ĉio, kio tagoj, komencante de la oka tago kaj plue, la estas farata en ĝi. **15** Sed la pastroj Levidoj, filoj pastroj farados sur la altaro viajn bruloferojn kaj de Cadok, kiuj plenumadis la servadon en Mia viajn pacoferojn; kaj Mi estos favora al vi, diras la santejo en la tempo, kiam la Izraelidoj defalis Sinjoro, la Eternulo.

44 Kaj li venigis min denove al la ekstera pordego de la sanktejo, al tiu, kiu estis turnita orienten; sed ĝi estis ŝlosita. **2** Kaj la Eternulo diris al mi: Ĉi tiu pordego estos ŝlosita, kaj oni ĝin ne malfermu, kaj neniu iru tra ĝi; ĉar la Eternulo, Dio de Izrael, eniris tra ĝi, tial ĝi restu ŝlosita. **3** Nur la princo, la princo povas sidi en ĝi, por manĝi panon antaŭ la Eternulo; tra la portiko de la pordego li eniru, kaj laŭ la sama vojo li eliru. **4** Kaj li venigis min al la domo tra la norda pordego; kaj mi ekvidis, ke jen la majesto de la Eternulo plenigis la domon de la Eternulo; kaj mi jetis min vizaĝaltere. **5** Kaj la Eternulo diris al mi: Ho filo de homo, atentu per via koro, rigardu per viaj okuloj, kaj aŭskultu per viaj oreloj ĉion,

popolon per siaj vestoj. **20** Sian kapon ili ne razu, apud la urba posedajo, sur la okcidenta flanko kaj ili ankaŭ ne lasu libere kreski siajn harojn, sed okcidenten kaj sur la orienta flanko orienten; ili pritondi sian kapon. **21** Vinon trinku nenu el ĝia longo devas esti tia sama, kiel de unu el tiuj la pastroj, kiam ili devas iri en la internan korton. parto de la okcidenta limo ĝis la orienta. **8** Tio **22** Vidvinon aŭ eksedzinon ili ne prenu al si kiel estos lia tero, lia terposedajo en Izrael, por ke edzinon; sed nur virgulinon el la idaro de la domo Mijaj princoj ne plu premu Mian popolon; kaj la de Izrael, aŭ vidvinon, kiu vidvinigis de pastro, ili ceteran oni donu al la domo de Izrael laŭ prenu. **23** Mian popolon ili devas instrui distingi iliaj triboj. **9** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: inter sanktaĵo kaj nesanktaĵo, inter malpuraĵo kaj Sufiĉe estas por vi, ho princoj de Izrael; forigu puraĵo. **24** En disputa afero ili stariĝu por ĵugi, la perfotadon kaj rabadon, agu juste kaj virte, kaj ili juĝu laŭ Mia juro; Mian instruon kaj Mijaj ĉesigu vian persekutadon kontraŭ Mia popolo, leĝojn pri ĉiuj Mijaj festoj ili observu, kaj Mijaj diras la Sinjoro, la Eternulo. **10** Ĝusta pesilo, ĝusta sabatojn ili tenu sankte. **25** Al homo mortinta ŝutmezurilo, kaj ĝusta verŝmezurilo estu ĉe vi. **11** ili ne aliru, por ne fariĝi malpura; nur por la La efo kaj la bat'o devas havi egalan amplekson, patro aŭ la patrino, por filo aŭ filino, por frato tiel, ke la bat'o entenu dekonon de homero kaj la aŭ needzinigita fratino ili povas sin malpurigi. efo ankaŭ dekonon de homero: laŭ la homero oni **26** Kaj kiam tia pastro repuriĝos, oni kalkulu al fiksulian amplekson. **12** La siklo devas enteni li sep tagojn. **27** Kaj en la tago, kiam li venos en dudek gerojn; dudek sikloj, dudek vin sikloj, kaj la sanktejon, en la internan korton, por servi dek kvin sikloj estu por vi unu min'o. **13** Jen estas en la sanktejo, li alportu sian pekoferon, diras la oferdon, kiun vi devas alportadi: sesono de la Sinjoro, la Eternulo. **28** Kaj ilia heredaĵo estu efo el homero da tritiko, kaj sesono de efo el tio, ke Mi estas ilia heredaĵo; terposedaĵon ne homero da hordeo. **14** Kaj la leĝo pri la oleo estas: donu al ili en Izrael: Mi estas ilia posedajo. **29** bat'o da oleo; bat'o estas dekono de kor'o; dek La farunoferojn, pekoferojn, kaj kulpoferojn ili bat'oj faras homeron, ĉar homero entenas dek manĝu; kaj ĉio anatemita en Izrael apartenu al bat'ojn. **15** Kaj unu ŝafidon oni donu el ducento ili. **30** Kaj la unuaajo el ĉio unuenaskita, kaj ĉiaj da ŝafoj de pašteto de Izrael. Tio estos farunofero, oferdonoj el ĉiuj viaj oferdonoj apartenu al la brulofero, kaj pacofero, por pekliberigo por ili, pastroj; kaj la unuaajon de via pasto donu al la diras la Sinjoro, la Eternulo. **16** La tutaj popolo de pastroj, por ke beno estu super via domo. **31** Ĉian la lando alportadu tian oferdonon al la princio de Izrael. **17** Kaj la princo devas zorgi pri la brulofero, farunofero, kaj veršofero en la festoj, monatkomencoj, kaj sabatoj, en ĉiuj festoj de la domo de Izrael; li devas alportadi la pekoferon, la farunoferon, la bruloferon, kaj la pacoferon, por atingi pekliberigon por la domo de Izrael. **18** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la unua tago de la unua monato prenu sendifektan bovidon, kaj pekliberigu la sanktejon. **19** Kaj la pastro prenu iom el la sango de la pekofero, kaj ŝprucigu sur la fostojn de la domo kaj sur la kvar angulojn de la elstarajo de la altaro kaj sur la fostojn de la pordego de la interna korto. **20** Tion saman faru en la sepa tago de la monato por ĉiu, kiu pekis pro eraro aŭ pro naiveco; kaj tiamaniere pekliberigu la domon. **21** En la dek-kvara tago de la unua monato estu ĉe vi Pasko, festo septaga, en kiu oni devas manĝi macojn. **22** Kaj la princo en tiu tago devas alporti pro si kaj pro la tutaj popolo de la lando bovon kiel propekan oferon. **23** Kaj dum la sep tagoj de la festo li alportadu bruloferon al la Eternulo, po sep bovoj kaj po sep viršafoj sendifektaj ĉiutage dum la sep tagoj, kaj po unu virkapro kiel pekoferon ĉiutage. **24** Kaj da

45 Kiam vi lote dividos la teron en heredaĵojn, tiam apartigu oferdonon al la Eternulo, sanktan terpecon, havantan la longon de dudek kvin mil mezurstangoj kaj la larĝon de dek mil; tiu loko estu sankta en ĉiuj siaj limoj ĉirkau. **2** El ĝi devas esti por la sanktejo kvadrato de kvintcent mezuroj ĉiuflanke, kaj kvindek ulnoj ĉirkau kiel libera placo por ĝi. **3** Per tiu mezuro mezuru la longon de dudek kvin mil kaj la larĝon de dek mil; sur tiu loko estos la sanktejo, la plejsanktaĵo. **4** La cetera parto de la sankta tero apartenu al la pastroj, kiu servas en la sanktejo, kiu alproksimiĝas al la Eternulo, por servi al Li; ĝi estu por ili kiel loko por domoj, kaj estu konsekrita al la sanktejo. **5** Dudek kvin mil ulnoj da longo kaj dek mil ulnoj da larĝo estu por la Levidoj, kiu servas en la domo; dudek ĉambroj estu tie ilia posedajo. **6** Kaj kiel posedajo de la urbo apartigu kvin mil da larĝo kaj dudek kvin mil da longo kontraŭ la sankta terpeco: ĝi apartenu al la tutaj domo de Izrael. **7** Kaj al la princo donu parton ambaŭflanke apud la sankta terpeco kaj

farunofero li alportos po unu efo por ĉiu bovo, alportu kune kun ĝi ĉiumatene: sesonon de efo, kaj po unu efo por ĉiu viršafo, kaj po unu hino kaj trionon de hino da oleo, por ŝprucigi sur da oleo por ĉiu efo. **25** En la dek-kvina tago de la sepa monato, en la festo, li faru tion saman dum sep tagoj: tian saman pekoferon, bruloferon, farunoferon, kaj oleon.

46 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La pordego de la interna korto, kiu estas turnita al oriento, estu ŝlosita dum la ses laboraj tagoj, sed en la tago sabata ĝi estu malfermita, kaj ankaŭ en la monatkomenco ĝi estu malfermita. **2** Kaj la princo eniros tra la portiko de la pordego el ekstere, kaj stariĝos ĉe la fosto de la pordego; kaj la pastroj faros lian bruloferon kaj lian pacoferon; kaj li adorkliniĝos sur la sojlo de la pordego kaj eliros; sed la pordego ne estos ne estos ŝlosita ĝis vespero. **3** La popolo de la lando adorkliniĝos antaŭ la Eternulo ĉe la enirejo de tiu pordego en la sabatoj kaj en la monatkomencoj. **4** La brulofero, kiun la princo alportos al la Eternulo en sabato, estos: ses sendifektaj ŝafidoj kaj unu sendifikta viršafo; **5** kaj da farunofero unu efo por la viršafo, kaj da farunofero por la ŝafidoj tiom, kiom povas doni lia mano, kaj po unu hino da oleo por ĉiu efo. **6** En la tago de la monatkomenco: sendifekta bovido kaj ses ŝafidoj kaj sendifikta viršafo; **7** kaj farunoferon li faru: unu efon por la bovido, kaj unu efon por la viršafo, kaj por la ŝafidoj tiom, kiom povas doni lia mano, kaj po unu hino da oleo por ĉiu efo. **8** Kiam la princo venos, li devas eniri tra la portiko de la pordego, kaj laŭ la sama vojo li devas eliri. **9** Kaj kiam la popolo de la lando venos antaŭ la Eternulon en la festoj, tiam tiuj, kiuj eniris tra la norda pordego, por adorkliniĝi, devas eliri tra la suda pordego, kaj tiuj, kiuj eniris tra la suda pordego, devas eliri tra la norda pordego; oni devas ne iri returne tra tiu pordego, tra kiu oni eniris, sed oni devas eliri tra la kontraŭa. **10** Kaj la princo estos inter ili: kiam ili eniros, li ankaŭ eniros, kaj kiam ili eliros, li ankaŭ eliros. **11** En la festoj kaj en la solenaj tagoj la farunofero devas esti unu efo por la bovido, kaj unu efo por la viršafo, kaj por la ŝafidoj tiom, kiom povas doni lia mano, kaj po unu hino da oleo por ĉiu efo. **12** Kiam la princo alportos al la Eternulo memvolan bruloferon aŭ memvolan pacoferon, tiam oni devas malfermi antaŭ li la pordegon, turnitan al oriento, kaj li faros sian bruloferon aŭ sian pacoferon tiel, kiel li faras ĝin en la tago sabata; poste li eliros, kaj post lia eliro oni ŝlosos la pordegon. **13** Unujaran ŝafidon sendifektan li alportu kiel bruloferon ĉiutage al la Eternulo; **14** Kaj farunoferon li ĉiumatene li alportu ĝin. **15** Tiamaniere oni la farunon; tio devas esti la porĉiama leĝo pri la farunofero al la Eternulo. **16** Tiamaniere oni alportu ĉiumatene la ŝafidon kaj la farunoferon kaj la oleon, kiel konstantan bruloferon. **17** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Se la princo donos donacon al iu el siaj filoj, ĝi fariĝu heredaĵo por liaj filoj; tio estu ilia hereda posedajo. **18** Sed se li donos donacon el sia heredaĵo al unu el siaj sklavoj, ĝi apartenu al li ĝis la jaro de libereco, kaj poste ĝi revenu al la princo; nur la heredaĵo donacita al liaj filoj devas resti ĉe ili. **19** La princo ne prenu ion el la heredaĵo de la popolanoj, elpremante ilin el ilia terposedajo: nur el sia terposedajo li povas doni heredon al siaj filoj, por ke neniu el Mia popolo estu elpuŝita el sia terposedajo. **20** Kaj li venigis min tra la enirejo, kiu estis flanke de la pordego, al la sanktaj ĉambroj, kiuj apartenas al la pastroj kaj kiuj estas turnitaj norden; kaj jen mi tie vidis lokon ĉe la rando okcidente. **21** Kaj li diris al mi: Ĉi tie estas la loko, kie la pastroj devas kuiri la kulpoferon kaj la pekoferon kaj kie ili devas baki la farunoferon, ne alportante tion sur la eksteran korton, por ne sanktigi la popolon. **22** Kaj li elkondukis min sur la eksteran korton, kaj alkondukis min al la kvar anguloj de la korto; kaj mi vidis, ke en ĉiu angulo de la korto troviĝas ankorau korto. **23** En la kvar anguloj de la korto troviĝis aldonaj kortetoj, havantaj la longon de kvardek ulnoj kaj la larĝon de tridek; la saman mezuron havis ĉiuj kvar kortetoj. **24** Kaj mureto estis ĉirkau, ĉirkau ĉiuj kvar, kaj kuirlokoj estis aranĝitaj malsupre ĉe tiuj muretoj ĉirkau. **25** Kaj li diris al mi: Jen estas la kuirejoj, kie la servistoj de la domo devas kuiri la oferojn de la popolo.

47 Kaj li revenigis min al la pordo de la domo; kaj mi ekvidis, ke jen el sub la sojlo de la domo fluas akvo orienten, ĉar la vizaĝa flanko de la domo estis turnita orienten; kaj la akvo fluis el sub la dekstra flanko de la domo al la suda flanko de la altaro. **2** Kaj li elkondukis min tra la norda pordego, kaj kondukis min laŭ ekstera vojo al la ekstera pordego, turnita orienten; kaj jen la la akvon, kiu estis alta ĝis la maleoloj. **3** Kiam la viro iris orienten, li havis en sia mano mezurilon, kaj li mezuris mil ulnojn, kaj transpasigis min trans la akvon; la akvo estis alta ĝis la genuoj. **4** Kaj li mezuris ankorau mil ulnojn, kaj transpasigis min trans la akvon; la akvo estis alta ĝis la lumboj. **5** Kiam

li mezuris ankoraŭ mil, estis jam torrento, kiun triboj de Izrael. **23** En tiu tribo, inter kiu ekloĝis la mi ne povis transiri; ĉar la akvo estis tro alta, fremdulo, tie donu al li lian heredan posedajo, oni devis ĝin transnaĝi, sed transiri la torrenton diras la Sinjoro, la Eternulo.

oni ne povis. **6** Kaj li diris al mi: Ĉu vi vidis, ho filo de homo? Kaj li kondukis min returne al la bordo de la torrento. **7** Kiam mi revenis, mi vidis, ke sur la bordo de la torrento estas jam tre multe da arboj sur ambaŭ flankoj. **8** Kaj li diris al mi: Ĉi tiu akvo, kiu eliras el la orienta regiono, iros malsupren en la stepon, kaj venos en la maron; kiam ĝi troviĝos en la maro, tiam saniĝos la akvo. **9** Kaj ĉiu vivanta estaĵo, kiu rampas tie, kie pasas la torrentoj, reviviĝos, kaj estos tre multe da fiŝoj; ĉar tien venos ĉi tiu akvo, kaj ĉio saniĝos kaj reviviĝos, kien venos la torrento. **10** Kaj staros apud ĝi fiŝkaptistoj de En-Gedi ĝis En-Eglaim, kaj ili etendos tie retojn; iliaj fiŝoj estos tiaspecaj, kiel la fiŝoj de la Granda Maro, kaj tre multe. **11** Sed ĝiaj marĉoj kaj marĉetoj ne saniĝos, ili estos destinitaj por salo. **12** Kaj apud la torrento sur ambaŭ bordoj kreskos ĉiaspecaj manĝaĵdonantaj arboj; ne velkos iliaj folioj, kaj ne forfiniĝos iliaj fruktoj; ĉiumonate ili donos novajn fruktojn, ĉar la akvo por ili fluas el la sanktejo; kaj iliaj fruktoj estos uzataj kiel manĝaĵo, kaj iliaj folioj kiel kuracilo. **13** Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen estas la limoj, laŭ kiuj vi devas dividii heredige la teron al la dek du triboj de Izrael: al Jozef duoblan parton. **14** Kaj dividu ĝin al ĉiu egale; ĉar per levo de la mano Mi promesis doni ĝin al viaj patroj, tial ĉi tiu tero fariĝos via hereda posedajo. **15** Jen estas la limo de la lando: sur la norda rando, komencante de la Granda Maro, ĝi iras tra Hētlon en la direkto al Cedad; **16** tra Ĥamat, Berota, Sibraim, kiu estas inter la limo de Damasko kaj la limo de Ĥamat, ĝis Hacer-Tiĥon, kiu troviĝas ĉe la limo de Ĥavran. **17** Kaj la limo estas de la maro ĝis Ĥacar-Enan apud la limo de Damasko, kaj ĝis la norda Cafon kaj la limo de Ĥamat. Tio estas la rando norda. **18** Kaj la orientan randon mezuru inter Ĥavran kaj Damasko, inter Gilead kaj la lando de Izrael, laŭ Jordan, de la limo ĝis la orienta maro; tio estas la rando orienta. **19** La suda rando estas de Tamar ĝis la Akvo de Malpaco apud Kadeš, laŭ la torrento ĝis la Granda Maro; tio estas la rando suda. **20** La okcidenta rando estas la Granda Maro, ĝis la komenco de Ĥamat; tio estas la rando okcidenta. **21** Kaj dividu inter vi ĉi tiu landon laŭ la triboj de Izrael. **22** Kaj dividu ĝin lote al vi, kaj ankaŭ al la fremduloj, kiuj loĝas inter vi kaj kiuj naskis infanojn inter vi; ili devas esti por vi kiel indiĝenoj inter la Izraelidoj, kune kun vi ili devas ricevi lote heredan posedajojn inter la

48 Jen estas la nomoj de la triboj: de la norda rando laŭ la vojo al Hētlon, en la direkto al Ĥamat, Ĥacar-Enan, norde de la limo de Damasko ĝis Ĥamat; ĉi tiu regiono de oriente ĝis okcidente apartenos sole al Dan. **2** Kaj apud la limo de Dan, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Aśer. **3** Apud la limo de Aśer, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Naftali. **4** Apud la limo de Naftali, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Manase. **5** Apud la limo de Manase, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Efraim. **6** Apud la limo de Efraim, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Ruben. **7** Apud la limo de Ruben, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Jehuda. **8** Apud la limo de Jehuda, de la orienta rando ĝis la okcidenta, estos la konsekrita terpeco, kiun vi apartigis, kaj kiu havos la larĝon de dudek kvin mil mezurstangoj kaj la longon kiel unu el la partoj de la orienta rando ĝis la okcidenta, kaj en kies mezo estos la sanktejo. **9** La apartigita terpeco, kiun vi konsekros al la Eternulo, havos la longon de dudek kvin mil kaj la larĝon de dek mil. **10** Kaj la sankta terpeco estos por la pastroj, havante norden dudek kvin mil, kaj okcidenten la larĝon de dek mil, orienten la larĝon de dek mil, kaj suden la longon de dudek kvin mil; kaj en ĝia mezo estos la sanktejo de la Eternulo. **11** Ĝi estu sanktigita por la pastroj el la filoj de Cadok, kiuj plenumadis Mian servadon kaj ne defalis de Mi dum la defalo de la Izraelidoj, kiel defalis la Levidoj. **12** Kaj al ili estos apartigita parto el la konsekrita terpeco, kiel plejsanktaĵo, apud la limo de la Levidoj. **13** Kaj la Levidoj havos apud la limo de la pastroj dudek kvin mil da longo kaj dek mil da larĝo; la tuta longo estos dudek kvin mil, kaj la larĝo estos dek mil. **14** Ili nenion devas vendi el tio, nek interŝanĝi; la unuaĵo de la lando devas ne transiri, ĉar ĝi estas konsekrita al la Eternulo. **15** La ceteraj kvin mil da larĝo kun dudek kvin mil da longo estas nekonsekrita apartenaĵo de la urbo, kiel logatejo kaj antaŭurbo; kaj la urbo estos en la mezo. **16** Jen estas ĝiaj dimensioj: la norda rando havos kvar mil kvintcent, la suda rando kvar mil kvintcent, la orienta rando kvar mil kvintcent, kaj la okcidenta rando kvar mil kvintcent. **17** La antaŭurbo de la urbo havos norde ducent kvindek, kaj sude ducent kvindek, kaj

oriento ducent kvindek, kaj okcidente ducent kvindek. **18** Koncerne la ceteran parton de la longo kontraŭ la sankta terpeco, nome dek mil oriente kaj dek mil okcidente, kiu troviĝas kontraŭ la sankta terpeco, ĝiaj produktaĵoj devas servi kiel manĝajo por la laboristoj de la urbo. **19** En la urbo laboros laboristoj el ĉiuj triboj de Izrael. **20** La tuta apartigita terpeco devas havi dudek kvin mil kontraŭ dudek kvin mil; kvaronon de la sankta terpeco apartigu kiel posedajon de la urbo. **21** Kio restas de la sanktigita terpeco kaj de la posedajo de la urbo, de la dudek kvin mil, apartigitaj oriente kaj okcidente, kontraŭ tiuj partoj, tio apartenu al la princo; kaj la sankta terpeco kaj la sankta domo estos en la mezo. **22** Kio troviĝas inter la apartenajo de la Levidoj kaj la apartenajo de la urbo, inter la limo de Jehuda kaj la limo de Benjamen, tio apartenu al la princo. **23** La ceteraj triboj de la rando orienta ĝis la rando okcidenta: Benjamen havos unu parton. **24** Apud la limo de Benjamen, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Simeon. **25** Apud la limo de Simeon, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Isaĥar. **26** Apud la limo de Isaĥar, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Zebulun. **27** Apud la limo de Zebulun, de la orienta rando ĝis la okcidenta, havos sian parton Gad. **28** Apud la limo de Gad, ĝe la rando suda, estos la limo de Tamar ĝis la Akvo de Malpaco apud Kadeš, laŭlonge de la torento ĝis la Granda Maro. **29** Tio estas la lando, kiun vi lote dividos kiel heredan posedajon al la triboj de Izrael, kaj tio estas iliaj partoj, diras la Sinjoro, la Eternulo. **30** Kaj jen estas la randoj de la urbo: sur la norda flanko kvar mil kvincent mezurstangoj; **31** kaj la pordegoj de la urbo estos nomataj laŭ la nomoj de la triboj de Izrael; tri pordegoj norde: unu Pordego de Ruben, unu Pordego de Jehuda, unu Pordego de Levi. **32** Ankaŭ sur la orienta flanko kvar mil kvincent mezurstangoj; kaj tri pordegoj: unu Pordego de Jozef, unu Pordego de Benjamen, unu Pordego de Dan. **33** Ankaŭ sur la suda flanko kvar mil kvincent mezurstangoj; kaj tri pordegoj: unu Pordego de Simeon, unu Pordego de Isaĥar, unu Pordego de Zebulun. **34** Ankaŭ sur la okcidenta flanko kvar mil kvincent pordegojn ĝi havas tri: unu Pordego de Gad, unu Pordego de Aśer, unu Pordego de Naftali. **35** La tuta ĉirkaŭo havas dek ok mil. Kaj la nomo de la urbo de post tiu tago estos: Eternulo-Tie.

Daniel

1 En la tria jaro de la reĝado de Jehojakim, reĝo de Judujo, venis Nebukadnecar, reĝo de Babel, al Jerusalem, kaj eksiegis ĝin. **2** Kaj la Sinjoro transdonis en lian manon Jehojakimon, reĝon de Judujo, kaj parton de la vazo de la domo de Dio; kaj li venigis ilin en la landon Sinar, en la domon de sia dio, kaj la vazojn li metis en la trezorejon de sia dio. **3** Kaj la reĝo diris al Ašpenaz, la estro de liaj korteganoj, ke el la Izraelidoj, el la reĝa idaro kaj el la nobelaro, li venigu **4** knabojn sendifektajn, belaspektajn, komprenemajn por ĉiu saĝajo, klerajn, scienckomprenantajn, kaj kapablajn servi en la palaco de la reĝo, kaj ke oni lernigu al ili la skribadon kaj la lingvon Ĥaldean. **5** Kaj la reĝo destinis por ili por ĉiu tago mangajojn de la reĝa tablo, kaj vinon el tiu, kiun li mem trinkadis, kaj li ordonis eduki ilin dum tri jaroj, post kies finiĝo ili estis komencontaj la servadon antaŭ la reĝo. **6** El la idoj de Jehuda estis inter ili Daniel, Ĥananja, Mišael, kaj Azarja. **7** La estro de la korteganoj donis al ili aliajn nomojn; kaj li donis al Daniel la nomon Beltsacar; al Ĥananja, Ŝadrāh; al Mišael, Mesâh; kaj al Azarja, Abed-Nego. **8** Daniel metis en sian koron, ke li ne malpurigos sin per la mangajoj de la reĝo, nek per la vino, kiun ĉi tiu trinkas; tial li petis la korteganestron, ke al li estu permesite ne malpurigi sin. **9** Dio donis al Daniel favoron kaj simption ĉe la korteganestro. **10** Kaj la korteganestro diris al Daniel: Mi timas mian sinjoron, la reĝon, kiu mem destinis por vi, kion vi devas mangi kaj trinki; se li vidos, ke viaj vizagoj estas malpli grasaj, ol ĉe aliaj knaboj, viaj samaguloj, tiam vi farus mian kapon kulpa antaŭ la reĝo. **11** Tiam Daniel diris al la inspektisto, al kiu la korteganestro komisiis Danielon, Ĥananjan, Mišaelon, kaj Azarjan: **12** Faru, mi petas, provon kun viaj servantoj dum dek tagoj; oni donadu al ni por mangi legomojn, kaj por trinki akvon; **13** poste montriĝu al vi nia aspekto, kaj la aspekto de la knaboj, kiu mangas la mangajon de la reĝo; kaj poste agu kun viaj servantoj laŭ tio, kion vi vidos. **14** Li obeis ilin en tio kaj faris kun ili provon dum dek tagoj. **15** Post paso de la dek tagoj montriĝis, ke ili estas pli bonaspektaj kaj pli bonkorpa, ol ĉiuj knaboj, kiu mangas la mangajon de la reĝo. **16** Tial la inspektisto forportadis ilian mangajon, kaj la vinon, kiu estis destinita al ili por trinki, kaj donadis al ili legomojn. **17** Kaj al tiuj kvar knaboj Dio donis kapablojn kaj komprenemecon pri ĉiuj libroj kaj saĝajo, kaj Daniel estis ankaŭ kompetenta pri ĉiaj vizioj kaj songoj. **18** Kiam

pasis la tempo, kiun la reĝo difinis por ilia venigo, la korteganestro prezentis ilin al Nebukadnecar.

19 La reĝo parolis kun ili, kaj el ili ĉiuj troviĝis neniu egala al Daniel, Ĥananja, Mišael, kaj Azarja. Kaj ili komencis servadi antaŭ la reĝo. **20** Kaj koncerne ĉiujn aferojn de saĝo kaj scio, pri kiuj la reĝo ilin demandis, li trovis ilin dekoble pli saĝaj, ol ĉiuj astrologoj kaj magiistoj, kiu estis en lia tutaj regno. **21** Daniel estis tie ĝis la unua jaro de la reĝo Ciro.

2 En la dua jaro de la reĝado de Nebukadnecar aperis al Nebukadnecar songoj; kaj konfuziĝis lia spirito, kaj li ne povis dormi. **2** Kaj la reĝo ordonis alvoki la astrologojn, magiistojn, sorĉistojn, kaj Ĥaldeojn, por ke ili diru al la reĝo liajn songojn. Kaj ili venis kaj starigis antaŭ la reĝo. **3** Kaj la reĝo diris al ili: Mi havis songon, kaj mia spirito maltrankviliĝis, dezirante sci, kio estis tiu songo. **4** La Ĥaldeo respondis al la reĝo en la lingvo Siria: Ho reĝo, vivu eterne! diru la songon al viaj servantoj, kaj ni klarigos ĝian signifon. **5** Sed la reĝo respondis kaj diris al la Ĥaldeo: La enhavon mi forgesis. Tamen, se vi ne diros al mi la songon kaj ĝian signifon, vi estos dishakitaj en pecojn kaj viaj domoj estos ruinigitaj. **6** Sed se vi rakontos al mi la songon kaj ĝian signifon, vi ricevos de mi donacojn, rekompencon, kaj grandan honoron. Tial diru al mi la songon kaj ĝian signifon. **7** Ili denove respondis: La reĝo diru sian songon al siaj servantoj, kaj ni klarigos ĝian signifon. **8** La reĝo diris: Mi scias bone, ke vi deziras gajni tempon, ĉar vi vidas, ke la afero malaperis el mia memoro. **9** Se vi ne diros al mi la songon, tio montros, ke vi havas unu intencion: vi preparas vin, por doni al mi mensogan kaj sentaŭgan respondon, ĝis la tempo pasos. Tial rakontu al mi la songon, tiam mi konvinkiĝos, ke vi povas klarigi al mi ankaŭ ĝian signifon. **10** La Ĥaldeo respondis al la reĝo kaj diris: Ne ekzistas sur la tero tia homo, kiu povus plenumi la deziron de la reĝo; tial neniu reĝo, kiel ajn granda kaj potenza li estus, postulis iam similan respondon de iu astrologo, magiisto, aŭ Ĥaldeo; **11** la afero, kiu la reĝo postulas, estas tiel eksterordinara, ke neniu povas tion plenumi al la reĝo, krom la dioj, kiu ne vivas inter karnuloj. **12** Tiam la reĝo forte indignis kaj koleris, kaj ordonis pereigi ĉiujn saĝulojn de Babel. **13** Kiam la dekreto eliris, oni komencis la mortigadon de la saĝuloj, kaj oni volis mortigi ankaŭ Danielon kaj liajn kamaradojn. **14** Tiam Daniel faris saĝan kaj prudentan rediron al Arjoh, la estro de la reĝaj korpogardistoj, kiu

eliris, por mortigi la saĝulojn de Babel; **15** li femuroj el kupro; **33** ĝiaj kruroj estis el fero, ĝiaj demandis Arjohon, la potenculon de la reĝo, piedoj estis parte el fero, parte el argilo. **34** Vi dirante: Pro kio eliris de la reĝo tia severa ordono? vidis poste, ke ŝtono deſiriĝis sen ago de ia mano, Tiam Arjoh rakontis al Daniel la tutan aferon. frapis la statuon, ĝiajn ferajn kaj argilajn piedojn, **16** Daniel iris kaj petis la reĝon, ke li donu al li kaj frakasis ilin. **35** Tiam ĉio kune frakasiĝis: la templimon, kaj li prezentos al la reĝo la klarigon. fero, argilo, kupro, arĝento, kaj oro fariĝis kiel **17** Poste Daniel iris en sian domon, kaj rakontis grenventumajo sur somera drašejo, kaj la vento la aferon al siaj kamaradoj flananja, Mišael, kaj ilin forportis, kaj ne restis postesigno post ili; sed Azarja, **18** por ke ili petegu la kompateman Dion la ŝtono, kiu frakasis la statuon, fariĝis granda de la ĉielo malkaŝi tiun kaŝitan aferon, por ke monto kaj plenigis la tutan teron. **36** Tio estas la Daniel kaj liaj kamaradoj ne pereu kun la aliaj songo. Nun ni diros al la reĝo la signifon. **37** Vi, saĝuloj de Babel. **19** Kaj tiam la kaŝitaĵo malkaŝiĝis ho reĝo, estas reĝo super reĝoj, al kiu Dio de la al Daniel en nokta vizio, kaj Daniel dankis pro ĉielo donis regnon, potencon, forton, kaj gloron; tio Dion de la ĉielo. **20** Kaj Daniel ekparolis, kaj **38** kaj ĉie, kie ajan loĝas homoj, Li transdonis en diris: Estu benata la nomo de Dio de eterne ĝis viajn manojn la bestojn de la kampo kaj la birdojn eterne; ĉar al Li apartenas saĝo kaj forto; **21** Li de la ĉielo, kaj faris vin reganto super ili ĉiuj. Vi ŝangas la tempojn kaj jarojn; Li faligas reĝojn estas la ora kapo. **39** Post vi aperos nova regno, kaj starigas reĝojn; Li donas saĝon al la saĝuloj malpli alta ol via, kaj ankoraŭ tria regno, kupra, kaj prudenton al la prudentuloj; **22** Li malkašas kiu regos super la tutu tero. **40** La kvara regno la profundaĵon kaj kaŝitaĵon; Li scias, kio estas estos malmola, kiel fero; ĉar kiel fero disbatas kaj en la mallumo, kaj lumo estas en Li. **23** Vin, ho frakasas ĉion, tiel ankaŭ ĝi, simile al ĉiofrakasanta Dio de miaj patroj, mi dankas kaj glorias; ĉar Vi fero, disbatados kaj frakasados. **41** Kaj ke vi vidis la donis al mi saĝon kaj forton, kaj malkašis al mi piedojn kaj la fingrojn parte el potargilo kaj parto tion, pri kio ni Vin petis; ĉar Vi malkašis al ni la el fero — tio estos regno de miksite konsisto, kaj aferon de la reĝo. **24** Poste Daniel iris al Arjoh, ĝi enhavos parte la malmolecon de fero, ĉar vi al kiu la reĝo komisiis mortigi la saĝulojn de vidis feron miksite kun potargilo. **42** Sed kiel Babel; li venis, kaj diris al li tiel: Ne mortigu la la fingroj de la piedoj estis parte el fero, parte saĝulojn de Babel, konduku min al la reĝo, kaj el argilo, tiel ankaŭ la regno estos parte fortika, mi diros al la reĝo la klarigon. **25** Tiam Arjoh parte rompebla. **43** Kaj ke vi vidis feron, miksite tuj enkondukis Danielon al la reĝo, kaj diris al ĉi kun potargilo, tio signifas, ke ili estos kunigitaj tiu tiele: Inter la transloĝigitaj filoj de Judujo mi per forto homa, sed ne kunkandiĝos inter si, trovis homon, kiu povas doni al la reĝo klarigon. kiel fero ne kunkandiĝas kun argilo. **44** Sed en **26** Tiam ekparolis la reĝo, kaj diris al Daniel, kies la tempo de tiu reĝo Dio de la ĉielo starigos nomo estis nun Beltsacar: Ĉu vi povas sciigi al regnon, kiu neniam detruigas, kaj ĝia reĝado ne mi la songon, kiun mi vidis, kaj ĝian signifon? **27** transiros al alia popolo; ĝi frakasos kaj detruos Daniel respondis al la reĝo kaj diris: La kaŝitaĵon, ĉiujn regnojn, sed ĝi mem staros eterne. **45** Vi pri kiu la reĝo demandas, ne povas malkaŝi al la vidis, ke ŝtono sen ia mano deſiriĝis de monto, reĝo la saĝuloj, nek la sorĉistoj, nek la astrologoj, kaj frakasis feron, kupron, argilon, arĝenton, kaj nek la divenistoj; **28** sed en la ĉielo ekzistas Dio, oron; la granda Dio montris al la reĝo, kio estos kiu malkašas kaŝitaĵon; Li malkašis al la reĝo poste. Tia estas precize la songo kaj ĝia ĝusta Nebukadnecar tion, kio estos en tempo estonta. klarigo. **46** Tiam la reĝo Nebukadnecar jetis sin Via songo kaj la vizioj de via kapo sur via lito vizagalte kaj adorkliniĝis al Daniel kaj ordinis estis jenaj: **29** vi, ho reĝo, meditis sur via lito pri alporti al li donacojn kaj bonodorajn incensojn. tio, kio estos poste; kaj la Malkašanto de kaŝitaĵo **47** La reĝo ekparolis al Daniel, kaj diris: Vere, via montris al vi, kio estos. **30** Kaj al mi tiu kaŝitaĵo Dio estas Dio de la dioj kaj Reganto de la reĝoj, malkaŝiĝis ne pro tio, ke mi kvazaŭ estus pli saĝa malkašanta kaŝitaĵojn, kaj tial vi povis malkaši ol ĉiuj vivantoj, sed por tio, ke la reĝo ricevu tiun kaŝitaĵon. **48** Tiam la reĝo altigis Danielon, klarigon kaj ke vi eksici la pensojn de via koro. **31** donis al li grandajn kaj riĉajn donacojn, kaj faris Vi, ho reĝo, havis vizion: jen staris granda statuo; lin reganto super la tutu lando de Babel kaj ĉe grandega statuo tio estis; en eksterordinara brilo super ĉiuj saĝuloj de Babel. **49** Daniel petis la ĝi staris antaŭ vi, kaj ĝia aspekto estis terura. reĝon, kaj ĉi tiu starigis Ŝadrāhon, Mešāhon, kaj **32** La kapo de tiu statuo estis el pura oro; ĝiaj Abed-Negon super la aferoj de la lando Babela; brusto kaj manoj estis el arĝento, la ventro kaj kaj Daniel mem restis ĉe la kortego de la reĝo.

3 La reĝo Nebukadnecar faris oran statuon, kiu al kiu ni servas; Li povas savi nin el la ardanta havis la alton de sesdek ulnoj kaj la larĝon de forno kaj ankaŭ savi nin el via mano, ho reĝo. ses ulnoj; kaj li starigis ĝin en la valo Dura en la **18** Kaj se Li eĉ tion ne faros, vi tamen sciu, ho lando Babela. **2** Kaj la reĝo Nebukadnecar sendis al reĝo, ke al viaj dioj ni ne servos, kaj al la ora la satrapoj, regionestroj, militestroj, ĉefaj juĝistoj, statuo, kiun vi starigis, ni ne adorkliniĝos. **19** Tiam urbestroj, legistoj, oficistoj, kaj potenculoj de la Nebukadnecar pleniĝis de furioso, kaj la aspekto lando, ke ili venu al la solena malkovro de la de lia vizaĝo ŝangiĝis pro kolero kontraŭ Ŝadraĥ, statuo, kiun starigis la reĝo Nebukadnecar. **3** Tiam Mešaĥ, kaj Abed-Nego; kaj li ordonis ardigis la kunvenis la satrapoj, regionestroj, militestroj, fornorn sepoleble pli forte, ol oni faradis ordinare. ĉefaj juĝistoj, urbestroj, legistoj, oficistoj, kaj **20** Kaj al la plej fortaj militistoj el sia militistaro li potenculoj de la lando, al la solena malkovro de la ordonis ligi Ŝadraĥon, Mešaĥon, kaj Abed-Negon, statuo, kiun la reĝo Nebukadnecar starigis; kaj kaj jeti ilin en la ardantan fornorn. **21** Tiam oni ili starigis antaŭ la statuo, kiun Nebukadnecar ligis tiujn virojn en ilia suba kaj supra vesto, en starigis. **4** Kaj heraldo laŭte proklamis: Estas iliaj kapkovroj kaj aliaj vestoj, kaj oni jetis ilin en sciigate al vi, ho popoloj, gentoj, kaj lingvoj: **5** la ardantan fornorn. **22** Kaj ĉar la ordono de la kiam vi aŭdos la sonon de korno, fluto, harpo, reĝo estis severa kaj la forno estis ardigita treege, sabeko, psaltero, sakfajfilo, kaj diversaj muzikaj tial tiujn homojn, kiuj jetis Ŝadraĥon, Mehahon, instrumentoj, tiam faligu vin kaj adorklinigu al la kaj Abed-Negon, mortigis la flamo de la fajro. ora statuo, kiun starigis la reĝo Nebukadnecar. **6** **23** Kaj tiuj tri viroj, Ŝadraĥ, Mešaĥ, kaj Abed-Kiu ne faligos sin kaj ne adorkliniĝos, tiu tuj estos Nego, falis ligitaj en la ardantan fornorn. **24** Tiam jetita en ardantan fornorn. **7** Tial, kiam ĉiu popoloj la reĝo Nebukadnecar ekmiregis, kaj en teruro ekaŭdis la sonon de korno, fluto, harpo, sabeko, li levigis, ekparolis, kaj diris al siaj konsilistoj: psaltero, kaj diversaj muzikaj instrumentoj, ili Ĉu ne tri virojn ni jetis ligitajn en la fajron? Ili faligis sin kaj adorkliniĝis al la ora statuo, kiun respondis al la reĝo: Tiel estas, ho reĝo. **25** Sed li starigis la reĝo Nebukadnecar. **8** En tiu tempo parolis plue, kaj diris: Jen mi vidas kvar virojn, tuj aliris kelkaj Ĥaldeoj kaj akuzis la Judojn. **9** Ili ne ligitajn, kiuj iras meze de la fajro kaj estas ekparolis, kaj diris al la reĝo Nebukadnecar: Ho sendifektaj; kaj la kvara aspektas kvazaŭ filo de la reĝo, vivu eterne! **10** Vi, ho reĝo, ordonis, ke ĉiu dioj. **26** Kaj Nebukadnecar aliris al la aperturo de homo, kiu aŭdos la sonon de korno, fluto, harpo, la ardanta forno, ekparolis, kaj diris: Ho Ŝadraĥ, sabeko, psaltero, sakfajfilo, kaj diversaj muzikaj Mešaĥ, kaj Abed-Nego, servantoj de Dio la Plejalta! instrumentoj, faligu sin kaj adorklinigu al la ora eliru, kaj aliru. Tiam Ŝadraĥ, Mešaĥ, kaj Abed-statuo; **11** kaj kiu ne faligos sin kaj ne adorkliniĝos, Nego eliris el meze de la fajro. **27** Kaj la satrapoj, tui estu jetita en ardantan fornorn. **12** Ekzistas regionestroj, militestroj, kaj konsilistoj de la reĝo tamen viroj Judaj, kiujn vi starigis super la aferoj kunvenis, kaj pririgardis tiujn virojn, super kies de la lando Babela, Ŝadraĥ, Mešaĥ, kaj Abed-Nego; korpoj la fajro havis nenian forton, tiel, ke eĉ kaj tiuj homoj ne obeas vian ordonon, ho reĝo, ne haro sur ilia kapo ne bruldifektiĝis, iliaj vestoj ne servas al viaj dioj, kaj ne adorkliniĝas al la ora ŝangiĝis, kaj eĉ odoron de fajro oni ne sentis sur statuo, kiun vi starigis. **13** Tiam Nebukadnecar ili. **28** Nebukadnecar ekparolis, kaj diris: Benata en kolero kaj furioso ordonis venigi Ŝadraĥon, estu Dio de Ŝadraĥ, Mešaĥ, kaj Abed-Nego, kiu Mešaĥon, kaj Abed-Negon; kaj oni tuj venigis sendis Sian angelon, kaj savis Sian servantojn tiujn virojn al la reĝo. **14** Nebukadnecar ekparolis, pro tio, ke ili fidis je Li, ne obeis la ordonon de kaj diris al ili: Ĉu intence vi, ho Ŝadraĥ, Mešaĥ, la reĝo, kaj oferis siajn korpojn, por ne servi kaj kaj Abed-Nego, ne servas al miaj dioj, kaj ne adorkliniĝi al alia dio, krom sia Dio. **29** Nun mi adorkliniĝas al la ora statuo, kiun mi starigis? **15** donas ordonon: Se iu el ia popolo, gento, aŭ lingvo De nun, kiam vi ekaŭdos la sonon de korno, fluto, eldiros blasfemon kontraŭ Dio de Ŝadraĥ, Mešaĥ, harpo, sabeko, psaltero, sakfajfilo, kaj diversaj kaj Abed-Nego, tui estos hakita en pecojn kaj lia muzikaj instrumentoj, estu pretaj tuj faligi vin domo estos ruinigita; ĉar ne ekzistas alia dio, kiu kaj adorkliniĝi al la statuo, kiun mi faris; se vi ne povus savi tiamaniere. **30** Kaj la reĝo denove tre adorkliniĝos, tiam vi tuj estos jetitaj en ardantan altigis Ŝadraĥon, Mešaĥon, kaj Abed-Negon en la fornorn; kaj tiam kia dio savos vin el miaj manoj? lando Babela.

16 Ŝadraĥ, Mešaĥ, kaj Abed-Nego respondis kaj diris al la reĝo: Ho Nebukadnecar, ne estas al ni malfacile respondi al vi pri tio. **17** Ni havas Dion,

4 La reĝo Nebukadnecar al ĉiu popoloj, gentoj, kaj lingvoj, kiuj estas sur la tutu tero: Kresku via bonstato! **2** Mi trovas bona konigi la pruvosignojn

kaj miraklojn, kiujn faris sur mi Dio la Plejalta. liaj pensoj lin malĝojigis. La reĝo ekparolis, kaj 3 Kiel grandaj estas Liaj pruvosignoj, kaj kiel diris: Ho Beltšacar, ne embarasu vin la sonĝo kaj potencaj estas Liaj mirakloj! Lia regado estas ĝia signifo. Beltšacar respondis kaj diris: Ho mia eterna, kaj Lia regado estas en ĉiu generacioj. 4 sinjoro, por viaj malamikoj estu tiu sonĝo, kaj por Mi, Nebukadnecar, estis trankvila en mia domo viaj malamantoj estu ĝia signifo. 20 La arbo, kiun kaj bonfarta en mia palaco. 5 Sed mi vidis sonĝon, vi vidis, kiu elkreskis alte kaj forte, atingis per sia kiu teruris min, kaj la meditado sur mia lito kaj la pinto la ĉielon, kaj estis videbla sur la tuta tero, vizio de mia kapo min konsternis. 6 Kaj mi donis 21 kaj sur kiu estis bela foliaro, multe da fruktoj ordonon venigi al mi ĉiujn saĝulojn de Babel, kaj mangajo por ĉiu, sub kiu sidis bestoj de la por ke ili diru al mi la signifoj de la sonĝo. 7 kampo, kaj sur kies branĉoj sidis birdoj de la ĉielo. Tiam venis la astrologoj, sorĉistoj, Ĥaldeoj, kaj — 22 tio estas vi, ho reĝo altiĝinta; via grandeco divenistoj; mi rakontis al ili la sonĝon, sed ili ne kreskis kaj atingis ĝis la ĉielo, kaj via potenco ĝis povis klarigi al mi ĝian signifon. 8 Fine venis al mi la randoj de la tero. 23 Kaj ke la reĝo vidis sanktan Daniel, al kiu estis donita la nomo Beltšacar, laŭ prizorganton, kiu malsupreniris de la ĉielo, kaj la nomo de mia dio, kaj kiu havas en si la spiriton diris: Dehaku la arbon kaj ekstermu ĝin, sed nur de la sanktaj dioj; mi rakontis al li la sonĝon: 9 Ho ĝian ĉefan radikon restigu en la tero, en ĉenoj Beltšacar, ĉefo de la astrologoj, pri kiu mi scias, ke feraj kaj kupraj, meze de la herbo de la kampo, en vi estas la spirito de la sanktaj dioj kaj nenia ĝin trinkigu la roso de la ĉielo, kaj ĝi havu la kašitaĵo vin embarasas: klarigu al mi la vizion de sorton de la bestoj de la kampo, ĝis pasos super ĝi mia sonĝo kaj ĝian signifon. 10 La vizio de mia sep jaro — 24 jen estas la signifo de tio, ho reĝo: kapo sur mia lito estis jena: mi vidis, ke jen meze tio estas dekreto de la Plejaltulo, kiu trafoj mian de la tero staras arbo tre alta; 11 tiu arbo estas sinjoron, la reĝon. 25 Vi estos elpuŝita el meze de bonkreska kaj fortika, kaj ĝia alto atingas la ĉielon, la homoj, kaj vi vivos kun la bestoj de la kampo; kaj oni ĝin vidas ĝis la randoj de la tuta tero; 12 per herbo oni vin nutros, kiel bovojn; roson de la ĝia foliaro estas bela, kaj multe da fruktoj estas ĉielo oni trinkigas al vi; kaj sep jaroj pasos super sur ĝi, kaj sur ĝi troviĝas mangajo por ĉiu; en la vi, ĝis vi ekscios, ke super la regno de homoj regas ombro sub ĝi kaſas sin bestoj de la kampo, kaj sur la Plejaltulo, kaj donas ĝin al tiu, al kiu Li volas. ĝiaj branĉoj sidas birdoj de la ĉielo, kaj ĉiu karno 26 Kaj ke estas ordonite restigi la ĉefan radikon de nutras sin de ĝi. 13 Kaj mi vidis en la vizio de la arbo — tio signifas, ke via regno estos redonita mia kapo sur mia lito, ke jen sankta prizorganto al vi, kiam vi konfesos la potencon de la ĉielo. 27 malsupreniris de la ĉielo, 14 kaj per laŭta voĉo Tial, ho reĝo, volu favore akcepti mian konsilon: li diris: Dehaku ĉi tiu arbon, ĉirkaŭhaku ĝiajn liberigu vin de viaj pekoj per justeco kaj de viaj branĉoj, deprenu de ĝi la foliaron, kaj disjetu malbonagoj per favorkoreco al malriĉuloj; per ĝiajn fruktojn, por ke forigu la bestoj, kiuj estas tio via bonstato fariĝos longedaŭra. 28 Ĉio ĉi tio sub ĝi, kaj la birdoj forflugu de ĝiaj branĉoj. 15 efektiviĝis sur la reĝo Nebukadnecar. 29 Post paso Sed ĝian ĉefan radikon restigu en la tero, en de dek du monatoj, promenante tra la reĝa palaco ĉenoj feraj kaj kupraj, meze de la herbo de la en Babel, 30 la reĝo ekparolis, kaj diris: Ĉu tio ne kampo; ĝin trinkigu la roso de la ĉielo, kaj kune estas la majesta Babel, kiun por restado de la reĝo kun la bestoj ĝi nutru sin per la herboj de la mi aranĝis per la forto de mia potenco kaj por la tero. 16 La homa koro estos prenita for de ĝi, kaj gloro de mia majesto? 31 Kiam ĉi tiu parolo estis ĝi ricevos koron bestan, kaj tiel pasos super ĝi ankorau en la bušo de la reĝo, eksonis voĉo el la sep jaroj. 17 Per la ordono de la prizorgantoj tio ĉielo: Al vi, ho reĝo Nebukadnecar, estas dirate: estas decidita, kaj per la dekreto de la sanktkuloj La regno estas prenata for de vi; 32 kaj vi estas tio estas destinita, por ke la vivantoj sciuj, ke elpuŝata el meze de la homoj, kaj vi vivos kun la Plejaltulo regas en la regno de la homoj, kaj bestoj de la kampo; per herbo oni vin nutros, kiel donas ĝin al tiu, al kiu Li volas, kaj starigas super bovojn; kaj sep jaroj pasos super vi, ĝis vi ekscios, ĝi la plej humilan el la homoj. 18 Tian sonĝon ke super la regno de homoj regas la Plejaltulo, kaj vidis mi, reĝo Nebukadnecar. Kaj vi, ho Beltšacar, donas ĝin al tiu, al kiu Li volas. 33 Tuj plenumiĝis diru ĝian signifon; ĉar neniu el la saĝuloj en mia tui verdikto sur Nebukadnecar; li estis elpuŝita el regno povas klarigi ĝian signifon, sed vi povas, meze de la homoj, li komencis manĝis herbon, ĉar vi havas en vi la spiriton de la sanktaj dioj. kiel bovoj, lia korpo estis trinkigata de la roso de 19 Tiam Daniel, kiu havis la nomon Beltšacar, la ĉielo, tiel, ke liaj haroj kreskis kiel la plumoj en la daŭro de unu horo staris konsternite, kaj de aglo kaj liaj ungoj fariĝis kiel ĉe birdo. 34

Post paso de la difinta tempo, mi, Nebukadnecar, viro, kiu havas en si la spiriton de la sanktaj dioj; levis miajn okulojn al la ĉielo, kaj mia prudento en la tempo de via patro oni trovis en li lumen, revenis al mi; kaj mi benis la Plejaltulon, mi laŭdis prudenton, kaj saĝon, similan al la saĝo de la dioj; kaj gloris Tiun, kiu vivas eterne, kies regado kaj la reĝo Nebukadnecar, via patro, la reĝo mem, estas regado eterna kaj kies regno daŭras en ĉiuj via patro, faris lin ĉefo de la astrologoj, sorĉistoj, generacioj. **35** Ĉiuj, kiu vivas sur la tero, estas ĥaldeo, kaj divenistoj; **12** ĉar en li oni trovis altan kalkuleblaj kiel nenio. Laŭ Sia volo Li agas, kiel spiriton, scion, kaj prudenton, por klarigi sonĝojn, kun la armeo de la ĉielo, tiel kun la vivantoj sur la komentarii sentencojn, kaj malkaŝi kaŝitaĵojn. Tio estas Daniel, al kiu la reĝo donis la nomon Lia mano, aŭ demandi Lin: Kion Vi faras? **36** En tiu Beltħacar. Tial oni voku Danielon, kaj li klarigos la tempo revenis al mi mia prudento, kaj mi ricevis signifon. **13** Tiam oni alkondukis Danielon antaŭ denove mian reĝan honoron, mian majeston, kaj la reĝon; kaj la reĝo ekparolis, kaj diris al Daniel: mian antaŭan aspekton; tiam elsercīs min miaj Ĉu vi estas Daniel, unu el la forkaptitaj filoj de konsilistoj kaj miaj altranguloj, mi estis denove Judujo, kiu ĵi mia patro, la reĝo, venigis el la Judujo? starigita super mia regno, kaj mia majesto fariĝis **14** Mi aŭdis pri vi, ke la spirito de la dioj estas ankoraŭ pli granda. **37** Nun mi, Nebukadnecar, en vi, kaj ke lumo, prudento, kaj eksterordinara laŭdas, altigas, kaj gloras la Reĝon de la ĉielo, kies saĝo troviĝas en vi. **15** Nun estis alkondukitaj ĉiuj faroj estas veraj kaj kies vojoj estas ĝustaj, kaj al mi la saĝuloj kaj magiistoj, por tralegi ĉi tiun kiu la fierulojn povas humiligi.

5 La reĝo Belħacar faris grandan festenon por siaj mil eminentuloj kaj multe drinkis kun tiuj mil. **2** Fariĝinte ebria, Belħacar ordonis alporti la orajn kaj argentajn vazojn, kiu ĵi lia patro Nebukadnecar venigis el la templo de Jerusalem, por ke el ili trinku la reĝo kaj liaj eminentuloj, liaj edzinoj kaj kromvirinoj. **3** Tiam oni alportis la orajn vazojn, kiu ĵi estis prenitaj el la sanktejo de la domo de Dio en Jerusalem; kaj trinkis el ili la reĝo kaj liaj eminentuloj, liaj edzinoj kaj kromvirinoj. **4** Ili trinkis vinon, kaj gloris la diojn orajn kaj argentajn, kuprajn, ferajn, lignajn, kaj ŝtonajn. **5** En tiu momento aperis fingroj de homa mano kaj komencis skribi kontraŭ la kandelabro sur la kalkita muro de la reĝa salono; kaj la reĝo vidis la manon, kiu skribis. **6** Tiam ŝanĝiĝis la vizagaspекto de la reĝo, liaj pensoj konfuziĝis, la ligiloj de liaj lumboj malstreĉiĝis, kaj liaj genuoj tremante kunfrapiĝadis. **7** La reĝo laŭtege ekkriis, ke oni venigu la magiistojn, ĥaldeojn, kaj divenistojn. La reĝo ekparolis, kaj diris al la saĝuloj de Babel: Kiu ajan tralegos ĉi tiun surskribon kaj klarigos al mi ĝian signifon, tiu ricevos purpuran veston, ora ĉeno estos sur lia kolo, kaj li estos la tria reganto en la regno. **8** Tiam venis ĉiuj saĝuloj de la reĝo; sed ili ne povis tralegi la surskribon, nek klarigi al la reĝo ĝian signifon. **9** La reĝo Belħacar forte maltrankviliĝis, kaj lia vizagaspекto ŝanĝiĝis, kaj antaŭ liaj eminentuloj konfuziĝis. **10** Ĉe tiu okazintajo, kiu fariĝis al la reĝo kaj al liaj altranguloj, en la salonon de la festeno eniris la reĝino. La reĝino ekparolis, kaj diris: Ho reĝo, vivu eterne! Ne konsternu vin viaj pensoj, kaj ne ŝanĝiĝu via vizagaspекto. **11** En via regno ekzistas

spiriton, scion, kaj prudenton, por klarigi sonĝojn, kun la armeo de la ĉielo, tiel kun la vivantoj sur la komentarii sentencojn, kaj malkaŝi kaŝitaĵojn. Tio estas Daniel, al kiu la reĝo donis la nomon Lia mano, aŭ demandi Lin: Kion Vi faras? **36** En tiu Beltħacar. Tial oni voku Danielon, kaj li klarigos la tempo revenis al mi mia prudento, kaj mi ricevis signifon. **13** Tiam oni alkondukis Danielon antaŭ denove mian reĝan honoron, mian majeston, kaj la reĝon; kaj la reĝo ekparolis, kaj diris al Daniel: mian antaŭan aspekton; tiam elsercīs min miaj Ĉu vi estas Daniel, unu el la forkaptitaj filoj de konsilistoj kaj miaj altranguloj, mi estis denove Judujo, kiu ĵi mia patro, la reĝo, venigis el la Judujo? starigita super mia regno, kaj mia majesto fariĝis **14** Mi aŭdis pri vi, ke la spirito de la dioj estas ankoraŭ pli granda. **37** Nun mi, Nebukadnecar, en vi, kaj ke lumo, prudento, kaj eksterordinara laŭdas, altigas, kaj gloras la Reĝon de la ĉielo, kies saĝo troviĝas en vi. **15** Nun estis alkondukitaj al mi la saĝuloj kaj magiistoj, por tralegi ĉi tiun surskribon kaj klarigi al mi ĝian signifon; sed ili ne povis klarigi al mi la sencon de ĉi tiuj vortoj. **16** Sed mi aŭdis pri vi, ke vi povoscias klarigi signifon kaj malkaŝi kaŝitaĵon. Tial, se vi povas tralegi ĉi tiun surskribon kaj klarigi al mi ĝian signifon, vi ricevos purpuran veston, ora ĉeno estos sur via kolo, kaj vi estos la tria reganto en la regno. **17** Tiam Daniel respondis kaj diris al la reĝo: Viaj donacoj restu ĉe vi, viajn rekompencojn donu al iu alia; mi tamen tralegos al la reĝo la surskribon, kaj mi klarigos al li la signifon. **18** Ho reĝo! Dio la Plejalta donis al via patro Nebukadnecar regnon, potencon, honoron, kaj gloron. **19** Pro la potenco, kiun Li donis al li, ĉiuj popoloj, gentoj, kaj lingvoj tremis kaj havis timon antaŭ li; kiun li volis, li mortigis, kaj kiun li volis, li lasis vivi; kiun li volis, li altigis, kaj kiun li volis, li malaltigis. **20** Sed kiam lia koro fieriĝis kaj lia spirito malhumiliĝis, li estis dejetita el sia reĝa trono kaj senigita je sia gloro; **21** kaj li estis elpuŝita el meze de la homoj, kaj lia koro fariĝis simila al koro de besto, kaj li vivis kun sovaĝaj azenoj; li manĝis herbon, kiel la bovoj, kaj lia korpo estis trinkigata per la roso de la ĉielo; ĝis li eksciis, ke super la regno de homoj regas Dio la Plejalta, kaj donas ĝin al tiu, al kiu Li volas. **22** Vi, lia filo, ho Belħacar, ne humiliges vian koron, kvankam vi scis ĉion tion; **23** sed vi levis vin kontraŭ la Reganton de la ĉielo, tiel, ke la vazojn el Lia domo oni alportis al vi, kaj vi kun viaj eminentuloj, kun viaj edzinoj kaj kromvirinoj, trinkis vinon el ili; kaj vi gloris la diojn argentajn kaj orajn, kuprajn, ferajn, lignajn, kaj ŝtonajn, kiu ĵi ne vidas, ne aŭdas, kaj ne pensas; kaj Dion, en kies mano estas la spiro de via vivo kaj ĉiuj viaj vojoj, vi ne gloris. **24** Pro tio estas sendita

de Li la mano kaj skribita ĉi tiu surskribo. **25** efektive estas dekretila, kiel neforigebla leĝo de Jen estas la surskribo, kiu estas desegnita: MENE, Medujo kaj Persujo. **13** Tiam ili respondis kaj diris MENE, TEKEL, UFARSIN. **26** Jen estas la signifo al la reĝo: Jen Daniel, kiu estas el la transloĝigitaj de la vortoj: MENE: Dio kalkulis la tempon de via filo de Juduo, ne atentas vin, ho reĝo, nek la reĝado kaj metis al ĝi finon; **27** TEKEL: vi estas dekreton, subskribitan de vi, sed tri fojojn ĉiutage pesita sur pesilo kaj trovita tro malpeza; **28** PERES: li pregas siajn pregojn. **14** Aŭdinte tion, la reĝo via regno estas dividita kaj donita al la Medoj kaj forte afliktiĝis en sia animo, kaj, dezirante savi Persoj. **29** Tiam laŭ ordono de Belšacar oni metis Danielon, li multe klopodis ĝis la subiro de la purpuran veston sur Danielon kaj oran ĉenon sur suno, por liberigi lin. **15** Sed tiuj homoj ĉirkaŭis la lian kolon, kaj oni proklamis lin la tria reganto en reĝon, kaj diris al li: Sciu, ho reĝo, ke laŭ la leĝoj la regno. **30** En tiu sama nokto Belšacar, reĝo de la de Medujo kaj Persujo ĉiu malpermese aŭ ordono, Haldeoj, estis mortigita. **31** Dario, la Medo, ricevis konfirmita de la reĝo, devas resti nešanĝebla. **16** la regnon, havante la agón de sesdek du jaroj.

6 Kaj Dario bonvolis starigi super sia regno cent dudek satrapojn, por administri lian tutan regnon; **2** kaj super ili tri ĉefajn estrojn, inter kiuj estis ankaŭ Daniel, por ke la satrapoj donadu al ili kalkulraportojn, kaj por ke la reĝo ne havu malprofiton. **3** Sed Daniel superis la aliajn ĉefajn estrojn kaj satrapojn, ĉar li havis eksterordinaran sagon; kaj la reĝo havis jam la intencon starigi lin super la tuta regno. **4** Tiam la ĉefaj estroj kaj la satrapoj komencis serĉi pretekston, por akuzi Danielon koncerne la aferojn de la regno. Sed ili povis trovi nenian pretekston nek kulpon; ĉar li estis fidela, kaj nenia kulpo nek krimo estis trovvebla en li. **5** Tiam tiuj homoj diris: Ni ne povos trovi kulpon en tiu Daniel, se ni ne trovos ion kontraŭ li en la leĝoj de lia Dio. **6** Kaj tiuj ĉefaj estroj kaj satrapoj venis al Dario, kaj diris al li tiel: Ho reĝo Dario, vivu eterne! **7** Ĉiuj ĉefaj estroj de la regno, regionestroj, satrapoj, konsilistoj, kaj militestroj interkonsentis, ke oni devas elirigi reĝan dekreton kaj severe ordoni, ke ĉiun, kiu en la daŭro de tridek tagoj petos ion de ia dio aŭ homo anstaŭ de vi, ho reĝo, oni ĵetu en kavon de leonoj. **8** Tial konfirmu, ho reĝo, ĉi tiun decidon, kaj subskribu la ordonon, por ke ĝi ne estu malobeata, kiel leĝo de Medujo kaj Persujo, kiun neniuj povas senvvalorigi. **9** La reĝo Dario subskribis la dekreton. **10** Kiam Daniel ekscriis, ke estas subskribita tia ordono, li iris en sian domon, kaj antaŭ la fenestroj de sia ĉambro, malfermitaj en la direkto al Jerusalem, li tri fojojn ĉiutage genuis kaj pregis al sia Dio kaj gloradis Lin, kiel li faradis antaŭe. **11** Tiam tiuj homoj ĉirkaŭis Danielon, kaj trovis lin preĝanta kaj petanta favorkorecon antaŭ sia Dio. **12** Kaj ili iris, kaj diris al la reĝo koncerne la reĝan dekreton: Ĉu vi ne ordonis per dekreto, ke ĉiun homon, kiu en la daŭro de tridek tagoj petos ion de ia dio aŭ homo krom vi, ho reĝo, oni ĵetu en kavon de leonoj? La reĝo respondis kaj diris: Jes, tio

Tiam la reĝo ordonis, kaj oni alkondukis Danielon, kaj jetis lin en kavon de leonoj. Sed la reĝo diris al Daniel: Via Dio, al kiu vi senĉese servas, savu vin! **17** Kaj oni alportis ŝtonon kaj metis ĝin sur la aperturon de la kavo; kaj la reĝo sigelis ĝin per sia ringo kaj per la ringo de siaj altranguloj, por ke ne fariĝu ia ŝanĝo koncerne Danielon. **18** Poste la reĝo iris en sian palacon, pasigis la nokton en fastado, eĉ ne permesis alporti al li mangajojn; kaj ankaŭ dormi li ne povis. **19** Matene la reĝo levigis ĉe la tagiĝo kaj iris rapide al la kavo de la leonoj. **20** Kaj kiam li alvenis al la kavo, li vokis per malĝojo voĉo Danielon; kaj ekiparolinte, la reĝo diris al Daniel: Ho Daniel, servanto de la vivanta Dio! Ĉu via Dio, al kiu vi senĉese servas, povis savi vin de la leonoj? **21** Tiam Daniel respondis al la reĝo: Ho reĝo, vivu eterne! **22** Mia Dio sendis Sian angelon, kaj baris la bušon de la leonoj, kaj ili faris al mi nenian difekton; ĉar mi estis trovita pura antaŭ Li; kaj ankaŭ antaŭ vi, ho reĝo, mi ne faris krimon. **23** Tiam la reĝo tre ekĝojis pri li kaj ordonis levi Danielon el la kavo. Kaj oni eligis Danielon el la kavo, kaj nenia difekto montriĝis sur li; ĉar li kredis al sia Dio. **24** Kaj la reĝo ordonis alkonduki tiujn virojn, kiuj per sia akuzo volis pereigi Danielon, kaj jeti en la kavon de la leonoj ilin mem, kaj ankaŭ iliajn infanojn kaj iliajn edzinojn; kaj ankoraŭ antaŭ ol ili atingis la fundon de la kavo, la leonoj kaptis ilin kaj frakasis ĉiujn iliajn ostojn. **25** Post tio la reĝo Dario skribis al ĉiuj popoloj, gentoj, kaj lingvoj de la tuta tero: Kresku via bonfarto! **26** Mi donas ordonon, ke en ĉiu regiono de mia regno oni timu kaj respektu Dion de Daniel; ĉar Li estas Dio vivanta kaj eterne restanta, Lia regno estas nedetrubla, kaj Lia regado estas senfina. **27** Li liberigas kaj savas, Li faras miraklojn kaj pruvosignojn en la ĉielo kaj sur la tero; Li savigis Danielon kontraŭ leonoj. **28** Kaj Daniel havis sukceson dum la reĝado de Dario, kaj dum la reĝado de Ciro, la Perso.

7 En la unua jaro de Belšacar, reĝo de Babel, demandis lin pri la vera signifo de ĉio ĉi tio, kaj li Daniel havis sonĝon kaj vizion de sia kapo komencis paroli al mi kaj klarigis al mi la sencon sur sia lito. Li enskribis tiun sonĝon, prezintente de la diritaĵo. **17** Tiuj kvar grandaj bestoj signifas, la esencon de la afero. **2** Daniel komencis sian ke kvar regnoj formiĝos sur la tero. **18** Poste rakonton, dirante: Mi vidis en mia nokta vizio, prenos la regnon la sanktuloj de la Plejaltulo, kaj ke jen kvar ventoj de la ĉielo batalas inter si ili posedos la regnon eterne, en eterna eterneco, sur granda maro. **3** Kaj eliris el la maro kvar **19** Tiam mi deziris havi precizan klarigon pri la grandegaj bestoj malsimilaj unu al alia. **4** La unua kvara besto, kiu estis malsimila al ĉiuj, kaj terura, estis kiel leono, sed ĝi havis flugilojn de aglo; kun feraj dentoj kaj kupraj ungegoj, manĝegis kaj mi vidis, kiel fine oni deſiris de ĝi la flugilojn, frakasis kaj la restajo dispremis per la piedoj; **20** oni levis ĝin de la tero, kaj starigis sur piedoj, kaj pri la dek kornoj, kiuj estis sur ĝia kapo, kaj kiel homon, kaj homa koro estis donita al ĝi. **5** pri la alia, kiu poste eliris kaj antaŭ kiu elfalis tri, Jen ankaŭ dua besto, simila al urso, staris ĉe ĝia pri tiu sama korno, kiu havis okulojn kaj bušon flanko, kaj tri kojnidentojn ĝi havis en sia bušo, parolantan malhumile, kaj kiu laŭ sia aspekto estis inter siaj dentoj. Kaj estis dirite al ĝi: Leviĝu, pli granda ol la aliaj. **21** Mi vidis, kiel tiu korno kaj manĝu multe da karno. **6** Poste mi vidis komencis bataladon kontraŭ la sanktuloj kaj estis ankoraŭ unu beston, similan al leopardo; sur jam venkanta ilin, **22** ĝis venis la Antaŭtempulo; sia dorso ĝi havis kvar flugilojn de birdo, kaj tiam la juĝo estis farita por la sanktuloj de la kvar kapojn havis tiu besto, kaj potenco estis Plejaltulo, kaj venis la tempo, kiam la regnon donita al ĝi. **7** Poste mi vidis en la nokta vizio ekposedis la sanktuloj. **23** Kaj li diris: La kvara beston kvaran, teruran, monstran, kaj tre fortan; besto estas la kvara regno, kiu estos sur la tero, ĝi havis grandegajn ferajn dentojn; ĝi manĝegis malsimila al ĉiuj regnoj, kaj ĝi manĝegos la tutan kaj frakasis, kaj la restajo ĝi dispremis per la teron, piedpremos kaj frakasos ĝin. **24** La dek piedoj; ĝi estis malsimila al ĉiuj antaŭaj bestoj kaj kornoj signifas, ke el tiu regno aperos dek reĝoj, havis dek kornojn. **8** Mi rigardis tiujn kornojn, kaj post ili eliros alia, malsimila al la antaŭaj, kaj jen inter ili aperis alia korno, malgranda; kaj faligos tri reĝojn. **25** Li blasfemos kontraŭ la kaj tri el la antaŭaj kornoj estis elſiritaj antaŭ Plejaltulo kaj frapos la sanktulojn de la Plejaltulo; ĝi kun la radiko; kaj jen montriĝis, ke tiu korno li eĉ arogos al si ŝanĝi la tempojn kaj leĝojn. Ili havas okulojn, kiel okuloj de homo, kaj bušon, estos transdonitaj en lian manon ĝis paso de unu kiu parolas malhumile. **9** Fine mi vidis, ke estas tempo kaj du tempoj kaj duono de tempo. **26** Poste starigitaj tronoj, kaj sidiĝis la Antaŭtempulo. aperos juĝo, kaj ĝi forprenos de li la potencon, Lia vesto estis blanka kiel neĝo, kaj la haroj por lia pereo kaj plena ekstermiĝo. **27** Sed la sur Lia kapo estis kiel pura lano; Lia trono estis regado, potenco, kaj grandeco de la regnoj sub la brillantaj flamoj, ĝiaj radoj estis flamanta fajro. **10** tutu ĉielo estos donita al la sankta popolo de la Fajra rivero elfluis kaj disvergiĝis antaŭ Li; miloj Plejaltulo, kies regno estas regno eterna, kaj ĉiuj da miloj servis al Li, kaj dekmiloj da dekmiloj potenculoj servados kaj obeados al Li. **28** Ĉi tie staris antaŭ Li. La juĝantoj sidiĝis, kaj la libroj finiĝas la parolo. Mi, Daniel, estis tre konsternita malfermiĝis. **11** Tiam mi vidis, kiel fine, pro la malhumilaj vortoj, kiujn parolis la korno, la besto estis mortigita, kaj ĝia korpo estis frakasita, kaj jetita en fajron, por forbruli. **12** Ankaŭ de la aliaj bestoj oni forprenis ilian potencon, kaj daŭro de la vivo estis donita al ili nur por difinita tempo kaj ĝis difinita templimo. **13** Poste mi vidis en la nokta vizio, ke jen en la nubo de la ĉielo iris kvazaŭ filo de homo, venis al la Antaŭtempulo, kaj estis alkondukita al Li. **14** Kaj al li estis donita potenco, gloro, kaj regno, por ke ĉiuj popoloj, gentoj, kaj lingvoj servu al li; lia regado estas regado eterna, kiu ne ĉesiĝos, kaj lia regno ne detruigiĝos. **15** Ĉe mi, Daniel, ektremis mia spirito en mia korpo, kaj la vizio de mia kapo konsternis min. **16** Mi aliris al unu el la antaŭstarantoj kaj

8 En la tria jaro de reĝado de la reĝo Belšacar aperis al mi, al Daniel, vizio, post tiu, kiu aperis al mi en la komenco. **2** Kiam mi vidis la vizion, mi estis en la kastelurbo Ŝušan, kiu troviĝas en la lando Elam; sed en la vizio mi vidis, ke mi estas ĉe la rivero Ulaj. **3** Mi levis miajn okulojn, kaj mi ekvidis: jen unu vir ŝafista staras ĉe la rivero; ĝi havas du kornojn, kaj ambaŭ kornoj estas altaj, sed unu estas pli alta ol la dua, kaj la pli alta elkreskis poste. **4** Mi vidis, ke tiu vir ŝafista kornopuŝas okcidenten, norden, kaj suden, kaj neniu besto povas kontraŭsti al ĝi, kaj neniu povas savi kontraŭ ĝia forto; kaj ĝi faras ĉion, kion ĝi volas, kaj ĝi estas granda. **5** Dum mi atente

ĝin rigardis, jen de okcidente iras virkapro sur la tutan teron, kaj ĝi ne tuſas la teron. Tiu virkapro havis bone videblan kornon inter siaj okuloj. **6** Kaj pro lia saĝeco liaj ruzaĝoj starantan ĝe la rivero, kaj ĵetis sin sur ĝin kun furioza forto; **7** kaj mi vidis, ke, alproksimiĝinte al la viršafo, ĝi furioziĝis kontraŭ ĝi, frapis la viršafon, kaj rompis ambaŭ ĝiajn kornojn; kaj la viršafo ne havis la forton, por kontraŭstari al ĝi, kaj ĉi tiu ĵetis ĝin sur la teron kaj disbatis ĝin per la piedoj; kaj neniu povis savi la viršafon kontraŭ ĝia forto. **8** Tiam la virkapro forte grandiĝis. Kiam ĝi fariĝis tre forta, rompiĝis la granda korno, kaj anstataŭ ĝi eliris kvar aliaj en la direkto al la kvar ventoj de la ĉielo.

9 El unu el ili eliris alia korno malgranda, kiu forte kreskis suden kaj orienten kaj al la plej bela lando. **10** Kaj ĝi kreskis ĝis la armeo de la ĉielo, kaj ĝi ĵetis sur la teron parton de tiu armeo kaj de la steloj, kaj disprenis ilin per la piedoj. **11** Kaj eĉ kontraŭ la armeestron ĝi leviĝis, forprenis de li la ĉiutagajn oferojn, kaj ruinigis lian sanktan loĝejon. **12** Forto estis donita al ĝi kontraŭ la ĉiutagaj oferoj pro peko; kaj ĝi ĵetis la veron sur la teron kaj laboris kun sukceso. **13** Kaj mi aŭdis unu sanktulon, kiu parolis, kaj tiu sanktulo diris al iu, kiu demandis: Ĝis kiam havos forton la profetaĵo pri la ĉiutagaj oferoj kaj pri la terura peko, ke la sanktejo kaj la armeo estos piedpremataj? **14** Kaj li diris al mi: Ĝis pasos du mil tricent vesperoj kaj matenoj; tiam la sanktejo denove estos sanktigita. **15** Dum mi, Daniel, estis rigardanta tiun vizion kaj serĉanta ĝian signifon, jen starigis antaŭ mi bildo de viro. **16** Kaj el meze de Ulaj mi aŭdis homan voĉon, kiu vokis kaj diris: Gabriel, klarigu al li la vizion. **17** Kaj li aliris al tiu loko, kie mi staris; kaj kiam li venis, mi eksentis teruron kaj falis vizagalte; kaj li diris al mi: Sciu, ho homido, ke la vizio koncernas la finon de la tempo. **18** Kiam li parolis al mi, mi kuſis senkoncie sur la tero; sed li ekuſis min kaj starigis min sur mia loko. **19** Kaj li diris: Jen mi sciigas al vi, kio estos ĉe la fino de la kolero; ĉar tio koncernas la finan tempon. **20** La viršafo, kiun vi vidis kun la du kornoj, estas la reĝo de Medujo kaj Persujo; **21** kaj la vila virkapro estas la reĝo de Grekujo; la granda korno inter ĝiaj okuloj estas la unua reĝo; **22** ĝi rompiĝis, kaj anstataŭ ĝi eliris kvar aliaj; kvar regnoj formiĝos el la nacio, sed ne tiel fortaj, kiel ĝi estis antaŭe. **23** En la fina tempo de tiuj regnoj, kiam la perfiduloj havos sukceson, aperos reĝo malmodesta, lerta ruzulo. **24** Li fariĝos potenza, sed ne per sia forto; li faros grandan dezertigadon, li havos sukceson

en siaj faroj, li pereigos fortulojn kaj la popolon de la sanktuloj. **25** Kaj pro lia saĝeco liaj ruzaĝoj suksesos en lia mano, kaj li fieriĝos, kaj meze de la Princon de la princoj; sed li estos frakasita, kaj la mateno, kiu estas dirita al vi, estas vera; sed tenu la vizion sekrete, ĉar ĝi rilatas tempon viršafon ne havis la forton, por kontraŭstari al ĝi, kaj komencis okupadi min per la aferoj de la reĝo. **26** La vizio pri la vespero estis malsana dum kelke da tagoj. Poste mi leviĝis kaj komencis konsternita de la vizio, sed neniu tion rimarkis.

9 En la unua jaro de Dario, filo de Aḥāśveroš, el la gento Meda, kiu fariĝis reĝo super la regno de la Ḥaldeoj, **2** en la unua jaro de lia reĝado, mi, Daniel, rimarkis en la libroj la nombron de la jaroj, pri kiuj la Eternulo parolis al la profeto Jeremias, ke devas finiĝi sepdek jaroj de la dezerteco de Jerusalem. **3** Kaj mi turnis mian vizagojn al Dio, la Sinjoro, por preĝi kaj petegi, en fastado, sakajo, kaj cindro. **4** Kaj mi pregis al la Eternulo, mia Dio, mi faris konfeson, kaj mi diris: Mi petas Vin, ho Sinjoro, Dio granda kaj timinda, kiu konservas la interligon kaj favorkorecon al Liaj amantoj kaj al la plenumantoj de Liaj ordonoj! **5** Ni pekis, ni malbonagis, ni estis malpiaj, ni ribelis, kaj ni defalis de Viaj ordonoj kaj decidoj; **6** ni ne aŭskultis Viajn servantojn, la profetojn, kiuj parolis en Via nomo al niaj reĝoj, estroj, kaj patroj, kaj al la tuta popolo de la lando. **7** Vi, ho Sinjoro, estas prava, kaj ni devas honti, kiel nun, ĉiu Judo, la logantoj de Jerusalem kaj la tuta Izrael, la proksimaj kaj la malproksimaj, en ĉiuj landoj, kien Vi dispelis ilin pro iliaj malbonagoj, kiujn ili faris koncerne Vin. **8** Ho Sinjoro! ni hontas pro niaj reĝoj, estroj, kaj patroj, kiuj pekis antaŭ Vi. **9** Sed la Sinjoro, nia Dio, havas kompatemon kaj pardonemon, kvankam ni defalis de Li **10** kaj ne aŭskultis la voĉon de la Eternulo, nia Dio, por iradi laŭ Liaj instruoj, kiujn Li donis al ni per Siaj servantoj, la profetoj. **11** La tuta Izrael malobeis Vian instruon, kaj deturnis sin, por ne aŭskulti Vian voĉon; pro tio trafis nin la malbeno kaj la juro, pri kiuj estas skribite en la instruo de Moseo, servanto de Dio; ĉar ni pekis kontraŭ Li. **12** Kaj Li plenumis Sian vorton, kiun Li diris pri ni, kaj pri niaj juĝistoj, kiuj faradis juĝon ĉe ni, kaj Li venigis sur nin grandan malfeliĉon; sub la tuta ĉielo nenie fariĝis tio, kio fariĝis al Jerusalem. **13** Kiel estas skribite en la instruo de Moseo, tiel trafis nin tiu tuta malfeliĉo; ni tamen ne pregis antaŭ la Eternulo, nia Dio, deturnante

nin de niaj malbonagoj kaj penante kompreni Vian veron. **14** Kaj la Eternulo viglis super la bućoferoj kaj farunoferoj; sur la flugiloj de la malfeliĉo kaj venigis ĝin sur nin; ĉar justa estas la Eternulo, nia Dio, en ĉiu Siaj faroj, kiujn Li faras, sed ni ne aŭskultis Lian voĉon. **15** Kaj nun, ho Sinjoro, nia Dio, kiu elkondukis Vian popolon el la lando Egipta per forta mano, kaj faris al Vi gloran nomon, kiel ĝi nun estas, ni pekis, ni estis malpiaj. **16** Ho Sinjoro, konforme al Via tuta bonfaremeco deturnigū nun Via kolero kaj Via indigno de Via urbo Jerusalem, de Via sankta monto; ĉar pro niaj pekoj kaj pro la malbonagoj de niaj patroj Jerusalem kaj Via popolo estas hontindajo antaŭ ĉiuj niaj ĉirkauantoj. **17** Kaj nun aŭskultu, ho nia Dio, la preĝon de Via servanto kaj lian petegon, kaj lumu per Via vizaĝo sur Vian dezertigitan sanktejon, pro la Sinjoro. **18** Klinu, ho mia Dio, Vian orelon, kaj aŭskultu; malfermu Viajn okulojn, kaj vidu nian ruinigitecon, kaj la urbon, kiu estas nomata per Via nomo; ĉar ne pro nia praveco, sed pro Via granda kompatemeco, ni faligas antaŭ Vi nian preĝon. **19** Ho Sinjoro, aŭskultu! ho Sinjoro, pardonu! ho Sinjoro, atentu kaj agu, ne prokrastu, pro Vi mem, ho mia Dio, ĉar Vian nomon portas Via urbo kaj Via popolo. **20** Dum mi ankorau parolis kaj preĝis kaj konfesis miajn pekojn kaj la pekojn de mia popolo Izrael kaj metis mian petegon antaŭ la Eternulon, mian Dion, pri la sankta monto de mia Dio; **21** dum mi ankorau parolis preĝante, la viro Gabriel, kiun mi vidis antaŭe en la vizio, alflugis, kaj ektušíis min ĉirkaŭ la tempo de la vespera ofero; **22** kaj, klarigante, li ekparolis al mi, kaj diris: Ho Daniel, nun mi eliris, por komprenigi al vi la aferon. **23** Ĉe la komenco de via preĝado eliris ordono, kaj mi venas, por sciigi ĝin, ĉar vi estas homo agrabla al Dio; atentu la vorton, kaj komprenu la vizion. **24** Sepdek jarsepoj estas destinitaj por via popolo kaj por via sankta urbo, por ke kovriĝu la kulpo, sigeliĝu la pekoj, kaj pardoniĝu la malbonagoj, por ke venu justeco eterna, sigeliĝu la vizio kaj profetajo, kaj sanktoleigoj Plejsanktulo. **25** Sciu, kaj komprenu: de la momento, kiam eliros la ordono, ke Jerusalem estu denove konstruita, ĝis la sanktoleado de la estro pasos sep jarsepoj kaj sesdek du jarsepoj; kaj denove estos konstruitaj la stratoj kaj muroj, kvankam en tempo malfacila. **26** Post la sesdek du jarsepoj la sanktoleito estos pereigita kaj jam ne ekzistas; kaj la urbon kun ĝia sanktejo pereigos popolo de estro, kiu venos, kaj ĝia fino estos kiel de inundego; kaj ĝis la fino de la milito ĝi estos tute dezertigita. **27** En la daŭro de unu jarsepo estos konfirmita la interligo

kun multaj, kaj meze de la jarsepo estos ĉesigitaj sanktejo estos abomeninda dezerteco, ĝis la fina destinita pereo falos sur la ruinojn.

10 En la tria jaro de Ciro, reĝo de Persujo, vorto estis malkaſita al Daniel, kiu havis la nomon Belṭśacar; kaj vera estis tiu vorto kaj tre grava. Li komprenis la vorton kaj komprenis bone la vizion. **2** En tiu tempo mi, Daniel, funebris dum tri semajnoj. **3** Bongustan manĝaĵon mi ne manĝis, viando kaj vino ne venis en mian bušon, kaj per oleo mi min ne ŝmiris, ĝis la fino de la tri semajnoj. **4** En la dudek-kvara tago de la unua monato mi estis sur la bordo de granda rivero, nome de H̄idekel. **5** Kaj levinte miajn okulojn, mi ekvidis: jen staras unu viro, vestita per tolaj vestoj, kaj liaj lumboj estas zonitaj per pura oro el Ufaz. **6** Lia korpo estas kiel turkiso, lia vizaĝo aspektas kiel fulmo, liaj okuloj kiel fajraj flamoj, liaj brakoj kaj kruroj kiel brillanta kupro, kaj la voĉo de lia parolado estas kiel voĉo de amaso da homoj. **7** Nur mi sola, Daniel, vidis tiun vizion; la homoj, kiuj estis kun mi, ne vidis la vizion; tamen granda timo falis sur ilin, kaj ili forkuris, por sin kaſi. **8** Mi restis sola, kaj mi rigardis tiun grandan vizion; ne restis en mi forto, mia vizaĝaspekto ŝangiĝis terure, kaj mi ne povis rekolekti miajn fortojn. **9** Kaj mi ekaŭdis la voĉon de liaj vortoj; kaj kiam mi ekaŭdis la voĉon de liaj vortoj, mi senkoncie falis vizaĝaltere. **10** Sed jen mano ektušíis min kaj levis min sur miajn genuojn kaj manplatojn. **11** Kaj li diris al mi: Ho Daniel, viro agrabla al Dio! atentu la vortojn, kiujn mi diros al vi, kaj starigu sur via loko, ĉar mi nun estas sendita al vi. Kiam li tion parolis al mi, mi staris tremante. **12** Li diris al mi: Ne timu, Daniel, ĉar de la unua tago, kiam vi sincere penis kompreni kaj pentofari antaŭ via Dio, viaj vortoj estis aŭditaj; kaj mi venis laŭ via peto. **13** Sed la protektanto de la Persa regno kontraŭstaris al mi dum dudek unu tagoj, kaj, ĝis Mihael, unu el la plej ĉefaj protektantoj, venis kun helpo al mi, mi restis tie apud la reĝoj de Persujo. **14** Nun mi venis, por informi vin, kio estos kun via popolo en la estonta tempo, ĉar la vizio koncernas tempon estontan. **15** Dum li parolis al mi tiujn vortojn, mi almetis mian vizaĝon al la tero kaj silentis. **16** Sed jen iu, simila al homido, ektušíis miajn lipojn, kaj mi malfermis mian bušon, ekparolis kaj diris al tiu, kiu staris kontraŭ mi: Ho mia sinjoro, de ĉi tiu vizio kurbiĝis mia vizaĝo, kaj mi jam ne havas fortojn. **17** Kaj kiel la sklavo de mia sinjoro povas paroli kun tia mia sinjoro, se mi jam ne havas forton kaj mi jam

ne havas spiron? **18** Tiam denove ektuſis min kaj malkvietaj filoj de via popolo levigōs, por tiu bildo de homo kaj refortigis min. **19** Kaj li ke plenumiĝu la profetaĵo, sed ili falos. **15** Kaj diris: Ne timu, ho simpatia homo, paco estu al venos la norda reĝo, Ŝutarangos remparon, kaj vi, kaj estu kuraĝa. Kaj dum li parolis al mi, mi venkoprenos la fortikigitan urbon; kaj la forto de kuraĝigis, kaj diris: Parolu, ho mia sinjoro, ĉar la suda ne povos kontraŭstari, kaj ĝia plej bona vi min refortigis. **20** Tiam li diris: Ĉu vi scias, militistaro ne havos forton, por rezisti. **16** Kaj ĉiu, por kio mi venis al vi? nun mi iras denove, por batali kontraŭ la protektanto de Persujo; sed kiam iu venos al li, faros tion, kion li postulos, neniu povos kontraŭstari al li; li starigos en la plej bela mi foriros, venos la protektanto de Grekujo. **21** Lando, kaj pereigos ĝin per sia mano. **17** Kaj li Tamen mi sciigos al vi, kio estas notita en la vera skribo; kaj estas neniuj, kiu subtenus min kontraŭ interclos veni kun la potenco de sia tuta regno tiuj, krom Mihael, via protektanto.

11 En la unua jaro de Dario, la Medo, mi staris, por subteni kaj fortigi min. **2** Kaj nun mi sciigos al vi la veron: jen ankorau tri reĝoj estos en Persujo; la kvara superos ĉiujn per sia riĉeco; kaj kiam li fariĝos forta per sia riĉeco, li ekscitos ĉiujn kontraŭ la regnon Grekan. **3** Aperos reĝo potenco, kiu regos kun granda forto, kaj faros ĉion, kion li volos. **4** Sed dum lia starado lia regno disrompiĝos kaj dividigos laŭ la kvar ventoj de la ĉielo, kaj ĝi transiroj ne al liaj idoj, kaj ne kun tiu potenco, kun kiu li regis; lia regno estos disiĝita kaj transiroj al homoj fremdaj. **5** Fortiĝos unu el liaj princoj, la reĝo suda, kaj fariĝos pli forta ol li, kaj regos; lia potenco estos granda. **6** Sed post kelke da jaroj ili kuniĝos inter si; kaj la filino de la suda reĝo venos al la norda reĝo, por aranĝi la aferon inter ili; sed ŝi ne retenos la forton en sia mano, kaj ankaŭ li kun sia forto ne restos; ŝi kaj ŝiaj akompanantoj kaj ŝia infano kaj ŝia kelktempa fortiganto estos transdonitaj. **7** Tamen el ŝia trunko aperos branĉo, venos kun militistaro, venos al la fortikajo de la norda reĝo, kaj venkos. **8** Ankaŭ iliaj diojn, kun iliaj statuoj, kaj kun iliaj grandvaloraj vazoj argentaj kaj oraj, li forportos en Egiptujon, kaj por kelke da jaroj li restos malproksima de la norda reĝo. **9** Ĉi tiu iros al la regno de la suda reĝo, sed revenos en sian landon. **10** Poste liaj filoj sin armos kaj kolektos grandan militistararon; kaj unu iros rapide, disverŝigos kiel inundo, kaj denove faros militon ĝis lia fortikajo. **11** Tiam la suda reĝo indignos, eliros kaj militos kontraŭ li, kontraŭ la norda reĝo, kaj starigos grandan homomulton, kaj tiu homamaso estos transdonita en lian manon. **12** Li forkondukos tiun homamason, kaj fieriĝos lia koro; sed kvarikam li venkos multajn milojn, li tamen ne fariĝos pli forta. **13** La norda reĝo denove starigos homomulton, pli grandan ol la antaŭa, kaj post kelka tempo li eliros kun granda militistaro kaj kun granda riĉeco. **14** En tiu tempo multaj stariĝos kontraŭ la suda reĝo,

venos la norda reĝo, Ŝutarangos remparon, kaj venkoprenos la fortikigitan urbon; kaj la forto de la suda ne povos kontraŭstari, kaj ĝia plej bona iu venos al li, faros tion, kion li postulos, neniu povos kontraŭstari al li; li starigos en la plej bela lando, kaj pereigos ĝin per sia mano. **15** Kaj li interclos veni kun la potenco de sia tuta regno kaj kun ŝiaj bravuloj, kaj li tion faros; kaj la urbo de virinoj estos donita al li por ekstermi; kaj ĝi ne povos kontraŭstari; sed ĝi ankaŭ ne fariĝos lia. **16** Kaj li direktos sian vizagon al la insuloj kaj venkoprenos multajn; sed unu princo ĉesigos lian malhonoredon, ke li ne plu malhonoru. **17** Tiam li denove turnos sin al la fortikajoj de sia lando; sed li falpuŝigos, falos, kaj oni lin jam ne trovos. **20** Sur lia loko starigos tia, kiu sendos impostiston tra la tutaj glora regno; sed post kelke da tagoj li pereos, kvankam ne per kolero kaj ne per batalo. **21** Sur lia loko starigos homo malestimata, sur kiun oni ne metos la reĝan ornamon; sed li venos kun trankvileco, kaj ekposedos la regnon per flataj. **22** Kaj la dronigantaj taĉmentegoj estos dronigitaj kaj frakasitaj de li, kaj ankaŭ la princo, kun kiu estis farita la interligo. **23** Kaj post la interamikiĝo li faros kontraŭ li malicajon, iros, kaj superfortos lin per malmulte da homoj. **24** En la pacajn kaj plej bonstatajn urbojn de la lando li venos, kaj faros ĉion, kion ne faris liaj patroj nek liaj prapatroj; la kaptaĵon, rabajon, kaj havajon li disjetos; kaj li direktos siajn intencojn kontraŭ la fortikigitajn urbojn, sed nur ĝis certa tempo. **25** Poste li ekscitos sian forton kaj sian koron kontraŭ la reĝon sudan kun grandega militistaro, kaj la suda reĝo eliros militante kun granda kaj tre forta militistaro; sed li ne eltenos, ĉar estos faritaj atencoj kontraŭ li. **26** Tiuj, kiuj manĝas ĉe lia tablo, pereigos lin, kaj lia armeo disverŝigos, kaj falos multe da mortigoj. **27** Ambaŭ reĝoj havos en sia koro malbonajn intencojn, kaj ĉe la sama tablo ili parolos malverajon; sed ili ne sukcesos, ĉar la fino estas ankorau prokrastita ĝis certa tempo. **28** Li iros returne al sia lando kun granda havaĵo, kaj kun intencoj kontraŭ la sankta interligo; kaj li plenumos, kaj venos en sian landon. **29** En difinita tempo li denove iros suden; sed la lasta fojo ne estos tia, kiel la unua. **30** Ĉar venos kontraŭ lin ŝipoj de la Kitidoj, kaj li perdos la kuraĝon; kaj li denove fariĝos kolera kontraŭ la sankta interligo, kaj denove agos kaj interkonsentos kun la forlasintoj de la sankta interligo. **31** Helpantoj

estos starigitaj de li; ili malsanktigos la fortodonan la vortojn kaj sigelu la libron ĝis la fina tempo; sanktejon, ĉesigos la ĉiutagaj oferojn, kaj faros multaj ĝin tralegos, kaj multiĝos la scio. **5** Tiam abomenindan ruinigon. **32** Tiujn, kiuj malbonagas mi, Daniel, ekrigardis, kaj jen staras du aliaj, unu kontraŭ la interligo, li allogos per flataĵoj. Sed sur unu bordo de la rivero kaj la dua sur la alia la homoj, kiuj konas sian Dion, fariĝos kuraĝaj bordo de la rivero. **6** Kaj li diris al la viro en la kaj komencos agi. **33** La klerigantoj de la popolo tolaj vestoj, kiu staris super la akvo de la rivero: klerigos multajn, kvankam dum kelka tempo ili Kiam estos la fino de la mirindaĵoj? **7** Kaj mi falados de glavo, fajro, mallibereco, kaj prirabado. aŭskultis la viron en la tolaj vestoj, kiu staris **34** Dum sia falado ili ricevos kelkan helpon, sed super la akvo de la rivero; li levis sian dekstran multaj aliĝos al ili hipokrite. **35** Kelkaj el la manon kaj sian maldekstran manon al la ĉielo, kaj klerigantoj falos por tio, ke ili refandiĝu, puriĝu, juris per Tiu, kiu vivas eterne, ke tio estos post la kaj blankiĝu ĝis la fina tempo; ĉar estas ankoraŭ paso de tempo kaj tempoj kaj duono de tempo; kaj tempo. **36** La reĝo farados, kion li volos, kaj li kiam finiĝos la dissemiteco de la sankta popolo, fieriĝos, kaj rigardos sin kiel pli altan ol ĉiu dio, tiam plenumiĝos ĉio ĉi tio. **8** Mi atidis, sed mi kaj pri Dio de la dioj li parolos teruraĵojn, kaj li ne komprenis; kaj mi diris: Ho mia sinjoro, kio havos sukceson, ĝis pleniĝos la kolero; ĉar kio estos post tio? **9** Kaj li respondis: Iru, Daniel, ĉar estas decidita, tio plenumiĝos. **37** Kaj pri la dioj tio estas kaŝita kaj sigelita ĝis la fina tempo. **10** de siaj patroj li ne pensos, li ne atentos ĉarmon Multaj estos purigitaj, blankigitaj, kaj elprovitaj; de virinoj, nek ian dion, sed li tenos sin pli alte la malpiuloj faros malpiajojn, kaj ĉiuj malpiuloj ol ĉio. **38** Nur la dion de fortikajoj sur sia loko li ne komprenos; sed la klerigantoj komprenos. **11** honoros, kaj tiun dion, kiun ne konis liaj patroj, li Kaj de la tempo, kiam ĉesiĝos la ĉiutagaj oferoj honoros per oro, argento, multekostaj ŝtonoj, kaj kaj fariĝos abomeninda ruiniĝo, pasos mil ducent juveloj. **39** Kaj li konstruos por la urboj fortikajoj naŭdek tagoj. **12** Feliĉa estas tiu, kiu atendas sub la nomo de fremda dio; kiu akceptos ĉi tiun, al kaj atingos la tempon de mil tricent tridek kvin tiu li plimultigos la honorojn kaj donos potencon tagoj! **13** Kaj vi, ho Daniel, foriru ĝis la fino; kaj super multaj kaj rekompence disdonos teron. **40** ripozu, kaj vi starigos por via sorto en la fino de Fine ekbatalos kontraŭ li la suda reĝo, kaj ĵetos la tempoj.

sin sur lin la norda reĝo kun ĉaroj, rajdistoj, kaj multe da ŝipoj, atakos la regionojn, inundos, kaj trairos. **41** Kaj li venos en la plej belan landon, kaj multaj pereos; saviĝos kontraŭ lia mano nur jenaj: Edom, Moab, kaj la ĉefaj el la Amonidoj. **42** Kaj li etendos sian manon kontraŭ diversajn landojn; ankaŭ la lando Egipta ne saviĝos. **43** Kaj li fariĝos mastro super la trezoroj de oro, argento, kaj ĉiuj grandvalorajoj de Egiptujo; Luboj kaj Etiopoj sekvos liajn pašojn. **44** Sed ekstremigos lin famoj de oriento kaj de nordo, kaj li eliros kun granda furioso, por pereigi kaj ekstermi multajn. **45** Kaj li starigos sian belegan tendon inter la maro kaj la monto de la bela sanktejo; sed li venos al sia fino, kaj neniu helpos al li.

12 En tiu tempo levigos Miĥael, la granda protektanto, kiu defendas la filojn de via popolo; kaj venos tempo malfacila, kia ne ekzistis de tiu tempo, kiam aperis homoj, ĝis la nuna tempo; sed saviĝos en tiu tempo el via popolo ĉiuj, kiuj troviĝos enskribitaj en la libro. **2** Kaj multaj el tiuj, kiuj dormas en la tero, vekiĝos, unuj por vivo eterna, aliaj por eterna malhonoro kaj honto. **3** Kaj la klerigantoj brilos, kiel la brilo de la ĉielo; kaj la virtigantaj de multaj, kiel steloj por ĉiam kaj eterne. **4** Kaj vi, ho Daniel, kaŝu

Hōsea

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Hōsea, filo de Beeri, en la tempo de Uzija, Jotan, Āhaz, kaj H̄izkija, reĝo de Judujo, kaj en la tempo de Jerobeam, filo de Joaš, reĝo de Izrael. **2** Kiam la Eternulo komencis paroli al Hōsea, la Eternulo diris al Hōsea: Iru, prenu al vi edzinon malĉastulinon kaj naskigu infanojn malĉastajn, ĉar la lando malĉastiĝis for de la Eternulo. **3** Kaj li iris, kaj prenis Gomeron, filinon de Diblaim; kaj ŝi gravediĝis kaj naskis al li filon. **4** Kaj la Eternulo diris al li: Donu al li la nomon Jizreel; ĉar baldaŭ Mi punos pro la sango de Jizreel la domon de Jehu, kaj Mi metos finon al la regno de la domo de Izrael. **5** En tiu tempo Mi rompos la pafarkon de Izrael en la valo Jizreel. **6** Kaj ŝi denove gravediĝis kaj naskis filinon; kaj Li diris al li: Donu al ŝi la nomon Lo-Rūhama; ĉar Mi ne plu kompatos la domon de Izrael, sed postulos de ili pagon. **7** Tamen la domon de Jehuda Mi kompatos, kaj Mi helpos al ili per la Eternulo, ilia Dio; Mi ne helpos al ili per pafarko, glavo, kaj batalo, nek per ĉevalo kaj rajdantoj. **8** Kiam ŝi demamigis Lo-Rūhaman, ŝi gravediĝis kaj naskis filon. **9** Kaj Li diris: Donu al li la nomon Lo-Ami; ĉar vi ne estas Mia popolo, kaj Mi ne estos por vi. **10** Tamen la nombro de la Izraelidoj estos kiel la sablo ĉe la maro, ne mezurebla kaj ne kalkulebla. Kaj sur la sama loko, kie estis dirite al ili: Vi ne estas Mia popolo, oni diros al ili: Infanoj de la vivanta Dio. **11** Kolektiĝos kune la idoj de Jehuda kaj la idoj de Izrael, kaj faros al si unu ĉefon, kaj iros el la lando; ĉar granda estos la tago de Jizreel.

2 Nomu viajn fratojn Mia popolo, kaj viajn fraternojn Kompatataj. **2** Havu juĝon kontraŭ via patrino, havu juĝon, ĉar ŝi ne estas Mia edzino, kaj Mi ne estas ŝia edzo; ŝi forigu la malĉastecon de sia vizaĝo kaj la adultemecon de siaj mamoj, **3** por ke Mi ne servestigu ŝin ĝis nudeco, kaj ne prezenti ŝin tia, kia ŝi estis en la tago de sia naskiĝo, ke Mi ne faru ŝin kiel dezerto, ne faru ŝin kiel tero senakva, kaj ne mortigu ŝin per soifo. **4** Ankaŭ ŝiajn infanojn Mi ne kompatus, ĉar ili estas infanoj de malĉasto; **5** ĉar ilia patrino malĉastis, ilia naskintino malhonoris sin; ĉar ŝi diris: Mi sekvos miajn amistojn, kiu donas al mi mian panon kaj mian akvon, miajn lanaĵojn kaj miajn linaĵojn, mian oleon kaj miajn drinkaĵojn. **6** Pro tio Mi baros vian vojon per dornoj, Mi ĉirkaŭbaros ŝin, ke ŝi ne trovos siajn vojojn. **7** Ŝi postkuros siajn amistojn, sed ŝi ne kuratingos ilin; ŝi serĉos

ilin, sed ne trovos; kaj ŝi diros: Mi iros returne al mia unua edzo, ĉar pli bone estis al mi tiam, ol nun. **8** Kaj ŝi ne sciis, ke Mi estis tiu, kiu donadis al ŝi panon kaj moston kaj oleon, Mi donis al ŝi multe da arĝento kaj oro, kiun ili uzis por Baal. **9** Tial Mi prenos returne Mian panon kaj Mian moston iliatempe, Mi forprenos Mian lanaĵon kaj Mian linaĵon, per kiu ŝi kovris sian nudecon. **10** Kaj nun Mi malkašos ŝian hontindaĵon antaŭ la okuloj de ŝiaj amistoj, kaj neniu savos ŝin el Mia mano. **11** Mi ĉesigos ŝian gajecon, ŝiajn festojn, monatkomencojn, kaj sabatojn, kaj ĉiuj ŝiajn solenajn kunvenojn. **12** Mi dezertigos ŝiajn vinbertrunkojn kaj ŝiajn figarbojn, pri kiuj ŝi diras: Tio estas donaco, kiun donis al mi miaj amistoj; Mi faros ilin arbaro, kaj la bestoj de la kampo ilin mangos. **13** Mi punos ŝin pro la tagoj de la Baaloj, al kiuj ŝi incensis, ornaminte sin per siaj ringoj kaj siaj ĉirkaukoloj, kaj sekvante siajn amistojn, dum Min ŝi forgesis, diras la Eternulo. **14** Tial jen Mi allogos ŝin, kondukos ŝin en dezerton, kaj parolos al ŝi agrablajn vortojn; **15** kaj Mi donos al ŝi ŝiajn vinbergardenojn el tie, kaj la valon de malĝojo Mi faros pordo de espero; kaj tie ŝi kantos, kiel en la tagoj de sia juneco kaj kiel en la tempo de sia elirado el la lando Egipta. **16** En tiu tempo, diras la Eternulo, ŝi nomos Min: Mia edzo; ŝi ne plu nomos Min: Mia mastro. **17** Mi forigos de ŝia bušo la nomojn de la Baaloj, kaj oni ne plu rememoros ilin laŭ ilia nomo. **18** Kaj Mi faros por ili en tiu tempo interligon kun la bestoj de la kampo, kun la birdoj de la ĉielo, kaj kun la rampaĵoj de la tero; pafarkon, glavon, kaj militon Mi ekstermos el la lando, kaj Mi donos al ili la eblon dormi eksterdangere. **19** Mi fiancīĝos kun vi por ĉiam, Mi fiancīĝos kun vi en vero kaj justo, en favorkoreco kaj kompatemeco. **20** Mi fiancīĝos kun vi en fideleco, kaj vi ekkonas la Eternulon. **21** En tiu tempo Mi favoros, diras la Eternulo, Mi favoros la ĉielon, kaj ĝi favoros la teron; **22** kaj la tero favoros la grenon, moston, kaj oleon, kaj ĉi tiuj favoros Jizreelon. **23** Mi faros ŝin al Mi fruktoporta sur la tero, kaj Mi kompatos la nekompatiton; kaj al tiu, kiu estis ne Mia popolo, Mi diros: Vi estas Mia popolo; kaj ĝi diros: Vi estas mia Dio.

3 Kaj la Eternulo diris al mi plue: Iru, kaj komencu amajon kun virino, kiun amas ŝia edzo, sed kiu adultas, simile al tio, kiel la Eternulo amas la Izraelidojn, sed ili turnas sin al aliaj dioj kaj amas iliajn vinberkukojn. **2** Kaj mi akiris ŝin al mi per dek kvin arĝentaj moneroj kaj homero kaj duono da hordeo. **3** Kaj mi diris al ŝi: Longan

tempo restu ĉe mi; ne malĉastu, kaj fordono Abomeninda fariĝis ilia drinkado; ili fordonis sin vin al neniu viro; tiel same mi agos kun vi. **4** Ĉar al malĉastado kaj malhonora amo; honto al iliaj dum longa tempo la Izraelidoj restos sen reĝo, protektantoj. **19** La vento forportos ilin per siaj sen estro, sen oferoj, sen statuo, sen efodo, kaj flugiloj, kaj ili hontos pri siaj oferoj.

sen domaj dioj; 5 poste la Izraelidoj returnos sin, kaj serĉos la Eternulon, sian Dion, kaj Davidon, sian reĝon, kaj ili respektigos la Eternulon kaj Lian bonon en la fina tempo.

4 Aŭskultu la vorton de la Eternulo, ho Izraelidoj;

ĉar la Eternulo havas juĝan disputon kun la logantoj de la tero; ĉar sur la tero ne ekzistas vero, nek amo, nek konado de Dio. 2 Malbenado kaj trompado, mortigado, ŝtelado, kaj adultado tre disvastiĝis kai sangoverso sekvas sangoverson.

3 Pro tio ekploros la tero, kaj malfeliĉo traforos ĉiujn ĝiajn loĝantojn kaj la bestojn de la kampo kaj la birdojn de la ĉielo; eĉ la fiŝoj de la maro malaperos. **4** Sed neniu malpacu, neniu riproĉu;

manaperos. **4** Sed niemū mapacu, niemū ripocu, via popolo estas kiel insultantoj de pastro. **5** Vi falos meze de la tago, kaj ankaŭ la profeto falos kun vi en la nokto; kaj Mi pereigos vian patronon. **6** Mia popolo percos pro tio, ke ĝi ne havas sciencojn.

6 Mia popolo pereos pro tio, ke gi ne havas scion.
Ĉar vi forpuſis la scion, tial Mi vin forpuſos,
ke vi ne plu estu Mia pastro. Ĉar vi forgesis la
instruon de via Dio, tial ankaŭ Mi forgesos viajn

infanojn. 7 Ju pli ili multiĝas, des pli ili pekas kontraŭ Mi; ilian honoron Mi faros senhonoreco. 8 Per la pekoj de Mia popolo ili sin nutras, kaj al

gia malpieco strebas ilia animo. 9 Kaj fariĝos al la popolo tiel same, kiel al la pastroj: Mi punos ĝin pro ĝia konduto, kaj Mi repagos al ĝi pro ĝiaj acoj. 10 Ili manĝos kaj ne satiĝos, ili malĝastos,

agoj. **10** Ili mangos kaj ne satigos, ili malcastos kaj ne disvastiĝos; ĉar ili forslasis la Eternulon kaj ne atentas Lin. **11** Malĉastado, vino, kaj mosto forprenas la prudenton. **12** Mia popolo demandadas

sian lignon, kaj ĝia bastono donas al ĝi respondon; ĉar la spirito de malĉasteco erarigas ilin, kaj ili malĉastas kontraŭ sia Dio. 13 Sur la supro

de montoj ili alportas oferojn, kaj sur montetoj ili incensas sub kverko, poplo, kaj terebintarbo, ĉar bona estas ilia ombro. Tial malĉastos viaj filinoj, kaj vici befolinioj adultoj. **14** *Mi novas*

filinoj, kaj viaj bofilinoj adultos. **14** Cu Mi povas ne puni viajn filinojn, se ili malĉastas, kaj viajn bofilinojn, se ili adultas, se ili apartiĝas kune kun la malĉastinoj kaj alportas oferojn kune kun la

publikaj virinoj, kaj la malklera popolo pereas? 15 Se mal^castas vi, ho Izrael, tiam almena^u Jehuda ne kulpig^u; ne iru en Gilgalon, ne iru en Bet-

Avenon, kaj ne juro: Kiel vivas la Eternulo. 16
Ĉar Izrael obstinas, kiel obstina bovino; ĉu nun la
Eternulo povas paštii ilin, kiel ŝafidon sur vasta
neĝtakso? 17 Efcajmo alklarioj el idolejaj levoj. 18

pastejo? 17 Erram aligis al idoloj; lasu lin. 18

5 Aǔskultu tion, ho pastroj, atentu, ho domo de Izrael, kaj prenu en viajn orelojn, ho reĝa domo; ĉar vin trafos juĝo pro tio, ke vi estis kantilo en Michea kaj etendita rota sur Teber. 3

Per premado ili profundigis la pekojn; Mi punos ĉiujn. 3 Mi konas Efraimon, kaj Izrael ne estas kaŝita antaŭ Mi: vi nun malĉastas, ho Efraim,

kaj Izrael malpuriĝis. 4 Iliaj agoj ne permesas al ili reveni al ilia Dio, ĉar spirito de malĉasteco estas en ili kaj la Eternulon ili ne konas. 5 La

malmodesteco de Izrael parolas kontraŭ li antaŭlia vizaĝo; tial Izrael kaj Efraim falos pro siaj malbonagoj; ankaŭ Jehuda falos kun ili. **6** Kun siaj ŝafoi kai bovoi ili iros serĉi la Eternulon, sed ne

trovos; Li forigis de ili. **7** Ili perfidis al la Eternulo, kaj naskis fremdajn infanojn; tial ekstermostis ilin la monato kune kun ilia havajo. **8** Blovus per korno en Giheo, per trumpefo en Rama; bruu en Bet-Aven.

Gloca, per trumpetoj en Ramia, briu en Bet Aven,
post vi, ho Benjamen! **9** Efraim fariĝos dezerto
en la tago de la puno; inter la triboj de Izrael
Mi avertis fidele. **10** La princoj de Jehuda fariĝis

ordonon. **12** Mi estos por Efraim kiel tineo, kiel putro por la domo de Jehuda. **13** Efraim vidis sian malsanon, kaj Jehuda sian vundon; tiam Efraim iris al Asirio, kaj sendis al reĝo, kiu venigis pro

is al Ashiro, kaj sendis al rego, kiu vengus pro
li; sed li ne povas sanigi vin, ne forigos de vi la
vundon. **14** Ĉar Mi estas kiel leono por Efraim, kiel
leonido por la domo de Jehuda; Mi, Mi dissiros kaj

foriros; Mi forportos, kaj neniu povos savi. **15** Mi iros returne sur Mian lokon, ĝis ili konfesos sian kulpon kaj serĉos Mian vizagon; kiam ili suferos, ili ne plu ŝanĝos.

6 Ni iru, ni revenu al la Eternulo; ĉar Li dissiris,
sed Li ankaŭ resanigos nin, Li frapis, kaj Li

ankau ĉi bandagoj niajn vundojn. 2 Li revivigos nin post du tagoj; en la tria tago Li restarigos nin, kaj ni vivos antaŭ Li. 3 Kaj ni havos scion, kie ni penas konsili la Eternulojn. Li aliras kiel

kaj ni penos koni la Eternulon. Li eliros, kiel bela matenruĝo; Li venos al ni, kiel pluvo, kiel printempa pluvo, kiu malsekigas la teron. 4 Kion Mi faru al vi, ho Efraim? Kion Mi faru al vi, ho

Jehuda? Via pieco estas kiel matena nebulo, kaj kiel roso, kiu frue malaperas. 5 Tial Mi hakas per la profetoj, Mi mortigas ilin per la vortoj el Mia bušo; kaj justeco koncerne vin eliros kiel

lumo. **6** Ĉar Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon, kaj konadon de Dio Mi preferas ol bruloferojn. **7** Sed ili rompis la interligon, kiel Adam, kaj ili defalis de Mi. **8** Gilead estas urbo de malbonaguloj, makulita de sango. **9** Kiel bando da embuskantoj la anaro de la pastroj pereigas tiujn, kiuj iras al Ŝéhem; abomenindajon ili faras. **10** En la domo de Izrael Mi vidas teruraĵon: tie malĉastas Efraim, malpuriĝas Izrael. **11** Sed ankaŭ Jehuda havos rikolton, kiam Mi revenigos la forkaptitojn de Mia popolo.

7 Kiam Mi komencis kuraci Izraelon, malkaŝigis la malbonagoj de Efraim kaj la malboneco de Samario; ĉar ili agas mensoge, ŝtelistoj eniras, kaj bandoj rabas sur la strato. **2** Ili ne pensis en sia koro, ke Mi memoras ĉiujn iliajn malbonagojn; nun ĉirkaŭas ilin iliaj agoj kaj staras antaŭ Mia vizaĝo. **3** Per sia malboneco ili gajigas la reĝon kaj per siaj trompoj la princojn. **4** Ĉiuj ili adultas, kiel forno, forte hejtita de la bakisto, kiu ĉesas hejti nur de post la knedado de sia pasto ĝis ĝia fermentiĝo. **5** Hodiaŭ estas festo de nia reĝo; kaj la princoj komencas fariĝi frenezaj de la vino, kaj li etendas sian manon kun la blasfemantoj. **6** Ili armas sian koron per malico, kiel fornon, kaj kvankam la bakisto dormas dum la tuta nokto, ĝi tamen matene brulas kiel flamanta fajro. **7** Ĉiuj ili ardas, kiel forno, kaj formanĝas siajn juĝistojn; ĉiuj iliaj reĝoj falis, kaj neniu el ili vokas al Mi. **8** Efraim miksis sin kun la popoloj, Efraim fariĝis kiel platukko, bakita sen renversado. **9** Fremduljo konsumis liajn fortojn, kaj li ne rimarkis; eĉ grizaj haroj lin kovris, kaj li tion ne scias. **10** La malmodesteco de Izrael atestas kontraŭ li, sed ili ne turnas sin al la Eternulo, sia Dio, kaj ne serĉas Lin malgraŭ ĉio. **11** Efraim fariĝis kiel naiva, senprudenta kolombo: ili vokas la Egiptojn, ili iras en Asirion. **12** Kiam ili iros, Mi fetos sur ilin Mian retон; kiel birdojn de la ĉielo Mi tiros ilin malsupren; Mi ilin punos, kiel estis predikate en iliaj kunvenoj. **13** Ve al ili, ke ili foriĝis de Mi; malfeliĉaj ili estas, ke ili defalis de Mi. Mi volas savi ilin, kaj ili parolas kontraŭ Mi mensogojn. **14** Kaj ili ne vokas al Mi en sia koro, kiam ili ĝemas sur siaj litoj; pro pano kaj mosto ili kunvenas, sed de Mi ili foriĝas. **15** Mi instruis ilin, fortigis ilian brakon, kaj ili pensas malbonon pri Mi. **16** Ili returnas sin, sed ne al la Plejaltulo; ili fariĝis kiel malĝusta pafarko; falos de glavo iliaj estroj pro sia kolerema lango; tio estos moko kontraŭ ili en la lando Egipta.

8 Metu trumpeton al via bušo! Li flugas kiel aglo al la domo de la Eternulo, pro tio, ke ili agis kontraŭ Mia interligo kaj defalis de Mia instruo. **2** Al Mi ili vokos: Ho mia Dio, ni, Izraelidoj, ekkonis Vin. **3** Izrael forpuſis la bonon; malamiko lin persekutos. **4** Ili starigis reĝojn, sed ne de Mi; ili starigis princojn, sed sen Mia scio; el sia argento kaj oro ili faris al si idolojn, por pereigi sin. **5** Forpuſita estas via bovido, ho Samario; ekflamis kontraŭ ili Mia koleru; kiel longe ankorau ili ne povos purigi? **6** Ĉar ĝi estas faritaĵo de Izrael; artisto ĝin faris, kaj ĝi ne estas dio; dispecetiĝos la bovido de Samario. **7** Ĉar ili semas venton, ili rikoltos ventegon; grenon li ne havos; la kreskantaĵo ne donos farunon; se ĝi eĉ donos, fremduljo ĝin formanĝos. **8** Izrael estas formanĝata; nun ili fariĝis inter la popoloj kiel senvala vazo. **9** Ĉar ili iris en Asirion, kiel sovaĝa azeno solece vaganta; la Efraimidoj donis amajn donacojn. **10** Kvankam ili donis donacojn al la nacioj, Mi nun kolektus ilin, por ke ili iom ripozu de la ŝargo de la reĝo de la princoj. **11** Sed multe da altaroj konstruis Efraim, por peki; ili fariĝis por li altaroj pekjaj. **12** Mi skribis por li la multon de Mijaj leĝoj; sed li rigardas ilin kiel fremdajon. **13** La oferojn, donacatajn al Mi, ili buĉas nur pro viando, por ĝin manĝi; la Eternulo ne deziras ilin; nun Li rememoros iliajn malbonagojn kaj punos iliajn pekojn; ili revenos en Egiptujon. **14** Izrael forgesis sian Kreinton, kaj konstruas palacojn; Jehuda konstruas multe da fortikigitaj urboj; sed Mi sendos fajron sur liajn urbojn, kaj ĝi ekstermos liajn palacojn.

9 Ne ĝoju, ho Izrael, ne estu gaja, kiel la popoloj, ĉar vi malĉaste foriĝis de via Dio, vi preferas proamajajn donacojn ol ĉiujn grenejojn plenajn de greno. **2** Tial drašejo kaj vinpremejo ne nutros ilin, la mosto mankos en ĝi. **3** Ili ne loĝos en la lando de la Eternulo; Efraim revenos en Egiptujon, kaj en Asirio ili manĝos malpuraĵon. **4** Ili ne verŝoferos al la Eternulo vinon, kaj ne estos agrablaj al Li; iliaj oferoj estos kiel pano de suferantoj: ĉiuj ĝiaj manĝantoj fariĝos malpuraj; ĉar ilia pano devas esti nur por ili mem, ĝi ne devas veni en la domon de la Eternulo. **5** Kion vi faros en la tago de solena kunveno kaj en la tago de festo de la Eternulo? **6** Ĉar vidu, ili forkuras de malfeliĉo; Egiptujo ilin kolektos, Memfis ilin enterigos; sur la loko, kie troviĝis iliaj amataj argentajoj, kreskos urtiko, dornoj estos en iliaj tendoj. **7** Venis la tempo de punvizito, venis la tagoj de repago; Izrael ekscios, ĉu malsaga estis la profeto, ĉu freneza estis la viro inspirita, parolante pri viaj

multaj malbonagoj kaj pri la granda malboneco. intenco Mi punos ilin, kaj kolektiĝos kontraŭ ili
8 La gardisto de Efraim estas antaŭe kun mia popoloj, kiam ili estos punataj pro siaj du krimoj. Dio; nun profeto metas kaptilojn sur ĉiu liaj **11** Efraim estas kiel bovido dresita, amanta draši. vojoj, kaj malamo estas en la domo de lia Dio. **9** Mi metos jugon sur lian belan kolon, Mi rajdos Profunde ili malboniĝis, kiel en la tagoj de Gibeal; sur Efraim, Jehuda plugos, Jakob erpos. **12** Semu Li rememoras iliajn malbonagojn, Li punos iliajn al vi justecon, tiam vi rikoltos amon; plugu al pekojn. **10** Kiel vinberojn en la dezerto Mi trovis vi plugotaĵon; estas tempo, por turni sin al la Izraelon; kiel unuan frukton sur la figarbo en la Eternulo, ĝis Li venos kaj verŝos sur vin justecon. komenco de ĝia matureco Mi vidis viajn patrojn; **13** Vi plugas malpiaj, vi rikoltas malbonagojn, sed ili iris al Baal-Peor, kaj konsekris sin al la vi manĝas frukton de mensogo; ĉar vi fidas vian hontindajo, kaj fariĝis abomeninduloj, kiel ilia vojon, la multon de viaj herooj. **14** Sed fariĝos amato. **11** La honoro de Efraim forflugos kiel birdo; tumulto en via popolo, kaj ĉiu vi fortikaĵo estos ne estos nasko, nek gravedeco, nek gravediĝo. detruitaj, kiel Ŝalman detruis Bet-Arbelon dum la **12** Kaj se ili eĉ edukus siajn infanojn, Mi tamen milito; mortigita estos la patrino kune kun siaj seninfanigos ilin, ke ili ne havu homojn; ĉar ve al infanoj. **15** Tion faros al vi Bet-El pro via granda ili, kiam Mi forigos Min de ili. **13** Efraim, kiel Mi malpieco. Frue pereos, pereos la reĝo de Izrael. vidas, estas plantita sur bela loko, kiel Tiro; tamen Efraim elirigos siajn infanojn al la mortiganto. **14** Donu al ili, ho Eternulo, tion, kion Vi promesis doni; donu al ili ventron aborteman kaj mamojn sekiĝintajn. **15** Ilia tuta malboneco estas en Gilgal; tie Mi ekmalamis ilin; pro iliaj malbonaj agoj Mi elpelos ilin el Mia domo; Mi ne plu amos ilin; ĉiu iliaj princoj estas defalintoj. **16** Efraim estas batita; ilia radiko sekiĝis; ili ne plu donos fruktojn; eĉ se ili naskos, Mi mortigos la karan frukton de ilia ventro. **17** Mia Dio ilin forpuĝos, ĉar ili ne aŭskultis Lin; kaj ili vagados inter la nacioj.

10 Izrael estas vasta vinberujo, portas siajn fruktojn; sed ju pli multigis liaj fruktoj, des pli li multigis siajn altarojn; ju pli bona estis lia lando, des pli belajn statuojn li starigis. **2** Ilia koro estas dividita, tial nun ili estas kondamnitaj; Li rompos iliajn altarojn, frakasos iliajn statuojn. **3** Renversiĝis en Mi Mia koro, varmegiĝis Mia tutu Nun ili diras: Ni ne havas reĝon; ĉar ni ne timas la Eternulon, kion do povas fari por ni reĝo? **4** ne plu ekstermos Efraim; ĉar Mi estas Dio, ne Ili parolas vanajn vortojn, juras mensoge, kiam ili faras interligon; tial juĝo super ili aperos, kiel pastraĵo, kiuj ĝojis pri ĝi, ploros pri ĝia gloro, kiu foriĝis de ĝi. **6** La bovido mem estas forportita en Asirion, kiel donaco al la reĝo-venĝonto; malhonoron ricevos Efraim, kaj Izrael hontos pro sia entrepreno. **7** Malaperos Samario kun sia reĝo, kiel ŝaŭmo sur la supraĵo de akvo. **8** Detruitaj estos la altaĵoj de Aven, la peko de Izrael; kardo kaj dornoj kreskos sur iliaj altaroj; ili diros al la montoj: Kovru nin; kaj al la montetoj: Falu sur nin. **9** Pli ol en la tempo de Gibeal vi pekis, ho Izrael; tiam oni leviĝis, sed nun milito en Gibeal ne atingas la malbonagulojn. **10** Konforme al Mia

11 Kiam Izrael estis junulo, Mi lin ekamis, kaj el Egiptujo Mi vokis Mian filon. **2** Sed nun oni vokas ilin, kaj ili sin deturnas; al la Baaloj ili oferas, kaj al idoloj ili incensas. **3** Mi instruis al Efraim la iradon; Mi prenis ilin je la brako, kaj ili ne rimarkis, ke Mi ilin kuracas. **4** Per ŝnuroj de homoj Mi tiris ilin, per ligiloj de amo; Mi estis por ili kiel levanto de la jugo, kaj Mimetis antaŭ ili la manĝojn. **5** Ili ne revenos en la landon Egiptan, sed Asirio estos ilia reĝo, ĉar ili ne volis penti. **6** Glavo falos sur liajn urbojn kaj ekstermos liajn idojn kaj formanĝos ilin pro iliaj entreprenoj. **7** Mia popolo rigidigis en la defalo de Mi; kaj kvankam oni ĝin vokas al la Plejaltulo, ĝi ne levas sin. **8** Kiel Mi agu kun vi, ho Efraim? kiel Mi protektu vin, ho Izrael? Ĉu Mi faru al vi, kiel al Adma? ĉu Mi egaligu vin al Ceboim?

9 Mi ne agos laŭ Mia flama kolero, Mi la Eternulon, kion do povas fari por ni reĝo? **4** ne plu ekstermos Efraim; ĉar Mi estas Dio, ne homo, Mi estas Sanktulo inter vi; Mi ne venos en furioso. **10** La Eternulon ili sekvos, kiel kriant venena herbo sur la sulkoj de la kampo. **5** Pri leonon; kiam Li krios, tiam timigite venos la filoj de okcidente. **11** Timigite kiel birdo ili venos el Egiptujo, kaj kiel kolombo el la lando Asiria; kaj Mi enloĝigos ilin en iliaj domoj, diras la Eternulo. **12** Kun mensogoj ĉirkauis Min Efraim, kaj kun falsaĵo la domo de Izrael; sed Jehuda ankoraŭ tenis sin je Dio kaj estis fidel a la Sanktulo.

12 Efraim paštas venton, postkuras la orientan venton; kun ĉiu tago li faras pli da mensogoj kaj da idolaĵoj; li faras interligon kun Asirio, kaj portas oleon en Egiptujon. **2** Sed ankaŭ kun Jehuda la Eternulo havas juĝon, kaj Li punos Jakobon laŭ lia konduto, laŭ liaj agoj Li repagos al li. **3** Ankoraŭ en la ventro li retenis sian fraton,

kaj viriĝinte li luktis kun Dio. **4** Li luktis kun longe en la pozicio de naskiĝantaj infanoj. **14** anĝelo kaj venkis, li tamen petegis lin kun ploro; El Ŝeol Mi savos ilin, de la morto Mi liberigos en Bet-El Li nin trovos, kaj tie Li parolos kun ni. **5** La Eternulo estas Dio Cebao, Eternulo estas Lia nomo. **6** Returnu do vin al via Dio, konservu kaſita antaŭ Mijok ulojo. (**Sheol h7585**) **15** Kvankam favorkorecon kaj justecon, kaj fidu ĉiam vian Dion. **7** Kanaanido havas en sia mano falsan vento orienta, vento de la Eternulo, blovanta el la pesilon, li amas trompi; **8** kaj Efraim diras: Mi dezerto, kaj tiam elsekiĝos lia fonto, dezertiĝos riĉiĝis, mi akiris al mi havajon, sed en ĉiuoj miaj lia devenejo; kaj li disrabos la trezorejon de ĉiu laboroj oni ne trovos ĉe mi malbonagon, per kiu grandvalorajo. **16** Samario suferos, ĉar ĝi ribelis mi estus pekinta. **9** Mi, la Eternulo, estas via Dio de post la lando Egipta; Mi ankoraŭ denove infanoj estos frakasitaj, iliaj gravedulinoj estos logigoj vin en tendoj, kiel en la tagoj de festo. dishakitaj.

10 Mi parolis per la profetoj, Mi donis multe da vizioj, kaj per la profetoj Mi parolis alegorio. **11** En Gilead estis idoloj, sed ili fariĝis senvaloraĵo; en Gilgal oni oferbuĉis bovojn, sed iliaj altaroj fariĝis kiel ŝtonamasoj sur la sulko de la kampo. **12** Jakob forkuris sur la kampojn de Sirio, Izrael servis por edzino, kaj por edzino li devis gardi. **13** Kaj per profeto la Eternulo elkondukis Izraelon el Egiptujo, kaj per profeto Li gardis lin. **14** Forte kolerigis Lin Efraim, tial lia sango venos sur lin, kaj lia Sinjoro redonas al li pro liaj hontindajoj.

13 Kiam Efraim parolis, oni timis; li altiĝis en Izrael. Sed li fariĝis kulpa per Baal, kaj mortis. **2** Nun ili ankoraŭ pli pekas; ili faris al si el sia arĝento statuojn, idolojn laŭ sia komprereno, kiuj estas ja ĉiuoj faritaĵo de forĝistoj; ili parolas pri ili: Tiuj, kiuj oferbuĉas homojn, povas kisi la bovidojn. **3** Pro tio ili estos kiel matena nebulo, kiel rozo, kiu frue malaperas, kiel grenventumajo, kiun la vento forblovas de la drašejo, kaj kiel fumo el la kamentubo. **4** Sed Mi, la Eternulo, estas via Dio de post la lando Egipta; kaj alian Dion krom Mi vi ne devas koni, kaj ne ekzistas alia Savanto krom Mi. **5** Mi konis vin en la dezerto, en la lando de sekeco. **6** Kiam ili havis pašteton, ili satiĝis; kaj kiam ili satiĝis, tiam fieriĝis ilia koro, kaj tial ili forgesis Min. **7** Tial Mi estos por ili kiel leono, kiel leopardo, kiu embuskas ĉe la vojo. **8** Mi atakos ilin, kiel ursino, kiu perdis la infanojn, Mi dissiros ilian ŝlositan koron, Mi mangegas ilin tie, kiel leono; sovaĝaj bestoj ilin dissiros. **9** Vi pereigis vin, ho Izrael, ĉar via savo estas nur en Mi. **10** Kie estas via reĝo? li savu vin en ĉiuoj viaj urboj. Kie estas viaj jugiĝoj, pri kiuj vi diris: Donu al mi reĝon kaj estrojn? **11** Mi donis al vi reĝon en Mia kolero, kaj Mi forprenos lin en Mia indigno. **12** Kunpakitaj estas la malbonagoj de Efraim, lia peko estas konservita. **13** Doloroj de naskantino atakos lin. Li estas infano sensaĝa; alie li ne starus

pereigec, ho Ŝeol? Sed la konsolo estas ankoraŭ kaſita antaŭ Mijok ulojo. (**Sheol h7585**) **15** Kvankam li estas fruktoriĉa inter la fratoj, venos tamen vento orienta, vento de la Eternulo, blovanta el la dezerto, kaj tiam elsekiĝos lia fonto, dezertiĝos kontraŭ sia Dio. De glavo ili falos; iliaj malgrandaj infanoj estos frakasitaj, iliaj gravedulinoj estos logigoj vin en tendoj, kiel en la tagoj de festo. dishakitaj.

14 Revenu, ho Izrael, al la Eternulo, via Dio; ĉar vi falis pro viaj malbonagoj. **2** Prenu kun vi vortojn kaj revenu al la Eternulo; diru al Li: Pardonu ĉiun pekon kaj akceptu bonon; anstataŭ bovoj ni alportos ofere niajn lipojn. **3** Asirio ne savos nin; ni ne rajdos sur ĉevaloj, ni ne plu nomos nia dio la faritaĵon de niaj manoj; nur ĉe Vi la orfo trovas kompaton. **4** Mi sanigos ilin de la defalo, Mi volonte ilin amos, ĉar pasis Mia kolero koncerne ilin. **5** Mi estos por Izrael kiel roso; li ekfloros kiel rozo, li profundigos siajn radikojn kiel Lebanon. **6** Liaj branĉoj disvastiĝos, li estos bela kiel olivarbo, li bonodoros kiel Lebanon. **7** Revenos tiuj, kiuj sidis en lia ombro; ili reviviĝos kiel greno, ili floros kiel vinberbranĉo; li estos fama, kiel la vino de Lebanon. **8** Ho Efraim, per kio interesas Min plue la idoloj? Mi aŭskultos lin kaj gvidos lin; Mi estos kiel verda cipreso; ĉe Mi oni trovos viajn fruktojn. **9** Kiu estas saĝa, tiu komprenu ĉi tion; kiu estas prudenta, tiu sciui ĉi tion; ĉar ĝustaj estas la vojoj de la Eternulo, virtuloj iras sur ili, kaj malpiuloj falas sur ili.

Joel

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Joel, filo de Petuel. **2** Aŭskultu ĉi tion, ho maljunuloj, kaj atentu, ho ĉiuj loĝantoj de la lando! Ĉu estis ĉi tio en via tempo, aŭ en la tempo de viaj patroj? **3** Rakontu pri tio al viaj infanoj, kaj viaj infanoj al siaj infanoj, kaj iliaj infanoj al la sekvanta generacio. **4** Kio restis de la raupoj, tion mangis la akrido; kio restis de la akrido, tion mangis la skarabo; kaj kio restis de la skarabo, tion mangis la vermoj. **5** Vekiĝu, ho ebruijoj, kaj ploru, ĝemu vi, ĉiuj drinkantoj, pri la suko vinbera, kiu estas prenita for de via bušo. **6** Ĉar venis sur mian landon nacio fortika kaj nekalkulebla; ĝiaj dentoj estas dentoj de leono, kaj makzelojn de leonino ĝi havas. **7** Ĝi dezertigis mian vinberujon, ĉirkaŭ ŝiris mian figarbon, tute senseligis ĝin kaj forjetis; blankiĝis ĝiaj branĉoj. **8** Ĝemu, kiel junulino, kiu metis sur sin sakajon pro sia fianco. **9** For estas la farunoferoj kaj verſoferoj el la domo de la Eternulo; funebras la pastroj, servistoj de la Eternulo. **10** Dezertigita estas la kampo, funebras la tero; ĉar ekstermita estas la greno, elsekiĝis la mosto, velkis la olivoj. **11** Konsternitaj estas la plugistroj, plorĝemas la vinberkultivistoj, pro la tritiko kaj hordeo, pro la pereo de la rikolto sur la kampo. **12** Elsekiĝis la vinberbranĉo, velkis la figarbo; la granatarbo, la palmo, kaj la pomarbo, ĉiuj arboj de la kampo elsekiĝis; malaperis gajeco ĉe la homoj. **13** Zonu vin kaj ploru, ho pastroj; ĝemegu, ho servistoj de la altaro; iru kaj kuŝu en sakajoj, ho servistoj de mia Dio; ĉar malaperis el la domo de via Dio la farunoferoj kaj verſoferoj. **14** Sanktigu faston, proklamu solenan kunvenon, kunvoku la maljunulojn kaj ĉiujn loĝantojn de la lando en la domon de la Eternulo, via Dio, kaj kriu al la Eternulo: **15** Ho ve, kia tago! Ĉar proksima estas la tago de la Eternulo; kiel katastrofo ĝi venos de la Plejpotenculo. **16** Antaŭ niaj okuloj ja malaperis la manĝaĵo, el la domo de nia Dio la ĝojo kaj gajeco. **17** Forputris la grajnoj sub siaj terbuloj, malpleniĝis la grenejoj, detruitaj estas la garbejoj, ĉar la greno difektigis. **18** Ho, kiel ĝemas la brutoj, kiel suferas la bovaroj! ĉar ili ne havas paštajon; ankaŭ la ŝafaroj turmentiĝas. **19** Al Vi, ho Eternulo, mi vokas; ĉar fajro ekstermis la herbejojn de la stepo, kaj flamo bruldifektiĝis ĉiuj arbojn de la kampo. **20** Eĉ la bestoj de la kampo sopiras al Vi; ĉar elsekiĝis la torrentoj da akvo, kaj fajro ekstermis la herbejojn de la stepo.

2 Blovu per korno en Cion, kaj kriu alarmon sur Mia sankta monto; ektremu ĉiuj loĝantoj de la lando; ĉar venas la tago de la Eternulo, ĝi estas jam proksima; **2** tago de mallumo kaj senlumeco, tago de nubo kaj nebulo; simile al la matena ĉielruĝo disvastiĝas sur la montoj popolo grandnombra kaj fortia; tia neniam ekzistis ĝis nun, kaj ankaŭ post ĝi ne plu ekzistas tia, en iu ajan generacio. **3** Antaŭ ĝi ekstermas fajro, kaj post ĝi bruligas flamo; antaŭ ĝi la lando estas kiel la Edena ĝardeno, kaj post ĝi absoluta dezerto; kaj neniu saviĝos de ĝi. **4** Ili aspektas kiel ĉevaloj, ili kuras kiel rajdantoj. **5** Ili saltas sur la montoj, kiel bruantaj ĉaroj, kiel krakado de fajro, kiam ĝi ekstermas pajlon, kiel popolo potenca, pretiĝinta por batalo. **6** Popoloj tremas antaŭ ĝi, ĉiuj vizagoj paliĝas. **7** Kiel herooj ili kuras, kiel kuraĝaj batalistoj ili grimpas sur la muregojn; ĉiu iras sian vojon, ne foreraras de sia vojo. **8** Unu alian ne pušas, ĉiu iras en sia vico; sur la glavojn ili sin jetas, sed restas sendifektaj. **9** Ili trakuras la urbon, kuras sur la muregoj, eniras en la domojn, grimpas tra la fenestroj, kiel ŝtelisto. **10** Antaŭ ili skuiĝas la tero, tremas la ĉielo; la suno kaj la luno senlumiĝas, kaj la steloj perdas sian brilon. **11** Kaj la Eternulo ektondras per Sia voĉo antaŭ Sia armeo; ĉar Lia militistaro estas tre granda, kaj la plenumantoj de Lia vorto estas potencaj; ĉar granda kaj tre timinda estos la tago de la Eternulo; kiu povos ĝin elteni? **12** Sed eĉ nun ankoraŭ la Eternulo diras: Returnu vin al Mi per via tuta koro, kun fastado, plorado, kaj ĝemegado; **13** dissiru vian koron, ne viajin vestojn, kaj returnu vin al la Eternulo, via Dio; ĉar Li estas favorkora kaj kompatema, longepaciencia kaj indulgema, kaj Li bedaŭras malfeliĉon. **14** Kiu scias? eble Li denove bedaŭros, eble Li restigos post Si benon, farunoferojn kaj verſoferojn al la Eternulo, via Dio. **15** Blovu per korno en Cion, sanktigu faston, proklamu solenan kunvenon. **16** Kunvenigu la popolon, sanktigu la komunumon, invitu la maljunulojn, kolektu la malgrandajn infanojn kaj suĉinfanojn; fianco eliru el sia ĉambro, kaj fiancino el sub sia baldakeno. **17** Inter la portiko kaj la altaro ploru la pastroj, servistoj de la Eternulo, kaj ili diru: Indulgu, ho Eternulo, Vian popolon, kaj ne kovru per honto Vian heredajon, la nacioj ne moku ilin; por kio oni diru inter la popoloj: Kie estas ilia Dio? **18** Tiam la Eternulo fariĝos fervora por Sia lando kaj indulgos Sian popolon. **19** Kaj la Eternulo respondos kaj diros al Sia popolo: Jen Mi sendas al vi grenon kaj moston kaj oleon, kaj vi satigi per ili; kaj Mi ne plu permesos al la nacioj malhonori

vin. **20** Kaj la nordulon Mi malproksimigos de vi, Grekoj, por malproksimigi ilin de iliaj limoj; **7** kaj forpelos lin en landon senakvan kaj dezertan, sed jen Mi vekos ilin el tiu loko, kien vi vendis lian antaŭan parton al la maro orienta, kaj lian ilin, kaj vian agon Mi turnos sur vian kapon; **8** malantaŭan parton al la maro okcidenta; kaj li kaj Mi vendos viajn filojn kaj viajn filinojn en la putros kaj malbonodoros, ĉar li faris multe da manojn de la Judoj, kaj ĉi tiuj vendos ilin al la malbono. **21** Ne timu, ho tero, ĝoju kaj estu gaja. Ŝebaanoj, al popolo malproksima; ĉar la Eternulo ĉar la Eternulo faros ion grandan. **22** Ne timu, ho tion diris. **9** Proklamu tion inter la nacioj; pretiĝu bestoj de la kampo, ĉar verdiĝos la paŝtejo de la al milito, veku la kuraĝulojn; ĉiuj militistoj leviĝu stepoj; la arboj portos siajn fruktojn, la figarbo kaj kaj eliru. **10** Forĝu el viaj plugiloj glavojn, kaj vinberu donos sian riĉaĵon. **23** Kaj vi, ho infanoj el viaj rikoltiloj lancojn; la malfortulo diru: Mi de Cion, ĝoju kaj estu gajaj pri la Eternulo, via estas forta. **11** Rapidu kaj venu, ĉiuj nacioj de Dio; ĉar Li donos al vi instruanton pri virteco, kaj ĉiuj flankoj, kaj kolektiĝu; tien alkonduku, ho Li sendos al vi pluvon, fruan kaj malfruan, kiel Eternulo, Viajn fortulojn. **12** La popoloj leviĝu kaj antaŭe. **24** La grenejoj pleniĝos de greno, kaj la iru en la valon de Jehošafat; ĉar tie Mi sidiĝos, premejoj superpleniĝos de mosto kaj de oleo. **25** Por juĝi ĉiujn naciojn de ĉiuj flankoj. **13** Svingu Kaj Mi rekompencos vin pro tiuj jaroj, kiam ĉion la rikoltilon, ĉar la rikoltaĵo estas matura; venu formanĝis la akridoj, skarabo, vermoj, kaj raŭpoj, malsupren, ĉar la premejoj estas plenaj kaj la Mia granda armeo, kiun Mi sendis sur vin. **26** Kaj tinoj tropleniĝis; ĉar granda estas ilia malboneco. vi povos mangi sate, kaj vi gloros la nomon de **14** Amaso post amaso kolektiĝas en la valo de la Eternulo, via Dio, kiu agis kun vi mirinde; kaj la juĝo, ĉar alproksimiĝas la tago de la Eternulo Mia popolo neniam plu havos malhonoron. **27** Kaj en la valo de la juĝo. **15** La suno kaj la luno vi ekscios, ke Mi estas meze de Izrael, ke Mi, la senlumiĝos, kaj la steloj perdos sian brilon. **16** Kaj Eternulo, estas via Dio, kaj alia ne ekzistas; kaj Mia la Eternulo ektondros el Cion kaj aŭdigos Sian popolo neniam plu havos malhonoron. **28** Post tio voĉon el Jerusalem; ektremos la ĉielo kaj la tero; Mi elverſos Mian spiriton sur ĉiun karnon; viaj sed la Eternulo estos rifuĝeo por Sia popolo, kaj filoj kaj viaj filinoj profetos, viaj maljunuloj havos fortikaĵo por la idoj de Izrael. **17** Kaj vi ekscios, sonĝojn, viaj junuloj havos viziojn. **29** Eĉ sur la ke Mi, la Eternulo, estas via Dio, kiu loĝas en sklavojn kaj sur la sklavinojn Mi en tiu tempo Cion, sur Mia sankta monto; kaj Jerusalem estos elverſos Mian spiriton. **30** Kaj Mi donos miraklajn sanktejo, kaj fremduoloj ne plu iros tra ĝi. **18** En signoj en la ĉielo kaj sur la tero: sangon, fajron, tiu tago la montoj elgutigos dolĉan sukron, el la kaj kolonojn da fumo. **31** La suno fariĝos malluma, montetoj fluos laktok, kaj ĉiuj torrentoj de Judujo kaj la luno fariĝos sanga, antaŭ ol venos la granda estos plenaj de akvo; kaj fonto eliros el la domo de kaj timinda tago de la Eternulo. **32** Kaj ĉiuj, kiu la Eternulo kaj liveros akvon al la valo Ŝitima. **19** vokos la nomon de la Eternulo, saviĝos; ĉar sur Egiptujo fariĝos dezerto, kaj Edom fariĝos senviva la monto Cion kaj en Jerusalem estos savo, kiel dezerto, pro tio, ke ili premis la idojn de Jehuda diris la Eternulo, ankaŭ por la restintoj, kiujn la kaj verſis senkulpan sangon en sia lando. **20** Sed Eternulo alvokos. Juduo estos loĝata eterne, kaj Jerusalem en ĉiuj generacioj. **21** Kaj Mi venĝos pro ilia sangon, kiu ne estis venĝita de Mi; kaj la Eternulo loĝados en Cion.

3 Ĉarjen en tiuj tagoj kaj en tiu tempo, kiam Mi revenigos la forkaptitojn de Judujo kaj de Jerusalem, **2** Mi kolektos ĉiujn naciojn kaj venigos ilin en la valon de Jehošafat; kaj tie Mi faros super ili juĝon pro Mia popolo kaj Mia heredajo Izrael, kiun ili disjetis inter la naciojn, dividinte Mian landon; **3** kaj pro tio, ke ili lotis pri Mia popolo, fordonis knabon pro manĝaĵo kaj knabinon vendis pro vino, kaj drinkis. **4** Kaj kion vi volas de Mi, ho Tiro, Cidon, kaj ĉiuj distriktoj Filištaj? ĉu vi volas repagi al Mi? kaj se vi volos repagi al Mi, Mi facile kaj baldaŭ turnos vian repagon sur vian kapon. **5** Mian arĝenton kaj Mian oron vi prenis, kaj Mian plej bonajn valorajojn vi transportis en viajn templojn, **6** kaj la filojn de Judujo kaj la filojn de Jerusalem vi vendis al la filoj de la

Amos

1 Vortoj de Amos, paštisto el Tekoa, kiujn li laŭvize eldiris pri Izrael en la tempo de Uzija, reĝo de Judujo, kaj en la tempo de Jerobeam, filo de Joaš, reĝo de Izrael, du jarojn antaŭ la tertremo. **2** Li diris: La Eternulo ektondros el Cion kaj aŭdigos Sian vocon el Jerusalem; kaj ekfunebros la paštetoj de la paštisto, kaj sekiĝos la supro de Karmel. **3** Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Damasko kaj pro kvar Mi ne indulgos ĝin, pro tio, ke ili draſis Gileadon per fera draſilo. **4** Mi sendos fajron sur la domon de Hazaël, kaj ĝi ekstermos la palacojn de Ben-Hadad. **5** Mi disrompos la riglilojn de Damasko, Mi ekstermos la loĝantojn de la valo Aven kaj la tenanton de sceptro el la domo Edena, kaj la popolo Siria estos forkondukita en Kiron, diras la Eternulo. **6** Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Gaza kaj pro kvar Mi ne indulgos ĝin, pro tio, ke ili tute forkondukis la kaptitojn, por transdoni ilin al Edom. **7** Mi sendos fajron sur la muregon de Gaza, kaj ĝi ekstermos ĝiajn palacojn. **8** Mi ekstermos la loĝantojn de Ašdod kaj la tenanton de sceptro el Aškelon, Mi direktos Mian manon kontraŭ Ekronon, kaj pereos la restintoj de la Filiștoj, diras la Sinjoro, la Eternulo. **9** Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Tiro kaj pro kvar Mi ne indulgos ĝin, pro tio, ke ili transdonis en plenan malliberecon al Edom kaj ne memoris la fratan interligon. **10** Mi sendos fajron sur la muregon de Tiro, kaj ĝi ekstermos ĝiajn palacojn. **11** Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Edom kaj pro kvar Mi ne indulgos lin, pro tio, ke li persekitis kun glavo sian fraton, ke li sufokis en si la kompaton, ke li senĉese furiozas en sia kolero kaj konservas sian furiozon por ĉiam. **12** Mi sendos fajron sur Temanon, kaj ĝi ekstermos la palacojn de Bocra. **13** Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de la Amonidoj kaj pro kvar Mi ne indulgos ilin, pro tio, ke ili dishakis gravedulinojn en Gilead, por plivastigi siajn limojn. **14** Mi ekbruligos fajron sur la murego de Raba, kaj ĝi ekstermos ĝiajn palacojn, kun bruoj en la tago de batalo, kun ventego en la tago de malkvietaeco. **15** Kaj ilia reĝo iros en forkaptitecon, li, kaj kune ankaŭ liaj eminentuloj, diras la Eternulo.

2 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Moab kaj pro kvar Mi ne indulgos lin, pro tio, ke li forbrulis la ostojn de la reĝo de Edom ĝis cindreco. **2** Mi sendos fajron sur Moabon, kaj ĝi ekstermos la palacojn de Keriot; kaj Moab mortos

en tumulto, ĉe bruoj kaj sonado de trumpeteto. **3** Mi ekstermos jugiston el meze de li, kaj kiujn liajn eminentulojn Mi mortigos kune kun li, diras la Eternulo. **4** Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Jehuda kaj pro kvar Mi ne indulgos lin, pro tio, ke ili forpuſis la instruon de la Eternulo, ne observis Liajn leĝojn, kaj permesis sin delogi per la mensogajoj, kiujn sekvis iliaj patroj. **5** Mi sendos fajron sur Judujon, kaj ĝi ekstermos la palacojn de Jerusalem. **6** Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Izrael kaj pro kvar Mi ne indulgos lin, pro tio, ke ili vendas virtulon pro argento kaj malriĉulon pro paro da ŝuo. **7** Ili premas la kapon de senhavuloj en la polvon de la tero, ili baras la vojon de humiluloj; filo kaj patro iras al unu knabino, por malhonori Mian sanktan nomon. **8** Sur garantidonitaj vestoj ili kuſas apud ĉiu altaro, kaj vinon de punitoj ili trinkas en la domo de sia dio. **9** Kaj Mi ekstermis antaŭ ili la Amoridon, kiu estis alta kiel cedro kaj fortakiel kverko; Mi ekstermis liajn fruktojn supre kaj liajn radikojn malsupre. **10** Mi elkondukis vin el la lando Egipta kaj kondukis vin en la dezerto dum kvardek jaroj, por ke vi ekposedu la landon de la Amorido. **11** El viaj filoj Mi faris profetojn kaj el viaj junuloj konsekritojn; ĉu ne estas tiel, ho filoj de Izrael? diras la Eternulo. **12** Sed vi trinkigis al la konsekritoj vinon, kaj al la profetoj vi ordonis: Ne profetu. **13** Jen Mi krakigos sub vi, kiel krakas veturilo, plenigita de garboj. **14** Eĉ lertulo ne povos forkuri, fortulo ne povos ion fari per sia forto, kaj heroo ne povos savi sian vivon; **15** la arkapafisto ne povos kontraŭstari, rapidpiedulo ne saviĝos, kaj rajdanto ne savos sian vivon; **16** kaj la plej kuraga el la herooj forkuros nuda en tiu tago, diras la Eternulo.

3 Aŭskultu ĉi tiun vorton, kiun la Eternulo eldiris pri vi, ho Izraelidoj, pri la tutaj gentoj, kiun Mi elkondukis el la lando Egipta: **2** nur vin Mi distingis el la ĉiuj gentoj de la tero, tial Mi punos vin pro ĉiuj viaj malbonagoj. **3** Ĉu iras du kune, se ili ne interkonsentis? **4** Ĉu leono krias en la arbaro, se ĝi ne havas dissirotajon? Ĉu leonido aŭdigas sian vocon el sia kaverno, se ĝi nenion kaptis? **5** Ĉu birdo falas en kaptilon sur la tero, se ne ekzistas birdokaptisto? Ĉu kaptilo levigas de la tero, se nenio kaptigis per ĝi? **6** Ĉu oni blovas per korno en urbo, kaj la popolo ne ektimas? Ĉu okazas malfeliĉo en urbo, se tion ne faris la Eternulo? **7** La Sinjoro, la Eternulo, faras nenion, ne malkaſinte Sian sekreton al Siaj servantoj, la profetoj. **8** Kiam leono ekriis, kiu ne ektimas?

kiam la Sinjoro, la Eternulo, parolis, kiu tiam ne viajn ĉevalojn, kaj Mi levis la malbonodoron profetos? **9** Aŭdigu en la palacoj de Ašdod kaj en de via tendaro en viajn nazotruojn; vi tamen la palacoj de la lando Egipta, kaj diru: Kolektiĝu ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **11** Mi faris sur la montoj de Samario, kaj rigardu, kia granda inter vi renverson, kiel Dio renversis Sodomon tumulto estas en ĝi kaj kia granda rabado estas kaj Gomoran, kaj vi fariĝis kiel brulanta ŝipo, farata meze de ĝi. **10** Ili ne povoscias agi juste, savita el brulo; vi tamen ne revenis al Mi, diras diras la Eternulo; trezoroj, akiritaj per rabado la Eternulo. **12** Tial tiele Mi agos kun vi plue, ho kaj perfortado, estas en iliaj palacoj. **11** Tial tiele Izrael; kaj ĉar Mi tiele agos kun vi, tial pretigui vin diras la Sinjoro, la Eternulo: Malamiko aperos renkonte al via Dio, ho Izrael. **13** Ĉar Li estas Tiu, kaj ĉirkauĝos la landon, kaj li desira de vi viari kiu faras montojn, kreas venton, diras al la homo, fortuna, kaj viaj palacoj estos prirabitaj. **12** Tiele kion ĉi tiu intencas; Li faras la ĉielrugon kaj la diras la Eternulo: Kiel paštisto savas el la bušo de nebulon; Li iras sur la altaĵoj de la tero; Lia nomo leono du krurojn aŭ parton de orelo, tiel saviĝos estas Eternulo, Dio Cebao.

la Izraelidoj, kiuj sidos en Samario sur la rando de lito kaj en Damasko sur kušejo. **13** Aŭskultu, kaj atestu kontraŭ la domo de Jakob, diras la Sinjoro, la Eternulo, Dio Cebao. **14** Ĉar en la tago, kiam Mi punos Izraelon pro liaj krimoj, Mi punos ankaŭ la altarojn en Bet-El, kaj dehakitat estos la kornoj de la altaro kaj falos sur la teron. **15** Kaj Mi frapos la vintran domon kune kun la somera domo; kaj malaperos la domoj eburaj, kaj multe da domoj malaperos, diras la Eternulo.

4 Aŭskultu ĉi tiun vorton, vi grasaj bovinoj, kiuj

estas sur la monto de Samario, kiuj turmentas senhavulojn, premas malriĉulojn, kaj kiuj diras al siaj mastroj: Venu, ni drinku. **2** La Sinjoro, la Eternulo, ĵuris per Sia sankteco, ke jen venos sur vin tagoj, kiam oni forportos vin per hokoj kaj viajn idojn per fiŝhoko. **3** Kaj tra breĉoj vi el la mallumo matenon, kaj el la tago Li faras eliros, ĉiu aparte, kaj estos ĵetitaj sur Harmonon, diras la Eternulo. **4** Iru en Bet-Elon, por peki, en Gilgalon, por multe krimi; alportu viajn oferojn ĉiumatene kaj vian dekonajon en ĉiu tria tago.

5 Incensu laŭdoferon el fermentaĵo, kriu pri memvolaj oferoj, aŭdigu pri ili; ĉar tion vi amas, ho Izraelidoj, diras la Sinjoro, la Eternulo. **6** Tial

Mi donis al vi purecon de la dentoj en ĉiuj viaj tri monatoj antaŭ la rikolto; Mi donis pluvon super unu urbo, kaj super alia Mi ne donis pluvon;

tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **7** Mi ankaŭ rifuzis al vi la pluvon, kiam estis ankoraŭ tri monatoj antaŭ la rikolto; Mi donis pluvon super unu kampo, kaj alia, ne pripluvita,

elsekigis. **8** Kaj du, tri urboj iris al unu urbo, ĉar ĝi estas tempo malbona. **9** Serĉu bonon, ne pro trinki akvon, kaj ne povis trinki sufie; vi

tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **10** Mi sendis sur vin peston sur la vojo al Egiptujo, Mi

figarbojn, kaj olivarbojn formanĝis raŭpoj; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **10** Mi sendis sur vin peston sur la vojo al Egiptujo, Mi

Aŭskultu ĉi tiun vorton, per kiu mi plorkantas pri vi, ho domo de Izrael. **2** Falis kaj ne relevigos la virgulino de Izrael; ĝi estas ĵetita sur la teron, kaj neniu ŝin restarigos. **3** Ĉar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La urbo, kiu elirigas milon, restos nur kun cento, kaj tiu, kiu elirigas centon, restos nur kun deko en la domo de Izrael. **4** Ĉar tiele diras la Eternulo al la domo de Izrael: Turnu vin al Mi, kaj tiam vi vivos. **5** Ne turnu vin al Bet-El, ne iru en Gilgalon, ne migru al Beer-Ŝeba; ĉar Gilgal estos elpatrujigita kaj Bet-El fariĝos senvalora. **6** Turnu vin al la Eternulo, kaj vivu, por ke la domo de Jozef ne ekflamu kiel fajro, kiu ekstermos, kaj neniu estingos en Bet-El. **7** La jugon vi faras vermuto, kaj la veron vi ĵetas sur la teron. **8** Li kreis la Plejadojn kaj Orionon; Li faras el la mallumo matenon, kaj el la tago Li faras malluman nokton; Li vokas la akvon de la maro kaj diras la Eternulo. **9** Gilgalon, por multe krimi; alportu viajn oferojn ĉiumatene kaj vian dekonajon en ĉiu tria tago. **5** Incensu laŭdoferon el fermentaĵo, kriu pri memvolaj oferoj, aŭdigu pri ili; ĉar tion vi amas, ho Izraelidoj, diras la Sinjoro, la Eternulo. **6** Tial

premas senhavulon kaj forprenas de li la panon per grandaj impostoj, vi konstruos domojn el urboj kaj mankon de pano en ĉiuj viaj lokoj; vi hakitaj ŝtonoj, sed vi ne logos en ili; vi plantos

tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **7** Mi ankaŭ rifuzis al vi la pluvon, kiam estis ankoraŭ tri monatoj antaŭ la rikolto; Mi donis pluvon super unu urbo, kaj super alia Mi ne donis pluvon;

tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **7** Mi ankaŭ rifuzis al vi la pluvon, kiam estis ankoraŭ tri monatoj antaŭ la rikolto; Mi donis pluvon super unu urbo, kaj super alia Mi ne donis pluvon;

super unu kampo estis pripluvata, kaj alia, ne pripluvita, pordego. **13** Tial la sagulo silentas en ĉi tiu tempo, elsekigis. **8** Kaj du, tri urboj iris al unu urbo, ĉar ĝi estas tempo malbona. **9** Serĉu bonon, ne pro trinki akvon, kaj ne povis trinki sufie; vi

tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **10** Mi sendis sur vin peston sur la vojo al Egiptujo, Mi

figarbojn, kaj olivarbojn formanĝis raŭpoj; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **10** Mi sendis sur vin peston sur la vojo al Egiptujo, Mi

indulgos la restintojn de Jozef. **16** Tial tiele diras la Eternulo, Dio Cebao, la Sinjoro: Sur ĉiuj placoj

sendis sur vin peston sur la vojo al Egiptujo, Mi

figarbojn, kaj olivarbojn formanĝis raŭpoj; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. **10** Mi sendis sur vin peston sur la vojo al Egiptujo, Mi

indulgos la restintojn de Jozef. **16** Tial tiele diras la Eternulo, Dio Cebao, la Sinjoro: Sur ĉiuj placoj

sciantojn de funebralaj kantoj, por plorkanti. **17** Jen la Eternulo donas ordonon frapi la grandajn Kaj en ĉiu vinberĝardenoj estos plorado, kiam domojn per fendoj kaj la malgrandajn domojn Mi trairoj meze de vi, diras la Eternulo. **18** Ve al per breĉoj. **12** Ĉu kuras ĉevaloj sur roko? ĉu oni tiuj, kiuj deziras vidi la tagon de la Eternulo! por povas plugi ĝin per bovoj? Vi tamen faris la juĝon kio vi ĝin deziras? la tago de la Eternulo estas veneno, kaj la frukton de la vero vi faris vermuto. malluma, ne luma. **19** Tiel same, kiel se iu forkuras **13** Vi ĝojas pro senvorajoj; vi diras: Ĉu ne per de leono kaj lin kaptas urso, aŭ li venis hejmen kaj nia forto ni akiris al ni potencon? **14** Jen, diras la apogis sian manon al muro kaj lin pikas serpento. Eternulo, Dio Cebao, Mi levos kontraŭ vin, ho **20** Malluma estos ja la tago de la Eternulo, ne domo de Izrael, nacion, kiu premos vin de Ĥamat luma; malluma kaj sen ia brilo. **21** Mi malamas, ĝis la torrento de la stepo.

Mi abomenas viajn festojn, kaj Mi ne flaras la oferojn de viaj solenaj tagoj. **22** Kiam vi alportas al Mi bruloferojn kaj viajn farunoferojn, Mi ne akceptas ilin, kaj viajn grasajn dankoferojn Mi ne rigardas. **23** Forigu de Mi la bruon de viaj kantoj, la sonadon de viaj psalteroj Mi ne volas atuskulti. **24** Sed justeco fluu kiel akvo, kaj vero kiel potenco torrento. **25** Ĉu buĉoferojn kaj farunoferojn vi alportadis al Mi en la dezerto dum kvardek jaroj, ho domo de Izrael? **26** Vi portis la tabernaklon de via Moleĥ, la kolonon de via idolo, la stelon de via dio, kiun vi faris al vi. **27** Tial Mi elpatrujigos vin trans Damaskon, diras la Eternulo, kies nomo estas Dio Cebao.

6 Ve al la senzorguloj en Cion, kaj al tiuj, kiuj fidas la montojn de Samario, al la eminentuloj de la unuauloj inter la nacioj, al kiuj sin turnas la domo de Izrael! **2** Iru al Kalne, kaj rigardu; de tie iru en la grandan Ĥamat, poste iru al Gat de la Filiŝtoj: ĉu ili estas pli bonaj ol tiuj regnoj, ĉu ili aŭ limoj estas pli vastaj ol viaj limoj? **3** Tiuj, kiu pensas, ke la tago de malfeliĉo estas malproksima, kaj tenas sin proksime de la sego de maljusteco; **4** kiuj kušas sur eburaj litoj kaj dorlotas sin sur sia kušejo, manĝas la plej bonajn ŝafojn el la ŝafaro kaj bovidojn el la nutrejo; **5** kiuj tintas sur kontraŭ vi ribelon meze de la domo de Izrael; psalteroj, pensante, ke ili estas muzikistoj egalaj al David; **6** kiuj trinkas vinon el la grandaj kalikoj, ŝmiras sin per la plej bonaj oleaĵoj, kaj ne zorgas pri la mizerio de Jozef: **7** ili tial nun estas la unuaj, kiuj iros en forkaptitecon, kaj la ĝojkriado de la ilia amiko aŭ kadavrobruliganto, por elporti la ostojn el la domo, kaj li diros al tiu, kiu estas ĉe unu domo, ili ankaŭ mortos. **10** Kaj prenos ilin kion ĝi enhavas. **9** Kaj se dek homoj restos en la domo: Ĉu estas ankoraŭ iu ĉe vi? Kaj ĉi tiu respondos: Neniu plu. Kaj tiu diros: Silentu, oni ne devas elparoli la nomon de la Eternulo. **11** Ĉar

7 Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: jen Li kreis akridojn en la komenco de kreskado de la postfalĉo; la postfalĉo aperis post la falĉado por la reĝo. **2** Kiam ili finis la manĝadon de la herbo sur la tero, mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo, volu pardon! Kiu restarigos Jakobon? li estas ja malgranda. **3** Tiam la Eternulo bedaŭris tion: Tio ne estos, diris la Eternulo. **4** Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: jen la Sinjoro, la Eternulo, proklamis juĝon per fajro, ke ĝi ekstermu la grandan abismon kaj ekstermu la kampojn. **5** Kaj mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo, volu haltigi! Kiu restarigos Jakobon? li estas ja malgranda. **6** La Eternulo bedaŭris ankaŭ tion: Tio ne estos, diris la Sinjoro, la Eternulo. **7** Li donis al mi tian vizion: jen la Sinjoro staris sur murego vertikala, kaj vertikalon Li tenis en Sia mano. **8** Kaj la Eternulo diris al mi: Kion vi vidas, Amos? Mi respondis: Vertikalon. Kaj la Sinjoro diris: Jen Mi metos vertikalon meze de Mia popolo Izrael; Mi ne plu indulgos ĝin; **9** kaj dezertiĝos la altaĵoj de Isaak, kaj la sanktejoj de Izrael estos ruinigitaj; kaj Mi levos Min kun glavo kontraŭ la domon de Jerobeam. **10** Amacia, pastro el Bet-El, sendis al Jerobeam, reĝo de Izrael, por diri: Amos faras kaj Izrael estos forkondukita el sia lando. **12** Kaj Amacia diris al Amos: Ho viziisto, iru kaj forkuru la lando ne povas toleri ĉiujn liajn vortojn; **11** al David; **6** car tiele diras Amos: Jerobeam mortos de glavo, kaj mi kultivas sikomorojn; **13** sed en Bet-El ne plu profetu, car ĝi juris per Si mem, diras la Eternulo, Dio Cebao: Mi estas sanktejo de la reĝo kaj domo de la regno. **14** abomenas la fieracon de Jakob, kaj liajn palacojn Amos respondis kaj diris al Amacia: Mi ne estas Mi malamas; Mi transdonos la urbon kun ĉio, profeto, nek filo de profeto, mi estas nur paštisto, kion ĝi enhavas. **9** Kaj se dek homoj restos en kaj mi kultivas sikomorojn; **15** sed la Eternulo unu domo, ili ankaŭ mortos. **10** Kaj prenos ilin prenis min de la ŝafaro, kaj la Eternulo diris al mi: ilia amiko aŭ kadavrobruliganto, por elporti la Iru kaj profetu al Mia popolo Izrael. **16** Kaj nun ostojn el la domo, kaj li diros al tiu, kiu estas ĉe aŭskultu la vorton de la Eternulo: Vi diras: Ne la domo: Ĉu estas ankoraŭ iu ĉe vi? Kaj ĉi tiu profetu pri Izrael, kaj ne prediku pri la domo de Isaak; **17** tial tiele diras la Eternulo: Via edzino malĉastos en la urbo, viaj filoj kaj viaj filinoj falos

de glavo, via tero estos dividita per la ĝnuro, kaj vi mortos sur tero malpura; kaj Izrael estos forkondukiti el sia lando.

8 Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: mi vidis korbon kun maturaj fruktoj. **2** Kaj Li diris: Kion vi vidas, Amos? Mi respondis: Korbon kun maturaj fruktoj. Tiam la Eternulo diris al mi: Venis la fino por Mia popolo Izrael; Mi ne plu indulgos ĝin. **3** La kantoj de la palaco fariĝos lamentoj en tiu tago, diras la Sinjoro, la Eternulo; estos multe da kadavroj; sur ĉiu loko oni jetos ilin silente. **4** Aŭskultu ĉi tion, vi, kiuj penas engluti la malriĉulojn kaj pereigi la humilulojn de la tero, **5** kaj kiuj diras: Kiam pasos la monatkomenco, ke ni povu vendadi grenon? kaj la sabato, ke ni povu malfermi la grenejon? Ni malgrandigos la mezuron, ni pligrandigos la prezon, kaj ni trompos per falsa pesilo; **6** ni aĉetos senhavulojn per mono kaj malriĉulon per paro da ŝuoj, kaj grenventumajon ni vendos kun la greno. **7** La Eternulo juris per la gloro de Jakob: Neniam Mi forgesos ĉiujn iliajn farojn. **8** Ĉu pro tio ne ektremos la tero, ne ekploros ĉiuj ĝiaj loĝantoj? Ĝi tutaj ekskuiĝos kiel lago, ĝi levigos kaj mallevigos kiel la Rivero de Egiptujo. **9** En tiu tago, diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi subirigos la sunon en tagmezo, kaj Mi mallumigos la teron meze de luma tago. **10** Mi aliformigos viajn festojn en funebron kaj ĉiujn viajn kantojn en lamentojn; Mi metos sakajon sur ĉiujn lumbojn kaj kalvon sur ĉiun kapon; Mi aperigos ĉe ili funebron, kiel pri sola filo, kaj ilia fino estos tago de maldolĉeco. **11** Jen venos tagoj, diras la Sinjoro, la Eternulo, kaj Mi sendos malsaton en la landon, ne malsaton pri pano kaj ne soifon pri akvo, sed soifon por aŭskultado de la vortoj de la Eternulo. **12** Kaj ili vagados de maro ĝis maro, kaj de nordo ĝis oriento ili migrados, por serĉi la vorton de la Eternulo, sed ili ne trovos. **13** En tiu tago senfortiĝos de soifo la belaj junulinoj kaj la junuloj, **14** kiuj nur juras per la peko de Samario, kaj diras: Kiel vivas via dio, ho Dan! kiel floras la vojo al Beer-Ŝeba! ili falos, kaj ne plu releviĝos.

ilin; se ili kaŝiĝus for de Miaj okuloj sur la fundo de la maro, eĉ tie Mi ordonas al la serpento, ke ĝi piku ilin. **4** Se ili iros en forkaptitecon antaŭ siaj malamikoj, ankaŭ tie Mi ordonas al la glavo mortigi ilin. Mi direktos sur ilin Miajn okulojn por malfeliĉo, ne por bono. **5** La Sinjoro, la Eternulo Cebao, ektuŝas landon, kaj ĝi tiom fandiĝas, kaj ĉiuj loĝantoj ploras; ĝi tutaj ekskuiĝas kiel lago, mallevigas kiel la Rivero de Egiptujo. **6** Li konstruis Sian logejon en la ĉielo, kaj Sian firmamenton Li fundamentis sur la tero; Li vokas la akvon de la maro kaj verŝas ĝin sur la teron; Lia nomo estas Eternulo. **7** Ĉu vi ne estas por Mi kiel la Etiopoj, ho Izraelidoj? diras la Eternulo; ĉu Mi ne elkondukitis Izraelon el la lando Egipta, la Filiastojn el Kaftor, kaj la Sirianojn el Kir? **8** Jen la okuloj de la Sinjoro, la Eternulo, estas direktaĵoj sur la pekan regnon, kaj Mi ekstermos ĝin de sur la tero; tamen ne tute Mi ekstermos la domon de Jakob, diras la Eternulo. **9** Jen Mi ordonas, kaj disĝetigas la domon de Izrael inter ĉiujn naciojn, kiel oni disĝetas per kribriilo, kaj eĉ unu grajno ne falos sur la teron. **10** De glavo mortos ĉiuj pekujoj de Mia popolo, kiuj diras: Malfeliĉo ne alproksimiĝos al ni kaj ne trafos nin. **11** En tiu tempo Mi restarigos la falintan tabernaklon de David, Mi reŝtopos ĝiajn brecojn, Mi restarigos la detruitajon, kaj Mi rekonstruos ĝin, kiel en la tempo antikva, **12** por ke ili ekposedu la restajon de Edom kaj ankaŭ ĉiujn naciojn, inter kiuj estos proklamata Mia nomo, diras la Eternulo, kiu tio faras. **13** Jen venos tagoj, diras la Eternulo, kiam la pluganto renkontiĝos kun la rikoltanto, la vinberpremanto kun la semanto; kaj la montoj eligutigos dolĉan sukron, kaj ĉiuj montetoj fariĝos fruktoportaj. **14** Kaj Mi revenigos la forkaptitojn de Mia popolo Izrael, ili rekonstruos la ruinigitajn urbojn, enloĝiĝos, plantos vinberĝardenojn kaj trinkos ilian vinon, aranĝos ĝardenojn kaj manĝos iliajn fruktojn. **15** Kaj Mi replantos ilin sur ilia tero, kaj ili ne plu estos elſirataj el sia tero, kiun Mi donis al ili, diras la Eternulo, via Dio.

9 Mi vidis la Eternulon, kiu staris super la altaro; kaj Li diris: Frapu la kapitelon, ke la fostoj ekskuiĝu kaj la pecoj falu sur la kapojn de ĉiuj; kaj ilian naskitaron Mi mortigos per glavo, neniu el ili forkuros, neniu el ili saviĝos. **2** Eĉ se ili enfosus sin en Ŝeolon, eĉ de tie Mia mano ilin prenos; eĉ se ili suprenirus en la ĉielon, Mi de tie depuſos ilin. (**Sheol h7585**) **3** Se ili kaŭſus sin sur la supro de Karmel, Mi tie elserĉos kaj prenos

Obadja

1 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri Edom:
Diron ni aŭdis de la Eternulo, kaj kuriero estas
sendita al la nacioj: Leviĝu, ni iru milite kontraŭ
lin. **2** Vidu, Mi faris vin malgranda inter la nacioj;
vi estas tre malestimata. **3** La fiereco de via koro
delogis vin; loĝante en la fendoj de rokoj, sur via
alta sidejo, vi diras en via koro: Kiu depušos min
sur la teron? **4** Sed se vi eĉ leviĝus tiel alte, kiel
aglo, aŭ se vi aranĝus vian neston inter la steloj,
eĉ de tie Mi ĵetos vin malsupren, diras la Eternulo.
5 Ĉu ŝtelistoj venis al vi, aŭ noktaj rabistoj?
kiamaniere vi estas tiel ruinigita? ili ŝtelus nur
tiom, kiom sufiĉus por ili. Se vinberkolektantoj
venus al vi, ili restigus ja forgesitajn berojn. **6**
Kiel forte Esav estas priserĉita kaj liaj kašeoj
estas traesploritaj! **7** Al la limo vin puŝis ĉiuj viaj
interliganoj, trompis kaj perforis vin viaj amikoj;
la mangantoj de via pano metis sub vin kaptilon,
kiun vi eĉ ne rimarkis. **8** En tiu tempo, diras la
Eternulo, Mi pereigos ja la sagulojn ĉe Edom kaj
la prudenton sur la monto de Esav. **9** Ektimos viaj
kuraĝuloj, ho Teman, por ke ĉiuj sur la monto de
Esav estu ekstermitaj per mortigo. **10** Pro tio, ke
vi premis vian fraton Jakob, kovros vin honto,
kaj vi estos ekstermita por ĉiam. **11** En la tempo,
kiam vi staris apude, kiam fremduloj kondukis
lian militistarion en kaptitecon kaj algentuloj
eniris en liajn pordegojn kaj lotis pri Jerusalem, vi
ankaŭ estis kiel unu el ili. **12** Vi devus ne rigardi
la malfeliĉan tagon de via frato, la tagon de lia
forpuŝiteco, kaj vi devus ne ĝoji pri la idoj de
Jehuda en la tago de ilia pereo, nek fanfaroni
en la tago de ilia mizero. **13** Vi devus ne eniri
en la pordegon de Mia popolo en la tago de ilia
malfeliĉo, vi devus ne rigardi ilian suferadon en
la tago de ilia malfeliĉo, nek tuſi ilian havajon en
la tago de ilia malfeliĉo. **14** Vi devus ne stari ĉe
la vojdisiĝo, por ekstermi iliajn forsaviĝintojn,
nek transdoni iliajn restintojn en la tago de
malfeliĉo. **15** Ĉar proksima estas la tago de la
Eternulo kontraŭ ĉiuj nacioj. Kiel vi agis, tiel oni
agos kun vi; kion vi meritas, tio venos sur vian
kapon. **16** Ĉar kiel vi trinkis sur Mia sankta monto,
tiel trinkos ĉiam ĉiuj nacioj; ili trinkos, trinkos
ĝisfunde, ĝis ili fariĝos kiel tute ne ekzistintaj. **17**
Sed sur la monto Cion estos saviĝo, kaj ĝi estos
sankta; kaj la domo de Jakob ekposedos tiujn, kiuj
ilin posedis. **18** La domo de Jakob estos fajro, la
domo de Jozef estos flamo; sed la domo de Esav
estos pajlo, oni ekbruligos ĝin kaj ekstermos ĝin,
kaj neniu restos el la domo de Esav; ĉar la Eternulo

tion diris. **19** Kaj la sudanoj ekposedos la montojn
de Esav, kaj la loĝantoj de la malaltaĵo la Filištajojn;
ili ekposedos la kampojn de Efraim kaj la kampojn
de Samario; kaj Benamen posedos Gileadon. **20**
Kaj tiu multo da forkondukitaj Izraelidoj en la
lando Kanaana ĝis Carfat kaj la forkondukitaj el
Jerusalem en Sefarad ekposedos la urbojn sudajn.
21 Kaj venos savantoj sur la monto Cion, por juĝi
la montojn de Esav. Kaj la regado apartenos al la
Eternulo.

Jona

1 Aperis vorto de la Eternulo al Jona, filo de Amitaj, dirante: **2** Leviĝu, iru en la grandan urbon Nineve, kaj prediku kontraŭ ĝi; ĉar iliaj malbonagoj levigis antaŭ Min. **3** Sed Jona levigis, por forkuri de antaŭ la Eternulo en Taršišon; li iris en Jafon, trovis ŝipon, forirontan al arsiš, pagis pro la vojaĝo, kaj eniris en ĝin, por veturi kun ili al Taršiš, for de la Eternulo. **4** Sed la Eternulo sendis grandan venton sur la maron, kaj sur la maro fariĝis granda ventego, kaj oni pensis, ke la ŝipo pereos. **5** La ŝipanoj ektimis kaj komencis voki ĉiu al sia dio; kaj la objektojn, kiuj trovigis en la ŝipo, oni jetis en la maron, por malpliggrandigi la pezon. Sed Jona iris malsupren, en la internon de la ŝipo, kuſigis, kaj endormiĝis. **6** Kaj aliris al li la ŝipestro, kaj diris al li: Kial vi dormas? levigu, kaj voku al via Dio; eble Dio rememoras pri ni, kaj ni ne pereos. **7** Kaj oni diris unu al alia: Ni lotu, por ke ni eksciū, pro kiu trafis nin ĉi tiu malfeliĉo. Ili lotis, kaj la loto trafis Jonan. **8** Tiam ili diris al li: Vi, pro kiu nin trafis ĉi tiu malfeliĉo, diru al ni, per kio vi vin okupas? de kie vi venis? kie estas via lando? kaj el kiu popolo vi estas? **9** Kaj li respondis al ili: Mi estas Hebreo: mi respektas la Eternulon, Dion de la ĉielo, kiu kreis la maron kaj la sekteron. **10** Tiam tiuj homoj ektimis per granda timo, kaj diris al li: Kion vi faris? ĉar tiuj homoj eksciis, ke li forkuris de antaŭ la Eternulo, kiel li mem diris al ili. **11** Kaj ili diris al li: Kion ni faru kun vi, por ke la maro kvietigu por ni? ĉar la maro fariĝis ĉiam pli kaj pli malkvieta. **12** Li respondis al ili: Prenu min, kaj ĵetu min en la maron; tiam la maro kvietiĝos por vi; ĉar mi scias, ke pro mi trafis vin ĉi tiu granda ventego. **13** La homoj forte ekremis, por reveni sur la sekteron; sed ili nenion povis fari, ĉar la maro fariĝadis ĉiam pli kaj pli malkvieta kontraŭ ili. **14** Tiam ili ekvokis al la Eternulo, kaj diris: Ni petas Vin, ho Eternulo, ne do lasu nin perei pro la animo de ĉi tiu homo, kaj ne metu sur nin la sangan de senkulpulo; ĉar Vi, ho Eternulo, povas fari ĉion, kion Vi volas. **15** Kaj ili prenis Jonan kaj ĵetis lin en la maron; tiam la maro ĉesis koleri. **16** Tiam tiuj homoj eksentis grandan timon antaŭ la Eternulo; kaj ili buĉis oferon al la Eternulo kaj faris sanktajn promesojn. **17** Kaj la Eternulo pretigis grandan fiŝon, ke ĝi englutu Jonan; kaj Jona restis en la interno de la fiŝo dum tri tagoj kaj tri noktoj.

2 Kaj Jona ekpreegis al la Eternulo, sia Dio, el la interno de la fiŝo. **2** Kaj li diris: Kiam mi

suferis, mi vokis al la Eternulo, kaj Li respondis al mi; El la ventro de ŝeo mi kriis, kaj Vi aŭskultis mian voĉon. (**Sheol h7585**) **3** Vi ĵetis min en la profundegon, en la internon de la maro, kaj fluego min ĉirkauis; Ĉiu Viaj ondegoj kaj ondoj iris super min. **4** Kaj mi pensis: Mi estas forpuŝita de antaŭ Viaj okuloj; Tamen mi rigardos ankoraŭ Vian sanktan templon. **5** Ĉirkauis min akvo ĝis la animo; Abismo min ĉirkauis; Junko kovris mian kapon. **6** Mi falis malsupren ĝis la fundamento de la montoj; La tero baris min por ĉiam per siaj rigliloj; Sed Vi, ho Eternulo, mia Dio, elrigis mian vivon el la pereo. **7** Kiam mia animo senfortiĝis en mi, mi rememoris la Eternulon; Kaj mia prego alvenis al Vi en Vian sanktan templon. **8** Tiuj, kiuj servas al vantaĝoj, Senigas sin je favorkoreco. **9** Sed mi kun danka voĉo alportos al Vi oferon; Kion mi promesis, tion mi plenumos; Savo estas ĉe la Eternulo. **10** Kaj la Eternulo ordonis al la fiŝo, kaj ĝi elvomis Jonan sur la sekteron.

3 Kaj duafoje aperis al Jona vorto de la Eternulo, dirante: **2** Leviĝu, iru en la grandan urbon Nineve, kaj prediku al ĝi la predikon, kiun Mi diros al vi. **3** Tiam Jona levigis kaj iris en Nineven, konforme al la vorto de la Eternulo. Nineve estis granda urbo ĉe Dio; ĝi havis la grandecon de tri tagoj da irado. **4** Kiam Jona komencis la trairadon de la urbo kaj trairis unu tagon, li vokis, kaj diris: Post kvardek tagoj Nineve pereos. **5** La loĝantoj de Nineve ekkredis je Dio, proklamis faston, kaj metis sur sin sakajon, de la grandaj ĝis la malgrandaj inter ili. **6** Kiam tion aŭdis la reĝo de Nineve, li levigis de sia trono, demetas de si sian regan veston, kovris sin per sakajo, kaj sidiĝis sur cindro. **7** Kaj li ordonis proklamii en Nineve en la nomo de la reĝo kaj de liaj altranguloj jenon: La homoj kaj la brutoj, la bovoj kaj la ŝafoj, gustumu nenion, ili ne paštigu kaj ne trinku akvon; **8** kaj la homoj kaj la brutoj kovru sin per sakajo, kaj voku forte al Dio, kaj ĉiu deturnu sin de sia malbona vojo kaj de la perfotraĵoj de siaj manoj; **9** eble Dio bedaŭros, kaj forlasos Sian flaman koleron, kaj ni ne pereos. **10** Kiam Dio vidis iliajn farojn, ke ili deturnis sin de sia malbona vojo, Dio bedaŭris la malbonon, kiun Li minacis fari al ili, kaj Li tion ne faris.

4 Tio tre forte ĉagrenis Jonan, kaj li ekkoleris. **2** Kaj li ekpreegis al la Eternulo, kaj diris: Ho Eternulo, tion mi ja diris, kiam mi estis ankoraŭ en mia lando; kaj tial mi preferis forkuri en Taršišon, ĉar mi sciis, ke Vi estas Dio indulgema kaj kompatema, longepaciencia kaj tre favorkora, kaj bedaŭras malbonon. **3** Nun, ho Eternulo, volu

forpreni de mi mian animon; ĉar pli bone por mi estas morti, ol vivi. **4** La Eternulo diris: ĉu vi havas grandan ĉagrenon? **5** Jona eliris el la urbo, sidiĝis oriente de la urbo, faris al si tie laŭbon, kaj sidiĝis sub ĝi en la ombro, ĝis li vidos, kio estos kun la urbo. **6** Dume Dio, la Eternulo, pretigis hederon, kaj ĝi elkreskis super lian kapon, por ke li havu ombron super sia kapo kaj liberiĝu el sia suferado. Kaj Jona forte ekĝojis pro la hedero. **7** Sed kiam leviĝis la matenruĝo de la sekventa tago, Dio aperigis vermon, kiu difektis la hederon, kaj ĝi forvelkis. **8** Kaj kiam ekbrilis la suno, Dio aperigis bruligan orientan venton, kaj la suno turmentis la kapon de Jona tiel, ke li senfortiĝis kaj petis por si morton; li diris: Pli bone por mi estas morti, ol vivi. **9** Tiam Dio diris al Jona: ĉu vi havas grandan ĉagrenon pro la hedero? Li respondis: Mi havas grandan ĉagrenon, eĉ ĝis deziro al morto. **10** La Eternulo tiam diris: Vi domaĝas la hederon, pri kiu vi ne laboris kaj kiun vi ne edukis, kiu dum unu nokto elkreskis kaj dum unu nokto pereis; **11** kaj ĉu Mi povus ne domaĝi Nineven, la grandan urbon, en kiu troviĝas pli ol cent dudek mil homoj, ne povantaj distingi inter sia dekstra mano kaj sia maldekstra, kaj krom tio multe da brutoj?

Miha

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Miha, la Morešetano, en la tempo de Jotam, Aħaz, kaj Hizkija, reĝoj de Judujo, kaj kiun li viziis pri Samario kaj Jerusalem. **2** Aǔskultu, ĉiuj popoloj, atentu, ho tero, kaj ĉio, kio estas sur ĝi! La Sinjoro, la Eternulo, estu atestanto kontraŭ vi, la Sinjoro el Sia sankta templo. **3** Ĉar jen la Eternulo eliras el Sia loko, iras kaj pašas sur la altaĵoj de la tero. **4** Kaj fandiĝas la montoj sub Li, kaj la valoj disfendiĝas, kiel vakso antaŭ fajro, kiel akvo, falanta de krutaĵo. **5** Ĉio ĉi tio estas pro la krimo de Jakob kaj pro la pekoj de la domo de Izrael. Kiu krimigis Jakobon? ĉu ne Samario? Kiu aranĝis la altaĵojn de Judujo? ĉu ne Jerusalem? **6** Tial Mi faros Samarijan ŝtonamaso sur la kampo, por plantado de vinbero; Mi disjetos ĝiajn ŝtonojn en la valon kaj nudigos ĝiajn fundamentojn. **7** Ĉiuj ĝiaj idoloj estos disbatitaj, ĉiuj ĝiaj promalċastaj donacoj estos forbruligitaj per fajro, kaj ĉiuj ĝiajn statuojn Mi ruinigos; ĉar per promalċastaj donacoj ĝi ilin aranĝis, kaj promalċastaj donacoj ili fariĝos denove. **8** Pri tio mi ploras kaj ĝemas, iras sensue kaj nude; mi krias plende, kiel la ŝakaloj, kaj estas malgaja, kiel la strutoj. **9** Ĉar senespera estas ĝia plago, ĝi venis ĝis Judujo, atingis ĝis la pordego de mia popolo, ĝis Jerusalem. **10** Ne diru tion en Gat, ne ploru laŭte; en Bet-Leafra rulu vin en cindro. **11** Foriru, ho loġantino de Ŝafir, en nudeco kaj honto; ne eliros la loġantino de Caanan; la plorando en Bet-Ecel ne permesos al vi tie halti. **12** Afliktiĝas pri sia bono la loġantino de Marot; ĉar malfeliĉo venis de la Eternulo al la pordego de Jerusalem. **13** Jungu al la ĉaro kurċevalojn, ho loġantino de Laħiš; vi estas la komenco de pekoj de la filino de Cion, ĉar ĉe vi oni trovis la krimojn de Izrael. **14** Tial vi sendos donacojn en Morešet-Gaton; sed la domoj de Aħzib trompos la reĝojn de Izrael. **15** Mi alkondukos al vi ankoraŭ la posedonton, ho loġantino de Mareša; ĝis Adulam venos la gloro de Izrael. **16** Detondu viajn harojn kaj razu vin pro viaj amataj filoj; larĝigu vian kalvon kiel aglo, ĉar ili estos forkaptitaj for de vi.

2 Ve al tiuj, kiuj meditas pri pekoj kaj intencas malbonagojn sur sia kušejo, por plenumi ilin matene, kiam ilia mano havas forton. **2** Ili ekdeziras kampojn kaj rabas ilin, domojn kaj forprenas ilin; ili premas homon kaj lian domon, viron kaj lian posedadon. **3** Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi entreprenas kontraŭ tiu gento tian malbonon, de kiu vi ne liberigos vian kolon

kaj ne iros kun levita kapo; ĉar tio estos tempo malfacila. **4** En tiu tempo oni parolos pri vi parabolon, kaj oni prikantos vin per plorkanto, dirante: Ni estas tute ruinigitaj; la posedajo de mia popolo transiris al alia; kiamaniere povas reveni al ni niaj kampoj, se ili jam estas disdividitaj! **5** Tial oni ne mezuros por vi per ŝnuro terpecon lote en la komunumo de la Eternulo. **6** Ne prediku, ho predikantoj; oni ne devas prediki al tiuj, kiuj ne volas eviti malhonoron. **7** Ho, la tiel nomata domo de Jakob! ĉu malgrandiĝis la spirito de la Eternulo? ĉu tiaj estas Liaj agoj? Ĉu ne estas bonfaraj Miaj vortoj por tiu, kiu kondutas ĝuste? **8** Sed Mia popolo leviĝis kiel malamikoj; vi rabas la supran kaj la malsupran vestojn de la trankvilaj preterirantoj, kvazaŭ ili revenus de batalo. **9** La virinojn de Mia popolo vi elpelas el iliaj amataj loĝejoj; de iliaj junaj infanoj vi forprenas por ĉiam Mian ornamon. **10** Leviĝu kaj foriru, ĉar ĉi tie vi ne havos ripozon; pro sia malpureco la lando estos kruele ruinigita. **11** Se iu falsanimulo elpensus mensogon, kaj dirus: Mi predikos al vi pri vino kaj ebriigajo, li estus ĝusta predikanto por ĉi tiu popolo. **12** Tamen Mi kolektos vin tutan, ho Jakob, Mi kolektos la restajon de Izrael, Mi kunigos ilin kiel ŝafojn en ŝafejo; kiel grego en gregejo ili ekbruos de multhomeco. **13** Murrompanto iros antaŭ ili; ili trarompos la baron, trapasos la pordegon, kaj eliros el ĝi; ilia reĝo iros antaŭ ili, kaj la Eternulo estos ilia antaŭgvidanto.

3 Mi diris: Aǔskultu, ho ĉefoj de Jakob kaj estroj de la domo de Izrael! Vi devas ja scii la juron; **2** tamen vi malamas la bonon, amas la malbonon; vi deſiras de ili ilian haŭton kaj la karnon de iliaj ostoj. **3** Kaj kiam ili manĝas la karnon de mia popolo, deſiras de ili ilian haŭton, rompas kaj dispecigas iliajn ostojn kvazaŭ por poto kaj la karnon kvazaŭ por kaldrono: **4** tiām ili krios al la Eternulo; sed Li ne respondos al ili, Li kaſos antaŭ ili Sian vizagón en tiu tempo, ĉar ili faris siajn malbonajn agojn. **5** Tiele diras la Eternulo pri la profetoj, kiu erarigas mian popolon, kiu mordas per siaj dentoj kaj predikas pacon, kaj kontraŭ tiu, kiu ne donas ion en ilian buſon, ili predikas militon: **6** Tial estos ĉe vi nokto, sed ne vizioj, mallumo, sed ne antaŭdiroj; subiros la suno super la profetoj, kaj mallumiĝos super ili la tago. **7** Hontos tiuj viziistoj, mokindaj fariĝos la antaŭdiristoj, kaj ili ĉiuj fermos sian buſon; ĉar ili ne havas respondon de Dio. **8** Sed mi estas plena de forto de la spirito de la Eternulo, de praveco kaj kuraĝo, por montri al Jakob lian krimon kaj al Izrael lian pekon. **9** Aǔskultu ĉi tion, ho ĉefoj de

la domo de Jakob kaj estroj de la domo de Izrael, **5** Nun armu vin, ho batalistino! oni siegos nin; kiuj abomenas juron kaj kurbigas ĉion rektan, **10** per vergo oni frapos la vangon de la juĝisto de kiuj konstruas Cionon per sango kaj Jerusalemon Izrael. **2** Kaj vi, ho Bet-Lehem Efrata, kiu estas per maljustaĵoj. **11** Ĝiaj ĉefoj juĝas pro subaĉeto, malgranda inter la milejoj de Juduo, el vi eliros al ĝiaj pastroj instruas pro pago, kaj ĝiaj profetoj Mi tiu, kiu devas esti reganto en Izrael kaj kies antaŭdiras pro mono; tamen ili apogas sin sur la deveno estas de tempo tre antikva. **3** Li lasos ilin Eternulo, kaj diras: La Eternulo estas ja meze de ĝis la tempo, kiam la naskontino estos naskinta; ni, ne trafos nin malfeliĉo. **12** Tial pro vi Cion estos tiam liaj ceteraj fratoj revenos al la idoj de Izrael. plugita kiel kampo, Jerusalem fariĝos ruinaĵo, kaj **4** Li stariĝos kaj paštos kun la forto de la Eternulo, la monto de la templo fariĝos arbara altaĵo. kun la majesto de la nomo de la Eternulo, lia Dio, kaj tiuj konvertiĝos; ĉar tiam li fariĝos granda ĝis la randoj de la tero. **5** Kaj li estos paco. Kiam la

4 Sed iam en la tempo estonta la monto de la domo de la Eternulo staros kiel ĉebo inter la montoj, kaj ĝi estos pli alta ol ĉiuj altaĵoj; kaj fluos al ĝi popoloj. **2** Kaj iros multaj nacioj, kaj diros: Venu, ni iru supren sur la montojn de la Eternulo kaj en la domon de Dio de Jakob, por ke Li instruu nin pri Siaj vojoj kaj ke ni iru laŭ Lia irejo; ĉar el Cion eliros la instruo, kaj la vorto de la Eternulo el Jerusalem. **3** Kaj Li juĝos inter multe da popoloj, kaj Li decidos pri potencaj nacioj en landoj malproksimaj; kaj ili forĝos el siaj glavoj plugilojn kaj el siaj lancoj rikoltilojn; ne levos nacio glavon kontraŭ nacion, kaj oni ne plu lernos militon. **4** Sed ĉiuj sidos sub sia vinberujo kaj sub sia figarbo, kaj neniu timigos; ĉar la bušo de la Eternulo Cebaot tion diris. **5** Ĉiuj popoloj iros ĉiu en la nomo de sia dio, sed ni irados en la nomo de la Eternulo, nia Dio, ĉiam kaj eterne. **6** En tiu tago, diras la Eternulo, Mi kolektos la lamulojn, kunvenigos la dispelitojn, kaj tiujn, kiujn Mi suferigis. **7** Kaj la lamulojn Mi faros restantaro, kaj la suferintojn potenca nacio, kaj la Eternulo reĝos super ili sur la monto Cion de nun kaj eterne. **8** Kaj vi, ho turo de la grego, fortikaĵo de la filino de Cion, al vi venos, revenos la antaŭa reĝado, la regno de la filino de Jerusalem. **9** Kial vi nun ploras tiel laŭte? Ĉu vi ne havas reĝon? ĉu pereis viaj konsilistoj, ke vin atakis doloroj kiel naskantinon? **10** Suferu, kaj havu dolorojn, ho filino de Cion, kiel naskantino; ĉar nun vi eliros el la urbo kaj logos sur la kampo kaj venos ĝis Babel; tie vi estos savata; tie la Eternulo liberigos vin el la mano de viaj malamikoj. **11** Nun kolektiĝis kontraŭ vi multe da nacioj, kiuj diras: Gi malsanktiĝu, kun ĝuo ni rigardu Cionon! **12** Sed ili ne scias la pensojn de la Eternulo, ili ne komprenas Lian intencon, ke Li kolektis ilin kiel garbojn en la drašejon. **13** Leviĝu kaj drašu, ho filino de Cion, ĉar vian kornon Mi faros fera, viajn hufojn Mi faros kupraj, kaj vi dispremos multe da popoloj, vi konsekros al la Eternulo ilian akiritaĵon, kaj ilian havajon al la Sinjoro de la tutaj teroj.

Asiriano venos en nian landon kaj enpaſos en niajn palacojn, ni starigos kontraŭ li sep paštistojn kaj ok eminentulojn. **6** Ili paštos la landon Asirian per glavo kaj la landon de Nimrod per iliaj lancoj; kaj li savos nin kontraŭ la Asiriano, kiam ĉi tiu venos en nian landon kaj enpaſos en niajn limojn. **7** Kaj la restaĵo de Jakob estos inter multe da popoloj kiel roso de la Eternulo, kiel pluvaj gutoj sur herbo; kaj li ne esperos je homo kaj ne fidos homidojn. **8** Kaj la restaĵo de Jakob estos inter la nacioj, meze de multaj popoloj, kiel leono inter la bestoj de la arbaro, kiel leonido meze de ŝafaroj, kiu dispremas pasante, dissiras, kaj neniu povas savi. **9** Leviĝos via mano super viaj kontraŭuloj, kaj ĉiuj viaj malamikoj ekstermiĝos. **10** En tiu tago, diras la Eternulo, Mi ekstermos viajn ĉevalojn ĉe vi kaj pereigos viajn ĉarojn; **11** Mi ekstermos la urbojn de via lando kaj detruos ĉiujn viajn fortikaĵojn; **12** Mi ekstermos ĉe vi la sorĉistojn, kaj vi ne plu havos aŭguristojn; **13** Mi ekstermos el via mezo viajn idolojn kaj viajn statuojn, kaj vi ne plu adorkliniĝos antaŭ la faritaĵo de viaj manoj; **14** Mi elsiros el via mezo viajn sanktajn stangojn kaj ekstermos viajn urbojn. **15** Kaj en kolero kaj indigno Mi faros venĝon super la nacioj, kiuj ne volos obei.

6 Aŭskultu, kion diras la Eternulo: Leviĝu, havu juĝan disputon kun la montoj, kaj la montetoj aŭdu vian vocon. **2** Aŭskultu, ho montoj, la juĝan disputon de la Eternulo, kaj ankaŭ vi, ho potencaj fundamentoj de la tero; ĉar la Eternulo havas juĝan disputon kun Sia popolo, kaj al Izrael Li volas doni moralinstruon. **3** Ho Mia popolo! kion Mi faris al vi, kaj per kio Mi faris al vi maljustaĵon? respondu al Mi. **4** Mi elkondukis ja vin el la lando Egipta, kaj el la domo de sklaveco Mi vin elacetiſis, kaj Mi sendis antaŭ vin Moseon, Aaronon, kaj Mirjamon. **5** Ho Mia popolo! rememoru, kion intencis Balak, reĝo de Moab, kaj kion respondis al li Bileam, filo de Beor; de Ŝitim ĝis Gilgal, por ke vi sciui la bonfarojn de la Eternulo. **6** Kun kio mi

povas starigi antaŭ la Eternulo, klinigi antaŭ Dio portos, ĉar mi pekis antaŭ Li, ĝis Li esploras en la alto? ĉu mi starigu antaŭ Li kun bruloferoj, mian aferon kaj faros juĝon super mi; tiam Li kun jaraĝaj bovidoj? 7 Ĉu al la Eternulo faros elkondukos min en lumen, kaj mi vidos Lian plezuron miloj da ŝafoj aŭ sennombraj torrentoj bonecon. 10 Kaj tion vidos mia malamikino, kaj da oleo? ĉu mi donu mian unuenaskiton pro mia honto ŝin kovros pro tio, ke ŝi diris al mi: Kie krimo, la frukton de mia ventro pro la peko de estas la Eternulo, via Dio? Mijaj okuloj ŝin rigardos mia animo? 8 Estas dirite al vi, ho homo, kio tiam, kiam ŝi estos piedpremata, kiel koto sur la estas bona kaj kion la Eternulo postulas de vi: stratoj. 11 En tiu tempo, kiam viaj muroj estos nur agi juste, ami bonfarojn, kaj esti modesta rekonstruataj, en tiu tempo la leĝo disvastiĝos antaŭ via Dio. 9 La voĉo de la Eternulo vokas al la malproksime. 12 En tiu tempo oni venos al vi el urbo, kaj saĝuloj timas Vian nomon. Humiliĝu Asirio kaj el la urboj Egiptaj, de Egiptujo ĝis la antaŭ la puno, kaj antaŭ Tiu, kiu ĝin destinis. 10 Rivero, de maro ĝis maro, kaj de monto ĝis monto. Ankoraŭ restas en la domo de malpiulo trezoroj 13 La lando estos dezerta pro ĝiaj logantoj, pro la de malpieco, kaj malbeninda malĝusta mezurilo. fruktoj de iliaj agoj. 14 Paſtu per Via bastono Vian 11 Ĉu Mi povas aprobi falsan pesilon kaj trompajn popolon, Vian heredan ŝafaron, kiu loĝas izolite pezilojn en la saketo? 12 Ĉar la riĉuloj de la urbo en la arbaro, meze de Karmel; ili paštigū en Bašan estas plenaj de rabemo, kaj ĝiaj logantoj parolas kaj Gilead, kiel en la tempo antikva. 15 Kiel en la mensogon, kaj la lingvo de ilia bušo estas falsaĵo, tempo de via eliro el la lando Egipta, Mi montros 13 tial Mi dolorige vin frapos per dezertigo pro viaj al li mirindaĵojn. 16 La nacioj vidos kaj hontos, pekoj. 14 Vi mangos, sed ne fariĝos sata; doloron malgraŭ ilia tutaj potenco; ili metos la manon sur pro malsato vi havos en via interno; vi kaſos, sed la bušon, iliaj oreloj surdiĝos. 17 Ili lekos polvon, ne povos konservi; kaj kion vi konservos, tion kiel serpento; kiel la rampaĵo sur la tero, kun Mi transdonos al la glavo. 15 Vi semos, sed vi ne tremado ili elvenos el siaj kaſejoj; ili ektimos la rikoltos; vi premos olivojn, sed vi ne ŝmiros vin Eternulon, nian Dion, ili ekrespektos Vin. 18 Kiu per oleo; vi premos vinberojn, sed vi ne trinkos estas Dio simila al Vi, kiu pardonas malbonagon vinon. 16 Konserviĝis ĉe vi la moroj de Omri kaj preterlasas la kulpon de la restajo de Sia kaj ĉiuj faroj de la domo de Āhab, kaj vi sekvas heredaĵo, ne konservas por ĉiam Sian koleron, iliajn konsilojn, por ke Mi faru vin dezerto, viajn ĉar Li amas bonfari? 19 Li denove kompatis nin, logantojn mokataj, kaj por ke vi portu sur vi la malgrandigos niajn malbonagojn, kaj jetos en malhonoron de Mia popolo.

7 Ho ve al mi! ĉar mi fariĝis kiel kolektanto de someraj fruktoj kaj de restaĵo de vinberoj, kiu ne trovas beron manĝebalan; bonan maturan frukton deziras mia animo. 2 Malaperis piuloj en la lando, kaj ne troviĝas justulo inter la homoj; ĉiuj insidas, por verſi sanguon, unu la alian ĉasas, por pereigi lin. 3 Por pravigi malbonan faron, la estro postulas donacon kaj la juĝisto pagon; la altrangulo parolas, kion li volas, kaj konfuzas la aferojn. 4 La plej bona inter ili estas kiel dornarbetaĵo, la justulo estas kiel pikaj barilo. Sed venos la tago de Via esploro, de Via puno; tiam ili ne scios, kion fari. 5 Ne kredu al proksimulo, ne fidu amikon; kontraŭ tiu, kiu kuſas ĉe via brusto, gardu la aperturon de via bušo; 6 ĉar filo malhonoras patron, filino batalas kontraŭ sia patrino, bofilino kontraŭ sia bopatrino; la domanoj de homo estas liaj malamikoj. 7 Sed mi rigardas al la Eternulo, mi fidas la Dion de mia savo; mia Dio min atuskultos. 8 Ne ĝoju pri mi, mia malamikino: kvankam mi falis, mi releviĝos; kvankam mi estas en mallumo, la Eternulo estas lumo por mi. 9 La koleron de la Eternulo mi

heredaĵo, ne konservas por ĉiam Sian koleron, iliajn konsilojn, por ke Mi faru vin dezerto, viajn ĉar Li amas bonfari? 19 Li denove kompatis nin, malgrandigos niajn malbonagojn, kaj jetos en la profundon de la maro ĉiujn niajn pekojn. 20 Vi montros fidelecon al Jakob, favorkorecon al Abraham, kiel Vi juris al niaj patroj en la tempo antikva.

Nâhum

1 Profetajo pri Nineve, libro de vizio de Nâhum, la Elkošano. **2** La Eternulo estas Dio severa kaj venĝanta; la Eternulo estas venĝanto kaj koleranto; la Eternulo venĝas al Siaj malamikoj kaj ne forgesas pri Siaj kontraŭuloj. **3** La Eternulo estas longepaciencia, kaj potenca per Sia forto, kaj neniu estas senkulpa antaŭ Li; la vojo de la Eternulo estas en fulmotondro kaj ventego, kaj nubo estas la polvo sub Liaj piedoj. **4** Kiam Li ekparolas kolere al la maro, Li elsekigas ĝin, kaj ĉiujn riverojn Li senakvigas; malgajigas Bašan kaj Karmel, kaj velkas ĉio, kio floras sur Lebanon. **5** La montoj tremas antaŭ Li, la montetoj disfandiĝas; skuiĝas antaŭ Li la tero, la mondo kaj ĉiuj ĝiaj loĝantoj. **6** Kiu povas kontraŭstari al Lia indigno? kaj kiu povas elteni la flamon de Lia kolero? Lia indigno disverŝigas kiel fajro; la rokoj disfalas antaŭ Li. **7** La Eternulo estas bona, forta apogo en tago de malfeliĉo; kaj Li konas tiujn, kiuj fidas Lin. **8** Dronigante per inundo, Li faras finon al loko, kaj Lajn malamikojn persekutas mallumo. **9** Kion vi pensas pri la Eternulo? Li faros la ekstermon, la malfeliĉo ne bezonas veni duafoje. **10** Ĉar, interplektiĝinte kiel dornoj kaj ebriaj de drinkado, ili estos ekstermitaj, kiel tute sekaj pajlo. **11** El vi eliris tiu, kiu havis malbonan intencon kontraŭ la Eternulo kaj kiu estas malica konsilanto. **12** Tiele diras la Eternulo: Kvankam ili estas unuanimaj kaj multaj, ili tamen estos dishakitaj kaj malaperos; sed vin, kiun Mi humiligos, Mi ne plu humiligos. **13** Nun Mi rompos lian jugon, kiu estas sur vi, kaj Mi dissiros viajn ligilojn. **14** Sed pri vi la Eternulo decidis: Ne plu restos semo portanta vian nomon; el la domo de viaj dioj Mi ekstermos la idolojn kaj statuojn; Mi signos sur via tombo, ke vi fariĝis senvalora. **15** Jen sur la montoj estas la piedoj de sciiganto, kiu proklamas pacon! Festu, ho Judujo, viajn festojn, plenumu viajn sanktajn promesojn; ĉar ne plu iros tra vi la sentaŭgulo; li estas tute ekstermita.

2 Disjetanto iras kontraŭ vin; fortikigu viajn fortikajojn, gardu la vojon, armu viajn lumbojn, fortigu vin kiel eble plej potence. **2** Ĉar la Eternulo restarigos la majeston de Jakob, kiel ankaŭ la majeston de Izrael; ĉar la ruinigantoj ilin ruinigis kaj ekstermis iliajn vinberbranĉojn. **3** La ŝildo de liaj herooj estas ruĝigita; liaj militistoj estas kiel en purpuro; kiel fajro brilas la ĉaroj en la tago de lia armiĝo; la lancoj ŝanceligas. **4** Sur la stratoj rapide ruliĝas la ĉaroj, bruas sur la

placoj; ili aspektas kiel torĉoj, brilas kiel fulmoj. **5** Li vokas siajn fortulojn, sed ili falpuŝiĝos dum sia irado; ili rapidas al la murego kaj preparas defendon. **6** La pordegoj ĉe la akvo malfermiĝos, kaj la palaco cedos. **7** Decidita estas ĝia kapto kaj forkonduko, kaj ĝiaj sklavinoj ĝemos kiel kolomboj kaj batos sian bruston. **8** Nineve estas de ĉiam kiel baseno da akvo; sed nun ĝi forkuras: Haltu, haltu! sed neniu revenas. **9** Disrabu arĝenton, disrabu oron; senfinaj estas la trezoroj, estas multege da diversaj valorajoj. **10** Prirabita kaj plene ruinigita ĝi estos; la koro svenas, la genuoj tremas; ĉies lumboj senfortiĝis, kaj ĉies vizaĝoj nigrigis. **11** Kie nun estas la loĝejo de la leonoj, kaj tiu pašteto de leonidoj, kie iradis leono, leonino, kaj leonidoj, kaj neniu ilin timigis? **12** La leono disŝiradis suficien por siaj idoj, sufokadis por siaj leoninoj, plenigadis siajn kavernojn per kaptaĵo kaj siajn nestegojn per disŝirato. **13** Jen Mi iras kontraŭ vin, diras la Eternulo Cebao, kaj Mi forbruligos en fumo viajn ĉarojn, kaj glavo ekstermos viajn leonidojn; Mi ĉesigos sur la tero vian disŝiradon, kaj oni ne plu aŭdos la vocon de viaj sendatoj.

3 Ve al la urbo sangavida, kiu estas plena de trompoj kaj raboj, kaj ne volas ĉesigi la rabadon! **2** Oni aŭdas la sonadon de vipoj, la sonadon de bruantaj radoj; blekas ĉevalo, saltas ĉaro; **3** moviĝas rajdantoj, brilas glavoj, fulmas lancoj; estas multe da mortigoj kaj amasoj da kadavroj; **4** Tio estas pro la granda malĉastado de la sed vin, kiun Mi humiligos, Mi ne plu humiligos. malĉastistino, kiu ĉarmas per sia beleco, estas lerta sorĉistino, kaj vendas naciojn per sia malĉastado kaj gentojn per sia sorĉado. **5** Jen Mi iras kontraŭ kaj gentojn per sia sorĉado. **5** Jen Mi iras kontraŭ vin, diras la Eternulo Cebao, kaj Mi levos ĝis via vizaĝo la randojn de via vesto, kaj Mi montros al la nacioj vian nudecon kaj al la regnoj vian malhonoron. **6** Mi jetos sur vin abomenindaĵojn, Mi malhonorus vin kaj faros vin mokatajo. **7** Ĉiu, kiu vidos vin, forkuros de vi, kaj diros: Ruinigita estas Nineve; kiu bedaŭros ĝin? kie mi povas serĉi por vi konsolantoj? **8** Ĉu vi estas pli bona ol No-Amon, kiu troviĝas inter riveroj, estas ĉirkauata de akvo, kaj kies forto kaj murego estis la maro? **9** Etiopujo kaj la senfina Egiptujo estis ĝia forto, la Putidoj kaj Luboj donadis al vi helpon; **10** tamen ĝi ankaŭ estas elpatrujigita kaj forkaptita; ē ĝiaj malgrandaj infanoj estas frakasitaj en la komenco de ĉiuj stratoj; pri ĝiaj eminentuloj oni lotis, kaj ĉiuj ĝiaj altranguloj oni katenis. **11** Tiel ankaŭ vi ebriĝos kaj kaſos vin kaj serĉos defendon kontraŭ la malamikoj. **12** Ĉiuj viaj fortikajoj estas kiel figarboj kun maturaj fruktoj; se oni ekskuas

ilin, ili falas en la bušon de mangonto. **13** Jen via popolo estas ĉe vi kiel virinoj; al viaj malamikoj larĝe malfermiĝos la pordegoj de via lando; fajro ekstermos viajn riglilojn. **14** Provizu al vi akvon por la tempo de sieĝo; fortigu viajn fortikaĵojn; iru en kalkon, knedu argilon, faru fortajn brikojn. **15** Tamen tie la fajro vin konsumos, glavo vin ekstermos, formangos vin kiel skarabo, se vi eĉ estus grandnombra kiel skaraboj, grandnombra kiel akrido. **16** Vi havas pli da komercistoj, ol la steloj de la ĉielo; sed ili diskuros kiel akridoj kaj forflugos. **17** Viaj taĉmentoj estas kiel lokustoj, kiuj dum la malvarmo kaŝas sin en fendoj, kaj kiam la suno ekbrilas, ili disflugas tiel, ke oni ne scias, kie ili estas. **18** Dormas viaj paštistoj, ho reĝo de Asirio, kušas viaj fortuloj; via popolo estas disjetita sur la montoj, kaj troviĝas neniu, kiu ĝin kolektus. **19** Ne resaniĝas via vundo, doloriga estas via ulcero; ĉiu, kiu aŭdas la sciigon pri vi, aplaŭdas pri vi; ĉar kiun ne trafis senĉese via malboneco?

Ĥabakuk

1 Profetajo, kiun laŭvizie eldiris la profeto Ĥabakuk. **2** Ĝis kiam, ho Eternulo, mi krios, kaj Vi ne aŭskultos, mi krios al Vi pri perfortaĵo, kaj Vi ne helpos? **3** Kial Vi devigas min vidi maljustaĵon, rigardi mizeraĵon? Rabado kaj perfortado estas antaŭ mi, leviĝas dispucoj kaj malpaco. **4** Tial la instruo perdis sian forton, la justeco neniam venkas; ĉar la malvirtulo superfortas la virtulon, tial la rezultoj de juĝo estas malĝustaj. **5** Rigardu la naciojn, rigardu, kaj vi forte miro; ĉar en via tempo Mi faros ion, kion vi ne kredus, se oni rakontus al vi. **6** Ĉar jen Mi levos la Ĥaldeojn, nacion kruelan kaj lertan, kiu trairas la tutan larĝon de la tero, por ekposedi loĝejojn, kiuj ne apartenas al ĝi. **7** Terura kaj timinda ĝi estas; ĝia juĝado kaj regado dependas de ĝi mem. **8** Pli rapidaj ol leopardoj estas ĝiaj ĉevaloj, kaj pli lertaj ol lupoj vespero; en grandaj amasoj venas ĝiaj rajdantoj de malproksime, flugas kiel aglo, kiu rapidas al mangajo. **9** Ĉiuj ili venas por rabi; kiel vento orienta ili direktas sin, kien ili volas; kaj ili kolektas kaptitojn kiel sablon. **10** Reĝojn ili mokas, regantoj estas ridataĵo por ili; ĉiun fortikajon ili mokas; ili ŝutas teron, kaj venkoprenas. **11** Tiam Ŝanĝiĝas ilia spirito, transiras kaj fariĝas peka, kaj ilia forto fariĝas ilia dio. **12** Sed Vi estas ja de ĉiam, ho Eternulo, mia sankta Dio! ne lasu nin morti. Vi, ho Eternulo, aperigis ilin por juĝo; Vi, ho nia Roko, destinis ilin por puni. **13** Viaj okuloj estas tro puraj, por vidi malbonon, kaj rigardi maljustaĵon Vi ne povas; kiel do Vi rigardas malhonestulojn, kaj silentas, kiam malpiulo englutas tiun, kiu estas pli virta ol li? **14** Kial Vi faras la homojn kiel fiŝoj en la maro, kiel rampaĵoj, kiuj ne havas reganton? **15** Ĉiujn ili tiras per fiŝhoko, kaptas per sia reto, amasigas per sia fiŝreto; kaj tial ili ĝojas kaj triumfas. **16** Tial ili alportas oferojn al sia reto, incensas al sia fiŝreto; ĉar per ĉi tiuj grasiĝis ilia parto kaj boniĝis ilia mangajo. **17** Ĉu por tio ili devas jetadi sian reton kaj senĉese mortigadi naciojn senindulge?

2 Sur mia gardista posteno mi staris; kaj, stariĝinte sur turo, mi observis, por vidi, kion Li diros al mi kaj kion mi devas respondi al la riproĉo kontraŭ mi. **2** Kaj la Eternulo ekparolis al mi, kaj diris: Enskribu la vizion, kaj desegnu bone sur la tabeloj, por ke leganto povu facile tralegi. **3** Ĉar la vizio koncernas tempon difinitan kaj parolas pri la fino, sed ĝi ne mensugas; se ĝi prokrastiĝas, atendu ĝin, ĉar ĝi nepre plenumiĝos,

ne estos fordecidita. **4** Vidu, kiu estas malhumila, ties animo ne estos tankvila en li; sed virtulo vivos per sia fideleco. **5** La vino trompas viiron fieran, kaj li ne humiliĝas; li larĝigas sian animon kiel Ŝeol, kaj kiel la morto li estas nesatigebla, li kolektas al si ĉiujn naciojn kaj kaptas al si ĉiujn popolojn. (*Sheol h7585*) **6** Sed ili ja ĉiuj parolos pri li alegorion kaj mokan enigmon, kaj diros: Ve al tiu, kiu tro multigas al si fremdaĵon sen fino kaj metas sur sin tro grandan ŝarĝon de ūldoj! **7** Subite ja leviĝos viaj pikontoj kaj vekiĝos viaj pušontoj, kaj vi fariĝos ilia rabataĵo. **8** Ĉar vi prirabis multe da nacioj, tial ankaŭ vin prirabos la ceteraj popoloj, pro la sango de homoj, pro la premado de la lando, de la urbo, kaj de ĉiuj ĝiaj loĝantoj. **9** Ve al tiu, kiu kolektas por sia domo maljustan akiraĵon, por arangi alte sian neston, por defendi sin kontraŭ mano de malbonulo! **10** Vi elpensis malhonoron por via domo, disbatante multe da popoloj kaj pekigante vian animon. **11** La ŝtonoj el la muroj krias, kaj la lignaj traboj respondas al ili. **12** Ve al tiu, kiu konstruas urbon per sangoverŝado kaj pretigas fortikajon per maljustecoj! **13** Tio venas ja de la Eternulo Cebao, ke la popoloj klopodas por la fajro kaj la gentoj lacigas sin vane. **14** Ĉar la tero pleniĝos de konado de la gloro de la Eternulo, kiel la akvo plenigas la maron. **15** Ve al vi, kiu drinkigas sian proksimulon, por elverŝi vian koleron, kaj ebriigas lin, por vidi lian honton! **16** Vi satiĝis per honto anstataŭ per honoro; drinku do ankaŭ vi, kaj kovru vin per honto; ankaŭ al vi venos la kaliko el la dekstra mano de la Eternulo, kaj neniiĝo de via gloro. **17** Ĉar via perforteco sur Lebanon falos sur vin, kaj atakate de bestoj vi estos terurata pro la sango de homoj, pro la premado de la lando, de la urbo, kaj de ĉiuj ĝiaj loĝantoj. **18** Kion helpos la skulptaĵo, kiun skulptis la artisto, la fanditaĵo kaj malvera instruanto, kvankam la majstro fidis sian propran faritaĵon, farante mutajn idolojn? **19** Ve al tiu, kiu diras al ligno: Leviĝu, kaj al muta ŝtono: Vekiĝu! Ĉu ĝi povas instrui? ĝi estas ja tegita per oro kaj argento, sed havas en si nenian spiriton. **20** Sed la Eternulo estas en Sia sankta templo; la tutu tero silentu antaŭ Li!

3 Preĝo de la profeto Ĥabakuk laŭ maniero de psalmoj. **2** Ho Eternulo, mi aŭdis la sciigon pri Vi, kaj mi ektimis. Ho Eternulo, vivigu Vian faritaĵon en la mezo de la jaroj, Montru en la mezo de la jaroj, Ke eĉ en kolero Vi memoras pri kompato. **3** Dio venas de Teman, La Sanktulo de la monto Paran. (Sela) Lia majesto kovras la ĉielon, Kaj Lia gloro plenigas la teron. **4** Lia brilo estas

kiel hela lumo, Radioj iras el Lia mano, Kaj tie estas kaŝita Lia potenco. **5** Antaŭ Li iras pesto, Kaj fajro sekvas Liajn piedojn. **6** Li starigis, kaj ekmezuris la teron; Li ekrigardis, kaj tremigis la naciojn; Dissaltis eternaj montoj, Klinigis eternaj montetoj, Kiam Li ekpaſis kiel en la tempo antikva. **7** En mizera stato mi vidis la tendojn de Kušan; Skuiĝis la tapiſoj de la lando Midjan. **8** Ĉu kontraŭ riveroj koleris la Eternulo? Ĉu kontraŭ la riveroj Vi ekflamiĝis, Aŭ ĉu kontraŭ la maro estis Via indigno, Ke Vi ekradjis sur Viaj ĉevaloj, Ekveturis sur Viaj venkaj ĉaroj? **9** Vi eltiris Vian pafarkon, Konforme al ĵura promeso, kiun Vi donis al la triboj. (Sela) Per riveroj Vi dividis la teron. **10** Ektremis la montoj, kiam ili Vin vidis; La fluo de la akvo pasis, La abismo ekbruis, La altaĵo levis siajn manojn. **11** La suno kaj la luno haltis sur sia loko; Kun brilo iras Viaj sagoj, Kun fulmo Viaj lancoj. **12** Kun kolero Vi paſas sur la tero, Kun indigno Vi piedpremas naciojn. **13** Vi elpaſis, por helpi al Via popolo, Por helpi al Via sanktoleito. Vi frakasas la supron de la domo de malpiulo, Nudigas la fundamenton ĝis la kolo. (Sela) **14** Vi trapikis per liaj lancoj la kapojn de liaj taĉmentestroj, Kiam ili sin ĵetis ventege, por dispeli min kun ĝojo, Kvazaŭ englutante mizerulon kaſe. **15** Vi paſis kun Viaj ĉevaloj tra la maro, Tra la ŝlimo de granda akvo. **16** Mi aŭdis, kaj mia interno ekskuiĝis; Pro la bruco ektremis miaj lipoj, Putro venis en miajn ostojn, kaj la loko sub mi ekſanceliĝis; Dume mi devas esti trankvila en la tago de malfeliĉo, Kiam sur mian popolon iras ĝia atakanto. **17** Kiam la figarbo ne floros, La virberbranĉoj ne donos fruktojn, La olivarbo rifuzos sian laboron, La plugokampoj ne donos mangajon, La ŝafoj estos forkaptitaj el la ŝafejo, Kaj en la staloj ne troviĝos bovoj: **18** Eĉ tiam mi ĝojos pri la Eternulo, Mi estos gaja pri la Dio de mia savo. **19** La Eternulo, la Sinjoro, estas mia forto; Li faras miajn piedojn kiel ĉe cervo, Kaj venigas min sur miajn altaĵojn. Al Li, la Venkanto, iru miaj kantoj.

Cefanja

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Cefanja, filo de Kuši, filo de Gedalja, filo de Amarja, filo de Hizkija, en la tempo de Jošija, filo de Amon, reĝo de Judujo. **2** Mi forprenos ĉion de sur la tero, diras la Eternulo. **3** Mi forprenos la homojn kaj la brutojn, Mi forprenos la birdojn de la ĉielo kaj la fiŝojn de la maro, la delogilojn kune kun la malpiuloj; Mi ekstermos la homojn de sur la tero, diras la Eternulo. **4** Mi etendos Mian manon sur Judujon kaj sur ĉiujn loĝantojn de Jerusalem; Mi ekstermos de ĉi tiu loko la restaĵon de Baal, la nomon de la idolpastroj kaj ankaŭ de la pastroj; **5** tiujn, kiuj sur la tegmentoj adorkliniĝas antaŭ la armeo de la ĉielo, kaj tiujn, kiuj, adorkliniĝante, juras per la Eternulo kaj juras ankaŭ per Malkam; **6** kaj tiujn, kiuj defalis de la Eternulo, kiuj ne serĉis la Eternulon kaj ne turnis sin al Li. **7** Silentu antaŭ la Sinjoro, la Eternulo, ĉar proksima estas la tago de la Eternulo; ĉar la Eternulo pretigis buĉoferon kaj destinis la invitotojn. **8** En la tago de la buĉofero de la Eternulo Mi punos la altrangulojn kaj la regidojn, kaj tiujn, kiuj vestas sin per vestoj de aligentulo; **9** Mi punos en tiu tago ĉiujn, kiuj transsaltas la sojlon kaj plenigas la domon de sia sinjoro per perforteco kaj trompoj. **10** En tiu tago, diras la Eternulo, estos laŭta kriado ĉe la Pordego de Fišoj, ĝemegado ĉe la dua kvartalo de la urbo, kaj granda plorkriado sur la montetoj. **11** Ĝemegu, loĝantoj de la malalta parto de la urbo; ĉar malaperos la tuta popolo de la butikistoj, kaj ekstermitaj estos tiuj ŝargitaj per arĝento. **12** En tiu tempo Mi traesploros Jerusalemon kun lumiloj, kaj Mi punos tiujn, kiuj ripozas sur sia feĉo, kaj diras en sia koro: La Eternulo ne faras bonon, nek malbonon. **13** Ilia havaĝo fariĝos rabajo, kaj iliaj domoj fariĝos ruinoj; ili konstruos domojn, sed ne loĝos en ili, ili plantos vinberĝardenojn, sed ne trinkos ilian vinon. **14** Proksima estas la granda tago de la Eternulo, ĝi estas proksima kaj venos tre baldaŭ; oni aŭdas jam la tagon de la Eternulo; maldolēc tiam plorkrios eĉ kuraĝulo. **15** Tago de kolero estos tiu tago, tago de malĝojo kaj de angoro, tago de teruro kaj de dezertigo, tago de mallumo kaj de senlumeco, tago de nubo kaj de nebulego, **16** tago de korno kaj de trumpetado kontraŭ la fortikigitaj urboj kaj kontraŭ la altaj turoj. **17** Mi premos la homojn, kaj ili irados kiel blinduloj pro tio, ke ili pekis antaŭ la Eternulo; ilia sango estos disprucigita kiel polvo, kaj ilia karno kiel sterko. **18** Nek ilia arĝento nek ilia oro povos ilin savi en la tago de la kolero de la Eternulo, sed

per la fajro de Lia indigno estos forbruligita la tuta lando; ĉar rapidan ekstermon Li faros al ĉiuj loĝantoj de la lando.

2 Kolektiĝu kaj konsciigu, ho nacio ne aminda, **2** antaŭ ol eliris la dekreto (la tago forflugas kiel grenventumajo), antaŭ ol trafis vin la flama kolero de la Eternulo, antaŭ ol venis por vi la tago de indigno de la Eternulo. **3** Serĉu la Eternulon, ĉiuj humiluloj sur la tero, kiuj plenumas Lajn leĝojn; serĉu veron, serĉu humilecon, por ke vi povu esti kaŝitaj en la tago de kolero de la Eternulo. **4** Ĉar Gaza estos forlasita, Aškelon estos dezertigita, Ašdod estos elpelita meze de la tago, kaj Ekron estos elradikigita. **5** Ve al tiuj, kiuj loĝas en la distrikto de la maro, al la nacio de Keretidoj! la vorto de la Eternulo estas kontraŭ vi, ho Kanaan, lando Filișta: Mi vin pereigos tiel, ke restos neniu loĝanto. **6** La apudmara regiono estos nur loko por loĝejoj de paštistoj kaj por ŝafejoj. **7** Kaj la regiono fariĝos apartenajo de la restaĵo de la domo de Jehuda; tie ili paštos, en la domoj de Aškelon ili ripozos vespere, post kiam la Eternulo, ilia Dio, rememoras ilin kaj revenigas ilin el la kaptiteco. **8** Mi aŭdis la insultadon de Moab kaj la malhonoradon de la Amonidoj, kiel ili insultadis Mian popolon kaj fanfaronadis ĉe ĝiaj limoj. **9** Tial, kiel Mi vivas, diras la Eternulo Cebao, Dio de Izrael, Moab fariĝos kiel Sodom, kaj la Amonidoj kiel Gomora, urtikejo, salfosejo, dezerto por ĉiam; la restaĵo de Mia popolo prenos ilin kiel kaptajon, kaj la restintoj el Mia popolo heredos ilin. **10** Tio fariĝos al ili pro ilia malhumileco, pro tio, ke ili insultadis la popolon de la Eternulo Cebao kaj tenis sin alte antaŭ ĝi. **11** La Eternulo estos terura por ili; ĉar Li ekstermos tiujn diojn de la tero; kaj antaŭ Li adorkliniĝos, ĉiuj sur sia loko, ĉiuj insuloj de la nacioj. **12** Ankaŭ vi, ho Etiopoj, estos mortigitaj de Mia glavo. **13** Li etendos Sian manon norden kaj pereigos Asirion, kaj faros Nineven ruinoj, senakva loko, kiel dezerto. **14** Kaj ripozados en ĝi amasoj da tiuj specoj bestoj; eĉ pelikanoj kaj botaŭroj noktos en ĝiaj kapiteloj, kaj ilia voĉo estos aŭdata tra la fenestroj; la sojloj estos ruinigitaj, ĉar la cedraj tabuloj estos forbrulitaj. **15** Tia estos la gaja urbo, kiu estis ekster danĝero, kaj kiu parolis en sia koro: Mi estas sola, kaj ne ekzistas alia krom mi. Kiel ĝi estas ruinigita, fariĝis ripozejo por bestoj! Ĉiu preferiranto fajfos pri ĝi kaj svingos la manon.

3 Ve al la abomeninda kaj malpurigita urbo-premanto! **2** Ĝi ne aŭskultas voĉon, ne akceptas admonon; la Eternulon ĝi ne fidas, al sia Dio ĝi sin

ne turnas. **3** Ĝiaj eminentuloj meze de ĝi estas kiel blekegantaj leonoj; ĝiaj juĝistoj estas kiel lupoj vespere; ili nenion restigas ĝis mateno. **4** Ĝiaj profetoj estas facilanimaj kaj perfidaj; ĝiaj pastroj malsanktigas la sanktejon, kripligas la instruon. **5** La Eternulo estas justulo meze de ĝi, Li ne faras maljustaĵon; ĉiumatene Li montras Siajn leĝojn, ne ĉesas; sed la malpiulo ne konas honton. **6** Mi ekstermis naciojn; ruinigitaj estas iliaj turoj; Mi dezertigis iliajn stratojn tiel, ke neniu trairas ilin; iliaj urboj estas ruinigitaj tiel, ke tie troviĝas jam neniu homo, neniu loĝanto. **7** Mi diris al ĝi: Timu Min, akceptu admonon! Kaj ne estus ekstermita ĝia loĝejo, kiom ajn Mi punus ĝin; sed ili rapidis malbonigi ĉiujn siajn agojn. **8** Tial atendu Min, diras la Eternulo, ĝis Mi Miatempe leviĝos; ĉar Mi decidis kolekti la naciojn, kunvenigi la regnojn, por elverŝi sur ilin Mian koleron, la tutan flamon de Mia indigno; ĉar de la fajro de Mia severeco forbrulos la tuta tero. **9** Tiam Mi redonos al la popoloj lingvon puran, por ke ĉiuj vokadu la nomon de la Eternulo kaj servadu al Li unuanime. **10** El trans la riveroj de Etiopujo Miaj adorantoj, Mia disĝetita popolo, alportos al Mi donacojn. **11** En tiu tempo vi ne plu hontos pri ĉiuj viaj agoj, per kiuj vi krimis kontraŭ Mi; ĉar tiam Mi forigos el inter vi viajn fierajn fanfaronulojn, kaj vi ne plu tenos vin malhumile sur Mia sankta monto. **12** Mi restigos en via mezo popolon humilan kaj malriĉan, kaj ili fidados la nomon de la Eternulo. **13** La restintoj el Izrael ne faros maljustaĵon, ne parolos mensogon, kaj en ilia bušo ne troviĝos lango trompa, sed ili paštigados kaj ripozados, kaj neniu ilin timigos. **14** Ĝojkriu, ho filino de Cion; triumfu, ho Izrael; ĝoju kaj estu gaja el la tuta koro, ho filino de Jerusalem. **15** La Eternulo forigis la verditkon pri vi, forpelis vian malamikon; la Reĝo de Izrael, la Eternulo, estas meze de vi, kaj vi ne plu vidos malfeliĉon. **16** En tiu tempo oni diros al Jerusalem: Ne timu! kaj al Cion: Viaj manoj ne senfortiĝu. **17** La Eternulo, via Dio, estas meze de vi, forta Savanto; Li ĝojos pri vi gaje, Li pardonos al vi pro Sia amo, Li ĝoje triumfos pri vi. **18** La sentaŭgulojn el via mezo Mi forprenos, por ke vi ne plu havu malhonoron pro ili. **19** Jen Mi faros finon en tiu tempo al ĉiuj viaj premantoj, Mi helpos la lamulojn, Mi kolektos la dispelitojn, kaj Mi faros ilin gloraj kaj honorataj en ĉiuj landoj, kie oni malestimes ilin. **20** En tiu tempo Mi venigos vin, kaj en tiu tempo Mi kolektos vin; ĉar Mi faros vin gloraj kaj honorataj inter ĉiuj popoloj de la lando, kiam Mi revenigos viajn kaptitojn antaŭ viaj okuloj, diras la Eternulo.

Ĥagaj

1 En la dua jaro de la reĝo Dario, en la sesa monato, en la unua tago de la monato, aperis vorto de la Eternulo per la profeto Ĥagaj al Zerubabel, filo de Ŝealtiel, regionestro de Judujo, kaj al la ĉefpastro Josuo, filo de Jehocadak, dirante: **2** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Tiu popolo diras, ke ankoraŭ ne venis la tempo, por konstrui la domon de la Eternulo. **3** Sed aperis vorto de la Eternulo per la profeto Ĥagaj, dirante: **4** Ĉu por vi mem estas nun la ĝusta tempo, por sidi en viaj tabulitaj domoj, dum tiu domo estas ruinoj? **5** Nun tiele diras la Eternulo Cebaot: Pripensu bone vian staton: **6** vi semas multe, sed enportas malmulte; vi manĝas, sed ne ĝissate; vi trinkas, sed ne ĝisebrie; vi vestas vin, sed ne estas al vi varme; kiu laborenspezas monon, tiu laborenspezas por truhava saketo. **7** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Pripensu bone vian staton. **8** Iru sur la montojn, prenu lignon, kaj konstruu la domon; Mi akceptos ĝin favore, kaj Mi montros Mian gloron, diras la Eternulo. **9** Vi atendis multon, sed montriĝis, ke estas malmulte; kaj kion vi alportis hejmten, tion Mi disablovis. Pro kio tiel estas? diras la Eternulo Cebaot; pro tio, ke Mia domo estas dezerta, dum vi kuras ĉiu al sia domo. **10** Pro tio la ĉielo ne donas al vi roson kaj la tero ne donas siajn produktaĵojn. **11** Kaj Mi alvokis sekecon sur la teron, sur la montojn, sur la grenon, sur la moston, sur la oleon, kaj sur ĉion, kion produktas la tero, ankaŭ sur la homon, sur la bruton, kaj sur ĉiun laboron de la manoj. **12** Zerubabel, file de Ŝealtiel, kaj la ĉefpastro Josuo, filo de Jehocadak, kaj la tuta cetera popolo aŭskultis la vocon de la Eternulo, ilia Dio, kaj la vortojn de la profeto Ĥagaj, kuniuj lin sendis la Eternulo, ilia Dio; kaj la popolo ektimis la Eternulon. **13** Kaj Ĥagaj, la sendito de la Eternulo, diris al la popolo en la nomo de la Eternulo jene: Mi estas kun vi, diras la Eternulo. **14** Kaj la Eternulo vigligis la spiriton de Zerubabel, filo de Ŝealtiel, regionestro de Judujo, kaj la spiriton de la ĉefpastro Josuo, filo de Jehocadak, kaj la spiriton de la tuta cetera popolo; kaj ili venis kaj komencis labori en la domo de la Eternulo Cebaot, ilia Dio, **15** en la dudek-kvara tago de la sesa monato, en la dua jaro de la reĝo Dario.

2 En la sepa monato, en la dudek-unua tago de la monato, aperis vorto de la Eternulo per la profeto Ĥagaj, dirante: **2** Diru al Zerubabel, filo de Ŝealtiel, regionestro de Judujo, kaj al la ĉefpastro Josuo, filo de Jehocadak, kaj al la cetera popolo

jene: **3** Kiu restis inter vi, kiu vidis ĉi tiun domon en ĝia antaŭa belegeco? kaj kion vi vidas en ĝi nun? ĉu ĝi ne aperas antaŭ viaj okuloj kiel nenio? **4** Sed estu kuraĝa, ho Zerubabel, diras la Eternulo; estu kuraĝa, ho ĉefpastro Josuo, filo de Jehocadak; estu kuraĝa, ho tuta popolo de la lando, diras la Eternulo; kaj laboru, ĉar Mi estas kun vi, diras la Eternulo Cebaot. **5** Konforme al la interligo, kiun Mi faris kun vi, kiam vi eliris el Egiptujo, Mia spirito estas inter vi; ne timu. **6** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot: Pasos malmulte da temo, kaj Mi ekmovos la ĉielon kaj la teron, la maron kaj la sekteron; **7** Mi skuos ĉiujn popolojn; kaj venos io ĉarma por ĉiuj nacioj, kaj Mi plenigos ĉi tiun domon per gloro, diras la Eternulo Cebaot. **8** Al Mi apartenas la arĝento kaj al Mi apartenas la oro, diras la Eternulo Cebaot. **9** La gloro de ĉi tiu lasta domo estos pli granda, ol de la antaŭa, diras la Eternulo Cebaot; kaj sur ĉi tiu loko Mi donos pacon, diras la Eternulo Cebaot. **10** En la dudek-kvara tago de la naŭa monato, en la dua jaro de Dario, aperis vorto de la Eternulo per la profeto Ĥagaj, dirante: **11** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Petu de la pastroj instruon, kaj diru: **12** Jen homo portis sanktigitan viandon en la basko de sia vesto, kaj per sia basko li ektuſis panon aŭ ion kuiritan aŭ vinon aŭ oleon aŭ ian mangajojn — ĉu ĝi tiam fariĝos sankta? La pastroj respondis kaj diris: Ne. **13** Ĥagaj plue diris: Kaj se ĉion ĉi tion ektuſos iu, kiu malpuriĝis per mortinto — ĉu ĝi tiam malpuriĝos? La pastroj respondis kaj diris: Ĝi malpuriĝos. **14** Tiam Ĥagaj diris: Tia estas ĉi tiu popolo, kaj tia estas ĉi tiu gento antaŭ Mi, diras la Eternulo, kaj tiaj estas ĉiuj faroj de iliaj manoj; kaj ĉio, kion ili tie alportas, estas malpura. **15** Nun pripensu bone la tempon de ĉi tiu tago malantaŭen, antaŭ ol estis metita ŝtono sur ŝtonon en la templo de la Eternulo: **16** kiam iu venis al garbaro, kiu devis havi dudek mezurojn, ĝi havis nur dek; kiam iu venis al la vinpremejo, por ĉerpi kvindek mezurojn, troviĝis nur dudek; **17** Mi frapis vin per sekiga vento, per forvelkado kaj per hajlo ĉiujn laborojn de viaj manoj, sed vi tamen ne turnis vin al Mi, diras la Eternulo. **18** Pripensu bone la tempon de ĉi tiu tago malantaŭen, de la dudek-kvara tago de la naŭa monato, de la tago, en kiu estas fondita la templo de la Eternulo; pripensu bone: **19** ĉu troviĝas semoj en la grenejo? ĝis nun la vinberbranĉo, la figarbo, la granatarbo, kaj la olivarbo ne donis fruktojn; sed de post ĉi tiu tago Mi vin benos. **20** Kaj duafoje aperis vorto de la Eternulo al Ĥagaj en la dudek-kvara tago de la monato, dirante: **21** Diru al Zerubabel, regionestro

de Judujo, jene: Mi ekmovos la ĉielon kaj la teron;
22 Mi renversos tronojn de regnoj, Mi ekstermos
la forton de regnoj de la nacioj, Mi renversos
ĉarojn kun iliaj veturantoj; falos la ĉevaloj, kaj
iliaj rajdantoj falos unu de glavo de alia. **23** En tiu
tempo, diras la Eternulo Cebaot, Mi prenos vin,
ho Zerubabel, Mia servanto, filo de Ŝealtiel, diras
la Eternulo, kaj Mi konservos vin kiel sigelringon;
ĉar vin Mi elektis, diras la Eternulo Cebaot.

Zeharja

1 En la oka monato, en la dua jaro de Dario, aperis vorto de la Eternulo al la profeto Zeharja, filo de Berehja, filo de Ido, dirante: **2** Forte koleris la Eternulo kontraŭ viaj patroj. **3** Diru do al ili: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Revenu al Mi, diras la Eternulo Cebaot, kaj tiam Mi returnos Min al vi, diras la Eternulo Cebaot. **4** Ne estu kiel viaj patroj, al kiuj vokadis la antaŭaj profetoj, dirante: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Deturnu vin de viaj malbonaj vojoj kaj de viaj malbonaj agoj — sed ili ne aŭskultis kaj ne atentis Min, diras la Eternulo.

5 Kie estas viaj patroj? kaj eĉ la profetoj, ĉu ili povas vivi eterne? **6** Sed Mij vortoj kaj decidoj, pri kiuj Mi diris al Mij servantoj, la profetoj, ĉu ili ne trafis viajn patrojn? Kaj ili pentis, kaj diris: Kiel la Eternulo Cebaot decidis agi kun ni pro niaj vojoj kaj pro niaj agoj, tiel Li agis kun ni. **7** En la la dukek-kvara tago de la dek-unua monato, tio estas de la monato Ŝebat, en la dua jaro de Dario, aperis vorto de la Eternulo al la profeto Zeharja, filo de Berehja, filo de Ido, dirante: **8** Mi vidis en la nokto: jen viro sidas sur ruĝa ĉevalo, kaj li troviĝas inter mirtoj en ombrrita loko, kaj post li troviĝas ĉevaloj ruĝaj, brunaj, kaj blankaj. **9** Mi demandis: Kiuj ili estas, mia sinjoro? Kaj la anĝelo, kiu parolis kun mi, diris al mi: Mi montros al vi, kiuj ili estas. **10** Kaj la viro, kiu troviĝas inter la mirtoj, ekparolis kaj diris: Ili estas tiuj, kiujn la Eternulo sendis, por trairi la teron. **11** Kaj ili mem ekparolis al la anĝelo de la Eternulo, kiu troviĝis inter la mirtoj, kaj diris: Ni trairis la teron, kaj ni trovis, ke la tuta tero estas trankvila kaj paca. **12** Tiam ekparolis la anĝelo de la Eternulo kaj diris: Ho Eternulo Cebaot, kiel longe Vi ne kompatos Jerusalemon kaj la urbojn de Judujo, kiujn Vi koleras jam dum sepdek jaroj? **13** Kaj la Eternulo respondis al la anĝelo, kiu parolis kun mi, vortojn bonajn, vortojn konsolajn. **14** Tiam diris al mi la anĝelo, kiu parolis kun mi: Proklamu kaj diru:

Tiele diras la Eternulo Cebaot: Mi ekfervoris pri Jerusalem kaj pri Cion per granda fervoro; **15** kaj per granda indigno Mi indignas kontraŭ la nacioj memfidaj; ĉar kiam Mi koleris malmulte, ili akcelis la malfeliĉon. **16** Tial tiele diras la Eternulo: Mi returnas Min al Jerusalem kun kompato; Mia domo estos konstruita en ĝi, diras la Eternulo Cebaot, kaj ŝnuro de ĉarpentistoj estos tirata en Jerusalem. **17** Ankoraŭ proklamu jenon: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Denove pleniĝos Mijurboj per bonaĵo, denove la Eternulo konsolos Cionon, kaj denove Li elektos Jerusalemon. **18**

Mi levis miajn okulojn kaj ekvidis: jen estas kvar kornoj. **19** Kaj mi diris al la anĝelo, kiu parolis kun mi: Kion tio signifas? Kaj li respondis al mi: Tio estas la kornoj, kiuj disjetis Jehudan, Izraelon, kaj Jerusalemon. **20** Kaj la Eternulo montris al mi kvar majstrojn. **21** Mi diris: Kion ili intencas fari? Li respondis jene: Tiuj kornoj disjetis Jehudan tiel, ke neniu povis levi sian kapon; tial nun venas ĉi tiuj, por fortimigi tiujn, por dehaki la kornojn de la nacioj, kiuj levis sian kornon kontraŭ la loĝantojn de Judujo, por disjeti ilin.

2 Mi denove levis miajn okulojn, kaj mi ekvidis: jen staras viro, kiu tenas en sia mano mezurŝnuron. **2** Mi demandis: Kien vi iras? Kaj li respondis al mi: Mezuri Jerusalemon, por vidi, kiel larĝa kaj kiel longa ĝi estas. **3** Kaj jen la anĝelo, kiu parolis kun mi, eliris, kaj alia anĝelo iris renkonte al li, **4** kaj diris al li: Kuru, kaj diru al ĉi tiu junulo: Sen murego estos Jerusalemon, pro la multeco de la homoj kaj brutoj en ĝi. **5** Sed Mi estos por ĝi fajra murego ĉirkaue, diras la Eternulo, kaj Mi estos diras la Eternulo; ĉar kiel la kvar ventojn de la cielo Mi dispelis vin, diras la Eternulo. **7** He, Cion, kiu loĝas ĉe la filino de Babel, saviĝu! **8** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot: Post la gloriĝo Li sendos min al la nacioj, kiuj prirabis vin; ĉar kiu tušas vin, tiu tušas la pupilon de Lia okulo. **9** Kaj jen mi levos mian manon sur ilin, kaj ili fariĝos rabaĵo por tiuj, kiujn ili sklavigis; kaj tiam vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot min sendis. **10** Ĝoju kaj estu gaja, ho filino de Cion; ĉar jen Mi iras, por popoloj aliĝos al la Eternulo en tiu tempo, kaj fariĝos Mia popolo, kaj Mi ekloĝos meze de vi; kaj Ho Eternulo Cebaot, kiel longe Vi ne kompatos Jerusalemon kaj la urbojn de Judujo, kiujn Vi heredan parton sur la sankta tero, kaj Li denove respondis al la anĝelo, kiu parolis kun mi, vortojn favoros Jerusalemon. **13** Ĉiu karno silentu antaŭ la Eternulo, ĉar Li levigis el Sia sankta loĝejo.

3 Li montris al mi la ĉefpastron Josuo, kiu staris antaŭ la anĝelo de la Eternulo, kaj Satanon, kiu staris dekstre de li, por kontraŭagi al li. **2** Kaj la Eternulo diris al Satano: La Eternulo faras al vi severan riproĉon, ho Satano, severe riproĉas vin la Eternulo, kiu favoras Jerusalemon; ĝi estas ja brulstipo, savita el la fajro. **3** Josuo estis vestita per malpuraj vestoj, kaj staris antaŭ la anĝelo. **4** Ĉi tiu ekparolis kaj diris al tiuj, kiuj staris antaŭ li: Deprenu de li la malpurajn vestojn. Kaj al li mem li diris: Vidi, mi deprenis de vi vian pekon, kaj mi metos sur vin festajn vestojn. **5** Kaj li

diris, ke oni metu puran kapornamon sur lian kapon; kaj oni metis la puran kapornamon sur lian kapon kaj vestis lin per novaj vestoj, en la ĉeesto de la anĝelo de la Eternulo. **6** Kaj la anĝelo de la Eternulo atestis al Josuo, dirante: **7** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Se vi irados laŭ Mij vojoj kaj plenumados la servadon al Mi, tiam vi regados en Mia domo kaj administrados en Mij kortoj, kaj Mi donos al vi akompanantojn el tiuj, kiuj staras ĉi tie. **8** Aŭskultu, ho ĉefpastro Josuo, vi kaj viaj amikoj, kiuj sidas apud vi, ĉar ili komprenas misterajn signojn: jen Mi venigos Mian servanton-markoton. **9** Ĉar vidu la ŝtonon, kiun Mi metis antaŭ Josuon: sur ĉi tiu sola ŝtono estas sep okuloj; jen Mi gravuros sur ĝi signojn, diras la Eternulo Cebaot, kaj Mi forigos la pekon de ĉi tiu lando en unu tago. **10** En tiu tempo, diras la Eternulo Cebaot, vi vokos unu alian sub vinberbranĉon kaj sub figarbon.

4 Kaj revenis la anĝelo, kiu antaŭe parolis kun mi; kaj li vekis min, kiel oni vekas iun el lia dormo. **2** Kaj li diris al mi: Kion vi vidas? Mi respondis: Mi vidas kandelabron tute el oro, kaj kaliketon ĝi havas sur sia supro, kaj sep lucernoj estas sur ĝi, kaj po sep tubetoj troviĝas sur la lucernoj supre de ĝi. **3** Kaj du olivarboj troviĝas super ĝi: unu dekstre de la kaliketo kaj la dua maldekstre de ĝi. **4** Kaj mi eparolis kaj diris al la anĝelo, kiu parolis kun mi: Kio tio estas, ho mia sinjoro? **5** La anĝelo, kiu parolis kun mi, respondis kaj diris: Ĉu vi ne scias, kio tio estas? Mi diris: Ne, mia sinjoro. **6** Tiam li responde diris al mi jene: Tio estas la vorto de la Eternulo al Zerubabel, kaj signifas: Ne per militistaro kaj ne per forto, sed nur per Mia spirito, diras la Eternulo Cebaot. **7** Kiu vi estas, ho granda monto? antaŭ Zerubabel vi fariĝos ebenaĵo; kaj li metos la unuan ŝtonon sub komuna vokado: Feliĉo, feliĉo al ĝi! **8** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **9** La manoj de Zerubabel fondis ĉi tiun domon, kaj liaj manoj ankaŭ finos ĝin; kaj vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot sendis min al vi. **10** Ĉar kiu povas malŝati ĉi tiun tagon kiel malgrandan, kiam ĝoje rigardas la vertikalŝnuron en la mano de Zerubabel tiuj sep okuloj de la Eternulo, kiuj trapenetras per sia rigardo la tutan teron? **11** Tiam mi denove parolis kaj diris al li: Kion signifas tiuj du olivarboj dekstre kaj maldekstre de la kandelabro? **12** Kaj mi parolis ankorau kaj diris al li: Kion signifas la du branĉoj de olivarboj, kiuj troviĝas apud la du oraj tubetoj, tra kiuj fluas oro? **13** Li respondis al mi kaj diris: Ĉu vi ne scias, kio tio estas? Mi

diris: Ne, mia sinjoro. **14** Tiam li diris: Tio estas du oleitoj, kiuj staras apud la Reganto de la tuta tero.

5 Mi levis denove miajn okulojn, kaj mi ekvidis disvolvitan skribrulajon. **2** Kaj li diris al mi: Kion vi vidas? Mi respondis: Mi vidas disvolvitan skribrulajon, kiu havas la longon de dudek ulnoj kaj la larĝon de dek ulnoj. **3** Tiam li diris al mi: Tio estas la malbeno, kiu eliras sur la suprajon de la tuta lando; ĉar ĉiu, kiu ŝtelas, estos ekstermita, kiel estas dirite en ĝi, kaj ĉiu, kiu ĵuras mensoge, estos ekstermita, kiel estas dirite en ĝi. **4** Mi elirigas ĝin, diras la Eternulo Cebaot, kaj ĝi eniros en la domon de ŝtelisto, kaj en la domon de tiu, kiu malvere ĵuras per Mia nomo; kaj ĝi restos en lia domo kaj ekstermos ĝin kune kun ĝia ligno kaj kun ĝiaj ŝtonoj. **5** La anĝelo, kiu parolis kun mi, elpaſis, kaj diris al mi: Levu nun viajn okulojn, kaj rigardu, kio aperas. **6** Mi diris: Kio tio estas? Kaj li respondis: Eliras mezurvazo; kaj li diris plue: Tio estas ilia aspekto en la tuta lando. **7** Kaj jen levigis kikaro da plumbo, kaj jen ia virino sidas interne de la mezurvazo. **8** Li diris: Tio estas la Malpieco; kaj li jetis ĝin sur la fundon de la mezurvazo, kaj sur la aperturon li jetis la plumban mason. **9** Mi levis miajn okulojn, kaj vidis, ke aperas du virinoj, kaj vento estas en iliaj flugiloj, kaj iliaj flugiloj estis kiel la flugiloj de cikonio; ili levis la mezurvazon inter la teron kaj la ĉielon. **10** Mi diris al la anĝelo, kiu parolis kun mi: Kien ili forportas tiun mezurvazon? **11** Li respondis al mi: Por konstrui por ĝi domon en la lando Ŝinar; kiam ĉio estos preta, oni starigos ĝin tie sur ĝia bazo.

6 Mi levis denove miajn okulojn, kaj mi ekvidis: jen kvar ĉaroj eliras el inter du montoj; kaj la montoj estas kupraj. **2** La unua ĉaro havis ĉevalojn ruĝajn, la dua ĉaro havis ĉevalojn nigrajn, **3** la tria ĉaro havis ĉevalojn blankajn, kaj la kvara ĉaro havis ĉevalojn makulitajn kaj brunajn. **4** Mi eparolis kaj diris al la anĝelo, kiu parolis kun mi: Kio tio estas, mia sinjoro? **5** La anĝelo respondis kaj diris al mi: Tio estas la kvar spiritoj de la ĉielo, kiuj eliras post sia starado antaŭ la Reganto de la tuta tero. **6** La ĉaro kun la nigrat ĉevaloj iris al la lando norda, la blankaj iris post ili, kaj la makulitaj iris al la lando suda. **7** La brunaj eliris, kaj deziris trairi la teron; kaj li diris: Iru, trairu la teron; kaj ili trairis la teron. **8** Kaj li kriis al mi, kaj diris al mi jene: Vidu, tiuj, kiuj eliris al la lando norda, kontentigis Mian spiriton en la lando norda. **9** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: **10** Prenu de la forkondukitoj, de ĉieldaj, de Tobija, kaj Jedaja, kaj iru en la domon de

Jošija, filo de Cefanja, iru en la sama tago, kiam ili venos el Babel; **11** prenu argento kaj oron, kaj faru kronojn kaj metu sur la kapon de la ĉepastro Josuo, filo de Jehocadak, **12** kaj diru al li jene: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen estas viro, kies nomo estas Markoto; li kreskos el sia loko kaj konstruos la templon de la Eternulo. **13** Li konstruos la templon de la Eternulo, li ricevos gloron kaj sidos kaj regos sur sia trono; li estos ankaŭ pastro sur sia trono, kaj konsiliĝo paca estos inter ambaŭ. **14** Kaj tiuj kronoj estos ĉe Helem, Tobija, Jedaja, kaj Hen, filo de Cefanja, kiel memorajo en la templo de la Eternulo. **15** Kaj malproksime loĝantoj venos kaj konstruos en la templo de la Eternulo, kaj vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot sendis min al vi; kaj tio okazos, se vi obeados la vocon de la Eternulo, via Dio.

7 En la kvara jaro de la reĝo Dario aperis vorto de la Eternulo al Zeharja, en la kvara tago de la naŭa monato, tio estas de Kislev; **2** kiam Bet-El sendis Ŝareceron kaj Regem-Melehon kun iliaj akompanantoj, por pregi antaŭ la Eternulo, **3** kaj demandi la pastrojn, kiuj estis en la domo de la Eternulo Cebaot, kaj la profetojn, jene: Ĉu ni devas plori en la kvina monato, kaj fasti, kiel ni faradis jam dum multe da jaroj? **4** Tiam aperis al mi vorto de la Eternulo Cebaot, dirante: **5** Diru al la tuta popolo de la lando kaj al la pastroj jene: Kiam vi fastis kaj funebris en la kvina monato kaj en la sepa dum la sepdek jaroj — ĉu por Mi vi fastis? ĉu por Mi? **6** Kaj kiam vi manĝas kaj trinkas, ĉu ne por vi mem vi manĝas kaj trinkas? **7** Ĉu la esenco ne estas tiuj vortoj, kiujn la Eternulo proklamis per la antaŭaj profetoj, kiam Jerusalem estis prilogaata kaj bonstata, kaj la urbo ĉirkau ĝi, la suda regiono kaj la malaltaĵo, estis prilogaataj? **8** Kaj aperis vorto de la Eternulo al Zeharja, dirante: **9** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Faru juĝon justan, ĉiu estu bona kaj kompatema al sia frato; **10** vidvinon, orfon, fremdulon, kaj malriĉulon ne premu, kaj ne portu en via koro malbonajn intencojn kontraŭ via frato. **11** Sed ili ne volis atenti, ili deturnis de Mi sian flankon, kaj siajn orelojn ili ŝtopis, por ne aŭdi. **12** Sian koron ili faris kiel diamanta ŝtono, por ne obei la instruon, kaj la vortojn, kiujn la Eternulo Cebaot sendis en Sia spirito per la antaŭaj profetoj; pro tio aperis granda kolero de la Eternulo Cebaot. **13** Kaj ĉar Li vokis, kaj ili ne aŭskultis, tial ankaŭ Mi ne aŭskultis, kiam ili vokis, diras la Eternulo Cebaot. **14** Kaj Mi disblovis ilin inter ĉiuj naciojn, kiujn ili ne konis, kaj la lando post ili dezertiĝis

tiel, ke neniu en ĝi iris tien aŭ reen; tiamaniere la ĉarman landon ili faris dezerto.

8 Kaj aperis vorto de la Eternulo, dirante: **2** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Mi ekfervoris pri Cion per granda fervoro, kaj kun granda kolero Mi ekfervoris pri ĝi. **3** Tiele diras la Eternulo: Mi revenos al Cion, Mi eklogos meze de Jerusalem, kaj Jerusalem estos nomata urbo de la vero, kaj la monto de la Eternulo Cebaot, monto sankta. **4** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Denove sidos maljunuloj kaj maljunulinoj sur la placoj de Jerusalem, ĉiu kun bastono en la mano, pro profundeco de la ago. **5** Kaj la stratoj de la urbo pleniĝos de infanoj kaj infaninoj, ludantaj sur ĝiaj stratoj. **6** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Se en la okuloj de la restintoj de la popolo en ĉi tiu tempo tio ŝajnas ne ebla, ĉu tio estas ne ebla ankaŭ en Mijaj okuloj? diras la Eternulo Cebaot. **7** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen Mi savos Mian popolon el la lando orienta kaj el la lando okcidenta; **8** Mi venigos ilin, kaj ili eklogos interne de Jerusalem, kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio, en vero kaj justo. **9** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Fortigu viajn manojn, vi, kiuj aŭdas en ĉi tiuj tagoj ĉi tiujn vortojn el la bušo de la profetoj, en la tago, kiam estas farata fondo por la konstruado de la domo de la Eternulo Cebaot, la templo. **10** Ĉar antaŭ ĉi tiuj tagoj ne ekzistis rekompenco por la laboro de homo, nek por la laboro de bruto; nek la eliranto nek la eniranto povis esti tankvila antaŭ la malamiko; kaj Mi permisis al ĉiuj homoj ataki unu la alian. **11** Sed nun Mi estas por la restintoj de tiu popolo ne tia, kia Mi estis antaŭe, diras la Eternulo Cebaot; **12** ĉar estos semo de paco: la vinberbranĉo donos siajn fruktojn, la tero donos siajn produktajojn, la ĉielo donos sian roson, kaj ĉion ĉi tion Mi posedigas al la restintoj de ĉi tiu popolo. **13** Kaj kiel vi, ho domo de Jehuda kaj domo de Israel, estis malbeno inter la nacioj, tiel Mi savos vin, kaj vi fariĝos beno; ne timu do, kaj viaj manoj fortigu. **14** Ĉar tiele diras la Eternulo Cebaot: Tiel same, kiel Mi intencis plagi vin, kiam viaj patroj Min kolerigis, diras la Eternulo Cebaot, kaj Mi ne fordecidis tion, **15** tiel Mi returnis Min kaj intencas nun fari bonon al Jerusalem kaj al la domo de Jehuda: ne timu. **16** Jen estas la aferoj, kiujn vi devas fari: parolu veron unu al la alia, veran kaj pacan juĝon faru en viaj pordegoj; **17** ne intencu en via koro malbonon unu kontraŭ la alia, kaj ne amu mensogian juron; ĉar ĉion ĉi tion Mi malamas, diras la Eternulo. **18** Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo Cebaot, dirante: **19** Tiele diras la Eternulo Cebaot: La fastotago de la

kvara monato kaj la fastotago de la kvina kaj la fastotago de la sepa kaj la fastotago de la deka estos por la domo de Jehuda ĝojo kaj gajeco kaj agrablaj festoj; tial amu la veron kaj la pacon. **20** Tiele diras la Eternulo Cebaot: Venados ankoraŭ ili pleniĝos kiel porofera kaliko, kiel la anguloj de popoloj kaj logantoj de multaj urboj; **21** kaj la logantoj de unu urbo venos al la logantoj de alia urbo, kaj diros: Ni iru rapide, por pregi arantaŭ la ŝtonoj de krono ili brilos sur Lia tero. **17** Ĉar kiel Eternulo kaj por turni nin al la Eternulo Cebaot; granda estas Lia boneco, kaj kiel granda estas Lia mi ankaŭ iros. **22** Kaj venos multaj popoloj kaj beleco! Pano vigligos la junulojn, kaj mosto la potencaj nacioj, por serci la Eternulon Cebaot junulinojn.

en Jerusalem kaj por preĝi antaŭ la Eternulo. 23

Tiele diras la Eternulo Cebao: En tiu tempo forte kaptos dek homoj el ĉialingvaj nacioj la baskon de Judo, kaj diros: Ni iros kun vi, ĉar ni aŭdis, ke Dio estas kun vi.

9 Profeta vorto de la Eternulo pri la lando Hadrâh
kaj pri ĝia ripozejo Damasko (ĉar la Eternulo rigardas ĉiujn homojn, kiel ĉiujn tribojn de Izrael),
2 kaj pri Ĥamat, kiu havas sian limon apud ĝi,
pri Tiro kaj Sidon, kiuj pensas, ke ili estas tre sagaj. **3** Tiro konstruis al si fortikaĵon, kaj kolektis argenton kiel polvon, kaj oron kiel stratan koton;
4 sed jen la Sinjoro faros ĝin malriĉa kaj jetos en la maron ĝian remparon, kaj ĝi mem estos ekstermita de fajro. **5** Aškelon tion vidos kaj ektimos, Gaza forte ektemos, ankaŭ Ekron, ĉar ĝia fido kovrigoj per horito; pereos la reĝo de Gaza, kaj Aškelon ne plu estos loĝata. **6** En Ašdod logos fremdutoj, kaj Mi ekstermos la fieracon de Filiſtujo. **7** Mi forigos la sangon el ĝia bušo kaj la abomenindan mangajon el ĝiaj dentoj, kaj ĝi mem fariĝos apartenaĵo de nia Dio, kaj ĝi estos distrikto de Judujo, kaj Ekron fariĝos kiel la Jebusidoj. **8** Mi gardos Mian domon kontraŭ la militistoj, por ke neniu trairu tien kaj reen, kaj ne plu venos al ĝi premanto; ĉar Mi rigardas ĝin nun per Miaj okuloj. **9** Ĝoju forte, ho filino de Cion, triumfu, ho filino de Jerusalem: jen via reĝo iras al vi; justa kaj helpema li estas, humila kaj rajdanta sur azeno, sur ido de azenino. **10** Ĉar Mi ekstermos ĉarojn ĉe Efraim kaj ĉevalojn en Jerusalem, kaj ekstermita estos milita pafarko; li proklamos pacon al la nacioj, kaj lia regado estos de maro ĝis maro, de la Rivero ĝis la finoj de la tero. **11** Kaj pro la sango de via interligo Mi eligos viajn malliberulojn el la senakva kavo. **12** Reiru al la fortikaĵo, vi, ligitaj de espero! ĉar hodiaŭ Mi sciigas, ke Mi redonos al vi

duoble. **13** Mi streĉos al Mi Judujon kiel pafarkon, Mi armos Efraimon, Mi levos viajn filojn, ho Cion, kontraŭ viajn filojn, ho Grekujo, kaj Mi faros vin kiel glavo de heroo. **14** La Eternulo aperos super ili, Lia sago elflugos kiel fulmo, la Sinjoro,

10 Petu de la Eternulo pluvon printempan; la Eternulo faros fulmojn, kaj donos abundan pluvon por ĉiuj kreskaĵoj sur la kampo. **2** La domaj dioj parolas sensencaĵon, la antaŭdiristoj havas malverajn viziojn, rakontas mensogajn sonĝojn,

Kontraŭ la paštistoj ekflamis Mia kolero, kaj la antaŭirantaj virkaproj Mi punos; sed la Eternulo Cebao vizitos Sian ŝafaron, la domon de Jehuda, kaj faros ĝin kiel ornamita ĉevalo en batalo. 4 El ĝi eliros la angula ŝtono, el ĝi la ĉefa stango, el ĝi la batala pafarko, el ĝi eliros ĉiuj regantoj. 5 Ili estos kiel forteguloj, kiuj piedpremas en batalo kvazaŭ koton sur la strato; kaj ili batalos, ĉar la Eternulo estos kun ili, kaj ili hontigos tiujn, kiuj sidas sur ĉevaloj. 6 Mi fortigos la domon de Jehuda, Mi savos la domon de Jozef, kaj Mi enloĝigos ilin, ĉar Mi kompatas ilin. Kaj ili estos en tia stato, kvazaŭ Mi neniam ilin forlasis; ĉar Mi, la Eternulo, estas ilia Dio, kaj Mi aŭskultos ilin. 7 Efraim estos kiel fortegulo; kaj ilia koro estos gaja, kiel de vino; iliaj filoj vidos kaj ĝojos; ilia koro triumfos per la Eternulo. 8 Mi fajfos al ili kaj kunvenigos ilin, ĉar Mi elaĉetis ilin; kaj ili multiĝos, kiel ili multiĝis antaŭe. 9 Mi semos ilin inter la popoloj, kaj en malproksimaj landoj ili memoros Min, kaj ili vivos kun siaj infanoj kaj revenos. 10 Mi revenigos ilin el la lando Egipta, Mi kolektos ilin el Asirio, Mi revenigos ilin en la landon Gileadan kaj sur Lebanonon, kaj ne troviĝos sufice da loko por ili. 11 Malfeliĉo trairos la maron, batos la ondojn de la maro, kaj sekigos ĉiuj profundaj lokoj de Nilo; malaltiĝos la fiereco de Asirio, kaj malaperos la sceptro de Egiptujo. 12 Mi faros ilin forteguloj per la Eternulo, kaj en Lia nomo ili irados, diras la Eternulo.

11 Malfermu, ho Lebanon, viajn pordojn, ke la fajro ekstermu viajn cedrojn. 2 Ĝemegu, ho cipreso, ĉar falis la cedro kaj la potenculoj estas ruinigitaj. Ĝemegu, ho kverkoj de Bašan,

ĉar falis la fortika arbaro. **3** Oni aŭdas ploradon diras la Eternulo, Mi frapos ĉiu ĉevalon per rabio de paštistoj, ĉar ilia belegajo estas ruinigita; oni kaj ĝian rajdanton per frenezeco; kaj sur la domon aŭdas kriadon de junaj leonoj, ĉar forigita estas la de Jehuda Mi malfermos Miajn okulojn; ĉiujn beleco de Jordan. **4** Tiele diras la Eternulo, mia ĉevalojn de la popoloj Mi frapos per blindeco. Dio: Paštu la buĉotajn ŝafojn, **5** kiujn iliaj aĉetintoj **5** Kaj la estroj de Judujo diros en sia koro: Mia mortigas, ne farante pekon, kaj iliaj vendintoj forto estas la loĝantoj de Jerusalem, dank' al la diras: Dank' al la Eternulo, mi riĉigis; kaj iliaj Eternulo Cebaot, ilia Dio. **6** En tiu tempo Mi faros paštistoj ne bedaŭras ilin. **6** Pro tio Mi ne plu la estrojn de Judujo kiel pato kun fajro inter indulgos la loĝantojn de la tero, diras la Eternulo; ligno kaj kiel brulanta torĉo inter garboj, kaj ili jen Mi transdonos la homojn ĉiun en la manon formanĝos dekstre kaj maldekstre ĉiujn popolojn de lia proksimulo kaj en la manon de lia reĝo, ĉirkau; kaj Jerusalem estos denove priloga sur kaj ili frapados la teron, kaj Mi ne savos el ilia sia loko, en Jerusalem. **7** Kaj antaŭe la Eternulo mano. **7** Kaj mi paštis la ŝafojn buĉotajn, la plej savos la tendojn de Judujo, por ke la gloro de malfeliĉajn el la ŝafoj. Kaj mi prenis al mi du la domo de David kaj la gloro de la loĝantoj de bastonojn, la unu mi nomis Afableco kaj la duan Jerusalem ne estu tro alta super Judujo. **8** En Ligilo; kaj mi paštis la ŝafojn. **8** Kaj mi forigis tri tiu tempo la Eternulo defendos la loĝantojn de paštistojn en unu monato; kaj deturnis sin de ili Jerusalem, kaj la plej malforta el ili estos en tiu mia animo, kiel ankaŭ ilia animo deturnis sin de tempo kiel David, kaj la domo de David estos mi. **9** Kaj mi diris: Mi vin ne paštost: la mortonta kiel Dio, kiel angelo de la Eternulo antaŭ ili. **9** mortu, la pereonta pereu, kaj la ceteraj mangū En tiu tempo Mi decidos ekstermi ĉiujn naciojn, unu la karnon de la alia. **10** Kaj mi prenis mian kiuj atakas Jerusalemon. **10** Sed sur la domon de bastonon Afableco kaj rompis ĝin, por detru la David kaj sur la loĝantojn de Jerusalem Mi verŝos interligon, kiun mi faris kun ĉiuj popoloj; **11** kaj ĝi spiriton de amo kaj de preĝoj; kaj ili rigardos estis detruita en tiu tago. Kaj tiam la malfeliĉaj tiun, kiun ili trapikis, kaj ili ploros pri li, kiel oni ŝafoj, kiuj atentadis min, eksici, ke tio estas vorto ploras pri solfilo, kaj ili malĝojos pri li, kiel oni de la Eternulo. **12** Kaj mi diris al ili: Se plaĉas al malĝojas pri unuenaskito. **11** En tiu tempo estos vi, donu al mi mian laborpagon; se ne, tiam ne granda plorado en Jerusalem, kiel la plorado en faru tion. Kaj ili pesis al mi kiel mian laborpagon Hadadrimon en la valo de Megidon. **12** Ploros la tridek argentajn monerojn. **13** Kaj la Eternulo lando, ĉiu familio aparte: la familio de la domo de diris al mi: Jetu tion en la trezorejon; bela prezo, David aparte, kaj iliaj edzinoj aparte; la familio de per kiu ili taksis Min! Kaj mi prenis la tridek la domo de Natan aparte, kaj iliaj edzinoj aparte; argentajn monerojn kaj jetis ilin en la trezorejon **13** la familio de la domo de Levi aparte, kaj iliaj de la domo de la Eternulo. **14** Kaj mi rompis mian edzinoj aparte; la familio de la Simeidoj aparte, duan bastonon Ligilo, por detru la fratecon inter kaj iliaj edzinoj aparte; **14** ĉiuj ceteraj familioj ĉiu Jehuda kaj Izrael. **15** Kaj la Eternulo diris al mi: familio aparte, kaj iliaj edzinoj aparte.

Prenu al vi ankorau la ilaron de paštisto malsaga;
16 ĉar jen Mi starigos sur la tero paštiston, kiu ne serĉos la ŝafojn perdiĝintajn, ne zorgos pri la junaj, ne kuracos la malsanajn, ne nutros la sanajn, sed mangos la viandon de la grasaj kaj disbatos iliajn hufojn. **17** Ve al la malsaga paštisto, kiu forlasas la ŝafojn! la glavo trafos lian brakon kaj lian dekstran okulon; lia brako velksekiĝos, kaj lia dekstra okulo tute perdos sian vidardon.

12 Profeta vorto de la Eternulo pri Izrael. Diro de la Eternulo, kiu etendis la ĉielon, fondis la teron, kaj kreis la spiriton de la homo interne de li: **2** Jen Mi faros Jerusalemon freneziga kaliko por ĉiuj popoloj ĉirkau, kaj eĉ por Judujo, kiam Jerusalemon estos sieĝata. **3** En tiu tempo Mi faros Jerusalemon peza ŝtono por ĉiuj popoloj: ĉiuj, kiuj ĝin levos, faros al si vundojn; kaj kolektiĝos kontraŭ ĝi ĉiuj nacioj de la tero. **4** En tiu tempo,

13 En tiu tempo malfermiĝos por la domo de David kaj por la loĝantoj de Jerusalem fonto, por purigi sin de pekoj kaj de malpureco. **2** En tiu tempo, diras la Eternulo Cebaot, Mi ekstermos de la lando la nomojn de la idoloj, kaj ili ne plu estos rememorataj; ankaŭ la profetojn kaj la malpuran spiriton Mi forigos de la lando. **3** Se iu tiam diros profetaĵon, tiam lia patro kaj lia patrino, kiuj naskis lin, diros al li: Vi ne devas vivi, ĉar vi parolis malverajon en la nomo de la Eternulo; kaj lia patro kaj lia patrino, kiuj naskis lin, trapikos lin, kiam li profetas. **4** En tiu tempo ĉiu el la profetoj hontos pri sia vizio, kiam li volos profeti, kaj oni ne metos sur sin harkovritan mantelon por trompi; **5** sed ĉiu diros: Mi ne estas profeto, mi estas terkultivisto, ĉar al la tero mi alkutimiĝis de mia infaneco. **6** Se oni diros al li: Kio estas ĉi de mia infaneco. **6** Se oni diros al li: Kio estas ĉi tiam li respondos: Oni

batis min en la domo de miaj amantoj. **7** Ho glavo, venanta de la Eternulo, kaj ĉiu kaptos la manon leviĝu kontraŭ Mian paštiston kaj kontraŭ Mian de sia proksimulo, kaj leviĝos lia mano kontraŭ plej proksiman amikon, diras la Eternulo Cebaot; lian proksimulon. **14** Eĉ Judujo militos kontraŭ frapu la paštiston, por ke diskuru la ŝafoj; kaj Mi Jerusalem, kaj oni kolektos la havajon de ĉiuj returnos Mian manon al la malgranduloj. **8** Kaj nacioj ĉirkaŭe, tre multe da oro, argento, kaj sur la tuta tero, diras la Eternulo, du partoj estos vestoj. **15** Tia sama plago estos sur la ĉevaloj, ekstermitaj kaj pereos, kaj la tria parto restos muloj, kameloj, azenoj, kaj sur ĉiuj brutoj, kiuj sur ĝi. **9** Kaj tiun trian parton Mi trairigos tra estos en tiuj tendaroj. **16** Ĉiuj restintoj el ĉiuj fajro, kaj refandos, kiel oni fandas argenton, kaj nacioj, kiuj venis kontraŭ Jerusalemon, venados Mi elprovos ilin, kiel oni elprovas oron. Ili vokos ĉiujare, por adorkliniĝi antaŭ la Reĝo, la Eternulo Mian nomon, kaj Mi aŭskultos ilin, kaj Mi diros: Cebaot, kaj por festi la feston de laŭboj. **17** Se iu Tio estas Mia popolo; kaj ili diros: La Eternulo el la gentoj de la tero ne iros en Jerusalemon, estas mia Dio.

14 Jen de la Eternulo venos tago, kiam oni dividos vian havajon meze de vi. **2** Mi kolektos ĉiujn naciojn milite kontraŭ Jerusalemon, kaj la urbo estos venkoprenita, la domoj estos detruitaj, la virinoj estos senhonorigitaj, duono de la urbo iros en kaptitecon, sed la cetera popolo ne estos ekstermita el la urbo. **3** Sed la Eternulo eliros kaj militos kontraŭ tiuj nacioj, kiel iam Li militis en tago de batalo. **4** Liaj piedoj en tiu tempo starigos sur la Monto de Olivoj, kiu estas antaŭ Jerusalemon oriente; kaj la Monto de Olivoj disfendigos en la mezo en du partojn, de oriento ĝis okcidento, tiel, ke fariĝos tre granda valo, unu duono de la monto forĵovigos norden kaj la dua duono suden. **5** Kaj vi kuros en la valo inter Miaj montoj, ĉar la intermonta valo atingos ĝis Acel; vi kuros, kiel vi kuris de la tertremo en la tempo de Uzija, reĝo de Judujo; tiam venos la Eternulo, mia Dio, kune kun ĉiuj sanktuloj. **6** En tiu tago ne estos lumo, sed estos malvarmo kaj densa nebulo. **7** Kaj tio estos tago sola, konata nur de la Eternulo, nek tago nek nokto; nur vespere montriĝos lumo. **8** En tiu tago ekfluos viviga akvo el Jerusalemon, duono de ĝi al la maro orienta kaj duono al la maro okcidenta; ĝi fluados en somero kaj en vintro. **9** Kaj la Eternulo estos Reĝo super la tuta tero; en tiu tempo la Eternulo estos sola, kaj Lia nomo estos sola. **10** La tuta lando fariĝos ebenajo, de Geba ĝis Rimon, sude de Jerusalemon; ĉi tiu altiĝos kaj staros sur sia loko, de la Pordego de Benjamen ĝis la loko de la unua pordego, ĝis la Pordego Angula, kaj de la turo de Hananel ĝis la reĝaj vinpremejoj. **11** Kaj oni loĝos en ĝi, kaj anatemis ne plu ekzistos; kaj Jerusalemon estos ekster ĉia danĝero. **12** Kaj tia estos la plago, per kiu la Eternulo frapos ĉiujn popolojn, kiuj batalis kontraŭ Jerusalemon: ilia karno putros, kiam ili staros ankoraŭ sur siaj piedoj, iliaj okuloj putros en siaj kavoj, kaj ilia longo putros en ilia bušo. **13** En tiu tempo estos inter ili granda tumulto,

por adorkliniĝi antaŭ la Reĝo, la Eternulo Cebaot, tiam ili ne havas pluvon super si. **18** Se la gento Egipta, kiu ne havas pluvon, ne iros kaj ne venos, traflos ilin la plago, per kiu la Eternulo frapos tiujn naciojn, kiuj ne venos, por festi la feston de laŭboj. **19** Tio estos puno de Egiptujo, kaj puno de ĉiuj nacioj, se ili ne iros, por festi la feston de laŭboj. **20** En tiu tempo sur la tintiloj de la ĉevaloj estos skribite: SANKTA AL LA ETERNULO; kaj la kaldoj en la domo de la Eternulo estos kiel la kalikoj antaŭ la altaro. **21** Kaj ĉiuj kaldoj en Jerusalemon kaj en Judujo estos sanktaj al la Eternulo Cebaot; kaj ĉiuj oferontoj venos kaj prenos el ili kaj kuiros en ili; kaj ne plu estos komercisto en la domo de la Eternulo Cebaot en tiu tempo.

Malahi

la Eternulo Cebaot, kaj Mia nomo estas timata inter la nacioj.

1 Profeta vorto de la Eternulo al Izrael per **2** Kaj nun, ho pastroj, al vi estas donata jena Malahî. **2** Mi ekamis vin, diras la Eternulo. **3** Jen Mi sendis sur vin malbenon, Mi ekamis Jakobon, **4** Se la jetos insulton sur la semon ĉe vi, malpurajon Mi Edomidoj diras: Ni estas ruinigitaj, sed ni revenos jetos sur viajn vizagojn, la malpurajon de viaj kaj rekonstruoj la ruinojn — la Eternulo Cebaot festoferoj, kaj ĝi alguiĝos al vi. **5** Kaj vi scios, ke diras tiele: Ili konstruoj, kaj Mi detruoj, kaj oni Mi sendis al vi ĉi tiun ordonon, por konservi Mian nomos ilin lando de malpieco, kaj popolo, kontraŭ interligon kun Levi, diras la Eternulo Cebaot. **6** Kiu la Eternulo koleras eterne. **7** Viaj okuloj tion Mia interligo kun li estis por vivo kaj paco, kaj Mi vidos, kaj vi diros: Granda estas la Eternulo super donis ilin al li, por ke li timu Min, kaj li timis Min la limoj de Izrael. **8** Filo respektas patron, kaj kaj respektigis Mian nomon. **9** Instruo de la vero sklavo sian sinjoron; sed se Mi estas patro, kie estis en lia bušo, kaj maljustaĵo ne troviĝis sur liaj estas la respekteto al Mi? kaj se Mi estas sinjoro, kie lipoj; en paco kaj sincereco li iradis antaŭ Mi, kaj estas la timo antaŭ Mi? diras la Eternulo Cebaot al multajn li deturnis de peko. **10** Ĉar la lipoj de pastro vi, ho pastroj, kiuj malhonoras Mian nomon. Kaj devas konservi scion, kaj el lia bušo oni devas vi diras: Per kio ni malhonoras Vian nomon? **11** Vi serĉi instruon; ĉar li estas sendito de la Eternulo alportas sur Mian altaron panon malpuran, kaj Cebaot. **12** Sed vi forkliniĝis de la vojo, vi delegis tamen vi diras: Per kio ni malpuriĝis antaŭ Vi? multajn de la instruo, vi detruis la interligon kun Per tio, ke vi diras: La tablo de la Eternulo estas Levi, diras la Eternulo Cebaot. **13** Tial Mi ankaŭ senvalora. **14** Kaj kiam vi alportas oferon blindan, faris vin malestimataj kaj malaltigataj antaŭ la ĉu tio ne estas malbona? aŭ kiam vi alportas tutu popolo, pro tio, ke vi ne observas Mian laman aŭ malsanan, ĉu tio ne estas malbona? vojojn kaj estas personfavoroj en la aferoj de la Provu alporti ĝin al via regionestro — ĉu vi tiam lego. **15** Ĉu ne unu patron ni ĉiu havas? ĉu ne plaĉos al li, kaj ĉu li akceptos vin favore? diras unu Dio nin kreis? kial ni perfidas unu la alian, la Eternulo Cebaot. **16** Preĝu de nun al Dio, ke malsanktigante la interligon de njaj patroj? **17** Li indulgu nin; se tio estas farita de viaj manoj, Perfidis Jehuda, kaj abomenaĵo estas farita en ĉu Li povas favore akcepti vin? diras la Eternulo Izrael kaj en Jerusalem; ĉar Jehuda malhonoris Cebaot. **18** Estus bone, se iu el vi ŝlosus la pordon, la sanktaĵon de la Eternulo per tio, ke li ekamis por ke vi ne bruligu vane fajron sur Mia altaro. Vi kaj edzinigis al si filinon de fremda dio. **19** Al ne estas agrablaj al Mi, diras la Eternulo Cebaot; tiu, kiu tion faras, la Eternulo ekstermos el la kaj donacon el via mano Mi ne akceptos favore. **20** tendoj de Jakob majstron kaj disciplon, kaj ankaŭ Ĉar de la sunleviĝeo ĝis la sunsubirejo Mia nomo tiun, kiu alportas donon al la Eternulo Cebaot. estos granda inter la nacioj, kaj sur ĉiu loko oni **21** Ankaŭ tion vi faras: vi kovras la altaron de la incensoj kaj alportos oferojn al Mia nomo, oferojn Eternulo per larmoj, plorado, kaj ĝemado tiel, ke puraj; ĉar granda estos Mia nomo inter la nacioj, Li jam ne povas rigardi la donojn nek akcepti ion diras la Eternulo Cebaot. **22** Sed vi malhonoras ĝin agradable el via mano. **23** Vi diras: Kial? Tial, ke la per tio, ke vi diras: La tablo de la Eternulo estas Eternulo estas atestanto inter vi kaj la edzino de malsankta, kaj la mangajo sur ĝi estas senvalora. via juneco, kontraŭ kiu vi agis perfide, kvankam ŝi **24** Kaj vi diras: Tio estas nur klopodoj! Kaj vi estas via kamaradino kaj via lega edzino. **25** Tion malatas tion, diras la Eternulo Cebaot, kaj vi ne faris eĉ seninfanulo, se en li restis spirito. Kion alportas tion, kio estas ŝtelita, lama, aŭ malsana, faris la seninfanulo? li petis de Dio idaron. Estu kaj vi alportas ankaŭ tiaspecan farunoferon. Ĉu do singardaj en via spirito, kaj neniu agu perfide Mi povas favore akcepti tion el via mano? diras la kontraŭ la edzino de sia juneco. **26** Kiu elmalamas Eternulo. **27** Malbenata estu la hipokritulo, kiu ŝin kaj forpuſas ŝin, diras la Eternulo, Dio de havas en sia brutaro sendifektan virbruton, sed, Izrael, tiu makulas sian veston per perfotajo, farinte sanktan promeson, li alportas ofere al la diras la Eternulo Cebaot: estu do singardaj en Sinjoro kriplajon; ĉar Mi estas Reĝo granda, diras via spirito, kaj ne agu perfide. **28** Vi indignigis la Eternulon per viaj vortoj. Tamen vi diras: Per

kio ni indignigis Lin? Per tio, ke vi diras: Ĉiu malbonaganto estas bona antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj tiajn Li favoras; aŭ: Kie estas la Dio de justeco?

3 Jen Mi sendos Mian anĝelon, kaj li preparos
antaŭ Mi la vojon; kai subite venos en Sian

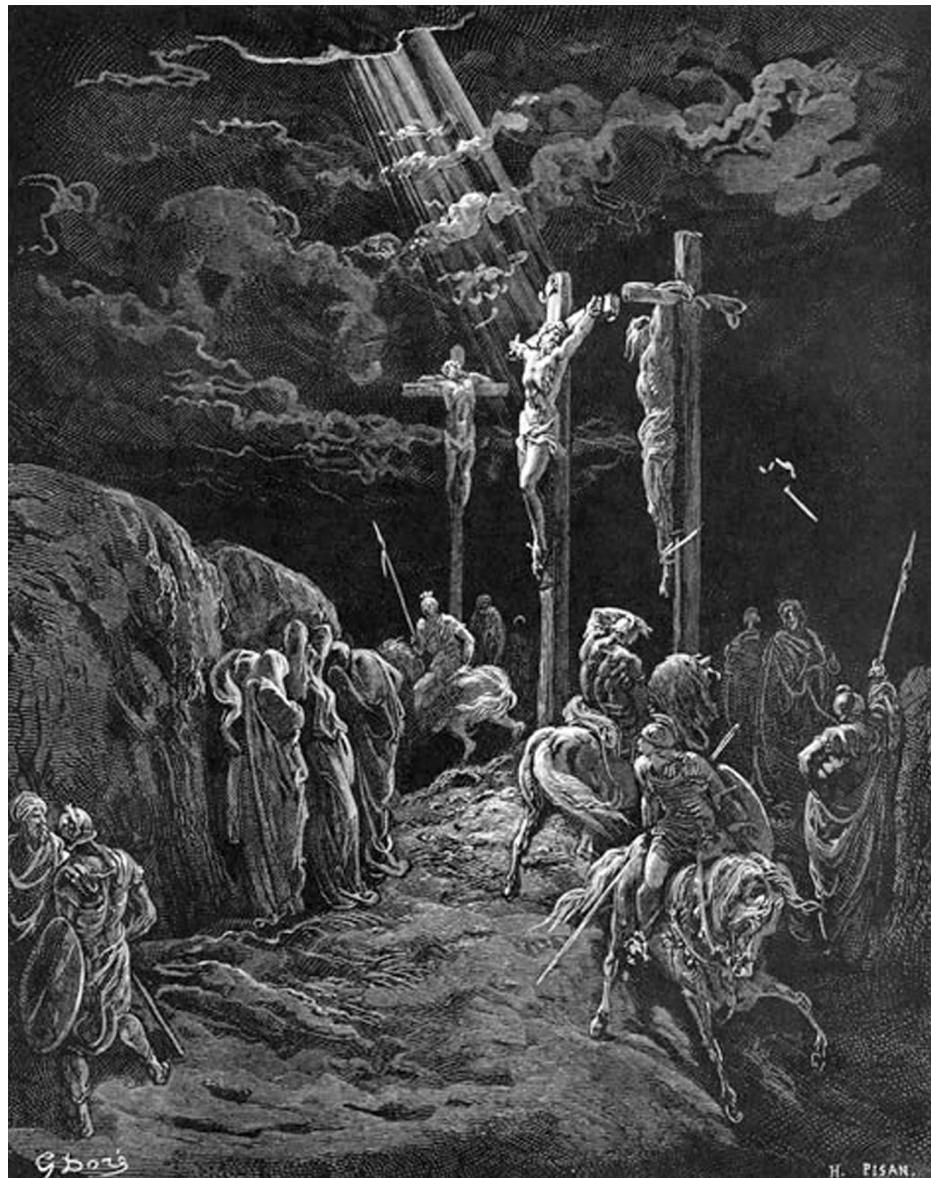
antaŭ Mi la vojon; kaj subite venos en Sian templon la Sinjoro, kiun vi serĉas; kaj la angelo de la interligo, kiun vi deziras, jen li iras, diras la Eternulo Cebaot. **2** Sed kiu eltenos la tagon de Lia veno? kaj kiu povos stari, kiam Li aperos? Ĉar Li estas kiel la fajro de fandisto, kaj kiel la sapo de la fulistroj. **3** Li sidiĝos, por refandi kaj purigi arĝenton, kaj Li purigos la idojn de Levi, kaj refandos ilin kiel oron kaj arĝenton, por ke ili alportadu al la Eternulo la donojn kun pieco. **4** Tiam al la Eternulo estos agrablaj la oferoj de Jehuda kaj de Jerusaleм, kiel en la tempo antikva kaj kiel en la jaroj antaŭaj. **5** Kaj Mi venos al vi, por juĝi; kaj Mi estos rapida atestanto kontraŭ la sorĉistoj kaj adultuloj, kontraŭ tiuj, kiuj juras mensoge, kontraŭ tiuj, kiuj estas maljustaj en la pagado al dungito, al vidvino kaj al orfo, kaj kontraŭ tiuj, kiuj forklinas la rajton de fremdulo kaj Min ne timas, diras la Eternulo Cebaot. **6** Ĉar Mi, la Eternulo, ne ŝanĝigas; kaj vi, ho filoj de Jakob, ne neniiĝos. **7** De post la tagoj de viaj patroj vi deturnis vin de Miaj leĝoj kaj ne observas ilin;

revenu al Mi, kaj tiam Mi returnos Min al vi, diras la Eternulo Cebao. Sed vi diras: En kio ni devas reveni? **8** Ĉu povas homo ruzi kontraŭ Dio? tamen vi ruzas kontraŭ Mi. Vi diras: En kio ni ruzas kontraŭ Vi? En la dekonajo kaj la oferdonoj. **9** Sub la malbeno vi ruiniĝas, sed kontraŭ Mi vi ruzas, la tuta popolo. **10** Alportu la tutan dekonajon en la provizejon, por ke estu mangajo en Mia domo, kaj elprovu Min per tio, diras la Eternulo Cebao, ĉu Mi ne malfermos al vi la aperturon de la ĉielo kaj ĉu Mi ne verĝos sur vin benon abundan. **11** Tiam Mi faros por vi malpermeson al la manĝeganto, ke li ne pereigu al vi la fruktojn de la tero kaj ne senfruktigu al vi la vinberbranĉojn sur la kampo, diras la Eternulo Cebao. **12** Kaj ĉiuj nacioj nomos vin feliĉaj, ĉar vi estos lando ravanta, diras la Eternulo Cebao. **13** Arogantaj estas kontraŭ Mi viaj vortoj, diras la Eternulo. Tamen vi diras: Kion ni parolas kontraŭ Vi? **14** Vi parolas: Vane ni servas al Dio: kian profiton ni havas, se ni plenumas Liajn preskribojn kaj se ni iradas senĝoje antaŭ la Eternulo Cebao? **15** Tial ni diras, ke la malbonuloj estas feliĉaj, kaj la malpiuloj estas bone aranĝitaj; ili incitas Dion, sed restas sendifektaj. **16** Sed tiuj, kiuj timas la Eternulon, diras al si reciproke: La Eternulo

atentas kaj aŭdas, kaj memorlibro estas skribata
antaŭ Li pri tiuj, kiuj timas la Eternulon kaj
respektas Lian nomon. **17** Kaj ili estos Miaj, diras
la Eternulo Cebaot, en la tago, kiam Mi aranĝos
Mian apartan trezoron; kaj Mi korfavoros ilin, kiel
homo korfavoras sian filon, kiu servas al li. **18** Kaj
vi denove vidos la diferencon inter virtulo kaj
malvirtulo, inter tiu, kiu servas al Dio, kaj tiu, kiu
ne servas al Li.

4 Ĉar jen venos tago, ardanta kiel forno; tiام
ĉiuj malhumiluloj kaj malbonaguloj estos kiel
pajlo, kaj la venonta tago bruligos ilin tiel, diras la
Eternulo Cebao, ke ĝi ne restigos al ili radikon nek
branĉon. **2** Sed por vi, kiuj respektas Mian nomon,
leviĝos suno de justeco, kaj sanigo estos en ĝiaj
radioj, kaj vi eliros kaj saltados, kiel bone nutritaj
bovidoj. **3** Kaj vi piedpremos la malpiulojn, ĉar ili
estos polvo sub la plandoj de viaj piedoj en tiu
tago, kiun Mi aranĝos, diras la Eternulo Cebao.
4 Memoru la instruon de Mia servanto Moseo,
kiun Mi donis al li sur fioreb por la tuta Izrael,
la leĝojn kaj preskribojn. **5** Jen Mi sendos al vi
la profeton Elija, antaŭ ol venos la granda kaj
timinda tago de la Eternulo; **6** kaj li returnos la
koron de la patroj al la infanoj, kaj la koron de la
infanoj al iliaj patroj, por ke Mi, veninte, ne frapu
la teron per anatemo.

NOVA TESTAMENTO

Kaj Jesuo diris: Patro, pardonu ilin; ĉar ili ne scias, kion ili faras.

Kaj dividante inter si liajn vestojn, ili ĵetis lotojn.

Luko 23:34

Mateo

1 La genealogia registro de Jesuo Kristo, filo de David, filo de Abraham. **2** Al Abraham naskiĝis Isaak, kaj al Isaak naskiĝis Jakob, kaj al Jakob naskiĝis Jehuda kaj liaj fratoj, **3** kaj al Jehuda naskiĝis Perec kaj Zeraḥ el Tamar, kaj al Perec naskiĝis Hēcron, kaj al Hēcron naskiĝis Ram, **4** kaj al Ram naskiĝis Aminadab, kaj al Aminadab naskiĝis Nāhšon, kaj al Nāhšon naskiĝis Salma, **5** kaj al Salma naskiĝis Boaz el Raḥab, kaj al Boaz naskiĝis Obed el Rut, kaj al Obed naskiĝis Jišaj, **6** kaj al Jišaj naskiĝis David, la reĝo. Kaj al David naskiĝis Salomono el la edzino de Urija, **7** kaj al Salomono naskiĝis Reħabeam, kaj al Reħabeam naskiĝis Abija, kaj al Abija naskiĝis Asa, **8** kaj al Asa naskiĝis Jehošafat, kaj al Jehošafat naskiĝis Joram, kaj al Joram naskiĝis Uzija, **9** kaj al Uzija naskiĝis Jotam, kaj al Jotam naskiĝis Āhaz, kaj al Āhaz naskiĝis Ħizkija, **10** kaj al Ħizkija naskiĝis Manase, kaj al Manase naskiĝis Amon, kaj al Amor naskiĝis Jošija, **11** kaj al Jošija naskiĝis Jeħonja kaj liaj fratoj, je la tempo de la transloĝigo en Babelon. **12** Kaj post la transloĝigo en Babelon, al Jeħonja naskiĝis Šealtiel, kaj al Šealtiel naskiĝis Zerubabel, **13** kaj al Zerubabel naskiĝis Abiud, kaj al Abiud naskiĝis Eljakim, kaj al Eljakim naskiĝis Azor, **14** kaj al Azor naskiĝis Cadok, kaj al Cadok naskiĝis Āhim, kaj al Āhim naskiĝis Eliud, **15** kaj al Eliud naskiĝis Eleazar, kaj al Eleazar naskiĝis Mattan, kaj al Mattan naskiĝis Jakob, **16** kaj al Jakob naskiĝis Jozef, edzo de Maria, el kiu estis naskita Jesuo, kiu estas nomata Kristo. **17** Tial ĉiuj generacioj de Abraham ĝis David estas dek kvar generacioj, kaj de David ĝis la transloĝigo en Babelon dek kvar generacioj, kaj de la transloĝigo en Babelon ĝis la Kristo dek kvar generacioj. **18** Kaj la naskiĝo de Jesuo Kristo estis tiamaniere: kiam lia patrino Maria estis fiančinigita al Jozef, antaŭ ol ili kunvenis, ĝi troviĝis graveda per la Sankta Spirito. **19** Kaj ŝia edzo Jozef, estante justulo, kaj ne volante meti ŝin al publika malhonoro, volis sekrete forsendi. **20** Sed kiam li pripensis tion, jen anĝelo de la Eternulo aperis al li en sonĝo, parolis per la profeto, dirante: El Egiptu Mi dirante: Jozef, filo de David, ne timu preni al vokis Mian filon. **21** Kaj ŝi naskos filon; kaj vi vian edzinon Maria; ĉar tio, kio naskiĝos de ke plenumiĝu tio, kion la Eternulo parolis per la profeto, dirante: **22** Jen virgulino gravediĝos kaj naskos filon, kaj oni donos al li la nomon Emanuel; **23** Jen Jozef, levigante el

sia dormo, faris, kiel ordonis al li la anĝelo de la Eternulo, kaj prenis al si sian edzinon; **25** kaj li ne ekkonis ŝin, ĝis ŝi naskis filon; kaj li donis al li la nomon JESUO.

2 Kaj kiam Jesuo estis naskita en Bet-Leħem de Judujo en la tempo de la reĝo Herodo, jen saĝuloj el la oriento venis al Jerusalem, dirante: **2** Kie estas tiu, kiu estas naskita Reĝo de la Judo? ĉar ni vidis lian stelon en la oriento, kaj venis, por adorkliniĝi al li. **3** Kaj kiam la reĝo Herodo tion aŭdis, li maltrankviliĝis, kaj la tuta Jerusalem kun li. **4** Kaj kunveniginte ĉiujn ĉefpastrojn kaj skribistojn de la popolo, li demandis al ili, kie la Kristo devas naskiĝi. **5** Kaj ili diris al li: En Bet-Leħem de Judujo, ĉar per la profeto estas skribite neniil estas plej malgranda inter la regantoj de Judujo; ĉar el vi venos reganto, kiu paštostas popolon Izrael. **6** Kaj vi, ho Bet-Leħem, lando de Judujo, venigis la saĝulojn, kaj precize sciigis de ili pri la tempo, kiam aperis la stelo. **8** Kaj li sendis ilin al Bet-Leħem, dirante: Iru kaj elsercu zorge pri la knabeto; kaj kiam vi lin trovos, sciigu al mi, por ke mi ankaŭ venu kaj adorkliniĝu al li. **9** Kaj aŭdintante la regionon, ili ekvojiris; kaj jen la stelo, kiun ili vidis en la oriento, antaŭiris ilin, ĝis ĝi venis kaj staris super la loko, kie estis la junula knabeto. **10** Kaj vidante la stelon, ili ĝojis kun tre granda ĝojo. **11** Kaj veninte en la domon, ili vidis la knabeton kun lia patrino Maria, kaj adorkliniĝis al li; kaj malferminte siajn trezorojn, ili faligis sin kaj prezentiĝis al li donacojn: oron kaj olibanon kaj mirhon. **12** Kaj avertite de Dio en sonĝo, ke ili ne iru returne al Herodo, ili foriris per alia vojo al sia lando. **13** Kaj post ilia foriro jen anĝelo de la Eternulo aperis en sonĝo al Jozef, dirante: Leviġu, kaj prenu la knabeton kaj lian patrinton, kaj forrapido en Egiptujon, kaj restu tie, ĝis mi parolos al vi; ĉar Herodo serĉos la knabeton, por lin pereigi. **14** Kaj li levigis, kaj prenis la knabeton kaj lian patrinton nokte, kaj migris en Egiptujon, **15** kaj restis tie ĝis la morto de Herodo; por ke plenumiĝu tio, kion la Eternulo li estas trompita de la saĝuloj, tre koleris; kaj sendinte, li mortigis ĉiujn knabojn en Bet-Leħem kaj en ĉiuj ĝiaj ĉirkauaĵoj, havantajn du jarojn aŭ malpli, laŭ la tempo, pri kiu li precize sciigis de la saĝuloj. **17** Tiam plenumiĝis tio, kio estis dirita per la profeto Jeremia, nome: **18** Voĉo estas aŭdita en Rama, Ĝemado kaj maldolĉa plorado, Rahel tio estas, Dio kun ni. **24** Kaj Jozef, levigante el priploras siajn infanojn, Kaj ŝi ne volas konsoli,

ĉar ili forestas. **19** Sed kiam Herodo mortis, jen
angelo de la Eternulo aperis en sonĝo al Jozef en
Egiptujo, dirante: **20** Leviĝu, kaj prenu la knabeton
kaj lian patrinon, kaj iru en la landon de Izrael; poste malsatis.
21 Kaj li leviĝis, kaj prenis la knabeton kaj lian
patrinon, kaj venis en la landon de Izrael. **22** Sed
kiam li aŭdis, ke Arhela regas en Juduo anstataŭ
sia patro Herodo, li timis iri tien; kaj avertite de
Dio en sonĝo, li fortiris sin en la regionojn de
Galileo, **23** kaj venis al kaj loĝis en urbo nomata
Nazaret, por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per
la profetoj, ke li estos nomata Nazareto.

4 Tiam Jesuo estis kondukita supren de la Spirito
en la dezerton, por esti tentata de la diablo. **2**
Kaj fastinte kvardek tagojn kaj kvardek noktojn, li
poste malsatis. **3** Kaj la tentanto venis, kaj diris al
li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu, ke tiuj ŝtonoj
fariĝu panoj. **4** Sed responde li diris: Estas skribite:
Ne per la pano sole vivas homo, sed per ĉiu vorto,
kiu eliras el la bušo de Dio. **5** Poste la diablo portis
lin en la sanktan urbon, kaj starigis lin sur la
tegmenta pinto de la templo, **6** kaj diris al li: Se vi
estas Filo de Dio, ĵetu vin malsupren, ĉar estas
skribite: Al Siaj angeloj Li ordonas pri vi, Kaj sur
la manoj ili vin portos, Por ke vi ne falpuŝiĝu
sur ŝtono per via piedo. **7** Jesuo diris al li: Ankaŭ
estas skribite: Ne provu la Eternulon, vian Dion.

3 En tiuj tagoj venis Johano, la Baptisto,
predikante en la dezerto de Juduo, **2** kaj
dirante: Pentu, ĉar alproksimiĝis la regno de la
ĉielo. **3** Ĉar li estas tiu, pri kiu estis dirite per
la profeto Jesaja: Voĉo de krianto en la dezerto:
Pretigu la vojon de la Eternulo, Rektigu Liajn
ireojn. **4** Kaj tiu Johano havis sian vestaĵon el
kamelaj haroj, kaj ledan zonon ĉirkaŭ siaj lumboj,
kaj lia nutraĵo estis akridoj kaj sovaĝa mielo.
5 Tiam eliris al li Jerusalem kaj la tuta Juduo
kaj la tuta ĉirkauaĵo de Jordan; **6** kaj ili estis
baptitaj de li en la rivero Jordan, konfesante siajn
pekojn. **7** Kaj vidante multajn el la Fariseoj kaj
Sadukeoj venantajn al lia baptado, li diris al ili:
Ho vipuridoj! kiu vin avertis forkuri de la venonta
kolero? **8** Donu do fruktojn taŭgajn por pento;
9 kaj ne pensu diri en vi: Ni havas Abrahamon
kiel patron; ĉar mi diras al vi, ke Dio povas el ĉi
tiuj ŝtonoj starigi idojn al Abraham. **10** Kaj jam
la hakilo kuſas ĉe la radiko de la arboj; tial ĉiu
arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas dehakata,
kaj jetata en fajron. **11** Mi ja vin baptas per akvo
por pento; sed tiu, kiu venas post mi, estas pli
potenza ol mi; liajn ŝuojn mi ne estasinda porti;
li vin baptos per la Sankta Spirito kaj per fajro; **12**
lia ventumilo estas en lia mano, kaj li elpurigos
sian draſejon, kaj li kolektos sian tritikon en la
grenejon; sed la grenventumajon li bruligos per
fajro neestingebla. **13** Tiam venis Jesuo el Galileo
al Jordan al Johano, por esti baptata de li. **14**
Sed tiu lin malakeptis, dirante: Mi bezonas esti
baptata de vi, kaj ĉu vi venas al mi? **15** Sed Jesuo
responde diris al li: Lasu do, ĉar tiel decas al ni
plenumi ĉian justecon. Tiam li lasis lin. **16** Kaj
Jesuo, baptite, supreniris tuj el la akvo; kaj jen la
ĉielo malfermiĝis, kaj li vidis la Spiriton de Dio
malsuprenirantan kiel kolombo, kaj venantan sur
lin; **17** kaj jen voĉo el la ĉielo, dirante: Ĉi tiu estas
Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron.

4 Tiam Jesuo estis kondukita supren de la Spirito
en la dezerton, por esti tentata de la diablo. **2**
Kaj fastinte kvardek tagojn kaj kvardek noktojn, li
poste malsatis. **3** Kaj la tentanto venis, kaj diris al
li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu, ke tiuj ŝtonoj
fariĝu panoj. **4** Sed responde li diris: Estas skribite:
Ne per la pano sole vivas homo, sed per ĉiu vorto,
kiu eliras el la bušo de Dio. **5** Poste la diablo portis
lin en la sanktan urbon, kaj starigis lin sur la
tegmenta pinto de la templo, **6** kaj diris al li: Se vi
estas Filo de Dio, ĵetu vin malsupren, ĉar estas
skribite: Al Siaj angeloj Li ordonas pri vi, Kaj sur
la manoj ili vin portos, Por ke vi ne falpuŝiĝu
sur ŝtono per via piedo. **7** Jesuo diris al li: Ankaŭ
estas skribite: Ne provu la Eternulon, vian Dion.
8 Denove la diablo portis lin al monto tre alta,
kaj montris al li ĉiujn regnojn de la mondo kaj
ilian gloron, **9** kaj diris al li: Ĉion tion mi donos
al vi, se vi faligos vin kaj adorkliniĝos al mi. **10**
Tiam Jesuo diris al li: Foriru, Satano! ĉar estas
skribite: Al la Eternulo, via Dio, vi adorkliniĝu,
kaj al Li sola vi servu. **11** Tiam la diablo forlasis
lin, kaj jen anĝeloj venis kaj servadis al li. **12**
Kaj aŭdinte, ke Johano estas arestita, li foriris en
Galileon; **13** kaj lasinte Nazareton, li venis al kaj
loĝis en Kapernaum apudmara, en la limoj de
Zebulun kaj Naftali; **14** por ke plenumiĝu tio, kio
estis dirita per la profeto Jesaja, nome: **15** Lando
de Zebulun kaj lando de Naftali, Laŭvoje de la
maro, transe de Jordan, Galileo de la nacioj, **16**
La popolo, sidanta en mallumo, Ekvidis grandan
lumon, Kaj al homoj, sidantaj en lando de ombra
morto, ekbrilis lumo. **17** De tiam Jesuo komencis
prediki, kaj diri: Pentu, ĉar la regno de la ĉielo
alproksimiĝis. **18** Kaj piedirante apud la maro
de Galileon, li vidis du fratojn, Simonon, kiu estis
nomata Petro, kaj Andreon, lian fraton, jetantajn
retlon en la maron, ĉar ili estis fiškaptistoj. **19**
Kaj li diris al ili: Venu post mi, kaj mi faros
vin kaptistoj de homoj. **20** Kaj ili tuj forlasis la
retojn, kaj sekvis lin. **21** Kaj antaŭenirinte de
tie, li vidis aliajn du fratojn, Jakobon, filon de
Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, en la ŝipeto
kun ilia patro Zebedeo, riparantajn siajn retojn;
kaj li vokis ilin. **22** Kaj ili tuj forlasis la ŝipeton
kaj sian patron, kaj sekvis lin. **23** Kaj Jesuo trairis
tra la tuta Galileon, instruante en iliaj sinagogoj,
kaj predikante la evangelion de la regno, kaj
kuracante ĉian malsanon kaj ĉian malfortaĵon
inter la popolo. **24** Kaj lia famo disvastiĝis en la tuta
Sirio; kaj oni alkondukis al li ĉiujn malsanulojn,
malfortigitajn de diversaj malsanoj kaj turmentoj,
demonhavantojn, epilepsiulojn, kaj paralizulojn,

kaj li resanigis ilin. **25** Kaj grandaj homamasoj lin sekvis el Galileo kaj Dekapolis kaj Jerusalem kaj Judujo kaj el trans Jordan.

5 Kaj vidinte la homamasojn, li supreniris sur la monto, kaj kiam li sidiĝis, liaj disĉiploj venis al li; **2** kaj malferminte la bušon, li instruis ilin, dirante: **3** Feliĉaj estas la malriĉaj en spirito, ĉar ilia estas la regno de la ĉielo. **4** Feliĉaj estas la plorantaj, ĉar ili konsoliĝos. **5** Feliĉaj estas la humilaj, ĉar ili heredos la teron. **6** Feliĉaj estas tiuj, kiuj malsatas kaj soifas justecon, ĉar ili satiĝos. **7** Feliĉaj estas la kompatemaj, ĉar ili ricevos kompaton. **8** Feliĉaj estas la kore puraj, ĉar ili vidos Dion. **9** Feliĉaj estas la pacigantoj, ĉar filoj de Dio ili estos nomataj. **10** Feliĉaj estas tiuj, kiuj estas persekititaj pro justeco, ĉar ilia estas la regno de la ĉielo. **11** Feliĉaj estas vi, kiam oni vin riproĉos kaj persekutos kaj false vin kalumnios pro mi. **12** Ĝoju kaj raviĝu, ĉar via rekompenco estos granda en la ĉielo; ĉar tiel oni persekitis la profetojn, kiuj estis antaŭ vi. **13** Vi estas la salo de la tero; sed se la salo sengustiĝis, per kio ĝi estos salita? ĝi jam taŭgas por nenio, krom por esti eljetita kaj piedpremita de homoj. **14** Vi estas la lumo de la mondo. Urbo starigita sur monto ne povas esti kaŝita. **15** Kiam oni bruligas lampon, oni metas ĝin ne sub grenmezurilon, sed sur la lampingon; kaj ĝi lumas sur ĉiujn, kiuj estas en la domo. **16** Tiel same via lumo lumu antaŭ homoj, por ke ili vidu viajn bonajn farojn, kaj gloru vian Patron, kiu estas en la ĉielo. **17** Ne pensu, ke mi venis, por detru la leĝon aŭ la profetojn; mi venis, ne por detrui, sed por plenumi. **18** Vere mi diras al vi: Ĝis la ĉielo kaj la tero forpasos, nek unu joto nek unu streketo forpasos de la leĝo, ĝis ĉio plenumiĝos. **19** Tial, kiu malobserveis unu el ĉi tiuj plej malgrandaj ordonoj kaj tiel instruas homojn, tiu estos nomata la plej malgranda en la regno de la ĉielo; sed kiu faros ilin kaj instruas, tiu estos nomata granda en la regno de la ĉielo. **20** Ĉar mi diras al vi, ke se via justeco ne superos la justecon de la skribisto kaj la Fariseoj, vi tute ne eniros en la regnon de la ĉielo. **21** Vi aŭdis, ke estas dirite al la antikvuloj: Ne mortigu, kaj kiu mortigos, tiu estos en danĝero de jugado; **22** sed mi diras al vi, ke kiu koleras kontraŭ sia frato, tiu estos en danĝero de jugado; kaj kiu diros al sia frato: Raka, tiu estos en danĝero de la sinedrio; kaj kiu diros: Malsagulo, tiu estos en danĝero de Gehena de fajro. (**Geenna g1067**) **23** Tial, se vi prezentas vian oferon ĉe la altaro, kaj tie memoras, ke via frato havas ion kontraŭ vi, **24** lasu tie vian oferon antaŭ

la altaro, kaj foriru, unue pacigu kun via frato, kaj poste venu kaj prezenti vian oferon. **25** Konsentu rapide kun via kontraŭulo, dum vi estas kun li sur la vojo, por ke la kontraŭulo ne transdonu vin al la jugisto, kaj la jugisto al la subulo, kaj por ke vi ne estu jetita en malliberejon. **26** Vere mi diras al vi, ke vi neniel eliros el tie, ĝis vi pagos la lastan kodranton. **27** Vi aŭdis, ke estas dirite: Ne adultu; **28** sed mi diras al vi, ke ĉiu, kiu rigardas virinon, por deziri ŝin, jam adultis je ŝi en sia koro. **29** Kaj se via dekstra okulo faligas vin, elſiru kaj forſetu ĝin; ĉar estus pli bone por vi, se unu el viaj membroj pereus, ol se via tuta korpo estus jetita en Gehenan. (**Geenna g1067**) **30** Kaj se via dekstra mano faligas vin, detranĉu kaj forſetu ĝin; ĉar estus pli bone por vi, se unu el viaj membroj pereus, ol se via tuta korpo irus en Gehenan. (**Geenna g1067**) **31** Estas ankaŭ dirite: Kiu forsendos sian edzinon, tiu donu al ŝi eksedzigan leteron; **32** sed mi diras al vi, ke ĉiu, kiu forsendas sian edzinon, krom pro malĉasteco, igas ŝin adulti; kaj kiu edziĝos kun forsenditino, tiu adultas. **33** Plue, vi aŭdis, ke estas dirite al la antikvuloj: Ne rompu ĵurojn, sed plenumu viajn ĵurojn antaŭ la Eternulo; **34** sed mi diras al vi: Tute ne ĵuru; nek per la ĉielo, ĉar ĝi estas la trono de Dio; **35** nek per la tero, ĉar ĝi estas la benketo de Liaj piedoj; nek per Jerusalem, ĉar ĝi estas urbo de la granda Reĝo. **36** Nek ĵuru per via kapo, ĉar vi ne povas fari eĉ unu haron blanka aŭ nigra. **37** Sed via parolo estu: Jes, jes, ne, ne; ĉio eksterio estas el malbono. **38** Vi aŭdis, ke estas dirite: Okulon pro okulo, kaj denton pro dento; **39** sed mi diras al vi: Ne rezistu al malbono; sed al tiu, kiu frapas vian dekstran vangon, turnu ankaŭ la alian. **40** Kaj se iu deziras procesi kontraŭ vi, por forpreni vian tunikon, lasu lin premi ankaŭ vian mantelon. **41** Kaj se iu devigas vin iri unu mejlon, iru kun li du. **42** Donu al tiu, kiu petas de vi; kaj ne deturnu vin de tiu, kiu deziras prunti de vi. **43** Vi aŭdis, ke estas dirite: Amu vian proksimulon, kaj malamu vian malamikon; **44** sed mi diras al vi: Amu viajn malamikojn, kaj preĝu por viaj persekitantoj; **45** por ke vi estu filoj de via Patro, kiu estas en la ĉielo; ĉar Li levas Sian sunon sur la malbonulojn kaj bonulojn, kaj sendas pluvon sur la justulojn kaj la maljustulojn. **46** Ĉar se vi amas tiujn, kiuj amas vin, kian rekompencon vi havas? ĉu ne tion saman faras eĉ la impostistoj? **47** Kaj se vi salutas nur sole viajn fratojn, kion ekstran vi faras? ĉu ne tion saman faras eĉ la nacianoj? **48** Estu do perfektaj, kiel ankaŭ via ĉela Patro estas perfekta.

6 Gardu vin, ke vi ne faru vian justaĵon antaŭ amos la alian, aŭ li aliĝos al unu kaj malestimos la homoj, por esti alrigardataj de ili; alie vi ne alian. Vi ne povas servi al Dio kaj al Mamono! **25** havas rekompencon ĉe via Patro, kiu estas en la Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri via vivo, kion vi ĉielo. **2** Tial, kiam vi donos almozon, ne sonigu manĝu, aŭ kion vi trinku; nek pri via korpo, kion trumpeton antaŭ vi, kiel faras la hipokrituloj en vi surmetu. Ĉu la vivo ne estas pli ol nutraĵo, kaj la sinagogoj kaj sur la stratoj, por havi gloron ĉe la korpo pli ol vestaĵo? **26** Rigardu la birdojn de la homoj. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian ĉielo, ke ili ne semas, nek rikoltas, nek kolektas en rekompencon. **3** Sed kiam vi donas almozon, ne grenejojn, kaj via Patro ĉiela ilin nutras. Ĉu vi ne lasu vian maldekstran manon scii, kion faras via multe pli valoras ol ili? **27** Kaj kiu el vi per zorgado dekstra; **4** por ke via almozo estu en sekreto; kaj povas aldoni unu ulnon al sia staturo? **28** Kaj kial via Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos. vi zorgas pri vestaĵo? Pripensu la liliojn de la **5** Kaj kiam vi preĝas, ne estu kiel la hipokrituloj; kampo, kiel ili kreskas; ili ne laboras, nek ŝpinas; ĉar ili amas preĝi, starante en la sinagogoj kaj **29** tamen mi diras al vi, ke eĉ Salomonon en sia tuta ĉe la anguloj de la stratoj, por montri sin al gloro ne estis ornamita, kiel unu el ĉi tiuj. **30** Sed homoj. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian se Dio tiel vestas la kampan herbaĵon, kiu ekzistas rekompencon. **6** Sed vi, kiam vi preĝas, eniru en hodiaŭ, kaj morgaŭ estos jetata en fornon, kiom vian ĉambreton, kaj ŝlosinte vian pordon, preĝu pli certe Li vestos vin, ho malgrandfidululo? **31** al via Patro, kiu estas en sekreto; kaj via Patro, Tial ne zorgu, dirante: Kion ni manĝu? aŭ: Kion kiu vidas en sekreto, vin rekompencos. **7** Kaj dum ni trinku? aŭ: Kion ni surmetu? **32** Ĉar pri ĉio via preĝado ne vante ripetadu, kiel la nacianoj; tio serĉas la nacianoj; ĉar via Patro ĉiela scias, ĉar ili supozas, ke ili estos aŭskultitaj pro sia ke vi bezonas ĉion tion. **33** Sed celu unue Lian multvorteco. **8** Ne estu similaj al ili; ĉar via Patro regnon kaj Lian justecon, kaj ĉio tio estos aldonita scias, kion vi bezonas, antaŭ ol vi petas de Li. **9** al vi. **34** Tial ne zorgu pri la morgaŭa tago, ĉar la Vi do preĝu jene: Patro nia, kiu estas en la ĉielo, morgaŭa tago zorgos pri si mem. Sufiĉa por la Via nomo estu sanktigita. **10** Venu Via regno, tago estas ĝia propra malbono.

plenumiĝu Via volo, kiel en la ĉielo, tiel ankaŭ sur la tero. **11** Nian panon ĉiutagan donu al ni hodiaŭ. **12** Kaj pardonu al ni niajn ŝuldojn, kiel ankaŭ ni pardonas al niaj ŝuldantoj. **13** Kaj ne konduku nin en tenton, sed liberigu nin de la malbono. **14** Ĉar se vi pardonas al homoj iliajn kulpojn, via Patro ĉiela ankaŭ pardonas al vi. **15** Sed se vi ne pardonas al homoj iliajn kulpojn, via Patro ankaŭ ne pardonas viajn kulpojn. **16** Kaj kiam vi fastas, ne estu kiel la hipokrituloj, kun malĝoja mieno; ĉar ili malbeligas sian vizagón, por ke al homoj ili ŝajnu fasti. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian rekompencon. **17** Sed fastante, vi oleu vian kapon kaj lavu vian vizagón; **18** por ke vi ne al homoj ŝajnu fasti, sed al via Patro en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos. **19** Ne provizu al vi trezorojn sur la tero, kie tineo kaj rusto konsumas, kaj kie ŝtelistoj trafozas kaj ŝtelas; **20** sed provizu al vi trezorojn en la ĉielo, kie nek tineo nek rusto konsumas, kaj kie ŝtelistoj nek trafozas nek ŝtelas; **21** ĉar kie estas via trezoro, tie estos ankaŭ via koro. **22** La lampo de la korpo estas la okulo; se do via okulo estas sendifekta, via tuta korpo estos luma. **23** Sed se via okulo estas malbona, via tuta korpo estos malluma. Se do la lumo en vi estas mallumo, kiel densa estas la mallumo! **24** Neniu povas esti sklavo por du sinjoroj; ĉar aŭ li malamos unu kaj

7 Ne juĝu, por ke vi ne estu juĝataj. **2** Ĉar per kia juĝo vi juĝos, per tia vi estos juĝitaj; kaj per kia mezuro vi mezuros, per tia oni mezuros al vi. **3** Kaj kial vi rigardas la lignereton en la okulo de via frato, kaj ne pripensas la trabon en via okulo? **4** Kiel vi diros al via frato: Lasu min eltiri la lignereton el via okulo; kaj jen la trabo en via propra okulo? **5** Hipokritulo, eligu unue la trabon el via okulo, kaj tiam vi klare vidos, por eltiri la lignereton el la okulo de via frato. **6** Ne donu sanktaĵon al la hundoj, nek ĵetu viajn perlajn antaŭ la porkoj; por ke ili ne premu ilin sub la piedoj, nek poste, sin turninte, disŝiru vin. **7** Petu, kaj estos donite al vi; serĉu, kaj vi trovos; frapu, kaj estos malfermitate al vi; **8** ĉar ĉiu petanto ricevas, kaj la serĉanto trovas, kaj al la frapanto estos malfermitate. **9** Plue, kiu homo el vi, kies filo de li petos panon, donos al li ŝtonon; **10** aŭ se li petos fiŝon, donos al li serpenton? **11** Se do vi, estante malbonaj, scias doni bonajn donacojn al viaj filoj, kiom pli certe via Patro, kiu estas en la ĉielo, donos bonaĵojn al tiuj, kiuj petas de Li? **12** Ĉion ajn do, kion vi deziras, ke la homoj faru al vi, vi ankaŭ faru al ili; ĉar ĉi tio estas la leĝo kaj la profetoj. **13** Eniru tra la mallarĝa pordo, ĉar larĝa estas la pordego kaj vasta estas la vojo kondukanta al la pereo, kaj multaj tra ĝi eniras. **14** Ĉar mallarĝa estas la

pordo kaj malvastigita estas la vojo kondukanta alia: Venu; kaj li venas; kaj al mia sklavo: Faru al la vivo, kaj malmultaj ĝin trovas. **15** Gardu ĉi tion; kaj li ĝin faras. **10** Kaj kiam Jesuo tion vin kontraŭ la falsaj profetoj, kiuj venas al vi en aŭdis, li miris, kaj diris al la sekventoj: Vere mi ŝafaj feloj, sed interne estas rabemaj lupoj. **16** Per diras al vi, ke ĉe neniu en Izrael mi trovis tiom da iliaj fruktoj vi konos ilin. Ĉu el dornarbetoj oni fido. **11** Kaj mi diras al vi, ke multaj venos el la kolektas vinberojn, aŭ el kardoj figojn? **17** Tiel ĉiu oriento kaj la okcidento, kaj sidiĝos kun Abraham bona arbo donas bonajn fruktojn, sed putra arbo kaj Isaak kaj Jakob en la regno de la ĉielo; **12** sed donas malbonajn fruktojn. **18** Bona arbo ne povas la filoj de la regno estos eljetitaj en la eksteran doni malbonajn fruktojn, nek putra arbo doni mallumon; tie estos la plorado kaj la grincado bonajn fruktojn. **19** Ĉiu arbo, kiu ne donas bonan de dentoj. **13** Kaj Jesuo diris al la centresto: Iru; frukton, estas dehakata kaj ĵetata en fajron. **20** kiel vi kredis, tiel estu farite al vi. Kaj lia knabo Tial per iliaj fruktoj vi konos ilin. **21** Ne ĉiu, kiu sanigis en tiu sama horo. **14** Kaj kiam Jesuo venis diras al mi: Sinjoro, Sinjoro, eniros en la regnon en la domon de Petro, li vidis lian bopatrinton de la ĉielo; sed tiu, kiu plenumas la volon de mia kušanta, malsana de febro. **15** Kaj li tuſis ŝian Patro, kiu estas en la ĉielo. **22** Multaj diros al mi manon, kaj la febro forlasis ŝin; kaj ŝi leviĝis kaj en tiu tago: Sinjoro, Sinjoro, ĉu ni ne profetis servis al li. **16** Kaj kiam vesperiĝis, oni venigis al li en via nomo, kaj en via nomo elpelis demonojn, multajn demonhavantojn; kaj li elpelis la spiritojn kaj en via nomo faris multajn potencaĵojn? **23** per vorto, kaj sanigis ĉiujn malsanulojn; **17** por Kaj tiam mi konfesos al ili: Mi neniam komis vin; ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la profeto foriĝu de mi, vi farantoj de maljusteco. **24** Tial ĉiu, Jesaja, nome: Li mem prenis niajn malfortaĵojn kiu aŭdas ĉi tiujn miajn parolojn kaj plenumas kaj portis niajn malsanojn. **18** Kaj kiam Jesuo vidis ilin, estos komparata al saĝa viro, kiu konstruis ĉirkau si grandan homamason, li ordonis transiri sian domon sur roko; **25** kaj falis pluvo, kaj venis al la alia bordo. **19** Kaj venis unu skribisto, kaj inundoj, kaj blovis ventoj, kaj albatis tiun domon, diris al li: Majstro, mi vin sekvos, kien ajan vi iros. kaj ĝi ne falis; ĉar ĝi estis fondita sur roko. **26** **20** Kaj Jesuo diris al li: La vulpoj havas kavojn, Kaj ĉiu, kiu aŭdas ĉi tiujn miajn parolojn kaj ne kaj la birdoj de la ĉielo havas ripozejojn; sed la plenumas ilin, estos komparata al viro malsaga, Filo de homo ne havas, kie kušigi sian kapon. **21** kiu konstruis sian domon sur la sablo; **27** kaj falis Kaj alia el la disciploj diris al li: Sinjoro, permesu pluvo, kaj venis inundoj, kaj blovis ventoj, kaj sin al mi unue iri kaj enterigi mian patron. **22** Sed jetis sur tiun domon, kaj ĝi falis; kaj granda estis Jesuo diris al li: Sekvu min, kaj lasu la mortintojn ĝia falo. **28** Kaj kiam Jesuo finis tiujn parolojn, enterigi siajn mortintojn. **23** Kaj kiam li eniris en la homamasoj miregis pri lia instruado; **29** ĉar li ŝipeton, liaj disciploj lin sekvis. **24** Kaj jen okazis instruis ilin, kiel havanta aŭtoriton, kaj ne kiel granda malserero sur la maro, tiel ke la ŝipeto estis kovrita de la ondoj; sed li dormadis. **25** Kaj ili venis, kaj vejis lin, dirante: Sinjoro, savu; ni pereas. **26** Kaj li diris al ili: Kial vi estas timemaj, ho malgrandfiduloj? Tiam li leviĝis, kaj admonis la ventojn kaj la maron; kaj fariĝis granda sereno. **27** Kaj la homoj miregis, dirante: Kia estas ĉi tiu, ke eĉ la ventoj kaj la maro lin obeas? **28** Kaj kiam li venis al la alia bordo, en la landon de la Gadaranoj, lin renkontis du demonhavantoj, elvenante el inter la tomboj, tre furiozaj, tiel, ke neniu povis preterpasi per tiu vojo. **29** Kaj jen ili kriis, dirante: Kio estas inter ni kaj vi, ho Filo de Dio? ĉu vi venis ĉi tien, por turmenti nin antaŭ la tempo? **30** Kaj malproksime de ili estis granda grego da porkoj, paštigantaj tie. **31** Kaj la demonoj petegis lin, dirante: Se vi elpelos nin, forsendu nin en la gregon da porkoj. **32** Kaj li diris al ili: Iru. Kaj elirinte, ili foriris en la porkojn; kaj jen kuris la tutaj gregoj malsupren de la krutajo en la maron, kaj pereis en la akvoj. **33** Kaj la paštistoj forkuris

8 Kaj kiam li malsupreniris de la monto, lin sekvis grandaj homamasoj. **2** Kaj jen venis al li leprulo kaj adorkliniĝis al li, dirante: Sinjoro, se vi volas, vi povas min purigi. **3** Kaj li etendis la manon kaj tuſis lin, dirante: Mi volas; estu purigita. Kaj tuj lia lepro estis purigita. **4** Kaj Jesuo diris al li: Zorgu, ke vi diru al neniu. Sed iru, montru vin al la pastro, kaj oferu la donon, kiun Moseo ordonis, por atesto al ili. **5** Kaj kiam li eniris en Kapernaumon, venis al li centresto, petante lin, **6** kaj dirante: Sinjoro, mia knabo kušas paralizulo en la domo, kaj terure suferas. **7** Kaj li diris al li: Mi venos, kaj sanigos lin. **8** Kaj la centresto responde diris: Sinjoro, mi ne estasinda, ke vi venu sub mian tegmenton; sed nur parolu vorte, kaj mia knabo sanigos. **9** Ĉar mi ankaŭ estas homo sub aŭtoritato, havante soldatojn sub mi; kaj mi diras al ĉi tiu: Iru; kaj li iras; kaj al

kaj iris en la urbon, kaj rakontis ĉion, kaj pri la ŝin, diris: Kuraĝu, filino; via fido vin savis. Kaj en demonhavintoj. **34** Kaj jen la tuta urbo elvenis tiu sama horo la virino resaniĝis. **23** Kaj Jesuo, renkonte al Jesuo; kaj vidinte lin, ili petegis, ke li transiru el iliaj limoj.

9 Kaj enirinte en ŝipeton, li transiris, kaj venis en sian propran urbon. **2** Kaj jen oni alportis al li paralizulon, kušantan sur lito; kaj Jesuo, vidinte ilian fidon, diris al la paralizulo: Kuraĝu, filo, viaj pekoj estas pardonitaj. **3** Kaj jen iuj el la skribistoj diris en si: Ĉi tiu blasfemas. **4** Kaj Jesuo, eksciante iliajn pensojn, diris: Kial vi pensas malbonon en viaj koroj? **5** Ĉar kio estas pli facila, diri: Viaj pekoj estas pardonitaj; aŭ diri: Leviĝu kaj piediru? **6** Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas aŭtoritaton sur la tero pardonis pekojn — tiam li diris al la paralizulo: Leviĝu, prenu vian liton, kaj iru al via domo. **7** Kaj li levigis, kaj iris al sia domo. **8** Kaj vidinte tion, la homamasoj timis, kaj gloris Dion, kiu donis tian aŭtoritatlon al homoj. **9** Kaj Jesuo, forpasante de tie, vidis viiron nomatan Mateo, sidantan ĉe la impostejo; kaj li diris al ili: Sekvum min. Kaj li stariĝis, kaj sekvis lin. **10** Kaj dum li sidis ĉe manĝo en la domo, jen multaj impostistoj kaj pekuoj venis kaj sidiĝis tie kun Jesuo kaj liaj disĉiploj. **11** Kaj vidinte tion, la Fariseoj diris al liaj disĉiploj: Kial via instruisto manĝas kun impostistoj kaj pekuoj? **12** Kaj aŭdintie tion, li diris: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la malsanuloj. **13** Sed iru, kaj lernu, kion signifas ĉi tio: Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon; ĉar mi venis, por alvoki ne justulojn, sed pekuojn. **14** Tiam alvenis al li la disĉiploj de Johano, dirante: Kial ni kaj la Fariseoj fastas ofte, sed viaj disĉiploj ne fastas? **15** Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu la filoj de la edziĝejo povas malĝoji, dum la fianco estas kun ili? Sed venos tagoj, kiam la fianco estos prenita for de ili, kaj tiam ili fastos. **16** Kaj neniu alkudras flikajon el nefulita drapo sur malnovan veston, ĉar la plenigajo forprenas de la vesto, kaj pli malbona ŝirajo fariĝas. **17** Ankaŭ oni ne enverŝas novan vinon en malnovajn felsakojn; alie la felsakoj krevos, kaj la vino elfluos, kaj la felsakoj detruigos; sed oni enverŝas novan vinon en novajn felsakojn, kaj ambaŭ konserviĝas. **18** Dum li tion parolis al ili, jen unu estro, alveninte, adorkliniĝis al li, dirante: Mia filino ĵus mortis; sed venu kaj metu vian manon sur ŝin, kaj ŝi vivos. **19** Kaj Jesuo levigis, kaj sekvis lin, kaj ankaŭ liaj disĉiploj. **20** Kaj jen virino, kiu jam dek du jarojn havis sangofluon, venis malantaŭ lin kaj tuŝis la randon de lia mantelo; **21** ĉar ŝi diris en si: Se mi nur tušos lian mantelon, mi estos sanigita. **22** Kaj Jesuo, sin turninte kaj vidinte

šin, diris: Kuraĝu, filino; via fido vin savis. Kaj en demonhavintoj. **23** Kaj Jesuo, renkonte al Jesuo; kaj vidinte lin, ili petegis, ke li transiru el iliaj limoj. **24** Kaj veninte en la domon de la estro kaj vidinte la flutistojn kaj la homamasojn bruantajn, **25** diris: Foriru; ĉar la knabineto ne mortis, sed dormas. Kaj ili mokridis lin. **26** Sed kiam la homamaso estis elpelita, li eniris, kaj prenis ŝian manon; kaj la knabineto leviĝis. **27** Kaj disiris tiu famo en tiun tutan regionon. **28** Kaj kiam Jesuo foriris de tie, du blinduloj sekvis lin, kriante kaj dirante: Kompatu nin, ho filo de David. **29** Kaj kiam li venis en la domon, la blinduloj alvenis al li, kaj Jesuo diris al ili: Ĉu vi kredas, ke mi povas fari ĉi tion? Ili diris al ili: Jes, Sinjoro. **30** Tiam li tuſis iliajn okulojn, dirante: Estu al vi laŭ via fido. **31** Kaj iliaj okuloj malfermiĝis. Kaj Jesuo severe ordonis al ili: Gardu vin, ke neniu tion sciu. **32** Sed elirinte, ili disvastigis lian famon en tiu tutu regiono. **33** Kaj dum ili eliris, jen oni alportis al li mutan demonhavanton. **34** Kaj kiam la demono estis elpelita, la mutulo parolis; kaj la homamasoj miris, dirante: Neniam tia afero estas vidita en Izrael. **35** Sed la Fariseoj diris: Per la estro de la demonoj li elpelas demonojn. **36** Kaj Jesuo trairis ĉiujn urbojn kaj vilagojn, instruante en iliaj sinagogoj, kaj predikante la evangelion de la regno, kaj sanigante ĉian malsanon kaj ĉian malfortaĵon. **37** Kaj vidante la homamasojn, li estis kortuſita pri ili, ĉar ili estis mizerigitaj kaj disigitaj, kiel ŝafoj ne havantaj paštiston. **38** Tiam li diris al siaj disĉiploj: La rikolto ja estas abunda, sed la laborantoj estas malmultaj. **39** Petu do la Sinjoron de la rikolto, ke Li sendu laborantojn en Sian rikolton.

10 Kaj li alvokis al si la dek du disĉiplojn, kaj donis al ili aŭtoritatlon super malpuraj spiritoj, por elpelji ilin, kaj por sanigi ĉian malsanon kaj ĉian malfortaĵon. **2** Kaj la nomoj de la dek du apostoloj estas jenaj: la unua, Simon, kiu estis nomata Petro, kaj lia frato Andreo, Jakobo, filo de Zebedeo, kaj lia frato Johano, **3** Filipo kaj Bartolomeo, Tomaso, kaj Mateo, impostisto, Jakobo, filo de Alfeo, kaj Tadeo, **4** Simon, la fervorulo, kaj Judas Iskariota, kiu ankaŭ perfidis lin. **5** Ĉi tiujn dek du Jesuo forsendis, kaj ordonis al ili, dirante: Ne iru sur vojon de nacianoj, kaj ne eniru en urbon de Samarianoj; **6** sed iru preferante al la perditaj ŝafoj de la domo de Izrael. **7** Kaj dum vi iros, prediku, dirante: La regno de la ĉielo alproksimiĝis. **8** Malsanulojn sanigu, mortintojn levi, leprulojn purigu, demonojn elpelu: donace vi ricevis, donace donu. **9** Ne provizu oron nek sanigita.

arĝenton nek kupron en viajn zonojn, **10** nek sur la teron; mi venis, por enkonduki ne pacon, saketon por vojaĝo, nek du tunikojn, nek ŝuojn, sed glavon. **35** Ĉar mi venis, por kontraŭmeti nek bastonon; ĉar la laboranto meritas sian viron kontraŭ lian patron, kaj filinon kontraŭ ŝian nutraĵon. **11** Kaj en iu ajn urbo aŭ vilaĝo, en kiun patrion, kaj bofilinon kontraŭ ŝian bopatrion; vi eniros, demandu, kiu tie estas inda; kaj loĝu tie, **36** kaj la domanoj de homo estos liaj malamikoj. Ĝis vi foriroς. **12** Kaj venante en la domon, salutu **37** Kiu amas patron aŭ patrion pli ol min, tiu ĝin. **13** Kaj se la domo estas inda, via paco venu ne estas inda je mi; kaj kiu amas filon aŭ filinon sur ĝin; sed se ĝi ne estas inda, via paco revenu pli ol min, tiu ne estas inda je mi. **38** Kaj kiu ne al vi. **14** Kaj se iu ne akceptos vin, nek aŭskultos prenas sian krucon kaj sekvas post mi, tiu ne viajn vortojn, tiam forirante el tiu domo aŭ tiu estas inda je mi. **39** Kiu trovas sian vivon, tiu ĝin urbo, deskuu la polvon de viaj piedoj. **15** Vere mi perdos; kaj kiu perdas sian vivon pro mi, tiu ĝin diras al vi: Pli elporteble estos por la lando de trovos. **40** Kiu vin akceptas, tiu min akceptas; Sodom kaj Gomora en la tago de jugado, ol por kaj kiu min akceptas, tiu akceptas Tiun, kiu min tiu urbo. **16** Jen mi forsendas vin kiel ŝafojn meze sendis. **41** Kiu akceptas profeton en la nomo de de lupoj; estu do prudentaj kiel serpentoj, kaj profeto, tiu ricevos rekompencon de profeto; simplaj kiel kolomboj. **17** Sed gardu vin kontraŭ kaj kiu akceptas justulon en la nomo de justulo, la homoj; ĉar ili transdonos vin al sinedrioj, kaj tiu ricevos rekompencon de justulo. **42** Kaj kiu en siaj sinagogoj ili vin skurĝos; **18** kaj antaŭ kaj kiu akceptas justulon en la nomo de justulo, provincostron kaj reĝojn vi estos kondukitaj pro mi, por atesto al ili kaj al la nacianoj. **19** Sed kiam ili transdonos vin, ne zorgu, kiel aŭ kion vi parolos; ĉar estos donita al vi en tiu horo tio, kion vi parolos. **20** Ĉar parolas ne vi, sed la Spirito de via Patro parolas en vi. **21** Kaj frato transdonos fraton al morto, kaj patro filon; kaj infanoj ribelos kontraŭ gepatroy kaj mortigos ilin. **22** Kaj vi estos malamatataj de ĉiu pro mia nomo; sed kiu persistos ĝis la fino, tiu estos savita. **23** Kaj kiam oni vin persekutos en unu urbo, forkuru en alian; ĉar vere mi diras al vi: Vi ne trairos la urbojn de Izrael, antaŭ ol venos la Filo de homo. **24** Disĉiplo ne estas super sia instruanto, nek sklavo super sia sinjoro. **25** Sufiĉas por la disĉiplo, ke li estu kiel lia instruanto, kaj la sklavo, kiel lia sinjoro. Se oni nomis la dommastron Baal-Zebub, kiom pli ankaŭ liajn domanojn! **26** Tial ne timu ilin, ĉar nenio estas kovrita, kio ne estos elmontrita, kaj nenio kaŝita, kio ne estos konigita. **27** Kion mi diras al vi en la mallumo, tion parolu en la lumo; kaj kion vi aŭdas en la orelon, tion proklamu sur la tegmentoj. **28** Kaj ne timu tiujn, kiuj mortigas la korpon, sed ne povas mortigi la animon; sed prefere timu Tiun, kiu povas pereigi kaj animon kaj korpon en Gehena. (**Geenna g1067**) **29** Ĉu oni ne vendas du paserojn por asaro? tamen unu el ili ne falos teren sen via Patro; **30** sed eĉ la haroj de via kapo estas ĉiuj kalkulitaj. **31** Tial ne timu; vi valoras pli, ol multaj paseroj. **32** Ĉiun do, kiu konfesos min antaŭ homoj, mi ankaŭ konfesos antaŭ mia Patro, kiu estas en la ĉielo. **33** Sed kiu malkonfesos min antaŭ homoj, tiun mi ankaŭ malkonfesos antaŭ mia Patro, kiu estas en la ĉielo. **34** Ne supozu, ke mi venis, por enkonduki pacon

11 Kaj kiam Jesuo finis siajn ordonojn al siaj dek du disĉiploj, li foriris de tie, por instrui kaj prediki en iliaj urboj. **2** Kaj kiam Johano aŭdis en la malliberejo pri la faroj de Kristo, li sendis per siaj disĉiploj, **3** por diri al li: Ĉu vi estas la venonto, aŭ ĉu ni atendu alian? **4** Kaj Jesuo responde diris al ili: Iru kaj sciigu al Johano tion, kion vi aŭdas kaj vidas: **5** blinduloj ricevas vidpovon, kaj lamuloj marŝas, lepruloj estas purigitaj, kaj surduloj aŭdas, kaj mortintoj levigas, kaj al malriĉuloj evangelio estas predikata. **6** Kaj feliĉa estas ĉiu, kiu ne falpuŝigas pro mi. **7** Kaj kiam ili foriris, Jesuo komencis paroli al la homamasoj pri Johano: Kion vi eliris en la dezerton por rigardi? Ĉu junkon skuatan de la vento? **8** Sed kion vi eliris por vidi? Ĉu homon mole vestitan? Jen tiuj, kiuj portas molajn vestojn, trovigas en domoj de reĝoj. **9** Sed kion vi eliris por vidi? Ĉu profeton? Jes, mi diras al vi, kaj multe pli ol profeton. **10** Ĉar li estas tiu, pri kiu estas skribite: Jen Mi sendos Mian angelon antaŭ via vizago, Kaj li preparos antaŭ vi vian vojon. **11** Vere mi diras al vi: Inter naskitoj de virinoj ne aperis iu pli granda ol Johano, la Baptisto; tamen tiu, kiu estas nur malgranda en la regno de la ĉielo, estas pli granda ol li. **12** Kaj de post la tagoj de Johano, la Baptisto, ĝis nun, la regno de la ĉielo estas perfotata, kaj perfotuloj kaptas ĝin. **13** Ĉar ĉiuj profetoj kaj la lego profetis ĝis Johano. **14** Kaj se vi volas tion ricevi, tiu estas Elija, kiu estis venonta. **15** Kiu havas orelon por aŭdi, tiu aŭdu. **16** Sed al kio mi komparu ĉi tiun generacion? Ĝi similas al infanoj, kiuj sidas sur la placoj, kaj vokas al la ceteraj, **17** dirante: Ni flutis

al vi, kaj vi ne dancis; ni lamentis, kaj vi ne ploris. ke ili povu lin akuzi. **11** Kaj li diris al ili: Kiu el **18** Ĉar venis Johano, nek manĝante nek trinkante, vi, havanta unu ŝafon, se ĝi falos en fosajon en kaj ili diras: Li havas demonon. **19** La Filo de homo sabato, ne ekiprenos kaj levos ĝin? **12** Kiom do venis, manĝante kaj trinkante, kaj ili diras: Jen viro superas ŝafon! Tial estas permesata bonfari manĝegulo kaj vindrinkulo, amiko de impostistoj en sabato. **13** Tiam li diris al la viro: Etendu vian kaj pekujoj! Kaj la saĝeco estas pravigita de siaj manon. Kaj ĉi tiu etendis ĝin, kaj ĝi tute resanigis faroj. **20** Tiam li komenci riproĉi la urbojn, en kiuj kiel la alia. **14** Sed la Fariseoj eliris, kaj konsiliĝis estis faritaj la plej multaj el liaj potencaj faroj; kontraŭ li, kiamaniere lin pereigi. **15** Kaj Jesuo, ĉar ili ne pentis. **21** Ve al vi, Ĥorazin! Ve al vi, eksciente, foriris de tie, kaj multaj lin sekvis; kaj Betsaida! Ĉar se en Tiro kaj Cidon estus faritaj tiuj li sanigis ilin ĉiujn, **16** kaj admorris ilin, ke ili ne potencaĵoj, kiuj estas faritaj en vi, antaŭ longe konatigis lin; **17** por ke plenumigu tio, kio estis ili jam pentus en sakajo kaj cindro. **22** Tamen dirita per la profeto Jesaja, nome: **18** Jen estas Mia mi diras al vi: Estos pli elporteble por Tiro kaj servanto, kiun Mi elektis, Mia amata, en kiu Mia Cidon en la tago de jugado, ol por vi. **23** Kaj vi, Kapernaum! ĉu vi estos altigita ĝis la ĉielo? vi malsuprenigis ĝis Hades; ĉar se en Sodom estus faritaj tiuj potencaĵoj, kiuj estas faritaj en vi, ĝi restus ĝis hodiaŭ. (**Hadēs g86**) **24** Tamen mi diras mi: Estos pli elporteble por la lando de Sodom for de saĝuloj kaj prudentuloj, kaj malkašis al Jesuo ekiparolis kaj diris: Mi Vin glorias, ho Patro, Sinjoro de la ĉielo kaj la tero, ke tion Vi kaſis for de saĝuloj kaj prudentuloj, kaj malkaſis al infanoj; **25** En tiu tempo jes, Patro, ĉar tiel estis bone antaŭ Vi. **27** Ĉio estas transdonita al mi de mia Patro, kaj nenu konas la Filon krom la Patro, nek iu konas la Patron krom la Filo, kaj tiu, al kiu la Filo volas malkaſi Lin. **28** Venu al mi ĉiuj, kiuj estas laborantaj kaj ŝarĝitaj, kaj mi vin ripozigos. **29** Metu sur vin mian jugon, kaj lernu ĝe mi, ĉar mi estas milda kaj korhumila; kaj vi trovos ripozon por viaj animoj. **30** Ĉar mia jugo estas facile, kaj mia ŝargo estas malpeza.

12 En tiu tempo Jesuo iris en sabato tra la grenkampoj, kaj liaj disiciploj malsatis, kaj komencis deſiri spikojn, kaj manĝi. **2** Sed la Fariseoj, vidinte, diris al li: Jen viaj disiciploj faras tion, kio ne estas permesata en sabato. **3** Sed li diris al ili: Ĉu vi ne legis, kion faris David, kiam malsatis li kaj liaj kunuloj? **4** ke li eniris en la domon de Dio, kaj manĝis la panojn de propono, kiujn manĝi ne estas permesata al li, nek al liaj kunuloj, sed nur al la pastroj? **5** Kaj ĉu vi ne legis en la leĝo, kiel en sabato la pastroj en la templo profanas la sabaton kaj estas senkulpaj? **6** Sed mi diras al vi, ke alestas ĉi tie io pli granda ol la templo. **7** Sed se vi komprenus, kion signifas ĉi tio: Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon; vi ne kondamnus la senkulpajn. **8** Ĉar la Filo de homo estas sinjoro de la sabato. **9** Kaj li foriris de tie, kaj eniris en ilian sinagogon; **10** kaj jen viro, havanta manon velkintan. Kaj oni demandis al li, dirante: Ĉu estas permesata sanigi en sabato? por

diras al vi, ke pro ĉiu senutila vorto, kiun homoj jen centoble, jen sesdekoble, jen tridekoble. **9** Kiu parolos, ili donos respondon en la tago de juĝado. havas orelojn, tiu aŭdu. **10** Kaj la disĉiploj venis, **37** Ĉar laŭ viaj vortoj vi estos pravigitaj, kaj laŭ kaj diris al li: Kial vi parolas al ili per parabololoj? viaj vortoj vi estos kondamnitaj. **38** Tiam iuj el **11** Kaj li respondis kaj diris al ili: Al vi estas donite la skribistoj kaj Fariseoj respondis al li, dirante: scii la misterojn de la regno de la ĉielo, sed al Majstro, ni deziras vidi signon de vi. **39** Sed li ili ne estas donite. **12** Ĉar kiu aŭ havas, al tiu respondis kaj diris al ili: Malbona kaj adultema estos donite, kaj li havos abundon; sed kiu aŭ generacio serĉas signon; kaj neniu signo estos ne havas, for de tiu estos prenita eĉ tio, kion donita al ĝi krom la signo de la profeto Jona; **40** li havas. **13** Tial mi parolas al ili per parabololoj; ĉar kiel Jona estis tri tagojn kaj tri noktojn en la ĉar vidante, ili ne rimarkas, kaj aŭdante, ili ne ventro de la marmonstro, tiel la Filo de homo aŭdas nek komprenas. **14** Kaj por ili plenumigis tiu estos tri tagojn kaj tri noktojn en la koro de la profetaĵo de Jesaja, kiu diras: Aŭdante, vi aŭdost, tero. **41** Viroj Nineveanoj staros en la juĝado kun sed ne komprenos; Kaj vidante, vi vidos, sed ne ĉi tiu generacio, kaj kondamnos ĝin; ĉar ili pentis rimarkos; **15** Ĉar la koro de tiu popolo grasiĝis, pro la predikado de Jona; kaj jen iu pli granda ol Kaj iliaj oreloj aŭdas malklare, Kaj siajn okulojn Jona estas ĉi tie. **42** La reĝino de la sudo levigas ili fermis; Por ke ili ne vidu per siaj okuloj, Kaj en la juĝado kun ĉi tiu generacio, kaj kondamnos ne aŭdu per siaj oreloj, Kaj ne komprenu per sia ĝin; ĉar ŝi venis el la fino de la tero, por aŭskulti koro, Kaj ne rekvertigis, Kaj ke Mi ne sanigu la saĝon de Salomono; kaj jen iu pli granda ol ilin. **16** Sed feliĉaj estas viaj okuloj, ĉar ili vidas; Salomono estas ĉi tie. **43** Sed kiam la malpura kaj viaj oreloj, ĉar ili aŭdas. **17** Vere mi diras al vi, spirito eliras el homo, ĝi trairas tra senakvaj lokoj, ke multaj profetoj kaj justuloj deziris vidi tion, serĉante ripozon, sed ne trovas ĝin. **44** Tiam ĝi kion vi vidas, sed ili ne vidis; kaj aŭdi tion, kion vi diras: Mi reiros al mia domo, el kie mi eliris. aŭdas, sed ili ne aŭdis. **18** Vi do aŭdu la parabolon Kaj alveninte, ĝi trovas ĝin vakanta, balaita, kaj de la semisto. **19** Kiam iu aŭdas la vorton de ornamita. **45** Tiam ĝi iras, kaj kunprenas al si sep la regno kaj ne komprenas ĝin, tiam venas la aliajn spiritojn pli malbonajn ol ĝi mem, kaj ili malbonulo, kaj forprenas tion, kio estas semita en eniras kaj loĝas tie; kaj la fina stato de tiu homo lia koro. Ĉi tiu estas la ricevinta semon apud la fariĝas pli malbona, ol la unua. Tiel estos ankaŭ vojo. **20** Kaj tiu, kiu ricevis semon sur la ŝtonaj al ĉi tiu malbona generacio. **46** Dum li ankoraŭ lokoj, estas tiu, kiu aŭdas la vorton kaj tuj kun parolis al la homamasoj, jen lia patrino kaj liaj fratoj akceptas ĝin; **21** sed li ne havas radikon en si, fratoj staris ekstere, dezirantaj paroli kun li. **47** sed restas nur portempe, kaj kiam venas sufero aŭ Kaj iu diris al li: Jen via patrino kaj viaj fratoj perseguto pro la vorto, tuj li falpuŝigas. **22** Kaj kiu staras ekstere,dezirantaj paroli kun vi. **48** Sed li ricevis semon inter la dornoj, estas tiu, kiu aŭdas responde diris al tiu, kiu parolis al li: Kiu estas la vorton; sed la zorgoj de la mondo kaj la trompo mia patrino? kaj kiu estas miaj fratoj? **49** Kaj etendinte la manon al siaj disĉiploj, li diris: Jen de riĉo sufokas la vorton, kaj li fariĝas senfrukta. **50** Ĉar kiu aŭ havas la volon de mia Patro, kiu estas en la ĉielo, tiam venas la (aiōn g165) **23** Kaj kiu ricevis semon sur la bona tero, mia patrino kaj miaj fratoj! **50** Ĉar kiu aŭ faros la estas tiu, kiu aŭdas la vorton kaj komprenas ĝin; volon de mia Patro, kiu estas en la ĉielo, tiam venas la mia frato kaj mia fratino kaj mia patrino. kaj tiu ja portas frukton, kaj donas, jen centoble, jen sesdekoble, jen tridekoble. **24** Alian parabolon

13 En tiu tago Jesuo eliris el la domo kaj sidiĝis apud la maro. **2** Kaj kolektiĝis al li grandaj homamasoj, tiel ke li eniris en Ŝipeton, kaj sidis; kaj la tutaj homamasoj staris sur la marbordo. **3** Kaj li multe parolis al ili per paraboloj, dirante: Jen semisto eliris, por semi; **4** kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo, kaj la birdoj venis kaj formangiĝis ilin; **5** kaj aliaj falis sur ŝtonajn lokojn, kie ili ne havis multe da tero; kaj tuj ili ekkreskis, ĉar ili ne havis profundecon de tero; **6** kaj kiam la suno levigis, ili brulsekiĝis, kaj ĉar ili ne havis radikon, ili forvelkis. **7** Kaj aliaj falis inter dornojn, kaj la dornoj kreskis kaj sufokis ilin; **8** kaj aliaj falis sur la bonan teron, kaj donis frukton,

rikoltistoj: Kolektu unue la lolon, kaj ligu ĝin en faskojn, por bruligi ĝin; sed kolektu la tritikon en mian grenejon. **31** Alian parabolon li proponis al ili, dirante: La regno de la ĉielo similas al sinapa fariĝas arbo, tiel ke venas la birdoj de la ĉielo kaj lögas en ĝiaj branĉoj. **32** Alian parabolon li parolis al ili: La regno de la ĉielo similas al ĉiu ĉe ni? De kie do li ĉion tion havas? **33** Alian parabolon li parolis al ili: La regno de la ĉielo similas al kiu virino prenis kaj kaſis en tri domojn da faruno, ĝis la tuto fermentis. **34** Ĉion estas sen honoro, krom en sia patrujo kaj en sia tion parolis Jesuo per paraboloj al la homamasoj, domo. **35** Kaj pro ilia nekredemo li faris tie ne kaj sen parabolo li parolis nenion al ili; **36** por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la profeto, nome: Mi malfermos per sentenco mian bušon; Mi eldiros enigmojn el tempo antikva. **37** Tiam forsendinte la homamasojn, li venis en la domon; kaj liaj disĉiploj venis al li, dirante: Klarigu al ni la parabolon pri la lolo de la kampo. **38** Kaj responde li diris: Tiu, kiu semas la bonan semon, estas la Filo de homo; **39** kaj la kampo estas la mondo; kaj la bonaj semoj estas la filoj de la regno; kaj la lolo estas la filoj de la malbonulo; **40** kaj la malamiko, kiu ilin semis, estas la diablo; kaj la rikolto estas la fino de la mondaĝo; kaj la rikoltisto estas angeloj. (**aiōn g165**) **41** Kiel do la lolo estas kolektita kaj bruligita per fajro, tiel estos ĉe la fino de la mondaĝo. (**aiōn g165**) **42** La Filo de homo elsendos sian angelojn, kaj ili kolektos el lia regno ĉiun falpuŝilon, kaj ĉiu ĵetos ilin en la fornon de fajro; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj. **43** Tiam la justuloj brilos kiel la suno en la regno de sia Patro. Kiu havas orelojn, tiu aŭdu. **44** La regno de la ĉielo similas al kaſita en kampo trezoro, kiu vido trovis kaj kaſis, kaj pro ĝojo li iras kaj vendas ĉion, kion li posedas, kaj aĉetas tiun kampon. **45** Cetere, la regno de la ĉielo similas al komercisto, serĉanta belajn perlojn; **46** kaj trovinte unu multevaloran perlon, li iris kaj vendis ĉion, kion li posedis, kaj aĉetis ĝin. **47** Plue, la regno de la ĉielo similas al reto, kiu estis ĵetita en la maron kaj kolektis el ĉiu speco, **48** kaj kiun, kiam ĝi pleniĝis, oni suprentiris al la marbordo; kaj sidiĝinte, ili kolektis la bonajn en ujojn, sed la malbonajn ili ĵetis eksteren. **49** Tiel estos en la fino de la mondaĝo: la angeloj eliros, kaj apartigos la malbonulojn el inter la justuloj, (**aiōn g165**) **50** kaj ĵetos ilin en la fornon de fajro; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj. **51** Ĉu vi kompreenis ĉion tion? Ili diris al li: Jes. **52** Kaj li diris al ili: Tial ĉiu skribisto, disĉipligita en la regnon de la ĉielo, similas al

dommastro, kiu elportas el sia trezorejo objektojn novajn kaj malnovajn. **53** Kaj kiam Jesuo finis tiujn parabolojn, li foriris de tie. **54** Kaj veninte en sian patrujon, li instruis ilin en ilia sinagogo, tiel ke nomata Maria? kaj liaj fratoj Jakobo kaj Joses kaj Simon kaj Judas? **55** Kaj ĉu liaj fraternoj ne estas kreskinte, ĝi estas pli granda ol ĉiu ĉiuj semoj, sed saĝecon kaj la potencajojn? **56** Kaj ĉi tiu ne estas la filo de la ĉarpentisto? ĉu lia patrino ne estas fariĝas arbo, tiel ke venas la birdoj de la ĉielo kaj kaj lögas en ĝiaj branĉoj. **57** Kaj kiam Jesuo diris al ili: Profeto ne mezurojn da faruno, ĝis la tuto fermentis. **58** Ĉion estas sen honoro, krom en sia patrujo kaj en sia tion parolis Jesuo per paraboloj al la homamasoj, domo. **59** Kaj pro ilia nekredemo li faris tie ne multajn potencajojn.

14 En tiu tempo la tetrarĥo Herodo aŭdis la famon pri Jesuo, **2** kaj diris al siaj servantoj: Tiu estas Johano, la Baptisto; li leviĝis el la mortintoj, kaj tial tiuj potencajoj energias en li. **3** Ĉar Herodo jam arestis Johanon kaj ligis lin kaj metis lin en malliberejon pro Herodias, kiu estis edzino de lia frato Filipo. **4** Ĉar Johano diris al li: Ne decas, ke vi havu ŝin. **5** Kaj dezirante mortigi lin, li timis la popolon, ĉar oni opinis lin profeto. **6** Sed kiam venis la naskotaga festo de Herodo, la filino de Herodias dancis en la mezo, kaj plaĉis al Herodo. **7** Tiam li ĵure promesis doni al ŝi ion ajn, kion ŝi petos. **8** Kaj ŝi, instigite de sia patrino, diris: Donu al mi ĉi tie sur plado la kapon de Johano, la Baptisto. **9** Kaj la reĝo malĝojis; tamen pro siaj juroj kaj pro la kunmanĝantoj li ordonis doni ĝin; **10** kaj sendinte, li senkapigis Johanon en la malliberejo. **11** Kaj oni alportis lian kapon sur plado, kaj donis ĝin al la knabino, kaj ŝi alportis ĝin al sia patrino. **12** Kaj liaj disĉiploj venis kaj forportis la korpon kaj enterigis ĝin, kaj ili iris kaj rakontis tion al Jesuo. **13** Kaj Jesuo, aŭdinte, foriris de tie en ŝipeto al dezerta loko aparte; kaj la homamasoj, aŭdinte, sekvis lin, piedirante el la urboj. **14** Kaj li elvenis, kaj vidis grandan homamason, kaj li kortuŝiĝis pri ili, kaj sanigis iliajn malsanulojn. **15** Kaj kiam venis la vespero, liaj disĉiploj venis al li, dirante: La loko estas dezerta, kaj la horo jam pasis; forsendu la homamason, por ke ili iru en la vilagojn kaj aĉetu por si mangajojn. **16** Sed Jesuo diris al ili: Ili ne bezonas foriri; vi donu al ili mangi. **17** Kaj ili diris al li: Ni nenion havas ĉi tie, krom kvin panoj kaj du fișoj. **18** Kaj li diris: Alportu ilin ĉi tien al mi. **19** Kaj li ordonis al la homamasoj sidiĝi sur la herbo; kaj li prenis la kvin panojn kaj la du fișojn, kaj suprenrigardinte al la ĉielo, li benis kaj dispesigis la panojn, kaj donis al la disĉiploj, kaj la disĉiploj al la homamasoj. **20** Kaj ĉiu manĝis kaj satiĝis;

kaj oni kolektis da postrestintaj fragmentoj dek la disiciploj diris al li: Ĉu vi scias, ke la Fariseoj du plenajn korbojn. **21** Kaj la manĝantoj estis ofendiĝis, kiam ili aŭdis tiun diron? **13** Sed li ĉirkaŭ kvin mil viroj, krom virinoj kaj infanoj. **22** responde diris: Ĉiu kreskaĝo, kiun mia ĉela Patro Kaj tuj li devigis la disiciplojn eniri en la ŝipeton ne plantis, estos elradikigita. **14** Lasu ilin; ili estas kaj iri antaŭ li al la alia bordo, ĝis li forsendos la blindaj kondukantoj de blinduloj. Kaj se blindulo homamason. **23** Kaj forsendinte la homamason, li kondukos blindulon, ambaŭ falos en fosafon. **15** supreniris sur la monto sola, por pregi; kaj kiam Kaj Petro responde diris al li: Klarigu al ni tiun vesperiĝis, li estis tie sola. **24** Sed la ŝipeto jam parabolon. **16** Kaj li diris: Ĉu vi ankaŭ estas eĉ estis meze de la maro, turmentata de la ondoj; ankoraŭ sen kompreno? **17** Ĉu vi ne konscias, ke ĉar la vento estis kontraŭa. **25** Kaj en la kvara ĉio, eniranta en la bušon, pasas en la ventron kaj gardoparto de la nokto li venis al ili, irante sur la estas eljetata en apartan lokon? **18** Sed tio, kio maro. **26** Sed la disiciploj, vidante lin iranta sur eliras el la bušo, elvenas el la koro, kaj profanas la la maro, maltrankviliĝis, dirante: Jen fantomo; homon. **19** Ĉar el la koro eliras malvirtaj pensoj, kaj ili ekkriis pro timo. **27** Sed tuj Jesuo parolis al mortigoj, adultoj, malĉastaĵoj, ŝteloj, falsatejstoj, ili, dirante: Kuraĝu; ĝi estas mi; ne timu. **28** Kaj blasfemoj: **20** jen tio, kio profanas la homon, sed responde al li Petro diris: Sinjoro, se ĝi estas vi, manĝi kun manoj nelavitaj ne profanas la homon. ordonu min veni al vi sur la akvo. **29** Kaj li diris: **21** Kaj elirinte de tie, Jesuo foriris en la regionoj Venu. Kaj Petro, malsuprenirinte el la ŝipeto, iris apud Tiro kaj Cidon. **22** Kaj jen virino Kanaana, sur la akvo, por veni al Jesuo. **30** Sed vidante veninte el tiuj limlandoj, kriis, dirante: Ho Sinjoro, la venton, li timis, kaj komencante subakviĝi, filo de David, kompatu min; mia filino estas terure li ekkriis, dirante: Sinjoro, savu min. **31** Kaj tuj turmentata de demono. **23** Sed li ne respondis al Jesuo etendis la manon kaj ektenis lin, dirante **24** **32** Kaj ŝi eĉ unu vorton. Kaj alveninte, liaj disiciploj petis al li: Ho malgrandfidulo, kial vi dubis? **33** Kaj kiam ili supreniris en la ŝipeton, la vento ĉesiĝis. **34** Kaj Kaj li responde diris: Mi ne estas sendita, krom al **35** Kaj tiuj, kiuj estis en la ŝipeto, adorkliniĝis la perditaj ŝafoj el la domo de Izrael. **25** Sed ŝi al li, dirante: Vere vi estas Filo de Dio. **36** Kaj venis kaj adorkliniĝis al li, dirante: Sinjoro, helpu transirinte, ili alvenis teren ĉe Genesaret. **37** Kaj kiam la viroj de tiu loko ekkonis lin, ili sendis en la tutan ĉirkaŭaĵon, kaj venigis al li ĉiujn malsanulojn; **38** kaj ili petis lin, ke ili nur tuſu la randon de lia mantelo; kaj ĉiuj, kiuj tuſis, estis tute resanigitaj.

15 Tiam alvenis al Jesuo el Jerusalem Fariseoj kaj skribistoj, dirante: **2** Kial viaj disĉiploj transpašas la tradicion de la antaŭuloj? Ĉar ili ne lavas siajn manojn, kiam ili manĝas panon. **3** Kaj li responde diris al ili: Kial vi ankaŭ transpašas la ordonon de Dio per via tradicio? **4** Ĉar Dio diris: Respektu vian patron kaj vian patrinon; kaj: Kiu malbenas sian patron aŭ sian patrinon, tiu nepre mortu. **5** Sed vi diras: Se iu diros al sia patro aŭ al sia patrino: Oferdono estu tio, per kio vi povus profiti de mi, **6** tiu ne devas respekti sian patron aŭ sian patrinon. Kaj vi vantigis la vorton de Dio per via tradicio. **7** Ho hipokrituloj, bone profetis Jesaja pri vi, dirante: **8** Ĉi tiu popolo honoras Min per siaj lipoj, Sed ilia koro estas malproksime de Mi. **9** Sed vane ili Min adoras, Instruante kiel doktrinojn ordonojn de homoj. **10** Kaj alvokinte al si la homamason, li diris al ili: Aŭskultu kaj komprenu: **11** Ne tio, kio eniras en la bušon, profanas la homon; sed kio eliras el la bušo, tio profanas la homon. **12** Tiam veninte,

599

Mateo

li dispecigis ilin, kaj donis al la disciploj, kaj la disciploj al la homamasoj. **37** Kaj ĉiu manĝis kaj sep korbegojn plenajn. **38** Kaj la mangantoj estis kvar mil viroj, krom virinoj kaj infanoj. **39** Kaj forsendinte la homamasojn, li eniris en la ŝipeton, kaj venis en la regionojn de Magadan.

16 Kaj alvenis la Fariseoj kaj la Sadukeoj, kaj por provi lin postulis, ke li montru al ili signon el la ĉielo. **2** Kaj responde li diris al ili: Kiam vesperiĝas, vi diras: Estos bona vetero, ĉar la ĉielo ruĝiĝas; **3** kaj frumatene: Estos hodiaŭ malbona vetero, ĉar la ĉielo ruĝiĝas kolere. La vizago de la ĉielo vi povas juĝi, sed la signojn de la tempo vi ne povas. **4** Generacio malbona kaj adultema serĉas signon; kaj signo ne estos donita al ĝi, krom la signo de Jona. Kaj lasinte ilin, li foriris. **5** Kaj la disciploj, transirinte al la alia bordo, forgesis preni panojn. **6** Sed Jesuo diris al ili: Zorgu, kaj gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj kaj Sadukeoj. **7** Kaj ili diskutis inter si, dirante: Ĉar ni ne prenis panojn. **8** Sed Jesuo, eksiente tion, diris: Kial vi diskutas inter vi, ho malgrandfiduloj, pro tio, ke vi ne prenis panojn? **9** Ĉu vi ankoraŭ ne konscias, nek memoras la kvin panojn de la kvin mil, kaj kiom da korboj vi kolektis? **10** Nek la sep panojn de la kvar mil, kaj kiom da korbegoj vi kolektis? **11** Kial vi ne komprenas, ke ne pri panoj mi diris al vi: Gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj kaj Sadukeoj? **12** Tiam ili ekkomprenis, ke li admonis ilin sin gardi ne kontraŭ la fermentaĵo de panoj, sed kontraŭ la instruado de la Fariseoj kaj Sadukeoj. **13** Kaj Jesuo, veninte en la regionojn de Cezarea Filipi, demandis siajn disciplojn, dirante: Kiu, diras la homoj, ke mi, la Filo de homo, estas? **14** Kaj ili diris: Laŭ iuj: Johano, la Baptisto; laŭ aliaj: Elija; kaj laŭ aliaj: Jeremia, aŭ unu el la profetoj. **15** Li diris al ili: Sed vi, kiu vi diras, ke mi estas? **16** Kaj responde Simon Petro diris: Vi estas la Kristo, la Filo de la vivanta Dio. **17** Kaj Jesuo responde diris al li: Feliĉa vi estas, Simon Bar-Jona; ĉar ne karno kaj sango tion malkaſis al vi, sed mia Patro, kiu estas en la ĉielo. **18** Kaj mi diras al vi, ke vi estas Petro, kaj sur ĉi tiu roko mi konstruos mian eklezion; kaj pordegoj de Hades ne superfortos ĝin. (**Hadēs g86**) **19** Mi donos al vi la ŝlosilojn de la regno de la ĉielo; kaj kion ajn vi ligos sur la tero, tio estos ligita en la ĉielo; kaj kion ajn vi malligos sur la tero, tio estos malligita en la ĉielo. **20** Tiam li admonis la disciplojn, ke ili diru al neniu, ke li estas la Kristo. **21** De post tiu tempo Jesuo komencis montri al siaj disciploj, ke li devas

iri al Jerusalem, kaj multe suferi ĉe la pliaguloj kaj ĉepastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj satigis; kaj oni kolektis da postrestintaj fragmentoj sep korbegojn plenajn. **22** Kaj Petro prenis lin, kaj komencis admoni lin, dirante: Kompaton al vi, Sinjoro! tio ne estu al vi! **23** Sed turninte sin, li diris al Petro: Iru malantaŭ min, Satano; vi estas faligilo por mi, ĉar vi havas pensojn ne laŭ Dio, sed laŭ homoj. **24** Tiam Jesuo diris al siaj disciploj: Se iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj levi sian krucon, kaj sekvu min; **25** ĉar kiu volos savi sian animon, tiu ĝin perdos; kaj kiu perdos sian animon pro mi, tiu ĝin trovos. **26** Ĉar kiel profitus homo, se li gajnus la tutan mondron kaj perdis sian animon? Atū kion homo donu inter sanĝe por sia animo? **27** Ĉar la Filo de homo venos en la gloro de sia Patro kun siaj anĝeloj, kaj tiam li redonas al ĉiu laŭ liaj faroj. **28** Vere mi diras al vi: Inter la ĉi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel gustumos morton, antaŭ ol ili vidos la Filon de homo venantan en sia regno.

17 Kaj post ses tagoj Jesuo prenis kun si Petron, kaj Jakobon, kaj Johanon, lian fraton, kaj kondukis ilin sur altan monton aparte; **2** kaj li estis aliformita antaŭ ili, kaj lia vizago lumis kiel la suno, kaj liaj vestoj fariĝis blankaj kiel la lumo. **3** Kaj jen aperis al ili Moseo kaj Elija, parolantaj kun li. **4** Kaj Petro responde diris al Jesuo: Sinjoro, estas bone por ni esti ĉi tie. Se vi volas, mi faros ĉi tie tri laŭbojn: unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija. **5** Dum li ankoraŭ parolis, jen luma nubo superombredis ilin; kaj jen voĉo el la nubo, dirante: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron; aŭskultu lin. **6** Kaj aŭdinte tion, la disciploj falis sur sian vizagon, kaj tre timis. **7** Kaj Jesuo alvenis kaj ekuŝis ilin, kaj diris: Leviĝu, kaj ne timu. **8** Kaj levinte siajn okulojn, ili vidis nenion krom Jesuo sola. **9** Kaj dum ili malsupreniris de la monto, Jesuo ordonis al ili, dirante: Rakontu al neniu la vizion, ĝis la Filo de homo releviĝos el la mortintoj. **10** Kaj liaj disciploj demandis lin, dirante: Kial do diras la skribistoj, ke Elija devas veni antaŭe? **11** Kaj li responde diris: Vere Elija venas antaŭe, kaj restarigos ĉion; **12** sed mi diras al vi, ke Elija jam venis, kaj oni ne konis lin, sed faris al li ĉion, kion ili volis. Tiel ankaŭ la Filo de homo estas suferonta sub ili. **13** Tiam la disciploj komprenis, ke li parolis al ili pri Johano, la Baptisto. **14** Kaj kiam li venis al la homamaso, venis al li viro, genuante antaŭ li, kaj dirante: **15** Sinjoro, kompatu mian filon, ĉar li frenezas kaj forte suferas; ĉar ofte li falas en la fajron kaj ofte en la akvon. **16** Kaj mi venigis lin al viaj disciploj, kaj ili ne povis lin sanigi. **17** Kaj Jesuo responde

diris: Ho senfida kaj perversa generacio, ĝis kiam la ĉielo ĉiam rigardas la vizagón de mia Patro, kiu mi estos kun vi? ĝis kiam mi toleros vin? venigu estas en la ĉielo. **11** Ĉar la Filo de homo venis, por lin al mi ĉi tien. **18** Kaj Jesuo severe admonis lin; savi tion, kio estis perdita. **12** Kiel vi pensas? Se kaj la demono eliris el li, kaj la knabo resaniĝis viro havas cent ŝafojn, kaj unu el ili erarvagis, ĉu en tiu sama horo. **19** Tiam la disĉiploj, veninte al li ne lasas la naŭdek naŭ, kaj iras al la montoj, kaj Jesuo aparte, diris: Pro kio ni ne povis elpeli ĝin? serĉas tiun, kiu erarvagis? **13** Kaj se okazas, ke li **20** Kaj li respondis al ili: Pro la malgrandeco de trovas ĝin, vere mi diras al vi, li plimulte ŝojas pri via fido; ĉar vere mi diras al vi: Se vi havas fidon, ĝi, ol pri la naŭdek naŭ, kiu ne erarvagis. **14** Tiel kiel semero de sinapo, vi diros al ĉi tiu monto: same ne estas la volo de via Patro, kiu estas en la Translokigū tien de ĉi tie, kaj ĝi translokiĝos; kaj ĉielo, ke unu el ĉi tiuj malgranduloj pereu. **15** Kaj nenio estos neebla por vi. **21** Sed ĉi tiu speco se via frato pekos kontraŭ vi, iru kaj montru al li ne eliras, krom per pregado kaj fastado. **22** Kaj la kulpon inter vi kaj li sola. Se li aŭskultos vin, kiam ili kolektiĝis en Galileo, Jesuo diris al ili: La vi gajnos vian fraton. **16** Sed se li ne aŭskultos, Filo de homo estos transdonita en la manojn de prenu ankaŭ unu aŭ du kun vi, por ke per la bušo homoj; **23** kaj ili mortigos lin, kaj la trian tagon li de du aŭ tri atestantoj ĉiu vorto estu konfirmita. leviĝos. Kaj ili tre malĝojis. **24** Kaj kiam ili venis **17** Kaj se li rifuzos aŭskulti ilin, diru la aferon al la en Kapernaumon, venis al Petro la ricevistoj de la eklezio; kaj se li ankaŭ rifuzos aŭskulti la eklezion, du drāhmoj, kaj diris: Ĉu via majstro pagas la du li estu por vi kiel fremduto kaj impostisto. **18** Vere drāhmojn? **25** Li respondis: Jes. Kaj kiam li venis mi diras al vi, ke ĉio, kion vi ligos sur la tero, en la domon, Jesuo unue parolis al li, dirante: Kiel estos ligita en la ĉielo; kaj ĉio, kion vi malligos ĝajnas al vi, Simon? de kiuj prenas la reĝoj de la sur la tero, estos malligita en la ĉielo. **19** Cetere tero imposton aŭ tributon? de siaj filoj aŭ de la mi diras al vi, ke se du el vi konsentos sur la fremduto? **26** Kaj kiam li diris: De la fremdutoj; tero pri ia pripeta afero, ĝi estos farita al ili Jesuo diris: Sekve la filoj estas liberaj. **27** Sed, de mia Patro, kiu estas en la ĉielo. **20** Ĉar kie du por ke ni ne ofendu ilin, iru al la maro kaj jetu aŭ tri kunvenas en mia nomo, tie mi estas meze hoketon, kaj prenu la fiŝon unue venintan, kaj de ili. **21** Tiam Petro venis kaj diris al li: Sinjoro, malferminte ĝian bušon, vi trovos stateron. Prenu mi pardonu lin? ĝis sep fojoj? **22** Jesuo diris al li: Mi ĝin, kaj donu al ili por mi kaj vi.

18 En tiu horo la disĉiploj venis al Jesuo, dirante: Kiu do estas la plej granda en la regno de la ĉielo? **2** Kaj alvokinte al si infanon, li starigis ĝin meze de ili, **3** kaj diris: Vere mi diras al vi: Se vi ne turniĝos kaj ne fariĝos kiel infanoj, vi neniel eniros en la regnon de la ĉielo. **4** Kiu do humiligos sin, kiel ĉi tiu infano, tiu estas la plej granda en la regno de la ĉielo. **5** Kaj kiu akceptos unu tian infanon en mia nomo, tiu akceptas min; **6** sed kiu igos fali unu el ĉi tiuj malgranduloj, kiuj kredas al mi, estus pli bone por tiu, se granda muelštorno estus pendigita ĉirkaŭ lia kolo, kaj se li estus subav vigita en la profundon de la maro. **7** Ve al la mondo pro faliloj! ĉar estas necese, ke venu faliloj, sed ve al tiu homo, per kiu la falilo venas! **8** Kaj se via mano aŭ via piedo faligas vin, detranĉu ĝin kaj forĵetu ĝin de vi: estas bone por vi eniri en vivon kripla aŭ lama prefere ol, havante du manojn aŭ du piedojn, esti enjetita en la eternan fajron. (aiōnios g166) **9** Kaj se via okulo faligas vin, el ŝiru ĝin kaj forĵetu ĝin de vi; estas bone por vi eniri en vivon unuokula prefere ol, havante du okulojn, esti enjetita en Gehenan de fajro. (Geenna g1067) **10** Gardu vin, ke vi ne malestimu unu el tiuj malgranduloj; ĉar mi diras al vi, ke ili aĝeloj en

la ĉielo ĉiam rigardas la vizagón de mia Patro, kiu estas en la ĉielo. **11** Ĉar la Filo de homo venis, por savi tion, kio estis perdita. **12** Kiel vi pensas? Se vi havas cent ŝafojn, kaj unu el ili erarvagis, ĉu en tiu sama horo. **19** Tiam la disĉiploj, veninte al li ne lasas la naŭdek naŭ, kaj iras al la montoj, kaj serĉas tiun, kiu erarvagis? **13** Kaj se okazas, ke li trovas ĝin, vere mi diras al vi, li plimulte ŝojas pri via fido; ĉar vere mi diras al vi: Se vi havas fidon, ĝi, ol pri la naŭdek naŭ, kiu ne erarvagis. **14** Tiel kiel semero de sinapo, vi diros al ĉi tiu monto: same ne estas la volo de via Patro, kiu estas en la Translokigū tien de ĉi tie, kaj ĝi translokiĝos; kaj ĉielo, ke unu el ĉi tiuj malgranduloj pereu. **15** Kaj nenio estos neebla por vi. **21** Sed ĉi tiu speco se via frato pekos kontraŭ vi, iru kaj montru al li ne eliras, krom per pregado kaj fastado. **22** Kaj la kulpon inter vi kaj li sola. Se li aŭskultos vin, kiam ili kolektiĝis en Galileo, Jesuo diris al ili: La vi gajnos vian fraton. **16** Sed se li ne aŭskultos, Filo de homo estos transdonita en la manojn de prenu ankaŭ unu aŭ du kun vi, por ke per la bušo homoj; **23** kaj ili mortigos lin, kaj la trian tagon li de du aŭ tri atestantoj ĉiu vorto estu konfirmita. leviĝos. Kaj ili tre malĝojis. **24** Kaj kiam ili venis **17** Kaj se li rifuzos aŭskulti ilin, diru la aferon al la en Kapernaumon, venis al Petro la ricevistoj de la eklezio; kaj se li ankaŭ rifuzos aŭskulti la eklezion, du drāhmoj, kaj diris: Ĉu via majstro pagas la du li estu por vi kiel fremduto kaj impostisto. **18** Vere drāhmojn? **25** Li respondis: Jes. Kaj kiam li venis mi diras al vi, ke ĉio, kion vi ligos sur la tero, en la domon, Jesuo unue parolis al li, dirante: Kiel estos ligita en la ĉielo; kaj ĉio, kion vi malligos ĝajnas al vi, Simon? de kiuj prenas la reĝoj de la sur la tero, estos malligita en la ĉielo. **19** Cetere tero imposton aŭ tributon? de siaj filoj aŭ de la mi diras al vi, ke se du el vi konsentos sur la fremduto? **26** Kaj kiam li diris: De la fremdutoj; tero pri ia pripeta afero, ĝi estos farita al ili Jesuo diris: Sekve la filoj estas liberaj. **27** Sed, de mia Patro, kiu estas en la ĉielo. **20** Ĉar kie du por ke ni ne ofendu ilin, iru al la maro kaj jetu aŭ tri kunvenas en mia nomo, tie mi estas meze hoketon, kaj prenu la fiŝon unue venintan, kaj de ili. **21** Tiam Petro venis kaj diris al li: Sinjoro, malferminte ĝian bušon, vi trovos stateron. Prenu mi pardonu lin? ĝis sep fojoj? **22** Jesuo diris al li: Mi ne diras al vi: Ĝis sep fojoj; sed: Ĝis sepdeko ble sep fojoj. **23** Tial la regno de la ĉielo similas al reĝo, kiu volis fari kalkulon kun siaj servistoj. **24** Kaj kiam li komencis la kunkalkuladon, oni alkondukis al li unu, kiu estis ŝuldanto por dek mil talantoj. **25** Sed ĉar li ne havis, per kio pagi, lia sinjoro ordonis, ke estu venditaj li kaj lia edzino kaj liaj infanoj, kaj ĉio, kion li posedis, kaj ke estu pago. **26** Tiam la servisto, falinte, klinigis antaŭ li, dirante: Sinjoro, paciencu pri mi, kaj mi pagos al vi ĉion. **27** Kaj la sinjoro de tiu servisto, kortuſite, liberigis lin kaj pardonis al li la ŝuldon. **28** Sed elirinte, tiu servisto trovis kunserviston, kiu ŝuldis al li cent denarojn; kaj li kaptis kaj eksufokis lin, dirante: Pagu tion, kion vi ŝuldas. **29** Kaj falinte antaŭ li, la kunservisto petegis lin, dirante: Paciencu pri mi, kaj mi pagos al vi. **30** Sed li ne volis; sed foriris kaj jetis lin en malliberejon, ĝis li pagos tion, kio estas ŝuldata. **31** Tiam liaj kunservistoj, vidinte tion, kio okazis, tre ĉagrenigis; kaj veninte, rakontis al sia sinjoro ĉion, kio okazis. **32** Tiam lia sinjoro, alvokinte lin, diris: Vi malbona servisto, mi pardonis al vi tiun tutan ŝuldon, ĉar vi petegis min; **33** ĉu vi ankaŭ ne devis kompati vian kunserviston, kiel

Jen ni supreniras al Jerusaleм; kaj la Filo de homo estos transdonita al la ĉepastroj kaj skribistoj; kaj ili kondamnos lin al morto, 19 kaj transdonos lin kaj la trian tagon li relevigos. 20 Tiam venis al li kaj la nacianoj, por moki kaj skurĝi kaj krucumi; David! Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la patrino de la filo de Zebedeo, kun siaj filoj, adorklinigante kaj farante al li peton. 21 Li diris al dirante: Hosana al la Filo de Eternulo; Hosana en la supera alto! 10 Kaj li eniris la kalikon, kiun mi trinkos? Ili diris al li: Ni povas. 23 Li diris al ili: Mian kalikon vi ja trinkos; sed sidi dekstre de mi kaj maldekstre, tion doni ne apartenas al mi, sed ĝi estas por tiuj, por kiuj ĝi estas preparita de mia Patro. 24 Kaj atūdinte, la dek indignis kontraŭ la du fratoj. 25 Sed Jesuo, alvokinte ilin al si, diris: Vi scias, ke la regantoj de la nacioj kondutas kiel sinjoroj super ili, kaj iliaj granduloj ekzercas aŭtoritaton super ili. 26 Ne tiel kaj por doni sian vivon kiel elaceton por multaj. 29 Kaj kiam ili eliris el Jeriĥo, granda homamaso lin sekvis. 30 Kaj jen du blinduloj, sidantaj apud la vojo, aŭdinte, ke Jesuo preterpasas, ekkriis, dirante: Sinjoro, kompatu nin, ho filo de David. 31 Kaj la homamaso admonis ilin, ke ili silentu, sed plimulte kriis, dirante: Sinjoro, kompatu nin, ho filo de David. 32 Kaj Jesuo, haltinte, alvokis ilin, kaj diris: Kion vi volas, ke mi faru al vi? 33 Ili respondis: 34 Kaj Jesuo, kortušite, tuſis iliajn okulojn; kaj tuj ili ricevis vidpovon, kaj sekvis lin.

21 Kaj kiam ili alproksimiĝis al Jerusaleм, kaj venis al Betfage, al la monto Olivarba, tiam Jesuo sendis du disĉiplojn, 2 dirante al ili: Iru en la vilagon, kiu estas kontraŭ vi, kaj vi tuj trovos azeninon ligitan, kaj azenidon kun ĝi. Ilin malligu kaj alkonduku al mi. 3 Kaj se iu diros ion al vi, respondu: La Sinjoro bezonas ilin; kaj tuj li sendos ilin. 4 Kaj ĉi tio okazis, por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la profeto, nome: 5 Diru al la filino de Cion: Jen via Rego iras al vi, Humila kaj rajdanta sur azeno, Kaj azenido, filo de Ŝargobesto. 6 Kaj la disĉiploj iris, kaj faris, kiel Jesuo ordonis al ili, 7 kaj alkondukis la azeninon kaj la azenidon, kaj surmetis sur ilin siajn vestojn; kaj li sidis sur sternis siajn vestojn sur la vojo; kaj aliaj detranĉis branĉojn de la arboj, kaj dismetis ilin sur la vojon. 9 Kaj la homamaso, kiu iris antaŭ li, kaj iu sekvis lin, kriis, dirante: Hosana al la Filo de al la nacianoj, por moki kaj skurĝi kaj krucumi; David! Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la patrino de la filo de Zebedeo, kun siaj filoj, adorklinigante kaj farante al li peton. 21 Li diris al dirante: Kiu estas ĉi tiu? 11 Kaj la homamaso diris: Ŝi: Kion vi volas? Ŝi diris al li: Ordono, ke ĉi tiuj ĉi tiu estas la profeto, Jesuo el Nazaret en Galileo. miaj du filoj povu sidi, unu dekstre de vi kaj la dua maldekstre, en via regno. 22 Sed Jesuo responde ĉiu ĉiuj vendantojn kaj aĉetantojn en la templo, diris: Vi ne scias, kion vi petas. Ĉu vi povas trinki kaj renversis la tablojn de la monsanĝistoj, kaj la kalikon, kiuun mi trinkos? Ili diris al li: Ni povas. 23 Li diris al ili: Mian kalikon vi ja trinkos; sed sidi dekstre de mi kaj maldekstre, tion doni ne de prego; sed vi faris ĝin kaverno de rabistoj. 14 apartenas al mi, sed ĝi estas por tiuj, por kiuj ĝi estas preparita de mia Patro. 24 Kaj atūdinte, la dek indignis kontraŭ la du fratoj. 25 Sed Jesuo, vidinte la mirindaĵojn, kiujn li faris, kaj la knabojn alvokinte ilin al si, diris: Vi scias, ke la regantoj de la nacioj kondutas kiel sinjoroj super ili, kaj iliaj granduloj ekzercas aŭtoritaton super ili. 26 Ne tiel kaj li sanigis ilin. 15 Sed la ĉepastroj kaj skribistoj, dek aŭdint, kaj diris al ili: Estas skribite: Mia domo estas nomata domo de prego; sed vi faris ĝin kaverno de rabistoj. 14 Kaj blinduloj kaj lamuloj venis al li en la templo, kaj kriantajn en la templo, kaj dirantajn: Hosana al la Filo de David, indignis, 16 kaj diris al li: Ĉu vi aŭdas, kion ĉi tiuj diras? Kaj Jesuo diris al ili: Jes; ĉu vi neniam legis: El la bušo de junaj infanoj kaj suĉinfanoj Vi perfektigis laudon? 17 Kaj lasinte ilin, li eliris el la urbo al Betania, kaj tie loĝis. 18 Kaj matene, dum li revenis al la urbo, li malsatis. 19 Kaj vidante figarbojn apud la vojo, li iris al ĝi, kaj trovis sur ĝi nenion krom folioj; kaj li diris al ĝi: Ne plu estu frukto sur vi por eterne. Kaj tuj la figarbo forvelkis. (aiōn g165) 20 Kaj kiam la disĉiploj vidis, ili miris, dirante: Kiel rapide la Kaj la homamaso admonis ilin, ke ili silentu, sed figarbo forvelkis! 21 Kaj Jesuo responde diris al ili: Vere mi diras al vi: Se vi havos fidon kaj ne ho filo de David. 32 Kaj Jesuo, haltinte, alvokis ilin, kaj diris: Kion vi volas, ke mi faru al vi? 33 Ili eĉ se vi diros al ĉi tiu monto: Estu formovita kaj diris al li: Sinjoro, ke niaj okuloj estu malfermitaj. ĵetita en la maron; tio plenumiĝos. 22 Kaj cion, kion vi petos per pregado, kredante, vi ricevos. 23 Kaj kiam li jam venis en la templon, la ĉepastroj kaj la pliaĝuloj de la popolo venis al li, dum li instruis, kaj ili diris: Laŭ kia aŭtoritato vi faras ĉi tion? kaj kiu donis al vi tian aŭtoritaton? 24 Kaj Jesuo responde diris al ili: Mi ankaŭ faros al vi unu demandon; kaj se vi tion diros al mi, mi ankaŭ diros al vi, laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. 25 La baptado de Johano, de kie ĝi estis? El la ĉielo, aŭ el homoj? Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la ĉielo, li diros al ni: Kial do vi ne kredis al li? 26 Sed se ni diros: El homoj, ni timas la popolon, ĉar ĉiu opinias Johanon profeto. 27 Kaj ili responde diris al Jesuo: Ni ne scias. Li ankaŭ diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. 28 Kiel Ŝajnas al vi? Unu viro havis du filojn; kaj li venis al la unua, kaj diris: Filo, iru hodiaŭ kaj laboru en la vinberĝardeno. 29 Kaj li respondis kaj diris: Mi ne

21 Kaj kiam ili alproksimiĝis al Jerusaleм, kaj venis al Betfage, al la monto Olivarba, tiam Jesuo sendis du disĉiplojn, 2 dirante al ili: Iru en la vilagon, kiu estas kontraŭ vi, kaj vi tuj trovos azeninon ligitan, kaj azenidon kun ĝi. Ilin malligu kaj alkonduku al mi. 3 Kaj se iu diros ion al vi, respondu: La Sinjoro bezonas ilin; kaj tuj li sendos ilin. 4 Kaj ĉi tio okazis, por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la profeto, nome: 5 Diru al la filino de Cion: Jen via Rego iras al vi, Humila kaj rajdanta sur azeno, Kaj azenido, filo de Ŝargobesto. 6 Kaj la disĉiploj iris, kaj faris, kiel Jesuo ordonis al ili, 7 kaj alkondukis la azeninon kaj la azenidon, kaj surmetis sur ilin siajn vestojn; kaj li sidis sur sternis siajn vestojn sur la vojo; kaj aliaj detranĉis

volas; sed poste li pentis kaj iris. **30** Kaj li venis kaj mortigis ilin. **7** Kaj la reĝo koleris; kaj sendinte al la dua, kaj diris tion saman. Kaj li responde siajn armeojn, li pereigis tiujn mortigintojn kaj diris: Mi iros, sinjoro; kaj ne iris. **31** Kiu el la bruligis ilian urbon. **8** Tiam li diris al siaj sklavoj: du plenumis la volon de la patro? Ili diris: La La edziĝa festo estas preta, sed la invititoj ne unua. Jesuo diris al ili: Vere mi diras al vi, ke la estis indaj. **9** Iru do al la disirejo de la vojoj, kaj impostistoj kaj malĉastistinoj iras antaŭ vi en la ĉiujn, kiujn vi trovos, invitu al la edziĝa festo. **10** regnon de Dio. **32** Ĉar Johano venis al vi en vojo Kaj tiuj sklavoj, elirinte sur la vojojn, kunvenigis de justeco, kaj vi ne kredis al li; sed la impostistoj ĉiujn, kiujn ili trovis, malbonajn kaj bonajn; kaj kaj malĉastistinoj kredis al li. Kaj vi, kiam vi vidis, la edziĝa festo pleniĝis de gastoj. **11** Sed la reĝo, eĉ ne pentis poste, por kredi al li. **33** Aŭskultu enveniante por rigardi la gastojn, tie vidis viron, alian parabolon: Estis viro dommastro, kiu plantis kiu ne havis sur si edziĝofestan veston; **12** kaj vinberĝardenon, kaj ĉirkaŭmetis plektobarilon, li diris al li: Amiko, kiel vi envenis ĉi tien, ne kaj fosis en ĝi vinpremejon, kaj konstruis turon, havante edziĝofestan veston? Kaj li silentadis. **13** kaj luigis ĝin al kultivistoj, kaj forvojaĝis. **34** Tiam la reĝo diris al siaj servantoj: Ligu lin mane Kaj kiam alproksimiĝis la sezono de fruktoj, li kaj piede, kaj eljetu lin en la eksteran mallumon; sendis siajn sklavojn al la kultivistoj, por ricevi tie estos la plorando kaj la grincado de dentoj. siajn fruktojn. **35** Kaj la kultivistoj, kaptinte **14** Ĉar multaj estas vokitaj, sed malmultaj estas liajn sklavojn, skurĝis unu, kaj mortigis alian, elektitaj. **36** Tiam iris la Fariseoj, kaj konsiliĝis, kaj ŝtonbatis alian. **37** Sed poste li sendis al ili sian por diri: Majstro, ni scias, ke vi estas verama, filon, dirante: Ili respektos mian filon. **38** Sed kaj instruas laŭ vero la vojon de Dio, kaj ne la kultivistoj, vidante la filon, diris inter si: Ĉi zorgas pri iu ajn; ĉar vi ne favoras la personon tiu estas la heredonto; venu, ni lin mortigu, kaj de homoj. **17** Diru do al ni, kiel ŝajnas al vi? ĉu prenu lian heredajon. **39** Kaj ili kaptis lin, eljetis konvenas doni tributon al Cezaro, aŭ ne? **18** Sed lin el la vinberejo, kaj mortigis lin. **40** Kiam do Jesuo, sciante ilian ruzecon, diris: Kial vi min venos la sinjoro de la vinberejo, kion li faros al provas, hipokrituloj? **19** Montru al mi la tributan tiuj kultivistoj? **41** Ili diris al li: Tiujn malbonulojn moneron. Kaj ili alportis al li denaron. **20** Kaj li li mizere pereigos, kaj li luigos la vinberejon al diris al ili: Kies estas ĉi tiu bildo kaj la surskribajo? aliaj kultivistoj, kiuj donos al li la fruktojn en iliaj **21** Ili diris al li: De Cezaro. Tiam li diris al ili: sezonoj. **42** Jesuo diris al ili: Ĉu vi neniam legis en Redonu do al Cezaro la propraĵon de Cezaro, kaj al la Skriboj: Ŝtono, kiun malſatis la konstruantoj, Dio la propraĵon de Dio. **22** Kaj aŭdinte, ili miris, Fariĝis ŝtono bazangula: De la Eternulo ĉi tio kaj lin lasis kaj foriris. **23** En tiu sama tago alvernis fariĝis, Kaj ĝi estas miraklo en niaj okuloj? **43** al li Sadukeoj, kiuj diras, ke ne estas releviĝo; kaj Tial mi diras al vi: La regno de Dio estos prenita ili demandis lin, dirante: **24** Majstro, Moseo diris: for de vi, kaj estos donita al nacio, kiu liveros Se iu mortas, ne havante infanojn, lia frato edziĝu ĝiajn fruktojn. **44** Kaj kiu falas sur tiu ŝtonon, tiu kun lia edzino kaj naskigu idaron al sia frato. rompiĝos; sed sur kiun ĝi falos, ĝi tiun polvigos. **25** Estis ĉe ni sep fratoj; kaj la unua edziĝis kaj **45** Kaj la ĉefpastroj kaj la Fariseoj, aŭdinte liajn mortis, kaj ne havante idaron, lasis sian edzinon parabolon, kompreenis, ke li parolas pri ili. **46** al sia frato; **26** tiel same ankaŭ la dua, kaj la tria, Kaj celante kapti lin, ili timis la popolon, ĉar oni ĝis la sepa. **27** Kaj post ĉiuj la virino mortis. **28** En opiniis lin profeto.

22 Kaj respondante, Jesuo denove parolis al ili parbole, dirante: **2** La regno de la ĉielo similas al unu reĝo, kiu faris edziĝan feston por sia filo, **3** kaj sendis siajn sklavojn, por voki la invititojn al la edziĝa festo; kaj ili ne volis veni. **4** Poste li sendis aliajn sklavojn, dirante: Diru al la invititoj: Jen mi preparis la manĝon; miaj bovoj kaj miaj grasigitaj brutoj estas buĉitaj, kaj ĉio estas preta; venu al la edziĝa festo. **5** Sed ili malalentis, kaj foriris, unu al sia bieno, alia al sia komercado; **6** kaj la ceteraj, kaptinte liajn sklavojn, perfortis

kune kolektiĝis. **35** Kaj unu el ili, legisto, demandis ĉar kio estas pli granda, la oro, aŭ la sanktejo, lin, provante lin: **36** Majstro, kiu estas la granda kiu sanktigas la oron? **18** Kaj: Se iu ĵuras per la ordono en la leĝo? **37** Kaj li diris al li: Amu la altaro, tio estas nenio; sed kiu ĵuras per la ofero, Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via kušanta sur ĝi, tiu estas ŝuldanto. **19** Vi blinduloj! tutu animo kaj per via tuta meno. **38** Ĉi tiu estas ĉar kio estas pli granda, la ofero, aŭ la altaro, kiu la granda kaj la unua ordono. **39** Kaj dua estas sanktigas la oferon? **20** Tiu do, kiu ĵuras per la simila al ĝi: Amu vian proksimulon kiel vin mem. **21** Kaj tiu, kiu ĵuras per la sanktejo, ĵuras per ĝi, la profetoj. **41** Kaj kiam la Fariseoj jam kunvenis, kaj per Tiu, kiu logas en ĝi. **22** Kaj tiu, kiu ĵuras Jesuo ilin demandis, **42** dirante: Kion vi pensas per la ĉielo, ĵuras per la trono de Dio, kaj per Tiu, pri la Kristo? kies filo li estas? Ili diris al li: De kiu sidas sur ĝi. **23** Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, David. **43** Li diris al ili: Kial do David, en la Spirito, hipokrituloj! ĉar vi pagas dekonajojn de mento kaj lin nomas Sinjoro, dirante: **44** La Eternulo diris de anizo kaj de kumino, kaj forlasis la pli gravajn al mia Sinjoro: Sidu dekstre de Mi, Ĝis Mi faros aferojn de la leĝo: juĝon kaj kompaton kaj fidon. **25** Sed ĉi tiujn vi devus fari, kaj la aliajn ne preterlasi. **24** Vi blindaj gvidantoj! kiu elkribras la kulon do David nomas lin Sinjoro, kiel li estas lia filo? **26** Kaj neniuj povis respondi unu vorton al li, nek kaj glutas la kamelon. **27** Kaj neniuj povis respondi unu vorton al li, nek iu post tiu tago plu kuraĝis fari al li demandon.

23 Tiam parolis Jesuo al la homamasoj kaj al siaj disĉiploj, dirante: **2** La skribistoj kaj la Fariseoj sidas sur la sego de Moseo: **3** Ĉion do, kion ili ordonas al vi, faru kaj observu; sed ne agu laŭ iliaj faroj, ĉar ili ordonas, sed ne faras. **4** Ili ligas pezajn ŝarĝojn malfacile porteblajn, kaj metas ilin sur la ŝultrojn de homoj; sed ili mem ne volas movi ilin per sia fingro. **5** Sed ĉiuj siajn agojn ili faras, por esti rigardataj de homoj; ĉar ili largigas siajn filakteriojn kaj grandigas la frangojn de siaj vestoj, **6** kaj amas la ĉeflokojn ĉe festenoj, kaj la ĉefsegojn en la sinagogo, **7** kaj salutojn sur la placoj, kaj esti nomataj de homoj Rabeno. **8** Sed vi ne estu nomataj Rabeno; ĉar unu estas via instruanto, kaj vi ĉiuj estas fratoj. **9** Kaj nomu neniu sur la tero via patro; ĉar Unu, kiu estas en la ĉielo, estas via Patro. **10** Kaj ne estu nomataj edukantoj; ĉar unu, la Kristo, estas via edukanto. **11** Sed la pli granda el vi estos via servanto. **12** Kaj kiu sin plialtigos, tiu estos humiligit; kaj kiu sin humiligos, tiu estos plialtigita. **13** Sed ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi ŝlosas la regnon de la ĉielo kontraŭ la homoj; ĉar vi mem ne eniras, nek lasas al la enirantoj eniri. **14** Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi formanĝas domojn de vidvinoj, kaj por preteksto vi longe preĝas; tial vi ricevos pli severan kondamnon. **15** Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi ĉirkauiras maron kaj teron, por varbi unu prozeliton; kaj kiam li tia fariĝis, vi lin faras filo de Gehena, duoble kiom vi mem. (**Geenna g1067**) **16** Ve al vi, blindaj gvidantoj! kiu diras: Se iu ĵuras per la sanktejo, tio estas nenio; sed kiu ĵuras per la oro de la sanktejo, tio estas ŝuldanto. **17** Vi malsagaj kaj blindaj!

24 Kaj Jesuo, elirinte, ekforiris de la templo; kaj mallumiĝos, kaj la luno ne donos sian lumon, kaj liaj disĉiploj venis al li, por montri al li la steloj falos el la ĉielo, kaj la potenco de la ĉielo konstruaĵojn de la templo. **2** Sed li responde diris ŝanceliĝos; **30** kaj tiam aperos sur la ĉielo la signo al ili: Ĉu vi ne vidas ĉion tion? vere mi diras al vi: de la Filo de homo, kaj tiam ploros ĉiuj gentoj de Ne estos lasita ĉi tie ŝtono sur ŝtono, kiu ne estos la tero, kaj oni vidos la Filon de homo, venantan dejetita. **3** Kaj dum ili sidis sur la monto Olivarba, en la nubo de la ĉielo kun potenco kaj granda la disĉiploj venis aparte al li, dirante: Diru al ni, gloro. **31** Kaj li elsendos siajn anĝelojn kun granda kiam tio estos? Kaj kio estas la signo de via alesto sono de trumpeteto, kaj ili kolektos liajn elektitojn kaj de la maturigo de la mondaĝo? (**aīōn g165**) **4** Kaj el la kvar ventoj, el limo ĝis limo de la ĉielo. **32** De Jesuo, respondante, diris al ili: Gardu vin, ke neniu la figarbo lernu ĝian parabolon: kiam ĝia branĉo vin forlogu. **5** Ĉar multaj venos en mia nomo, jam moliĝis kaj aperigas foliojn, tiam vi scias, ke dirante: Mi estas la Kristo; kaj ili forlogos multajn. la somero estas proksima; **33** tiel same vi, kiam vi **6** Kaj vi aŭdos pri militoj kaj famoj de militoj. vidos ĉion tion, tiam sciu, ke li estas proksima, ĉe Zorgu, ke vi ne maltrankviliĝu; ĉar tio devas okazi; la pordo. **34** Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio sed ankoraŭ ne estas la fino. **7** Ĉar leviĝos nacio ne forpasos, ĝis ĉio tio plenumiĝos. **35** La ĉielo kaj kontraŭ nacion, kaj regno kontraŭ regionon; kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos. **36** estos malsatoj kaj tertremoj en diversaj lokoj. Sed pri tiu tago kaj la horo scias neniu, eĉ ne la **8** Sed ĉio tio estas komenco de sufero. **9** Tiam anĝeloj de la ĉielo, nek la Filo, sed la Patro sola. oni transdonos vin al aflikto, kaj mortigos vin; **37** Sed kiel la tagoj de Noa, tiel estos la alesto de la kaj vi estos malamataj de ĉiuj nacioj pro mia Filo de homo. **38** Ĉar kiel dum la tagoj, kiuj estis nomo. **10** Tiam multaj ofendiĝos, kaj perfidos unu antaŭ la dilupo, oni mangiĝos kaj trinkos, edziĝos la alian, kaj malamos unu la alian. **11** Kaj multaj kaj edziniĝis, ĝis la tago, kiam Noa eniris en la falsaj profetoj leviĝos, kaj forlogos multajn. **12** arkeon, **39** kaj oni ne ekscrios, ĝis la dilupo venis Kaj pro la multobligo de maljusteco, la amo de la kaj forprenis ĉiujn; tiel estos la alesto de la Filo plimulto malvarmiĝos. **13** Sed kiu persistos ĝis la de homo. **40** Tiam du viroj estos sur kampo: unu fino, tiu estos savita. **14** Kaj ĉi tiu evangelio de estos prenita, kaj la alia lasita; **41** du virinoj estos la regno estos predikita tra la tuta mondo, kiel muelantaj apud muelilo: unu estos prenita, kaj atesto al ĉiuj nacioj; kaj tiam venos la fino. **15** la alia lasita. **42** Tial viglu; ĉar vi ne scias, en kiu Kiam do vi vidos la abomenindajon de dezerteco, tago via Sinjoro venos. **43** Sed sciu tion, ke se pri kiu estas dirite de la profeto Daniel, starantan la dommastro sciun, en kiu gardoparto venos la sur la sankta loko (la leganto komprenu), **16** tiam ŝtelisto, li viglus kaj ne lasus sian domon trafosiĝi. tiuj, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj; **17** **44** Tial vi ankaŭ estu pretaj; ĉar en horo, kiam vi kiu estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru, ne atendas, la Filo de homo venas. **45** Kiu do estas por preni ion el sia domo; **18** kaj kiu estas sur la la fidela kaj prudenta servisto, kiun la sinjoro kampo, tiu ne revenu, por preni sian mantelon. starigis super siajn domanojn, por doni al ili **19** Sed ve al la gravedulinoj kaj al la suĉigantinoj nutraĵon ĝustatempe? **46** Felicaj estas tiu servisto, en tiuj tagoj! **20** Kaj pregu, ke via forkurado ne kiun lia sinjoro, veninte, trovos tiel faranta. **47** estu en vintro nek en sabato; **21** ĉar tiam estos Vere mi diras al vi, ke super sian tutan havon li granda aflikto tia, kia ne estis de la komenco de la starigos lin. **48** Sed se tiu malbona servisto diros mondo ĝis nun, nek iam estos. **22** Kaj se tiuj tagoj en sia koro: Mia sinjoro malfruas; **49** kaj komencos ne estus mallongigitaj, neniu karno estus savita; batii siajn kunservistojn, kaj mangi kaj trinki kun sed pro la elektito tiuj tagoj estos mallongigitaj. la drinkuloj, **50** la sinjoro de tiu servisto venos **23** Tiam se iu diros al vi: Jen ĉi tie la Kristo, aŭ: en tago, kiam li ne atendas, kaj en horo, kiam Tie; ne kredu; **24** ĉar leviĝos falsaj kristoj kaj falsaj li ne scias, **51** kaj distranĉos lin, kaj difinios lian profetoj kaj faros grandajn signojn kaj miraklojn, parton kun la hipokrituloj; tie estos la plorando kaj tiel ke ili forlogus, se eble, eĉ la elektitojn. **25** Jen mi antaŭdiris al vi. **26** Se oni do diros al vi: Jen li estas en la dezerto; ne eliru; aŭ: Jen li estas en sekretaj ĉambroj; ne kredu. **27** Ĉar kiel la fulmo venas el la oriento kaj montriĝas ĝis la okcidento, tiel ankaŭ estos la alesto de la Filo de homo. **28** Kie ajan estos la kadavro, tien kolektiĝos la agloj. **29** Sed tuj post la aflikto de tiuj tagoj la suno

25 Tiam la regno de la ĉielo estos komparata al dek virgulinoj, kiuj prenis siajn lampojn kaj eliris renkonte al la fianĉo. **2** Kaj kvin el ili estis malprudentaj, kaj kvin estis prudentaj. **3** La malprudentaj, prenante la lampojn, ne prenis oleon kun si; **4** sed la prudentaj prenis oleon en la vazoj kun siaj lampoj. **5** Kaj kiam la fianĉo

malfruis, ili ĉiu malviglis kaj dormis. **6** Sed je la senutilan serviston en la eksteran mallumon; tie noktomezo estis ekkrio: Jen la fianĉo! eliru al li estos la plorado kaj la grincado de dentoj. **31** Sed renkonnte. **7** Tiam ĉiu tiuj virgulinoj levigis, kaj kiam la Filo de homo venos en sia gloro, kaj ĉiu ordigis siajn lampojn. **8** Kaj la malprudentaj diris anĝeloj kun li, tiam li sidos sur la trono de sia al la prudentaj: Donu al ni el via oleo, ĉar niaj gloro; **32** kaj antaŭ li kolektiĝos ĉiu nacioj, kaj li lampoj estingiĝas. **9** Sed la prudentaj respondis, apartigos ilin unu de alia, kiel paštisto apartigas dirante: Eble ne estos sufiĉe por ni kaj vi; iru la ŝafojn for de la kaproj; **33** kaj li starigos la prefere al la vendistoj, kaj aĉetu por vi mem. **10** Ŝafojn dekstre de li, kaj la kaprojn maldekstre. Kaj dum ili iris, por aĉeti, alvenis la fianĉo; kaj tiuj, **34** Tiam diros la Reĝo al tiuj, kiuj staras dekstre kiuj estis pretaj, eniris kun li al la edziĝa festo, de li: Venu, vi benataj de mia Patro, heredu la kaj la pordo estis fermita. **11** Poste venis ankaŭ regnon preparitan por vi de post la komenco de la ceteraj virgulinoj, dirante: Sinjoro, sinjoro, la mondo; **35** ĉar mi malsatis, kaj vi donis al mi malfermu al ni. **12** Sed li responde diris: Vere mi manĝi; mi soifis, kaj vi donis al mi trink; mi estis diras al vi: Mi vin ne konas. **13** Tial viglu, ĉar vi fremda, kaj vi gastigis min; **36** nuda, kaj vi vestis ne scias la tagon nek la horon. **14** Ĉar tiel estas, min; mi malsanis, kaj vi vizitis min; mi estis en kvazaŭ viro, forvojaĝonte, alvokis siajn servistojn, malliberejo, kaj vi venis al mi. **37** Tiam respondos kaj komisiis al ili siajn posedajojn. **15** Kaj al unu li al li la justuloj, dirante: Sinjoro, kiam ni vin vidis donis kvin talantojn, al alia du, al alia unu; al ĉiu malsata, kaj vin satigis? aŭ soifanta, kaj trinkigis laŭ lia kapableco; kaj li tuj forvojaĝis. **16** Kaj tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, iris kaj negocadis kiu ricevis la kvin talantojn, kaj la kvin talantojn, al kiu ricevis la du, kaj gajnis pluajn kvin talantojn. **17** Tiel vin? **38** Kaj kiam ni vidis vin fremda kaj gastigis same ankaŭ tiu, kiu ricevis la du, kaj gajnis pluajn kvin talantojn. **18** Sed tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, venis kaj alportis pluajn kvin talantojn, dirante: Sinjoro, vi komisiis al mi kvin talantojn; jen mi gajnis pluajn kvin talantojn. **19** **40** Kaj la Reĝo respondos kaj diros al ili: Vere mi diras al vi: Kiom vi faris al unu el ĉi tiuj miaj fratoj la plej malgrandaj, tiom vi faris al mi. **41** Tiam li diros al tiuj, kiuj staras maldekstre: For de kaj faris kun ili kalkulon. **20** Kaj tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, venis kaj alportis pluajn kvin talantojn, dirante: Sinjoro, vi komisiis al mi kvin talantojn; jen mi gajnis pluajn kvin talantojn. **21** Lia sinjoro diris al li: Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis fidela pri malmultaj aferoj, mi starigis vin super multaj; envenu en la ĝojon de via simjoro. **22** Kaj venis ankaŭ tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, kaj diris: Sinjoro, vi komisiis al mi du talantojn; jen mi gajnis pluajn du talantojn. **23** Lia sinjoro diris al li: Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis fidela pri malmultaj aferoj, mi starigis vin super multaj; envenu en la ĝojon de via simjoro. **24** Kaj venis ankaŭ tiu, kiu ricevis la unu talanton, kaj diris: Sinjoro, mi sciis, ke vi estas severa homo, rikoltanta, kie vi ne semis, kaj kolektanta, kie vi ne disiĝis; **25** kaj mi timis, kaj foriris, kaj kaŝis vian talanton en la tero; jen vi havas vian proprajon. **26** Sed lia sinjoro responde diris al li: Vi malbona kaj mallaborema servisto, vi sciis, ke mi rikoltas, kie mi ne semis, kaj kolektas, kie mi ne disiĝis; **27** pro tio vi devus doni mian monon al la bankistoj, kaj veninte, mi ricevas mian proprajon kun procento. **28** Forprenu de li do la talanton, kaj donu ĝin al tiu, kiu havas la dek talantojn. **29** Ĉar al ĉiu, kiu havas, estos donite, kaj li havos abundegon; sed for de tiu, kiu ne havas, eĉ tio, kion li havas, estos prenita. **30** Kaj eljetu la senutilan serviston en la eksteran mallumon; tie

(aiōnios g166)

diris al siaj disĉiploj: **2** Vi scias, ke post du tagoj okazos la Pasko, kaj la Filo de homo estos transdonita, por esti krucumita. **3** Tiam kunvenis la ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj de la popolo, en la korto de la ĉefpastro, kies nomo estis Kajafas; **4** kaj ili konsiliĝis, por ke ili povu per ruzo kapti Jesuon, kaj mortigi lin. **5** Sed ili diris: Ne dum la festo, por ke ne levigu tumulto ĉe la popolo. **6** Kaj kiam Jesuo estis en Betania, en la domo de Simon, leprulo, **7** venis al li virino, havanta alabastran vazon da multekosta ŝmiraĵo, kaj ŝi verŝis ĝin sur lian kapon, dum li sidis ĉe mangô. **8** Sed kiam la disĉiploj tion vidis, ili indignis, dirante: **9** Por

(aiōnios g166)

kio estas ĉi tiu malšparo? Ĉar ĉi tiun ŝmirajon devos morti kun vi, mi neniel vin malkonfesos. oni povus vendi por granda prezo, kaj doni al Tiel same diris ĉiu disĉiploj. **36** Tiam venis Jesuo malriĉuloj. **10** Sed Jesuo, tion sciante, diris al ili: kun ili al loko nomata Getsemane, kaj diris al siaj Kial vi ĝenas la virinon? Ŝi faris bonan faron al mi. disĉiploj: Sidiĝu ĉi tie, dum mi iros tien, por pregi. **11** Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam havas kun vi, sed min **37** Kaj li prenis kun si Petron kaj la du filojn de vi ne ĉiam havas. **12** Ĉar verſante ĉi tiun ŝmirajon Zebledo, kaj komencis malĝozi kaj maltrankviliĝi, sur mian korpon, Ŝi tion faris por mia entombigo. **38** Tiam li diris al ili: Tre malĝoja estas mia animo, **13** Vere mi diras al vi: Kie ajan estos predikata ĉi eĉ ĝis morto; restu ĉi tie, kaj viglu kun mi. **39** tiu evangelio en la tuta mondo, tio ankaŭ, kion Kaj irinte iom antaŭen, li falis sur sian vizaĝon, faris ĉi tiu virino, estos priparolata, por memorajo preĝante, kaj dirante: Ho mia Patro, se povas esti, de ŝi. **14** Tiam unu el la dek du, nomata Judas ĉi tiu kaliko pasu for de mi; tamen ne kiel mi volas, Iskariota, iris al la ĉefpastroj, **15** kaj diris: Kion sed kiel Vi volas. **40** Kaj li venis al la disĉiploj kaj vi volas doni al mi, se mi lin transdonos al vi? trovis ilin dormantaj, kaj diris al Petro: Ĉu vi do ne Kaj ili pesis por li tridek arĝentajn monerojn. **16** havis forton vigli kun mi eĉ unu horon? **41** Viglu Kaj de tiam li serĉis okazon, por transdoni lin. **17** kaj preĝu, por ke vi ne eniru en tenton; la spirito Kaj en la unua tago de macoj la disĉiploj venis ja estas fervora, sed la karno estas malforta. **42** al Jesuo, dirante: Kie vi volas, ke ni pretigu por Denove la duan fojon foririnte, li preĝis, dirante: vi, por manĝi la Paskon? **18** Kaj li diris: Iru en la Ho mia Patro, se ĉi tio ne povos forpasi, krom urbon al trovotulo, kaj diru al li: La Majstro diras: se mi trinkos ĝin, Via volo plenumiĝu. **43** Kaj Mia tempo estas proksima; mi faros la Paskon ĉe denove reveninte, li trovis ilin dormantaj, ĉar vi, kun miaj disĉiploj. **19** Kaj la disĉiploj faris, kiel iliaj okuloj pezigiĝis. **44** Kaj li denove lasis ilin kaj Jesuo ordonis al ili, kaj ili pretigis la Paskon. **20** foriris, kaj la trian fojon preĝis, denove dirante la Kaj kiam vesperiĝis, li sidis ĉe manĝo kun la dek samajn vortojn. **45** Tiam li venis al la disĉiploj, du disĉiploj; **21** kaj dum ili manĝis, li diris: Vere kaj diris al ili: Dormu nun kaj ripozu: jen la horo mi diras al vi, ke unu el vi perfidos min. **22** Kaj ili alproksimiĝis, kaj la Filo de homo estas perfidata tre malĝojis, kaj ĉiu komencis diri al li: Sinjoro, en la manojn de pekujoj. **46** Leviĝu, ni iru; jen mia ĉu eble mi? **23** Kaj li respondis kaj diris: Tiu, kiu perfidanto alproksimiĝas. **47** Kaj dum li ankoraŭ trempis kun mi la manon en la pladon, perfidos parolis, jen venis Judas, unu el la dek du; kaj min. **24** La Filo de homo iros, kiel estas skribite kun li granda homamaso kun glavoj kaj bastonoj pri li; sed ve al tiu viro, de kiu la Filo de homo venis de la ĉefpastroj kaj pliaĝuloj de la popolo. estos perfidita! se tiu homo ne estus naskita, estus **48** Kaj lia perfidanto jam aranĝis kun ili signon, bone por li. **25** Kaj Judas, kiu estis lin perfidonta, dirante: Kiun mi kisos, tiu estas li; kaptu lin. **49** responde diris: Ĉu eble mi, Rabeno? Li diris al Kaj tuj veniinte al Jesuo, li diris: Saluton, Rabeno; li: Vi diris. **26** Kaj dum ili manĝis, Jesuo prenis kaj kisis lin. **50** Kaj Jesuo diris al li: Amiko, por panon, kaj beninte, dispecigis ĝin kaj donis al kio vi venis? Tiam ili venis, kaj metis manojn sur la disĉiploj, kaj diris: Prenu, manĝu; ĉi tio estas Jesuon kaj arestis lin. **51** Kaj jen unu el tiuj, kiuj mia korpo. **27** Kaj li prenis kalikon, kaj doninte estis kun Jesuo, etendis sian manon kaj eltriris dankon, donis al ili, dirante: Vi ĉiu trinku el ĝi; sian glavon, kaj frapis la sklavon de la ĉefpastro, **28** ĉar ĉi tio estas mia sango de la interligo, kiu kaj detranĉis lian orelon. **52** Tiam diris Jesuo al estas elverſata por multaj, por la pardonado de li: Remetu vian glavon en ĝian ingon; ĉar ĉiu, pekoj. **29** Sed mi diras al vi: De nun mi ne trinkos kiu ĉiu glavon prenas, per glavo pereos. **53** Ĉu vi do el ĉi tiu frukto de la vinberbaro, ĝis tiu tago, supozas, ke mi ne povas alvoki mian Patron, kaj Li kiam mi trinkos ĝin novan kun vi en la regno de tuj liveros al mi pli ol dek du legiojn da anĝeloj? mia Patro. **30** Kaj kantinte himnon, ili foriris al **54** Sed kiel plenumiĝus la Skriboj, ke tiel devas la monto Olivarba. **31** Tiam diris Jesuo al ili: Vi okazi? **55** En tiu horo Jesuo diris al la homamasoj: ĉiu ofendiĝos pro mi dum ĉi tiu nokto; ĉar estas Ĉu vi elvenis kvazaŭ kontraŭ rabiston, kun glavoj skribite: Mi frapos la paštiston, kaj la ŝafoj de la kaj bastonoj, por kapti min? Ĉiutage mi sidis en grego diskuros. **32** Tamen, post mia releviĝo mi la templo, instruante, kaj vi ne arestis min. **56** iros antaŭ vi en Galileon. **33** Sed Petro responde Sed ĉio tio okazis, por ke plenumiĝu la Skriboj diris al li: Eĉ se ĉiu ofendiĝos pro vi, mi neniam de la profetoj. Tiam ĉiu disĉiploj forlasis lin kaj ofendiĝos. **34** Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, forkuris. **57** Kaj la arestintoj de Jesuo forkondukis ke en ĉi tiu nokto, antaŭ ol krios koko, vi trifoste lin al la domo de la ĉefpastro Kajafas, kie jam malkonfesos min. **35** Petro diris al li: Eĉ se mi kolektiĝis la skribistoj kaj pliaĝuloj. **58** Sed Petro

malproksime sekvis lin ĝis la karto de la ĉefpastro, la potisto, por enterigi fremdulojn. 8 Tial tiu kaj eniris, kaj sidis kun la subuloj, por vidi la kampo estas nomata Kampo de Sango, ankoraŭ finon. 9 Kaj la ĉefpastroj kaj la tuta sinedrio ĝis hodiaŭ. 9 Tiam plenumiĝis tio, kio estis dirita serĉis malveran ateston kontraŭ Jesuo, por ke ili per la profeto Jeremia, nome: Kaj ili prenis la povu lin mortigi; 60 kaj ne trovis, kvankam multaj tridek arĝentajn monerojn, taksoprezon de tiu, malveraj atestantoj venis. Sed poste venis du, kaj iu estis taksita, kiujn iuj el la filoj de Izrael taksis; diris: 61 Ĉi tiu diris: Mi povas detrui la sanktejon 10 kaj donis ilin por la kampo de la potisto, kiel la de Dio, kaj rekonstru ĝin en la daŭro de tri tagoj. Eternulo difinis al mi. 11 Kaj Jesuo staris antaŭ la 62 Kaj la ĉefpastro stariĝis, kaj diris al li: Ĉu vi provincestro; kaj la estro demandis lin, dirante: respondas nenion? kion atestas ĉi tiuj kontraŭ vi? Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? Kaj Jesuo diris al 63 Sed Jesuo silentadis. Kaj la ĉefpastro diris al li: li: Vi diras. 12 Kaj kiam la ĉefpastroj kaj pliaĝuloj Mi ĵurligas vin per Dio la vivanta, ke vi diru al ni, akuzis lin, li respondis nenion. 13 Tiam Pilato ĉu vi estas la Kristo, la Filo de Dio. 64 Jesuo diris diris al li: Ĉu vi ne aŭdas, kiom da aferoj oni al li: Vi diris; tamen mi diras al vi: Poste vi vidos atestas kontraŭ vi? 14 Kaj li ne respondis al li la Filo de homo, sidantan ĉe la dekstra mano de eĉ unu vorton, tiel ke la provincestro tre forte la Potenco, kaj venant sur la nubo de la ĉielo. miris. 15 Sed ĉe tiu festo la provincestro kutimis 65 Tiam la ĉefpastro dissiris siajn vestojn, dirante: liberigi al la homamaso unu malliberulon, kiun ili Li blasfemis; por kio ni plu bezonas atestantojn? deziris. 16 Kaj oni havis tiam faman malliberulon, jen nun vi aŭdis la blasfemon: 66 kion vi opinias? nomatan Barabas. 17 Kiam do ili kolektiĝis, Pilato Ili respondis kaj diris: Li estas kondamninda al diris al ili: Kiun vi deziras, ke mi liberigu al vi? ĉu morto. 67 Tiam oni kraĉis sur lian vizagón kaj Barabason, aŭ Jesuon, nomatan Kristo? 18 Ĉar li vangofrapis lin, kaj iuj frapis lin per la manplatoj, sciis, ke pro envio ili transdonis lin. 19 Kaj dum 68 dirante: Profetu al ni, ho Kristo, kiu vin frapis? li sidis sur la tribunala sego, lia edzino sendis al 69 Kaj Petro sidis ekstere sur la korto; kaj venis li, por diri: Nenion havu kun tiu justulo, ĉar mi al li unu servantino, dirante: Vi ankaŭ estis kun suferis multe hodiaŭ en sonĝo kaŭze de li. 20 Kaj Jesuo, la Galileano. 70 Sed li malkonfesis antaŭ la ĉefpastroj kaj pliaĝuloj decidigis la homamason ili ĉiuj, dirante: Mi ne scias, kion vi diras. 71 Kaj postuli Barabason kaj pereigi Jesuon. 21 Sed la post kiam li eliris en la vestiblon, alia vidis lin, kaj provincestro responde diris al ili: Kiun el la du vi diris al la ĉeestantoj: Ĉi tiu estis ankaŭ kun Jesuo, volas, ke mi liberigu al vi? Kaj ili diris: Barabason. la Nazaretno. 72 Kaj denove li malkonfesis kun 22 Pilato diris al ili: Kion do mi faros al Jesuo, ĵuro: Mi ne konas tiun homon. 73 Kaj post iom da nomata Kristo? Ĉiuj diris: Li estu krucumita. 23 tempo la apudstarantoj venis, kaj diris al Petro: Kaj li diris: Kial? kian malbonon li faris? Sed ili Vere vi ankaŭ estas el ili, ĉar via parolmatriero des pli ekkiros, dirante: Li estu krucumita. 24 Tial malkašas vin. 74 Tiam li komencis malbeni kaj Pilato, vidante, ke neniel prosperas al li, sed ke ĵuri: Mi ne konas tiun homon. Kaj tuj koko kriis. 75 kontraue tumulto levigas, prenis akvon kaj lavis Kaj Petro rememoris la vorton, kiun Jesuo parolis: siajn manojn antaŭ la homamaso, dirante: Mi Antaŭ ol krios koko, vi trifoste malkonfesos min. Kaj li eliris, kaj maldolĉe ploris.

27 Kaj kiam venis la mateno, ĉiuj ĉefpastroj kaj pliaĝuloj de la popolo konsiliĝis kontraŭ Jesuo, por mortigi lin; 2 kaj ili ligis lin, kaj forkondukis lin kaj transdonis lin al Pilato, la provincestro. 3 Tiam Judas, lia perfidinto, vidinte, ke li estas kondamnita, pentis, kaj reportis la tridek arĝentajn monerojn al la ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj, 4 dirante: Mi pekis, perfidante senkulpan sangon. Sed ili diris: Kiel tio koncernas nin? vi zorgu pri tio. 5 Kaj li jetis la arĝentajn monerojn en la sanktejon, kaj eliris; kaj foririnte, pendigis sin. 6 Kaj la ĉefpastroj prenis la arĝentajn monerojn, kaj diris: Ne konvenas meti ilin en la trezorejon, ĉar tio estas prezo de sango. 7 Kaj ili konsiliĝis, kaj aĉetis per ili la kampon de

pri ĝi. 25 Kaj la tuta popolo responde diris: Lia sango estu sur ni kaj sur niaj infanoj. 26 Tiam li liberigis al ili Barabason; sed skurĝinte Jesuon, li transdonis lin, por esti krucumita. 27 Tiam la soldatoj de la provincestro, kondukinte Jesuon en la palacon, kolektis al li la tutan kohorton. 28 Kaj ili servestigis lin, kaj surmetis al li skarlatan mantelon. 29 Kaj ili plektis kronon el dornoj kaj metis ĝin sur lian kapon, kaj metis kanon en lian dekstran manon; kaj ili genuis antaŭ li, kaj mokis lin, dirante: Saluton, Reĝo de la Judoj! 30 Kaj ili kraĉis sur lin, kaj prenis la kanon kaj frapis lian kapon. 31 Kaj mokinte lin, ili demetis de li la mantelon, kaj surmetis al li liajn proprajn vestojn, kaj forkondukis lin, por krucumi lin. 32 Kaj elirinte, ili trovis viiron Kirenanon, nomatan

Simon; tiun ili devigis, ke li portu lian krucon. la enirejo de la tombo, kaj foriris. **61** Kaj Maria **33** Kaj veninte al loko nomata Golgota, tio estas, Magdalena estis tie, kaj la alia Maria, sidantaj Loko de Kranio, **34** ili donis al li trinki vinon kun apud la tombo. **62** La sekvantan tagon, kiu estas galo enmiksite; kaj li gustumis ĝin, kaj ne volis la tago post la Preparado, la ĉefpastroj kaj la trinki. **35** Kaj krucuminte lin, ili dividis inter si Fariseoj kolektiĝis al Pilato, **63** dirante: Sinjoro, liajn vestojn, ĵetante lotojn; **36** kaj ili sidiĝis, kaj ni ekrememoras, ke tiu trompanto diris, dum gardis lin tie. **37** Kaj ili metis super lia kapo lian ankoraŭ vivis: Post tri tagoj mi releviĝos. **64** akuzon, skribitan: ĈI TIU ESTAS JESUO, LA REĜO Ordono do, ke oni gardu la tombon ĝis la tria tago, DE LA JUDOJ. **38** Tiam kun li estis krucumitaj du por ke liaj disĉiploj ne venu kaj ne forstelu lin kaj rabistoj, unu dekstre kaj unu maldekstre. **39** Kaj la ne diru al la popolo: Li releviĝis el la mortintoj; preterpasantoj insultis lin, balancante la kapon, kaj la lasta trompo estus pli malbona, ol la unua. **40** kaj dirante: Vi, kiu detruas la sanktejon kaj **65** Pilato diris al ili: Vi havas gardistaron; iru, rekonstruas ĝin en la daŭro de tri tagoj, savu kaj gardu ĝin laŭ via eblo. **66** Tial ili foriris kaj vin. Se vi estas la Filo de Dio, deiru de la kruco. gardis la tombon, sigelinte la ŝtonon, kune kun **41** Tiel same ankaŭ la ĉefpastroj, mokante kun gardistaro.

la skribistoj kaj la pliaĝuloj, diris: **42** Aliajn li savis; sin mem li ne povas savi. Li ja estas Reĝo de Izrael, li nun deiru de la kruco, kaj ni kredos al li. **43** Li apogis sin al Dio; Tiu savu lin, se Li amas lin; ĉar li diris: Mi estas la Filo de Dio. **44** Kaj ankaŭ la rabistoj, kiuj estis krucumitaj kun li, tiel same insultis lin. **45** Kaj de post la sesa horo fariĝis mallumo sur la tuta lando ĝis la naŭa horo. **46** Kaj ĉirkau la naŭa horo Jesuo ekkriis per laŭta voĉo, dirante: Eli, Eli, lama sabâhtani? tio estas: Mia Dio, mia Dio, kial Vi forlasis min? **47** Kaj iuj el la apudstarantoj, aŭdinte tion, diris: Ĉi tiu vokas Elijan. **48** Kaj tuj unu el ili kuris kaj prenis spongon kaj plenigis ĝin per vinagro, kaj metinte ĝin sur kanon, donis al li trinki. **49** Kaj la aliaj diris: Lasu; ni vidu, ĉu venos Elija, por savi lin. **50** Kaj Jesuo, denove kriinte per laŭta voĉo, ellasis for la spiriton. **51** Kaj jen la kurteno de la sanktejo disŝiriĝis en du pecojn de supre ĝis malsupre; kaj la tero tremis; kaj la rokoj diskrevis; **52** kaj la tomboj malfermiĝis, kaj multaj korpoj de dormanta sanktuloj leviĝis, **53** kaj elirinte el la tomboj post lia releviĝo, ili eniris en la sanktan urbon kaj aperis al multaj. **54** Kaj la centresto, kaj tiuj, kiuj estis kun li gardantaj Jesuon, kiam ili vidis la tertremon kaj la okazantajojn, tre timis, dirante: Vere ĉi tiu estis Filo de Dio. **55** Kaj tie estis multaj virinoj, rigardantaj de malproksime, kiuj sekvis Jesuon el Galileo, servante al li; **56** inter kiuj estis Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo kaj de Joses, kaj la patrino de la filoj de Zebedeo. **57** Kaj kiam vesperiĝis, venis riĉulo, nomata Jozef, el Arimateo, kiu mem estis disĉiplo de Jesuo: **58** tiu, irinte al Pilato, petis la korpon de Jesuo. Tiam Pilato ordonis doni ĝin. **59** Kaj Jozef prenis la korpon, kaj envolvis ĝin en pura tolaĵo, **60** kaj metis ĝin en sian novan tombon, kiun li jam elhakis en la roko; kaj li alrulis grandan ŝtonon al

28 Kaj sabate malfrue, kiam eklumis por la unua tago de la semajno, venis Maria Magdalena kaj la alia Maria, por vidi la tombon. **2** Kaj jen okazis granda tertremo; ĉar angelo de la Eternulo malsupreniris el la ĉielo, kaj venis kaj derulis la ŝtonon, kaj sidiĝis sur ĝi. **3** Lia aspekto estis kiel fulmo, kaj lia vestaĵo estis blanka, kiel neĝo; **4** kaj pro timo al li la gardistoj tremis, kaj fariĝis kiel malvivuloj. **5** Kaj la angelo responde diris al la virinoj: Ne timu; ĉar mi scias, ke vi serĉas Jesuon, la krucumitan. **6** Li ne estas ĉi tie; ĉar li levigis, kiel li diris. Venu, vidu la lokon, kie la Sinjoro kušís. **7** Kaj iru rapide, kaj diru al liaj disĉiploj: Li levigis el la mortintoj, kaj jen li iras antaŭ vi en Galileon; tie vi vidos lin; jen mi sciigis al vi. **8** Kaj ili rapide foriris de la tombo kun timo kaj gronda ĝojo, kaj kuris, por sciigi al liaj disĉiploj. **9** Kaj jen Jesuo renkontis ilin, dirante: Saluton. Kaj alveninte, ili ekprenis liajn piedojn kaj adorkliniĝis al li. **10** Tiam Jesuo diris al ili: Ne timu; iru, diru al miaj fratoj, ke ili foriru en Galileon, kaj tie ili min vidos. **11** Kaj dum ili iris, iuj el la gardistoj venis en la urbon, kaj rakontis al la ĉefpastroj ĉiujn okazintajojn. **12** Kaj kunveninte kun la pliaĝuloj, ili konsiliĝis kune, kaj ili donis al la soldatoj multe da mono, **13** dirante: Diru: Lij disĉiploj venis nokte, kaj forstelis lin, dum ni dormis. **14** Kaj se la provinceptro tion aŭdos, ni konvinkos lin, kaj liberigos vin de ĉia zorgo. **15** Kaj ili prenis la monon, kaj faris, kiel ili estis instruitaj; kaj tiu diro disvastiĝis inter la Judoj ĝis hodiaŭ. **16** Sed la dek unu disĉiploj iris en Galileon, sur la monton, kiun Jesuo jam difinis al ili. **17** Kaj kiam ili vidis lin, ili adorkliniĝis al li; sed kelkaj dubis. **18** Kaj Jesuo venis al ili, kaj diris al ili: Estas donita al mi ĉia aŭtoritato en la ĉielo kaj sur la tero. **19** Iru do kaj disĉipligu ĉiujn

naciojn, baptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito; **20** instruante ilin observi ĉion, kion mi ordonis al vi. Kaj jen mi estas kun vi ĉiujn tagojn, ĝis la maturiĝo de la mondaĝo. (**aiōn g165**)

Marko

1 La komenco de la evangelio de Jesuo Kristo, Filo de Dio. **2** Kiel estas skribite en la profeto Jesaja: Jen Mi sendas Mian angelon antaŭ via vizaĝo, Kaj li preparos vian vojon; **3** Voôo de krianto en la dezerto: Pretigu la vojon de la Eternulo, Rektigu Liajn irejojn; **4** venis Johano, kiu baptis en la dezerto kaj predikis la bapton de pento por la pardonado de pekoj. **5** Kaj eliris al li la tuta Juduja distrikto, kaj ĉiuj Jerusalemanoj; kaj ili estis baptitaj de li en la rivero Jordan, konfesante siajn pekojn. **6** Kaj Johano estis vestita per kamelharajo kaj ledia zono ĉirkaŭ siaj lumboj, kaj li manĝadis akridojn kaj sovaĝan mielon. **7** Kaj li predikis, dirante: Venas post mi tiu, kiu estas pli potenta ol mi; la rimenon de liaj ŝuoj mi ne estasinda, kliniginte, malligi. **8** Mi vin baptis per akvo; sed li vin baptos per la Sankta Spirito. **9** Kaj en tiuj tagoj Jesuo venis el Nazaret de Galileo, kaj estis baptita de Johano en Jordan. **10** Kaj tuj kiam li eliris el la akvo, li vidis la ĉielon fenditan, kaj la Spiriton kiel kolombo malsuprenirantan sur lin; **11** kaj venis voĉo el la cielo: Vi estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron. **12** Kaj tuj la Spirito pelis lin for en la dezerton. **13** Kaj li estis en la dezerto kvardek tagojn, tentata de Satano; kaj li estis kun la sovaĝaj bestoj, kaj la angeloj servadis al li. **14** Kaj post kiam Johano estis arestita, Jesuo iris en Galileon, predikante la evangelion de Dio, **15** kaj dirante: La tempo jam plenumiĝis, kaj la regno de Dio alproksimiĝis; pentu, kaj kredu al la evangelio. **16** Kaj irante apud la Galilea Maro, li vidis Simonon, kaj Andreon, fraton de Simon, ĵetantajn retlon en la maron; ĉar ili estis fiŝkaptistoj. **17** Kaj Jesuo diris al ili: Venu post mi, kaj mi igos vin fariĝi kaptistoj de homoj. **18** Kaj ili tuj forlasis la retojn, kaj sekvis lin. **19** Kaj irinte iom antaŭen, li vidis Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, kiu ankau estis en la ŝipeto, riparante la retojn. **20** Kaj tuj li alvokis ilin; kaj ili lasis sian patron Zebedeo en la ŝipeto kun la dungitoj, kaj foriris post li. **21** Kaj ili iris en Kapernaumon, kaj tuj en la sabato li eniris en la sinagogon kaj instruis. **22** Kaj oni miris pro lia instruado; ĉar li instruis kiel havanta aŭtoritaton, kaj ne kiel la skribistoj. **23** Kaj en ilia sinagogo estis viro kun malpura spirito; kaj li ekkiriis, **24** dirante: Kio estas inter ni kaj vi, Jesuo Nazareto? Ĉu vi venis, por pereigi nin? mi scias, kiu vi estas: la Sanktulo de Dio. **25** Kaj Jesuo parolas: li blasfemas: kiu povas pardoni pekojn, severe admonis lin, dirante: Silentu, kaj eliru el krom Dio sola? **8** Kaj Jesuo, tuj eksiente en sia li. **26** Kaj la malpura spirito konvulsiigis lin, kaj,

laŭte kriinte, eliris el li. **27** Kaj ĉiuj miregis tiom, ke ili diskutis inter si, dirante: Kio estas ĉi tie? jen nova instruado! kun aŭtoritato li ordonas eĉ al la malpuraj spiritoj, kaj ili obeas lin. **28** Kaj tuj la famo pri li disvastiĝis ĉe en la tutan ĉirkaujanon de Galileo. **29** Kaj tuj, elirinte el la sinagogo, ili eniris en la domon de Simon kaj Andreo, kun Jakobo kaj Johano. **30** Sed la bopatrino de Simon kuſis malsana de febro; kaj tuj oni sciigis al li ĉiujn, kiuj estis malsanaj kaj demonhavantaj. **33** Kaj la tuta urbo kolektiĝis ĉe la pordo. **34** Kaj li sanigis multajn, kiuj malsanis de diversaj malsanoj, kaj elpelis multajn demonojn; kaj li ne permesis al la demonoj paroli, ĉar ili konis lin. **35** Kaj matene, antaŭ ol la nokto pasis, li levigis, kaj foriris en dezertan lokon, kaj tie preĝadis. **36** Kaj Simon kaj liaj kunuloj elserĉis lin; **37** kaj ili trovis lin, kaj diris al li: Ĉiuj vin serĉas. **38** Kaj li diris al ili: Ni iru aliloken en la proksimajn urbetojn, por ke mi tie ankaŭ prediku; ĉar por tio mi venis. **39** Kaj li iris, predikante en iliaj sinagogoj tra la tuta Galileo, kaj elpelante la demonojn. **40** Kaj venis al li leprulo, alvokante lin, kaj genuinte, li diris al li: Se vi nur volas, vi povas min purigi. **41** Kaj kortuſite, li etendis la manon kaj tuſis lin, kaj diris al li: Mi volas; estu purigita. **42** Kaj tuj la lepro foriris de li, kaj li fariĝis pura. **43** Kaj severe avertinte lin, li tuj forsendis lin, **44** kaj diris al li: Zorgu, ke vi diru nenion al iu; sed iru, montru vin al la pastro, kaj oferu pro via purigado tion, kion Moseo ordonis, por atesto al ili. **45** Sed li eliris, kaj komencis diligente rakonti kaj disfamigi la aferon, tiel ke Jesuo jam ne povis malkaſe eniri en urbon, sed restis ekstere en dezertaj lokoj; kaj oni venis al li el ĉie.

2 Kaj kiam li revenis en Kapernaumon post kelke da tagoj, oni sciigis, ke li estas en domo. **2** Kaj multaj kunvenis, tiel ke jam ne estis loko eĉ apud la pordo; kaj li parolis al ili la vorton. **3** Kaj oni venis, alportante al li paralizulon, portatan de kvar homoj. **4** Kaj ne povante alproksimiĝi al li pro la homamaso, ili malkovris la tegmenton, kie li estis; kaj trafoſinte Ĝin, ili mallevis la liton, sur kiu kuſis la paralizulo. **5** Kaj Jesuo, vidante ilian fidon, diris al la paralizulo: Filo, viaj pekoj estas pardonitaj. **6** Sed estis iuj el la skribistoj tie, sidantaj kaj diskutantaj en siaj koroj: **7** Kial tiu tiel kramponas? **8** Kaj Jesuo, tuj eksiente en sia spirito, ke tiel ili diskutas en si, diris al ili: Kial vi

tion diskutas en viaj koroj? **9** Kio estas pli facila: oni observis lin, ĉu en la sabato li lin sanigos, diri al la paralizulo: Viaj pekoj estas pardonitaj; por ke ili povu lin akuzi. **3** Kaj li diris al la aŭ diri: Leviĝu, prenu vian liton, kaj piediru? viro, kiu havis la velkintan manon: Starigu en **10** Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas la mezo. **4** Kaj li diris al ili: Ĉu estas permesata aŭtoritaton sur la tero pardoni pekojn – li diris al bonfari en sabato, aŭ malbonfari? savi vivon, aŭ la paralizulo: **11** Mi diras al vi: Leviĝu, prenu vian mortig? Sed ili silentis. **5** Kaj kiam kun kolero li liton, kaj iru al via domo. **12** Kaj li levigis, kaj tuj ĉirkaurigardis ilin, ĉagrenite pro la obstiniĝo de prenis la liton, kaj eliris antaŭ ĉiuj, tiel ke ĉiuj ilia koro, li diris al la viro: Etendu vian manon. miregis, kaj gloris Dion, dirante: Neniam ni vidis **Kaj** li etendis ĝin, kaj lia mano resaniĝis. **6** Kaj la ion tian. **13** Kaj denove li eliris al la marbordo, Fariseoj eliris, kaj tuj konsiliĝis kun la Herodanoj kaj la tuta homamaso venis al li, kaj li instruis kontraŭ li, kiamaniere lin pereigi. **7** Kaj Jesuo ilin. **14** Kaj preterpasante, li vidis Levin, filon de **Kun** siaj disĉiploj foriris ĝis la maro; kaj granda Alfeo, sidantan ĉe la impostejo, kaj li diris al li: homamaso el Galileo sekvis lin. Kaj el Judujo **8** kaj Sekvu min. Kaj li starigis, kaj sekvis lin. **15** Kaj li el Jerusalem kaj el Edom kaj el Transjordano kaj el sidis ĉe manĝo en lia domo, kaj multaj impostistoj ĉirkau Tiro kaj Cidon, grandnombra homamaso, kaj pekujoj kunsidis kun Jesuo kaj liaj disĉiploj; aŭdinte ĉion, kion li faris, venis al li. **9** Kaj li diris ĉar ili estis multaj, kaj ili sekvis lin. **16** Kaj la al siaj disĉiploj, ke malgranda ŝipeto estu je lia skribistoj kaj la Fariseoj, vidante, ke li manĝas kun dispono, pro la homamaso, por ke oni ne premu la pekujoj kaj la impostistoj, diris al liaj disĉiploj: **10** ĉar multajn li jam sanigis, tiel ke ĉiuj, kiu Li manĝas kaj trinkas kun impostistoj kaj pekujoj. havis malsanojn, premadis sur lin, por tuši lin. **11** **17** Kaj aŭdinte tion, Jesuo diris al ili: Ne la sanuloj Kaj malpuraj spiritoj, tuj kiam ili vidis lin, falis bezonas kuraciston, sed la malsanuloj: mi venis, antaŭ li, kaj kriis, dirante: Vi estas la Filo de Dio. por alvoki ne justulojn, sed pekujojn. **18** Kaj la **12** Kaj li severe admonis ilin, ke ili ne konatigu lin. disĉiploj de Johano kaj la Fariseoj estis fastantaj, **13** Kaj li supreniris sur la monton, kaj alvokis tiujn, kaj oni venis, kaj diris al li: Kial fastas la disĉiploj **14** Kaj li elektis de Johano kaj de la Fariseoj, sed viaj ne fastas? **19** dek du, kiujn ankaŭ li nomis apostoloj, por ke ili Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu la filoj de la edziĝeo povas estu kun li, kaj por ke li dissendu ilin por prediki, fasti, dum la fianĉo estas kun ili? Tiel longe, kiel **15** kaj por havi aŭtoritataton elpelii demonojn: **16** kaj ili havas kun si la fianĉon, ili ne povas fasti. **20** Simonon li alnomis Petro; **17** kaj Jakobon, filon de Sed venos tagoj, kiam la fianĉo estos prenita for Zebedeo, kaj Johanon, fraton de Jakobo, kaj tiujn de ili, kaj tiam ili fastos en tiuj tagoj. **21** Neniuj li alnomis Boanerges, tio estas, Filoj de tondro; alkudras flikajojn el nefulita drapo sur malnovan **18** kaj Andreon kaj Filipon kaj Bartolomeon kaj veston; alie la nova plenigajo ion forprenas de la Mateon kaj Tomason, kaj Jakobon, filon de Alfeo, malnova ŝtofo, kaj pli malbona ŝiraĵo fariĝas. **22** kaj Tadeon, kaj Simonon, la Fervorulon, **19** kaj Kaj neniuj enverŝas novan vinon en malnovajn Judason Iskariotan, kiu ankaŭ perfidis lin. Kaj felsakojn; alie la vino krevigas la felsakojn, kaj li venis en domon. **20** Kaj denove la homamaso la vino elfluos kaj la felsakoj detruigos; sed oni kunvenis tiel, ke ili ne povis eĉ manĝi panon. **21** enverŝas novan vinon en novajn felsakojn. **23** Kaj liaj amikoj, aŭdinte tion, eliris, por kapti lin, Kaj en sabato li iris tra la grenkampoj, kaj liaj ĉar ili diris: Li frenezas. **22** Kaj la skribistoj, kiuj disĉiploj komencis dum la vojiro de ŝiri la spikojn. alvenis el Jerusalem, diris: Li havas Baal-Zebubon; **24** Kaj la Fariseoj diris al ili: Jen kial ili en la sabato per la estro de la demonoj li elpelas la demonojn. faras tion, kio ne estas permesata? **25** Kaj li diris **23** Kaj li alvokis ilin, kaj parolis al ili parabole: Kiel al ili: Ĉu vi neniam legis, kion faris David, kiam li povas Satano elpelii Satanon? **24** Kaj se regno estas havis bezonon kaj malsatis, li kaj liaj kunuloj? **26** dividita kontraŭ si, tiu regno ne povas stari. **25** Ke li eniris en la domon de Dio, kiam Ebjatar estis **27** Sed neniuj povas eniri en la domon de la fortulon, kaj trarabi liajn posedajojn, se unue li ne ligos la sabato; **28** tial la Filo de homo estas sinjoro eĉ de fortulon, kaj poste li trarabos lian domon. **28** Vere la sabato.

3 Kaj denove li eniris en la sinagogon, kaj tie **27** Sed neniuj povas eniri en la domon de la fortulon, kaj trarabi liajn posedajojn, se unue li ne ligos la filoj de homoj, kaj iliaj blasfemoj, per kiuj ajn estis viro, havanta manon velkintan. **2** Kaj mi diras al vi: Ĉiuj iliaj pekoj estos pardonitaj al

la filoj de homoj, kaj iliaj blasfemoj, per kiuj ajn ili blasfemos; **29** sed iu, kiu blasfemos kontraŭ

la Sankta Spirito, eterne ne havos pardonon, sed estas kulpa pri eterna peko; (aiōn g165, aiōnios g166) 30 ĉar oni diris: Li havas malpuran spiriton.

31 Kaj jen alvenis lia patrino kaj liaj fratoj, kaj starante ekstere, ili sendis al li, vokante lin. 32 Kaj homamaso sidis ĉirkaŭ li; kaj oni diris al li: Jen via patrino kaj viaj fratoj ekstere vin serĉas. 33 Kaj li respondis al ili, dirante: Kiuj estas mia patrino kaj miaj fratoj? 34 Kaj ĉirkaŭrigardante tiujn, kiuj ronde ĉirkaŭ li sidis, li diris: Jen mia patrino kaj miaj fratoj! 35 Ĉar kiu ajn faros la volon de Dio, tiu estas mia frato kaj mia fratino kaj mia patrino.

4 Kaj denove li komencis instrui apud la maro.

Kaj kolektiĝis al li tre granda homamaso tiel, ke li eniris en ŝipeton, kaj sidis sur la maro; kaj la tutu homamaso estis sur la tero apud la maro. 2 Kaj li multe instruis ilin per paraboloj, kaj diris al ili en sia instruado: 3 Aŭskultu: jen semisto eliris, por semi; 4 kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo, kaj la birdoj venis kaj formangis ilin. 5 Kaj aliaj falis sur ŝtonan lokon, kie ili ne havis multe da tero; kaj tuj ili ekkreskis, ĉar ili ne havis profundecon de tero; 6 kaj kiam la suno levigis, ili brulekiĝis, kaj ĉar ili ne havis radikon, ili forvelkis. 7 Kaj aliaj falis inter dornojn, kaj la dornoj kreskis kaj sufokis ilin, kaj ili ne donis frukton. 8 Kaj aliaj falis en la bonan teron, kaj donis frukton, kreskante kaj multobligante, kaj produktis tridekoble kaj sesdekoble kaj centoble. 9 Kaj li diris: Kiu havas orelojn por aŭdi, tiu aŭdu. 10 Kaj kiam li estis sola, tiuj, kiuj alestis kune kun la dek du, demandis lin pri la paraboloj. 11 Kaj li diris al ili: Al vi estas donite scii la misteron de la regno de Dio; sed al tiuj, kiuj estas ekstere, ĉio estas farata per paraboloj; 12 por ke, vidante, ili vidu, sed ne rimarku; kaj aŭdante, ili aŭdu, sed ne komprenu; por ke neniam ili konvertiĝu kaj pardoniĝu. 13 Kaj li diris al ili: Ĉu vi ne scias ĉi tiun parabolon? kiel do vi povos kompreni ĉiujn parabolojn? 14 La semisto semas la vorton. 15 Jen do tiuj, kiuj estas apud la vojo, kie estas semata la vorto; kaj kiam ili aŭdis, tuj venas Satano, kaj forprenas la vorton, en ili semitan. 16 Kaj tiel same jen la semitaj ĉe la ŝtonaj lokoj; ili aŭdas la vorton, kaj tuj kun ĝojo akceptas ĝin; 17 kaj ili ne havas en si radikon, sed restas nur portempa; kiam do venas sufero aŭ persekuto pro la vorto, tuj ili falpuŝiĝas. 18 Kaj jen la semitaj ĉe la dornoj: tiuj, kiuj aŭdis la vorton; 19 sed la zorgoj de la mondo kaj la trompo de riĉo kaj la deziroj al aliaj aferoj, enirante, sufokas la vorton, kaj ĝi fariĝas senfrukta. (aiōn g165) 20 Kaj jen la semitaj ĉe la bona tero: tiuj, kiuj aŭdas la vorton kaj akceptas ĝin, kaj

donas frukton, jen tridekoble, kaj jen sesdekoble, kaj jen centoble. 21 Kaj li diris al ili: Ĉu lampo enportigas, por esti metita sub grenmezurilon aŭ sub liton, kaj ne por stari sur la lampingo? 22 Ĉar nenio estas kaŝita krom por tio, ke ĝi estu malkaŝita; nek io estas sekreta krom por tio, ke ĝi estu aperigita. 23 Se iu havas orelojn por aŭdi, tiu aŭdu. 24 Kaj li diris al ili: Atentu, kion vi aŭdas; per kia mezuro vi mezuras, laŭ tiu sama oni mezuros al vi, kaj eĉ faros al vi aldonon. 25 Ĉar al tiu, kiu havas, estos donite; sed for de tiu, kiu ne havas, estos prenita eĉ tio, kion li havas.

26 Kaj li diris: Tia estas la regno de Dio, kvazaŭ homo jetus semoj sur la teron, 27 kaj dormus kaj leviĝus nokte kaj tage, kaj la semoj burĝonus kaj kreskus, li ne scias kiel. 28 Aŭtomate la tero donas frukton, unue folion, poste spikon, poste plenan grenon en spiko. 29 Sed kiam la frukto estas preta, li tuj svingas la rikoltilon, ĉar venis la rikolto. 30 Kaj li diris: Al kio ni komparu la regnon de Dio? aŭ per kia parabolo ni montru ĝin? 31 Al sinapa semeto, kiu, kiam ĝi estas semita sur la teron, estas pli malgranda ol ĉiuj aliaj semoj, kiuj estas sur la tero, 32 tamen semite, kreskas kaj fariĝas pli granda ol ĉiuj legomoj, kaj elmetas grandajn branĉojn, tiel ke sub ĝia ombo povas ekloĝi la birdoj de la ĉielo. 33 Kaj per multaj tiaj paraboloj li parolis al ili la vorton laŭ tio, kiel ili povis aŭskulti; 34 kaj sen parabolo li ne parolis al ili; sed private li klarigis ĉion al siaj disĉiploj. 35 Kaj en tiu tago, kiam vesperiĝis, li diris al ili: Ni transiru al la alia bordo. 36 Kaj forsendinte la homamason, ili kondukis lin kun si, kiel li estis en la ŝipeto. Kaj aliaj ŝipetoj akompanis lin. 37 Kaj okazis granda ventego, kaj ondoj batis en la ŝipeton, tiel ke la ŝipeto estis jam pleniĝanta. 38 Kaj li estis dormanta en la posta parto sur la kuseno; kaj ili vekis lin, kaj diris al li: Majstro, ĉu vi ne zorgas pri tio, ke ni pereas? 39 Kaj vekite, li admonis la venton, kaj diris al la maro: Silentu, kvetiĝu. Kaj la vento ĉesiĝis, kaj fariĝis granda sereno. 40 Kaj li diris al ili: Kial vi estas timemaj? ĉu vi ankoraŭ ne havas fidon? 41 Kaj ili timis treege, kaj diris unu al alia: Kiu do estas ĉi tiu? ĉar eĉ la vento kaj la maro obeas al li.

5 Kaj ili venis trans la maron en la landon de la Gerasenoj. 2 Kaj kiam li elvenis el la ŝipeto, tuj lin renkontis el la tomboj viro, havanta malpuran spiriton, 3 kiu havis loĝejon en la tomboj, kaj jam neniu povis ligi lin eĉ per kateno; 4 ĉar li ofte estis ĉirkaŭligita per katenoj kaj ĉenoj, kaj la ĉenoj estis dissiritaj de li kaj la katenoj frakasitaj; kaj neniu kapablis malsovagigi lin. 5 Kaj ĉiam,

nokte kaj tage, inter la tomboj kaj sur la montoj, premantau vin, kaj ĉu vi diras: Kiu min tuſis? **32**
li kriadi kaj sin tranĉis per ŝtonoj. **6** Kaj, vidinte Kaj li ĉirkaŭrigardis, por vidi tiun, kiu tion faris.
Jesuon el malproksime, li kuris kaj adorklinigis al **33** Sed la virino, timigita kaj tremanta, sciante,
li; **7** kaj kriante per laŭta voĉo, li diris: Kio estas kio fariĝis al ŝi, venis kaj falis antaŭ li, kaj diris al
inter mi kaj vi, ho Jesuo, Filo de Dio Plejalta? Mi **34** Kaj li diris al ŝi: Filino, via
vin ĵurpetas per Dio, ke vi ne turmentu min. **8** fido vin savis; iru en paco, kaj estu sana el via
Ĉar li diris al li: Eliru, ho malpura spirito, el la malsano. **35** Dum li ankoraŭ parolis, oni venis el
viro. **9** Kaj li demandis lin: Kia estas via nomo? la domo de la sinagogestro, dirante: Via filino
Kaj li respondis, dirante: Mia nomo estas Legio, mortis; kial vi ankoraŭ ĝenias la instruiston? **36**
Ĉar ni estas multaj. **10** Kaj li multe petegis, ke li Sed Jesuo, ne atentante la parolon diritan, diris
ne forsendu ilin el la lando. **11** Kaj estis tie sur la al la sinagogestro: Ne timu, nur kredu. **37** Kaj li
monto granda grego da porkoj paštigantaj. **12** Kaj ne permesis al iu sekvi kun li, krom Petro kaj
ili petegis lin, dirante: Sendu nin en la porkojn, Jakobo, kaj Johano, frato de Jakobo. **38** Kaj ili
por ke ni eniru en ilin. **13** Kaj li permesis tion al venis al la domo de la sinagogestro, kaj li vidis
ili. Kaj elirinte, la malpuraj spiritoj eniris en la tumulon, kaj homojn plorantajn kaj funebre
porkojn; kaj la grego kuris rapide malsupren de la ĝemantajn. **39** Kaj enirinte, li diris al ili: Kial vi
krutaĵo en la maron, ĉirkaŭ du miloj, kaj sufokiĝis tumultas kaj ploras? la infanino ne mortis, sed
en la maro. **14** Kaj iliaj paštistoj forkuris, kaj dormas. **40** Kaj ili mokridis lin. Tamen, foriginte
rakontis la aferon en la urbo kaj en la kamparo. ĉiujn, li kondukis la patron de la infanino kaj la
Kaj oni venis, por vidi, kio okazis. **15** Kaj ili venis patrinon, kaj tiujn, kiuj estis kun li, kaj eniris tien,
al Jesuo, kaj vidis la demonhavinton, kiu havis kie estis la infanino. **41** Kaj preninte la manon
la legion, sidanta, vestita kaj en sana prudento; de la infanino, li diris al ŝi: Talita kumi; tio estas:
kaj ili timis. **16** Kaj la vidintoj rakontis al ili, Knabineto, mi diras al vi: Leviĝu. **42** Kaj tuj levigis
kiamaniere tio okazis al la demonhavinto, kaj la knabineto kaj piediris; ĉar ŝi estis dekdujara.
pri la porkoj. **17** Kaj ili komencis petegi lin, ke Kaj ili miris kun granda mirego. **43** Kaj li severe
li foriru el iliaj limoj. **18** Kaj kiam li eniris en la admonis ilin, ke neniu sciigu pri tio; kaj li ordonis
šipeton, la demonhavinto petegis lin, ke li povu doni al ŝi mangi.
19 Kaj li ne permesis al li, sed diris
estu kun li. **20** Kaj li ne permesis al li, sed diris
al li: Iru al via domo, al la viaj, kaj rakontu al
ili ĉion, kion faris la Eternulo por vi, kaj kiel
Li kompatis vin. **21** Kaj li foriris, kaj komencis
famigi en Dekapolis ĉion, kion faris Jesuo por
li; kaj ĉiuj miregis. **22** Kaj kiam Jesuo retransiris
en la ŝipeto al la alia bordo, granda homamaso
kolektiĝis al li; kaj li estis apud la maro. **23** Kaj
venis unu el la sinagogestroj, nomata Jairo, kaj
ekvidinte lin, falis antaŭ liaj piedoj, **24** kaj insistis
lin petegis, dirante: Mia filineto estas en lasta
ekstremo; venu do kaj metu viajn manojn sur ŝin,
por ke ŝi saviĝu kaj vivu. **25** Kaj li iris kun li, kaj
granda homamaso sekvis lin kaj premis lin. **26** Kaj
virino, kiu jam dek du jarojn havis sangofluon,
kaj multe suferis pro multaj kuracistoj, kaj
elspezis sian tutan havon, kaj estis nenielpita,
sed kontraŭe eĉ pli malsaniĝis, **27** aŭdinte pri
Jesuo, venis en la homamaso malantaŭ lin, kaj
tuſis lian mantelon. **28** Ĉar ŝi diris: Se mi nur
tuſos lian mantelon, mi estos sanigita. **29** Kaj tuj
la fonto de ŝia sango sekiĝis, kaj ŝi korpe sentis,
ke ŝi resaniĝis el sia malsano. **30** Kaj Jesuo, tuj
sentante en si, ke la potenco eliris, turnis sin en
la homamaso, kaj diris: Kiu tuſis mian veston? **31**
Kaj liaj disĉiploj diris al li: Vi vidas la homamason,

6 Kaj li eliris de tie, kaj venis en sian patrujon;
kaj liaj disĉiploj lin sekvis. **2** Kaj kiam venis
la sabato, li komencis instrui en la sinagogo; kaj
multaj, lin aŭdante, miris, dirante: De kie tiu viro
havas tion? kaj: Kia estas la saĝeco donita al li? kaj
kiaj estas tiaj potencaj farataj per liaj manoj? **3**
Ĉu ĝi tiu ne estas la ĉarpentisto, filo de Maria,
kaj frato de Jakobo kaj Joses kaj Judas kaj Simon?
kaj ĝi liaj fratoj ne estas ĝi tie ĝe ni? Kaj ili
ofendigis pro li. **4** Kaj Jesuo diris al ili: Profeto ne
estas sen honoro, krom en sia patrujo kaj inter
siaj parencoj kaj en sia domo. **5** Kaj li povis tie
fari nenian potencajon, krom tio, ke li metis la
manojn sur kelkajn senfortulojn kaj ilin resanigis.
6 Kaj li miris pro ilia nekredemo. Kaj li rondevizitis
la vilagojn, instruante. **7** Kaj li alvokis al si la
dek du, kaj komencis forsendi ilin duope; kaj li
donis al ili aŭtoritaton super malpuraj spiritoj;
8 kaj li ordonis, ke ili portu nenion por la vojo
krom nur bastono — nek panon, nek saketon, nek
monon en sia zono; **9** sed ili iru piedvestitaj per
sandaloj, kaj ne surmetu du tunikojn. **10** Kaj li
diris al ili: Kie ajan vi eniros en domon, tie loĝu,
ĝis vi foriros el tiu loko. **11** Kaj se ie ajan oni vin ne
akceptos, nek vin aŭskultos, tiam el tie forirante,
deskuu la polvon, kiu estas sub viaj piedoj, por

atesto al ili. **12** Kaj foririnte, ili predikis, ke oni venis al li, kaj diris: La loko estas dezerta, kaj la pentu. **13** Kaj ili elpeladis multajn demonojn, kaj horo estas jam malfrua; **36** forsendu ilin, por ke ili ŝmiradis per oleo multajn malsanulojn kaj ilin iru en la ĉirkaujan kampojn kaj vilaĝojn kaj aĉetu sanigadis. **14** Kaj la reĝo Herodo aŭdis pri tio, por si mangājon. **37** Sed li responde diris al ili: ĉar lia nomo jam konatiĝis; kaj li diris: Johano, Vi donu al ili manĝi. Kaj ili diris al li: Ĉu ni iru la Baptisto, leviĝis el la mortintoj, kaj tial tiuj kaj aĉetu panojn por ducent denaroj, kaj donu al potencaĵoj energias en li. **15** Sed aliaj diris: Tiu ili manĝi? **38** Kaj li diris al ili: Kiom da panoj vi estas Elija. Kaj aliaj diris: Tiu estas profeto, kvazaŭ havas? iru, por vidi. Kaj sciiginte, ili diris: Kvin, unu el la profetoj. **16** Sed, tion aŭdinte, Herodo kaj du fișojn. **39** Kaj li ordonis al ili, ke ĉiu sidiĝu diris: Johano, kiun mi senkapigis, leviĝis. **17** Ĉar laŭgrupe sur la verda herbo. **40** Kaj ili sidiĝis en Herodo mem jam sendis, kaj arestis Johanon, kaj aroj, centope kaj kvindekope. **41** Kaj li prenis la ligis lin en malliberejo pro Herodias, kiu estis kvin panojn kaj la du fișojn, kaj suprenrigardinte edzino de lia frato Filipo, ĉar li estis edziĝinta kun al la ĉielo, li benis kaj dispecigis la panojn, kaj ŝi. **18** Ĉar Johano diris al Herodo: Ne decas, ke donis al la disciploj, por meti antaŭ ilin; kaj li vi havu la edzinon de via frato. **19** Kaj Herodias dividis la du fișojn inter ĉiuj. **42** Kaj ĉiuj manĝis klopodis kontraŭ li, kaj deziris mortigi lin, kaj ne kaj satiĝis. **43** Kaj oni kolektis da fragmentoj dek povis; **20** ĉar Herodo timis Johanon, sciante, ke li du korbojn, kaj ankaŭ el la fișoj. **44** Kaj tiuj, kiuj estas viro justa kaj sankta, kaj nepre gardis lin. manĝis la panojn, estis kvin mil viroj. **45** Kaj tuj Kaj aŭskultante lin, li embarasigis, kaj aŭskultis li devigis siajn disciplojn eniri en la ŝipeton kaj lin volente. **21** Kaj kiam venis oportuna tago, kiam iri antaŭ li al la alia bordo, al Betsaida, dum li Herodo pro sia naskotago faris vespermanĝon al forsendos la homamason. **46** Kaj adiaŭinte ilin, siaj nobeloj kaj milestroj kaj ĉefoj de Galileo, **22** li foriris sur la monto, por preĝi. **47** Kaj kiam eniris la filino de Herodias mem kaj dancis, kaj vesperiĝis, la ŝipeto estis meze de la maro, kaj li ŝi plaĉis al Herodo kaj al liaj kunmanĝantoj; kaj sola sur la tero. **48** Kaj vidante ilin laborantaj en la reĝo diris al la knabino: Petu de mi, kion ajn malfacila remado, ĉar la vento estis kontraŭ al vi volas, kaj mi tion donos al vi. **23** Kaj li juris al ili, ĉirkau la kvara gardoparto de la nokto li venis Ŝi: Kion ajn vi petos de mi, mi tion donos al vi, al ili, irante sur la maro, kaj li volis preterpasi ilin; ĝis duono de mia regno. **24** Kaj elirinte, ŝi diris al **49** sed ili, vidante lin iranta sur la maro, supozis, sia patrino: Kion mi petu? Kaj tiu diris: La kapon ke ĝi estas fantomo, kaj ili ekkriis; **50** ĉar ĉiuj vidis de Johano, la Baptisto. **25** Kaj ŝi tuj eniris rapide lin kaj maltrankviliĝis. Sed li tuj parolis kun ili, al la reĝo, kaj petis, dirante: Mi deziras, ke vi kaj diris al ili: Kuraĝu; ĝi estas mi; ne timu. **51** tuj donu al mi sur plado la kapon de Johano, la Kaj li supreniris al ili en la ŝipeton, kaj la vento Baptisto. **26** Kaj la reĝo fariĝis tre malĝoja; tamen ĉesiĝis; kaj ili sentis grandan miregon; **52** ĉar pro siaj juroj kaj pro la kunmanĝantoj li ne volis ili ne kompreenis pri la panoj, ĉar ilia koro estis rifuzi al ŝi. **27** Kaj tuj la reĝo elsendis soldaton el sensenta. **53** Kaj transirinte, ili alvenis teren ĉe sia gardistaro, kaj ordonis al porti lian kapon; kaj Genesaret, kaj alligis la ŝipeton. **54** Kaj kiam ili elirinte, tiu senkapigis lin en la malliberejo, **28** kaj estis elsiĝinta, tuj oni rekonis lin, **55** kaj kuris alportis lian kapon sur plado, kaj donis ĝin al la tra tiu tutu regiono, kaj komencis ĉirkauporti knabino; kaj la knabino donis ĝin al sia patrino. **29** la malsanulojn sur iliaj litoj tien, kie ili aŭdis, Kaj kiam liaj disciploj aŭdis, ili venis kaj forportis ke li estas. **56** Kaj kien ajn li eniris, en vilaĝojn lian korpon, kaj metis ĝin en tombon. **30** Kaj la aŭ en urbojn aŭ sur la kamparon, ili demetis la apostoloj kolektiĝis al Jesuo, kaj rakontis al li ĉion, malsanulojn sur la placoj, kaj petegis lin, ke ili kion ili faris kaj instruis. **31** Kaj li diris al ili: Venu tuŝu nur la randon de lia vesto; kaj ĉiuj, kiuj tuſis, mem aparte en dezertan lokon, kaj iom ripozu. resaniĝis.

Ĉar estis multaj venantaj kaj irantaj, kaj ili ne havis oportunon eĉ por manĝi. **32** Kaj ili foriris en la ŝipeto al dezerta loko aparte. **33** Kaj oni vidis ilin forirantajn, kaj multaj rekonis ilin, kaj piede oni kuris tien el ĉiuj urboj kaj antaŭvenis ilin. **34** Kaj li elvenis, kaj vidis grandan homamason, kaj li kortuſiĝis pri ili, ĉar ili estis kiel ŝafoj ne havantaj paſtiston; kaj li komencis instrui al ili multon. **35** Kaj kiam la horo jam estis malfrua, liaj disciploj

7 Kaj kolektiĝis al li la Fariseoj kaj iuj el la skribistoj, kiuj venis el Jerusalem, **2** kaj jam vidis, ke kelkaj el liaj disciploj manĝas panon kun manoj profanaj, tio estas nelavitaj. **3** Kaj la Fariseoj kaj ĉiuj Judoj, se ili ne lavis zorge la manojn, ne manĝas, tenante la tradicion de la antaŭuloj; **4** kaj veninte el la komercejo, ili ne manĝas, ne sin lavinte; kaj estas multaj aliaj aferoj, kiujn ili ricevis por observi, trempon de

pokaloj kaj mezurpotoj kaj kupraj vazoj. **5** Kaj lin ŝi trovis la infanidon kuſigita sur la lito, kaj la demandis la Fariseoj kaj la skribisto: Kial ne faras demonon foririnta. **31** Kaj denove foririnte el viaj disĉiploj laŭ la tradicio de la antaŭuloj, sed la limoj de Tiro, li venis tra Cidon al la Galilea manĝas panon kun manoj profanaj? **6** Kaj li diris Maro, tra la mezo de la limoj de Dekapolis. **32** al ili: Bone profitis Jesaja pri vi hipokrituloj, kiel Kaj oni kondukis al li viron surdan kaj apenaŭ estas skribite: Ĉi tiu popolo honoras Min per siaj parolkapablan, kaj petis lin, ke li metu sian manon lipoj, Sed ilia koro estas malproksime de Mi. **7** Sed sur lin. **33** Kaj kondukinte lin el la homamaso vane ili Min adoras, Instruante kiel doktrinojn en apartan lokon, li metis siajn fingrojn en liajn ordonojn de homoj. **8** Ĉar, forlasinte la ordonon orelojn, kaj kraĉinte, li tuſis lian langon; **34** kaj de Dio, vi tenas la tradicion de homoj. **9** Kaj li suprenrigardinte al la ĉielo, li ĝemis, kaj diris al diris al ili: Efektive vi forrifuzas la ordonon de Dio, li: Efata, tio estas: Malfermiĝu. **35** Kaj liaj oreloj por observi vian tradicion. **10** Ĉar Moseo diris: Respektu vian patron kaj vian patrinon; kaj: Kiu malbenas sian patron aŭ sian patrinon, tiu nepre mortu. **11** Sed vi diras: Se iu diros al sia patro aŭ sia patrino: Korban, tio estas Oferdono, estu tio, per kio vi povus profiti de mi, **12** vi jam ne permesas al li fari ion por sia patro aŭ sia patrino; **13** vantigante la vorton de Dio per via tradicio, kiun vi transdonis; kaj multajn tiajn aferojn vi faras. **14** Kaj denove alvokinte la homamason, li diris al ili: Ĉiu min aŭskultu kaj komprenu: **15** ekzistas nenio, kio, enirante en homon de ekstere, povas lin profani; sed kio eliras el homo, tio profanas la homon. **16** Kiu havas orelojn por aŭdi, tiu aŭdu. **17** Kaj kiam li eniris en domon for de la homamaso, liaj disĉiploj demandis lin pri la parabolo. **18** Kaj li diris al ili: Ĉu vi ankaŭ estas tiel sen kompreno? Ĉu vi ne konscias, ke ĉio, eniranta de ekstere en homon, ne povas profani lin; **19** ĉar ĝi eniras ne en lian koron, sed en la ventron, kaj eliras en apartan lokon? Tion li diris, indigante ĉiajn manĝaĵojn. **20** Kaj li diris: Kio elvenas el homo, tio profanas la homon. **21** Ĉar de interne, el la koro de homoj, eliras malvirtaj pensoj, malĉastajoj, **22** ŝteloj, mortigoj, adultoj, avideco, malindajoj, ruzeco, voluptoj, malica okulo, blasfemo, arroganteo, malsagado; **23** ĉiu tiu malbonoj elvenas de interne kaj profanas la homon. **24** Kaj irinte de tie, li venis en la limojn de Tiro kaj Cidon. Kaj enirinte en domon, li volis, ke neniu sciu; sed li ne povis esti kaſita. **25** Sed aŭdinte pri li, iu virino, kies filineto havis malpuran spiriton, venis kaj falis antaŭ liaj piedoj. **26** Kaj la virino estis Grekino, rase Sirofenika. Kaj ŝi petis lin, ke li elpelu la demonon el ŝia filino. **27** Kaj li diris al ŝi: Lasu unue satigi la infanojn, ĉar ne decas preni la panon de la infanoj kaj jeti ĝin al la hundetoj. **28** Sed ŝi respondis kaj diris al li: Jes, Sinjoro; ĉar eĉ la hundetoj sub la tablo manĝas el la panpecetoj de la infanoj. **29** Kaj li diris al ŝi: Pro ĉi tiu vorto iru vian vojon; la demono eliris el via filino. **30** Kaj kiam ŝi iris en sian domon,

8 En tiuj tagoj, kiam denove estis granda homamaso, kaj ili nenion havis manĝi, li alvokis al si siajn disĉiplojn, kaj diris al ili: **2** Mi kortuſigas pro la homamaso, ĉar jam tri tagojn ili restas ĉe mi kaj nenion havas manĝi; **3** kaj se mi forsendos ilin fastantaj al iliaj domoj, ili lacigos sur la vojo; kaj iuj el ili venis de malproksime. **4** Kaj liaj disĉiploj respondis al li: De kie oni povos satigi ĉi tiujn homojn per panoj ĉi tie en dezerto? **5** Kaj li demandis ilin: Kiom da panoj vi havas? Kaj ili diris: Sep. **6** Kaj li ordonis al la homamaso sidiĝi sur la tero; kaj li prenis la sep panojn, kaj doninte dankon, li dispecigis ilin, kaj donis al la disĉiploj por disdoni; kaj ili disdonis al la homamaso. **7** Kaj ili havis kelkajn malgrandajn fiŝojn; kaj beninte ilin, li ordonis disdoni ilin ankaŭ. **8** Kaj ili manĝis kaj satigis; kaj oni kolektis da postrestintaj fragmentoj sep korbegojn. **9** Kaj ili estis proksimume kvar mil, kaj li forsendis ilin. **10** Kaj tuj enirinte en la ŝipeton kun siaj disĉiploj, li iris al la regiono Dalmanuta. **11** Kaj alvenis la Fariseoj, kaj komencis diskuti kun li, serĉante ĉe li signon el la ĉielo, por provi lin. **12** Kaj forte ĝeminte en sia spirito, li diris: Kial ĉi tiu generacio serĉas signon? vere, mi diras al vi: Nenia signo estos donita al ĉi tiu generacio. **13** Kaj forlasinte ilin, li denove en ŝipiĝis kaj transiris al la alia bordo. **14** Kaj ili forgesis preni panojn; kaj nur unu panon ili havis kun si en la ŝipeto. **15** Kaj li admonis ilin, dirante: Zorgu, gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj kaj la fermentaĵo de Herodo. **16** Kaj ili diskutis unu kun la alia, dirante: Ĉar ni ne havas panojn. **17** Kaj Jesuo, eksciente tion, diris al ili: Kial vi diskutas pro tio, ke vi ne havas panon? ĉu vi ankoraŭ ne konscias

nek komprenas? ĉu via koro estas obstinigita? prenis kun si Petron kaj Jakobon kaj Johanon, **18** Okulojn havante, ĉu vi ne vidas? kaj orelojn kaj kondukis ilin solajn sur altan monto aparte; havante, ĉu vi ne aŭdas? kaj ĉu vi ne memoras? kaj li estis aliformita antaŭ ili; **3** kaj liaj vestoj **19** Kiam mi dispecigis la kvin panojn por la kvin fariĝis brilantaj, treege blankaj, kiel fulisto sur mil, kiom da korboj da fragmentoj vi kolektis? la tero ne povas blankigi. **4** Kaj aperis al ili Elija Ili respondis al li: Dek du. **20** Kaj kiam la sep por kun Moseo, kaj ili interparoladis kun Jesuo. **5** Kaj la kvar mil, kiom da korbegoj da fragmentoj vi Petro responde diris al Jesuo: Rabeno, estas bone kolektis? Kaj ili respondis al li: Sep. **21** Kaj li diris al por ni esti ĉi tie; kaj ni faru tri latibojn: unu por vi, ili: Ĉu vi ankoraŭ ne komprenas? **22** Kaj ili alvenis kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija. **6** Ĉar li ne al Betzaida. Kaj oni alkondukis al li blindulon, kaj sciis, kion respondi, ĉar ili tre timiĝis. **7** Kaj nubo petegis, ke li tuſu lin. **23** Kaj preninte la manon superombbris ilin; kaj elvenis voĉo el la nubo: Ĉi tiu de la blindulo, el konkudkis lin ekster la vilagōn; estas Mia Filo, la amata; aŭskultu lin. **8** Kaj subite, kaj kraĉinte sur liajn okulojn, kaj surmetinte la ĉirkaurigardinte, ili jam vidis neniu krom Jesuo manojn sur lin, li demandis lin: Ĉu vi vidas ion? sola. **9** Kaj dum ili malsupreniris de la monto, li **24** Kaj li ekrigardis, kaj diris: Mi vidas homojn, ĉar admonis ilin, ke al neniu ili rakontu tion, kion ili mi vidas kvazaŭ arbojn irantajn. **25** Tiam denove vidis, ĝis la Filo de homo releviĝos el la mortintoj. li metis la manojn sur liajn okulojn; kaj li fikse **10** Kaj ili konservis la diron, demandante inter si, rigardis, kaj resaniĝis, kaj vidis ĉion klare. **26** Kaj li kion signifas la releviĝo el la mortintoj. **11** Kaj forsendis lin al lia domo, dirante: Nepre ne eniru ili demandis lin, dirante: Kial diras la skribistoj, en la vilagōn. **27** Kaj eliris Jesuo kaj liaj disciploj ke Elija devas veni antaŭe? **12** Kaj li diris al ili: en la vilagōj de Cezarea Filipi; kaj sur la vojo li Vere Elija venas antaŭe, kaj restarigas ĉion; kaj demandis siajn disciplojn, dirante al ili: Kiu, diras kiel estas skribite pri la Filo de homo, ke li devas la homoj, ke mi estas? **28** Kaj ili respondis al li: multe suferi kaj esti malestimata? **13** Sed mi diras Johano, la Baptisto; laŭ aliaj: Elija; kaj laŭ aliaj: al vi, ke Elija jam venis, kaj oni faris al li ĉion, kion Unu el la profetoj. **29** Kaj li demandis ilin: Sed vi — ili volis, kiel estas skribite pri li. **14** Kaj veninte al kiu vi diras, ke mi estas? Petro responde diris al li: la disciploj, ili vidis grandan homamason ĉirkau Vi estas la Kristo. **30** Kaj li admonis ilin, ke ili diru ili, kaj skribistojn diskutantajn kun ili. **15** Kaj tuj al neniu pri li. **31** Kaj li komencis instrui al ili, ke la homamaso, vidante lin, forte miris, kaj alkuris, Filo de homo devas multe suferi, kaj esti rifuzita kaj salutis lin. **16** Kaj li demandis ilin: Pri kio vi de la pliaŭuloj kaj la ĉefpastroj kaj la skribistoj, diskutas kun ili? **17** Kaj unu el la amaso respondis kaj esti mortigita, kaj post tri tagoj releviĝi. **32** al li: Majstro, mi venigis al vi mian filon, kiu havas Kaj li parolis tiun diron malkaše. Kaj Petro prenis mutan spiriton; **18** kaj kie ajn ĝi kaptas lin, ĝi lin, kaj komencis admoni lin. **33** Sed turniante sin ŝiras lin, kaj li ŝaŭmas kaj grincigas la dentojn kaj rigardante la disciplojn, li admonis Petron, kaj kadukiĝas; kaj mi parolis al viaj disciploj, ke dirante: Iru malantaŭ min, Satano, ĉar vi havas ili elpelu ĝin; kaj ili ne povis. **19** Kaj li respondis pensojn ne laŭ Dio, sed laŭ homoj. **34** Kaj alvokinte al ili, dirante: Ho senfida generacio, ĝis kiam mi al si la homamason kun siaj disciploj, li diris al estos kun vi? ĝis kiam mi toleros vin? venigu lin ili: Se iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj al mi. **20** Kaj ili venigis lin al li; kaj vidinte lin, levu sian krucon, kaj sekvu min. **35** Ĉar kiu volos tuj la spirito konvulsiigis lin, kaj li falis teren kaj savi sian animon, tiu ĝin perdos; kaj kiu perdos ruligis ŝaŭmantan. **21** Kaj li demandis la patron: sian animon pro mi kaj pro la evangelio, tiu ĝin De kiom da tempo okazadas ĉi tio al li? Kaj li savos. **36** Ĉar kiel profitus homo, se li gajnus la diris: De infaneco. **22** Kaj ofte ĝi jetis lin en fajron tutan mondon kaj perdus sian animon? **37** Ĉar kaj en akvon, por pereigi lin; sed se vi povas fari kion homo donu interŝanĝe por sia animo? **38** ion, kompatu al ni kaj helpu nin. **23** Kaj Jesuo Ĉar kiu hontos pri mi kaj miaj paroloj antaŭ ĉi diris al li: Kiel, se vi povas! Ĉio estas ebla por tiu adultema kaj peka generacio, pri tiu ankaŭ kredanto. **24** Tuj ekkriante, la patro de la infano hontos la Filo de homo, kiam li venos en la gloro diris: Mi kredas; helpu mian nekredemon. **25** Kaj de sia Patro kun la sanktaj angeloj. kiam Jesuo vidis, ke homamaso alkuras, li severe admonis la malpuran spiriton, dirante al ĝi: Vi muta kaj surda spirito, mi ordonas al vi: Eliru el li, kaj ne plu eniru en lin. **26** Kaj ekkiante, kaj multe konvulsiiginte lin, ĝi eliris; kaj li fariĝis kvazaŭ mortinto, tiel ke la plimulto diris: Li mortis. **27**

9 Kaj li diris al ili: Vere mi diras al vi: Inter la ĉi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel gustumos morton, antaŭ ol ili vidos la regnon de Dio venintan en potenco. **2** Kaj post ses tagoj Jesuo

Sed Jesuo, preninte lin je la mano, levis lin; kaj ilin denove. **2** Kaj Fariseoj venis, kaj demandis li starigis. **28** Kaj kiam li eniris en la domon, liaj lin, por provi lin: Ĉu estas permesate al viro disĉiploj aparte demandis lin: Kial ni ne povis forsendi sian edzinon? **3** Kaj li responde diris al elpeli ĝin? **29** Kaj li diris al ili: Ĉi tiu speco neniel ili: Kion Moseo ordonis al vi? **4** Kaj ili diris: Moseo povas eliri, krom per preĝado. **30** Kaj foririnte, permesis skribi eksedzigan leteron, kaj forsendi ili trapasis tra Galileon; kaj li deziris, ke neniuj ŝin. **5** Sed Jesuo diris al ili: Pro la malmoleco de tion eksciu. **31** Ĉar li instruadis siajn disĉiplojn, via koro li skribis por vi ĉi tiun ordonon. **6** Sed de kaj diris al ili: La Filo de homo estas transdonita la komenco de la kreo: Li faris ilin vira kaj virina. en la manojojn de homoj, kaj ili mortigos lin; kaj, **7** Tial viro forlasos sian patron kaj sian patronon, mortigite, li levigos post tri tagoj. **32** Sed ili ne kaj aliĝos al sia edzino, **8** kaj ili estos unu karno; komprenis la diron, kaj timis demandi lin. **33** Kaj sekve ili jam estas ne du, sed unu karno. **9** Kion ili venis al Kapernaum, kaj kiam li estis en la do Dio kunigis, tio homo ne disigu. **10** Kaj en la domo, li demandis ilin: Pri kio vi diskutis sur la domo la disĉiploj denove demandis lin pri la afero. vojo? **34** Sed ili silentis; ĉar ili diskutis inter si **11** Kaj li diris al ili: Kiu forsendos sian edzinon kaj sur la vojo pri tio, kiu estas la plej granda. **35** Kaj edziĝos kun alia, tiu adultas kontraŭ ŝi; **12** kaj se sidiĝinte, li alvokis la dek du, kaj diris al ili: Se iu ŝi mem forsendos sian edzon kaj edziniĝos kun volas esti unua, li estos lasta el ĉiuj, kaj servanto alia, ŝi adultas. **13** Kaj oni venigis al li infanojn, de ĉiuj. **36** Kaj preninte infanon, li starigis ĝin por ke li tuſu ilin; kaj la disĉiploj admonis ilin. **14** meze de ili; kaj ĉirkaŭbrakinte ĝin, li diris al ili: **37** Sed Jesuo, vidinte tion, indignis, kaj diris al ili: Kiu akceptos unu el tiaj infanoj en mia nomo, tiu Lasu la infanojn veni al mi; ne malhelpu ilin, ĉar akceptas min; kaj kiu akceptas min, tiu akceptas el tiaj estas la regno de Dio. **15** Vere mi diras al vi: ne min, sed Tiun, kiu sendis min. **38** Johano diris Kiu ne akceptos la regnon de Dio kiel infano, tiu al li: Majstro, ni vidis iun elpelantan demonojn en via nomo; kaj ni malpermisis lin, ĉar li ne sekvas neniel eniros en ĝin. **16** Kaj li prenis ilin en siaj nin. **39** Sed Jesuo diris: Ne malpermesu lin; ĉar brakoj, kaj benis ilin, metinte la manojn sur ilin. **17** Kaj dum li foriris sur la vojo, unu homo kuris neniu, kiu faros miraklon en mia nomo, povos al li kaj genuis antaŭ li, kaj demandis lin: Bona facile paroli malbone pri mi. **40** Ĉar tiu, kiu ne kontraŭ ni, estas por ni. **41** Ĉar kiu donos al Majstro, kion mi faru, por ke mi heredu eternan vi trinki tason da akvo, pro tio, ke vi apartenas al Kristo, vere mi diras al vi, tiu neniel perdos sian rekompencon. **42** Kaj kiu igos fali unu el ĉi tiuj malgranduloj, kiuj kredas al mi, estus pli bone por tiu, se granda muelstono estus pendigita ĉirkau lia kolo, kaj se li estus jetita en la maron. **43** Kaj se via mano faligas vin, detranĉu ĝin: estas bone por vi eniri en vivon kripla prefere ol, havante du manojojn, eniri en Gehenan, en la neestingeblan fajron, (**Geenna g1067**) **44** kie ilia vermo ne pereas kaj la fajro ne estingiĝas. **45** Kaj se via piedo faligas vin, detranĉu ĝin: estas bone por vi eniri en vivon lama prefere ol, havante du piedojn, esti fetita en Gehenan, (**Geenna g1067**) **46** kie ilia vermo ne pereas kaj la fajro ne estingiĝas. **47** Kaj se via okulo faligas vin, elŝiru ĝin: estas bone por vi eniri en la regnon de Dio kun unu okulo prefere ol, havante du okulojn, esti jetita en Gehenan, (**Geenna g1067**) **48** kie ilia vermo ne pereas kaj la fajro ne estingiĝas. **49** Ĉar ĉiu estos salita per fajro. **50** Salo estas bona; sed se la salo fariĝis nesala, kiel vi rebonigos ĝin? Hau salon en vi, kaj paciĝu unu kun alia.

10 Kaj li foriris de tie, kaj venis en la limojn de Judujo kaj trans Jordanon; kaj homamasoj kunvenis denove al li, kaj laŭ sia kutimo li instruis

fratinojn aŭ patrinon aŭ patron aŭ infanojn aŭ kampojn pro mi kaj pro la evangelio, **30** kaj kiu ne ricevos centoble en ĉi tiu tempo, domojn kaj fratojn kaj fratinojn kaj patrinojn kaj infanojn kaj kampojn, kun persekutado; kaj en la venonta mondo eternan vivon. (**aiōn g165, aiōnios g166**) **31** Sed multaj unuaj estos lastaj, kaj lastaj estos unuaj. **32** Kaj ili estis sur la vojo suprenirantaj al Jerusalem, kaj Jesuo iris antaŭ ili; kaj ili miregis, kaj la sekventoj timis. Kaj li prenis al si denove la dek du, kaj eparolis pri tio, kio okazos al li, dirante: **33** Jen ni supreniras al Jerusalem; kaj la Filo de homo estos transdonita al la ĉefpastroj kaj la skribistoj; kaj ili kondamnos lin al morto kaj transdonos lin al la nacianoj; **34** kaj ili lin mokos kaj sur lin kraĉos kaj lin skurĝos kaj lin mortigos; kaj post tri tagoj li releviĝos. **35** Kaj alproksimiĝis al li Jakobo kaj Johano, filoj de Zebedeo, dirante al li: Majstro, ni deziras, ke, kion ajan ni petos de vi, vi tion faru por ni. **36** Kaj li diris al ili: Kion vi volas, ke mi faru por vi? **37** Kaj ili diris al li: Permesu, ke ni povu sidi,unu dekstre de vi kaj la dua maldekstre, en via gloro. **38** Sed Jesuo diris al ili: Vi ne scias, kion vi petas. Ĉu vi povas trinki la kalikon, kiun mi trinkas? aŭ esti baptitaj per la bapto, per kiu mi estas baptata? **39** Kaj ili diris al li: Ni povas. Kaj Jesuo diris al ili: La kalikon, kiun mi trinkas, vi trinkos, kaj per la bapto, per kiu mi estas baptata, vi estos baptitaj; **40** sed sidi dekstre de mi aŭ maldekstre, tion doni ne apartenas al mi; sed ĝi estas por tiuj, por kiuj ĝi estas preparata. **41** Kaj aŭdinte, la dek ekindignis kontraŭ Jakobo kaj Johano. **42** Kaj Jesuo, alvokinte ilin al si, diris al ili: Vi scias, ke tiuj, kiuj pretendas regi la nacianojn, kondutas kiel sinjoroj super ili, kaj iliaj granduloj ekzercas aŭtoritaton super ili. **43** Sed ne tiel estos inter vi; sed kiu volas esti granda inter vi, tiu estu via servanto; **44** kaj kiu volas esti la unua inter vi, tiu estu sklavo de ĉiuj. **45** Ĉar la Filo de homo venis, ne por esti servata, sed por servi, kaj por doni sian vivon kiel elāceton por multaj. **46** Kaj ili venis al Jeriĥo; kaj kiam li foriris el Jeriĥo kun siaj disĉiploj kaj granda homamaso, la filo de Timeo, Bartimeo, blinda almozulo, sidis apud la vojo. **47** Kaj aŭdinte, ke ĉeestas Jesuo, la Nazaretno, li ekkriis, kaj diris: Jesuo, filo de David, kompatu min. **48** Kaj multaj admonis lin, ke li silentu; sed li des pli forte kriis: Ho Filo de David, kompatu min! **49** Kaj Jesuo haltis, kaj diris: Alvoku lin. Kaj oni alvokis la blindulon, dirante al li: Kuraĝu; levigû, li vin alvokas. **50** Kaj li forĝetis sian veston, kaj eksaltis kaj venis al Jesuo. **51** Kaj Jesuo responde al li diris: Kion vi volas, ke mi faru al vi? Kaj

la blindulo diris al li: Rabeno mia, ke mi ricevu vidpovon. **52** Kaj Jesuo diris al li: Iru; via fido vin savis. Kaj tuj li ricevis vidpovon, kaj sekvis lin sur la vojo.

11 Kaj kiam ili alproksimiĝis al Jerusalem, al Betfage kaj Betania, apud la monto Olivarba, li sendis du el siaj disĉiploj, **2** kaj diris al ili: Iru en la vilaĝon, kiu estas kontraŭ vi, kaj enirinte ĝin, vi tuj trovos azenidon alligitan, sur kiu ankoraŭ neniu iam sidis; malligu kaj alkonduku ĝin. **3** Kaj se iu diros al vi: Kial vi faras tion? respondu: La Sinjoro bezonas ĝin; kaj tuj li sendos ĝin ĉi tien. **4** Kaj ili iris, kaj trovis azenidon alligitan apud pordo ekstere sur la strato; kaj ili malligis ĝin. **5** Kaj iuj apudstarantoj diris al ili: Kion vi faras, malligante la azenidon? **6** Sed ili respondis al ili, kiel Jesuo diris; kaj ili lasis ilin. **7** Kaj ili alkondukis la azenidon al Jesuo, kaj metis sur ĝin siajn vestojn; kaj li sidis sur ĝi. **8** Kaj multaj sternis siajn vestojn sur la vojo, kaj aliaj sternis foliarojn, tranĉinte ilin el la kampo. **9** Kaj kriis la antaŭirantoj kaj la sekventoj: Hosana! Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo; **10** Estu benata la venanta regno de nia patro David; Hosana en la supera alto! **11** Kaj li eniris en Jerusalemon, en la templon; kaj kiam li ĉirkaurigardis ĉion, kaj la horo jam vesperiĝis, li foriris al Betania kun la dek du. **12** Kaj la morgaŭan tagon, post ilia eliro el Betania, li malsatis. **13** Kaj vidinte el malproksime figarbon havantan foliojn, li aliris, por trovi, se eble, ion sur ĝi; kaj veninte al ĝi, li trovis nenion krom folioj, ĉar la tempo de figoj ankoraŭ ne venis. **14** Kaj responde li diris al ĝi: Neniu por ĉiam manĝu frukton el vi. Kaj aŭdis la disĉiploj. (**aiōn g165**) **15** Kaj ili venis en Jerusalemon; kaj enirinte en la templon, li komencis elpeli la vendantojn kaj la aĉetantojn en la templo, kaj renversis la tablojn de la monsanĝistoj kaj la segojn de la vendantoj de kolomboj; **16** kaj ne permesis, ke oni portu ian vazon tra la templo. **17** Kaj li instruis, kaj diris al ili: Ĉu ne estas skribite: Mia domo estos nomata domo de prego por ĉiuj popoloj? Sed vi faris ĝin kaverno de rabistoj. **18** Kaj la ĉefpastroj kaj la skribistoj aŭdis tion, kaj serĉis, kiamaniere pereigi lin; ĉar ili timis lin, ĉar la tutu homamaso miregis pro lia instruado. **19** Kaj kiam vesperiĝis, li eliris el la urbo. **20** Kaj matene, preterpasante, ili vidis la figarbon forvelkinta de la radikoj. **21** Kaj rememorinte, Petro diris al li: Rabeno, jen forvelkis la figarbo, kiun vi malbenis. **22** Kaj responde Jesuo diris al ili: Havu fidon al Dio. **23** Vere mi diras al vi: Se iu diros al ĉi tiu monto: Estu formovita kaj jetita en la maron,

kaj ne dubos en sia koro, sed kredos, ke okazos Majstro, ni scias, ke vi estas verama kaj ne zorgas tio, kion li diras, tiu ĝin havos. **24** Pro tio mi pri iu ajn; ĉar vi ne favoras la personon de homoj, diras al vi: Kion ajn vi petos, preĝante, kredu, sed instruas laŭ vero la vojon de Dio. Ĉu konvenas ke vi tion jam ricevis, kaj vi ĝin havos. **25** Kaj doni tributon al Cezaro, aŭ ne? **15** Ĉu ni donu, aŭ kiam vi staras preĝante, pardonu, se vi havas ion ne donu? Sed li, sciante ilian hipokritecon, diris kontraŭ iu; por ke ankaŭ via Patro, kiu estas en la al ili: Kial vi provas min? alportu al mi denaron, ĉielo, pardonu al vi viajn erarojn. **26** Sed se vi ne ke mi ĝin vidu. **16** Kaj ili ĝin alportis. Kaj li diris al pardonos, ankaŭ via Patro, kiu estas en la ĉielo, ili: Kies estas ĉi tiu bildo kaj la surskribajo? Kaj ne pardonos viajn erarojn. **27** Kaj ili denove venis ili diris al li: De Cezaro. **17** Kaj Jesuo respondis al Jerusalem; kaj dum li ĉirkauiris en la templo, la al ili: Redonu al Cezaro la propraĵon de Cezaro, ĉepastroj kaj la skribistoj kaj la pliaĝuloj venis al kaj al Dio la propraĵon de Dio. Kaj ili miregis pro li, **28** kaj diris al li: Laŭ kia aŭtoritato vi faras ĉi li. **18** Kaj venis al li Sadukeoj, kiuj diras, ke ne tion? aŭ kiu donis al vi tian aŭtoritaton, ke vi faru estas releviĝo; kaj ili demandis lin, dirante: **19** ĉi tion? **29** Sed Jesuo diris al ili: Mi faros al vi unu Majstro, Moseo skribis por ni: Se ies frato mortos demandon, kaj respondu al mi, kaj mi diros al vi, kaj postlasos edzinon kaj ne lasos infanon, la frato laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. **30** La baptado de la mortinto prenu lian edzinon kaj naskigu de Johano, ĉu ĝi estis el la ĉielo, aŭ el homoj? idaron al sia frato. **20** Estis sep fratoj; kaj la unua respondu al mi. **31** Kaj ili diskutis inter si, dirante: prenis edzinon, kaj mortinte, ne lasis idaron; **21** Se ni diros: El la ĉielo, li diros: Kial do vi ne kredis kaj la dua prenis ŝin, kaj mortis, ne lasinte idaron; al li? **32** Sed se ni diros: El homoj — ili timis la kaj la tria same; **22** kaj la sep ne lasis idaron. popolon, ĉar ĉiuj opiniis, ke Johano efektive estis Laste post ĉiuj la virino ankaŭ mortis. **23** En la profeto. **33** Kaj responde ili diris al Jesuo: Ni ne releviĝo, por kiu el ili ŝi estos edzino? ĉar ĉiuj scias. Kaj Jesuo diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, sep havis ŝin kiel edzinon. **24** Kaj Jesuo diris al ili: laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion.

12 Kaj li komencis paroli al ili per paraboloj.

Vinberĝardenon plantis unu viro, kaj ĉirkaumetis plektobarilon, kaj fosis vinpremejon, kaj konstruis turon, kaj luigis ĝin al kultivistoj, kaj forvojaĝis. **2** Kaj li sendis sklavon en la ĝusta tempo al la kultivistoj, por ricevi de la kultivistoj el la fruktoj de la vinberejo. **3** Kaj ili kaptis lin kaj skurĝis lin, kaj forsendis lin senhava. **4** Kaj poste li sendis al ili duan sklavon; kaj ili lin kapvundis kaj malhonoris. **5** Kaj li sendis alian, kaj ili mortigis lin; kaj multajn aliajn; skurĝante unujn, kaj mortigante aliajn. **6** Li havis ankoraŭ unu amatan filon: li sendis lin ankaŭ la lastan al ili, dirante: Ili respektos mian filon. **7** Sed tiuj kultivistoj diris inter si: Ĉi tiu estas la heredonto; venu, ni mortigu lin, kaj la heredajo estos nia. **8** Kaj ili kaptis kaj mortigis lin, kaj eljetis lin ekster la vinberejon. **9** Kion do faros la sinjoro de la vinberejo? li venos kaj pereigos la kultivistojn, kaj donos la vinberejon al aliaj. **10** Ĉu vi ne legis tiun skribon: Ŝtono, kiun malſatis la konstruantoj, Fariĝis Ŝtono bazangula; **11** De la Eternulo ĉi tio fariĝis, Kaj ĝi estas miraklo en niaj okuloj? **12** Kaj ili celis kapti lin, sed ili timis la homamason; ĉar ili eksiis, ke li parolis la parabolon kontraŭ ili; kaj forlasinte lin, ili foriris. **13** Kaj ili sendis al li iujn el la Fariseoj kaj el la Herodanoj, por impliki lin per interparolado. **14** Kaj veninte, ili diris al li:

Majstro, ni scias, ke vi estas verama kaj ne zorgas tio, kion li diras, tiu ĝin havos. **24** Pro tio mi pri iu ajn; ĉar vi ne favoras la personon de homoj, diras al vi: Kion ajn vi petos, preĝante, kredu, sed instruas laŭ vero la vojon de Dio. Ĉu konvenas ke vi tion jam ricevis, kaj vi ĝin havos. **15** Ĉu ni donu, aŭ kiam vi staras preĝante, pardonu, se vi havas ion ne donu? Sed li, sciante ilian hipokritecon, diris kontraŭ iu; por ke ankaŭ via Patro, kiu estas en la al ili: Kial vi provas min? alportu al mi denaron, ĉielo, pardonu al vi viajn erarojn. **26** Sed se vi ne ke mi ĝin vidu. **16** Kaj ili ĝin alportis. Kaj li diris al pardonos, ankaŭ via Patro, kiu estas en la ĉielo, ili: Kies estas ĉi tiu bildo kaj la surskribajo? Kaj ne pardonos viajn erarojn. **27** Kaj ili denove venis ili diris al li: De Cezaro. **17** Kaj Jesuo respondis al Jerusalem; kaj dum li ĉirkauiris en la templo, la al ili: Redonu al Cezaro la propraĵon de Cezaro, ĉepastroj kaj la skribistoj kaj la pliaĝuloj venis al kaj al Dio la propraĵon de Dio. Kaj ili miregis pro li, **28** kaj diris al li: Laŭ kia aŭtoritato vi faras ĉi li. **18** Kaj venis al li Sadukeoj, kiuj diras, ke ne tion? aŭ kiu donis al vi tian aŭtoritaton, ke vi faru estas releviĝo; kaj ili demandis lin, dirante: **19** ĉi tion? **29** Sed Jesuo diris al ili: Mi faros al vi unu Majstro, Moseo skribis por ni: Se ies frato mortos demandon, kaj respondu al mi, kaj mi diros al vi, kaj postlasos edzinon kaj ne lasos infanon, la frato laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. **30** La baptado de la mortinto prenu lian edzinon kaj naskigu de Johano, ĉu ĝi estis el la ĉielo, aŭ el homoj? idaron al sia frato. **20** Estis sep fratoj; kaj la unua respondu al mi. **31** Kaj ili diskutis inter si, dirante: prenis edzinon, kaj mortinte, ne lasis idaron; **21** Se ni diros: El la ĉielo, li diros: Kial do vi ne kredis kaj la dua prenis ŝin, kaj mortis, ne lasinte idaron; al li? **32** Sed se ni diros: El homoj — ili timis la kaj la tria same; **22** kaj la sep ne lasis idaron. popolon, ĉar ĉiuj opiniis, ke Johano efektive estis Laste post ĉiuj la virino ankaŭ mortis. **23** En la profeto. **33** Kaj responde ili diris al Jesuo: Ni ne releviĝo, por kiu el ili ŝi estos edzino? ĉar ĉiuj scias. Kaj Jesuo diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, sep havis ŝin kiel edzinon. **24** Kaj Jesuo diris al ili: laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion.

Cu vi ne eraras pro tio, ke vi ne scias la Skribojn, nek la potencon de Dio? **25** Ĉar kiam oni leviĝos el la mortintoj, oni nek edziĝas nek edziniĝas, sed estas kiel anĝeloj en la ĉielo. **26** Sed pri la mortintoj, ke ili releviĝas, ĉu vi ne legis en la libro de Moseo ĉe la arbetajo, kiel Dio parolis al li, dirante: Mi estas la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob? **27** Li estas Dio ne de la mortintoj, sed de la vivantoj: vi multe eraras. **28** Kaj unu el la skribistoj alvernis kaj aŭskultis la diskutadon, kaj rimarkis, ke li lerte respondas al ili; kaj tiu demandis lin: Kiu ordono estas la unua el ĉiuj? **29** Kaj Jesuo respondis: La unua estas: Aŭskultu, ho Izrael! la Eternulo, nia Dio, la Eternulo estas unu; **30** kaj amu la Eternulon, vian Dion, per via tutajn kaj per via tutan animon kaj per via tutan menon kaj per via tutan forton. **31** Kaj jen estas la dua: Amu vian proksimulon kiel vin mem. Pli granda ol ĉi tiu ne estas alia ordono. **32** Kaj respondis al li la skribisto: Bone, Majstro, laŭ vero vi respondis, ke Li estas unu, kaj ne ekzistas alia krom Li; **33** kaj ami Lin per la tutajn kaj per la tutan intelekton kaj per la tutan forton, kaj ami sian proksimulon kiel sin mem — tio multe pli valoras, ol ĉiuj bruloferoj kaj pekoferoj. **34** Kaj Jesuo, vidante, ke li respondis prudente, diris al li: Vi ne estas malproksime de la regno de Dio. Kaj neniu plu kuraĝis fari al li demandon. **35** Kaj responde Jesuo diris, instruante en la templo: Kial diras la skribistoj, ke la Kristo estas Filo de David? **36**

David mem diris per la Sankta Spirito: La Eternulo komprenu), tiam kiuj estas en Judujo, tiuj forkuru diris al mia Sinjoro: Sidu dekstre de Mi, Ĝis Mi al la montoj; **15** kaj kiu estas sur la tegmento, faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj. tiu ne malsupreniru, nek eniru, por preni ion **37** David mem nomas lin Sinjoro; kaj kiel do li el sia domo; **16** kaj kiu estas sur la kampo, tui estas lia filo? Kaj la granda homamaso aŭskultis ne revenu, por preni sian mantelon. **17** Sed ve lin plezuro. **38** Kaj en sia instruado li diris: Gardu al la gravedulinoj kaj al la suĉigantinoj en tuij vin kontraŭ la skribistoj, kiuj amas promenadi en tagoj! **18** Kaj preĝu, ke tio ne okazu en vintro. roboj kaj salutojn sur la placoj, **39** kaj ĉefsegojn **19** Ĉar tuij tagoj estos tagoj de aflikto tia, kia ne en la sinagogoj, kaj ĉeflokojn ĉe festenoj; **40** kaj estis de la komenco de la kreo, kiun Dio kreis, kiuj formanĝas la domojn de vidvinoj, kaj por ĝis nun, kaj neniakiam estos. **20** Kaj se la Eternulo preteksto ili longe pregas; ili ricevos pli severan ne malplilongigus la tagojn, neniu karno estus kondamnon. **41** Kaj sidante kontraŭ la monkesto, savita; sed pro la elektitoj, kiujn Li elektis, Li li rimarkis, kiel la homoj enjetas monerojn en malplilongigis la tagojn. **21** Kaj tiam se iu diros al la monkeston; kaj multaj riĉuloj enjetis multon. **vi:** Jen ĉi tie la Kristo, aŭ, Jen tie; ne kredu; **22** **42** Kaj venis unu malriĉa vidvino, kaj enjetis du ĉar leviĝos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj, kaj leptojn, kiuj faras kodranton. **43** Kaj alvokinte al si faros signojn kaj miraklojn, por erarigi, se eble, la siajn disciplojn, li diris al ili: Vere mi diras al vi, ke elektitojn. **23** Sed gardu vin; jen mi ĉion antaŭdiris tui malriĉa vidvino enjetis pli ol ĉiuj ĵetantoj en al vi. **24** Sed en tuij tagoj, post tiu aflikto, la suno la monkeston; **44** ĉar ili ĉiuj enjetis el sia abundo, mallumiĝos kaj la luno ne donos sian lumon, **25** sed ŝi el sia senhaveco ĵetis ĉion, kion ŝi havis, kaj la steloj falados el la ĉielo, kaj la potenco, kiuj estas en la ĉielo, ŝanceliĝos. **26** Kaj tiam oni vidos la Filon de homo, venantan en nubo kun granda potenco kaj gloro. **27** Kaj tiam li elsendos la angelojn kaj kolektos siajn elektitojn el la kvar ventoj, de la limo de la tero ĝis la limo de la ĉielo. **28** De la figarbo lernu ĝian parabolon: kiam ĝia branĉo jam moliĝas kaj aperigas foliojn, vi scias, ke la somero estas proksima; **29** tiel same vi, kiam vi vidos, ke tio okazas, tiam sciu, ke li estas proksima, ĉe la pordo. **30** Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio ne forpasos, antaŭ ol ĉio tio fariĝos. **31** La ĉielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos. **32** Sed pri tui tago kaj la horo scias neni, eĉ ne la angeloj en la ĉielo, nek la Filo, sed nur la Patro. **33** Gardu vin, viglu kaj preĝu; ĉar vi ne scias, kiam estos la ĝusta tempo. **34** Kiel homo forvojaĝinta, kiu lasis sian domon kaj donis aŭtoritaton al siaj sklavoj, al ĉiuj lian propran laboron, kaj ordonis al la pordisto, ke li viglu: **35** vi do viglu; ĉar vi ne scias, kiam venos la domomastro, ĉu vespere, ĉu noktomeze, ĉu ĉe la kokokrio, ĉu frumatene; **36** por ke li ne venu subite kaj ne trovu vin dormantaj. **37** Kaj kion mi diras al vi, tion mi diras al ĉiuj: Viglu.

13 Kaj dum li eliris el la templo, unu el liaj disciploj diris al li: Majstro, jen kiaj ŝtonoj kaj kiaj konstruaĵoj! **2** Kaj Jesuo diris al li: Ĉu vi vidas ĉi tiujn grandajn konstruaĵojn? ne estos lasata ĉi tie ŝtono sur ŝtono, kiu ne estos dejetita. **3** Kaj dum li sidis sur la monto Olivarba rekte kontraŭ la templo, Petro kaj Jakobo kaj Johano kaj Andreo demandis lin aparte: **4** Diru al ni, kiam tio estos? kaj kio estas la signo, kiam ĉio tio devos plenumiĝi? **5** Kaj Jesuo ekparolis, kaj diris al ili: Gardu vin, ke neniakiam vin forlogu. **6** Multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas; kaj ili forlogos multajn. **7** Kaj kiam vi aŭdōs pri milito kaj famoj de militoj, ne maltrankviligu; tio devas okazi; sed ankoraŭ ne estas la fino. **8** Ĉar leviĝos nacio kontraŭ nacion, kaj regno kontraŭ regno; estos tertremoj en diversaj lokoj, kaj estos malsatoj; tio estas komenco de suferoj. **9** Sed gardu vin; ĉar oni transdonos vin al sinedroj, kaj en sinagogoj vi estos skurigitaj; kaj vi staros antaŭ proximestroj kaj reĝoj pro mi, por atesto al ili. **10** Kaj la evangelio devas antaŭe esti predikita al ĉiuj nacioj. **11** Kaj kiam oni forkondukos kaj transdonos vin, ne antaŭzorgu, kion vi parolos; sed kio ajn estos donita al vi en tui horo, tion parolu; ĉar la parolanto estas ne vi, sed la Sankta Spirito. **12** Kaj frato transdonos fraton al morto, kaj patro filon; kaj leviĝos gefiloj kontraŭ gepatroj kaj mortigos ilin. **13** Kaj vi estos malamataj de ĉiuj pro mia nomo; sed kiu persistos ĝis la fino, tui estos savita. **14** Sed kiam vi vidos la abomenindajon de dezerteco starantan tie, kie ne decas (la leganto

de macoj; kaj la ĉefpastroj kaj skribistoj serĉis, kiamaniere ili povu per ruzo lin kapti kaj mortigi; **2** ĉar ili diris: Ne dum la festo, por ke ne estu tumulto de la popolo. **3** Kaj dum li estis en Betania, en la domo de Simon, la leprulo, kiam li sidis ĉe manĝo, venis virino, havanta alabastran vazon da pura narda ŝmirajo, tre multekosta; kaj rompinte la vazon, ŝi surverŝis lian kapon. **4** Kaj

iuj indignis inter si, dirante: Por kio fariĝis ĉi tiu mi. **30** Kaj Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, malšparo de la ŝmirajo? **5** Ĉar ĉi tiun ŝmiraĵon ke hodiaŭ en ĉi tiu nokto, antaŭ ol dufoje krios oni povus vendi por pli ol tricent denaroj, kaj koko, vi trifioje malkonfesos min. **31** Sed tre insiste doni al malriĉuloj. Kaj ili murmuris kontraŭ ŝi. Ii diris: Eĉ se mi devos morti kun vi, mi neniel **6** Kaj Jesuo diris: Lasu ŝin; kial vi ĝenas ŝin? Ŝi vin malkonfesos. Kaj tiel same diris ili ĉiuj. **32** faris bonan faron al mi. **7** Ĉar la malriĉuloj vi Kaj ili venis al loko, kies nomo estas Getsemane; ĉiam havas kun vi, kaj kiam ajan vi volas, vi povas kaj li diris al siaj disĉiploj: Sidu ĉi tie, dum mi bonfari al ili; sed min vi ne ĉiam havas. **8** Kion preĝos. **33** Kaj li prenis kun si Petron kaj Jakobon ŝi povis, tion ŝi faris; ŝi antaŭfaris la ŝmiron de kaj Johanon, kaj komencis tre konsterniĝi kaj mia korpo por la entombigo. **9** Vere mi diras maltrankviliĝi. **34** Kaj li diris al ili: Tre malĝoja al vi: Kie ajan estos predikata la evangelio en estas mia animo, eĉ ĝis morto; restu ĉi tie, kaj la tuta mondo, tio ankaŭ, kion ŝi faris, estos viglu. **35** Kaj irinte iom antaŭen, li falis sur la pripololata, por memorajo de ŝi. **10** Kaj Judas teron, kaj preĝis, ke, se povas esti, la horo pasu Iskariota, kiu estis unu el la dek du, foriris al la for de li. **36** Kaj li diris: Aba, Patro, ĉio estas ĉefpastroj, por transdoni lin al ili. **11** Kaj aŭdinte, ebla ĉe Vi: forportu de mi ĉi tiun kalikon; tamen ili ĝojis, kaj promesis doni al li monon. Kaj li estu ne tio, kion mi volas, sed kion Vi volas. **37** serĉis, kiamañiere oportune transdoni lin. **12** Kaj Kaj li venis, kaj trovis ilin dormantaj, kaj diris en la unua tago de la macoj, kiam oni buĉis la al Petro: Simon, ĉu vi dormas? Ĉu vi ne havis Paskon, liaj disĉiploj diris al li: Kien vi volas, ke forton vigli eĉ unu horon? **38** Viglu kaj preĝu, ni iru, kaj pretigu, por ke vi manĝu la Paskon? por ke vi ne eniru en tenton; la spirito ja estas **13** Kaj li sendis du el siaj disĉiploj, kaj diris al ili: fervora, sed la karno estas malforta. **39** Kaj denove Iru en la urbon, kaj vin renkontos viro, portanta foririnte, li preĝis, dirante la samajn vortojn. **40** krucon da akvo; **14** lin sekvu, kaj kien li eniros, tie Kaj denove reveninte, li trovis ilin dormantaj, ĉar diru al la domomastro: La Majstro diras: Kie estas iliaj okuloj peziĝis; kaj ili ne sciis, kion respondi mia gastoĉambro, en kiu mi manĝos la Paskon al li. **41** Kaj li venis la trian fojon, kaj diris al kun miaj disĉiploj? **15** Kaj li mem montros al vi ili: Dormu nun kaj ripozu; sufficias; venis la horo; grandan supran ĉambron, prete aranĝitan; kaj jen la Filo de homo estas perfidata en la manojn tie vi pretigu por ni. **16** Kaj foriris la disĉiploj kaj de pekujo. **42** Leviĝu, ni iru; jen mia perfidanto iris en la urbon, kaj trovis tiel, kiel li diris al ili; alproksimiĝas. **43** Kaj tuj, dum li ankorau parolis, kaj ili pretigis la Paskon. **17** Kaj kiam vesperiĝis, venis Judas, unu el la dek du; kaj kun li homamaso li venis kun la dek du. **18** Kaj dum ili sidis kaj kun glavoj kaj bastonoj venis de la ĉefpastroj kaj manĝis, Jesuo diris: Vere mi diras al vi, ke unu el la skribistoj kaj la pliaĝuloj. **44** Kaj lia perfidanto vi perfidos min, unu, kiu manĝas kun mi. **19** Kaj jam antaŭe aranĝis kun ili signon, dirante: Kiun ili komencis malĝojoj, kaj diri al li unu post la alia: mi kisos, tiu estas li; kaptu kaj forkonduku lin Ĉu eble mi? **20** Sed li diris al ili: Unu el la dek du, garde. **45** Kaj veninte, li tuj iris al li, kaj diris: kiu trempas kun mi en la pladon. **21** La Filo de Rabeno; kaj kisis lin. **46** Kaj ili metis la manojn sur homo iros, kiel estas skribite pri li; sed ve al tiu lin kaj arestis lin. **47** Sed unu el tiuj, kiu staris viro, de kiu la Filo de homo estos perfidita! Se apude, eltiris la glavon kaj frapis la sklavon de tiu homo ne estus naskita, estus bone por li. **22** la ĉefpastro, kaj detranĉis al li la orelon. **48** Kaj Kaj dum ili manĝis, li prenis panon, kaj, beninte, Jesuo responde diris al ili: Ĉu vi elvenis, kvazaŭ dispecigis ĝin kaj donis al ili, kaj diris: Prenu; ĉi kontraŭ rabiston, kun glavoj kaj bastonoj, por tio estas mia korpo. **23** Kaj li prenis kalikon, kaj, kapti min? **49** Ĉiutage mi estis inter vi en la doninte dankon, li donis al ili; kaj ĉiuj trinkis el templo, instruante, kaj vi ne arestis min; tamen, ĝi. **24** Kaj li diris al ili: Ĉi tio estas mia sango de la ke plenumiĝu la Skriboj. **50** Kaj ĉiuj forlasis lin kaj interligo, kiu estas elverŝata por multaj. **25** Vere forkuris. **51** Kaj sekvis lin unu junulo, vestita per mi diras al vi: Mi ne plu trinkos el la frukto de tolajo ĉirkau la nuda korpo; kaj oni kaptis lin; **52** la vinberarbo, ĝis tiu tago, kiam mi trinkos ĝin sed lasinte la tolaĵon, li forkuris nuda. **53** Kaj oni novan en la regno de Dio. **26** Kaj kantinte himnon, forkondukis Jesuon al la ĉefpastro; kaj kunvenis ili foriris al la monto Olivarba. **27** Kaj Jesuo diris al ĉe li ĉiuj ĉefpastroj kaj pliaĝuloj kaj skribistoj. **54** ili: Vi ĉiuj ofendiĝos; ĉar estas skribite: Mi frapos Kaj Petro malproksime sekvis lin ĝis interne de la la paštiston, kaj la ŝafoj diskuros. **28** Tamen post korto de la ĉefpastro; kaj sidis kun la subuloj kaj mia releviĝo, mi iros antaŭ vi en Galileon. **29** Sed sin varmigis apud la fajro. **55** Sed la ĉefpastroj kaj Petro diris al li: Eĉ se ĉiuj ofendiĝos, tamen ne la tuta sinedrio serĉis ateston kontraŭ Jesuo, por

lin mortigi, kaj ne trovis. **56** Ĉar multaj malverve ili. **9** Kaj Pilato respondis al ili, dirante: Ĉu vi atestis kontraŭ li, kaj iliaj atestoj ne akordiĝis. volas, ke mi liberigu al vi la Reĝon de la Judoj? **10** **57** Kaj elpaſis iuj, kaj malverve atestis kontraŭ li, Ĉar li eksii, ke pro envio la ĉefpastroj transdonis dirante: **58** Ni aŭdis lin diri: Mi detruos ĉi tiun lin. **11** Sed la ĉefpastroj instigis la homamason, ke sanktejon manfaritan, kaj en la daŭro de tri tagoj prefere li liberigu al ili Barabason. **12** Kaj Pilato, mi konstruas alian ne manfaritan. **59** Kaj eĉ tiel denove respondante, diris al ili: Kion do mi faru ilia atesto ne akordiĝis. **60** Kaj la ĉefpastro starigis al tiu, kiun vi nomas Reĝo de la Judoj? **13** Kaj en la mezo, kaj demandis Jesuon, dirante: Ĉu vi ili denove ekkriis: Krucumu lin. **14** Kaj Pilato respondas nenion? kion atestas ĉi tiuj kontraŭ vi? diris al ili: Kial? kian malbonon li faris? Sed **61** Sed li silentadis kaj respondis nenion. Denove la ili des pli ekkriis: Krucumu lin. **15** Kaj Pilato, ĉefpastro demandis lin, kaj diris al li: Ĉu vi estas volante kontentigi la homamason, liberigis al ili la Kristo, la Filo de la Benato? **62** Kaj Jesuo diris: Barabason, kaj, skurĝinte Jesuon, transdonis lin, Mi estas; kaj vi vidos la Filon de homo, sidantan por esti krucumita. **16** Kaj la soldatoj forkondukis dekstre de la Potenco kaj venantan kun la nubo lin en la korton, kiu estas la Pretorio, kaj kunvokis de la ĉielo. **63** Kaj la ĉefpastro disſiris siajn vestojn, la tutan kohorton. **17** Kaj ili vestis lin per purpuro, kaj diris: Pro kio ni plu bezonas atestantojn? kaj plektinte dornan kronon, surmetis ĝin al li; **64** Vi aŭdis la blasfemon: kion vi opinias? Kaj **18** kaj ili komencis aklami lin: Saluton, Reĝo de ili ĉiuju ĵugis lin kondamninda al morto. **65** Kaj la Judo! **19** Kaj ili frapis lian kapon per kano, iuj komencis kraĉi sur lin, kaj ĉirkaŭkovri lian kaj kraĉis sur lin, kaj ekgenuinte, klinigis al li. vizagón, kaj vangofrapi lin, kaj diri al li: Profetu; **20** Kaj mokinte lin, ili demetis de li la purpuran kaj la subuloj frapis lin per la manplatoj. **66** Kaj veston, kaj surmetis liajn proprajn vestojn. Kaj dum Petro estis malsupre sur la korto, venis unu ili elkondukis lin, por krucumi lin. **21** Kaj ili el la servantinoj de la ĉefpastro; **67** kaj vidante devigis al servado unu preterpasanton, venantan Petron sin varmigantan, sī rigardis lin, kaj diris: de la kamparo, Simonon, Kirenanon, patron de Vi ankaŭ estis kun la Nazaretno, kun tiu Jesuo. Aleksandro kaj Rufo, ke li portu lian krucon. **22** **68** Sed li malkonfesis, dirante: Mi ne scias, nek **23** Kaj ili donis al li vinon kun kaj koko kriis. **69** Kaj lin vidinte, la servantino mirho enmiksita, sed li ne akceptis ĝin. **24** Kaj denove komencis diri al la apudstarantoj: Tiu ili krucumis lin kaj dividis inter si liajn vestojn, estas el ili. **70** Kaj li denove malkonfesis. Kaj post ĵetante lotojn sur ili, kion ĉiu el ili ricevu. **25** iom da tempo la apudstarantoj denove diris al **26** Kaj Petro: Vere vi estas el ili, ĉar vi estas ja Galileano. la surskribo de lia akuzo estis surskribita: LA **71** Kaj li komencis malbeni kaj ĵuri: Mi ne konas REĜO DE LA JUDOJ. **27** Kaj kun li ili krucumis du tiun homon, pri kiu vi parolas. **72** Kaj tuj la duan rabistojn, unu dekstre kaj unu maldekstre de li, fojon koko kriis. Kaj Petro ekrememoris la vorton, **28** Kaj plenumiĝis la Skribo, kiu diras: Kaj li estis kiun Jesuo diris al li: Antaŭ ol dufoje krios koko, alkalkulita al krimuloj. **29** Kaj la preterpasantoj vi trifioje malkonfesos min. Kaj pripensinte, li insultis lin, balancante la kapon, kaj dirante: Ha, ekploris.

15 Tuj matene la ĉefpastroj, farinte interkonsilon kun la pliaguloj kaj skribistoj kaj la tutu sinedrio, ligis Jesuon kaj forkondukis lin kaj transdonis lin al Pilato. **2** Kaj Pilato demandis lin: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? Kaj responde li diris al li: Vi diras. **3** Kaj la ĉefpastroj multe lin akuzis. **4** Kaj Pilato denove lin demandis: Ĉu vi respondas nenion? vidu, pri kiom da aferoj oni vin akuzas. **5** Sed Jesuo ankoraŭ nenion respondis, tiel ke Pilato miris. **6** Ĉe tiu festo li kutimis liberigi al ili unu malliberulon, iun ajn, kiun ili pripmetis. **7** Kaj estis unu, nomata Barabas, katenita kun la rivelintoj, kiuj en la ribelo faris mortigon. **8** Kaj suprenveninte, la homamaso komencis peti lin pri tio, kion li kutimis fari por

eliginte laŭtan krion, ellasis for la spiriton. **38** Kaj aperis al la dek unu, dum ili sidis ĉe manĝo, kaj la kurteno de la sanktejo disiĝis en du pecojn riproĉis ilian nekredemon kaj korobstionon, ĉar ili de supre ĝis malsupre. **39** Kaj kiam la centrestro, ne kredis tiujn, kiuj vidis lin leviĝintan. **40** Kaj li kiu apudstaris kontraŭ li, vidis, ke li tiamaniere diris al ili: Iru en la tutan mondon, kaj prediku ellasis for la spiriton, li diris: Vere ĉi tiu viro estis la evangelion al ĉiu kreitaĵo. **41** Kiu kredos kaj Filo de Dio. **42** Estis ankaŭ virinoj, rigardantaj de estos baptita, tiu estos savita; sed kiu ne kredos, malproksime, inter kiuj estis Maria Magdalena, tiu estos kondamnita. **43** Kaj jenaj signoj sekvos la kaj Maria, la patrino de Jakobo la malgranda kaj kredantojn: en mia nomo ili elpelos demonojn; de Joses, kaj Salome; **44** kiuj sekvis lin, kiam li ili parolos per lingvoj; **45** ili prenos en manojn estis en Galileo, kaj servadis al ili; kaj multaj aliaj serpentojn, kaj se ili trinkos ion mortigan, ĝi virinoj, kiuj suprenvenis kun li en Jerusalemon. neniel difektos ilin; sur malsanulojn ili metos la **46** Kaj kiam jam vesperiĝis, pro tio, ke estas la manojn, kaj ili saniĝos. **47** Tiam la Sinjoro Jesuo, Preparado, tio estas, la tago antaŭ sabato, **48** post kiam li parolis al ili, estis ricevita supren venis Jozef el Arimateo, honorinda konsilanto, en la ĉielon, kaj sidiĝis dekstre de Dio. **49** Kaj kiu mem atendadis la regnon de Dio; kaj li kuraĝe elirinte, ili predikis ĉie, kaj la Sinjoro laboris kun eniris al Pilato, kaj petis la korpon de Jesuo. **50** ili kaj fortikigis la vorton per la signoj, kiuj sekvis. Kaj Pilato miris, ĉu li jam mortis; kaj alvokinte la Amen.

centestron, li demandis lin, ĉu li de longe estas mortinta. **51** Kaj sciĝinte de la centrestro, li donis al Jozef la korpon. **52** Kaj li aĉetis tolajon, kaj deprenis lin kaj envolvis lin en la tolajo, kaj metis lin en tombon, kiu estis elhakita el ŝonego; kaj li alrulis ŝtonon al la enirejo de la tombo. **53** Kaj Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Joses, vidis, kien oni metis lin.

16 Kaj kiam la sabato jam pasis, Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo, kaj Salome aĉetis aromaĵojn, por ke ili iru kaj ŝmiru lin. **2** Kaj tre frue en la unua tago de la semajno ili venis al la tombo, kiam la suno ĵus leviĝis. **3** Kaj ili diris inter si: Kiu derulos por ni la ŝtonon de la enirejo de la tombo? **4** kaj suprenrigardante, ili vidis, ke la ŝtono estas derulita; ĉar ĝi estis tre granda. **5** Kaj enirinte en la tombon, ili vidis junulon sidantan ĉe la dekstra flanko, vestitan per blanka robo; kaj ili miregis. **6** Sed li diris al ili: Ne miregu; vi serĉas Jesuon, la Nazaretonon, la krucumitan: li leviĝis; li ne estas ĉi tie; jen la loko, kien oni metis lin! **7** Sed iru, diru al liaj disĉiploj kaj al Petro: Li iras antaŭ vi en Galileon; tie vi vidos lin, kiel li diris al vi. **8** Kaj elirinte, ili forkuris de la tombo, ĉar tremado kaj konfuziĝo posedis ilin; kaj ili diris nenion al iu, ĉar ili timis. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Sed leviĝinte frue en la unua tago de la semajno, li aperis unue al Maria Magdalena, el kiu li elpelis sep demonojn. **10** Si iris, kaj sciigis ĝin al la homoj, kiuj estis kun li, dum ili malĝojis kaj ploris. **11** Kaj aŭdinte, ke li vivas kaj estas vidita de ŝi, ili ne kredis. **12** Kaj post tio li aperis sub alia formo al du el ili, dum ili piediris en la kamparon. **13** Kaj foririnte, ili sciigis al la aliaj, kaj ankaŭ ili ne kredis. **14** Poste li

Luko

1 Ĉar multaj jam entreprenis aranĝi historion pri la faktoj, kiuj estas konstatitaj inter ni, **2** kiel ilin transdonis al ni tiuj, kiuj de la komenco vidis mem kaj estis administrantoj de la vorto, **3** ŝajnis bone ankaŭ al mi, esplorinta ĉion atente de la komenco, skribi en ordo al vi, plej eminenta Teofilo, **4** por ke vi povu scii la certecon pri la aferoj, pri kiuj vi estas instruita. **5** En la tagoj de Herodo, reĝo de Judujo, estis pastro nomata Zeharja, el la dejora grupo de Abija; kaj li havis edzinon el la filinoj de Aaron, kaj ŝia nomo estis Elizabeto. **6** Kaj ambaŭ estis justaj antaŭ Dio, irantaj laŭ ĉiu ordonoj kaj instruoj de la Eternulo sen riproĉo. **7** Kaj ili ne havis infanon, ĉar Elizabeto estis senfrukta, kaj ili ambaŭ estis en profunda aĝo. **8** Kaj dum li plenumis sian pastradon antaŭ Dio en la vico de sia grupo, **9** laŭ la kutimo de la pastra ofico estis lia loto eniri en la sanktejon de la Eternulo kaj incensadi. **10** Kaj la tuta amaso de la popolo preĝis ekstere dum la horo de la incensado. **11** Kaj aperis antaŭ li anĝelo de la Eternulo, staranta dekstre de la altaro de incensado. **12** Kaj Zeharja maltrankviliĝis, kiam li vidis lin, kaj sur lin falis timo. **13** Sed la anĝelo diris al li: Ne timu, Zeharja; ĉar via prego estas aŭdita, kaj via edzino Elizabeto naskos al vi filon, kaj vi donos al li la nomon Johano. **14** Kaj vi havos ĝojon kaj feliciton, kaj multaj ĝojos pro lia naskigo. **15** Ĉar li estos granda antaŭ la Sinjoro, kaj li ne trinkos vinon nek ebriigaĵon; kaj li estos plena de la Sankta Spirito jam de la ventro de sia patrino. **16** Kaj multajn el la filoj de Izrael li turnos al la Eternulo, ilia Dio. **17** Kaj li iros antaŭ Lia vizago en la spirito kaj potenco de Elija, por turni la korojn de la patroj al la infanoj kaj la malobeemajn al la saĝeco de la justuloj, por pretigi por la Sinjoro popolon preparitan. **18** Kaj Zeharja diris al la anĝelo: Per kio mi scios tion? ĉar mi estas maljunulo, kaj mia edzino havas profundan aĝon. **19** Kaj la anĝelo responde diris al li: Mi estas Gabriel, kiu staras antaŭ Dio; kaj mi estas sendita, por paroli al vi kaj fari al vi tiun bonan sciigon. **20** Kaj jen vi silentos kaj estos ne kapabla paroli, ĝis la tago, kiam tio okazos, ĉar vi ne kredis miajn vortojn, kiuj plenumiĝos siatempe. **21** Kaj la popolo atendis Zeharjan, kaj miris pro lia restado en la sanktejo. **22** Kaj kiam li elvenis, li ne povis paroli al ili; kaj ili ekskis, ke li vidis vizion en la sanktejo; kaj li faradis signojn al ili, kaj restis muta. **23** Kaj kiam finiĝis la tagoj de lia pastrado, li foriris en sian domon. **24** Kaj

post tiuj tagoj lia edzino Elizabeto gravediĝis, kaj kaŝis sin kvin monatojn, dirante: **25** Tiamaniere agis la Eternulo rilate al mi en la tagoj, kiam Li favore rigardis min, por forpreni mian riproĉon inter homoj. **26** Kaj en la sesa monato la anĝelo Gabriel estis sendita de Dio en urbon de Galileo, nomatan Nazaret, **27** al virgulino fianĉinigita kun viro, kies nomo estis Jozef, el la domo de David; kaj la nomo de la virgulino estis Maria. **28** Kaj li venis al ŝi, kaj diris: Saluton al vi la grace favorita, la Eternulo estas kun vi. **29** Sed ŝi tre maltrankviliĝis ĉe tiu diro, kaj konsideris, kia povas esti tiu saluto. **30** Kaj la anĝelo diris al ŝi: Ne timu, Maria; ĉar vi trovis gracon antaŭ Dio. **31** Kaj jen vi gravediĝos en via ventro kaj naskos filon, kaj vi nomos lin JESUO. **32** Li estos granda, kaj estos nomata Filo de la Plejaltulo; kaj Dio, la Eternulo, donos al li la tronon de lia patro David; **33** kaj li regos super la domo de Jakob eterne, kaj lia regno ne havos finon. (aiōn g165) **34** Kaj Maria diris al la anĝelo: Kiel estos tio, ĉar mi ne konas viron? **35** Kaj la anĝelo responde diris al ŝi: La Sankta Spirito venos sur vin, kaj la potenco de la Plejaltulo superombros vin; pro kio ankaŭ la naskotajo estos nomata sankta, la Filo de Dio. **36** Kaj jen via parencino Elizabeto ankaŭ gravediĝis je filo en sia maljuneco, kaj la nuna monato estas la sesa por ŝi, kiun oni nomis senfrukta. **37** Ĉar ĉe Dio nenio estas neebla. **38** Kaj Maria diris: Jen la sklavino de la Eternulo; estu al mi laŭ via diro. Kaj la anĝelo foriris de ŝi. **39** Kaj en tiuj tagoj Maria levigis kaj senprokraste vojaĝis en la montan regionon, en urbon de Judujo; **40** kaj enirinte en la domon de Zeharja, ŝi salutis Elizabeton. **41** Kaj kiam Elizabeto aŭdis la saluton de Maria, la infaneto eksaltis en ŝia ventro; kaj Elizabeto pleniĝis de la Sankta Spirito, **42** kaj ŝi levis sian vocon per laŭta krio, kaj diris: Benata vi estas inter virinoj, kaj benata estas la frukto de via ventro. **43** Kaj pro kio okazas al mi ĉi tio, ke la patrino de mia Sinjoro venas al mi? **44** Ĉar jen kiam la voĉo de via saluto venis en miaj orelojn, la infaneto ĝoje eksaltis en mia ventro. **45** Kaj felicis estas ŝi, kiu kredis, ĉar plenumiĝos tio, kio estas dirita al ŝi de la Eternulo. **46** Kaj Maria diris: Mia animo altigas la Eternulon, **47** Kaj mia spirito ĝojis en Dio, mia Savanto, **48** Ĉar Li rigardis la humilecon de Sia sklavino; Ĉar jen de nun ĉiu generacio nomos min feliĉa. **49** Ĉar la Potenculo faris al mi grandaĵojn, Kaj sankta estas Lia nomo. **50** Kaj Lia boneco estas por ĉiu generacio Al tiuj, kiuj Lin timas. **51** Li montris forton per Sia brako, Li dispelis fierulojn en la penso de ilia koro. **52**

Li malaltigis potenculojn de iliaj tronoj, Kaj Li **2** Ĉi tiu estis la unua registrado, farita, kiam altigis humilulojn. **53** Malsatulojn Li plenigis per Kirenio estis reganto de Sirio. **3** Kaj ĉiuj iris, bonajo, Kaj riĉulojn Li forsendis malplenaj. **54** por esti registritaj, ĉiu al sia urbo. **4** Kaj Jozef Li helpis Sian servanton Izrael, Memorante Sian ankaŭ supreniris el Galileo, el la urbo Nazaret, en korfavoron. **55** Kiel Li parolis al niaj patroj, Al Judujon, al la urbo de David, kiu estas nomata Bet-Abraham kaj al lia idaro eterne. (**aīōn g165**) **56** Kaj Lehem, ĉar li estis el la domo kaj familio de David, Maria loĝis ĉi ŝi tri monatojn, kaj reiris al sia **5** por esti registrita kun sia fiancino Maria, kiu domo. **57** Kaj venis por Elizabeto la tempo, en estis graveda. **6** Kaj dum ili estis tie, venis la tago kiu ŝi devis naski; kaj ŝi naskis filon. **58** Kaj ŝiaj por ŝia akuso. **7** Kaj ŝi naskis sian unuan filon, kaj najbaroj kaj ŝiaj parencoj aŭdis, ke la Eternulo ŝi ĉirkaŭvindis lin kaj kuŝigis lin en staltrogon, pligrandigis Sian bonecon al ŝi; kaj ili ĝojis kun ŝi. **8** Kaj en **59** Kaj en la oka tago oni venis, por cirkumcidigi tiu sama regiono estis paštistoj, kiuj kamploĝis la infaneton; kaj ili eknomis lin Zeharja, laŭ la kaj nokte gardis sian gregon. **9** Kaj angelo de nomo de lia patro. **60** Kaj lia patrino responde la Eternulo alstaris apud ili, kaj la gloro de la diris: Tute ne; sed li estos nomata Johano. **61** Eternulo brilis ĉirkaŭ ili, kaj ili timis per granda Kaj ili diris al ŝi: El via parenco estas neniu, timo. **10** Kaj la angelo diris al ili: Ne timu; ĉar jen kiu estas nomata per tiu nomo. **62** Kaj ili faris mi venigas al vi bonan sciigon de granda ĝojo, kiu signoj al lia patro pri tio, kiel li volas, ke li estu estos al la tuta popolo; **11** ĉar hodiaŭ estas naskita nomata. **63** Kaj li petis tabuleton, kaj skribis jene: por vi, en la urbo de David, Savanto, kiu estas Lia nomo estas Johano. Kaj ĉiuj miris. **64** Kaj tuj Kristo, la Sinjoro. **12** Kaj jen la signo por vi: vi lia bušo malfermiĝis, kaj lia lango liberiĝis; kaj trovos infaneton, ĉirkaŭvinditan kaj kušantan en li parolis, glorante Dion. **65** Kaj timo venis sur staltrogo. **13** Kaj subite estis kun la angelo amaso ĉiujn, kiuj loĝis ĉirkaŭ ili, kaj tra la tuta monta de la ĉielo armeo, laŭdante Dion, kaj dirante: **14** regiono de Judujo disvastiĝis rakonto pri ĉio tio. Gloro al Dio en la supera alto, Kaj sur la tero **66** Kaj ĉiuj aŭdantoj konservis tion en sia koro, paco, inter homoj Difavoro. **15** Kaj kiam la angeloj dirante: Kia do estos ĉi tiu knabeto? Ĉar la mano foriris de ili en la ĉielon, la paštistoj diris unu al de la Eternulo estis kun li. **67** Kaj lia patro Zeharja alia: Ni jam iru ĝis Bet-Lehem, kaj vidu ĉi tiun pleniĝis de la Sankta Spirito, kaj profetis, dirante: okazintajon, kiun la Eternulo sciigis al ni. **16** Kaj **68** Benata estu la Eternulo, la Dio de Israel, Ĉar Li rapidante, ili iris, kaj trovis Marian kaj Jozefon, vizitis Sian popolon kaj faris por ili elaceton, **69** kaj la infaneton kušantan en la staltrogo. **17** Kaj Kaj levis kornon de savo por ni En la domo de Sia tion vidinte, ili sciigis pri la diro, kiu estas parolita servanto David, **70** Kiel Li parolis per la bušo de al ili pri ĉi tiu infano. **18** Kaj ĉiuj aŭdintoj miris pri Siaj sanktaj profetoj, de post la komenco de la tio, kion rakontis al ili la paštistoj. **19** Sed Maria mondo, (**aīōn g165**) **71** Savadon el niaj malamikoj kaj konservis ĉiujn tiujn dirojn kaj pripensis ilin en el la mano de ĉiuj niaj malamantoj; **72** Por montri sia koro. **20** Kaj la paštistoj revenis, glorante kaj Sian bonecon ĉe niaj patroj, Kaj por memori Sian laŭdante Dion pri ĉio, kion ili aŭdis kaj vidis, sanktan interligon; **73** La juron, kiun Li juris al kiel estis parolite al ili. **21** Kaj kiam jam pasis ok nia patro Abraham; **74** Ke Li donos al ni, ke, tagoj por cirkumcidigi lin, oni donis al li la nomon liberigite el la mano de niaj malamikoj, Ni servu JESUO, kiel li estis nomita de la angelo, antaŭ ol Lin sentime, **75** En sankteco kaj justeco antaŭ Li li estis en la ventro. **22** Kaj kiam finiĝis la tagoj ĉiujn niajn tagojn. **76** Kaj vi, infano, estos nomata de ilia purigado laŭ la lego de Moseo, ili alportis profeto de la Plejaltulo, Ĉar vi iros antaŭ la vizaĝo lin al Jerusalem, por prezenti lin al la Eternulo, de la Sinjoro, por pretigi liajn vojojn, **77** Por doni **23** kiel estas skribite en la lego de la Eternulo: al lia popolo scion de savo En la pardonado de Ĉiu virseksulo, kiu malfermas la uteron, estu iliaj pekoj, **78** Pro la kompata koro de nia Dio, Per dediĉita al la Eternulo; **24** kaj por alporti oferon kiu nin vizitis la sunleviĝo de supre, **79** Por lumi laŭ tio, kio estas dirita en la lego de la Eternulo: sur tiujn, kiuj sidas en mallumo kaj en la ombro Paron da turtoj, aŭ du kolombidojn. **25** Kaj jen en de morto, Por gvidi niajn piedojn en la vojojn Jerusalem estis viro, kies nomo estis Simeon, kaj de paco. **80** Kaj kreskis la infano kaj fortigis en ĉi tiu estis justa kaj pia, atendanta la konsoladon spirito, kaj estis en la dezertoj ĝis la tago de sia de Izrael; kaj la Sankta Spirito estis kun li. **26** Kaj ekmontriĝo al Izrael.

2 Kaj en tiuj tagoj eliris dekreto de Cezaro Augusto, ke la tuta mondo estu registrata.

la gepatroj enportis la infanon Jesuo, por fari Traĥonitis, kaj Lisanio tetraĥo de Abilene, **2** dum pri li laŭ la kutimo de la lego, **28** tiam li ricevis la ĉefpastreco de Anas kaj Kajafas, venis la vorto lin en siajn brakojn, kaj benis Dion, dirante: **29** de Dio al Johano, filo de Žeharja, en la dezerto. **3** Nun, ho Eternulo, Vi elloras Vian servanton, Laŭ Kaj li venis en la tutan regionon ĉirkau Jordan, Via vorto, en paco, **30** Ĉar miaj okuloj vidis Vian predikante la baptonto de pento por la pardonado savon, **31** Kiun Vi preparis antaŭ la vizago de ĉiuj de pekoj, **4** kiel estas skribite en la libro de la popoloj, **32** Lumon por malkašo al la gentoj, Kaj vortoj de la profeto Jesaja: Voĉo de krianto en la gloron de Via popolo Izrael. **33** Kaj lia patro kaj lia dezerto: Pretigui la vojon de la Eternulo, Rektigu patrino miris pri tio, kio estis parolita pri li; **34** kaj Liajne irejojn. **5** Ĉiu valo leviĝos, Kaj ĉiu monto Simeon ilin beris, kaj diris al Maria, lia patrino: kaj monteto malaltiĝos, Kaj la malebenajo fariĝos Jen ĉi tiu estas metita por la falo kaj leviĝo de ebenaĵo, Kaj la malglataj vojoj glatiĝos; **6** Kaj ĉiu multaj en Izrael, kaj por signo kontraŭparolata; karno vidos la savon de Dio. **7** Li do diris al la **35** kaj ankaŭ vian animon glavo trapasos; por homamasoj, kiuj eliris, por esti baptitaj de li: Ho ke la pensoj de multaj koroj malkaŝiĝu. **36** Kaj viphidoj! kiu vin avertis forkuri de la venonta estis unu profetino, Anna, filino de Fanuel, el la kolero? **8** Donu do fruktojn taŭgajn por pento. Kaj tribo de Ašer (Si estis grandaĝa, loĝinte sep jarojn ne komencu diri en vi: Ni havas Abrahamon kiel kun sia edzo de post sia virgeco, **37** kaj estinte patron; ĉar mi diras al vi, ke Dio povas el ĉi tiu vidvino okdek kvar jarojn), kiu neniam foriris el ŝtonoj starigitaj idojn al Abraham. **9** Kaj la hakilo jam la templo, adorante per fastoj kaj preĝoj nokte kaj kuŝas ĉe la radiko de la arboj; tial ĉiu arbo, kiu ne tage. **38** Kaj alveninte ĝuste en tiu horo, si dankis donas bonan frukton, estas dehakata, kaj jetata en Dion, kaj parolis pri li al ĉiuj, kiuj atendadis la fajron. **10** Kaj la homamasoj lin demandis, dirante: elaceton de Jerusalem. **39** Kaj kiam ili jam faris Kion do ni faru? **11** Kaj responde li diris al ili: Kiu ĉion, konforme al la lego de la Eternulo, ili revenis havas du tunikojn, tiu donu al la nehavanto; kaj en Galileon, al sia urbo Nazaret. **40** Kaj la infano kiu havas mangajojn, tiu faru tiel same. **12** Venis kreskadij kaj fortigis, pleniĝante de saĝeco; kaj la ankaŭ impostistoj, por esti baptitaj, kaj ili diris al graco de Dio estis sur li. **41** Kaj liaj gepatroj iris li: Majstro, kion ni faru? **13** Kaj li diris al ili: Ne ĉiujare al Jerusalem ĉe la Paska festo. **42** Kaj kiam postulu pli multe, ol estas ordonite. **14** Kaj ankaŭ li estis dekdujara, ili supreniris laŭ la kutimo de la soldatoj lin demandis, dirante: Kaj kion ni faru? festo; **43** kaj kiam ili jam pasigis la tagojn, ĉe ilia Kaj li diris al ili: Ne perfornu iun, nek maljuste returniĝo la knabo Jesuo restis en Jerusalem, kaj ion postulu, kaj estu kontentaj je via salajro. **15** liaj gepatroj tion ne sciis; **44** sed supozante, ke li Kaj kiam la popolo atendis, kaj ĉiuj diskutis en estas en la karavano, ili iris tagan vojaĝon, kaj siaj koroj pri Johano, ĉu eble li estas la Kristo, **16** serĉis lin inter siaj parencoj kaj konatoj; **45** kaj ne Johano respondis al ĉiuj, dirante: Mi ja vin baptas trovinte lin, ili reiris al Jerusalem, serĉante lin. **46** per akvo, sed venas tiu, kiu estas pli potenca Kaj post tri tagoj ili trovis lin en la templo, kie li ol mi; la rimenon de liaj ŝuoj mi ne estasinda sidis meze de la instruistoj, aŭskultante ilin kaj malligi; li vin baptos per la Sankta Spirito kaj permetante al ili demandojn; **47** kaj ĉiuj, kiuj aŭdis fajro; **17** lia ventumilo estas en lia mano, por ke li lin, miregis pro lia kompremo kaj liaj respondoj. **48** elpurigu sian draſejon, kaj kolektu la tritikon en Kaj ili miris, vidante lin, kaj lia patrino diris al li: sian grenejon; sed la grenventumajojn li bruligos Filo, kial vi tiel agis kontraŭ ni? jen via patro kaj per fajro neestingebla. **18** Kaj per multaj aliaj mi serĉis vin kun malĝojo. **49** Kaj li diris al ili: Kial konsilioj li evangeliis al la popolo. **19** Sed Herodo, vi serĉis min? ĉu vi ne sciis, ke mi devas esti en la tetrarho, riproĉite de li pri Herodias, la edzino domo de mia Patro? **50** Kaj ili ne komprenis la de lia frato, kaj pri ĉiuj malbonajoj, kiujn Herodo diron, kiun li parolis al ili. **51** Kaj li malsupreniris faris, **20** aldonis al ĉio ankaŭ ĉi tion, ke li en ŝlosis kun ili, kaj venis en Nazareton, kaj li estis obeema Johanon en malliberejo. **21** Kaj kiam la tuta popolo al ili; kaj lia patrino konservis ĉiujn tiujn dirojn estis baptata, Jesuo ankaŭ estis baptita, kaj dum en sia koro. **52** Kaj Jesuo progresis en saĝeco kaj li preģis, la ĉielo malfermiĝis, **22** kaj la Sankta staturo, kaj en graco ĉe Dio kaj homoj.

3 En la dek-kvina jaro de la regado de Tiberio Cezaro, kiam Pontio Pilato estis provincoestro de Judujo, kaj Herodo estis tetrarho de Galileo, kaj lia frato Filipo tetrarho de la regiono Iturea kaj

la tetrarho, riproĉite de li pri Herodias, la edzino domo de mia Patro? **50** Kaj ili ne komprenis la de lia frato, kaj pri ĉiuj malbonajoj, kiujn Herodo diron, kiun li parolis al ili. **51** Kaj li malsupreniris faris, **20** aldonis al ĉio ankaŭ ĉi tion, ke li en ŝlosis kun ili, kaj venis en Nazareton, kaj li estis obeema Johanon en malliberejo. **21** Kaj kiam la tuta popolo al ili; kaj lia patrino konservis ĉiujn tiujn dirojn estis baptata, Jesuo ankaŭ estis baptita, kaj dum en sia koro. **52** Kaj Jesuo progresis en saĝeco kaj li preģis, la ĉielo malfermiĝis, **22** kaj la Sankta Spirito malsupreniris sur lin en korpa aspekto kiel kolombo; kaj venis voĉo el la ĉielo: Vi estas Mia Filo, la amata; en vi Mi havas plezuron. **23** Kaj Jesuo mem, komencante, havis ĉirkau tridek jarojn, estante filo (kiel oni supozis) de Jozef, de Eli, **24** de Mattat, de Levi, de Melhi, de Janaj,

de Jozef, **25** de Matatias, de Amos, de Nāhum, meti la vunditojn en liberecon, **19** Por proklami de Esli, de Nagaj. **26** de Maat, de Matatias, de favorjaron de la Eternulo. **20** Kaj kunvolvinte la Semein, de Jozef, de Joda, **27** de Johānan, de Resa, libron, kaj redoninte ĝin al la subulo, li sidiĝis; de Zerubabel, de Ŝealtiel, de Neri, **28** de Melħi, de kaj la okuloj de ĉiu en la sinagogo atente lin Adi, de Kosam, de Elmodam, de Er, **29** de Jesu, de rigardis. **21** Kaj li ekparolis al ili: Hodiaŭ tiu skribo Eliezer, de Jorim, de Mattat, de Levi, **30** de Simeon, plenumiĝas en viaj oreloj. **22** Kaj ĉiu atestis pri de Jehuda, de Jozef, de Jonam, de Eljakim, **31** de Melea, de Mena, de Matata, de Natan, de David, **32** de Jisaj, de Obed, de Boaz, de Salma, de Nāħson, Jozef? **23** Kaj li diris al ili: Sendube vi diros al mi **33** de Aminadab, de Ram, de H̄ecron, de Perec, de la jenan sentencon: Kuracisto, saniĝu vin mem; Jehuda, **34** de Jakob, de Isaak, de Abraham, de kiajn aferojn, pri kiuj ni aŭdis, en Kapernaum Terañ, de Nahor, **35** de Serug, de Reu, de Peleg, de faritajn, tiajn faru ĉi tie en via patrujo. **24** Kaj Eber, de Ŝelāh, **36** de Kenan, de Arpahāšad, de Ŝem, li diris: Vere mi diras al vi: Neniu profeto estas de Noa, de Lemeh, **37** de Metušelāh, de Hānoh, de Jared, de Mahalalel, de Kenan, **38** de Enoš, de Set, akceptata en sia patrujo. **25** Kun vereco mi diras de Adam, de Dio.

4 Kaj Jesuo, plena de la Sankta Spirito, revenis de Jordan, kaj estis kondukata de la Spirito en la dezerton **2** dum kvardek tagoj, tentate de la diablo. Kaj li manĝis nenion en tiuj tagoj; kaj kiam ili finiĝis, li malsatis. **3** Kaj la diablo diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu al ĉi tiu štono, ke ĝi fariĝu pano. **4** Kaj Jesuo respondis al li: Estas skribite: Ne per la pano sole vivos homo. **5** Kaj kondukinte lin supren, li montris al li ĉiujn regnojn de la mondo en momento da tempo. **6** Kaj la diablo diris al li: Mi donos al vi la tutan ĉi tiun potencon kaj ilian gloron; ĉar ĝi estas transdonita al mi, kaj al kiu ajn mi volas, al tiu mi ĝin donas. **7** Se do vi adorkliniĝos antaŭ mi, ĉio estos via. **8** Kaj responde Jesuo diris al li: Estas skribite: Al la Eternulo, via Dio, adorkliniĝu, kaj al Li sola servu. **9** Kaj li kondukis lin al Jerusalem, kaj starigis lin sur la tegmenta pinto de la templo, kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ĵetu vin de ĉi tie malsupren; **10** ĉar estas skribite: Al siaj angeloj Li ordonos pri vi, ke ili vin gardu, **11** kaj: Sur la manoj ili vin portos, Por ke vi ne falpušiĝu sur ŝtono per via piedo. **12** Kaj responde Jesuo diris al li: Estas dirite: Ne provu la Eternulon, vian Dion, **13** Kaj fininte la tutan tentadon, la diablo foriris de li ĝis estonta tempo. **14** Kaj revenis Jesuo en la potenco de la Spirito en Galileon; kaj eliris famo pri li tra la tuta ĉirkauĵo. **15** Kaj li instruadis en iliaj sinagogoj, glorate de ĉiu. **16** Kaj li venis al Nazaret, kie li estis edukita; kaj laŭ sia kutimo li eniris en la sinagogon en la sabata tago, kaj starigis, por legi. **17** Kaj estis donita al li libro de la profeto Jesaja. Kaj, malferminte la libron, li trovis la lokon, kie estis skribite: **18** La spirito de la Eternulo estas sur mi, ĉar Li min sanktoleis, por bonanconci al malriĉuloj; Li sendis min, por anonci liberecon al kaptitoj Kaj vidpovon al blinduloj, Por

la jenan sentencon: Kuracisto, saniĝu vin mem; kiajn aferojn, pri kiuj ni aŭdis, en Kapernaum faritajn, tiajn faru ĉi tie en via patrujo. **24** Kaj li diris: Vere mi diras al vi: Neniu profeto estas akceptata en sia patrujo. **25** Kun vereco mi diras al vi: Estis multaj vidvinoj en Izrael en la tagoj de Elija, kiam estis ŝlosita la ĉielo tri jarojn kaj ses monatojn, kiam okazis granda malsato sur la tutu lando; **26** kaj al neniu el ili Elija estis sendita, krom al Carfat en la lando Cidon, al virino vidvino. **27** Kaj estis multaj lepruloj en Izrael en la tagoj de la profeto Eliša; sed neniu el ili estis purigita, krom Naaman, la Siriano. **28** Kaj ĉiu en la sinagogo pleniĝis de kolero, aŭdante tion; **29** kaj leviginte, ili eljetis lin ekster la urbon, kaj kondukis lin ĝis la krutajo de la monteto, sur kiu ilia urbo estis konstruita, por ĵeti lin malsupren. **30** Sed li foriris, trapasinte tra ilia mezo. **31** Kaj li malsupreniris al Kapernaum, urbo Galilea. Kaj li instruis ilin en la sabato; **32** kaj oni miris pro lia instruado, ĉar kun aŭtoritato estis lia vorto. **33** Kaj en la sinagogo estis viro, havanta spiriton de malpura demono; kaj li kriegis per laŭta voĉo, **34** dirante: Ha! kio estas inter ni kaj vi, Jesuo Nazareto? Ĉu vi venis, por pereigi nin? Mi scias, kiu vi estas, la Sanktulo de Dio. **35** Kaj Jesuo severe admonis lin, dirante: Silentu, kaj eliru el li. Kaj ĵetinte lin en la mezon, la demono eliris el li, neniel difektinte lin. **36** Kaj falis miro sur ĉiujn, kaj ili kunparoladis inter si, dirante: Kia vorto estas ĉi tio? ĉar kun aŭtoritato kaj potenco li ordonas al la malpuraj spiritoj, kaj ili eliras. **37** Kaj famo pri li eliris al ĉiu loko de la tuta ĉirkauĵo. **38** Kaj leviginte el la sinagogo, li eniris en la domon de Simon. Kaj la bopatrino de Simon estis tenata de granda febro, kaj ili petis lin pri ŝi. **39** Kaj starante super ŝi, li admonis la febron; kaj ĝi forlasis ŝin, kaj ŝi tuj levigis kaj servis al ili. **40** Kaj ĉe la subiro de la suno ĉiu, kiuj havis malsanulojn kun diversaj malsanoj, venigis ilin al li; kaj li metis sur ĉiun el ili la manojn, kaj sanigis ilin. **41** Eliris ankaŭ demonoj el multaj, kriegante, kaj dirante: Vi estas la Filo de Dio. Kaj severe admonante, li ne permesis al ili paroli, ĉar ili sciis, ke li estas la Kristo. **42** Kaj

kiam tagiĝis, li eliris, kaj venis en dezertan lokon; la homamaso, ili supreniris sur la tegmenton, kaj la homamaso lin serĉis, kaj venis al li, kaj kaj mallevis lin tra la tegoloj, kun la liteto, en la lin detenis, ke li ne foriru de ili. **43** Sed li diris mezon antaŭ Jesuo. **20** Kaj vidante ilian fidon, li al ili: Ankaŭ al la ceteraj urboj mi devas prediki la evangeliion de la regno de Dio; ĉar por tio mi estas sendita. **44** Kaj li predikis en la sinagogoj de Galileo.

5 Kaj dum la homamaso ĉirkau-premis lin kaj aŭskultis la vorton de Dio, li staris apud la lago Genesaret; **2** kaj li vidis du ŝipetojn starantajn apud la lago, sed la fiŝkaptisto ĵus eliris el ili, kaj lavis la retojn. **3** Kaj li eniris en unu el la ŝipetoj, kiu apartenis al Simon, kaj petis, ke li forſovu iom for de la bordo. Kaj li sidiĝis, kaj instruis la homamason el la ŝipeto. **4** Kaj kiam li ĉesis paroli, li diris al Simon: Forſovu ĝis la profundo, kaj mallevu la retojn por akirado. **5** Kaj responde Simon diris: Estro, ni jam laboris la tutan nokton kaj kaptis nenion; tamen laŭ via diro mi mallevos la retojn. **6** Kaj tion farinte, ili enfermis grandan amason da fiŝoj, kaj iliaj retoj ekrompiĝis; **7** kaj ili geste signis al siaj kompanianoj en la alia ŝipeto, ke ili venu kaj helpu ilin. Kaj ili venis, kaj plenigis ambaŭ ŝipetojn, ĝis ekprofundiĝo. **8** Sed Simon Petro, tion vidinte, falis teren antaŭ la genuoj de Jesuo, dirante: Foriru de mi, ho Sinjoro, ĉar mi estas pekujo. **9** Ĉar pro la preno de fiŝoj, kiun ili akiris, miro kaptis lin, kaj ĉiujn, kiuj estis kun li, **10** kaj tiel same Jakobon kaj Johanon, filojn de Zebedeo, kiuj estis kompanianoj de Simon. Kaj Jesuo diris al Simon: Ne timu; de nun vi estos kaptisto de homo. **11** Kaj kiam ili surbordigis siajn ŝipetojn, ili forlasis ĉion, kaj sekvis lin. **12** Kaj dum li estis en unu el la urboj, jen viro plena de lepro; kaj vidante Jesuon, li falis sur la vizaĝon kaj petegis lin, dirante: Sinjoro, se vi volas, vi povas min purigi. **13** Kaj li etendis la manon kaj tuŝis lin, dirante: Mi volas; estu purigita. Kaj tuj la lepro foriris de li. **14** Kaj li ordonis al li, ke li diru al neniuj: Sed foririnte, montru vin al la pastro kaj tiele oferu pro via purigado, kiel ordonis Moseo, por atesto al ili. **15** Sed la famo pri li des pli multe disvastiĝis; kaj grandaj homamasoj kunvenis, por aŭskulti kaj por esti sanigitaj je siaj malsanoj. **16** Sed li fortiris sin en la dezertojn, kaj preĝadis. **17** Kaj en unu el tiuj tagoj li estis instruanta; kaj ĉeestis Fariseoj kaj legiinstruistoj, sidantaj, kiuj alvenis el ĉiu vilago de Galileo kaj el Judujo kaj el Jerusalem; kaj la potenco de la Eternulo alestis, por sanigi ilin. **18** Kaj jen viroj alportis sur lito viron, kiu estis paralizita; kaj ili povas enporti lin kaj meti lin antaŭ li. **19** Kaj ne trovinte, kiamaniere ili povas enporti lin, pro

diris: Ho viro, viaj pekoj estas al vi pardonitaj. **21** Kaj la skribistoj kaj Fariseoj komencis diskuti inter si, dirante: Kiu estas ĉi tiu, kiu parolas blasfemojn? kiu povas pardoni pekojn krom Dio sola? **22** Sed Jesuo, eksciente iliajn pensojn, responde diris al ili: Kial vi diskutas en viaj koroj? **23** Kio estas pli facilu, diri: Viaj pekoj estas al vi pardonitaj, aŭ diri: Leviĝu kaj piediru? **24** Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas aŭtoritaton sur la tero pardoni pekojn — li diris al la paralizulo: Mi diras al vi: Leviĝu, kaj prenu vian liteton, kaj iru al via domo. **25** Kaj tuj li Leviĝis antaŭ ili, kaj prenis tion, sur kio li kuŝis, kaj iris al sia domo, glorante Dion. **26** Kaj mirego kaptis ĉiujn, kaj li gloris Dion; kaj ili pleniĝis de timo, dirante: Ni vidis mirindajn hodiaŭ. **27** Kaj post tio li eliris, kaj vidis impostiston, nomatan Levi, sidantan ĉe la impostejo, kaj diris al li: Sekvu min. **28** Kaj li forlasis ĉion, kaj Leviĝis, kaj sekvis lin. **29** Kaj Levi faris grandan festemon por li en sia domo, kaj estis granda amaso da impostistoj kaj aliaj, kiuj sidis ĉe manĝo kun ili. **30** Kaj la Fariseoj kaj iliaj skribistoj murmuris kontraŭ liaj disciploj, dirante: Kial vi manĝas kaj trinkas kun impostistoj kaj pekujoj? **31** Kaj Jesuo responde diris al ili: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la malsanuloj. **32** Mi venis, por alvoki ne justulojn, sed pekuojn al pento. **33** Kaj ili diris al li: La disciploj de Johano ofte fastas kaj faras preĝojn, kaj tiel same ankaŭ la disciploj de la Fariseoj; sed la viaj manĝas kaj trinkas. **34** Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu vi povas igi la filojn de la edziĝejo fasti, dum la fianco estas kun ili? **35** Sed venos tago; kaj kiam la fianco estos prenita for de ili, tiam ili fastos en tiuj tagoj. **36** Kaj li ankaŭ parolis al ili parabolon: Neniu ŝiras pecon el nova vesto kaj alkudras ĝin sur malnovan veston; ĉar alie li ŝirus la novan, kaj ankaŭ la flikajo el la nova ne harmonius kun la malnova. **37** Kaj neniu enverŝas novan vinon en malnovajn felsakojn; ĉar alie la nova vino krevigus la felsakojn, kaj ĝi mem elfluus, kaj la felsakoj detruigus. **38** Sed novan vinon oni devas enverŝi en novajn felsakojn. **39** Kaj neniu, trinkante malnovan vinon, deziras novan; ĉar li diras: La malnova estas preferinda.

6 Kaj en sabato li iris tra la grenkampo, kaj liaj disciploj deŝiris la spikojn, kaj manĝis, frotante ilin en la mano. **2** Sed iuj el la Fariseoj diris: Kial vi faras tion, kion fari en sabato ne estas permesata? **3** Kaj Jesuo, respondante al ili, diris: Ĉu vi eĉ ne legis, kion faris David, kiam malsatis

li kaj liaj kunuloj? 4 ke li eniris en la domon bonon al viaj malamantoj; 28 benu tiujn, kiuj de Dio, kaj prenis kaj manĝis kaj donis ankaŭ al vin malbenas; preĝu por tiuj, kiuj kun insulto siaj kunuloj la panojn de propono, kiujn manĝi vin atakas. 29 Al tiu, kiu frapas vin sur la vango, ne estas permesate, krom nur al la pastroj? 5 prezento ankaŭ la alian; kaj de tiu, kiu prenas Kaj li diris al ili: La Filo de homo estas sinjoro vian mantelon, ne detenu vian tunikon. 30 Donu de la sabato. 6 Kaj en alia sabato li eniris en la al ĉiu, kiu petas de vi; kaj de tiu, kiu forprenas sinagogon kaj instruadis; kaj tie estis viro, kies viajn posedajojn, ne repostulu ilin. 31 Kaj kiel dekstra mano estis velkinta. 7 Kaj la skribistoj vi volas, ke la homoj faru al vi, faru ankaŭ al ili kaj Fariseoj observis lin atente, ĉu li sanigos en tiel same. 32 Kaj se vi amas tiujn, kiuj amas vin, la sabato, por ke ili trouvu, kiel lin akuzi. 8 Sed kian dankon vi havas? ĉar eĉ la pekujoj amas li sciis iliajn pensojn, kaj li diris al la viro, kiu tiujn, kiuj ilin amas. 33 Kaj se vi bonfaras al havis la manon velkintan: Leviĝu, kaj starigu en viaj bonfarantoj, kian dankon vi havas? ĉar eĉ la la mezo. Kaj li Leviĝis kaj starigis. 9 Kaj Jesuo pekujoj tiel same faras. 34 Kaj se vi pruntas al tiuj, diris al ili: Mi vin demandas: ĉu estas permesate de kiuj vi esperas ricevi, kian dankon vi havas? bonfari en sabato, aŭ malbonfari? Savi vivon, al eĉ pekujoj pruntas al pekujoj, por egale rericivi. Ĝin pereigi? 10 Kaj ĝirkauřigardinte ĉiujn, li diris 35 Sed amu viajn malamikojn, kaj bonfaru, kaj al li: Etendu vian manon. Kaj li tion faris, kaj lia pruntedonu, pri neniu perdante esperon; kaj via mano resaniĝis. 11 Sed ili pleniĝis de frenezo, rekompenco estos granda, kaj vi estos filoj de kaj interparoladis inter si, kion ili faru al Jesuo. la Plejalta; ĉar Li estas bona al la nedankemuloj 12 Kaj en tiuj tagoj li foriris sur la monto, por kaj malbonuloj. 36 Estu kompatemaj, kiel via preĝi; kaj li pasigis la tutan nokton en preĝado al Patro estas kompatema. 37 Kaj ne juĝu, kaj vi ne Dio. 13 Kaj kiam tagiĝis, li alvokis siajn disiciplojn, estos juĝitaj; kaj ne kondamnu, kaj vi ne estos kaj elektis el ili dek du, kiujn li ankaŭ nomis kondamnitaj; liberigu, kaj vi estos liberigitaj; 38 apostoloj: 14 Simonon, kiun li ankaŭ nomis Petro, donu, kaj estos donite al vi; bonan mezuron, kaj Andreon, lian fraton, kaj Jakobon kaj Johanon premitan, kunkuitan, superfluantan, oni donos kaj Filipon kaj Bartolomeon 15 kaj Mateon kaj en vian sinon. Ĉar per kia mezuro vi mezuras, per Tomason, kaj Jakobon, filon de Alfeo, kaj Simonon, tia oni remezuros al vi. 39 Kaj li parolis ankaŭ al nomatan Fervorulo, 16 kaj Judason de Jakobo, kaj ili parabolon: Ĉu blindulo povas gvidi blindulon? Judason Iskariotan, kiu fariĝis perfidulo. 17 Kaj li ĉu ne falos ambaŭ en fosajon? 40 Disiciplo ne malsupreniris kun ili, kaj staris sur ebena loko, kaj estas super sia instruisto; sed perfektigite, ĉiu granda amaso de liaj disiciploj, kaj granda nombro estos kiel lia instruisto. 41 Kaj kial vi rigardas la de la popolo el la tutaj Judujo kaj Jerusalem, kaj lignereton, kiu estas en la okulo de via frato, kaj el la marbordo de Tiro kaj Cidon, kiuj alvenis, ne pripensas la trabon, kiu estas en via propra por aŭskulti lin kaj saniĝi je siaj malsanoj; 18 kaj okulo? 42 Kiel vi povas diri al via frato: Frato, tiuj, kiuj estis turmentataj de malpuraj spiritoj, lasu min eltiri la lignereton, kiu estas en via estis sanitaj. 19 Kaj la tutaj homamaso volis tuŝi okulo; dum vi ne pripensas la trabon en via lin, ĉar potenco eliris el li kaj sanigis ĉiujn. 20 propra okulo? Hipokritulol eltiru unue la trabon Kaj li levis siajn okulojn al siaj disiciploj, kaj diris: el via okulo, kaj tiam vi klare vidos, por eltiri Feliĉaj estas vi malriĉuloj, ĉar via estas la regno la lignereton, kiu estas en la okulo de via frato. de Dio. 21 Feliĉaj estas vi, kiuj nun malsatas, ĉar 43 Ĉar ne ekzistas bona arbo, kiu donas putran vi satiĝos. Feliĉaj estas vi, kiuj nun ploras, ĉar vi frukton; nek putra arbo, kiu donas bonan frukton. ridos. 22 Feliĉaj vi estas, kiam oni vin malamos 44 Ĉar ĉiu arbo estas konata per sia propra frukto. kaj vin izolos kaj vin riproĉos, kaj eljetos vian Ĉar el dornarbetoj oni ne kolektas figojn, nek el nomon kial malbonan, pro la Filo de homo. 23 rubusujo oni rikoltas vinberojn. 45 Bona homo el Ĝoju en tiu tago, kaj pro ĝojo saltu, ĉar jen via la bona trezorejo de sia koro liveras bonon, kaj rekompenco estas granda en la cielo; ĉar tiel same malbona homo el la malbona trezorejo liveras faris iliaj patroj kontraŭ la profetoj. 24 Sed ve al malbonon; ĉar el la abundo de la koro parolas lia vi riĉuloj! ĉar vi jam ricevis vian konsolon. 25 buĉo. 46 Kaj kial vi min vokas: Sinjoro, Sinjoro; kaj Ve al vi satigita! ĉar vi malsatos. Ve al vi, kiuj ne faras tion, kion mi diras? 47 Pri ĉiu, kiu venas nun ridas! ĉar vi malĝojos kaj ploros. 26 Ve, kiam al mi, kaj aŭdas miajn parolojn, kaj plenumas ilin, ĉiuj homoj parolos bone pri vil ĉar tiel same faris mi montrros al vi, al kiu li similas: 48 li similas al iliaj patroj al la falsaj profetoj. 27 Sed mi diras viro, kiu, konstruante domon, fosis kaj profunde al vi, kiuj aŭdas: Amu viajn malamikojn, faru kavigis, kaj metis fundamenton sur la roko; kaj

kiam okazis inundo, la rivero sin ĵetis kontraŭ malbonaj spiritoj; kaj al multaj blinduloj li redonis tiun domon, kaj ne povis ĝin ŝanceli; ĉar ĝi estis vidpovon. **22** Kaj li respondis kaj diris al ili: Iru bone konstruita. **49** Sed tiu, kiu aŭdas kaj ne plenumas, similas al viro, kiu konstruis sur la tero sen fundamento domon; kontraŭ kiun la rivero sin ĵetis, kaj ĝi tuj enfalis, kaj la ruino de tiu domo estas granda.

7 Fininte ĉiujn siajn dirojn en la oreloj de la popolo, li eniris en Kapernaumon. **2** Kaj sklavo de unu centresto, kiu estis kara por li, estis malsana kaj preskaŭ mortanta. **3** Kaj aŭdinte pri Jesuo, tiu sendis al li pliaĝulojn de la Judoj, por peti, ke li venu, por savi lian sklavon. **4** Kaj veninte al Jesuo, ili insistis petegis, dirante: Li estas inda, ke vi faru al li tiun komplezon; **5** ĉar li amas nian nacion, kaj li mem konstruigis por ni la sinagogon. **6** Kaj Jesuo ekiris kun ili. Kaj kiam li estis ne malproksime de la domo, la centresto sendis al li amikojn, por diri al li: Sinjoro, ne ĝenu vin; ĉar mi ne estas inda, ke vi venu sub mian tegmenton; **7** pro tio mi ne opinias min inda veni al vi. Sed vorton parolu, kaj mia knabo sanigos. **8** Ĉar mi ankaŭ estas homo metita sub aŭtoritato, havante sub mi soldatojn; kaj mi diras al ĉi tiu: Iru; kaj li iras; kaj al alia: Venu; kaj li venas; kaj al mia sklavo: Faru ĉi tion; kaj li ĝin faras. **9** Kaj kiam Jesuo tion aŭdis, li miris pri li, kaj sin turninte, diris al la homamaso, lin sekvanta: Mi diras al vi: Eĉ en Izrael mi ne trovis tiom da fido. **10** Kaj la senditoj, reveninte al la domo, trovis la sklavon sana. **11** Kaj post nelonge li iris al urbo nomata Nain, kaj akompanis lin liaj disĉiploj kaj granda homamaso. **12** Kaj kiam li alproksimiĝis al la pordego de la urbo, jen oni elportis mortinton, la solan filon de lia patrino, kaj ŝi estis vidvino; kaj granda homamaso el la urbo estis kun ŝi. **13** Kaj kiam la Sinjoro ŝin vidis, li kortuŝiĝis pri ŝi, kaj diris al ŝi: Ne ploru. **14** Kaj li alproksimiĝis, kaj tuŝis la portilon, kaj la portantoj haltis. Kaj li diris: Junulo, mi diras al vi: Leviĝu. **15** Kaj la mortinto side Leviĝis kaj komencis paroli. Kaj li donis lin al lia patrino. **16** Kaj timo kaptis ĉiujn; kaj ili gloris Dio, dirante: Granda profeto Leviĝis inter ni; kaj: Dio vizitis Sian popolon. **17** Kaj ĉi tiu famo pri li eliris tra la tuta Jedujo, kaj tra la tuta ĉirkauĵo. **18** Kaj la disĉiploj de Johano sciigis lin pri ĉio tio. **19** Kaj Johano, alvokinte al si du el siaj disĉiploj, sendis ilin al la Sinjoro, por diri: Ĉu vi estas la venonto, aŭ ĉu ni atendu alian? **20** Kaj kiam la viroj alvenis al li, ili diris: Johano, la Baptisto, sendis nin al vi, por diri: Ĉu vi estas la venonto, aŭ ĉu ni atendu alian? **21** En tiu horo li sanigis multajn je malsanoj kaj pestoj kaj

malbonaj spiritoj; kaj al multaj blinduloj li redonis kaj sciigu Johanon pri tio, kion vi vidis kaj aŭdis: blinduloj vidas, lamuloj maršas, lepruloj estas purigitaj, kaj surduloj aŭdas, mortintoj leviĝas, al malriĉuloj evangelio estas predikata. **23** Kaj feliĉa estas ĉiu, kiu ne falpuŝigas pro mi. **24** Kaj kiam la senditoj de Johano foriris, li komencis paroli al la homamaso pri Johano: Kion vi eliris en la dezerton, por rigardi? ĉu junkon skuatant de la vento? **25** Sed kion vi eliris, por vidi? ĉu homon per mola vestaro vestitan? Jen tiuj, kiu portas luksan vestaron kaj delikate vivadas, troviĝas en domoj de reĝoj. **26** Sed kion vi eliris, por vidi? ĉu profeton? Jes, mi diras al vi, kaj multe pli ol profeton. **27** Ĉar li estas tiu, pri kiu estas skribite: Jen Mi sendos Mian angelon antaŭ via vizaĝo, Kaj li preparos antaŭ vi vian vojon. **28** Mi diras al vi: Inter naskitoj de virinoj estas neniu pli granda ol Johano; tamen tiu, kiu estas nur malgranda en la regno de Dio, estas pli granda ol li. **29** Kaj la tuta popolo kaj la impostistoj, aŭdinte, pravigis Dion, ĉar ili ricevis la baptont de Johano. **30** Sed la Fariseoj kaj la legistoj rifuzis por si la intencion de Dio, ĉar ili ne estis baptitaj de li. **31** Al kio do mi komparos la homojn de ĉi tiu generacio? kaj al kio ili similas? **32** Ili similas al infanoj, kiu sidas sur la placo kaj vokas unu al alia, dirante: Ni flutis al vi, kaj vi ne dancis; ni lamentis, kaj vi ne ploris. **33** Ĉar Johano, la Baptisto, venis, nek mangante panon nek trinkante vinon; kaj vi diras: Li havas demonon. **34** La Filo de homo venis, mangante kaj trinkante; kaj vi diras: Jen manĝegulo kaj vindrinkulo, amiko de impostistoj kaj pekuulo! **35** Kaj la saĝeco estas pravigita de ĉiuj siaj infanoj. **36** Kaj unu el la Fariseoj petis lin, ke li manĝu kun li. Kaj li eniris en la domon de la Fariseo, kaj sidiĝis ĉe manĝo. **37** Kaj jen estis en la urbo virino pekulino; kaj kiam ŝi eksciis, ke Jesuo sidas ĉe manĝo en la domo de la Fariseo, ŝi alportis alabastran vazon da ŝmirajo, **38** kaj starante malantaŭe ĉe liaj piedoj, plorante, ŝi komencis priverŝi liajn piedojn per ŝiaj larmoj, kaj vi ŝisis ilin per la haroj de sia kapo, kaj kisadis liajn piedojn, kaj ŝmiris ilin per la ŝmirajo. **39** Kaj kiam la Fariseo, kiu lin invititis, tion vidis, li parolis en si, dirante: Ĉi tiu, se li estus profeto, ja scius, kiu kaj kia virino lin tuŝas, ke ŝi estas pekulino. **40** Kaj responde Jesuo diris al li: Simon, mi havas ion diri al vi. Kaj li diris: Majstro, parolu. **41** Unu pruntedoninto havis du ŝuldantojn; unu ŝuldis kvincent denarojn, kaj la alia kvindek. **42** Kiam ili havis nenion, per kio pagi, li pardonis

al ambaŭ la ŝuldon. Kiu el ili do lin pli amos? **43** la vivo, kaj ne perfektigas frukton. **15** Kaj tio, kio Simon responde diris: Tiu, mi supozas, al kiu li falis en la bonan teron, estas tiuj, kiuj en bela kaj pardonis la pli grandan ŝuldon. Kaj li diris al li: bona koro, aŭdinte la vorton, konservas ĝin, kaj Vi prave jugis. **44** Kaj sin turnante al la virino, kun pacienco donas frukton. **16** Kaj ekbruliginte li diris al Simon: Ĉu vi vidas ĉi tiun virinon? Mi lampo, oni ne kovras ĝin per vazo, aŭ forſovas eniris en vian domon, vi ne donis al mi akvon ĝin sub liton; sed metas ĝin sur lampington, por por la piedoj; sed ŝi priverſis miajn piedojn per ke la enirantoj povu vidi la lumen. **17** Ĉar estas siaj larmoj kaj viſis ilin per siaj haroj. **45** Vi ne kaſita nenio, kio ne malkaſiĝos; kaj ne estas io donis al mi kison; sed ŝi, de la tempo, kiam mi sekreta, kio ne koniĝos kaj klare elmontriĝos. eniris, ne ĉesis kisadi miajn piedojn. **46** Vi ne **18** Atentu do, kiamaniere vi aŭdas; ĉar kiu ajn ŝmiris mian kapon per oleo; sed ŝi ŝmiris miajn piedojn per ŝmirajo. **47** Pro tio mi diras al vi: Ŝiaj havas, al tiu estos donite; kaj kiu ajn ne havas, pekoj, kiuj estas multaj, estas pardonitaj; ĉar ŝi **19** Kaj alvenis al li lia patrino kaj liaj fratoj, kaj multe amis; sed al kiu malmulto estas pardonita, ili ne povis lin atingi pro la homamaso. **20** Kaj tiu malmulte amas. **48** Kaj li diris al ŝi: Viaj pekoj estas pardonitaj. **49** Kaj tiuj, kiuj sidis ĉe mangō, oni sciigis lin: Via patrino kaj viaj fratoj staras kun li, komencis diri inter si: Kiu estas ĉi tiu, kiu ekstere, kaj deziras vin vidi. **21** Sed respondante, eĉ pardonas pekojn? **50** Kaj li diris al la virino: Via li diris al ili: Mia patrino kaj miaj fratoj estas tiuj, fido vin savis; iru en pacon.

8 Kaj post ne longe li vojiradis tra urboj kaj vilagoj, predikante kaj alportante la evangelion de la regno de Dio, kaj kun li la dek du, **2** kaj iuj virinoj, kiuj estis resanigitaj je malbonaj spiritoj kaj malsanoj: Maria, kiu estis nomata Magdalena, el kiu eliris sep demonoj, **3** kaj Joana, edzino de Huzas, la ĉambelano de Herodo, kaj Susana, kaj multaj aliaj, kiuj faris al ili helpan servadon per sia havo. **4** Kaj kiam granda homamaso kolektiĝis, kaj homoj el ĉiu urbo venis al li, li diris per parabolo: **5** La semisto eliris, por semi sian semon; kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo kaj estis piedpremitaj, kaj la birdoj de la ĉielo formanĝis ilin. **6** Kaj aliaj falis sur ŝtonan lokon, kaj kreskinte, velkis, ĉar ili ne havis malsekajon. **7** Kaj aliaj falis meze inter dornojn; kaj la dornoj kunkreskis, kaj sufokis ilin. **8** Kaj aliaj falis en la bonan teron, kaj kreskinte, produktis frukton centoble. Dirinte tion, li kriis: Kiu havas orelojn por aŭdi, tiu aŭdu. **9** Kaj liaj disciploj demandis al li, kia estas ĉi tiu parabolo. **10** Kaj li diris: Al vi estas donite scii la misterojn de la regno de Dio; sed al la aliaj per paraboloj, por ke, vidante, ili ne rimarku, kaj aŭdante, ili ne komprenu. **11** La parabolo estas jena: La semo estas la vorto de Dio. **12** Kaj la falintaj apud la vojo estas tiuj, kiuj aŭdis; tiem venas la diablo, kaj forprenas la vorton el ilia koro, por ke ili ne kredu kaj ne estu savitaj. **13** Kaj la falintaj sur la ŝtonan lokon estas tiuj, kiuj, aŭdinte, kun ĝojo akceptas la vorton; sed ili ne havas radikon, kaj kredas nur portempe, kaj en tempo de tento ili defalas. **14** Kaj tio, kio falis inter dornojn, estas tiuj, kiuj aŭdis, kaj dum sia irado sufokiĝas per zorgoj kaj riĉo kaj plezuroj de

18 Atentu do, kiamaniere vi aŭdas; ĉar kiu ajn havas, al tiu estos forprenita eĉ tio, kion li ŝajne havas. **19** Kaj alvenis al li lia patrino kaj liaj fratoj, kaj multe amis; sed al kiu malmulto estas pardonita, ili ne povis lin atingi pro la homamaso. **20** Kaj oni sciigis lin: Via patrino kaj viaj fratoj staras en dangero. **21** Sed respondante, kiuj estas al ili: Mia patrino kaj miaj fratoj estas tiuj, kiuj aŭdas la vorton de Dio, kaj ĝin plenumas. **22** Kaj en unu el tiuj tagoj eniris en ŝipeton li kaj liaj disciploj; kaj li diris al ili: Ni transiru al la alia bordo de la lago; kaj ili surmariĝis. **23** Sed dum ili veturis, li endormiĝis; kaj falis ventego sur la lagon; kaj ili tute pleniĝis de akvo, kaj estis en dangero. **24** Kaj ili venis al li, kaj veķis lin, dirante: Estro, estro, ni pereas. Kaj li levigis, kaj admonis la venton kaj la furiozon de la akvo; kaj ili ĉesiĝis, kaj fariĝis sereno. **25** Kaj li diris al ili: Kie estas via fido? Kaj ili timis kaj miris, dirante unu al la alia: Kiu do estas ĉi tiu? Ĉar li ordonas eĉ al la ventoj kaj al la akvo, kaj ili obeas al li. **26** Kaj ili ŝipveturis al la lando de la Gerasenoj, kiu estas kontraŭ Galileo. **27** Kaj kiam li surbordiĝis, renkontis lin el la urbo viro, havanta demonojn; kaj jam de longe li ne portis vestojn, kaj loĝis ne en domo, sed en la tomboj. **28** Kaj vidinte Jesuon, li ekkriis kaj falis antaŭ li, kaj laŭtvoće diris: Kio estas inter mi kaj vi, ho Jesuo, Filo de Dio Plejalta? mi petas vin, ne turmento min. **29** Ĉar li ordonis al la malpura spirito eliri el la homo. Ĉar ĝi ofte kaptis lin, kaj li estis sub gardantaro, kaj ligita per ĉenoj kaj katenoj; kaj disrompinte la ligilojn, li estis peladata de la demono en la dezertojn. **30** Kaj Jesuo demandis lin: Kia estas via nomo? Kaj li diris: Legio; ĉar multaj demonoj eniris en lin. **31** Kaj ili petegis lin, ke li ne ordonu al ili foriri en la abismo. (*Abyssos g12*) **32** Kaj estis tie granda grego da porkoj, paštigantaj sur la monto; kaj ili petegis lin, ke li permesu al ili eniri en la porkojn. Kaj li tion permesis al ili. **33** Kaj elirinte el la viro, la demonoj eniris en la porkojn; kaj la grego kuris de la krutaĵo en la lagon, kaj sufokiĝis. **34** Kaj kiam liaj paštistoj vidis la okazinton, ili forkuris, kaj rakontis ĝin en la urbo kaj en la kamparo. **35**

Kaj oni eliris por vidi, kio okazis; kaj ili venis al malsanulojn. **3** Kaj li diris al ili: Portu nenion Jesuo, kaj trovis la viron, el kiu eliris la demonoj, por la vojo — nek bastonon, nek saketon, nek sidanta, vestita kaj en sana prudento, ĉe la piedoj panon, nek monon; kaj ne havu du tunikojn. **4** Kaj de Jesuo, kaj ili timis. **36** Kaj la vidintoj rakontis al en kiun ajan domon vi eniros, tie loĝu, kaj el tie ili, kiamaniere la demonhavinto saniĝis. **37** Kaj la ekvojaĝu. **5** Kaj se ie oni vin ne akceptos, tiam, tutu homamaso, el la ĉirkauaĵo de la Gerasenoj, forirante el tiu urbo, deskuu la polvon de viaj petis lin foriri de ili; ĉar ili estis tenataj de granda piedoj, por atesto kontraŭ ili. **6** Kaj ili, foririnte, timo; kaj li eniris en ŝipeton kaj returne veturis. trairis la vilaĝojn, ĉie predikante la evangelion **38** Sed la viro, el kiu eliris la demonoj, petis lin, ke kaj sanigante. **7** Kaj la tetrarĥo Herodo aŭdis pri li povu esti kun li; sed li forsendis lin, dirante: **39** Ĉio, kio fariĝis; kaj li embarasiĝis, ĉar iuj diris, Reiru al via domo, kaj rakontu tion, kion Dio faris ke Johano levigis el la mortintoj; **8** kaj aliaj, por vi. Kaj li foriris, famigante tra la tuta urbo ke Elija aperis; kaj aliaj, ke unu el la antikvaj cion, kion Jesuo faris por li. **40** Kaj kiam Jesuo profetoj releviĝis. **9** Kaj Herodo diris: Johanon revenis, la homamaso bonvenigis lin, ĉar ĉiuj mi senkapigis, sed kiu estas ĉi tiu, pri kiu mi atendis lin. **41** Kaj jen venis viro, nomata Jairo, aŭdas tiajn aferojn? Kaj li deziris vidi lin. **10** Kaj kaj li estis sinagogestro; kaj li sin jetis antaŭ la la apostoloj, reveninte, rakontis al li ĉion, kion piedojn de Jesuo, kaj petegis lin, ke li venu en ili faris. Kaj li kondukis ilin, kaj foriris aparte lian domon; **42** ĉar li havis unu solan filinon, al urbo, nomata Betsaida. **11** Sed la homamaso, proksimume dekdujaran, kaj ŝi estis mortanta. Kaj eksiente tion, sekvis lin; kaj li akceptis ilin, kaj dum li iris, la homamaso ĉirkau-premis lin. **43** Kaj parolis al ili pri la regno de Dio, kaj tiujn, kiu virino, kiu jam dek du jarojn havis sangofluon, bezonis kuracon, li resanigis. **12** Kaj ekvesperiĝis; kaj elspezis sian tutan havon por kuracisto, kaj kaj la dek du, alveninte, diris al li: Forsendu la ne povis esti resanigita de iu, **44** venis malantaŭ homamason, por ke ili iru en la ĉirkauaĵn vilaĝojn lin, kaj tuŝis la randon de lia vestaĵo; kaj tuj ŝia kaj kampojn, por trovi ripozejojn kaj nutraĵon; sangofluo ĉesiĝis. **45** Kaj Jesuo diris: Kiu min tuší? ĉar ĉi tie ni estas en dezerta loko. **13** Sed li diris al Kaj kiam ĉiuj neis, Petro diris: Estro, la homamaso ili: Vi donu al ili manĝi. Kaj ili diris: Ni havas ne ĉirkauas kaj premas vin. **46** Sed Jesuo diris: Iu min pli ol kvin panojn kaj du fiŝojn, se ni ne irus kaj tuší; ĉar mi sentis, ke de mi eliris potenco. **47** aĉetus manĝaĵon por ĉi tiu tutu homomulto. **14** Kaj kiam la virino ekvidis, ke ŝi ne estas kašita, ŝi Ĉar ĉeestis proksimume kvin mil viroj. Kaj li diris venis tremanta, kaj, sin jetante antaŭ lin, sciigis al siaj disciploj: Sidigu ilin en aroj, po proksimume antaŭ la tuta popolo, pro kia motivo ŝi tuší lin, kvindek. **15** Kaj tion ili faris, kaj sidigis ĉiujn. kaj kiel ŝi estas tuj sanigita. **48** Kaj li diris al ŝi: **16** Kaj li prenis la kvin panojn kaj la du fiŝojn, Filino, via fido vin savis; iru en pacon. **49** Dum kaj suprenrigardinte al la ĉielo, li ilin benis kaj li ankorat parolis, jen iu venis de la domo de la dispecigis, kaj donis al la disciploj, por meti antaŭ sinagogestro, dirante: Via filino jam mortis; ne la homamason. **17** Kaj ili manĝis, kaj ĉiuj satiĝis; ĝenu la instruiston. **50** Sed Jesuo, aŭdinte tion, kaj oni kolektis da postrestintaj fragmentoj dek du respondis al li: Ne timu; nur kredu, kaj ŝi estos korbojn. **18** Kaj dum li pregis en soleco, la disciploj savita. **51** Kaj kiam li venis al la domo, li permesis estis kun li; kaj li demandis ilin, dirante: Kiu, diras al neni eniri kun li, krom Petro kaj Johano kaj la popolo, ke mi estas? **19** Kaj ili responde diris: Jakobo kaj la patro kaj la patrino de la knabino. Laŭ iuj Johano, la Baptisto; sed laŭ aliaj: Elija; kaj **52** Kaj ĉiuj ploris kaj ĝemis pro ŝi; sed li diris: laŭ aliaj, ke unu el la antikvaj profetoj releviĝis. Ne ploru; ĉar ŝi ne mortis, sed dormas. **53** Kaj **20** Sed li diris al ili: Sed vi — kiu vi diras, ke mi ili mokridis lin, sciante, ke ŝi mortis. **54** Sed li, estas? Kaj Petro responde diris: La Kristo de Dio. preninte ŝian manon, vokis ŝin, dirante: Knabino, **21** Sed li per severa ordono admonis, ke ili diru ĉi leviĝu. **55** Kaj ŝia spirito revenis, kaj ŝi tuj stariĝis; tion al neni; **22** dirante: La Filo de homo devas kaj li ordonis, ke oni donu al ŝi manĝi. **56** Kaj ŝiaj multe suferi, kaj esti rifuzita de la pliaguloj kaj gepatroj estis mirigitaj; sed li ordonis, ke ili diru ĉepastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj la al neni tion, kio estis farita.

9 Kaj li kunvokis la dek du, kaj donis al ili potencon kaj aŭtoritaton super ĉiuj demonoj, kaj por forigi malsanojn. **2** Kaj li forsendis ilin, por prediki la regnon de Dio, kaj por sanigi la

sin perdis aŭ pereigus? **26** Ĉar kiu hontos pri mi ĉi tiun infanon en mia nomo, tiu min akceptas; kaj pri miaj paroloj, pri tiu hontos la Filo de homo, kaj kiu min akceptos, tiu akceptas Tiun, kiu min kiam li venos en sia gloro, kaj la gloro de la Patro sendis; ĉar kiu estas plej malgranda inter vi ĉiuj, kaj de la sanktaj angeloj. **27** Sed mi diras al vi tiu estas granda. **49** Kaj Johano respondis kaj diris: certe: Inter la ĉi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel Estro, ni vidis iun elpelantan demonojn en via gustumos morton, antaŭ ol ili vidos la regnon de nomo; kaj ni malpermesis lin, ĉar li ne sekvas kun Dio. **28** Kaj pasis post tiuj diroj ĉirkaŭ ok tagoj, kaj ni. **50** Sed Jesuo diris al li: Ne malpermese; ĉar li prenis kun si Petron kaj Johanon kaj Jakobon, tiu, kiu ne estas kontraŭ vi, estas por vi. **51** Kaj kaj supreniris sur la monto, por preĝi. **29** Kaj kiam la tagoj maturiĝis por lia suprenakcepto, li dum li preĝis, la aspekto de lia vizaĝo aliĝis, firmigis sian vizaĝon, por iri al Jerusalēm, **52** kaj kaj lia vestaro fariĝis blanka kaj fulme brilanta. sendis senditojn antaŭ sia vizaĝo; kaj ili iris, kaj **30** Kaj jen interparolis kun li du viroj, kiuj estis eniris en vilagōn de la Samarianoj, por pretigi Moseo kaj Elija, **31** kiuj montriĝis en gloro, kaj por li. **53** Kaj tiuj lin ne akceptis, ĉar lia vizaĝo parolis pri lia foriro, kiun li estis plenumonta en estis direktata al Jerusalēm. **54** Kaj liaj disĉiploj Jerusalēm. **32** Sed Petro, kaj tiuj, kiuj estis kun Jakobo kaj Johano, tion vidinte, diris: Sinjoro, ĉu li, estis subpremataj de dormo; sed vekiĝinte, ili vi volas, ke ni ordonu fajron malsupreneni el vidis lian gloron, kaj la du virojn, kiuj staris kun la ĉielo kaj ekstermi ilin? **55** Sed li sin turnis kaj li. **33** Kaj dum ili foriris de li, Petro diris al Jesuo: admonis ilin; kaj li diris: Vi mem ne scias, laŭ kia Estro, estas bone por ni esti ĉi tie; kaj ni faru tri spirito vi estas. **56** Ĉar la Filo de homo venis, ne laŭbojn: unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por pereigi animojn de homoj, sed por savi. Kaj ili por Elija; li ne sciis, kion li diras. **34** Kaj dum li tion iris en alian vilagōn. **57** Kaj dum ili vojaĝis, sur la diris, nubo venis kaj superombris ilin; kaj ili timis, kiam ili eniris en la nubon. **35** Kaj el la nubo venis vojo iu diris al li: Mi vin sekvos, kien ajn vi iros. **58** Kaj Jesuo diris al li: La vulpoj havas kavojn, kaj voĉo, diranta: Ĉi tiu estas Mia Filo, Mia elektito; la birdoj de la ĉielo havas ripozejojn; sed la Filo lin aŭskultu. **36** Kaj dum la voĉo ankoraŭ sonis, de homo ne havas, kie kuŝigi sian kapon. **59** Kaj Jesuo troviĝis sola. Kaj ili silentis, kaj al neniu li diris al alia: Sekvu min. Sed li diris: Sinjoro, en tiuj tagoj rakontis ion, kion ili vidis. **37** Kaj permesu al mi unue iri kaj enterigi mian patron. la sekvantan tagon, post kiam ili malsupreniris **60** Sed li diris al li: Lasu la mortintojn enterigi siajn de la monto, granda homamaso renkontis lin. **38** mortintojn; sed vi iru kaj proklamu la regnon Kaj jen unu viro el la homamaso ekkriis, dirante: de Dio. **61** Kaj ankoraŭ alia diris: Mi vin sekvos, Majstro, mi petegas vin rigardi mian filon, ĉar li Sinjoro; sed unue permesu al mi adiaŭti tiujn, kiuj estas mia sola infano; **39** kaj jen spirito kaptas lin, estas en mia domo. **62** Sed Jesuo diris al li: Neniu, kaj subite li ekkrias, kaj ĝi korvulsiigas lin kurnbuša ŝaŭmo, kaj malfacile lasas lin, kontuzinte lin. **40** Kaj mi petis viajn disĉiplojn, ke ili elpelu ĝin; sed ili ne povis. **41** Kaj Jesuo respondis kaj diris: Ho senfida kaj perversa generacio, ĝis kiam mi estos kun vi kaj vin toleros? venigu ĉi tien vian filon. **42** Kaj dum li venis, la demono lin jetis sur la teron kaj lin konvulsiigis. Sed Jesuo severe admonis la malpuran spiriton, kaj sanigis la knabon kaj redonis lin al la patro. **43** Kaj ĉiuj miregis pro la majesto de Dio. Sed dum ĉiuj miris pri ĉio, kion li faris, li diris al siaj disĉiploj: **44** Penetrigu ĉi tiujn vortojn en viajn orelojn: ĉar la Filo de homo estos transdonita en la manojn de homoj. **45** Sed ili ne komprenis tiun diron, kaj ĝi estis kaŝita for de ili, por ke ili ne sciui ĝian signifon; kaj ili timis demandi al li pri tiu diro. **46** Kaj komenciĝis diskutado inter ili pri tio, kiu el ili estos la plej granda. **47** Sed Jesuo, vidinte la diskutadon de ili, prenis infanon, kaj starigis lin apud si, **48** kaj diris al ili: Kiu akceptos

10 Kaj post tio la Sinjoro elektis sepdek aliajn, kaj ilin forsendis duope antaŭ sia vizaĝo en ĉiun urbon kaj ĉiun lokon, kien li mem estis venonta. **2** Kaj li diris al ili: La rikolto estas granda, sed la laborantoj estas malmultaj; petu do la Estron de la rikolto, ke Li sendu laborantojn en Sian rikolton. **3** Iru; jen mi sendas vin kiel ŝafidojn meze de lupoj. **4** Ne portu monujon, nek saketon, nek ŝuojn; kaj salutu neniu sur la vojo. **5** Kaj en kiun ajn domon vi eniros, unue diru: Paco al ĉi tiu domo. **6** Kaj se tie estos filo de paco, via paco restos sur li; sed se ne, ĝi revenos al vi. **7** Kaj en tiu sama domo restu, manĝante kaj trinkante tion, kion ili havas; ĉar la laboranto meritas sian salajron. Ne transiru de domo en domon. **8** Kaj en kiun ajn urbon vi eniros, kaj oni vin akceptos, manĝu tion, kion oni metos antaŭ vin; **9** kaj sanigu la tieajn malsanulojn, kaj diru

al ili: La regno de Dio alproksimiĝis al vi. **10** Sed **32** Kaj tiel same unu Levido, veninte al la loko en kiun ajan urbon vi eniros, kaj oni ne akceptos kaj lin vidinte, preterpasis aliflanke. **33** Sed unu vin, eliru sur ĝiajn stratojn, kaj diru: **11** Eĉ la Samariano, vojaĝante, alvenis tien, kie li estis, kaj polvon de via urbo, kiu sin tenas al niaj piedoj, ni lin ekvidinte, li kortuŝiĝis, **34** kaj alproksimiĝis, deviĝas kontraŭ vin; tamen sciu, ke la regno de Dio alproksimiĝis al vi. **12** Mi diras al vi: Estos pli kaj bandagiĝis liajn vundojn, kaj surverŝis oleon elporteble en tiu tago por Sodom, ol por tiu urbo. **13** Ve al vi, Horazin! ve al vi, Betsaida! ĉar se en Tiro kaj Cidon estus faritaj tiuj potencaj faroj, kiu fariĝis en vi, ili jam antaŭ longe pentus, sidante en sakaĵo kaj cindro. **14** Tamen estos pli elporteble por Tiro kaj Cidon en la jugado, ol por vi. **15** Kaj ja malsupreniros ĝis Hades. (**Hades g86**) **16** Kiu vin kompaton. Kaj Jesuo diris al li: Iru vi, kaj faru tion aŭskultas, tiu min aŭskultas; kiu vin malšatas, tiu saman. **17** Kaj la sepdek revenis kun kompano. Kaj Jesuo diris al li: Sinjoro, kaj ĉi tiu sidis apud la piedoj de la Sinjoro, al ni per via nomo. **18** Kaj li diris al ili: Mi vidis kaj aŭskultis lian parolon. **19** Sed Marta estis Satanon falanta de la ĉielo, kiel fulmo. **20** Jen mi distrata pro multo da servado; kaj ŝi alproksimiĝis, donis al vi aŭtoritataton piedpaŝi sur serpentoj kaj kaj diris: Sinjoro, ĉu vi ne zorgas pri tio, ke mia skorpioj, kaj sur la tuta potenco de la malamiko; fratino lasis al mi servi sola? diru do al ŝi, ke ŝi kaj nenio iel vin difektos. **21** En tiu sama min helpu. **22** Ĉio estas transdonita al mi de mia Patro; tio, ke la spiritoj submetiĝis al vi; sed ĝoju, ke viaj al ŝi: Marta, Marta, vi zorgas kaj klopodadas pri nomoj estas skribitaj en la ĉielo. **23** Kaj sin turniinte al la horo li ĝojis en la Sankta Spirito, kaj diris: Mi Vin Maria elektis la bonan parton, kiu ne estos prenita glorias, ho Patro, Estro de la ĉielo kaj la tero, ke Vi kaſis ĉi tion for de saĝuloj kaj prudentuloj, kaj malkaſis al infanetoj; jes, Patro, ĉar al Vi tio bone plaċis. **24** Ĉio estas transdonita al mi de mia Patro; kaj neniу scias, kiu estas la Filo, krom la Patro; nek kiu estas la Patro, krom la Filo, kaj tiu, al kiu la Filo volas malkaſi Lin. **25** Kaj sin turniinte al la disciploj, li flanke diris: Feliĉaj estas la okuloj, kiu vidas tion, kion vi vidas; **26** ĉar mi diras al vi, ke multaj profetoj kaj reĝoj deziris vidi tion, kion vi vidas, kaj ili ne vidi; kaj aŭdi tion, kion vi aŭdas, kaj ili ne aŭdis. **27** Kaj jen unu legiſto starigis, kaj tentis lin, dirante: Majstro, kion mi faru, por heredi eternan vivon? (**alioj g166**) **28** Kaj li diris al li: Kio estas skribita en la leĝo? kiel vi legas? **29** Kaj li responde diris: Amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta forto kaj per via tuta meno, kaj vian proksimulon kiel vin mem. **30** Kaj li diris al li: Vi prave respondis; tion faru, kaj vi vivos. **31** Sed li, dezirante pravigi sin, diris al Jesuo: Kaj kiu estas mia proksimulo? **32** Jesuo respondis kaj diris: Unu homo malsupreniris de Jerusalēm al Jeriĥo; kaj li falis en la manojn de rabistoj, kiu lin senvestigis kaj batis, kaj foriris, lasante lin duone senviva. **33** Kaj laŭ okazo unu pastro malsupreniris la saman vojon; kaj lin vidinte, li preterpasis aliflanke.

11 Kaj li pregiſ en iu loko; kaj kiam li cesis pregi, unu el liaj disiciploj diris al li: Sinjoro, instruu nin pregi, kiel ankaŭ Johano instruis siajn disiciplojn. **2** Kaj li diris al ili: Kiam vi pregas, diru: Patro, Estu sanktigita Via nomo. Venu Via regno. **3** Donu al ni tagon post tago nian ĉiutagan panon. **4** Kaj pardonu al ni niajn pekojn, ĉar ni ankaŭ pardonas al ĉiu, kiu ūldas al ni. Kaj ne konduku nin en tenton. **5** Kaj li diris al ili: Kiu el vi havos amikon, kaj iros al li noktomeze, kaj diros al li: Amiko, pruntu al mi tri panojn; **6** ĉar amiko mia venis al mi post vojaĝo, kaj mi ne havas, kion meti antaŭ lin; **7** kaj tiu de interne respondos kaj diros: Ne ĝenu min; la pordo estas jam fermita, kaj miaj infanoj kun mi estas en lito; mi ne povas min levi kaj doni al vi? **8** Mi diras al vi: Kvankam li ne volos pro sia amikeco al li levigi kaj doni al li, tamen, pro ĉi ties persisteco li levigos kaj donos al li tiom, kiom li bezonas. **9** Kaj mi diras al vi: Petu, kaj al vi estos donite; serĉu, kaj vi trovos; frapu, kaj al vi estos malfermite. **10** Ĉar ĉiu petanto ricevas; kaj la serĉanto trovas; kaj al la frapanto estos malfermite. **11** Kaj de kiu el vi, kiu estas patro, filo petos panon, kaj li donos al li ūton; aŭ se li petas fielon, ĉu li anstataŭ fielon donos al li serpenton? **12** Aŭ se li

petos ovon, ĉu li donos al li skorpion? **13** Se vi enirantoj povu vidi la lumen. **34** La lampo de do, estante malbonaj, scias doni bonajn donacojn via korpo estas via okulo; kiam via okulo estas al viaj infanoj, des pli via Patro ĉela donos la sendifekta, via tuta korpo estas luma; sed kiam ĝi Sanktan Spiriton al tiuj, kiuj petos al Li. **14** Kaj estas malbona, via korpo ankaŭ estas malluma. li estis elpelanta demonon, kiu estis muta. Kaj **35** Tial viglu, ke la lumo, kiu estas en vi, ne estu kiam la demono eliris, la mutulo parolis; kaj la mallumo. **36** Tial, se via tuta korpo estas luma, homamaso miregis. **15** Sed iuj el ili diris: Per Baal- havante nenian malluman parton, ĝi estos tute Zebub, la estro de la demonoj, li elpelas demonojn. lumplena, kiel kiam la lampo lumas al vi per sia **16** Kaj aliaj, tentante lin, postulis de li signon el brilo. **37** Kaj dum li parolis, unu Fariseo invitis la ĉielo. **17** Sed li, sciante iliainj persojn, diris al lin matenmanĝi kun li; kaj li eniris kaj sidiĝis. ili: Ĉiu regno, dividita kontraŭ si, dezertiĝas; kaj **38** Kaj la Fariseo, ekvidinte, miris, ke li ne lavis domo, dividita kontraŭ domo, falas. **18** Kaj se sin antaŭ la matenmanĝo. **39** Kaj la Sinjoro diris ankaŭ Satano dividigas kontraŭ si, kiel staros lia al li: Vi Fariseoj purigas la eksteron de kaliko regno? ĉar vi diras, ke per Baal-Zebub mi elpelas kaj plado, sed via interno estas plena de rabado demonojn. **19** Kaj se per Baal-Zebub mi elpelas kaj malvirtu. **40** Malsaĝulo! ĉu Tiu, kiu faris la demonojn, per kiu viaj filoj ilin elpelas? tial ili eksteron, ne faris ankaŭ la internon? **41** Tamen, estos viaj jugantoj. **20** Sed se per la fingro de uzu por almozo la internaĵojn, kaj jen ĉio estas Dio mi elpelas demonojn, tiam la regno de Dio al vi pura. **42** Sed ve al vi, Fariseoj! ĉar vi pagas jam venis sur vin. **21** Kiam fortulo plene armita dekonaĵoj de mento kaj ruto kaj ĉiu vegetaĵo, kaj gardas sian palacon, en paco estas liaj posedajoj; preterlasas juĝon kaj amon al Dio; ĉi tion vi devus **22** sed kiam venas iu pli fortaj ol li kaj venkos lin, li fari, kaj tion ne preterlasi. **43** Ve al vi, Fariseoj! forprenas lian plenarmilaron, al kiu li fidis, kaj ĉar vi amas la ĉefsegojn en la sinagogoj, kaj la disdonas lian havon. **23** Kiu ne estas kun mi, tiu salutojn sur la placoj. **44** Ve al vi! ĉar vi similas estas kontraŭ mi; kaj kiu ne kolektas kun mi, tiu tombojn ne vidatajn; kaj la homoj, kiu iras super disjetas. **24** Kiam la malpura spirito eliris el homo, ili, ne scias. **45** Kaj unu el la legistoj responde ĝi trairas tra senakvaj lokoj, serĉante ripozon; diris al li: Majstro, dirante ĉi tion, vi ankaŭ nin kaj ne trovante ĝin, diras: Mi reiros al mia domo, riprocas. **46** Kaj li diris: Ve ankaŭ al vi, legisto! ĉar el kie mi eliris. **25** Kaj alveninte, ĝi trovas ĝin vi ŝargas homojn per ŝargoj malfacile porteblaj, balaita kaj ornamita. **26** Tiam ĝi iras kaj alprenas kaj vi mem ne tuŝas eĉ per unu el viaj fingroj la al si sep aliajn spiritojn pli malbonajn ol ĝi mem, ŝargojn. **47** Ve al vi! ĉar vi konstruas la tombojn kaj ili, enirinte, loĝas tie; kaj la fina stato de tiu de la profetoj, kiujn viaj patroj mortigis. **48** Tial homo fariĝas pli malbona, ol la unua. **27** Kaj dum vi estas atestantoj, kaj konsentas al la faroj de li ĉi tion parolis, unu virino el la homamaso levis viaj patroj; ĉar ili mortigis ilin, kaj vi konstruas sian vocon, kaj diris al li: Feliĉaj estas la ventro, la tombojn. **49** Tial ankaŭ diris la saĝo de Dio: kiu naskis vin, kaj la mamoj, kiujn vi suĉis. **28** Mi sendos al ili profetojn kaj apostolojn, kaj iujn Sed li diris: Sed pli ĝuste, feliciĝ estas tiuj, kiuj el tiuj ili mortigos kaj persekutos; **50** por ke la aŭdas la vorton de Dio kaj observas ĝin. **29** Kaj sango de ĉiuj profetoj, kiu estis elverŝita de post kiam la homamaso kolektiĝis al li, li ekparolis, la komenco de la mondo, estu postulita el ĉi tiu dirante: Ĉi tiu generacio estas malbona generacio; generacio, **51** de la sango de Habel ĝis la sango de ĝi serĉas signon, kaj signo ne estos donita al Zeharja, kiu pereis inter la altaro kaj la sankta ĝi, krom la signo de Jona. **30** Ĉar kiel Jona estis domo; jes, mi diras al vi: Ĝi estos postulita el ĉi signo por la Nineveanoj, tiel ankaŭ estos la Filo tiu generacio. **52** Ve al vi, legisto! ĉar vi forprenis de homo por ĉi tiu generacio. **31** La régino de la šlosilon de la scio; vi mem ne eniris, kaj vi la sudo leviĝos en la juĝado kun la viroj de ĉi malhelpis la enirantajn. **53** Kaj kiam li eliris el tie, tiu generacio, kaj ilin kondamnos; ĉar ŝi venis la skribistoj kaj la Fariseoj atakis lin insiste, kaj el la fino de la tero, por aŭskulti la saĝon de instigis lin paroli pri multaj aferoj; **54** insidente Salomonon; kaj jen iu pli granda ol Salomonon estas kontraŭ li, por kapti ion el lia bušo.

32 Viroj Nineveanoj staros en la juĝado kun ĉi tiu generacio, kaj ĝin kondamnos; ĉar ili pentis pro la predikado de Jona; kaj jen iu pli granda ol Jona estas ĉi tie. **33** Kiam oni ekbruligis lampon, oni metas ĝin ne en kašejon, nek sub grenmezurilon, sed sur la lampingon, por ke la ĉi tie. **34** Dume, kiam la miriadoj de la homamaso kunkolektiĝis tiel, ke ili piedpremis unu la alian, li ekparolis al siaj disĉiploj, dirante unue: Gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj, kiu estas hipokriteco. **2** Sed estas nenio kovrita, kio ne estos elmontrita; kaj nenio kaŝita, kio ne

estos sciata. **3** Tial, kion vi diris en la mallumo, aferon, kial vi zorgas pri la ceteraj? **27** Pripensu la tio estos aŭdita en la lumo; kaj kion vi parolis en liliojn, kiel ili kreskas; ili ne laboras, nek ŝpinas; orelon en internaj ĉambroj, tio estos proklamita tamen mi diras al vi: Eĉ Salomonon en sia tuta gloro sur la tegmentoj. **4** Kaj mi diras al vi, miaj amikoj: ne estis ornamita tiel, kiel unu el ĉi tiuj. **28** Sed se Ne timu tiujn, kiuj mortigas la korpon, kaj poste Dio tiel vestas la kampan herbaĵon, kiu hodiaŭ ne povas fari ion plu. **5** Sed mi montrros al vi, ekzistas, kaj morgaŭ estos ĵetata en fornon, kiom kiu vi devas timi: Timu Tiun, kiu, mortiginte, pli certe Li vestos vin, ho malgrandfiduloj! **29** plue havas aŭtoritaton enjeti en Gehenan; jes, Kaj ne serĉu, kion vi manĝos, kaj kion vi trinkos, mi diras al vi: Tiun timu. (**Geenna g1067**) **6** Ĉu oni kaj ne estu dubemaj. **30** Ĉar pri ĉio tio serĉas ne verdas kvin paserojn por du asaroj? kaj eĉ la nacioj de la mondo; sed via Patro scias, ke vi unu el ili ne estas forgesita antaŭ Dio. **7** Sed eĉ la tion bezonas. **31** Sed celu Lian regnon, kaj ĉio tio haroj de via kapo estas ĉiuj kalkulitaj. Ne timu; estos aldonita al vi. **32** Ne timu, malgranda grego; vi pli valoras ol multaj paseroj. **8** Kaj mi diras ĉar bone plaĉis al la Patro doni al vi la regnon. al vi: Ĉiun, kiu konfesos min antaŭ la homoj, la **33** Vendu viajn posedajojn, kaj donu almozon; Filo de homo ankaŭ konfesos antaŭ la angeloj de faru por vi monujojn, kiuj ne fariĝos malnovaj, Dio; **9** sed kiu malkonfesos min antaŭ la homoj, trezoron ne mankontan en la ĉielo, kie ŝtelisto tiu estos malkonfesita antaŭ la angeloj de Dio. **10** ne alproksimiĝas kaj tineo ne detruas. **34** Ĉar Kaj por ĉiu, kiu parolos vorton kontraŭ la Filo de kie estas via trezoro, tie estos ankaŭ via koro. homo, estos pardonon; sed por tiu, kiu blasfemas **35** Viaj lumboj estu zonitaj, kaj viaj lampoj estu kontraŭ la Sankta Spirito, ne estos pardonon. **11** brulantaj; **36** kaj vi mem estu similaj al viroj, Kaj kiam oni kondukos vin antaŭ la sinagogojn kiuj atendas sian sinjoron, kiam li revenos de la kaj regantojn kaj aŭtoritatulojn, ne zorgu, kiel edziĝa festo; por ke ili tuj malfermu al li, kiam aŭ kion respondi, aŭ kion diri; **12** ĉar la Sankta li venos kaj frapos. **37** Feliĉaj estas tiuj servistoj, Spirito instruos al vi en tiu horo mem tion, kion kiujn la sinjoro, kiam li venos, trovos vigilaj; vere vi devas diri. **13** Kaj unu el la homamaso diris mi diras al vi, ke li sin zonos, kaj sidigos ilin al li: Majstro, diru al mia frato, ke li dividu kun por manĝi, kaj mem venos kaj servos al ili. **38** mi la heredaĵon. **14** Sed li diris al li: Ho viro, kiu Kaj se li alvenos nokte dum la dua gardoparto, starigis min super vi kiel juganton aŭ dividanton? aŭ dum la tria gardoparto, kaj tiel ilin trovos, **15** Kaj li diris al ili: Zorgu, kaj gardu vin kontraŭ feliciĝaj estas tiuj servistoj. **39** Sed sciu, ke se la ĉia avideco, ĉar la vivo de homo ne konsistas en domomastro scius, je kioma horo la ŝtelisto venos, la abundeco de liaj posedajoj. **16** Kaj li parolis li maldormus kaj ne lasus sian domon trafoсиgi. al ili parabolon, dirante: La bieno de unu riĉulo **40** Vi ankaŭ estu pretaj, ĉar en tiu horo, kiun vi ne donis abunde; **17** kaj li konsideris, dirante: Kion pripensas, la Filo de homo venos. **41** Kaj Petro mi faru, ĉar mi ne havas lokon, kie mi povas diris: Sinjoro, ĉu vi parolas ĉi tiun parabolon por amasigi miajn fruktojn? **18** Kaj li diris: Jen kion mi ni, aŭ ankaŭ por ĉiuj? **42** Kaj la Sinjoro diris: Kiu faros: mi disbatos miajn grenejojn kaj konstruos do estas la fidela kaj saĝa administranto, kiun lia pli grandajn, kaj tie mi amasigos mian grenon kaj sinjoro starigos super sia servantaro, por doni miajn posedajojn. **19** Kaj mi diros al mia animo: al ili ĝustatempe ilian porcion da nutraĵo? **43** Animo, vi havas multajn posedajojn, provizitajn Feliĉa estas tiu servisto, kiun lia sinjoro, veninte, por multaj jaroj; ripozu, manĝu, trinku, estu gaja. trovos aganta tiel. **44** Vere mi diras al vi, ke li **20** Sed Dio diris al li: Ho senprudentulo! ĉi tiun starigos lin super ĉio, kion li havas. **45** Sed se tiu nokton oni postulas de vi vian animon; kies estos servisto diros en sia koro: Mia sinjoro prokrastas tio, kion vi preparis? **21** Tia estas tiu, kiu kolektas sian alvenon; kaj komencos batii la knabojn kaj la por si trezoron, kaj ne estas riĉa rilate Dion. **22** knabinojn, kaj manĝos kaj trinkos kaj ebruiĝos, **46** Kaj li diris al siaj disĉiploj: Tial mi diras al vi: Ne la sinjoro de tiu servisto alvenos en tago, kiam li zorgu pri via vivo, kion vi manĝu; nek pri via ne atendas, kaj en horo, pri kiu li ne scias; kaj korpo, kion vi surmetu. **23** Ĉar la vivo estas pli ol tranĉe skurĝos lin, kaj difinos por li parton kun la nutraĵo, kaj la korpo pli ol vestaĵo. **24** Pripensu la senfiduloj. **47** Kaj tiu servisto, kiu sciis la volon korvojn, ke ili ne semas, nek rikoltas, kaj ne havas de sia sinjoro, kaj nenion pretigis, nek faris laŭ provizejon nek grenejon; kaj Dio nutras ilin; kiom lia volo, suferos multajn batojn; **48** sed tiu, kiu pli vi valoras, ol la birdoj! **25** Kaj kiu el vi per ne sciis, kaj laŭ siaj agoj meritis batojn, suferos zorgado povas aldoni unu ulnon al sia staturo? malmultajn batojn. Kaj al kiu multo estas donita, **26** Se do vi ne povas fari eĉ la plej malgrandan el tiu estos multo postulata; kaj al kiu oni multon

komisiis, el tiu oni des pli multon postulos. **49** Mi gloris Dion. **14** Kaj la sinagogestro, indignante, ke alvenis, por jeti fajron sur la teron; kaj kion mi Jesuo resanigis en la sabato, respondis kaj diris al volas, se jam ĝi ekbrulis? **50** Sed mi havas baptton, la homamaso: Ekzistas ses tagoj, en kiuj oni devas per kiu esti baptita; kaj kiel mi premiĝas, ĝis ĝi labori; en ili do venu, por esti resanigitaj, kaj ne estos plenumita! **51** Ĉu vi supozas, ke mi alvenis, en la sabata tago. **15** Sed la Sinjoro respondis al por doni pacon sur la tero? Mi diras al vi: Ne; li kaj diris: Ho hipokrituloj! ĉu ne ĉiu el vi en sed pli vere disigon; **52** Ĉar de nun estos kvin el la sabato malligas sian bovon aŭ sian azonen el unu domo disigitaj, tri kontraŭ du, kaj du kontraŭ la stalo, kaj forkondukas ĝin, por trinkigi? **16** tri. **53** Estos disigitaj patro kontraŭ filo, kaj filo Kaj ĉu ne devis ĉi tiu virino, estante filino de kontraŭ patro; patrino kontraŭ filino, kaj filino Abraham, ligite de Satano Jen dek ok jarojn, esti kontraŭ patrino; bopatrino kontraŭ bofilino, kaj malligita el ĉi tiu kateno en la sabata tago? **17** Kaj bofilino kontraŭ bopatrino. **54** Kaj li diris al la kiam li tion diris, ĉiu liaj kontraŭuloj hontiĝis; homamasoj: Kiam vi vidas nubon levigantan en kaj la tutu homamaso ĝojis pro ĉiu gloraj agoj, la okcidento, vi tuj diras: Venos pluveto; kaj tiel faritaj de li. **18** Kaj li diris: Al kio similas la regno fariĝas. **55** Kaj kiam blovas la suda vento, vi diras: de Dio? kaj al kio mi ĝin komparu? **19** Ĝi estas Estos varmego; kaj tiel fariĝas. **56** Ho hipokrituloj! simila al sinapa semeto, kiun viro prenis kaj jetis vi scias esplori la aspekton de la tero kaj de la en sian ĝardenon; kaj ĝi kreskis kaj fariĝis arbo; ĉielo; sed kial vi ne scias esplori ĉi tiun tempon? kaj la birdoj de la ĉielo logis en ĝiaj branĉoj. **20** **57** Kaj kial eĉ per vi mem vi ne juĝas, kio estas Poste li diris: Al kio mi komparu la regnon de justa? **58** Ĉar dum vi iradas kun via kontraŭulo Dio? **21** Ĝi estas simila al fermentaĵo, kiun virino al la reganto, survoje klopođu liberiĝi de li; por prenis kaj kaſis en tri mezuroj da faruno, ĝis la ne lasi, ke li trenu vin al la juĝisto, kaj la juĝisto vin transdonu al la oficisto de la tribunalo, kaj la oficisto vin ĵetu en malliberejon. **59** Mi diras al **23** Kaj iu diris al li: Sinjoro, ĉu malmultaj estas vi: Vi neniel el tie eliros, ĝis vi pagos la lastan la savataj? Kaj li diris al ili: **24** Strebu eniri tra leptona.

13 Kaj ĉeestis en tiu sama tempo iuj, kiuj rakontis al li pri tiuj Galileanoj, kies sangon Pilato miksis kun iliaj oferaĵoj. **2** Kaj responde li diris al ili: Ĉu vi pensas, ke tiuj Galileanoj estis pekujoj pli ol ĉiu Galileanoj, pro tio, ke ili tion suferis? **3** Mi diras al vi: Neniel; sed se vi ne pentos, vi ĉiuji tiel same pereos. **4** Aŭ pri tiuj dek ok, sur kiujn falis la turo en Siloah kaj ilin mortigis, ĉu vi pensas, ke ili estis pekujoj pli ol ĉiuji homoj, kiuj logis en Jerusalem? **5** Neniel, mi diras al vi; sed se vi ne pentos, vi ĉiuji ankaŭ pereos. **6** Kaj li parolis la jenan parabolon: Unu viro havis figarbon, plantitan en lia vinberĝardeno, kaj li venis, serĉante frukton sur ĝi, kaj ne trovis. **7** Kaj li diris al la vinberisto: Jen tri jarojn mi venas, serĉante frukton sur ĉi tiu figarbo, kaj mi ne trovas; elhaku ĝin; kial ĝi senutiligas ankaŭ la teron? **8** Sed li responde diris: Sinjoro, lasu ĝin resti ankaŭ ĉi tiun jaron, ĝis mi fosos ĉirkau ĝi kaj metos sterkon; **9** kaj se ĝi poste donos frukton, bone; sed se ne, vi elhakos ĝin. **10** Kaj li instruadis en unu el la sinagogoj en la sabato. **11** Kaj jen virino, kiu dum dek ok jaroj havis spiriton de malforteco; kaj ŝi estis kunkurbita kaj neniel povis leviĝi. **12** Kaj vidinte ŝin, Jesuo vokis ŝin, kaj diris: Virino, vi estas liberigita el via malforteco. **13** Kaj li metis sur ŝin la manojn, kaj ŝi tuj rektiĝis kaj

volis! **35** Jen via domo estas lasita al vi dezerta; kaj mi diras al vi: Vi min ne vidos, ĝis vi diros: Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo.

14 Kaj kiam li eniris en sabato en la domon de unu reganto de la Fariseoj, por mangi panon, ili lin observis. **2** Kaj jen antaŭ li estis unu hidropsulo. **3** Kaj respondante, Jesuo parolis al la legistoj kaj la Fariseoj, kaj diris: Ĉu estas permesate sanigi en sabato, aŭ ne? **4** Sed ili silentis. Kaj li prenis lin kaj sanigis lin, kaj forliberigis lin. **5** Kaj li diris al ili: Kiu el vi havos azenon aŭ bovon, falintan en puton, kaj ne tuj eltiros ĝin en sabata tago? **6** Kaj ili ne povis respondi al tio. **7** Kaj li parolis parabolon al la invititoj, vidinte, kiel ili elektas la ĉefajn sidlokojn; li diris al ili: **8** Kiam vi estas invitita de iu al edziĝa festo, ne sidiĝu en la ĉefa loko, por ke ne okazu, ke iu, pli honorinda ol vi, estas de li invitita; **9** kaj tiu, kiu invititis vin kaj lin, venos, kaj diros al vi: Cedu lokon al ĉi tiu; kaj tiam vi komencos kun honto preni la lastan lokon. **10** Sed kiam vi estas invitita, iru kaj sidiĝu en la lasta loko; kaj tiel, kiam venos tiu, kiu vin invititis, li diros al vi: Amiko, iru pli alten; tiam vi havos honoron antaŭ ĉiu, kiuj sidas kun vi. **11** Ĉar ĉiu, kiu sin altigas, estos humiligita, kaj kiu sin humiligas, tiu estos altigita. **12** Kaj li diris al tiu, kiu lin invititis: Kiam vi faras tagmanĝon aŭ vespermangon, ne voku viajn amikojn, nek viajn fratojn, nek viajn parencojn, nek viajn riĉajn najbarojn, por ke ne okazu, ke ili ankaŭ invitostis vin, kaj vi ricevos rekompencon. **13** Sed kiam vi faras festenon, invituj malriĉulojn, kriplulojn, lamulojn, blindulojn; **14** kaj vi estos feliĉa, ĉar ili ne povas rekompenci vin, sed vi rekompenciĝos en la releviĝo de la justuloj. **15** Kaj aŭdinte tion, unu el la kunsidantoj diris al li: Feliĉa estas tiu, kiu mangos panon en la regno de Dio. **16** Sed li diris al li: Unu viro faris grandan vespermangon, kaj invititis multajn; **17** kaj en la horo de la festeno li elsendis sian serviston, por diri al la invititoj: Venu, ĉar ĉio estas jam preta. **18** Kaj ĉiu tiel same komencis peti pri indulgo. La unua diris al li: Mi aĉetis kampon, kaj mi nepre devas eliri, por ĝin vidi; mi petas, kalkulu al mi indulgon. **19** Alia diris: Mi aĉetis kvin jugojn da bovoj, kaj mi iras, por ilin provi; mi petas, kalkulu al mi indulgon. **20** Kaj alia diris: Mi edziĝis kun edzino, kaj tial mi ne povas veni. **21** Kaj la servisto revenis, kaj rakontis tion al sia mastro. Tiam ekkoleris la mastro, kaj diris al sia servisto: Eliru rapide sur la stratojn kaj irejojn de la urbo, kaj alkonduku ĉi tien la malriĉulojn kaj kriplulojn kaj blindulojn

kaj lamulojn. **22** Kaj la servisto diris: Sinjoro, estas farita tio, kion vi ordonis, kaj ankoraŭ estas loko. **23** Kaj la sinjoro diris al la servisto: Eliru sur la vojojn kaj kamplimojn, kaj devigu ilin enveni, por ke mia domo pleniĝu. **24** Ĉar mi diras al vi, ke neniu el tiuj viroj invititaj gustumos mian vespermangon. **25** Kaj grandaj homamasoj iris kun li, kaj li sin turnis, kaj diris al ili: **26** Se iu venas al mi, kaj ne malamas sian patron kaj sian patrinon kaj sian edzinon kaj siajn infanojn kaj fratojn kaj fratinojn, kaj eĉ ankaŭ sian vivon, li ne povas esti mia disĉiplo. **27** Kiu ne portas sian krucon kaj ne sekvas min, tiu ne povas esti mia disĉiplo. **28** Ĉar kiu el vi, dezirante konstrui turon, unue ne sidiĝas, por kalkuli la koston, ĉu li havas sufice, por fini ĝin? **29** Por ke, kiam li metis la fundamenton kaj ne povas ĝin fini, ĉiu vidantoj ne komencu moki lin, **30** dirante: Ĉi tiu homo komencis konstrui, sed ne povis fini. **31** Kaj kiu reĝo, ekirante, por renkonti en batalo alian reĝon, unue ne sidiĝos, por konsiliĝi, ĉu li povas kun dek mil renkonti tiun, kiu venas kontraŭ li kun dudek mil? **32** Aŭ alie, dum la alia estas tre malproksime, li alsendas ambasadorojn kaj demandas pri paco. **33** Kiu do el vi ne forlasas ĉiujn siajn posedajojn, tiu ne povas esti mia disĉiplo. **34** Salo do estas bona, sed se eĉ la salo sengustiĝis, per kio ĝi estos spicata? **35** Ĝi taŭgas nek por la tero nek por sterkejo; oni ĝin forjetas. Kiu havas orelojn por aŭdi, tiu aŭdu.

15 Kaj ĉiu impostistoj kaj pekujoj alproksimiĝis al li, por aŭskulti lin. **2** Kaj murmuris la Fariseoj kaj la skribistoj, dirante: Ĉi tiu akceptas pekujojn kaj mangas kun ili. **3** Kaj li parolis al ili la jenan parabolon, dirante: **4** Kiu el vi, havante cent ŝafojn kaj perdinte unu el ili, ne forlasas la naŭdek naŭ sur la stepo, kaj iras, por serĉi tiun, kiun li perdis, ĝis li ĝin trovos? **5** Kaj trovinte, li ĝin metas sur siajn ŝultrojn, ĝojante. **6** Kaj reveninte domen, li kunvokas siajn amikojn kaj siajn najbarojn, dirante al ili: Ĝoju kun mi, ĉar mi trovis mian ŝafon, la perditan. **7** Mi diras al vi, ke tiel same estos ĝojo en la ĉielo pro unu pekujo, kiu pentas, pli ol pro naŭdek naŭ justuloj, kiu ne bezonas penton. **8** Kiu virino, havante dek draĥmon, se ŝi perdis unu draĥmon, ne ekbruligas lampon kaj balaas la domon kaj serĉas diligente, ĝis ŝi ĝin trovos? **9** Kaj trovinte, ŝi kunvokas siajn amikinojn kaj siajn najbarinojn, dirante: Ĝoju kun mi, ĉar mi trovis la draĥmon, kiun mi perdis. **10** Tiel same, mi diras al vi, estas ĝojo antaŭ la anĝeloj de Dio pro unu pekujo, kiu pentas. **11** Kaj li diris: Unu viro havis du filojn; **12** kaj la pli junaj diris al sia

patro: Patro, donu al mi la heredotan parton de Tiam la administranto diris en si: Kion mi faru? la havo. Kaj li dividis inter ili siajn vivrimedojn. ĉar mia sinjoro deprenas de mi la administradon; **13** Kaj post ne multaj tagoj la pli junaj, kolektinte fosi mi ne povas, kaj mi hontas peti almozon. ĉion, forvojaĝis al malproksima lando; kaj tie li **4** Mi decidis, kion mi faros, por ke oni akceptu disperdis sian havon per diboĉa vivado. **14** Kaj min en siajn domojn, kiam mi estos eksigita el kiäm li jam elspezis ĉion, forta malsato okazis la administrejo. **5** Kaj alvokinte al si ĉiun en tiu lando, kaj li komencis havi mankon. **15** el la ŝuldantoj de sia sinjoro, li diris al la unua: Kaj li iris, kaj aliĝis al unu el la loĝantoj de tiu Kiom vi ŝuldas al mia sinjoro? **6** Kaj li diris: lando; kaj ĉi tiu lin sendis sur siajn kampojn, por Cent bat'ojn da oleo. Kaj li diris al li: Prenu vian paſti porkojn. **16** Kaj li deziris plenigi sian ventron kalkulon, kaj tuj sidiĝu kaj skribu kvindek. **7** Tiam per la karobo, kiujn la porkoj mangis; kaj neniu li diris al alia: Kaj kiom vi ŝuldas? Kaj li diris: donis al li. **17** Sed reveninte al si, li diris: Kiom Cent kor'ojn da tritiko. Li diris al li: Prenu vian da dungitoj de mia patro havas panon abunde, kalkulon, kaj skribu okdek. **8** Kaj tiu sinjoro laŭdis sed mi ĉi tie pereas de malsato! **18** Mi levigas, kaj la maljustan administranton, ĉar li prudente agis; iros al mia patro, kaj mi diros al li: Patro, mi pekis kontraŭ la ĉielo kaj antaŭ vi; **19** mi jam ne meritas esti nomata via filo; faru min kiel unu el viaj **9** Kaj mi diras al vi: Faru al vi amikojn per la dungitoj. **20** Kaj li levigis, kaj iris al sia patro. Sed kiam li estis ankoraŭ malproksime, lia patro lin vidis kaj kortuŝigis, kaj kurinte, falis sur lian kolon pekis kontraŭ la ĉielo kaj antaŭ vi, kaj mi jam ne meritas esti nomata via filo. **21** Kaj la filo diris al li: Patro, mi kiu estas fidela en la plej malgranda afero, kaj lin kisadis. **22** Kaj diris la patro al siaj servistoj: Alportu rapide la ĉefan robon, en la maljusta mamono, kiu konfidos al vi la kaj lin vestu, kaj metu ringon sur lian manon kaj veran riĉon? **12** Kaj se vi ne estis fidelaj en tio, ŝuojn sur liajn piedojn; **23** kaj alportu la grasigitan kio apartenas al alia homo, kiu donos al vi tion, bovidon kaj buĉu ĝin, kaj ni manĝu kaj estu gajaj; kio estas via propra? **13** Nenia servanto povas **24** ĉar ĉi tiu mia filo estis mortinta, kaj denove servis al du sinjoroj; ĉar aŭ li malamos unu kaj vivas; li estis perdita, kaj estas trovita. Kaj ili amos la alian, aŭ li aliĝos al unu kaj malestimos la komencis esti gajaj. **25** Sed la pli maljuna filo estis alian. Vi ne povas servi al Dio kaj al Mamono! **14** sur la kampo; kaj kiam li venis kaj alproksimiĝis Kaj la Fariseo ankaŭ, kiuj estis monavida, aŭdis al la domo, li aŭdis muzikon kaj dancadon. **26** Kaj ĉion tion, kaj ili lin mokis. **15** Kaj li diris al ili: Vi li alvokis unu el la knaboj, kaj demandis lin, kio estas tiuj, kiuj ŝajnigas sin justaj antaŭ homoj, sed estas tio. **27** Kaj li diris al li: Via frato venis, kaj Dio scias viajn korojn; ĉar kio estas altigita inter via patro buĉis la grasigitan bovidon, ĉar li ricevis homoj, tio estas abomenaĵo antaŭ Dio. **16** La leĝo lin sana. **28** Sed li koleris, kaj ne volis eniri; kaj lia kaj la profetoj estis ĝis Johano; de post tio tempo patro elvenis, kaj lin petegis. **29** Sed li responde la evangelio de la regno de Dio estas predikata, diris al sia patro: Jen tiom da jaroj mi servas al vi, kaj ĉiu al ĝi sin perforte aligas. **17** Sed estas pli kaj neniam mi malobeis vian ordonon, tamen vi facile por la ĉielo kaj la tero forpasi, ol por unu neniam donis al mi kapridon, por ke mi estu gaja punkteto de la leĝo fali. **18** Ĉiu, kiu forsendas kun miaj amikoj; **30** sed kiam venis ĉi tiu via filo, sian edzinon kaj edziĝas kun alia, adultas; kaj kiu formanĝis vian havon kun malcastinoj, vi edziĝas kun tiu, forsendita de sia edzo, tiu adultas. buĉis por li la grasigitan bovidon. **31** Kaj li diris **19** Estis unu riĉulo, kiu estis vestita per purpuro al li: Filo, vi estas ĉiam kun mi, kaj ĉio mia estas kaj bisino, kaj festis lukse ĉiutage; **20** kaj apud lia via. **32** Sed konvenis esti gajaj kaj ĝozi; ĉar ĉi tiu via frato estis mortinta, kaj denove vivas; li estis pordego estis kušigita almozulo, nomata Lazaro, kiu havis ulcerojn, **21** kaj deziris esti nutrata per la panpecetoj, kiuj falis de la tablo de la riĉulo; kaj eĉ venis la hundoj kaj lekis liajn ulcerojn. **22** Kaj la almozulo mortis, kaj li estis forportita de la anĝelo sur la sinon de Abraham; la riĉulo ankaŭ mortis, kaj estis enterigita. **23** Kaj en Hades li levis siajn okulojn, estante en turmentoj, kaj vidis Abrahamon malproksime kaj Lazaron sur lia

16 Kaj li diris ankaŭ al siaj disciploj: Estis unu riĉa homo, kiu havis administranton; kaj ĉi tiu estis denuncita al li, ke li disperdas lian havon. **2** Kaj li alvokis lin, kaj diris al li: Kio estas tio, kion mi aŭdas pri vi? donu al mi konton de via administrado, ĉar vi ne plu povas administradi. **3**

sino. (Hadēs g86) 24 Kaj li ekkriis, kaj diris: Patro liaj piedoj kaj dankis lin; kaj li estis Samariano. Abraham, kompatu min, kaj sendu Lazaron, por 17 Kaj Jesuo responde diris: Ĉu ne la dek estis ke li trempu en akvon la pinton de sia fingro, por purigitaj? sed kie estas la naŭ? 18 Ĉu ne troviĝis malvarmigi mian langon; ĉar mi tre suferas en ĉi revenantoj, por doni gloron al Dio, krom ĉi tiu flamo. 25 Sed Abraham diris: Filo, memoru, fremdulo? 19 Kaj li diris al li: Leviĝu kaj iru; via ke dum via vivo vi ricevis viajn bonaĵojn, kaj fido vin savis. 20 Kaj kiam la Fariseoj demandis al Lazaro tiel same malbonaĵojn; sed nun li ricevas li, kiam venos la regno de Dio, li respondis al ili, konsolon, kaj vi suferas. 26 Kaj krom ĉio tio staras dirante: La regno de Dio ne venas kun observado; granda abismo inter ni kaj vi, tiel ke tiu, kiuj 21 kaj oni ne diros: Jen ĉi tie, aŭ: Jen tie! ĉar jen volus iri de ĉi tie al vi, ne povas, kaj oni ne povas la regno de Dio estas inter vi. 22 Kaj li diris al la transiri de tie al ni. 27 Kaj li diris: Tial mi petas, disĉiploj: Venos tagoj, kiam vi deziruos vidi unu patro, ke vi sendu lin al la domo de mia patro, el la tagoj de la Filo de homo, kaj vi ne vidos. 28 ĉar mi havas kvin fratojn, por ke li atestu al 23 Kaj ili diros al vi: Jen tie! Jen ĉi tie! Ne foriru, ili, por ke ili ne venu ankaŭ en ĉi tiun lokon de nek sekvu; 24 ĉar kiel la fulmo, kiam ĝi fulmas turmento. 29 Sed Abraham diris: Ili havas Moseon el unu subĉiela flanko, lumas ĝis alia subĉiela kaj la profetojn; ili aŭskultu ilin. 30 Sed li diris: flanko, tiel estos la Filo de homo en sia tago. 25 Ne, patro Abraham; sed se unu venos al ili el la Sed unue li devas multon suferi, kaj esti malšatata mortintoj, ili pentos. 31 Kaj li diris al li: Se ili ne de ĉi tiu generacio. 26 Kaj kiel estis en la tagoj aŭskultas Moseon kaj la profetojn, ili ne kredos, de Noa, tiel estos en la tagoj de la Filo de homo. eĉ se iu levigas el la mortintoj.

17 Kaj li diris al siaj disĉiploj: Ne povas esti, ke faliloj ne venos, sed ve al tiu, per kiu ili venos! 2 Pli bone estus por tiu, se muelštonto estus pendigita ĉirkaŭ lia kolo, kaj se li estus jetita en la maron, ol se li metus falilon por unu el ĉi tiuj malgranduloj. 3 Gardu vin; se via frato pekos, admonu lin; kaj se li pentos, pardonu lin. 4 Kaj se li pekos kontraŭ vi sep fojojn en la tago, kaj sep fojojn turniĝos al vi, dirante: Mi pentas; vi lin pardonu. 5 Kaj la apostoloj diris al la Sinjoro: Aldonu al ni fidon. 6 Kaj la Sinjoro diris: Se vi havus fidon kiel semeron de sinapo, vi dirus al ĉi tiu morusarbo: Estu elradikigita, kaj estu plantita en la maron; kaj ĝi obeus al vi. 7 Sed kiu el vi, havante serviston plugantan aŭ paštantan, diros al li, kiam li envenis de la kampo: Tuji venu, kaj sidiĝu, por manĝi? 8 Ĉu li ne diros al li preferere: Preparu ion, por ke mi verspermanĝu, kaj zonu vin, kaj servu al mi, dum mi manĝos kaj trinkos; kaj poste vi manĝos kaj trinkos? 9 Ĉu li dankas la serviston, ĉar li faris tion, kio estis ordonita? 10 Tiel ankaŭ vi, kiam vi faris ĉion, kio estas ordonita al vi, diru: Ni estas senutilaj servistoj; ni faris tion, kion fari estis nia devo. 11 Kaj dum ili vojiris al Jerusalem, li trapasis tra la mezo de Samario kaj de Galileo. 12 Kaj kiam ili eniris en unu vilaĝon, renkontis lin dek lepruloj, kiuj staris malproksime; 13 kaj ili levis sian voĉon, dirante: Jesuo, estro, kompatu nin. 14 Kaj vidinte ilin, li diris al ili: Iru, kaj montru vin al la pastroj. Kaj dum ili iris, ili fariĝis puraj. 15 Kaj unu el ili, vidinte, ke li resaniĝis, revenis, glorante Dion per laŭta voĉo, 16 kaj falis sur sian vizaĝon ĉe

tago, kiam Noa eniris en la arkeon, kaj venis la diluvo kaj pereigis ĉiujn. 28 Ankaŭ tiel same, kiel estis en la tagoj de Lot; oni mangis, trinkis, aĉetis, vendis, plantis, konstruis; 29 sed en la tago, kiam Lot eliris el Sodom, fajro kaj sulfuro falis el la ĉielo kaj pereigis ĉiujn; 30 tiel same estos en tiu tago, kiam la Filo de homo malkaŝigos. 31 Kiu estos sur la segmento en tiu tago, kun liaj havaĵoj en la domo, tiu ne malsupreniru, por ilin forporti; kaj kiu estas sur la kampo, tiu ankaŭ ne revenu. 32 Memoru la edzinon de Lot. 33 Kiu penos gajni sian animon, tiu ĝin perdos; sed kiu ĝin perdos, tiu savos ĝin viva. 34 Mi diras al vi: En tiu nokto estos du viroj sur unu lito; unu estos prenita, kaj la alia lasita. 35 Du virinoj estos muelantaj kune; unu estos prenita, kaj la alia lasita. 36 Du viroj estos sur kampo; unu estos prenita, kaj la alia lasita. 37 Kaj ili responde diris al li: Kie, Sinjoro? Kaj li diris al ili: Kie estas la kadavro, tien ankaŭ kolektiĝos la agloj.

18 Kaj li parolis al ili parabolon pri tio, ke oni devas ĉiam pregi kaj ne laciĝi, 2 dirante: En unu urbo estis juĝisto, kiu ne timis Dion, nek respektis homon; 3 kaj estis vidvino en tiu urbo, kaj ŝi venadis al li, dirante: Faru por mi justecon kontraŭ mia kontraŭulo. 4 Kaj li ne volis dum kelka tempo, sed poste li diris en si: Kvankam mi ne timas Dion, nek respektas homon, 5 tamen, ĉar ĉi tiu vidvino min ĝenas, mi faros por ŝi justecon, por ke ŝi ne malfortigu min per sia ĉiama venado. 6 Kaj la Sinjoro diris: Aŭskultu, kion diras la maljusta juĝisto. 7 Kaj ĉu Dio ne faros justecon por Siaj elektitoj, kiuj tage kaj nokte krias al Li,

kvankam Li longe pri ili paciences? 8 Mi diras al vi: Rapide Li faros por ili justecon. Tamen kiam venos la Filo de homo, ĉu li trovos fidon sur la tero? 9 Kaj li parolis la jenan parabolon, ankaŭ por iuj, kiuj fidis al si, ke ili estas justuloj, kaj malestimis la ceterajn: 10 Du homoj supreniris ne estas kiel la ceteraj homoj, rabemaj, maljustaj, adultemaj, nek eĉ kiel ĉi tiu impostisto. 12 Mi fastas dufoje en semajno; mi donas dekonajojn el kion mi akiras. 13 Sed la impostisto, starante malproksime, ne volis eĉ levi la okulojn al la ĉielo, sed batadis sian bruston, dirante: Ho Dio, Jesuo haltis, kaj ordonis alkonduki lin; kaj kiam li estu favora al mi peku. 14 Mi diras al vi: Ĉi tiu malsupreniris al sia domo, pravigita pli ol tiu; ĉar kiu sin altigas, estos humiligit; sed kiu sin humiligas, tiu estos altigita. 15 Kaj oni venigis al li ankaŭ siajn infanetojn, por ke li tušu ilin; kaj la disĉiploj, vidinte, admonis ilin. 16 Sed Jesuo alvokis ilin al si, dirante: Lasu la infanojn veni al mi, kaj ne malhelpu ilin; ĉar el tiaj estas la regno de Dio. 17 Vere mi diras al vi: Kiu ne akceptos la regnon de Dio kiel infano, tiu neniel eniros en ĝin. 18 Kaj unu reganto demandis al li, dirante: Bona Majstro, kion mi faru, por heredi eternan vivon? (aiōnos g166) 19 Kaj Jesuo diris al li: Kiel vi nomas min bona? neniu estas bona krom Unu, nome Dio. 20 Vi scias la ordonojn: Ne adultu; Ne mortigu; Ne ŝtelu; Ne parolu malveran ateston; Respektu vian patron kaj vian patrinon. 21 Kaj li diris: Ĉion tion mi observis detempe de mia juneco. 22 Kaj Jesuo, aŭdinte, diris al li: Ankoraŭ unu mankon vi havas: vendu ĉion, kion vi posedas, kaj disdonu al malriĉuloj, kaj vi havos trezoron en la ĉielo; kaj venu, sekvu min. 23 Sed aŭdinte tion, li fariĝis tre malĝoja; ĉar li estis tre riĉa. 24 Kaj Jesuo, lin rigardante, diris: Kiel malfacile tiuj, kiuj havas riĉon, eniros en la regnon de Dio! 25 Ĉar estas pli facile por kamelo iri tra trueton de kudrilo, ol por riĉulo eniri en la regnon de Dio. 26 Kaj tiuj, kiuj tion aŭdis, diris: Kiu do povos esti savita? 27 Sed li diris: Kio estas neebla ĉe homoj, tio estas ebla ĉe Dio. 28 Kaj Petro diris: Jen ni forlasis niajn propraĵojn, kaj sekvis vin. 29 Kaj li diris al ili: Vere mi diras al vi: Estas neniu, kiu forlasis domon aŭ edzinon aŭ fratojn aŭ gepatrojn aŭ infanojn pro la regno de Dio, 30 kaj kiu ne ricevos multoble en ĉi tiu tempo, kaj en la venonta mondo vivon eternan. (aiōn g165, aiōnos g166) 31 Kaj preninte al si la dek du, li diris al ili: Jen ni supreniras al Jerusalem; kaj ĉio skribita per la profetoj estos plenumita al la Filo de homo. 32 Ĉar li estos transdonita al la nacianoj, kaj mokita mortigos lin; kaj la trian tagon li releviĝos. 34 Kaj ili komprenis nenion el tio, kaj ĉi tiu parolo estis kaſita for de ili, kaj ili ne sciis la dirojn. 35 Kaj en la templon, por preĝi; unu estis Fariseo, kaj kiam li alproksimiĝis al Jeriĥo, unu blindulo sidis la alia estis impostisto. 36 Kaj aŭdinte preĝis kun si jene: Ho Dio, mi Vin dankas, ke mi homamason preterirantan, li demandis, kio estas ne estas kiel la ceteraj homoj, rabemaj, maljustaj, tio. 37 Kaj oni diris al li, ke Jesuo, la Nazareto, adultemaj, nek eĉ kiel ĉi tiu impostisto. 38 Kaj li kriis, dirante: Jesuo, filo de David, kompatu min! 39 Kaj la antaŭirantoj de David, kompatu min. 40 Kaj la antaŭirantoj alproksimiĝis, li lin demandis: 41 Kion vi volas, ke mi faru al vi? Kaj li diris: Sinjoro, ke mi ricevu vidpovon. 42 Kaj Jesuo diris al li: Ricevu vidpovon; via fido vin savis. 43 Kaj li tuj ricevis vidpovon, kaj sekvis lin, glorante Dion; kaj la tuta popolo, vidinte tion, donis laŭdon al Dio.

19 Kaj li eniris en Jeriĥon kaj ĝin trapasis. 2 Kaj jen viro, nomata Zakheo; kaj li estis ĉefimpostisto, kaj li estis riĉa. 3 Kaj li penis vidi Jesuon, kia homo li estas; kaj li ne povis pro la homamaso, ĉar li estis malgranda je staturo. 4 Kaj antaŭkurinte antaŭen, li supreniris sur sikomorarbon, por lin vidi; ĉar li estis preterpasonta tie. 5 Kaj kiam Jesuo venis al la loko, li suprenrigardis, kaj diris al li: Zakheo, rapide malsupreniru, ĉar hodiaŭ mi devas loĝi en via domo. 6 Kaj li rapide malsupreniris, kaj akceptis lin ĝoje. 7 Kaj vidinte, ĉiu murmuris, dirante: Ĉe peku li eniris, por gastri. 8 Kaj Zakheo, starante, diris al la Sinjoro: Jen duonon de miaj posedajoj, Sinjoro, mi donacas al la malriĉuloj; kaj se el iu mi maljuste eldevigis ion, mi redonas kvaroblon. 9 Kaj Jesuo diris al li: Hodiaŭ venis savo al ĉi tiu domo, ĉar li ankaŭ estas filo de Abraham. 10 Ĉar la Filo de homo venis, por serĉi kaj savi la perditaĵon. 11 Kaj kiam oni aŭdis tion, li parolis ankoraŭ parabolon, ĉar li estis proksime al Jerusalem, kaj oni supozis, ke la regno de Dio tuj aperos. 12 Li do diris: Unu nobelo forvojaĝis en malproksiman landon, por ricevi al si regnon, kaj reveni. 13 Kaj vokinte al si dek siajn servistojn, li donis al ili dek min'ojn, kaj diris al ili: Negocadu, gis mi revenos. 14 Sed liaj regnanjoj lin malamis, kaj sendis delegitaron post li, dirante: Ni ne volas, ke tui viro reĝu super ni. 15 Kaj kiam li revenis, ricevinte la regnon, li ordonis voki al li tiujn servistojn, al kiuj li donis la monon, por ke li sciigu, kiom ili gajnis per negocado. 16 Kaj venis

la unua, kaj diris: Sinjoro, via min'o produktis dek ĉirkauðbaros vin per palisaro, kaj ronde ĉirkauðos min'o jn. **17** Kaj li diris al li: Bonege, bona servisto; vin, kaj ĉiuflanke premos vin, **44** kaj detruos ĝis la ĉar vi estis fidela en tre malgranda afero, havu tero vin, kaj viajn infanojn en vi, kaj ne lasos en vi aŭtoritaton super dek urboj. **18** Kaj venis la dua, ŝtonon sur ŝtono, pro tio, ke vi ne scis la tempon kaj diris: Sinjoro, via min'o faris kvin min'o jn. **19** Li de via vizitado. **45** Kaj enirinte en la templon, li diris ankaŭ al tiu: Vi ankaŭ estu super kvin urboj. komencis elpelii la vendantojn, **46** dirante al ili: **20** Kaj alia venis, kaj diris: Sinjoro, jen via min'o, Estas skribite: Mia domo estos domo de prego; sed kiun mi konservis, flankemetitan en vištuko; **21** vi faris ĝin kaverno de rabisto. **47** Kaj li instruis ĉar mi vin timis, ĉar vi estas homo severa; vi tagon post tago en la templo. Sed la ĉefpastroj prenas tion, kion vi ne demetas, kaj rikoltas tion, kaj la skribisto kaj la ĉefoj de la popolo penadis kion vi ne semis. **22** Li diris al li: El via propra lin pereigi, **48** kaj ne trovis, kion fari, ĉar la tuta bušo mi vin jugos, vi malbona servisto. Vi scis, ke popolo tre atente aŭskultis lin.

mi estas homo severa, kiu prenas tion, kion mi ne demetas, kaj rikoltas tion, kion mi ne semis; **23** kial do vi ne donis mian monon en bankon, por ke, reveninte, mi postulu ĝin kun procento? **24** Kaj li diris al la apudstarantoj: Forprenu de li la min'on, kaj donu ĝin al tiu, kiu havas la dek min'o jn. **25** (Kaj ili diris al li: Sinjoro, li havas dek min'o jn.) **26** Mi diras al vi, ke al ĉiu, kiu havas, estos donite; kaj for de tiu, kiu ne havas, estos prenita eĉ tio, kion li havas. **27** Cetere tiujn miajn malamikojn, kiu ne volis, ke mi reĝu super ili, konduku ĉi tien, kaj mortigu ilin antaŭ mi. **28** Kaj tion dirinte, li ekiris antaŭe, suprenirante al Jerusalem. **29** Kaj kiam li alproksimiĝis al Betfage kaj Betania, apud la monto nomata Olivarba, li sendis du el siaj disĉiploj, **30** dirante: Iru en la kontraŭan vilaĝon, en kiu, enirante, vi trovos azenidon ligitan, sur kiu nenu iam ankoraŭ sidis; ĝin malligu kaj alkonduku. **31** Kaj se iu demandos al vi: Kial vi ĝin malligas? parolu jene: La Sinjoro ĝin bezonas. **32** Kaj la senditoj foriris, kaj trovis, ĝuste kiel li diris al ili. **33** Kaj dum ili malligis la azenidon, ĝiaj posedantoj diris al ili: Kial vi malligas la azenidon? **34** Kaj ili diris: La Sinjoro ĝin bezonas. **35** Kaj ili alkondukis ĝin al Jesuo; kaj ĵetinte siajn vestojn sur la azenidon, ili sidigis Jesuon sur ĝin. **36** Kaj dum li iris, ili sternis siajn vestojn sur la vojo. **37** Kaj kiam li jam alproksimiĝis, malsuprenironte la deklivon de la monto Olivarba, la tuta amaso de la disĉiploj komencis ĝozi kaj laŭdi Dion per la ūta voĉo pro ĉiuj potencajoj, kiujn ili vidis; **38** dirante: Estu benata la Rego, kiu venas en la nomo de la Eternulo; paco en la ĉielo kaj gloro en la supera alto. **39** Kaj iuj Fariseoj el la homamaso diris al li: Majstro, admonu viajn disĉiplojn. **40** Kaj responde li diris: Mi diras al vi, ke se ĉi tiuj silentos, la ŝtonoj ekkrios. **41** Kaj kiam li alproksimiĝis, li rigardis la urbon, kaj ploris pro ĝi, **42** dirante: Ho, se vi mem scijs en ĉi tiu tago la aferojn apartenantajn al paco! sed nun ili estas kaſitaj for de viaj okuloj. **43** Ĉar venos sur vin tagoj, kiam viaj malamikoj

20 Kaj en unu el la tagoj, dum li instruis la popolon en la templo kaj predikis la evangelion, la ĉefpastroj kaj la skribistoj venis kun la pliaĝuloj; **2** kaj ili ekarolis, dirante al li: Diru al ni: Laŭ kia aŭtoritato vi ĉi tion faras? aŭ kiu estas tiu, kiu donis al vi tian aŭtoritaton? **3** Kaj responde li diris al ili: Mi ankaŭ faros al vi demandon, kaj diru al mi: **4** La baptado de Johano, ĉu ĝi estis el la ĉielo, aŭ el homoj? **5** Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la ĉielo; li diros: Kial vi ne kredis al li? **6** Sed se ni diros: El homoj; la tuta popolo ŝtonmortigos nin, ĉar ili estas konvinkitaj, ke Johano estis profeto. **7** Kaj ili respondis, ke ili ne scias, de kie ĝi estis. **8** Kaj Jesuo diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. **9** Kaj li komencis paroli al la popolo la janen parabolon: Unu viro plantis vinberĝardenon, kaj luigis ĝin al kultivistoj, kaj forvojaĝis por longa tempo. **10** Kaj en la ĝusta tempo li sendis sklavon al la kultivistoj, por ke ili donu al li el la frukto de la vinberejo; sed la kultivistoj skurĝis lin, kaj forsendis lin senhava. **11** Kaj li sendis ankoraŭ alian sklavon, kaj lin ankoraŭ ili skurĝis kaj malhonoris, kaj forsendis lin senhava. **12** Kaj li sendis ankoraŭ trian, kaj lin ankoraŭ ili vundis kaj eljetis. **13** Kaj la sinjoro de la vinberejo diris: Kion mi faru? Mi sendos mian amatan filon; eble lin ili respektos. **14** Sed kiam la kultivistoj lin vidis, ili diskutis unu kun alia, dirante: Ĉi tiu estas la heredonto; ni lin mortigu, por ke la heredaĵo fariĝu nia. **15** Kaj ili eljetis lin el la vinberejo kaj lin mortigis. Kion do faros al ili la sinjoro de la vinberejo? **16** Li venos kaj pereigos ĉi tiujn kultivistojn, kaj donos la vinberejon al aliaj. Kaj aŭdinte tion, ili diris: Ne tiel estu. **17** Sed li, rigardante ilin, diris: Kio do estas la jena skribitaĵo: Ŝtono, kiun malſatis la konstruantoj, Fariĝis ŝtono bazangula? **18** Ĉiu, kiu falas sur tiun ŝtonon, rompiĝos; sed sur kiun ĝi falos, tiun ĝi polvigos. **19** Kaj la skribisto kaj ĉefpastroj celis meti manojn sur lin en tiu sama

horο, kaj ili timis la popolon; ĉar ili eksciis, ke kontraŭ ili li parolis ĉi tiun parabolon. **20** Kaj ili observis lin, kaj elsendis spionojn, kiuj ŝajnigis transdoni lin al la potenco kaj aŭtoritato de la provinco. **21** Kaj ili demandis lin, dirante: tuj el sia abundo enjetis en la donacaron; sed ŝi el Majstro, ni scias, ke vi prave parolas kaj instruas, kaj ne akceptas ies personon, sed instruas laŭ vero ŝi havis. **5** Kaj kiam iuj parolis pri la templo, ke ĝi la vojon de Dio: **22** Ĉu konvenas al ni doni tributon estas ornamita per belaj ŝtonoj kaj oferdonoj, li al Cezaro, aŭ ne? **23** Sed sciante ilian ruzacon, li diris: **6** Rilate al tio, kion vi vidas, venos tagoj, diris al ili: **24** Montru al mi denaron. Kies bildon en kiuj ne estos lasita ĉi tie ŝtono sur ŝtono, kaj surskribajon ĝi portas? Kaj ili respondis: De kiu ne estos dejetita. **7** Kaj ili demandis lin, Cezaro. **25** Kaj li diris al ili: Tial redonu al Cezaro dirante: Majstro, kiam do tio estos? kaj kio estos la proprajon de Cezaro, kaj al Dio la proprajon de la signo, kiam tio estos proksima? **8** Kaj li diris: Dio. **26** Kaj ili ne povis ekkapti la diron antaŭ la Gardu vin, ke vi ne estu erarigitaj; ĉar multaj popolo; kaj ili miris pro lia responde, kaj silentis. venos en mia nomo, dirante: Mi estas; kaj: La **27** Kaj venis iuj el la Sadukeoj, kiuj diras, ke ne tempo proksimiĝis; ne sekvu ilin. **9** Kaj kiam vi estas releviĝo; kaj ili demandis lin, **28** dirante: aŭdos pri milito kaj tumultoj, ne teruriĝu; ĉar Majstro, Moseo skribis por ni, ke, se ies frato mortos, havante edzinon, kaj li estas seninfana, lia frato prenu la edzinon kaj naskigu idaron al tria ŝin prenis; kaj tiel same ankaŭ la sep ne lasis infanojn, kaj mortis. **32** Laste mortis ankaŭ la edzino? ĉar la sep havis ŝin kiel edzinon. **34** Kaj Jesuo diris al ili: La filoj de ĉi tiu mondo edziĝas kaj estas edzigataj; (*aiōn g165*) **35** sed kiuj estas juĝitaj indaj atingi tiun mondron kaj la releviĝon el la mortintoj, tuj nek edziĝas nek edzinigas; (*aiōn g165*) **36** ĉar ili ne plu povas morti; ĉar ili estas egalaj kun la anĝeloj, kaj estas filoj de Dio, estante filoj de la releviĝo. **37** Sed ke la mortintoj leviĝas, Moseo mem montris en la arbetaĵo, kiam li nomis la Eternulon la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob. **38** Li estas Dio ne de mortintoj, sed de la vivantoj, ĉar ĉiuj vivas al Li. **39** Kaj iuj el la skribistoj responde diris: Majstro, vi bone diris. **40** Kaj ili ne plu kuraĝis fari al li demandon. **41** Kaj li diris al ili: Kiel oni diras, ke **18** Kaj eĉ unu haro de via kapo ne pereos. **19** Per via pacienco vi akiros viajn animojn. **20** Sed de Isaak kaj la Dio de David? **42** Ĉar David mem diras en la Psalmo: La Eternulo diris al mia kio estas skribita. **23** Ve al la gravedulinoj kaj al la Sinjoro: Sidu dekstre de Mi, **43** Ĝis Mi faros viajn suĝantinoj en tiuj tagoj! ĉar estos granda manko malamikojn benketo por viaj piedoj. **44** Tial David nomas lin Sinjoro, kaj kiamaniere li estas lia filo? **45** Kaj dum la tuta popolo aŭskultis, li diris al siaj disĉiploj: **46** Gardu vin kontraŭ la skribistoj, kiuj de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la placoj, kaj ĉefseĝojn en la sinagogoj, kaj ĉeflokojn ĉe festenoj; **47** kaj kiuj formanĝas domojn de konsternitaj de la muĝado de la maro kaj la vidvinoj, kaj por preteksto longe preĝas. Ĉi tiuj ondegoj; **26** homoj malfortiĝos de timo kaj de ricevos pli severan kondamnon.

21 Kaj ekrigardante, li vidis riĉulojn enjetantajn siajn donacojn en la monkeston. **2** Kaj li vidis unu malriĉan vidvinon enjetantan tien du leptojn. **3** Kaj li diris: Vere mi diras al vi: Ĉi tiu malriĉa vidvino enjetis pli multe ol ĉiuj; **4** ĉar ĉiuj provinco. **5** Kaj kiam iuj parolis pri la templo, ke ĝi la vojon de Dio: **6** Rilate al tio, kion vi vidas, venos tagoj, diris: **7** Kaj ili demandis lin, Cezaro. **8** Kaj li diris: Dio. **9** Kaj kiam vi estas releviĝo; kaj ili demandis lin, **10** dirante: Majstro, kiam do tio estos? kaj kio estos la proprajon de Cezaro, kaj al Dio la proprajon de la signo, kiam tio estos proksima? **11** Kaj kaj regno kontraŭ regno; **12** Sed antaŭ ĉio tio oni metos sur vin siajn manojn kaj persekutos vin, transdonante vin al la sinagogoj kaj malliberejoj, kaj kondukante vin antaŭ reĝojn kaj provincojn pro mia nomo. **13** Tio fariĝos por vi atesto. **14** Decidu tial en viaj koroj, ne prizorgi antaŭe pri pleda responde; **15** ĉar mi donos al vi bušon kaj saĝon, kiun ĉiuj viaj atakantoj ne povos rezisti nek kontraŭdiri. **16** Sed vi estos transdonitaj eĉ de gepatroj kaj fratoj kaj parencoj kaj amikoj; kaj iujn el vi oni mortigos. **17** Kaj vi estos malamataj de ĉiuj pro mia nomo. **18** Kaj eĉ unu haro de via kapo ne pereos. **19** Per via pacienco vi akiros viajn animojn. **20** Sed de Isaak kaj la Dio de Jakob? **21** Tiam, **22** Ĉar la Kristo estas filo de David? **23** Ve al la gravedulinoj kaj al la Sinjoro: Sidu dekstre de Mi, **24** Ĉar David mem tiuj estas tagoj de punado, por ke plenumiĝu ĉio, diras en la Psalmo: La Eternulo diris al mia kio estas skribita. **25** Kaj estos signoj en la suno kaj la nacianoj. **26** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **27** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **28** Kaj estos signoj en la suno kaj la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **29** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **30** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **31** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **32** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **33** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **34** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **35** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **36** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **37** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **38** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **39** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **40** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **41** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **42** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **43** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **44** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **45** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj. **46** Kaj estos signoj en la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizerio de nacioj, **47** de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la nacianoj.

la potenco de la ĉielo ŝanceliĝos. **27** Kaj tiam dankon, li diris: Ĉi tion prenu kaj dividu inter vi; oni vidos la Filon de homo, venantan en nubo **18** ĉar mi diras al vi: De nun mi ne trinkos el la kun potenco kaj granda gloro. **28** Sed kiam tio frukto de la vinberarbo, ĝis venos la regno de komencos okazi, rigardu supren kaj levu viajn Dio. **19** Kaj li prenis panon, kaj doninte dankon, kapojn, ĉar via elāeto alproksimiĝas. **29** Kaj li li ĝin dispecigis kaj donis al ili, dirante: Ĉi tio parolis al ili parabolon: Rigardu la figarbon kaj estas mia korpo, kiu estas donita por vi; ĉi tion ĉiujn arbojn; **30** kiam ili ekkreskigas foliojn, vi faru por memorigo pri mi. **20** Sammaniere ankaŭ ekvidas, kaj el vi mem scias, ke la somero jam la kalikon post la vespermanĝo, dirante: Ĉi tiu estas proksima. **31** Tiel same vi, kiam vi vidos, kaliko estas la nova interligo en mia sango, kiu ke tio okazas, tiam sciū, ke la regno de Dio estas estas elverŝata por vi. **21** Sed jen la mano de tui, proksima. **32** Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio kiu min perfidas, estas apud mi sur la tablo. **22** ne forpasos, ĝis ĉio plenumiĝos. **33** La ĉielo kaj la Ĉar la Filo de homo ja iros, laŭ la antaŭdecido; tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos. **34** Sed sed ve al tiu viro, de kiu li estos perfidata! **23** Kaj gardu vin, por ke viaj koroj ne estu ŝarĝitaj de ili komencis diskuti inter si: kiu el ili faros tion. trosatiĝo kaj ebrieco kaj zorgoj pri vivrimedo, kaj **24** Kaj fariĝis ankaŭ inter ili disputo: kiun el ili por ke tiu tago ne venu al vi subite; **35** ĉar kiel oni opinias la plej granda. **25** Kaj li diris al ili: kaptilo ĝi venos sur ĉiujn, kiuj loĝas sur la supraĵo La reĝoj de la nacianoj faras sin sinjoroj super de la tero. **36** Sed viglu en ĉiu tempo, preĝante, ili; kaj tiujn, kiuj potencias inter ili, oni nomas ke prosperu al vi saviĝe de ĉio, kio okazos, kaj Bonfarantoj. **26** Sed vi ne estu tiaj; sed kiu estas la stari antaŭ la Filo de homo. **37** Kaj dum la tagoj li pli granda el vi, tiu fariĝu kiel la pli junaj; kaj tui, instruis en la templo, kaj ĉiunokte li eliris, kaj kiu estas ĉefaj, kiel la servanto. **27** Ĉar kiu estas la loĝis sur la monto nomata Olivarba. **38** Kaj la tutaj pli granda, la sidanto ĉe manĝo, aŭ la servanto? popolo venis al li frumatene en la templo, por ĉu ne la sidanto ĉe manĝo? sed mi estas meze aŭskulti lin.

22 Jam alproksimiĝis la festo de macoj, kiu estas nomata la Pasko. **2** Kaj la ĉefpastroj kaj la skribistoj serĉis, kiamaniere ili povu mortigi lin, ĉar ili timis la popolon. **3** Kaj Satano eniris en Judason, nomatan Iskariota, kiu estis el la nombro de la dek du. **4** Kaj li foriris kaj interparolis kun la ĉefpastroj kaj kapitanoj, kiamaniere transdoni lin al ili. **5** Kaj ili ĝojis, kaj konsentis doni al li monon. **6** Kaj li promesis, kaj serĉis okazon transdoni lin al ili, for de la homamaso. **7** Kaj venis la tago de macoj, kiam oni devis buĉi la Paskon. **8** Kaj li sendis Petron kaj Johanon, dirante: Iru kaj pretigu por ni la Paskon, por ke ni ĝin manĝu. **9** Kaj ili diris al li: Kie vi volas, ke ni pretigu? **10** Kaj li diris al ili: Jen kiam vi estos enirintaj en la urbon, vin renkontos viro, portanta krucon da avko; lin sekvu en la domon, en kiun li eniros. **11** Kaj vi diros al la domomastro: La Majstro diras: Kie estas la gastoĉambro, en kiu mi manĝos la Paskon kun miaj disĉiploj? **12** Kaj li montris al vi grandan supran ĉambron aranĝitan; tie pretigu. **13** Kaj ili iris kaj trovis tiel, kiel li diris al ili; kaj ili pretigis la Paskon. **14** Kaj kiam alvenis la horo, li sidiĝis, kaj la apostoloj kun li. **15** Kaj li diris al ili: Kun deziro mi deziris manĝi ĉi tiun Paskon kun vi, antaŭ ol mi suferos; **16** ĉar mi diras al vi: Mi ne manĝos ĝin, antaŭ ol ĝi plenumiĝos en la regno de Dio. **17** Kaj ricevinte kalikon, kaj doninte por vi regnon, kiel mia Patro difinis por mi; **30** por ke vi manĝu kaj trinku ĉe mia tablo en mia regno, kaj sidu sur tronoj, juĝante la dek du tribojn de Izrael. **31** Simon, Simon, jen Satano postulis vin ĉiujn, por kribri kiel tritikon; **32** sed mi preĝis por vi, ke via fido ne ŝanceligu; kaj vi, kiam vi konvertiĝos, firmigu viajn fratojn. **33** Kaj li diris al li: Sirjoro, vin mi estas preta akompani ĉe al malliberejo kaj al morto. **34** Kaj li diris: Mi diras al vi, Petro, koko ne krios hodiaŭ, antaŭ ol vi trifoste malkonfesos, ke vi min konas. **35** Kaj li diris al ili: Kiam mi vin elsendis sen monujo kaj sako kaj ūoj, ĉu io markis al vi? **36** Kaj ili diris: Nenio. Kaj li diris al ili: Sed nun kiu havas monujon, tiu prenu ĝin, kaj ankaŭ sakon; kaj kiu ne havas, tiu vendu sian mantelon kaj aĉetu glavon. **37** Ĉar mi diras al vi, ke tio, kio estas skribita, devas plenumiĝi pri mi: Kaj li estis alkalkulita al krimuloj; ĉar tio, kio rilatas al mi, havas sian finon. **38** Kaj ili diris: Sinjoro, jen estas du glavoj; kaj li diris al ili: Sufiĉas. **39** Kaj elirinte, li iris laŭ sia kutimo al la monto Olivarba, kaj la disĉiploj lin sekvis. **40** Kaj veninte al la loko, li diris al ili: Preĝu, ke vi ne eniru en tenton. **41** Kaj li iris for de ili proksimume ŝtonjeton, kaj li genuis, kaj preĝis, **42** dirante: Patro, se Vi volas, formetu de mi ĉi tiun kalikon; tamen plenumiĝu ne mia volo, sed Via. **43** Kaj aperis antaŭ li anĝelo el la ĉielo, fortigante

lin. **44** Kaj estante en agonio, li pregis pli fervore, kaj lia ŝvito fariĝis kiel gutoj da sango, defalantaj sur la teron. **45** Kaj leviĝinte post la prego, li venis al la disciploj kaj trovis ilin dormantaj de malgojo, **46** kaj diris al ili: Kial vi dormas? Leviĝu kaj pregu, ke vi ne eniru en tenton. **47** Dum li ankoraŭ parolis, jen homamaso; kaj tiu, kiu estis nomata Judas, unu el la dek du, iris antaŭ ili, kaj alproksimiĝis al Jesuo, por kisi lin. **48** Sed Jesuo diris al li: Judas, ĉu vi perfidas per kiso la Filon de homo? **49** Kaj kiam tiuj, kiuj ĉirkauis lin, vidis, kio sekvas, ili diris: Sinjoro, ĉu ni frapu per glavo? **50** Kaj unu el ili frapis la sklavon de la ĉefpastro, kaj detranĉis lian dekstran orelon. **51** Sed Jesuo responde diris: Permesu tiom. Kaj li tuŝis lian orelon kaj sanigis lin. **52** Kaj Jesuo diris al la ĉefpastroj kaj kapitanoj de la templo kaj pliaĝuloj, kiuj venis kontraŭ lin: Ĉu vi elvenis kun glavoj kaj bastonoj, kvazaŭ kontraŭ rabiston? **53** Kiam mi estis ĉutage inter vi en la templo, vi ne etendis kontraŭ min viajn manojn; sed ĉi tiu estas via horo, kaj la potenco de mallumo. **54** Kaj ili kaptis lin, kaj forkondukinte, venigis lin en la domon de la ĉefpastro. Sed Petro sekvis malproksime. **55** Kaj kiam oni ekbruligis fajron meze de la karto kaj sidis kune, Petro sidiĝis meze de ili. **56** Kaj unu servantino, vidante lin sidantan en la fajrolumo, kaj fikse rigardinte lin, diris: **57** Ĉi tiu ankaŭ estis kun li. Sed li malkonfesis, dirante: Virino, mi lin ne konas. **58** Kaj post iom da tempo alia vidis lin, kaj diris: Vi ankaŭ estas el ili. Sed Petro diris: Viro, mi ne estas. **59** Kaj post la daŭro de unu horo proksimume, alia asertis persiste, dirante: Vere, ĉi tiu ankaŭ estis kun li, ĉar li estas Galileano. **60** Sed Petro diris: Viro, mi ne scias, kion vi diras. Kaj tuj, dum li ankoraŭ parolis, la koko kriis. **61** Kaj la Sinjoro sin turnis, kaj alrigardis Petron. Kaj Petro ekmemoris la vorton de la Sinjoro, ke li diris al li: Antaŭ ol koko krios hodiaŭ, vi trifioje min malkonfesos. **62** Kaj li eliris, kaj maldolce ploris. **63** Kaj tiuj, kiuj gardis Jesuon, lin mokis kaj batis. **64** Kaj ili ĉirkaukovris lin, kaj demandis lin, dirante: Profetu, kiu vin frapis? **65** Kaj per multaj aliaj insultoj ili parolis kontraŭ li. **66** Kaj tuj kiam tagiĝis la pliaĝularo de la popolo kunvenis, kaj ĉefpastroj kaj skribistoj, kaj ili forkondukis lin antaŭ sian sinedrion, kaj diris: **67** Se vi estas la Kristo, diru al ni. Sed li diris al ili: Se mi diros al vi, vi ne kredos; **68** kaj se mi demandos, vi ne respondos. **69** Tamen, de nun la Filo de homo sidos dekstre de la Potenco de Dio. **70** Kaj ili ĉiuj demandis: Ĉu vi do estas la Filo de Dio? Kaj li respondis: Vi diras, ke mi estas. **71** Kaj ili diris:

Pro kio ni bezonas pluan atestadon? ĉar ni mem aŭdis el lia propra bušo.

23 Kaj la tutu ĉeestantaro leviĝis, kaj kondukis lin antaŭ Pilaton. **2** Kaj ili komencis akuzi lin, dirante: Ni trovis ĉi tiun viron erariganta nian nacion, kaj malpermesanta pagi tributon al Cezaro, kaj diranta, ke li mem estas Kristo, reĝo. **3** Kaj Pilato demandis lin, dirante: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? Kaj li responde al li diris: Vi diras. **4** Kaj Pilato diris al la ĉefpastroj kaj homamasoj: Mi trovas nenian kulpon en ĉi tiu viro. **5** Sed ili insistis, dirante: Li malkvietigas la popolon, instruante tra la tuta Judujo, kaj komencante de Galileo, eĉ ĝis ĉi tie. **6** Sed kiam Pilato tion aŭdis, li demandis, ĉu la viro estas Galileano. **7** Kaj kiam li sciigis, ke li estas el sub la aŭtoritato de Herodo, li sendis lin al Herodo, kiu ankaŭ ĉeestis en Jerusalemo en tiuj tagoj. **8** Sed Herodo, vidinte Jesuon, treege ĝojis; ĉar de longe li deziris vidi lin, ĉar li jam aŭdis pri li, kaj li esperis vidi ian signon, faritan de li. **9** Kaj li demandis lin per multaj vortoj, sed li respondis al li nenion. **10** Kaj la ĉefpastroj kaj la skribistoj staris, forte lin akuzante. **11** Kaj Herodo kaj liaj soldatoj malhonoris lin kaj mokis lin, kaj vestinte lin per brilaj vestoj, li resendis lin al Pilato. **12** Kaj Herodo kaj Pilato fariĝis amikoj unu kun la alia en tiu sama tago; ĉar antaŭe ili havis inter si malamon. **13** Kaj Pilato, kunvokinte la ĉefpastrojn kaj la regantojn kaj la popolon, **14** diris al ili: Vi alkondukis antaŭ min ĉi tiun viron, kiel erarigantan la popolon; kaj jen ekzameninte lin antaŭ vi, mi trovis nenian kulpon en ĉi tiu viro rilate tion, pri kio vi lin akuzas; **15** nek Herodo ankaŭ, ĉar li resendis lin al ni; kaj jen nenio inda je morto estas farita de li. **16** Tial mi lin skurĝos kaj liberigos. **17** Ĉar li devis liberigi unu al ili dum la festo. **18** Sed amase ili kriis, dirante: Forigu lin, kaj liberigu al ni Barabason; **19** kiu pro ribelado farita en la urbo, kaj pro mortigo, estis jetita en malliberejon. **20** Kaj Pilato, volante liberigi Jesuon, denove parolis al ili; **21** sed ili laŭte kriis, dirante: Krucumu, krucumu lin. **22** Kaj la trian fojon li diris al ili: Kial? kian malbonon faris ĉi tiu? mi trovis en li nenion indan je morto; mi do lin skurĝos kaj liberigos. **23** Sed ili insistis per grandaj krioj, postulante krucumi lin. Kaj iliaj krioj superfortis. **24** Kaj Pilato donis juĝon, ke plenumiĝu ilia postulo. **25** Kaj li liberigis tiun, kiu pro ribelado kaj mortigo estis jetita en malliberejon, kaj kiun ili postulis; sed Jesuon li transdonis al ilia volo. **26** Kaj kiam ili forkondukis lin, ili kaptis Simonon, Kirenanon, venantan de la

kamparo, kaj metis sur lin la krucon, por porti ĝin post Jesuo. **27** Kaj sekvis lin granda amaso de la popolo, kaj de virinoj, kiuj ĝemis kaj lamentis pro li. **28** Sed Jesuo, turninte sin al ili, diris: Filinoj de Jerusalem, ne ploru pro mi, sed ploru pro vi kaj pro viaj infanoj. **29** Ĉar jen venas tagoj, kiam oni diros: Feliĉaj estas la senfruktaj, kaj la ventroj ne naskintaj, kaj la mamoj ne nutritantaj. **30** Tiam oni komencos diri al la montoj: Falu sur nin; kaj al la montetoj: Kovru nin. **31** Ĉar se oni tiel agas en la suka ligno, kiel oni agos en la seka? **32** Kaj estis kondukataj kun li ankaŭ aliaj du, krimuloj, por esti mortigitaj. **33** Kaj kiam ili alvenis al la loko nomata Kranio, tie ili krucumis lin, kaj la krimulojn, unu dekstre kaj unu maldekstre. **34** Kaj Jesuo diris: Patro, pardonu ilin; ĉar ili ne scias, kion ili faras. Kaj dividante inter si liajn vestojn, ili jetis lotojn. **35** Kaj la popolo staris, rigardanta. Kaj la regantoj ankaŭ mokis lin, dirante: Aliajn li savis: li savu sin mem, se ĉi tiu estas la Kristo de Dio, la elektito. **36** Kaj ŝercis pri li ankaŭ la soldatoj, venante al li kaj proponante al li vinagron, **37** kaj dirante: Se vi estas la Reĝo de la Judoj, savu vin. **38** Kaj estis ankaŭ surskribo super li: ĈI TIU ESTAS LA REĜO DE LA JUDOJ. **39** Kaj unu el la pendigitaj krimuloj insultis lin, dirante: Ĉu vi ne estas la Kristo? savu vin kaj nin. **40** Sed la alia responde admonis lin, dirante: Ĉu vi eĉ ne timas Dion? ĉar vi estas en la sama kondamno. **41** Kaj ni ja juste, ĉar ni ricevas rekompencon, merititan pro niaj faroj; sed ĉi tiu faris nenion malbonan. **42** Kaj li diris: Jesuo, memoru min, kiam vi venos en vian regnon. **43** Kaj li diris al li: Vere mi diras al vi: Hodiaŭ vi estos kun mi en Paradizo. **44** Kaj jam estis ĉirkaŭ la sesa horo, kaj fariĝis mallumo sur la tuta lando ĝis la naŭa, ĉar la sunlumo mankis; **45** kaj la kurteno de la sanktejo disiĝis en la mezo. **46** Kaj kriinte per laŭta voĉo, Jesuo diris: Patro, en Viajn manojn mi transdonas mian spiriton; kaj tion dirinte, li ellasis for la spiriton. **47** Kaj kiam la centresto vidis la okazantaĵon, li gloris Dion, dirante: Ĉi tiu estis ja justulo. **48** Kaj ĉiuj homamasoj, kiuj kunvenis al ĉi tiu spektaklo, kiam ili vidis la okazintaĵojn, reiris, frapante al si la bruston. **49** Kaj ĉiuj liaj konantoj, kaj la virinoj, kiuj sekvis lin el Galileo, staris malproksime, vidante tion. **50** Kaj jen viro nomata Jozef, kiu estis konsilanto, viro bona kaj justa **51** (li ne konsentis al ilia intenco kaj faro), el Arimateo, urbo de la Judoj, kiu atendis la regnon de Dio, **52** irinte al Pilato, petis la korpon de Jesuo. **53** Kaj li deprenis ĝin kaj envolvis ĝin en tolajo, kaj metis lin en tombo, elhakita el ŝtono, kie neniui antaŭe kuſis. **54** Kaj estis la tago de la Preparado,

kaj la sabato eklumis. **55** Kaj la virinoj, kiuj venis kun li el Galileo, sekvis, kaj vidis la tombon, kaj kiamaniere la korpo estis metita. **56** Kaj ili reiris, kaj preparis aromaĵojn kaj ŝmirajojn. Kaj sabate ili ripozis laŭ la ordono.

24 Kaj la unuan tagon de la semajno, ĉe frua tagiĝo, ili venis al la tombo, alportante la aromaĵojn, kiujn ili preparis. **2** Kaj ili trovis la ŝtonon derulita for de la tombo. **3** Kaj enirinte, ili ne trovis la korpon de la Sinjoro Jesuo. **4** Kaj dum ili embarasiĝis pri tio, jen apud ili staris du viroj en brilaj vestoj; **5** kaj dum ili timis kaj kliniĝis vizagalte, tiuj demandis ilin: Kial vi serĉas la vivanton inter la mortintoj? **6** Li ne estas ĉi tie, sed leviĝis; memoru, kiamaniere li parolis al vi, kiam li estis ankoraŭ en Galileo, **7** dirante, ke la Filo de homo devas esti transdonita en la manojn de pekuoj kaj esti krucumita, kaj la trian tagon releviĝi. **8** Kaj ili rememoris liajn vortojn; **9** kaj reveninte de la tombo, ili rakontis ĉion tion al la dek unu kaj al ĉiuj ceteraj. **10** Kaj ili estis Maria Magdalena, kaj Joana, kaj Maria, la patrino de Jakobo; kaj la ceteraj virinoj kun ili rakontis tion al la apostoloj. **11** Kaj tiuj vortoj ŝajnis al ili kiel babilido, kaj ili ne kredis al la virinoj. **12** Sed Petro leviĝis kaj kuris al la tombo, kaj kliniĝinte, vidis la tolajojn solajn, kaj li foriris, mirante en si pri tio, kio okazis. **13** Kaj jen du el ili iris en tiu sama tago al vilago nomata Emaus, kiu estas malproksime de Jerusalem sesdek stadiojn. **14** Kaj ili interparolis inter si pri ĉio tio, kio okazis. **15** Kaj dum ili interparolis kaj diskutis inter si, Jesuo mem alproksimiĝis kaj iris kun ili. **16** Sed ili ajukuloj estis malhelpataj tiel, ke ili lin ne rekonis. **17** Kaj li diris al ili: Kiaj vortoj estas tiuj, kiujn vi interŝanĝas, dum vi iras? Kaj ili haltis, kun malgaja mieno. **18** Kaj unu el ili, nomata Kleopas, responde diris al li: Ĉu nur vi sola loĝas en Jerusalem, kaj ne scias tion, kio tie okazis en ĉi tiuj tagoj? **19** Kaj li diris al ili: Kion? Kaj ili diris al li: Pri Jesuo, la Nazareto, kiu estis profeto potenca age kaj parole antaŭ Dio kaj la tuta popolo; **20** kaj kiel la ĉefpastroj kaj niaj regantoj transdonis lin por kondamno al morto, kaj lin krucumis. **21** Sed ni esperis, ke li estas tiu, kiu elāĉetos Izraelon. Kaj plie, krom ĉio tio, hodiaŭ estas jam la tria tago, de kiam tio okazis. **22** Ankaŭ mirigis nin iuj virinoj el la inter ni, kiuj estis frumatene apud la tombo, **23** kaj ne trovinte lian korpon, revenis, dirante, ke ili ankaŭ vidis vizion de angeloj, kiuj diris, ke li vivas. **24** Kaj iuj el nia kunularo iris al la tombo, kaj trovis tiel, kiel diris la virinoj; sed lin ili ne vidis. **25** Kaj li

diris al ili: Ho malsāguoj kaj kore malviglaj por kredi ĉion, kion la profetoj antaŭparolis! **26** Ĉu la Kristo ne devis suferi ĉion tion, kaj emiri en sian gloron? **27** Kaj komencante de Moseo kaj de ĉiu profetoj, li klarigis al ili el ĉiu Skriboj la dirojn pri li mem. **28** Kaj ili alproksimiĝis al la vilaĝo, kien ili iris, kaj li ŝajnigis al ili, kvazaŭ li pluen iros. **29** Kaj ili retenis lin, dirante: Restu ĉe ni, ĉar estas preskaŭ vespero, kaj la tago jam malkreskas. Kaj li eniris, por resti ĉe ili. **30** Kaj dum li sidis kun ili ĉe manĝo, li prenis panon, kaj ĝin benis kaj dispecigis kaj donis al ili. **31** Kaj iliaj okuloj malfermiĝis, kaj ili rekonis lin, kaj li fariĝis nevidebla por ili. **32** Kaj ili diris unu al alia: Ĉu nia koro ne brulis en ni, dum li parolis kun ni sur la vojo, dum li klarigis al ni la Skribojn? **33** Kaj leviĝinte en tiu sama horo, ili reiris al Jerusalem, kaj trovis la dek unu kunvenintaj, kun siaj kunuloj, kaj dirantaj: **34** La Sinjoro vere leviĝis, kaj aperis al Simon. **35** Kaj ili rakontis tion, kio okazis sur la vojo, kaj kiamaniere li rekoniĝis al ili en la dispecigo de pano. **36** Kaj dum ili priparlisis tion, li mem staris meze de ili, kaj diris al ili: Paco al vi. **37** Sed terurite kaj timigite, ili supozis, ke ili vidas spiriton. **38** Kaj li diris al ili: Kial vi maltrankviliĝas? kaj kial diskutoj leviĝas en viaj koroj? **39** Vidu miajn manojn kaj miajn piedojn, ke ĝi estas mi mem; palpu min kaj vidu; ĉar spirito ne havas karnon kaj ostojn, kiel vi vidas min havanta. **40** Kaj tion dirinte, li montris al ili siajn manojn kaj siajn piedojn. **41** Kaj dum ili ankoraŭ ne kredis pro ĝojo, kaj miris, li demandis ilin: Ĉu vi havas ian mangajojn ĉi tie? **42** Kaj ili donis al li pecon de rostita fiŝo. **43** Kaj li prenis, kaj manĝis antaŭ ili. **44** Kaj li diris al ili: Jen estas miaj vortoj, kiujn mi parolis al vi, kiam mi ankoraŭ estis ĉe vi, ke devas plenumiĝi ĉio, kio estas skribita pri mi en la leĝo de Moseo kaj en la profetoj kaj en la psalmoj. **45** Tiam li malfermis ilian menson, por ke ili komprenu la Skribojn; **46** kaj li diris al ili: Tiel estas skribite, ke la Kristo devas suferi, kaj leviĝi el la mortintoj la trian tagon; **47** kaj ke pento kaj pardonado de pekoj estu predikataj en lia nomo al ĉiu nacioj, komencante ĉe Jerusalem. **48** Vi estas atestantoj pri tio. **49** Kaj jen mi elsendos sur vin la promeson de mia Patro; sed restu en la urbo, ĝis vi vestiĝos per potenco de supre. **50** Kaj li elkondukis ilin ĝis apud Betania, kaj, levinte siajn manojn, li benis ilin. **51** Kaj dum li benis ilin, li foriĝis de ili kaj estis suprenportita en la ĉielon. **52** Kaj adorkliniĝinte al li, ili revenis al Jerusalem kun granda ĝojo; **53** kaj estis konstante en la templo, glorante Dion.

Johano

1 En la komenco estis la Vorto, kaj la Vorto estis kun Dio, kaj la Vorto estis Dio. **2** Tiu estis en la komenco kun Dio. **3** Ĉio estiĝis per li; kaj aparte de li estiĝis nenio, kio estiĝis. **4** En li estis la vivo, kaj la vivo estis la lumo de la homoj. **5** Kaj la lumo brilas en la mallumo, kaj la mallumo ĝin ne venkis. **6** De Dio estis sendita viro, kies nomo estis Johano. **7** Tiu venis kiel atestanto, por atesti pri la lumo, por ke ĉiu per li kredus. **8** Li ne estis la lumo, sed li venis, por atesti pri la lumo. **9** Tio estis la vera lumo, kiu lumas al ĉiu homo, venanta en la mondon. **10** Tiu estis en la mondo, kaj la mondo per li estiĝis, kaj la mondo lin ne konis. **11** Li venis al siaj proprajoj, kaj liaj propruloj lin ne akceptis. **12** Sed al ĉiu, kiuj lin akceptis, li donis la rajton fariĝi filoj de Dio, al la kredantoj al lia nomo, **13** kiuj naskiĝis nek el sango, nek el volo de karko, nek el volo de homo, sed el Dio. **14** Kaj la Vorto fariĝis karko kaj logis inter ni, kaj ni vidis lian gloron, gloron kvazaŭ de la solenaskita de la Patro, plena de graco kaj vero. **15** Johano atestis pri li, kaj kriis, dirante: Ĉi tiu estas li, pri kiu mi diris: Kiu venas post mi, tiu estas metita super mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. **16** Ĉar el lia pleneco ni ĉiu ricevis, kaj gracon post graco. **17** Ĉar la leĝo estis donita per Moseo; la graco kaj la vero estiĝis per Jesuo Kristo. **18** Neniuj iam vidis Dion; la solenaskita Filo, kiu estas en la sino de la Patro, Lin deklaris. **19** Kaj jen estas la atesto de Johano, kiam la Judoj sendis al li pastrojn kaj Levidojn el Jerusalem, por demandi lin: Kiu vi estas? **20** Kaj li konfesis kaj ne kaŝis; kaj li konfesis: Mi ne estas la Kristo. **21** Kaj ili demandis lin: Kio do? Ĉu vi estas Elija? Kaj li diris: Mi ne estas. Ĉu vi estas la profeto? Kaj li respondis: Ne. **22** Ili do diris al li: Kiu vi estas? por ke ni donu respondon al niaj sendintoj. Kion vi diras pri vi mem? **23** Li diris: Mi estas voĉo de krianto en la dezerto: Rektigu la vojon de la Eternulo, kiel diris la profeto Jesaja. **24** Kaj tiuj estis senditaj de la Fariseoj. **25** Kaj ili demandis lin, kaj diris al li: Kial do vi baptas, se vi ne estas la Kristo, nek Elija, nek la profeto? **26** Johano respondis al ili, dirante: Mi baptas per akvo; meze de vi staras tiu, kiu vi ne konas, **27** kiu venas post mi; la rimenon de lia ŝuo mi ne estasinda malligi. **28** Tio okazis en Betania transe de Jordan, kie Johano baptadis. **29** La sekvantan tagon li vidis Jesuon venanta al li, kaj diris: Jen la Ŝafido de Dio, kiu forportas la pekon de la mondo! **30** Li estas tiu, pri kiu mi diris: Post mi venas viro, kiu estas metita super

mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. **31** Kaj mi lin ne konis; sed por ke li estu montrita al Izrael, tial mi venis, baptante per akvo. **32** Kaj Johano atestis, dirante: Mi vidis la Spiriton malsupreniranta de la ĉielo kiel kolombo, kaj ĝi restis sur li. **33** Kaj mi lin ne konis; sed kiu sendis min por bapti per akvo, Tiu diris al mi: Sur kiun vi vidos la Spiriton malsupreniranta kaj restanta sur li, tiu estas la baptanto per la Sankta Spirito. **34** Kaj mi vidis, kaj atestis, ke ĉi tiu estas la Filo de Dio. **35** Denove la sekvantan tagon staris Johano, kaj du el liaj disiciploj; **36** kaj rigardante Jesuon promenantan, li diris: Jen la Ŝafido de Dio! **37** Kaj la du disiciploj aŭdis lin paroli, kaj sekvis Jesuon. **38** Kaj Jesuo sin turnis, kaj vidis ilin sekvantajn, kaj diris al ili: Kion vi serĉas? Kaj ili diris al li: Rabeno (tio estas, Majstro), kie vi loĝas? **39** Li diris al ili: Venu, kaj vi vidos. Ili do venis, kaj vidis, kie li loĝas, kaj ili restis ĉe li tiun tagon; estis ĉirkau la deka horo. **40** Unu el la du, kiuj aŭdis Johanon kaj lin sekvis, estis Andreo, la frato de Simon Petro. **41** Tiu unue trovis sian propran fraton Simon, kaj diris al li: Ni trovis la Mesion (tio estas, Kriston). **42** Li kondukis lin al Jesuo. Jesuo lin rigardis, kaj diris: Vi estas Simon, filo de Jona; vi estos nomata Kefas (tio estas, Petro). **43** La sekvantan tagon li volis foriri en Galileon, kaj trovis Filipon; kaj Jesuo diris al li: Sekvu min. **44** Filipo estis el Betsaida, la urbo de Andreo kaj Petro. **45** Filipo trovis Natanaelon, kaj diris al li: Ni trovis tiun, pri kiu skribis Moseo en la leĝo, kaj la profetoj, Jesuon el Nazaret, filon de Jozef. **46** Kaj Natanael diris al li: Ĉu io bona povas esti el Nazaret? Filipo diris al li: Venu kaj vidu. **47** Jesuo vidis Natanaelon venanta al li, kaj diris pri li: Jen vera Izraelido, en kiu ne estas ruzeo! **48** Natanael diris al li: Per kio vi min konas? Jesuo respondis kaj diris al li: Antaŭ ol Filipo vin vokis, kiam vi estis sub la figaro, mi vin vidis. **49** Natanael respondis kaj diris al li: Rabeno, vi estas la Filo de Dio; vi estas Reĝo de Israel! **50** Jesuo respondis kaj diris al li: Ĉu vi kredas pro tio, ke mi diris al vi: Mi vin vidis sub la figaro? vi vidos pli grandajn aferojn ol ĉi tio. **51** Kaj li diris al li: Vere, vere, mi diras al vi, vi vidos la ĉielon malfermita kaj la anĝelojn de Dio suprenirantaj kaj malsuprenirantaj sur la Filon de homo.

2 La trian tagon okazis edziĝo en Kana Galilea, kaj la patrino de Jesuo ĉeestis tie; **2** ankaŭ Jesuo kaj liaj disiciploj estis invititaj al la edziĝo. **3** Kaj kiam mankis vino, la patrino de Jesuo diris al li: Ili ne havas vinon. **4** Kaj Jesuo diris al ŝi: Kio estas inter mi kaj vi, virino? mia horo ankoraŭ ne venis. **5** Lia patrino diris al la servantoj: Kion

ajn li diros al vi, tion faru. **6** Kaj estis tie ses denove en la ventron de sia patrino kaj naskiĝi? akvokuvvoj ŝtonaj, metitaj laŭ la purigo de la **5** Jesuo respondis: Vere, vere, mi diras al vi: Se Judoj, enhavantaj po du ĝis tri metroj. **7** Jesuo homo ne estas naskita el akvo kaj la Spirito, li ne diris al ili: Plenigu la akvokuvvojn per akvo. Kaj povas eniri en la regnon de Dio. **8** Tio, kio naskiĝas oni plenigis ilin ĝis la rando. **9** Kaj li diris al el la karno, estas karno; kaj tio, kio naskiĝas de la ili: Ĉerpu nun, kaj alportu al la festenestro. Kaj Spirito, estas spirito. **7** Ne miru, ke mi diris al vi: oni alportis. **9** Kiam la festenestro gustumis la Vi devas esti denove naskitaj. **8** La vento blovias, akvon, nun fariĝintan vino, kaj ne sciis, de kie kie ĝi volas, kaj ĝian voĉon vi aŭdas, sed vi ne ĝi estas (sciis tamen la servantoj, kiuj ĉerpis la scias, de kie ĝi venas kaj kien ĝi iras; tia estas akvon), la festenestro alvokis la fianĉon, **10** kaj ĉiu, kiu estas naskita de la Spirito. **9** Nikodemo diris al li: Ĉiu homo prezantas unue la bonan respondis kaj diris al li: Kiel povas tio fariĝi? **10** vinon, kaj kiam oni jam drinkis, tiam la malpli Jesuo respondis kaj diris al li: Vi estas la instruisto bonan; sed vi rezervis la bonan vinon ĝis nun. de Izrael, kaj ĉu vi ne scias tion? **11** Vere, vere, mi **11** Ĉi tiun komencon de signoj Jesuo faris en diras al vi: Kion ni scias, tion ni parolas, kaj kion Kana Galilea, kaj elmontris sian gloron, kaj liaj ni vidis, tion ni atestas; kaj vi homoj ne akceptas disĉiploj kredis al li. **12** Post tio li malsupreniris al nian ateston. **12** Se mi aferoj surterajn diris al Kapernaum, kaj kun li lia patrino kaj liaj fratoj kaj vi, kaj vi ne kredas, kiel vi kredos, se mi diros liaj disĉiploj; kaj tie ili restis ne multajn tagojn. **13** enĉielajn? **13** Kaj neniu supreniris en la ĉielon, Kaj la Pasko de la Judoj alproksimiĝis, kaj Jesuo krom tiu, kiu malsupreniris de la ĉielo, la Filo de supreniris al Jerusalem. **14** Kaj li trovis en la homo, kiu estas en la ĉielo. **14** Kaj kiel Moseo levias templo vendistojn de bovoj kaj ŝafoj kaj kolomboj, la serpenton en la dezerto, tiel devas la Filo de kaj la monsangistojn sidantajn; **15** kaj farinte skurĝon el la ŝuretoj, li elpelis ĉiujn el la templo, kaj ŝafojn kaj bovojn; kaj elutis la monerojn de la monsangistoj kaj renversis la tablojn; **16** kaj al la vendistoj de la kolomboj li diris: Forportu tion de ĉi tie; ne faru la domon de mia Patro domo de komerco. **17** La disĉiploj rememoris, ke estis skribite: Fervoro pri Via domo min konsumis. **18** La Judoj do respondis kaj diris al li: Kian signon vi ĉar li ne fidas al la nomo de la solenaskita Filo montras al ni, ĉar vi faras tion? **19** Respondis Jesuo de Dio. **19** Kaj jen estas la juĝo: ke la lumo venis kaj diris al ili: Detruu ĉi tiun sanktejon, kaj mi en la mondon, kaj la homoj amis la mallumon levos ĝin en la daŭro de tri tagoj. **20** La Judoj diris: pli ol la lumen, ĉar ili faroj estis malbonaj. **20** Kvardek ses jarojn ĉi tiu sanktejo estis konstruita; Ĉar ĉiu, kiu faradas malbonon, malamas la lumen, ĉu vi levos ĝin en la daŭro de tri tagoj? **21** Sed li kaj ne venas al la lumen, por ke liaj faroj ne estu parolis pri la sanktejo de sia korpo. **22** Kiam do malaprobitaj. **21** Sed tiu, kiu faras la veron, venas li levigis el la mortintoj, la disĉiploj rememoris, al la lumen, por ke liaj faroj estu montrataj, ke ili ke li diris tion; kaj ili kredis la Skribon, kaj la estas faritaj en Dio. **22** Post tio venis Jesuo kun siaj vorton, kiun Jesuo diris. **23** Kaj kiam li estis en disĉiploj en la landon Judujo, kaj restis tie kun ili Jerusalem ĉe la Pasko, dum la festo, multaj fidis al kaj baptadis. **23** Johano ankaŭ baptadis en Enon, lia nomo, vidante la signojn, kiujn li faris. **24** Sed Jesuo ne konfidis sin al ili, ĉar li konis ĉiujn, **25** kaj ne bezonis, ke iu atestu pri la homo, ĉar li mem sciis, kio estas en la homo.

3 Estis viro el la Fariseoj, nomata Nikodemo, ĉefo inter la Judoj; **2** tiu venis al li nokte, kaj diris al li: Rabeno, ni scijs, ke vi estas instruisto, veninta de Dio; ĉar neniu povas fari tiujn signojn, kiujn vi faras, se Dio ne estas kun li. **3** Jesuo respondis kaj diris al li: Vere, vere, mi diras al vi: Se homo ne estas denove naskita, li ne povas vidi la regnon de Dio. **4** Nikodemo diris al li: Kiel povas homo naskiĝi, kiam li estas maljuna? ĉu li povas eniri

tre ĝojas pro la voĉo de la fianco; ĉi tiu mia ĝojo en Jerusalem estas la loko, kie oni devas adori. **21** do plenumiĝis. **30** Li devas altiĝi, sed mi devas Jesuo diris al ŝi: Kredu al mi, virino; venas la horo, malaltiĝi. **31** Kiu de supre venas, tiu estas super kiam sur ĉi tiu monto, nek en Jerusalem, ĉiu; kiu estas el la tero, tiu el la tero estas, kaj vi adoras la Patron. **22** Vi adoras tion, kion vi el la tero parolas; kiu venas de la ĉielo, tiu estas ne konas; ni adoras tion, kion ni konas; ĉar el la super ĉiuj. **32** Kion li vidis kaj aŭdis, tion li atestas; Judoj estas la savoro. **23** Sed venas la horo, kaj jam kaj neniu akceptas lian ateston. **33** Kiu akceptis estas, kiam la veraj adorantoj adoros la Patron lian ateston, tiu jam sigelis, ke Dio estas vera. **34** laŭ spirito kaj vero; ĉar la Patro serĉas tiajn por Ĉar tiu, kiun Dio sendis, parolas la vortojn de Dio; esti Liaj adorantoj. **24** Dio estas Spirito: kaj Liaj ĉar ne laŭmezure Li donas la Spiriton. **35** La Patro adorantoj devas adori Lin laŭ spirito kaj vero. **25** amas la Filon, kaj donis ĉion en lian manon. **36** La virino diris al li: Mi scias, ke venas la Mesio (kiu Kiu fidas al la Filo, tiu havas eternan vivon; sed kiu ne obeas al la Filo, tiu ne vidos vivon, sed la kolero de Dio sur li restas. (*aionios g166*)

4 Kiam do la Sinjoro sciis, ke la Fariseoj aŭdis, ke Jesuo faras kaj baptas pli multe da disĉiploj, ol Johano **2** (kvankam baptadis ne Jesuo mem, sed liaj disĉiploj), **3** li foriris el Judujo kaj reiris al Galileo. **4** Kaj li devis trairi tra Samario. **5** Li alvenis do al unu urbo Samaria, nomata Sîhar, apud la terpeco, kiun Jakob donis al sia filo Jozef; **6** kaj la fonto de Jakob estis tie. Jesuo do, lacigita de sia vojirado, sidiĝis tiamaniere apud la fonto. Estis ĉirkaŭ la sesa horo. **7** Venis virino Samaria, por ĉerpi akvon; Jesuo diris al ŝi: Donu al mi trinki. **8** Ĉar liaj disĉiploj jam foriris en la urbon, por aĉeti nutraĵojn. **9** La Samarianino do diris al li: Kiel vi, estante Judeo, petas trinki de mi, kiu estas Samarianino? (Ĉar la Judeoj ne interrilatas kun la Samarianoj.) **10** Jesuo respondis kaj diris al ŝi: Se vi scius la donacon de Dio, kaj kiu estas tu, kiu diras al vi: Donu al mi trinki, vi petus lin, kaj li donus al vi vivan akvon. **11** La virino diris al li: Sinjoro, vi nenian ĉerpilon havas, kaj la puto estas profunda; de kie do vi havas tiun vivan akvon? **12** Ĉu vi estas pli granda ol nia patro Jakob, kiu donis al ni la puton, kaj trinkis mem el ĝi, kiel ankaŭ liaj filoj kaj liaj brutoj? **13** Jesuo respondis kaj diris al ŝi: Ĉiu, kiu trinkas el ĉi tiu akvo, denove soifos; **14** sed kiu trinkos el la akvo, kiun mi donos al li, tiu neniam soifos; sed la akvo, kiun mi donos al li, fariĝos en li fonto de akvo, \$prucanta supren por eterna vivo. (*aionios g165, aionios g166*) **15** La virino diris al li: Sinjoro, donu al mi ĉi tiun akvon, por ke mi ne plu soifu, kaj ne devu traveni ĉi tien, por ĉerpi. **16** Jesuo diris al ŝi: Foriru, voku vian edzon, kaj revenu ĉi tien. **17** La virino respondis kaj diris al li: Mi ne havas edzon. Jesuo diris al ŝi: Vi prave diris: Mi ne havas edzon; **18** ĉar vi havis kvin edzojn; kaj tiu, kiun vi nun havas, ne estas via edzo; ĉi tion vi diris vere. **19** La virino diris al li: Sinjoro, mi ekvidas, ke vi estas profeto. **20** Niaj patroj adoradis sur ĉi tiu monto; kaj vi diras, ke

en Jerusalem estas la loko, kie oni devas adori. **21** do plenumiĝis. **30** Li devas altiĝi, sed mi devas Jesuo diris al ŝi: Kredu al mi, virino; venas la horo, malaltiĝi. **31** Kiu de supre venas, tiu estas super kiam sur ĉi tiu monto, nek en Jerusalem, ĉiu; kiu estas el la tero, tiu el la tero estas, kaj vi adoras la Patron. **22** Vi adoras tion, kion vi el la tero parolas; kiu venas de la ĉielo, tiu estas ne konas; ni adoras tion, kion ni konas; ĉar el la super ĉiuj. **32** Kion li vidis kaj aŭdis, tion li atestas; Judoj estas la savoro. **23** Sed venas la horo, kaj jam kaj neniu akceptas lian ateston. **33** Kiu akceptis estas, kiam la veraj adorantoj adoros la Patron lian ateston, tiu jam sigelis, ke Dio estas vera. **34** laŭ spirito kaj vero; ĉar la Patro serĉas tiajn por Ĉar tiu, kiun Dio sendis, parolas la vortojn de Dio; esti Liaj adorantoj. **24** Dio estas Spirito: kaj Liaj ĉar ne laŭmezure Li donas la Spiriton. **35** La Patro adorantoj devas adori Lin laŭ spirito kaj vero. **25** amas la Filon, kaj donis ĉion en lian manon. **36** La virino diris al li: Mi scias, ke venas la Mesio (kiu Kiu fidas al la Filo, tiu havas eternan vivon; sed kiu ne obeas al la Filo, tiu ne vidos vivon, sed la kolero de Dio sur li restas. (*aionios g166*)

26 Jesuo diris al ŝi: Tiu estas mi, kiu parolas kun vi. **27** Kaj ĉe tio venis liaj disĉiploj, kaj ili miris, ke li parolas kun virino; tamen neniu diris: Kion vi volas? atū: Kial vi parolas kun ŝi? **28** La virino do lasis sian akvokruon, kaj foriris en la urbon, kaj diris al la homoj: **29** Venu, vidu homon, kiu rakontis al mi ĉion, kion mi faris; ĉu eble ĉi tiu estas la Kristo? **30** Ili eliris el la urbo, kaj venis al li. **31** Dume la disĉiploj petis lin, dirante: Rabeno, mangu. **32** Sed li diris al ili: Por mangi mi havas nutraĵon, pri kiu vi ne scias. **33** La disĉiploj do diris inter si: Ĉu iu alportis al li ion por mangi? **34** Jesuo diris al ili: Mia nutraĵo estas plenumi la volon de Tiu, kiu min sendis, kaj fini Lian laboron. **35** Ĉu vi ne diras: Estas ankoraŭ kvar monatoj, kaj venas la rikolto? jen mi diras al vi: Levu viajn okulojn kaj rigardu la kampojn, ke ili jam estas blankaj por la rikolto. **36** La rikoltanto ricevas salajron, kaj kolektas frukton por eterna vivo, por ke ĝoju kune la semanto kaj la rikoltanto. (*aionios g166*) **37** Ĉar en ĉi tio estas vera la proverbio: Unu semas, alia rikoltas. **38** Mi vin sendis, por rikolti tion, kion vi ne prilaboris; aliaj laboris, kaj vi eniris en ilian laboron. **39** Kaj el tiu urbo multaj el la Samarianoj kredis al li pro la diro de la virino, kiu atestis: Li rakontis al mi ĉion, kion mi faris. **40** Kiam do la Samariano venis al li, ili petis, ke li restu ĉe ili; kaj li restis tie du tagojn. **41** Kaj multe pli multaj kredis pro lia vorto, **42** kaj diris al la virino: Jam ne pro via diro ni kredas, ĉar ni mem aŭdis lin; kaj ni scias, ke ĉi tiu estas vere la Savanto de la mondo. **43** Kaj post la du tagoj li foriris de tie en Galileon. **44** Ĉar Jesuo mem atestis, ke profeto ne havas honoron en sia propra lando. **45** Kiam do li venis en Galileon, la Galileanoj akceptis lin, ĉar ili jam vidis ĉion, kion li faris en Jerusalem dum la festo; ĉar ili ankaŭ iris al la festo. **46** Li revenis en Kanan Galilean, kie li faris la akvon vino. Kaj estis unu kortegano, kies filo estis malsana en Kapernaum. **47** Kiam li aŭdis, ke Jesuo alvenis el Judujo en Galileon, li

iris al li, kaj petis lin malsupreniri kaj resanigi respondis kaj diris al ili: Vere, vere, mi diras al lian filon; ĉar li preskaŭ mortis. **48** Jesuo do diris vi: La Filo ne povas per si mem fari ion, krom al li: Se vi ne vidas signojn kaj mirindajojn, vi tio, kion li vidas la Patron faranta; ĉar kion ajn Li tute ne kredos. **49** La kortegano diris al li: Sinjoro, faras, tion la Filo tiel same ankaŭ faras. **20** Ĉar la malsupreniru, antaŭ ol mia fileto mortos. **50** Jesuo diris al li: Foriru, via filo vivas. La viro kredis la vorton, kiun Jesuo parolis al li, kaj li foriris. **51** Dum li ankorau malsupreniris, liaj sklavoj lin renkontis, dirante: Via filo vivas. **52** Li demandis al ili pri la horo, kiam li ekresanigis. Ili respondis al li: Hieraŭ je la sepa horo la febro lin forlasis. **53** Tial la patro sciis, ke tio estis en tiu sama horo, en kiu Jesuo diris al li: Via filo vivas; kaj kredis li mem kaj lia tuta domo. **54** Ĉi tiun jam la duan signon faris Jesuo, veninte el Juduo en Galileon.

Patro amas la Filon, kaj montras al li ĉion, kion Li mem faras; kaj Li montros al li farojn pli grandajn ol ĉi tio, por ke vi miru. **21** Ĉar kiel la Patro levas la mortintojn kaj ilin vivigas, tiel ankaŭ la Filo vivigas tiujn, kiujn li volas. **22** Ĉar la Patro jugas neniu, sed Li donis ĉian juĝon al la Filo, **23** por ke ĉiuj honoru la Filon tiel same, kiel ili honoras la Patron. Kiu ne honoras la Filon, tiu ne honoras la Patron, kiu lin sendis. **24** Vere, vere, mi diras al vi: Kiu aŭskultas mian vorton, kaj kredas al Tiu, kiu min sendis, tiu havas eternan vivon kaj ne venas

5 Post tio estis festo de la Judoj, kaj Jesuo supreniris al Jerusalem. **2** En Jerusalem apud la Pordego de Ŝafoj estas lageto, nomata en la Hebreia lingvo Betesda, havanta kvin portikojn. **3** En tiuj kuſis amaso da malsanuloj, blinduloj, lamuloj, velkintoj, kiuj atendis la ekmovon de la akvo; **4** ĉar anĝelo de la Eternulo malsupreniris iaoje en la lageton kaj movis la akvon; kiu ajan do unua post la movado de la akvo enpaſis, tiu resaniĝis, tute egale, de kia malsano li suferis. **5** Kaj tie estis unu viro, kiu estis tridek ok jarojn en sia malforteco. **6** Kiam Jesuo vidis lin kuſantan, kaj sciis, ke li jam de longe malsanas, li diris al li: Ĉu vi volas fariĝi sana? **7** La malsanulo respondis: Sinjoro, mi ne havas iun por enjeti min en la lageton, kiam la akvo moviĝis; sed dum mi venas, alia paſas malsupren antau mi. **8** Jesuo diris al li: Leviĝu, prenu vian liton, kaj iru. **9** Kaj la viro tuj fariĝis sana, kaj prenis sian liton, kaj iris. Kaj estis la sabato en tiu tago. **10** La Judoj do diris al la resanigito: Estas la sabato, kaj al vi ne konvenas porti vian liton. **11** Li respondis: Tiu, kiu min sanigis, diris al mi: Prenu vian liton, kaj iru. **12** Ili demandis lin: Kiu estas tiu homo, kiu diris al vi: Prenu kaj iru? **13** Sed la resanigito ne sciis, kiu tiu estas; ĉar Jesuo jam formoviĝis pro la tiea homamaso. **14** Poste Jesuo trovis lin en la templo, kaj diris al li: Jen vi fariĝis sana; ne plu peku, por ke io pli malbona ne okazu al vi. **15** La viro foriris, kaj diris al la Judoj, ke Jesuo estas tiu, kiu lin sanigis. **16** Kaj la Judoj persekutis Jesuon pro tio, ke li tion faris en sabato. **17** Sed Jesuo respondis al ili: Mia Patro ĝis nun laboras, kaj mi laboras. **18** Pro tio do la Judoj des pli celis mortigi lin, pro tio, ke li ne nur malobservis la sabaton, sed ankaŭ diris, ke Dio estas lia propra Patro, kaj pretendis esti egala al Dio. **19** Jesuo do eni jugon, sed jam passis de morto en vivon. (**aktionis g166**) **25** Vere, vere, mi diras al vi: Venas horo kaj jam estas, kiam la mortintoj aŭdos la vocon de la Filo de Dio; kaj la aŭdintoj vivos. **26** Ĉar kiel la Patro havas en Si mem vivon, tiel Li donis al la Filo ankaŭ, ke ĉi tiu havu en si mem vivon; **27** kaj Li donis al li la rajton fari jugon, ĉar li estas la Filo de homo. **28** Ne miru pro tio; ĉar venas horo, en kiu ĉiu, kiuj estas en la tomboj, aŭdos lian vocon, **29** kaj eliros; la farintoj de bono, al relevigo por vivo; sed la farintoj de malbono, al relevigo por jugo. **30** Mi ne povas per mi mem fari ion; kiel mi aŭdas, tiel mi juĝas; kaj mia juĝo estas justa, ĉar mi celas ne mian propran volon, sed la volon de Tiu, kiu min sendis. **31** Se mi atestus pri mi mem, mia atesto ne estus vera. **32** Estas alia, kiu atestas pri mi; kaj mi sciias, ke vera estas la atesto, kiun li atestas pri mi. **33** Vi sendis al Johano, kaj li atestis pri la vero. **34** Sed la atesto, kiun mi ricevas, ne estas el homo, tamen mi tion diras, por ke vi estu savitaj. **35** Li estis la lampo, kiu brulas kaj lumas; kaj vi volis ĝozi kelkan tempon en lia lumo. **36** Sed la atesto, kiun mi havas, estas pli granda ol la atesto de Johano; ĉar la laboroj, kiujn la Patro donis al mi por fini, tiuj samaj laboroj, kiujn mi faras, atestas pri mi, ke la Patro min sendis. **37** Kaj la Patro, kiu min sendis, atestis pri mi. Vi nek aŭdis iam Lian vocon, nek vidis Lian formon. **38** Kaj vi ne havas Lian vorton restantan en vi, ĉar vi ne kredas al tiu, kiun Li sendis. **39** Vi esploras la Skribojn, ĉar vi opinias, ke en ili vi havas eternan vivon; kaj ili estas tio, kio atestas pri mi; (**aktionis g166**) **40** kaj vi ne volas veni al mi, por havi vivon. **41** De homoj mi ne prenas gloron. **42** Sed mi vin sciias, ke vi ne havas en vi la amon al Dio. **43** Mi venis en la nomo de mia Patro, kaj vi min ne akceptas; se alia venos en sia propra nomo, vi lin akceptos. **44** Kiel novas kredi vi, kiui nrenas

653

Johano

gloron unu de alia, kaj la gloron, kiu venas de la sola Dio, vi ne serĉas? **45** Ne pensu, ke mi akuzos vin antaŭ la Patro; ekzistas unu, kiu akuzas vin, kiam do la homamaso vidis, ke Jesuo ne estas tie, kaj Moseo, al kiu vi esperas. **46** Ĉar se vi kredus al Moseo, vi ankaŭ kredus al mi, ĉar li skribis pri mi. **47** Sed se vi ne kredas liajn skribojn, kiel vi kredos miajn vortojn?

6 Poste Jesuo foriris trans la maron de Galileo, tio estas de Tiberias. **2** Kaj granda homamaso lin sekvis, ĉar ili vidis la signojn, kiujn li faris por la malsanuloj. **3** Kaj Jesuo supreniris sur la monto, kaj tie li sidis kun siaj disĉiploj. **4** Kaj la Pasko, la festo de la Judoj, estis proksima. **5** Jesuo do, levinte siajn okulojn, kaj ekvindinte, ke granda homamaso venas al li, diris al Filipo: De kie ni aĉetu panojn, por ke ĉi tiuj manĝu? **6** Tion li diris, por provi lin; ĉar li mem sciis, kion li faros. **7** Filipo respondis al li: Panoj por ducent denaroj ne suficius por ili, por ke ĉiu iometon ricevu. **8** Unu el liaj disĉiploj, Andreo, frato de Simon Petro, diris al li: **9** Ĉi tie estas knabo, kiu havas kvin hordeajn panojn kaj du malgrandajn fiŝojn; sed kio estas tio por tiom da homoj? **10** Jesuo diris: Sidigu la homojn. Kaj estis tie multe da herbo. La viroj do sidiĝis, nome ĉirkau kvin mil. **11** Kaj Jesuo prenis la panojn, kaj doninte dankon, disdonis al la sidiĝintoj; kaj tiel same el la fiŝoj tiom, kiom oni deziris. **12** Kaj kiam ili satiĝis, li diris al siaj disĉiploj: Kolektu la postrestantajn fragmentojn, por ke nenio perdiĝu. **13** Ili do kolektis ilin, kaj plenigis dek du korbojn per la fragmentoj de la kvin hordeaj panoj, kiuj postrestis al la manĝintoj. **14** Kiam do la homoj vidis la signon, kiun Jesuo faris, ili diris: Ĉi tiu estas vere la profeto, kiu devis veni en la mondon. **15** Tial Jesuo, eksciante, ke oni celas veni kaj kapti lin, por fari lin reĝo, denove fortiris sin sola al la monto. **16** Kaj kiam vesperiĝis, liaj disĉiploj malsupreniris al la maro; **17** kaj en ŝipiĝinte, ili veturis trans la maron al Kapernaum. Kaj jam estis mallume, kaj Jesuo ankoraŭ ne venis al ili. **18** Kaj la maro malsereniĝis de forta vento, kiu blovis. **19** Kiam do ili remis proksimume dudek kvin ĝis tridek stadiojn, ili ekvidis Jesuon iranta sur la akvo, kaj proksimiĝanta al la ŝipo; kaj ili timis. **20** Sed li diris al ili: Ĝi estas mi; ne timu. **21** Tiam ili volonte ricevis lin en la ŝipon, kaj tuj la ŝipo albordiĝis tien, kien ili veturis. **22** La sekvantan tagon, kiam la homamaso, kiu restis trans la maro, vidis, ke nenia ŝipeto estas tie krom unu, kaj ke Jesuo ne eniris kun la disĉiploj en la ŝipon, sed la disĉiploj solaj veturis **23** (venis tamen ŝipetoj el Tiberias proksime al la loko, kie oni manĝis la

panon, post kiam la Sinjoro donis dankon) — **24** nek liaj disĉiploj, ili ankaŭ eniris la ŝipetojn kaj veturis al Kapernaum, serĉante Jesuon. **25** Kaj trovinte lin trans la maro, ili diris al li: Rabeno, kiam vi venis ĉi tien? **26** Jesuo respondis al ili kaj diris: Vere, vere, mi diras al vi: Vi min serĉas, ne ĉar vi vidis signojn, sed ĉar vi manĝis el la panoj kaj satiĝis. **27** Laboru ne por la pereema nutraĵo, sed por la nutraĵo, kiu restas ĝis eterna vivo, kiun la Filo de homo donos al vi; ĉar lin Dio, la Patro, sigelis. (**aiōnios g166**) **28** Ili do diris al li: Kiel ni agu, por ke ni faru la farojn de Dio? **29** Jesuo respondis kaj diris al ili: Jen la faro de Dio: kredi al tiu, kiun Li sendis. **30** Ili do diris al li: Kian signon vi montras, por ke ni vidu kaj kredu al vi? kion vi faras? **31** Niaj patroj manĝis la manaon en la dezerto, kiel estas skribite: Li donis al ili ĉielan panon por manĝi. **32** Jesuo do diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Ne Moseo donis al vi tiun ĉielan panon; sed mia Patro donas al vi la veran ĉielan panon. **33** Ĉar la pano de Dio estas tiu, kiu malsupreniras de la ĉielo kaj donas vivon al la mondo. **34** Ili do diris al li: Sinjoro, ĉiam donu al ni tiun panon. **35** Jesuo diris al ili: Mi estas la pano de vivo; kiu venas al mi, tiu neniam malsatos, kaj kiu kredas al mi, tiu neniam soifos. **36** Sed mi diris al vi, ke vi min vidis, kaj tamen vi ne kredas. **37** Ĉio, kion la Patro donas al mi, venos al mi; kaj tiun, kiu venas al mi, mi ja ne eljetos. **38** Ĉar mi malsupreniris de la ĉielo, por plenumi ne mian volon, sed la volon de Tiu, kiu min sendis. **39** Kaj estas la volo de Tiu, kiu min sendis, ke el ĉio, kion Li donis al mi, mi ne perdu ion, sed relevu ĝin en la lasta tago. **40** Ĉar estas la volo de mia Patro, ke ĉiu, kiu vidas la Filon kaj kredas al li, havu eternan vivon; kaj mi levos tiun en la lasta tago. (**aiōnios g166**) **41** La Judoj do murmuris pri li, ĉar li diris: Mi estas la pano, kiu malsupreniris de la ĉielo. **42** Kaj ili diris: Ĉu ĉi tiu ne estas Jesuo, filo de Jozef, kies patron kaj patrinon ni konas? kiel do li diras: Mi malsupreniris de la ĉielo? **43** Jesuo respondis kaj diris al ili: Ne murmuru inter vi. **44** Neniu povas veni al mi, se la Patro, kiu min sendis, ne tiros lin; kaj mi levos tiun en la lasta tago. **45** Estas skribite en la profetoj: Kaj ĉiu ĉiuj estos instruitaj de Dio. Ĉiu do, kiu aŭdis de la Patro kaj lernis, venas al mi. **46** Neniu vidis la Patron, krom tiu, kiu estas de Dio; li vidis la Patron. **47** Vere, vere, mi diras al vi: Kiu kredas, tiu havas vivon eternan. (**aiōnios g166**) **48** Mi estas la pano de vivo. **49** Viaj patroj manĝis la manaon en la dezerto, kaj mortis. **50** Jen la pano, kiu malsupreniris de la

cielo, por ke oni manĝu el ĝi kaj ne mortu. **51** Mi estas la viva pano, kiu malsupreniris de la ĉielo; se iu manĝos el ĉi tiu pano, tiu vivos eterne; kaj la pano, kiun mi donos, estas mia karno, por la vivo de la mondo. (**aiōn g165**) **52** La Judoj do disputis inter si, dirante: Kiel ĉi tiu povas doni al ni sian karnon por manĝi? **53** Jesuo do diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Se vi ne manĝas la karnon de la Filo de homo kaj ne trinkas lian sangon, vi ne havas en vi vivon. **54** Kiu manĝas mian karnon kaj trinkas mian sangon, tiu havas eternan vivon; kaj mi levos tiun en la lasta tago. (**aiōnios g166**) **55** Ĉar pro la Patro, tiel, kiu min manĝas, tiu vivos pro mi. **56** Kiu manĝas mian karnon kaj trinkas mian sangon, tiu restas en mi, kaj mi en li. **57** Kiel la vivanta Patro min sendis, kaj mi vivas en li, estas vera manĝaĵo, kaj mia sango estas vera trinkajo. **58** Jen la pano, kiu malsupreniris de la ĉielo; ne kiel la patroj manĝis, kaj mortis; kiu manĝas ĉi tiun panon, tiu vivos eterne. (**aiōn g165**) **59** Tion li diris en la sinagogo, instruante en Kapernaum.

60 Multaj do el liaj disĉiploj, aŭdinte tion, diris: ĉu mi parolas nur el mi mem. **61** Sed Jesuo, sciante en si mem, ke liaj disĉiploj mi diris al vi, estas spirito kaj estas vivo. **62** Sed estas iuj el vi, kiuj ne kredas. Ĉar Jesuo sciis de la komenco, kiuj estas la nekredantoj, kaj kiu lin dek du: Ĉu vi ankaŭ volas foriri? **63** La spirito estas la viviganto; la karno nenion utilas; la vortoj, kiujn mi diris al vi, estas spirito kaj estas vivo. **64** Sed estas iuj el vi, kiuj ne kredas. Ĉar Jesuo sciis de la komenco, kiuj estas la nekredantoj, kaj kiu lin dek du: Ĉu vi ankaŭ volas foriri? **65** Kaj li diris: Tial mi diris al vi, ke neniu povas veni al mi, se tio ne estas donita al li de mia Patro. **66** Ĉe tio multaj el liaj disĉiploj iris returne kaj lin ne plu akompanis. **67** Jesuo do diris al la dek du: Ĉu vi ankaŭ volas foriri? **68** Simon Petro respondis al li: Sinjoro, al kiu ni iru? vi havas la vortojn de eterna vivo. (**aiōnios g166**) **69** Kaj ni ekkredis kaj sciis, ke vi estas la Sanktulo de Dio. **70** Respondis al ili Jesuo: Ĉu mi ne elektis vin la dek du, kaj unu el vi estas diablo? **71** Li parolis pri Judas Iskariota, filo de Simon; ĉar tiu, unu el la dek du, estis perfidonta lin.

7 Kaj post tio Jesuo iradis en Galileo; ĉar li ne volis iradi en Judujo, ĉar la Judoj celis mortigi lin. **2** La festo de la Judoj, nomata la festo de laŭboj, proksimiĝis. **3** Liaj fratoj do diris al li: Transiru de ĉi tie, kaj iru en Judujon, por ke viaj disĉiploj ankaŭ vidu viajn farojn, kiujn vi faras. **4** Ĉar neniu faras ion sekrete, kaj celas mem esti publike konata. Se vi faras tiajn farojn, montru vin al la mondo. **5** Ĉar liaj fratoj mem ne kredis al

li. **6** Jesuo do diris al ili: Mia tempo ankoraŭ ne venis; sed via tempo ĉiam estas preta. **7** La mondo ne povas vin malami; sed min ĝi malamas, ĉar mi atestas pri ĝi, ke ĝiaj faroj estas malbonaj. **8** Supreniru vi al la festo; mi ankoraŭ ne supreniras al la festo, ĉar mia tempo ankoraŭ ne maturiĝis. **9** Dirinte tion al ili, li restis ankoraŭ en Galileon. **10** Sed kiam liaj fratoj supreniris al la festo, tiam li ankaŭ supreniris, ne malkaše, sed kvazaŭ sekrete. **11** La Judoj do serĉis lin ĉe la festo, kaj diris: Kie li estas? **12** Kaj fariĝis multe da murmurado inter la homamasoj pri li. Unuj diris: Li estas bonulo; aliaj diris: Ne, sed li erarigas la amason. **13** Tamen supreniris en la templon kaj instruis. **14** Kaj la Judoj miris, dirante: Kiel ĉi tiu scias skribojn, neniam lerninte? **15** Jesuo respondis al ili kaj diris: Mia instruado estas ne mia, sed Ties, kiu min sendis. **16** Se iu volas plenumi Lian volon, tiu scios pri la instruado, ĉu ĝi estas de Dio, aŭ ne donis al vi la leĝon? kaj neniu el vi observas la tien, kie li antaŭe estis? **17** Se iu volas plenumi Lian volon, tiu scios pri la instruado, ĉu ĝi estas de Dio, aŭ ne donis al vi la leĝon? kaj neniu el vi observas la tien, kie li antaŭe estis? **18** Kiu parolas el Malfacila estas tiu parolo; kiu povas lin aŭskulti? si mem, tiu celas sian propran gloron; sed kiu celas la gloron de Tiu, kiu lin sendis, tiu estas pri tio murmuris, diris al ili: Ĉu tio faligas vin? **19** Ĉu Moseo Kio do, se vi vidos la Filon de homo supreniranta viviganton; la karno nenion utilas; la vortoj, kiujn mi diris al vi, estas spirito kaj estas vivo. **20** La homamaso respondis: Vi havas demonon; kiu celas mortigi mi diris al vi, estas spirito kaj estas vivo. **21** Jesuo respondis kaj diris al ili: Mi faris unu vin? **22** Moseo donis al vi cirkumcidon (tamen ĝi estas ne de Moseo, perfidoj). **23** Se viro estas cirkumcidata en la sabato, viron en sabato? **24** Ne juĝu laŭ ŝajno, sed juĝu justan juĝon. **25** Tiam kelkaj el la Jerusalemanoj diris: Ĉu li ne estas tiu, kiun oni celas mortigi? **26** Kaj jen li parolas maltime, kaj ili diras al li nenion. **27** Ĉu eble la estraro certe sciis, ke ĉi tiu estas la Kristo? **28** Jesuo do, instruante en la templo, ekkritis kaj diris: Vi jam min konas, kaj vi ankaŭ sciatis, de kie mi estas; kaj mi ne venis de mi mem; sed Tiu, kiu min sendis, estas vera, sed Lin vi ne konas. **29** Mi Lin konas, ĉar mi estas de Li; kaj Li min sendis. **30** Oni do celis kapti lin; sed neniu metis sur lin sian manon, ĉar lia horo ankoraŭ ne venis. **31** Kaj multaj el la homamaso kredis al li, kaj diris: Kiam la Kristo venos, ĉu li faros pli multe da signoj, ol ĉi tiu faris? **32** La Fariseoj aŭdis la amason murmurantajn tion pri li, kaj la ĉefpastroj kaj la Johano

Fariseoj sendis oficistojn, por kapti lin. **33** Jesuo la virino staranta en la mezo. **10** Kaj Jesuo leviĝis, do diris al ili: Ankoraŭ iom da tempo mi estas kun kaj diris al ŝi: Virino, kie ili estas? ĉu neniu vin vi, kaj mi foriras al Tiu, kiu min sendis. **34** Vi min kondamnis? **11** Kaj ŝi diris: Neniu, Sinjoro. Jesuo serĉos kaj ne trovos; kaj kie mi estas, vi ne povas diris al ŝi: Ankaŭ mi vin ne kondamnas; iru, kaj tien veni. **35** Tial la Judoj inter si diris: Kien ĉi tiu de nun ne plu peku.] **12** Jesuo denove parolis al iros, ke ni lin ne trovos? ĉu li iros al la disjetitoj ili, dirante: Mi estas la lumo de la mondo; kiu inter la Grekoj kaj instruos la Grekojn? **36** Kia diro min sekvas, tiu ne iros en mallumo, sed havos estas tio, kion li diris: Vi min serĉos kaj ne trovos, la lumon de la vivo. **13** La Fariseoj do diris al li: kaj: Kie mi estas, vi ne povas tien veni? **37** En la Vi atestas pri vi mem; via atesto ne estas vera. lasta tago, la granda tago de la festo, Jesuo staris **14** Jesuo respondis kaj diris al ili: Kvankam mi kaj krii, dirante: Se iu soifas, tiu venu al mi kaj atestas pri mi mem, tamen mia atesto estas vera; trinku. **38** Kiu kredas al mi, kiel la Skribo diris, el ĉar mi scias, de kie mi venis, kaj kien mi iras; sed ties ventro fluos riveroj da viva akvo. **39** Sed tion vi ne scias, de kie mi venis, nek kien mi iras. **15** Vi li diris pri la Spirito, kiun estis riceventaj tiuj, kiuj juĝas latu la karno; mi juĝas neniu. **16** Tamen, eĉ kredis al li; ĉar la Spirito ankoraŭ ne estis donita, se mi juĝas, mia juĝo estas vera; ĉar mi ne estas ĉar Jesuo ankoraŭ ne estis glorita. **40** Iuj do el la sola, sed mi kaj la Patro, kiu min sendis. **17** Estas homamaso, aŭdinte tiujn vortojn, diris: Vere ĉi tiu ja skribite en via lego, ke la atesto de du homoj estas la Profeto. **41** Aliaj diris: Ĉi tiu estas la Kristo. estas vera. **18** Mi estas atestanto pri mi mem, kaj Sed kelkaj diris: Tamen ĉu el Galileo la Kristo la Patro, kiu min sendis, atestas pri mi. **19** Ili do venas? **42** Ĉu la Skribo ne diris, ke la Kristo venas diris al li: Kie estas via Patro? Respondis Jesuo: Vi el la idaro de David kaj el la vilaĝo Bet-Lehem, konas nek min, nek mian Patron; se vi konus min, kie David estis? **43** Tiel fariĝis pro li malkonsento vi konus ankaŭ mian Patron. **20** Tiujn vortojn inter la homamaso. **44** Kaj iuj el ili volis kapti Jesuo parolis en la trezorejo, dum li instruis en la lin, sed neniu metis sur lin la manojn. **45** Tiam templo; kaj neniu arrestis lin, ĉar lia horo ankoraŭ la oficistoj revenis al la ĉefpastroj kaj Fariseoj, ne venis. **21** Jesuo do denove diris al ili: Mi foriras, kaj ĉi tiuj diris al ili: Kial vi lin ne alkondukis? **46** kaj vi serĉos min, kaj vi mortos en via peko; kien Respondis la oficistoj: Ankoraŭ neniam tiel parolis mi iras, tien vi ne povas veni. **22** La Judoj do diris: homo. **47** La Fariseoj do respondis al ili: Ĉu vi Ĉu li sin mortigis? ĉar li diras: Kien mi iras, tien ankaŭ estas erarigitaj? **48** Ĉu kredis al li iu el la vi ne povas veni. **23** Kaj li diris al ili: Vi estas de regantoj, aŭ el la Fariseoj? **49** Sed tiu homamaso, malsupre, mi estas de supre; vi estas de ĉi tiu kiu ne scias la legon, estas malbenita. **50** Tiam mondo, mi ne estas de ĉi tiu mondo. **24** Mi tial Nikodemo (tiu, kiu venis nokte al Jesuo, estante diris al vi, ke vi mortos en viaj pekoj; ĉar se vi unu el ili) diris al ili: **51** Ĉu mia lego juĝas iun, se ne kredos, ke mi estas, vi mortos en viaj pekoj. **25** Ili do diris al li: Kiu vi estas? Jesuo diris al ili: Laŭ tio, kion mi diradis al vi de la komenco. **26** Mi estas el Galileo? Esploru, kaj vidu, ke nemiam el faras? **52** Ili respondis kaj diris al li: Ĉu vi ankaŭ havas multon por diri kaj juĝi pri vi; sed Tiu, kiu Galileo venas profeto. **53** Kaj ĉiu iris al sia domo;

8 sed Jesuo iris al la monto Olivarba. **2** Kaj li revenis frumatene en la templon, kaj la tuta popolo venis al li; kaj li sidiĝis, kaj instruadis ilin. **3** Kaj la skribistoj kaj Fariseoj alkondukis virinon, kaptitan en adulto; kaj stariginte ŝin en la mezo, **4** ili diris al li: Majstro, ĉi tiu virino estas kaptita adultante, en la faro mem. **5** En la lego Moseo ordonis al ni tiajn stonmortigi; sed kion vi diras? **6** Kaj tion ili diris, provante lin, por povi lin akuzi pri io. Sed Jesuo sin klinis, kaj per fingro skribis sur la tero. **7** Kiam ili ankoraŭ demandis lin, li leviĝis, kaj diris al ili: Kiu el vi estas senpeka, tiu unua ĵetu sur ŝin stonon. **8** Kaj denove li sin klinis kaj skribis sur la tero. **9** Sed aŭdinte tion, ili eliris unu post alia, komencante de la plej maljunaj kaj ĝis la lastaj; kaj restis Jesuo sola, kaj

Li, mi parolas al la mondo. **27** Ili ne komprenis, ke li parolas al ili pri la Patro. **28** Jesuo do diris: Kiam vi levos la Filon de homo, tiam vi scios, ke mi estas, kaj ke mi ne faras ion per mi mem; sed kiel la Patro instruis min, tion mi parolas. **29** Kaj Tiu, kiu min sendis, estas kun mi; Li ne lasis min sola; ĉar mi ĉiam faras tion, kio plaĉas al Li. **30** Dum li parolis tion, multaj kredis al li. **31** Jesuo do diris al la Judoj, kiuj kredis al li: Se vi restos en mia vorto, vi estas vere miaj disciploj; **32** kaj vi scios la veron, kaj la vero vin liberigos. **33** Ili respondis al li: Ni estas idaro de Abraham, kaj ankoraŭ al neniu ni estis sklavoj; kial vi diras: Vi estos liberigitaj? **34** Jesuo respondis al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Ĉiu, kiu faras pekon, estas sklavo de peko. **35** Kaj la sklavo ne ĉiam restas en

la domo, sed la filo ĉiam restas. (aiōn g165) 36 Se do ŝtonojn, por ĵeti sur lin; sed Jesuo sin kašis, kaj la Filo vin liberigos, vi estos efektive liberaj. 37 Mi eliris el la templo.

scias, ke vi estas idaro de Abraham; sed vi celas mortigi min, ĉar mia vorto ne progresas en vi. 38 Mi parolas tion, kion mi vidis ĉe mia Patro; kaj vi ankau faras tion, kion vi vidis ĉe via patro. 39 Ili respondis kaj diris al li: Nia patro estas Abraham. Jesuo diris al ili: Se vi estus Abrahamidoj, vi farus la farojn de Abraham. 40 Sed nun vi celas mortigi min, homon, kiu parolis al vi la veron, kiu mi aŭdis de Dio; tion Abraham ne faris. 41 Vi faras la farojn de via patro. Tiam ili diris al li: Ni ne naskiĝis per malĉasteco; unu Patron ni havas, Dion. 42 Jesuo diris al ili: Se Dio estus via Patro, vi min amus; ĉar de Dio mi elvenis, kaj estas veninta; ĉar mi ne venis de mi mem, sed Li min sendis. 43 Kial vi ne komprenas mian parolon? Tial, ke vi ne povas aŭdi mian vorton. 44 Vi estas de patro, la diablo, kaj vi volas fari la dezirojn de via patro. Li estis hommortiganto de la komenco, kaj ne staras en la vero, ĉar vero ne estas en li. Kiam li parolas mensogon, li parolas sian propraĵon, ĉar li estas mensoganto, kaj la patro de ĝi. 45 Sed tial, ke mi parolas la veron, vi ne kredas al mi. 46 Kiu el vi pruvas kontraŭ mi pekon? Se mi diras la veron, kial vi ne kredas al mi? 47 Kiu estas de Dio, tiu aŭskultas la vortojn de Dio; vi ne aŭskultas, ĉar vi ne estas el Dio. 48 La Judoj respondis kaj diris al li: Ĉu ne prave ni diras, ke vi estas Samariano kaj havas demonon? 49 Jesuo respondis: Mi ne havas demonon; sed mi honoras mian Patron, kaj vi min malhonoras. 50 Sed mi ne serĉas mian glorion: estas Unu, kiu serĉas kaj jugas. 51 Vere, vere, mi diras al vi: Se iu observos mian vorton, tiu la morton neniam vidos. (aiōn g165) 52 La Judoj diris al li: Nun ni scias, ke vi havas demonon. Mortis Abraham, kaj la profetoj; kaj vi diras: Se iu observos mian vorton, tiu la morton neniam gustumos. (aiōn g165) 53 Ĉu vi estas pli granda ol nia patro Abraham, kiu mortis? kaj la profetoj mortis; kiu vi pretendas esti? 54 Jesuo respondis: Se mi gloros min mem, mia gloro estas nenio; Tiu, kiu min glorias, estas mia Patro, pri kiu vi diras, ke Li estas via Dio; 55 kaj vi Lin ne konis, sed mi Lin konas; kaj se mi diros, ke mi Lin ne konas, mi estos, kiel vi, mensoganto; sed mi Lin konas, kaj observas Lian vorton. 56 Via patro Abraham ĝojegevis vidi mian tagon, kaj li vidis kaj estis ravita. 57 Tiam la Judoj diris al li: Vi ankoraŭ ne estas kvindedkara, kaj ĉu vi vidis Abrahamon? 58 Jesuo diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Antaŭ ol naskiĝis Abraham, mi ekzistas. 59 Tiam ili prenis

9 Kaj preterirante, li vidis viron blindan de post la naskiĝo. 2 Kaj liaj disĉiploj demandis lin, dirante: Rabeno, kiu do pekis, ĉi tiu viro, aŭ liaj gepatroj, ke li naskiĝis blinda? 3 Jesuo respondis: Nek ĉi tiu viro pekis, nek liaj gepatroj; sed por ke la faroj de Dio aperu en li. 4 Dum estas tago, mi devas prilabori la farojn de Tiu, kiu min sendis; venas la nokto, kiam neniu povas labori. 5 Dum mi estas en la mondo, mi estas la lumo de la mondo. 6 Dirinte tion, li kraĉis sur la teron, kaj faris el la kraĉajo koton, kaj ŝmiris per la koto la okulojn de la blindulo, 7 kaj diris al li: Iru, lavu vin en la lageto de Ŝiloah (tio estas, Sendito). Li do foriris, kaj sin lavis, kaj revenis vidanta. 8 La najbaro do, kaj tiuj, kiuj antaŭe vidis lin, ke li estas almozulo, diris: Ĉu ĉi tiu ne estas tiu, kiu sidis kaj petis almozojn? 9 Unuj diris: Li estas; aliaj diris: Ne, sed li estas simila al tiu. Li diris: Tiu mi estas. 10 Ili do diris al li: Kiamaniere viaj okuloj malfermiĝis? 11 Li respondis kaj diris: La homo, nomata Jesuo, faris koton kaj ŝmiris miajn okulojn, kaj diris al mi: Iru al Ŝiloah, kaj vin lavu; kaj mi iris, kaj lavis min, kaj mi ricevis vidpovon. 12 Tiam ili diris al li: Kie li estas? Li diris: Mi ne scias. 13 Ili kondukis al la Fariseoj la iam blindan viron. 14 Sed estis sabato la tago, en kiu Jesuo faris la koton kaj malfermis liajn okulojn. 15 La Fariseoj do denove demandis lin, kiamaniere li ricevis vidpovon. Kaj li diris al ili: Li metis koton sur miajn okulojn, kaj mi lavis min, kaj mi vidas. 16 Unuj do el la Fariseoj diris: Ĉi tiu homo ne estas de Dio, ĉar li ne observas la sabaton. Aliaj diris: Kiel povas homo peku fari tiajn signojn? Kaj malkonsento estis inter ili. 17 Denove ili diris al la blindulo: Kion vi diras pri li rilate tion, ke li malfermis viajn okulojn? Li diris: Li estas profeto. 18 La Judoj ne kredis pri li, ke li estis antaŭe blinda, kaj ke li ricevis vidpovon, ĝis ili alvokis la gepatrojn de tiu, kiu ricevis vidpovon, 19 kaj demandis ilin, dirante: Ĉu ĉi tiu estas via filo, kiu, vi diras, naskiĝis blinda? kiel do li nun vidas? 20 Liaj gepatroj respondis kaj diris: Ni scias, ke ĉi tiu estas nia filo, kaj ke li naskiĝis blinda; 21 sed kial li nun vidas, ni ne scias; kaj kiu malfermis liajn okulojn, ni ne scias; demandu lin, li havas plenaĝon; li pri si mem parolos. 22 Tion diris la gepatroj, ĉar ili timis la Judojn; ĉar la Judoj jam interkonsentis, ke se iu konfesos, ke li estas la Kristo, tiu estu forigita el la sinagogo. 23 Tial la gepatroj diris: Li havas plenaĝon, demandu lin. 24 Ili do denove alvokis la viron, kiu estis blinda, kaj

diris al li: Donu gloron al Dio; ni certe scias, ke tiu trovos paštajon. **10** La štelisto ne venas, krom homo estas pekulo. **25** Li do respondis: Ĉu li estas por ŝteli kaj buĉi kaj pereigi; mi venis, por ke ili pekulo, mi ne scias; unu aferon mi scias, ke mi havu vivon, kaj havu ĝin abunde. **11** Mi estas la estis blinda kaj nun vidas. **26** Tiam ili diris al li bona paštisto; la bona paštisto demetas sian vivon denove; Kion li faris al vi? kiamañiere li malfermis por la ŝafoj. **12** La dungito, kaj tiu, kiu ne estas viajn okulojn? **27** Li respondis al ili: Mi ĵus diris paštisto, kies propraĵo la ŝafoj ne estas, ekvidas la al vi, kaj vi ne atentis; kial vi volas denove ĝin lupon venanta kaj lasas la ŝafojn kaj forkuras; kaj audi? Ĉu vi ankaŭ volas fariĝi liaj disĉiploj? **28** la lupo ilin kaptas kaj dispelas; **13** li forkuras tial, Tiam ili insultis lin, kaj diris: Vi estas lia disĉiplo, ke li estas dungito kaj ne zorgas pri la ŝafoj. **14** sed ni estas disĉiploj de Moseo. **29** Ni scias, ke Dio Mi estas la bona paštisto, kaj mi konas la miajn, parolis al Moseo; sed pri ĉi tiu, ni ne scias, de kie kaj la miaj min konas **15** tiel same, kiel la Patro li estas. **30** La viro respondis kaj diris al ili: Jen la min konas, kaj mi konas la Patron; kaj mi demetas mirindajo, ke vi ne scias, de kie li estas, kaj tamen mian vivon por la ŝafoj. **16** Kaj aliajn ŝafojn mi li malfermis miajn okulojn. **31** Ni scias, ke Dio havas, kiu ne estas de ĉi tiu gregejo; ilin ankaŭ ne atentas pekuojn; sed se iu estas adorante de mi devas alkonduki, kaj ili aŭskultos mian voĉon; Dio kaj plenumas Lian volon, tiu Li atentas. **32** kaj estos unu grego, unu paštisto. **17** Pro tio la De la komenco de la mondo oni neniam aŭdis, Patro min amas, ke mi demetas mian vivon, por ke iu malfermis la okulojn de homo, kiu naskiĝis ke mi ĝin reprenu. **18** Neniu ĝin forprenas de mi, blinda. (aiōn g165) **33** Se ĉi tiu homo ne estus de Dio, sed mi ĝin demetas memvole. Mi havas la rajton li nenion povus fari. **34** Ili respondis kaj diris al li: Ĝin demeti, kaj mi havas la rajton ĝin repreni. Ĉi Vi tute naskiĝis en pekoj, kaj ĉu vi nin instruas? tiu ordonon mi ricevis de mia Patro. **19** Denove Kaj ili forpelis lin eksteren. **35** Jesuo aŭdis, ke ili fariĝis malkonsento inter la Judoj pro tiuj diroj, forpelis lin; kaj trovinte lin, li diris al li: Ĉu vi **20** Kaj multaj el ili diris: Li havas demonon kaj kredas al la Filo de Dio? **36** Li respondis kaj diris: estas freneza; kial vi lin aŭskultas? **21** Aliaj diris: Kiu li estas, Sinjoro, por ke mi kredu al li? **37** Tiuj ne estas diroj de demonhavanto. Ĉu demono Jesuo diris al li: Vi lin vidis; kaj li estas tiu, kiu povas malfermi la okulojn de blinduloj? **22** Okazis parolas kun vi. **38** Kaj li diris: Sinjoro, mi kredas. la festo de inaŭguro en Jerusalem, kaj estis vintro; Kaj li adorkliniĝis al li. **39** Kaj Jesuo diris: Por ĵujo **23** kaj Jesuo promenis en la templo, en la portiko mi venis en ĉi tiun mondron, por ke la nevidantoj de Salomon. **24** La Judoj do ĉirkaŭis lin, kaj diris vidu, kaj ke la vidantoj fariĝu blindaj. **40** Kaj tion al li: Ĝis kiam vi tenas en dubo nian animon? Se aŭdis tiuj el la Fariseoj, kiu estis kun li; kaj ili vi estas la Kristo, diru al ni malkaše. **25** Jesuo diris al li: Ĉu ni ankaŭ estas blindaj? **41** Jesuo diris respondis al ili: Mi diris al vi, kaj vi ne kredas; al ili: Se vi estus blindaj, vi ne havus pekon; sed nun vi diras: Ni vidas; via peko do restas.

10 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu eniras en la ŝafejon ne tra la pordo, sed aliloke suprengimpas, tiu estas ŝtelisto kaj rabisto. **2** Sed kiu eniras tra la pordo, tiu estas la paštisto de la ŝafoj. **3** Al tiu la pordisto malfermas; kaj la ŝafoj aŭskultas lian voĉon, kaj li alvokas laŭ nomoj siajn proprajn ŝafojn, kaj elkondukas ilin. **4** Kaj kiam li kondukis eksteren siajn ŝafojn, li iras antaŭ ili, kaj la ŝafoj lin sekvas, ĉar ili konas lian voĉon. **5** Kaj fremdulon ili ne sekvas, sed forkuros de li, ĉar ili ne konas la voĉon de fremduloj. **6** Tiun alegorion Jesuo diris al ili; sed ili ne kompreenis, kiajn aferojn li parolas al ili. **7** Jesuo do diris denove al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Mi estas la pordo de la ŝafoj. **8** Ĉiuj, kiu venis pli frue ol mi, estas ŝtelisto kaj rabisto; sed la ŝafoj ne aŭskultis ilin. **9** Mi estas la pordo; se iu tra mi eniras, tiu estos savita; kaj li eniros kaj eliros, kaj

trovos paštajon. **10** La ŝtelisto ne venas, krom havu vivon, kaj havu ĝin abunde. **11** Mi estas la bona paštisto; la bona paštisto demetas sian vivon denove; Kion li faris al vi? kiamañiere li malfermis por la ŝafoj. **12** La dungito, kaj tiu, kiu ne estas viajn okulojn? **13** li forkuras tial, Tiam ili insultis lin, kaj diris: Vi estas lia disĉiplo, ke li estas dungito kaj ne zorgas pri la ŝafoj. **14** sed ni estas disĉiploj de Moseo. **15** Ni scias, ke Dio Mi estas la bona paštisto, kaj mi konas la miajn, parolis al Moseo; sed pri ĉi tiu, ni ne scias, de kie kaj la miaj min konas **16** tiel same, kiel la Patro li estas. **17** La viro respondis kaj diris al ili: Jen la min konas, kaj mi konas la Patron; kaj mi demetas mirindajo, ke vi ne scias, de kie li estas, kaj tamen mian vivon por la ŝafoj. **18** Kaj aliajn ŝafojn mi li malfermis miajn okulojn. **19** Ni scias, ke Dio havas, kiu ne estas de ĉi tiu gregejo; ilin ankaŭ ne atentas pekuojn; sed se iu estas adorante de mi devas alkonduki, kaj ili aŭskultos mian voĉon; Dio kaj plenumas Lian volon, tiu Li atentas. **20** kaj estos unu grego, unu paštisto. **19** Pro tio la De la komenco de la mondo oni neniam aŭdis, Patro min amas, ke mi demetas mian vivon, por ke iu malfermis la okulojn de homo, kiu naskiĝis ke mi ĝin reprenu. **20** Neniu ĝin forprenas de mi, blinda. (aiōn g165) **21** Se ĉi tiu homo ne estus de Dio, sed mi ĝin demetas memvole. Mi havas la rajton li nenion povus fari. **22** Ili respondis kaj diris al li: Ĝin demeti, kaj mi havas la rajton ĝin repreni. Ĉi Vi tute naskiĝis en pekoj, kaj ĉu vi nin instruas? tiu ordonon mi ricevis de mia Patro. **23** Denove Kaj ili forpelis lin eksteren. **24** Jesuo aŭdis, ke ili fariĝis malkonsento inter la Judoj pro tiuj diroj, forpelis lin; kaj trovinte lin, li diris al li: Ĝis kiam vi tenas en dubo nian animon? Se aŭdis tiuj el la Fariseoj, kiu estis kun li; kaj ili vi estas la Kristo, diru al ni malkaše. **25** Jesuo diris al li: Ĉu ni ankaŭ estas blindaj? **26** Jesuo respondis al ili: Mi diris al vi, kaj vi ne kredas; al ili: Se vi estus blindaj, vi ne havus pekon; sed nun vi diras: Ni vidas; via peko do restas.

27 Kaj mi donas al ili eternan vivon; kaj ili neniam pereos, kaj neniu ilin forkaptos el mia mano. (aiōn g165, aiōni g166) **28** **29** Mia Patro, kiu donis ilin al mi, superas ĉion; kaj neniu povas ion forkapti el la mano de mia Patro. **30** Mi kaj la Patro estas unu. **31** Tiam la Judoj denove prenis ŝtonojn, por ŝtonmortigi lin. **32** Jesuo respondis al ili: Multajn bonajn farojn mi montris al vi de mia Patro; pro kiu el ili vi volas ŝtonmortigi min? **33** La Judoj respondis: Ne pro bona faro ni volas ŝtonmortigi vin, sed pro blasfemo, kaj ĉar vi, estante homo, pretendas esti Dio. **34** Jesuo respondis: Ĉu ne estas skribite en via leĝo: Mi diris: Vi estas dioj? **35** Se li nomis dioj tiujn, al kiuveni venis la vorto de Dio (kaj la Skribo ne povas esti nuligita), **36** ĉu vi diras pri tiu, kiu la Patro konsekris kaj sendis en la mondon: Vi blasfemas; ĉar mi diris: Mi estas Filo

de Dio? **37** Se mi ne faras la farojn de mia Patro, estas la releviĝo kaj la vivo; kiu kredas al mi, eĉ se ne kredus al mi. **38** Sed se mi faras ilin, kvankam vi li estos mortinti, tiu vivos, **26** kaj ĉiu, kiu vivas ne kredas al mi, kredus la farojn, por ke vi sciu kaj kaj kredas al mi, por ĉiam ne mortos. Ĉu vi tion komprenu, ke la Patro estas en mi, kaj mi en la kredas? (**alio g165**) **27** Ŝi diris al li: Jes, Sinjoro, mi Patro. **39** Ili denove celis kapti lin, sed li iris for jam kredas, ke vi estas la Kristo, la Filo de Dio, de ilia mano. **40** Li foriris denove trans Jordanon la venanta en la mondon. **28** Kaj dirinte tion, tien, kie Johano unue baptis, kaj tie li restadis. **41** Ŝi foriris, kaj vokis sekrete sian fratinon Maria, Kaj multaj venis al li, kaj diris: Johano ja ne faris dirante: La Majstro ĉeestas, kaj vokas vin. **29** Kaj signon; sed ĉio, kion Johano diris pri ĉi tiu, estis Ŝi, aŭdinte tion, leviĝis rapide kaj iris al li. **30** (Sed vera. **42** Kaj tie multaj kredis al li. Jesuo ankoraŭ ne eniris en la vilaĝon, sed estis en la loko, kie Marta lin renkontis.) **31** La Judoj do, kiuj estis kun Ŝi en la domo kaj konsolis Ŝin, vidinte, ke Maria leviĝis subite kaj eliris, sekvis Ŝin, dirante: Ŝi iras al la tombo, por plorui tie. **32** Kiam Maria alvenis al la loko, kie Jesuo estis, kaj lin vidis, Ŝi falis antaŭ liaj piedoj, dirante: Sinjoro, se vi estus ĉi tie, mia frato ne estus mortinta. **33** Kiam do Jesuo vidis Ŝin plorantaj kaj la Judojn ankaŭ, kiuj venis kun Ŝi, plorantaj, li ĝemis en la spirito kaj maltrankviliĝis, **34** kaj diris: Kie vi lin kuŝigis? Ili diris al li: Sinjoro, venu kaj vidu. **35** Jesuo larmis. **36** La Judoj do diris: Jen kiel li lin amis! **37** Sed kelkaj el ili diris: Ĉu ĉi tiu, kiu malfermis la okulojn de la blindulo, ne povus kaŭzi ankaŭ, ke ĉi tiu homo ne mortu? **38** Tiam Jesuo, denove ĝemante en si, venis al la tombo. **39** Ŝi estis kaverno, kaj sur ĝi kuŝis Ŝtono. **39** Jesuo diris: Forprenu la Ŝtonon. Marta, la fratinon de la mortinto, diris al li: Sinjoro, li jam malbonodoras, ĉar li estis tie kvar tagojn. **40** Jesuo diris al Ŝi: Ĉu mi ne diris al vi, ke se vi kredos, vi vidos la gloron de Dio? **41** Oni do forprenis la Ŝtonon. Kaj Jesuo levis siajn okulojn, kaj diris: Patro, mi dankas Vin, ke Vi min aŭskultis. **42** Kaj mi sciis, ke Vi ĉiam aŭskultas min; sed pro la ĉirkaŭstaranta homamaso mi tion diris, por ke ili kredu, ke Vi min sendis. **43** Kaj dirinte tion, li kritis per laŭta voĉo: Lazaro, elvenu. **44** Kaj la mortinto elvenis, kun la manoj kaj piedoj ligitaj per tombotukoj; kaj lia vizaĝo estis ĉirkaŭligita per vištuko. Jesuo diris al ili: Malligu lin, kaj lasu lin iri. **45** Tiam multaj el la Judoj, kiuj venis al Maria, kaj vidis, kion li faris, kredis al li. **46** Sed kelkaj el ili foriris al la Fariseoj, kaj rakontis al ili tion, kion Jesuo faris. **47** Tial la ĉefpastroj kaj la Fariseoj kunvenigis sinedrion, kaj diris: Kion ni faras? ĉar ĉi tiu homo faras multajn signojn; **48** se ni lasos lin tiel, ĉiuj kredos al li, kaj la Romanoj venos kaj forigos nian lokon kaj nian nacion. **49** Sed unu el ili, Kajafas, ĉefpastro en tiu sama jaro, diris al ili: Vi scias nenion, **50** nek konsideras, ke bone estas por vi, ke unu homo mortu por la popolo, kaj ke la tutaj nacioj ne pereu. **51** Sed li diris tion ne de si mem; sed estante

11 Kaj estis unu malsanulo, nomata Lazaro, el Betania, la vilaĝo de Maria kaj Ŝia fratinino Marta. **2** Tiu Maria, kies frato Lazaro estis malsana, estis tiu sama, kiu ŝmiris la Sinjoron per ŝmirajo kaj višis liajn piedojn per siaj haroj. **3** La fratinino do sendis al li, dirante: Sinjoro, jen tiu, kiun vi amas, estas malsana. **4** Sed Jesuo, aŭdinte tion, diris: Ĉi tiu malsano estas ne por la morto, sed por la gloro de Dio, por ke la Filo de Dio estu per ĝi glorata. **5** Kaj Jesuo amis Martan kaj Ŝian fratinon kaj Lazaron. **6** Kaj kiam li sciigis, ke tiu estas malsana, li restis ankoraŭ du tagojn en la loko, kie li estis. **7** Poste li diris al la disĉiploj: Ni iru returne en Judujon. **8** La disĉiploj diris al li: Rabeno, la Judoj ĵus celis ŝtonmortigi vin; kaj ĉu vi denove iras tien? **9** Jesuo respondis: Ĉu ne estas dek du horoj en la tago? Se iu iras dum la tago, li ne faletas, ĉar li vidas la lumon de ĉi tiu mondo. **10** Sed se iu iras dum la nokto, li faletas, ĉar en li ne estas la lumo. **11** Tion li parolis, kaj poste li diris al ili: Nia amiko Lazaro endormiĝis, sed mi iras, por veki lin el lia dormo. **12** La disĉiploj do diris: Sinjoro, se li endormiĝis, li resaniĝos. **13** Jesuo parolis pri lia morto; sed ili supozis, ke li parolas pri ripozo en dormo. **14** Tiam Jesuo diris al ili klare: Lazaro jam mortis. **15** Kaj pro vi mi ĝojas, ke mi ne ĉeestis tie, por ke vi kredus; tamen ni iru al li. **16** Tiam Tomaso, nomata Didimo, diris al siaj kundisĉiploj: Ni ankaŭ iru, por ke ni mortu kun li. **17** Kiam Jesuo alvenis, li trovis lin jam kvar tagojn entombigita. **18** Kaj Betania estis proksime de Jerusalem, en la distanco de ĉirkaŭ dek kvin stadioj; **19** kaj multaj el la Judoj jam venis al Marta kaj Maria, por konsoli ilin pri ilia frato. **20** Marta do, kiam Ŝi eksciis, ke Jesuo alproksimiĝas, iris al li renkonte; sed Maria ankoraŭ sidis en la domo. **21** Tiam diris Marta al Jesuo: Sinjoro, se vi estus ĉi tie, mia frato ne estus mortinta. **22** Sed eĉ nun mi scias, ke kion ajan vi petos de Dio, tion Dio donos al vi. **23** Jesuo diris al Ŝi: Via frato releviĝos. **24** Marta diris al li: Mi scias, ke li releviĝos ĉe la releviĝo en la lasta tago. **25** Jesuo diris al Ŝi: Mi

ĉefpastro en tiu jaro, li profetis, ke Jesuo mortos 19 La Fariseoj do diris inter si: Vidu, kiel nenio por la nacio; 52 kaj ne nur por la nacio, sed ankaŭ prosperis al vi; jen la mondo eliris post li. 20 por ke li kunvenigu en unu la ĉie disĝetitaj filoj Kaj inter tiuj, kiuj alvojaĝis por adorklinigi ĉe la de Dio. 53 De post tiu tago do ili konsiliĝis, por festo, estis iuj Grekoj; 21 tiuj do venis al Filipo, lin mortigi. 54 Tial Jesuo ne plu iris publike inter kiu estis el Betsaida Galilea, kaj petis lin, dirante: la Judoj, sed foriris de tie en la kamparon apud Sinjoro, ni volas vidi Jesuon. 22 Filipo venis kaj la dezerto, en urbon nomatan Efraim; kaj tie li sciigis Andreon; kaj poste Andreo kaj Filipo venis restadis kun la disĉiploj. 55 Kaj la Pasko de la Judoj kaj sciigis Jesuon. 23 Sed Jesuo respondis al ili, proksimiĝis, kaj multaj supreniris el la kamparo dirante: Venis la horo, por ke la Filo de homo al Jerusalem antaŭ la Pasko, por sin sanktigi. 56 Ili estu glorata. 24 Vere, vere, mi diras al vi: Se la do serĉis Jesuon, kaj parolis inter si, starante en tritika grenero ne falas en la teron kaj ne mortas, la templo: Kion vi pensas? Ĉu ke li ne venos al ĝi restas sola; sed se ĝi mortas, ĝi donas multe da la festo? 57 Kaj la ĉefpastroj kaj la Fariseoj jam frukto. 25 Kiu amas sian vivon, tiu ĝin perdas; antaŭe ordonis, ke se iu scias, kie li estas, tiu kaj kiu malamas sian vivon en ĉi tiu mondo, tiu montru tion, por ke oni lin kaptu.

12 Jesuo do ses tagojn antaŭ la Pasko venis al Betania, kie estis Lazar, kiun Jesuo relevis el inter la mortintoj. 2 Oni do pretigis por li tie vespermanĝon, kaj Marta servadis; sed Lazar estis unu el tiuj, kiuj sidis kun li ĉe manĝo. 3 Tiam Maria prenis funton da pura narda ŝmirajo tre multekosta, ŝmiris la piedojn de Jesuo, kaj viŝis liajn piedojn per siaj haroj; kaj la domo pleniĝis de la odoro de la ŝmirajo. 4 Sed diris Judas Iskariota, unu el liaj disĉiploj, kiu estis lin perfidonta: 5 Kial oni ne vendis ĉi tiun ŝmirajon por tricent denaroj kaj donis al malriĉuloj? 6 Tion li diris, ne ĉar li zorgis pri la malriĉuloj; sed ĉar li estis ŝtelisto, kaj havis la monujon kaj forprenadis tion, kion oni metis en ĝin. 7 Sed Jesuo diris: Lasu ŝin konservi ĝin por la tago de mia entombigo. 8 Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam havas kun vi, sed min vi ne ĉiam havas. 9 La amaso de la Judoj do sciigis, ke li estas tie; kaj ili venis ne nur pro Jesuo, sed ankaŭ por vidi Lazaron, kiun li levis el la mortintoj. 10 Sed la ĉefpastroj konsiliĝis, ke ili mortigu ankaŭ Lazaron; 11 ĉar pro li multaj Judoj foriris, kaj kredis al Jesuo. 12 En la sekanta tago granda homamaso, veninte al la festo, kaj sciiginte, ke Jesuo venas al Jerusalem, 13 prenis branĉojn de la palmoj, kaj iris al li renkonte, kaj kriis: Hosana! Estu benata la Reĝo de Izrael, kiu venas en la nomo de la Eternulo! 14 Kaj Jesuo, trovinte junan azenon, sidis sur ĝi, kiel estas skribite: 15 Ne timu, filino de Cion: jen via Reĝo venas, sidanta sur ido de azeno. 16 Tion la disĉiploj unue ne kompreenis; sed post la gloriĝo de Jesuo ili rememoris, ke tio estis skribita pri li kaj ke oni faris al li tion. 17 La homamaso do, kiu ĉeestis kun li, kiam li elvokis Lazaron el la tombo, kaj levis lin el la mortintoj, atestis pri li. 18 Pro tio ankaŭ la homamaso iris al li renkonte, ĉar ili sciigis, ke li faris tiun signon.

19 La Fariseoj do diris inter si: Vidu, kiel nenio prosperis al vi; jen la mondo eliris post li. 20 Kaj inter tiuj, kiuj alvojaĝis por adorklinigi ĉe la festo, estis iuj Grekoj; 21 tiuj do venis al Filipo, kaj petis lin, dirante: Venis la horo, por ke la Filo de homo al Jerusalem antaŭ la Pasko, por sin sanktigi. 22 Sed Jesuo respondis al ili, proksimiĝis, kaj multaj supreniris el la kamparo dirante: Venis la horo, por ke la Filo de homo al Jerusalem antaŭ la Pasko, por sin sanktigi. 23 Sed Jesuo respondis al ili, proksimiĝis, kaj multaj supreniris el la kamparo dirante: Venis la horo, por ke la Filo de homo al Jerusalem antaŭ la Pasko, por sin sanktigi. 24 Vere, vere, mi diras al vi: Se la tritika grenero ne falas en la teron kaj ne mortas, ĝi restas sola; sed se ĝi mortas, ĝi donas multe da frukto. 25 Kiu amas sian vivon, tiu ĝin perdas; kaj kiu malamas sian vivon en ĉi tiu mondo, tiu ĝin konservos ĝis eterna vivo. (aiōnios g166) 26 Se iu min servas, tiu sekvu min; kaj kie mi estas, tie ankaŭ estos mia servanto; se iu min servas, tiu la Patro honoros. 27 Nun malrankviliĝas mia animo; kaj kion mi diru? Patro, savu min el ĉi tiu horo. Sed por tio mi venis ĝis ĉi tiu horo. 28 Patro, gloru Vian nomon. Tiam voĉo venis el la cielo: Mi jam gloris ĝin kaj denove gloros. 29 Do la apudstaranta homamaso, aŭdinte, diris, ke tondris; aliaj diris: Anĝelo parolis al li. 30 Jesuo respondis kaj diris: Ne por mi venis tiu voĉo, sed por vi. 31 Nun estas la jugo de ĉi tiu mondo; nun la estro de ĉi tiu mondo estos elpelita. 32 Kaj mi, se mi estos suprenlevita de sur la tero, altiros al mi ĉiujn homojn. 33 Tion li diris, per aludo montrante, per kia morto li mortos. 34 La homamaso respondis al li: Ni aŭdis el la leĝo, ke la Kristo restados por ĉiam; kaj kiel vi diras: La Filo de homo devas esti suprenlevita? Kiu estas ĉi tiu Filo de homo? (aiōn g165) 35 Jesuo do diris al ili: Ankoraŭ mallongan tempon estas la lumo kun vi. Iradu, dum vi havas la lumon, por ke la mallumo ne venu sur vin; ĉar tiu, kiu iradas en mallumo, ne scias, kien liiras. 36 Dum vi havas lumon, kredu al la lumo, por ke vi fariĝu filoj de lumo. Tion parolis Jesuo, kaj li foriris, kaj sin kaſis for de ili. 37 Sed kvankam li jam faris tiom da signoj antaŭ ili, tamen ili ne kredis al li; 38 por ke plenumiĝu la vorto de la profeto Jesaja, kiun li parolis: Ho Eternulo, kiu kredis nian raporton? Kaj super kiu malkaſiĝis la brako de la Eternulo? 39 Pro tio ili ne povis kredi, ĉar Jesaja diris plue: 40 Li blindigis iliajn okulojn kaj sensentigis ilian koron, Por ke ili ne vidu per siaj okuloj, kaj ke ili ne komprenu per sia koro, Kaj ke ili ne konvertiĝu, Kaj ke Mi ilin ne sanigu. 41 Tion diris Jesaja, ĉar li vidis lian gloron kaj parolis pri li. 42 Tamen eĉ el la regantoj multaj kredis al li; sed pro la Fariseoj ili ne konfesis lin, por ke ili ne estu elpelitaj el la sinagogo; 43 ĉar

ili ĝatis la laŭdon de homoj pli, ol la gloron de Dio. **44** Kaj Jesuo kriis kaj diris: Kiu kredas al mi, mian panon, levis kontraŭ min la piedon. **19** De tiu kredas ne al mi, sed al Tiu, kiu min sendis. **45** nun mi parolas al vi pri tio, antaŭ ol ĝi okazos, Kaj kiu vidas min, tiu vidas ankaŭ Tiun, kiu min por ke, kiam ĝi okazos, vi kredus, ke mi estas. **20** sendis. **46** Mi venis lumo en la mondon, por ke ĉiu, Vere, vere, mi diras al vi: Kiu akceptas tiun, kiun kiu kredas al mi, ne restadu en mallumo. **47** Kaj se mi sendas, tiu akceptas min; kaj kiu min akceptas, iu aŭdas miajn dirojn kaj ne plenumas ilin, mi lin tiu akceptas Tiun, kiu min sendis. **21** Dirinte tion, ne jugas; ĉar mi venis, ne por jugi la mondon, sed Jesuo maltrankviliĝis en spirito, kaj ateste parolis, por savi la mondon. **48** Tiu, kiu forrifuzas min dirante: Vere, vere, mi diras al vi, ke unu el vi kaj ne akceptas miajn dirojn, havas jugonton; la min perfidos. **22** Tiam la disĉiploj rigardis unu vorto, kiun mi parolis, jugos lin en la lasta tago. **49** Ĉar mi ne parolis de mi mem; sed la Patro, kiu sendis min, mem ordonis al mi, kion mi parolu, kaj kion mi diru. **50** Kaj mi scias, ke Lia ordono estas eterna vivo; kion do mi parolas, ĝuste kiel la Patro diris al mi, tiel mi parolas. (*aiōnios g166*)

13 Kaj antaŭ la Paska festo Jesuo, sciante, ke lia horo venis, por ke li transiru el ĉi tiu mondo al la Patro, aminte siajn proprulojn, kiuj estis en la mondo, amis ilin ĝis la fino. **2** Kaj dum la vespermanĝo, kiam la diablo jam metis en la koron de Judas Iskariota, filo de Simon, la intencis perfidi lin, **3** Jesuo, sciante, ke la Patro donis ĉion en liajn manojn, kaj ke li venis de Dio kaj iras al Dio, **4** levigis de la vespermanĝo kaj demetas siajn vestojn; kaj li prenis vištukon, kaj sin zonis. **5** Poste li verŝis akvon en la pelvon, kaj komencis lavi la piedojn de la disĉiploj kaj viŝi ilin per la tuko, per kiu li estis zonita. **6** Tiam li venis al Simon Petro. Ĉi tiu diris al li: Sinjoro, ĉu vi lavas al mi la piedojn? **7** Jesuo respondis kaj diris al li: Kion mi faras, vi nun ne scias, sed poste vi komprenos. **8** Petro diris al li: Vi ja neniam lavos miajn piedojn. Respondis al li Jesuo: Se mi ne lavas vin, vi ne partoprenas kun mi. (*aiōn g165*) **9** Simon Petro diris al li: Sinjoro, ne nur miajn piedojn, sed ankaŭ la manojn kaj la kapon. **10** Jesuo diris al li: Kiu sin jam banis, tiu bezonas nur, ke oni lavu la piedojn, kaj li estas tuta pura; kaj vi estas puraj, tamen ne ĉiuj. **11** Ĉar li konis tiun, kiu perfidas lin; tial li diris: Vi ne ĉiuj estas puraj. **12** Kiam do li jam lavis iliajn piedojn kaj surmetis siajn vestojn kaj denove sidiĝis, li diris al ili: Ĉu vi scias, kion mi faris al vi? **13** Vi nomas min Majstro kaj Sinjoro; kaj prave vi diras, ĉar tia mi estas. **14** Se do mi, la Sinjoro kaj la Majstro, lavis viajn piedojn, vi ankaŭ devas inter vi lavi la piedojn. **15** Ĉar mi donis al vi ekzemplon, por ke vi ankaŭ faru tion, kion mi faris al vi. **16** Vere, vere, mi diras al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro; nek estas la sendito pli granda ol la sendinto. **17** Se ĉi tion vi scias, vi estas feliĉaj, se tion vi faras. **18** Ne pri vi ĉiuj mi parolas; mi scias, kiujn mi elektis;

sed por ke plenumiĝu la Skribo: Tiu, kiu mangas por ke, kiam ĝi okazos, vi kredus, ke mi estas. **20** sendis. **46** Mi venis lumo en la mondon, por ke ĉiu, Vere, vere, mi diras al vi: Kiu akceptas tiun, kiun kiu kredas al mi, ne restadu en mallumo. **47** Kaj se mi sendas, tiu akceptas min; kaj kiu min akceptas, iu aŭdas miajn dirojn kaj ne plenumas ilin, mi lin tiu akceptas Tiun, kiu min sendis. **21** Dirinte tion, ne jugas; ĉar mi venis, ne por jugi la mondon, sed Jesuo maltrankviliĝis en spirito, kaj ateste parolis, por savi la mondon. **48** Tiu, kiu forrifuzas min dirante: Vere, vere, mi diras al vi, ke unu el vi kaj ne akceptas miajn dirojn, havas jugonton; la min perfidos. **22** Tiam la disĉiploj rigardis unu alian, dubante pri kiu li parolas. **23** Estis apud la sino de Jesuo unu el liaj disĉiploj, kiun Jesuo amis. **24** Simon Petro do faris signon al li, ke li demandu, pri kiu li parolas. **25** Tiu do, klinigante al la brusto de Jesuo, diris al li: Sinjoro, kiu ĝi estas? **26** Jesuo respondis: Ĝi estas tiu, por kiu mi trempas la pecon kaj donos al li. Kaj trempinte la pecon, li donis ĝin al Judas Iskariota, filo de Simon. **27** Kaj post la peco, tiam Satano eniris en lin. Jesuo do diris al li: Kion vi faras, tion faru senprokraste. **28** Sed neniu el la kunmanĝantoj scis, kial li diris al li tion. **29** Iuj pensis, ĉar Judas havis la monujon, ke Jesuo diris al li: Aĉetu tion, kion ni bezonas por la festo; aŭ ke li donu ion al la malriĉuloj. **30** Li do, ricevinte la pecon, tuj eliris; kaj estis nokto. **31** Kiam li eliris, Jesuo diris: Nun la Filo de homo estas glorata, kaj Dio estas glorata en li; **32** kaj Dio gloros lin en Si mem, kaj tuj Li gloros lin. **33** Infanoj, ankorau mallongan tempon mi estas kun vi. Vi min serĉos; kaj kiel mi diris al la Judoj: Kien mi iras, tien vi ne povas veni, tiel ankaŭ al vi mi nun diras. **34** Novan ordonon mi donas al vi, ke vi amu unu alian; kiel mi amis vin, tiel vi ankaŭ amu unu alian. **35** Per tio ĉiuj homoj scios, ke vi estas miaj disĉiploj, se vi havos amon unu al alia. **36** Simon Petro diris al li: Sinjoro, kien vi iras? Jesuo respondis: Kien mi iras, vi ne povas min sekvi nun, sed poste vi min sekvos. **37** Petro diris al li: Sinjoro, kial mi ne povas vin sekvi nun? mi demetas por vi mian vivon. **38** Jesuo respondis al li: Ĉu vi demetas por mi vian vivon? Vere, vere, mi diras al vi: La koko ne krios, antaŭ ol vi min malkonfesos tri fojojn.

14 Ne maltrankviliĝu via koro; vi kredas al Dio, kredus ankaŭ al mi. **2** Ĉe la domo de mia Patro estas multe da loĝejoj; se ne tiel estus, mi dirus al vi; mi iras, por pretigi por vi lokon. **3** Kaj se mi iros kaj pretigos por vi lokon, mi revenos kaj ricevos vin al mi mem, por ke vi ankaŭ estu tie, kie mi estas. **4** Kaj kien mi iras, vi scias, kaj vi konas la vojon. **5** Tomaso diris al li: Sinjoro, ni ne scias, kien vi iras; kiel ni konas la vojon? **6**

Jesuo diris al li: Mi estas la vojo kaj la vero kaj la vivo; neni venas al la Patro krom per mi. **7** Se vi; ĉar la estro de la mondo venas; kaj li havas min konus, vi konus ankaŭ mian Patron; kaj de nun vi konas Lin kaj Lin vidis. **8** Filipo diris al li: Sinjoro, montru al ni la Patron, kaj por ni tio sufiĉos. **9** Jesuo diris al li: Ĉu mi estas kun vi tiel longan tempon, kaj vi min ne konas, Filipo? tiu, kiu vidis min, vidis ankaŭ la Patron; kiel vi diras: Montru al ni la Patron? **10** Ĉu vi ne kredas, ke mi estas en la Patro kaj la Patro en mi? la vortojn, kiujn mi parolas al vi, mi parolas ne de mi mem; sed la Patro, restanta en mi, faras Siajn farojn. **11** Kredu al mi, ke mi estas en la Patro, kaj la Patro en mi; tū almenaŭ kredu al mi pro la faroj mem. **12** Vere, vere, mi diras al vi: Kiu kredas al mi, tiu ankaŭ faros la farojn, kiujn mi faras; kaj li faros pli grandajn ol tiuj, ĉar mi iras al la Patro. **13** Kaj kion ajn vi petos en mia nomo, tion mi faros, por ke la Patro estu glorata en la Filo. **14** Se vi petos ion de mi en mia nomo, tion mi faros. **15** Se vi min amas, vi observos miajn ordonojn. **16** Kaj mi petos la Patron, kaj Li donos al vi alian Parakleton, por ke li restadu kun vi por ĉiam; (*aiōn g165*) **17** tiu estas la Spirito de la vero, kiun la mondo ne povas akcepti, ĉar ĝi lin ne vidas nek konas; vi lin konas, ĉar li restadas kun vi kaj estos en vi. **18** Mi ne lasos vin orfaj; mi venas al vi. **19** Ankoraŭ iom da tempo, kaj la mondo ne plu vidos min, sed vi vidos min; ĉar mi vivas, tial vi ankaŭ vivos. **20** En tiu tago vi scios, ke mi estas en mia Patro, kaj vi en mi, kaj mi en vi. **21** Kiu havas miajn ordonojn kaj observas ilin, tiu estas, kiu min amas; kaj kiu min amas, tiu estos amata de mia Patro, kaj mi amos lin, kaj elmontros min al li. **22** Judas (ne la Iskariota) diris al li: Sinjoro, kio okazis, ke vi elmontros vin al ni, kaj ne al la mondo? **23** Jesuo respondis kaj diris al li: Se iu min amas, tiu observos mian vorton; kaj mia Patro lin amos; kaj ni venos al li kaj faros loĝon kun li. **24** Kiu min ne amas, tiu ne observas miajn vortojn; kaj la vorto, kiun vi aŭdas, estas ne mia, sed de la Patro, kiu min sendis. **25** Tion mi parolis al vi, dum mi ĉe vi restas. **26** Sed la Parakleto, la Sankta Spirito, kiun la Patro sendos en mia nomo, instruos vin pri ĉio, kaj vin rememorigos pri ĉio, kion mi diris al vi. **27** Pacon mi lasas al vi; mian pacon mi donas al vi; ne kiel la mondo donas, mi donas al vi. Ne maltrankviliĝu via koro, nek senkuraĝiĝu. **28** Vi aŭdis, ke mi diris al vi: Mi foriras, kaj mi revenas al vi. Se vi min amus, vi ĝojus pro tio, ke mi iras al la Patro, ĉar la Patro estas pli granda ol mi. **29** Kaj nun mi diris al vi, antaŭ ol ĝi okazos, por ke vi kredu, kiam ĝi

okazos. **30** De nun mi jam ne multe parolos kun nenion en mi; **31** sed por ke la mondo sciuj, ke mi amas la Patron, kaj kiel la Patro ordinis al mi, tiel mi faras. Leviĝu; ni foriru de ĉi tie.

15 Mi estas la vera vinberarbo, kaj mia Patro estas la kultivisto. **2** Ĉiun nefruktondonan branĉon en mi Li forprenas; kaj ĉiun fruktodonan branĉon Li purigas, por ke ĝi donu pli da frukto. **3** Jam vi estas puraj pro la vorto, kiun mi parolis al vi. **4** Restadu en mi, kaj mi en vi. Kiel la branĉo ne povas de si mem doni frukton, se ĝi ne restas en la vinberarbo, tiel ankaŭ vi ne povas, se vi ne restas en mi. **5** Mi estas la vinberarbo; vi estas la branĉoj; kiu restadas en mi, kaj mi en li, tiu donas multe da frukto; ĉar sen mi vi nenion povas fari. **6** Se iu ne restas en mi, tiu estas eljetita, kiel la branĉo, kaj sekigas; kaj oni ilin kolektas kaj jetas en fajron, kaj ili brulas. **7** Se vi restadas en mi, kaj miaj vortoj restadas en vi, petu kion ajn vi volos, kaj tio estos farita por vi. **8** En tio mia Patro estas glorata, ke vi donas multe da frukto; kaj vi estos miaj disĉiploj. **9** Kiel la Patro min amis, tiel mi ankaŭ vin amis; restadu en mia amo. **10** Se vi observos miajn ordonojn, vi restados en mia amo tiel same, kiel mi observis la ordonojn de mia Patro kaj restadas en Lia amo. **11** Tion mi parolis al vi, por ke mia ĝojo en vi restadu, kaj via ĝojo estu plena. **12** Jen estas mia ordono: ke vi amu unu alian tiel same, kiel mi vin amis. **13** Neniu havas amon pli grandan ol tio, ke iu demetus sian vivon por siaj amikoj. **14** Vi estas miaj amikoj, se vi faras tion, kion mi al vi ordonas. **15** Mi jam ne nomas vin sklavoj, ĉar la sklavo ne scias, kion lia sinjoro faras; sed mi nomis vin amikoj, ĉar ĉion, kion mi aŭdis de mia Patro, mi sciigis al vi. **16** Vi ne elektis min, sed mi elektis vin, kaj starigis vin, por ke vi iru kaj donu frukton, kaj ke via frukto daŭru; por ke la Patro donu al vi ĉion ajn, kion vi petos de Li en mia nomo. **17** Tion mi ordonas al vi, por ke vi amu unu la alian. **18** Se la mondo malamas vin, vi scias, ke ĝi malamis min pli frue, ol vin. **19** Se vi estus el la mondo, la mondo amus siajn proprajn; sed ĉar vi ne estas el la mundo, kaj mi elektis vin for de la mundo, tial la mundo vin malamas. **20** Memoruj la vorton, kiun mi diris al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro. Se ili min persekutis, vin ankaŭ ili persekutos; se ili observis mian vorton, ankaŭ vian ili observos. **21** Sed ĉion ĉi tion ili faros al vi pro mia nomo, ĉar ili ne konas Tiun, kiu min sendis. **22** Se mi ne estus veninta kaj parolinta al ili, ili ne havus pekon; sed nun ili ne havas pretekston por sia peko. **23** Tiu,

kiu min malamas, malamas ankaŭ mian Patron. **24** Virino, kiam ŝi akušas, havas malĝojon, ĉar ŝia Se mi ne estus farinta inter ili farojn, kiajn neniu horo venis; sed kiam ŝi naskis la infaneton, ŝi jam alia faris, ili ne havus pekon; sed nun ili vidis kaj ne memoras sian doloregon, pro ĝojo, ĉar homo malamis min kaj ankaŭ mian Patron. **25** Sed tio naskiĝis en la mondon. **22** Vi do ankaŭ havas okazas, por ke plenumiĝu la vorto skribita en ilia nun malĝojon; sed mi revidos vin, kaj via koro leĝo: Ili malamis min senkaŭze. **26** Sed kiam venos ĝojos, kaj neniu forprenos de vi vian ĝojon. **23** la Parakleto, kiun mi sendos de la Patro al vi, la Kaj en tiu tago vi demandos min pri nenio. Vere, Spirito de la vero, kiu devenas de la Patro, tiu pri vere, mi diras al vi, se vi petos ion de la Patro, mi atestos; **27** kaj vi ankaŭ atestas, ĉar vi estis kun Li donos ĝin al vi en mia nomo. **24** Ĝis nun vi mi de la komenco.

16

Tion mi parolis al vi, por ke vi ne falpuŝigu.
2 Ili forpelos vin el la sinagogo; eĉ venas la horo, kiam iu, kiu mortigos vin, opinios, ke li faras servon al Dio. **3** Kaj tion ili faros pro tio, ke ili ne konis la Patron, nek min. **4** Sed tion mi parolis al vi, por ke vi rememoru, kiam ĝia tempo venos, ke mi ĝin antaŭdiris al vi. Sed en la komenco mi ne diris al vi tion, ĉar mi estis kun vi. **5** Sed nun mi foriras al Tiu, kiu min sendis; kaj neniu el vi demandas min: Kien vi iras? **6** Sed ĉar mi tiel parolis al vi, malĝojo plenigis vian koron. **7** Tamen mi diras al vi la veron: Estas bone por vi, ke mi foriros; ĉar se mi ne foriros, la Parakleto ne venos al vi; sed se mi foriros, mi sendos lin al vi. **8** Kaj kiam li alvenos, li pruvas la mondon kulpa rilate pekon kaj justecon kaj ĵugon: **9** rilate pekon, ĉar ili ne kredas al mi; **10** rilate justecon, ĉar mi foriras al la Patro, kaj vi jam ne rigardas min; **11** rilate ĵugon, ĉar la estro de ĉi tiu mondo estas ĵigita. **12**

Mi havas ankoraŭ multon por diri al vi, sed vi ne povas ĝin nun elporti. **13** Tamen kiam venos li, la Spirito de la vero, li gyvidos vin en ĉian veron; ĉar li parolos ne de si mem; sed kion ajn li aŭdlos, tion li parolos; kaj li anoncos al vi venontajn aferojn. **14** Li gloros min, ĉar li ricevos el miaj kaj anoncos al vi. **15** Ĉio ajn, kion la Patro havas, estas mia; tial mi diris, ke li ricevos el miaj kaj anoncos al vi. **16** Mallongan tempon, kaj vi jam ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos. **17** Iuj do el liaj disciploj diris al aliaj: Kio kaj vi ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos; kaj: Ĉar mi foriras al la Patro? **18** Ili do diris: Kio estas ĉi tio, kion li diras: Mallongan tempon? Ni ne komprenas lian diron. **19** Jesuo ekvidis, ke ili deziras demandi lin, kaj li diris al ili: Ĉu vi serĉas inter vi klarigon pri tio, kion mi diris: Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos? **20** Vere, vere, mi diras al vi, ke vi ploros kaj lamentos, sed la mondo ĝojos; vi estos malĝojaj, sed via malĝojo fariĝos ĝojo. **21**

Tion Jesuo parolis; kaj levinte la okulojn al la ĉielo, li diris: Patro, la horo venis; glori

Vian Filon, por ke la Filo Vin glori; **2** kiel Vi donis al li aŭtoritatlon super ĉiu karno, por ke li donu eternan vivon al ĉiuj tiuj, kiujn Vi donis al li. (*aiōnios g166*) **3** Kaj jen estas la eterna vivo, ke ili konu Vin, la sole veran Dion, kaj tiun, kiun Vi sendis, Jesuon Kriston. (*aiōnios g166*) **4** Mi gloris Vin sur la tero, plenuminte la faron, kiun Vi donis al mi por fari. **5** Kaj nun, ho Patro, glori min kun Vi, per la gloro, kiun mi havis kun Vi, antaŭ ol la estas ĉi tio, kion li diras al ni: Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos; kaj: Ĉar mi foriras al la Patro? **6** Mi elmontris Vian nomon al la homoj, kiujn Vi donis al mi el la mondo; Viaj donis al mi, estas de Vi; **8** ĉar mi donis al ili la estis, kaj al mi Vi ilin donis; kaj ili konservis Vian vorton. **7** Nun ili scias, ke ĉio ajn, kion Vi donis al mi, estas de Vi; **8** ĉar mi donis al ili la vortojn, kiujn Vi donis al mi; kaj ili akceptis ilin, kaj scias vere, ke mi elvenis de Vi; kaj ili kredas, ke Vi min sendis. **9** Mi preĝas por ili; mi preĝas ne por la mondo, sed por tiuj, kiujn Vi donis al mi, kaj vi estas Viaj; **10** kaj ĉio mia estas Via, kaj Via estas mia; kaj mi estas glorita per ili. **11** Mi jam ne estas en la mondo, kaj ĉi tiuj estas en la mondo,

kaj mi venas al Vi. Patro Sankta, gardu en Via donis al mi, mi perdis neniu. **10** Simon Petro do, nomo tiujn, kiujn Vi donis al mi, por ke ili estu havante glavon, eltiris ĝin, kaj frapis sklavon de la unu tiel same, kiel ni. **12** Dum mi estis kun ili, mi ĉepastro kaj detranĉis lian dekstran orelon. La konservis en Via nomo tiujn, kiujn Vi donis al mi; nomo de la sklavo estis Malho. **11** Jesuo do diris al kaj mi gardis ilin, kaj neniu el ili pereis, krom la Petro: Metu la glavon en ĝian ingon; la kalikon, filo de perdiĝo, por ke plenumiĝu la Skribo. **13** kiun la Patro donis al mi, ĉu mi ne trinkos? **12** La Sed nun mi venas al Vi; kaj tion mi parolas en la kohorto kaj la milestro kaj la oficistroj de la Judoj mondo, por ke ili havu mian ĝojon ĝis pleneco kaptis do Jesuon kaj ligis lin, **13** kaj kondukis lin en si mem. **14** Mi donis al ili Vian vorton; kaj la unue al Anas; ĉar ĉi tiu estis bopatro de Kajafas, mondo malamis ilin, ĉar ili ne estas el la mondo, kiu estis ĉepastro en tiu jaro. **14** Kajafas estis kiel mi ne estas el la mondo. **15** Mi petas, ne ke tiu, kiu donis konsilon al la Judoj, ke estos bone, Vi forigu ilin el la mondo, sed ke Vi gardu ilin ke unu homo mortu por la popolo. **15** Kaj Simon kontraŭ la malbono. **16** Ili ne estas el la mondo, Petro sekvis Jesuon, kaj ankaŭ alia disĉiplo. Ĉi tiu kiel mi ne estas el la mondo. **17** Konsekru ilin disĉiplo estis konata de la ĉepastro, kaj eniris en la vero; Via vorto estas vero. **18** Kiel Vi min kun Jesuo en la korton de la ĉepastro; **16** sed sendis en la mondon, tiel ankaŭ mi ilin sendis en Petro staris ekstere apud la pordo. Kaj la alia la mondon. **19** Kaj por ili mi konsekras min, por disĉiplo, kiu estis konata de la ĉepastro, eliris ke ili mem ankaŭ estu konsekrataj en la vero. **20** kaj parolis kun la pordistino, kaj eniris Petron. Kaj mi preĝas ne nur por ili, sed ankaŭ por tiuj, **17** La sklavino pordistino diris al Petro: Ĉu vi ne kiuj kredos al mi pro ilia vorto; **21** por ke ili ĉiuj estas ankaŭ el la disĉiploj de tiu homo? Li diris: estu unu; kiel Vi, Patro, estas en mi, kaj mi en Vi, Mi ne estas. **18** La sklavoj kaj la oficistoj, farinte tiel ili ankaŭ estu en ni; por ke la mondo kredus, karban fajron (ĉar estis malvarme), staris kaj sin ke Vi min sendis. **22** Kaj la gloron, kiun Vi donis al varmigis; Petro ankaŭ estis kun ili, starante kaj mi, mi donis al ili; por ke ili estu unu tiel same, sin varmigante. **19** La ĉepastro demandis Jesuon kiel ni estas unu; **23** mi en ili, kaj Vi en mi, por ke pri liaj disĉiploj kaj pri lia instruado. **20** Jesuo ili perfektiĝu en unu; por ke la mondo sciu, ke Vi respondis al li: Mi parolis malkaše al la mondo; min sendis, kaj ke Vi ilin amis, kiel Vi min amis. mi ĉiam instruis en la sinagogoj kaj en la templo, **24** Patro, pri tiuj, kiujn Vi donis al mi, mi volas, kie ĉiuj Judoj kunvenas; kaj sekrete mi nenion ke ili ankaŭ estu kun mi tie, kie mi estas; por ke parolis. **21** Kial vi min demandas? demandu tiujn, ili vidu mian gloron, kiun Vi donis al mi; ĉar Vi kiuj aŭdis, kion mi parolis al ili; ili ja scias, kion mi amis min antaŭ la fondo de la mondo. **25** Ho Patro diris. **22** Kaj kiama parolis tion, unu el la apude justa, la mondo Vin ne konis, tamen mi Vin konis; starantaj oficistoj per la manplato frapis Jesuon, kaj ĉi tiuj scias, ke Vi min sendis; **26** kaj al ili Vian nomon mi konigis kaj ankorau konigos, por ke la dirante: Ĉu tiel vi respondas al la ĉepastro? **23** Respondis Jesuo al li: Se mi malbone parolis, atestu pri la malbono; sed se bone, kial vi min frapas? **24** Anas sendis lin ligitan al la ĉepastro Kajafas. **25** Simon Petro staris kaj sin varmigis. Oni do diris al li: Ĉu vi estas unu el liaj disĉiploj? Li neis, dirante: Mi ne estas. **26** Unu el la sklavoj de la ĉepastro, estante parenco de tiu, kies orelon Petro detranĉis, diris: Ĉu mi ne vidis vin kun li en la ĝardeno? **27** Petro do denove neis; kaj tuj la koko ekkriis. **28** Kaj oni kondukis Jesuon de Kajafas en la palacon; estis frumatene; kaj ili ne eniris en la palacon, por ke ili ne malpurigu, sed povu manĝi la Paskon. **29** Pilato do eliris al ili, kaj diris: Kian akuzon vi prezentas kontraŭ ĉi tiu viro? **30** Ili respondis kaj diris al li: Se li ne estus malbonfaranto, ni ne transdonus lin al vi. **31** Pilato do diris al ili: Vi mem prenu lin, kaj juĝu lin laŭ via lego. La Judoj diris al li: Ne estas permesate al ni mortigi homon; **32** por ke plenumiĝu la vorto de Jesuo, kiun li parolis, montrante, per kia morto

18 Parolinte tiujn vortojn, Jesuo foriris kun siaj disĉiploj trans la torrenton Kidron, kie estis ĝardeno, en kiun li eniris kune kun siaj disĉiploj. **2** Kaj Judas, lia perfidanto, konis la lokon; ĉar Jesuo ofte venis tien kun siaj disĉiploj. **3** Judas do, ricevinte la kohorton kaj oficistojn, senditajn de la ĉepastroj kaj Fariseoj, venis tien kun lanternoj kaj torĉoj kaj bataliloj. **4** Jesuo do, sciante ĉion, kio venos al li, paſis antaŭen, kaj diris al ili: Kiun vi serĉas? **5** Ili respondis al li: Jesuo Nazaretan. Jesuo respondis: Mi estas tiu. Kaj Judas, lia perfidanto, staris kun ili. **6** Kiam do li diris al ili: Mi estas tiu, ili malantaŭen ekpaſis kaj falis sur la teron. **7** Tiam denove li demandis ilin: Kiun vi serĉas? Ili diris: Jesuo Nazaretan. **8** Jesuo respondis: Mi ĵus diris al vi, ke mi estas tiu; se do vi min serĉas, lasu ĉi tiujn foriri; **9** por ke plenumiĝu la vorto, kiun li diris: El tiuj, kiujn Vi

li mortos. **33** Pilato do reeniris en la palacon, kaj krucumu lin. Pilato diris al ili: Ĉu mi krucumu alvokis Jesuon, kaj diris al li: Ĉu vi estas la Reĝo vian Reĝon? La ĉefpastroj respondis: Ni ne havas de la Judoj? **34** Jesuo respondis: Ĉu vi tion diras de reĝon krom Cezaro. **16** Tiam do li transdonis lin al vi mem, aŭ ĉu aliaj diris ĝin al vi pri mi? **35** Pilato ili, por esti krucumita. **17** Kaj ili prenis Jesuon; kaj respondis: Ĉu mi estas Judo? Via propra nacio kaj li eliris, portante sian krucon, al la loko nomata la ĉefpastroj transdonis vin al mi; kion vi faris? Loko de Kranio, kiu estas en la Hebreo lingvo **36** Jesuo respondis: Mia regno ne estas el ĉi tiu Golgota; **18** tie ili krucumis lin, kaj kun li du mondo; se mia regno estus el ĉi tiu mondo, miaj aliaj, ĉiuflanke po unu, kaj Jesuon meze. **19** Kaj servantoj bataladus, por ke mi ne transdonigu al Pilato ankaŭ skribis titolon, kaj surmetis ĝin sur la Judoj; sed nun mia regno ne estas el ĉi tie. **37** la krucon. Kaj estis skribite: JESUO NAZARETA, LA Pilato demandis lin: Ĉu vi do estas reĝo? Jesuo REGO DE LA JUDOJ. **20** Tiun titolon multaj el la respondis: Vi diras, ke mi estas reĝo. Por tio mi Judoj legis; ĉar la loko, kie Jesuo estis krucumita, naskiĝis kaj venis en la mondon, ke mi atestu pri estis proksime de la urbo; kaj ĝi estis skribita la vero. Ĉiu, kiu estas el la vero, atuskultas mian Hebreo kaj Latine kaj Greke. **21** Tiam la ĉefpastroj voĉon. **38** Pilato diris al li: Kio estas la vero? Kaj de la Judoj diris al Pilato: Ne skribu: La Reĝo de la dirinte tion, li eliris denove al la Judoj, kaj diris al Judoj; sed, ke li diris: Mi estas Reĝo de la Judoj. **22** ili: Mi trovas en li nenian kulpon. **39** Sed estas ĉe Respondis Pilato: Kion mi skribis, tion mi skribis. vi kutime, ke mi liberigu al vi unu dum la Pasko: **23** Kaj la soldatoj, kiam ili krucumis Jesuon, prenis ĉu vi do volas, ke mi liberigu al vi la Reĝon de la liajn vestojn, kaj dividis ilin en kvar partojn, po Judoj? **40** Kaj ili kriis denove, dirante: Ne ĉi tiun, unu parto por ĉiu soldato; kaj la tunikon; sed sed Barabason. Barabas estis rabisto.

19 Tiam do Pilato prenis Jesuon kaj lin skurĝigis.

2 Kaj la soldatoj plektis kronon el dornoj kaj metis ĝin sur lian kapon, kaj vestis lin per purpura mantelo; **3** kaj venis al li, kaj diris: Saluton, Reĝo de la Judoj! kaj ili frapis lin per la manplatoj. **4** Pilato do denove eliris, kaj diris al ili: Jen mi elkondukas lin al vi, por ke vi sciu, ke mi trovas en li nenian kulpon. **5** Jesuo do eliris, portante la dornan kronon kaj la purpuran mantelon. Pilato diris al ili: Jen la homo! **6** Kiam do la ĉefpastroj kaj oficistoj lin vidis, ili kriis: Krucumu, krucumu lin. Pilato diris al ili: Mem prenu lin kaj krucumu lin, ĉar mi trovas en li nenian kulpon. **7** La Judoj respondis al li: Ni havas leĝon, kaj laŭ tiu leĝo li devas morti tial, ke li pretendis esti Filo de Dio. **8** Kiam do Pilato aŭdis tiun diiron, li des pli timis; **9** kaj reenirinte en la palacon, li diris al Jesuo: De kie vi estas? Sed Jesuo nenion respondis. **10** Tiam diris Pilato al li: Ĉu vi ne parolas al mi? ĉu vi ne scias, ke mi havas povon krucumi vin, kaj povon liberigi vin? **11** Jesuo respondis: Vi havus nenian povon kontraŭ mi, se ĝi ne estus donita al vi de supre; tial tiu, kiu transdonis min al vi, havas la pli grandan pekon. **12** Ĉe tio Pilato penis liberigi lin; sed la Judoj kriis, dirante: Se vi liberigos tiun, vi ne estas amiko de Cezaro; ĉiu, kiu pretendas esti reĝo, parolas kontraŭ Cezaro. **13** Kiam do Pilato aŭdis tiun vorton, li elkondukis Jesuon, kaj sidiĝis sur tribunala seĝo en loko nomata La Pavimo, sed en la Hebreo lingvo Gabata. **14** Estis la Preparado de la Pasko, ĉirkau la sesa horo. Kaj li diris al la Judoj: Jen via Reĝo! **15** Ili kriegis: Forigu, forigu,

25 Sed apud la kruco de Jesuo staris lia patrino, kaj la fratino de lia patrino, Maria, la edzino de Klopas, kaj Maria Magdalena. **26** Jesuo, rigardante sian patrilon, kaj la apudstarantan disĉiplon, kiun li amis, diris al sia patrino: Virino, jen via filo! **27** Tiam li diris al la disĉiplo: Jen via patrino! Kaj de post tiu horo la disĉiplo akceptis ŝin en sian domon. **28** Jesuo, sciante, ke ĉio jam finiĝis, por ke plenumiĝu la Skribo, diris: Mi soifas. **29** Kuŝis tie vazo plena de vinagro; oni do metis spongon, plenigitan per la vinagro, sur hisopon, kaj levis ĝin al lia bušo. **30** Kiam do Jesuo ricevis la vinagron, li diris: Estas finite; kaj, klininte sian kapon, li ellasis for la spiriton. **31** La Judoj, ĉar estis la Preparado, por ke la korpoj ne restadu sur la krucoj dum la sabato (ĉar la tago de tiu sabato estis granda tago), petis Pilaton, ke oni rompu iliajn krurojn, kaj forportu ilin. **32** Tiam la soldatoj venis, kaj rompis la krurojn de la unua kaj de la alia krucumita kun li; **33** sed kiam ili venis al Jesuo, kaj vidis, ke li jam mortis, ili ne rompis liajn krurojn; **34** tamen unu el la soldatoj per lancopikis lian flankon, kaj tuj elvenis sango kaj akvo. **35** Kaj la vidinto atestis, kaj vera estas lia atesto; kaj li scias, ke li diras la veron, ke vi ankaŭ kredu. **36** Ĉar tio okazis, por ke plenumiĝu la Skribo: Osto en li ne estos rompita. **37** Kaj ankoraŭ alia Skribo diras: Ili rigardos tiun, kiun ili trapikis.

38 Post tio, Jozef el Arimateo, kiu estis disĉiplo venis al la disĉiploj, sciigante: Mi vidis la Sinjoron; de Jesuo, sed sekrete pro timo antaŭ la Judoj, kaj ke li tion diris al ŝi. **19** Kiam do estis vespero petis Pilaton, ke li povu forpreni la korpon de en tiu sama tago, la unua de la semajno, kaj kiam Jesuo; kaj Pilato permesis. Li do venis kaj forprenis estis fermitaj la pordo, kie la disĉiploj estis, pro lian korpon. **39** Venis ankaŭ Nikodemo (tiu, kiu timo antaŭ la Judoj, Jesuo venis kaj staris meze de unue venis al Jesuo nokte), portanta miksaĵon ili, kaj diris al ili: Paco al vi. **20** Kaj dirinte tion, li de mirho kaj aloo, ĉirkaŭ cent funtoj. **40** Ili do montris al ili siajn manojn kaj sian flankon. La prenis la korpon de Jesuo, kaj ĉirkaŭvindis ĝin per disĉiploj do ĝoĝis, vidante la Sinjoron. **21** Jesuo tolajoj kun aromaĵoj, laŭ la kutimo de la Judoj por denove diris al ili: Paco al vi; kiel la Patro sendis entombigo. **41** Kaj estis ĝardeno en la loko, kie li min, tiel ankaŭ mi vin sendas. **22** Kaj dirinte tion, estis krucumita, kaj en la ĝardeno nova tombo, li elspiris sur ilin, kaj diris: Ricevu la Sanktan en kiun ankorau neniu estis metita. **42** Tien do, Spiriton: **23** kies pekojn vi pardonos, al tiuj ili pro la Preparado de la Judoj (ĉar la tombo estis estas pardonitaj; kies vi retenos, ili estas retenitaj. proksima) ili enmetis Jesuon.

20 La unuan tagon de la semajno Maria Magdalena venis frue, dum estis ankorau mallume, al la tombo, kaj vidis la ŝtonon prenita for de la tombo. **2** Si do kuris kaj venis al Simon Petro kaj al tiu alia disĉiplo, kiun Jesuo amis, kaj ŝi diris al ili: Oni forprenis el la tombo la Sinjoron, kaj ni ne scias, kien oni lin metis. **3** Eliris do Petro kaj la alia disĉiplo, kaj iris al la tombo. **4** Kaj ambaŭ ekkuris kune; kaj la alia disĉiplo kuris antaŭen pli rapide ol Petro, kaj unua alvenis al la tombo; **5** kaj kliniĝinte, li enrigardis, kaj vidis la tolajojn kušantan; tamen li ne eniris. **6** Kaj poste venis Simon Petro, sekante lin, kaj eniris en la tombon; kaj li vidis la tolajojn kušantan, **7** kaj la vištukon, kiu estis sur lia kapo, ne kušantan kun la tolajoj, sed kunvolvitaj en aparta loko. **8** Tiam eniris do la alia disĉiplo, kiu unua alvenis al la tombo, kaj li vidis kaj kredis. **9** Ĉar ili ankorau ne kompreenis la Skribon, ke li devas relevi ĝi el la mortintoj. **10** Kaj la disĉiploj iris returne hejmen. **11** Sed Maria staris ekstere apud la tombo, plorante; kaj dum ŝi ploris, ŝi kliniĝis, kaj enrigardis en la tombon; **12** kaj ŝi vidis du angelojn en blankaj vestoj, sidantajn, unu ĉe la kaploko kaj unu ĉe la piedloko, kie la korpo de Jesuo antaŭe kuší. **13** Kaj ili diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? Ŝi respondis: Ĉar oni forprenis mian Sinjoron, kaj mi ne scias, por kien oni lin metis. **14** Dirinte tion, ŝi sin turnis malantaŭen, kaj vidis Jesuon staranta, kaj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo. **15** Jesuo diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? kiun vi serĉas? Ŝi, supozante, ke li estas la ĝardenisto, diris al li: Sinjoro, se vi forportis lin, Jesuo. **5** Tiam Jesuo diris al ili: Infanoj, ĉu vi havas sciigu min, kien vi metis lin, kaj mi lin forprenos. **16** Jesuo diris al ŝi: Maria. Ŝi sin turnis, kaj diris al li: Hebrelingve: Raboni; tio estas Majstro. **17** kaj vi trovos. Ili do ĝin eljetis; kaj pro la multeco Jesuo diris al ŝi: Ne tuŝu min; ĉar mi ankorau ne supreniris al la Patro; sed iru al miaj fratoj, kaj diru al ili: Mi supreniras al mia Patro kaj via Patro, Kiam do Simon Petro aŭdis, ke ĝi estas la Sinjoro, kaj al mia Dio kaj via Dio. **18** Maria Magdalena

ne ĉeestis kun ili, kiam Jesuo venis. **25** La aliaj disĉiploj do diris al li: Ni vidis la Sinjoron. Sed li diris al ili: Se mi ne vidos en liaj manoj la truon de la najloj, kaj se mi ne metos mian fingron en la lokon de la najloj, kaj ne metos mian manon en lian flankon, mi tute ne kredos. **26** Kaj post ok tagoj la disĉiploj denove estis interne, kaj Tomaso kun ili. Kaj Jesuo venis, kiam la pordo estis fermitaj, kaj staris en la mezo, kaj diris: Paco al vi. **27** Tiam li diris al Tomaso: Etendu ĉi tien vian fingron kaj vidu miajn manojn; kaj etendu vian manon kaj enmetu ĝin en mian flankon; kaj ne estu nekredema, sed estu kredanta. **28** Tomaso respondis al li kaj diris: Mia Sinjoro kaj mia Dio. **29** Jesuo diris al li: Ĉar vi vidis min, vi kredas; feliĉaj estas tiuj, kiuj ne vidis, kaj tamen kredas. **30** Jesuo faris antaŭ la disĉiploj multajn aliajn signojn, kiuj ne estas skribitaj en ĉi tiu libro; **31** sed ĉi tiuj estas skribitaj, por ke vi kredu, ke Jesuo estas la Kristo, la Filo de Dio, kaj ke kredante, vi havu vivon en lia nomo.

21 Post tio Jesuo denove sin montris al la disĉiploj apud la maro de Tiberias; kaj li montris sin jene. **2** Estis kune Simon Petro, kaj Tomaso, nomata Didimo, kaj Natanael el Kana Galilea, kaj la filoj de Zebedeo, kaj aliaj du el liaj disĉiploj. **3** Simon Petro diris al ili: Mi iras, por fiškapti. Ili diris al li: Ni ankaŭ iras kun vi. Ili malantaŭen, kaj vidis Jesuon staranta, kaj ne sciis, do eliris, kaj iris sur la ŝipon; kaj tiun nokton ili nenion kaptis. **4** Sed ĉe la tagiĝo Jesuo staris sur la marbordo; tamen la disĉiploj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo. **5** Tiam Jesuo diris al ili: Infanoj, ĉu vi havas ian mangajon? Ili respondis al li: Ne. **6** Kaj li diris al ili: Jetu la retlon ĉe la dekstra flanko de la ŝipo, al li Hebrelingve: Raboni; tio estas Majstro. **17** kaj vi trovos. Ili do ĝin eljetis; kaj pro la multeco de la fiŝoj ili ne plu povis ĝin treni. **7** Tiu disĉiplo, kiuun Jesuo amis, diris al Petro: Ĝi estas la Sinjoro. Kiam do Simon Petro aŭdis, ke ĝi estas la Sinjoro, li alzonis al si sian kitelon (ĉar li estis nuda) kaj

ĝetis sin en la maron. **8** Sed la aliaj disĉiploj venis en la ŝipeto (ĉar ili estis ne malproksime de la tero, sed nur ĉirkaŭ ducent ulnoj), trenante la reton plenan de fiŝoj. **9** Kaj kiam ili eliris sur la teron, ili vidis fajron karban aranĝitan tie, kaj fiŝon kušantan sur ĝi, kaj panon. **10** Jesuo diris al ili: Alportu el la fiŝoj, kiujn vi ĵus kaptis. **11** Simon Petro iris sur la ŝipon, kaj tiris la reton al la tero, plenan de grandaj fiŝoj, cent kvindek tri; kaj kvankam estis tiel multaj, tamen la reto ne disiriĝis. **12** Jesuo diris al ili: Venu, matenmanĝu. Kaj neniu el la disĉiploj kuraĝis lin demandi: Kiu vi estas? sciante, ke ĝi estas la Sinjoro. **13** Jesuo venis kaj prenis la panon kaj donis al ili, kaj tiel same la fiŝon. **14** Tiu estas jam la tria fojo, kiam aperis Jesuo al siaj disĉiploj, post sia releviĝo el la mortintoj. **15** Post la matenmanĝo Jesuo diris al Simon Petro: Simon, filo de Jona, ĉu vi amas min pli, ol tu? Li diris al li: Jes, Sinjoro; vi scias, ke mi vin amas. Li diris al li: Paſtu miajn ŝafidojn. **16** Li diris al li ankoraŭ la duan fojon: Simon, filo de Jona, ĉu vi min amas? Li diris al li: Jes, Sinjoro; vi scias, ke mi vin amas. Li diris al li: Zorgu pri miaj ŝafoj. **17** Li diris al li la trian fojon: Simon, filo de Jona, ĉu vi min amas? Petro ĉagreniĝis, ke li diris al li la trian fojon: Ĉu vi min amas? kaj respondis al li: Sinjoro, vi scias ĉion; vi scias, ke mi vin amas. Jesuo diris al li: Paſtu miajn ŝafojn. **18** Vere, vere, mi diras al vi: Kiam vi estis juna, vi zonis vin, kaj iris, kien vi volis; sed kiam vi maljuniĝos, vi etendos viajn manojn, kaj alia vin zonas, kaj portos vin, kien vi ne volos. **19** Tion li diris, montrante per aludo, per kia morto li gloros Dion. Kaj dirinte tion, li diris al li: Sekvu min. **20** Petro, sin turninte, vidis malantaŭe la disĉiplon, kiun Jesuo amis (kiu ankaŭ klinis sin al lia brusto dum la vespermanĝo, kun la diro: Sinjoro, kiu estas la perfidanta vin?). **21** Petro do, vidinte lin, diris al Jesuo: Sinjoro, kaj kion pri ĉi tiu? **22** Jesuo diris al li: Se mi volas, ke li restu, ĝis mi venos, kio estas al vi? vi sekvu min. **23** Tial inter la fratoj disiris la famo, ke tiu disĉiplo ne mortos; tamen Jesuo ne diris al li, ke li ne mortos, sed: Se mi volas, ke li restu, ĝis mi venos, kio estas al vi? **24** Tiu estas la disĉiplo, kiu atestas pri tio kaj skribis tion: kaj ni scias, ke lia atesto estas vera. **25** Estas ankaŭ multaj aliaj faroj, kiujn Jesuo faris; kaj mi supozas, ke se ĉiu el ili estus skribita detale, la tuta mondo ne havus lokon por la skribotaj libroj.

Agoj

1 La unuan historion mi faris, ho Teofilo, pri ĉio, kion Jesuo komencis fari kaj instrui, **2** ĝis la tago, kiam li estis akceptita supren, doninte ordonon per la Sankta Spirito al la apostoloj, kiujn li elektis; **3** al kiuj ankaŭ post sia suferado li montris sin vivanta per multaj pruvoj, dum kvardek tagoj aperante al ili kaj parolante pri la aferoj de la regno de Dio; **4** kaj kunestante, li admonis ilin ne foriri el Jerusalem, sed atendi tiun promeson de la Patro, pri kiu (li diris) vi aŭdis de mi; **5** ĉar kiel Johano baptis per akvo, vi baptiĝos per la Sankta Spirito post ne multe da tagoj. **6** Ili do, kunveninte, demandis lin, dirante: Sinjoro, ĉu en ĉi tiu tempo vi restarigas la regadon al Izrael? **7** Kaj li diris al ili: Ne apartenas al vi sci tempojn aŭ epokojn, kiujn la Patro rezervis en Sia aŭtoritato. **8** Sed vi ricevos povon, kiam la Sankta Spirito venos sur vin; kaj vi estos miaj atestantoj en Jerusalem kaj en la tuta Juduo kaj Samario kaj ĝis la plej malproksima parto de la tero. **9** Kaj tion dirinte, li suprenleviĝis, ankorau dum ili rigardis, kaj nubo ricevis lin for de iliaj okuloj. **10** Kaj dum ili fikse rigardis al la ĉielo, kiam li foriris, jen staris apud ili du viroj blanke vestitaj; **11** kiuj ankaŭ diris: Viroj Galileanoj, kial vi staras rigardantaj al la ĉielo? Ĉi tiu Jesuo, kiu estas prenita supren for de vi en la ĉielon, tiel same revenos, kiel vi vidis lin iranta en la ĉielon. **12** Tiam ili iris returne al Jerusalem de la monteto nomata Olivarba, kiu estas proksime de Jerusalem, en la distanco de sabata vojaĝo. **13** Kaj kiam ili envenis, ili supreniris en la supran ĉambron, kie loĝis Petro kaj Johano kaj Jakobo kaj Andreo, Filipo kaj Tomaso, Bartolomeo kaj Mateo, Jakobo, filo de Alfeo, kaj Simon, la Fervorulo, kaj Judas, filo de Jakobo. **14** Ĉiuj ĉi tiuj unuanime persistis en preĝado kaj petado, kun la virinoj, kaj Maria, la patrino de Jesuo, kaj kun liaj fratoj. **15** Kaj en tiuj tagoj Petro, stariĝinte meze de la fratoj, diris (kaj multego da personoj estis kune, ĉirkaŭ cent dudek): **16** Fratoj, estis necese, ke plenumiĝu tiu Skribo, kiun la Sankta Spirito antaŭparolis per la bušo de David pri Judas, kiu fariĝis gvidanto al tiuj, kiuj kaptis Jesuon. **17** Ĉar li estis kalkulita inter ni kaj ricevis sian parton en ĉi tiu servado. **18** (Tiu ja akiris kampon per la rekompenco de sia maljusteco, kaj falinte kapantaŭe, li diskrevis meze, kaj ĉiuj liaj internaĵoj el ŝutiĝis. **19** Kaj tio fariĝis sciata al ĉiuj loĝantoj en Jerusalem, tiel ke en ilia dialekto tiu kampo estas nomita Akeldama, tio estas, Kampo de Sango.) **20** Ĉar estas skribite

en la Psalmaro: Lia loĝejo dezertiĝu, Kaj en ĝi ne ekzistu loĝanto; kaj: Lian oficon ricevu alia. **21** El tiuj viroj do, kiuj nin akompanis dum la tuta tempo, en kiu la Sinjoro Jesuo eniris kaj eliris inter ni, **22** komencante de la bapto de Johano ĝis la tago, kiam li estis akceptita supren for de ni, unu devas esti atestanto kun ni pri lia releviĝo. **23** Kaj ili starigis du: Jozefon, nomatan Barsabas, kies alnomo estis Justo, kaj Mattiaso. **24** Kaj preĝante, ili diris: Vi, ho Sinjoro, kiu konas la korojn de ĉiuj, elmontru, kiun el ĉi tiuj du Vi elektis, **25** por ricevi la parton en ĉi tiu servado kaj apostoleco, de kiu Judas forfalis, por iri al sia propra loko. **26** Kaj ili lotis pri tio, kaj la loto falis por Mattias; kaj li estis alkalkulita al la dek unu apostoloj.

2 Kaj kiam venis la Pentekosta tago, ili ĉiuj estis unuanime en unu loko. **2** Kaj subite venis el la ĉielo sono kvazaŭ blovego de forta vento, kaj ĝi plenigis la tutan domon, kie ili sidis. **3** Kaj al ili aperis disirantaj langoj kvazaŭ el fajro, kaj sidiĝis sur ĉiun el ili. **4** Kaj ĉiuj pleniĝis de la Sankta Spirito, kaj komencis paroli aliajn lingvojn, kiel la Spirito donis al ili parolpovon. **5** Kaj en Jerusalem tiam loĝis piaj Judoj el ĉiu nacio sub la ĉielo. **6** Kaj kiam aŭdiĝis tiu sono, la homamaso kunvenis kaj miregis, ĉar ĉiu aparte aŭdis ilin paroli per lia propra dialekto. **7** Kaj ĉiuj konfuziĝis kaj miris, dirante unu al alia: Rigardul! ĉu ne estas Galileanoj ĉiuj tiuj parolantoj? **8** Kiel do ni aŭdas ĉiu en sia dialekto, en kiu ni naskiĝis? **9** Partoj kaj Medoj kaj Elamanoj, kaj loĝantoj en Mezopotamio, Judujo, Kapadokio, Ponto kaj Azio, **10** Frigio kaj Pamfilio, Egiptujo kaj la partoj de Libio apud Kireno, kaj pasloĝantaj Romanoj, Judoj kaj prozelitoj, **11** Kretanoj kaj Araboj — ni aŭdas ilin paroli en niaj lingvoj la mirindajojn de Dio. **12** Kaj ĉiuj konfuziĝis kaj embarasiĝis, dirante unu al alia: Kion ĉi tio signifas? **13** Sed aliaj moke diris: Ili estas plenaj de mosto. **14** Sed Petro, stariĝinte kun la dek unu, levis sian vocon kaj parolis al ili, dirante: Ho Judoj kaj ĉiuj loĝantaj en Jerusalem, ĉi tio estu al vi sciata, kaj aŭskultu miajn vortojn. **15** Ĉar ĉi tiuj ne estas ebriaj, kiel vi supozas, ĉar estas la tria horo de la tago; **16** sed jen tio, kio estis dirita per la profeto Joel: **17** Kaj en la lasta tempo, diras Dio, Mi elverſos Mian spiriton sur ĉiun karnon; Kaj viaj filoj kaj viaj filinoj profetas, Kaj viaj junuloj havos viziojn, Kaj viaj maljunuloj havos ŝonkojn; **18** Kaj eĉ sur Miajn sklavojn kaj Miajn sklavinojn en tiu tempo Mi elverſos Mian spiriton, Kaj ili profetas. **19** Kaj Mi donos miraklojn en la ĉielo supre, Kaj signoj sur la tero malsupre: Sangon, fajron, kaj

vaporon de fumo; **20** La suno fariĝos malluma, Kaj la luno fariĝos sanga, Antaŭ ol venos la granda kaj majesta tago de la Eternulo; **21** Kaj ĉiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, saviĝos. **22** Izraelidoj, aŭskultu la jenajn vortojn: Jesuon, la Nazaretonon, viron de Dio, elmontritan al vi per potencajoj kaj mirakloj kaj signoj, kiujn Dio faris per li meze de vi, kiel vi mem scias, **23** lin, laŭ la difinita intenco kaj antaŭscio de Dio transdonitan, vi per la manoj de senleguloj krucumis kaj mortigis; **24** lin Dio levis, malliginte la suferojn de morto, ĉar estis needible, ke li estu tenata de ĝi. **25** Ĉar David diris pri li: Ĉiam mi vidis la Eternulon antaŭ mi, Ĉar Li estas ĉe mia dekstra mano, por ke mi ne falu; **26** Tial ĝojis mia koro, ravigis mia lango, Eĉ mia karno ripozas en espero; **27** Ĉar Vi ne lasos mian animon al Ŝeol, Vi ne permesos, ke Via sanktulo forputru. (**Hadēs g86**) **28** Vi konigis al mi la vojojn de la vivo, Vi plenigos min per ĝojo antaŭ Vi. **29** Fratoj, mi povas libere paroli al vi pri la patriarko David, ke li mortis kaj estis enterigita, kaj lia tombo estas ĉe ni ĝis la nuna tago. **30** Estante do profeto, kaj sciante, ke Dio juris al li per ĵuro, sidigi sur lia trono iun el la frukto de liaj lumboj, **31** li, antaŭvidante, parolis pri la relevo de la Kristo, ke li ne estos lasita al Ŝeol, kaj lia karno ne forputros. (**Hadēs g86**) **32** Ĉi tiun Jesuon relevis Dio, pri kio ni ĉiuj estas atestantoj. **33** Levite do ĝis dekstre de Dio, kaj ricevinte de la Patro la promeson de la Sankta Spirito, li elverŝis tion, kion vi vidas kaj aŭdas. **34** Ĉar David ne supreniris en la ĉielojn; sed li mem diris: La Eternulo diris al mia Sinjoro: Sidu dekstre de Mi, **35** Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj. **36** Kun certeco do sciu la tutu domo de Izrael, ke tiun Jesuon, kiun vi krucumis, Dio faris Sinjoro kaj Kristo. **37** Kaj aŭdinte tion, ili estis pikitaj en la koro, kaj diris al Petro kaj la aliaj apostoloj: Kion ni faru, fratoj? **38** Kaj Petro diris al ili: Ekpentu, kaj baptigu ĉiu el vi en la nomo de Jesuo Kristo por forigo de pekoj, kaj vi ricevos la donacon de la Sankta Spirito. **39** Ĉar la promeso estas por vi kaj por viaj infanoj, kaj por ĉiuj ĝis malproksime, kiujn alvokos la Eternulo, nia Dio. **40** Kaj per multaj aliaj paroloj li atestis kaj alvokis ilin, dirante: Savu vin el ĉi tiu perversa generacio. **41** Tiuj do, kiuj akceptis lian parolon, baptigis, kaj en tiu tago aldoniĝis ĉirkaŭ tri mil animoj. **42** Kaj ili persistis en la instruo de la apostoloj kaj en la kunuleco, en la dispecigo de pano kaj en preĝoj. **43** Kaj ĉiu animo havis timon, kaj multaj mirakloj kaj signoj fariĝis per la apostoloj. **44** Kaj ĉiuj kredantoj estis kune, kaj havis ĉion komuna;

45 kaj ili vendis siajn havojn kaj posedajojn, kaj dividis ilin al ĉiuj laŭ ĉies aparta bezono. **46** Kaj ĉiutage, vizitadante unuanime la templon, kaj dispicigante panon dome, ili prenis sian nutraĵon kun ĝojo kaj unueco de koro, **47** laŭdante Dion kaj havante favoron ĉe la tuta popolo. Kaj la Sinjoro aldonis ĉiutage al la eklezio la savatojn.

3 Kaj Petro kaj Johano estis suprenirantaj en la templon je la horo de preĝado, la naŭa. **2** Kaj unu viro, lama de la patrina ventro, estis portata; oni lin metis ĉiutage apud tiu pordego de la templo, kiu estas nomata La Bela, por ke li petu pri almozoj la enirantojn en la templon; **3** tiu, vidante Petron kaj Johanon enirontajn en la templon, petis almozon. **4** Kaj Petro, fikse rigardante lin, kun Johano, diris: Rigardu nin. **5** Kaj li atentis ilin, atendante ricevi ion de ili. **6** Kaj Petro diris: Nek arĝentaĵon nek oraĵon mi havas, sed kion mi havas, tion mi donas al vi. En la nomo de Jesuo Kristo, la Nazaretno, piediru. **7** Kaj li prenis lin per la dekstra mano kaj lin levis; kaj tuj liaj plandoj kaj liaj maleolostoj fortigis. **8** Kaj li suprensalte starigis, kaj piediris; kaj li eniris kun ili en la templon, piedirante kaj saltante, kaj laŭdante Dion. **9** Kaj la tuta popolo vidis lin piedirantan kaj laŭdantan Dion; **10** kaj ili rekonis lin, ke li estas tiu, kiu sidis por almozo apud la Bela Pordego de la templo, kaj ili pleniĝis de mirego kaj konfuziĝo pri tio, kio okazis al li. **11** Kaj dum li tenis Petron kaj Johanon, la tuta popolo kunkuris al ili en la portiko nomata Salomona, miregante. **12** Kaj Petro, vidante tion, respondis al la popolo: Izraelidoj, kial vi miras pri ĉi tio? kaj kial vi fikse rigardas nin, kvazaŭ per propra potenco aŭ pieco ni igis lin piediri? **13** La Dio de Abraham kaj de Isaak kaj de Jakob, la Dio de niaj patroj, gloris Sian Servanton Jesuo, kiun vi transdonis, kaj malkonfesis antaŭ la vizaĝo de Pilato, kiam ĉi tiu decidis liberigi lin. **14** Sed vi malkonfesis la Sanktulon kaj Justulon, kaj petis, ke mortiginto estu donita al vi, **15** kaj mortigis la Estron de la vivo, kiun Dio relevis el la mortintoj, pri kio ni estas atestantoj. **16** Kaj lia nomo, per fido en lia nomo, fortigis ĉi tiun, kiun vi vidas kaj konas; kaj la fido, kiun estas per li, donis al li ĉi tiun plensanecon antaŭ vi ĉiuj. **17** Kaj nun, fratoj, mi scias, ke vi agis de nescio, kiel ankaŭ viaj regantoj. **18** Sed tiel Dio plenumis tion, kion Li antaŭanonicis per la bušo de ĉiuj profetoj, ke Lia Kristo suferos. **19** Pentu do, kaj konvertigu, por ke viaj pekoj estu forviŝitaj, por ke venu tempoj de refreŝigo de la vizaĝo de la Eternulo, **20** kaj por ke Li sendu la por vi difinitan Kriston, Jesuon, **21** kiun la ĉielo

devas ricevi ĝis la tempoj de restarigo de ĉio, al iu ajn en ĉi tiu nomo. **18** Kaj ili vokis ilin, kaj pri kiuj parolis Dio per la bušo de Siaj sanktaj ordonis al ili tute ne paroli nek instrui en la nomo profetoj jam de antikva tempo. (aīon g165) **22** Ĉar de Jesuo. **19** Sed Petro kaj Johano responde diris Moseo diris: Profeton el viaj fratoj, similan al mi, al ili: Ĉu estas juste antaŭ Dio aŭskulti vin prefere starigos por vi la Eternulo, via Dio; lin aŭskultu ol Dion, vi juĝu; **20** Ĉar ni ne povas ne paroli pri ĉio ajn, kion li al vi parolos. **23** Kaj ĉiu animo, pri tio, kion ni vidis kaj aŭdis. **21** Kaj ili, denove kiu ne aŭskultos tiun profeton, ekstermiĝos el la minacinte, liberigis ilin, trovinte nenion, pro kio popolo. **24** Kaj ĉiu profetoj de post Samuel kaj ili povus ilin puni, pro la popolo; ĉar ĉiu gloris liaj posteuloj, kiuj parolis, antauanonicis ankaŭ Dion pro la faritaĵo. **22** Ĉar estis pli ol kvardekjara tiujn tagojn. **25** Vi estas la filoj de la profetoj, la viro, sur kiu fariĝis ĉi tiu signo resaniga. **23** kaj de la interligo, kiun Dio faris kun viaj patroj, Kaj liberigite, ili venis al siaj kunuloj kaj rakontis dirante al Abraham: Kaj beniĝos per via idaro ĉiu ĉion, kion la ĉefpastroj kaj pliaŭguloj diris al ili. **24** gentoj de la tero. **26** Al vi unue Dio, relevinte Sian Kaj aŭdinte, ili levis la voĉon al Dio unuanime, kaj Servanton, sendis lin, por vin beni, deturnante diris: Ho Plejpotenculo, kiu faris la ĉielon kaj la ĉiun el vi for de liaj pekoj.

4 Kaj dum ili parolis al la popolo, venis sur ilin la ĉefpastroj, la kapitano de la templo, kaj la Sadukeoj, **2** ĉagrenate, ke ili instruas la popolon kaj proklamas per Jesuo la releviĝon el la mortintoj. **3** Kaj ili metis sur ilin la manojn, kaj metis ilin en gardejon ĝis la sekanta tago; ĉar estis jam vespero. **4** Tamen multaj el tiuj, kiuj aŭdis la vorton, kredis; kaj la nombro de la viroj estis proksimume kvin mil. **5** Kaj en la sekanta tago kunvenis en Jerusaleм la regantoj kaj pliaŭguloj kaj skribistoj **6** kaj Anas, la ĉefpastro, kaj Kajafas kaj Johano kaj Aleksandro, kaj ĉiu, kiuj estis de la ĉefpastra parenco. **7** Kaj starigitte ilin en la mezo, tiuj demandis: Per kia potenco aŭ per kia nomo vi faris tion? **8** Tiam Petro, plenigite de la Sankta Spirito, diris al ili: Regantoj de la popolo kaj pliaŭguloj, **9** se ni hodiaŭ estas eldemandataj pri la bonfaro al la senfortulo, per kio li resaniĝis, **10** estu sciate al vi ĉiu kaj al la tutu popolo Izraela, ke en la nomo de Jesuo Kristo, la Nazareto, kiun vi krucumis, kiun Dio levis el la mortintoj, ĉi tiu staras sana antaŭ vi. **11** Tiu estas la ŝtono, kiun vi konstruantoj malŝatis, kaj kiu fariĝis ŝtono bazangula. **12** Kaj en neniu alia estas savo; ĉar ne estas sub la ĉielo alia nomo, donita inter homoj, per kiu ni devas esti savitaj. **13** Sed kiam ili rimarkis la kuragojn de Petro kaj Johano, kaj komprenis, ke ili estas malkleruloj kaj nesciuloj, ili miris, kaj rekonis ilin, ke ili estis kun Jesuo. **14** Kaj vidante la resanigiton starantan apud tiuj, ili ne havis, kion kontraŭdiri. **15** Sed ordoninte ilin foriri el la sinedrio, ili interkonsiliĝis, **16** dirante: Kion ni devas fari al ĉi tiuj homoj? ĉar estas videble por ĉiu logantoj en Jerusaleм, ke rimarkinda signo fariĝis per ili, kaj nei ĝin ni ne povas. **17** Sed por ke ĝi ne plu disvastiĝu inter la popolo, ni minacu ilin, ke ili de nun ne parolu

al iu ajn en ĉi tiu nomo. **18** Kaj ili vokis ilin, kaj ordonis al ili tute ne paroli nek instrui en la nomo profetoj jam de antikva tempo. (aīon g165) **22** Ĉar de Jesuo. **19** Sed Petro kaj Johano responde diris Moseo diris: Profeton el viaj fratoj, similan al mi, al ili: Ĉu estas juste antaŭ Dio aŭskulti vin prefere starigos por vi la Eternulo, via Dio; lin aŭskultu ol Dion, vi juĝu; **20** Ĉar ni ne povas ne paroli pri ĉio ajn, kion li al vi parolos. **23** Kaj ĉiu animo, pri tio, kion ni vidis kaj aŭdis. **21** Kaj ili, denove kiu ne aŭskultos tiun profeton, ekstermiĝos el la minacinte, liberigis ilin, trovinte nenion, pro kio popolo. **24** Kaj ĉiu profetoj de post Samuel kaj ili povus ilin puni, pro la popolo; ĉar ĉiu gloris liaj posteuloj, kiuj parolis, antauanonicis ankaŭ Dion pro la faritaĵo. **22** Ĉar estis pli ol kvardekjara tiujn tagojn. **23** Vi estas la filoj de la profetoj, la viro, sur kiu fariĝis ĉi tiu signo resaniga. **24** Kaj liberigite, ili venis al siaj kunuloj kaj rakontis ĉion, kion la ĉefpastroj kaj pliaŭguloj diris al ili. **25** Kaj aŭdinte, ili levis la voĉon al Dio unuanime, kaj diris: Ho Plejpotenculo, kiu faris la ĉielon kaj la teron kaj la maron, kaj ĉion, kio estas en ili, **26** kaj kiu per la Sankta Spirito, per la bušo de nia patro David, Via servanto, diris: Kial tumultas popoloj, Kaj gentoj pripensas vanajon? **27** Leviĝis la reĝo de la tero, Kaj la regantoj kolektiĝis kune, Kontraŭ la Eternulo kaj kontraŭ Lia Sanktoleito; **28** Ĉar vere en ĉi tiu urbo kolektiĝis kontraŭ Via sankta Servanto Jesuo, kiun Vi sanktoleis, kune Herodo kaj Pontio Pilato kun la gentoj kaj la popoloj de Izrael, **29** por fari ĉion, kion Via mano kaj Via intenco antaŭdifinis. **30** Kaj nun, ho Eternulo, rigardu iliajn minacojn; kaj donu al Viaj sklavoj paroli Vian vorton kun plena kuraĝo, **31** dum Vi etendos Vian manon por sanigado, kaj signoj kaj mirakloj fariĝos per la nomo de Via sankta Servanto Jesuo. **32** Kaj post ilia preĝado skuiĝis la loko, en kiu ili kolektiĝis; kaj ili ĉiu pleniĝis de la Sankta Spirito, kaj parolis kuraĝe la vorton de Dio. **33** Kaj la anaro de la kredantoj estis unukora kaj unuanima, kaj neniu diris, ke io el lia havajo estas propra al li; sed ĉe ili ĉio estis komuna. **34** Kaj kun granda potenco la apostoloj atestis pri la releviĝo de la Sinjoro Jesuo; kaj granda graco estis sur ĉiu. **35** Inter ili neniu havis mankon, ĉar ĉiu posedantoj de bienoj aŭ domoj vendis ilin, kaj alportis la prezon de la venditaĵoj **36** kaj metis ĝin antaŭ la piedoj de la apostoloj; kaj estis disdonate al ĉiu laŭ ĉies aparta bezono. **37** Kaj Jozef, kiu de la apostoloj estis alnomita Barnabas (tio estas, Filo de Konsolo), Levido, Kiprano laŭ sia naskiĝo, **38** posedante kampon, vendis ĝin, kaj alportis la prezon kaj metis ĝin antaŭ la piedoj de la apostoloj.

5 Sed unu viro, nomata Ananias, kun sia edzino Sapfira vendis posedajo, **2** kaj retenis iom el la prezo, kun la konsento de sia edzino, kaj iun parton alportis kaj metis antaŭ la piedoj de la apostoloj. **3** Sed Petro diris: Ananias, kial Satano plenigis vian koron tiel, ke vi mensogas

al la Sankta Spirito kaj retenas iom el la prezo viroj, kiujn vi metis en la karceron, estas en la de la bieno? **4** Dum ĝi restis, ĉu ĝi ne estis via? templo, kaj staras kaj instruas la popolon. **26** Tiam kaj post la vendo, ĉu ĝi ne estis en via rajto? foriris la kapitano kun la oficistoj, kaj alkondukis Kial do ĉi tiun faron vi celis en via koro? vi ilin sen perforto; ĉar ili timis la popolon, por ke ili mensogis ne al homoj, sed al Dio. **5** Kaj aŭdante ne estu prijetitaj per ŝtonoj. **27** Kaj oni alkondukis ĉi tiujn vortojn, Ananias falis kaj senspiriĝis; kaj ilin kaj starigis ilin antaŭ la sinedrio. Kaj la granda timo venis sur ĉiujn aŭdantojn. **6** Kaj la ĉefpastro ilin demandis, **28** dirante: Ni severe junuloj leviĝis, kaj lin ĉirkauvindis, kaj forportis ordonis al vi, ke vi ne instruu en ĉi tiu nomo; kaj enterigis. **7** Kaj post paso de ĉirkau tri horoj kaj jen vi plenigis Jerusalemon per via instruado, eniris lia edzino, ne sciante, kio okazis. **8** Kaj kaj intencas survenigi sur niiri la sangon de tiu Petro ŝin demandis: Diru al mi, ĉu por tiom vi homo. **29** Tiam Petro kaj la apostoloj responde vendis la bienon? Kaj ŝi respondis: Jes, por tiom. **9** diris: Oni devas obei Dion prefere ol homojn. **30** Kaj Petro respondis al ŝi: Kial estis interkonsento La Dio de niaj patroj levis Jesuon, kiun vi pereigis, inter vi, por inciti la Spiriton de la Eternulo? jen pendigante lin sur lignaĵo. **31** Lin altigis Dio per la piedoj de tiuj, kiuj enterigis vian edzon, estas Sia dekstra mano, por esti Estro kaj Savanto, por apud la pordo, kaj ili vin forportos. **10** Kaj ŝi tuj doni al Izrael penton kaj pardonadon de pekoj. **32** falis apud liaj piedoj kaj senspiriĝis; kaj la junuloj Kaj ni estas atestantoj de ĉi tiuj vortoj, kiel ankaŭ eniris, kaj trovis ŝin mortinta, kaj ŝin forportis estas la Sankta Spirito, kiun Dio donis al tiuj, kiuj kaj enterigis apud ŝia edzo. **11** Kaj granda timo Lin obeas. **33** Kaj ili, aŭdinte tion, estis pikitaj venis sur la tutan eklezion kaj sur ĉiujn aŭdantajn en la koro, kaj ili konsiliĝis, por pereigi ilin. **34** pri tio. **12** Kaj per la manoj de la apostoloj estis Sed unu Fariseo, nomata Gamaliel, legiinstruisto faritaj multaj signoj kaj mirindajoj meze de la honorata ĉe la tuta popolo, ekstaris en la sinedrio, popolo; kaj ili ĉiuj estis unuanime en la portiko kaj ordonis, ke oni eksteren forigu la homojn por Salomona. **13** Sed el la ceteraj neniuj kuraĝis aliĝi kelka tempo. **35** Kaj li diris al ili: Izraelidoj, estu al ili; tamen la popolo gloris ilin; **14** kaj kredantoj singardaj rilate al ĉi tiuj homoj pri tio, kion vi pligrandnombre aldoniĝis al la Sinjoro, amasoj celas fari. **36** Ĉar antaŭ ĉi tiuj tagoj leviĝis Teŭdas, da viroj kaj virinoj; **15** tiel, ke oni elportis la dirante, ke li estas ia persono; kaj al li aliĝis malsanulojn sur la stratojn kaj kuŝigis ilin sur nombro da viroj, ĉirkau kvarcent; kaj li pereis; litoj kaj kanapoj, por ke ĉe la preterpaso de Petro, kaj ĉiuj, kiuj lin obeis, dispeliĝis kaj nuligis. **37** almenaŭ lia ombro ombru iun el ili. **16** Kunvenis Post tiu leviĝis Judas, Galileano, en la tagoj de la ankaŭ en Jerusalemon la amaso el la ĉirkauaj registrado, kaj fortiris post si homojn; li ankaŭ urboj, portante malsanulojn kaj la turmentatajn pereis, kaj ĉiuj, kiuj lin obeis, dispeliĝis. **38** Kaj de malpuraj spiritoj, kaj ĉiuj estis sanigitaj. **17** Sed nun mi diras al vi: Detenu vin de ĉi tiuj homoj, kaj starigis la ĉefpastro, kaj ĉiuj, kiuj estis kun li (tio lasu ilin; ĉar, se ĉi tiu intenco aŭ ĉi tiu laboro estas estas la sekto de la Sadukeoj), kaj ili pleniĝis de de homoj, ĝi renversiĝos; **39** sed se ĝi estas de Dio, ĵaluzo, **18** kaj ĵetis manojn sur la apostolojn, kaj vi ilin ne povos renversi; aŭ eble iel vi troviĝos metis ilin en la publikan gardejon. **19** Sed angelo batalantaj kontraŭ Dio. **40** Kaj ili konsentis kun de la Eternulo nokte malfermis la pordojn de la li; kaj alvokinte la apostolojn kaj batinte ilin, ili karcero, kaj elkondukis ilin, kaj diris: **20** Iru, kaj ordonis, ke ili ne parolu en la nomo de Jesuo, kaj staru kaj parolu en la templo al la popolo ĉiujn liberigis ilin. **41** Sed ili foriris de antaŭ la sinedrio, vortojn pri ĉi tiu Vivo. **21** Kaj tion aŭdinte, ili ĝojante, ke ili estis juĝitaj indaj suferi malhononor eniris ĉe la tagiĝo en la templon kaj ekinstruis. pro la Nomo. **42** Kaj ĉiutage en la templo kaj dome Sed venis la ĉefpastro, kaj tiuj, kiuj estis kun li, ili ne ĉesis instrui kaj prediki Jesuon, la Kriston. kaj kunvokis la sinedrion kaj la tutan senaton de la Izraelidoj, kaj sendis al la malliberejo, por ilin venigi. **22** Sed la oficistoj venis, kaj ne trovis ilin en la karcero, kaj ili revenis kaj rakontis, **23** dirante: Ni ja trovis la malliberejon ŝlosita tute fortike, kaj la gardistojn starantaj antaŭ la pordoj; sed malferminte, ni trovis interne nenion. **24** Kiam do la kapitano de la templo kaj la ĉefpastro aŭdis ĉi tiujn vortojn, ili embarasiĝis pri ili, kio fariĝos el tiu afero. **25** Tiam iu venis, kaj sciigis al ili: Jen la

6 Kaj en tiuj tagoj, kiam la nombro de la disĉiploj multiĝis, fariĝis murmurado de la Grekaj Judoj kontraŭ la Hebreaj pro tio, ke iliaj vidvinoj estas preterlasataj en la ĉiutaga servado. **2** Kaj la dek du, alvokinte la amason de la disĉiploj, diris: Ne estas dezirinde, ke ni forlasu la vorton de Dio, por servi ĉe tabloj. **3** Tial elserĉu, fratoj, el inter vi sep homojn, bone atestatajn, plenajn de la Spirito kaj de saĝo, kiujn ni difinos por tiu afero.

4 Sed ni persistos en pregado kaj la servado de Dio estis kun li, **10** kaj liberigis lin el ĉiuj liaj la Vorto. **5** Kaj tiu diro plaĉis al la tuta amaso; suferoj, kaj donis al li favoron kaj saĝecon antaŭ kaj ili elektis Stefanon, viron plenan de fido kaj Faraono, reĝo de Egiptujo; kaj ĉi tiu estrigis lin de la Sankta Spirito, kaj Filipon kaj Prohōron super Egiptujo kaj super lia tuta domo. **11** Kaj kaj Nikanoron kaj Timonon kaj Parmenason, kaj venis malsato sur la tutan landon Egiptujon kaj Nikolao, prozeliton el Antiohia; **6** tiuj ili starigis Kanaanon, kaj granda sufero; kaj niaj patroj ne antaŭ la apostoloj; kaj ĉi tiuj, preĝinte, metis trovis nutraĵon. **12** Sed kiam Jakob aŭdis, ke estas sur ilin la manojn. **7** Kaj la vorto de Dio kreskis, greno en Egiptujo, li sendis unue niajn patrojn. **13** kaj la nombro de la disiciploj multiĝis treege en Kaj la duan fojon Jozef rekoniĝis al siaj fratoj, Jerusalem, kaj granda aro el la pastroj obeis al la kaj la gento de Jozef estis montrita al Faraono. **14** fido. **8** Kaj Stefano, plena de graco kaj potenco, Kaj Jozef sendis, kaj alvokis sian patron Jakob, kaj faris grandajn mirindajojn kaj signojn inter la la tutan parencon, sepdek kvin animojn. **15** Kaj popolo. **9** Sed starigis iuj el la sinagogo nomata Jakob venis en Egiptujon, kaj mortis li mem kaj la Sinagogo de la Liberigitoj, kaj el la Kirenanoj niaj patroj; **16** kaj ili estis transportitaj al Ŝehem kaj el la Aleksandrianoj kaj el la homoj el Kilikio kaj metitaj en la tombon, kiun Abraham aĉetis kaj Azio; kaj ili diskutis kun Stefano. **10** Kaj ili ne por prezo argenta de la filoj de Hamor en Ŝehem. povis rezisti al la saĝeco kaj la Spirito, per kiu li **17** Sed kiam alproksimiĝis la tempo de la promeso, parolis. **11** Tiam ili subinstigis virojn, kiuj diris: Ni kiuun Dio ĵuris al Abraham, la popolo diskreskis kaj aŭdis lin paroli blasphemajn vortojn kontraŭ Moseo multiĝis en Egiptujo, **18** ĝis aperis alia reĝo, kiu ne kaj kontraŭ Dio. **12** Kaj ili incitis la popolon kaj konis Jozefon. **19** Tiu agis ruze kontraŭ nia gento, la pliaĝulojn kaj la skribistojn, kaj venis sur lin kaj premis niajn patrojn tiel, ke ili eljetis siajn kaj kaptis lin, kaj kondukis lin al la sinedrio, **13** infanojn, por ke ili ne vivadu. **20** En tiu tempo kaj starigis mensogajn atestantojn, kiuj diris: Ĉi Moseo naskiĝis, kaj estis eksterordinare bela; kaj tiu homo ne ĉesas paroli vortojn kontraŭ ĉi tiu li estis nutrata tri monatojn en la domo de sia sankta loko kaj la leĝo; **14** ĉar ni aŭdis lin diri, ke patro; **21** kaj kiam oni lin eljetis, prenis lin la ĉi tiu Jesuo, la Nazaretno, detruos ĉi tiun lokon, filino de Faraono kaj lin nutris kiel sian filon. **22** kaj ŝangos la kutimojn, kiujn Moseo transdonis Kaj Moseo estis instruita en la tuta saĝeco de la al ni. **15** Kaj ĉiuj, kiuj sidis en la sinedrio, fiksere Egiptoj, kaj estis potenca per siaj vortoj kaj agoj. rigardante lin, vidis lian vizagón kvazaŭ vizagón **23** Sed kiam li jam havis la agon de kvardek jaroj, de angelo.

7 Tiam diris la ĉefpastro: Ĉu ĉi tiuj aferoj estas tiel? **2** Kaj tiu diris: Fratoj kaj patroj, aŭskultu. La Dio de gloro aperis al nia patro Abraham, kiam li estis en Mezopotamio, antaŭ ol li loĝis en Haran, **3** kaj diris al li: Iru el la via lando kaj de via parenco, kaj venu en tiun landon, kiun Mi montros al vi. **4** Tiam li iris el la lando de la Haldeoj, kaj loĝis en Haran; kaj el tie, post la morto de lia patro, Li transloĝigis lin en ĉi tiun landon, kie vi nun loĝas; **5** kaj Li donis al li nenian heredajon en ĝi, eĉ ne piedspacon, sed Li promesis doni ĝin al li por posedajo kaj al lia idaro post li, kiam li ankorau ne havis infanon. **6** Kaj Dio parolis jene: ke lia idaro loĝos en fremda lando, kaj ke oni sklavigos kaj turmentos ilin dum kvarcent jaroj. **7** Kaj la popolon, ĉe kiu ili estos sklavoj, Mi juĝos, diris Dio; kaj poste ili eliros kaj faros servon al Mi sur ĉi tiu loko. **8** Kaj Li donis al li la interligon de cirkumcido; kaj tiel Abraham naskigis Isaakon kaj cirkumcidis lin en la oka tago, kaj Isaak naskigis Jakobon, kaj Jakob la dek du patriarkojn. **9** Kaj la patriarkoj, envianto Jozefon, lin vendis en Egiptujon; kaj

la gento de Jozef estis montrita al Faraono. **10** Kaj Jakob venis en Egiptujon, kaj mortis li mem kaj la tutan parencon, sepdek kvin animojn. **11** Kaj Jakob venis en Egiptujon, kaj metitaj en la tombon, kiun Abraham aĉetis kaj Azio; kaj ili diskutis kun Stefano. **12** Kaj ili ne por prezo argenta de la filoj de Hamor en Ŝehem. povis rezisti al la saĝeco kaj la Spirito, per kiu li **13** infanojn, por ke ili ne vivadu. **14** En tiu tempo kaj starigis mensogajn atestantojn, kiuj diris: Ĉi Moseo naskiĝis, kaj estis eksterordinare bela; kaj tiu homo ne ĉesas paroli vortojn kontraŭ ĉi tiu li estis nutrata tri monatojn en la domo de sia sankta loko kaj la leĝo; **15** ĉar ni aŭdis lin diri, ke patro; **16** kaj kiam oni lin eljetis, prenis lin la Izraelidojn. **17** Kaj vidinte unu el ili suferi maljustecon, li defendis kaj venigis la premiton, batante la Egipton; **18** kaj li supozis, ke liaj fratoj komprenos, ke Dio per lia mano donas al ili savon, sed ili ne komprenis. **19** Kaj en la sekanta tago li aperis al ili, dum ili malpacis, kaj li deziris repacigi ilin, dirante: Ho viroj, vi estas fratoj; kial vi malbonfaras unu al alia? **20** Sed la ofendanto de sia proksimulo forpuŝis lin, dirante: Kiu faris vin estro kaj juganto super ni? **21** Ĉu vi celas mortigi min, kiel vi mortigis la Egipton hieraŭ? **22** Kaj ĉe tiu parolo Moseo forkuris kaj ekloĝis en la lando Midjana, kie li naskigis du filojn. **23** Kaj post paso de kvardek jaroj angelo aperis al li en la dezerto apud monto Sinaj, en flama fajro en arbetajo. **24** Kaj kiam Moseo ĝin vidis, li miris pri la fenomeno; kaj kiam li alproksimiĝis, por rigardi, venis al li voĉo de la Eternulo: **25** Mi estas la Dio de viaj patroj, la Dio de Abraham, kaj de Isaak, kaj de Jakob. Kaj Moseo tremis, kaj ne kuraĝis rigardi. **26** Kaj la Eternulo diris al li: Deprenu la ŝuojn de viaj piedoj; ĉar la loko, sur kiu vi staras, estas tero sankta. **27** Mi rigardis, kaj vidis la mizeron de

Mia popolo, kiu estas en Egiptujo, kaj Mi aŭdis Ĝian ĝemadon, kaj Mi malsupreniris, por savi ĝin; gloron de Dio, kaj Jesuon starantan dekstre de Dio, venu do, kaj Mi vin sendos en Egiptujon. **35** Tiu Moseon, kiun ili malakceptis, dirante: Kiu faris vin estro kaj juĝanto? tiu Dio sendis, por esti estro kaj savanto, per la mano de la anĝelo, kiu aperis al li en la arbetajo. **36** Tiu elkondukis ilin, farinte mirindajojn kaj signojn en Egiptujo, kaj en la Ruĝa Maro, kaj en la dezerto dum kvardek jaroj. **37** Ĝi estis tiu Moseo, kiu diris al la Izraelidoj: Profeton el viaj fratoj, similan al mi, starigos por vi la Eternulo, via Dio. **38** Li estis tiu, kiu estis en la komunumo en la dezerto kun la anĝelo, kiu parolis kun li sur la monto Sinaj, kaj estis kun niaj patroj; kaj ricevis vivajn orakolojn, por doni al ni; **39** al tiu niaj patroj ne volis esti obeemaj, sed forpuſis lin, kaj returniĝis en sia koro al Egiptujo, **40** dirante al Aaron: Faru al ni diojn, kiuj irus antaŭ ni; ĉar pri tiu Moseo, kiu elkondukis nin el la lando Egipta, ni ne scias, kio okazis al li. **41** Kaj ili faris bovidon en tiuj tagoj, kaj alportis oferon al la idolo, kaj ĝoĝis pri la faritajo de siaj manoj. **42** Tiam Dio turniĝis, kaj lasis ilin servi al la armeo de la ĉielo, kiel estas skribite en la libro de la profetoj: Ĉu vi alportis al Mi buĉitajn bestojn kaj oferojn Dum kvardek jaroj en la dezerto, ho domo de Izrael? **43** Kaj vi portis la tabernaklon de Moleĥ Kaj la stelon de la dio Refan, La figuraĵojn, kiujn vi faris, por adorkliniĝi al ili; Kaj Mi elpatruigis vin preter Babelon. **44** Kun niaj patroj en la dezerto estis la tabernaklo de atesto, kiel ordonis Tiu, kiu parolis al Moseo, ke li konstruu ĝin laŭ la modelo, kiun li vidis. **45** Ĝi ankau niaj patroj siavice enportis kun Josuo, kiam ili eniris en la posedajojn de la nacioj, kiujn Dio forpuſis antaŭ niaj patroj, ĝis la tagoj de David; **46** kiu trovis favoron antaŭ Dio, kaj petis trovi loĝejon por la Dio de Jakob. **47** Sed Salomonon konstruis por Li domon. **48** Tamen la Plejaltulo ne logas en manfaritaj temploj, kiel diris la profeto: **49** La ĉielo estas Mia trono, Kaj la tero estas Mia piedbenketo; Kian domon vi konstruos por Mi? diras la Eternulo; Kaj kia estas la loko por Mia ripozo? **50** Ĉu ne faris Mia mano ĉion tion? **51** Vi malmolnukaj, vi necirkumciditaj je koro kaj oreloj, vi ĉiam rezistas al la Sankta Spirito; kiel viaj patroj, tiel ankau vi. **52** Kiun el la profetoj viaj patroj ne persekitus? kaj ili mortigis tiujn, kiuj antaŭmontris pri la alveno de la Justulo, de kiu vi nun fariĝis la perfidintoj kaj mortigintoj; **53** vi, kiuj ricevis la legon, kiel anoncitan per anĝeloj, sed ĝin ne observis. **54** Kaj aŭdante tion, ili kolerigis en la koro, kaj grincigis kontraŭ li siajn dentojn. **55** Sed li, plena de la Sankta Spirito, rigardis fikse al la ĉielo, kaj vidis la Filon de homo starantan dekstre de Dio. **56** kaj diris: Jen mi vidas la ĉielon malfermitan kaj ili ekkiros per laŭta voĉo, kaj fermis siajn orelojn, kaj kuregis sur lin unuanime, **58** kaj elpelis lin el la urbo, kaj jetis sur lin ŝtonojn; kaj la atestantoj demetas siajn vestojn apud la piedoj de junulo, nomata Saŭlo. **59** Kaj ili ŝtonmortigis Stefanon, vokantan kaj dirantan: Jesuo, Sinjoro, akceptu mian spiriton. **60** Kaj li genuigis, kaj kriis per laŭta voĉo: Sinjoro, ne metu sur ilin ĉi tiun pekon. Kaj tion dirinte, li endormiĝis.

8 Kaj Saŭlo konsentis al lia mortigo. Kaj en tiu tago komenciĝis granda persekutado kontraŭ la eklezio, kiu estis en Jerusalemo; kaj ĉiu estis dispelitaj tra la regionoj de Judujo kaj Samario, kun escepto de la apostolaro. **2** Kaj piuloj enterigis Stefanon, kaj faris pri li grandan funebron. **3** Sed Saŭlo atakis la eklezion, enirante en ĉiun domon, kaj li trenis virojn kaj virinojn, kaj transdonis ilin en malliberejon. **4** Sed la dispelitoj trairis, predikante la vorton. **5** Kaj Filipo, malsuprenirinte en la urbon Samario, proklamis al ili la Kriston. **6** Kaj la homamaso unuanime atentis la parolojn de Filipo, kiam ili lin aŭdis kaj vidis la signojn, kiujn li faris. **7** Ĉar el multaj el ili, kiuj havis malpurajn spiritojn, ĉi tiuj elvenis, kriante per laŭta voĉo; kaj multaj paralizuloj kaj lamuloj resaniĝis. **8** Kaj estis granda ĝojo en tiu urbo. **9** Sed unu viro, nome Simon, jam antaŭe faradis magion en la urbo kaj sorĉadis la popolon de Samario, dirante, ke li estas iu granda; **10** al li atentadis ili ĉiu, de la malgrandaj ĝis la grandaj, dirante: Ĉi tiu homo estas la granda potenco de Dio. **11** Kaj ili atentadis lin, ĉar li jam de longe sorĉis ilin per magiajoj. **12** Sed kiam ili kredis al Filipo, predikanta la evangelion pri la regno de Dio kaj la nomo de Jesuo Kristo, ili baptiĝis, viroj kaj virinoj. **13** Kaj Simon mem ankau kredis; kaj kiam li baptiĝis, li forte aliĝis al Filipo, kaj vidante signojn kaj grandajn miraklojn farataj, li konfuziĝis. **14** Kaj la apostoloj en Jerusalemo, aŭdinte, ke Samario akceptis la vorton de Dio, sendis al ili Petron kaj Johanon; **15** kiu, alveninte, preĝis por ili, ke ili ricevu la Sanktan Spiriton, **16** ĉar ankoraŭ sur neniu el ili li falis; ili nur baptiĝis en la nomon de la Sinjoro Jesuo. **17** Tiam ilimetis la manojn sur ilin, kaj ili ricevis la Sanktan Spiriton. **18** Kaj kiam Simon vidis, ke la Sankta Spirito estis donata per la surmetado de la mano de la apostoloj, li proponis al ili monon, **19** kaj diris: Donu ankau al mi ĉi tiun rajton, por ke ĉiu ajn, sur kiun mi metos

la manojn, ricevu la Sanktan Spiriton. **20** Sed Petro sinagogoj en Damasko, por ke, se li eble trovos diris al li: Via argentajo iru kun vi en pereon, ĉar homojn, aliĝintajn al la Vojo, ĉu virojn aŭ virinojn, vi pensis ricevi per mono la donacon de Dio. **21** li alkonduktu ilin katenitajn al Jerusalem. **3** Kaj Vi havas nek parton nek loton en tiu afero, ĉar dum li vojaĝis, li alproksimiĝis al Damasko; kaj via koro ne estas rekta antaŭ Dio. **22** Pentu do subite ekbrilegis ĉirkaŭ li lumo el la ĉielo; **4** kaj pri tiu via malboneco, kaj preĝu al la Eternulo, se li falis sur la teron, kaj aŭdis voĉon dirantan al eble la penso de via koro estu pardonita al vi. **23** li: Saŭlo, Saŭlo, kial vi min persekutas? **5** Kaj li Ĉar mi vidas, ke vi estas en la galo de maldolēco diris: Kiu vi estas, ho Sinjoro? Kaj tiu diris: Mi kaj en la kateno de maljusteco. **24** Kaj Simon estas Jesuo, kiun vi persekutas; **6** sed leviĝu, kaj responde diris: Preĝu vi al la Eternulo por mi, ke eniru en la urbon, kaj estos dirite al vi, kion vi trifu min neniom el tio, pri kio vi parolis. **25** Ili devas fari. **7** Kaj liaj kunvojaĝantoj staris mutaj, do, atestinte kaj parolinte la vorton de la Sinjoro, aŭdante la voĉon, sed vidante neniu. **8** Kaj Saŭlo revenis al Jerusalem, kaj predikis la evangelion al levigis de la tero; kaj kiam liaj okuloj malfermiĝis, multaj vilagoj de la Samarianoj. **26** Sed anĝelo de li vidis nenion; kaj ili kondukis lin je la mano, la Eternulo parolis al Filipo, dirante: Leviĝu, kaj kaj venigis lin en Damaskon. **9** Kaj li estis sen iru suden ĝis la vojo, kiu kondukas de Jerusalem vidpovo tri tagojn; kaj ne mangis, nek trinkis. al Gaza; tio estas dezerto. **27** Kaj li levigis, kaj **10** Kaj en Damasko estis unu disĉiplo nomata ekiris; kaj jen viro, Etiopo, eŭnuko, potenculo Ananias; kaj la Sinjoro diris al li en vizio: Ananias, sub Kandake, reĝino de la Etiopoj, kaj kiu estis **11** Kaj la Sinjoro super ŝia tutaj trezoroj, jam venis al Jerusalem, por diris al li: Leviĝu, kaj iru sur la straton, kiun oni adorkliniĝi; **28** tiu vojaĝis returne, kaj, sidante nomas Rekta, kaj serĉu en la domo de Judas viron, en sia ĉaro, legis la profeton Jesaja. **29** Kaj la nomatan Saŭlo, el Tarso; ĉar jen li preĝas; **12** Spirito diris al Filipo: Aliru, kaj aliĝu al tiu ĉaro. kaj li vidis viron, nomatan Ananias, enirant **30** Kaj Filipo alkuris, kaj aŭdis lin legi la profeton kaj metantan sur lin la manojn, por ke li ricevu Jesaja, kaj diris: Ĉu vi komprenas tion, kion vi vidpovon. **13** Sed Ananias respondis: Sinjoro, mi legas? **31** Kaj tiu diris: Kiel mi povas, se neniu min aŭdis de multaj pri ĉi tiu viro, kiom da malbono li gvidas? Kaj li petis Filipon, ke li supreniru kaj faris kontraŭ viaj sanktuloj en Jerusalem; **14** kaj sidiĝu kun li. **32** La peco de la Skribo, kiun li legis, ĉi tie li havas de la ĉefpastroj aŭtoritataton kateni estis jena: Li estis kondukata kiel ŝafido al la buĉo; ĉiu, kiu vokas vian nomon. **15** Sed la Sinjoro Kaj kiel ŝafido muta antaŭ sia tondanto, Li ne diris al li: Ekiru, ĉar li estas elektita ilo por mi, malfermis sian bušon; **33** En lia humiliĝo lia juĝo por porti mian nomon antaŭ la nacianoj kaj la estis deprenita; Pri lia generacio kiu rakontos? reĝoj kaj la Izraelidoj; **16** ĉar mi montris al li, Ĉar lia vivo estas prenita for de la tero. **34** Kaj kiom li devas suferi pro mia nomo. **17** Kaj Ananias la eŭnuko responde al Filipo diris: Mi petas vin, ekiris, kaj eniris en la domon, kaj metinte sur pri kiu parolis la profeto ĉi tion? ĉu pri si, aŭ pri lin la manojn, diris: Frato Saŭlo, min sendis la iu alia? **35** Kaj Filipo malfermis sian bušon, kaj Sinjoro Jesuo, kiu aperis al vi en la vojo, laŭ kiu vi komencante de tiu Skribo, predikis al li Jesuon. **36** venis, por ke vi ricevu vidpovon kaj pleniĝu de la Kaj dum ili iris sur la vojo, ili alvenis al iu akvo; Sankta Spirito. **18** Kaj tuj falis de liaj okuloj kvazaŭ kaj la eŭnuko diris: Jen estas akvo; kio malhelpas skvamoj; kaj li tuj ricevis vidpovon, kaj leviĝis kaj min baptigi? **37** Kaj Filipo diris: Se vi kredas per baptigi; **19** kaj preninte nutraĵon, li reportiĝis. via tuta koro, tio estas permesata. Kaj li respondis: Kaj dum kelke da tagoj li restis kun la disĉiploj en Mi kredas, ke Jesuo Kristo estas la Filo de Dio. **20** Kaj en la sinagogoj li tuj proklamis **38** Kaj li ordonis, ke la ĉaro haltu, kaj ili ambaŭ Jesuon, ke li estas la Filo de Dio. **21** Kaj miregis malsupreniris en la akvon, Filipo kaj la eŭnuko; ĉiu, kiu lin aŭdis, kaj ili diris: Ĉu li ne estas tiu, kaj li baptis lin. **39** Kaj kiam ili supreniris el la kiu en Jerusalem peregis tiujn, kiu vokis ĉi tiun akvo, la Spirito de la Eternulo forkaptis Filipon; nomon? kaj li venis ĉi tien por tio, ke li konduku kaj la eŭnuko ne plu lin vidis, kaj li iris sian ilin katenitajn antaŭ la ĉefpastrojn. **22** Sed Saŭlo vojon, ĝojante. **40** Sed Filipo troviĝis en Ašdod; des pli fortiĝis, kaj li konfuzis la Judojn logantajn kaj trapasante, li predikis la evangelion en ĉiu en Damasko, pruvante, ke tiu estas la Kristo. **23** urboj, ĝis li alvenis en Cezarean.

9 Kaj Saŭlo, ankoraŭ spirante minacojn kaj mortigon kontraŭ la disĉiploj de la Sinjoro, iris al la ĉefpastro, **2** kaj petis de li leterojn al la

Kaj post la paso de multaj tagoj, la Judoj kune konsiliĝis, por lin mortigi; **24** sed ilia konspiro sciĝis al Saŭlo. Kaj ili observadis la pordegojn tage kaj nokte, por lin mortigi; **25** sed liaj disĉiploj

prenis lin nokte, kaj mallevis lin tra la urba muro, Kaj ĉi tiu, fikse rigardante lin kaj timante, diris: malsupren lasante lin en korbego. **26** Kaj kiam li Kio estas, Sinjoro? Kaj li diris al li: Viaj preĝoj venis en Jerusalemon, li provis aliĝi al la disciploj; kaj viaj almozoj supreniris kiel memorajo antaŭ kaj ĉiu lin timis, ne kredante, ke li estas disciplo. Dio. **5** Kaj nun sendu virojn al Jafo, kaj venigu **27** Sed Barnabas prenis lin, kaj kondukis lin al Simonon, kiu estas alnomata Petro; **6** li gastas la apostoloj, kaj rakontis al ili, kiel li sur la vojo ĉe unu Simon, tanisto, kies domo estas apud la vidis la Sinjoron, kiu ankaŭ parolis al li, kaj kiel marbordo. **7** Kaj kiam foriris la anĝelo, kiu parolis en Damasko li sentime parolis en la nomo de al li, li alvokis du el siaj domservantoj, kaj pian Jesuo. **28** Kaj li estis kun ili, enirante kaj elirante soldaton el tiuj, kiuj ĉiam deĵoris apud li; **8** kaj en Jerusalem, **29** kaj sentime predikante en la klariginte ĉion al ili, li sendis ilin al Jafo. **9** Kaj en nomo de la Sinjoro; kaj li parolis kaj disputadis la sekvanta tago, kiam ili vojaĝis kaj alproksimiĝis kontraŭ la Grekaj Judoj; sed ili entreprenis mortigi al la urbo, Petro supreniris sur la tegmenton, por lin. **30** Kaj la fratoj, eksiente tion, kondukis lin al preĝi, ĉirkaŭ la sesa horo; **10** kaj li fariĝis malsata, Cezarea, kaj forsendis lin al Tarso. **31** Kaj la ekleazio kaj deziris manĝi; sed dum oni pretigis, falis sur tra la tuta Judujo kaj Galileo kaj Samario havis lin ekstazo; **11** kaj li vidis la ĉielon malfermitan, pacon kaj ricevis edifon; kaj iradante en la timo de kaj ian ujon malsuprenirantan, kvazaŭ grandan la Sinjoro kaj en la konsolo de la Sankta Spirito, ĝi tukon, mallevatan per la kvar anguloj sur la teron; kreskis. **32** Kaj dum Petro trairis ĉiujn regionojn, **12** kaj en ĝi troviĝis ĉiaj kvar piedaj bestoj kaj li ankaŭ malsupreniris al la sanktuloj loĝantaj en rampaĵoj de la tero kaj birdoj de la ĉielo. **13** Kaj Lida. **33** Kaj tie li trovis unu viiron, nomatan Eneas, venis voĉo al li: Leviĝu, Petro; buĉu kaj manĝu. kiu kuŝadis en sia lito jam ok jarojn; ĉar li estis **14** Sed Petro diris: Ho ne, Sinjoro, ĉar mi neniam paralizulo. **34** Kaj Petro diris al li: Eneas, Jesuo manĝis ion profanan aŭ malpuran. **15** Kaj voĉo Kristo vin sanigas; leviĝu, kaj ordigu vian liton. venis al li denove duan fojon: Kion Dio purigis, Kaj li tuj leviĝis. **35** Kaj ĉiuj loĝantoj en Lida kaj **16** Kaj tio estis farita en Ŝaron lin vidis, kaj turniĝis al la Sinjoro. **36** Kaj trifioje; kaj la ujo estis tuj prenita for en la ĉielon. estis en Jafo unu disciplo, nomata Tabita, kiu **17** Kaj dum Petro spirite embarasiĝis, kia povas laŭ traduko estas nomata Dorkas; ŝi estis plena de esti la vizio, kiun li vidis, jen la viroj senditaj de bonfaroj kaj almozoj, kiujn ŝi faris. **37** Kaj en tiu Kornelio, eldemandinte pri la domo de Simon, tempo ŝi malsaniĝis, kaj mortis; kaj ili ŝin lavis kaj staris antaŭ la pordo, **18** kaj vokis kaj demandis, metis en supran ĉambron. **38** Kaj ĉar Lida estis ĉu Simon, kiu estas alnomata Petro, tie gastes. proksime de Jafo, la disciploj, aŭdinte, ke Petro **19** Kaj dum Petro pripensis pri la vizio, la Spirito estas tie, sendis al li du virojn, por petegi lin: diris al li: Jen tri viroj vin serĉas. **20** Sed leviĝu, kaj Ne prokrastu venii al ni. **39** Kaj Petro leviĝis kaj malsupreniru, kaj vojaĝu kun ili, tute ne hezitante; iris kun ili. Kaj kiam li alvenis, ili lin kondukis ĉar mi ilin sendis. **21** Kaj Petro malsupreniris al la en la supran ĉambron; kaj alestis apud li ĉiuj viroj, kaj diris: Jen mi estas tiu, kiun vi serĉas; kia vidvinoj, plorante kaj montrante tunikojn kaj estas la kaŭzo, pro kiu vi venis? **22** Kaj ili diris: vestojn, kiujn Dorkas faris, kiam ŝi estis ankorau Kornelio, centresto, viro justa kaj timanta Dion, kun ili. **40** Sed Petro, formetinte ĉiujn, genuigis kaj bone atestata de la tutaj nacioj de la Judoj, kaj preĝis, kaj, turnante sin al la korpo, li diris: estas avertita de sankta anĝelo, ke li venigu vin Tabita, leviĝu. Kaj ŝi malfermis siajn okulojn, kaj, al sia domo kaj aŭdu parolojn de vi. **23** Tial li vidinte Petron, ŝi side leviĝis. **41** Kaj li donis al ŝi la envokis kaj gastigis ilin. Kaj en la sekvanta tago li manon kaj starigis ŝin, kaj, vokinte la sanktulojn levigis, kaj foriris kun ili, kaj iuj fratoj el Jafo lin kaj vidvinojn, li prezentis ŝin vivanta. **42** Kaj tio akompanis. **24** Kaj la morgaŭan tagon ili eniris en fariĝis sciata tra la tuta Jafo, kaj multaj kredis al Cezarean. Kaj Kornelio atendis ilin, kunvokinte la Sinjoro. **43** Kaj dum multe da tagoj li loĝis en siajn parencojn kaj intimajn amikojn. **25** Kaj kiam Jafo ĉe unu Simon, tanisto.

10 En Cezarea estis unu viro, nomata Kornelio, centro de la kohorto nomata la Italia, **2** viro pia, kiu timis Dion kune kun sia tuta familio, kaj donis multajn almozojn al la popolo, kaj preĝis al Dio konstante. **3** Tiu vidis klare en vizio, ĉirkaŭ la naŭa horo de la tago, anĝelon de Dio, al ili: Vi mem scias, kiel kontraŭlege estas por Judo kamaradiĝi aŭ aliri al alinaciano; sed Dio min admonis, ke mi ne nomu ian homon profana aŭ alvenantan al li, kaj dirantan al li: Kornelio. **4**

malpura; **29** tial, kiam mi estis vokita, mi alvenis **3** dirante: Vi eniris al viroj ne cirkumciditaj, kaj sen kontraŭdiro. Mi do demandas, por kio vi min manĝis kun ili. **4** Sed Petro klarigis la aferon al ili venigis? **30** Kaj Kornelio diris: Antaŭ kvar tagoj ĝis orde, dirante: **5** Dum mi preĝis en la urbo Jafo, en ĉi tiu horo, mi preĝis la naŭahoran preĝon en mia ekstazo mi vidis vizion, ujon malsuprenirantan, domo; kaj jen antaŭ mi staris viro hele vestita, kvazaŭ grandan tukon, mallevatan el la ĉielo per la **31** kaj diris: Kornelio, via preĝo estas aŭdita, kaj kvar anguloj; kaj ĝi venis ĝis mi; **6** kun fikska rigardo viaj almozoj estas memoritaj antaŭ Dio. **32** Sendu mi ĝin observis, kaj vidis kvarpiedajn bestojn do al Jafo, kaj invitu al vi Simonon, kiu estas de la tero kaj sovaĝajn bestojn kaj rampaĵojn alnomata Petro; li gastas en la domo de Simon, kaj birdojn de la ĉielo. **7** Kaj mi aŭdis voĉon tanisto, apud la marbordo. **33** Tial mi tuj sendis al dirantan al mi: Leviĝu, Petro; buĉu kaj manĝu. **8** vi; kaj vi bone faris, ke vi venis. Nun do ni ĉiu Sed mi diris: Ho ne, Sinjoro, ĉar nenio profana aŭ alestas ĉi tie antaŭ Dio, por aŭdi ĉion, kio estas malpura eniris iam en mian bušon. **9** Sed voĉo ordonita al vi de la Sinjoro. **34** Kaj Petro malfermis respondis al mi la duan fojon el la ĉielo: Kion Dio sian bušon, kaj diris: Vere mi ekkomprenas, ke purigis, tion vi ne nomu profana. **10** Ĉi tio fariĝis Dio ne privilegias personojn; **35** sed en ĉiu nacio trifaje, kaj ĉio estis retirata en la ĉielon. **11** Kaj jen tiu, kiu timas Lin kaj agas juste, estas akceptata antaŭ la domo, en kiu mi estis, tuj staris tri viroj de Li. **36** Vi konas tiun vorton, kiu Li sendis al senditaj el Cezarea al mi. **12** Kaj la Spirito ordonis, la Izraelidoj, predikante la evangelion de paco ke mi iru kun ili, tute ne hezitante. Kaj ĉi tiuj ses per Jesuo Kristo (li estas Sinjoro de ĉiuj); **37** vi fratoj min akompanis, kaj ni eniris en la domon konas tiun diron, kiu estas disvastigita tra la tutaj de la viro; **13** kaj li diris al ni, ke li vidis en sia Judujo, komencante de Galileo, post la bapteto, kiu domo la anĝelon starantan, kaj dirantan: Sendu al predikis Johano — **38** Jesuon, la Nazaretonon, Jafo, kaj venigu Simonon, kies alnomo estas Petro, kiu Dio sanktoleis per la Sankta Spirito kaj **14** iu parolos al vi vortojn, per kiuj vi kaj via tutaj potenco; li ĉirkauiris, bonfarante kaj sanigante familio saviĝos. **15** Kaj dum mi komencis paroli, la ĉiuj premegatajn de la diablo, ĉar Dio estis kun Sankta Spirito malsupreniris sur ilin tiel same, li. **39** Kaj ni estas atestantoj pri ĉio, kion li faris kiel sur nin en la komenco. **16** Kaj mi rememoris en la lando de la Judoj kaj en Jerusalemo; lin oni la vorton de la Sinjoro, ke li diris: Johano ja baptis mortigis, pendigante lin sur lignaĵo. **40** Lin Dio per akvo; sed vi baptigos per la Sankta Spirito. levis en la tria tago, kaj donis, ke li estu videbla, **17** Se do al ili Dio donis la saman donacon, kiel **41** ne al la tutaj popolo, sed al atestantoj, kiuj estis al ni, kiam ni ekkredis al la Sinjoro Jesuo Kristo, elektitaj antaŭe de Dio, al ni, kiuj manĝis kaj kia homo mi estis, ke mi povus kontraŭstari al trinkis kun li post lia releviĝo el la mortintoj. **42** Dio? **18** Kiam ili tion aŭdis, ili silentiĝis, kaj gloris Kaj li ordonis al ni prediki al la popolo, kaj atesti, Dion, dirante: Ankaŭ do al la nacianoj Dio donacis ke li estas la difinito de Dio, por esti la jugișto de la penton por vivo. **19** Tiuj do, kiuj dispeliĝis pro vivantoj kaj de la mortintoj. **43** Pri li ĉiuj profetoj la suferado, kiu okazis pro Stefano, vojaĝis ĝis atestas, ke per lia nomo ĉiu kredanta al li ricevos Fenikio kaj Kipro kaj Antioĥia, priparolante la pardonadon de pekoj. **44** Dum Petro parolis tiujn vorton al neniu krom nur Judoj. **20** Sed iuj el ili, vortojn, la Sankta Spirito falis sur ĉiujn, kiuj aŭdis viroj el Kipro kaj Kireno, veninte en Antioĥian, la diron. **45** Kaj ĉiuj el la cirkumcido kredantoj, parolis al la Grekoj ankaŭ, predikante la Sinjoron kiuj venis kun Petro, miregis pri tio, ke ankaŭ Jesuo. **21** Kaj la mano de la Sinjoro estis kun ili; kaj sur la nacianojn estis surverŝata la donaco de granda nombro kredis kaj turniĝis al la Sinjoro. **22** la Sankta Spirito. **46** Ĉar ili aŭdis ilin paroli per Kaj la raporto pri tio estis aŭdita de la eklezio, kiu lingvo kaj glori Dion. Tiam respondis Petro: **47** Ĉu estis en Jerusalemo; kaj ili forsendis Barnabason iu povas malpermisi la akvon, ke ne baptigu ĉi ĝis Antioĥia; **23** li, veninte, kaj vidante la gracon tiuj, kiuj ricevis la Sanktan Spiriton tiel same, kiel de Dio, ĝojis; kaj li admonis ilin ĉiujn, ke kun ni? **48** Kaj li ordonis, ke ili baptigu en la nomo de korfirmeco ili restu fidelaj al la Sinjoro; **24** ĉar Jesuo Kristo. Tiam ili petis, ke li restu ankorau li estis bona viro, kaj plena de la Sankta Spirito kelkajn tagojn.

11 Kaj la apostoloj kaj la fratoj, kiuj estis en **26** kaj trovinte, li kondukis lin al Antioĥia. Kaj Judujo, aŭdis, ke la nacianoj ankaŭ ricevis la dum tutaj jaroj ili kunvenadis kun la eklezio, kaj vorton de Dio. **2** Kaj kiam Petro venis al Jerusalemo, instruis grandan aron da homoj; kaj en Antioĥia tiuj, kiuj estis el la cirkumcido, disputis kun li, la disciploj unue nomiĝis Kristanoj. **27** Kaj en tiuj

tagoj profetoj el Jerusalem vojaĝis al Antioĥia. **28** diris: Sciigu pri tio Jakobon kaj la fratojn. Kaj li Kaj stariĝis unu el ili, nomata Agabo, kaj deklaris foriris, kaj iris al alia loko. **18** Kaj kiam tagiĝis, per la Spirito, ke estos granda malsato tra la tuta mondo; kaj tio okazis en la tagoj de Klaŭdio. **29** Kaj la disciploj decidis, ke ĉiu laŭ sia bonstato sendu helpon al la fratoj, kiuj loĝis en Judujo; **30** tion ankaŭ ili faris, sendante al la presbiteroj per la mano de Barnabas kaj Saŭlo.

12 Kaj ĉirkaŭ tiu tempo la reĝo Herodo etendis siajn manojn, por premi iujn el la eklezianoj.

2 Kaj li mortigis per glavo Jakobon, la fraton de Johano. **3** Kaj vidinte, ke tio plaĉas al la Judoj, li plue aldonis la areston de Petro. Kaj tiam estis la tagoj de macoj. **4** Kaj kaptinte lin, li metis lin en malliberejon, transdonante lin al kvar kvaroj da soldatoj, por gardi lin, intencante elkonduki lin post la Pasko al la popolo. **5** Tial Petro estis gardata en la malliberejo; sed prego por li estis fervore farata de la eklezio al Dio. **6** Kaj kiam Herodo intencis elkonduki lin, en tiu sama nokto Petro dormis inter du soldatoj, ligite per du katenoj; kaj gardistoj antaŭ la pordo gardis la malliberejon. **7** Kaj jen apudstaris anĝelo de la Eternulo, kaj lumo ekbrilis en la ĉambro; kaj li frapis la flankon de Petro, kaj vekis lin, dirante: Leviĝu rapide. Kaj liaj katenoj defalis de liaj manoj. **8** Kaj la anĝelo diris al li: Zonu vin, kaj alligu viajn sandalojn. Kaj li faris tion. Kaj li diris al li: Jetu ĉirkaŭ vin vian mantelon kaj sekvu min. **9** Kaj li eliris, kaj sekvis; kaj li ne sciis, ke reala estas tio, kion faris la anĝelo, sed li pensis, ke li vidas vizion. **10** Kaj trapasis la unuan postenon kaj la duan, ili venis al la fera pordego, kiu kondukas en la urbon; kaj ĝi malfermiĝis al ili propramove; kaj ili eliris, kaj pasis la laŭlonge de unu strato; kaj la anĝelo tuj foriris de li. **11** Kaj Petro, rekonsciiginte, diris: Nun mi certe scias, ke la Eternulo elsendis Sian anĝelon kaj liberigis min el la mano de Herodo kaj el la tuta atendado de la popolo Juda. **12** Kaj pripensinte, li venis al la domo de Maria, la patrino de Johano, alnomata Marko, kie estis multaj kunvenintaj kaj preĝantaj. **13** Kaj kiam li frapis ĉe la pordo de la pordego, venis knabino nomata Roda, por aŭskulti, **14** kaj rekonante la vocon de Petro, ŝi pro ĝojo ne malfermis la pordegon, sed enkuris, kaj diris, ke Petro staras antaŭ la pordego. **15** Kaj oni diris al ŝi: Vi frenezas. Sed ŝi persiste certigis, ke tiel estas. Kaj ili diris: Ĝi estas lia anĝelo. **16** Sed Petro daŭrigis la frapadon; kaj ili, malferminte, vidis lin, kaj miregis. **17** Sed li gestis per la mano, ke ili silentu, kaj rakontis al ili, kiamaniere la Eternulo elkondukis lin el la malliberejo. Kaj li

fariĝis inter la soldatoj ne malgranda ekscitigo, kaj ne trovinte lin, ekzamenis la gardistojn, kaj ordonis forkonduki ilin al morto. Kaj li vojaĝis el Judujo al Cezarea, kaj tie restis iom da tempo. **20**

Kaj li estis tre kolera kontraŭ la homoj de Tiro kaj Sidon; kaj ili venis unuanime al li, kaj, akirinte la favoron de Blasto, la reĝa ĉambelano, petis pacon,

ĉar ilia lando estis nutrata de la lando de la reĝo. **21** Kaj en difinita tago Herodo, vestita en regaj vestoj, sidis sur tribunala seĝo kaj deklamis al ili.

22 Kaj la popolo kriis: Ĝi estas voĉo de dio, kaj ne de homo. **23** Kaj anĝelo de la Eternulo tuj frapis lin, pro tio, ke li ne donis al Dio la gloron; kaj manĝate de vermoj, li senspiriĝis. **24** Sed la vorto de Dio kreskis kaj pligrandiĝis. **25** Kaj Barnabas kaj Saŭlo revenis de Jerusalem, plenuminte sian servardon, kondukante kun si Johanon, kiu estis alnomata Marko.

13 Kaj en Antioĥia, en la tiea eklezio, estis profetoj kaj instruistoj, Barnabas, kaj Simeon,

nomata Niger, kaj Lucio, la Kirenano, kaj Manaen, kunvartito de la tetrarcho Herodo, kaj Saŭlo. **2** Kaj dum ili faris servon al la Sinjoro kaj fastis, la Sankta Spirito diris: Apartigu al mi Barnabason kaj Saŭlon por tiu laboro, al kiu mi ilin vokis.

3 Tiam, fastinte kaj preĝinte kaj metinte sur ilin la manojn, ili forsendis ilin. **4** Kaj ĉi tiuj, forkondukit de la Sankta Spirito, malsupreniris al Seleŭkia; kaj de tie ili ŝipiris al Kipro. **5** Kaj estante en Salamis, ili proklamis la vorton de Dio en la sinagogoj de la Judoj; kaj ili havis Johanon kiel helpanton. **6** Kaj traairinte la tutan insulon

gis Pafos, ili trovis unu magiiston, Judan falsan profeton, kies nomo estis Bar-Jesuo, **7** kiu estis kun la prokonsulo Sergio Paŭlo, prudenta viro.

Ĉi tiu venigis al si Barnabason kaj Saŭlon, kaj deziris atendi la vorton de Dio. **8** Sed kontraŭstaris al ili Elimas, la magiisto (ĉar tion signifas lia nomo), penante deturni la prokonsulon for de la fido. **9** Sed Saŭlo, kiu estas Paŭlo, plenigite de la

Sankta Spirito kaj fikse rigardante lin, **10** diris: Ho vi, plena de ĉia trompo kaj ruzemeco, filo de diablo, malamiko de ĉia justeco, ĉu vi ne ĉesos defleksi la rektajn vojojn de la Sinjoro? **11** Kaj nun jen la mano de la Sinjoro estas sur vi, kaj vi estos blinda, ne vidante la sunon dum kelka tempo. Kaj tuj falis sur lin nebulo kaj mallumo, kaj ĉirkaŭvagante, li serĉis mankondukantojn.

12 Tiam la prokonsulo, vidinte la okazintajon, kredis, mirigite de la instruado de la Sinjoro. **13**

Sed Paŭlo kaj liaj akompanantoj ekſipiris de Pafos en sia generacio al la intenco de Dio, ekdormis, kaj venis al Perga en Pamfilio; kaj Johano forlasis kaj alkolektiĝis al siaj patroj kaj vidis forputron; ilin kaj reiris al Jerusalemo. **14** Sed ili, trapasante **37** sed tiu, kiun Dio relevis, ne vidis forputron. de Perga venis al Antioĥia en Pisidio; kaj en la **38** Estu do sciate al vi, fratoj, ke per ĉi tiu estas sabato ili eniris en la sinagogon, kaj sidiĝis. **15** proklamata al vi pardonado de pekoj; **39** kaj ĉiu Kaj post la legado de la leĝo kaj la profetoj, la kredanto al li estas pravigita pri ĉio, pri kio vi sinagogestroj sendis al ili, dirante: Fratoj, se estas ne povis esti pravigitaj per la leĝo de Moseo. **40** ĉe vi vorto de admono por la popolo, parolu. **16** Gardu vin do, ke ne venu sur vin tio, kio estas Kaj Paŭlo, stariĝinte kaj gestinte per la mano, dirita en la profetoj: **41** Rigardu, vi malestimentoj, diris: Izraelidoj, kaj vi, kiuj timas Dion, aŭskultu. kaj miru, kaj malaperu, Ĉar en via tempo Mi faras **17** La Dio de ĉi tiu popolo Izrael elektis nian ion, Kion vi ne kredus, se oni rakontus al vi. **42** Kaj patrojn, kaj altigis la popolon dum la loĝado en dum ili eliris el la sinagogo, oni petegis, ke ĉi tiu Egiptujo, kaj per alta brako elkondukis ilin el tie. vortoj estu parolataj al ili la venontan sabaton. **43** **18** Kaj en la daŭro de ĉirkaŭ kvardek jaroj Li toleris Kaj kiam la sinagogo disiĝis, multaj el la Judoj kaj ilian konduton en la dezerto. **19** Kaj ekstermine el la piaj prozelitoj sekvis Paŭlon kaj Barnabason, sep naciojn en la lando Kanaana, Li donis al ili kiuj, alparolante ilin, urĝe admonis ilin persisti en ilian landon kiel heredon por ĉirkaŭ kvarecent la graco de Dio. **44** En la sekanta sabato preskaŭ kvindek jaroj; **20** kaj post tio Li donis juĝistojn ĝis la tuta urbo kolektiĝis, por audi la vorton de Dio. la profeto Samuel. **21** Kaj poste ili petis regionon; **45** Kaj la Judoj, vidante la homamasojn, pleniĝis kaj Dio donis al ili Saulon, filon de Kiš, viron el de jaluzo, kaj kontraŭdiris la dirojn de Paŭlo, kaj la tribo de Benjamen, por kvardek jaroj. **22** Kaj blasfemis. **46** Kaj Paŭlo kaj Barnabas, parolante formetinte lin, Li levis al ili Davidon kiel regionon, kurage, diris: Estis necese paroli al vi unue la pri kiu Li parolis, atestante: Mi trovis Davidon, filon de Ješaj, viron laŭ Mia koro; li plenumos vorton de Dio. Sed ĉar vi forpuis ĝin kaj ne jugas Mian tutan volon. **23** El lia idaro Dio laŭ promeso **47** Ĉar tiel ordonis al ni la venigis al Izrael Savanton, Jesuon, **24** kiam Johano Sinjoro: Mi vin metis kiel lumon por la nacioj, jam predikis antaŭ lia alveno la bapton de pento al Por ke vi estu por savo ĝis la plej malproksima la tuta popolo Izrael. **25** Kaj dum Johano plenumis parto de la tero. **48** Kaj audiinte tion, la nacianoj sian kuradon, li diris: Kiu vi supozas, ke mi estas? **49** Kaj la vorto de la Sinjoro estis disportata mi ne estas tiu. Sed jen venas post mi unu, al kiu **50** Sed la Judoj incitis la piajn virinojn bonfamajn kaj la ĉefojn de la urbo, kaj mi ne estasinda malligi la sandalojn de la piedoj. **51** Sed ili forskuis la instigis persekutadon kontraŭ Paŭlo kaj Barnabas, **26** Fratoj, idoj el la raso de Abraham, kaj tiuj inter iliaj regantoj ne konis lin; kaj kondamnante lin, kaj forpelis ilin el siaj limoj. **52** Kaj la disciploj pleniĝis de ĝojo kaj de la Sankta morto, ili tamen petis Pilaton mortigi lin. **29** polvon de siaj piedoj kontraŭ ili, kaj iris al Ikonio. **14** Kaj en Ikonio ili ambaŭ eniris en la sinagogen de la Judoj, kaj tiel parolis, ke granda amaso da Judoj kaj Grekoj kredis. **2** Sed la nekredantaj Judoj ekskitis kaj malbonigis la animojn de la nacianoj kontraŭ la fratoj. **3** Tial ili restis longan tempon tie, sentime parolante en la Sinjoro, kiu atestadis pri la vorto de Sia graco, lasante, ke signoj kaj mirakloj fariĝu per iliaj manoj. **4** Sed la logantaro de la urbo dividigis; unuj estis kun la Judoj, kaj aliaj kun la apostoloj. **5** Kaj kiam fariĝis atenco de la nacianoj kaj ankaŭ de la Judoj kun iliaj regantoj, por ataki kaj ŝtonmortigi ilin, **6** sciiginte pri ĝi, ili forsavis sin en la urbojn de Likonio — Listran kaj Derben kaj la ĉirkaŭajon; **7** kaj tie ili proklamis la evangelon. **8** Kaj en Listra

sidadis unu viro senforta en la piedoj, kiu estis malkonsenton kaj diskutadon kontraŭ ili, oni lama de la patrina ventro, kaj neniam piediris. **9** aranĝis, ke Paŭlo kaj Barnabas kaj aliaj tieuloj Li aŭdis Paŭlon paroli; kaj ĉi tiu, fikse rigardante iru Jerusalemon al la apostoloj kaj presbiteroj lin, kaj vidante, ke ili havas fidon por esti sanigita, pri tiu demando. **3** Ili do, forkondukit de la **10** diris per laŭta voĉo: Stariĝu rekte sur viaj eklezio, traoris Fenikion kaj Samarion, anoncante piedoj. Kaj li salte leviĝis kaj piediris. **11** Kaj la la konvertadon de la nacianoj, kaj faris grandan homamaso, vidinte tion, kion Paŭlo faris, levis ĝojon al ĉiuj fratoj. **4** Kaj alveninte en Jerusalemon, sian voĉon, kaj diris en la Likaonia lingvo: La ili estis akceptitaj de la eklezio kaj apostoloj kaj dioj en homa formo malsupreniris al ni. **12** Kaj presbiteroj, kaj raportis ĉion, kion Dio faris per ili. Barnabason ili nomis Zeūs, kaj Paŭlon Hermes, **5** Sed leviĝis iuj kredantoj el la sekteto de la Fariseoj, ĉar ĉi tiu estis la ĉefa parolanto. **13** Kaj la pastro dirante: Estas necese cirkumcidii ilin, kaj ordoni, de la Zeūs, kiu estis antaŭ la urbo, alkondukis ke ili observu la legon de Moseo. **6** Kaj kunvenis la bovojn kaj girlandojn al la pordegoj, kaj volis apostoloj kaj presbiteroj, por esplori tiun aferon. oferi kun la homamasoj. **14** Sed la apostoloj Paŭlo **7** Kaj post multe da diskutado, Petro starigis, kaj kaj Barnabas, aŭdinte, disiris siajn vestojn, kaj diris al ili: Fratoj, vi scias, ke jam antaŭ longe antaŭensaltis en la amason, kriante, **15** kaj dirante: Dio elektis min el inter vi, por ke per mia bušo Ho viroj, kial vi tion faras? Ni ankaŭ estas homoj, la nacianoj aŭdu la vorton de la evangelio kaj samsentaj kiel vi, kaj ni alportas al vi evangelion, kredon. **8** Kaj Dio, kiu konas la korojn, atestis al ili, por turni vin de ĉi tiu vantajoj al la vivanta Dio, donante al ili la Sanktan Spiriton tiel same, kiel al kiu faris la ĉielon kaj la teron kaj la maron kaj ĉion ni; **9** kaj Li faris nenian diferencon inter ni kaj ili, en ili; **16** kaj kiu en la pasintaj generacioj permesis, per la fido puriginte iliajn korojn. **10** Nun do kial ke ĉiuj nacioj iru siajn proprajn vojojn. **17** Tamen vi incitas Dion, dezirante meti sur la kolon de la Li ne lasis Sin sen atesto, ĉar Li bonfaris, donante disciploj jugon, kiun povis porti nek niaj patroj, al vi pluvojn el la ĉielo kaj fruktoportajn sezonojn, nek ni? **11** Sed ni kredas pri nia savo per la graco plenigante viajn korojn per nutraĵo kaj felico. **18** de la Sinjoro Jesuo tiel same, kiel ankaŭ ili. **12** Kaj Kaj tiel dirante, ili apenaŭ retenis la amasojn de silentis la tuta amaso; kaj ili aŭskultis, dum Paŭlo oferado al ili. **19** Sed alvenis Judoj el Antioĥia kaj Barnabas rakontis, kiom da signoj kaj mirakloj kaj Ikonio, kaj, instiginte la amason, ili prijetis Dio faris ĉe la nacianoj per ili. **13** Kaj kiam ili cesis Paŭlon per ŝtonoj, kaj trenis lin ekster la urbon, paroli, Jakobo respondis, dirante: Fratoj, aŭskultu pensante, ke li mortis. **20** Sed kiam la disciploj min; **14** Simeon rakontis, kiel unue Dio vizitis staris ĉirkaŭ li, li leviĝis, kaj eniris en la urbon; kaj nacianojn, por elekti el ili popolon por Sia nomo. en la sekvanta tago li eliris kun Barnabas al Derbe. **15** Kaj al tio konsentas la vortoj de la profetoj, **21** Kaj proklamiante la evangelion al tiu urbo, kaj kiel estas skribite: **16** Post tio Mi revenos, Kaj Mi varbinte multajn disciplojn, ili revenis al Listra restarigos la falintan tabernaklon de David, Mi kaj Ikonio kaj Antioĥia, **22** firmigante la animojn restarigos la detruitajojn, Kaj Mi rekonstruos ĝin; de la disciploj, kaj admonante, ke ili restu en la **17** Por ke strebu al la Eternulo la ceteraj homoj fido, kaj ke tra multaj suferoj ni devas eniri en Kaj ĉiuj nacioj, inter kiuj estas proklamata Mia la regnon de Dio. **23** Kaj elektinte presbiterojn nomo, Diras la Eternulo, **18** Kiu tion faras jam de por ili en ĉiu eklezio, kaj preĝinte kun fastado, ili la tempo antikva. (*aiōn g165*) **19** Tial mi decidas, rekomendis ilin al la Sinjoro, al kiu ili ekkredis. **24** ke ni ne ĝenu tiujn el la nacianoj, kiuj turniĝas Kaj trairente Pisidion, ili venis en Pamfilion. **25** al Dio; **20** sed ni admonu ilin, ke ili detenu sin Kaj parolinte la vorton en Perga, ili malsupreniris de malpuriĝo ĉe idoloj kaj de malcasteco kaj de al Atalia; **26** kaj de tie ili ŝipiris al Antioĥia, de sufokitaĵoj kaj de sango. **21** Ĉar de post antikvaj kie ili estis konfiditaj al la graco de Dio por la generacioj Moseo havas en ĉiuj urboj tiujn, kiuj laboro, kiun ili plenumis. **27** Kaj kiam ili alvenis, lin predikas, legate en la sinagogoj ĉiusabate. **22** ili kunvenigis la eklezion, kaj rakontis ĉion, kion Dio per ili faris, kaj ke Li malfermis al la nacianoj Tiam al la apostoloj kaj presbiteroj kun la tuta eklezio ŝajnis bone elekti virojn el inter si kaj pordon de fido. **28** Kaj ili restis kelkan tempdon sendi ilin al Antioĥia kun Paŭlo kaj Barnabas: nome Judas, alnomata Barsabas, kaj Silas, viroj konataj inter la fratoj; **23** kaj ili sendis per ili la janen leteron: La apostoloj kaj presbiteroj, al la fratoj, kiuj estas el la nacianoj en Antioĥia kaj Sirio kaj Kilikio, kun saluto: **24** Ĉar ni aŭdis, ke iuj

15 Kaj iuj homoj vojaĝis tien el Judujo, kaj instruis la fratojn: Se vi ne cirkumcidigos laŭ la moro de Moseo, vi ne povas saviĝi. **2** Kaj kiam Paŭlo kaj Barnabas havis ne malgrandan

el ni ĝenis vin per vortoj malrankviligaj por viaj petegis lin, dirante: Transpasu al Makedonujo, animoj, al kiuj ni ne ordonis tion, **25** ŝajnis bone al kaj nin helpu. **10** Kaj post kiam li vidis la vizion, ni unuanime, ke ni elektu virojn kaj sendu ilin al ni tuj penis foriri en Makedonujo, konkludinte, vi kun niaj amataj Barnabas kaj Paŭlo, **26** homoj, ke Dio vokis nin, por prediki al ili la evangelion. kiuj riskis siajn vivojn pro la nomo de nia Sinjoro **11** Tial, ekſipirinte de Troas, ni rekte veturis al Jesuo Kristo. **27** Ni do sendis Judason kaj Silason, Samotrake, kaj la sekvantan tagon al Neapolis; **12** kiuj ankaŭ mem buše diros tion saman. **28** Ĉar al kaj de tie al Filipi, kiu estas kolonio, ĉefurbo de la la Sankta Spirito kaj al ni ŝajnis bone meti sur Makedonuja provinco; kaj en tiu urbo ni restis vin nenian alian ŝarĝon, krom la jenaj necesaj dum kelke da tagoj. **13** Kaj en la sabato ni eliris aferoj: **29** ke oni sin detenu de idoloferitajoj kaj de ekster la pordego apud rivero, kie, ni supozis, sango kaj de sufokitaĵoj kaj de malĉasteco; se vi estis kunvenejo por preĝado; kaj ni sidiĝis, kaj vin gardos kontraŭ tio, vi bone agos. Adiaŭ! **30** Ili parolis al la virinoj kunvenintaj. **14** Kaj unu virino, do, forsendite, iris al Antioĥia; kaj kunveniginte nomata Lidia, vendistino de purpuro, el la urbo la amason, ili transdonis la leteron. **31** Kaj leginte Tiatira, adorantino de Dio, nin aŭdis; ŝian koron ĝin, ili ĝojis pro la konsolo. **32** Kaj Judas kaj la Sinjoro malfermis, por atenti la parolojn de Silas, kiuj estis ankaŭ mem profetoj, konsolis la Paŭlo. **15** Kaj kiam ŝi estis baptita, kun sia familio, fratoj per multe da parolo kaj firmigis ilin. **33** Ŝi nin petegis, dirante: Se vi jugas min fidela al Kaj pasiginte kelkan tempon, ili kun paco foriris la Sinjoro, venu, kaj loĝu en mia domo. Kaj ŝi de la fratoj al siaj forsendintoj. **34** Tamen plaĉis devigis nin. **16** Kaj kiam ni iris al la kunvenejo por al Silas tie restadi.) **35** Sed Paŭlo kaj Barnabas preĝado, renkontis nin unu knabino, kiu havis restis en Antioĥia, instruante kaj predikante, kun orakolan spiriton kaj kiu per atûgurado alportadis multaj aliaj, la vorton de la Sinjoro. **36** Kaj post al siaj mastroj multan gajnon. **17** Ŝi sekvis Paŭlon kelke da tagoj Paŭlo diris al Barnabas: Ni reiru, kaj kaj nin, kaj kriadis, dirante: Tiuj homoj estas vizitu niajn fratojn en ĉiu urbo, kie ni proklamis la servistoj de Dio la Plejalta, kiuj proklamas al vi vorton de la Sinjoro, kaj vidu, kiel ili fartas. **37** Kaj vojon de savo. **18** Kaj tion ŝi faris dum multe Barnabas konsilis kunpreni Johanon, alnomatan da tagoj. Sed Paŭlo, ĉagrenite, turnis sin, kaj Marko. **38** Sed Paŭlo ne aprobis kunpreni tiun, diris al la spirito: Mi ordonas al vi en la nomo kiu sin fortiris de ili en Pamfilio, kaj ne kuniris de Jesuo Kristo, ke vi eliru el ŝi. Kaj ĝi eliris en en la laboron. **39** Kaj fariĝis disputo, tiel ke ili tiu sama horo. **19** Sed ŝiaj mastroj, vidinte, ke disiĝis unu de la alia; kaj Barnabas, kunprenante eliris la espero de ilia gajno, kaptis Paŭlon kaj Markon, ŝipiris al Kipro; **40** sed Paŭlo, elektinte Silason, kaj trenis ilin en la placon al la regantoj, Silason, foriris, konfidite de la fratoj al la graco de Dio. **41** Kaj li iris tra Sirio kaj Kilikio, firmigante la **20** kaj kondukinte ilin al la urbestroj, diris: Ĉi tiuj ekleziojn.

16 Kaj li venis al Derbe kaj Listra; kaj jen tie estis unu disĉipo, nomata Timoteo, filo de kredanta Judino kaj de Greka patro. **2** Tiu estis bone atestata de la fratoj en Listra kaj Ikonio. **3** Tiun Paŭlo deziris, ke li foriru kun li, kaj li prenis kaj cirkumcidis lin pro la Judoj, kiuj estis en tiuj regionoj; ĉar ĉiuj sciis, ke lia patro estas Greko. **4** Kaj dum ili trapasis la urbojn, ili transdonis al ili por observado la dekretojn, deciditajn de la apostoloj kaj presbiteroj en Jerusalem. **5** Tiel la eklezioj firmiĝis en la fido, kaj kreskis laŭnombre ĉiutage. **6** Kaj ili trairis la Frigian kaj Galatujan regionon, malpermesite de la Sankta Spirito priparoli la vorton en Azio; **7** kaj veninte apud Misia, ili klopodis eniri en Bitinion, kaj la Spirito de Jesuo tion ne permesis al ili; **8** kaj pasinte preter Misia, ili malsupreniris al Troas. **9** Kaj vizio aperis al Paŭlo dum la nokto: viro Makedona staris, kaj

petegis lin, dirante: Transpasu al Makedonujo, kaj nin helpu. **10** Kaj post kiam li vidis la vizion, ni tuj penis foriri en Makedonujo, konkludinte, ke Dio vokis nin, por prediki al ili la evangelion. **11** Tial, ekſipirinte de Troas, ni rektele veturis al Makedonujo, provinco; kaj en tiu urbo ni restis dum kelke da tagoj. **12** Kaj en la sabato ni eliris aferoj: **29** ke oni sin detenu de idoloferitajoj kaj de ekster la pordego apud rivero, kie, ni supozis, sango kaj de sufokitaĵoj kaj de malĉasteco; se vi estis kunvenejo por preĝado; kaj ni sidiĝis, kaj vin gardos kontraŭ tio, vi bone agos. Adiaŭ! **30** Ili parolis al la virinoj kunvenintaj. **14** Kaj unu virino, do, forsendite, iris al Antioĥia; kaj kunveniginte nomata Lidia, vendistino de purpuro, el la urbo la amason, ili transdonis la leteron. **31** Kaj leginte Tiatira, adorantino de Dio, nin aŭdis; ŝian koron ĝin, ili ĝojis pro la konsolo. **32** Kaj Judas kaj la Sinjoro malfermis, por atenti la parolojn de Silas, kiuj estis ankaŭ mem profetoj, konsolis la Paŭlo. **15** Kaj kiam ŝi estis baptita, kun sia familio, fratoj per multe da parolo kaj firmigis ilin. **33** Ŝi nin petegis, dirante: Se vi jugas min fidela al Kaj pasiginte kelkan tempon, ili kun paco foriris la Sinjoro, venu, kaj loĝu en mia domo. Kaj ŝi de la fratoj al siaj forsendintoj. **34** Tamen plaĉis devigis nin. **16** Kaj kiam ni iris al la kunvenejo por al Silas tie restadi.) **35** Sed Paŭlo kaj Barnabas preĝado, renkontis nin unu knabino, kiu havis restis en Antioĥia, instruante kaj predikante, kun orakolan spiriton kaj kiu per atûgurado alportadis multaj aliaj, la vorton de la Sinjoro. **36** Kaj post al siaj mastroj multan gajnon. **17** Ŝi sekvis Paŭlon kelke da tagoj Paŭlo diris al Barnabas: Ni reiru, kaj kaj nin, kaj kriadis, dirante: Tiuj homoj estas vizitu niajn fratojn en ĉiu urbo, kie ni proklamis la servistoj de Dio la Plejalta, kiuj proklamas al vi vorton de la Sinjoro, kaj vidu, kiel ili fartas. **37** Kaj vojon de savo. **18** Kaj tion ŝi faris dum multe Barnabas konsilis kunpreni Johanon, alnomatan da tagoj. Sed Paŭlo, ĉagrenite, turnis sin, kaj Marko. **38** Sed Paŭlo ne aprobis kunpreni tiun, diris al la spirito: Mi ordonas al vi en la nomo kiu sin fortiris de ili en Pamfilio, kaj ne kuniris de Jesuo Kristo, ke vi eliru el ŝi. Kaj ĝi eliris en en la laboron. **39** Kaj fariĝis disputo, tiel ke ili tiu sama horo. **19** Sed ŝiaj mastroj, vidinte, ke disiĝis unu de la alia; kaj Barnabas, kunprenante eliris la espero de ilia gajno, kaptis Paŭlon kaj Markon, ŝipiris al Kipro; **40** sed Paŭlo, elektinte Silason, kaj trenis ilin en la placon al la regantoj, Silason, foriris, konfidite de la fratoj al la graco de Dio. **41** Kaj ili iris tra Sirio kaj Kilikio, firmigante la **20** kaj kondukinte ilin al la urbestroj, diris: Ĉi tiuj ekleziojn.

Judoj, **21** kaj ili proklamas morojn, kiuj ne decas akcepti nek fari por ni, kiuj estas Romanoj. **22** Kaj la popolo amase sin kolektis kontraŭ ili; kaj la urbestroj, forſirinte de ili la vestojn, ordonis, ke oni vergobatu ilin. **23** Kaj metinte sur ilin multajn batojn, ili jetis ilin en malliberejon, ordonante al la estro de la malliberejo, ke li forte gardu ilin; **24** kaj li, ricevinte tiun ordonon, jetis ilin en la internan karceron kaj fiksas iliajn piedojn en la trabon. **25** Sed ĉirkaŭ la noktomezo Paŭlo kaj Silas preĝis kaj himnis al Dio, kaj la katenitoj aŭskultis ilin; **26** kaj subite fariĝis granda tertremo, tiel ke la fundamentoj de la malliberejo skuiĝis; kaj tuj ĉiuj pordoj malfermiĝis, kaj ĉies katenoj falis. **27** Kaj la malliberejestro, vekiĝinte, kaj vidante la pordojn de la karcero malfermitaj, eltiris sian glavon kaj volis mortigi sin, supozante, ke la malliberuloj forkuris. **28** Sed Paŭlo vokis per laŭta voĉo, dirante: Nenian malbonon faru al vi, ĉar ni ĉiuj estas ĉi tie. **29** Kaj veniginte lumilon, li

ensaltis, kaj, tremante de timo, kliniĝis antaŭ konstati, ĉu tiuj aferoj estas veraj. **12** Tial multaj Paŭlo kaj Silas, **30** kaj kondukis ilin eksteren, kaj el ili kredis, kaj ne malmultaj el la Grekaj virinoj diris: Sinjoroj, kion mi devas fari, por esti savita? honorindaj kaj el la viroj. **13** Sed kiam la Judoj en **31** Kaj ili diris: Kredu al la Sinjoro Jesuo, kaj vi estos Tesaloniko sciigis, ke ankaŭ en Berea la vorto de savita, vi kaj via familio. **32** Kaj ili parolis la vorton Dio estas proklamita de Paŭlo, ili venis ankaŭ tien, de la Sinjoro al li kaj al ĉiuj en lia domo. **33** Kaj maltrankviligante kaj ekscitante la homamason, li kondukis ilin en tiu sama nokta horo kaj lavis **14** Kaj tiam la fratoj tuj forsendis Paŭlon, por al ili la batovundojn; kaj baptiĝis senprokraste li ke li iru ĝis la marbordo; sed Silas kaj Timoteo kaj ĉiuj liaj domanoj. **34** Kaj li kondukis ilin en restis ankoraŭ tie. **15** Kaj la gvidantoj de Paŭlo sian domon, kaj aranĝis por ili manĝotablon, kaj kondukis lin ĝis Ateno, kaj ricevinte komision tre ĝojis kun sia tuta domanaro, ekkredinte al al Silas kaj Timoteo, ke ili venu al li kiel eble Dio. **35** Sed kiam tagiĝis, la urbestroj sendis la plej rapide, ili foriris. **16** Kaj dum Paŭlo atendis liktorojn, por diri: Forliberigu tiujn homojn. **36** Kaj ilin en Ateno, lia spirito ĉagreniĝis en li, kiam li la malliberejestro raportis la vortojn al Paŭlo: La vidis la urban idolplena. **17** Tial li rezonadis en la urbestroj ĵus sendis, por ke vi forliberiĝu; tial nun sinagogoj kun la Judoj kaj la diotimantoj, kaj sur elvenu kaj foriru pace. **37** Sed Paŭlo diris al ili: Ili la placo ĉiutage kun la renkontitoj. **18** Kaj iuj el publike vergobatis nin ne kondamnitajn, kvankam la Epikuranaj kaj Stoikaj filozofoj lin renkontis. ni estas Romanoj, kaj nin jetis en malliberejon; kaj Kaj unuj diris: Kion volus diri ĉi tiu vortshianto? ĉu ili nun eljetas nin kaše? tute ne; ili mem venu aliaj diris: Li ŝajnas esti proklamanto de fremdaj kaj forkonduku nin. **38** Kaj la liktoroj raportis tiujn diajōj; ĉar li predikis Jesuon kaj la releviĝon. **19** vortojn al la urbestroj; kaj ĉi tiuj timis, aŭdante, Kaj ili prenis lin, kaj kondukis lin al la Areopago, ke ili estas Romanoj; **39** kaj ili venis kaj petegis dirante: Ĉu ni povas scii, kio estas tiu nova instruo, ilin, kaj, elkondukinte ilin, petis, ke ili foriru de la priparolata de vi? **20** Ĉar fremdajojn vi portas al urbo. **40** Kaj ili eliris el la malliberejo, kaj eniris niaj oreloj; ni do volas scii, kion signifas tiuj aferoj. en la domon de Lidia; kaj vidinte kaj konsolinte la **21** (Čiuji Atenanoj kaj la tie loĝantaj fremduoj fratojn, ili foriris. pasigadis la tempon ĉe nenio alia, krom diri aŭ aŭdi ion plej novan.) **22** Kaj Paŭlo staris meze de la Areopago, kaj diris: Atenanoj, mi rimarkas, ke vi estas ĉiurilate tro servemaj al diajōj. **23** Ĉar preterpasante kaj rigardante viajn adoratajōjn, mi trovis ankaŭ altaron, sur kiu estis skribite: AL DIO NEKONATA. Kiun do vi nekonante adoras, Tiun mi predikas al vi. **24** La Dio, kiu faris la mondron kaj cion, kio estas en ĝi, estante per Si mem Sinjoro de la ĉielo kaj la tero, ne loĝas en manfaritaj temploj; **25** kaj ne estas servata de homaj manoj, kvazā Li ion bezonus, ĉar Li mem donas al ĉiuj vivon kaj spiron kaj cion; **26** kaj el unu origino Li faris ĉiujn naciojn de la homoj, por loĝi sur la tutu supraĵo de la tero, difininte ordigitajn epokojn kaj la limojn de iliaj loĝejoj; **27** por ke ili seru Dion, se eble ili povus ĉirkaualpi kaj trovi Lin, kvankam Li ne estas malproksime de ĉiu el ni; **28** ĉar en Li ni vivas kaj moviĝas kaj ekzistas, kiel ankaŭ iuj viaj poetoj diris: Ĉar ni estas ankaŭ Lia idaro. **29** Tial ni, estante idaro de Dio, devas ne opinii la Diecon simila al oro aŭ argento aŭ ŝtono, gravuraĵo de homa arto kaj imagado. **30** Kaj la tempojn de nesciado preterrigradis Dio, sed nun Li proklamas al ĉiuj homoj, ke ili pentu; **31** tial Li difinis tagon, en kiu Li jugos la mondron en justeco per tiu viro, kiun Li elektis, doninte garantion pri tio al ĉiuj homoj per tio, ke Li relevis lin el

17 Kaj vojaĝinte tra Amfipolis kaj Apolonia, ili alvenis en Tesalonikon, kie estis sinagogo de la Judoj; **2** kaj laŭ sia kutimo Paŭlo eniris al ili, kaj dum tri sabatoj li rezonadis kun ili el la Skriboj, **3** klarigante kaj montrante, ke la Kristo devis suferi kaj releviĝi el la mortintoj, kaj dirante: Ĉi tiu Jesuo, kiun mi predikas al vi, estas la Kristo. **4** Kaj unuj el ili estis konvinkitaj, kaj kunsortiĝis kun Paŭlo kaj Silas; kaj el la piaj Grekoj granda amaso, kaj el la ĉefaj virinoj ne malmultaj. **5** Sed la Judoj, enviantaj, varbis kelkajn malnoblulojn el la popolaco, kaj, kolektinte homamason, entumultigis la urban; kaj atakinte la domon de Jason, ili klopodis elkonduki ilin al la popolo. **6** Sed ne trovinte ilin, ili trenis Jasonon kaj kelkajn fratojn antaŭ la urbestrojn, kriante: Tiuj samaj, kiuj renversis la tutan mondron, alestas ankaŭ ĉi tie; **7** ilin Jason akceptis; kaj ili ĉiuj agas kontraŭ la dekretoj de Cezaro, dirante, ke estas alia reĝo, Jesuo. **8** Kaj ili maltrankviligis la homamason kaj la urbestrojn, kiuj tion aŭdis. **9** Kaj ĉi tiuj, ricevinte garantiajn de Jason kaj la aliaj, liberigis ilin. **10** Kaj la fratoj tuj forsendis Paŭlon kaj Silason nokte al Berea; kaj alveninte tien, ili iris en la sinagogon de la Judoj. **11** Kaj ĉi tiuj estis pli noblaj ol la Tesalonikanoj, ĉar ili akceptis la vorton kun plena fervoro, kaj ĉiutage esploris la Skribojn, por

la mortintoj. **32** Kaj aŭdinte pri releviĝo de la mortintoj, unuj mokis; sed aliaj diris: Ni aŭskultos vin denove pri tio. **33** Kaj tiel Paŭlo eliris el inter ili. **34** Sed iuj viroj aliĝis al li kaj kredis, inter kiuj estis Dionisio, Areopagano, kaj virino, nomata Damaris, kaj aliaj kun ili.

18 Post tio li foriris el Ateno kaj alvenis en Korinton. **2** Kaj li trovis Judon, nomatan Akvila, Pontanon laŭ gento, antaŭ ne longe venintan el Italuj, kaj Priskilan, lian edzinon, ĉar Klaŭdio jam ordonis, ke ĉiuj Judoj foriru el Romo; kaj li iris al ili; **3** kaj, ĉar li estis sammetiisto, li loĝis ĉe ili, kaj ili laboris, ĉar ili estis laŭ metio tendofaristoj. **4** Kaj li diskutadis en la sinagogo ĉiusabate, kaj penis konvinki Judojn kaj Grekojn. **5** Kiam do Silas kaj Timoteo alvenis el Makedonujo, Paŭlo estis premata per la predikado, atestante al la Judoj, ke Jesuo estas la Kristo. **6** Sed kiam ili kontraŭstaris kaj blasfemis, li elskuis siajn vestojn, kaj diris al ili: Via sango estu sur viaj kapoj; mi estas pura; de nun mi iros al la nacianoj. **7** Kaj foririnte de tie, li iris en la domon de homo nomata Tito Justo, kiu adoris Dion, kaj kies domo estis tuj apud la sinagogo. **8** Kaj Krispo, la sinagogestro, kredis al la Sinjoro kune kun ĉiuj siaj domanoj; kaj multaj Korintanoj, aŭdinte, kredis kaj baptiĝis. **9** Kaj la Sinjoro diris per vizio nokte al Paŭlo: Ne timu, sed parolu, kaj ne silentu; **10** ĉar mi estas kun vi, kaj neniu vin atakos, por fari al vi malbonon; ĉar mi havas multe da homoj en ĉi tiu urbo. **11** Kaj li loĝis tie jaron kaj ses monatojn, instruante inter ili la vorton de Dio. **12** Sed kiam Galiono estis prokonsulo de la Ĵahaja lando, la Judoj leviĝis unuanime kontraŭ Paŭlo, kaj kondukis lin al la tribunala seĝo, **13** dirante: Kontraŭ la leĝo ĉi tiu instigas homojn adori Dion. **14** Sed kiam Paŭlo estis malfermonta la bušon, Galiono diris al la Judoj: Se vere tio estus ia maljustaĵo aŭ malbonega kanajlo, ho Judoj, estus racie, ke mi vin toleru; **15** sed se prezentiĝas demandoj pri vortoj kaj nomoj kaj via propra leĝo, vi mem ĝin atentu; pri tiaj aferoj mi ne volas esti juĝanto. **16** Kaj li forpelis ilin de la tribunala seĝo. **17** Kaj ili ĉiuj ekkaptis Sosteneson, la sinagogestron, kaj batis lin antaŭ la tribunala seĝo. Kaj Galiono atentis nenion el tio. **18** Kaj Paŭlo, restinte post tio ankoraŭ dum multe da tagoj, adiaŭis la fratojn, kaj de tie ŝipiris al Sirio, kaj kun li Priskila kaj Akvila; sed li razis sian kapon en Kenkrea, ĉar li faris sanktan promeson. **19** Kaj ili alvenis en Efeson, kaj li lasis ilin tie; sed li mem eniris en la sinagogon, kaj diskutis kun la Judoj. **20** Kaj kiam ili petis lin restadi pli longe, li

ne konsentis; **21** sed adiaŭinte ilin, kaj dirinte: Mi denove revenos al vi, se plaĉos al Dio — li ekŝipiris el Efeso. **22** Kaj elŝipiĝinte en Cezarea, li supreniris kaj salutis la eklezion, kaj poste vojaĝis al Antioĥia. **23** Kaj pasiginte iom da tempo tie, li foriris, kaj trapasis laŭvice la Galatujan kaj Frigian regionon, fortikigante ĉiujn disĉiplojn. **24** Kaj unu Judo, nomata Apolos, Aleksandriano laŭ gento, viro klera, venis al Efeso; kaj li estis potenca en la Skriboj. **25** Ĉi tiu jam estis instruita pri la vojo de la Sinjoro; kaj estante fervora en spirito, li paroladis kaj instruadis precize pri Jesuo, konante nur la baptonto de Johano; **26** kaj li komencis paroli sentime en la sinagogo. Sed Akvila kaj Priskila, aŭdinte lin, alprenis lin al si, kaj klarigis al li pli precize la vojon de Dio. **27** Kaj kiam li volis transiri en la Ĵahajan landon, la fratoj kuraĝigis lin, kaj skribis al la disĉiploj, ke ili akceptu lin; kaj alveninte, li multe helpis tiujn, kiuj kredis per graco; **28** ĉar konvinke li refutis la Judojn publike, pruvante per la Skriboj, ke Jesuo estas la Kristo.

19 Kaj dum Apolos estis en Korinto, Paŭlo, trapasinte la supran regionon, venis al Efeso, kaj trovinte iujn disĉiplojn, **2** li diris al ili: Ĉu vi ricevis la Sanktan Spiriton, kiam vi ekkredesis? Kaj ili diris al li: Ni ankoraŭ eĉ ne aŭdis, ĉu estas Sankta Spirito. **3** Kaj li diris al ili: En kion do vi baptiĝis? Kaj ili diris: En la baptonto de Johano. **4** Kaj Paŭlo diris: Johano baptis per la baptonto, dirante al la popolo, ke ili kredu al tiu, kiu venos post li, tio estas al Jesuo. **5** Kaj tion aŭdinte, ili baptiĝis en la nomon de la Sinjoro Jesuo. **6** Kaj kiam Paŭlo metis siajn manojn sur ilin, la Sankta Spirito venis sur ilin; kaj ili ekparolis per lingvoj kaj ekprofetis. **7** Kaj ili ĉiuj estis ĉirkau dek du viroj. **8** Kaj li eniris en la sinagogon, kaj parolis sentime en la daŭro de tri monatoj, diskutante kaj rezonante rilate la regnon de Dio. **9** Sed kiam kelkaj obstiniĝis kaj malobeis, kalumnianta la Vojon antaŭ la homamaso, li foriris de ili, kaj forigis la disĉiplojn, kaj diskutis ĉiutage en la lernejo de Tiranos. **10** Kaj tio daŭris dum du jaroj; tiel ke ĉiuj loĝantoj en Azio, Judoj kaj Grekoj, aŭdis la vorton de la Sinjoro. **11** Kaj Dio faris per la manoj de Paŭlo eksterordinarajn miraklojn; **12** tiel ke al la malsanuloj oni alportis de lia korpo vištukojn aŭ vestotukojn, kaj la malsanoj forlasis ilin, kaj la malbonaj spiritoj eliris. **13** Sed ankaŭ kelkaj el la vagemaj Judoj, ekzorcistoj, entreprenis nomi super tiujn, kiuj havis la malbonajn spiritojn, la nomon de la Sinjoro Jesuo, dirante: Mi ekzorcas vin per Jesuo, kiuun Paŭlo predikas. **14** Kaj sep filoj de unu Judo, Skeva, ĉefpastro, tion faris. **15** Kaj

la malbona spirito responde diris al ili: Jesuon Kaj kiam la urboskribisto kvietigis la amason, li mi konas, kaj Paŭlon mi konas; sed kiuj estas vi? diris: Ho Efesanoj, ĉu do ekzistas homo nescianta, **16** Kaj la viro, en kiu estis la malbona spirito, sin ke la urbo de la Efesanoj estas templogardanto jetis sur ilin, kaj venkis kaj superfortis ilin, tiel de Artemis la granda kaj de la elciela falintajo? ke ili forkuris el tiu domo nudaj kaj vunditaj. **17** **36** Ĉar tio do ne estas kontraŭdirebla, vi devas Kaj tio sciigis al ĉiuj, kiuj logis en Efeso, Judoj kaj esti trankvilaj, kaj fari nenion senpripense. **37** Grekoj; kaj timo falis sur ilin ĉiujn, kaj la nomo Ĉar vi alkondukis ĉi tiujn virojn, kiuj estas nek de la Sinjoro Jesuo grandiĝis. **18** Multaj ankaŭ el templorabistoj nek blasfemantoj de nia diino. la kredantoj venis, kaj konfesis, montrante siajn **38** Se do Demetrio kaj la kun li metiistoj havas agojn. **19** Kaj ne malmultaj el tiuj, kiuj praktikis plendaferon kontraŭ iu, la ĵugejoj estas je ilia magiajn artojn, alportis amase siajn librojn, kaj dispono, kaj ekzistas prokonsuloj; ili procesu unu bruligis ilin antaŭ la okuloj de ĉiuj; kaj oni kalkulis kontraŭ alia. **39** Sed se vi faras esploron pri io alia, ilian valoron, kaj trovis ĝin kvindek miloj da tio decidiĝos en la laŭleĝa kunveno. **40** Ĉar estas moneroj arĝentaj. **20** Tiel forte kreskis la vorto de dangero, ke oni akuzos nin pri tumulto rilate la la Sinjoro kaj sukcesis. **21** Kaj kiam tio finiĝis, Paŭlo intencis en la spirito, trapasinte Makedonujon hodiaŭan aferon, pro manko de motivo; kaj rilate kaj la Ahajan landon, vojaĝi al Jerusalem, kaj li Ĝin, ni ne povos pravigi ĉi tiun homamasigojn. **41** Kaj tion dirinte, li dissendis la kunvenintojn.

20 Kaj kiam la tumulto ĉesiĝis, Paŭlo, veniginte al si kaj admoninte la disciplojn, adiaŭis ilin, kaj foriris, por iri en Makedonujon. **2** Kaj trairente tiujn regionojn, kaj per multaj paroloj kuraĝigante la tieulojn, li venis en Grekujon. **3** Kaj pasiginte tri monatojn, post konspiro farita de la Judoj kontraŭ li, kiam li volis ŝipiri al Sirio, li decidis reveni tra Makedonujo. **4** Kaj ĝis Azio akompanis lin Sopater el Berea, la filo de Pirho; kaj el la Tesalonikanoj, Aristarĥo kaj Sekundo; kaj Gajo el Derbe, kaj Timoteo; kaj Tihiko kaj Trofimo, Azianoj. **5** Sed ĉi tiuj, antaŭirinte, atendis nin en Troas. **6** Kaj ni ŝipiris de Filipi post la tagoj de macoj, kaj alvenis al ili en Troas post kvin tagoj, kaj tie ni restis sep tagojn. **7** Kaj en la unua tago de la semajno, kiam ni kunvenis, por dispecigi panon, Paŭlo paroladis al ili, intencante foriri en la sekvanta tago; kaj li daŭrigis sian paroladon ĝis noktomezo. **8** Kaj estis multaj lumiloj en la supra ĉambro, kie ni kunvenis. **9** Kaj sur la fenestro sidis junulo, nomata Eutiĥo, premegata de profunda dormo; kaj dum Paŭlo ankoraŭ longe paroladis, tiu, venkite de la dormo, falis malsupren de la tria etaĝo, kaj estis levita malviva. **10** Kaj Paŭlo malsupreniris, kaj falis sur lin, kaj ĉirkaŭpreninte lin, diris: Ne maltrankviliĝu; ĉar lia vivo estas en li. **11** Kaj suprenirinte, kaj dispeciginte la panon, kaj manginte, kaj parolinte kun ili longe, ĝis la tagiĝo, fine li foriris. **12** Kaj ili alkondukis la knabon vivantan, kaj multe konsoliĝis. **13** Sed ni, irinte pli frue al la ŝipo, ekveturis al Asos, por tie en ŝipigii Paŭlon; ĉar tiel li arangis, intencante mem piediri. **14** Kaj kiam li renkontis nin en Asos, ni en ŝipigis lin, kaj venis al Mitilene. **15** Kaj de tie ŝiprinte, ni alvenis la sekvantan tagon kontraŭ kriadis: Granda estas Artemis de la Efesanoj! **35**

Ĥios; kaj la duan tagon ni atingis Samoson; kaj la trian tagon ni alvenis en Miletion. **16** Ĉar Paŭlo decidis preterveturi Efeson, por ne perdi tempon en Azio; ĉar li rapidis, por esti en Jerusalem, se li nur povos, en la Pentekosta tago. **17** Kaj de Miletio **3** Kaj ekvidinte Kipron kaj lasinte ĝin maldekstre, li sendis al Efeso, kaj alvokis al si la presbiterojn ili: Vi mem scias de post la tago, kiam mi unue enpaĉis en Azion, kiamaniere mi kondutis inter vi dum la tuta tempo, **19** servante la Sinjoron kun ĉia humileco, kaj ĉe larmoj kaj ĉe tentoj, kiu okazis publike, kaj de domo al domo, **21** ateston farante hezitis deklari al vi ĉion utilan, instruante vin ke per la konspiroj de la Judoj; **20** kaj ke mi ne komision, kiun mi ricevis de la Sinjoro Jesuo, **11** Kaj veninte al ni, li atesti la evangelion de la graco de Dio. **25** Kaj kaj ligis siajn piedojn kaj manojn, kaj diris: Tiele nun mi scias, ke vi ĉiuj, inter kiu mi iradis, post mia foriro eniros inter vi kruelaj lupoj, ne **14** Kaj kiam li ne konsentis, ni silentis, dirante: lasante la gregon sendifekta; **30** kaj eĉ el inter Plenumiĝu la volo de la Sinjoro. **15** Kaj post tiuj vi mem leviĝos viroj perverse parolantaj, por tagoj ni pretigis niajn pakajojn, kaj supreniris al faris vin episkopoj, por nutri la eklezion de Dio, mi estas preta ne nur esti ligma, sed ankaŭ morti kiu li aĉetis per sia propra sango. **29** Mi scias, ke en Jerusalem pro la nomo de la Sinjoro Jesuo. **31** Tial gardu vin, Jerusalem. **16** Kaj iris ankaŭ kun ni kelkaj el la memorante, ke dum tri jaroj mi ne ĉesis admoni disĉiploj el Cezarea, kunkondukante Mnasonon, ĉiun nokte kaj tage kun larmoj. **32** Kaj nun mi vin Kipranon, unuatempan disĉiplon, ĉe kiu ni devis rekomendas al Dio kaj al la vorto de Lia graco, kiu logadi. **17** Kaj kiam ni alvenis en Jerusalemon, la povas vin edifi kaj doni al vi la heredon inter ĉiuj fratoj nin ĝoje akceptis. **18** Kaj la sekvantan tagon sanktigoj. **33** Mi ne deziras ies arĝenton, nek Paŭlo akompanis nin al Jakobo, kaj ĉiuj presbiteroj oron, nek vestaron. **34** Vi mem scias, ke ĉi tiuj ĉeestis. **19** Kaj salutinte ilin, li rakontis detale ĉion, manoj servadis al miaj bezonoj kaj al miaj kunuloj. kion Dio faris inter la nacianoj per lia servado. **20** **35** En ĉio mi montris al vi, ke tiel laborante, vi **21** kaj oni reportis al ili pri vi, ke vi instruas kaj preĝis kun ili ĉiuj. **37** Kaj ĉiuj ploregis, kaj falis ĉiujn Judojn, kiu estas inter la nacianoj, forlaso sur la kolon de Paŭlo kaj lin kisis, **38** malĝojante Moseon, dirante, ke ili ne cirkumcidu la infanojn, precipe pro la vorto, kiun li diris, ke ili ne plu nek sekvu la kutimojn. **22** Kio do estas? nepre vidos lian vizaĝon. Kaj ili akompanis lin ĝis la ili aŭdos, ke vi venis. **23** Faru do tion, kion ni ŝipo.

21 Kaj kiam ni, apartiginte de ili, ekſipiris, ni rekte veturis al Kos, kaj en la sekventa tago al Rodo, kaj de tie al Patara; **2** kaj trovinte ŝipon transirontan al Fenikio, ni en ŝipiĝis kaj ekveturis. **3** Kaj ekvidinte Kipron kaj lasinte ĝin maldekstre, ni veturis al Sirio, kaj el ŝipiĝis en Tiro; ĉar tie la Spirito, ke li ne aliru Jerusalemon. **5** Kaj pasiginte dum la urbo; **6** kaj adiaŭinte unuj aliajn, ni en ŝipiĝis, kaj ili ĉiuj kune kun edzinoj kaj infanoj akompanis nin ĝis ekster la marbordo, ni preĝis; **7** Kaj fininte la marvojaĝon al Judoj kaj Grekoj pri pento antaŭ Dio kaj pri de Tiro, ni alvenis ĉe Ptolemais; kaj ni salutis la fido al nia Sinjoro Jesuo Kristo. **22** Kaj nun jen, fratojn, kaj restis kun ili unu tagon. **8** Kaj en la enkatenite en spirito, mi iras al Jerusalem, ne sekventa tago ni foriris, kaj alvenis en Cezarean; sciante, kio okazos al mi tie, **23** krom tio, ke la kaj enirinte en la domon de la evangeliisto Filipo, Sankta Spirito atestas al mi en ĉiuj urbo, dirante, kiu estis unu el la sepo, ni restis ĉe li. **9** Ĉi tiu ke katenoj kaj afliktoj min atendas. **24** Sed mi havis kvar filinojn virgulinojn, kiu profetadis. **10** taksas je nenio mian vivon kiel al mi mem karan, Kaj dum ni restis tie ankorau dum kelke da tagoj, se nur mi povos plenumi mian kuradon, kaj la unu profeto, nomata Agabo, alvojaĝis el Judujo. **11** Kaj veninte al ni, li prenis la zonon de Paŭlo, atesti la evangelion de la graco de Dio. **25** Kaj kaj ligis siajn piedojn kaj manojn, kaj diris: Tiele nun mi scias, ke vi ĉiuj, inter kiu mi iradis, diras la Sankta Spirito: Tiamaniere la Judoj en predikante la regnon, ne plu vidos mian vizaĝon. Jerusalem ligos la viron, kies estas ĉi tiu zono, kaj **26** Tial mi atestas al vi hodiau, ke mi estas pura ili transdonos lin en la manojn de la nacianoj. **12** pri la sango de ĉiuj homoj. **27** Ĉar mi ne hezitis Kaj atudinte tion, ni kaj la tieuloj petis lin, ke li ne anonci al vi la tutan intencion de Dio. **28** Gardu aliru Jerusalemon. **13** Sed Paŭlo respondis: Kion vi vin kaj la tutan gregon, en kiu la Sankta Spirito faras, plorante kaj disprenante mian koron? ĉar faris vin episkopoj, por nutri la eklezion de Dio, mi estas preta ne nur esti ligma, sed ankaŭ morti kiu li aĉetis per sia propra sango. **29** Mi scias, ke en Jerusalem pro la nomo de la Sinjoro Jesuo. **30** Kaj kiam li ne konsentis, ni silentis, dirante: lasante la gregon sendifekta; **31** Tial gardu vin, Jerusalem. **16** Kaj iris ankaŭ kun ni kelkaj el la memorante, ke dum tri jaroj mi ne ĉesis admoni disĉiploj el Cezarea, kunkondukante Mnasonon, ĉiun nokte kaj tage kun larmoj. **32** Kaj nun mi vin Kipranon, unuatempan disĉiplon, ĉe kiu ni devis rekomendas al Dio kaj al la vorto de Lia graco, kiu logadi. **17** Kaj kiam ni alvenis en Jerusalemon, la povas vin edifi kaj doni al vi la heredon inter ĉiuj fratoj nin ĝoje akceptis. **18** Kaj la sekvantan tagon sanktigoj. **33** Mi ne deziras ies arĝenton, nek Paŭlo akompanis nin al Jakobo, kaj ĉiuj presbiteroj oron, nek vestaron. **34** Vi mem scias, ke ĉi tiuj ĉeestis. **19** Kaj salutinte ilin, li rakontis detale ĉion, manoj servadis al miaj bezonoj kaj al miaj kunuloj. kion Dio faris inter la nacianoj per lia servado. **20** **35** En ĉio mi montris al vi, ke tiel laborante, vi **21** kaj oni reportis al ili pri vi, ke vi instruas kaj preĝis kun ili ĉiuj. **37** Kaj ĉiuj ploregis, kaj falis ĉiujn Judojn, kiu estas inter la nacianoj, forlaso sur la kolon de Paŭlo kaj lin kisis, **38** malĝojante Moseon, dirante, ke ili ne cirkumcidu la infanojn, precipe pro la vorto, kiun li diris, ke ili ne plu nek sekvu la kutimojn. **22** Kio do estas? nepre vidos lian vizaĝon. Kaj ili akompanis lin ĝis la ili aŭdos, ke vi venis. **23** Faru do tion, kion ni ŝipo.

diras al vi: Ni havas kvar virojn, kiu faris sanktan promeson; **24** prenu ĉi tiujn, sanktigu vin kun ili,

kaj pagu iliajn elspezojn, por ke ili razu sian kapon; silentiĝis; kaj li diris: **3** Mi estas Judo, naskita kaj ĉiuj scios, ke nenia vero estas en tio, kion en Tarso en Kilikio, sed edukita en ĉi tiu urbo oni raportis pri vi, sed ke vi mem ankaŭ iradas ĉe la piedoj de Gamaliel, kaj instruita laŭ la orde, observante la leĝon. **25** Sed koncerne la preciza maniero de nia prapatra leĝo, kaj mi estis nacianoj, kiuj ekkredis, ni jam skribis, decidante, fervora pro Dio, kiel vi ĉiuj estas hodiaŭ. **4** Kaj mi ke ili gardu sin kontraŭ idoloferitajoj kaj sango kaj persekutis ĉi tiun Vojon ĝis la morto, katenante sufokitaĵo kaj malĉasteco. **26** Tiam Paŭlo alprenis kaj en karcerojn transdonante virojn kaj virinojn, al si la virojn, kaj, sanktiginte sin kun ili, en la **5** Kiel ankaŭ atestas pri mi la ĉefpastro kaj la sekvanta tago li eniris en la templon, kaj deklaris tuta pliaĝularo, de kiuj mi ankaŭ ricevis leterojn la plenumon de la tagoj de la purigado, ĝis la por la fratoj, kaj iris al Damasko, por konduki oferaĵo estos alportita por ĉiu el ili. **27** Kaj kiam la tiujn, kiuj tie estis, katenitajn al Jerusalem, por sep tagoj preskaŭ finiĝis, la Judoj el Azio, vidinte puniĝi. **6** Kaj dum mi vojaĝis kaj alproksimiĝis lin en la templo, incitis la tutan homarmason, al Damasko, ĉirkaŭ tagmezo subite ekbrilis el la kaj lin kaptis, **28** ekriante: Izraelidoj, helpu: Jen ĉielo granda lumo ĉirkau mi. **7** Kaj mi falis sur estas la viro, kiu ĉie instruadas ĉiujn kontraŭ la la teron, kaj aŭdis voĉon dirantan al mi: Saŭlo, popolo kaj la leĝo kaj ĉi tiu loko, kaj ankaŭ li Saŭlo, kial vi min persekutas? **8** Kaj mi respondis: kondukis Grekojn en la templon kaj profanis ĉi Kiu vi estas, Sinjoro? Kaj li diris al mi: Mi estas tiun sanktan lokon. **29** Ĉar ili antaŭe vidis kun li Jesuo, la Nazareto, kiun vi persekutas. **9** Kaj en la urbo la Efesanon Trofimo; kaj ili supozis, tiuj, kiuj estis kun mi, vidis ja la lumon, sed ne ke Paŭlo kondukis lin en la templon. **30** Kaj la aŭdis la voĉon de tiu, kiu parolis al mi. **10** Kaj mi tuta urbo eksitiĝis, kaj la popolo kunkuris; kaj diris: Kion mi faru, Sinjoro? Kaj la Sinjoro diris al preninte Paŭlon, oni trenis lin ekster la templon; mi: Leviĝu, kaj iru al Damasko; kaj tie vi ricevos kaj tuj la pordoj estis ŝlositaj. **31** Kaj dum ili informon pri ĉio, kio estas difinita, ke vi ĝin faru. penis lin mortigi, famo venis al la ĉefkapitano **11** Kaj, ĉar mi ne povis vidi pro la gloro de tiu de la kohorto, ke la tuta Jerusalem tumultas. lumo, mi eniris en Damaskon mane kondukata **32** Kaj li tuj kunvokis soldatojn kaj centrestrojn, de tiuj, kiuj estis kun mi. **12** Kaj unu Ananias, kaj kuris malsupren sur ilin; kaj ĉi tiuj, vidinte piulo laŭ la leĝo, bone atestata de ĉiuj Judoj tie la ĉefkapitanon kaj soldatojn, ĉesis bati Paŭlon. logantaj, **13** venis al mi, kaj apudstarante, diris **33** Tiam la ĉefkapitano alproksimiĝis, kaj arestis al mi: Frato Saŭlo, ricevu vian vidpovon. Kaj en lin, kaj ordonis, ke oni ligu lin per du katenoj, tiu sama horo mi ekvidis, kaj lin rigardis. **14** Kaj kaj demandis, kiu li estas, kaj kion li faris. **34** li diris: La Dio de niaj patroj difinis vin, por ke Kaj la amaso kriadis diverse ion kaj alion; kaj, vi sciu Lian vojon kaj vidu la Justulon kaj aŭdu ne povante konstati la ĝuston pro la tumulto, li voĉon el lia bušo. **15** Ĉar vi estos lia atestanto ordonis, ke oni konduku lin en la fortikaĵon. **35** antaŭ ĉiuj homoj pri ĉio, kion vi vidis kaj aŭdis. **16** Kaj kiam li venis sur la ŝuparon, li estis portata Kaj nun kial vi prokrastas? Leviĝu, kaj baptiĝu, kaj de la soldatoj pro la perfarto de la amaso; **36** ĉar forlavu viajn pekojn, vokante lian nomon. **17** Kaj la multego de la popolo sekvis, kriante: Forigu lin! reveninte al Jerusalem kaj preĝante en la templo, **37** Kaj Paŭlo, jam enkondukota en la fortikaĵon, mi estis en ekstazo, **18** kaj mi vidis lin dirantan diris al la ĉefkapitano: Ĉu estas permesate al mi al mi: Rapidu, kaj eliru tuj el Jerusalem, ĉar ili diri ion al vi? Kaj li diris: Ĉu vi scias la Grekan ne akceptos vian ateston pri mi. **19** Kaj mi diris: lingvon? **38** Ĉu vi ne estas la Egipto, kiu antaŭ Sinjoro, ili mem scias, ke mi malliberigis kaj batis kelka tempo ekmovis ribele kaj elkondukis en en ĉiuj sinagogoj tiujn, kiuj kredas al vi; **20** kaj la dezerton la kvar mil virojn de la Sikarioj? **39** kiam estis verŝata la sango de via martiro Stefano, Sed Paŭlo diris: Mi estas Judo el Tarso en Kilikio, mi ankaŭ staris apude kaj konsentis, kaj gardis la burgo de urbo ne malnobla; kaj mi petas vin, vestojn de tiuj, kiuj lin mortigis. **21** Kaj li diris permesu al mi paroli al la popolo. **40** Kaj kiam al mi: Foriru; ĉar mi vin sendos malproksimen li tion permesis, Paŭlo, starante sur la ŝuparo, al la nacianoj. **22** Ili aŭskultis lin ĝis tiu vorto, gestis per la mano al la popolo; kaj kiam fariĝis sed tiam ili levis sian voĉon, dirante: Forigu tian granda silento, li parolis al ili en la Hebrea lingvo, homon de sur la tero; ĉar ne decas, ke li vivu. dirante:

22 Fratoj kaj patroj, aŭskultu la pledon, kiun mi faras nun antaŭ vi. **2** Kaj kiam ili aŭdis, ke li parolas al ili en la Hebrea lingvo, ili des pli

23 Kaj dum ili kriis kaj forĝetis siajn vestojn kaj jetis polvon en la aeron, **24** la ĉefkapitano ordonis konduki lin en la fortikaĵon, kaj diris, ke oni ekzamenu lin per skurĝado, por ke li sciigū, kial

oni tiel forte kriis kontraū li. **25** Kaj kiam ili ligis ĵuro ligis nin gustumi nenion, ĝis ni mortigos lin per rimenoj, Paŭlo diris al la apudstaranta Paŭlon. **15** Nun do vi kune kun la sinedrio instigu centrestro: Ĉu estas laŭleĝe por vi skurĝi Romanon la ĉefkapitanon, ke li konduku lin al vi, kvazaŭ vi ne kondamnitan? **26** Kaj kiam la centrestro tion volus juĝi pri la afero pli precize; kaj ni, antaŭ ol aŭdis, li iris al la ĉefkapitano kaj raportis, dirante: li alproksimiĝos, estos pretaj pereigi lin. **16** Sed Kion vi celas fari? ĉar ĉi tiu viro estas Romano. la filo de la fratino de Paŭlo, enveninte, aŭdis **27** Kaj la ĉefkapitano venis, kaj diris al li: Diru al pri la embusko, kaj li iris en la fortikaĵon, kaj pri mi, ĉu vi estas Romano? Kaj li diris: Jes. **28** Kaj tio sciigis Paŭlon. **17** Kaj Paŭlo alvokis unu el la la ĉefkapitano respondis: Per granda sumo mi centrestoj, kaj diris: Konduku ĉi tiun junulon al la akiris tiun civitaneccon. Kaj Paŭlo respondis: Sed ĉefkapitano, ĉar li havas ion por diri al li. **18** Li mi naskiĝis tia. **29** Tiuj do, kiuj devis ekzameni do prenis lin kaj kondukis lin al la ĉefkapitano, lin, tuj foriris de li; kaj la ĉefkapitano ankaŭ timis, kaj diris: La katenito Paŭlo min alvokis, kaj petis, konstatinte, ke tiu estas Romano, kaj ke li lin ligis. ke mi konduku al vi ĉi tiun junulon, kiu havas **30** Sed en la sekventa tago, ĉar li volis certiĝi, pri ion por diri al vi. **19** Kaj la ĉefkapitano prenis kio la Judoj lin akuzis, li malligis al li la katernojn, lian manon, kaj, flankenirante, demandis lin kaj ordonis, ke la ĉefpastroj kaj la tuta sinedrio aparte: Kio estas tio, kion vi havas por diri al kunvenu; kaj li kondukis Paŭlon malsupren, kaj mi? **20** Kaj li diris: La Judoj interkonsentis peti, starigis lin antaŭ ili.

23 Kaj Paŭlo, fikse rigardante la sinedrion, diris:

Fratoj, mi vivadis antaŭ Dio laŭ tute bona konscienco ĝis la nuna tago. **2** Kaj la ĉefpastro Ananias ordonis al la apudstarantoj frapi lian bušon. **3** Tiam diris Paŭlo al li: Dio vin frapos, vi kalkeblanka muro; ĉu vi sidas, por juĝi min laŭ la leĝo, kaj kontraŭ la leĝo ordonas, ke oni min frapu? **4** Kaj la apudstarantoj diris: Ĉu vi insultas la ĉefpastron de Dio? **5** Kaj Paŭlo diris: Mi ne sciis, fratoj, ke li estas ĉefpastro; ĉar estas skribite: Estron de via popolo ne insultu. **6** Sed kiam Paŭlo ekskisi, ke unu parto konsistas el Sadukeoj, kaj la alia el Fariseoj, li ekkriis en la sinedrio: Fratoj, mi estas Fariseo, filo de Fariseo; pri la espero kaj la releviĝo de la mortintoj mi estas juĝata. **7** Kaj kiam li tion diris, malpaco okazis inter la Fariseoj kaj la Sadukeoj, kaj la ĉeestantaro dividiĝis. **8** Ĉar la Sadukeoj diras, ke ne estas releviĝo, nek anĝelo, nek spirito; sed la Fariseoj konfesas ambaŭ. **9** Kaj fariĝis bruego; kaj kelkaj skribistoj el la parto de la Fariseoj starigis, kaj forte insistis, dirante: Ni trovas nenian malbonon en ĉi tiu viro; kaj kio, se parolis al li spirito aŭ anĝelo? **10** Kaj kiam fariĝis granda malpaco, la ĉefkapitano, timante, ke Paŭlo estos disĉirita de ili, ordonis al la soldataro malsupreniri kaj forkapti lin perforte el la mezo de ili, kaj konduki lin en la fortikaĵon. **11** Kaj la sekvantan nokton la Sinjoro staris apud li, kaj diris: Kuraĝu; ĉar kiel vi jam atestis pri mi en Jerusalem, tiel vi devas atesti antaŭ en Romo. **12** Kaj je la tagiĝo la Judoj konspiris, kaj per solena ĵuro sin ligis, dirante, ke ili nek manĝos nek trinkos, ĝis ili mortigos Paŭlon. **13** Kaj pli ol kvardek estis la tiel kunjurintaj. **14** Kaj ili venis al la ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj, kaj diris: Ni per solena

la ĉefkapitanon, ke li konduku lin al vi, kvazaŭ vi ne kondamnitan? **26** Kaj kiam la centrestro volus juĝi pri la afero pli precize; kaj ni, antaŭ ol aŭdis, li iris al la ĉefkapitano kaj raportis, dirante: li alproksimiĝos, estos pretaj pereigi lin. **16** Sed Kion vi celas fari? ĉar ĉi tiu viro estas Romano. la filo de la fratino de Paŭlo, enveninte, aŭdis **27** Kaj la ĉefkapitano venis, kaj diris al li: Diru al pri la embusko, kaj li iris en la fortikaĵon, kaj pri mi, ĉu vi estas Romano? Kaj li diris: Jes. **28** Kaj tio sciigis Paŭlon. **17** Kaj Paŭlo alvokis unu el la la ĉefkapitano respondis: Per granda sumo mi centrestoj, kaj diris: Konduku ĉi tiun junulon al la akiris tiun civitaneccon. Kaj Paŭlo respondis: Sed ĉefkapitano, ĉar li havas ion por diri al li. **18** Li mi naskiĝis tia. **29** Tiuj do, kiuj devis ekzameni do prenis lin kaj kondukis lin al la ĉefkapitano, lin, tuj foriris de li; kaj la ĉefkapitano ankaŭ timis, kaj petis, konstatinte, ke tiu estas Romano, kaj ke li lin ligis. ke mi konduku al vi ĉi tiun junulon, kiu havas **30** Sed en la sekventa tago, ĉar li volis certiĝi, pri ion por diri al vi. **19** Kaj la ĉefkapitano prenis kio la Judoj lin akuzis, li malligis al li la katernojn, lian manon, kaj, flankenirante, demandis lin kaj ordonis, ke la ĉefpastroj kaj la tuta sinedrio aparte: Kio estas tio, kion vi havas por diri al kunvenu; kaj li kondukis Paŭlon malsupren, kaj mi? **20** Kaj li diris: La Judoj interkonsentis peti, ke vi konduku Paŭlon malsupren morgaŭ en la sinedrion, kvazaŭ ili intencus fari pri li esploron ion pli precizan. **21** Sed ne konsentu al ili, ĉar embuskas kontraŭ li pli ol kvardek el ili, kiuj per solena ĵuro sin ligis nek manĝi nek trinki, ĝis ili lin pereigos; kaj nun ili estas pretaj, kaj atendas de vi la promeson. **22** Tiam la ĉefkapitano forsendis la junulon, ordonante al li: Eldiru al neniu, ke vi sciigis min pri ĉi tio. **23** Kaj alvokinte du el la centrestoj, li diris: Pretigu ducent soldatojn, por ke ili iru ĝis Cezarea, kun sepdek rajdistoj kaj ducent lancistoj, je la tria horo nokte; **24** kaj provizu bestojn, por sidigi Paŭlon kaj konduki lin sendanĝere al Felikso, la provincestro. **25** Kaj li skribis leteron laŭ jena formo: **26** Klaŭdio Lisielas al lia ekscelenco Felikso, la provincestro, saluton. **27** Ĉi tiu viro estis kaptita de la Judoj, kaj ili volis mortigi lin; sed mi alvenis kun la soldataro kaj forvarsis lin, sciiginte, ke li estas Romano. **28** Kaj dezirante sci la kaŭzon, pro kio ili lin akuzas, mi lin enkondukis en ilian sinedrion; **29** kaj mi trovis lin akuzata pri demandoj rilatantaj al ilia leĝo, sed havanta nenian akuzon meritantan morton aŭ katernojn. **30** Kaj ĉar oni montris al mi, ke estos konspiro kontraŭ la viro, mi tuj sendis lin al vi, ordonante ankaŭ, ke liaj akuzantoj atestu kontraŭ li antaŭ vi. **31** Tial la soldatoj, kiel estis ordonite al ili, prenis Paŭlon kaj kondukis lin nokte al Antipatris. **32** Kaj en la sekventa tago ili lasis la rajdistojn iri kun li, kaj ili ekiris returne al la fortikaĵo; **33** sed tiuj, enirinte en Cezarean kaj transdoninte la leteron al la provincestro, enkondukis antaŭ Paŭlon antaŭ lin. **34** Kaj kiam li ĝin legis, li demandis, el kiu provinco li venas; kaj kiam li sciigis, ke li estas el Kilikio, **35** li diris: Mi aŭskultos vian proceson, kiam viaj akuzantoj

ankaŭ ĉeestos; kaj li ordonis, ke oni gardu lin en la palaco de Herodo.

24 Kaj post kvin tagoj la ĉefpastro Ananias malsupreniris tien kun kelkaj pliaĝuloj, kaj unu advokato, nomata Tertulo; kaj ili faris denuncon antaŭ la provincestro kontraŭ Paŭlo. **2** Kaj kiam ĉi tiu estas vokita, Tertulo komencis akuzi lin, dirante: Ĉar ni ĝuadas grandan trankvilecon per vi, kaj malbonaĵoj estas ĝustigitaj por ĉi tiu nacio per via antaŭzorgeco, **3** ni akceptas tion, ĉiel kaj ĉie, plej nobla Felikso, kun plena dankemeco. **4** Sed (por ke mi vin ne tro tedu) mi vin petegas aŭskulti nin mallonge, laŭ via bonkoreco. **5** Ĉar ni trovis ĉi tiun viron pestulo, kaj incitanta al ribelado inter ĉiuj Judoj tra la tuta mondo, kaj ĉefo de la Nazaretna sekto; **6** li provis ankaŭ profani la templon; kaj ni arrestis lin kaj volis juĝi lin laŭ nia lego. **7** Sed la ĉefkapitano Lisius venis, kaj per granda perforto forprenis lin el niaj manoj, **8** kaj ordonis al liaj akuzantoj veni antaŭ vin; kaj nur, ekzamenante lin, vi mem povos certigi pri ĉio, pro kio ni lin akuzas. **9** Kaj la Judoj ankaŭ konsentis, dirante, ke ĉi tio estas vera. **10** Tiam Paŭlo, kiam la provincestro signis, ke Paŭlo estas gardata en Cezarea, kaj ke li mem ke li parolu, respondis: Sciente, ke jam de multaj jaroj vi estas juĝisto por ĉi tiu nacio, mi des pli volonte min defendas; **11** ĉar vi povas certigi, ke pasis ne pli ol dek du tagoj, de kiam mi supreniris al Jerusalem, por adorkliniĝi; **12** kaj ili ne trovis min disputanta kun iu aŭ incitanta la popolon en la templo, nek en la sinagogoj, nek en la urbo. **13** Kaj ili ne povas pruvi la aferojn, pri kiuj ili nun akuzas min. **14** Sed mi konfesas al vi jenon: ke la Vojo, kiun ili nomas sekto, mi adoras la Dion de miaj patroj, kredante ĉion, kio estas laŭ la lego, kaj ĉion skribitan en la profetoj; **15** kaj mi havas tiun esperon al Dio, kiun ili mem ankaŭ akceptas, favoron ĉe la Judoj, respondis al Paŭlo, dirante: Ĉu ke estos iam releviĝo de la justuloj kaj de la vi volas supreniri al Jerusalem, kaj tie esti juĝata maljustuloj. **16** En ĉi tio ankaŭ mi min ekzercadas, antaŭ mi pri ĉi tiuj aferoj? **17** Kaj post multe da jaroj mi alvenis, por alporti al mia nacio almozojn kaj oferojn; **18** ĉe tiaj okupoj ili trovis min sanktigitan en la templo, ne kun homamaso, nek kun tumulto; sed ĉeestis iuj Judoj el Azio, **19** kiuj devus esti ĉi tie antaŭ vi kaj fari akuzon, se ili havus ion kontraŭ mi. **20** Alie ĉi tiuj mem diru, kian malbonfaron ili trovis en mi, kiam mi staris antaŭ la sinedrio, starante inter ili: Pri la releviĝo de la mortintoj mi estas juĝata de vi homida. **22** Sed Felikso, konante krom eble pri unu vorto, kiun mi jene kriis, estas precize la Vojon, prokrastis rilate ilin, kaj diris: Kiam alvenos la ĉefkapitano Lisius, tiam

mi decidos vian aferon. **23** Kaj li ordonis al la centresto gardi Paŭlon kun malsevereco, kaj ne malpermesi al iu ajn el liaj amikoj lin viziti kaj helpi. **24** Kaj post kelke da tagoj, Felikso venis kun sia edzino Drusila, kiu estis Judino, kaj venigis al si Paŭlon kaj aŭskultis lin pri la fido al Kristo Jesuo. **25** Kaj dum Paŭlo rezonis pri justeco, sinregado, kaj la juĝo estonta, Felikso timiĝis, kaj respondis: La nunan fojon foriru; kiam mi havos oportunan tempon, mi alvokos vin al mi. **26** Li ankaŭ esperis, ke mono estos donita de Paŭlo al li, por ke li lin liberigu; tial li des pli ofte venigis Paŭlon kaj interparoladis kun li. **27** Sed post du jaroj Felikso estis anstataŭita de Porcio Festo; kaj Felikso, dezirante akiri favoron ĉe la Judoj, lasis Paŭlon ligita.

25 Festo do, veninte en la provincon, post tri tagoj supreniris de Cezarea al Jerusalem. **2** Kaj la ĉefpastro kaj la ĉefoj de la Judoj faris denuncon al li kontraŭ Paŭlo, kaj lin instigis, **3** petante de li favoron kontraŭ Paŭlo, ke li venigu lin al Jerusalem; ĉar ili aranĝis embuskon, por mortigi lin sur la vojo. **4** Tamen Festo respondis, ke Paŭlo estas gardata en Cezarea, kaj ke li mem baldaŭ iros tien. **5** Tial, li diris, la eminentuloj el vi tien iru kun mi, kaj se estas io krima en la viro, ili lin akuzu. **6** Kaj restinte inter ili ne pli ol ok aŭ dek tagojn, li iris al Cezarea; kaj en la sekvanta tago li sidiĝis sur la tribunala seĝo, kaj responde pledis: Nek kontraŭ la lego de la Judoj, nek kontraŭ la templo, nek kontraŭ Cezaro mi staris ĉirkaŭe, akuzante lin pri multaj kaj gravaj akuzas min. **8** tiam Paŭlo responde pledis: Nek kontraŭ la lego de la Judoj, nek kontraŭ Cezaro mi staris ĉirkaue, akuzante lin pri multaj kaj gravaj akuzas min. **9** Sed Festo,dezirante akiri iamaniere ofendis. **10** Sed Paŭlo diris: Mi staras antaŭ la tribunalo de Cezaro, kie mi kaj homoj. **11** Se do mi estas krimulo, kaj faris ion meritantan morton, mi ne rifuzas morti; sed se estas vera nenio el tiuj ĉeestis iuj Judoj el Azio, **12** Tiam Festo, Mi staras antaŭ la tribunalo de Cezaro, kie mi kunparolinte kun la konsilantaro, respondis: Vi apelacias al Cezaro; al Cezaro vi devos iri. **13** Kaj Bernike venis al Cezarea kaj salutis Feston. **14** Kaj dum ili restis tie multajn tagojn, Festo montris al iom precize la Vojon, prokrastis rilate ilin, kaj la reĝo la aferon de Paŭlo, dirante: Felikso lasis katenita unu viron, **15** pri kiu, kiam mi estis en

Jerusalem, la ĉefpastro kaj pliaĝuloj de la Judoj du triboj, fervore servante Dion nokte kaj tage, sciigis min, postulante juĝon kontraŭ li. **16** Al ili esperas atingi. Kaj pri tiu espero mi estas akuzita mi respondis, ke ĉe la Romanoj ne estas moro de la Judoj, ho reĝo? **8** Kial oni ĉe vi opinias transdoni iun al morto, antaŭ ol la akuzito havos nekredinde, ke Dio levos la mortintojn? **9** Mi mem la akuzantojn vizaĝon kontraŭ vizaĝo, kaj ricevos ja pensis en mi, ke mi devas fari multajn agojn permeson defendi sin pri la akuzo. **17** Kiam do ili kontraŭ la nomo de Jesuo, la Nazaretno. **10** Kaj kunvenis ĉi tien, mi faris nenian prokraston, sed tion mi ankaŭ faris en Jerusalem; kaj multajn el la en la sekvanta tago mi sidiĝis sur la tribunala seĝo sanktuloj en karceroj mi enšlosis, ricevinte de la kaj ordonis alkonduki laviron. **18** La akuzantoj, ĉefpastroj la aŭtoritaton, kaj ĉe ilia mortigado stariginte, prezentis pri li neniian kulpigon tian, mi ilin per voĉdono kondamnis. **11** Kaj punante kian mi atendis, **19** sed havis kelkajn demandojn ilin tre ofte en ĉiuj sinagogoj, mi penis devigi kontraŭ li pri sia propra religio, kaj pri unu Jesuo, ilin blasfemi; kaj forte furiozante kontraŭ ili, mi kiu mortis, kaj pri kiu Paŭlo asertis, ke li vivas. **20** persekitis ilin eĉ ĝis fremdaj urboj. **12** Por tiaj Kaj mi, en embaraso, kiel fari ekzamenon pri tio, celojo vojaĝante al Damasko kun aŭtoritato kaj demandis, ĉu li volas iri al Jerusalem kaj tie esti komisio de la ĉefpastroj, **13** mi vidis tagmeze, ho juĝata koncerne tiun aferon. **21** Sed kiam Paŭlo reĝo, sur la vojo lumon el la ĉielo, superantan apelaciis, ke li estu rezervata por la decido de la helecon de la suno, brilantan ĉirkaŭ mi kaj lia Imperiestra Moŝto, mi ordonis gardi lin, ĝis miaj kunvojaĝantoj. **14** Kaj kiam ni ĉiuj falis sur la mi povos lin sendi al Cezaro. **22** Kaj Agripo diris teron, mi aŭdis vocon, dirantan al mi en la Hebreo al Festo: Volonte ankaŭ mi aŭskultus tiunviron. lingvo: Saŭlo, Saŭlo, kial vi min persekitas? estas Morgaŭ, li diris, vi lin aŭskultos. **23** Tial en la malfacile por vi piedbat kontraŭ la pikiloj. **15** sekvanta tago, kiam venis Agripo kaj Bernike kun Kaj mi diris: Kiu vi estas, Sinjoro? Kaj la Sinjoro grandioza parado, kaj ili eniris en la aŭditorion diris: Mi estas Jesuo, kiun vi persekitas. **16** Sed kun la ĉefkapitanoj kaj la eminentuloj el la urbo, levigis, kaj starigis sur viaj piedoj; ĉar por tio mi Festo ordonis, kaj oni enkondukis Paŭlon. **24** aperis al vi, por difini vin kiel servanton al mi Kaj Festo diris: Reĝo Agripo, kaj ĉiuj viroj, kiuj kaj atestanton pri la cirkonstancoj, en kiuj vi ĉeestas kun ni, vi vidas ĉi tiun, pri kiu la tutaj jam vidis min, kaj ankaŭ en kiuj mi poste aperos amaso de la Judoj instigis min en Jerusalem kaj al vi; **17** liberigante vin de la popolo kaj de la ankaŭ ĉi tie, kriante, ke ne decas, ke li vivu plu. nacionoj, al kiuj mi vin sendas, **18** por malfermi **25** Sed mi trovis, ke li ne faris ion meritantan iliajn okulojn, ke ili sin turnu de mallumo al lumo, morton; kaj ĉar li mem apelaciis al lia Imperiestra kaj de la aŭtoritato de Satano al Dio, por ke ili Moŝto, mi decidis sendi lin. **26** Sed pri li mi havas ricevu pardonon de pekoj, kaj heredajon inter nenion precizan por skribi al mia sinjoro. Tial tiuj, kiuj sanktiĝis per fido al mi. **19** Tial, ho reĝo mi elkondukis lin antaŭ vin ĉiujn, kaj precipe Agripo, mi ne ĝis malobeema al la ĉielo vizio; antaŭ vin, reĝo Agripo, por ke post ekzameno mi **20** sed proklamis unue al la Damaskanoj, kaj en havu ion por skribi. **27** Ĉar ŝajnas al mi senracie, Jerusalem, kaj tra la tutaj regionoj de Juduo, kaj sendi arestiton, kaj ne klarigi la akuzojn kontraŭ ankaŭ al la nacionoj, ke ili pentu kaj sin turnu al li metitajn.

26 Kaj Agripo diris al Paŭlo: Estas permesate al vi paroli por vi mem. Tiam Paŭlo, etendinte sian manon, responde pledis: **2** Mi min trovas feliĉa, reĝo Agripo, ke mi respondos antaŭ vi hodiaŭ rilate ĉion, pri kio mi estas akuzita de la Judoj; **3** precipe ĉar vi estas klera pri ĉiuj moroj kaj demandoj, kiuj ekzistas ĉe la Judoj; tial mi petegas vin aŭskulti min pacience. **4** Mian vivmanieron de post mia juneco, kiu estis de la komenco en mia nacio, en Jerusalem, ĉiuj Judoj scias, **5** konante min jam longe, kaj sciante (se ili volus atesti), ke laŭ la plej severa sekto de mia religio mi vivis Fariseo. **6** Kaj nun mi staras ĉi tie juĝota pro la espero de la promeso farita de Dio al niaj patroj, **7** al kiu promeso niaj dek

du triboj, fervore servante Dion nokte kaj tage, de la Judoj, ho reĝo? **8** Kial oni ĉe vi opinias transdoni iun al morto, antaŭ ol la akuzito havos nekredinde, ke Dio levos la mortintojn? **9** Mi mem la akuzantojn vizaĝon kontraŭ vizaĝo, kaj ricevos ja pensis en mi, ke mi devas fari multajn agojn permeson defendi sin pri la akuzo. **10** Kaj kunvenis ĉi tien, mi faris nenian prokraston, sed tion mi ankaŭ faris en Jerusalem; kaj multajn el la en la sekvanta tago mi sidiĝis sur la tribunala seĝo sanktuloj en karceroj mi enšlosis, ricevinte de la kaj ordonis alkonduki laviron. **11** Kaj punante kian mi atendis, **12** sed havis kelkajn demandojn ilin tre ofte en ĉiuj sinagogoj, mi penis devigi kontraŭ li pri sia propra religio, kaj pri unu Jesuo, ilin blasfemi; kaj forte furiozante kontraŭ ili, mi kiu mortis, kaj pri kiu Paŭlo asertis, ke li vivas. **13** Kaj vidis tagmeze, ho juĝata koncerne tiun aferon. **14** Sed kiam Paŭlo reĝo, sur la vojo lumon el la ĉielo, superantan apelaciis, ke li estu rezervata por la decido de la helecon de la suno, brilantan ĉirkaŭ mi kaj lia Imperiestra Moŝto, mi ordonis gardi lin, ĝis miaj kunvojaĝantoj. **15** Tial en la malfacile por vi piedbat kontraŭ la pikiloj. **16** Sekvanta tago, kiam venis Agripo kaj Bernike kun Kaj mi diris: Kiu vi estas, Sinjoro? Kaj la Sinjoro grandioza parado, kaj ili eniris en la aŭditorion diris: Mi estas Jesuo, kiun vi persekitas. **17** Sed kun la ĉefkapitanoj kaj la eminentuloj el la urbo, levigis, kaj starigis sur viaj piedoj; ĉar por tio mi Festo ordonis, kaj oni enkondukis Paŭlon. **18** Aperis al vi, por difini vin kiel servanton al mi Kaj Festo diris: Reĝo Agripo, kaj ĉiuj viroj, kiuj kaj atestanton pri la cirkonstancoj, en kiuj vi ĉeestas kun ni, vi vidas ĉi tiun, pri kiu la tutaj jam vidis min, kaj ankaŭ en kiuj mi poste aperos amaso de la Judoj instigis min en Jerusalem kaj al vi; **19** liberigante vin de la popolo kaj de la ankaŭ ĉi tie, kriante, ke ne decas, ke li vivu plu. nacionoj, al kiuj mi vin sendas, **20** por malfermi **21** Pro ĉi tio la Judoj kaptis min en la templo kaj celis mortigi min. **22** Ricevinte do la helpon, kiu estas de Dio, mi staras ĝis la nuna tago, atestante al malgranduloj kaj granduloj, dirante nenion krom tio, kion la profeto kaj Moseo anoncis kiel venontan: **23** ke la Kristo devas suferi, kaj ke li unua per la revivigado de mortintoj proklamas lumon al la popolo kaj al la nacionoj. **24** Kaj dum li tiel pledis, Festo diris per laŭta voĉo: Paŭlo, vi frenezas; multe da studado vin frenezigas. **25** Sed Paŭlo diris: Mi ne frenezas, plej nobla Festo, sed mi malkaše parolas vortojn de vero kaj prudento. **26** Ĉar tiujn aferojn tre bone scias la reĝo, al kiu mi parolas maltime; ĉar mi konvinkiĝis, ke nenio el ĉi tio estas kaſita for de li, ĉar ĉi tio ne estas farita en angulo. **27**

Rego Agripo, ĉu vi kredas la profetojn? mi ja sub la ŝirma flanko de insuleto, nomata Kaŭda, ni scias, ke vi kredas. **28** Kaj Agripo diris al Paŭlo: En kun granda klopodo apenaŭ povis savi la boaton; mallonga tempo vi konvinkos min fariĝi Kristano. **17** kaj suprenlevinte ĝin, oni uzis helpilojn, por **29** Kaj Paŭlo diris: Mi volus preĝi al Dio, ke, ĉu subzoni la Ŝipon; kaj timante, ke ni estos ĵetataj en mallonga aŭ en longa, ne nur vi, sed ankaŭ sur la Sirtison, oni mallevis la ilaron kaj tiel ĉiuj, kiu aŭskultas min hodiaŭ, fariĝu tiaj, kia mi estis pelataj. **18** Kaj kiam ni estis treege premataj estas, krom ĉi tiuj katenoj. **30** Kaj starigis la rego de la ventego, la sekvantan tagon ili komencis kaj la provincestro kaj Bernike kaj la kunsidantoj; eljetadon; **19** kaj la trian tagon oni eljetis per siaj **31** kaj apartiĝinte, ili parolis inter si, dirante: Tiu propraj manoj la ekipaĵon de la Ŝipo. **20** Kaj kiam viro faris nenion meritantan morton aŭ katenojn. **32** Kaj Agripo diris al Festo: Tiu viro povus esti tuj liberigita, se li ne apelacius al Cezaro.

27 Kaj kiam estis decidite, ke ni ŝipru al Italuo, oni transdonis Paŭlon kaj kelkajn aliajn malliberulojn al centresto, nomata Julio, el la Aŭgusta kohorto. **2** Kaj enirinte en Ŝipon el Adramitio, veturnont al la loko ĉe la marbordo de Azio, ni ekveturis sur la maron, havante kun ni Aristarhon, Makedonon el Tesaloniko. **3** Kaj la sekvantan tagon ni vizitis Sidonon; kaj Julio kondutis afable rilate Paŭlon, kaj permesis al li iri al siaj amikoj kaj refreŝiĝi. **4** Kaj irinte de tie sur la maron, ni preterveturis sub la Ŝirmo de Kipro, ĉar la ventoj estis kontraŭaj. **5** Kaj transveturinte la maron apud Kilikio kaj Pamfilio, ni alvenis al Mira en Likio. **6** Kaj la centresto, trovinte tie Ŝipon Aleksandrian veturnont al Italuo, enrigis nin en ĝin. **7** Kaj veturnante malrapide dum multe da tagoj kaj venkinte kun malfacileco proksime al Knido (ĉar la vento ne permesis al ni atingi ĝin), ni veturis sub la Ŝirmo de Kreto, apud Salmone; **8** kaj kun malfacileco veturninte preter la marbordo, ni alvenis al loko, nomata Belaj Havenoj, proksime de kiu estas la urbo Lasaja. **9** Kaj kiam pasis multe da tempo, kaj la vojaĝo jam fariĝis dangera, ĉar jam pasis la Fasto, Paŭlo avertis ilin, **10** dirante al ili: Ho viroj, mi ekvidas, ke la vojaĝo estos kun difekto kaj multa perdo, ne nur de la ŝargo kaj de la Ŝipo, sed ankaŭ de niaj vivoj. **11** Sed la centresto atentis pli la konsilon de la direktilisto kaj la posedanto de la Ŝipo, ol la parolon de Paŭlo. **12** Kaj ĉar la haveno ne estis sufiĉe vasta, por tie travintri, la plimulto konsilis Ŝipiri de tie, se eble ili povos atingi Fenikson, havenon de Kreto, kiu rigardas en la direkto al la nordokcidenta kaj la sudokcidenta ventoj, por tie travintri. **13** Kaj kiam la suda vento blovis malpli forte, ili supozis, ke ili atingis sian celon, kaj levinte la ankojn, ili preterveturis Kreton tre proksime. **14** Sed post mallonga tempo atakis nin el ĝi uragana vento, kiu estas nomata Eŭrakilo; **15** kaj kiam la Ŝipo estis kaptita kaj ne povis kontraŭstari al la vento, ni cedis kaj estis pelataj. **16** Kaj kurinte

fine ĉia espero pri nia savo estis forpremita. **21** Kaj kiam ili jam de longe nenion mangiĝis, Paŭlo, stariginte meze de ili, diris: Ho viroj, vi devis aŭskulti min, kaj ne ŝipri el Kreto, kaj ne suferi ĉi tiun difekton kaj perdon. **22** Kaj nun mi admonas vin esti kuraĝaj; ĉar estos neniu perdo de vivo inter vi, sed nur de la Ŝipo. **23** Ĉar en tiu nokto staris apud mi angelo de la Dio, kies mi estas kaj al kiu mi servas, **24** dirante: Paŭlo, ne timu; vi devas stari antaŭ Cezaro; kaj jen Dio donacis al vi ĉiujn, kiu marveturas kun vi. **25** Tial, viroj, kuraĝu; ĉar mi kredas al Dio, ke la afero estos tiel, kiel estas dirite al mi. **26** Tamen ni devas esti ĵetitaj sur ian insulon. **27** Sed kiam venis la dek-kvara nokto, kaj ni estis ĉirkaupelataj en la Adria maro, la maristoj eksentis ĉirkau noktomezo, ke ili alproksimiĝas al ia lando; **28** kaj sondinte, ili trovis dudek klaftojn; kaj post mallonga interspaco ili ree sondis, kaj trovis dek kvin klaftojn. **29** Kaj timante, ke ni falos sur malmolajn lokojn, ili ĵetis kvar ankojn el la Ŝiplmalantaŭo, kaj preĝis, ke tagiĝu. **30** Kaj kiam la maristoj serĉis rimedon forkuri el la Ŝipo, kaj jam mallevis la boaton en la maron sub preteksto, ke ili demetas ankojn el la antaŭo, **31** Paŭlo diris al la centresto kaj la soldatoj: Se ĉi tiuj ne restos en la Ŝipo, vi ne povas saviĝi. **32** Tiam la soldatoj detranĉis la Ŝnuojn de la boato, kaj lasis ĝin defali. **33** Sed ĝis venis la tagiĝo, Paŭlo petis ĉiujn, ke ili prenu iom da nutraĵo, kaj li diris: La nuna tago estas la dek-kvara, en kiu vi daŭre atendas kaj fastadas, preninte nenion. **34** Tial mi petas vin preni nutraĵon, ĉar ĉi tio koncernas vian savon; ĉar ĝi unu haro ne pereos el la kapo al vi ĉiuj. **35** Kaj dirinte tion kaj preninte panon, li donis dankon al Dio antaŭ ĉiuj; kaj dispeciginte ĝin, li komencis mangi. **36** Tiam ili ĉiuj kuraĝiĝis, kaj ankaŭ mem prenis nutraĵon. **37** Kaj ni ĉiuj en la Ŝipo estis ducent sepdek ses animoj. **38** Kaj manginte ĝissate, ili malpezigis la Ŝipon, eljetante la tritikon en la maron. **39** Kaj kiam plene tagiĝis, ili ne rekonis la landon; sed ili ekvidis unu golfeton kun sablajo, kaj ili

konsiliĝis inter si, ĉu ili povos surpeli sur ĝin la en Romon, al Paŭlo estis permesate loĝi sola kun ŝipon. **40** Kaj forlasinte la ankrojn, ili lasis ilin la soldato, kiu lin gardis. **17** Kaj post tri tagoj, en la maro, kaj samtempe malligis la ŝnurojn li kunkovis tiujn, kiuj estis eminentuloj inter la de la direktiloj; kaj suprenlevinte la antaŭvelon Judoj; kaj kiam ili kunvenis, li diris al ili: Fratoj, kontraŭ la vento, ili sin direktis al la sablaĵo. **41** Sed kvankam mi faris nenion kontraŭ la popolo nek traflinte lokon, kie du marmovoj sin renkontas, ili kontraŭ la moroj de niaj patroj, tamen mi estis surterigis la ŝipon; kaj la antaŭo fiksiga kaj restis transdonita kiel malliberulo el Jerusalem en la nemovebla, sed la malantaŭo rompiĝis de la forto manojn de la Romanoj, **18** kiuj, ekzameninte min, de la ondoj. **42** Kaj fariĝis intenco ĉe la soldatoj volis liberigi min, ĉar en mi estis nenio meritanta mortigi la malliberulojn, por ke neniu el ili elnaĝu morton. **19** Sed kiam la Judoj kontraŭparolis, tiam kaj forkuru. **43** Sed la centresto, dezirante savi mi estis devigata apelaci al Cezaro; ne kvazaŭ mi Paŭlon, malhelpis ilin de tiu decido, kaj ordonis, havis ion, pri kio akuzi mian nacion. **20** Pro tio do ke tiuj, kiuj povas naĝi, forĝetu sin unuaj kaj iru mi petis vin viziti min kaj kunparoli, ĉar pro la al la tero; **44** kaj ke la ceteraj sin savu, jen sur tabuloj, jen sur diversaj objektoj el la ŝipo. Kaj mi espero de Izrael mi portas ĉi tiun katenon. **21** Kaj tiamaniere ĉiuj saviĝis sur la teron.

28 Kaj kiam ni saviĝis, tiam ni sciigis, ke la insulo estas nomata Melita. **2** Kaj la barbaroj montris al ni neordinaran bonecon; ĉar ili ekbruligis fajron kaj akceptis nin ĉiujn pro la tiam pluvo kaj pro la malvarmeco. **3** Sed kiam Paŭlo kolektis faskon da vergoj kaj metis ĝin sur la fajron, vipuro, elveninte de la varmo, alkroĉigis al lia mano. **4** Kaj kiam la barbaro vidis la beston pendantan de lia mano, ili diris unu al alia: Sendube ĉi tiu viro estas mortiginto, al kiu, kvankam li saviĝis de la maro, tamen Justeco ne permisas vivi. **5** Sed li forskuis la beston en la fajron, kaj ne suferis malbonon. **6** Sed ili atendis, ke li ŝvelos aŭ falos subite mortinta; sed longe atendinte, kaj vidinte, ke nenia malbono okazas al li, ili ŝanĝis sian opinion, kaj diris, ke li estas dio. **7** Proksime de tiu loko estis bieno, apartenanta al la estro de la insulo; lia nomo estis Publio; li akceptis nin kaj amike gastigis nin tri tagojn. **8** Kaj la patro de Publio kuŝis malsana de febro kaj disenterio; al li Paŭlo eniris, kaj preĝis, kaj, metinte la manojn sur lin, sanigis lin. **9** Kaj post tiu faro, ankaŭ ceteraj insulanoj, kiuj havis malsanojn, venis kaj estis sanigitaj; **10** ĉi tiuj ankaŭ honoris nin per multaj honoroj; kaj kiam ni ekveturis, ili surŝipigis ĉion, kion ni bezonis. **11** Kaj post tri monatoj ni ekveturis en ŝipo Aleksandria, kiu travintris ĉe la insulo; kaj ĝia insigno estis la Ĝemeloj. **12** Kaj albordiĝinte ĉe Sirakuso, ni restis tie tri tagojn. **13** Kaj de tie ni ĉirkaŭiris kaj alvenis en Region; kaj post unu tago ekblouis suda vento, kaj la duan tagon ni venis al Puteoli, **14** kie ni trovis fratojn kaj estis petataj resti ĉe ili sep tagojn, kaj tiel poste ni vojaĝis al Romo. **15** Kaj de tie la fratoj, aŭdinte pri ni, venis al ni renkonte ĝis la Vendejo de Apio kaj la Tri Gastejoj; kaj vidante ilin, Paŭlo dankis Dion, kaj kuraĝigis. **16** Kaj kiam ni eniris

en Romon, al Paŭlo estis permesate loĝi sola kun kontraŭ la moroj de niaj patroj, tamen mi estis surterigis la ŝipon; kaj la antaŭo fiksiga kaj restis transdonita kiel malliberulo el Jerusalem en la nemovebla, sed la malantaŭo rompiĝis de la forto manojn de la Romanoj, **18** kiuj, ekzameninte min, de la ondoj. **42** Kaj fariĝis intenco ĉe la soldatoj volis liberigi min, ĉar en mi estis nenio meritanta mortigi la malliberulojn, por ke neniu el ili elnaĝu morton. **19** Sed kiam la Judoj kontraŭparolis, tiam kaj forkuru. **43** Sed la centresto,dezirante savi mi estis devigata apelaci al Cezaro; ne kvazaŭ mi Paŭlon, malhelpis ilin de tiu decido, kaj ordonis, havis ion, pri kio akuzi mian nacion. **20** Pro tio do ke tiuj, kiuj povas naĝi, forĝetu sin unuaj kaj iru mi petis vin viziti min kaj kunparoli, ĉar pro la al la tero; **44** kaj ke la ceteraj sin savu, jen sur tabuloj, jen sur diversaj objektoj el la ŝipo. Kaj mi espero de Izrael mi portas ĉi tiun katenon. **21** Kaj ili diris al li: Ni ne ricevis el Judojo leterojn pri vi, kaj neniu el la fratoj, alveninte, raportis aŭ parolis pri vi ion malbonan. **22** Sed ni deziras aŭdi de vi, kion vi opinias; ĉar pri tiu sekto ni scias, ke ĉie oni kontraŭparolas al ĝi. **23** Kaj difininte tagon por li, ili grandnombre venis al li en lian loĝejon; kaj li faris al ili klarigon, atestante la regnon de Dio, kaj penante konvinki ilin pri Jesuo, el la leĝo de Moseo kaj el la profetoj, de mateno ĝis vespero. **24** Kaj unuj kredis la parolitaĵojn, kaj aliaj ne kredis. **25** Kaj ne konsentante inter si, ili foriris, post kiam Paŭlo parolis unu vorton: Bone parolis la Sankta Spirito per la profeto Jesaja al viaj patroj, **26** dirante: Iru al tiu popolo, kaj diru: Aŭdante, vi aŭdos, sed ne komprenos; Kaj vidante, vi vidos, sed ne rimarkos; **27** Ĉar la koro de tiu popolo grasiĝis, Kaj iliaj oreloj aŭdas malklare, Kaj siajn okulojn ili fermis, Por ke ili ne vidu per siaj okuloj, Kaj por ke ili ne aŭdu per siaj oreloj, Kaj por ke ili ne komprenu per sia koro, Kaj por ke ili ne konvertiĝu, Kaj por ke Mi ne sanigu ilin. **28** Certiĝu do al vi, ke ĉi tiu savado de Dio estas sendata al la nacianoj, kaj ili aŭskultos. **29** Kaj kiam li diris tion, la Judoj foriris, havante inter si multe da disputado. **30** Kaj li loĝadis tutajn du jarojn en sia propra loĝejo, kaj li akceptis ĉiujn, kiuj eniris al li, **31** predikante la regnon de Dio, kaj instruante la aferojn pri la Sinjoro Jesuo Kristo kun plena maltimo, malhelpante de neniu.

Romanoj

1 Paŭlo, servisto de Jesuo Kristo, apostolo vokita, apartigita al la evangelio de Dio, **2** kiun Li promesis antaŭe per Siaj profetoj en la sanktaj skriboj, **3** pri Sia Filo, kiu naskiĝis el la idaro de David laŭ la karno, **4** la difinita Filo de Dio en potenco laŭ la Spirito de sankteco per la releviĝo de la mortintoj — Jesuo Kristo, nia Sinjoro, **5** per kiu ni ricevis gracon kaj apostolecon por obeemo de fido ĉe ĉiuj nacioj pro lia nomo, **6** inter kiuj estas ankaŭ vi, vokitaj de Jesuo Kristo; **7** al ĉiuj, kiuj estas en Romo, amataj de Dio, vokitaj sanktuloj: Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **8** Unue mi dankas al mia Dio per Jesuo Kristo por vi ĉiuj, ke via fido estas proklamata tra la tuta mondo. **9** Ĉar mia atestanto estas Dio, kiun mi servas en mia spirito en la evangelio de Lia Filo, ke mi senĉese memorigas pri vi en miaj preĝoj, **10** ĉiam petante, ke iel al mi jam fine prosperos veni al vi per la volo de Dio. **11** Ĉar mi sopiras vin vidi, por ke mi transdonu al vi ian spiritan donacon, por ke vi estu firmigitaj; **12** tio estas, por ke estu inter ni reciproka kuragigo, per la komuna fido, egale via kaj mia. **13** Kaj mi ne volas, ke vi nesciu, fratoj, ke ofte mi celis veni al vi (sed mi estas malhelpita ĝis nun), por ke mi havu iom da frukto ĉe vi, kiel ankaŭ ĉe la aliaj nacioj. **14** Mi estas ŝuldanto al Grekoj kaj al Barbaroj, al saĝuloj kaj al senprudentuloj. **15** Tial laŭ mia eblo mi estas fervora prediki la evangelion ankaŭ al vi, kiuj estas en Romo. **16** Ĉar mi ne hontas pri la evangelio; ĉar ĝi estas la potenco de Dio al savo por ĉiu, kiu kredas, al la Judoj unue, kaj ankaŭ al la Grekoj. **17** Ĉar la justeco de Dio malkaŝigas en ĝi de fido al fido, kiel estas skribite: La virtulo vivos per sia fidelenco. **18** Ĉar la kolero de Dio malkaŝigas el la ĉielo kontraŭ ĉia malpieco kaj maljusteco de homoj, kiuj tenas la veron en maljusteco; **19** ĉar la scio pri Dio estas elmontrita ĉe ili, ĉar Dio elmontris ĝin al ili. **20** Ĉar Liaj nevideblaj ecoj de post la kreado de la mondo fariĝas videblaj, sentate per Liaj faritaĵoj, nome, Lia eterna potenco kaj dieco; tial al ili mankas defendapledo; (*aīdios g126*) **21** ĉar konante Dion, ili ne gloris Lin kiel Dion, nek estis dankemaj, sed vaniĝis per diskutadoj, kaj ilia sensaĝa koro mallumiĝis. **22** Pretendante esti saĝaj, ili malsaĝiĝis, **23** kaj ŝanĝis la gloron de la senmorta Dio en bildon de morta homo kaj de birdoj kaj kvar piedaj bestoj kaj rampaĵoj. **24** Tial Dio fordonis ilin al la volupto de iliaj koroj, al malpureco, por ke iliaj korpoj

malhonoriĝu inter ili mem; **25** kiuj ŝanĝis la veron de Dio en mensogon, kaj adoris kaj servis la kreitaĵojn prefere ol la Kreinton, kiu estas eterne benata. Amen. (*aīōn g165*) **26** Tial Dio fordonis ilin al malhonoraj pasioj; ĉar iliaj virinoj ŝanĝis la naturan uzadon en kontraŭnaturan; **27** kaj tiel same ankaŭ la viroj, forlasante la naturan uzadon de la virino, brulis en sia volupto unu al alia, kaj viroj kun viroj faris kontindajon kaj ricevis en si mem la taŭgan rekompencon de sia malvirtuo. **28** Kaj ĉar ili malſatis teni Dion en sia konado, Dio fordonis ilin al malaprobinda meno, por ke ili faru nedecaĵojn; **29** plenigite de ĉia maljusteco, malvirtoco, avideco, malboneco; plenaj de envio, mortigo, malpaco, ruzo, malico; flustrantaj, **30** kalumniantaj, Dimalamantaj, insultantaj, arrogantaj, fanfaronemaj, elpensantaj malbonaĵojn, malobeemaj al gepatroj, **31** senprudentaj, nefidindaj, neparencamaj, senkompataj; **32** kiuj, sciante pri la juĝo de Dio, ke la farantoj de tiaj agoj meritas morton, ne nur mem faras ilin, sed ankaŭ konsentas al la farantoj de ili.

2 Sekve, vi estas nedefendebla, ho ĉiu homo juganta; ĉar dum vi jugas alian, vi kondamnas vin mem, ĉar vi, la juganto, faradas la samajn agojn. **2** Kaj ni scias, ke la juĝo de Dio estas laŭ vero kontraŭ tiuj, kiuj faradas tiajn agojn. **3** Kaj ĉu vi kalkulas, ho homo, kiu jugas la farantojn de tiaj agoj kaj faras la samajn, ke vi evitos la juĝon de Dio? **4** Aŭ ĉu vi malestimas la riĉecon de Lia boneco kaj toleremeco kaj pacienco, ne sciante, ke la boneco de Dio alkondukas vin al pentio? **5** sed laŭ via obstineco kaj senpenta koro vi amasigas por vi koleron en la tago de kolero kaj malkaŝigo de la justa juĝo de Dio, **6** kiu redonas al ĉiu homo laŭ liaj faroj; **7** al tiuj, kiuj per pacienco en bonfarado celas al gloro kaj honoro kaj semmorteco, eternan vivon; (*aīōnios g166*) **8** sed al tiuj, kiuj estas malpacemaj kaj ne obeas al la vero, sed obeas al maljusteco, koleron kaj indignon, **9** aflikton kaj maltrankvilon, sur ĉiun animon de homo, kiu faras malbonon, de Judo unue kaj de Greko; **10** sed gloron kaj honoron kaj pacon al ĉiu, kiu faras bonon, al Judo unue kaj al Greko; **11** ĉar ne estas personfavorado ĉe Dio. **12** Ĉar ĉiu, kiu pekis sen leĝo, ankaŭ pereos sen leĝo; kaj ĉiu, kiu pekis sub leĝo, estos jugata per leĝo; **13** ĉar ne la aŭskultantoj de leĝo estos justaj antaŭ Dio, sed la plenumantoj de leĝo estos pravigitaj **14** ĉar kiam la nacianoj, kiuj ne havas la legon, faras nature la aferojn de la leĝo, ĉi tiuj, ne havante legon, estas leĝo por si mem; **15** kiuj

elmontras la faradon de la lego skribita en iliaj Ne ekzistas prudentulo, Ne ekzistas iu, kiu sercas koroj, kiam ilia konscienco kunatestas, kaj iliaj Dion; **12** Ĉiu devojiĝis, ĉiu senutiligis; Ekzistas rezonadoj inter si akuzas aŭ defendas ilin). **13** en neniu, kiu faras bonon, ne eĉ unu; **13** Malfermita la tago, kiam Dio jugos la sekretojn de homoj, tombo estas ilia gorĝo; Per sia lango ili hipokritis; laŭ mia evangelio, per Jesuo Kristo. **17** Sed se vi Veneno de vipuro estas sub iliaj lipoj; **14** Ilia estas nomata Judo, kaj apogas vin sur la lego, kaj bušo estas plena de malbenado kaj malico; **15** fieras pri Dio, **18** kaj konas Lian volon, kaj aprobas Iliaj piedoj rapidas, por verſi sangon; **16** Ruinigo la aprobindajojn, kaj estas instruita el la lego, **19** kaj pereigo estas sur iliaj vojoj; **17** Kaj vojon de kaj estas konvinkita, ke vi mem estas gvidanto por paco ili ne konas; **18** Antaŭ iliaj okuloj ne ekzistas la blinduloj, lumo por tiuj, kiuj estas en mallumo, timo antaŭ Dio. **19** Sed ni scias, ke ĉion ajn, kion **20** edukanto por la senprudentuloj, instruanto la lego diras, ĝi parolas al tiuj, kiuj estas sub la por infanoj, havante en la lego la formon de la lego; ke ĉiu bušo fermiĝu, kaj ke la tuta mondo scio kaj la vero; **21** vi, kiu instruas alian, ĉu vi ne submetiĝu sub la jugo de Dio; **20** ĉar per la faroj instruas vin mem? vi, kiu predikas: Ne ŝtelu; ĉu vi de la lego neniu karno praviĝos antaŭ Li; **21** ĉar ŝelas? **22** vi, kiu diras: Ne adultu; ĉu vi adultas? per la lego venas konscio pri peko. **21** Sed nun, vi, kiu abomenas idolojn, ĉu vi prirabas templojn? ekster la lego, justeco de Dio montriĝis, atestata **23** vi, kiu fieras pri la lego, ĉu vi malhonoras Dion per la lego kaj la profetoj; **22** nome, la justeco de per via transpašo de la lego? **24** Ĉar pro vi, la Dio, per fido al Jesuo Kristo, por ĉiu kredantoj, nomo de Dio estas blasphemata inter la nacianoj, **25** ĉar ne ekzistas diferencigo; **23** ĉar ĉiu pekis kaj kiel estas skribite. **25** Ĉar cirkumcido vere utilas, maltrafis la gloron de Dio; **24** pravigite donace se vi estas faranto de la lego; sed se vi estas de Lia graco, per la elaceto, kiu estas en Kristo pekanto kontraŭ la lego, via cirkumcido fariĝas Jesuo; **25** kiun Dio antaŭdificis kiel repacigilon necirkumcido. **26** Se do necirkumcidulo plenumas per fido en lia sango, por la elmontrado de Sia la ordonojn de la lego, ĉu lia necirkumcido ne justeco per la pardon de la pekoj, antaue faritaj kalkuliĝos kiel cirkumcido? **27** kaj ĉu la laŭnatura laŭ la toleremeco de Dio; **26** por la elmontrado de necirkumcidulo, se li plenumas la legon, ne jugos Lia justeco en la nuna tempo, kaj ke Li estas mem vin, kiu kun la skribo kaj cirkumcido transpaſas la justa, kaj estas la praviganto de tiu, kiu havas legon? **28** Ĉar Judo estas ne tiu, kiu estas ekstere fidon en Jesuo. **27** Kie do estas la fanfaronado? tia, kaj cirkumcido estas ne tio, kio estas tia Ĝi estas esceptita. Per kia lego? de faroj? Ne; sed ekstere en la karno; **29** sed Judo estas tiu, kiu estas per la lego de fido. **28** Ni do konkludas, ke homo interne tia, kaj cirkumcido estas en la koro, laŭ praviĝas per fido, ekster la faroj de la lego. **29** Ĉu Dio estas nur Dio de la Judoj? ĉu ne ankaŭ de la nacianoj? Jes, ankaŭ de la nacianoj; **30** ĉar Dio estas unu, kaj Li pravigos la cirkumcidularon pro fido kaj la necirkumcidularon per fido. **31** Ĉu ni do per fido vantigas la legon? Nepre ne! sed ni firmigas la legon.

3 Kia do estas la supereco de la Judoj? aŭ kia estas la utilo de cirkumcido? **2** Multa en ĉiu rilato: unue, ke al ili estis konfiditaj la orakoloj de Dio. **3** Ĉu do estas grave, se kelkaj ne fidis?

ĉu ilia senfideco vantigas la fidelecon de Dio? **4** Nepre ne! Dio montriĝu vera, sed ĉiu homo mensoganto, kiel estas skribite: Ke Vi estu justa en Via vorto Kaj pura en Via jugo. **5** Sed se nia maljusteco rekomendas la justecon de Dio, kion ni diros? Ĉu maljusta estas Dio, kiu alportas koleron? (Mi parolas kiel homo.) **6** Nepre nel ĉar kiel Dio jugus la mondona? **7** Ĉar se la vero de Dio per mia mensogo abundis al Lia gloro, kial mi estas ankoraŭ juĝata, kiel pekinto? **8** kaj kial ne kiel ni estas kalumniataj, kaj kelkaj asertas, ke kies ni diras: Ni faru malbonon, por ke venu bono? ilia kondamno estas justa. **9** Kio do? ĉu ni nin senkulpiĝas? Tute ne: ĉar ni jam akuzis egale estas skribite: Ne ekzistas justulo, ne eĉ unu; **11** kiel

4 Kion do, ni diros, trovis Abraham, nia praavo laŭ la karno? **2** Ĉar se Abraham praviĝis per faroj, li havas ion, pri kio fieri, sed ne antaŭ Dio. **3** Ĉar kion diras la Skribo? Kaj Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. **4** Al tiu, kiu laboras, la salajro estas kalkulata ne kiel favoro, sed kiel ŝuldo. **5** Sed al tiu, kiu ne laboras, sed kredas al Tiu, kiu pravigas la malpiulon, lia fido estas kalkulata kiel virto. **6** Kiel David ankaŭ pridiras la feliĉon de la homo, al kiu Dio kalkulas krimoj estas pardonitaj, Kies pekoj estas kovritaj. **8** Feliĉa estas la homo, al kiu la Eternulo ne kalkulas lian kulpon. **9** Ĉu do ĉi tiu feliĉo apartenas al la Judoj kaj Grekoj, ke ĉiu estas sub peko; **10** kiel cirkumcidularo, aŭ al la necirkumcidularo ankaŭ? **11** Ĉar ni diras, ke al Abraham la fido estis kalkulita

kiel virto. **10** Kiel do ĝi estis kalkulita? kiam li amon en dio, ke dum ni ankoraŭ estis pekujo, estis en cirkumcido, aŭ en necirkumcido? Ne Kristo mortis por ni. **9** Des plimulte do ni, jam en cirkumcido, sed en necirkumcido; **11** kaj li pravigite per lia sango, estos per li savitaj el la ricevis la signon de cirkumcido, kiel sigelon de la kolero. **10** Ĉar se ni, estante malamikoj, estas virtuo de la fido, kiu ekzistis en lia necirkumcido; repacigitaj kun Dio per la morto de Lia Filo, des por ke li estu la patro de ĉiuj, kiu ankoraŭ en plimulte, repacigite, ni estos savitaj per lia vivo; necirkumcido kredas, por ke virto estu kalkulata **11** kaj krom tio ni fieras ankaŭ en Dio pro nia al ili; **12** kaj la patro de cirkumcido al tiuj, kiu Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu ni jam ricevis la ne nur estas anoj de la cirkumcido, sed kiu repacigon. **12** Pro tio, kiel per unu homo peko ankaŭ sekvas la pašojn de tiu fido, kiun nia patro eniris en la mondon, kaj morto per peko, kaj tiel Abraham havis dum sia necirkumcido. **13** Ĉar ne morto atingis ĉiujn homojn pro tio, ke ĉiuj pekis; per la lego fariĝis la promeso al Abraham aŭ al **13** ĉar ĝis la lego peko estis en la mondo, sed peko lia idaro, ke li estos heredanto de la mondo, sed ne estas alkalkulata, kiam ne ekzistas lego. **14** Sed per la virtuo el fido. **14** Ĉar se tiuj, kiu estas latu morto reĝis de post Adam ĝis Moseo, eĉ super tiuj, la lego, estas heredantoj, la fido nuligis, kaj la kiu ne pekis simile al la transpašo de Adam, kiu promeso vantigis; **15** ĉar la lego elfaras koleron; estis la tipo de la venonto. **15** Sed ne kia la eraro, sed kie ne ekzistas lego, tie ankaŭ ne ekzistas tia estas la donaco. Ĉar se per la eraro de unu transpašo. **16** Ĝi do estas el fido por tio, ke ĝi estu mortis la multaj, des plimulte abundis al la multaj laŭ graco; por ke la promeso estu firma al la tutaj la graco de Dio kaj la donaco per la graco de la idaro, ne nur al tiu, kiu estas el la lego, sed ankaŭ unu homo Jesuo Kristo. **16** Kaj la donaco ne estis al tiu, kiu estas el la fido de Abraham, kiu estas la laŭ la unu pekinta; ĉar la juĝo venis el unu ĝis patro de ni ĉiuj **17** (kiel estas skribite: Mi faris kondamno, sed la donaco venis el multaj eraroj ĝis vin patro de multe da popoloj) antaŭ Tiu, al kiu li pravigo. **17** Ĉar se, per la eraro de la unu, morto kredis, nome Dio, kiu vivigas la mortintojn, kaj regis per unu, des plimulte regos en vivo per la vokas la neekzistantojn, kvazaŭ ili ekzistus. **18** unu Jesuo Kristo tiuj, kiu ricevis abundon de la Li ekster espero kredis en espero, por ke li fariĝu graco kaj de la donaco de justeco. **18** Tial, kiel per patro de multe da popoloj, laŭ la diritaĵo: Tiel unu eraro venis juĝo al ĉiuj homoj ĝis kondamno, estos via idaro. **19** Kaj ne senfortigite en fido, tiel same per unu justaĵo venis la donaco al ĉiuj li priplensis sian propran korpon jam pereintan homoj ĝis la pravigo de vivo. **19** Ĉar kiel per la (estante preskaŭ centjara), kaj la senvivecon de la malobeo de unu la multaj fariĝis pekujoj, tiel per utero de Sara; **20** tamen pri la promeso de Dio li la oboe de unu la multaj fariĝos justaj. **20** Kaj la ne ŝanceligis en nekredemo, sed fortigis per fido, lego eniris, por ke la eraro plimultiĝu; sed kie donante la glorion al Dio, **21** kaj plene certigite, peko plimultiĝis, graco multe pli superabundis, ke tion, kion Li promesis, Li povas ankaŭ fari. **22** **21** por ke tiel same, kiel la peko reĝis en morto, la Tial ĝi estis kalkulita al li kiel virto. **23** Kaj ne por graco regu per justeco ĝis eterna vivo per Jesuo li sola estis skribite, ke ĝi estis kalkulita al li; **24** Kristo, nia Sinjoro. (aiōnios g166)

5 Tial ni, pravigite per fido, havu pacon kun Dio per nia Sinjoro Jesuo Kristo, **2** per kiu ankaŭ ni ricevis enkondukon per fido en ĉi tiun gracon, en kiu ni staras; kaj ni ĝoju pro espero de la gloro de Dio. **3** Kaj krome ni ĝoju ankaŭ pro la afliktoj, sciante, ke aflikto faras paciencon; **4** kaj pacienco provitecon, kaj proviteco esperon; **5** kaj la espero ne hontigas, ĉar la amo de Dio estas versita en niajn korojn per la Sankta Spirito, donita al ni. **6** Ĉar kiam ni ankoraŭ estis senfortaj, tiam Kristo ĝustatempe mortis pro malpiuloj. **7** Ĉar apenaŭ pro justulo iu mortus; ĉar pro bonulo eble iu kuraĝus morti. **8** Sed Dio rekondendas al ni Sian

6 Kion do ni diru? Ĉu ni restu en peko, por ke graco abundu? **2** Nepre ne! Ĉu ni, kiu mortis al peko, ankoraŭ vivus en ĝi? **3** Ĉu vi ne scias, ke ni ĉiuj, kiu baptigis al Jesuo Kristo, baptigis al lia morto? **4** Ni do estas entombigitaj kun li per baptito al morto, por ke, kiel Kristo estas levita el la mortintoj per la gloro de la Patro, tiel same ni ankaŭ iradu en noveco de vivo. **5** Ĉar se ni jam kuniĝis al la simileco de lia morto, ni tiel same kuniĝos al la simileco de lia releviĝo, **6** sciante, ke nia malnova homo estas kun li krucumita, por ke la korpo de peko estu nenigita, por ke ni jam ne estu sklavo al peko; **7** ĉar tiu, kiu mortis, estas pravigita pri peko. **8** Sed se ni mortis kun Kristo, ni kredas, ke ni ankaŭ vivos kun li; **9** sciante, ke Kristo, levite el la mortintoj, ne plu mortas; la

morts ne plu lin regas. **10** Ĉar mortante, li mortis sed la peko, trovante pretekston, estigis en mi al peko unufoje por ĉiam; sed vivante, li vivas al per la ordono ĉian deziremon, ĉar ekster lego la Dio. **11** Tial ankaŭ vi vin kalkulu mortintoj al peko, peko estas senviva. **9** Kaj iam mi vivadis ekster la sed vivantoj al Dio en Kristo Jesuo. **12** Tial peko lego; sed kiam la ordono venis, la peko viviĝis, ne regu en via morta korpo tiel, ke vi obeu al ĝiaj kaj mi mortis; **10** kaj tiun ordonon, kiu estas por deziroj; **13** ankaŭ ne prezento viajn membrojn iloj vivo, mi trovis por morto; **11** ĉar la peko, trovinte de maljusteco al peko, sed prezento vin al Dio pretekston, per la ordono min trompis, kaj per ĝi vivantoj el la mortintoj, kaj viajn membrojn iloj min mortigis. **12** Tiel la lego estas sankta, kaj la de justeco por Dio. **14** Ĉar peko ne regos vin, ĉar ordono estas sankta kaj justa kaj bona. **13** Ĉu do vi estas ne sub la lego, sed sub graco. **15** Kio do? tio, kio estas bona, fariĝis morto por mi? Nepre ĉu ni peku, pro tio, ke ni estas ne sub lego, sed ne! Sed la peko, por ke ĝi montriĝu peko, estigante sub graco? Nepre ne! **16** Ĉu vi ne scias, ke kiam morton en mi per la bono — por ke per la ordono vi vin prezantas, kiel sklavoj al iu por obeado, vi la peko fariĝu treege peka. **14** Ĉar ni scias, ke la estas sklavoj de tiu, al kiu vi obeas, ĉu de peko lego estas spirita; sed mi estas karna, vendite sub por morto, aŭ de obeemeco por justeco? **17** Sed pekon. **15** Ĉar mi ne havas certecon pri tio, kion danko estu al Dio, ke kvankam vi estis la sklavoj mi faradas; ĉar mi ne agas laŭ tio, kion mi volas; de peko, vi tamen fariĝis kore obeemaj al tiu tipo sed kion mi malamas, tion mi faras. **16** Sed se mi de instruado, al kiu vi estas kondukitaj; **18** kaj faras tion, kion mi ne volas fari, mi konsentas al liberigite el peko, vi sklaviĝint al justeco. **19** Mi la lego, ke ĝi estas bona. **17** La faranto do estas parolas home pro la malforteco de via karno; jam ne mi, sed la peko, loĝanta en mi. **18** Ĉar mi ĉar kiel vi prezantis viajn membrojn sklavoj al scias, ke en mi (tio estas, en mia karno) bono ne malpureco kaj al maljusteco ĝis maljusteco, tiel logas; ĉar ĉe mi estas la volo, sed ne la elfaro de la nun prezento viajn membrojn sklavoj al justeco bono. **19** Ĉar la bonon, kiun mi volas fari, mi ne ĝis sanktigo. **20** Ĉar kiam vi estis sklavoj de peko, faras; sed la malbonon, kiun mi ne volas fari, mi vi estis liberaj de justeco. **21** Kian frukton do vi faradas. **20** Sed se mi faras tion, kion mi ne volas havis tiam el tio, pri kio vi nun hontas? Ĉar la fino de tio estas morto. **22** Sed nun, liberigite el peko, kaj sklaviĝinte al Dio, vi havas vian frukton ĝis sanktigo, kaj por fino eternan vivon. (aiōnios g166) **23** Ĉar la salajro de peko estas morto; sed la donaco de Dio estas eterna vivo en Kristo Jesuo, nia Sinjoro. (aiōnios g166)

7 Aŭ ĉu vi ne scias, fratoj (ĉar mi parolas al konantoj de la lego), ke la lego regas la homon tiel longe, kiel li vivas? **2** Ĉar la edzinigita virino estas lege alligita al sia edzo dum lia vivo; sed se la edzo mortas, si liberiĝas el la lego de la edzo. **3** Se do, dum la edzo vivas, si kuniĝas kun alia viro, si estos nomata adultulino; sed se la edzo mortis, si estas libera de la lego, kaj ne estas adultulino, kvankam kuniĝinte kun alia viro. **4** Tiel, miaj fratoj, vi same mortis al la lego per la korpo de Kristo, por kuniĝi kun alia, nome kun tiu, kiu levigis el la mortintoj, por ke ni donu frukton al Dio. **5** Ĉar dum ni estis en karno, la laŭpekaj pasioj, kiu estis per la lego, energiis en niaj membroj, por doni frukton al morto. **6** Sed ni jam liberiĝis el la lego, mortinte rilate tion, en kio ni estis tenataj, por ke ni servu en novoco de spirito, kaj ne en malnoveco de litero. **7** Kion do ni diru? Ĉu la lego estas peko? Nepre ne! Tamen mi ne konus pekon, krom per la lego; ĉar mi ne deziron, se la lego ne dirus: Ne deziru;

faro, faras ĝin jam ne mi, sed la peko, loĝanta en mi. **21** Mi do trovas legon, ke kiam mi volas fari bonon, la malbono estas ĉe mi. **22** Ĉar mi ĝojas en la lego de Dio laŭ la interna homo; **23** sed mi vidas alian legon en miaj membroj, militantan kontraŭ la lego de mia meno, kaj forkaptantan min sub la legon de la peko, kiu estas en miaj membroj.

24 Ho ve, mi malfeliĉulo! kiu min liberigos el la korpo de ĉi tiu morto? **25** Danko estu al Dio, per Jesuo Kristo, nia Sinjoro. Per la menso do mi mem servas al la lego de Dio, sed per la karno al la lego de peko.

8 Ekzistas do jam nenia kondamno kontraŭ tiuj, kiu estas en Kristo Jesuo. **2** Ĉar la lego de la Spirito de vivo en Kristo Jesuo liberigis min de la lego de peko kaj morto. **3** Ĉar kiam la lego troviĝis nekapabla pro tio, ke ĝi estis malforta pro la karno, Dio, sendante Sian propran Filon en simileco de peka karno kaj pro peko, kondamnis la pekadon en la karno; **4** por ke la postulo de la lego plenumiĝu en ni, kiu iradas ne laŭ la karno, sed laŭ la spirito. **5** Ĉar kiu estas laŭ la karno, tiuj sin interesas pri la aferoj de la karno; sed kiu estas laŭ la spirito, pri la aferoj de la spirito. **6** Ĉar la intereso de la karno estas morto, sed la intereso de la spirito estas vivo kaj paco; **7** ĉar la intereso de la karno estas malamikeco kontraŭ Dio, ĉar ĝi de la spirito estas vivo kaj paco;

8 kaj tiuj, kiuj estas en la karno, ne povas plaĉi al Sian propan Filon, sed fordonis lin por ni ĉuij, ne Dio. 9 Sed vi estas ne en la karno, sed en la spirito, donos al ni libere ĉion kun li? 33 Kiu akuzos la se vere la Spirito de Dio loĝas en vi. Sed se iu ne elektitojn de Dio? Dio estas la justiganto; 34 kiu havas la Spiriton de Kristo, tiu ne estas lia. 10 Kaj estas la kondamnanto? Kristo estas tiu, kiu mortis, se Kristo estas en vi, la korpo malvivas pro peko, sed leviĝis el la mortintoj, kiu estas dekstre de Dio, sed la spirito estas vivo pro justeco. 11 Kaj se la kaj ankaŭ propetas por ni. 35 Kiu apartigas nin Spirito de Tiu, kiu levis Jesuon el la mortintoj, de la amo de Kristo? Ĉu aflikto, aŭ turmento, aŭ loĝas en vi, tiam la Levinto de Kristo Jesuon el la persekutado, aŭ malsato, aŭ nudeco, aŭ danĝero, mortintoj vivigos eĉ viajn mortajn korpojn per aŭ glavo? 36 Kiel estas skribite: Pro Vi ni estas Sia Spirito, loĝanta en vi. 12 Tial do, fratoj, ni mortigataj ĉiutage; Oni rigardas nin kiel ŝafojn estas ŝuldantoj, ne al la karno, por vivi laŭ la por buĉo. 37 Sed en ĉio tio ni supervenkas per karno; 13 ĉar se vi vivas laŭ la karno, vi mortos; tiu, kiu nin amis. 38 Ĉar mi konvinkiĝis, ke nek sed se per la spirito vi malvivigas la farojn de la morto, nek vivo, nek anĝeloj, nek aŭtoritatoj, nek korpo, vi vivos. 14 Ĉar ĉiuj, kiuj estas kondukataj estantaj, nek estontaj, nek potenco, 39 nek de la Spirito de Dio, estas filoj de Dio. 15 Ĉar vi ne alteco, nek profundeco, nek iu alia kreitaĵo povas ricevis la spiriton de sklaveco denove al timo; sed apartigi nin de la amo de Dio, kiu estas en Kristo vi ricevis la spiriton de adopto, per kiu ni krias: Jesuo, nia Sinjoro.

Aba, Patro. 16 La Spirito mem kunatestas künia spirito, ke ni estas idoj de Dio; 17 kaj se idoj, tial heredantoj, heredantoj de Dio, kunheredantoj kun Kristo, se vere ni suferas kun li, por ke ni estu glorataj kun li. 18 Ĉar mi kalkulas, ke la suferoj de la nuna tempo ne indas komparon kun la gloro, kiu estas malkaŝota al ni. 19 Ĉar la fervora sopiro de la kreitaro atendas la malkaŝon de la filoj de Dio. 20 Ĉar la kreitaro subiĝis sub la vanecon, ne volonte, sed, pro la subiganto, kun espero, 21 ke la kreitaro mem ankaŭ liberigas el la sklaveco de pereo en la liberecon de la gloro de la idoj de Dio. 22 Ĉar ni scias, ke la tuta kreitaro kune ĝemas kaj naskodoloras ĝis nun. 23 Kaj krom tio, ni mem, kiuj havas la unuaĝon de la Spirito, ĝemas en ni, atendante nian adopton, nome la elaceton de nia korpo. 24 Ĉar per espero ni estas savitaj; sed la espero, kiu estas vidata, ne estas espero; ĉar kiu esperas al tio, kion li vidas? 25 Sed, se ni esperas al tio, kion ni ne vidas, tiam ni ĝin atendas pacience. 26 Kaj tiel same la Spirito ankaŭ helpas nian malfortecon; ĉar ni ne scias, kiel preĝi dece, sed la Spirito mem propetas por ni per ĝemaj neeldireblaj; 27 kaj Tiu, kiu esploras la korojn, scias, kio estas la penso de la Spirito, ĉar li propetas por la sanktuloj laŭ la volo de Dio. 28 Kaj ni scias, ke por tiuj, kiuj amas Dion, por tiuj, kiuj estas vokitaj laŭ Lia intenco, ĉio kunlaboras al bono. 29 Ĉar kiujn Li antaŭkonis, tiujn Li antaŭdinizis kiel konformajn al la bildo de Lia Filo, por ke ĉi tiu estu la unuenaskita inter multaj fratoj; 30 kaj kiujn Li antaŭdinizis, tiujn Li ankaŭ vokis; kaj kiujn Li vokis, tiujn Li ankaŭ justigis; kaj kiujn Li justigis, tiujn Li ankaŭ gloris. 31 Kion do ni diru pri ĉi tio? Se Dio estas por ni, kiu estas kontraŭ ni? 32 Ĉu Tiu, kiu ne indulgis

9 Mi diras la veron en Kristo, mi ne mensugas, kaj mia konscienco atestas kün mi per la Sankta Spirito, 2 ke mi havas grandan malĝojon kaj senĝesan doloron en la koro. 3 Ĉar mi volus, ke mi estu anatemita for de Kristo por miaj fratoj, miaj parencoj laŭ la karno; 4 kiuj estas Izraelidoj, kies estas la adopto kaj la gloro kaj la interligo kaj la legendo kaj la Diservo kaj la promesoj; 5 kies estas la patroj, kaj el kiuj laŭ la karno estas Kristo, kiu estas super ĉiuj, Dio benata eterne. Amen. (aīōn g165) 6 Sed la afero ne estas, kvazaŭ la vorto de Dio estus neniiĝinta. Ĉar ne ĉiuj estas Izrael, kiuj estas el Izrael; 7 nek, ĉar ili estas idoj de Abraham, ĉiuj estas filoj, sed: Per Isaak oni nomos vian idaron. 8 Tio estas, ne la filoj de la karno estas la filoj de Dio, sed la filoj de la promeso estas rigardataj kiel idaro. 9 Ĉar jen estas la vorto de promeso: En la sama jartempo Mi venos, kaj estos filo ĉe Sara. 10 Kaj plue, kiam Rebeka ankaŭ gravedigis per unu, nia patro Isaak 11 (ĉar la infanoj ankoraŭ ne naskiĝis, nek faris ion bonan aŭ malbonan, por ke la intenco de Dio restu laŭ elekteto, ne pro faroj, sed pro la alvokanto), 12 estis dirite al ŝi: La pli granda servos la malpli grandan. 13 Kiel estas skribite: Mi ekamis Jakobon, sed Esavon Mi malamisis. 14 Kion do ni diru? Ĉu estas maljusteco ĉe Dio? Nepre ne! 15 Ĉar Li diris al Moseo: Mi favorkoros tiun, kiu Mi favorkoros, kaj Mi kompatos tiun, kiu Mi kompatos. 16 Tial do tio apartenas ne al tiu, kiu volas, nek al tiu, kiu kuras, sed al Dio, kiu kompatas. 17 Ĉar la Skribo diras al Faraono: Nur por tio Mi vin konservis, ke Mi montru sur vi Mian forton, kaj por ke oni rakontu pri Mia nomo sur la tutu tero. 18 Tial Li favorkoras ĉiun, kiu Li volas; kaj ĉiun, kiu Li

volas, Li obstinigas. **19** Vi do diras al mi: Kial Li lin levis el la mortintoj, vi saviĝos; **10** ĉar per la ankoraŭ riproĉas? Ĉar kiu rezistas al Lia volo? **20** koro la homo kredas ĝis justeco, kaj per la bušo Sed antaŭ tio, ho viro, kiu vi estas, ke vi respondas konfesas ĝis savo. **11** Ĉar la Skribo diras: Ĉiu, kiu kontraŭ Dio? Ĉu faritaĵo diros al sia farinto: Kial fidas al li, ne estos hontigita. **12** Ĉar estas nenia vi faris min tiel? **21** Aŭ ĉu la potfaristo ne havas diferencigo inter Judo kaj Greko, ĉar unu sama rajton super la argilo, el la sama maso fari jen estas Sinjoro de ĉiuj, kaj estas riĉa por ĉiuj, kiuj vazon por honoro, kaj jen vazon por malhonoro? lin vokas; **13** ĉar: Ĉiu, kiu vokos la nomon de la **22** Kiel do, se Dio, volante elmontri Sian koleron Eternulo, saviĝos. **14** Kiel do ili vokos Tiun, al kiu kaj konatigi Sian potencon, toleris kun plena ili ne kredis? kaj kiel ili kredos al Tiu, pri kiu ili pacienco vazojn de kolero, taŭgaj por pereo; ne aŭdis? kaj kiel ili aŭdos sen predikanto? **15** **23** kaj por ke Li konatigu la riĉon de Sia gloro kaj kiel oni predikos, se ili ne estos senditaj? kiel sur vazojn de favoro, kiujn Li antaŭe pretigis por estas skribite: Kiel ĉarmaj estas la piedoj de la gloro, **24** nome nin, kiujn Li ankaŭ vokis, ne nur el anoncantoj de la evangelio de bono! **16** Sed ne la judoj, sed ankaŭ el la nacianoj? **25** Kiel Li diras ĉiuj aŭskultis la evangelion. Ĉar Jesuo diris: Ho ankaŭ en Hošeа: La popolon ne Mian Mi nomos Eternulo! kiu kredus al tio, kion ni aŭdis? **17** La Mia popolo, Kaj la neamatinon amatino. **26** Kaj sur fido venas do per aŭdado, kaj aŭdado per la vorto la sama loko, kie estis al ili dirite: Vi ne estas Mia de Kristo. **18** Sed mi diras: Ĉu ili ne aŭdis? Certe: popolo, Tie oni nomos ilin infanoj de la vivanta Tra la tuta mondo iris ilia sono, Kaj ĝis la fino de Dio. **27** Kaj Jesaja krias pri Izrael: Se la nombro de la tero iris iliaj vortoj. **19** Sed mi diras: Ĉu Izrael la filoj de Izrael eĉ estos kiel la apudmara sablo, ne sciis? Unue Moseo diris: Mi incitos vin per ne-la restintoj saviĝos; **28** ĉar la Sinjoro efektivigos popolo, Per popolo malnobla Mi vin kolerigos. Sian vorton en la mondo, akcelante kaj tranĉe **20** Kaj Jesaja estis tre kuraĝa, kaj diris: Mi estas mallongigante ĝin. **29** Kiel Jesaja diris antaŭe: Trovebla por tiuj, kiu Min ne serĉis; Mi montris Se la Eternulo Cebaoт ne lasus al ni restajon, Ni Min al tiuj, kiu pri Mi ne demandis. **21** Sed pri fariĝus kiel Sodom, ni similiĝus al Gomora. **30** Izrael li diris: Ĉiutage Mi etendis Mijan manojn al Kion do ni diru? Ke la nacianoj, kiuj ne sekvis popolo malobeema kaj obstina.

justecon, atingis justecon, la justecon, kiu estas el fido; **31** sed ke Izrael, sekvante la legon de justeco, ne atingis tiun legon. **32** Kial? Ĉar ili sekvis ĝin ne per fido, sed kvazaŭ per faroj. Ili falpuŝiĝis ĉe la ŝtono de falpuŝiĝo; **33** kiel estas skribite: Jen Mi kušigas en Cion ŝtonon de falpuŝiĝo kaj rokon de alfrapiĝo; Kaj tiu, kiu fidos al li, ne estos hontigita.

10 Fratoj, la deziro de mia koro kaj mia prego al Dio pri ili estas por ilia savado. **2** Ĉar mi atestas pri ili, ke ili havas fervoron al Dio, sed ne laŭ scio. **3** Ĉar nesciant la justecon de Dio, kaj penante starigi sian propran justecon, ili ne subiĝis al la justeco de Dio. **4** Ĉar Kristo estas la fino de la lego por justeco por ĉiu, kiu kredas. **5** Ĉar Moseo skribis, ke tiu, kiu plenumas la justecon de la lego, vivos per ĝi. **6** Sed la justeco, kiu estas el fido, diras jene: Ne diru en via koro: Kiu suprenirus en la ĉielon? (tio estas, por malsuprenigi Kriston), **7** nek: Kiu malsuprenirus en la abismo? (tio estas, por suprenkonduki Kriston el la mortintoj). (*Abyssos g12*) **8** Sed kion ĝi diras? La afero estas proksime de vi, en via bušo kaj en via koro; tio estas, la vorto de fido, kiu ni predikas; **9** ĉar se vi per via bušo konfesas Jesuon Sinjoro, kaj kredas en via koro, ke Dio

Mi do diras: Ĉu Dio forpuŝis Sian popolon? Nepre ne! Ĉar ankaŭ mi estas Izraelido, el la idoj de Abraham, el la tribo de Benjamen. **2** Dio ne forpuŝis Sian popolon, kiun Li antaŭkonis. Aŭ ĉu vi ne scias, kion la Skribo diras pri Elija? kiel li pledis ĉe Dio kontraŭ Izrael: **3** Ho Eternulo, oni mortigis Viajn profetojn, detruis Viajn altarojn; kaj mi sola restis, kaj oni serĉas mian animon. **4** Sed kion diras al li la orakolo de Dio? Mi restigis por Mi sep mil virojn, kies genuoj ne fleksiĝis antaŭ Baal. **5** Tiel same do estas ankaŭ nuntempe restajo laŭ la elektado de graco. **6** Sed se per graco, ne plu el faroj; alie graco jam ne estus graco. **7** Kion do? Kion Izrael serĉadas, tion li ne atingis, sed la elektitaro atingis ĝin, kaj la restaĵo estis obstinigita; **8** kiel estas skribite: Dio donis al ili spiriton de profunda dormo, okulojn, por ke ili ne vidu, kaj orelojn, por ke ili ne aŭdu, ĝis la nuna tago. **9** Kaj David diris: Ilia tablo fariĝu por ili reto kaj kaptilo Kaj falpuŝilo kaj repago; **10** Mallumiĝu iliaj okuloj, ke ili ne vidu; Kaj iliaj lumbojn malfortigu por ĉiam. **11** Mi do diras: Ĉu ili falpuŝiĝis, por ke ili falu? Nepre ne! sed per ilia eraro venis savo al la nacianoj, por ĵaluzigi ilin. **12** Se do ilia eraro riĉigis la mondron, kaj ilia perdo estas la gajno de la nacianoj, kiom pli ilia pleneco? **13** Sed mi parolas al vi, nacianoj. Laŭ

tio, kiom mi estas apostolo al nacianoj, mi gloras vivantan oferon, sanktan, plaĉantan al Dio, kio mian servadon; **14** se nur mi iel povos ĵaluzigi estas via racia servo. **2** Kaj ne konformiĝu al tiujn, kiuj estas mia karno, kaj savi kelkajn el ili. **15** Ĉar se la forĵetado de ili estas la repacigo ĉi tiu mondo; sed aliformiĝu per renovigado de de la mondo, kio estos la akcepto de ili, se ne via meno, por ke vi provu, kio estas la bona vivo el la mortintoj? **16** Kaj se la unuaĵo estas kaj aprobinda kaj perfekta volo de Dio. (aiōn g165) **3** Ĉar mi diras al ĉiu el vi, per la graco al mi sankta, la maso ankaŭ estas sankta; kaj se la radiko donita, ke li ne tro estimu sin, sed estimu sin kun estas sankta, la branĉo ankaŭ estas sanktaj. **17** modereco, laŭ mezuro de la fido, kiun Dio disdonis Sed se kelkaj el la branĉoj derompiĝis, kaj vi, al ĉiu. **4** Ĉar kiel ni havas multajn membrojn en estante sovaĝa olivarbo, engreftiĝis inter ili kaj unu korpo, kaj ne ĉiuj membroj havas la saman fariĝis partoprenanto en la radiko kaj graso de la funkcion, **5** tiel same ni multaj estas unu korpo olivarbo, **18** ne fieru super la branĉoj; sed se vi en Kristo, kaj ĉiuj aparte membroj unu de alia. fieras, ne vi portas la radikon, sed la radiko portas **6** Sed havante donacojn diversajn laŭ la graco vin. **19** Vi do diros: Branĉoj estis derompitaj, por donita al ni, ĉu profetadon, ni profetu la ke mi estu engreftita. **20** Bone; pro nekredemeco mezuro de nia fido; **7** aŭ servadon, ni laboru en ili estis derompitaj, kaj vi staras per via fido. Ne nia servado; aŭ instruanto, en sia instruado; **8** tenu vin alte, sed timu; **21** ĉar se Dio ne indulgis aŭ admonanto, en sia admononado; la disdonanto la naturajn branĉojn, Li ankaŭ vin ne indulgos. **22** agu malavare, la administranto kun diligentece, Vidu do la bonecon kaj severecon de Dio: al la la kompatanto kun ĝojo. **9** Via amo estu sen falintoj severecon, sed al vi bonecon, se vi restados hipokriteco. Abomenation, kio estas malbona; en Lia boneco; alie vi ankaŭ detranĉigos. **23** Kaj algluiĝu al la bona. **10** En fratamo estu kore ili ankaŭ, se ili ne restados en sia nekredemeco, unuigitaj unu al alia, honore preferantaj unu la engreftiĝos; ĉar Dio povas reengrefti ilin. **24** alian; **11** en diligentece ne malviglaj, en spirito Ĉar se vi eltranĉiĝis el tio, kio estas nature fervoraj, servantaj la Sinjoron; **12** en espero ĝojaj, sovaĝa olivarbo, kaj kontraŭnature engreftiĝis en aflikto paciencaj, en pregado persistaj; **13** en bonan olivarbon, kiom pli ĉi tiuj, kiuj estas kotizantaj por la bezonoj de la sanktuloj, sekvantaj la naturaj branĉoj, engreftiĝos en sian propran gastamecon. **14** Benu tiujn, kiuj vin persekutas; olivarbon? **25** Ĉar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu benu, kaj ne malbenu. **15** Ĝoju kun ĝojantoj, ĉi tiun misteron, por ke vi ne opiniu vin saĝaj, ke ploru kun plorantoj. **16** Estu simpatiaj unu al alia. laŭparta obstiniĝo okazis al Izrael, ĝis la pleneco Ne pripensadu altajn aferojn, sed klinadu vin al de la nacianoj envenos; **26** kaj tiamaniere la tuta humilaj aferoj. Ne opiniu vin saĝaj. **17** Redonu al Izrael saviĝos, kiel estas skribite: El Cion venos neniu malbonon pro malbono. Celu aprobindaĵojn la Liberiganto; Li deturnos de Jakob malpiecor; **27** Kaj ĉi tio estos Mia interligo kun ili, Kiam Mi viaparte kun ĉiuj homoj. **18** Se estos eble, restu pacaj forigos iliajn pekojn. **28** Rilate al la evangelio, ili sed cedu lokon al kolero; ĉar estas skribite: Ĉe Mi estas malamikoj pro vi; sed rilate al la elekti, ili estas venĝo, Mi repagos, diras la Sinjoro. **20** Sed estas amataj pro la patroj. **29** Ĉar la donacoj kaj se via malamiko malsatas, donu al li mangi; se li la vokado de Dio estas nerevokeblaj. **30** Ĉar kiel soifas, donu al li trinki; ĉar tion farante, fajrajn vi iam estis malobeemaj al Dio, sed jam ricevis kompaton per ilia malobeo, **31** tiel same ankaŭ ĉi karbojn vi kolektos sur lia kapo. **21** Ne venkiĝu de tiuj jam malobeis, por ke, per la kompato montrita al vi, ili ankaŭ nun ricevu kompaton. **32** Ĉar Dio vivantaj oferon, sanktan, plaĉantan al la superaj aŭtoritatoj, kun ŝlosis ĉiujn en malobeo, por ke Li kompatis ĉiujn. (eleēsē g1653) **33** Ho, profundo de riĉeco kaj ĉiuj, kiuj ekzistas, estas starigitaj de Dio. **2** Tiudo, kiu kontraŭstaras al aŭtoritato, rezistas al la ordono de Dio; kaj tiuj, kiuj rezistas, ricevos jugon. **3** Ĉar regantoj estas terurajo ne al la bona agado, sed al la malbona. Ĉu vi volas ne timi aŭtoritatulon? faru bonon, kaj vi havos de li laudon; **4** ĉar li estas servanto de Dio al vi por bono. Sed timu, se vi faras malbonon; ĉar ne vane li portas la glavon, ĉar li estas servanto de Dio, venĝanto por kolero kontraŭ tiu, kiu faras malbonon. **5** Sekve estas necese submetiĝi, ne estas via racia servo. **2** Kaj ne konformiĝu al

12 Mi do vin petas, fratoj, pro la kompato de Dio, ke vi prezenty viajn korpojn kiel

nur pro la kolero, sed ankaŭ pro konscienco. 6 por tiu, kiu opinias ion malpura, ĝi estas malpura. Ĉar pro tio vi ankaŭ pagas tributon, ĉar ili estas 15 Ĉar se pro mangajo via frato ĉagreniĝas, vi jam servantoj de Dio, klopodantaj por ĉi tio mem. 7 ne iradas en amo. Ne pereigu per via mangajo Redonu ŝuldon al ĉiuj: tributon, al kiu tributo tiun, por kiu Kristo mortis. 16 Via bono do ne estas ŝuldata; imposton, al kiu imposto; timon, estu kalumniita; 17 ĉar la regno de Dio estas ne al kiu timo; honoron, al kiu honoro. 8 Al neniu manĝado kaj trinkado, sed justeco kaj paco kaj ŝuldu ion, krom la reciproka amo; ĉar amante sian ĝojo en la Sankta Spirito. 18 Ĉar tiu, kiu en tio proksimulon, oni plenumis la ceteran legon. 9 Ĉar servas Kriston, plaĉas al Dio, kaj estas aprobata tio: Ne adultu, Ne mortigu, Ne ŝtelu, Ne deziru, kaj de homoj. 19 Ni do celu tion, kio apartenas al ĉiu alia ordono, estas resumitaj en la jena parolo: paco kaj al reciproka edifo. 20 Ne detruu pro Amu vian proksimulon kiel vin mem. 10 Amo ne mangajo la faron de Dio. Ĉio estas ja pura; sed faras malbonon al proksimulo; amo do estas la estas malbone por tiu, kiu manĝas kun ofendo. 21 plenumado de la leĝo. 11 Kaj tion faru, sciente la Estas bone ne manĝi viandon, nek trinki vinon, ĝustan tempon, ke nun estas la horo por levigo nek fari ion, per kio via frato ofendiĝas. 22 Tiun el dormo; ĉar nun nia savo estas pli proksima, fidon, kiun vi havas, havu por vi mem antaŭ Dio. ol kiam ni ekkredis. 12 La nokto jam finiĝas, kaj Felicita estas tiu, kiu ne juĝas sin mem per tio, kion la tago alproksimiĝas; ni demetu do la farojn de li aprobas. 23 Sed tiu, kiu estas sendecida, estas mallumo kaj surmetu la armilojn de lumo. 13 Ni kondamnita, se li manĝas; ĉar li manĝas ne el iradu dece, kiel en la tago, ne en diboco kaj fido, kaj ĉio, kio ne estas el fido, estas peko.

drinkado, nek en volupto kaj senbrideco, nek en malpaco kaj jaluzo. 14 Sed surmetu la Sinjoron Jesuo Kristo, kaj ne sekvu la intencojn de la karno al volupto.

14 Sed akceptu malfortulon en fido, tamen ne

por dubaj disputadoj. 2 Unu homo kredas, ke li povas ĉion manĝi; sed alia, estante malforta, manĝas legomojn. 3 Kiu manĝas, tiu ne malestimu tiun, kiu ne manĝas; kaj kiu ne manĝas, tiu ne juĝu tiun, kiu manĝas; ĉar Dio lin akceptis. 4 Kiu estas vi, ke vi juĝas la servanton de alia? antaŭ sia propra sinjoro li staras aŭ falas. Li ja estos starigita, ĉar la Sinjoro povas lin starigi. 5 Unu juĝas unu tagon pli alte ol alian, alia egale juĝas ĉiun tagon. Ĉiu homo konvinkiĝu en sia meno.

6 Kiu observas la tagon, tiu observas ĝin al la Sinjoro; kaj la manĝanto manĝas al la Sinjoro, ĉar li dankas Dion; kaj la nemanĝanto nemanĝas al la Sinjoro, kaj li dankas Dion. 7 Ĉar neniu el ni vivas al si mem, kaj neniu mortas al si mem. 8 Ĉar se ni vivas, ni vivas al la Sinjoro, kaj se ni mortas, ni mortas al la Sinjoro; ĉu ni vivas do, aŭ mortas, al la Sinjoro ni apartenas. 9 Ĉar por tio Kristo mortis kaj viviĝis, por esti Sinjoro de la mortintoj kaj de la vivantoj. 10 Sed vi, kial vi juĝas vian fraton?

kaj vi, kial vi malestimas vian fraton? ĉar ni ĉiuj staros antaŭ la tribunala sego de Dio. 11 Ĉar estas skribite: Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, antaŭ Mi

15 Ni, kiuj estas fortaj, devas porti la malfortaĵojn de la nefortaj, kaj ne plaĉi al ni mem. 2 Ĉiu el ni plaĉu al sia proksimulo per tia bono, kia taŭgas, por edifi. 3 Ĉar Kristo ankaŭ ne plaĉis al si mem, sed, kiel estas skribite:

La insultoj de Viaj insultantoj falis sur min. 4 Ĉar ĉio, kio estas antaŭe skribita, estas skribita por nia instruado, por ke per pacienco kaj per konsolo de la Skriboj ni havu esperon. 5 Kaj la Dio de pacienco kaj konsolo donu al vi, ke vi simpatiu unu kun alia laŭ Kristo Jesuo; 6 por ke vi unuanime per unu voĉo gloru la Dion kaj Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo. 7 Tial akceptu unu la alian, kiel ankaŭ Kristo akceptis vin, al la gloro de Dio. 8 Ĉar mi diras, ke Kristo fariĝis servanto al la cirkumcidularo pro la vereco de Dio, por konfirmi la promesojn al la patroj, 9 kaj ke la nacianoj

pro lia kompato gloru Dion, kiel estas skribite: Tial mi gloros Vin inter la popoloj, Kaj pri Viano nomo mi kantos. 10 Kaj ankaŭ oni diras: Ĝoju, ho gentoj, kun Lia popolo. 11 Kaj ankaŭ: Glorу la Eternulon ĉiuj popoloj, Kaj laŭdu Lin ĉiuj gentoj.

12 Kaj ankaŭ Jesaja diras: Estos radiko de Jisaj, Kaj la stariganto por regi la naciojn. Al li celados la nacioj. 13 Kaj la Dio de espero plenigu vin per ĉia ĝojo kaj paco en kredado, por ke vi abunde havu esperon, laŭ la potenco de la Sankta Spirito. 14 Kaj, ho miaj fratoj, mi mem konvinkiĝis pri vi, kliniĝos ĉiu genuo, Kaj ĉiu largo gloros Dion. 12 ke vi mem estas plenaj de boneco, plenigitaj per Tial do ĉiu el ni respondos al Dio pri si mem. 13 ĉia sciado, kaj kapablaj admoni unu la alian. 15 Tamen mi iom pli kuraĝe skribas al vi, kvazaŭ ke neniu metu en la vojo de sia frato faligilon aŭ rememorigante vin per la graco, donita al mi de ian ofendilon. 14 Mi scias, kaj konvinkiĝis en la Dio, 16 ke mi estu servanto de Kristo Jesuo al Sinjoro Jesuo, ke nenio estas malpura per si; sed

la nacianoj, solenanta la evangelion de Dio, por

ke la oferado de la nacianoj fariĝu akceptebla, antaŭ ol mi. **8** Salutu Ampliason, mian amaton en sanktigite de la Sankta Spirito. **17** Mi povas do la Sinjoro. **9** Salutu Urbanon, nian kunlaboranton fieri en Kristo Jesuo pri tio, kio rilatas al Dio. **18** por Kristo, kaj mian amatan Stahison. **10** Salutu Ĉar mi ne kurāĝos priparoli ion, krom tio, kion Apeleson, la aprobitan en Kristo. Salutu tiujn, Kristo faris per mi, por obeigi la nacianojn, vorte kiuj estas ĉe Aristobulo. **11** Salutu mian parencon kaj fare, **19** en la potenco de signoj kaj mirindajoj, Herodion. Salutu tiujn ĉe Narkiso, kiuj estas en la potenco de la Sankta Spirito; tiel, ke de en la Sinjoro. **12** Salutu Trifajnan kaj Trifosan, Jerusalem kaj ĉirkau ĝis Iliriko mi plene predikis kiuj laboras en la Sinjoro. Salutu Persison, la la evangelion de Kristo; **20** jenon ambiciante: tiel virinon amatan, kiu multe laboris en la Sinjoro. **13** prediki la evangelion, ne tie, kie Kristo jam estis Salutu Rufon, elektitan de la Sinjoro, kaj lian kaj priparolita, ke mi ne konstruu sur la fundamento mian patrinon. **14** Salutu Asinkriton, Flegonon, de alia; **21** sed kiel estas skribite: Vidos tiuj, al kiuj Hermeson, Patrobason, Hermason, kaj la fratojn ne estis dirite pri li, Kaj komprenos tiuj, kiuj ne ĉe ili. **15** Salutu Filologon kaj Julian, Nereon kaj atūdis. **22** Pro tio ankaŭ mi ofte estis malhelpita lian fratinon, kaj Olimpason, kaj ĉiuj sanktulojn veni al vi; **23** sed jam ne havante lokon en ĉi tiuj kun ili. **16** Salutu unu la alian per sankta kiso. Ĉiuj regionoj, kaj dum multe da jaroj sopirante veni eklezio de Kristo vin salutas. **17** Nun mi vin petas, al vi, **24** kiam mi veturos al Hispanujo, mi venos fratoj, observi tiujn, kiuj kaŭzas la malkonsentojn al vi (ĉar mi esperas vin viziti travojaĝante, kaj kaj ofendojn kontraŭ la instruado, kiun vi lernis; esti helpata de vi sur la vojo, se antaŭe mi estos kaj forturni vin de ili. **18** Ĉar tiaj homoj servas sufiĉe gastinta ĉe vi); **25** sed nun mi veturas al ne al nia Sinjoro Kristo, sed al sia ventro; kaj per Jerusalem, farante servon al la sanktuloj. **26** Ĉar siaj belaj kaj flataj vortoj ili trompas la korojn de Makedonujo kaj la Āhaja lando volente decidis fari la naivuloj. **19** Ĉar via obeemeco estas sciigita al monoferon por la nericiā sanktuloj en Jerusalem. ĉiuj homoj. Tial mi ĝojas pro vi; sed mi deziras, **27** Volonte ili decidis, estante iliaj ŝuldantoj. Ĉar se ke vi estu saĝaj rilate la bonon kaj malkleraj la nacianoj partoprenas en iliaj spiritaj aferoj, tiuj rilate la malbonon. **20** Kaj la Dio de paco baldaŭ siavice devas servi al ili ankaŭ en materiaj aferoj. subpremos Satanon sub viaj piedoj. La graco de **28** Tial, plenuminte ĉi tion, kaj sigeline por ili ĉi nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. **21** Salutas vin tiun frukton, mi ekiros Hispanujon, kaj vizitos Timoteo, mia kunlaboranto, kaj Lucio kaj Jason vin survaje. **29** Kaj mi scias, ke venante al vi, mi kaj Sosipatro, miaj parencoj. **22** Mi, Tertio, kiu venos en la pleneco de la beno de Kristo. **30** Sed skribis ĉi tiun epistolon, salutas vin en la Sinjoro. mi petas vin, fratoj, pro nia Sinjoro Jesuo Kristo **23** Vin salutas Gajo, la gastiganto de mi kaj de la kaj pro la amo de la Spirito, ke vi kunluktu kun tutaj eklezio. Vin salutas Erasto, la ekonomo de mi en viaj preĝoj al Dio pro mi; **31** ke mi liberiĝu la urbo, kaj Kvarto, la frato. **24** La graco de nia de la malobeemuloj en Judujo, kaj ke mia servo al Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi ĉiuj. Amen. **25** Al Jerusalem estu akceptebla al la sanktuloj; **32** por ke mi venu ĝoje al vi per la volo de Dio kaj trouvi ripozon ĉe vi. **33** Kaj la Dio de paco estu kun vi ĉiuj. Amen.

16 Mi rekomendas al vi nian fratinon Febe, kiu estas diakonino de la eklezio en Kenkrea; **2** por ke vi akceptu ŝin en la Sinjoro, kiel konvenas al sanktuloj, kaj ke vi helpu ŝin, en ĉiuj aferoj, pri kiuj ŝi bezonas vin; ĉar ŝi ankaŭ estis helpantino de multaj, kaj de mi mem. **3** Salutu Priskilan kaj Akvilan, miajn kunlaborantojn en Kristo Jesuo, **4** kiuj pro mia vivo riskis siajn kolojn; ilin dankas ne nur mi, sed ankaŭ ĉiuj eklezioj de la nacianoj; **5** kaj salutu la eklezion en ilia domo. Salutu mian amatan Epajneton, kiu estas la unuaĵo de Azio por Kristo. **6** Salutu Marian, kiu multe laboris por vi. **7** Salutu Andronikon kaj Junion, miajn parencojn kaj miajn kunkaptitojn, kiuj estas konataj inter la apostoloj, kaj ankaŭ estis en Kristo

Hermeson, Patrobason, Hermason, kaj la fratoj lian fratinon, kaj Olimpason, kaj ĉiuj sanktulojn kun ili. **16** Salutu unu la alian per sankta kiso. Ĉiuj regionoj, kaj dum multe da jaroj sopirante veni eklezio de Kristo vin salutas. **17** Nun mi vin petas, al vi, **24** kiam mi veturos al Hispanujo, mi venos fratoj, observi tiujn, kiuj kaŭzas la malkonsentojn al vi (ĉar mi esperas vin viziti travojaĝante, kaj kaj ofendojn kontraŭ la instruado, kiun vi lernis; esti helpata de vi sur la vojo, se antaŭe mi estos kaj forturni vin de ili. **18** Ĉar tiaj homoj servas sufiĉe gastinta ĉe vi); **25** sed nun mi veturas al ne al nia Sinjoro Kristo, sed al sia ventro; kaj per Jerusalem, farante servon al la sanktuloj. **26** Ĉar siaj belaj kaj flataj vortoj ili trompas la korojn de Makedonujo kaj la Āhaja lando volente decidis fari la naivuloj. **19** Ĉar via obeemeco estas sciigita al monoferon por la nericiā sanktuloj en Jerusalem. ĉiuj homoj. Tial mi ĝojas pro vi; sed mideziras, **27** Volonte ili decidis, estante iliaj ŝuldantoj. Ĉar se ke vi estu saĝaj rilate la bonon kaj malkleraj la nacianoj partoprenas en iliaj spiritaj aferoj, tiuj rilate la malbonon. **20** Kaj la Dio de paco baldaŭ siavice devas servi al ili ankaŭ en materiaj aferoj. subpremos Satanon sub viaj piedoj. La graco de **28** Tial, plenuminte ĉi tion, kaj sigeline por ili ĉi nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. **21** Salutas vin tiun frukton, mi ekiros Hispanujon, kaj vizitos Timoteo, mia kunlaboranto, kaj Lucio kaj Jason vin survaje. **29** Kaj mi scias, ke venante al vi, mi kaj Sosipatro, miaj parencoj. **22** Mi, Tertio, kiu venos en la pleneco de la beno de Kristo. **30** Sed skribis ĉi tiun epistolon, salutas vin en la Sinjoro. mi petas vin, fratoj, pro nia Sinjoro Jesuo Kristo **23** Vin salutas Gajo, la gastiganto de mi kaj de la kaj pro la amo de la Spirito, ke vi kunluktu kun tutaj eklezio. Vin salutas Erasto, la ekonomo de mi en viaj preĝoj al Dio pro mi; **31** ke mi liberiĝu la urbo, kaj Kvarto, la frato. **24** La graco de nia de la malobeemuloj en Judujo, kaj ke mia servo al Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi ĉiuj. Amen. **25** Al Tiu, kiu povas fortikigi vin, laŭ mia evangelio kaj la predikado de Jesuo Kristo, laŭ la malkašo de la mistero, silentigita tra eternaj tempoj, (aiōnios g166) **26** sed nun elmontrita, kaj per la profetaj skriboj laŭ la ordono de la eterna Dio sciigita al ĉiuj nacioj por obeado de fido; (aiōnios g166) **27** al la sola saĝa Dio, per Jesuo Kristo estu la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165)

1 Korintanoj

1 Paŭlo, vokita por esti apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, kaj Sostenes, nia frato, **2** al tiu eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, al tiuj, kiuj estas sanktigitaj en Kristo Jesuo, vokitaj por esti sanktuloj, kune kun ĉiuj, kiuj en ĉiu loko vokas la nomon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ilia Sinjoro kaj nia: **3** Graco estu al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **4** Mi ĉiam dankas mian Dion pri vi, pro la graco de Dio al vi donita en Kristo Jesuo; **5** ke en ĉio vi riĉigis en li, en ĉia parolo kaj ĉia scio; **6** kiel ankaŭ la atesto de Kristo konfirmiĝis en vi; **7** tiel, ke vi malatingas nenian donacon; atendante la malkaſon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **8** kiu ankaŭ konfirmos vin ĝis la fino, por ke vi estu neriproĉebaj en la tago de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **9** Fidela estas Dio, per kiu vi estas alvokitaj en la kunulecon de Lia Filo Jesuo Kristo, nia Sinjoro. **10** Mi petegas vin, fratoj, per la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi ĉiuj parolu tion saman, kaj ke estu neniaj skismoj inter vi; sed ke vi estu perfekte kunigitaj en la sama spirito kaj en la sama juĝo. **11** Ĉar pri vi, miaj fratoj, estas scigite al mi de la domanoj de filio, ke ekzistas inter vi malpacoj. **12** Kaj la jenon mi volas diri, ke ĉiu el vi diras: Mi estas de Paŭlo; kaj mi de Apolos; kaj mi de Kefas; kaj mi de Kristo. **13** Ĉu Kristo estas dividita? ĉu Paŭlo krucumiĝis por vi? aŭ ĉu vi baptiĝis en la nomon de Paŭlo? **14** Mi dankas Dion, ke mi baptis neniu el vi krom Krispo kaj Gajo; **15** por ke neniu diru, ke vi baptiĝis en mian nomon. **16** Kaj mi baptis ankaŭ la familion de Stefanas; krom tio mi ne scias, ĉu mi baptis iun alian. **17** Ĉar Kristo sendis min, ne por bapti, sed por prediki la evangelion; ne en saĝeco de la vortoj, por ke la kruco de Kristo ne vantigu. **18** Ĉar la priparolo de la kruco estas por la pereantoj malsageto; sed por ni, la savatoj, ĝi estas la potenco de Dio. **19** Ĉar estas skribite: Mi pereigos la saĝeon de la saĝuloj, kaj la kompetentecon de la kompetentuloj Mi malaperigos. **20** Kie estas la saĝulo? kie estas la skribisto? kie estas la diskutisto de ĉi tiu tempaĝo? ĉu Dio ne malsagigis la saĝeon de la mondo? (*aiōn g165*) **21** Ĉar pro tio, ke en la saĝeco de Dio la mondo per sia saĝeco ne konis Dion, bonvolis Dio per la malsageto de la prediko savi la kredantojn. **22** Ĉar Judoj postulas signojn, kaj Grekoj sercas saĝeon; **23** sed spirite. **24** Sed por la vokitoj ni predikas Kriston krucumitan, por Judoj falilon, kaj por Grekoj malsagon; **25** sed por la vokitoj Dio, kaj la saĝeon de Dio.

Dio estas pli saĝa ol homoj; kaj la malforteco de Dio estas pli forta ol homoj. **26** Ĉar rigardu vian vokon, fratoj, ke ne multaj saĝuloj laŭ la karno, ne multaj potenculoj, ne multaj nobeloj, estas vokataj; **27** sed Dio elektis la malsagajn objektojn de la mondo, por hontigi la saĝulojn; kaj Dio elektis la malfortajn objektojn de la mondo, por hontigi la fortajn; **28** kaj la malnoblajn objektojn de la mondo, kaj la malestimatajn Dio elektis, kaj eĉ la nerealajn, por nenigi la realajn; **29** por ke neniu karno fieru antaŭ Dio. **30** Sed el Li vi estas en Kristo Jesuo, kiu fariĝis al ni saĝeco el Dio, kaj justeco kaj sanktigo, kaj elāceto; **31** por ke, kiel estas skribite: Kiu fieras, tiu fieru en la Eternulo.

2 Kaj mi, fratoj, venante al vi, venis ne kun supereco de parolo aŭ de saĝeco, proklamante al vi la misteron de Dio. **2** Ĉar mi decidis scii ĉe vi nenion, krom Jesuo Kristo kaj tiu krucumita. **3** Kaj mi estis ĉe vi en malforteco kaj en timo kaj en multa tremado. **4** Kaj mia parolo kaj mia prediko estis ne en allogaj paroloj de saĝeco, sed en elmontro de la Spirito kaj potenco, **5** por ke via fido estu ne laŭ la saĝeco de homoj, sed laŭ la potenco de Dio. **6** Tamen ni parolas saĝecon inter plenaĝuloj, sed saĝecon ne de ĉi tiu mondo, nek de la regantoj de ĉi tiu mondo, kiu nenigiĝas; (*aiōn g165*) **7** sed ni parolas la saĝecon de Dio en mistero, la saĝecon kaſitan, kiun Dio antaŭdestinis antaŭ la mondaĝo por nia glorando; (*aiōn g165*) **8** kaj kiun scias neniu el la regantoj de ĉi tiu mondo; ĉar se ili ĝin scius, ili ne krucumus la Sinjoron de gloro; (*aiōn g165*) **9** sed kiel estas skribite: Tion, kion okulo ne vidis kaj orelo ne aŭdis, Kaj kio en la koron de homo ne eniris, Dio preparis por tiuj, kiuj Lin amas. **10** Sed al ni Dio malkaſis ilin per la Spirito; ĉar la Spirito esploras ĉion, eĉ la profundajojn de Dio. **11** Ĉar kiu inter homoj scias la aferojn de iu homo, krom la spirito de la homo, kiu estas en li? tiel same la aferojn de Dio scias neniu, krom la Spirito de Dio. **12** Sed ni ricevis ne la spiriton de la mondo, sed la spiriton, kiu estas de Dio; por ke ni sciu tion, al ni donacitan de Dio. **13** Pri kio ankaŭ ni parolas per vortoj, ne la spiriton de la mondo, sed la spiriton, kiu instruas homa saĝeco, sed kiujn instruas la aferojn de la spirito; komparante spiritajn kun spiritaj. **14** Sed la natura homo ne akceptas la aferojn de la Spirito de Dio; ĉar ili estas por li malsageto; kaj de la prediko savi la kredantojn. **15** Sed la spirita homo jugas ĉion, kaj li mem estas jugata de neniu. **16** Ĉar kiu sciis la menson de la Eternulo, ke li instruu Lin? Sed ni mem, ĉu Judoj aŭ Grekoj, Kriston la potencon de havas la menson de Kristo.

3 Kaj mi, fratoj, ne povis paroli al vi kiel al sed tiu, kiu juĝas min, estas la Sinjoro. **5** Tial juĝu spirituloj, sed kiel al karnuloj, kiel al infanetoj nenion antaŭ la tempo, ĝis venos la Sinjoro, kiu en Kristo. **2** Mi nutris vin per lakto, ne per enlumigos la kašitaĵojn de la mallumo kaj klarigos manĝaĵoj; ĉar vi ankoraŭ tion ne kapablis; kaj eĉ la intencojn de la koroj; kaj tiam ĉiu ricevos de nun vi ne kapablas; **3** ĉar vi estas ankoraŭ karnaj; Dio sian propran laŭdon. **6** Tion do, fratoj, mi ĉar dum ekzistas inter vi jaluzo kaj malpaco, alifigure rilatigis al mi kaj Apolos pro vi; por ke vi ĉu vi ne estas karnaj kaj iradas laŭ la maniero en ni lernu ne preterpasi la skribitaĵojn; por ke de homoj? **4** Ĉar kiam unu diras: Mi estas de neniu el vi blovešvelu por unu kontraŭ la alia. **7** Paŭlo; kaj alia: Mi estas de Apolos; ĉu vi ne estas Ĉar kiu vin diferencigas? kaj kion vi havas, kion vi homoj? **5** Kio do estas Apolos? kaj kio estas Paŭlo? ne ricevis? sed se vi ĝin ricevis, kial vi fanfaronas, Servantoj, per kiuvi ekkredis; kaj ĉiu, kiel la kvazaŭ vi ĝin ne ricevus? **8** Jam vi estas plenigitaj, Sinjoro al li donis. **6** Mi plantis, Apolos akvumis; jam vi riĉiĝis, vi regis sen ni; kaj mi ja volus, ke vi sed Dio kreskigis. **7** Tial nek la plantanto estas efektive regu, por ke ni ankaŭ regu kun vi. **9** Ĉar io, nek la akvumanto; sed Dio, la kreskiganto. Ŝajnas al mi, ke Dio elmetis nin, la apostolojn, la **8** Sed la plantanto kaj la akvumanto estas unu; plej lastajn, kiel mortkondamnitajn; ĉar ni fariĝis sed ĉiu ricevos sian propran rekompencon laŭ spektaklo al la mondo kaj al angeloj kaj al homoj. sia laboro. **9** Ĉar ni estas kunlaborantoj kun Dio: **10** Ni estas malsaguloj pro Kristo, sed vi estas sagaj vi estas la kultivataĵo de Dio, la konstruataĵo de en Kristo; ni estas malfortaj, sed vi estas fortaj; Dio. **10** Laŭ la graco de Dio al mi donita, kiel sagaj vi estas gloraj, sed ni estas senhonoraj. **11** Eĉ ĝis majstromasonisto mi metis fundamenton; kaj aliaj la nuna horo ni malsatas kaj soifas, kaj ni estas surkonstruas. Sed ĉiu zorgu, kiel li surkonstruas. nudaj, kaj ni estas batataj kaj senhejmaj; **12** kaj **11** Ĉar neniu povas meti alian fundamenton krom ni penadas, laborante per niaj propraj manoj; tiu, kiu estas metita, tio estas Jesuo Kristo. **12** Sed insultate, ni benas; persekutate, ni eltenas; **13** se iu konstruas sur la fundamento oron, argenton, kalumiate, ni petegas; ni fariĝas kiel la balaajo multekostajn ŝtonojn, lignojn, fojnon, pajlon, **13** de la mondo, la forĝetaĵo de ĉio, eĉ ĝis nun. **14** Ne ĉies laboraĵo evidentiĝos; ĉar la tago ĝin montros, por hontigi vin mi tion skribas, sed, kiel miajn pro tio, ke ĝi estas malkaŝita en fajro; kaj la fajro amatajn filojn, por admoni vin. **15** Ĉar kvankam mem provos ĉies laboraĵon, kia ĝi estas. **14** Se vi eĉ havus dek mil pedagogojn en Kristo, tamen restos ies laboraĵo, kiun li surkonstruis, li ricevos vi havas ne multajn patrojn; ĉar en Kristo Jesuo rekompencon. **15** Se ies laboraĵo forbrulos, li mi naskigis vin per la evangelio. **16** Mi do petegas suferos perdon; sed li mem saviĝos; tamen kiel vin, estu imitantoj de mi. **17** Pro tio mi sendis al tra fajro. **16** Ĉu vi ne scias, ke vi estas templo de vi Timoteon, kiu estas mia amata kaj fidela filo en Dio kaj ke en vi loĝas la Spirito de Dio? **17** Se la Sinjoro, kaj kiu vin memorigos pri miaj vojoj en iu detruas la templon de Dio, tiun detruos Dio; Kristo, ĝuste kiel mi instruas ĉie en ĉiu eklezio. **18** Ĉar la templo de Dio estas sankta, kaj vi estas Kelkaj blovešvelas, kvazaŭ mi ne venus al vi. **19** tio. **18** Neniu sin trompu. Se iu el vi opinias sin Sed mi venos al vi baldaŭ, se la Sinjoro tion volos; saĝa en ĉi tiu mondo, li fariĝu malsagulo, por kaj mi ekscios, ne la parolon de la blovešvelintoj, ke li saĝiĝu. (aiōn g165) **19** Ĉar la saĝeco de ĉi tiu sed la potencon. **20** Ĉar la regno de Dio estas ne mondo estas malsageco ĉe Dio. Ĉar estas skribite: en parolo, sed en potenco. **21** Kion vi volas? ĉu Li kaptas la saĝulojn per ilia ruzaĵo; **20** kaj ankaŭ: kun vergo mi venu al vi, aŭ en amo kaj en spirito La Eternulo scias la pensojn de saĝuloj, ke ili estas de humileco?

21 Tial neniu fanfaronu pri homoj. Ĉar apartenas al vi, **22** ĉu Paŭlo, aŭ Apolos, aŭ Kefas, aŭ la mondo, aŭ la vivo, aŭ la morto, aŭ estantaĵoj aŭ estontaĵoj: ĉio apartenas al vi, **23** kaj vi al Kristo, kaj Kristo al Dio.

4 Tiel oni rigardu nin, kiel servantojn de Kristo kaj administrantojn de la misteroj de Dio. **2** Cetere, ĉi tie estas postulate ĉe administrantoj, ke oni troviĝu fidela. **3** Sed ĉe mi estas tre malgrava afero esti juĝata de vi, aŭ per homa juĝo: mi ja ne juĝas min mem. **4** Ĉar mi scias nenion kontraŭ mi; tamen mi ne estas pro tio pravigita;

5 Efektive oni raportas, ke estas ĉe vi malcasteco, kaj tia malcasteco, kia ne ekzistas eĉ inter la nacianoj, ke iu havas la edzinon de sia patro. **2** Kaj vi blovešvelis, kaj ne prefere ploregis, por ke tiu, kiu faris tion, foriĝu el inter vi.

3 Ĉar mi vere, korpe forestante, sed spirite ĉeestante, kunveno de vi kaj de mia spirito kun la potenco de mia Sinjoro Jesuo, **5** transdoni tian homon al Satano por la detruo de la karno, por ke la spirito kontraŭ mi; tamen mi ne estas pro tio pravigita;

saviĝu en la tago de la Sinjoro Jesuo. **6** Ne bona **14** kaj Dio levis la Sinjoron, kaj levos ankaŭ nin estas via fanfaronado. Ĉu vi ne scias, ke malmulto per Ŝia potenco. **15** Ĉu vi ne scias, ke viaj korpoj da fermentaĵo fermentigas la tutan mason? **7** estas membroj de Kristo? ĉu mi do prenos la Forpurigu la malnovan fermentaĵon, por ke vi membrojn de Kristo, kaj faros ilin membroj de estu nova maso, kiel vi estas nefermentintaj. Ĉar malĉastistino? Nepre ne! **16** Aŭ ĉu vi ne scias, ke por ni ankaŭ Pasko estas oferita, nome Kristo; **8** tiu, kiu kuniĝas kun malĉastistino, estas kun ŝi tial ni festu, ne per malnova fermentaĵo, nek per unu korpo? ĉar: Ili, Li diris, estos unu karno. **17** fermentaĵo de malico kaj malboneco, sed per la Sed tiu, kiu kuniĝas kun la Sinjoro, estas kun li senfermenta pano de sincereco kaj vereco. **9** En unu spirito. **18** Forkuru de malĉasteco. Ĉiu peko, mia epistolo mi skribis al vi, ke vi ne intermixu kiu homo faras, estas ekster la korpo; sed tiu, vin kun malĉastuloj; **10** ne tute kun la malĉastuloj kiu malĉastas, pekas kontraŭ sia propra korpo. **19** de ĉi tiu mondo, aŭ kun la aviduloj kaj rabemuloj, Aŭ ĉu vi ne scias, ke via korpo estas templo de la aŭ kun idolanoj; ĉar tiuokaze estus necese, ke Sankta Spirito, kiu estas en vi kaj kiu havas de vi eliru el la mondo; **11** sed nun mi skribas al Dio? kaj vi ne apartenas al vi mem, **20** ĉar vi estas vi, ke vi ne intermixu vin, se iu, nomata frato, aĉetitaj per prezro; gloru do Dion en via korpo. eble estas malĉastulo, aŭ avidulo, aŭ idolano, aŭ insultanto, aŭ drinkulo, aŭ rabemulo; kun tia homo eĉ ne kunmanĝu. **12** Ĉar kiel koncernas min juĝi la eksterulojn? Ĉu vi ne juĝas la internulojn, **13** dum la eksterulojn juĝas Dio? Forigu el inter vi la malvirtulon.

6 Ĉu iu el vi, havante aferon kontraŭ sia proksimulo, kuragas procesi antaŭ la malpiuloj, kaj ne antaŭ la sanktuloj? **2** Aŭ ĉu vi ne scias, ke la sanktuloj juĝos la mondron? kaj se la mondron vi juĝos, ĉu vi ne estas indaj juĝi la plej malgrandajn aferojn? **3** Ĉu vi ne scias, ke ni juĝos anĝelojn? kiom pli do aferojn de la nuna vivo? **4** Se do vi devas starigi tribunalon pri la aferoj de la nuna vivo, ĉu vi faras juĝantoj tiujn, kiuju estas negravaj en la eklezio? **5** Mi diras tion, por vin hontigi. Ĉu efektive ne ekzistas ĉe vi eĉ unu saĝulo, kiu povus decidi inter siaj fratoj, **6** sed frato procesas kontraŭ frato, kaj eĉ antaŭ nekredantoj? **7** Certe jam estas ĉe vi granda domaĝo, ke vi faras procesojn unu kontraŭ alia. Kial vi ne prefere suferas maljustecon? kial vi ne prefere suferas rabadon? **8** Tamen eĉ vi mem faras maljustecon kaj rabadon, kaj eĉ kontraŭ la fratoj. **9** Aŭ ĉu vi ne scias, ke la maljustuloj ne heredos la regnon de Dio? Ne trompiĝu: nek malĉastuloj, nek idolanoj, nek adultuloj, nek molmoruloj, nek viruzaĉantoj, **10** nek ŝtelistoj, nek aviduloj, nek drinkuloj, nek insultantoj, nek rabemuloj, heredos la regnon de Dio. **11** Kaj tiaj estas kelkaj el vi; sed vi laviĝis, sed vi sanktiĝis, sed vi justiĝis en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo kaj en la Spirito de nia Dio. **12** Ĉio estas por mi permesata, sed ne ĉio estas oportuna. Ĉio estas por mi permesata; sed mi ne volas sub io submetiĝi. **13** Manĝaĵoj por la ventro, kaj la ventro por manĝaĵoj; sed Dio neniiĝos kune ĝin kaj ilin. Sed la korpo estas ne por malĉasteco, sed por la Sinjoro; kaj la Sinjoro por la korpo;

7 Nun rilate al la aferoj, pri kiuju vi skribis: Estas bone por viro, ne tuſi virinon. **2** Sed pro malĉastaĵoj ĉiu viro havu propran edzinon, kaj ĉiu virino havu propran edzon. **3** La edzo donu al la edzino ŝian rajtaĵon; tiel same ankaŭ la edzino al la edzo. **4** Ne la edzino, sed la edzo rajtas pri ŝia korpo; tiel same ankaŭ ne la edzo, sed la edzino rajtas pri lia korpo. **5** Ne senigu unu la alian, krom eble kun konsento por kelka tempo, por ke vi dediĉu vin al preĝado, kaj kuniĝu denove, por ke Satano vin ne tentu pro manko de sinregado. **6** Sed tion mi diras kiel permeson, ne kiel ordonon. **7** Sed mi volus, ke ĉiu homoj estu kiel mi mem. Tamen ĉiu havas sian propran donacon de Dio, unu tiel, alia alie. **8** Sed mi diras al senedzinuloj kaj al vidvinoj: Estas bone por ili resti kiel mi. **9** Sed se ili ne povas sin deteni, ili edziĝu; ĉar estas pli bone edziĝi, ol bruladi. **10** Sed al geedzoj mi ordonas (tamen ne mi, sed la Sinjoro): Ke edzino ne forigu de sia edzo **11** (tamen, se ŝi foriĝas, ŝi restu senedza, aŭ denove konsentiĝu kun sia edzo); kaj ke la edzo ne forsendu sian edzinon. **12** Sed al la ceteraj diras mi, ne la Sinjoro: Se iu frato havas nekredantan edzinon, kaj ŝi konsentas loĝadi kun li, li ne forigu ŝin. **13** Kaj se virino havas nekredantan edzon, kaj li konsentas loĝadi kun ŝi, ŝi ne forlasu sian edzon. **14** Ĉar la nekredanta edzo estas sanktigita per la edzino, kaj la nekredanta edzino estas sanktigita per la frato; alie viaj infanoj estus profanaj, sed nun ili estas sanktaj. **15** Tamen se la nekredanto volas foriri, li foriru: la frato aŭ la fraterno en tiaj okazoj ne estas sklavigita; sed Dio vokis nin en paco. **16** Ĉar kiel vi scias, ho edzino, ĉu vi savos vian edzon? aŭ kiel vi scias, ho edzo, ĉu vi savos vian edzinon? **17** Sed kiel la Sinjoro disdonis al ĉiu, kiel Dio ĉiun vokis, tiel li iru. Kaj tiel mi ordonas en

ĉiuj eklezoj. **18** Ĉu iu estas vokita, cirkumcidite? mortis, ŝi estas libera edziniĝi kun iu, kun kiu ŝi li ne fariĝu necirkumcidita. Ĉu iu estas vokita, volas; nur en la Sinjoro. **40** Sed laŭ mia opinio necirkumcidite? li ne cirkumcidigis. **19** Cirkumcido ŝi estas pli feliĉa, se ŝi restas samstate; kaj mi estas nenio, kaj necirkumcido estas nenio; sed la opinias, ke mi ankaŭ havas la Spiriton de Dio.

20 Ĉiu restadu plenumado de la ordonoj de Dio. **21** Ĉu vi en tiu voksorto, en kiu li estas vokita. **22** Ĉar kiu estas vokita en la Sinjoro, estante sklavo, tiu estas liberulo de la Sinjoro; tiel same tiu, kiu estas vokita, estante libera, estas sklavo de Kristo. **23** Vi estas aĉetitaj per prezoo; ne fariĝu sklavoj de homoj. **24** Fratoj, ĉiu, kie li estas vokita, tie restadu kun Dio. **25** Sed rilate al virgulinoj, mi ne havas ordonon de la Sinjoro; sed mi donas mian opinion, kiel ricevinta de la Sinjoro indulgon, por esti fidela. **26** Mi opinias do, ke la jeno estas bona pro la nuna neceseco, nome, ke estas bone por viro samstate resti. **27** Ĉu vi estas ligita kun edzino? ne serĉu malligon. Ĉu vi estas malligita je edzino? ne serĉu edzinon. **28** Sed se vi edziĝas, vi ne pekas; kaj se virgulino edziĝas, ŝi ne pekas. Sed tiaj personoj havos malrankvilon en la karno; kaj mi volas indulgi vin. **29** Sed la jenon mi diras, fratoj: La tempo estas mallongigita, por ke de nun tiuj, kiuj havas edzinojn, estu kvazaŭ ili ne havus; **30** kaj la plorantoj, kvazaŭ ne plorantaj; kaj la ĝojantoj, kvazaŭ ne ĝojantaj; kaj la aĉetantoj, kvazaŭ ne posedantaj; **31** kaj tiuj, kiuj uzas la mondon, kvazaŭ ne trouzantaj ĝin; ĉar la formo de ĉi tiu mondo forpasas. **32** Sed mi volas, ke vi estu sen zorgoj. La needziĝinto prizorgas la aferojn de la Sinjoro, kiamaniere li povos plaĉi al la Sinjoro; **33** sed la edziĝinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere li povos plaĉi al sia edzino. **34** Kaj estas diferenco ankaŭ inter edzino kaj virgulino. La needziniĝinto prizorgas la aferojn de la Sinjoro, por ke ŝi estu sankta korpe kaj spirite; sed la edziniĝinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere ŝi povos plaĉi al sia edzo. **35** Kaj tion mi diras por via propra utilo; ne por jeti kaptilon sur vin, sed pro konveneco, kaj por ke vi atentu la Sinjoron nedistrite. **36** Sed se iu opinias, ke li kondutas nedece kontraŭ sia virgulino, se ŝi preteriras sian aĝfloradon, kaj se tio estas neceso, li faru tion, kion li volas; li ne pekas; ili geedziĝu. **37** Sed tiu, kiu staras firma en sia koro, havante nenian neceson, sed regas sian propran volon, kaj decidis en sia koro gardi sian virgulinon, faras bone. **38** Tiel tiu, kiu lasas sian virgulinon edziniĝi, faras bone; kaj tiu, kiu ne lasas ŝin edziniĝi, faras pli bone. **39** Edzino estas ligita tiel longe, kiel vivas ŝia edzo; sed se la edzo

8 Nun rilate al oferitaĵoj al idoloj: Ni scias, ke ni ĉiuj havas scion. La scio blovešveligas, sed la amo edifas. **2** Se iu opinias, ke li scias ion, tiu ankorau ne tiel scias, kiel li devus sci; **3** sed se iu amas Dion, tiu estas konata de Li. **4** Rilate do la manĝadon de la idoloferitaĵoj, ni scias, ke idolo estas neniajō en la mondo, kaj ke ne ekzistas Dio krom unu. **5** Ĉar kvankam estas tiel nomataj dioj, ĉu en la ĉielo aŭ sur la tero, kiel estas dioj multenombraj, kaj sinjoroj multenombraj, **6** tamen por ni estas unu Dio, la Patro, el kiu estas ĉio, kaj ni por Li; kaj unu Sinjoro, Jesuo Kristo, per kiu estas ĉio, kaj ni per li. **7** Tamen ne ĉe ĉiuj estas tiu scio; sed iuj, pro sia ĝisnuna kutimigo al la idolo, mangas la mangajojn kiel oferitaĵon al idolo; kaj ilia konscienco, estante malforta, malpuriĝas. **8** Sed mangajo ne rekondos nin al Dio; ĉar ni havas nek mankon, se ni ne mangas, nek profiton, se ni mangas. **9** Sed gardu vin, por ke ĉi tiu via libereco ne fariĝu faligilo por la malfortulo. **10** Ĉar se iu vidas vin, kiu havas scion, sidantan ĉe manĝo en idolejo, ĉu lia konscienco, se li estas malforta, ne kuraĝigas mangi idoloferitaĵojn? **11** Pro via scio do pereas la malfortulo, la frato, pro kiu Kristo mortis. **12** Kaj tiamaniere, pekante kontraŭ la frataro, kaj vundante ilian konsciencon malfortan, vi pekas kontraŭ Kristo. **13** Tial se mangajo maledifas mian fraton, mi neniam plu mangos karnon, por ke mi ne maledifu mian fraton. (aiōn g165)

9 Ĉu mi ne estas libera? ĉu mi ne estas apostolo? ĉu mi ne vidis nian Sinjoron Jesuon? ĉu vi ne estas mia laboraĵo en la Sinjoro? **2** Se ĉe aliaj mi ne estas apostolo, tamen almenaŭ mi estas ĉe vi; ĉar la sigelo de mia apostoleco vi estas en la Sinjoro. **3** Mia respondo al tiuj, kiuj min ekzamenas, estas jena: **4** Ĉu ni ne rajtas mangi kaj trinki? **5** Ĉu ni ne rajtas ĉirkaukonduki edzinon, kiu estas kredantino, kiel ankaŭ la ceteraj apostoloj kaj la fratoj de la Sinjoro kaj Kefas? **6** Aŭ mi sola kaj Barnabas, ĉu ni ne rajtas ĉesi labori? **7** Kiu soldato iam dejoras je sia propra elspezo? kiu plantas vinberĝardenon, kaj ne mangas ĝian frukton? aŭ kiu paštas Ŝafaron, kaj ne mangas el la lakto de la Ŝafaro? **8** Ĉu mi parolas tion kiel homo? ĉu ne diras la lego tion saman? **9** Ĉar estas skribite en la lego de Moseo: Ne fermu la bušon al bovo drašanta. Ĉu pri la bovoj Dio zorgas? **10** aŭ ĉu Li diras tion tute

pro ni? Jes, pro ni ĝi estas skribita; ĉar pluganto plejmulto el ili ne plaĉis al Dio; ili ja disjetiĝis en devas plugi kun espero, kaj drašanto devas draſi la dezerto. **6** Sed tio okazis kiel ekzemploj por ni, kun espero al partopreno. **11** Se ni semis al vi por ke ni ne deziregu malbonaĵojn, kiel ili ankaŭ spiritajn aferojn, ĉu estas io grava, se ni rikoltos deziregis. **7** Kaj vi ne estu idolanoj, kiel estis kelkaj viajn karnajn aferojn? **12** Se aliaj partoprenas ĉi el ili; kiel estas skribite: La popolo sidiĝis, por tiun rajton super vi, ĉu ne ni ankoraŭ pli multe? manĝi kaj trinki, kaj ili levigis, por ludi. **8** Kaj Tamen ni ne uzis ĉi tiun rajton; sed ni eltenas ni ne malĉastadu, kiel kelkaj el ili faris, kaj falis ĉion, por ke ni neniel malhelpu la evangelion de Eternulon, kiel kelkaj el ili incitis, kaj pereis per pri sanktaj aferoj, mangas el la templaj mangāoj, serpentoj. **10** Kaj vi ne murmuru, kiel kelkaj el ili kaj tiuj, kiuj dejoras ĉe la altaro, partoprenas kune murmuris, kaj pereis per la ekstermanto. **11** Tio kun la altaro? **14** Tial same la Sinjoro ordonis, okazis al ili kiel ekzemploj, kaj ĝi estas skribita ke la proklamantoj de la evangelio vivadu per la mondagoj. (*aīōn g165*) **12** Tiu do, kiu opinias, ke li kaj mi skribas ĉi tion, ne por ke tio estu farita staras, sin gardu, por ke li ne falu. **13** Nenia tento ĉe mi; ĉar estus pli bone por mi morti, ol se iu vin prenis, krom laŭ homa forto; sed fidela estas vantigus mian fierajon. **16** Ĉar se mi predikas la Dio, kiu ne lasos vin esti tentataj super via forto; evangelion, mi havas nenion, pri kio fieri; ĉar sed kune kun la tento ankaŭ faros la forkurejon, neceseco kuſas sur mi; ĉar ve al mi, se mi ne por ke vi povu ĝin elporti. **14** Tial, miaj amataj, predikus la evangelion! **17** Ĉar se mi tion faras forsavu vin de idolservado. **15** Mi parolas kiel al propravole, mi havas rekompencon; sed se ne saguloj; vi juĝu tion, kion mi diras. **16** Ĉu ne estas propravole, kiel administranto mi estas komisiita. la kaliko de beno, kiun ni benas, partopreno en **18** Kio do estas mia rekompenco? Ke kiam mi la sango de Kristo? Ĉu ne estas la pano, kiun ni predikas la evangelion, mi faru la evangelion dispecigas, partopreno en la korpo de Kristo? **17** senpaga, por ke mi ne plene uzu mian rajton en pro tio, ke ni, kiuj estas multaj, estas unu pano, la evangelio. **19** Ĉar estante libera de ĉiuj, mi unu korpo; ĉar ni ĉiuj prenas parton el la unu min sklavigis sub ĉiujn, por ke mi gajnu des pli pano. **18** Rigardu Izraelon laŭ la karno: ĉu ne estas multajn. **20** Kaj al la Judoj mi fariĝis kiel Judo, tiuj, kiuj mangas la oferojn, partoprenantoj en la por ke mi gajnu Judojn; al tiuj, kiuj estas sub la altaro? **19** Kion do mi diras? ke idoloferitajo estas leĝo, kiel sub la leĝo, ne estante mem sub la leĝo, io, aŭ ke idolo estas io? **20** Sed mi diras, ke tion, por ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sub la leĝo; **21** al kion oferas la nacianoj, ili oferas al demonoj, kaj tiuj, kiuj estas sen leĝo, kiel sen leĝo, ne estante ne al Dio; kaj mi ne volas, ke vi partoprenu kun sen leĝo rilate Dion, sed sub leĝo rilate Kriston, demonoj. **21** Vi ne povas trinki la kalikon de la por ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sen leĝo. **22** Al la Sinjoro kaj la kalikon de demonoj; vi ne povas malfortuloj mi fariĝis malforta, por ke mi gajnu la partopreni ĉe la tablo de la Sinjoro kaj ĉe la tablo malfortulojn; mi fariĝis ĉio al ĉiuj, por ke mi nepre de demonoj. **22** Aŭ ĉu ni ĵaluzigas la Sinjoron? ĉu savu kelkajn. **23** Kaj mi faras ĉion pro la evangelio, ni estas pli fortaj ol li? **23** Ĉio estas permesata; sed por ke mi ĝin partoprenu. **24** Ĉu vi ne scias, ke ĉiuj ne ĉio estas oportuna. Ĉio estas permesata; sed kurantoj en la areno kuras, sed nur unu ricevas la ne ĉio edifas. **24** Neniu celu sian bonon, sed ĉiu premion? Tiel same kuru, por ke vi atingu. **25** Kaj la bonon de sia proksimulo. **25** Kion oni vendas ĉiu konkuranta sin regas en ĉio. Ili faras tion, por en la buĉeo, ĉion manĝu, demandante nenion ricevi pereontan kronon; sed ni, nepereontan. **26** pro konscienco; **26** ĉar al la Eternulo apartenas Mi do tiel kuras, kiel ne sendecide; tiel mi boksa, la tero, kaj ĉio, kio ĝin plenigas. **27** Se iu el la kiel ne batante la aeron; **27** sed mi kontuzas mian korpon, kaj ĝin subpremas; por ke mi, predikinte nekredantoj invitás vin al festeno, kaj vi volas iri, kion oni metas antaŭ vi, ĉion manĝu, demandante nenion pro konscienco. **28** Sed se iu diras al vi: Ĉi tio estas oferitajo – ne manĝu, pro la montrinto, kaj pro konscienco: **29** konscienco, mi diras, ne via propra, sed de la alia; ĉar kial mia libereco estus juĝata per alia konscienco? **30** Se mi danke partoprenas, kial mi estus mallaŭdata pri tio, pro kio mi donas dankon? **31** Ĉu do vi manĝas, aŭ trinkas, aŭ kion ajn vi faras, faru ĉion por la gloro kiu ilin sekvis; kaj la roko estis Kristo. **5** Tamen la

10 Ĉar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu, ke niaj prapatroj estis ĉiuj sub la nubo, kaj ĉiuj trairis la maron; **2** kaj ĉiuj baptiĝis en Moseon en la nubo kaj en la maro; **3** kaj ĉiuj manĝis la saman spiritan mangājon; **4** kaj ĉiuj trinkis la saman spiritan trinkajon; ĉar ili trinkis el spirita roko, kiu ilin sekvis; kaj la roko estis Kristo. **5** Tamen la

de Dio. **32** Ne metu faligilon, ĉu por Judoj, aŭ por Grekoj, aŭ por la eklezio de Dio; **33** tiel same, kiel mi ankaŭ plaĉas al ĉiu en ĉio, celante ne mian propran utilon, sed la utilon de la multaj, por ke ili saviĝu.

11 Vi estu imitantoj de mi, kiel mi ankaŭ estas imitanto de Kristo. **2** Mi laŭdas vin, ke vi min memoras en ĉio, kaj ke vi firme tenas la tradiciojn, ĝuste kiel mi transdonis ilin al vi. **3** Sed mi volas sciigi vin, ke la kapo de ĉiu viro estas Kristo; kaj la kapo de virino estas viro; kaj la kapo de Kristo estas Dio. **4** Ĉiu viro, preĝanta aŭ profetanta kun kapo kovrita, malhonoras sian kapon. **5** Sed ĉiu virino, preĝanta aŭ profetanta kun kapo sensuala, malhonoras sian kapon; ĉar tio estas tia sama, kvazaŭ ŝi estus razita. **6** Ĉar se virino ne estas vualita, ŝi ankaŭ tondiĝu; sed se estas hontinde por virino esti kun haroj tonditaj aŭ razitaj, ŝi estu vualita. **7** Ĉar viro devas ne havi la kapon vualita, pro tio, ke li estas la bildo kaj gloro de Dio; sed virino estas la gloro de viro. **8** Ĉar viro ne estas el virino, sed virino el viro; **9** ĉar ankaŭ viro ne estas kreita por virino, sed virino por viro; **10** pro tio virino devas havi sur la kapo signon de aŭtoritato, pro la angeloj. **11** Tamen ne ekzistas virino sen viro, nek viro sen virino, en la Sinjoro. **12** Ĉar kiel virino estas el viro, tiel same ankaŭ estas viro per virino; sed ĉio estas el Dio. **13** Juĝu en vi mem: ĉu decas, ke virino preĝu al Dio nevualite? **14** Ĉu eĉ la naturo mem ne instruas vin, ke se viro havas longajn harojn, tio estas por li malhonoro? **15** Sed se virino havas longajn harojn, tio estas por ŝi gloro; ĉar ŝiaj haroj estas donitaj al ŝi kiel kovraĵo. **16** Sed se iu ŝajnas esti disputema, ni ne havas tian kutimon, nek la eklezio de Dio. **17** Sed ordonante al vi jene, mi ne laŭdas vin, ke vi kunvenas ne por pliboniĝo, sed por malpliboniĝo. **18** Ĉar unue mi aŭdas, ke kiam vi kunvenas en la eklezio, ekzistas inter vi skismoj; kaj mi parte kredas tion. **19** Ĉar necese estas, ke ankaŭ herezoj estu inter vi, por ke la aprobitoj evidentigu inter vi. **20** Kiam do vi kunvenas, estas neeble manĝi la Sinjoran vespermanĝon; **21** ĉar en via manĝado ĉiu antaŭ alia prenas sian propran vespermanĝon; kaj unu malsatas, kaj alia drinkas. **22** Kio? ĉu vi ne havas domojn, en kiuj vi povas manĝi kaj trinki? aŭ ĉu vi malestimas la eklezion de Dio, kaj hontigas la nehavantojn? Kion mi diros? ĉu mi vin laŭdos en tio? Mi ja vin ne laŭdas. **23** Ĉar mi ricevis de la Sinjoro tion, kion mi ankaŭ transdonis al vi, ke la Sinjoro Jesuo en la nokto, en kiu li estis perfidata, prenis panon; **24** kaj doninte dankon, li dispecigis

gin, kaj diris: Ĉio tio estas mia korpo, kiu estas por vi; ĉi tion faru por memorigo pri mi. **25** Tiel same ankaŭ la kalikon post la vespermanĝo, dirante: Ĉi tiu kaliko estas la nova interligo en mia sango; ĉi tion faru ĉiufafe, kiam vi trinkos, por memorigo pri mi. **26** Ĉar ĉiufafe, kiam vi manĝos ĉi tiun panon kaj trinkos la kalikon, vi proklamas la morton de la Sinjoro, ĝis li venos. **27** Tial ĉiu, kiu neinde manĝos la panon aŭ trinkos la kalikon de la Sinjoro, kulpigos pri la korpo kaj la sango de la Sinjoro. **28** Sed oni sin provu, kaj tiele manĝu el la pano kaj trinku el la kaliko. **29** Ĉar la manĝanto kaj trinkanto manĝas kaj trinkas ĵugon al si mem, se li ne pripensas la korpon. **30** Pro tio multaj inter vi estas malfortaj kaj malsanaj, kaj ne malmultaj dormas. **31** Sed se ni pripensu nin mem, ni ne estus juĝitaj. **32** Sed kiam ni estas juĝataj, ni estas punataj de la Sinjoro, por ke ni ne estu kondamnitaj kune kun la mondo. **33** Tial, miaj fratoj, kiam vi kunvenas por manĝi, atendu unu la alian. **34** Se iu malsatas, li manĝu hejme, por ke via kunvenado ne enkonduku ĵugon. Kaj la ceteron mi ordigos, kiam mi venos.

12 Rilate spiritajn donacojn, fratoj, mi ne volas, ke vi estu nesciantaj. **2** Vi scias, ke kiam vi estis nacianoj, vi estis forkondukataj al tiuj mutaj idoloj, kiel ajan oni vin kondukis. **3** Tial mi sciigas vin, ke neniu parolanta en la Spirito de Dio diras: Jesuo estas anatemita; kaj neniu povas diri: Jesuo estas Sinjoro, krom per la Sankta Spirito. **4** Ekzistas diverseco de donacoj, sed la sama Spirito. **5** Kaj ekzistas diverseco de servoj, kaj la sama Sinjoro. **6** Kaj ekzistas diverseco de energioj, sed la sama Dio, kiu energias ĉion en ĉiu. **7** Sed al ĉiu estas donita la elmontro de la Spirito por utilo. **8** Ĉar al unu estas donita per la Spirito la vorto de saĝeco; kaj al alia, la vorto de scio, laŭ la sama Spirito; **9** al alia, fido, en la sama Spirito; al alia, donacoj de resanigoj, en la unu Spirito; **10** kaj al alia, energioj por mirakloj; kaj al alia, profetpovo; kaj al alia, distingoj de spiritoj; al alia, diversaj lingvoj; kaj al alia, interpreto de lingvoj; **11** sed ĉion tion energias la unu sama Spirito, dividante al ĉiu aparte, kiel al li plaĉas. **12** Ĉar kiel la korpo estas unu, kaj havas multajn membrojn, kaj ĉiu membro de la korpo, estante multaj, estas unu korpo; tiel same ankaŭ estas Kristo. **13** Ĉar en unu Spirito ni ĉiu baptiĝis en unu korpon, ĉu Judoj aŭ Grekoj, ĉu sklavoj aŭ liberaj; kaj ĉiu estas trinkigitaj el unu Spirito. **14** Ĉar la korpo estas ne unu membro, sed multaj. **15** Se la piedo diros: Pro tio, ke mi ne estas la mano, mi ne apartenas al la korpo – ne sekvas de tio, ke

ĝi ne apartenas al la korpo. **16** Kaj se la orelo diros: ni scias laŭparte, kaj ni profetadas laŭparte; **10** Pro tio, ke mi ne estas la okulo, mi ne apartenas sed kiam venos perfektaĵo, tiam neniiĝos tio, kio al la korpo – ne sekvas de tio, ke ĝi ne apartenas estas laŭparta. **11** Kiam mi estis infano, kiel infano al la korpo. **17** Se la tutaj korpoj estas okuloj, kie mi parolis, kiel infano mi sentis, kiel infano mi estas la aŭdado? Se la tutaj korpoj estas aŭdadoj, kie estas pensis; nun fariĝinte plenaĝulo, mi jam forigis la flarado? **18** Sed Dio jam metis la membrojn la infanajojn. **12** Ĉar nun ni vidas per spegulo, al la korpo, ĉiun, kiel al Li plaĉis. **19** Kaj se ĉiuj malhele; sed tiam okulon ĉe okulo; nun mi konas estas unu membro, kie estas la korpo? **20** Nun laŭparte; sed tiam mi konos tiel same, kiel ankaŭ do ekzistas multaj membroj, sed unu korpo. **21** mi estas konita. **13** Restas do nun fido, espero, Kaj la okulo ne povas diri al la mano: Mi vin ne amo, tiuj tri; kaj la plej granda el ili estas amo. bezonas; nek same la kapo al la piedoj: Mi vin ne bezonas. **22** Sed multe plie la ŝajne malfortaj membroj de la korpo estas necesaj; **23** kaj al tiuj partoj de la korpo, kiujn ni opinias malpli honorindaj, ni donas pli abundan honordon; kaj niaj negraciaj partoj havas pli abundan gracion; **24** sed niaj graciaj partoj ne havas bezonon; tamen Dio kunakordigis la korpon, donante pli abundan honordon al la parto, kiu havas mankon, **25** por ke ne estu skismo en la korpo; sed ke la membroj prizorgu egale unu la alian. **26** Kaj se unu membro suferas, ĉiuj membroj kune suferas; aŭ se unu membro honoriĝas, ĉiuj membroj kunĝojas. **27** Vi do estas la korpo de Kristo, kaj membroj en ĝi, ĉiuj siaj parto. **28** Kaj Dio metis iujn en la eklezio, unue apostolojn, due profetojn, trie instruantojn, poste miraklojn, poste donacojn de kuracado, helpojn, direktojn, diversajn lingvojn. **29** Ĉu ĉiuj estas apostoloj? Ĉu ĉiuj profetoj? Ĉu ĉiuj instruantoj? Ĉu ĉiuj mirakluloj? **30** Ĉu ĉiuj havas kuracan povon? Ĉu ĉiuj parolas per lingvoj? Ĉu ĉiuj interpretas? **31** Sed vi deziru forte la pligrandajn donacojn. Kaj ankoraŭ pli preferindan vojon mi montras al vi.

14 Sekvu amon; tamen deziregu spiritajn donacojn, sed prefere, ke vi profetadu. **2** Ĉar tiu, kiu per lingvo parolas, ne al homoj parolas, sed al Dio; ĉar neniu komprenas, sed en la spirito li parolas misterojn. **3** Sed la profetanto parolas al homoj edifon kaj konsilon kaj konsolon. **4** Tiu, kiu per lingvo parolas, edifas sin mem; sed la profetanto edifas la eklezion. **5** Mi volas, ke vi ĉiuj parolu per lingvoj, sed prefere, ke vi profetadu; kaj pli granda estas la profetanto, ol la per lingvoj parolanta, krom se li ankaŭ interpretas, por ke la eklezio ricevu edifon. **6** Sed nun, fratoj, se mi venus al vi, parolante per lingvoj, kiel mi vin helpus, se mi ne parolus al vi, aŭ en formo de malkaŝado, aŭ de sciado, aŭ de profetado, aŭ de instruado? **7** Eĉ la senvivaĝoj, kiuj produktas sonon, ĉu fluto, ĉu harpo, se ili ne donas diferencon en la sonoj, kiel oni scios, kio estas flutata aŭ harpata? **8** Ĉar se la trumpeto donos necertan vocon, kiu pretiĝos por batalo? **9** Tiel ankaŭ vi, se vi per la lango ne donas parolon facile kompreneblan, kiel oni scios, kio estas parolata? Ĉar en la aeron vi parolus. **10** Eble estas tiom da specoj de voĉoj en la mondo, kaj nenia estas sensignifa. **11** Se do mi ne scios la signifon de la voĉo, mi estos, rilate la parolanton, barbaro, kaj la parolanto estos por mi barbaro. **12** Tiel same ankaŭ vi, dum vi fervore deziras spiritajn donacojn, klopodu, ke vi havu abunde por la edifo de la eklezio. **13** Tial kiu parolas per lingvo, tiu preĝu, ke li interpretu. **14** Ĉar se mi pregas per lingvo, mia spirito pregas, sed mia intelekto estas senfrukta. **15** Kio do estas? Mi pregas spirite, kaj mi pregas ankaŭ intelekte; mi kantos spirite, kaj mi kantos ankaŭ intelekte. **16** Alie, se vi benas spirite, kiamaniere tiu, kiu okupas la lokon de la malklerulo, diros Amen ĉe via dankesprimo?

pripensas malbonon, **6** ne ĝojas pri maljusteco, ĉar li ne scias, kion vi diras. **17** Ĉar vi ja bone sed kunĝojas kun vereco; **7** ĉion toleras, ĉion dankesprimas, sed la alia ne estas edifata. **18** Mi kredas, ĉion esperas, ĉion eltenas. **8** Amo neniam dankas Dion, mi parolas per lingvoj pli ol vi ĉiuj, pereas; sed, ĉu estas profetadoj, ili neniiĝos; ĉu **19** tamen en la eklezio mi preferus paroli kvian lingvojn, ili ĉesiĝos; ĉu estas scio, ĝi neniiĝos. **9** Ĉar vortojn per mia intelekto, por ke mi instruu ankaŭ

aliajn, ol dek mil vortojn per lingvo. **20** Fratoj, al la dek du; **6** poste li aperis al pli ol kvincent ne estu infanoj en viaj mensoj; tamen en malico fratoj samtempe, el kiuj la plimulto restas ĝis estu infanetoj, sed en la mensoj estu plenaĝuloj. nun, sed kelkaj jam ekdormis; **7** poste li aperis al **21** En la leĝo estas skribite: Per balbutantaj lipoj Jakobo; poste al ĉiu apstolo; **8** kaj fine li aperis kaj per lingvo fremda Mi parolos al ĉi tiu popolo; al mi ankaŭ, kiel al infano ekstertempe naskita. kaj tamen tiel ili ne volos aŭskulti Min, diras la **9** Ĉar mi estas la plej malgranda el la apstoloj, Eternulo. **22** Tial la lingvoj estas kiel signo, ne al la kaj ne meritas esti nomata apstolo pro tio, ke kredantoj, sed al la nekredantoj; sed la profetpovo mi persekutis la eklezion de Dio. **10** Sed per la estas kiel signo, ne al la nekredantoj, sed al la graco de Dio mi estas tio, kio mi estas; kaj Lia kredantoj. **23** Se do la tutaj eklezioj kurvenos, graco donacita al mi montriĝis ne vana; sed mi kaj ĉiu parolos per lingvoj, kaj tien envenos laboregis pli abunde ol la ceteraj; tamen ne mi, nekleruloj aŭ nekredantoj, ĉu ili ne diros, ke vi sed la graco de Dio, kiu estis kun mi. **11** Ĉu do frenezas? **24** Sed se ĉiu profeto, kaj envenos mi, ĉu ili, tiel ni predikas, kaj tiel vi kredis. **12** nekredanto aŭ neklerulo, li estos konvinkata de Nu, se Kristo estas predikata, ke li releviĝis el la ĉiu, li estos ĵugata de ĉiu; **25** la sekretoj de lia mortintoj, kiel do diras kelkaj el vi, ke ne ekzistas koro estos elmontrataj; kaj sekve li falos sur sian releviĝo de mortintoj? **13** Sed se ne ekzistas vizaĝo kaj adoros Dion, deklarante, ke Dio ja estas releviĝo de mortintoj, ankaŭ Kristo ne releviĝis; ĉe vi. **26** Kio do estas, fratoj? Kiam vi kunvenas, ĉiu **14** kaj se Kristo ne releviĝis, vana ja estas nia havas psalmon, havas instruon, havas malkaĵon, predikado, vana ankaŭ estas via fido. **15** Jes, kaj ni havas lingvon, havas interpretacion. Ĉio fariĝu montriĝas kiel falsaj atestantoj de Dio; tial ke ni por edifo. **27** Se oni parolas per lingvo, tio estu atestis pri Dio, ke Li relevis Kriston; kiun Li ne duope, aŭ triope je plejmulto, kaj laŭvice; kaj unu relevis, se la mortintoj ja ne releviĝas. **16** Ĉar se la interpretu; **28** sed se ne ĉeestas interpretanto, mortintoj ne releviĝas, ankaŭ Kristo ne releviĝis; oni silentu en la eklezio; kaj li parolu al si kaj al **17** kaj se Kristo ne releviĝis, via fido estas vana; vi Dio. **29** Kaj la profetoj parolu duope aŭ triope, estas ankorau en viaj pekoj. **18** Tiukaze ankaŭ kaj la aliaj interdiferencigu. **30** Sed se al alia pereis la ekdormintoj en Kristo. **19** Se nur en apudsindanta io malkaŝigas, la unua silentu. **31** Ĉar ĉi tiu vivo ni esperis en Kristo, ni estas el ĉiuvi ĉiu povas profeti unuope laŭvice, por ke ĉiu homoj la plej mizeraj. **20** Sed nun Kristo releviĝis lernu, kaj ĉiu ricevu konsilon; **32** kaj la spiritoj el la mortintoj, la unuaĵo de la dormantoj. **21** de la profetoj estas submetataj al la profetoj; **33** Ĉar tial, ke per homo venis la morto, per homo ĉar Dio estas Dio ne de konfuzo, sed de paco; ankaŭ venis la releviĝo de la mortintoj. **22** Ĉar kiel en ĉiu eklezio de la sanktuloj. **34** La virinoj kiel en Adam ĉiu mortas, tiel same ankaŭ en silentadu en la eklezio; ĉar ne estas permesata Kristo ĉiu estos vivigitaj. **23** Sed ĉiu en sia propra al ili paroli, sed ili submetiĝu, kiel ankaŭ diras vico: Kristo la unuaĵo, poste tiuj, kiuj apartenas la lego. **35** Kaj se ili volas lerni ion, ili demandu al Kristo, ĉe lia alveno. **24** Poste venos la fino, al siaj edzoj hejme; ĉar estas honte por virino kiam li transdonos la reĝecon al Dio, al la Patro; paroli en la eklezio. **36** Kio? ĉu el vi la vorto de Dio kiam li estos nenigiinta ĉian regadon kaj ĉian eliris? ĉu ĝi venis al vi solaj? **37** Se iu ŝajnas al si aŭtoritaton kaj potencon. **25** Ĉar li devas reĝadi, esti profeto aŭ laŭspirita, li sciigu pri tio, kion mi skribas al vi, ke ĝi estas la ordono de la Sinjoro. **26** La lasta nenigo malamiko estas la morto. **38** Sed se iu ne scias, li ne sciu. **39** Tial, fratoj, **27** Ĉar: Ĉion Li metis sub lajnj piedojn. Sed kiam deziregu profeti, kaj ne malpermusu paroli per lingvoj. **40** Sed ĉio fariĝu konvene kaj laŭorde.

15 Kaj mi sciigas vin, fratoj, pri la evangelio, kiun mi predikis al vi, kiun ankaŭ vi ricevis, en kiu ankaŭ vi staras, **2** per kiu vi saviĝis; se vi en memoro tenas, per kiuj vortoj mi ĝin predikis al vi, krom se vi kredis vane. **3** Ĉar mi transdonis al vi komence tion, kion mi ankaŭ ricevis, ke Kristo mortis pro niaj pekoj laŭ la Skriboj; **4** kaj ke li estis entombigita; kaj ke li releviĝis la trian tagon laŭ la Skriboj; **5** kaj ke li aperis al Kefas; poste

kiam li estos nenigiinta ĉian regadon kaj ĉian aŭtoritaton kaj potencon. **25** Ĉar li devas reĝadi, ĝis li metos ĉiu ĝis malamikojn sub siajn piedojn. **26** La lasta nenigo malamiko estas la morto. **27** Ĉar estas submetita, estas evidente, ke esceptita estas Tiu, kiu submetis ĉion al li. **28** Kaj kiam ĉio estos submetita al li, tiam la Filo ankaŭ mem estos submetita al Tiu, kiu submetis ĉion al li, por ke Dio estu ĉio en ĉio. **29** Alie kion faros tiuj, kiuj baptigas pro la mortintoj? Se la mortintoj tute ne releviĝas, kial do ili baptigas pro ili? **30** kial ni ankaŭ endanĝeriĝas ĉiu horon? **31** Mi asertas per la singrataludo pro vi, fratoj, kiun mi havas en Kristo Jesuo, nia Sinjoro, mi mortas ĉiutage. **32** Se laŭ homa maniero mi batalis kontraŭ bestoj en Efeso, kiel mi per tio profitas?

Se la mortintoj ne releviĝas, ni manĝu kaj trinku, al ni la venkon per nia Sinjoro Jesuo Kristo. 58 ĉar morgaŭ ni mortos. 33 Ne trompiĝu; Malbonaj Tial, miaj amataj fratoj, estu firmaj, nemoveblaj, kuniĝoj malbonigas bonajn morojn. 34 Malebriĝu ĉiam abundaj en la laboro de la Sinjoro, sciante, en justeco, kaj ne peku; ĉar kelkaj havas nenian scion pri Dio; mi tion diras, por hontigi vin. 35 Sed iu diros: Kiel la mortintoj releviĝas? kaj kunkiu korpo ili venas? 36 Ho malsagulo! tio, kion vi mem semas, ne viviĝas, se ĝi ne mortos; 37 kaj tio, kion vi semas, estas ne la estonta korpo, sed nuda grenero, eble de tritiko, aŭ de alia speco; 38 sed Dio donas al ĝi korpon, kiel Li volis, kaj al ĉiu semo ĝian propran korpon. 39 Ne ĉiu karno estas unu sama karno; sed ekzistas unu karno de homoj, kaj alia de bestoj, kaj alia karno de birdoj, kaj alia de fiŝoj. 40 Ekzistas ankaŭ korpoj ĉielaj kaj korpoj teraj; sed la gloro de la ĉielaj estas unu, kaj la gloro de la teraj estas alia. 41 Ekzistas unu gloro de la suno, kaj alia gloro de la luno, kaj alia gloro de la steloj; ĉar unu stelo diferencas de alia stelo rilate al gloro. 42 Tia sama ankaŭ estas la releviĝo de la mortintoj. Ĝi estas semata en putreco, ĝi releviĝas en senputreco; 43 ĝi estas semata en malhonoro, ĝi releviĝas en gloro; ĝi estas semata en malforteco, ĝi releviĝas en potenco; 44 ĝi estas semata laŭanima korpo, ĝi releviĝas laŭspira korpo. Se ekzistas laŭanima korpo, ekzistas ankaŭ laŭspira korpo. 45 Tiele ankaŭ estas skribite: La unua homo Adam fariĝis viva animo. La lasta Adam fariĝis viviganta spirito. 46 Tamen unua estas ne tio, kio estas laŭspira, sed tio, kio estas laŭanima; poste tio, kio estas laŭspira. 47 La unua homo estas el la tero, el polvo; la dua homo estas el la ĉielo. 48 Kia estas la elpolvulo, tiaj estas ankaŭ la elpolvuloj; kaj kia estas la elĉielulo, tiaj estas ankaŭ la elĉieluloj. 49 Kaj kiel ni portis la figuron de la elpolvulo, tiel same ni portos la figuron de la elĉielulo. 50 Kaj la jenon mi diras, fratoj, ke karno kaj sango ne povas heredi la regnon de Dio; kaj putreco ne heredas senputrecon. 51 Jen mi sciigas al vi misteron: Ni ne ĉiu dormos, sed ni ĉiu ŝanĝiĝos, 52 en momento, en okula ekmovo, ĉe la lasta trumpetsono: ĉar la trumpetso sonos, kaj la mortintoj releviĝos senputraj, kaj ni ŝanĝiĝos. 53 Ĉar estas necese, ke ĉi tiu putrema surmetu senputrecon, kaj ke ĉi tiu mortema surmetu senmortecon. 54 Sed kiam ĉi tiu putrema surmetos senputrecon, kaj ĉi tiu mortema surmetos senmortecon, tiam plenumiĝos la skribita diro: La morto forglutiĝis en venko. 55 Ho morto, kie estas via venko? Ho morto, kie estas via pikilo? (Hadēs g86) 56 La pikilo de la morto estas la peko; kaj la forto de la peko estas la leĝo; 57 sed danko estu al Dio, kiu donas

al la monkolekto pro la sanktuloj, kiel mi ordonis al la eklezioj de Galatujo, tiel ankaŭ vi faru. 2 La unuan tagon de la semajno, ĉiu el vi provizu ĉe si laŭ tio, kion li prospere akiris, por ke ne estu kolektaj tiam, kiam mi venos. 3 Kaj kiam mi alvenos, kiujn vi per leteroj aprobus, tiujn mi sendos, por alporti vian donacon al Jerusalem; 4 kaj se konvenos, ke mi ankaŭ tien vojaĝu, ili vojaĝos kun mi. 5 Sed mi venos al vi, kiam mi estos trapasinta Makedonujon; ĉar Makedonujon mi ja trapasos; 6 sed ĉe vi eble mi restos, aŭ eĉ travintros, por ke vi antaŭen irigu min, kien mi veturos. 7 Ĉar mi ne volas vidi vin nun dumvojaĝe; ĉar mi esperas resti kelkan tempon ĉe vi, se la Sinjoro permesos. 8 Sed mi restos en Efeso ĝis Pentekosto; 9 ĉar pordo granda kaj efika malfermiĝis al mi, kaj estas multaj kontraŭstarantoj. 10 Se Timoteo venos, zorgu, ke li estu ĉe vi sentime; ĉar li faras la laboron de la Sinjoro, kiel mi ankaŭ; 11 neniu do lin malestimu. Sed antaŭen irigu lin en pacoj, por ke li venu al mi; ĉar mi atendas lin kun la fratoj. 12 Sed rilate al la frato Apolos, mi multe petegis lin veni al vi kun la fratoj; sed tute mankis volo veni nun; sed li venos, kiam li havos oportunan tempon. 13 Viglu, staru firme en la fido, viriĝu, fortiĝu. 14 Ĉio via estu farata en amo. 15 Mi petegas vin, fratoj (vi konas la domon de Stefanas, ke ĝi estas la unuaĵo de la Ahaja lando, kaj ke ili sin dediĉis al la servo de la sanktuloj), 16 ke vi ankaŭ submetiĝu al tiaj, kaj al ĉiu kunhelpanto kaj kunkolaboranto. 17 Kaj mi ĝojas pro la alveno de Stefanas kaj Fortunato kaj Ahaiko, tial, ke vian mankaĵon ili plenigis. 18 Ĉar ili refrešigis mian spiriton kaj vian; rekonusi do tiajn. 19 La eklezioj de Azio vin salutas. Akvila kaj Priskila vin salutas multe en la Sinjoro, kune kun la eklezio en ilia domo. 20 Ĉiuj fratoj vin salutas. Salutu unu la alian per sankta kiso. 21 La saluto de mi, Paŭlo, per mia propra mano. 22 Se iu ne amas la Sirijorom Jesuo Kristo, li estu anatemita. Maran-ata. 23 La graco de la Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. 24 Mia amo estu kun vi ĉiu en Kristo Jesuo. Amen.

2 Korintanoj

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo per la volo de Dio, kaj la frato Timoteo, al la eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, kune kun ĉiuj sanktuloj, kiuj estas en la tuta Ahaja lando: **2** Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **3** Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de kompanoj kaj Dio de ĉia konsolo; **4** kiu konsoladas nin en nia tuta aflikto, por ke ni povu konsoli tiujn, kiuj el afliktiĝas, per la konsolo, per kiu ni mem estas konsolataj de Dio. **5** Ĉar kiel la sufero de Kristo abundas ĉe ni, tiel same abundas ankaŭ per Kristo nia konsolo. **6** Sed se ni afliktiĝas, tio estas por via konsolo kaj saviĝo; aŭ se ni konsoliĝas, tio estas por via konsolo, kiu energias, per la pacienca elportado de la samaj suferoj, kiujn ni ankaŭ suferadas; **7** kaj nia espero pri vi estas firma, ĉar ni scias, ke kiel vi estas partoprenantoj en la sufero, tiel ankaŭ vi estas partoprenantoj en la konsolo. **8** Ĉar ni ne volas, ke vi nesciu, fratoj, pri la aflikto, kiu okazis al ni en Azio, ke ni ekstreme super la forto estis depremitaj, tiel, ke ni forte malesperis, eĉ pri la vivo; **9** ni ja ricevis la aljugon al morto en ni mem, por ke ni fidu ne nin mem, sed Dion, kiu levas la mortintojn, **10** kaj kiu nin forsavas el tia granda morto kaj forsavos; al kiu ni esperis, ke Li ankorau plu nin forsavos; **11** dum vi ankaŭ nin kunhelpas per via petegado, por ke, pro la donaco donita al ni per multaj personoj, danko estu donata de multaj pro ni. **12** Ĉar jen estas nia singratulado, nome la atesto de nia konscienco, ke en sankteco kaj sincereco antaŭ Dio, ne laŭ homa saĝeco, sed laŭ la graco de Dio, ni kondutadis en la mondo, kaj precipite ĉe vi. **13** Ĉar ni skribas al vi nenion alian krom tio, kion vi legas kaj prikonsentas, kaj mi esperas, ke vi prikonsentos ĝis la fino; **14** kiel ankaŭ vi ja parte prikonsentis pri ni, ke ni estas via singratulado, tiel same, kiel vi ankaŭ estas la nia en la tago de nia Sinjoro Jesuo. **15** Kaj en ĉi tiu fidado mi intencis veni unue al vi, por ke vi havu duoblan gracon, **16** kaj vizitinte vin survoje, trairi en Makedonujon, kaj denove el Makedonujo veni al vi, kaj de vi esti antaŭen irigita al Judujo. **17** Kiam mi do tiel intencis, ĉu mi elmontris kapricemon? aŭ kion mi celas, ĉu mi tion celas lati karne, tiel ke estu ĉe mi la Jes, Jes, kaj la Ne, Ne? **18** Sed, kiel Dio estas fidelia, nia parolo al vi ne estas Jes kaj Ne. **19** Ĉar la Filo de Dio, Jesuo Kristo, kiu de ni estas predikita inter vi, de mi kaj Silvano kaj Timoteo, ne estas Jes kaj Ne, sed en li la Jes estiĝis. **20** Ĉar kiel ajn multaj

estas la promesoj de Dio, en li estas la Jes; tial ankaŭ per li estas la Amen, por la gloro al Dio per ni. **21** Kaj tiu, kiu fortikigas nin kune kun vi en Kristo kaj sanktuleis nin, estas Dio, **22** kiu ankaŭ nin sigelis kaj donis al ni la antaŭgarantiajon de la Spirito en niaj koroj. **23** Sed mi vokas Dion kiel atestanton sur mian animon, ke por indulgi vin mi ankorau ne venis al Korinto. **24** Ne kvazaŭ ni estrus super via fido, sed ni estas kunhelpantoj de via ĝojo; ĉar per via fido vi staras.

2 Sed mi decidis por mi mem, ke mi ne venos al vi denove en malĝojo. **2** Ĉar se mi vin malĝojigas, kiu do min ĝojigas, krom tiu, kiu estas malĝojigata de mi? **3** Kaj mi skribis tion saman, por ke, veninte, mi ne havu malĝojon de tiuj, pri kiuj mi devus ĝojo, fidante pri vi ĉiuj, ke mia ĝojo estas la ĝojo de vi ĉiuj. **4** Ĉar el multe da aflikto kaj kora dolorego mi skribis al vi kun multaj larmoj, ne por ke vi malĝoju, sed ke vi sciu la amon, kiun mi havas al vi abunde. **5** Sed se iu kaŭzis malĝojon, li kaŭzis malĝojon ne al mi, sed parte (por ne tro forte vin premi) al vi ĉiuj. **6** Sufiĉa al tia homo estas tiu puno, farita de la plimulto; **7** pro tio, kontraŭe, vi devus lin pardonui kaj konsoli, por ke tia homo neniel forglutiĝu per sia troa malĝojo. **8** Tial mi petegas vin, ke vi konfirmu al li vian amon. **9** Ĝuste por tio mi ja skribis, ke mi vin provu, ĉu vi en ĉio estas obeemaj. **10** Sed al kiu vi pardonas ion, mi ankaŭ; ĉar kion mi ankaŭ pardonis, se mi ion pardonis, mi tion faris pro vi antaŭ Kristo, **11** por ke Satano ne gajnu profiton kontraŭ ni: ĉar ni ne estas sen scio pri liaj ruzoj. **12** Kiam mi venis al Troas, por disvastiigi tie la evangelion de Kristo, kaj kiam en la Sinjoro malfermiĝis al mi pordo, **13** mi ne ricevis ripozon por mia spirito, ĉar mi ne trovis mian fraton Tito; sed mi adiaŭis ilin kaj foriris al Makedonujo. **14** Sed danko estu al Dio, kiu ĉiam kondukadas nin triumfe en Kristo kaj montras ĉie per ni la bonodoron de Sia koniĝo. **15** Ĉar ni estas al Dio dolĉa odoro de Kristo, en la savatoj, kaj en la pereantoj; **16** al ĉi tiuj, odoro de morto al morto; al tiuj, odoro de vivo al vivo. Kaj kiu estas taŭga por ĉi tio? **17** Ĉar ni ne similas al multaj, kiuj faras la vorton de Dio komercaĵo; sed kun sincereco, kaj kiel per Dio, antaŭ Dio ni parolas en Kristo.

3 Ĉu ni denove komencas nin mem rekondi? aŭ ĉu ni bezonas, kiel iuj, leterojn rekondajn al vi, aŭ de vi? **2** Vi mem estas nia letero, skribita sur nia koro, kaj konata kaj legata de ĉiuj; **3** ĉar vi montriĝis, ke vi estas letero de Kristo liverita per ni, skribita ne per inko, sed per la Spirito

de la vivanta Dio; ne sur ŝtonaj tabeloj, sed sur kaj ne de ni mem; **8** ni estas premegataj ĉe ĉiu la karnaj tabeloj de la koro. **4** Kaj tian fidon ni flanko, tamen ne enanguligitaj; embarasataj, sed havas per Kristo al Dio; **5** ne kvazaŭ ni taŭgas ne konsternataj; **9** persekutataj, sed ne forlasataj; ion fari per ni mem, sed nia taŭgeco estas el faligataj, sed ne detruataj; **10** ĉiam portante en Dio, **6** kiu ankaŭ taŭgigis nin kiel administrantojn la korpo la mortiĝon de Jesuo, por ke la vivo de nova interligo, ne laŭ litero, sed laŭ spirito; ankaŭ de Jesuo elmontriĝu en nia korpo. **11** Ĉar ĉar la litero mortigas, sed la spirito vivigas. **7** ni, la vivantoj, ĉiam estas submetataj al morto pro Sed se la administrado mortiga, esprimita per Jesuo, por ke la vivo ankaŭ de Jesuo elmontriĝu literoj kaj enĉizita sur ŝtonoj, estiĝis en gloro, en nia morta karno. **12** La morto do energias en tiel, ke la Izraelidoj ne povis fikse rigardi la ni, sed la vivo en vi. **13** Sed havante la saman vizagón de Moseo pro lia vizagá brileco, jam spiriton de fido laŭ la skribo: Mi kredis, kaj tial mi tamen malpliiganta, **8** kiel do la administrado parolis; ni ankaŭ kredas, kaj tial ankaŭ ni parolas; spirita ne estos pli multe en gloro? **9** Ĉar se la **14** scianta, ke Tiu, kiu levis la Sinjoron Jesuo, levos administrado de kondamno estas gloro, multe pli nin ankaŭ kun Jesuo kaj prezontos nin kun vi. **15** abunde la administrado de justeco superas en Ĉar ĉio estas pro vi, por ke la graco, multobligita gloro. **10** Ĉar vere tio, kio havis gloron, ne estis per multaj, abundigu la dankon al la gloro de Dio. glorigita en ĉi tiu rilato, pro la superabunda gloro. **16** Pro tio ni ne senkuraĝigas; sed kvankam nia **11** Ĉar se tio, kio forpasas, havis gloron, ankorau pli multe tio, kio restadas, estas en gloro. **12** Havante ekster homo kadukiĝas, tamen nia interna homo do tian esperon, ni uzas grandan liberecon de renoviĝas tagon post tago. **17** Ĉar nia malpeza parolo, **13** kaj ne kiel Moseo, kiu metis vualon sur kaj momenta sufero elfaras por ni, pli kaj pli sian vizagón, por ke la Izraelidoj ne fikse rigardu gis finiĝo de tio, kio estis forpasanta; **14** sed iliaj animoj sensentiĝis; ĉar eĉ gis hodiau, ĉe la legado de la malfnova testamento, nelevita restadas tia sama vualo, kiu estas forigitaj en Kristo, **15** sed gis hodiau, kiam ajn oni legas Moseon, vualo kušas sur ilia koro. **16** Sed kiam ajn oni turnas sin al la Sinjoro, la vualo estas forprenata. **17** La Sinjoro estas la Spirito; kaj kie estas la Spirito de la Sinjoro, tie estas libereco. **18** Sed ni ĉiu, per nevualita vizagó speculante la gloron de la Sinjoro, transformiĝas en la saman bildon, de gloro al gloro, kiel el la Sinjoro la Spirito.

4 Pro tio, ke ni havas ĉi tiun administradon, kiel ni ricevis kompaton, ni ne senkuraĝigas; **2** sed ni formetis la kaſitajn aferojn de honto, ne irante kun ruzeco kaj ne falsante la vorton de Dio, sed per elmontro de la vero rekomendante nin al ĉies konscienco antaŭ Dio. **3** Sed se nia evangelio eble estas vualita, ĝi estas vualita rilate al tiuj, kiu pereas; **4** en kiu la dio de ĉi tiu mondo blindigis la animojn de la nekredantoj, por ke la lumo de la evangelio de la gloro de Kristo, kiu estas la bildo de Dio, ne brili sur ilin. (**aiōn g165**) **5** Ĉar ni predikadas ne nin mem, sed Kriston Jesuon kiel Sinjoron, kaj nin mem kiel viajn servistojn pro Jesuo. **6** Ĉar Dio, kiu diris: El mallumo lumo brilos, Tiu brilis en niaj koroj, por doni lumon de la scio de la gloro de Dio en la vizagó de Jesuo Kristo. **7** Sed ni havas ĉi tiun trezoron en argilaj vazoj, por

kaj ne de ni mem; **8** ni estas premegataj ĉe ĉiu la tabernaklo dissolvigas, ni havas de Dio konstruajon, domon ne manfaritan, eternan en la ĉieloj. (**aiōnios g166**) **2** Ĉar vere en ĉi tiu ni ĝemas, sopirante al la survestado per nia loĝejo, kiu devenas de la ĉielo; **3** se almenaŭ, vestite, ni ne troviĝos nudaj. **4** Ĉar ni, kiu estas en ĉi tiu tabernaklo, ĝemas ŝarĝite, ne pro tio, ke ni deziras senvestiĝi, sed ĉar ni deziras survestiĝi, por ke la mortaĵo estu elsortita de la vivo. **5** Kaj Tiu, kiu nin elfaris por ĉi tiu celo, estas Dio, kiu donis al ni la antaŭgarantiajona de la Spirito. **6** Ni do ĉiam ĝoje kuraĝas, kaj ni scias, ke dum ni ĉeestas en la korpo, ni forestas de la Sinjoro **7** (ĉar ni iradas fide, ne vide); **8** ni ĝoje kuraĝas, kaj ni plivolas foresti de la korpo kaj ĉeesti kun la Sinjoro. **9** Tial ankaŭ ni ambicias, ĉu ĉestante aŭ forestante, esti akceptindaj ĉe li. **10** Ĉar ni ĉiu devos elmontriĝi antaŭ la tribunala sego de Kristo, por ke ĉiu ricevu tion, kion li faris en la korpo, laŭ siaj faritaĵoj, ĉu bonaj aŭ malbonaj. **11** Scianta do la timon al la Sinjoro, ni celas konvinki homojn, sed ni ja elmontriĝas al Dio; kaj ni esperas, ke ni elmontriĝas ankaŭ al viaj konscienco. **12** Ni ne denove nin rekomendas al vi, sed donas al vi kaŭzon fierigi pri ni, por ke vi havu ion respondi al tiuj, kiu fierigas ŝajne kaj ne kore. **13** Ĉar ĉu ke la treega grandeco de la potenco estu de Dio, ni estis frenezaj, tio estis pro Dio, aŭ ĉu ni estas

seriozaj, tio estas pro vi. **14** Ĉar la amo de Kristo nin devigas; ĉar ni jugas jene, ke ĉar unu mortis pro ĉiuj, tial ĉiuj mortis; **15** kaj li mortis pro ĉiuj, por ke la vivantoj jam vivu ne por si mem, sed por tiu, kiu pro ili mortis kaj relevigis. **16** Tial ni de nun konas neniu laŭkarne; eĉ kvankam ni konis Kriston laŭkarne, tamen ni ne plu lin tiel konas. **17** Tial se iu homo estas en Kristo, estas jam nova kreitaĵo; la malnovaĵoj forpasis, jen ili jam estiĝis novaj. **18** Sed ĉio estas de Dio, kiu repacigis nin al Si mem per Kristo kaj donis al ni la administradon de la repacigo; **19** nome, ke Dio estas en Kristo, repacigante la mondon al Si, ne alkalkulante al ili la kulpojn, kaj komisiis al ni la vorton repacigan. **20** Ni do estas ambasadoroj pro Kristo, kvazaŭ Dio per ni petadus; ni vin petegas pro Kristo, repaciĝu al Dio. **21** Tiun, kiu ne konis pekon, Li faris peko pro ni; por ke ni fariĝu justeco de Dio en li.

6 Kaj kunlaborante kun li, ni petegas ankaŭ, ke vi ne vane akceptu la gracon de Dio **2** (ĉar Li diris: En tempo de favoro Mi aŭskultis vin, Kaj en tago de savo Mi helpis vin; jen nun la tempo de favoro; jen nun la tago de savo); **3** ni donu en nenio okazon por maledifo, por ke oni ne kulpigu nian administradon; **4** sed en ĉio ni aprobigu nin, kiel servantoj de Dio, en multa pacienco, en suferoj, en afliktoj, en malfacilaĵoj, **5** en batovundoj, en malliberigoj, en tumultoj, en laboroj, en maldormoj, en malsatoj, **6** en ĉasteco, en sciado, en pacienco, en afableco, en Spirito Sankta, en amo senhipokrita, **7** en la vorto de vero, en la potenco de Dio; per la armajo de justeco dekstre kaj maldekstre, **8** per gloro kaj malgloro, per malbonfamo kaj bonfamo; kiel trompantoj, tamen veraj; **9** kiel nekonataj, tamen bone konataj; kiel mortantaj, kaj jen ni vivas; kiel pune korektataj, tamen ne mortigataj; **10** kiel dolorplena, tamen ĉiam ĝojantaj; kiel malriĉaj, tamen multaj riĉigantaj; kiel nenion havantaj, tamen posedantaj ĉion. **11** Nia bušo estas malfermita al vi, ho Korintanoj, nia koro estas plivastigita. **12** Vi ne estas malvastigitaj en ni, sed vi estas malvastigitaj en viaj propraj internajoj. **13** Pro rekompenco samspeca do (mi parolas kiel al infanoj) vi ankaŭ estu plivastigitaj. **14** Ne estiĝu kunjuguloj maltaŭge kun nekredantoj; ĉar kian partoprenon havas justeco kun maljusteco? aŭ kian komunaĵon havas lumo kun mallumo? **15** Kaj kian akordon havas Kristo kun Belial? aŭ kian kunecon havas kredanto kun nekredanto? **16** Kaj kian konsenton havas templo de Dio kun idolo? ĉar ni estas templo de Dio vivanta; kiel diris Dio: Mi logos inter ili, kaj Mi iros inter ili; kaj Mi estos

ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. **17** Tial Eliru el inter ili, kaj estu apartaj, diras la Eternulo, Kaj ne tuŝu malpuraĵon; Kaj Mi vin akceptos, **18** Kaj Mi estos por vi Patro, Kaj vi estos Miaj filoj kaj filinoj, diras la Eternulo Plejpotenza.

7 Havante do ĉi tiujn promesojn, amataj, ni purigu nin de ĉia malpureco karna kaj spirita, perfektigante sanktecon en la timo al Dio. **2** Malfermu al ni viajn korojn; ni kontraŭ neniu maljuste agis, ni ruinigis neniu, al neniu ni friponis. **3** Ne por vin kondamni mi tion diras; ĉar mi antaŭe diris, ke vi estas en niaj koroj, por kune vivi kaj kune morti. **4** Granda estas mia parola libereco al vi, granda estas mia fiereco pri vi: mi estas plena de konsolo, al mi superabundas la ĝojo meze de nia tutaj afliktoj. **5** Ĉar eĉ kiam ni jam alvenis en Makedonujon, nia karno tute ne faciligis, sed ni ĉiel depremigis; ekstere estis bataloj, interne timoj. **6** Tamen Dio, kiu konsolas la humilulojn, konsolis nin per la alveno de Tito; **7** kaj ne nur per lia alveno, sed ankaŭ per la konsolo, per kiu li konsoliĝis pri vi, dum li pridiris al ni vian sopiron, vian doloron, vian fervoron pro mi; tiel, ke mi ankoraŭ pli ĝojis. **8** Ĉar kvankam mi vin malĝojigis per mia epistolo, mi ne bedaŭras pri tio, kvankam mi ja bedaŭris; ĉar mi vidas, ke tiu epistolo vin malĝojigis, sed nur mallonge. **9** Mi nun ĝojas, ne pro tio, ke vi malĝojis, sed pro tio, ke vi malĝojis ĝis pento; ĉar vi laŭ Dio malĝojis, por ke vi havu nenian malutilon per ni. **10** Ĉar la malĝojo laŭ Dio elfaras penton ĝis savo, ne bedaŭrindan; sed la malĝojo de la mondo elfaras morton. **11** Ĉar jen kian zorgemon tiu sama malĝojo laŭ Dio elfaris en vi, plue kian senkulpigon, plue kian indignon, plue kian timon, plue kian sopiron, plue kian fervoron, plue kian venĝon! En ĉio vi elmontris vin puraj pri la afero. **12** Tial kvankam mi skribis al vi, tamen tio estis ne pro tiu, kiu faris la malbonon, nek pro tiu, kiu suferis la malbonon, sed por ke via zorgemo por ni elmontriĝu al vi mem antaŭ Dio. **13** Tial ni konsoliĝis; kaj en nia konsolo ni ĝojis des pli multege pro la ĝojo de Tito, ĉar lia animo estas refreſigita de vi ĉiuj. **14** Ĉar se en io mi fanfaronis al li pro vi, mi ne hontis; sed kiel ni ĉion parolis vereme al vi, tiel same ankaŭ nia fanfarono, kiun mi faris antaŭ Tito, montriĝis vera. **15** Kaj lia interna amo pli abundas al vi, dum li memoras la obeadon de vi ĉiuj, kiel kun timo kaj tremo vi lin akceptis. **16** Mi ĝojas, ke en ĉio mi povas fidi al vi. **8** Cetere, fratoj, ni sciigas al vi la gracon de Dio, kiu estas donacita en la eklezio Makedonaj; **2**

nome, en grava provo per suferado, la abundo de volontecon, pri kiu mi fanfaronas pro vi al la ilia ĝojo kaj ilia profunda malriĉeco abundis al la Makedonoj, ke la Aĥaja lando jam antaŭ unu jaro riĉo de ilia malavareco. **3** Ĉar mi konstatas, ke pretiĝis; kaj via fervoro instigis la plimulton el ili. laŭ sia povo — jes, kaj super sia povo — ili donis **3** Sed mi sendis la fratojn, por ke nia fanfaronado memvole, **4** petegante nin per multe da petado pro vi ne fariĝu vanta rilate al ĉi tio, sed, kiel fari tiun komplezon kaj la komunan helpservadon mi diris, por ke vi estu preta, **4** por ke, se venus al la sanktuloj; **5** kaj ne kiel ni esperis, sed unue kune kun mi iuj el Makedonujo kaj trovis vin ili sin dediĉis al la Sinjoro, kaj al ni per la volo de ne pretaj, ni (por ne diri, vi) ne hontu pro ĉi tiu Dio. **6** Tiel, ke ni instigis Titon, ke kiel li antaŭe fido. **5** Mi do opiniis necesa, peti la fratojn, ke ili komercis, tiel same li perfektigu en vi ĉi tiun antaŭe iru al vi, kaj antaŭe pretigu vian de longe pluan gracon. **7** Sed kiel al vi ĉio abundas: fido kaj promesitan helpmonon, por ke tio estu preta, kiel parolo kaj scio kaj fervoro kaj via amo al ni, tiel volonte donita, kaj ne kiel eldevigita. **6** Sed jen: abundu al vi ankaŭ ĉi tiu graco. **8** Mi parolas ne Tiu, kiu semas ŝpare, ankaŭ rikoltos ŝpare; kaj ordonante, sed provante per la fervoro de aliaj tiu, kiu semas malavare, ankaŭ rikoltos malavare. la sincerecon de via amo ankaŭ. **9** Ĉar vi scias la **7** Ĉiu faru laŭ tio, kion li intencas en la koro, gracon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke kvankam ne domaĝante, nek pro neceseco; ĉar Dio amas li estis riĉa, tamen pro vi li fariĝis malriĉa, por donacanton ĝojan. **8** Kaj Dio povas abundigi ĉe vi ke vi per lia malriĉeco fariĝu riĉaj. **10** Kaj en tio ĉian gracon, por ke vi, havante ĉiam en ĉio ĉian mi donas mian opinion; ĉar ĉi tio utilas por vi, suficecon, abunde rilatu al ĉia bona faro; **9** kiel kiuj unuaj komercis, antaŭ unu jaro, ne nur fari, estas skribite: Li ūtis kaj donis al la malriĉuloj; sed ankaŭ voli. **11** Sed nun kompletigu la faradon Lia justeco restas eterne. (*aiōn g165*) **10** Kaj Tiu, kiu ankaŭ; tiel ke, kiel estis la volontece voli, tiel donas semon al la semanto kaj panon por nutraĵo, ankaŭ estu la plenumo el via havo. **12** Ĉar kie donos kaj multobligos vian semotan semon, kaj ekzistas la volontece, ĝi estos akceptita laŭ la plimultigos la fruktojn de via justeco; **11** dum vi havo, ne laŭ la nehavo. **13** Ĉar mi diras tion, ne pliriciĝos en ĉio al ĉia malavareco, kiu efikas per por ke aliaj estu faciligitaj kaj vi premataj, **14** sed ni dankdonandon al Dio. **12** Ĉar la administrado de laŭ egaleco: via abundo nuntempe fariĝu por ilia ĉi tiu servado ne nur kompletigas la mezuron de manko, por ke ilia abundo fariĝu por via manko, la bezonoj de la sanktuloj, sed ankaŭ abundas per por ke estu egaleco; **15** kiel estas skribite: Tiu, multaj dankoj al Dio; **13** ĉar provinte vin per ĉi kiu kolektis pli, ne havis superflue, kaj tiu, kiu tiu administrado, ili glorias Dion pro la obeo de kolektis malpli, ne havis mankon. **16** Sed danko via konfeso al la evangelio de Kristo, kaj pro la estu al Dio, kiu metas en la koron de Tito la saman malavareco de via donaco al ili kaj al ĉiuj; **14** dum zorgon pri vi. **17** Ĉar li ja akceptis la instigon; sed ili mem ankaŭ, per petado por vi, tre sopiras al vi estante mem tre fervora, li ekiris al vi memvole. **15** Danko estu pro la grandega graco de Dio en vi. **16** Danko estu **18** Kaj ni sendis kune kun li la fraton, kies laŭdo al Dio pro Lia neesprimebla donaco.

en la evangelio disvastiĝas tra ĉiu eklezioj; **19** kaj krom tio, li ankaŭ estis elektita de la eklezioj, por vojaĝadi kune kun ni rilate al ĉi tiu graco, kiun ni administradas al la gloro de la Sinjoro, kaj por elmontri nian volontecon, **20** evitante tion, ke iu riproĉus nin rilate al ĉi tiu monhelpo, kiun ni administras; **21** ĉar ni celas aferojn konvenajn ne nur antaŭ la Sinjoro, sed ankaŭ antaŭ homoj. **22** Kaj ni sendis kune kun ili nian fraton, kiun ni ofte pruvis fervora en multaj aferoj, sed nun multe pli fervora pro la granda fido, kiun li havas al vi. **23** Se iu demandas pri Tito, li estas mia kunulo kaj mia kunlaboranto rilate al vi; se pri niaj fratoj, ili estas apostoloj de eklezioj, la gloro de Kristo. **24** Vi do elmontru al ili antaŭ la eklezioj la pruvon de via amo kaj de nia fanfaronado pro vi.

9 Ĉar pri la servado al la sanktuloj estas por mi superflue skribi al vi; **2** ĉar mi scias vian

10 Mi mem, Paŭlo, petegas vin pro la mildeco kaj dolĉanimeco de Kristo, mi, kiu en via ceesto estas humila inter vi, sed, forestante, tre kuraĝas rilate al vi: **2** mi mem petegas vin, ke cestante, mi ne kuraĝu per la insisteco, per kiu mi bontrovas kuraĝi kontraŭ iuj, kiuj rigardas nin kiel laŭkarne iradantajn. **3** Ĉar kvankam ni iradas en karno, tamen ni ne militadas laŭ karno **4** (ĉar la iloj de mia militado estas ne laŭkarnaj, sed potencaj antaŭ Dio por la dejeto de fortikajoj); **5** dejeteante diskutojn, kaj ĉian altaĵon levatan kontraŭ la scio konforma al Dio, kaj ekkaptante ĉiun penson al la obeo al Kristo, **6** kaj starante pretaj puni ĉian malobeon, tuj kiam via obeo plenumiĝos. **7** Vi rigardas la aferojn antaŭ via vizaĝo. Se iu fidas en si mem, ke li apartenas al Kristo, li denove pripensu en si mem, ke kiel li apartenas al Kristo, tiel same ankaŭ ni. **8** Ĉar eĉ

se mi fierus iom supermezure pri nia aŭtoritato (kiun donis la Sinjoro, por vin edifi, kaj ne por vin volus timigi vin per miaj leteroj). **10** Ĉar, oni diras, estas falsaj apostoloj, trompemaj laboristoj, sin aliformante kvazaŭ apostolojn de Kristo. **11** Tiu homo konsideru, ke kiaj, forestante, ni estas per leteroj, tiaj, ĉeestante, ni estas ankaŭ estas per agado. **12** Ĉar ni ne kuraĝas nin interkalkuli aŭ kompari kun iuj el la sin rekomendantaj; ĉar ili estas neprudentaj, mezurante sin laŭ si mem kaj komparante sin al si mem. **13** Sed ni fieros ne pretermezure, sed laŭ la amplekso de la mezurilo, kiun Dio destinis al ni, por mezuri, por atingi eĉ ĝis vi. **14** Ĉar ni ne tro etendas esperante, ke dum kreskos via fido, ni kreskos en ne tiu, kiu sin mem rekomendas, estas akceptata, sed tiu, kiun rekomendas la Sinjoro.

tiuj, kiuj deziras pretekston, por ke, en kio ili fieras, ili troviĝu samaj, kiel ni. **15** Ĉar tiaj homoj estas falsaj apostoloj, trompemaj laboristoj, sin nenia miro; ĉar Satano mem sin aliformas kvazaŭ angelon de lumo. **16** Estas do nenie granda, se liaj servantoj ankaŭ sin aliformas kvazaŭ servantojn de justeco; ilia finiĝo estos laŭ iliaj faroj. **17** Denove mi diras: Neniu opinu min malsaga; sed ĉar multaj fanfaronas laŭ la karno, do mi ankaŭ mem kaj komparante sin al si mem. **18** Tion, kion mi diras, mi diras ne laŭ la Sinjoro, sed kvazaŭ malsaga, en ĉi tiu insistado pri fierado. **19** Ĉar multaj fanfaronas laŭ la karno, do mi ankaŭ fanfaronas. **20** Ĉar vi afable toleras malsagulojn, nin, kvazaŭ ni ne atingus ĝis vi; ĉar ni jam venis ĝis vi en la evangelio de Kristo, **21** ne fierante pretermezure, nome en laboroj malpropraj, sed esperante, ke dum kreskos via fido, ni kreskos en vi laŭ nia mezurilo ĝis plua abundo, **22** ĉu ili estas Hebreoj? mi ankaŭ. Ĉu ili estas Izraelidoj? mi ankaŭ. Ĉu ili estas Abraham? mi ankaŭ. **23** Ĉu ili estas servantoj al Kristo? (mi parolas kiel frenezulo) mi plie; en

11 Mi volas, ke vi pacience toleru min pro iom da malsâgeco; sed efektive vi ja pacience min toleras. **2** Ĉar mi ĵaluzas pri vi per Dia ĵaluzo, ĉar mi fianĝigis vin al unu edzo, por ke mi prezentu vin kiel ĉastan virgulinon al Kristo. **3** Sed mi timas, ke kiel trompis Evan la serpento per sia ruzeco, viaj animoj iel dekliniĝos for de la simpleco kaj la ĉasteco, kiu estas en Kristo. **4** Ĉar se iu vizitanto predikas alian Kriston, kiun ni ne predikis, aŭ se vi ricevas malsaman spiriton, kiun vi ne ricevis, aŭ malsaman evangelion, kiun vi ne akceptis, facilanime vi lin toleras. **5** Ĉar mi opinias, ke mi neniel malsuperas la plej eminentajn apostolojn. **6** Kaj kvankam mi estas neklera laŭ parolo, mi tamen ne tia estas laŭ scio; sed en ĉio ni malkaše agis ĉe vi inter ĉiu. **7** Aŭ ĉu mi pekis, humiliigante min, por ke vi estu altigitaj, en dio, ke mi senpage predikis al vi la evangelion de Dio? **8** Mi senigis aliajn ekleziojn, ricevante de ili pagon, por servi al vi; **9** kaj kiam mi ĉeestis ĉe vi kaj havis mankon, mi ne estis ŝargo sur iu; ĉar la fratoj, veninte el Makedonujo, plenigis la mezuron de mia bezono; kaj en ĉio mi tenis min ne ŝargâ rilate vin, kaj ankoraŭ tenos. **10** Jen estas la vero de Kristo en mi, ke ĉi tiu fanfarono ne estos barita kontraŭ mi en la regionoj Āhajaj. **11** Kial? ĉu tial, ke mi vin ne amas? Dio scias. **12** Sed kiel mi faras, tiel mi ankaŭ faros, por forigi la pretekston al

12 Mi nepre devas fanfaroni, kvankam tio ne konvenas; sed mi venos al vizioj kaj malka oj de la Sinjoro. **2** Mi konas viro en Kristo, anta u dek kvar jaroj ( u en la korpo, mi ne scias,  u

ekster la korpo, mi ne scias; Dio scias) eklevitan pekis kaj ne pentis pri la malpureco kaj adulto kaj ĝis en la trian ĉielon; **3** kaj mi scias pri la tiela viro volupto, kiujn ili faris.

(ĉu en la korpo, aŭ ekster la korpo, mi ne scias; Dio scias), **4** ke li estis eklevita en Paradizon, kaj aŭdis nedireblajn vortojn, kiujn ne estas permesate al homo paroli. **5** Pro tia homo mi fieros; sed pro mi mem mi ne fieros, krom rilate al miaj malfortaĵoj. **6** Ĉar se mi dezirlos fieri, mi ne estos malsaga; ĉar mi diros la veron; sed mi min detenas, por ke neriu min opiniu supera ol tia, kia li vidas min, aŭ aŭdas ĉe mi. **7** Kaj pro la treega grandece de la malkaŝo — por ke mi ne tro altiĝu, estis donita al mi dornego por la karno, sendito de Satano, por min kontuzi, por ke mi ne tro altiĝu. **8** Pri tio mi petegis trifojne la Sinjoron, ke ĝi foriru de mi. **9** Kaj li diris al mi: Mia graco suficias por vi, ĉar mia potenco perfektigas en malforteco. Plej ĝoje do mi plivole fieros pri miaj malfortaĵoj, por ke la potenco de Kristo kovru min. **10** Mi do plezuron havas en malfortaĵoj, en atenco, en bezonegoj, en persekutoj, en sufero, pro Kristo; ĉar kiam mi estas malforta, tiam mi estas forta. **11** Mi malsagigis: vi min devigis; ĉar mi devus estis laŭdata de vi; ĉar en nenio mi malsuperis la plej eminentajn apostolojn, kvankam mi estas nenio. **12** Vere la signoj de apostolo estis elfaritaj inter vi en ĉia pacienco, per signoj kaj mirindajoj kaj potencaĵoj. **13** Ĉar en kio vi fariĝis malsuperaj kompare al la aliaj ekleazioj, krom en tio, ke mi mem ne ŝargiĝis al vi? pardonu al mi ĉi tiun maljustaĵon. **14** Jen la trian fojon mi min tenas preta veni al vi; kaj mi ne fariĝos ŝargo por vi, ĉar mi celas ne viajn, sed vijn; ĉar devus provizi ne la idoj por la gepatroy, sed la gepatroy por la idoj. **15** Kaj plej ĝoje mi elspezos kaj elspeziĝos por viaj animoj. Se mi vin amas pli abunde, ĉu mi estas des malpli amata? **16** Tio estu, tamen mi ne estis ŝargo por vi; sed estante ruzema, mi vin kaptis per logo. **17** Ĉu mi superruzis vin per iu el tiuj, kiujn mi sendis al vi? **18** Mi instigis al Tito, kaj kune kun li mi sendis la fraton. Ĉu Tito vin superruzis? ĉu ni ne iradis la samaj piedosignoj? **19** Vi ankoraŭ nun ĉiam pensas, ke ni nin senkulpigas antaŭ vi. Antaŭ Dio, ni parolas en Kristo. Sed ĉio, amataj miaj, estas por via edifo. **20** Ĉar mi timas, ke veninte, mi iel ne trovos vin tiaj, kiajn mi volas; kaj ke mi mem estos trovata tia, kian vi ne volas; ke iel estos malpaco, jaluzo, koleroj, partioj, kalumnioj, murmurado, ŝveligoj, tumultoj; **21** ke kiam mi revenos, mia Dio min humiligos antaŭ vi, kaj mi malĝojos pro multaj, kiuj jam antaŭe

13 Jen la trian fojon mi venas al vi. Laŭ la diro de du atestantoj aŭ tri ĉiu vorto estu konfirmita. **2** Mi antaŭdiris, kaj mi nun antaŭdiras, kiel ĉeestante la duan fojon, tiel nun forestante, al la jam pekintaj kaj al ĉiuj ceteraj, ke se mi revenos, mi ne indulgos; **3** ĉar vi serĉas pruvon de tio, ke parolas en mi Kristo, kiu rilate al vi ne estas malforta, sed energias en vi; **4** ĉar li estis krucumita pro malforto, tamen li vivas per la potenco de Dio. Ĉar ni ankaŭ estas malfortaj kune kun li, sed ni vivos kune kun li per la potenco de Dio rilate al vi. **5** Provu vin mem, ĉu vi estas en la fido; ekzamenu vin mem. Aŭ ĉu vi ne scias pri vi mem, ke Jesuo Kristo estas en vi? se ja vi ne estas malaprobindaj. **6** Sed mi esperas, ke vi sciigos, ke ni ne estas malaprobindaj. **7** Ni pregas al Dio, ke vi faru nenian malbonon; ne por tio, ke ni montriĝu aprobataj, sed por ke vi faradu tion, kio estas honorinda, eĉ kvankam ni estus malaprobindaj. **8** Ĉar ni ne povas fari ion kontraŭ la vero, sed nur por la vero. **9** Ĉar ni ĝojas, kiam ni estas malfortaj kaj vi estas fortaj; ankaŭ ni pregas por via perfektiĝo. **10** Pro tio mi skribas ĉi tion, forestante, por ke, ĉeestante, mi ne agu severe laŭ la aŭtoritato, kiun la Sinjoro donis al mi por edifado kaj ne por dejetado. **11** Fine, fratoj, adiaŭ. Perfektiĝu, konsoliĝu, estu unuanimaj, vivu pace; kaj la Dio de amo kaj paco estos ĉe vi. **12** Salutu unu la alian per sankta kiso. **13** Ĉiuj sanktuloj vin salutas. **14** La graco de la Sinjoro Jesuo Kristo kaj la amo de Dio kaj la kuneo de la Sankta Spirito estu kun vi ĉiuj.

Galatoj

1 Paŭlo, apostolo (ne de homoj, nek per homo, sed per Jesuo Kristo, kaj Dio, la Patro, kiu levis lin el la mortintoj), **2** kaj ĉiuj fratoj, kiuj estas kun mi, al la eklezioj de Galatuo: **3** Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **4** kiu sin donis pro ni aj pekoj, por liberigi nin el la nuna malbona mondo, laŭ la volo de nia Dio kaj Patro; (*aīōn g165*) **5** al kiu estu la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen. (*aīōn g165*) **6** Mi miras, ke tiel rapide vi foriĝas for de Tiu, kiu vokis vin en la gracon de Kristo, al malsama evangelio; **7** kiu ja ne estas alia, sed troviĝas iuj, kiuj vin maltrankviligas kaj deziras renversi la evangelion de Kristo. **8** Tamen se eĉ ni, aŭ anĝelo el la ĉielo, al vi instruus ian evangelion krom tiu, kiun ni jam al vi instruis, tiu estu anatemita. **9** Kiel ni antaŭe diris, tiel nun mi denove diras: Se iu al vi instruas ian evangelion krom tiu, kiun vi ricevis, tiu estu anatemita. **10** Ĉar ĉu mi nun influas homojn, aŭ Dion? aŭ ĉu mi celas plaĉi al homoj? se mi ankorau nun plaĉus al homoj, mi ne estus servisto de Kristo. **11** Ĉar mi sciigas vin, fratoj, rilate al la evangelio predikita de mi, ke ĝi ne estas laŭ homo. **12** Ĉar mi ne ricevis ĝin de homo, kaj ĝi ne estas instruita al mi krom per malkašo de Jesuo Kristo. **13** Ĉar vi iam aŭdis pri mia estinta vivmaniero en Judismo, ke mi forte persekitis la eklezion de Dio kaj ĝin atakis; **14** kaj mi plimulte progresis en Judismo, ol multaj miaj samaĝuloj en mia nacio, estante multe pli fervorantima pri la tradicioj de miaj prapatroj. **15** Sed kiam bonvole plaĉis al Dio, kiu el la ventro de mia patrino apartigis min kaj per Sia graco min vokis, **16** por malkaši en mi Sian Filon, por ke mi prediku lin inter la nacianoj: mi ne konsiliĝis kun karno kaj sango, **17** kaj mi ne supreniris al Jerusalem, al la antaŭ mi apostoloj, sed mi tuj foriris en Arabujon, kaj poste mi revenis al Damasko. **18** Tiam, post tri jaroj, mi supreniris al Jerusalem, por viziti Kefason, kaj mi restis kun li dek kvin tagojn. **19** Sed neniu alian el la apostoloj mi vidis, krom Jakobo, la frato de la Sinjoro. **20** Pri tio, kion mi skribas al vi, jen, antaŭ Dio, mi ne mensugas. **21** Poste mi venis en la regionojn de Sirio kaj Kilikio. **22** Kaj mi ankorau estis vizage nekonata de la eklezioj de Judujo, kiuj estis en Kristo; **23** sed ili nur aŭdis la jenon: Kiu nin iam persekitis, tiu nun predikas la fidon, kiun iam li atakis; **24** kaj ili gloris Dion en mi.

2 Tiam, post intertempo de dek kvar jaroj, mi denove supreniris al Jerusalem kun Barnabas,

kunkondukante ankaŭ Titon. **2** Kaj mi supreniris laŭ Dia malkašo; kaj mi prezentis al ili la evangelion, kiun mi predikas inter la nacianoj, sed aparte al la eminentuloj, por ke mi ne estu vane kuranta, aŭ kurinta. **3** Sed eĉ Titon, kiu estis kun mi, estante Greko, oni ne devigis cirkumcidigi; **4** sed tio estis pro la kaše enportitaj fratoj, kiuj ruze envenis, por spioni nian liberecon en Kristo Jesuo, por ke ili nin sklavigu; **5** al kiuj ni ne submetiĝis cedeme, eĉ por unu horo; por ke la vero de la evangelio restadu kun vi. **6** Sed el tiuj, kiuj ŝajne iom valoris (kiaj ajan ili estis, tio por mi ne estas grava: ĉe Dio ne estas personfavorado) — tiuj valoruloj nenion aldonis al mi; **7** sed kontraŭe, kiam ili vidis, ke je la evangelio de la necirkumcido mi estas komisiita tiel same, kiel Petro je la evangelio de la cirkumcido **8** (ĉar Tiu, kiu forte energias en Petro por la apostoleco de la cirkumcido, ankaŭ energias en mi por la nacianoj), **9** Jakobo kaj Kefas kaj Johano, kiuj ŝajne estis kolonoj, rimarkinte la gracon donitan al mi, donis al mi kaj al Barnabas la dekstrajn manojn de kunuleco, por ke ni iru al la nacianoj, kaj ili al la cirkumcidularo; **10** kondiĉe nur, ke ni memoru la malriĉulojn, kion ja mi klopodis jam fari. **11** Sed kiam venis Kefas al Antioĥia, mi lin rezistis vizagōn kontraŭ vizagō, ĉar li estis mallaŭdinda. **12** Ĉar antaŭ ol iuj alvenis de Jakobo, li kunmanĝis kun la nacianoj; sed kiam ili alvenis, li sin fortiris kaj apartigis, timante tiujn, kiuj estis el la cirkumcido. **13** Kaj la aliaj Judoj kune hipokritis, tiel ke eĉ Barnabas mem fortiriĝis per ilia hipokriteco. **14** Kaj kiam mi vidis, ke ili ne prave kondutas laŭ la vero de la evangelio, mi diris al Kefas antaŭ ĉiuj: Se vi, estante Judo, naciene vivas, kaj ne kiel Judoj, kial vi devigas la nacianojn agi laŭ Judismo? **15** Ni, nature Judoj, kaj ne pekujo el la nacianoj, **16** sciente, ke praviĝas homo ne per faroj de la lego, sed nur per fido al Jesuo Kristo, ni mem en Kristo Jesuo kredis, por ke ni praviĝu per fido al Kristo, kaj ne per faroj de la lego; tial, ke per faroj de la lego neniu karno praviĝos. **17** Sed se, dezirante praviĝi en Kristo, ni mem montriĝis pekujoj, ĉu Kristo estas servanto de peko? Nepre ne! **18** Ĉar se mi rekonstruas tion, kion mi detruis, mi montras min pekujo. **19** Ĉar per la lego mi al la lego mortis, por ke mi al Dio vivu. **20** Kun Kristo mi krucumiĝis, tamen mi vivas; jam ne mi mem, sed Kristo vivas en mi; kaj tiu vivon, kiun mi vivas en karno, mi vivas en fido al la Filo de Dio, kiu min amis kaj sin donis pro mi. **21** Mi ne vanigas la gracon de Dio; ĉar se per la lego venas justeco, Kristo ja vane mortis.

3 Ho malsagaj Galatoj, kiu vin ensorcis? vin, per fido. **25** Sed nun, post kiam la fido alvenis, ni antaŭ kies okuloj Kristo Jesuo estis publike jam ne estas sub pedagogo. **26** Ĉar vi ĉiu per la prezentita krucumita. **2** Nur la jenon mi deziras fido estas filoj de Dio en Kristo Jesuo. **27** Ĉar ĉiu sciigi de vi: Ĉu per faroj de la lego vi ricevis el vi, kiuj al Kristo baptigis, surmetis al si Kriston. la Spiriton, aŭ per la aŭdado de fido? **3** Ĉu vi **28** Ne estas ja Judo nek Greko, ne estas sklavo nek tiel malsagaj estas? komencinte en Spirito, ĉu liberulo, ne estas ja vira kaj virina; ĉar vi ĉiu vi en karno nun perfektiĝas? **4** Ĉu vi vane tiom estas unu en Kristo Jesuo. **29** Se do vi apartenas suferis? se ja tio estas vana. **5** Ĉu do Tiu, kiu donas al Kristo, vere vi estas la idaro de Abraham, kaj al vi la Spiriton kaj faras ĉe vi miraklojn, tion heredantoj laŭ la promeso.

faras per faroj de la lego, aŭ per la aŭdado de fido? **6** Tiel same, kiel Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. **7** Sciu do, ke tiuj, kiuj rilatas al fido, estas filoj de Abraham. **8** Antaŭvidante do, ke per fido Dio pravigos la nacianojn, la Skribo antaŭpredikis la evangelion al Abraham, dirante: Beniĝos per vi ĉiu gentoj. **9** Tial do tiuj, kiuj rilatas al fido, beniĝas kun la fidela Abraham. **10** Ĉar ĉiu, kiuj rilatas al faroj de la lego, estas sub malbeno; ĉar estas skribite: Malbenita estas ĉiu, kiu ne persistos en ĉio, kio estas skribita en la libro de la lego, por plenumi ĝin. **11** Sed ke neniu praviĝas antaŭ Dio per la lego, estas evidente; ĉar: La virtulo vivos per fido; **12** kaj la lego ne rilatas al fido; sed: Kiu plenumas ilin, tiu vivos en ili. **13** Kristo elaĉetis nin el la malbeno de la lego, fariĝinte malbeno pro ni; ĉar estas skribite: Malbenita estas ĉiu, kiu pendas sur lignaĵo; **14** por ke venu sur la nacianojn la beno de Abraham en Kristo Jesuo; por ke per fido ni ricevu la promeson de la Spirito. **15** Fratoj, mi parolas laŭ homo: Konfirmitan interligon, eĉ nur homan, neniu nuligas nek prialdonas. **16** Sed al Abraham kaj al lia semo la promesoj estis parolitaj. Li ne diras: Kaj al semoj, kvazaŭ pri multaj; sed kvazaŭ unu: Kaj al via semo, kiu estas Kristo. **17** Sed jen kion mi diras: Interligon, antaŭe konfirmitan de Dio, la lego, kiu venis kvarcent tridek jarojn poste, ne nuligas, tiel ke ĝi malefektivigus la promeson. **18** Ĉar se la heredaĵo estas de la lego, ĝi jam ne estas de promeso; sed Dio ĝin donis al Abraham per promeso. **19** Kio do estas la lego? Ĝi estas aldonita kaŭze de eraroj, ĝis venos la idaro, al kiu la promeso estas donita; ordigite per anĝeloj en la mano de interulo. **20** Interulo ne estas de unu, sed Dio estas unu. **21** Ĉu do la lego kontraŭstaras al la promeso de Dio? Nepre ne! Ĉar se estus donita lego, kiu povus vivigi, efektive justeco estus per la lego. **22** Tamen la Skribo kune enşlosis ĉion sub peko, por ke la promeso per fido al Kristo Jesuo estu donata al ĉiu, kiuj fidas. **23** Sed antaŭ ol fido venis, ni estis gardataj sub la lego, enşlositaj por la fido malkaſota. **24** Tial la lego fariĝis nia pedagogo, kondukanta al Kristo, por ke ni praviĝu

4 Kaj mi sciigas vin, ke tiel longe, kiel la heredanto estas infano, li neniel malsimilas sklavon, kvankam li estas estro de ĉio; **2** sed li estas sub guvernantoj kaj administrantoj, ĝis la templimo difinita de la patro. **3** Tiel ankaŭ ni, dum ni estis infanoj, estis en sklaveco sub la elementoj de la mondo; **4** sed kiam venis la pleneco de la tempo, Dio elsendis Sian Filon, el virino naskitan, sub lego naskitan, **5** por reaĉeti tiujn, kiuj estas sub la lego, por ke ni ricevu la filadopton. **6** Kaj ĉar vi estas filoj, Dio elsendis la Spiriton de Sia Filo en niajn korojn, kriantan, Aba, Patro! **7** Tiel ke ĉiu el vi estas jam ne sklavo, sed filo; kaj se filo, ankaŭ heredanto per Dio. **8** Tamen, tiam ne konante Dion, vi estis en sklaveco al tiuj, kiuj nature ne estas dioj; **9** sed jam nun konante Dion, aŭ pli ĝuste, de Dio konate, kial vi returniĝas al la malfortaj kaj mizeraj elementoj, al kiuj vi deziras denove sklaviĝi? **10** Vi observas tagojn kaj monatojn kaj tempojn kaj jarojn. **11** Mi timas pri vi, ke eble mi vane laboris ĉe vi. **12** Mi petegas vin, fratoj, estu kiel mi, ĉar mi ankaŭ estas kiel vi. Vi neniel al mi malbonfaris; **13** sed vi scias, ke pro malforteco de la karno mi la unuan fojon predikis al vi la evangelion; **14** kaj vian elprovon en mia karno vi ne malestis nek abomenis, sed kvazaŭ anĝelon de Dio vi akceptis min, kvazaŭ Kriston Jesuon. **15** Kie do estas via singratulado? mi atestas al vi, ke se estus eble, vi estus elširintaj viajn okulojn kaj donintaj ilin al mi. **16** Ĉu mi do per verdirado fariĝis al vi malamiko? **17** Ili fervore serĉas vin, ne bone; ili eĉ volas elſlosi vin, por ke vi serĉu ilin. **18** Sed estas bone esti fervore serĉata ĉiam en bona afero, kaj ne nur tiam, kiam mi estas ĉe vi. **19** Mijaj infanetoj, pro kiuj mi denove suferas naskodoloron, ĝis Kristo formiĝos en vi, **20** mi tute deziris esti ĉe vi nun, kaj ŝangi mian vocon; ĉar vere mi dubas pri vi. **21** Diru al mi, vi, kiuj volas esti sub la lego, ĉu vi ne aŭskultas la legon? **22** Ĉar estas skribite, ke Abraham havis du filojn, unu el la sklavino kaj unu el la liberulino. **23** Tamen tiu el la sklavino naskiĝis laŭ la karno, sed ĉi tiu el la liberulino naskiĝis per promeso. **24** Ĉi tio enhavas alegorion; ĉar la du virinoj estas du interligoj,

unu el la monto Sinaj, por sklaveco naskante, kiu partiemeco, skismoj, herezoj, 21 envioj, ebrieco, estas Hagar. 25 Ĉar tiu Hagar estas la monto Sinaj diboĉado, kaj aliaj similaj; pri kiu mi avertas en Arabujo, kaj prezentas la nunan Jerusalemon, vin, kiel mi jam antaŭe admonis vin, ke tiuj, ĉar ŝi estas sklavigita kune kun siaj infanoj. 26 Sed kiu tio faradas, ne heredos la regnon de Dio. la supera Jerusalemon estas libera, kiu estas patrino 22 Sed la frukto de la Spirito estas amo, ĝojo, nia. 27 Estas ja skribite: Ĝoju, ho senfruktulino, paco, pacienco, komplezo, bonkoreco, fideleco, 23 kiu ne naskis, Sonigu kanton kaj ĝojkriu, ho vi, kiu mildeco, sinregado; kontraŭ tiaj ne ekzistas leĝo. ne suferas naskodoloron; Ĉar la forlasitino havos 24 Kaj tiuj, kiu apartenas al Kristo Jesuo, jam pli da infanoj, ol la havanta edzon. 28 Sed ni, krucumis la karnon kun ĝiaj pasioj kaj voluptoj. fratoj, estas filoj de promeso tie same, kiel Isaak. 29 Sed kiel tiam la laŭ karno naskita persekitis la 25 Se ni vivas per la Spirito, en la Spirito ni ankaŭ laŭspiritulon, tiel estas ankaŭ nuntempe. 30 Sed iradu. 26 Ni ne fariĝu fanfaronemaj, incitante kaj kion diras la Skribo? Forpelu la sklavinton kaj ŝian enianti unu la alian.

kion diras la Skribo? Forpelu la sklavinton kaj ŝian filon; ĉar la filo de la sklavino ne heredos kun la

filo de la liberulino. 31 Tial, fratoj, ni estas filoj ne de sklavino, sed de la liberulino.

5 Por libereco Kristo nin liberigis; tial staru fortike, kaj ne reimplikiĝu en jugon de sklaveco.

2 Jen mi, Paŭlo, diras al vi, ke, se vi cirkumcidiĝos, Kristo al vi tute ne utilos. **3** Mi denove atestas al ĉiu homo cirkumcidata, ke li estas ŝuldanto, por plenumi la tutan legon. **4** Vi, kiu volas vin pravigi per la lego, apartiĝis for de Kristo; vi forfalis de graco. **5** Ĉar ni en la Spirito atendas la esperon de justeco per la fido. **6** Ĉar en Kristo Jesuo nek cirkumcido nek necirkumcido valoras ion, sed nur fido, energianta per amo. **7** Vi bone kuradis; kiu vin malhelpis, ke vi ne obeu la veron?

8 Ĉi tiu influo ne venas de tiu, kiu vin vokas. **9** Malmulto da fermentaĵo fermentigas la tutan mason. **10** Mi fidas pri vi en la Sinjoro, ke vi ne alie sentados; sed tiu, kiu malkvietigas vin, elportos sian propran jugon, kiu ajan li estas. **11** Sed mi, fratoj, se mi ankaŭ predikas cirkumcidon, kial mi estas ankaŭ persekitata? tiuokaze la falpuŝilo de la kruco estas formovita. **12** Mi volus, ke tiuj, kiu vin maltrankviligas, sin fortranĉu. **13** Ĉar vi, fratoj, estas vikitaj al libereco; tamen ne uzu vian liberecon kiel pretekston por la karno, sed per amo servu unu la alian.

14 Ĉar la tuta lego estas plenumata en unu diro, jene: Amu vian proksimulon kiel vin mem. **15** Sed se vi mordas kaj manĝegas unu la alian, gardu vin, ke vi ne estu detruitaj unu de la alia. **16** Sed mi diras: Iradu laŭ la Spirito, kaj la deziregojn de la karno vi ne plenumos. **17** Ĉar la karno deziregas kontraŭ la Spirito, kaj la Spirito kontraŭ la karno; ĉar ĉi ĉiuj interbatalas reciproke, por ke vi ne faru

tion, kion vi volas. **18** Sed se vi estas kondukataj de la Sinjoro, vi jam ne estas sub la lego. **19** Evidentaj estas la faroj de la karno, kiu estas malcasteco, malpureco, voluptemo, **20** idolkulto, sorĉado, malamikeco, malpaco, jaluzoj, koleregoj,

partiemeco, skismoj, herezoj, 21 envioj, ebrieo, estas Hagar. 25 Ĉar tiu Hagar estas la monto Sinaj diboĉado, kaj aliaj similaj; pri kiu mi avertas en Arabujo, kaj prezentas la nunan Jerusalemon, vin, kiel mi jam antaŭe admonis vin, ke tiuj, ĉar ŝi estas sklavigita kune kun siaj infanoj. 26 Sed kiu tio faradas, ne heredos la regnon de Dio. la supera Jerusalemon estas libera, kiu estas patrino 22 Sed la frukto de la Spirito estas amo, ĝojo, nia. 27 Estas ja skribite: Ĝoju, ho senfruktulino, paco, pacienco, komplezo, bonkoreco, fideleco, 23 kiu ne naskis, Sonigu kanton kaj ĝojkriu, ho vi, kiu mildeco, sinregado; kontraŭ tiaj ne ekzistas leĝo. ne suferas naskodoloron; Ĉar la forlasitino havos 24 Kaj tiuj, kiu apartenas al Kristo Jesuo, jam pli da infanoj, ol la havanta edzon. 28 Sed ni, krucumis la karnon kun ĝiaj pasioj kaj voluptoj. fratoj, estas filoj de promeso tie same, kiel Isaak. 29 Sed kiel tiam la laŭ karno naskita persekitis la 25 Se ni vivas per la Spirito, en la Spirito ni ankaŭ laŭspiritulon, tiel estas ankaŭ nuntempe. 30 Sed iradu. 26 Ni ne fariĝu fanfaronemaj, incitante kaj enianti unu la alian.

6 Fratoj, eĉ se homo estos trovita en ia kulplo, vi, kiu estas spiritaj, restarigu tiun per spirito de mildeco; rigardante vin, ĉiu sin mem, por ke vi ne estu tentataj. **2** Reciproke subtenadu viajn ŝargojn, kaj tiamaniere plenumu la legon de Kristo. **3** Ĉar,

se iu, estante nenio, sin estimas, kvazaŭ li estas io, li sin trompas. **4** Sed ĉiu kontrolu sian propran farodon, kaj tiam li havos singratulardon pri si mem, kaj ne pri sia proksimulo. **5** Ĉar ĉiu devas subteni sian propran portajon. **6** Tiu, kiu estas instruata en la parolo de Dio, partoprenu kun tiu, kiu lin instruas, en ĉiuj bonaĵoj. **7** Ne trompiĝu;

Dio ne estas mokata; ĉar ĉion, kion oni semas, tion ankaŭ li rikoltos. **8** Ĉar kiu semas por sia karno, el la karno tiu rikoltos putradon; sed kiu semas por la Spirito, el la Spirito tiu rikoltos eternan vivon.

(**a)ōnios g166**) **9** Kaj ni ne laciĝu en bonfarado; ĉar

ĝustatempe ni rikoltos, se ni ne senfortiĝos. **10** Tial laŭ nia oportuna tempo ni bonfaradu al ĉiuj,

precipe al tiuj, kiu apartenas al la familio de la fido. **11** Vidu, per kiaj grandaj literoj mi skribis al vi programane. **12** Kiu deziras sin paradi per la

karno, tiuj devigas vin cirkumcidiĝi; sole por ke ili ne estu persekitataj pro la kruco de Kristo. **13** Ĉar eĉ tiuj mem, kiu cirkumcidiĝas, ne observas la legon; sed ili deziras, ke vi cirkumcidiĝu, por

ke ili fanfaroru pri via karno. **14** Sed por mi ne estu fanfarono krom pri la kruco de nia Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu la mondo estas krucumita al mi, kaj mi al la mondo. **15** Ĉar nek cirkumcido nek necirkumcido estas io, sed nova kreatiĝo. **16** Kaj kiu irados laŭ tiu regulo, paco kaj kompato

estu sur ili ĉiuj, kaj sur la Izrael de Dio. **17** De nun neniu min ĝenu, ĉar mi portas en mia korpo la signojn de Jesuo. **18** La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito, fratoj. Amen.

Efesanoj

1 Paŭlo, apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, al la sanktuloj, kiuuj estas en Efeso, kaj al la fideluloj en Kristo Jesuo: **2** Graco estu al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **3** Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu benis nin per ĉia beno spirita en la ĉielejoj en Kristo; **4** kiel Li elektis nin en li antaŭ la fondo de la mondo, por ke ni estu sanktaj kaj senmakulaj antaŭ Li en amo; **5** antaŭdestininte nin por filadopto per Jesuo Kristo al Si mem, laŭ la aprobo de Sia volo, **6** al la laŭdo de la gloro de Lia graco, per kiu Li favoris nin en la Amata; **7** en kiu ni havas la elāceton per lia sango, la pardonon de niaj pekoj, laŭ la riĉo de lia graco, **8** kiun li abundigis al ni en ĉia saĝeco kaj prudento, **9** sciiginte al ni la misteron de Lia volo, laŭ Lia bonvolo, kiun Li antaŭdecidis en li, **10** por dispono en la pleneco de la tempo, por sumigi en Kristo ĉion, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero; **11** en li, en kiu ni fariĝis heredajo, destinate laŭ la antaŭdecido de Tiu, kiu ĉion faras laŭ la intenco de Sia volo; **12** por ke ni estu por la laŭdo de Lia gloro, ni, kiu antaŭe esperis en Kristo; **13** en kiu vi ankaŭ esperas, aŭdinte la vorton de la vero, la evangelion de via savo; al kiu ankaŭ kredinte, vi estas sigelitaj per la Sankta Spirito de promeso, **14** kiu estas antaŭgarantiaĵo de nia heredajo, por la elāceto de la posedajo, por la laŭdo de Lia gloro. **15** Pro tio mi ankaŭ, aŭdinte pri via fido al la Sinjoro Jesuo, kaj via amo al ĉiu sanktuloj, **16** ne ĉesas danki pro vi, vin nomante en miaj preĝoj; **17** por ke la Dio de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de gloro, donu al vi spiriton de saĝeco kaj malkašo en la konado de Li; **18** dum la okuloj de via koro estas lumigataj, por ke vi sciu, kia estas la espero de Lia voko, kaj kia la riĉeco de la gloro de Lia heredajo en la sanktuloj, **19** kaj kia la supermezura grandeco de Lia potenco al ni, kiu kredas, laŭ la energio de la efikeco de Lia forto, **20** kiun Li faris en Kristo, relevante lin el la mortintoj, kaj sidigante lin dekstre de Li en la ĉieloj, **21** multe super ĉiu reganto kaj aŭtoritato kaj potenco kaj regeco, kaj ĉiu nomo nomata, ne nur en ĉi tiu mondo, sed ankaŭ en la estonta; (**aiōn g165**) **22** kaj ĉion Li metis sub liajn piedojn, kaj donis lin kiel kapon super ĉio por la eklezio, **23** kiu estas lia korpo, la pleneco de Tiu, kiu plenigas ĉion en ĉio.

2 Kaj vin li vivigis, kiam vi estis malvivaj per eraroj kaj pekoj, **2** en kiu vi iam iradis laŭ la vojo de ĉi tiu mondo, laŭ la estro de la potenco

de la aero, de la spirito, kiu nun energias en la filoj de malobeo; (**aiōn g165**) **3** inter kiu ni ĉiu iam ankaŭ vivis, plenumante la dezirojn de nia karno, farante la volojn de la karno kaj de la menso, kaj ni estis laŭ naturo infanoj de kolerego, kiel ankaŭ la aliaj. **4** Sed Dio, estante riĉa en kompateco, pro Sia granda amo, per kiu Li amis nin, **5** eĉ kiam ni estis malvivaj en niaj eraroj, nin vivigis en Kristo (per graco vi saviĝis), **6** kaj nin levis, kaj nin kunsidigis en la ĉielejoj en Kristo Jesuo; **7** por montri en la mondaĝoj estontaj la superabundan riĉecon de Sia graco en korfavoro al ni en Kristo Jesuo: (**aiōn g165**) **8** Ĉar per graco vi saviĝis per fido; ne per vi mem: ĝi estas dono de Dio; **9** ne el faroj, por ke neniu fanfaronus. **10** Ĉar ni estas Lia faritaĵo, kreitaj en Kristo Jesuo por bonaj faroj, kiujn antaŭaranĝis Dio, por ke ni iradu en ili. **11** Kaj pro tio rememoru, ke iam vi, nacianoj laŭ la karno, nomataj la Necirkumcidito ĉe la tiel nomata Cirkumcidado, mane farita sur la karno — **12** ke vi estis tiam sen Kristo, fremdigitaj for de la komunumo de Izrael, kaj eksteruloj de la interligoj de la promeso, esperon ne havantaj kaj sen Dio en la mondo. **13** Sed nun en Kristo Jesuo vi, iam malproksimaj, proksimiĝis en la sango de Kristo. **14** Ĉar nia paco estas li, kiu unuigis ambaŭ kaj rompis la intermuron de disigo, **15** en sia karno neniiĝinte la malamon, la legon de ordonoj en dekretoj; por krei en si el la du unu novan homon, tiel farante pacon; **16** kaj por kunakordigi ambaŭ en unu korpo al Dio per la kruco, mortiginte per tio la malamon; **17** kaj li venis kaj predikis pacon al vi malproksimaj kaj al la proksimaj; **18** ĉar per li ni ambaŭ havas en unu Spirito alkondukon al la Patro. **19** Sekve vi jam estas ne fremduloj kaj pasloĝantoj, sed samregnanoj kun la sanktuloj, kaj el la domanaro de Dio, **20** konstruitaj sur la fundamento de la apostoloj kaj profetoj, kies bazangula ŝtono estas Kristo Jesuo mem; **21** en kiu ĉiu aparta konstruaĵo, bone kunigita, kreske fariĝas sankta templo en Kristo; **22** en kiu vi ankaŭ estas kunkonstruitaj por sanktejo de Dio en la Spirito.

3 Pro tio mi, Paŭlo, malliberulo de Kristo Jesuo por vi nacianoj, **2** se vi aŭdis pri la dispono de tiu graco de Dio, kiu estas donita al mi por vi, **3** ke per malkašo la mistero estas sciigita al mi, kiel mi jam antaŭe mallonge skribis, **4** per kio vi povas rimarki, dum vi legas, mian komprenon en la mistero de Kristo, **5** kiu en aliaj generacioj ne estis sciigita al la homidoj, kiel ĝi nun malkaŝigis al liaj sanktaj apostoloj kaj profetoj en la Spirito, **6** ke la

nacionoj estas kunheredantoj, kaj samkorpanoj, la sanktuloj, por la laboro de pastrado, por la kaj partoprenantoj en la promeso en Kristo Jesuo konstruo de la korpo de Kristo, **13** ĝis ni ĉiuj per la evangelio, **7** al kiu mi fariĝis servanto laŭ atingos la unuecon de la fido kaj de la scio de la la dono de la graco de Dio, donita al mi laŭ la Filo de Dio, ĝis la homo perfekta, ĝis la mezuro de energio de Lia potenco. **8** Al mi, kiu estas malpli la matureco de la pleneco de Kristo; **14** por ke ni ol la malplej granda el ĉiuj sanktuloj, ĉi tiu graco jam ne estu infanoj, onde ĵetataj kaj ĉirkaŭpelataj estas donita, por ke mi prediku inter la nacioj la neesploreblan riĉon de Kristo; **9** kaj por ke mi klarigu al ĉiuj, kia estas la dispono de la mistero kašita tra ĉiuj mondaĝoj en Dio, kiu kreis ĉion; (**aiōn g165**) **10** por ke nun konatiĝu al la regantoj kaj aŭtoritatoj en la ĉielejoj, per la eklezio, la multobla saĝeco de Dio, **11** laŭ la eterna decido, kiun Li faris en Kristo Jesuo, nia Sinjoro; (**aiōn g165**) **12** en kiu ni havas kuragón kaj alkondukon en fidado per nia fido al li. **13** Pro tio mi petas, ke vi ne senfortiĝu pro miaj suferoj por vi, kiu estas via gloro. **14** Pro tio mi fleksas miajn genuojn antaŭ la Patro, **15** el kiu ĉiu familio, en la ĉielo kaj sur la tero, estas nomata, **16** por ke Li donu al vi, laŭ la riĉo de Sia gloro, ke vi estu potence fortigitaj en la interna homo, per Lia Spirito; **17** se almenaŭ vi lin aŭdis, kaj en li estis instruitaj, por ke Kristo loĝu per fido en viaj koroj; tiel, ke vi, enradikigite kaj bazite en amo, **18** kapabliĝu kaj longeco kaj alteco kaj profundeco, **19** kaj scii la amon de Kristo, kiu superas scion, por ke vi pleniĝu ĉe ĝis la pleneco de Dio. **20** Nun al Tiu, kiu povas tre abunde fari, super ĉio, kion ni povas peti aŭ pensi, laŭ la potenco, kiu energias en ni, **21** estu gloro en la eklezio kaj en Kristo Jesuo ĝis ĉiuj generacioj por ĉiam kaj eterne. Amen. (**aiōn g165**)

4 Mi do, malliberulo pro la Sinjoro, petegas vin, ke vi iradu inde je la voko, en kiu vi estas vokitaj, **2** kun ĉia humileco kaj mildeco, kun toleremeco, paciencante unu al alia en amo, **3** penante konservi la unuecon de la Spirito en la ligilo de paco. **4** Estas unu korpo, kaj unu Spirito, kiel ankaŭ vi estas vokitaj en unu espero de via voko; **5** unu Sinjoro, unu fido, unu bapto, **6** unu Dio kaj Patro de ĉiuj, kiu estas super ĉiuj, kaj tra ĉiuj, kaj en ĉiuj. **7** Sed al ĉiu el ni la graco estas donita, laŭ la mezuro de la dono de Kristo. **8** Tial li diras: Kiam li supreniris alten, li alkondukis kaptitojn, Kaj donis donacojn al homoj. **9** (Ĉi tio do: Li supreniris — kio ĝi estas krom tio, ke li ankaŭ antaŭe malsupreniris ĝis la profundajoj de la tero? **10** La malsuprenirinto — tiu sama estis la suprenirinto alte super ĉiuj ĉieloj, por plenigi ĉion.) **11** Kaj unujn li donis por esti apostoloj; aliajn, profetoj; aliajn, evangeliistoj; kaj aliajn, paštistoj kaj instruistoj; **12** por perfektigo de

ke vi ne plu iru tiel, kiel iras ankaŭ la nacionoj en la vanteco de siaj mensoj, **18** mallumigita en intelekto, fremdigitaj for de la vivo de Dio, pro la nescio, kiu estas en ili, pro la malmoleco de ilia koro; **19** kiu, sensentiĝinte, fordonis sin al malĉasteco por la praktikado de ĉia malpureco kun avideco. **20** Sed vi ne tiel lernis Kriston; **21** rilate al la spirito de via meno, **24** kaj surmetu la novan homon, kreitan laŭ Dio en justeco kaj rilate al la spirito de via meno, **24** kaj surmetu, kiel en Jesuo estas vero; **22** por ke vi formetu, la novan homon, kreitan laŭ Dio en justeco kaj rilate al antaŭa konduto, la malnovan homon, kun parolu veron kun sia proksimulo, ĉar ni estas membroj unu de alia. **26** Koleru kaj ne peku, la suno ne subiru sur via kolero; **27** ankaŭ ne donu lokon al la diablo. **28** Ŝtelinto ne plu ŝtelu, sed preferi laboru, farante bonon per siaj manoj, por ke li havu ion por doni al bezonanto. **29** El via bušo eliru neniu putra vorto, sed nur tio, kio estas bona, por konvena edifado, por ke ĝi donu gracon al la aŭdiantoj. **30** Kaj ne ĉagrenu la Sanktan Spiriton de Dio, en kiu vi estis sigelitaj al la tago de elaĉeto. **31** Ĉia akreco kaj indigno kaj kolero kaj voĉbruado kaj kalumnio estu formetitaj el inter vi, kune kun ĉia malico; **32** kaj estu bonfaraj unu al alia, bonkoraj, pardonantaj unu al alia, kiel ankaŭ Dio en Kristo pardonis al vi.

5 Estu do imitantoj de Dio, kiel infanoj amataj; **2** kaj iradu en amo, kiel Kristo nin amis kaj sin donis pro ni, donaĵon kaj oferaĵon al Dio por agrabla odoraĵo. **3** Sed malĉasteco kaj ĉia malpureco kaj avideco ne eĉ estu nomataj inter vi, kiel decas por sanktuloj; **4** nek ia hontindaĵo, nek sensenca parolado, nek tro libera babilado, kiu ne konvenas; sed preferi dankesprimo. **5** Ĉar vi ja scias, ke ĉiu malĉastulo kaj malpurulo kaj

avidulo, kiu estas idolano, havas nenian heredon via vivo sur la tero. **4** Kaj patroj, ne kolerigu en la regno de Kristo kaj Dio. **6** Neniu vin trompu viajn infanojn; sed nutradu ilin en la disciplino per vantaj vortoj; ĉar pro tiuj aferoj venas sur kaj admono de la Sinjoro. **5** Sklavoj, obeu al la infanojn de malobeo la kolero de Dio. **7** Ne tiuj, kiu la karno estas viaj sinjoroj, kun estu do partoprenantoj kun ili; **8** ĉar iam vi estis timo kaj tremo, en simpleco de via koro, kiel al mallumo, sed jam vi estas lumo en la Sinjoro; Kristo; **6** ne laŭ okul servo, kiel homplacantoj, sed iru kiel infanoj de lumo **9** (ĉar la frukto de la kiel sklavoj de Kristo, plenumante el la koro la lumo estas en ĉia boneco kaj justeco kaj vero), **10** volon de Dio; **7** kun bonvoleco servante, kiel al provante, kio bone plaĉas al la Sinjoro; **11** kaj ne la Sinjoro, kaj ne al homoj; **8** sciante, ke, kian partoprenu kun la senfruktaj faroj de mallumo, ajn bonon faras ĉiu, ĉu sklavo aŭ liberulo, tion sed prefere refutu ilin; **12** ĉar estas hontinde eĉ saman li ricevos de la Sinjoro. **9** Kaj sinjoroj, paroli pri tio, kion ili faras sekrete. **13** Sed ĉio, kio agu tiel same al ili, forlasante minacon; sciante, estas refutata, estas elmontrata per la lumo, ĉar ke via kaj ilia Sinjoro estas en la ĉielo, kaj ne ĉio elmontrata estas lumo. **14** Tial estas dirite: ekzistas ĉe li personfavorado. **10** Cetere, fortigū Vekiĝu, dormanto, kaj releviĝu el la mortintoj, kaj en la Sinjoro kaj en la forteco de lia potenco. **11** Kristo al vi lumos. **15** Zorgu do, ke vi atente iradu, Surmetu la tutan armilaron de Dio, por ke vi povu ne kiel malsagaj, sed kiel sagaj; **16** elaĉtante la kontraŭstari al la artifikoj de la diablo. **12** Ĉar nia tempon, ĉar malbonaj estas la tagoj. **17** Ne estu do luktado estas ne kontraŭ sango kaj karno, sed senprudentaj, sed komprenu, kio estas la volo de kontraŭ regantoj, kontraŭ aŭtoritatoj, kontraŭ la Sinjoro. **18** Kaj ne ebriĝu per vino, en kio estas mondpotenculoj de la nuna mallumo, kontraŭ la diboĉo, sed pleniĝu per la Spirito; **19** parolante spiritaro de malbono en la ĉielejo. (**aīōn g165**) **13** unu al alia per psalmoj kaj himnoj kaj kantoj Tial prenu al vi la tutan armilaron de Dio, por ke spirataj, kantante kaj psalmante en viaj koroj al la vi povu rezisti en la malbona tago, kaj, farinte Sinjor, **20** dankante Dion, la Patron, ĉiam pro ĉion, stari. **14** Staru do, ĉirkauzoninte la lumbojn ĉio en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo; **21** per vero, kaj surmetinte la kirason de justeco, submetiĝante unu al alia en la timo al Kristo. **22** **15** kaj ensuiginte la piedojn per la pretiĝo de la Edzinoj, submetiĝu al viaj edzoj tiel same, kiel evangelio de paco; **16** super ĉio tenante la ŝildon al la Sinjoro. **23** Ĉar edzo estas kapo de edzino, de fido, per kiu vi povos estingi ĉiujn fajrajn kiel ankaŭ Kristo estas kapo de la eklezio; kaj li sagojn de la malbonulo. **17** Kaj ricevu la kaskon de estas la savanto de la korpo. **24** Sed kiel la eklezio savo, kaj la glavon de la Spirito, kiu estas la vorto sin submetas al Kristo, tiel ankaŭ edzinoj al edzoj de Dio; **18** per ĉia preĝado kaj petegado en ĉiu en ĉio. **25** Edzoj, amu viajn edzinojn, kiel Kristo tempo preĝante en la Spirito, kaj vigilante por tio amis la eklezion kaj pro ĝi sin donis, **26** por ke li en ĉia persisteco kaj petego por ĉiuj sanktuloj, **19** sanktigu ĝin per akvolavo, kun la vorto, **27** por ke kaj por mi, ke al mi estu donita parolpovo kun li starigu ĝin antaŭ si glora eklezio, ne havanta malfermo de mia bušo, por ke mi sciigu kurage makulon, nek malglatajn, nek ion tian, sed por la misteron de la evangelio, **20** pro kiu mi estas ke ĝi estu sankta kaj sendifekta. **28** Tiel same ambasadoro en kateno, por ke mi parolu kurage devas edzoj ami siajn edzinojn kiel siajn propriajn en ĝi, kiel mi devus paroli. **21** Plue, por ke vi sciigu korpojn. Kiu amas sian edzinon, tiu amas sin pri miaj aferoj, kiel mi statas, raportos ĉion al mem; **29** ĉar oni neniam malamas sian propran vi Tihiko, la amata frato kaj fidela diakono en la karnon, sed nutras kaj prizorgas ĝin, kiel ankaŭ Sinjoro, **22** kiun mi sendis al vi ĝuste por tio, ke la Sinjoro la eklezion; **30** ĉar ni estas membroj vi sciigu pri nia stato kaj por ke li konsolu viajn de lia korpo. **31** Tial viro forlasos sian patron kaj korojn. **23** Paco estu al la fratoj, kaj amo kun fido sian patronon, kaj aliĝos al sia edzino, kaj ili du de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **24** estos unu karno. **32** Ĉi tiu mistero estas granda, Graco estu kun ĉiuj, kiu sendeklinige amas nian sed mi parolas pri Kristo kaj la eklezio. **33** Tamen Sinjoron Jesuo Kristo.

ankaŭ ĉiu el vi individue amu sian edzinon, kiel sin mem; kaj la edzino timu sian edzon.

6 Infanoj, obeu al viaj gepatroj en la Sinjoro, ĉar tio decas. **2** Respektu vian patron kaj vian patronon (ĝi estas la unua ordono kun promeso), **3** por ke estu al vi bone kaj por ke longe daŭru

Filipianoj

1 Paŭlo kaj Timoteo, servistoj de Jesuo Kristo, al ĉiu sanktuloj en Kristo Jesuo, kiuj estas en Filipi, kun la episkopo kaj diakonoj: **2** Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **3** Mi dankas mian Dion ĉe ĉiu rememoro pri vi, **4** ĉiam en ĉiu mia prego por vi ĉiu farante la peton kun ĝojo, **5** pro via partopreno en la evangelio de post la unua tago ĝis nun; **6** pri tio mem fidante, ke Tiu, kiu komencis bonan faron ĉe vi, ĝin perfektigados ĝis la tago de Jesuo Kristo; **7** kaj ja decas, ke mi tion sentu pri vi ĉiu, ĉar vi havas min en via koro, kaj vi ĉiu estas kun mi partoprenantoj en la graco, kiel en miaj katenoj, tiel ankaŭ en la defendo kaj fortigado de la evangelio. **8** Ĉar Dio estas mia atestanto, kiel fervore mi sopiras al vi ĉiu laŭ la koramo de Kristo Jesuo. **9** Kaj mi pregas, ke via amo abundu ankoraŭ plie kaj plie, en scio kaj ĉia saĝo, **10** por ke vi aprobu la plej bonajn aferojn kaj estu sinceraj kaj senofendaj ĝis la tago de Kristo, **11** plenigite de la fruktoj de justeco, kiuj estas per Jesuo Kristo, al la gloro kaj laŭdo de Dio. **12** Sed, fratoj, mi volas certigi vin, ke miaj aferoj plie efektiviĝis por la progresado de la evangelio, **13** tiel, ke miaj katenoj estas evidentigitaj en Kristo tra la tuta Pretorio kaj ĉie aliloke; **14** kaj la plimulto el la fratoj en la Sinjoro, pro miaj katenoj fariĝinte sentimaj, supermezure kuragas persiste elparoladi la vorton de Dio. **15** Unuj ja proklamas Kriston eĉ envie kaj malpace, sed aliaj bonvole; **16** ĉi tiuj kun amo, sciante, ke mi estas metita, por defendi la evangelion; **17** sed tiuj kun partieco predikas Kriston, ne sincere, supozante, ke ili aldonos doloron al miaj katenoj. **18** Kio do? nur tio, ke ĉiamaniere, ĉu pretekste aŭ vere, oni predikas Kriston: kaj pro tio mi ĝojas kaj ankoraŭ plu ĝojos. **19** Ĉar mi scias, ke ĉi tio efikos al mia savo, per viaj pregoj kaj la provizado de la Spirito de Jesuo Kristo, **20** laŭ mia fervora atendado kaj espero, ke mi pri nenio hontiĝos, sed ke per ĉia liberparolo, kiel ĉiam, tiel ankaŭ nun, Kristo estos glorata en mia korpo, ĉu per vivo aŭ per morto. **21** Ĉar ĉe mi la vivado estas Kristo, kaj morti estas gajno. **22** Sed se mi vivados korpe, tio signifas pluan frukton de laboro; kaj mi ne scias, kion elekti. **23** Ĉar ambaŭflanke mi estas embarasata, havante deziron foriri kaj esti kun Kristo, kio estas multe pli bona; **24** tamen mia restado en la karno estas pli bezona por vi. **25** Kaj tiel fidante, mi scias, ke mi restos kaj apudrestados kun vi ĉiu, por via progreso kaj

ĝojo de fido; **26** por ke mi pli abunde en Kristo Jesuo gratulu min pri vi, per mia denova ĉeesto kun vi. **27** Sed via vivmaniero nur estuinda je la evangelio de Kristo, por ke, ĉu mi alvenos kaj vidos, aŭ forestos, mi aŭdu pri viaj aferoj, ke vi fortike staras unispire, kumbatalantaj unuanime por la fido de la evangelio, **28** kaj neniel timigita de la kontraŭuloj: kio estas al ili certa signo de pereo, sed al vi certa signo (nepre de Dio) pri via saviĝo; **29** ĉar estas al vi permesite pro Kristo, ne sole kredi al li, sed ankaŭ suferi pro li; **30** havantaj la saman bataladon, kiun vi vidis ĉe mi, kaj pri kiu vi nun aŭdas, ke ĉe mi ĝi ankoraŭ ekzistas.

2 Se do en Kristo ekzistas ia konsolo, ia simpatio de amo, ia kunuleco de la Spirito, ia korfavoro kaj kompato, **2** plenigu mian ĝojon, ke vi tiel same sentu, havante la saman amon, estante unuanimej, sampensaj, **3** nenion farante malpace aŭ arogante, sed kun humileco rigardante unu la alian kiel pli indan, ol li mem; **4** ne attenu ĉiu siajn propriajn aferojn, sed ĉiu ankaŭ la aferojn de aliaj. **5** Tiu sama spirito estu en vi, kiu estis ankaŭ en Kristo Jesuo, **6** kiu, estante en la formo de Dio, ne rigardis kiel ŝatindajon la egalecon kun Dio **7** sed sin malplenigis, alprenante la formon de sklavo, fariĝante laŭ la bildo de homoj; **8** kaj troviĝinte laŭfigure kiel homo, li sin humiligos kaj fariĝis obeema ĝis morto, eĉ ĝis la morto per kruco. **9** Pro tio do Dio tre alte superigis lin, kaj donis al li nomon, kiu estas super ĉia nomo, **10** por ke en la nomo de Jesuo klinigu ĉiu genuo, de enĉieluloj kaj surteruloj kaj subteruloj, **11** kaj ĉiu lango konfesu, ke Jesuo Kristo estas Sinjoro, al la gloro de Dio, la Patro. **12** Tial, miaj amatoj, kiel vi ĉiam obeis, ne nur dum mia ĉeesto ĉe vi, sed nun eĉ pli multe dum mia forestado, ellaboru kun timo kaj tremo vian propran savon; **13** ĉar Dio estas Tiu, kiu elfaras en vi la volon kaj la energion laŭ Sia bonvolo. **14** Ĉion faru sen murmuroj kaj disputoj, **15** por ke vi estu senkulpa kaj simplaj, filoj de Dio, neriproĉindaj, meze de perversa kaj malhonesta generacio, inter kiuj vi brilas kiel lumiloj en la mondo, **16** forte tenante la vorton de la vivo; por ke estu por mi io, pri kio mi povos min gratuli en la tago de Kristo, ke mi ne vane kuris kaj laboris. **17** Cetere, eĉ se mi estas elverŝata sur la oferon kaj servon de via fido, mi ĝojas kaj kungojas kun vi ĉiu; **18** kaj tiel same vi ankaŭ ĝoju kaj kungoju kun mi. **19** Sed mi esperas en la Sinjoro Jesuo baldaŭ sendi al vi Timoteon, por ke mi ankaŭ refreſiĝu, kiam mi certiĝos pri via stato. **20** Ĉar mi havas nenion samsentan, kiu sincere zorgos pri via stato. **21** Ĉar ĉiu celas siajn

aferojn, ne la aferojn de Jesuo Kristo. **22** Sed vi de Dio en Kristo Jesuo. **15** Ĉiu el ni do, kiu estas ja konas lian provadon, ke kiel filo servas al sia perfektaĵ, tiel pensu; kaj se pri io vi pensas alie, patro, tiel li servis kun mi por la evangelio. **23** tion ankaŭ Dio malkašos al vi; **16** sed ĉiaokaze, Lin do mi esperas tuj sendi, kiam mi certiĝos, kio laŭ tio, kiom ni jam atingis, ni iradu. **17** Fratoj, al mi okazos, **24** sed mi fidas al la Sinjoro, ke mi estu kunimitantoj de mi; kaj observu tiujn, kiu mem ankaŭ venos baldaŭ. **25** Tamen ŝajnis al mi tiel iradas, kiel vi havas nin kiel ekzemplon. **18** necese sendi al vi Epafroditon, mian fraton kaj Ĉar iradas multaj, pri kiu mi ofte diris al vi, kaj kunlaboranton kaj kunbatalanton, vian senditon nun eĉ plorante diras, ke ili estas malamikoj de la kaj helpantpon por mia bezono; **26** ĉar li sopiris kruco de Kristo; **19** ilia fino estas pereo, ilia dio al vi ĉiu, kaj forte maltrankviliĝis pro tio, ke estas la ventro, kaj ilia gloro estas en ilia honto, vi jam sciigis pri lia malsano; **27** ĉar efektive li ili atentas surterajojn. **20** Ĉar nia burĝajto estas malsanis, preskaŭ ĝis morto; sed Dio kompatis en la ĉielo, de kie ankaŭ ni atendas Savonton, la lin, kaj ne sole lin, sed ankaŭ min, por ke mi ne Sinjoron Jesu Kristo, **21** kiu denove elformos la havu malĝojon super malĝojo. **28** Mi do sendis lin korpon de nia humiliĝo, por ke ĝi konformiĝu al des pli diligente, por ke, revidante lin, vi ĝoju, kaj la korpo de lia gloro, laŭ la energio, per kiu li eĉ ke mi estu sen malĝojo. **29** Akceptu lin do en la povas ĉion al si submeti.

Sinjoro kun plena ĝojo, kaj tiajn homojn honori; **30** ĉar pro la laboro por Kristo li alproksimiĝis al morto, riskante sian vivon, por kompletigi tion, kio mankis ĉe via servado al mi.

3 Fine, fratoj, ĝoju en la Sinjoro. Tute ne ĝenas min al vi skribi ripete, kaj por vi tio estas sendanĝeriga. **2** Gardu vin kontraŭ la hundoj, gardu vin kontraŭ la malbonaguloj, gardu vin kontraŭ la karntranĉuloj; **3** ĉar ni estas la cirkumciduloj, kiu per la Spirito de Dio adoras, kaj nin gratulas pri Kristo Jesuo, kaj ne havas fidon al la karno; **4** kvankam mi mem povas havi fidon al la karno; se iu alia pretendas fidi la karnon, mi ja pli efektive; **5** cirkumcidita la okan tagon, el la raso Izraela, el la tribo de Benjamén, Hebreo el Hebreoj; rilate la leĝon, Fariseo; **6** rilate fervor, persekutanto de la eklezio; rilate la justecon, kiu fariĝas per la leĝo, senkulpa. **7** Sed kio estis al mi gajno, tion mi rigardis kiel malgajnon pro Kristo. **8** Kaj efektive mi rigardas ĉion kiel malgajnon pro la supereco de la scio de Kristo Jesuo, mia Sinjoro, pro kiu mi suferis malgajnon de ĉio, kaj rigardas ĉion kiel rubon, por ke mi gajnu Kriston, **9** kaj estu trovata en li, ne havante mian justecon, kiu devenas de la leĝo, sed la justecon, kiu estas per la fido al Kristo, la justecon, kiu devenas de Dio sur fidon; **10** por ke mi sciu lin kaj la potenco de lia releviĝo kaj la kunulecon en liaj suferoj, atingi la releviĝon el la mortintoj. **12** Ne kvazaŭ mi jam trafis, aŭ jam perfektiĝis; sed mi min pelas mi estas tenata de Kristo Jesuo. **13** Mij fratoj, mi ne rigardas min kiel jam ektenantan; sed nur jene: forgesante tion, kio estas malantaŭe, kaj al la celo, por akiri la premion de la supera voko

4 Tial, mijaj fratoj amataj kaj alsopirataj, mia ĝojo kaj mia krono, tiel staru fortike en la Sinjoro, mijaj amataj. **2** Mi admonas Eŭodian, kaj mi admonas Sintiħen, ke ili estu unuanimaj en la Sinjoro. **3** Kaj mi petegas vin ankaŭ, sincera kunjugulo, helpu tiujn virinojn, ĉar ili kunlaboris kun mi en la evangelio, kune kun Klemento kaj mijaj ceteraj kunlaborantoj, kies nomoj estas en la libro de vivo. **4** Ĝoju en la Sinjoro ĉiam; denove mi diros: Ĝoju. **5** Via mildeco estu konata al ĉiu. La Sinjoro estas proksima. **6** Pri nenio trozorgu; sed pri ĉio, per preĝo kaj peto kun dankesprimo, viaj deziroj sciigu al Dio. **7** Kaj la paco de Dio, kiu superas ĉian intelekton, gardos viajn korojn kaj pensojn en Kristo Jesuo. **8** Fine, fratoj, kio ajn estas vera, kio ajn honesta, kio ajn justa, kio ajn ĉasta, kio ajn ŝatinda, kio ajn bonfama; se estas ia virtuo, se estas ia laŭdo, tion pripensu. **9** Kion vi lernis kaj ricevis kaj aŭdis kaj vidis en mi, tion faru; kaj la Dio de paco estos kun vi. **10** Sed mi forte ĝojas en la Sinjoro, ke vi jam nun revivigis vian zorgon pri mi; vi ja estis zorgemaj, sed mankis ĉiel al vi oportuna tempo. **11** Tamen mi ne parolas rilate bezonon; ĉar mi lernis, en kia ajn stato mi estas, en tio esti kontenta. **12** Mi scias humiliĝi, kaj mi scias ankaŭ esti en abundeco; ĉie kaj ĉiel mi lernis la sekretion pleniĝi kaj malsati, havi abundon kaj havi markon. **13** Mi ĉion povas fari en tiu, kiu min fortikigas. **14** Tamen vi bone agis, partoprenante kun mi en mia suferado. **15** Kaj vi mem, Filipianoj, ankaŭ scias, ke en la komenco de la evangelio, kiam mi foriris el Makedonujo, neniu mi rilate donadon kaj ricevadon, krom vi solaj; **16** ĉar eĉ en Tesaloniko vi pli ol unufoje sendis ion por mia bezono. **17** Mi strebante al tio, kio estas antaŭe, **14** mi min pelas ne deziras la donacon; sed mi deziras la frukton, kiu plimultiĝos por via profito. **18** Sed mi havas

cion, kaj estas en abundeco; mi jam pleniĝis,
ricevinte per Epafradito vian senditaĵon, agrablan
odorajon, oferon akceptindan, kiu plaĉas al Dio.
19 Kaj mia Dio satigos ĉian vian bezonon, laŭ Sia
riĉo en gloro en Kristo Jesuo. **20** Nun al nia Dio
kaj Patro estu gloro por ĉiam kaj eterne. Amen.
(alio g165) **21** Salutu ĉiun sanktulon en Kristo Jesuo.
La fratoj, kiuj estas kun mi, vin salutas. **22** Ĉiuj
sanktuloj vin salutas, precipe tiuj, kiuj estas el la
domanaro de Cezaro. **23** La graco de la Sinjoro
Jesuo Kristo estu kun via spirito.

Koloseanoj

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo per la volo de Dio, kaj Timoteo, nia frato, **2** al la sanktuloj kaj fidelaj fratoj en Kristo, kiuj estas en Kolose: Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro. **3** Ni dankas Dion, la Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ĉiam preĝante por vi, **4** aŭdinte pri via fido en Kristo Jesuo kaj pri via amo al ĉiu sanktuloj, **5** pro la espero konservita por vi en la ĉielo, pri kiu vi jam antaŭe aŭdis en la vorto de la vero de la evangelio, **6** kiu venis ĝis vi, kiel ankaŭ en la tuta mondo ĝi estas fruktodona kaj kreskanta, kiel ankaŭ en vi de post tiu tago, en kiu vi aŭdis kaj eksciis la gracon de Dio laŭ la vero; **7** kiel vi lernis de Epafras, nia amata kunservanto, kiu estas fidela diakono de Kristo pro ni, **8** kaj kiu ankaŭ sciigis nin pri via amo en la Spirito. **9** Tial ni ankaŭ, de post la tago, en kiu ni tion aŭdis, ne ĉesas preĝi kaj peti por vi, ke vi pleniĝu per la scio de Lia volo en ĉia spirita saĝo kaj prudento, **10** por ke vi iradu inde je la Sinjoro, al ĉia plaĉado, en ĉia bona farado fruktodonaj kaj kreskantaj en la scio de Dio; **11** fortigitaj per ĉia forto laŭ la potenco de Lia gloro, por ĉia pacienco kaj toleremeco kun ĝojo; **12** dankante la Patron, kiu taŭgigis nin por partopreno en la heredajo de la sanktuloj en lumo, **13** kaj liberigis nin el la potenco de mallumo, kaj transportis nin en la regnon de la Filo de Sia amo; **14** en kiu ni havas la elaceton, la pardonon de pekoj; **15** li estas bildo de la nevidebla Dio, la unuenaskito inter la tutakreitaro; **16** ĉar en li kreigis ĉio en la ĉielo kaj sur la tero, ĉio videbla kaj nevidebla, ĉu tronoj, ĉu regecoj, ĉu estrecoj, ĉu aŭtoritatoj; ĉio kreigis per li, kaj por li; **17** kaj li estas antaŭ ĉio, kaj en li ĉio ekzistas. **18** Kaj li estas la kapo de la korpo, la eklezio; kaj li estas la komenco, la unuenaskita el la mortintoj, por ke li fariĝu superulo en ĉio. **19** Kaj li estas la kapo de la korpo, la eklezio; kaj li estas la komenco, la unuenaskita el la mortintoj, por ke li fariĝu superulo en ĉio.

20 Kaj per li kunakordigiĝis ĉion al Si mem, pacon farinte per la sango de lia kruco; per li ĉion, ĉu sur la tero, ĉu en la ĉielo. **21** Kaj vin, iam fremdigitaj, kaj mense malamikoj en malbonaj faroj, li tamen jam kunakordigis **22** en la korpo de sia karno, per morto, por starigi vin sanktaj kaj senmakulaj kaj neriproĉebraj antaŭ li; **23** se efektive vi restas en la fido, fonditaj kaj fiksitaj kaj firmaj en la espero de la evangelio, kiu vi aŭdis, kiu estas predikita tra la tutakreitaro sub la ĉielo, kaj kies diakono

eklezio; **25** kies diakono mi fariĝis laŭ la aranĝo de Dio, donita al mi pro vi, por plenumi la vorton de Dio, **26** la misteron, kiu estas kaŝita for de la mondaĝo kaj de la generacioj, sed nun klarigita al liaj sanktuloj, (aiōn g165) **27** al kiuj Dio volis sciigi, kia estis la riĉeco de la gloro de ĉi tiu mistero inter la nacionoj; kiu estas Kristo en vi, la espero de gloro; **28** kaj kiun ni anoncas, admonante ĉiun homon kaj instruante ĉiun homon en ĉia saĝo, por ke ni starigu ĉiun homon perfekta en Kristo Jesuo; **29** por tiu celo mi ankaŭ laboras, klopodante laŭ lia energio, kiu energias en mi kun potenco.

2 Mi volas do, ke vi sciu, kiel grandan klopodon mi havas pro vi, kaj pro tiuj en Laodikea, kaj pro ĉiuj, kiuj ne vidis mian vizagón en la karno; **2** por ke iliaj koroj konsoliĝu, dum ili kunkroĉigas en amo, kaj al ĉia riĉeco de la plena certiĝo de kompreno, por ke ili sciu la misteron de Dio, Kriston, **3** en kiu estas kaŝitaj ĉiuj trezoroj de saĝeco kaj de scio. **4** Tion mi diras, por ke neniu vin trompu per parola allegoco. **5** Ĉar kvankam mi laŭ karno forestas, tamen laŭ spirito mi estas kun vi, ĝojante kaj vidante vian ordon kaj la firmecon de via fido al Kristo. **6** Kiel do vi ricevis Kriston Jesuon, la Sinjoron, tiel vi iradu en li, **7** enradikigite kaj konstruite en li, kaj firmigite en la fido, kiel vi estas instruitaj, kun abundo da dankesprimo. **8** Gardu vin, ke neniu prirabu vin per filozofio kaj vanta trompo, laŭ la tradicio de homoj, laŭ la elementoj de la mondo, kaj ne laŭ Kristo; **9** ĉar en li korpe loĝas la tuta pleneco de la Dieco, **10** kaj vi estas plenigitaj en li, kiu estas la kapo de ĉia estreco kaj aŭtoritato; **11** en kiu ankaŭ vi cirkumcidiĝis per cirkumcidado ne manfarita, en la demeto de la korpo de la karno, en la cirkumcidado de Kristo; **12** enterigite kun li en bapto, en kiu ankaŭ vi estas kunlevitaj per la fido al la energio de Dio, kiu lin levis el la mortintoj, por ke li forprenis ĝin el la la mortintoj, por ke li fariĝu superulo en ĉio. **13** Kaj vin, kiuj estis malvivaj per viaj ĉar la Patro bonvolis, ke en li la tuta pleneco loĝas; eraroj kaj la necirkumcidado de via karno, Li vivigis **14** elviſinte kun li, pardoninte al ni ĉiujn erarojn; **15** elviſinte la dekreton kontraŭ ni en ordonoj skribitan, kiu la fido al la energio de Dio, kiu lin levis el la la mortintoj, por ke li fariĝu superulo en ĉio. **16** Neniu do vin kun li, pardonante al ni ĉiujn erarojn; **17** kiu estas la estrecoj kaj la aŭtoritatoj, parade malkaſis si la estrecoj kaj la aŭtoritatoj, parade malkaſis ilin, triumfante super ili en ĝi. **18** Neniu do vin juĝu pri mangajo, aŭ trinkajo, aŭ rilate al festo, la fido, fonditaj kaj fiksitaj kaj firmaj en la espero aŭ novmonato, aŭ sabato; **19** kiu estas ombro de de la evangelio, kiu vi aŭdis, kiu estas predikita la estontajoj, sed la korpo apartenas al Kristo. **18** tra la tutakreitaro sub la ĉielo, kaj kies diakono Neniu forrabu de vi vian premion per memvola mi, Paŭlo, fariĝis. **24** Nun mi ĝojas pri miaj suferoj humileco kaj kulto de la anĝeloj, entrudante pro vi, kaj plenigas la mankon de la afliktoj de sin en tion, kion li ne vidis, vante blovošvelinte Kristo en mia karno pro lia korpo, kiu estas la per sia karna meno, **19** kaj ne tenante sin al la

Kapo, el kiu la tuta korpo, per la artikoj kaj ligiloj provizita kaj kunigita, kreskas laŭ la kreskigo de Dio. **20** Se vi mortis kun Kristo for de la elementoj de la mondo, kial, kiel vivantaj en la mondo, vi submetiĝas al dekretoj: **21** Ne tušu, ne gustumu, ne palpu, **22** pri ĉio, kio pereas per la uzado, laŭ la ordonoj kaj doktrinoj de homoj? **23** Ĉio tio havas ŝajnon de saĝeco en volokulto kaj humileco kaj severeco rilate al la korpo, sed ne en ia valoro por plensatigo de la karno.

3 Se do vi estas levitaj kun Kristo, serĉu tion, kio estas supre, kie Kristo sidas dekstre de Dio. **2** Atentu tion, kio estas supre, ne surterajojn. **3** Ĉar vi mortis, kaj via vivo kaŝiĝis kun Kristo en Dio. **4** Kiam aperos Kristo, nia vivo, tiam vi ankaŭ kun li aperos en gloro. **5** Malvivigu do viajn membrojn, kiuj estas sur la tero: malĉastecon, malpurecon, volupton, malbonan deziron, kaj avidecon, kiu estas idolkulto; **6** pro kio venas la kolero de Dio sur la filoj de malobeo; **7** en kiuvi ankaŭ iam iradis, kiam vi vivis en ili. **8** Sed nun formetu ankaŭ lajenajn: koleron, pasian indignon, malicon, kalumnion, hontindan parolon el via bušo; **9** ne mensogu unu al alia, ĉar vi jam formetis la malnovan homon kun liaj agoj, **10** kaj surmetis la novan homon, kiu estas renovigata al scio laŭ la bildo de Tiu, kiu lin kreis; **11** kie ne povas esti Greko kaj Judo, cirkumcido kaj necirkumcido, barbaro, Skito, sklavo, liberulo, sed Kristo estas ĉio kaj en ĉio. **12** Surmetu do, kiel elektitoj de Dio, sanktaj kaj amataj, koron de kompato, bonkorecon, humilecon, mildecon, toleremecon; **13** reciproke paciencante kaj pardonante, se iu havas plendon kontraŭ iu; kiel la Sinjoro pardonis vin, tiel vi ankaŭ faru; **14** kaj super ĉion tion surmetu amon, kiu estas ligilo de perfekteco. **15** Kaj la paco de Kristo prezidi en viaj koroj, al kiu ankaŭ vi estas vikitaj en unu korpo, kaj estu dankemaj. **16** La vorto de Kristo loĝu en vi riĉe, en ĉia saĝeco; kaj instruu kaj admonu unu la alian per psalmoj kaj himnoj kaj spiritaj kantoj, kantante kun graco en viaj koroj al Dio. **17** Kaj kion ajn vi faras per vorto aŭ ago, faru ĉion en la nomo de la Sinjoro Jesuo, dankante Dion, la Patron, per li. **18** Edzinoj, submetiĝu al viaj edzoj, kiel decas en la Sinjoro. **19** Edzoj, amu viajn edzinojn, kaj ne maldolciĝu kontraŭ ili. **20** Infanoj, obeu viajn gepatrojn en ĉio, ĉar tio plaĉas al la Sinjoro. **21** Patroj, ne kolerigu viajn infanojn, por ke ili ne senkuraĝiĝu. **22** Sklavoj, obeu en ĉio al la sinjoroj laŭ la karno, ne per okulservo, kiel homplacantoj, sed en simpleco de koro, timante la Sinjoron; **23** kaj kion ajn vi faras, laboru plenanime, kiel por la Sinjoro, kaj ne por homoj, **24** sciante, ke de la Dio. **25** Sed ĉiu maljusto faranta ricevos returne laŭ sia maljustaĵo, kaj ne ekzistas personfavorado.

4 Sinjoroj, domu al viaj sklavoj justaĵon kaj egalajon, sciante, ke vi ankaŭ havas Sinjoron en la ĉielo. **2** En preĝado persistu, vigilante en ĝi kun danko; **3** preĝante samtempe ankaŭ pro ni, por ke Dio malfermu al ni pordon por la vorto, por paroli la misteron de Kristo, pro kiu mi estas ankaŭ enkatenita; **4** por ke mi klarigu ĝin, kiel mi devus paroli. **5** Iradu en saĝeco rilate al la eksteruloj, elaĉetante la tempon. **6** Via parolo estu ĉiam kun graco, spicita per salo, por ke vi sciu, kiel vi devus respondi al ĉiu. **7** Pri ĉiu miaj aferoj sciigos vin Tihiko, la amata frato kaj fidela diakono kaj kunservanto en la Sinjoro, **8** kiun mi sendis al vi ĝuste por tio, ke vi sciigis pri nia farto, kaj ke li konsolu viajn korojn, **9** kune kun Onesimo, la fidela kaj amata frato, kiu estas el vi. Ili sciigos vin pri ĉiu ĉi tieaj aferoj. **10** Salutas vin Aristarho, mia kumalliberulo, kaj Marko, kuzo de Barnabas (pri kiu vi ricevis ordonojn: se li venos al vi, akceptu lin), **11** kaj Jesu, nomata Justo, kiuj estas el la cirkumcido; tiuj solaj estas miaj kunlaborantoj por la regno de Dio, kiuj estis al mi konsolilo. **12** Salutas vin Epafras, kiu estas el vi, servisto de Kristo Jesuo, ĉiam klopodeganta pro vi en siaj preĝoj, por ke vi staru perfektaj kaj konvinkitaj en la tuta volo de Dio. **13** Ĉar mi atestas pri li, ke li havas multan fervorон pro vi, kaj pro tiuj, kiuj estas en Laodikea, kaj en Hierapolis. **14** Salutas vin Luko, la amata kuracisto, kaj Demas. **15** Salutu la fratojn en Laodikea, kaj Nifmason, kaj la eklezion en ilia domo. **16** Kaj kiam la epistolo estos legitâ vi, faru, ke ĝi estu legata ankaŭ en la eklezio en Laodikea; kaj ke vi ankaŭ legu la epistolon el Laodikea. **17** Kaj diru al Arhipo: Zorgu pri la diakoneco, kiun vi ricevis en la Sinjoro, por ke vi plenumu ĝin. **18** La saluto per la propra mano de mi, Paŭlo. Memorū miajn katenojn. Graco estu kun vi.

1 Tesalonikanoj

1 Paŭlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, la Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo: Graco al vi kaj paco. **2** Ni ĉiam dankas Dion pri vi ĉiuj, memorigante pri vi en niaj preĝoj; **3** memorante senĉese vian laboron de fido kaj penadon de amo kaj paciencon de espero al nia Sinjoro Jesuo Kristo, antaŭ nia Dio kaj Patro; **4** sciante, fratoj, amataj de Dio, vian elekton, **5** ĉar nia evangelio venis al vi ne nur parole, sed ankaŭ kun potenco kaj kun la Sankta Spirito kaj plena certigo; vi scias, kiaj homoj ni ĉe vi montriĝis pro vi. **6** Kaj vi fariĝis imitantoj de ni kaj de la Sinjoro, ricevinte la vorton en multe da aflikto, kun ĝojo de la Sankta Spirito; **7** tiel, ke vi fariĝis modelo por ĉiuj kredantoj en Makedonujo kaj en la Ahaja lando. **8** Ĉar de vi la vorto de la Sinjoro estas diseħita ne nur en Makedonujo kaj la Ahaja lando, sed en ĉiu loko via fido al Dio disvastiĝis, tiel, ke ni ne bezonas diri ion. **9** Ĉar ili mem pri ni rakontas, kian alvenon ni havis ĉe vi; kaj kiel vi vin turnis al Dio for de idoloj, por servi vivantan kaj veran Dion, **10** kaj atendi Lian Filon el la ĉielo, la Filon, kiun Li levis el la mortintoj, Jesuon, kiu nin savas de la estonta kolerego.

2 Ĉar vi mem scias, fratoj, ke nia alveno al vi ne montriĝis senfrukta; **2** sed suferinte kaj insultite en Filipi, kiel vi scias, ni kuraĝiĝis en nia Dio prediki al vi la evangelion de Dio meze de granda konflikto. **3** Ĉar nia instruado ne devenis de eraro, nek de malpureco, kaj ĝi ne estas kun ruzo; **4** sed kiel Dio nin aprobis, por konfidi al ni la evangelion, tiel ni parolas, por plaĉi ne al homoj, sed al Dio, kiu esploras niajn korojn. **5** Ĉar, kiel vi scias, ni neniam troviĝis kun vortoj flataj, nek kun avideca preteksto (Dio estas atestanto), **6** nek celante homan gloron ĉe vi aŭ ĉe iu alia, kvankam ni povis esti al vi ŝargaj, kiel apostoloj de Kristo. **7** Sed ni estis mildaj inter vi, kiel vartistino, fleganta siajn propriajn infanojn; **8** tiel same ni, sentante por vi koran inklinon, volonte tiam dividus kun vi, ne nur la evangelion de Dio, sed ankaŭ niajn propriajn animojn, ĉar vi fariĝis por ni tre karaj. **9** Ĉar vi memoras, fratoj, nian penadon kaj laboregon: nokte kaj tage laborante, por ke ni ne fariĝu ŝargo por iu el vi, ni predikadis al vi la evangelion de Dio. **10** Vi estas atestantoj, kaj Dio ankaŭ, kiel sankte kaj juste kaj senkulpe ni kondutis ĉe vi kredantoj; **11** kiel vi scias, ke por ĉiuj el vi ni estis kiel patro ĉe siaj infanoj, vin admonante kaj kuraĝigante, kaj petegante, **12** ke

vi iradu inde je Dio, kiu vin vokas en Sian regnon kaj gloron. **13** Pro ĉi tio ankaŭ ni senĉese dankas Dion, ke ricevinte per nia parolo la vorton de Dio, vi akceptis ne la homan vorton, sed, kiel ĝi vere estas, la Dian vorton, kiu ankaŭ energias en vi, kiuj kredas. **14** Ĉar vi, fratoj, fariĝis imitantoj de la eklezioj de Dio en Kristo Jesuo, kiu estas en Judujo; ĉar tiajn samajn suferojn vi ankaŭ spertis ĉe viaj samlandanoj, kiajn tiuj ĉe la Judoj, **15** kiuj mortigis la Sinjoron Jesuo kaj la profetojn, kaj nin elpelis, kaj ne plaĉas al Dio, kaj estas kontraŭuloj al ĉiuj homoj; **16** ili malhelpis al ni prediki al la nacianoj, por ke ili saviĝu, por kompletigi ĉiam la sumon de siaj pekoj; kaj sur ilin venis la kolero ĝis ekstrema mezuro. **17** Sed, fratoj, ni, senigite je vi dum kelka tempo, persone, ne kore, des pli fervore klopodis vidi vian vizagón kun multa sapiro; **18** ĉar ni deziris veni al vi; mi, Paŭlo, tion deziris pli ol unufoje; sed malhelpis nin Satano. **19** Ĉar kio estas nia espero, aŭ ĝojo, aŭ krono de singratulado? Ĉu ĝi ja ne estas vi, antaŭ nia Sinjoro Jesuo Kristo ĉe lia alveno? **20** Ĉar vi estas nia gloro kaj nia ĝojo.

3 Kiam do ni jam ne povis resti trankvilaj, ni decidis esti lasitaj solaj en Ateno; **2** kaj ni sendis Timoteon, nian fraton kaj servanton de Dio en la evangelio de Kristo, por firmigi vin kaj konsoli vin pri via fido, **3** por ke neniu estu ŝancelita de tiuj afliktoj; ĉar vi mem scias, ke ili apartenas al nia sorto. **4** Ĉar kiam ni estis ĉe vi, ni antaŭdiris al vi, ke ni nepre suferos; kaj tio efektive okazis, kiel vi ja scias. **5** Pro tio mi ankaŭ, kiam mi jam ne povis resti trankvila, sendis, por ke mi certigu pri via fido, pro timo, ke eble la tentanto vin tentis kaj ke nia laboro fariĝos senutila. **6** Sed kiam Timoteo, jus veninte al ni de vi, donis al ni bonajn sciigojn pri via fido kaj via amo, kaj ke vi ĉiam memoras nin bonkore, sopirante vidi nin, kiel ni ankaŭ vin, **7** pro tio ni konsoligis, fratoj, pri vi, en ĉia nia malĝojo kaj aflikto, per via fido; **8** ĉar nun ni vivas, se vi staras firme en la Sinjoro. **9** Ĉar kian dankon ni povas repagi al Dio pri vi, pro la tuta ĝojo, per kiu ni ĝojas pro vi antaŭ Dio; **10** nokte kaj tage preĝante fervore, ke ni povu vidi vian vizagón kaj perfektigi la mankojn de via fido? **11** Nia Dio kaj Patro mem kaj nia Sinjoro Jesuo direktu nian vojon al vi; **12** kaj la Sinjoro pligrandigis kaj abundigis ĉe vi la amon de unu al la alia kaj al ĉiuj, kiel ni amas vin; **13** por ke li faru viajn korojn senkulpaj kaj sanktaj antaŭ nia Dio kaj Patro, ĉe la alveno de nia Sinjoro Jesuo kun ĉiuj liaj sanktuloj.

4 Fine do, fratoj, ni petegas kaj admonas vin en la tago, ni estu sobraj, surmetante la kirason de fido Sinjoro Jesuo, ke kiamaniere vi lernis de ni, kiel kaj amo, kaj, kiel kaskon, la esperon de savo. **9** Ĉar vi devus iradi kaj plaĉi al Dio (kaj vi ja tiel iradas), Dio nin destinis ne al kolero, sed al la ricevo de tiamaniere vi pli kaj pli abunde agu. **2** Ĉar vi scias, savado per nia Sinjoro Jesuo Kristo, **10** kiu mortis kian admonon ni donis al vi en la Sinjoro Jesuo. **3** por ni, por ke ni vivu kune kun li, ĉu ni maldormos Ĉar jen estas la volo de Dio, via sanktiĝo, ke vi vin aŭ dormos. **11** Tial admonu vin reciproke kaj edifu detenu de malĉasteco; **4** ke ĉiu el vi sciu preni al si unu la alian, kiel ankaŭ vi jam faradas. **12** Sed ni sian propran aĵon en sankteco kaj honoro, **5** ne en petegas vin, fratoj, koni tiujn, kiuj laboras ĉe vi la pasio de volupto, kiel la nacianoj, kiuj ne konas kaj estras ĉe vi en la Sinjoro kaj vin admonas, **13** Dion; **6** ke neniu peku kaj trompu sian fraton en kaj estimi ilin treege kuri amo pro ilia laboro. Estu ĉi tio; ĉar la Eternulo estas venganto en ĉio tio, pacemaj unu kun la alia. **14** Kaj ni petas vin, fratoj, kiel ankaŭ ni antaŭavertis vin kaj atestis. **7** Ĉar admonu la senordulojn, kuraĝigu la nebravulojn, Dio nin vokis ne por malpureco, sed por sanktiĝo. subtenu la malfortulojn, estu paciencaj kontraŭ **8** Tiu do, kiu malakceptas, malakceptas ne homon, ĉuij. **15** Zorgu, ke neniu redonu al iu malbonon sed Dion, kiu donas al vi Sian Sanktan Spiriton. **9** por malbono; sed ĉiam sekvu tion, kio estas bona, Sed pri amo al la frataro, vi ne bezonas, ke oni unu por alia kaj por ĉuij. **16** Ĝoju ĉiam; **17** preĝu skribu al vi, ĉar vi mem estas instruitaj de Dio senĉese; **18** pri ĉio donu dankon; ĉar tia estas la ami unu la alian; **10** ĉar vi ja tion faras al ĉiu volo de Dio en Kristo Jesuo pri vi. **19** Ne estingu la fratoj, kiuj estas en la tutaj Makedonujo. Sed ni Spiriton; **20** ne malestimu profetaĵojn; **21** elprovu admonas vin, fratoj, ke vi amu pli kaj pli abunde, ĉion; tenu firme tion, kio estas bona; **22** detenu **11** kaj ke vi celu esti kvietaj, kaj fari viajn proprajn vin de ĉia formo de malbono. **23** Kaj la Dio de aferojn, kaj labori per viaj manoj, ĝuste kiel ni al paco vin sanktigu tute; kaj via spirito kaj animo vi ordonis; **12** por ke vi iradu konvene antaŭ tiuj, kaj korpo estu plene konservitaj sen kulpo, ĉe kiuj estas ekstere, kaj por ke nenio al vi manku. la alveno de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **24** Fidela **13** Sed ni ne volas, fratoj, ke vi ne sciu pri tiuj, kiuj estas Tiu, kiu vin vokas, kiu ankaŭ faros. **25** Fratoj, endormiĝis; por ke vi ne malĝojo, kiel la ceteraj, preĝu por ni. **26** Salutu ĉiujn fratojn per sankta kiuj havas nenian esperon. **14** Ĉar se ni kredas, ke kiso. **27** Mi solene petegas vin per la Sinjoro, ke Jesuo mortis kaj releviĝis, tiel ankaŭ tiuj, kiuj oni legu ĉi tiun epistolon antaŭ la tutaj frataro. **28** endormiĝis en Jesuo, Dio venigos kun li. **15** Ĉar ni La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. diras al vi per la vorto de la Sinjoro, ke ni, kiuj estos vivaj, restantaj ĝis la alveno de la Sinjoro, tute ne havos lokon antaŭ la endormiĝintoj. **16** Ĉar la Sirjoro mem malsupreniros de la ĉielo, kun signalkrio, kun la voĉo de la ĉefanĝelo, kaj kun la trumpeto de Dio; kaj la mortintoj en Kristo leviĝos la unuaj; **17** poste ni, kiuj vivas, ankoraŭ restantaj, estos kune kun ili suprenkapitataj en la nubo, por renkonti la Sinjoron en la aero; kaj tiel ni estos por ĉiam kun la Sinjoro. **18** Tial per tiuj vortoj konsolu unu la alian.

5 Sed pri la tempoj kaj okazoj, fratoj, vi ne bezonas, ke oni skribu al vi. **2** Ĉar vi mem tute bone scias, ke la tago de la Sinjoro venas, kiel ŝtelisto en la nokto. **3** Dum oni diras: Paco kaj sendanĝereco, tiam subita detruo venas sur ilin, kiel naskodoloro al gravedulino, kaj ili tute ne forsaviĝos. **4** Sed vi, fratoj, ne estas en mallumo tiel, ke tiu tago vin trafus kiel ŝtelisto; **5** ĉar vi ĉiu estas filoj de lumo kaj filoj de la tago; ni ne estas el la nokto, nek el mallumo; **6** tial ni ne dormu, kiel la ceteraj, sed ni viglu kaj estu sobraj. **7** Ĉar kiuj dormas, tiuj dormas en la nokto; kaj kiuj ebriĝas, tiuj ebriĝas en la nokto. **8** Sed ĉar ni estas el la

2 Tesalonikanoj

1 Paŭlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, nia Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo: **2** Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **3** Ni devas ĉiam danki Dion pro vi, fratoj, kiel estas ja dece, pro tio, ke via fido kreskas treege, kaj abundas via reciproka amo de ĉiu al ĉiu, **4** tiel, ke ni mem fanfaronas pri vi en la eklezioj de Dio, pro via pacienco kaj fido sub ĉiuj viaj persekutoj kaj afliktoj, kiujn vi elportadas; **5** tio estas evidenta signo de la justa juĝo de Dio; por ke vi montriĝu indaj je la regno de Dio, por kiu vi ankaŭ suferas; **6** ĉar estas justaĵo ĉe Dio redoni afliktojn al tiuj, kiuj vin afliktas, **7** kaj al vi, la afliktataj, ripozon kun ni, ĉe la malkaŝiĝo de la Sinjoro Jesuo el la ĉielo kun la anĝeloj de lia potenco, **8** en flamanta fajro, por venigi venĝon sur tiujn, kiuj ne konas Dion kaj ne obeas al la evangelio de nia Sinjoro Jesuo; **9** kiuj suferos punadon, eternan detruon de antaŭ la vizaĝo de la Sinjoro kaj de la gloro de lia potenco, (*aiōnios g166*) **10** kiam li venos por esti glorata en siaj sanktuloj, kaj esti admirata ĉe ĉiuj, kiuj ekredis (ĉar nia atestado ĉe vi estis kredata) en tiu tago. **11** Por tiu celo ni ankaŭ konstante preĝas por vi, ke nia Dio vin trovu indaj je la voko, kaj kun potenco plenumu ĉiun bonvolon de boneco kaj ĉiun laboron de fido; **12** por ke la nomo de nia Sinjoro Jesuo estu glorata en vi, kaj vi en li, laŭ la graco de nia Dio kaj la Sinjoro Jesuo Kristo.

2 Nun ni petegas vin, fratoj, koncerne la alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj nian alkolektiĝon al li, **2** ke vi ne fariĝu facile skueblaj mense, kaj ne konsterniĝu, ĉu per spirito, aŭ per parolo, aŭ per letero ŝajne de ni, kvazaŭ la tago de la Sinjoro jam apudestus; **3** neniu vin trompu iamaniere; ĉar nepre antaŭe okazos la apostateco, kaj la homo de peko malkaŝigos, la filo de pereo, **4** kiu kontraŭmetas sin kaj levas sin super ĉion, kion oni nomas Dio aŭ adoras; tiel, ke li sidas en la templo de Dio, elmontrante sin, kvazaŭ li estas Dio. **5** Ĉu vi ne memoras, ke mi diris tion al vi, dum mi estis kun vi? **6** Kaj nun vi scias, kio malhelpas, por ke li malkaŝigu siatempe. **7** Ĉar la mistero de maljusteco jam energias; sed restas ankoraŭ la malhelpanto, ĝis li estos formovita. **8** Kaj tiam malkaŝigos la maljustulo, kiun la Sinjoro Jesuo detruos per la spiro de sia bušo kaj nenigos per la apero de sia alveno; **9** tiun, kies alveno estas pro la energio de Satano kun ĉia potenco kaj kun signoj kaj mensogaj mirindajoj, **10** kaj kun ĉia

trompo de maljusteco por la pereantoj, pro tio, ke ili ne ricevis la amon al la vero por esti savitaj. **11** Kaj pro tio Dio sendas al ili energion de eraro, tiel, ke ili kredos mensogon; **12** por ke estu juĝataj ĉiuj, kiuj ne kredis la veron, sed trovis plezuron en maljusteco. **13** Sed ni devas ĉiam danki Dion pro vi, fratoj, amataj de la Sinjoro, pro tio, ke Dio vin elektis de la komenco al savo en la sanktigo de la Spirito kaj kredo al la vero; **14** al kiu Li vin vokis per nia evangelio, por la akiro de la gloro de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **15** Tial, fratoj, staru firme, kaj tenu la tradiciojn, kiujn vi lernis ĉu per parolo, aŭ per ia letero nia. **16** Nia Sinjoro Jesuo Kristo mem, kaj Dio, nia Patro, kiu nin amis kaj al ni donis eternan konsolon kaj bonan esperon per graco, (*aiōnios g166*) **17** konsolu viajn korojn kaj fortigu ilin por ĉia bona faro kaj vorto.

3 Fine, fratoj, preĝu por ni, ke la vorto de la Sinjoro disvastiĝu kaj estu glorata, kiel ankaŭ ĉe vi; **2** kaj ke ni forsvaĝu de senprudentaj kaj malbonaj homoj; ĉar ne ĉe ĉiuj estas la fido. **3** Sed fidela estas la Sinjoro, kiu vin fortikigos kaj vin defendos kontraŭ la malbonulo. **4** Sed ni fidas la Sinjoron rilate vin, ke vi faras kaj faros tion, kion ni ordonas. **5** Kaj la Sinjoro direkту viajn korojn en la amon al Dio kaj en la paciencon de Kristo. **6** Ni ordonas al vi, fratoj, en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi vin apartigu for de ĉiu frato, kiu iradas senorde kaj ne laŭ la tradicio, kiun oni ricevis de ni. **7** Ĉar vi mem scias, kiel vi devas nin imiti; ĉar ni ne kondutis senorde inter vi; **8** nek manĝis panon donace de iu, sed per laboro kaj penado, nokte kaj tage laborante, por ke ni ne fariĝu ŝarĝo por iu el vi; **9** ne kvazaŭ ni ne havus tian rajton, sed por estigi nin ekzemplo antaŭ vi, ke vi nin imitu. **10** Ĉar eĉ kiam ni estis ĉe vi, la jenon ni ordonis al vi: Se iu ne volas labori, tiu ankaŭ ne mangu. **11** Ĉar ni aŭdas, ke inter vi iradas senorde kelkaj, kiuj tute ne laboras, sed en ĉies aferojn sin ensovaſas. **12** Tiajn ni ordonas kaj admonas pro la Sinjoro Jesuo Kristo, ke kviete ili laboru kaj mangu sian propran panon. **13** Sed vi, fratoj, ne lacigu en bonfarado. **14** Sed se iu ne obeos al la parolo de ĉi tiu nia epistolo, rimarku tiun, kaj ne estu por li kamaradoj, por ke li hontiĝu. **15** Tamen ne rigardu lin kiel malamikon, sed admonu lin kiel fraton. **16** La Sinjoro de paco mem donu al vi pacon ĉiutempe kaj ĉiumaniere. La Sinjoro estu kun vi ĉiuj. **17** La saluto de mi, Paŭlo, per mia propra mano, kiu estas la signo en ĉiu epistolo;

tiel mi skribas. **18** La graco de nia Sinjoro Jesuo
Kristo estu kun vi ĉiuj.

1 Timoteo

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo, laŭ la ordono de Dio, nia Savanto, kaj Kristo Jesuo, nia espero, **2** al Timoteo, mia vera filo en fido: Graco, kompato, kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro. **3** Kiel mi, ekironte en Makedonujon, petis vin resti en Efeso, por ke vi admonu kelkajn homojn, ke ili ne instruu alian doktrinon, **4** nek atentu fabelojn kaj senfinajn genealogiojn, kiuj naskas diskutojn, pli ol tiun administradon de Dio, kiu estas laŭ la fido — tiel faru. **5** Sed la celo de la admono estas amo el pura koro kaj bona konscienco kaj sincera fido; **6** kion maltrafinte, kelkaj homoj sin deturnis al vanta babilado, **7** dezirante esti instruistoj de la leĝo, kvankam ili ne komprenas tion, kion ili diras, nek tion, pri kio ili faras aserton. **8** Sed ni scias, ke la leĝo estas bona, se oni ĝin latilege uzas, **9** sciante, ke la leĝo ekzistas ne por justulo, sed por homoj senleĝaj kaj malobeemaj, malpiaj kaj pekemaj, malsanktaj kaj profanaj, por patromortigantoj kaj patrinomortigantoj, hommortigantoj, **10** malĉastuloj kaj viruzaĉantoj, homstelistoj, mensogantoj, falsejurantoj, kaj ĉio ajn alia kontraŭa al la sana doktrino; **11** laŭ la konfidita al mi evangelio de la gloro de la benata Dio. **12** Mi dankas Kriston Jesuon, nian Sinjoron, kiu min kapabligas, tial, ke li trovis min fidela, destinante min al sia servado; **13** kvankam mi antaŭe estis blasphemanto kaj persekutanto kaj insultanto; tamen mi ricevis kompaton, ĉar mi tion faris nesciante kaj nekredante; **14** kaj la graco de nia Sinjoro abunde suficegis kun fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo. **15** Fidinda estas la diro, kaj inda je plena akcepto, ke Kristo Jesuo envenis en la mondon, por savi pekantojn, el kiuj mi estas la ĉefa; **16** tamen pro tiu kaŭzo mi ricevis kompaton, por ke en mi, kiel la ĉefa, Jesuo Kristo elmontru sian tutan paciencegon, kiel ekzemplo por tiuj, kiuj poste kredos al li por eterna vivo. (aiōnios g166) **17** Nun al la Reĝo eterna, senmorta, nevidebla, la sola Dio, estu honoro kaj gloro por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165) **18** Ĉi tiun zorgadon mi komisiás al vi, mia filo Timoteo, laŭ la profetaĵoj, kiuj antaŭiris sur vin, ke per ili vi militadu la bonan militon, **19** tenante la fidon kaj bonan konsciencon, kiun forpuſinte de si, kelkaj homoj ŝippereis rilate la fidon; **20** el kiuj estas Himeneo kaj Aleksandro, kiujn mi transdonis al Satano, por ke ili lernu ne blasfemi.

2 Mi konsilas do, antaŭ ĉio, fari petegojn, pregojn, propetoj, dankojn por ĉiuj; **2** por reĝoj kaj ĉiuj eminentuloj, por ke ni vivadu frankvile kaj kviete en plena pieco kaj seriozeco. **3** Tio estas bona kaj akceptebla antaŭ Dio, nia Savanto, **4** kiu volas, ke ĉiuj homoj estu savitaj kaj venu al la scio de la vero. **5** Ĉar ekzistas unu Dio, kaj unu interulo inter Dio kaj homoj, homo, Kristo Jesuo, **6** kiu sin donis kiel elacetaĵon por ĉiuj, ateston elmontrantan en konvenaj tempoj; **7** por kio mi estas nomita predikisto kaj apostolo (mi diras la veron, mi ne mensugas), instruisto por la nacianoj en fido kaj vero. **8** Mi deziras do, ke la viro pregu en ĉiu loko, levante sanktajn manojn, sen kolero kaj disputado. **9** Tiel same, ke virinoj sin vestu per decaj vestoj, kun modesteco kaj sobreco; ne kun harplektaoj, aŭ oro, aŭ perloj, aŭ multekostaj vestoj; **10** sed (kio konvenas al virinoj konfesantaj la piecon) per bonfaroj. **11** Virino lernu en kvieteco kun ĉia submetiĝo. **12** Sed mi ne permesas al virino instruadi, nek regi super viro, sed esti en kvieteco. **13** Ĉar Adam kreigis la unua, poste Eva; **14** kaj Adam ne trompiĝis; sed la virino, trompite, falis en pekon; **15** sed ŝi savigos per la naskado, se ili daŭras en fido kaj amo kaj sanktiĝo kun sobreco.

3 Fidinda estas la diro: Se iu celas episkopecon, tiu deziras bonan laboron. **2** Episkopo do devas esti neriproĉebla, edzo de unu edzino, sobra, moderema, ordema, gastama, instruema, **3** ne vindrinkema, ne batema; sed mildanima, ne disputema, ne monamanto; **4** reganta bone sian propran domanaron, tenante siajn gefilojn sub regado kun ĉia seriozeco **5** (sed se iu ne scias regi sian propran domon, kiel li zorgos pri la ekleazio de Dio?); **6** ne novico, por ke li ne ŝvelu per fiereco kaj ne falu en la kondamnon de la diablo. **7** Krom tio li devas havi bonan ateston de la eksteruloj, por ke li ne falu en riproĉon kaj kaptilon de la diablo. **8** Tiel same diakonoj devas esti seriozaj, ne duflanke parolantaj, ne tro amantaj vinon, ne avidantaj malhonoran gajnon; **9** tenantaj la misteron de la fido en pura konscienco. **10** Kaj tiuj ankaŭ estu une provitaj; poste ili servu kiel diakonoj, se ili estos neriproĉebaj. **11** Virinoj ankaŭ devas esti seriozaj, ne kalumniantoj, sobraj, fidelaj pri ĉio. **12** La diakonoj estu edzoj de po unu edzino, regantaj bone siajn gefilojn kaj siajn proprajn domojn. **13** Ĉar tiuj, kiuj bone servadis kiel diakonoj, akiras al si bonan gradon kaj grandan kuragon en la fido, kiu estas en Kristo Jesuo. **14** Ĉi tion mi skribas al vi, esperante veni al vi baldaŭ, **15** sed se mi prokrastos, por ke vi komprenu, kiel oni devas

konduti en la domo de Dio, kiu estas la eklezio de la vivanta Dio, la kolono kaj bazo de la vero. **16** Kaj laŭ konsento, granda estas la mistero de pieco: Tiu, kiu elmontriĝis en la karno, praviĝis en la spirito, estis vidita de angeloj, pripredikita ĉe la nacioj, prikredita en la mondo, prenita supren en gloro.

4 Sed la Spirito klare diras, ke en la venontaj tempoj kelkaj defalos de la fido, atentante delegantajn spiritojn kaj doktrinojn de demonoj, **2** per la hipokriteco de trompantoj, kiuj havas la konsciencon kaŭterizitan kvazaŭ per brule varmega fero, **3** admonante ne edziĝi, kaj deteni sin de mangājoj, kiujn Dio kreis por ke ili estu danke ricevitaj de tiuj, kiuj kredas kaj scias la veron. **4** Ĉar ĉiu kreitaĵo de Dio estas bona, kaj nenio devas esti forjetita, se oni ĝin ricevas kun dankesprimo, **5** ĉar ĝi estas sanktigita per la parolo de Dio kaj per preĝo. **6** Se vi memorigos la fratojn pri tio, vi estos bona servanto de Kristo Jesuo, nutrita per la vortoj de la fido kaj de la bona doktrino, kiu vi jam sekvis; **7** sed forrifuzu profanajn kaj avinajn fabelojn. Kaj ekzercu vin al pieco; **8** ĉar korpa ekzercado malmulte utilas; sed pieco utilas al ĉio, havante promeson pri la nuna vivo kaj pri la estonta. **9** Fidinda estas la diro, kaj inda je plena akcepto. **10** Ĉar por tio ni laboras kaj batalas, ĉar ni apogas nian esperon sur la vivantan Dion, kiu estas la Savanto de ĉiuj homoj, precipe de la kredantoj. **11** Tion ordonu kaj instruu. **12** Neniu malestimu vian junecon, sed vi estu ekzemplo al la kredantoj, per parolo, per konduto, per amo, per fido, per ĉasteco. **13** Ĝis mi venos, atentu legardon, konsilon, instruadon. **14** Ne malšatu la donacon, kiu estas en vi, donita al vi per profetado, kun la surmetado de la manoj de la presbiteraro. **15** Estu diligenta pri tiuj aferoj; dediĉu vin al ili, por ke via progreso evidentigi al ĉiuj. **16** Zorgu pri vi mem kaj pri via instruo. Persistu en tio; ĉar, tion farante, vi savos vin mem, kaj tiujn, kiuj vin aŭskultas.

5 Ne riproĉu maljunulon, sed konsilu lin, kiel patron; la pli junajn virojn, kiel fratojn; **2** la maljunulinojn, kiel patrinojn; la pli junajn virinojn, kiel fratinojn, kun ĉia ĉasteco. **3** Respektu tiujn vidvinojn, kiuj estas efektive vidvinoj. **4** Sed se iu vidvino havas filojn aŭ nepojn, ĉi tiuj lernu unue montri piecon ĉe sia propra familio kaj rekompenci siajn gepatrojn; ĉar tio estas akceptebla antaŭ Dio. **5** Tiu, kiu estas efektiva vidvino kaj izolitino, apogas sian esperon sur Dion, kaj persistas en petegoj kaj preĝoj nokte kaj tage.

6 Sed la voluptamanta, ankoraŭ vivante, malvivas. **7** Tion ankaŭ ordonu, por ke ili estu sen riproĉo. **8** Sed se iu ne zorgas pri siaj propraj, kaj precipe pri siaj familianoj, tiu malkonfesis la fidon, kaj estas pli malbona ol nekredanto. **9** Estu registrata kiel vidvino tiu, kiu havas ne malpli ol sesdek jarojn, estis edzino de unu viro, **10** estas bone atestata pri bonfarado, edukis infanojn, gastigis fremdutojn, lavis la piedojn de la sanktuloj, helpis la suferantojn, kaj sekvis ĉian bonfaradon. **11** Sed la pli junajn vidvinojn malakceptu; ĉar post kiam ili elfariĝos luksemaj kontraŭ Kristo, ili deziras edziniĝi, **12** meritante kondamnon, ĉar ili vantigis sian unuan fidon. **13** Krom tio ili lernas esti senutilaj, rondirante de domo al domo; kaj ne sole senutilaj, sed ankaŭ babilemaj kaj sintrudemaj, parolante nekonvenaĵojn. **14** Mi volas do, ke la pli junaj edziniĝu, nasku infanojn, mastrumadu, ne donu al la malamiko pretekston por kalumnio; **15** ĉar kelkaj jam turniĝis flanken post Satano. **16** Se iu kredantino havas vidvinojn, ŝi helpu ilin, kaj la eklezio ne estu ŝargata; por ke ĝi helpu la efektivajn vidvinojn. **17** La presbiteroj, kiuj regas bone, estu rigardataj kiel indaj je duobla honoro, precipe tiuj, kiuj laboras super la vorto kaj instruado. **18** Ĉar la Skribo diras: Ne fermu la bušon al bovo draſanta. Kaj: La laboristo meritas sian salajron. **19** Kontraŭ presbitero ne akceptu denuncon krom ĉe du aŭ tri atestantoj. **20** La pekintojn riproĉu antaŭ la okuloj de ĉiuj, por ke la ceteraj ankaŭ timu. **21** Mi ademonas vin antaŭ Dio kaj Kristo Jesuo kaj la elektitaj angeloj, ke vi zorgu pri tiuj aferoj sen antaŭjuĝo, farante nenion pro partieco. **22** Sur nenium surmetu la manojn tro rapidece, kaj ne estu partoprenanto en la pekoj de aliaj; konservu vin ĉasta. **23** Ne plu estu akvotrinkanto, sed uzu iom da vino pro la stomako kaj viaj oftaj malfortoj. **24** La pekoj de unuj estas evidentaj, antaŭirantaj al la jugo; kaj aliajn homojn ili sekvas. **25** Tiel same ankaŭ ekzistas bonaj faroj, kiuj estas evidentaj, kaj la alispecaj ne povas esti kaſitaj.

6 Ĉiuj subjugaj sklavoj rigardu siajn estrojn kiel indajn je ĉia honoro, por ke la nomo de Dio kaj la doktrino ne estu blasphemataj. **2** Kaj tiuj, kiuj havas kredantajn estrojn, ne malestimu ilin tial, ke ili estas fratoj, sed servu al ili tiom pli, ĉar tiuj, kiuj partoprenas en la Didonaco, estas fidelaj kaj amataj. Tion instruu kaj konsilu. **3** Se iu instruas malsame kaj ne konsentas al sanaj vortoj, la vortoj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kaj al la laŭpieca doktrino, **4** tiu estas fanfaronema, nenion sciante, sed malsana je demandoj kaj

privortaj diskutoj, de kiuj naskiĝas envio, malpaco, mallaŭdoj, malbonaj suspektoj, **5** disputadoj de homoj mense perversigitaj kaj senigitaj je la vero, supozantaj, ke la pieco estas gajnilo. **6** Sed la pieco kun kontenteco estas granda gajnilo; **7** ĉar ni nenion enportis en la mondon, kaj ni ne povas ion forporti; **8** sed havante mangajojn kaj vestojn, ni estos per tio kontentaj. **9** Tamen tiuj, kiuj volas riĉigi, falas en tenton kaj kaptilon kaj multajn malsagajn kaj malutilajn dezirojn tiajn, kiaj dronigas la homojn en detruo kaj pereo. **10** Ĉar la amo al mono estas radiko de ĉia malbono; celante al tio, kelkaj forvagis de la fido kaj sin trapikis per multaj malĝojoj. **11** Sed vi, ho homo de Dio, forsavigu de tiaj aferoj, kaj sekvu justecon, piecon, fidon, amon, paciencon, mildecon. **12** Batalu la bonan batalon de la fido, kaj ektenu la eternan vivon, al kiu vi estas vokita kaj konfesis la bonan konfeson antaŭ multaj atestantoj. (aiōnios g166) **13** Mi vin admonas antaŭ Dio, kiu ĉion vivigadas, kaj antaŭ Kristo Jesuo, kiu antaŭ Pontio Pilato atestis la bonan konfeson, **14** ke vi plenumu la ordonon sen makulo, sen riproĉo, ĝis la apero de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **15** kiun aperon en Siaj propraj tempoj montros Tiu, kiu estas la benata kaj sola Potenculo, la Reĝo de reĝoj kaj Sinjoro de sinjoroj, **16** kiu sola havas semmortecon, loĝante en lumo neatingebla, kaj kiun neniu vidis nek povas vidi, al kiu estu honoro kaj potenco eterna. Amen. (aiōnios g166) **17** Admonu tiujn, kiuj estas riĉaj en la nuna mondo, ke ili ne estu arrogantaj, kaj ke ili apogu sian esperon ne sur la malcertecon de la riĉo, sed sur Dion, kiu donas al ni riĉe ĉion por ĝuado; (aiōn g165) **18** ke ili bone agadu, ke ili estu riĉaj je bonaj faroj, ke ili estu pretaj disdoni, simpatiemaj; **19** provizante por si bonan fundamenton kontraŭ la venonta tempo, por ke ili ektenu la efektivan vivon. **20** Ho Timoteo, gardu tion, kio estas komisiita al vi, deturnante vin for de la babilodoj kaj kontraŭparoloj de la falsenomata scio; **21** kiun konfesante, kelkaj maltrafis rilate la fidon. Graco estu kun vi.

2 Timoteo

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo, per la volo de Dio, laŭ la promeso de vivo, kiu estas en Kristo Jesuo, **2** al Timoteo, mia amata filo: Graco, kompato, kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro. **3** Mi dankas Dion, kiun mi adoras de post miaj praavoj kun pura konscienco, ke konstantan memoron mi havas pri vi en miaj preĝoj, nokte kaj tage **4** sopirante vidi vin, memorante viajn larmojn, por ke mi pleniĝu de ĝojo; **5** ricevinte rememoron pri la sincera fido, kiu estas en vi, kaj kiu loĝis unue en via avino Lois kaj en via patrino Eŭnike, kaj, mi konvinkiĝis, en vi ankaŭ. **6** Pro tio mi memorigas vin, ke vi reekbruligu la donacon de Dio, kiu estas en vi per la surmetado de miaj manoj. **7** Ĉar Dio donis al ni spiriton ne de malkuraĝeco, sed de potenco kaj amo kaj sinregado. **8** Ne hontu do pri la atesto de nia Sinjoro, nek pri mi, lia malliberulo; sed kunelparto suferojn kun la evangelio laŭ la potenco de Dio, **9** kiu nin savis kaj vokis per sankta voko, ne laŭ niaj faroj, sed laŭ Sia propra antaŭintenco kaj laŭ la graco donita al ni en Kristo Jesuo antaŭ tempoj eternaj, (aīōnios g166) **10** sed nun malkaŝita per la apero de nia Savanto Jesuo Kristo, kiu nenigis la morton kaj enlumigis la vivon kaj la senmortecon per la evangelio, **11** al kiu mi estas nomita predikisto kaj apostolo kaj instruisto. **12** Pro tio mi ankaŭ suferas tiel; tamen mi ne hontas; ĉar mi konas tiun, al kiu mi kredis, kaj mi konvinkiĝis, ke li havas la povon gardi mian konfiditaĵon ĝis tiu tago. **13** Konservu la modelon de sanaj vortoj, kiujn vi aŭdis de mi, en fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo. **14** La bonan konfiditaĵon gardu per la Sankta Spirito, kiu loĝas en ni. **15** Vi scias, ke fortuniĝis de mi ĉiuj en Azio, el kiuj estas Figelo kaj Hermogenes. **16** La Sinjoro donu kompaton al la domo de Onesiforo; ĉar li ofte min refrešigis, kaj li ne hontis pri mia katerno, **17** sed kiam li estis en Romo, li elserĉis min tre diligente kaj min trovis **18** (la Sinjoro donu al li, ke li trovu kompaton ĉe la Sinjoro en tiu tago), kaj vi scias tre bone, kiom da servoj li faris en Efeso.

2 Vi do, mia filo, fortikiĝu en la graco, kiu estas en Kristo Jesuo. **2** Kaj kion vi de mi aŭdis inter multaj atestantoj, tion transdonu al fidelaj homoj, kompetentaj instrui ankaŭ aliajn. **3** Vi do elportu suferojn, kiel bona militisto de Jesuo Kristo. **4** Neniu militanto sin implikas en la aferojn de ĉi tiu vivo; por ke li plaĉu al sia varbinto. **5** Kaj se iu konkuras kiel atleto, li ne

estas kronata, se li ne laŭregule konkurus. **6** La laboranta terkultivisto devas la unua partopreni en la fruktoj. **7** Konsideru tion, kion mi diras; ĉar la Sinjoro donos al vi komprenon pri ĉio. **8** Memor Jesuon Kriston, levitan el la mortintoj, el la idaro de David, laŭ mia evangelio; **9** en ĝi mi elportas suferadon ĝis ligiloj, kiel krimulo, sed la vorto de Dio ne estas ligha. **10** Tial mi suferas ĉion pro la elektitoj, por ke ili ankaŭ atingu la en Kristo Jesuo savon kun gloro eterna. (aīōnios g166) **11** Fidinda estas la diro: Ĉar se ni mortis kun li, ni ankaŭ vivos kun li; **12** se ni suferas, ni ankaŭ regos kun li; se ni malkonfesos lin, li ankaŭ nin malkonfesos; **13** se ni malfidas, li restas fidela; ĉar li ne povas malkonfesi sin mem. **14** Memorigu ilin pri tio, admonante ilin antaŭ la Sinjoro, ke ili ne vortobatalu, kio estas neniel utila, kun risiko de ŝancelo por la aŭdantoj. **15** Klopodu prezenti vin ĉe Dio kiel aprobita, laboranto senriproĉa, ĝuste pritaksante la vorton de la vero. **16** Sed evitu profanajn babiladojn; ĉar ili iros antaŭen al pli multe da malpieco, **17** kaj ilia parolo dismordos kiel gangreno; el kiuj estas Himeneo kaj Fileto, **18** kiuj pri la vero eraris, dirante, ke la releviĝo estas jam pasinta; kaj ili renversas la fidon de kelkaj. **19** Tamen la firma fundamento de Dio staras, havante la jenan sigelon: La Sinjoro konas tiujn, kiuj estas liaj, kaj: Foriru de maljusteco ĉiu, kiu nomas la nomon de la Sinjoro. **20** Sed en granda domo estas vazo ne nur oraj kaj argentaj, sed ankaŭ lignaj kaj argilaj, kaj unuj por honoro kaj aliaj por malhonoro. **21** Se do iu purigos sin de ĉi tiuj, li estos vazo por honoro, sanktigita, taŭga por la mastro, pretigita por ĉiu bona laboro. **22** Sed forkuru de junulaj voluptoj, kaj sekvu justecon, fidon, amon, pacon, kune kun tiuj, kiuj vokas la Sinjoron el pura koro. **23** Sed malsagajn kaj neklerajn demandojn evitu, sciante, ke ili naskas malpacojn. **24** Kaj la servisto de la Sinjoro devas ne malpaci, sed esti afabla al ĉiuj, instruema, tolerema, **25** en humileco instruante tiujn, kiuj kontraŭstaras; eble Dio donos al ili penton, por ke ili venu al scio de la vero, **26** kaj por ke ili sobraj eligu el la kaptilo de la diablo, kaptite de li, por plenumi lian volon.

3 Sed sciu, ke en la lastaj tagoj venos danĝeraj tempoj. **2** Ĉar homoj estos sinamantaj, monamantaj, fanfaronemaj, arogantaj, insultemaj, malobeemaj al gepatroj, sendankaj, nesanktaj, **3** neparencamaj, nepacigebraj, kalumniemaj, nesinregantaj, malmildaj, ne bonamantaj, **4** perfidemaj, pasiemaj, ventoplenaj, plezuron amantaj pli ol Dion; **5** havante ŝajnon de pieco,

sed neinte ĝian potencon; de ĉi tiuj ankaŭ vin vi venos, kaj la librojn, precipa la pergamenojn. fortunu. **6** Ĉar el ĉi tiuj estas tiuj, kiuj rampas **14** Aleksandro, la kupristo, faris al mi multe da en domojn, kaj forkaptas malsagajn virinojn, malbono; la Sinjoro redonos al li laŭ liaj faroj; ŝargitajn de pekoj, forkondukatajn per diversaj **15** kontraŭ li vi ankaŭ vin gardu, ĉar li multege voluptoj, **7** ĉiam lernantaj, kaj neniam kapablajn kontraŭstaris al niaj vortoj. **16** Ĉe mia unua pledo, veni al la scio de la vero. **8** Kaj kiel Janes kaj neniu staris kun mi, sed ĉiuj min forlasis; tio ne Jambres kontraŭstaris al Moseo, tiel same ĉi estu kalkulita kontraŭ ili. **17** Sed la Sinjoro staris tiuj ankaŭ kontraŭstaras al la vero, homoj kun apud mi, kaj min fortigis, por ke per mi la anonco malnobligita spirito, por la fido senvaloraj. **9** estu plene publikigita, kaj ke ĉiuj nacianoj aŭdi; Sed ili ne plu iros antaŭen; ĉar ilia malsageco kaj mi forsavigis el la bušo de la leono. **18** La evidentigos al ĉiuj, kiel ankaŭ fariĝis ĉe tiuj. **10** Sed Sinjoro min savos de ĉiu malbona faro, kaj min vi sekvis mian instruon, konduton, celon, fidon, **11** savkondukos en sian ĉielan regnon; al li la gloro toleremecon, amon, paciencon, **12** persekutojn, por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165) **19** Salutu suferojn, kiaj okazis al mi en Antiohia, en Ikonio, Priskilan kaj Akvilan kaj la domon de Onesiforo. en Listra; kiajn persekutojn mi suferis; kaj el ĉio **20** Erasto restis en Korinto; sed Trofimon mi lasis tio la Sinjoro min savis. **12** Jes, kaj ĉiuj, kiuj volas malsanan en Mileto. **21** Klopodu veni antaŭ la vivi pie en Kristo Jesuo, estos persekutataj. **13** Sed vintro. Salutas vin Eübulo kaj Pudens kaj Lino kaj malbonaj homoj kaj ruzuloj ĉiam iros antaŭen al Klaudia kaj ĉiuj fratoj. **22** La Sinjoro estu kun via pli granda malbono, trompantaj kaj trompatataj. **14** spirito. Graco estu kun vi.

Sed restu vi en tio, kion vi lernis kaj pri kio vi certigis, sciante, de kiu vi ĝin lernis, **15** kaj ke jam de frua infaneco vi konas la sanktajn skribojn, kiuj povas fari vin saĝa por savo per la fido, kiu estas en Kristo Jesuo. **16** Ĉiu skribajo inspirita de Dio estas ankaŭ utila por instruo, por admono, por korekto, por disciplino en justeco; **17** por ke la homo de Dio estu perfekta, plene provizita por ĉiu bona laboro.

4 Mi ordonas al vi antaŭ Dio, kaj antaŭ Kristo Jesuo, kiu jugos la vivantojn kaj la mortintojn, kaj pro lia apero kaj lia regno; **2** prediku la vorton; insistu ĝustatempe, malĝustatempe; konvinku, admonu, konsilu, en ĉia pacienco kaj instruado. **3** Ĉar venos tempo, kiam oni ne toleros la sanan instruon; sed havante jukantajn orelojn, amasigos al si instruantojn, laŭ siaj deziroj; **4** kaj ili deturnos de la vero sian orelon, kaj turnos sin flanken al fabeloj. **5** Sed vi estu sobra en ĉio, elportu suferojn, faru la laboron de evangeliisto, plenumu vian servadon. **6** Ĉar mi jam estas elverŝata kvazaŭ verŝofero, kaj venis la horo de mia foriro. **7** Mi batalis la bonan batalon, mi finis la kuradon, mi gardis la fidon; **8** de nun estas konservita por mi la krono de justeco, kiun la Sinjoro, la justa jugisto, donos al mi en tiu tago; kaj ne nur al mi, sed ankaŭ al ĉiuj, kiuj amis lian aperon. **9** Klopodu veni baldaŭ al mi; **10** ĉar Demas min forlasis, amante la nunan mondon, kaj iris al Tesaloniko; Kreskens al Galatuko, Tito al Dalmatuko. (aiōn g165) **11** Nur Luko estas kun mi. Prenu Markon kaj alkonduku lin kun vi, ĉar li utilas al mi por la servado. **12** Sed Tihikon mi sendis al Efeso. **13** La mantelon, kiun mi lasis en Troas ĉe Karpo, alportu, kiam

Tito

1 Paŭlo, servisto de Dio kaj apostolo de Jesuo Kristo, laŭ la fido de la elektitoj de Dio, kaj laŭ la scio de la vero, kiu estas laŭ pieco, **2** kun espero al eterna vivo, kiun la senmensoga Dio promesis antaŭ la tempoj eternaj, (aiōnios g166) **3** sed ĝustatempe Li elmontris Sian vorton en la anonco, kiu estas al mi konfidita konforme al la ordono de Dio, nia Savanto; **4** al Tito, mia vera filo laŭ komuna fido: Graco kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Savanto. **5** Pro tio mi lasis vin en Kreto, ke vi aranĝu la aferojn mankohavajn kaj starigu presbiterojn en ĉiu urbo, kiel mi ordonis al vi; **6** se iu troviĝas neriproĉebla, edzo de unu edzino, kies infanoj estas kredantoj, kaj ne estas akuzitaj pri diboĉo, nek ribelemaj. **7** Ĉar episkopo devas esti sen riproĉo, kiel administranto de Dio; ne obstina, ne kolerema, ne drinkema, ne malpacema, ne avidanta malhonoran gajnon; **8** sed gastama, bonamanta, sobra, justa, sankta, sinreganta, **9** tenanta la fidelan vorton, kiu estas laŭ la instruado, por ke li povu admoni pri la sana doktrino kaj ankaŭ refuti la kontraŭdirantojn. **10** Ĉar ekzistas multaj homoj ribelemaj, vantaj parolantoj kaj trompistoj, precipie tiuj el la cirkumcido, **11** kies bušoj devas esti fermitaj; homoj, kiuj renversas tutajn domojn, instruantaj nekonvenaĵojn por malhonora gajno. **12** Unu el ili, profeto samnacia, diris: La Kretanoj ĉiam estas mensogantoj, malbonaj bestoj, mallaboremaj mangeguloj. **13** Tiu atesto estas vera. Tial akre riproĉu ilin, por ke ili estu sanaj en la fido, **14** ne atentante Judajn fabelojn, kaj ordonojn de tiuj homoj, kiuj deturnas sin de la vero. **15** Ĉe la puraj, ĉio estas pura; sed ĉe la malpuraj kaj nekredantaj, nenio estas pura; sed ilia meno kaj ilia konscienco estas malpurigitaj. **16** Ili pretendas koni Dion; sed per siaj agoj ili malkonfesas Lin, estante abomenaj kaj malobeemaj kaj por ĉiu bona faro senvaloraj.

2 Sed parolu vi tion, kio konvenas al la sana doktrino: **2** ke la maljunuloj estu sobraj, seriozmiendaj, prudentaj, sanaj en la fido, en amo en pacienco; **3** ke la maljunulinoj tiel same estu je sintenado respektemaj, ne kalumniantoj, nek sklavigitaj de troa vino, sed instruantaj la bonon; **4** por ke ili eduku la junulinojn ami siajn edzojn, ami siajn infanojn, **5** esti prudentaj, ĉastaj, hejme laborantaj, bonfaremaj, submetiĝemaj al siaj propraj edzoj, por ke la vorto de Dio ne estu blasfemita; **6** konsiliu tiel same la

junulojn, ke ili estu prudentaj; **7** pri ĉio montrante vin ekzemplo de bonaj faroj, en via instruado montrante sincerecon, seriozecon, **8** paroladon sanan, nekondamneblan; por ke la kontraŭulo hontu, havante nenion malbonan diri kontraŭ ni. **9** Admonu sklavojn, ke ili estu submetiĝemaj al siaj propraj sinjoroj kaj plaĉantaj al ili en ĉio; ne kontraŭdiremaj, **10** ne ŝtelantaj, sed montrantaj ĉian bonan fidelecon; por ke ili ornamu en ĉio la doktrinon de Dio, nia Savanto. **11** Ĉar jam aperis la graco de Dio, portante savon al ĉiuj homoj, **12** instruante nin, ke foriginte malpiecon kaj laŭmondajn dezirojn, ni vivadu sobre, juste, kaj pie en la nuna mondo, (aiōn g165) **13** atendantaj la feliĉan esperon kaj la malkašon de la gloro de nia granda Dio kaj Savanto, Jesuo Kristo, **14** kiu donis sin por ni, por elaĉeti nin el ĉia maljusteco kaj por purigi al si popolon propran, fervoran pri bonaj faroj. **15** Tion parolu, kaj konsili kaj riproĉu kun ĉia aŭtoritato. Neniu vin malestimu.

3 Memorigu ilin, ke ili submetiĝu al regantoj kaj estroj, ke ili estu obeemaj, pretaj por ĉiu bona laboro, **2** ke ili ne parolu malbonon pri iu ajn, estu ne malpacemaj, sed dolĉanimaj, montrantaj ĉian mildecon al ĉiuj homoj. **3** Ĉar ni ankaŭ estis iam malsağaj, malobeemaj, trompitaj, servantaj al diversaj pasioj kaj voluptoj, vivantaj en malico kaj envio, malamindaj, kaj malamantaj unu la alian. **4** Sed kiam aperis la boneco de Dio, nia Savanto, kaj Lia amo al homoj, **5** ne per laboroj faritaj en justeco, kiujn ni mem farus, sed laŭ Sia kompato Li savis nin, per la lavado de renasko, kaj per la renovigo de la Sankta Spirito, **6** kiun Li riĉe surverşis sur nin per Jesuo Kristo, nia Savanto; **7** por ke ni, justigite per Lia graco, fariĝu heredantoj laŭ la espero de eterna vivo. (aiōnios g166) **8** Fidinda estas la diro, kaj mi volas, ke pri tio vi atestadu kun certeco, por ke tiuj, kiuj ekkredis al Dio, zorgu pri bonaj faroj. Tiuj aferoj estas bonaj kaj utilaj al la homoj; **9** sed evitu malsağajn demandojn kaj genealogiojn kaj diskutojn kaj prileĝajn disputojn, ĉar ili montriĝas senutilaj kaj vanaj. **10** Se iu estas herezulo ankoraŭ post unua admono kaj dua, evitu tiun, **11** sciante, ke tia homo perversiĝis kaj pekas, estante memkondamnita. **12** Kiam mi sendos al vi Artemason aŭ Tihikon, rapidu veni al mi al Nikopolis; ĉar mi decidis travintri tie. **13** Antaŭen irigu Zenason, la legiston, kaj Apoloson sur ilia vojaĝo kiel eble plej rapide, por ke nenio manku al ili. **14** Kaj niaj amikoj ankaŭ lernu daŭrigi bonajn laborojn, por necesaj bezonoj, por ke ili ne estu senfruktaj. **15** Ĉiuj, kiuj estas ĉe mi, vin

salutas. Salutu vi tiujn, kiuj amas nin en la fido.
Graco estu kun vi ĉiuj.

Filemon

1 Paŭlo, malliberulo por Kristo Jesuo, kaj Timoteo, la frato, al Filemon, nia amato kaj kunlaboranto, **2** kaj al Apfia, la fratino, kaj al Arhipo, nia kunbatalanto, kaj al la eklezio en via domo: **3** Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **4** Mi ĉiam dankas mian Dion, memorigante pri vi en miaj preĝoj, **5** aŭdinte pri via amo kaj pri la fido, kiun vi havas al la Sinjoro Jesuo kaj al ĉiuj sanktuloj; **6** por ke la partoprenado en via fido fariĝu energia per la sciigo de ĉiu bonaĵo, kiu estas en vi, por Kristo. **7** Ĉar mi tre ĝojis kaj havis multon da konsolo pro via amo, ĉar la koroj de la sanktuloj refreŝigis per vi, frato mia. **8** Kvankam do mi havas plenan kuraĝon en Kristo, por ordoni al via tion, kio estas konvena, **9** tamen pro la amo mi preferas petegi tia, kia mi estas, Paŭlo, maljunulo kaj nun ankaŭ malliberulo pro Kristo Jesuo; **10** mi petegas vin koncerne mian filon, kiun mi naskis en miaj katenoj; tio estis Onesimo, **11** kiu estis iam senutila por vi, sed nun estas utila por vi kaj por mi; **12** mi ĵus resendis al vi lin mem, alivorte, mian propran koron; **13** lin mi volonte ja tenus apud mi, por ke anstataŭ vi li estu al mi helpanto en la ligiloj de la evangelio; **14** sed mi nenion volis fari sen via konsento; por ke via boneco estu ne kvazaŭ deviga, sed laŭvola. **15** Ĉar eble li pro tio estas apartigita for de vi por kelka tempo, por ke vi havu lin por ĉiam; (*aiōnios g166*) **16** jam ne kiel sklavon, sed kiel pli bonan ol sklavo, kiel fraton amatan, precipite por mi, sed des pli por vi, kaj en la karno kaj en la Sinjoro. **17** Se vi do rigardas min kiel kunulon, akceptu lin tiel same, kiel min mem. **18** Se tamen li faris ian malhonestajon, aŭ ŝuldas ion al vi, tion enkalkulu en mian konton; **19** mi, Paŭlo, skribas per mia propra mano, mi ĝin repagos; mi tamen ne diras al vi, ke vi viaparte ŝuldas al mi eĉ vin mem. **20** Jes, frato mia, lasu min havi plezuron de vi en la Sinjoro; refreſigu mian koron en Kristo. **21** Fidante pri via oboeo, mi skribas al vi, sciante, ke vi faros eĉ pli multe, ol kiom mi diras. **22** Sed krom tio pretigu por mi gastoĉambron; ĉar mi esperas, ke mi, laŭ viaj preĝoj, estos donita al vi. **23** Salutas vin Epafras, mia kunmalliberulo en Kristo Jesuo, **24** Marko, Aristarĥo, Demas, Luko, miaj kunlaborantoj. **25** La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito. Amen.

Hebroj

1 Dio, kiu multafoje kaj multamaniere parolis en la tempo antikva al niaj patroj en la profetoj, **2** en tiuj lastaj tagoj parolis al ni en Filo, kiun Li nomis heredanto de ĉio, per kiu ankaŭ Li faris la mondaĝojn, (aiōn g165) **3** kiu, estante la elbrilo de Lia gloro kaj plena bildo de Lia substanco, kaj subtenante ĉion per la vorto de sia potenco, kaj farinte la elpurigon de niaj pekoj, sidiĝis dekstre de la Majesto en altaĵoj; **4** fariĝinte tiom pli granda ol la anĝeloj, kiom pli bonegan nomon ol ili li heredis. **5** Ĉar al kiu el la anĝeloj Li iam diris: Vi estas Mia Filo, Hodiaŭ Mi vin naskis? kaj denove: Mi estos al li Patro, Kaj li estos al Mi Filo? **6** Kaj ankoraŭ, kiam Li enkondukas la unuenaskiton en la mondron, Li diras: Kaj kliniĝu antaŭ li ĉiuj anĝeloj de Dio. **7** Kaj pri la anĝeloj Li diras: Kiu faras la ventojn Liaj senditoj, Flamantan fajron Liaj servantoj; **8** sed pri la Filo: Via trono estas Dia trono por ĉiam kaj eterne; La sceptro de via regno estas sceptro de justeco. (aiōn g165) **9** Vi amas virton kaj malamas malvirtton; Tial Dio, via Dio, oleis vin per oleo de ĝojo pli ol viajn kamaradojn. **10** Kaj: En antikveco Vi, ho Eternulo, fondis la teron, Kaj la ĉielo estas la faro de Viaj manoj. **11** Ili pereos, sed Vi restos; Kaj ĉiuj ili eluziĝos kiel vesto, **12** Kiel veston Vi ilin ŝangos, kaj ili ŝangiĝos. Sed Vi restas la sama, Kaj Viaj jaroj ne finiĝos. **13** Sed al kiu el la anĝeloj Li iam diris: Sidu dekstre de Mi, Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj? **14** Ĉu ne estas ili ĉiuj spiritoj servantaj, elsendataj, por servi al tiuj, kiuj estas heredontoj de la savo?

2 Pro tio ni devas pli diligente atenti la aŭditaĵojn, por ke ni de ili ne forflosu. **2** Ĉar se la vorto parolata per anĝeloj montriĝis konstanta, kaj ĉiu dekliniĝo kaj malobeo ricevis justan rekompencon, **3** kiamaniere ni forsaviĝos, malšatintre tian gravan savon? kiu, unue ekanoncite per la Sinjoro, estas konfirmita al ni de la aŭdintoj; **4** dum Dio ankaŭ kunatestis per signoj kaj mirindajoj kaj diversaj potencajoj kaj disdonoj de la Sankta Spirito, laŭ Sia volo. **5** Ĉar ne al anĝeloj Li submetis la estontan mondron, pri kiu ni paroladas. **6** Sed iu atestis ie, dirante: Kio estas homo, ke Vi lin memoras? Kio estas homido, ke Vi pensas pri li? **7** Vi malaltigis lin malmulte antaŭ la anĝeloj, Per honoro kaj beleco Vi lin kronis. Vi faris lin reganto super la faritaĵoj de Viaj manoj; **8** Ĉion Vi metis sub liajn piedojn. Ĉar, metante ĉion sub lin, Li nenion lasis ne submetita. Sed nun ni ankoraŭ ne vidas

cion submetita sub lin. **9** Sed la malmulte sub la anĝeloj malaltigitan Jesuon ni vidas, pro la sufero de morto, kronita per honoro kaj beleco, por ke per la favoro de Dio li gustumu morton por ĉiu. **10** Ĉar konvenis al Li, por kiu ĉio estas, kaj de kiu ĉio estas, alkondukanta multajn filojn al gloro, perfektigi per suferado la estron de ilia savo. **11** Ĉar la sanktiganto kaj la sanktigato estas ĉiuj el unu; pro tiu kaŭzo li ne hontas nomi ilin fratoj, **12** dirante: Mi predikos Vian nomon al miaj fratoj, En la mezo de popola kunveno mi Vin gloros. **13** Kaj ankaŭ: Mi fidos Lin. Kaj ankaŭ: Jen mi kaj la infanoj, kiujn Dio donis al mi. **14** Ĉar do la infanoj partoprenas en sango kaj karno, li ankaŭ mem egale partoprenis en ili, por ke per morto li nenigu tiun, kiu havis la potencon de morto, tio estas la diablo, **15** kaj liberigu tiujn, kiuj per timo de morto dum la tuta vivo estis subigitaj al sklaveco. **16** Ĉar vere li ektenas ne anĝelojn, sed la idaron de Abraham li ektenas. **17** Tial li devis en ĉio similigi al siaj fratoj, por ke li fariĝu kompatema kaj fidela ĉepastro en la aferoj de Dio, por fari repacigon por la pekoj de la popolo. **18** Ĉar per tio, ke li mem, tentate, suferis, li povas helpi la tentatojn.

3 Tial, fratoj sanktaj, partoprenantaj en ĉiela voko, pripensu la Apostolon kaj Ĉepastron de nia konfeso, Jesuon, **2** kiu estis fidela al Tiu, kiu nomis lin kiel ankaŭ Moseo en Lia domo. **3** Ĉar ĉi tiu estas rigardita kielinda je tiom pli granda gloro ol Moseo, kiom pli grandan honoron, ol la domo, havas ĝia stariginto. **4** Ĉar ĉi domo estas starigita de iu; sed la stariginto de ĉio estas Dio. **5** Kaj Moseo ja estis fidela en Lia tuta domo, kiel servanto, por atestajo pri tio, kio estis parolata; **6** sed Kristo, kiel filo super Lia domo; kies domo ni estas, se ni tenos nian kuragon kaj la ĝojadon de nia espero firmaj ĝis la fino. **7** Tial, kiel diras la Sankta Spirito: Hodiaŭ, se vi aŭskultas Lian vocon, **8** Ne obstinigu vian koron, kiel en la indignigo, Kiel en la tago de la tento en la dezerto, **9** Kiam viaj patroj Min incitis, Esploris kaj vidis Miajn farojn kvardek jarojn. **10** Pro tio Mi indignis kontraŭ tiu generacio, Kaj Mi diris: Ili ĉiam estas kun koro malgusta, Kaj ili ne volas koni Miajn vojojn; **11** Tial Mi juris en Mia kolero, Ke ili ne venos en Mian ripozojon. **12** Gardu vin, fratoj, ke ne estu en iu el vi koro malbona de nekredemo, en defaldo de la vivanta Dio; **13** sed konsilu unu la alian ĉiutage, dum estas nomate hodiaŭ, por ke neniu el vi estu obstinigita per la trompeco de peko; **14** Ĉar ni fariĝis partoprenantoj en Kristo, se la komencon de nia certiĝo ni tenos firma ĝis la fino; **15** dum

estas dirite: Hodiaŭ, se vi aŭskultas Lian voĉon, malforteco; 3 kaj pro tio li devas, kiel por la Ne obstinigu vian koron, kiel en la indignigo. popolo, tiel ankaŭ por si mem, oferi pro pekoj. 16 Ĉar kiuj, aŭskultinte, indignigis? ĉu ne ĉiuj 4 Kaj neniu alprenas al si tiun honoron krom la elirintoj el Egiptujo per Moseo? 17 Kaj kontraŭ vokato de Dio, tiel same, kiel Aaron. 5 Tiel ankaŭ kiuj Li indignis kvardek jarojn? ĉu ne kontraŭ la Kristo sin mem ne honoris, por fariĝi ĉefpastro, pekintoj, kies korpoj falis en la dezerto? 18 Kaj sed lin honoris Tiu, kiu diris al li: Vi estas Mia Filo, Hodiaŭ Mi vin naskis; 6 kiel ankaŭ aliloke Li diris: Vi estas pastro por ĉiam, Laŭ la maniero de Melkicedek. (aiōn g165) 7 En siaj karnaj tagoj, pregojn kaj petegojn oferinte, kun forta kriado kaj larmoj, al Tiu, kiu povis lin savi el morto, kaj aŭdite pro sia pia timo, 8 tiu, kvankam li estis Filo, tamen lernis obeon per tio, kion li suferis; 9 kaj perfektigite, li fariĝis la fonto de eterna savo al ĉiuj al li obeantaj; (aiōnios g166) 10 nomite de Dio ĉefpastro laŭ la maniero de Melkicedek. 11 Pri tiu ni havas dirotaĵojn multajn, kaj malfacile klarigeblajn tial, ke vi surdiĝis en aŭdado. 12 Ĉar kvankam vi jam devus esti instruistoj, vi ankoraŭ bezonas, ke oni instruu al vi, kiaj estas la komencaj elementoj de la orakoloj de Dio, kaj vi fariĝis bezonantoj de lakto kaj ne de solida nutraĵo. 13 Ĉar ĉiuj, kiu nutriĝas per lakto, estas nesperta rilate la vorton de justeco; ĉar li estas infaneto. 14 Sed solida nutraĵo estas por la plenaĝuloj, kiuj per uzado havas la sentojn ekzercitaj, por distingi inter bono kaj malbono.

4 Ni do timu, ke, kiam al ni restas promeso veni en Lian ripozejon, iu el vi eble ŝajne malatingos ĝin. 2 Ĉar al ni ankaŭ estas evangelio anoncita tiel same, kiel al ili; sed al ili la aŭdita parolo ne utilis, ne miksite kun fido ĉe la aŭdantoj. 3 Ĉar ni ekkredintoj venas en la ripozejon, kiel Li diris: Tial Mi ĵuris en Mia kolero, Ke ili ne venos en Mian ripozejon; kvankam la faritaĵoj estis finitaj jam de post la fondo de la mondo. 4 Ĉar Li diris ie pri la sepa tago jene: Kaj Dio ripozis en la sepa tago de Sia tuta laboro; 5 kaj ankaŭ jene: Ili ne venos en Mian ripozejon. 6 Ĉar restas do por iuj veni en ĝin, kaj tiuj, al kiuj la evangelio unue estis predikita, ne envenis pro malobeo, 7 denove Li difinis iun tagon, dirante en David: Hodiaŭ, post tiom da tempo; kiel estas dirite: Hodiaŭ, se vi aŭskultas Lian voĉon, Ne obstinigu vian koron. 8 Ĉar se Josuo al ili estus doninta ripozon, Li ne parolus poste pri alia tago. 9 Tial restas sabata ripozo por la popolo de Dio. 10 Ĉar tiu, kiu venis en sian ripozejon, ankaŭ mem ripozas de siaj faroj, kiel Dio de Siaj. 11 Ni klopadu do veni en tiun ripozejon, por ke neniu falu laŭ la sama ekzemplo de malobeo. 12 Ĉar la vorto de Dio estas viva kaj energia, kaj pli akra ol ĉia glavo dutranĉa, kaj penetranta ĝis divido de la animo kaj spirito, kaj de artikoj kaj medolo, kaj kritikanta la pensojn kaj celojn de la koro. 13 Kaj ne ekzistas kreitaĵo kaŝita antaŭ Lia vidado; sed ĉio estas nuda kaj evidenta al la okuloj de Tiu, al kiu nia afero rilatas. 14 Havante do ĉefpastron grandan, trapasintan la ĉielon, Jesuon, la Filon de Dio, ni tenu firme nian konfeson. 15 Ĉar ni havas ĉefpastron ne tian, kiu ne povus simpatii kun niaj malfortaĵoj, sed tentitan en ĉio tiel same, tamen sen peko. 16 Ni do alvenu kun kuraĝo al la trono de graco, por ke ni ricevu kompaton kaj trovu gracon por ĝustatempa helpo.

5 Ĉar ĉiuj ĉefpastroj, prenata el inter homoj, pro homoj estas difinita por aferoj rilatantaj al Dio, por ke li oferu kaj donacojn kaj oferojn pro pekoj; 2 povante indulgi tiujn, kiuj estas malkleraj kaj erarantaj, tial, ke li mem estas ĉirkauata de

sed lin honoris Tiu, kiu diris al li: Vi estas Mia Filo, Hodiaŭ Mi vin naskis; 6 kiel ankaŭ aliloke Li diris: Vi estas pastro por ĉiam, Laŭ la maniero de Melkicedek. (aiōn g165) 7 En siaj karnaj tagoj, pregojn kaj petegojn oferinte, kun forta kriado kaj larmoj, al Tiu, kiu povis lin savi el morto, kaj aŭdite pro sia pia timo, 8 tiu, kvankam li estis Filo, tamen lernis obeon per tio, kion li suferis; 9 kaj perfektigite, li fariĝis la fonto de eterna savo al ĉiuj al li obeantaj; (aiōnios g166) 10 nomite de Dio ĉefpastro laŭ la maniero de Melkicedek. 11 Pri tiu ni havas dirotaĵojn multajn, kaj malfacile klarigeblajn tial, ke vi surdiĝis en aŭdado. 12 Ĉar kvankam vi jam devus esti instruistoj, vi ankoraŭ bezonas, ke oni instruu al vi, kiaj estas la komencaj elementoj de la orakoloj de Dio, kaj vi fariĝis bezonantoj de lakto kaj ne de solida nutraĵo. 13 Ĉar ĉiuj, kiu nutriĝas per lakto, estas nesperta rilate la vorton de justeco; ĉar li estas infaneto. 14 Sed solida nutraĵo estas por la plenaĝuloj, kiuj per uzado havas la sentojn ekzercitaj, por distingi inter bono kaj malbono.

6 Tial, ĉesigante la diskutadon pri la elementoj de Kristo, ni iru antaŭen al perfektiĝo, ne metante denove fundamenton de pento el malvivaj faroj kaj de fido al Dio, 2 de la dogmaro pri baptajo, surmetado de manoj, de revivigo de mortintoj, de eterna juĝo. (aiōnios g166) 3 Kaj tion ni faros, se Dio permisos. 4 Ĉar ĉe tiuj, kiuj unufoje estas allumitaj kaj gustumis la ĉielan donon kaj fariĝis partoprenantoj en la Sankta Spirito, 5 kaj gustumis la bonan vorton de Dio kaj la potencojn de la estonta mondo, (aiōn g165) 6 kaj defalis, ne estas eble renovigi ilin ankoraŭ al pento, dum ili rekrucumas al si la Filon de Dio kaj elmetas lin al publikia malhonoro. 7 Ĉar la tero, kiu entrinkis la pluvon, sur ĝin ofte venantan, kaj produktas kreskaĵojn, taŭgajn por tiuj, pro kiuj ĝi ankaŭ estas kultivata, ricevas benon de Dio; 8 sed se ĝi donas dornojn kaj kardojn, ĝi estas malaprobata kaj proksima al malbeno; ĝia fino estas en brulado. 9 Sed ni certigas al ni aferojn pli bonajn pri vi, amatoj, kaj aferojn, kiuj akompanas savon, kvankam ni tiel parolas; 10 ĉar Dio ne estas maljusta, por forgesi vian laboron kaj la amon, kiun vi montris al Lia nomo, servinte al la sanktuloj kaj ankoraŭ servante. 11 Sed ni deziras, ke ĉiu el vi montru tian saman diligentecon por

la plenumo de la espero ĝis la fino; **12** por ke vi Jehuda, pri kiu tribo Moseo diris nenion rilate fariĝu ne maldiligentaj, sed imitantoj de tiuj, kiuj pastrecon. **13** Ĉar simileco de Melkicedek levigas pastro alia, **16** kiam Dio promesis al Abraham, Li ĵuris per Si mem kiu estas farita ne laŭ la leĝo de ordono karna, (ĉar Li ne povis juri per iu pli granda), **14** dirante: sed laŭ la potenco de vivo nedetrubla; **17** ĉar li Certe benante Mi benos vin, kaj multigante Mi havas la ateston: Vi estas pastro por ĉiam Laŭ la multigos vin. **15** Kaj tiel, atendinte kun pacienco, maniero de Melkicedek. (aiōn g165) **18** Ĉar okazas li atingis la promeson. **16** Ĉar homoj ĵuras per vere nuligado de antaŭiranta ordono, pro ĝia la pli granda, kaj ĉe ili la ĵuro por certigo estas malforteco kaj senutileco **19** (ĉar la leĝo nenion fino de ĉia disputado. **17** Kaj Dio, volante montri perfektigis); kaj okazas la enkonduko de pli bona pli abunde al la heredantoj de la promeso la espero, per kiu ni alproksimiĝas al Dio. **20** Kaj pro nešanĝeblecon de Sia intenco, intermetis ĵuron, **18** por ke per du nešanĝeblaj aferoj, en kiuj ne eble tio, ke ne mankas ĵurado **21** (ĉar ili sen ĵurado estas por Dio mensogi, fortan konsolon havu ni, kiu diris pri li: La Eternulo ĵuris, kaj ne pentos: Vi kiuj rifuĝis, por akiri la esperon antaŭ ni metitan, **19** kiun ni havas kiel ankron de la animo, firman ja fariĝis pastroj multenombraj, ĉar pro morto kaj konstantan, enirantan internen de la kurteno; estas malpermesataj al ili daŭri; **24** sed ĉi tiu, **20** kien eniris Jesuo, la antaŭulo por ni, fariĝinte pro sia eterna daŭrado, havas sian pastrecon ĉefpastro por ĉiam laŭ la maniero de Melkicedek. nešanĝebla. (aiōn g165) **25** Tial ankaŭ li povas savi (aiōn g165)

7 Ĉar tiu Melkicedek, reĝo de Salem, pastro de Dio la Plejalta, kiu renkontis Abrahamon revenantan de la mortigado de la reĝoj, kaj lin benis, **2** kaj al kiu ankaŭ Abraham donis dekonon el ĉio (unue laŭ interpreto reĝo de justeco, kaj poste reĝo de Salem, tio estas reĝo de paco; **3** senpatra, senpatrina, sengenealogia, havanta nek komencon de tagoj, nek finon de vivo, sed similitudo al la Filo de Dio), restas pastro por ĉiam. **4** Nun pripensu, kiel granda estis ĉi tiu, al kiu la patriarko Abraham donis dekonon el la akirajo. **5** Kaj efektive el la filoj de Levi tiuj, kiuj ricevas la pastran oficon, havas ordonon imposti laŭleĝe

podekone la popolon, tio estas, siajn fratojn, kvankam elirintaj el la lumboj de Abraham; **6** sed tiu, kies genealogio ne estas el ili, ricevis de Abraham dekonajojn, kaj benis tiun, kiu havis la promeson. **7** Sed ekster ĉia kontraŭparolo, la malpli granda ricevas benon de la pli granda. **8** Jen do la resumo rilate la diritaĵojn: Ni havas tian ĉefpastron, kiu sidiĝis dekstre de la trono de la Majesto en la ĉielo, **2** servanto de la sanktejo, kaj de la vera tabernaklo, kiun starigis ne homo, sed la Sinjoro. **3** Ĉar ĉiu ĉefpastro estas enoficigita por oferi donacojn kaj oferojn; kaj tial estas necese, ke ankaŭ ĉi tiu havu ion por oferi. **4** Sed Kaj ĉi tie homoj, kiuj mortas, ricevas dekonajojn, se li estus sur la tero, li tute ne estus pastro, sed tie unu, pri kiu estas atestate, ke li vivas. **9** Kaj, tial, ke jam ekzistas oferantoj de donacoj laŭ la por tiel diri, per Abraham ankaŭ Levi, la ricevanto de de dekonajojn, donis dekonajojn; **10** ĉar li estis ĉielaj aferoj, kiel Moseo estis admonita, faronte la ankoraŭ en la lumboj de la patro, kiam Melkicedek la Levida pastreco (ĉar sub ĝi la popolo ricevis la legon), kia plua bezono estis, ke levigu alia pastro laŭ la maniero de Melkicedek, kaj ne estu nomata laŭ la maniero de Aaron? **12** Ĉar kiam la pastraro ŝangiĝas, necese ankaŭ fariĝas ŝango de leĝo. **13** Ĉar tiu, pri kiu tio estas dirita, estas ĉar evidenta estas, ke nia Sinjoro devenis de

alta ol la ĉielo; **27** li ne havas ĉiutagan necesacon, kiel tiuj ĉefpastroj, oferi oferojn, unue pro la propraj pekoj, poste pro la pekoj de la popolo; ĉar tion li faris unufoje por ĉiam, oferante sin mem. **28** Ĉar la leĝo starigas kiel ĉefpastrojn homojn, kiuj havas malfortecon; sed la vorto de la ĵuro, kiun starigis kiel ĉefpastrojn homojn, kiu diras la leĝo, nomas Filon, perfektigitan por ĉiam. (aiōn g165)

8 Jen do la resumo rilate la diritaĵojn: Ni havas tian ĉefpastron, kiu sidiĝis dekstre de la trono de la Majesto en la ĉielo, **2** servanto de la sanktejo, kaj de la vera tabernaklo, kiun starigis ne homo, sed la Sinjoro. **3** Ĉar ĉiu ĉefpastro estas enoficigita por oferi donacojn kaj oferojn; kaj tial estas necese, ke ankaŭ ĉi tiu havu ion por oferi. **4** Sed Kaj ĉi tie homoj, kiuj mortas, ricevas dekonajojn, se li estus sur la tero, li tute ne estus pastro, sed tie unu, pri kiu estas atestate, ke li vivas. **9** Kaj, tial, ke jam ekzistas oferantoj de donacoj laŭ la por tiel diri, per Abraham ankaŭ Levi, la ricevanto de de dekonajojn, donis dekonajojn; **10** ĉar li estis ĉielaj aferoj, kiel Moseo estis admonita, faronte la ankoraŭ en la lumboj de la patro, kiam Melkicedek la Levida pastreco (ĉar sub ĝi la popolo ricevis la legon), kia plua bezono estis, ke levigu alia pastro laŭ la maniero de Melkicedek, kaj ne estu nomata laŭ la maniero de Aaron? **12** Ĉar kiam la pastraro ŝangiĝas, necese ankaŭ fariĝas ŝango de leĝo. **13** Ĉar ti i, pri kiu tio estas dirita, estas ĉar evidenta estas, ke nia Sinjoro devenis de

Sed nun li ricevis servadon des pli bonan, ju pli bona estas la interligo, kies interulo li fariĝis kaj iu sur pli bonaj promesoj estas dekretita. **7** Ĉar se iu unua interligo estus sendifekta, tiam ne estus serĉita loko por dua. **8** Ĉar riproĉante ilin, Li diris: Jen venos la tempo, diras la Eternulo, Kiam Mi ano de alia tribo, el kiu neniu servis ĉe la altaro. faros kun la domo de Izrael kaj la domo de Jehuda **14** Ĉar evidente estas, ke nia Sinjoro devenis de interligon novan: **9** Ne tian, kiel la interligo, kiun

Mi faris kun iliaj patroj En la tago, kiam Mi prenis ilian manon, por elkonduki ilin el la lando Egipta, Ĉar ili ne restis en Mia interligo, Kaj Mi mallatentis ilin, diris la Eternulo. **10** Sed jen estas la interligo, kiun Mi faros kun la domo de Izrael Post tiu tempo, diras la Eternulo: Mi metos Mijan legojn en ilian internon, Kaj sur iliaj koro Mi ilin skribos, Kaj Mi estos ilia Dio, Kaj ili estos Mia popolo. **11** Kaj ne plu instruos ĉiu sian proksimulon, Kaj ĉiu sian fraton, dirante: Ekkonu la Eternulon; Ĉar ĉiuj Min konos, De iliaj malgranduloj ĝis iliaj granduloj; **12** Ĉar Mi pardonos iliajn kulpojn, Kaj iliajn pekojn kaj malbonaĵojn Mi ne plu rememoros. **13** Dirante: Novan interligon — Li malnovigis la unuan. Kaj tio, kio kadukiĝas kaj malnoviĝas estas proksima al malapero.

9 Sed eĉ la unua interligo havis ordonojn pri

Diservado, kaj sanktejon mondan. **2** Ĉar tabernaklo estis pretigita: la unua, en kiu estis la kandelabro kaj la tablo kaj la panoj de propono; ĝi estas nomata la Sanktejo; **3** kaj post la dua kurteno, la tabernaklo nomata la Plejsanktejo, **4** havanta la oran incensilon, kaj la keston de interligo, tegitan entute per oro, en kiu estis vazo ora (enhavanta la manaon) kaj la ekflorinta bastono de Aaron kaj la tabelo de la interligo, **5** kaj super tio kerubojn de gloro superombrantajn la fermoplaton, pri kiuj ni nun ne povas detale paroli. **6** Kiam do ĉi tio estis tiel aranĝita, en la unuan tabernaklon eniras ĉiam la pastroj, farante la Diservojn; **7** sed en la duan, unufoje en la jaro eniras la ĉefpastro sola, ne sen sango, kiun li oferas pro si kaj pro la eraroj de la popolo; **8** per tio la Sankta Spirito montras, ke la vojo en la sanktejon ankorau ne estas elmontrita, dum la unua tabernaklo ankorau staras; **9** kio estas parabolo por la nuna tempo; laŭ kio estas oferataj donacoj kaj oferoj, kiuj ne povas laŭ la konscienco perfektigi la adoranton, **10** nur altrudate (kun manĝaĵoj kaj trinkajoj kaj diversaj lavadoj kaj karnaj purigadoj) ĝis tempo de reformo. **11** Sed Kristo, aperinte kiel ĉefpastro de la estontaj bonoj, per la pli granda kaj pli perfekta tabernaklo, ne manfarita, tio estas ne el ĉi tiu kreo, **12** nek per la sango de kaproj kaj bovidoj, sed per sia propra sango, eniris unufoje por ĉiam en la sanktejon, atinginte eternan elaĉeton. (**aiōnios g166**) **13** Ĉar se la sango de kaproj kaj bovoj, kaj la cindro de bovidino, sprucigite sur malpurulojn, sanktigas ĝis la purigado de la karno: **14** kiom pli la sango de Kristo, kiu per la eterna Spirito sin oferis senmakula al Dio, purigos vian konsciencon el malvivaj faroj, por servi al la vivanta Dio? (**aiōnios g166**) **15** Kaj pro tio li estas interulo de

nova testamento, por ke (post kiam morto okazis por la elaĉeto de tiuj pekoj, kiuj estis sub la unua testamento) la vokito ricevu la promeson de la eterna heredaĵo. (**aiōnios g166**) **16** Ĉar kiam estas testamento, nepre devas esti la morto de la testamentinto. **17** Ĉar testamento efektiviĝas rilate mortinton, ĉar ĝi neniam efikas, dum vivas la testamentinto. **18** Tial ankaŭ la unua testamento ne sen sango dediĉiĝis. **19** Ĉar Moseo, parolinte ĉiun ordonon laŭ la leĝo al la tutaj popoloj, prenis konos, De iliaj malgranduloj ĝis iliaj granduloj; **20** la sangon de bovidoj kaj kaproj, kun akvo kaj lano skarlata kaj hisopo, kaj aspergis la libron mem kaj la tutan popolon, **21** dirante: Jen estas la sango de la interligo, kiun Dio ordonis al vi. **22** Plue li aspergis per la sango la tabernaklon kaj ĉiujn vazojn de la Diservo. **23** Kaj laŭ la leĝo, preskaŭ ĉio puriĝas per sango; kaj sen sangoverŝado ne fariĝas absolvo. **24** Necese do estis, ke la ekzemploj de la enĉielaj aferoj estu purigitaj per ĉi tiuj, sed la enĉielaj aferoj mem per pli bonaj oferoj, ol ĉi tiuj. **25** Ĉar eniris Kristo ne en sanktejon manfaritan, ekzemplon de la vera; sed en la ĉielon mem, por aperi antaŭ la vizaĝo de Dio por ni; **26** nek estas necese, ke li oferu sin ofte, kiel la ĉefpastro eniras en la sanktejon jaron post jaro, kun sango ne propra; **27** alie li devus ofte suferi de post la fondo de la mondo; sed nun unufoje en la fino de la mondaĝoj li aperis, por forigi la pekon per la ofero de si mem. (**aiōn g165**) **28** Kaj kiel estas dekretilo por homoj unufoje morti, kaj post tio juĝo; **29** tiel ankaŭ Kristo, oferite unufoje, por porti la pekojn de multaj, aperos duan fojon, aparte de peko, al tiuj, kiuj lin atendas, por savo.

10 Ĉar la leĝo, havante ombron de estontaj bonajoj, ne la bildon mem de la aferoj, neniam povas, per tiuj samaj oferoj, kiujn oni oferadas senĉese jaron post jaro, perfektigi la tien venantajn. **2** Ĉar alie ĉu ili ne ĉesus esti oferataj? tial, ke la adorantoj, unufoje purigite, jam ne havus konsciencon pri pekoj. **3** Sed en tiuj oferoj estas ĉiujara rememorigo pri pekoj. **4** Ĉar ne eble estas, ke la sango de bovoj kaj kaproj forprenus pekojn. **5** Tial, venante en la mondona, li diris: Oferojn kaj donacojn Vi ne deziras, Sed korpon Vi preparis por mi; **6** Bruloferojn kaj pekoferojn Vi ne ŝatis. **7** Tiam mi diris: Jen mi venis (En la rulajo de la libro estas skribite pri mi), Por plenumi Vian volon, ho Dio! **8** Antaŭe dirinte: Oferojn kaj donacojn kaj bruloferojn kaj pekoferojn Vi nek deziris nek ŝatis (kiuj estas oferataj laŭ la leĝo), **9** tiam li diris: Jen mi venis, por plenumi Vian volon. Li forprenas la unuan, por ke li starigu la duan. **10** Laŭ tiu volo ni estas sanktigitaj per

la ofero de la korpo de Jesuo Kristo unufoje por ankoraŭ iomete da tempo, La venonto venos, kaj ĉiam. **11** Kaj ĉiu pastro staradas ĉiutage, servante ne malfruos. **38** Sed virtulo vivos per sia fideleco; kaj oferante ofte la samajn oferojn, kiuj neniam povas forpreni pekojn; **12** sed li, oferinte unu oferon por pekoj por ĉiam, sidiĝis dekstre de Dio; en pereon, sed el la kredantaj por la gajnado de la **13** de nun atendantaj, ĝis liaj malamikoj fariĝos benketaj por liaj piedoj. **14** Ĉar per unu ofero li perfektigis ĝis eterneco la sanktigatojn. **15** Kaj la Sankta Spirito ankaŭ atestas al ni; ĉar, dirinte: **16** Jen estas la interligo, kiun Mi faros kun ili Post tiu tempo, diras la Eternulo: Mi metos Mian legojn en ilian internon, Kaj sur ilia koro Mi ilin skribos; li ankaŭ diras: **17** Kaj iliajn pekojn kaj malbonaĵojn Mi ne plu rememoros. **18** Sed kie estas absolvo de ĉi tiuj, ne plu estas oferado pro peko. **19** Havante do, fratoj, kuraĝon eniri en la plejsanktejon per la sango de Jesuo, **20** per la vojo nova kaj vivanta, kiun li dediĉis por ni, tra la kurteno, tio estas, lia karno, **21** kaj havante grandan pastron super la domo de Dio, **22** ni alproksimiĝu kun sincera koro, en pleneco de fido, kun niaj koroj aspergitaj for de malbona konscienco, kaj kun la korpoj lavitaj per akvo pura; **23** ni tenu firme la konfeson de nia espero sendeklinige; ĉar la promesinto estas fidela; **24** kaj ni pripensu unu la alian, por instigi al amo kaj bonaj faroj; **25** ne forlasante nian kunvenadon, kiel estas la kutimo de iuj; sed konsilante unu la alian, kaj des pli forte, ju pli vi vidas la tagon alproksimigantan. **26** Ĉar se, ricevinte la scion de la vero, ni pekos memvole, jam ne restas ofero pro pekoj, **27** sed ia timoplena atendo de juĝo, kaj de fajra kolero, kiu ekstermos la kontraŭulojn. **28** Tiu, kiu malſatis la legon de Moseo, sen kompato mortas ĉe du aŭ tri atestantoj; **29** kiom pli severan punon, vi opinias, ke meritos tiu, kiu piedpremis la Filon de Dio kaj rigardas kiel ne sanktan la sangan de la interligo, per kiu li estis sanktigita, kaj kiu spitis la Spiriton de graco? **30** Ĉar ni konas Tiun, kiu diris: Ĉe Mi estas venĝo, Mi repagos. Kaj ankaŭ: La Eternulo jugos Sian popolon. **31** Terure estas fali en la manojn de la vivanta Dio. **32** Sed memoru la antaŭajn tagojn, en kiuj vi, jam allumite, elportis grandan konflikton de sufero; **33** unuflanke, kiam vi fariĝis spektaklo per riproĉoj kaj doloroj, kaj aliflanke, kiam vi partoprenis kun tiuj, kiuj tian sperton havis. **34** Ĉar vi kompatis tiujn, kiuj estis en katenoj, kaj ĝoje akceptis la rabadon de via posedaĵo, sciante, ke vi mem havas pli bonan kaj restantan posedaĵon. **35** Tial ne forĝetu vian kuraĝon, kiu havas rekompencon grandan. **36** Ĉar vi havas bezonon de pacienco, por ke, plenuminte la volon de Dio, vi ricevu la promeson. **37** Ĉar ankoraŭ iomete da tempo, La venonto venos, kaj Kaj se li sin tiros malantaŭen, mia spirito ne ĝojos en li. **39** Sed ni ne estas el la malantaŭen tiriĝantaj en pereon, sed el la kredantaj por la gajnado de la animo.

11 Kaj la fido estas realigo de Esperataj, provado de aferoj ne vidataj. **2** Ĉar per tio la antikvulo ricevis bonan ateston. **3** Per la fido ni komprenas, ke la mondaĝo estas kreitaj per vorto de Dio, tiel ke tio, kio estas vidata, ne estas farita el aperantaĵo. ([aīon g165](#)) **4** Per la fido Habel oferis al Dio pli bonan oferon ol Kain, per kio li ricevis ateston, ke li estas justa, ĉar Dio atestis pri liaj donacoj; kaj per ĝi li, mortinte, ankoraŭ parolas. **5** Per la fido Flano estis transportita, por ne vidi morton; kaj li ne estis trovata, ĉar Dio lin transportis; ĉar antaŭ lia transporto estis atestite pri li, ke li plaĉis al Dio; **6** kaj sen fido neebles estas plaĉi al Li; ĉar necese estas, ke tiu, kiu alvenas al Dio, kredus, ke Li ekzistas, kaj ke Li fariĝas rekompencanto al tiuj, kiuj Lin diligente serĉas. **7** Per la fido Noa, avertite pri la ankoraŭ neviditaj aferoj, kun pia timo konstruis arkeon por la savado de sia domo; per kio li kondamnis la mondon, kaj fariĝis heredanto de la justeco laŭ fido. **8** Per la fido Abraham, vokite, obeis eliri en lokon, kiun li estis ricevonta kiel heredon; kaj li eliris, ne sciante, kien li iras. **9** Per la fido li fariĝis pasloĝanto en la lando de la promeso, kiel lando fremda, loĝante en tendoj kun Isaak kaj Jakob, kunheredantoj de la sama promeso; **10** ĉar li serĉis la urbon havantan la fundamentojn, kies arĥitekturisto kaj konstruanto estas Dio. **11** Per la fido ankaŭ Sara mem ricevis kapablon gravediĝi, eĉ post la ordinara aĝo, ĉar ŝi kredis la Promesinton fidela; **12** sekve ankaŭ el unu, kaj tiu kvazaŭ malviva, levigis tiel multaj, kiel la steloj de la ĉielo laŭnombre, kaj kiel la sablo, kiu estas sur la bordo de la maro, nekalkulebla. **13** Ĉiuj tiuj mortis en fido, ne ricevinte la promesojn, sed vidinte kaj salutinte ilin de malproksime, kaj konfesinte, ke ili estas fremduloj kaj migrantoj sur la tero. **14** Ĉar tiuj, kiuj parolas tiamaniere, konstatas, ke patrolandon ili serĉas. **15** Kaj se ili tenadus en memoro tiun landon, el kiu ili eliris, ili havus ian okazon por reiri. **16** Sed nun pli bonan landon ili celas, tio estas, ĉielan; tial Dio ne hontas pri ili, esti nomata ilia Dio; ĉar Li por ili pretigis urbon. **17** Per la fido Abraham, provate, oferis Isaakon; tiu, kiu akceptis la promesojn, ekoferis ja sian solenaskiton; **18** nome tiu, al kiu estis dirite: Per Isaak oni nomos vian idaron; **19** pensante, ke

Dio povas relevi lin eĉ el la mortintoj; el kie ankaŭ aŭtoro kaj perfektiganto de la fido, Jesuo, kiu, li en similaĵo lin retrovis. **20** Per la fido Isaak benis pro la ĝojo antaŭ li metita, suferis la krucon, Jakobon kaj Esavon pri estontaj aferoj. **21** Per la malestimante honton, kaj sidiĝis dekstre de la fido Jakob, mortante, benis ĉiun el la filoj de Jozef, trono de Dio. **3** Ĉar pripensu tiun, kiu suferis tian kaj adorkliniĝis sur la supro de sia bastono. **22** Per kontraŭdiradon de pekuoj kontraŭ li, por ke vi la fido Jozef, ĉe la fino de sia vivo, aludis la foriron ne laciĝu kaj ne malfortigu en viaj spiritoj. **4** Vi de la Izraelidoj, kaj pri siaj ostoj ordonis. **23** Per la ankoraŭ ne kontraŭstaris ĝis sango, batalante fido Moseo, naskiĝinte, estis kaŝata tri monatojn kontraŭ peko; **5** kaj vi forgesis la admonon, kiu de la gepatroj, ĉar ili vidis la infaneton belega, rezonas kun vi, kiel kun filoj: Mia filo, ne malŝatu kaj ne timis la dekreton de la reĝo. **24** Per la fido la punon de la Eternulo, Nek svemu, riproĉate de Li; Moseo, plenkreskinte, rifuzis esti nomata filo de **6** Ĉar kiun la Eternulo amas, tiun Li punkorektas, filino de Faraono, **25** plivole elektante kunsuferi Kaj Li skurĝas ĉiun filon, kiun Li akceptas. **7** Se vi kun la popolo de Dio, ol havi la kelktempo suferas punon, kiel al filoj Dio rilatiĝas al vi; ĉar ĝuadon de peko, **26** taksante la riproĉon de Kristo kia filo estas, kiun la patro ne punas? **8** Sed se vi pligranda riĉeco ol la trezoroj Egiptaj, ĉar li estas sen puno, en kiu ĉiuj fariĝas partoprenantoj, rigardis al la estonta rekompenco. **27** Per la fido tiuokaze vi estas bastardoj, kaj ne filoj. **9** Cetere li forlasis Egiptujon, ne timante la koleregon de ni havis patrojn de nia karno, kiuj nin punis, kaj la reĝo; ĉar li persistis, kiel vidante Tiun, kiu ne ni respektis ilin; ĉu ni ne multe pli submetiĝu al estas videbla. **28** Per la fido li observis la Paskon la Patro de la spiritoj, kaj vivu? **10** Ĉar ili ja dum kaj la sangaspergon, por ke la ekstermando de kelke da tagoj laŭ sia volo punis; sed Li, por utilo, la unuenaskitoj ne tušu ilin. **29** Per la fido li por ke ni partoprenu en Lia sankteco. **11** Ĉiu puno trapasis la Ruĝan Maron kvazaŭ sekteron, kion portempe ŝajnas esti ne ĝoja, sed malĝoja; sed fari penante, la Egiptoj dronis. **30** Per la fido la poste ĝi donas la pacplenan frukton de justeco al muroj de Jeriĥo falis, ĉirkauirite sep tagojn. **31** tiuj, kiuj per ĝi estas ekzercitaj. **12** Tial levu la Per la fido la malĉastistino Rahab ne pereis kun la manojn pendantajn kaj la senfortajn genuojn; **13** nekredantoj, akceptinte la spionojn kun paco. **32** kaj faru rektajn vojetojn por viaj piedoj, por ke tie, Kaj kion mi diru plu? ĉar mankus al mi tempo por kio estas lama, ne deturniĝu, sed preferi resaniĝu. rakonti pri Gideon kaj Barak kaj Ŝimšon kaj Jiftah **14** Serĉu pacon kun ĉiuj, kaj la sanktiglon, sen kiu kaj David kaj Samuel kaj la profetoj; **33** kiuj pere neniu vidos la Sinjoron; **15** rigardante zorge, por de fido venkis regnojn, plenumis justecon, atingis ke neniu maltrafu la gracon de Dio, por ke nenia promesojn, fermis la bušojn de leonoj, **34** estingis radikoj de maldolĉeco, altkreskante, vin ĝenu, kaj la forton de fajro, forsaviĝis de la tranĉando de por ke per tio multaj ne malpuriĝu; **16** por ke ne glavo, el malforteco refortiĝis, fariĝis potencaj estu iu malĉastulo aŭ malpiulo, kiel Esav, kiu por en militado, forkurigis armeojn de fremduloj. **35** unu mangō vendis sian unuenaskitecon. **17** Ĉar vi Virinoj rericevis siajn mortintojn per revivigo; scias, ke eĉ kiam li poste deziris heredi la benon, kaj aliaj suferis turmentadon, ne akceptante li estis rifuzita; ĉar por pentado li trovis nenian liberigon, por atingi pli bonan releviĝon; **36** lokon, kvankam kun larmoj li ĝin serĉis. **18** Ĉar vi kaj aliaj elproviĝis per mokado kaj skurĝado kaj ne alvenis al monto tušebla kaj brulanta per fajro, ankaŭ de katenoj kaj malliberiĝo; **37** ili estis kaj al nigreco kaj mallumo kaj ventego, **19** kaj sono ŝtonmortigataj, dissegataj, tentataj; per glavo ili de trumpetoj kaj voĉo de paroloj, kies aŭdantoj estis mortigitaj; ili ĉirkauvagis en ŝafaj kaj kapraj petegis, ke plua vorto ne estu parolata al ili, **20** feloj, senigite, subpremate, dolorigate **38** (je kiuj ĉar ili ne povis elporti la ordonon: Se eĉ bruto la mondo ne estis inda); ili vagadis en dezertoj, tuſos la monton, ĝi estu ŝtonmortigita; **21** kaj tiel sur montoj, en kavernoj kaj kaſejoj de la tero. terura estis la aperaĵo, ke Moseo diris: Mi timegas **39** Kaj ĉiuj tiuj, ricevinte bonan ateston per sia kaj tremas; **22** sed vi alvenis al la monto Cion kaj fido, ne ricevis la promeson, **40** ĉar Dio antaŭvidis al la urbo de vivanta Dio, la ĉielo Jerusalem, kaj al por ni ion pli bonan, por ke ili sen ni ne estu miriadoj da angeloj, **23** al la ĝenerala kunveno kaj perfektigataj.

12 Tial ankaŭ ni, havante ĉirkau ni tian nubegon da atestantoj, formetu ĉion pezan kaj la pekon embarasantan, kaj persiste kuru la kuradon antaŭ ni metitan, **2** direktante la rigardon al la

aŭtoro kaj perfektiganto de la fido, Jesuo, kiu, pro la ĝojo antaŭ li metita, suferis la krucon, Jakobon kaj Esavon pri estontaj aferoj. **21** Per la malestimante honton, kaj sidiĝis dekstre de la fido Jakob, mortante, benis ĉiun el la filoj de Jozef, trono de Dio. **3** Ĉar pripensu tiun, kiu suferis tian kaj adorkliniĝis sur la supro de sia bastono. **22** Per kontraŭdiradon de pekuoj kontraŭ li, por ke vi la fido Jozef, ĉe la fino de sia vivo, aludis la foriron ne laciĝu kaj ne malfortigu en viaj spiritoj. **4** Vi de la Izraelidoj, kaj pri siaj ostoj ordonis. **23** Per la ankoraŭ ne kontraŭstaris ĝis sango, batalante fido Moseo, naskiĝinte, estis kaŝata tri monatojn kontraŭ peko; **5** kaj vi forgesis la admonon, kiu de la gepatroj, ĉar ili vidis la infaneton belega, rezonas kun vi, kiel kun filoj: Mia filo, ne malŝatu kaj ne timis la dekreton de la reĝo. **24** Per la fido la punon de la Eternulo, Nek svemu, riproĉate de Li; Moseo, plenkreskinte, rifuzis esti nomata filo de **6** Ĉar kiun la Eternulo amas, tiun Li punkorektas, filino de Faraono, **25** plivole elektante kunsuferi Kaj Li skurĝas ĉiun filon, kiun Li akceptas. **7** Se vi kun la popolo de Dio, ol havi la kelktempo suferas punon, kiel al filoj Dio rilatiĝas al vi; ĉar ĝuadon de peko, **26** taksante la riproĉon de Kristo kia filo estas, kiun la patro ne punas? **8** Sed se vi pligranda riĉeco ol la trezoroj Egiptaj, ĉar li estas sen puno, en kiu ĉiuj fariĝas partoprenantoj, rigardis al la estonta rekompenco. **27** Per la fido tiuokaze vi estas bastardoj, kaj ne filoj. **9** Cetere li forlasis Egiptujon, ne timante la koleregon de ni havis patrojn de nia karno, kiuj nin punis, kaj la reĝo; ĉar li persistis, kiel vidante Tiun, kiu ne ni respektis ilin; ĉu ni ne multe pli submetiĝu al estas videbla. **28** Per la fido li observis la Paskon la Patro de la spiritoj, kaj vivu? **10** Ĉar ili ja dum kaj la sangaspergon, por ke la ekstermando de kelke da tagoj laŭ sia volo punis; sed Li, por utilo, la unuenaskitoj ne tušu ilin. **29** Per la fido li por ke ni partoprenu en Lia sankteco. **11** Ĉiu puno trapasis la Ruĝan Maron kvazaŭ sekteron, kion portempe ŝajnas esti ne ĝoja, sed malĝoja; sed fari penante, la Egiptoj dronis. **30** Per la fido la poste ĝi donas la pacplenan frukton de justeco al muroj de Jeriĥo falis, ĉirkauirite sep tagojn. **31** tiuj, kiuj per ĝi estas ekzercitaj. **12** Tial levu la Per la fido la malĉastistino Rahab ne pereis kun la manojn pendantajn kaj la senfortajn genuojn; **13** nekredantoj, akceptinte la spionojn kun paco. **32** kaj faru rektajn vojetojn por viaj piedoj, por ke tie, Kaj kion mi diru plu? ĉar mankus al mi tempo por kio estas lama, ne deturniĝu, sed preferi resaniĝu. rakonti pri Gideon kaj Barak kaj Ŝimšon kaj Jiftah **14** Serĉu pacon kun ĉiuj, kaj la sanktiglon, sen kiu kaj David kaj Samuel kaj la profetoj; **33** kiuj pere neniu vidos la Sinjoron; **15** rigardante zorge, por de fido venkis regnojn, plenumis justecon, atingis ke neniu maltrafu la gracon de Dio, por ke nenia promesojn, fermis la bušojn de leonoj, **34** estingis radikoj de maldolĉeco, altkreskante, vin ĝenu, kaj la forton de fajro, forsaviĝis de la tranĉando de por ke per tio multaj ne malpuriĝu; **16** por ke ne glavo, el malforteco refortiĝis, fariĝis potencaj estu iu malĉastulo aŭ malpiulo, kiel Esav, kiu por en militado, forkurigis armeojn de fremduloj. **35** unu mangō vendis sian unuenaskitecon. **17** Ĉar vi Virinoj rericevis siajn mortintojn per revivigo; scias, ke eĉ kiam li postedeziris heredi la benon, kaj aliaj suferis turmentadon, ne akceptante li estis rifuzita; ĉar por pentado li trovis nenian liberigon, por atingi pli bonan releviĝon; **36** lokon, kvankam kun larmoj li ĝin serĉis. **18** Ĉar vi kaj aliaj elproviĝis per mokado kaj skurĝado kaj ne alvenis al monto tušebla kaj brulanta per fajro, ankaŭ de katenoj kaj malliberiĝo; **37** ili estis kaj al nigreco kaj mallumo kaj ventego, **19** kaj sono ŝtonmortigataj, dissegataj, tentataj; per glavo ili de trumpetoj kaj voĉo de paroloj, kies aŭdantoj estis mortigitaj; ili ĉirkauvagis en ŝafaj kaj kapraj petegis, ke plua vorto ne estu parolata al ili, **20** feloj, senigite, subpremate, dolorigate **38** (je kiuj ĉar ili ne povis elporti la ordonon: Se eĉ bruto la mondo ne estis inda); ili vagadis en dezertoj, tuſos la monton, ĝi estu ŝtonmortigita; **21** kaj tiel sur montoj, en kavernoj kaj kaſejoj de la tero. terura estis la aperaĵo, ke Moseo diris: Mi timegas **39** Kaj ĉiuj tiuj, ricevinte bonan ateston per sia kaj tremas; **22** sed vi alvenis al la monto Cion kaj fido, ne ricevis la promeson, **40** ĉar Dio antaŭvidis al la urbo de vivanta Dio, la ĉielo Jerusalem, kaj al por ni ion pli bonan, por ke ili sen ni ne estu miriadoj da angeloj, **23** al la ĝenerala kunveno kaj perfektigataj.

ne forsaviĝis tiuj, kiuj forrifuzis la admonanton sur la tero, des malpli ni, deturnante nin de la parolanto el la ĉielo, **26** kies voĉo tiam skuis la teron; sed nun Li promesis, dirante: Ankoraŭ unufoje Mi ekmovos ne sole la teron, sed ankaŭ la ĉielon. **27** Kaj tiu diro: Ankoraŭ unufoje — montras skribis al vi per malmulte da vortoj. **28** Sciu, ke la translokigon de la skuitajoj, kiel de faritajoj, estas liberigita nia frato Timoteo, kun kiu, se li por ke la neskueblaj restu. **29** Tial, ricevante venos baldaŭ, mi vin vidos. **24** Salutu ĉiujn, kiuj regnon neskueblan, ni havu dankemecon, per kiu el Italuj, vin salutas. **25** Graco estu kun vi ĉiuj, timo; **29** ĉar nia Dio estas fajro konsumanta. **Amen.**

13 La fratamo daŭradu. **2** Ne forgesu gastamon al nekonatoj; ĉar per tio iuj gastigis arĝelojn, ne sciante. **3** Memoru la katenitojn, kvazaŭ vi ankaŭ estus katenitaj, kaj la suferantoj, ĉar vi ankaŭ estas en la korpo. **4** Estu honorata la edzeo ĉe ĉiuj, kaj la lito estu senmakula; ĉar malĉastulojn kaj adultulojn Dio jugos. **5** Estu via karaktero sen monamo; estu kontentaj je tio, kion vi havas; ĉar Li mem diris: Mi ne foriroς de vi kaj ne forlasos vin. **6** Tial ni kuragus diri: La Eternulo estas mia helpanto, mi ne timos; Kion faros al mi homo? **7** Memoru viajn regintojn, kiuj parolis al vi la vorton de Dio; kaj ilian fidon imitu, pripensante la finon de ilia vivmaniero. **8** Jesuo Kristo estas la sama hieraŭ, hodiaŭ, kaj ĝis eterneco. **(aiōn g165)** **9** Ne forportigu per dogmaroj diversaj kaj fremdaj; ĉar estas bone, ke la koro estu plifortigata per graco, ne per mangajoj, per kiuj ne profitis la okupigantaj pri ili. **10** Ni havas altaron, el kiu la servantoj de la tabernaklo havas nenian rajton mangi. **11** Ĉar la korpoj de tiuj bestoj, kies sango estas en la sanktejon enportata de la ĉefpastro pro peko, estas bruligataj ekster la tendaro. **12** Tial Jesuo ankaŭ, por ke li sanktigu la popolon per sia propra sango, ekster la pordego suferis. **13** Tial ni eliru al li ekster la tendaro, portante lian riproĉon. **14** Ĉar ĉi tie ni ne havas restantan urbon, sed estontan ni serĉas. **15** Per li do ni oferu al Dio ĉiam oferon de laudo, tio estas, la frukton de niaj lipoj konfesantaj al lia nomo. **16** Sed ne forgesu la bonfaradon kaj kunulecon; ĉar tiaj oferoj plaĉas al Dio. **17** Obeu al tiuj, kiuj vin regas, kaj submetiĝu; ĉar ili viglas pro viaj animoj, kvazaŭ liveronte raporton; por ke kun ĝojo ili faru tion, kaj ne ĝemante, ĉar ĉi tio estus senprofita por vi. **18** Preĝu por ni; ĉar ni fidas, ke ni havas bonan konsciencon, dezirante en ĉio honeste vivi. **19** Sed des pli urĝe mi petegas vin fari tion, por ke mi tiom pli frue estu redonata al vi. **20** Nun la Dio de paco, kiu relevis el la mortintoj la grandan paštiston de la ŝafoj, nian Sinjoron Jesuo, per la sango de la eterna interligo, **(aiōnios g166)** **21**

Jakobo

1 Jakobo, servisto de Dio kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo, al la dek du triboj, kiuj estas dispelitaj:

Saluton! **2** Rigardu ĉion kiel ĝojigan, miaj fratoj, kiam vi falas en diversajn tentojn, **3** sciante, ke la provado de via fido faras paciencon. **4** Kaj la pacienco havu sian perfektan faradon, por ke vi estu perfektaj kaj kompletaj, ne havante mankon. **5** Sed se al iu el vi mankas saĝeco, li petu Dion, kiu donacas al ĉiuj malavare kaj ne riproĉas, kaj ĝi estos al li donata. **6** Sed li petu en fido, neniel dubante; ĉar la dubanto similas ondon de la maro, ventopelatan kaj skuatan. **7** Ĉar tiu homo ne pensu, ke li ricevos ion de la Sinjoro — **8** fratoj; ĉu Dio ne elektis la malriĉulojn laŭ la duoblanima homo, ŝanceliga en ĉiuj siaj vojoj. **9** Sed la malaltranga frato ĝoju pri sia alteco; **10** de la regno, kiu Lin kaj la riĉulo pri sia humiliĝo; ĉar kiel floro de herbo li forpasos. **11** Ĉar la suno levigas kun la brulvento kaj sekigas la herbon, kaj ĝia floro falas, kaj la gracio de ĝia formo pereas, tiel ankaŭ la honorindan nomon, sur vin metitan? **8** Tamen, se riĉulo velkos en siaj vojoj. **12** Feliĉa estas la homo, vi plenumas la reĝan leĝon laŭ la Skribo: Amu kiu elportas tenton; ĉar kiam li estos elprovita, li ricevos la kronon de vivo, kiu la Sinjoro promesis

13 Neniu diru, kiam li estas tentata: Mi estas tentata de Dio; ĉar Dio ne estas tentebla de malbono, kaj Li mem tentas neniun; **14** sed ĉiu estas tentata, kiam li estas tentata: Mi estas tentata de Dio; ĉar Dio ne estas tentebla de malbono, kaj Li mem tentas neniun;

15 Tiam la vi ne adultas, sed mortigas, vi fariĝis malobeinto dezirado, gravediĝinte, naskas pekon; kaj la peko, maturiĝinte, naskas morton. **16** Ne trompiĝu, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne nek ombro de sinturnado. **17** Ĉiu bona donaĵo kaj ĉiu perfekta donaco estas de supre, malsuprenvenante de la Patro de lumoj, ĉe kiu ne povas ekzisti ŝanĝo.

18 Laŭ Sia propra vorto, kaj ne nur aŭskultantoj, ke ni estu kvazaŭ unuaĵo de Liaj kreitajoj. **19** kaj iu el vi diras al ili: Iru en paco, estu varmaj kaj Tion vi scias, miaj amataj fratoj. Sed ĉiu rapidu vorton, kiu povas savi viajn animojn. **20** Ĉar la plenumantoj de la vorto, kaj ne nur aŭskultantoj, ke ne havante faroj, estas en si mem malviva.

21 Tial, formetinte ĉian malpurecon kaj superfluon de malico, akceptu kun humileco la enplantitan rigardas sian naturan vizagōn en spegulo; **24** ĉar li rigardas sian naturan vizagōn en spegulo; **25** Sed tiu, kiu fikse rigardas en la perfektan leĝon, la leĝon de libereco, kaj tiel restas, ne estante aŭskultanto, kiu forgesas, sed plenumanto, kiu energias, tiu estos benata en sia faro. **26** Se iu

trompante sian koron, ties religio estas vanta.

27 Religio pura kaj senmakula antaŭ nia Dio kaj Patro estas jena: viziti orfojn kaj vidvinojn en ilia mizero, kaj sin gardi sen malpuriĝo de la mondo.

2 Miaj fratoj, ne kun personfavorado tenu la fidon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la gloria Sinjoro. **2** Ĉar se en vian sinagogon envenas viro kun oraj ringoj, en bela vestaro, kaj envenas ankaŭ malriĉulo en malpura vestaro; **3** kaj vi respektas la bele vestitan homon, kaj diras: Sidigu ĉi tie en bona loko; kaj diras al la malriĉulo: Staru tie,

aŭ sidigu sube apud mia piedbenketo; **4** ĉu vi ne diferencigas en vi mem, kaj fariĝas jugistoj malbone pensantaj? **5** Aŭskultu, miaj amataj amas? **6** Sed vi malhonoradis la malriĉulon. Ĉu

ne subpremas vin la riĉuloj, kaj mem trenas vin brulvento kaj sekigas la herbon, kaj ĝia floro falas, antaŭ la tribunaloj? **7** Ĉu ili ne blasfemas la

kaj la gracio de ĝia formo pereas, tiel ankaŭ la honorindan nomon, sur vin metitan? **8** Tamen, se

riĉulo velkos en siaj vojoj. **12** Feliĉa estas la homo, vi plenumas la reĝan leĝon laŭ la Skribo: Amu kiu elportas tenton; ĉar kiam li estos elprovita, li

amas? **6** Sed vi malhonoradis la malriĉulon. Ĉu

ne subpremas vin la riĉuloj, kaj mem trenas vin brulvento kaj sekigas la herbon, kaj ĝia floro falas, antaŭ la tribunaloj? **7** Ĉu ili ne blasfemas la

kaj la gracio de ĝia formo pereas, tiel ankaŭ la honorindan nomon, sur vin metitan? **8** Tamen, se

riĉulo velkos en siaj vojoj. **12** Feliĉa estas la homo, vi plenumas la reĝan leĝon laŭ la Skribo: Amu kiu elportas tenton; ĉar kiam li estos elprovita, li

amas? **6** Sed vi malhonoradis la malriĉulon. Ĉu

ne subpremas vin la riĉuloj, kaj mem trenas vin brulvento kaj sekigas la herbon, kaj ĝia floro falas, antaŭ la tribunaloj? **7** Ĉar Tiu, kiu

diris: Ne adultu — diris ankaŭ: Ne mortigu. Se do fortirata de sia dezirado, kaj delegata. **15** Tiam la vi ne adultas, sed mortigas, vi fariĝis malobeinto

dezirado, gravediĝinte, naskas pekon; kaj la peko, kontraŭ la leĝo. **12** Tiel parolu, kaj tiel agu, kiel maturiĝinte, naskas morton. **16** Ne trompiĝu, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne

diris: Ne adultu — diris ankaŭ: Ne mortigu. Se do fortirata de sia dezirado, kaj delegata. **15** Tiam la vi ne adultas, sed mortigas, vi fariĝis malobeinto

dezirado, gravediĝinte, naskas pekon; kaj la peko, kontraŭ la leĝo. **12** Tiel parolu, kaj tiel agu, kiel maturiĝinte, naskas morton. **16** Ne trompiĝu, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne

diris: Ne adultu — diris ankaŭ: Ne mortigu. Se do fortirata de sia dezirado, kaj delegata. **15** Tiam la vi ne adultas, sed mortigas, vi fariĝis malobeinto

dezirado, gravediĝinte, naskas pekon; kaj la peko, kontraŭ la leĝo. **12** Tiel parolu, kaj tiel agu, kiel maturiĝinte, naskas morton. **16** Ne trompiĝu, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne

diris: Ne adultu — diris ankaŭ: Ne mortigu. Se do fortirata de sia dezirado, kaj delegata. **15** Tiam la vi ne adultas, sed mortigas, vi fariĝis malobeinto

dezirado, gravediĝinte, naskas pekon; kaj la peko, kontraŭ la leĝo. **12** Tiel parolu, kaj tiel agu, kiel maturiĝinte, naskas morton. **16** Ne trompiĝu, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne

diris: Ne adultu — diris ankaŭ: Ne mortigu. Se do fortirata de sia dezirado, kaj delegata. **15** Tiam la vi ne adultas, sed mortigas, vi fariĝis malobeinto

dezirado, gravediĝinte, naskas pekon; kaj la peko, kontraŭ la leĝo. **12** Tiel parolu, kaj tiel agu, kiel maturiĝinte, naskas morton. **16** Ne trompiĝu, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne

per fido. **25** Tiel same, ĉu ankaŭ la malĉastistino viaj voluptoj. **4** Vi adultulinoj, ĉu vi ne scias, ke la Rāhab ne praviĝis per faroj, kiam ŝi akceptis la amikeco al la mondo estas malamikeco al Dio? senditojn kaj forsendis ilin per alia vojo? **26** Ĉar kiel la korpo aparte de la spirito estas malviva, tiel ankaŭ fido aparte de faroj estas malviva.

3 Ne estu multaj instruistoj, miaj fratoj, sciante, ke ni ricevos pli severan juĝon. **2** Ĉar multokaze ni ĉiuj falpuŝiĝas. Se iu ne falpuŝiĝas parole, tiu estas perfekta homo, kapabla bridi ankaŭ la tutan korpon. **3** Se ni al la ĉevaloj enmetas la bridojn en la bušojn, por ke ili obeu al ni, ni ankaŭ ĉirkauturnas ilian tutan korpon. **4** Jen ankaŭ la ŝipoj, kiuj, kvankam ili estas tiel grandaj kaj estas kurepelataj de fortaj ventoj, tamen per tre malgranda direktilo turniĝadas, kien ajan la volo de la direktilisto decidas. **5** Tiel ankaŭ la lango estas malgranda membro, kaj fanfaronas grandaĵojn. Jen, kiel grandan arbaron ekbruligas fajrero! **6** Kaj la lango estas fajro; mondo da maljusteco inter niaj membroj estas la lango, kiu malpurigas la tutan korpon kaj ekbruligas la radon de la naturo kaj estas ekbruligita de Gehena. (**Geenna g1067**) **7** Ĉar ĉiun specon de bestoj kaj birdoj, de rampajoj kaj enmarajoj la homa raso al si subigas kaj subigis; **8** sed la langon neniu povas subigi; ĝi estas malkvieta malbono, plena de mortiga veneno. **9** Per ĝi ni benas la Sinjoron kaj Patron; kaj per ĝi ni malbenas homojn, faritajn laŭ la bildo de Dio; **10** el la sama bušo eliras beno kaj malbeno. Miaj fratoj, tio devus ne tiel esti. **11** Ĉu la fonto elsprucigas el la sama aperturo dolĉan akvon kaj maldolĉan? **12** ĉu figarbo, miaj fratoj, povas doni olivojn, aŭ vinberarbo figojn? kaj sala akvo ne donas dolĉaĵon. **13** Kiu inter vi estas saĝa kaj prudenta? tiu elmontru per honesta vivado siajn farojn en mildeco de saĝeco. **14** Sed se vi havas akran ĵaluzon kaj malpacon en via koro, ne fieru, kaj ne mensogu kontraŭ la vero. **15** Ĉi tiu saĝeco ne devebas de supre, sed estas kaj malpaco, tie estas konfuzo kaj ĉia malnobla ago. **17** Sed la saĝeco, kiu estas de supre, estas unue ĉasta, poste pacema, milda, cedema, plena de kompatemo kaj bonaj fruktoj, sen partieco, sen hipokriteco. **18** Kaj la frukto de justeco estas semata en paco por tiuj, kiuj faras pacon.

4 De kie militoj kaj de kie bataloj inter vi? ĉu ne de viaj voluptoj, militantaj en viaj membroj? **2** Vi deziras, kaj ne havas; vi mortigas kaj konkuras, kaj ne povas akiri; vi batalas kaj militas; vi ne havas, ĉar vi ne petas. **3** Vi petas kaj ne ricevas, tial, ke vi petas malprave, por ke vi elspezu por

Ĉiu do, kiu volas esti amiko de la mondo, fariĝas malamiko de Dio. **5** Aŭ ĉu vi opinias, ke la Skribo vane parolas? Ĉu la spirito, kiun Li loĝigis en ni, deziregas envieme? **6** Sed Li donas pli grandan gracon. Tial estas dirite: Dio kontraŭstaras al la fieruloj, sed al la humiluloj Li donas gracon. **7** Submetiĝu do al Dio; sed rezistu la diablon, kaj li forkuros de vi. **8** Alproksimiĝu al Dio, kaj Li alproksimiĝos al vi. Purigu la manojn, vi pekuloj, kaj ĉastigu la korojn, vi duoblanimuloj. **9** Mizeru kaj malgoju kaj ploru; via ridado turniĝu en ploron, kaj via ĝojo en malgojon. **10** Humiliĝu antaŭ la Sinjoro, kaj Li vin altigos. **11** Ne kalumnii unu la alian, fratoj. Kiu kalumnias fraton aŭ jugas sian fraton, tiu kalumnias la legon kaj jugas la legon; sed se vi jugas la legon, vi jam estas ne plenumanto de la lego, sed juganto. **12** Unu estas la legdonisto kaj jugisto, Tiu, kiu povas savi aŭ pereigi; kiu vi estas, juganta vian proksimulon? **13** Atentu nun vi, kiuj diras: Hodiaŭ aŭ morgaŭ ni iros al tiu urbo kaj restos tie unu jaron kaj negocados kaj profitos; **14** kvankam vi ne scias, kio morgaŭ okazos. Kio estas via vivo? Vi ja estas vaporo, kiu mallongan tempon montriĝas kaj poste malaperas. **15** Anstataŭ diri: Se la Sinjoro volos, ni vivados kaj faros ĉi tion aŭ tion. **16** Sed nun vi fieras pri viaj memfidajoj; ĉiu tia singratulado estas malbona. **17** Kiu do scias bonfari, kaj ne bonfaras, ĉe tiu estas peko.

5 Atentu nun, riĉuloj; ploregu kaj kriegu pro la mizeroj sur vin alvenontaj. **2** Via riĉo putriĝis, kaj viaj vestoj konsumiĝas de tineoj. **3** Via oro kaj via argento rustiĝis; kaj ilia rusto atestos kontraŭ vi, kaj konsumos vian karnon, kiel fajro. En la lastaj tagoj vi kolektadis trezoron. **4** Jen krias la de vi trompe retenata salajro de la laboristoj, kiuj falĉis viajn kampojn; kaj la krioj de la rikoltintoj venis en la orelojn de la Eternulo Cebao. **5** Vi luksadis sur la tero, kaj diboĉadis; vi nutradis viajn korojn en tago de buĉado. **6** Vi kondannis, vi mortigis la justulon; li ne kontraŭstaras al vi. **7** Paciencu do, fratoj, ĝis la alveno de la Sinjoro. Jen la terkultivisto atendas la multevaloran frukton de la tero, paciencante pri ĝi, ĝis ĝi ricevos la fruan kaj la malfruan pluvon. **8** Vi ankaŭ paciencu; fortikigu viajn korojn; ĉar la alveno de la Sinjoro alproksimiĝas. **9** Ne murmuru, fratoj, unu kontraŭ la alia, por ke vi ne estu juĝataj; jen la juĝisto staras antaŭ la pordo. **10** Prenu, fratoj, kiel ekzemplon de suferado kaj pacienco, la profetojn, kiuj parolis en la nomo de la Sinjoro. **11** Jen ni

nomas feliĉaj tiujn, kiuj elportis suferon; vi aŭdis pri la pacienco de Ijob, kaj vidis la finan agadon de la Sinjoro, ke la Sinjoro estas kompatema kaj indulgema. **12** Sed antaŭ ĉio, miaj fratoj, ne ĵuru, nek per la ĉielo, nek per la tero, nek per ia alia ĵuro; sed via jes estu jes, kaj via ne estu ne; por ke vi ne falu sub jugon. **13** Ĉu iu el vi suferas? li preĝu. Ĉu iu estas gaja? li psalme kantu. **14** Ĉu iu el vi malsanas? li venigu la presbiterojn de la eklezio; kaj ili preĝu super li, ŝmirinte lin per oleo en la nomo de la Sinjoro; **15** kaj la prego de fido savos la malsanulon, kaj la Sinjoro relevos lin; kaj se li faris pekojn, tio estos pardonita al li. **16** Konfesu do viajn pekojn unu al la alia, kaj preĝu unu por la alia, por ke vi resaniĝu. Petego de justulo multe efikas per sia energio. **17** Elija estis homo samnatura, kiel ni, kaj li preĝis fervore, ke ne pluvu; kaj ne pluvis sur la teron dum tri jaroj kaj ses monatoj. **18** Kaj denove li preĝis; kaj la ĉielo donis pluvon, kaj la tero ekproduktis sian frukton. **19** Miaj fratoj, se iu el vi forvagos de la vero, kaj iu lin returnos, **20** oni sciu, ke tiu, kiu returnas pekulon de la elvoja forvago, savos animon el morto kaj kovros amason da pekoj.

1 Petro

1 Petro, apostolo de Jesuo Kristo, al la elektitoj, kiuj estas el la dispelitaro, pasloĝantaj en Ponto, Galatujo, Kapadokio, Azio, kaj Bitinio, **2** laŭ la antauco de Dio, la Patro, en sanktigo de la Spirito, por oboe kaj aspergo de la sango de Jesuo Kristo: Graco al vi kaj paco pligrandiĝu. **3** Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu laŭ Sia granda kompato nin renaskis

en esperon vivan per la relevigo de Jesuo Kristo

el la mortintoj, **4** en heredajo ne pereontan, ne makulotan, ne velkantan, rezervitan en la ĉielo por vi, **5** kiuj estas gardataj de la potenco de Dio

per fido al savo preta malkaŝiĝi en la lasta tempo. **6** En tio vi ĝojetas, kvankam por kelka tempo, homoj rifuzita, sed ĉe Dio elektita, honorinda, **7** se estas necese, malĝojigite en diversaj tentoj, vi ankaŭ, kiel ŝtonoj vivantaj, konstruiĝas domo

por ke la provado de via fido, pli multevalora spiritita, sankta pastraro, por oferi spiritajn oferojn, ol oro, kiu pereas, kvankam per fajro provite, akcepteblajn de Dio per Jesuo Kristo. **8** Ĉar troviĝu efika por laŭdo kaj gloro kaj honoro en estas enhavate en skribo: Jen Mi kuŝigas en Cion la malkašo de Jesuo Kristo; **9** kiun, ne vidinte, bazangular ŝtonon, elektitan, valoregan; Kaj kiu

vi amas; kiun kvankam nun vi ne vidas, tamen, lin fidas, tiu ne estos hontigita. **10** Por vi do, la al li kredante, vi ĝojetas per ĝojo nedirebla kaj fidantoj, estas la valoregeco; sed por nefidantoj: gloroplena; **11** ricevante la celon de via fido, savon Ŝtono, kiun malſatis la konstruantoj, Fariĝis ŝtono de animoj. **12** Koncerne tiun savon esploris kaj bazangula; **13** kaj: Ŝtono de falpuŝiĝo kaj roko de serĉis la profetoj, kiuj profetis pri la graco venonta alfrapiĝo; ili falpuŝigas pro la vorto, malobeante, al vi; **14** serĉante, kiun kaj kian tempon montris por kio ankaŭ ili estas difinitaj. **15** Sed vi estas la enestanta en ili Spirito de Kristo, kiu atestis raso elektita, pastraro reĝa, nacio sankta, popolo antaŭe la suferojn por Kristo kaj la sekvontajn

de oboe, ne formiĝante laŭ la voluptoj, kiujn vi

antaŭe havis en via nescio; **16** sed kiel via Vokinto

kiu sen personfavorado jugas laŭ la bonfarante, vi silentigu la nesciadon de homoj

faro de ĉiu, vi pasigu en timo la tempon de via

ci tiea loĝado; **17** sciante, ke ne per pereemaj

objektoj, oro aŭ argento, vi elacetiĝiĝis el via vanta

elmontrita en la fino de la tempoj pro vi, **18** sed oni elportas malĝojon, suferante maljuste.

19 Ĉar per li fidas Dion, kiu relevis lin el la mortintoj

kia honoro estas, se, pekante kaj sekve batate,

kaj donis al li gloron; por ke via fido kaj espero

vi tion pacience elportas? sed se, bonfarante kaj

estu al Dio. **22** Ĉastiginte viajn animojn, en la oboe al la vero, por sincera amo al la frataro, amu unu la alian el la koro fervore; **23** renaskite, ne el pereema semo, sed el nepereema, per la vorto de Dio, vivanta kaj restanta. (aiōn g165) **24** Ĉar: Ĉiu karno estas herbo, Kaj ĉiu ĝia ĉarmo estas kiel kampa floreto. Sekiĝas herbo, velkas floreto; **25** Sed la vorto de la Eternulo restas eterne. Kaj ĉi tiu estas la parolo, kiu estas predikita al vi. (aiōn g165)

2 Formetinte do ĉian malbonon kaj ĉian trompon kaj hipokritecon kaj enviojn kaj ĉiajn kalumniojn, **2** kiel ĵusnaskitaj suĉinfanoj, sopiru

al la spirita laktu pura, por ke vi per tio kresku en

por vi, **3** se vi gustumis, ke la Sinjoro estas bona;

per fido al savo preta malkaŝiĝi en la lasta tempo. **4** al kiu alvenante, kvazaŭ al ŝtono vivanta, de

5 se estas necese, malĝojigite en diversaj tentoj, vi ankaŭ, kiel ŝtonoj vivantaj, konstruiĝas domo

6 por ke la provado de via fido, pli multevalora spiritita, sankta pastraro, por oferi spiritajn oferojn,

ol oro, kiu pereas, kvankam per fajro provite, akcepteblajn de Dio per Jesuo Kristo. **7** Ĉar troviĝu efika por laŭdo kaj gloro kaj honoro en estas enhavate en skribo: Jen Mi kuŝigas en Cion la malkašo de Jesuo Kristo; **8** kiun, ne vidinte, bazangular ŝtonon, elektitan, valoregan; Kaj kiu

vi amas; kiun kvankam nun vi ne vidas, tamen, lin fidas, tiu ne estos hontigita. **9** Por vi do, la

al li kredante, vi ĝojetas per ĝojo nedirebla kaj fidantoj, estas la valoregeco; sed por nefidantoj:

gloroplena; **10** ricevante la celon de via fido, savon Ŝtono, kiun malſatis la konstruantoj, Fariĝis ŝtono de animoj. **11** Koncerne tiun savon esploris kaj bazangula; **12** kaj: Ŝtono de falpuŝiĝo kaj roko de

serĉis la profetoj, kiuj profetis pri la graco venonta alfrapiĝo; ili falpuŝigas pro la vorto, malobeante, al vi; **13** serĉante, kiun kaj kian tempon montris por kio ankaŭ ili estas difinitaj. **14** Sed vi estas la enestanta en ili Spirito de Kristo, kiu atestis raso elektita, pastraro reĝa, nacio sankta, popolo

antaŭe la suferojn por Kristo kaj la sekvontajn Diposedata, por ke vi proklamu la gloron de Tiu, glorojn. **15** Kaj al ili malkaŝiĝis, ke ne al si mem, kiu vokis vin el mallumo en Sian lumon mirindan; sed al vi, ili liveris tion, kio nun estas proklamita

16 kiuj iam estis ne-popolo, sed nun estas popolo al vi de tiuj, kiuj predikis al vi la evangelion de Dio; antaŭe nekompatitoj, sed nun kompatitoj,

per la Spirito Sankta, elsendita el la ĉielo; en **17** Amataj, mi petegas vin kiel fremdulojn kaj

kiujn aferojn anĝeloj deziras enrigardi. **18** Tial, migrantojn, detenu vin de karnaj voluptoj, kiuj

ĉirkauzoninte la lumbojn de via meno, estu militadas kontraŭ la animo; **19** kondutante dece ĉe

sobraj kaj esperadu perfekte la gracon alportantan la nacianoj, por ke, kvankam ili kalumnias vin kiel

al vi en la malkašo de Jesuo Kristo; **20** kiel infanoj malbonagulojn, tamen, vidante viajn bonfarojn,

de oboe, ne formiĝante laŭ la voluptoj, kiujn vi ili gloru Dion en la tago de vizitado. **21** Submetu

antaŭe havis en via nescio; **22** sed kiel via Vokinto vin al ĉiu homa institucio pro la Sinjoro; ĉu al

estas sankta, tiel vi ankaŭ fariĝu sanktaj en ĉia la reĝo, la superreganto; **23** ĉu al regantoj, kiel

konduto; **24** pro tio, ke estas skribite: Vi estu liaj senditoj por venĝo al malbonaguloj kaj por

sanktaj, ĉar Mi estas sankta. **25** Kaj se vi vokas laŭdo al bonaguloj. **26** Ĉar la volo de Dio estas, ke

la Patron, kiu sen personfavorado jugas laŭ la bonfarante, vi silentigu la nesciadon de homoj

faro de ĉiu, vi pasigu en timo la tempon de via malsagaj, **27** kiel liberaj, kaj ne farantaj el via

ci tiea loĝado; **28** sciante, ke ne per pereemaj libereco kovrilon de malico, sed kiel servistoj de

objektoj, oro aŭ argento, vi elacetiĝiĝis el via vanta Dio. **29** Ĉiuj honoru. La frataron amu. Dion timu.

vivmaniero, kiun vi ricevis de viaj patroj; **30** sed La region honoru. **31** Servantoj, submetu vin al

per multekosta sango, kiel de ŝafido semmakula viaj sinjoroj kun ĉia timo; ne sole al la bonaj kaj

kaj sendifekta, la sango de Kristo; **32** kiu estis malseveraj, sed ankaŭ al la malbonhumoraj. **33** antaŭdifinita antaŭ la fondo de la mondo, sed Ĉar tio estas laŭdinda, se pro konscienco al Dio

elmontrita en la fino de la tempoj pro vi, **34** kiu oni elportas malĝojon, suferante maljuste. **35** Ĉar

per li fidas Dion, kiu relevis lin el la mortintoj kia honoro estas, se, pekante kaj sekve batate,

kaj donis al li gloron; por ke via fido kaj espero vi tion pacience elportas? sed se, bonfarante kaj

sekve suferante, vi tion pacience elportas, dio en Kristo. **17** Ĉar pli bone estus, se tiel volus Dio, estas laŭdinda antaŭ Dio. **21** Ĉar al ĉi tio vi estas suferi pro bonfarado, ol pro malbonfarado. **18** Ĉar vokitaj; pro tio, ke Kristo ankaŭ suferis pro vi, Kristo ankaŭ umufoje suferis pro pekoj, justulo postlasante por vi ekzemplon, por ke vi sekvu pro maljustuloj, por ke li nin konduku al Dio; liajn postesignojn; **22** pekon li ne faris, kaj trompo mortigite en la karno, sed vivigite en la spirito; **19** ne troviĝis en lia bušo; **23** insultate, li ne insultis en kiu ankaŭ li iris kaj predikis al la enkarceraj responde; suferante, li ne minacis, sed submetis spiritoj, **20** kiu iam malobeis, kiam la longedaŭra sin al la juste juganta; **24** li mem portis niajn paciento de Dio atendis en la tagoj de Noa dum la pekoj en sia korpo sur la lignaĵo, por ke ni, pretigado de la arkeo, en kiu malmultaj, tio estas malvivigitaj koncerne pekojn, vivu por justeco; ok personoj, elsviĝis tra akvo; **21** kiu ankaŭ vin per lia vundo vi resaniĝis. **25** Ĉar vi estis kiel nun savas en antitipo, la bapteto, ne la formetado ŝafoj erarvagantaj; sed nun vi returne venis al la de la karna malpuraĵo, sed la demando de bona Paštisto kaj Episkopo de viaj animoj.

3 Tiel same, edzinoj, submetu vin al viaj propraj edzoj; por ke, eĉ se iuj ne obeas al la vorto, ili sen la vorto estu gajnitaj per la konduto de siaj edzinoj, **2** rigardante vian konduton kun timo ĉastan. **3** Via ornamo estu ne la ekstera ornamo de harplektado kaj orportado, aŭ la surmetado de vestoj; **4** sed la kaŝita homo de la koro en la nedifektebla vesto de spirito milda kaj trankvila, kiu estas multevalora antaŭ Dio. **5** Ĉar tiel same ankaŭ, en la tempo antikva, la sanktaj virinoj, kiuj esperis al Dio, ornamis sin, submetante sin al siaj propraj edzoj; **6** kiel Sara obeis al Abraham, nomante lin sinjoro; kies infanoj vi fariĝis, bonfarante, kaj ne ektimigate per ia teruro. **7** Tiel same, edzoj, kunvivadu kun viaj edzinoj laŭscie, donante honoron al la virino kiel al la plimalforta ilo, kaj estante ankaŭ kun ili kunheredantoj de la graco de vivo, por ke viaj pregoj ne malhelpiĝu. **8** Fine, estu ĉiu samideaj, simpatiaj, fratamemaj, kompatemaj, humilanimaj; **9** ne repagantaj malbonon kontraŭ malbono, nek insulton kontraŭ insulto, sed kontraŭe benadantaj; ĉar al tio vi estas vokitaj, por ke vi heredu benon. **10** Ĉar: Kiu volas ami vivon kaj vidi bonajn tagojn, Tiuj gardu sian langon kontraŭ malbono, Kaj sian bušon kontraŭ mensoga parolo; **11** Li dekliniĝu de malbono kaj faru bonon, Li serĉu pacon, kaj ĉasu ĝin. **12** Ĉar la okuloj de la Eternulo estas turnitaj al la piuloj, Kaj Liaj oreloj al iliaj krioj; Sed la vizago de la Eternulo estas kontraŭ tiuj, kiu faras malbonon. **13** Kaj kiu faros al vi malbonon, se vi fariĝos fervoraj en la bono? **14** Sed se vi eĉ suferus pro justeco, feliĉegaj vi estus; kaj ilian timon ne timu, nek maltrankviliĝu; **15** sed la Sinjoron Kriston sanktigu en viaj koroj; estu ĉiam pretaj doni defendan respondon al ĉiu, kiu demandas pri la motivo de la espero en vi, hontu tiuj, kiu kalumnias vian bonan konduton

en Kristo. **17** Ĉar pli bone estus, se tiel volus Dio, estas suferi pro bonfarado, ol pro malbonfarado. **18** Ĉar vokitaj; pro tio, ke Kristo ankaŭ suferis pro vi, Kristo ankaŭ umufoje suferis pro pekoj, justulo postlasante por vi ekzemplon, por ke vi sekvu pro maljustuloj, por ke li nin konduku al Dio; liajn postesignojn; **22** pekon li ne faris, kaj trompo mortigite en la karno, sed vivigite en la spirito; **19** ne troviĝis en lia bušo; **23** insultate, li ne insultis en kiu ankaŭ li iris kaj predikis al la enkarceraj responde; suferante, li ne minacis, sed submetis spiritoj, **20** kiu iam malobeis, kiam la longedaŭra sin al la juste juganta; **24** li mem portis niajn paciento de Dio atendis en la tagoj de Noa dum la pekoj en sia korpo sur la lignaĵo, por ke ni, pretigado de la arkeo, en kiu malmultaj, tio estas malvivigitaj koncerne pekojn, vivu por justeco; ok personoj, elsviĝis tra akvo; **21** kiu ankaŭ vin per lia vundo vi resaniĝis. **25** Ĉar vi estis kiel nun savas en antitipo, la bapteto, ne la formetado ŝafoj erarvagantaj; sed nun vi returne venis al la de la karna malpuraĵo, sed la demando de bona konscienco al Dio per la releviĝo de Jesuo Kristo; **22** kiu estas dekstre de Dio, irinte en la ĉielon; al li anĝeloj kaj aŭtoritatoj kaj potencoj estas submetitaj.

4 Ĉar Kristo do suferis en la karno, vi ankaŭ armu vin per la sama intenco; ĉar la suferinto en la karno apartiĝis de pekoj; **2** por ke vi traviu la reston de la enkarna tempo jam ne laŭ la voluptoj de homoj, sed laŭ la volo de Dio. **3** Ĉar la tempo pasinta suficias, por elfari la deziron de la nacianoj kaj iradi en diboĉoj, voluptoj, vindrinkado, brufestenoj, ebrieco, kaj abomenaj idolkultoj; **4** en kio ili miras, ke vi ne kuras kune kun ili en la saman superfluon de diboĉado, kaj ili kalumnias vin; **5** ili prirespondos al Tiu, kiu estas preta juĝi la vivantojn kaj la mortintojn. **6** Ĉar por tio ankaŭ la evangelio estas anoncita al la mortintoj, por ke ili estu korpe juĝitaj laŭ homoj, sed spirite vivu laŭ Dio. **7** Sed la fino de ĉio alproksimiĝas; prudentiĝu do, kaj sobriĝu por pregoj; **8** antaŭ ĉio havante fervoran amon unu al alia; ĉar amo kovras amason da pekoj; **9** estu gastamaj unu al alia sen murmurado; **10** laŭmezure, kiel ĉiu ricevis donacon, tiel ĝin administrante inter vi, kiel bonaj administrantoj de la diversaspecia graco de Dio; **11** se iu parolas, li parolu kvazaŭ orakolojn de Dio; se iu administras, li administru kvazaŭ el la forto, kiun Dio provizas; por ke en ĉio Dio estu glorata per Jesuo Kristo, kies estas la gloro kaj la potenco por ĉiam kaj eterne. Amen. (aion g165) **12** Amataj, ne surpriziĝu pri la fajrego ĉe vi okazanta por provi vin, kvazaŭ io stranga okazus ĉe vi; **13** sed laŭ tio, ke vi partoprenas en la suferoj de Kristo, ĝoju; por ke ankaŭ en la elmontro de lia gloro vi ĝoju ravege. **14** Se vi estas riproĉataj pro la nomeno de Kristo, feliĉegaj vi estas; ĉar la Spirito de vin restas sur vi. **15** Nur neniuj el vi suferu kiel mortiginto, aŭ ŝtelisto, aŭ malbonfarinto, aŭ kiel sintrudanto en malpropraj aferoj; **16** sed se iu suferas kiel Kristano, li ne

hontu; sed li gloru Dion en tiu nomo. **17** Ĉar jam venis la tempo por la komenco de la juĝo ĉe la domo de Dio; kaj se ĝi komenciĝas ĉe ni, kia estos la sorto de tiuj, kiuj ne obeas al la evangelio de Dio? **18** Kaj se justulo apenaŭ saviĝas, kie aperos malpiulo kaj pekulo? **19** Tial ankaŭ tiuj, kiuj suferas laŭ la volo de Dio, alkonfidu siajn animojn en bonfarado al fidela Kreinto.

5 La presbiterojn do inter vi mi admonas, estante kunpresbitero kaj atestanto de la suferoj de Kristo kaj partoprenanto en la malkaŝota gloro: **2** Paſtu la gregon de Dio ĉe vi, direktante ĝin, ne devige, sed volonte, laŭ Dio; ne pro avideco, sed bonvole; **3** ne kvazaŭ sinjorante super la heredo, sed fariĝante ekzemploj al la grego. **4** Kaj kiam elmontriĝos la Ĉefpaſtisto, vi ricevos la nevelkontan kronon de gloro. **5** Tiel same, vi plijunuloj, submetu vin al la pliaĝuloj. Tial ankaŭ vi ĉiuj submetu vin unu al la alia, kaj zonu vin per humileco; ĉar Dio kontraŭstaras al la fieruloj, sed al la humiluloj donas gracon. **6** Humiligu vin do sub la potencan manon de Dio, por ke Li altigu vin ĝustatempe; **7** surjetante sur Lin ĉian vian zorgon, ĉar Li zorgas pri vi. **8** Estu sobraj, vigladu; via kontraŭulo, la diablo, kiel leono blekeganta ĉirkauiras, serĉante, kiun li povos forgluti; **9** lin rezistu, konstantaj en la fido, sciante, ke la samaj suferoj plenumiĝas en via frataro en la mondo. **10** Kaj la Dio de ĉia graco, kiu vin alvokis al Sia eterna gloro en Kristo, mem perfektigos, firmigos, plifortigos vin ne longe suferintajn. (aiōnios g166) **11** Al Li estu la potenco por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165) **12** Per Silvano, la fidela frato, kiel mi opinias, al vi mi skribis mallonge, konsilante kaj atestante, ke ĉi tio estas la vera graco de Dio; en ĝi firme staru. **13** Vin salutas la en Babel kunelektitino, kaj Marko, mia filo. **14** Salutu unu la alian per ama kiso. Paco al vi ĉiuj, kiuj estas en Kristo.

2 Petro

1 Simon Petro, servisto kaj apostolo de Jesuo Kristo, al tiuj, kiuj ricevis egale altvaloran fidon, kiel ni, en la justeco de nia Dio kaj Savanto Jesuo Kristo: **2** Graco al vi kaj paco pligrandiĝu en sciado pri Dio, kaj pri Jesuo, nia Sinjoro; **3** pro tio, ke lia Dia povo donacis al ni ĉion rilatantan al vivo kaj pieco, per la scio de tiu, kiu nin vokis per sia propra gloro kaj virto; **4** per kiuj li donacis al ni la promesojn karegajn kaj tre grandajn; por ke per ili vi fariĝu partoprenantoj en Dia naturo, forsaviĝinte el la putreco, kiu estas en la mondo per voluptemo. **5** Kaj pro tiu sama kaŭzo viaflanke aplikante ĉian diligentecon, en via fido aldonu virton; kaj en virto scion; **6** kaj en scio sinregadon; kaj en sinregado paciencon; kaj en pacienco piecon; **7** kaj en pieco fratamikecon, kaj en fratamikeco amon. **8** Ĉar tiuj ecoj, se ĉe vi ili troviĝas kaj abundas, faras vin nek mallaboremaj nek senfruktaj en la scio de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **9** Ĉar tiu, al kiu mankas tiuj ecoj, estas blinda, miopa, forgesinte la forpurigon el siaj antaŭaj pekoj. **10** Sekve, fratoj, pli diligente klopođu, por certigi vian vokon kaj elekton; ĉar farante tion, vi neniam falpuŝigos; **11** ĉar tiel al vi estos riĉe provizita la eniro en la eternan regnon de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo. (*alioj g166*) **12** Pro tio mi ĉiam estos preta rememorigi vin pri tiuj aferoj, kvankam vi ilin scias kaj estas fortigitaj en la ĉeestanta vero. **13** Kaj mi opinias konvena, dum mi estas en ĉi tiu tabernaklo, vigligi vin per rememorigo; **14** sciante, ke baldaŭ estos la demeto de mia tabernaklo, ĝuste kiel nia Sinjoro Jesuo Kristo montris al mi. **15** Kaj mi diligente penos, ke post mia foriro vi povu konstante rememori tion. **16** Ĉar ne sekvinde fabelojn sofismajn, ni konigis al vi la potencon kaj alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, sed vidinte per propraj okuloj lian majeston. **17** Ĉar li ricevis de Dio, la Patro, honoron kaj gloron, kiam al li tia voĉo estis alportita el la brilega gloro: ĉi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron; **18** kaj tiun voĉon, alportitan el la ĉielo, ni mem aŭdis, kunestante kun li sur la sankta monto. **19** Kaj ni havas la profetan vorton konfirmitan; kiun attentante, vi bone faras, kvazaŭ lampon lumantlan en malhela loko, ĝis ektagiĝos kaj la matenstelo ekleviĝos en viaj koroj; **20** antaŭ ĉio sciante, ke neniu profetaĵo de la Skribo enhavas en si sian propran klarigon. **21** Ĉar neniam profetaĵo estas alportita per homa volo; sed homoj, movataj de la Sankta Spirito, parolis laŭ Dio.

2 Sed ankaŭ falsaj profetoj troviĝis inter la popolo tiel same, kiel inter vi estos falsaj instruistoj, kiuj sekrete enkondukos herezojn pereigajn, eĉ malkonfesante la Sinjoron, kiu ilin elaelatis, kaj venigante sur sin rapidan pereon. **2** Kaj ilian senbridecon sekvos multaj, per kiuj la vojo de la vero estos kalumniata. **3** Kaj en avideco per trompaj paroloj ili vin komercos; ilia kondamno nun de post tre longe ne malfruas, kaj ilia pereo ne dormas. **4** Ĉar se Dio ne indulgis angelojn pekintajn, sed, eninferiginte ilin en kavernojn de mallumo, transdonis ilin rezervatajn por la jugo; (*Tartaroō g5020*) **5** kaj ne indulgis la mondona antikvan, sed gardis Noan kun sep aliaj, predikanton de justeco, kiam Li sendis diluvon sur la mondona de malpiuloj; **6** kaj, cindriginte la urbojn Sodom kaj Gomora, kondamnis ilin per katastrofo, farinte ilin ekzemplo al estontaj malpiuloj; **7** kaj savis justan Loton, ĉagrenegatan de la senbrida konduto de la malvirtuloj **8** (ĉar tiu justulo, loĝante inter ili, en vidado kaj aŭdado, tormentis sian justan animon, tagon post tago, pro iliaj malvirtaj faroj); **9** la Sinjoro do scias savi el tento la piulojn, kaj teni sub puno la maljustulojn ĝis la tago de jugo; **10** sed precipe tiujn, kiuj iras laŭ la karno en volupto de malpuraĵo, kaj malestimas regadon. Arogantaj, obstinaj, ili ne timas insulti aŭtoritatojn; **11** sed kontraŭe, angeloj, superante laŭ forto kaj potenco, ne faras insultan akuzon kontraŭ ili antaŭ la Sinjoro. **12** Sed tiuj, kiel bestoj senprudentaj, naskitaj laŭ naturo por kaptado kaj pereo, blasphemante en aferoj, kiujn ili ne scias, en sia putreco pereos, **13** en malbono ricevante pagon por malbono; homoj, kiuj opinias entagan dibocon plezuro kaj estas makuloj kaj hontindajoj, diboçante en sia uzado de la agapoj, dum ili kunfestenas kun vi; **14** havante okulojn plenajn de adulto kaj ne reteneblajn de pekado; forlogante malfirmajn animojn; havante koron lertan por avideco; estante filoj de malbeno; **15** forlasinte la rektan vojon kaj erarvaginte, sekvinde la vojon de Bileam, filo de Beor, kiu amis la rekompencon de malbonfarado; **16** sed li estis riproĉita pro sia malobeo; muta azeno, parolante per horna voĉo, haltigis la frenezecon de la profeto. **17** Ili estas putoj senakvaj, kaj nebuletoj pelataj de ventego; por ili la nigreco de mallumo estas rezervita. **18** Ĉar, elparolante fanfaronaĵojn de vanteco, ili forlogas en la karnovolupton per senbrideco tiujn, kiuj jus forsaviĝis de tiuj, kiuj vivadas en eraro; **19** anoncante al ili liberecon, ili mem estas sklavoj de putreco; ĉar al kiu iu submetiĝas, al tiu ankaŭ li sklaviĝas. **20** Ĉar se, forsaviĝinte el la malpuraĵoj

de la mondo per la scio de la Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo, ili estos denove tien implikitaj kaj venkitaj, ilia lasta stato fariĝos pli malbona, ol la unua. **21** Ĉar estus por ili pli bone ne ekkoni la vojon de justeco, ol, ekkoninte ĝin, returni sin for de la sankta ordono al ili transdonita. **22** Al ili okazis laŭ la vera proverbo: Hundo reveninta al sia vomitaĵo, kaj porkino lavita al ruliĝado en koto.

Jesuo Kristo. Al li estu la gloro nun kaj ĝis la tago de eterneco. Amen. (aiōn g165)

3 Jam ĉi tiun duan epistolon, amataj, mi skribas al vi; en ambaŭ mi instigas vian sinceran menson per rememorigo; **2** por ke vi memoru la antaŭdirojn de la sanktaj profetoj, kaj la ordonon de la Sinjoro kaj Savanto per viaj apostoloj; **3** unue sciante, ke en la lastaj tagoj mokemuloj venos kun mokado, irante laŭ siaj propraj voluptoj, **4** kaj dirante: Kie estas la anonco de lia alveno? Ĉar de kiam la patroj endormiĝis, ĉio restas kiel de post la komenco de la kreo. **5** Ĉar ili volonte forgesas, ke ĉielo ekzistis de antikve, kaj tero kunmetita el akvo kaj meze de akvo, laŭ la vorto de Dio; **6** per kio la tiama mondo, diluvite, pereis; **7** sed la nuna ĉielo kaj la tero per la sama vorto estas destinitaj por fajro, rezervate ĝis la tago de juĝo kaj pereo de malpiuloj. **8** Sed ne forgesu ĉi tiun unu aferon, amataj, ke ĉe la Sinjoro unu tago estas kiel mil jaroj, kaj mil jaroj kiel unu tago. **9** La Sinjoro ne malrapidas pri la promeso, kiel iuj malrapidecon kalkulas; sed paciences al vi, volante, ne ke iuj pereu, sed ke ĉiu venu al pento. **10** Sed la tago de la Sinjoro venos, kvazaŭ ŝtelisto; en tiu tago la ĉielo forpasos kun muĝa bruego, kaj la elementoj brulantaj solviĝos, kaj la tero kaj la faritaĵoj en ĝi forbrulos. **11** Ĉar tiamaniere ĉio tio solviĝos, kiaj homoj vi do devus esti en sankta konduto kaj pieco, **12** atendante kaj akcelante la alvenon de la tago de Dio, pro kio la ĉielo flamanta solviĝos, kaj la elementoj per fajra brulado fluidiĝos? **13** Sed laŭ Lia promeso ni atendas novan ĉielon kaj novan teron, en kiuj loĝas justeco. **14** Tial, amataj, tion atendante, klopođu troviĝi en paco, senmakulaj kaj neriproĉindaj antaŭ Li. **15** Kaj rigardu la paciencon de nia Sinjoro kiel savon; kiel ankaŭ nia amata frato Paŭlo, laŭ la saĝeco donita al li, jam skribis al vi, **16** kiel ankaŭ en ĉiu siaj epistoloj, parolante en ili pri ĉi tio; en kiuj estas iuj aferoj malfacile kompreneblaj, kiuj la malkleruloj kaj malkonstantuloj tordas, kiel ankaŭ la ceterajn skribajojn, al sia propra pereo. **17** Vi do, amataj, ĉi tion antaŭsciante, gardu vin, por ke vi ne forlogiĝu per la eraro de la pekuloj, kaj ne defalu de via propra konstanteco. **18** Sed kresku en graco kaj scio de nia Sinjoro kaj Savanto

1 Johano

1 Tion, kio estis de la komenco, kion ni aŭdis, kion ni vidis per niaj propraj okuloj, kion ni rigardis kaj niaj manoj palpis, koncerne la Vorton de vivo **2** (kaj la vivo elmontriĝis, kaj ni vidis kaj atestas kaj anoncas al vi la vivon, la eternan vivon, kiu estis ĉe la Patro kaj montriĝis al ni); (**aiōnios g166**) **3** kion ni vidis kaj aŭdis, tion ni anoncas al vi, por ke vi ankaŭ havu kunulecon kun ni; kaj nia kunuleco estas kun la Patro kaj kun Lia Filo Jesuo Kristo; **4** kaj ĉi tion ni skribas, por ke nia ĝojo kompletiĝu. **5** Kaj jen estas la anonco, kiun ni aŭdis de Li kaj anoncas al vi, ke Dio estas lumo, kaj da mallumo estas en Li nemiom. **6** Se ni diras, ke ni havas kunulecon kun Li, kaj iradas en la mallumo, ni mensugas, kaj ne faras la veron; **7** sed se ni iradas en la lumo, kiel Li estas en la lumo, ni havas kunulecon unu kun la alia, kaj la sango de Jesuo, Lia Filo, nin purigas de ĉia peko. **8** Se ni diras, ke pekon ni ne havas, ni nin trompas, kaj la vero ne estas en ni. **9** Se ni konfesas niajn pekojn, Li estas fidela kaj justa por pardoni al ni niajn pekojn kaj nin purigi de ĉia maljusteco. **10** Se ni diras, ke ni ne pekis, ni faras Lin mensoginto, kaj Lia vorto ne estas en ni.

2 Infanetoj miaj, ĉi tion mi skribas al vi, por ke vi ne peku. Kaj se iu pekas, ni havas Advokaton ĉe la Patro, Jesuon Kriston, la justan; **2** kaj li estas repacigo pro niaj pekoj, kaj ne sole pro niaj, sed ankaŭ pro la tuta mondo. **3** Kaj per ĉi tio ni scias, ke ni konas lin: se ni observas liajn ordonojn. **4** Kiu diras: Mi lin konas, kaj ne observas liajn ordonojn, tiu estas mensoganto, kaj la vero ne estas en li; **5** sed en ĉiu ajn, kiu observas lian vorton, vere perfektiĝis la amo al Dio. Per ĉi tio ni scias, ke ni estas en li: **6** kiu diras, ke li restas en li, tiu mem devus tiel iradi, kiel li iradis. **7** Amataj, al vi mi skribas ne ordonon novan, sed malnovan ordonon, kiun vi havis de la komenco; la malnova ordono estas la vorto, kiun vi aŭdis. **8** Ankaŭ mi skribas al vi novan ordonon, kiu estas vera en li kaj en vi; ĉar la mallumo forpasas, kaj la vera lumo jam brilas. **9** Kiu diras, ke li estas en la lumo, kaj malamas sian fraton, tiu estas en la mallumo ankoraŭ ĝis nun. **10** Kiu amas sian fraton, tiu restas en la lumo, kaj en li ne estas faligajo. **11** Sed kiu malamas sian fraton, tiu estas en la mallumo, kaj iras en la mallumo, kaj ne scias, kien li iras, ĉar la mallumo blindigis al li la okulojn. **12** Mi skribas al vi, infanetoj, ĉar la pekoj al vi estas pardonitaj pro lia nomo. **13** Mi

skribas al vi, patroj, ĉar vi konas tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribas al vi, junuloj, ĉar vi venkis la malbonulon. Mi skribis al vi, infanoj, ĉar vi konas la Patron. **14** Mi skribis al vi, patroj, ĉar vi konas tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribis al vi, junuloj, ĉar vi estas fortaj, kaj la vorto de Dio restas en vi, kaj vi venkis la malbonulon. **15** Ne amu la mondron, nek la mondajojn. Se iu amas la mondron, la amo al la Patro ne estas en li. **16** Ĉar ĉio, kio estas en la mondo, la dezirego de la karno kaj ladezirego de la okuloj kaj la fiereco de vivo, estas ne de la Patro, sed de la mondo. **17** Kaj forpasas la mondo kaj ĝia dezirego; sed la plenumanto de la volo de Dio restas por eterne.

(**aiōn g165**) **18** Infanoj, jam estas la lasta horo; kaj kiel vi aŭdis, ke antikristo venas, jam levigis multe da antikristoj; per tio ni scias, ke estas la lasta horo. **19** De ni ili eliris, sed ili ne estis el ni; ĉar se ili el ni estus, ili restus ĉe ni; sed ili eliris, por ke ili elmontriĝu, ke ili ĉiuj ne estas el ni. **20** Kaj vi havas sanktoleadon de la Sanktulo, kaj vi scias ĉion. **21** Mi skribis al vi ne pro tio, ke vi ne scias la veron, sed pro tio, ke vi ĝin scias, kaj pro tio, ke nenia mensogo estas el la vero. **22** Kiu estas la mensogisto, krom tiu, kiu malkonfesas, ke Jesuo estas la Kristo? Tiu estas la antikristo, kiu malkonfesas la Patron kaj la Filon. **23** Ĉiu, kiu malkonfesas la Filon, ne havas la Patron; tiu, kiu konfesas la Filon, havas ankaŭ la Patron. **24** Vi do lasu resti en vi tion, kion vi aŭdis de la komenco. Se tio, kion vi aŭdis de la komenco, restos en vi, vi ankaŭ restos en la Filo kaj en la Patro. **25** Kaj jen estas la promeso, kiun li promesis al ni: la vivo eterna. (**aiōnios g166**) **26** Ĉi tion mi skribis al vi pri tiuj, kiuj vin forlogas de la vojo. **27** Pri vi, la sanktoleadon, kiun vi ricevis de li, restas en vi, kaj vi ne havas bezonon, ke iu vin instruu; sed kiel lia sanktoleadon vin instruas pri ĉio kaj estas vera kaj ne estas mensogo, kaj kiel ĝi vin instruis, vi restas en li. **28** Kaj nun, infanetoj, restu en li; por ke, se li elmontriĝos, ni havu kuraĝon, kaj ne hontu antaŭ li ĉe lia alveno. **29** Se vi scias, ke li estas justa, vi scias, ke ankaŭ ĉiu, kiu faras justecon, el li naskiĝis.

3 Rigardu, kian amon la Patro donis al ni, ke ni estas nomataj infanoj de Dio; kaj tiaj ni estas. Pro tio la mondo nin ne konas, ĉar ĝi Lin ne konis. **2** Amataj, nun ni estas infanoj de Dio, kaj ankoraŭ ne elmontriĝis, kio ni estos. Ni scias, ke se li elmontriĝos, ni estos similaj al li; ĉar ni vidos lin, kiel li estas. **3** Kaj ĉiu, kiu havas ĉi tiun esperon rilate lin, sin sanktigas tiel same, kiel li estas sankta. **4** Ĉiu, kiu faras pekon, faras ion

kontraŭ la lego; kaj peko estas kontraŭleĝeco. 5 mondo. 4 Infanetoj, vi estas el Dio, kaj ilin venkis; Kaj vi scias, ke li elmontriĝis, por forigi pekojn; ĉar pli granda estas Tiu, kiu estas en vi, ol tiu, kaj peko ne estas en li. 6 Ĉiu, kiu restas en li, ne kiu estas en la mondo. 5 Ili estas el la mondo; pekas; ĉiu pekanto lin ne vidis, nek lin konas. 7 pro tio ili parolas laŭ la mondo, kaj la mondo Infanetoj, neniu vin forlogu; kiu faras justecon, tiu ilin aŭskultas. 6 Ni estas el Dio; kiu konas Dion, estas justa tiel same, kiel li estas justa; 8 kiu faras tiu nin aŭskultas; kiu ne estas el Dio, tiu nin ne pekon, tiu estas el la diablo; ĉar la diablo pekas de aŭskultas. Jen kiel ni ekonas la spiriton de vero, la komenco. Por tio la Filo de Dio elmontriĝis, kaj la spiriton de eraro. 7 Amataj, ni amu unu la por ke li detruu la farojn de la diablo. 9 Ĉiu, kiu alian; ĉar la amo estas el Dio; kaj ĉiu, kiu amas, naskiĝis de Dio, ne faras pekon, ĉar lia semo restas naskiĝas el Dio kaj Dion konas. 8 Kiu ne amas, tiu en li; kaj li ne povas peki, ĉar li naskiĝis de Dio. 10 ne konas Dion, ĉar Dio estas amo. 9 Jen kiel la Jen kiel evidentiĝas la infanoj de Dio, kaj la infanoj amo de Dio elmontriĝis en ni: ke Dio sendis en la de la diablo: ĉiu, kiu ne faras justecon, ne estas mondon Sian Filon solenaskitan, por ke ni vivu de Dio, nek tiu, kiu ne amas sian fraton. 11 Ĉar per li. 10 Jen estas la amo, ne ke ni amis Dion, sed jen estas la anonco, kiun vi aŭdis de la komenco: ke Li amis nin, kaj sendis Sian Filon kiel repacigón ke ni amu unu la alian; 12 ne kiel Kain estis de pro niuj pekoj. 11 Amataj, se Dio tiel amis nin, ni la malbonulo kaj mortigis sian fraton. Kaj pro ankaŭ devus ami unu la alian. 12 Dion neniu iam kio li lin mortigis? Ĉar liaj faroj estis malbonaj, vidis; se ni reciproke nin amas, Dio restas en ni, kaj la faroj de lia frato estis justaj. 13 Ne miru, kaj Lia amo perfektiĝis en ni; 13 jen kiel ni scias, fratoj, se la mondo vin malamas. 14 Ni scias, ke ke ni restas en Li, kaj Li en ni: ĉar el Sia Spirito Li ni jam pasis el morto en vivon, ĉar ni amas la donis al ni. 14 Kaj ni vidis kaj atestas, ke la Patro fratojn. Kiu ne amas, tiu restas en morto. 15 Ĉiu, sendis la Filon por esti la Savonto de la mondo. kiu malamas sian fraton, estas hommortiganto; 15 En ĉiu ajn, kiu konfesas, ke Jesuo estas la Filo kaj vi scias, ke ĉiu hommortiganto ne havas vivon eternan, restantan en li. (aiōnios q166) 16 Per ĉi kaj kredis la amon, kiun Dio havas al ni. Dio estas tio ni konas amon: ĉar li demetas sian vivon pro amo; kaj kiu restas en amo, tiu restas en Dio, kaj ni; kaj ni devus demeti nian vivon pro la fratoj. Dio restas en li. 17 Jen kiel amo perfektiĝis ĉe ni: 17 Sed se iu havas mondan posedacon kaj vidas ke ni havu kurāgon en la tago de juĝo; ĉar ĝuste sian fraton havantan bezonon kaj fermas sian kia li estas, tiaj ankaŭ ni estas en ĉi tiu mondo. kompaton kontraŭ li, kiel la amo de Dio restas 18 Timo ne ekzistas en amo; sed perfekta amo en li? 18 Infanetoj, ni amu, ne laŭ vorto nek laŭ eljetas timon, ĉar timo havas turmentegon; kaj lango, sed laŭ faro kaj vero. 19 Per tio ni scios, ke timante ne perfektiĝas en amo. 19 Ni amas, ĉar Li ni estas el la vero, kaj ni certigas nian koron antaŭ unue nin amis. 20 Se iu diras: Mi amas Dion, kaj Li 20 en ĉio ajn, pri kio nia koro nin kondamnas; malamas sian fraton — tiu estas mensoganto; ĉar ĉar Dio estas pli granda ol nia koro, kaj scias ĉion. kiu ne amas sian fraton, kiu li vidis, tiu ne povas 21 Amataj, se nia koro ne kondamnas nin, ni havas ami Dion, kiu li ne vidis. 21 Kaj la jenan ordonon kurāgon antaŭ Dio; 22 kaj ĉion ajn, kion ni petas, ni havas de Li: ke kiu amas Dion, tiu amu ankaŭ ni ricevas de Li, ĉar ni observas Lajn ordonojn, sian fraton.

kaj faras tion, kio plaĉas antaŭ Li. 23 Kaj jen estas Lia ordono, ke ni kredu al la nomo de Lia Filo, Jesuo Kristo, kaj amu unu la alian tiel same, kiel Li al ni donis ordonon. 24 Kaj kiu observas Lajn ordonojn, tiu en Li restas, kaj Li en tiu. Kaj per tio ni scias, ke Li restas en ni: per la Spirito, kiu Li donis al ni.

4 Amataj, kredu ne al ĉiu spirito, sed provu la spiritojn, ĉu ili estas el Dio; ĉar multaj falsaj profetoj eliris en la mondon. 2 Jen kiel vi ekonas venkinta la mondon: nia fido. 5 Kaj kiu estas la Spirito de Dio: ĉiu spirito, kiu konfesas, ke Jesuo estas la Filo de Dio? 6 Ĉi tiu estas la veninto Jesuo Kristo venis en la karno, estas el Dio; 3 kaj per akvo kaj sango, Jesuo Kristo; ne sole en la ĉiu spirito, kiu ne konfesas Jesuon, ne estas el akvo, sed en la akvo kaj en la sango. 7 Kaj la Dio; kaj ĉi tiu estas la spirito de antikristo, pri kiu Spirito estas la atestanto, ĉar la Spirito estas la vi aŭdis, ke ĝi venas; kaj nun ĝi jam estas en la vero. 8 Ĉar tri estas la atestantoj: la Spirito, kaj la

5 Ĉiu, kiu kredis, ke Jesuo estas la Kristo, naskiĝis el Dio; kaj ĉiu, kiu amas la Naskinton, amas ankaŭ la naskiton el Li. 2 Per tio ni ekscias, ke ni amas la infanojn de Dio, kiam ni amas Dion kaj plenumas Lajn ordonojn. 3 Ĉar jen estas la amo al Dio: ke ni observas Lajn ordonojn; kaj Laj ordonoj ne estas pezaj. 4 Ĉar ĉio, kio el Dio naskiĝis, venkas la mondon; kaj jen estas la venko

akvo, kaj la sango; kaj la tri en unu konsentas. **9**
Se ni akceptas la ateston de homoj, pli granda
estas la atesto de Dio; ĉar jen estas la atesto de
Dio: ke Li atestis pri Sia Filo. **10** Kiu kredas al
la Filo de Dio, tiu havas en si la ateston; kiu ne
kredas al Dio, tiu faris Lin mensoginto, pro tio,
ke li ne kredis la ateston, kiun Dio atestis pri Sia
Filo. **11** Kaj jen estas la atesto: ke Dio donis al ni la
vivon eternan; kaj tiu vivo estas en Lia Filo. (*aiōnios*
g166) **12** Kiu havas la Filon, tiu havas la vivon; kiu
ne havas la Filon de Dio, tiu la vivon ne havas. **13**
Ĉi tion mi skribis al vi, por ke vi sciu, ke vi havas
vivon eternan; al vi, kiuj kredas al la nomo de la
Filo de Dio. (*aiōnios g166*) **14** Kaj jen estas la kurago,
kiun ni havas antaŭ Li: ke se ni ion petas laŭ lia
volo, Li nin aŭskultas; **15** kaj se ni scias, ke kion
ajn ni petas, Li nin aŭskultas, ni scias, ke ni havas
la petojn, kiujn ni petis de Li. **16** Se iu vidas sian
fraton pekantan pekon ne al morto, tiu petos, kaj
Li donos al li vivon, por la pekantoj ne al morto.
Ekzistas peko al morto; ne pri tio mi diras, ke li
petegu. **17** Ĉia nejusteco estas peko; kaj ekzistas
peko ne al morto. **18** Ni scias, ke ĉiu naskito el Dio
ne pekas; sed la naskito el Dio sin gardas, kaj la
malbonulo lin ne tušas. **19** Ni scias, ke ni el Dio
estas, kaj la tuta mondo kuſas en la malbonulo. **20**
Kaj ni scias, ke la Filo de Dio venis kaj al ni donis
komprenon, por ke ni ekkonu la Verulon; kaj ni
estas en la Verulo, en Lia Filo, Jesuo Kristo. Tiu
estas la vera Dio, kaj la vivo eterna. (*aiōnios g166*) **21**
Infanetoj, gardu vin kontraŭ idoloj.

2 Johano

1 La presbitero al la elektita sinjorino kaj ŝiaj infanoj, kiujn mi amas en la vero; kaj ne mi sola, sed ankaŭ ĉiuj, kiuj konas la veron; **2** pro la vero restanta en ni, kaj ĝi estos ĉe ni por ĉiam: (aiōn g165) **3** Graco, kompato, paco, estos ĉe ni, de Dio, la Patro, kaj de Jesuo Kristo, la Filo de la Patro, en vero kaj amo. **4** Mi treege ĝojas, ke mi trovis iujn el viaj infanoj iradantajn en la vero tiel same, kiel ni ricevis ordonon de la Patro. **5** Kaj nun mi vin petegas, sinjorino, skribante ne kvazaŭ novan ordonon al vi, sed tiun, kiun ni havis de la komenco, ke ni amu unu la alian. **6** Kaj jen estas la amo: ke ni iradu laŭ Liaj ordonoj. Tio estas la ordono, tiu sama, kiun vi aŭdis de la komenco, ke vi iradu en ĝi. **7** Ĉar multaj delegantoj eliris en la mondon, kiuj ne konfesas Jesuon Kriston venantan en karno. Tio estas la deleganto kaj la antikristo. **8** Gardu vin, ke vi ne perdu viajn elfaritajojn, sed ke vi ricevu plenan rekompencon. **9** Ĉiu, kiu iras antaŭen kaj ne restas en la instruado de Kristo, ne havas Dion; kiu restas en la instruado, tiu havas kaj la Patron kaj la Filon. **10** Se iu al vi venas kaj ne kumportas ĉi tiun instruadon, ne ricevu lin en la domon, kaj al li ne donu salutan vorton; **11** ĉar kiu al li salute parolas, tiu partoprenas en liaj malbonfaroj. **12** Havante multon por skribi al vi, mi ne volis skribi per papero kaj inko; sed mi esperas veni al vi kaj paroli vizaĝon kontraŭ vizaĝo, por ke via ĝojo estu plena. **13** Salutas vin la infanoj de via fratino, la elektita.

3 Johano

1 La presbitero al Gajo, la amata, kiun mi amas en la vero. **2** Amato, mi pregas, ke al vi prosperu ĉio, kaj vi bonsanu tiel same, kiel prosperas al via animo. **3** Ĉar mi treege ĝojis, kiam fratoj venis kaj atestis pri via vereco, kiel vi iradas en la vero. **4** Pli grandan ĝojon mi ne havas, ol aŭdi pri miaj infanoj iradantaj en la vero. **5** Amato, vi faras fidele rilate al ĉiuj viaj klopodoj por la fratoj kaj tiuj fremduloj, **6** kiuj atestis vian amon antaŭ la eklezio; kaj vi faros bone, tiujn antaŭenigante dece je Dio, **7** ĉar pro la Nomo ili eliris, akceptante nenion de la nacianoj. **8** Ni devas do akcepti tiajn, por ke ni estu kunlaborantoj kun la vero. **9** Mi skribis iom al la eklezio; sed Diotrefes, kiu amas la estrecon inter ili, nin ne akceptas. **10** Tial, se mi venos, mi rememorigos al li la farojn, kiujn li faras, per malbonaj paroloj babilante kontraŭ ni; kaj ne kontenta je tio, li mem ne akceptas la fratojn, nek tion permesas al tiuj, kiuj volas, kaj ilin el la eklezio elpelas. **11** Amato, imitu ne la malbonon, sed la bonon. Bonfaranto estas el Dio; malbonfaranto ne vidis Dion. **12** Pri Demetrio estas atestite de ĉiuj, kaj de la vero mem; kaj ni ja atestas; kaj vi scias, ke nia atesto estas vera. **13** Mi havis multon por skribi al vi; sed mi ne volas skribi al vi per inko kaj kano; **14** sed mi esperas vidi vin baldaŭ, kaj ni parolos vizaĝon kontraŭ vizaĝo. Paco al vi. Salutas vin la amikoj. Salutu laŭ nomo la amikojn.

Judas

1 Judas, servisto de Jesuo Kristo kaj frato de Jakobo, al la alvokitoj, amataj en Dio, la Patro, kaj konservitaj por Jesuo Kristo: **2** Kompato al vi kaj paco kaj amo pligrandigū. **3** Amataj, kiam mi faris ĉian diligentecon, por skribi al vi pri nia komuna savo, mi devigis skribi al vi, por kuraĝigi vin batali por la kredo, jam per unu fojo transdonita al la sanktuloj. **4** Ĉar ensteligiĝis iuj homoj, jam antaŭ longe destinitaj por ĉi tiu kondamno, malpiuloj, ŝangante la gracon de nia Dio en diboēcon, kaj malkonfesante la solan Estron kaj nian Sinjoron Jesuo Kristo. **5** Mi do volas rememorigi vin, kvankam vi jam per unu fojo sciigis pri ĉio, ke la Sinjoro, savinte popolon el la Egipta lando, poste pereigis la nekredantojn. **6** Kaj angelojn, kiuj ne konservis sian regadon, sed forlasis sian propran loĝejon, Li rezervis sub mallumo en katenoj ĉiamaj ĝis la jugo en la granda tago. (aīōnios g126) **7** Kiel ankaŭ Sodom kaj Gomora kaj la ĉirkaŭaj urboj tiel same, kiel ĉi tiuj, malcastiginte kaj foririnte post fremdan karnon, estas elmontritaj kiel ekzemplo, suferante la punon de eterna fajro. (aīōnios g166) **8** Tamen tiel same ankaŭ ĉi tiuj en siaj songadoj malpurigas la karnon, malestimas aŭtoritaton, kaj insultas honorojn. **9** Sed Mihael, la ĉefanĝelo, kiam en kontraŭstaro al la diablo li disputis pri la korpo de Moseo, ne kuraĝis lin akuzi insulte, sed diris: La Sinjoro vin riproĉu. **10** Sed tiuj insultas ja ĉion, kion ili ne scias; sed kion ili per naturo komprenas, kiel la bestoj senprudentaj, en tio ili malvirtiĝas. **11** Ve al ili! ĉar ili iris sur la vojo de Kain, kaj forĝetis sin en la eraron de Bileam por dungopago, kaj pereis en la kontraŭdirado de Korah. **12** Ili estas la subakvaj rokoj en viaj agapoj, kun vi kufestenante, sentime sin paštante; nuboj senakvaj, per vento disportataj; aŭtunaj arboj senfruktaj, dufoje mortintaj, elradikigitaj; **13** sovaĝaj marondoj, elsaŭmantaj siajn hontindajojn; steloj vagantaj, por kiuj la nigreco de mallumo por eterne estas rezervata. (aīōn g165) **14** Kaj al ili ankaŭ Hanoħ, la sepa post Adam, profetis, dirante: Jen la Sinjoro venis kun Siaj sanktaj miriadoj, **15** por fari juĝon kontraŭ ĉiuj, kaj por kondamni ĉiujn malpiulojn pri ĉiuj malpiajoj, kiujn ili malpie faris, kaj pri ĉiuj obstinaj paroloj, kiujn malpiaj pekuoj parolis kontraŭ Li. **16** Ili estas murmuremuloj, plendemuloj, irantaj laŭ siaj voluptoj (dum ilia bušo parolas fanfaronaĵojn) kaj favorantaj personojn pro profito. **17** Sed vi, amataj, memoru la dirojn antaŭe parolitajn de la

apostoloj de nia Sinjoro Jesuo Kristo; **18** nome, ke ili diris al vi: En la lasta tempo estos mokemuloj, irantaj laŭ siaj proprej voluptoj malpiaj. **19** Tiu estas la apartigantoj, laŭsentaj, ne havantaj la Spiriton. **20** Sed vi, amataj, konstruante vin sur via plej sankta fido, preĝante en la Sankta Spirito, **21** konservu vin en la amo al Dio, atendante la kompaton de nia Sinjoro Jesuo Kristo por eterna vivo. (aīōnios g166) **22** Kaj unujn, kiuj ŝanceliĝas, indulgu; **23** kaj unujn savu, eltirante ilin el la fajro; kaj aliajn kompatu kun timo; malamante eĉ la veston makulitan de la karno. **24** Kaj al Tiu, kiu povas vin gardi senfalaj, kaj starigi vin senripročaj antaŭ Sia gloro en granda ĝojo, **25** al la sola Dio, nia Savanto, per Jesuo Kristo, nia Sinjoro, estu gloro, majesto, potenco, kaj aŭtoritato, antaŭ ĉiu mondaĝo, kaj nun, kaj ĝis la eterneco. Amen. (aīōn g165)

Apokalipso

1 Apokalipso de Jesuo Kristo, kiun Dio donis al li, por montri al siaj servistoj tion, kio devas baldaŭ okazi; kaj Li sendis kaj montris ĝin per Sia anĝelo al Sia servisto Johano, **2** kiu atestis la vorton de Dio kaj la ateston de Jesuo Kristo, pri ĉio, kion li vidis. **3** Feliĉaj estas la leganto kaj la aŭskultantoj de la vortoj de la profetaĵo kaj la observantoj de la skribitajoj en ĝi; ĉar la tempo estas proksima. **4** Johano al la sep eklezioj en Azio: Graco al vi kaj paco de Tiu, kiu estas kaj estis kaj venos; kaj de la sep spiritoj antaŭ Lia trono; **5** kaj de Jesuo Kristo, la fidela atestanto, la unuenaskita el la mortintoj, kaj la reganto de la reĝoj de la tero. Al tiu, kiu nin amas, kaj nin malligis de niuj pekoj per sia sango, **6** kaj faris nin regno, pastroj al lia Dio kaj Patro; al li la gloro kaj la potenco por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165) **7** Jen li venas kun la nubo; kaj lin vidos ĉiu okulo, kaj tiu, kiuj lin trapikis; kaj ĉiuj gentoj de la tero ploros pro li. Vere, Amen. **8** Mi estas la Alfa kaj la Omega, diras la Sinjoro, la Dio, kiu estas kaj estis kaj venos, la Plejpotenza. **9** Mi, Johano, via frato kaj partoprenanto kun vi en la aflikto kaj regno kaj pacienco de Jesuo, estis sur la insulo nomata Patmos pro la vorto de Dio kaj la atesto de Jesuo. **10** Mi min trovis en la Spirito en la tago de la Sinjoro, kaj mi aŭdis malantaŭ mi grandan vocon kvazaŭ de trumpeteto, **11** dirantan: Kion vi kiu parolis kun mi. Kaj turniginte, mi vidis sep orajn lampingojn; **12** kaj meze de la sep lampingoj kaj mejo piedoj kiel brilanta latuno, kvazaŭ rafinita en forno; kaj lia voĉo estis kiel voĉo de multaj akvoj. **13** Kaj li havis en sia dekstra mano sep stelojn; kaj el lia bušo eliris akra dutranĉa glavo; kaj lia aspekto estis kiel brilas la suno en sia forteco. **14** Kaj kiam mi vidis lin, mi falis ĉe lia piedoj kvazaŭ senviva. Kaj li metis sian dekstran manon sur min, dirante: Ne timu; mi estas la unua kaj la lasta, **15** kaj la vivanta; kaj mi fariĝis mortinta, kaj jen, mi estas vivanta por ĉiam kaj eterne, kaj mi havas la ŝlosilojn de la morto kaj de Hades. (aiōn g165, Hadēs g86) **16** Skribu do tion, kion vi vidis, kaj kio estas, kaj kio okazos poste; **17** la

misteron de la sep steloj, kiujn vi vidis en mia dekstra mano, kaj la sep orajn lampingojn. La sep steloj estas la anĝeloj de la sep eklezioj; kaj la sep lampingoj estas la sep eklezioj.

2 Al la anĝelo de la eklezio en Efeso skribu: Tiele diras la tenanto de la sep steloj en sia dekstra mano, la iranto meze de la sep oraj lampingo: **3** Mi scias viajn farojn, kaj vian laboron kaj vian paciencon, kaj ke vi ne povas toleri la malbonulojn, kaj ke vi provis tiujn, kiuj nomas sin apostoloj kaj ne estas tiaj, kaj trovis ilin malveraj; **4** Sed mi havas kontraŭ vi, ke vi forlasis vian unuan amon. **5** Memoru do, de kie vi falis, kaj pentu, kaj faru la unuajn farojn; alie mi venos al vi, kaj formovos vian lampingon el ĝia loko, se vi ne pentos. **6** Sed ĉi tion vi havas, ke vi malamas la farojn de la Nikolaitoj, kiujn mi ankaŭ malamas. **7** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj. Al la venkanto mi donos mangi el la arbo de vivo, kiu estas en Paradizo de Dio. **8** Kaj al la anĝelo de la eklezio en Smirna skribu: Tiele diras la unua kaj la lasta, kiu estis kaj venos, la Plejpotenza. **9** Mi scias vian aflikton blasfemon de tiuj, kiuj nomas sin Judoj, kaj estas ne tiaj, sed sinagogo de Satano. **10** Ne timu tion, kion vi suferos; jen la diablo ĵetas iujn el vi en malliberejon, por ke vi estu elprovataj; kaj vi havos aflikton dek tagojn. Estu fidela ĝis morto, kaj mi donos al vi la kronon de vivo. **11** Kiu havas eklezioj: al Efeso kaj al Smirna kaj al Pergamo orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito diras al la kaj al Tiatira kaj al Sardes kaj al Filadelfia kaj al eklezioj. La venkanto tute ne difektiĝos de la dua Laodikea. **12** Kaj mi min turnis, por vidi la vocon, morto. **13** Kaj al la anĝelo de la eklezio en Pergamo kiu parolis kun mi. Kaj turniginte, mi vidis sep skribu: Tiele diras la portanto de la akra dutranĉa glavo: **14** Mi scias, kie vi loĝas: tie, kie estas la iun similan al la Filo de homo, vestitan ĝispiede, trono de Satano; kaj vi tenas firme mian nomon, kaj zonitan ĉirkaŭ la brusto per ora zono. **15** Kaj kaj ne malkonfesis mian fidon, eĉ en la tagoj de lia kapo kaj liaj haroj estis blankaj kiel blanka lano, kiel neĝo; kaj liaj okuloj estis kiel fajra flamo; inter vi, kie loĝas Satano. **16** Sed mi havas kelkon kaj liaj piedoj estis kiel brillanta latuno, kvazaŭ rafinita en forno; kaj lia voĉo estis kiel voĉo de Antipas, mia fidela atestinto, kiu estis mortigita la Izraelidojn, por ke ili mangu idoloferitaĵojn kaj malĉastu. **17** Kaj vi ankaŭ havas sekventojn de la instruo de la Nikolaitoj tiel same. **18** Pentu do; alie mi rapide venos al vi, kaj militos kontraŭ ili per la glavo de mia bušo. **19** Skribu do tion, kion la Iatira skribu: Tiele diras la Filo de Dio, kiu havas aŭskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj. Al la venkanto mi donos el la kaŝita manao, kaj mi donos al li blankan ŝtoneton, kaj sur la ŝtoneto novan nomon skribitan, kiun konas neniu krom la ricevanto. **20** Kaj al la anĝelo de la eklezio en Tiatira skribu: Tiele diras la Filo de Dio, kiu havas

okulojn kiel fajra flamo, kaj liaj piedoj estas kiel kaj adorkliniĝi antaŭ viaj piedoj, kaj scii, ke mi vin brilanta latuno: **19** Mi scias viajn farojn, kaj viajn amis. **20** Ĉar vi observis la vorton de mia pacienco, amon kaj fidon kaj servadon kaj paciencon, kaj mi ankaŭ vin konservos el tiu horo de provo, kiu pri viaj faroj, ke la lastaj estas pli multaj ol la venos sur la tutan mondon, por provi la loĝantojn unuaj. **21** Sed mi havas kontraŭ vi, ke vi toleras sur la tero. **22** Mi venos rapide; tenadu tion, kion la virinon Izobel, kiu nomas sin profetino; kaj vi havas, por ke neniu forprenu vian kronon. **23** Ŝi instruas kaj delogas miajn servistojn malĉasti La venkanton mi faros kolono en la templo de kaj manĝi idoloferitaĵojn. **24** Kaj mi donis al ŝi mia Dio, kaj li ne plu eliros el ĝi; kaj mi skribos tempon, por ke ŝi pentu; kaj ŝi ne volas penti pri sur li la nomon de mia Dio, kaj la nomon de la sia malĉasteco. **25** Jen mi ĵetas ŝin en liton, kaj la urbo de mia Dio, la nova Jerusalem, kiu venas kun ŝi adultantojn en grandan aflikton, se ili ne malsupren de mia Dio el la ĉielo, kaj mian novan pentos pri ŝiaj faroj. **26** Kaj mi pereigos ŝiajn idojn nomon. **27** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion per morto; kaj ĉiu ekleziro scios, ke mi estas tiu, la Spirito diras al la ekleziro. **28** Kaj al la anĝelo kiu esploras internaĵojn kaj korojn; kaj mi donos de la ekleziro en Laodikea skribu: Tiele diras la al ĉiu el vi laŭ viaj faroj. **29** Sed al vi mi diras, al la Amen, la atestanto fidela kaj vera, la komenco ceteraj en Tiatira, al ĉiu, kiuj ne havas ĉi tiun de la kreo de Dio: **30** Mi scias viajn farojn, ke vi instruon, kaj kiuj ne konas la profundajojn de estas nek malvarma, nek varmega; mi volus, ke Satano, kiel oni diras: Mi ne ĵetas sur vin alian vi estu aŭ malvarma aŭ varmega. **31** Tial, ĉar vi ŝarĝon. **32** Tamen tion, kion vi havas, tenu, ĝis mi estas varmeta, kaj nek malvarma nek varmega, mi venos. **33** Kaj al la venkanto kaj la observanto de elsputos vin el mia bušo. **34** Ĉar vi diras: Mi estas miaj faroj ĝis la fino mi donos aŭtoritaton super riĉa kaj akiris riĉon, kaj nenion mi bezonas; kaj la nacioj; **35** kaj li regos ilin per fera sceptro, kiel vi ne scias, ke vi estas la mizera kaj kompatinda la potaj vazoj estas dispecigataj; kiel mi ankaŭ kaj malriĉa kaj blinda kaj nuda; **36** mi konsilas al ricevis de mia Patro; **37** kaj mi donos al li la vi aĉeti de mi oron rafinitan per fajro, por ke vi matenan stelon. **38** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, riĉig; kaj blankaj vestojn, por ke vi vin vestu, kion la Spirito diras al la ekleziro.

3 Kaj al la anĝelo de la ekleziro en Sardes skribu:

Tiele diras tiu, kiu havas la sep Spiritojn de Dio, kaj la sep stelojn: Mi scias viajn farojn, ke vi estas nomata viva, kaj estas malviva. **2** Fariĝu vigla, kaj firmigu la restajojn, kiuj estis preskaŭ mortantaj; ĉar mi ne trovis viajn farojn plenumitaj antaŭ mia Dio. **3** Memoru do, kiel vi ricevis kaj aŭdis; kaj observu, kaj pentu. Se do vi ne viglos, mi venos, kvazaŭ štelisto, kaj vi ne scios, je kiu horo mi venos al vi. **4** Sed vi havas en Sardes kelkajn nomojn, kiuj ne makulis sian vestojn; kaj ili promenos kun mi en blankaĵoj; ĉar ili estas indaj. **5** La venkanto estos tiel vestita per blankaj vestoj; kaj mi ja ne elstrekos lian nomon el la libro de vivo, kaj mi konfesos lian nomon antaŭ mia Patro kaj antaŭ Lijaj anĝeloj. **6** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito diras al la ekleziro. **7** Kaj al la anĝelo de la ekleziro en Filadelfia skribu: Tiele diras la sanktulo, la verulo, kiu havas la ŝlosilon de David, tiu, kiu malfermas, kaj neniu fermas; kiu fermas, kaj neniu malfermas: **8** Mi scias viajn farojn (jen mi donis antaŭ vi pordon malfermitan, kiu neniu povas fermi), ke vi havas kelkan potencon, kaj observis mian vorton, kaj ne malkonfesis mian nomon. **9** Jen mi donas el la sinagogo de Satano, kiuj sin nomas Judoj, kaj estas ne tiaj, sed mensogas; jen mi igos ilin veni

kaj por ke ne aperu la honto de via nudeco; kaj kolirion, por ŝmire viajn okulojn, por ke vi vidu. **10** Ĉiuj, kiuj mi amas, mi riproĉas kaj punas; estu do fervora, kaj pentu. **11** Jen mi staras ĉe la pordo kaj frapas; se iu aŭdas mian voĉon kaj malfermas la pordon, mi eniros al li kaj manĝos kun li, kaj li kun mi. **12** Al la venkanto mi donos sidigi kun mi sur mia trono, kiel mi ankaŭ verakis kaj sidigis kun mia Patro sur Lia trono. **13** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito diras al la ekleziro.

4 Post tio mi rigardis, kaj jen pordo malfermita

en la ĉielo, kaj la unua voĉo, kiun mi aŭdis, estis voĉo kvazaŭ de trumpetolo parolanta kun mi, dirante: Suprenvenu ĉi tien, kaj mi montros al vapon, kio devas okazi poste. **2** Tuj mi min trovis en la Spirito; kaj jen trono starigis en la ĉielo, en la Spirito; kaj jen trono starigis en la ĉielo, kaj sur la trono unu sidanta; **3** kaj la Sidanto estis en aspekto simila al ŝtono jaspisa kaj sardia; kaj jen ĉielarko ĉirkau la trono, aspekto simila al smeraldo. **4** Kaj ĉirkau la trono estis dudek ŝlosilon de David, tiu, kiu malfermas, kaj neniu kvar tronoj; kaj sur la tronoj mi vidis dudek fermas; kiu fermas, kaj neniu malfermas: **5** Kaj kvar presbiterojn sidantajn, vestitajn per blankaj vestoj; kaj sur iliaj kapoj orajn kronojn. **6** Kaj el la trono eliris fulmoj kaj voĉoj kaj tondroj. Kaj antaŭ la trono brulis sep fajraj torĉoj, kiuj estas la sep Spiritoj de Dio; **7** kaj antaŭ la trono kvazaŭ vitra maro, simila al kristalo; kaj meze apud la trono kaj ronde ĉirkau la trono kvar kreitaĵoj,

plenaj de okuloj antaŭe kaj malantaŭe. 7 Kaj la unua kreitaĵo similis leonon, kaj la dua kreitaĵo similis bovidon, kaj la tria kreitaĵo havis vizaĝon kvazaŭ homan, kaj la kvara kreitaĵo similis aglon flugantan. 8 Kaj la kvar kreitaĵoj, havantaj po ses flugiloj, estas ĉirkaŭe kaj interne plenaj de okuloj; kaj paŭzon ili ne havas tage kaj nokte, dirante: Sankta, sankta, sankta, estas Dio, la Sinjoro, la Plejpotenza, la estanta kaj estinta kaj venonta. 9 Kaj kiam la kreitaĵoj donos gloron kaj honoron kaj dankon al la Sidanto sur la trono, al la Vivanto por ĉiam kaj eterne, (aiōn g165) 10 la dudek kvar presbiteroj falos antaŭ la Sidanto sur la trono, kaj ili adorkliniĝos al la Vivanto por ĉiam kaj eterne, kaj ĵetos siajn kronojn antaŭ la trono, dirante: (aiōn g165) 11 Inda Vi estas, ho nia Sinjoro kaj nia Dio, ricevi la gloron kaj la honoron kaj la potencon; ĉar Vi kreis ĉion, kaj pro Via volo ĉio ekzistis kaj kreigis.

5 Kaj mi vidis en la dekstra mano de la Sidanto sur la trono libron, skribitan interne kaj malantaŭe, sigelitan per sep sigeloj. 2 Kaj mi vidis fortan angelon, proklamantan per granda voĉo: Kiu estas inda malfermi la libron kaj rompi ĝiajn sigelojn? 3 Kaj neniu en la ĉielo, nek sur la tero, nek sub la tero, povis malfermi la libron, aŭ rigardi ĝin. 4 Kaj mi multe ploris, ĉar troviĝis neniu inda malfermi la libron, aŭ ĝin rigardi; 5 kaj unu el la presbiteroj diris al mi: Ne ploru; jen la leono el la tribo de Jehuda, la Markoto de David, venkis, por malfermi la libron kaj ĝiajn sep sigelojn. 6 Kaj mi vidis meze inter la trono kaj la kvar kreitaĵoj, kaj meze de la presbiteroj, Ŝafidon starantan, kvazaŭ oferbuĉitan, havantan sep kornojn kaj sep okulojn, kiuj estas la sep Spiritoj de Dio, senditaj sur la tutan teron. 7 Kaj li venis, kaj prenis ĝin el la dekstra mano de la Sidanto sur la trono. 8 Kaj kiam li prenis la libron, la kvar kreitaĵoj kaj la dudek kvar presbiteroj falis antaŭ la Ŝafido, havantaj ĉiu harpon, kaj orajn pelvojn plenajn de incenso, kiuj estas la preĝoj de la sanktuloj. 9 Kaj ili kantis novan kanton, dirante: Vi estas inda preni la libron kaj malfermi ĝiajn sigelojn; ĉar vi estis mortigita, kaj vi elacētis al Dio per via sango homojn el ĉiu tribo kaj lingvo kaj popolo kaj nacio, 10 kaj faris ilin al nia Dio regno kaj pastroj; kaj ili regas sur la tero. 11 Kaj mi rigardis, kaj mi aŭdis vocon de multaj angeloj, ronde ĉirkaŭ la trono kaj la kreitaĵoj kaj la presbiteroj; kaj ilia nombro estis miriadoj da miriadoj kaj miloj da miloj; 12 dirantaj per granda voĉo: Inda estas la Ŝafido, la mortigita, ricevi la potencon kaj riicon kaj saĝecon kaj forton

kaj honoron kaj gloron kaj laŭdon. 13 Kaj ĉiun kreitaĵon, kiu estis en la ĉielo kaj sur la tero kaj sub la tero kaj sur la maro, kaj ĉion en ili, mi aŭdis dirantajn: Al la Sidanto sur la trono, kaj al la Ŝafido, estu la laŭdo kaj la honoro kaj la gloro kaj la potenco por ĉiam kaj eterne. (aiōn g165) 14 Kaj la kvar kreitaĵoj diris: Amen. Kaj la presbitero falis kaj adorkliniĝis.

6 Kaj mi rigardis, kiam la Ŝafido malfermis unu el la sep sigeloj, kaj mi aŭdis unu el la kvar kreitaĵoj dirantan kvazaŭ per voĉo de tondro: Venu. 2 Kaj mi rigardis, kaj jen blanka ĉevalo, kaj la sidanta sur ĝi havis pafarkon; kaj estis donita al li krono; kaj li eliris venkanta, kaj por venki. 3 Kaj kiam li malfermis la duan sigelon, mi aŭdis la duan kreitaĵon dirantan: Venu. 4 Kaj eliris alia ĉevalo, flamkolora; kaj al la sidanta sur ĝi estis donita forpreni pacon de la tero, kaj ke oni mortigu unu la alian; kaj al li estis donita granda glavo. 5 Kaj kiam li malfermis la trian sigelon, mi aŭdis la trian kreitaĵon dirantan: Venu. Kaj mi rigardis, kaj jen nigra ĉevalo; kaj la sidanta sur ĝi havis en la mano pesilon. 6 Kaj mi aŭdis kvazaŭ vocon, meze de la kvar kreitaĵoj, dirantan: Mezuro da tritiko por denaro, kaj tri mezuroj da hordeo por denaro; kaj la oleon kaj la vinon ne difektu. 7 Kaj kiam li malfermis la kvaran sigelon, mi aŭdis la vocon de la kvara kreitaĵo dirantan: Venu. 8 Kaj mi rigardis, kaj jen pala ĉevalo; kaj la nomo de la sidanta sur ĝi estis Morto; kaj Hades sekvis kun li. Kaj estis donita al ili aŭtoritato super kvarono de la tero, por mortigi per glavo kaj per malsato kaj per morto kaj per la sovaĝaj bestoj de la tero. (Hadēs g86) 9 Kaj kiam li malfermis la kvinan sigelon, mi vidis sub la altaro la animojn de la mortigitaj pro la vorto de Dio kaj pro la atesto, kiun ili havadis; 10 kaj ili kriis per granda voĉo, dirante: Ĝis kiam, ho Estro, la sankta kaj vera, Vi ne juĝas kaj ne venegas nian sangon al la loĝantoj sur la tero? 11 Kaj estis donita al ĉiu el ili blanka robo; kaj estis dirite al ili, ke ili atendu ankorau kelkan tempon, ĝis ankau iliaj kunservistoj kaj iliaj fratoj, mortigotaj kiel ili mem, plensiūigos. 12 Kaj mi rigardis, kiam li malfermis la sesan sigelon, kaj fariĝis granda tertremo; kaj la suno fariĝis nigra kiel sakajo el haroj, kaj la tuta luno fariĝis kiel sango; 13 kaj la steloj de la ĉielo falis sur la teron, kiel figarbo, skuate de forta vento, ĵetas siajn nematurajn figojn. 14 Kaj la ĉielo formoviĝis, kvazaŭ kunkolvata libro; kaj ĉiu monto kaj ĉiu insulo formoviĝis de sia loko. 15 Kaj la reĝo de la tero kaj la granduloj kaj la milestroj kaj la riĉuloj

kaj la fortuloj kaj ĉiu sklavo kaj ĉiu liberulo sin meze de la trono, paštos ilin kaj kondukos ilin al kašis en la kavernoj kaj inter la rokoj de la montoj; akvofontoj de vivo; kaj Dio forviſos de iliaj okuloj **16** kaj ili diris al la montoj kaj al la rokoj: Falu sur ĉiun larmon.

7 Post tio mi vidis kvar anĝelojn starantajn sur la kvar anguloj de la tero, retenantajn la kvar ventojn de la tero, por ke ne blovu vento sur la teron, nek sur la maron, nek sur ian arbon. **2** Kaj mi vidis alian anĝelon suprenirantan de la sunleviĝo, havantan sigelilon de la vivanta Dio; kaj li ekkriis per granda voĉo al la kvar anĝeloj, al kiuj estis donite difekti la teron kaj la maron, **3** dirante: Ne difektu la teron, nek la maron, nek la arbojn, antaŭ ol ni sigelos sur iliaj fruntoj la servistojn de nia Dio. **4** Kaj mi aŭdis la nombron de la sigelitoj, cent kvardek kvar miloj, sigelitaj el ĉiuj triboj de la Izraelidoj: **5** El la tribo de Jehuda estis sigelitaj dek du miloj; El la tribo de Ruben, dek du miloj; El la tribo de Gad, dek du miloj; **6** El la tribo de Aśer, dek du miloj; El la tribo de Naftali, dek du miloj; El la tribo de Manase, dek du miloj; **7** El la tribo de Simeon, dek du miloj; El la tribo de Levi, dek du miloj; El la tribo de Isaħar, dek du miloj; **8** El la tribo de Zebulun, dek du miloj; El la tribo de Jozef, dek du miloj; El la tribo de Benjamen estis sigelitaj dek du miloj. **9** Post tio mi rigardis, kaj jen granda homamaso, kiun neniu povis kalkuli, el ĉiu nacio, kaj el ĉiuj triboj kaj popoloj kaj lingvoj, starantaj antaŭ la trono kaj antaŭ la Ŝafido, vestitaj per blankaj roboj, kaj kun palmoj en iliaj manoj; **10** kaj ili kriis per granda voĉo, dirante: Savo al nia Dio, la sidanta sur la trono, kaj al la Ŝafido. **11** Kaj ĉiuj anĝeloj staris ĉirkau la trono kaj la presbiteroj kaj la kvar kreitaĵoj; kaj ili falis sur sian vizaĝon antaŭ la trono, kaj adorkliniĝis al Dio, **12** dirante: Amen; La laŭdo kaj la gloro kaj la saĝeco kaj la danko kaj la honoro kaj la potenco kaj la forto estu al nia Dio por ĉiam kaj eterne. Amen. (**aiōn g165**) **13**

Kaj respondis unu el la presbiteroj, dirante al mi: Kiuj estas ĉi tiuj per blankaj roboj vestitaj, kaj de kie ili venis? **14** Kaj mi diris al li: Mia sinjoro, vi scias. Kaj li diris al mi: Ĉi tiuj estas la venantoj el la granda afliktado, kaj ili lavis siajn robojn, kaj blankigis ilin en la sango de la Ŝafido. **15** Tial ili estas antaŭ la trono de Dio; kaj ili servas al Liatage kaj nokte en Lia templo; kaj la Sidanto sur la trono etendos super ili Sian tabernaklon. **16** Ili ne plu malsatos, nek plu soifos; ne frapos ilin la povo, kiel havas povon la skorpioj de la tero. **4** Kaj suno nek ia varmego; **17** ĉar la Ŝafido, kiu estas

8 Kaj kiam li malfermis la sepan sigelon, fariĝis silento en la ĉielo por ĉirkau duono de horo. **2** Kaj mi vidis la sep anĝelojn, kiuj staras antaŭ Dio; kaj estis donitaj al ili sep trumpetoj. **3** Kaj alia anĝelo venis, kaj staris apud la altaro, havante incensilon oran; kaj estis donita al li multe da incenso, por ke li aldonu ĝin al la preĝoj de ĉiuj sanktuloj sur la altaro ora, kiu estis antaŭ la trono. **4** Kaj la fumo de la incenso, kun la preĝoj de la sanktuloj, levigis antaŭ Dio el la mano de la anĝelo. **5** Kaj la anĝelo prenis la incensilon, kaj li plenigis ĝin per la fajro de la altaro, kaj jetis ĝin sur la teron; kaj fariĝis tondroj kaj voĉoj kaj fulmoj kaj tertremo. **6** Kaj la sep anĝeloj, havantaj la sep trumpetojn, sin pretigis, por trumpeteti. **7** Kaj la unua trumpetis, kaj fariĝis hajlo kaj fajro, miksitaj kun sango, kaj ili estis jetitaj sur la teron; kaj triono de la tero forbrulis, kaj triono de la arboj forbrulis, kaj la tuta verda herbo forbrulis. **8** Kaj la dua anĝelo trumpetis, kaj kvazaŭ granda monto, per fajro brulanta, estis jetita en la maron; kaj triono de la maro fariĝis sango; **9** kaj mortis triono de la kreitaĵoj en la maro, kiuj havis vivon; kaj triono de la ŝipoj pereis. **10** Kaj la tria anĝelo trumpetis, kaj falis el la ĉielo granda stelo, brulanta kiel torĉo, kaj ĝi falis sur trionon de la riveroj kaj sur la fontojn de la akvoj; **11** kaj la nomo de la stelo estas Absinto; kaj triono de la akvoj fariĝis absintaĵo; kaj multe da homoj mortis de la akvoj, ĉar ili maldoligis. **12** Kaj la kvara anĝelo trumpetis, kaj estis frapita triono de la suno kaj triono de la luno kaj triono de la steloj, por ke mallumiĝu triono de ili, kaj ke ne lumu dum triono de la tago, kaj por la nokto tiel same. **13** Kaj mi rigardis, kaj mi aŭdis unu aglon, flugantan en meza ĉielo, dirantan per granda voĉo: Ve! ve! ve al la logantoj sur la tero, pro la ceteraj voĉoj trumpetaj de la tri anĝeloj ankoraŭ trumpetontaj!

9 Kaj la kvina anĝelo trumpetis, kaj mi vidis stelon el la ĉielo falintan sur la teron; kaj al li estis donita la ŝlosilo de la puto de la abismo. (**Abyssos g12**) **2** Kaj li malfermis la puton de la abismo; kaj el la puto levigadis fumo, kiel fumo el granda forno; kaj mallumiĝis la suno kaj la aero pro la fumo de la puto. (**Abyssos g12**) **3** Kaj el la fumo eliris akridoj sur la teron; kaj al ili estis donita povo, kiel havas povon la skorpioj de la tero. **4** Kaj estis ordonite al ili, ke ili ne difektu la herbon de

la tero, nek ian verdajon, nek ian arbon, sed nur kolonoj el fajro; 2 kaj li havis en la mano libreton tiujn homojn, kiuj ne havas sur la frunto la sigelon malfermitan; kaj li metis la dekstran piedon sur de Dio. 5 Kaj al ili estis komisiite, ke ili ne mortigu la maron, kaj la maldekstran sur la teron; 3 kaj ilin, sed ke ili estu turmentataj kvin monatojn; li ekkris per granda voĉo, kiel leono blekas; kaj kaj ilia turmento estis kiel turmento de skorpio, kiam li kriis, la sep tondroj parolis per siaj voĉoj. kiam ĝi pikvundas homon. 6 Kaj en tiuj tagoj la 4 Kaj kiam la sep tondroj parolis, mi volis skribi; homoj serĉos morton, kaj ĝin tute ne trovos; kaj ili kaj mi aŭdis voĉon el la ĉielo, dirantan: Sigelu deziregos morti, kaj morto forflugos de ili. 7 Kaj la formoj de la akridoj similis ĉevalojn, pretigitajn 5 Kaj la anĝelo, kiun mi vidis staranta sur la maro por milito; kaj sur iliaj kapoj estis kvazaŭ kronoj kaj sur la tero, levis sian dekstran manon al la similaj al oro, kaj iliaj vizaĝoj estis kiel vizaĝoj de homoj. 8 Kaj ili havis harojn kiel haroj de virinoj, kaj iliaj dentoj estis kiel de leonoj. 9 Kaj ili havis kirasojn, kiel kirasoj el fero; kaj la sono de iliaj flugiloj estis kiel la sono de ĉaroj, de multe da ĉevaloj kurantaj en militon. 10 Kaj ili havis vostojn similajn al vostoj de skorpioj, kaj pikilojn; kaj en iliaj vostoj estas ilia kapablo difekti la homojn kvin monatojn. 11 Ili havis super si reĝon, la anĝelon de la abismo; lia nomo estas en la Hebrea lingvo Abandon, kaj en la Greka lingvo li havas la nomon Apolion. (Abyssos g12) 12 La unua Veo jam pasis; jen post tio venas ankoraŭ du Veoj. 13 Kaj la sesa anĝelo trumpetis, kaj mi aŭdis voĉon el la kornoj de la ora altaro, kiu staras antaŭ Dio, 14 dirantan al la sesa anĝelo, kiu havis la trumpeton: el la mano de la anĝelo, kaj formanĝis ĝin; kaj en Malligu la kvar anĝelojn, ligitajn apud la granda rivero Eŭfrato. 15 Kaj malligiĝis la kvar anĝeloj, pretigitaj por la horo kaj tago kaj monato kaj jaro, por ke ili mortigu trionon de la homoj. 16 Kaj la nombro de la armeoj de la kavalerio estis ducent milionoj; mi aŭdis ilian nombron. 17 Kaj tiel mi vidis la ĉevalojn en la vizio, kaj la sidantajn sur ili, havantajn kirasojn kiel el fajro kaj el jacinto kaj el sulfuro; kaj la kapoj de la ĉevaloj estis kiel kapoj de leonoj, kaj el iliaj bušoj eliris fajro kaj fumo kaj sulfuro. 18 Per tiuj tri plagoj triono de la homoj estis mortigita, per la fajro kaj la fumo kaj la sulfuro elirantaj el iliaj bušoj. 19 Ĉar la kapablo de la ĉevaloj estas en iliaj bušoj kaj en iliaj vostoj; ĉar iliaj vostoj similas serpentojn kaj havas kapojn; kaj per ĉi tiuj ili vundas. 20 Kaj la ceteraj homoj, kiuj ne estis mortigitaj per tiuj plagoj, ne pentis pri la faroj de siaj manoj, por ne adorkliniĝi al demonoj, kaj al la idoloj oraj kaj arĝentaj kaj kupraj kaj ŝtonaj kaj lignaj, kiuj povas nek vidi, nek audi, nek marŝi; 21 kaj ili ne pentis pri siaj mortigoj, nek pri siaj sorĉoj, nek pri sia malĉastado, nek pri siaj ŝteloj.

10 Kaj mi vidis alian fortan anĝelon, malsuprenirantan el la ĉielo, vestitan per nubo; kaj la ĉielarko estis super lia kapo, kaj lia vizaĝo estis kiel la suno, kaj liaj piedoj kiel

kolonoj el fajro; 2 kaj li havis en la mano libreton malfermitan; kaj la maldekstran piedon sur de Dio. 5 Kaj kiam la sep tondroj parolis, mi volis skribi; homoj serĉos morton, kaj ĝin tute ne trovos; kaj ili estu turmentataj kvin monatojn; li ekkris per granda voĉo, kiel leono blekas; kaj kaj ilia turmento estis kiel turmento de skorpio, kiam li kriis, la sep tondroj parolis per siaj voĉoj. kiam ĝi pikvundas homon. 6 Kaj en tiuj tagoj la 4 Kaj kiam la sep tondroj parolis, mi volis skribi; homoj serĉos morton, kaj ĝin tute ne trovos; kaj ili deziregos morti, kaj morto forflugos de ili. 7 Kaj la formoj de la akridoj similis ĉevalojn, pretigitajn 5 Kaj la anĝelo, kiun mi vidis staranta sur la maro por milito; kaj sur iliaj kapoj estis kvazaŭ kronoj kaj sur la tero, levis sian dekstran manon al la ĉielo, 6 kaj ĵuris per la Vivanto por ĉiam kaj eterne, kiu kreis la ĉielon kaj tion, kio estas en ĝi, kaj la teron kaj tion, kio estas en ĝi, kaj la maron kaj tion, kio estas en ĝi, ke tempo ne plu ekzistas; (aiōn g165) 7 sed en la tagoj de la voĉo de la sepa anĝelo, kiam li tuj trumpetos, tiam finiĝos la mistero de Dio, kiel Li evangeliiis al Siaj servistoj, la profetoj. 8 Kaj la voĉo, kiun mi aŭdis el la ĉielo, parolis al mi denove, dirante: Iru, prenu la libreton malfermitan en la mano de la anĝelo, staranta sur la maro kaj sur la tero. 9 Kaj mi iris al la anĝelo, kaj diris al li: Donu al mi la libreton. Kaj li diris al mi: Prenu ĝin, kaj formanĝu ĝin; kaj ĝi maldolcigas al vi la ventron, sed en via bušo ĝi estos dolĉa kiel mielo. 10 Kaj mi prenis la libreton el la mano de la anĝelo, kaj formanĝis ĝin; kaj mia bušo ĝi estas dolĉa kiel mielo, kaj kiam mi ĝin manĝis, mia ventro maldolcigis. 11 Kaj ili diris al mi: Vi devas denove profeti ĉe multaj popoloj kaj nacioj kaj lingvoj kaj reĝoj.

11 Kaj estis donita al mi kano, simila al bastono; kaj iu diris: Leviĝu, kaj mezuru la templon de Dio, kaj la altaron, kaj la adorantojn en ĝi. 2 Kaj la korton ekster la templo preterlasu, kaj ne mezuru ĝin, ĉar ĝi estas donita al la nacioj; kaj la sanktan urbon ili piedpremos kvardek du monatojn. 3 Kaj mi donos komision al miaj du atestantoj, kaj ili profetas mil ducent sesdek tagojn, vestite per sakajo. 4 Ili estas la du olivarboj kaj la du lampingoj, starantaj antaŭ la Sinjoro de la tero. 5 Kaj se iu volas difekti ilin, fajro elvenas el ilia bušo kaj formanĝas iliajn malamikojn; kaj se iu volas difekti ilin, tiamaniere li devas esti mortigita. 6 Ili havas la povon fermi la ĉielon, por ke ne pluvu dum la tagoj de ilia profetado; kaj ili havas povon super la akvoj, por ŝanĝi ilin en sangon, kaj frapi la teron per ĉia plago ĉiufoje, kiam ili volos. 7 Kaj kiam ili finos sian ateston, la besto, kiu suprenvenas el la abismo, faros militon kontraŭ ili kaj venkos ilin kaj mortigos ilin. (Abyssos g12) 8 Kaj iliaj kadavroj kušas sur la strato de la granda urbo, kiu nomiĝas laŭspirite Sodom kaj Egiptujo, kie ankaŭ ilia Sinjoro estis krucumita. 9 Kaj el

la popoloj kaj triboj kaj lingvoj kaj nacioj oni drako; kaj militis la drako kaj ĝiaj anĝeloj; **8** kaj rigardas iliajn kadavrojn dum tri tagoj kaj duono, ne prosperis al ili, kaj ne plu troviĝis ilia loko en kaj ne lasas meti iliajn kadavrojn en tombon. **10** la ĉielo. **9** Kaj ĵetiĝis malsupren la granda drako, Kaj la loĝantoj sur la tero ĝojas pri ili, kaj gajigas; la antikva serpento, nomata Diablo kaj Satano, kaj ili sendos donacojn unu al la alia; ĉar tiuj du la trompanto de la tuta mondo; ĝi ĵetiĝis sur la profetoj turmentadis la loĝantojn sur la tero. **11** teron, kaj ĝiaj anĝeloj ĵetiĝis kun ĝi. **10** Kaj mi Kaj post la tri tagoj kaj duono la spirito de vivo el aŭdis grandan voĉon en la ĉielo, dirantan: Nun Dio eniris en ilin, kaj ili starigis sur siaj piedoj; kaj fariĝis la savo kaj la potenco kaj la reĝeco de granda timo falis sur tiujn, kiuj ilin rigardis. **12** nia Dio, kaj la aŭtoritato de Lia Kristo; ĉar ĵetiĝis Kaj ili aŭdis grandan voĉon el la ĉielo, dirantan malsupren la akuzanto de niaj fratoj, kiu tage kaj al ili: Suprenvenu ĉi tien. Kaj ili supreniris en la nokte akuzas ilin antaŭ nia Dio. **11** Kaj ili venkis ĉielon en la nubo; kaj iliaj malamikoj rigardis ilin. Ĝin pro la sango de la Ŝafido, kaj pro la vorto de **13** Kaj en tiu horo fariĝis granda tertremo, kaj sia atesto; kaj ili ne amis sian vivon ĝis morto dekono de la urbo falis; kaj en la tertremo mortis mem. **12** Pro tio ĝoju, ho ĉieloj, kaj vi, kiuj en ili sep mil homoj; kaj la ceteraj pleniĝis de timo, logas. Ve al la tero kaj al la maro! ĉar la diablo kaj donis laŭdon al la Dio de la ĉielo. **14** La dua malsupreniris en vin, havante grandan koleron, Veo jam pasis; jen la tria Veo rapide venas. **15** sciante, ke li havas nur mallongan tempon. **13** Kaj la sepa anĝelo trumpetis; kaj fariĝis grandaj Kaj kiam la drako vidis, ke ĝi estas ĵetita sur voĉoj en la ĉielo, dirante: La regno de la mondo la teron, ĝi persekitis la virinon, kiu naskis la fariĝis regno de nia Sinjoro kaj de Lia Kristo; kaj viran infanon. **14** Kaj al la virino estis donitaj la li reĝos por ĉiam kaj eterne. (*aiōn g165*) **16** Kaj la du flugiloj de la granda aglo, por ke ŝi flugu en dudek kvar presbiteroj, kiuj antaŭ Dio sidas sur la dezerton, sur sian lokon, kie ŝi estas nutrata siaj tronoj, falis sur la vizagōn kaj adorkliniĝis al tempon kaj tempojn kaj duontempon, for de la Dio, **17** dirante: Ni dankas Vin, ho Dio, la Sinjoro, vizago de la serpento. **15** Kaj la serpento eljetis el la Plejpotenza, kiu estas kaj estis; ĉar Vi alprenis sia bušo, post la virinon, akvon kvazaŭ riveron, Vian grandan potencon kaj reĝis. **18** Kaj la nacioj por ke ĝi igu ŝin forportigi de la fluo. **16** Kaj la tero furiozis, kaj venis Via kolero, kaj la tempo de la helpis la virinon, kaj la tero malfermis sian bušon, mortintoj, por esti jugataj, kaj la tempo doni la kaj englutis la riveron, kiun la drako eljetis el sia rekompencon al Viaj servistoj, la profetoj, kaj bušo. **17** Kaj la drako furiozis kontraŭ la virino, al la sanktuloj, kaj al la timantoj de Via nomo, kaj foriris, por fari militon kontraŭ la restintoj malgrandaj kaj grandaj, kaj peregi la detruantojn de ŝia idaro, kiuj observas la ordonojn de Dio kaj de la tero. **19** Kaj malfermiĝis la enĉielo templo havas la ateston de Jesuo; de Dio, kaj vidigiĝis en Lia templo la kesto de Lia interligo; kaj fariĝis fulmoj kaj voĉoj kaj tondroj kaj tertremo kaj granda hajlo.

12 Kaj granda signo vidigiĝis en la ĉielo: virino

vestita per la suno, kaj la luno sub ŝiaj piedoj, kaj sur ŝia kapo krono el dek du steloj; **2** kaj estante graveda, ŝi ekkriis, naskodolorigate kaj suferante por naski. **3** Kaj vidigiĝis alia signo en la ĉielo; kaj jen granda ruĝa drako, havanta sep kapojn kaj dek kornojn, kaj sur siaj kapoj sep diademojn. **4** Kaj ĝia vosto trenis trionon de la steloj de la ĉielo, kaj ĵetis ilin sur la teron; kaj la drako staris antaŭ la virino naskonta, por ke, kiam ŝi estos naskinta, ĝi formanĝu ŝian infanon. **5** Kaj ŝi naskis filon, virano infanon, kiu regos povas militi kontraŭ ĝi? **5** kaj estis donita al ĝi ĉiujn naciojn per fera sceptro; kaj ŝia infano estis bušo, parolanta grandaĵojn kaj blasfemajojn; kaj forkaptita supren al Dio kaj al Lia trono. **6** Kaj la virino forkuris en ladezerton, kie ŝi havis lokon du monatoj. **6** Kaj ĝi malfermis la bušon por pretigitan de Dio, por ke tie oni nutru ŝin mil ducent sesdek tagojn. **7** Kaj fariĝis milito en la cielo: Mihael kaj liaj anĝeloj ekmilitis kontraŭ la

13 kaj ĝi staris sur la sablo de la maro. Kaj mi vidis beston suprenirantan el la maro,

havantan dek kornojn kaj sep kapojn, kaj sur siaj kornoj dek diademojn, kaj sur siaj kapoj nomojn de blasfemo. **2** Kaj la besto, kiun mi vidis, estis simila al leopardo, kaj ĝiaj piedoj estis kiel de ursa, kaj ĝia bušo kiel bušo de leono; kaj la drako donis al ĝi sian potencon kaj sian tronon kaj grandan aŭtoritaton. **3** Kaj mi vidis unu el ĝiaj kapoj kvazaŭ morte vunditan; kaj la morta vundo saniĝis; kaj la tuta tero miris post la besto; **4** kaj ili adorkliniĝis al la drako, ĉar ĝi donis sian aŭtoritaton al la besto; kaj ili adorkliniĝis al la besto, dirante: Kiu estas simila al la besto? kaj kiu besto, dirante: Kiu estas simila al la besto? kaj kiu povas militi kontraŭ ĝi? **5** kaj estis donita al ĝi bušo, parolanta grandaĵojn kaj blasfemajojn; kaj forkaptita supren al Dio kaj al Lia trono. **6** Kaj la virino forkuris en la dezerton, kie ŝi havis lokon du monatoj. **6** Kaj ĝi malfermis la bušon por blasfemoj kontraŭ Dio, por blasfemi Lian nomon kaj Lian tabernaklon kaj la loĝantojn de la ĉielo. **7** Kaj estis donite al ĝi fari militon kontraŭ la

sanktuloj, kaj venki ilin; kaj estis donita al ĝi logantojn de la tero kaj ĉiu nacion kaj tribon kaj aŭtoritato sur ĉiu tribo kaj popolo kaj lingvo kaj lingvon kaj popolon, (aiōnios q166) 7 kaj dirantan nacio. 8 Kaj adorkliniĝos al ĝi ĉiu logantoj de la per granda voĉo: Timu Dion, kaj donu al Li gloron, tero, kies nomo ne estas skribita en la libro de ĉar venis la horo de Lia juĝo; kaj adorkliniĝu al la vivo, libro de la Ŝafido oferita jam de la fondo de Kreinto de la ĉielo kaj la tero kaj la maro kaj la la mondo. 9 Se iu havas orelon, tiu aŭskultu. 10 Se fontoj akvaj. 8 Kaj alia angelo, dua, sekvis, dirante: iu malliberigas, en malliberecon li iras; se iu per la Falis, falis Babel la granda, kiu trinkigis ĉiujn glavo mortigos, li devas per la glavo esti mortigita. naciojn el la vino de la kolero de ŝia malĉastaĵo. Ĉi tie estas la pacienco kaj la fido de la sanktuloj. 9 Kaj alia angelo, tria, sekvis ilin, dirante per 11 Kaj mi vidis alian beston suprenirantan el la granda voĉo: Se iu adorkliniĝas al la besto kaj al tero; kaj ĝi havis du kornojn, simile al ŝafido, ĝia bildo, kaj ricevas markon sur sia frunto aŭ kaj ĝi parolis kiel drako. 12 Kaj ĝi ekzercas la sur sia mano, 10 tiu ankaŭ trinkos el la vino de la tutan aŭtoritaton de la unua besto antaŭ ĝi. Kaj ĝi kolero de Dio, kiu estas pretigita nemiksite en la devigas la teron kaj la logantojn sur ĝi adorkliniĝi pokalo de Lia kolero, kaj li turmentiĝos en fajro al la unua besto, kies morta vundo saniĝis. 13 kaj sulfuro antaŭ la sanktaj angeloj kaj antaŭ la Kaj ĝi faras grandajn signojn, devigante eĉ fajron Ŝafido; 11 kaj la fumo de ilia turmento leviĝas malsupreniri el la ĉielo sur la teron antaŭ la por ĉiam kaj eterne; kaj ne havas paŭzon tage homoj. 14 Kaj ĝi trompas la logantojn de la tero per la signoj, kiujn estis donite al ĝi fari antaŭ la kaj nokte tiuj, kiuj adorkliniĝas al la besto kaj al la besto; dirante al la logantoj sur la tero, ke ili faru ĝia bildo, kaj ĉiu, kiu ricevas la markon de ĝia besto; devigas ĉiujn, la malgrandajn kaj la grandajn, la sekvas kun ili. 14 Kaj mi rigardis, kaj jen blanka riĉajn kaj la malriĉajn, la liberajn kaj la sklavajn, nubo, kaj sur la nubo sidanta, simila al la Filo ricevi markon sur la dekstra mano aŭ sur la de homo, havanta sur sia kapo oran kronon, kaj frunto; 17 por ke neniu povu aĉeti aŭ vendi, krom en sia mano akran rikoltilon. 15 Kaj alia angelo tiuj, kiuj havas la markon, la nomon de la besto, eliris el la templo, kriante per granda voĉo al la aŭ la numeron de ĝia nomo. 18 Ĉi tie estas saĝeco. sidanta sur la nubo: Sendu vian rikoltilon, kaj Kiu havas prudenton, tiu kalkulu la numeron de rikoltu; ĉar venis la horo por rikolti, ĉar la rikolto la besto; ĉar ĝi estas la numero de homo; kaj ĝia de la tero tromaturiĝis. 16 Kaj la sidanta sur la nubo jetis sian rikoltilon sur la teron; kaj la tero rikoltiĝis. 17 Kaj alia angelo eliris el la enĉielo templo, ankaŭ havante akran rikoltilon. 18 Kaj alia angelo eliris el la altaro, havante aŭtoritaton super la fajro; kaj li kriis per granda voĉo al la portanto de la akra rikoltilo, dirante: Sendu vian akran rikoltilon, kaj detranĉu la vinberarojn de la vinberarbo de la tero; ĉar tute maturiĝis ĝiaj vinberojo. 19 Kaj la angelo jetis sian rikoltilon en la teron kaj detranĉis la vinberarbon de la tero kaj jetis ĝin en la grandan vinpremilon de la kolero de Dio. 20 Kaj la vinpremilo estis tretita ekster la urbo, kaj eliris sango el la vinpremilo, ĝis la bridoj de la ĉevaloj, en la spaco de mil sescent stadioj.

14 Kaj mi rigardis, kaj jen la Ŝafido staranta sur la monto Cion, kaj kun li cent kvardek kvar miloj, havantaj lian nomon, kaj la nomon de lia Patro, skribitajn sur ilia frunto. 2 Kaj mi aŭdis voĉon el la ĉielo, kiel voĉon de multaj akvoj, kaj kiel voĉon de granda tondro; kaj la voĉo, kiun mi aŭdis, estis kiel de harpistoj, harpantaj per siaj harpoj; 3 kaj ili kantas kvazaŭ novan kanton antaŭ la trono kaj antaŭ la kvar kreitajoj kaj la presbiteroj; kaj neniu povis lerni la kanton krom la cent kvardek kvar miloj, la elaĉetitoj el la tero. 4 Ili estas tiuj, kiuj ne malpuriĝis kun virinoj; ĉar ili estas virguloj. Ili estas la sekventoj de la Ŝafido, kien ajn li iras. Ili estas elaĉetitaj el inter la homoj, la unuaĵo al Dio kaj al la Ŝafido. 5 Kaj en ilia bušo ne troviĝis mensogo; ili estas senkulpaj. 6 Kaj mi vidis alian angelon, flugantan en meza ĉielo, havantan eternan evangelion, por evangelii la

15 Kaj mi vidis alian signon en la ĉielo, grandan kaj mirindan: sep angelojn havantajn sep plagojn, la finajn, ĉar en ili finiĝis la kolero de Dio. 2 Kaj mi vidis kvazaŭ vitran maron, miksitajn kun fajro; kaj tiujn, kiuj venkis la beston kaj ĝian bildon kaj la numeron de ĝia nomo; kaj ili staris

sur la vitra maro, havante harpojn de Dio. **3** Kaj spiritoj de demonoj, farantaj signojn; ili foriras al ili kantis la kanton de Moseo, la servanto de Dio, la reĝoj de la tuta mondo, por kolekti ilin por la kaj la kanton de la Ŝafido, dirante: Grandaj kaj milito de la granda tago de Dio, la Plejpotenca. mirindaj estas Viaj faroj, ho Dio, la Sinjoro, la **15** (jen mi venas kvazaŭ ŝtelisto. Feliĉa estas tiu, Plejpotenca; justaj kaj veraj estas Viaj vojoj, ho kiu viglas kaj konservas siajn vestojn, por ke li Reĝo de la nacioj. **4** Kiu ne timos, ho Sinjoro, kaj ne iru nuda, kaj oni ne vidu lian honton.) **16** Kaj ne gloros Vian nomon? ĉar Vi sola estas sankta; oni kolektis ilin en lokon, nomatan en la Hebreo ĉar ĉiuj nacioj venos kaj adorkliniĝos al Vi; ĉar lingvo Har-Magedon. **17** Kaj la sepa anĝelo elverſis Viaj justaĵoj elmontriĝis. **5** Kaj post tio mi rigardis, sian pelvon sur la aeron; kaj eliris granda voĉo kaj malfermiĝis la templo de la tabernaklo de la **el** la templo, for de la trono, dirante: Fariĝis! **18** atesto en la cielo; **6** kaj elvensi el la templo la sep kaj okazis fulmoj kaj voĉoj kaj tondroj; kaj okazis anĝeloj, havante la sep plagojn, vestite per linajo granda tertremo tia, kia ne okazis de kiama homoj pura kaj luma, kaj zonite ĉirkau la brusto per ora estiĝis sur la tero, tiela tertremo, tiel granda. **19** zono. **7** Kaj unu el la kvar kreitaĵoj donis al la sep Kaj la granda urbo disiĝis en tri partojn, kaj la anĝeloj sep orajn pelvojn, plenajn de la kolero de Dio, la vivanta por ĉiam kaj eterne. (**aion g165**) **8** Kaj urboj de la nacioj falis; kaj Babel la granda estis la templo pleniĝis de fumo el la gloro de Dio kaj el memorata antaŭ Dio, por doni al ĝi la pokalon de Lia potenco; kaj neniu povis eniri en la templon, **gis** finiĝis la sep plagoj de la sep anĝeloj.

16 Kaj mi aŭdis grandan vocon el la templo, dirantan al la sep anĝeloj: Iru, kaj elverſu sur la teron la sep pelvojn de la kolero de Dio. **2**

Kaj la unua foriris, kaj elverſis sian pelvon sur la teron; kaj fariĝis malbona kaj dolora ulcerio sur la homoj, kiu havis la markon de la besto kaj kiu adorkliniĝis al ĝia bildo. **3** Kaj la dua elverſis sian pelvon en la maron; kaj fariĝis sango, kiel de mortinto; kaj mortis ĉiu vivanta estaĵo en la maro. **4** Kaj la tria elverſis sian pelvon en la riverojn kaj en la fontojn de akvo; kaj fariĝis sango. **5** Kaj mi aŭdis la anĝelon de la akvo dirantan: Justa estas Vi, la estanta kaj estinta, la Sanktulo, ĉar Vi tiele jugis; **6** ĉar ili elverſis la sangon de sanktuloj kaj profetoj, kaj sangon Vi donis al ili trinki; ili tion meritias. **7** Kaj mi aŭdis la altaron dirantan: Vere, ho Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca, veraj kaj justaj estas Viaj ĵugoj. **8** Kaj la kvara elverſis sian pelvon sur la sunon; kaj estis donite al ĝi bruvundi homojn per fajro. **9** Kaj la homoj bruvundiĝis per granda varmego, kaj ili blasfemis la nomon de Dio, kiu havas aŭtoritaton sur tiujn plagojn; kaj ili ne pentis, por doni al Li gloron. **10** Kaj la kvina elverſis sian pelvon sur la tronon de la besto; kaj ĝia regno mallumiĝis; kaj ili mordis sian langon pro dolorego, **11** kaj ili blasfemis la Dion de la cielo pro siaj doloroj kaj siaj ulceroj; kaj ili ne pentis pri siaj faroj. **12** Kaj la sesa elverſis sian pelvon sur la grandan riveron, la riveron Eŭfrato; kaj ĝia akvo forsekiĝis, por ke pretiĝu la vojo de la reĝoj, kiu venas el la sunlevigejo. **13** Kaj mi vidis tri malpurajn spiritojn, kvazaŭ ranojn, elirantaj el la bušo de la drako, kaj el la bušo de la besto, kaj el la bušo de la falsa profeto; **14** ĉar ili estas

kaj okazis fulmoj kaj voĉoj kaj tondroj; kaj okazis granda tertremo tia, kia ne okazis de kiama homoj estiĝis sur la tero, tiela tertremo, tiel granda. **19**

Kaj la granda urbo disiĝis en tri partojn, kaj la urboj de la nacioj falis; kaj Babel la granda estis memorata antaŭ Dio, por doni al ĝi la pokalon de la vino de la furiozeco de Lia kolero. **20** Kaj ĉiu insulo forflugis, kaj la montoj ne troviĝis. **21** Kaj granda hajlo, peza kvazaŭ po talanto, falis el la cielo sur la homojn; kaj la homoj blasfemis Dion pro la plago de la hajlo; ĉar ĝia plago estas treege granda.

17 Kaj unu el la sep anĝeloj, havantaj la sep pelvojn, venis kaj parolis kun mi, dirante: Venu ĉi tien, mi montros al vi la ĵugon de la granda malĉastistino, kiu sidas sur multaj akvoj; **2** kun kiu la reĝoj de la tero malĉastis, kaj la loĝantoj sur la tero ebriĝis per la vino de ŝia malĉasteco.

3 Kaj li forportis min en la Spirito en dezerton; kaj mi vidis virinon, sidantan sur skarlata besto, plena de nomoj de blasfemo, havanta sep kapojn kaj dek kornojn. **4** Kaj la virino estis vestita per purpuro kaj skarlato, kaj ornamita per oro kaj altvaloraj ŝtonoj kaj perloj, kaj havis en sia mano oran pokalon, plenan de abomenindaĵoj kaj la malpurajoj de ŝia malĉasteco, **5** kaj sur sia frunto nomon skribitan: MISTERO, BABEL LA GRANDA, LA PATRINO DE LA MALĈASTISTINOJ KAJ DE LA ABOMENINDAĴOJ DE LA TERO. **6** Kaj mi vidis la virinon ebria de la sango de la sanktuloj, kaj de la sango de la martiroj de Jesuo. Kaj vidinte ŝin, mi miris per granda miro. **7** Kaj la anĝelo diris al mi: Kial vi miris? mi diros al vi la misteron de la virino, kaj de la besto, kiu portas ŝin kaj kiu havas la sep kapojn kaj la dek kornojn. **8** La besto, kiu vi vidis, ekzistis, sed ne ekzistas, kaj venos supren el la abismo kaj iros en pereon. Kaj la loĝantoj sur la tero, kies nomoj ne estas skribitaj en la libro de vivo jam de la fondo de la mondo, miros, kiam ili vidos la beston, ke ĝi ekzistis kaj ne ekzistas, sed venos. (**Abyssos g12**) **9** Ĉi tie estas la signifo, kiu havas saĝecon: la sep kapoj

estas sep montoj, sur kiuj sidas la virino; **10** kaj ili Ve! ve, la granda urbo, Babel, la forturbo ĉar en estas sep reĝoj; la kvin jam falis, la unu estas, la unu horo venis via juĝo. **11** Kaj la komercistoj de alia ankoraŭ ne venis; kaj kiam li venos, li devos la tero ploras kaj lamentas pri ŝi, ĉar jam neniu resti kelkan tempon. **11** Kaj la besto, kiu ekzistis aĉetas ilian komercaĵon; **12** komercaĵon el oro kaj ne ekzistas, estas ankaŭ oka, kaj estas el la kaj arĝento kaj altvaloraj ŝtonoj kaj perloj kaj sep; kaj ĝi iras en pereon. **12** Kaj la dek kornoj, bisino kaj purpuro kaj silko kaj skarlato, kaj ĉia kiujn vi vidis, estas dek reĝoj, kiuj ankoraŭ ne parfuma ligno kaj ĉia vazo ebura kaj ĉia vazo ricevis regnon; sed ili ricevas aŭtoritaton kiel el plej altvaloraj lignoj kaj el kupro kaj fero kaj reĝoj, kun la besto, por unu horo. **13** Tiuj havas marmoro, **13** kaj cinamo kaj amomo kaj incenso unu intencon, kaj ili donas sian potencon kaj kaj ŝmirajo kaj olibano kaj vino kaj oleo kaj faruno aŭtoritaton al la besto. **14** Tiuj militos kontraŭ la kaj tritiko kaj brutoj kaj ŝafoj, kaj el ĉevaloj kaj Ŝafido, kaj la Ŝafido venkos ilin, ĉar li estas Sinjoro ĉaroj, kaj korpoj kaj animoj de homoj. **14** Kaj la de sinjoroj, kaj Reĝo de reĝoj; kaj venkos tiuj, kiuj fruktaro de la deziroj de via animo malaperis for estas kun li, vokitaj kaj elektitaj kaj fidelaj. **15** Kaj de vi, kaj ĉio bongusta kaj brila pereis for de vi, li diris al mi: La akvoj, kiujn vi vidis, kie sidas la kaj oni ne plu trovos ilin. **15** La negocintoj de malĉastino, estas popoloj kaj homamasoj kaj tiuj komercaĵoj, kiuj riĉigis per ŝi, malproksime nacioj kaj lingvoj. **16** Kaj la dek kornoj, kiujn vi staros pro la timo de ŝia turmento, plorante kaj vidis, kaj la besto, malamos la malĉastinton, kaj lamentante, **16** kaj dirante: Ve! ve, la granda urbo, faros ŝin izolita kaj nuda, kaj manĝos ŝian karnon, kaj forbruligos ŝin per fajro. **17** Ĉar Dio enmetis en kaj oni ne plu trovos ilin. **15** La negocintoj de malĉastino, estas popoloj kaj homamasoj kaj tiuj komercaĵoj, kiuj riĉigis per ŝi, malproksime nacioj kaj lingvoj. **16** Kaj la dek kornoj, kiujn vi staros pro la timo de ŝia turmento, plorante kaj vidis, kaj la besto, malamos la malĉastinton, kaj lamentante, **16** kaj dirante: Ve! ve, la granda urbo, unu intencon, kaj doni sian regnon al la besto, ĝis la vortoj de Dio plenumiĝos. **18** Kaj la virino, kiuun vi vidis, estas la granda urbo, kiu havas reĝecon super la reĝoj de la tero.

18 Post tio mi vidis alian anĝelon, malsuprenirantan el la ĉielo, havantan grandan aŭtoritaton; kaj la tero lumiĝis per lia gloro. **2** Kaj li forte kriis per granda voĉo, dirante: Falis, falis Babel la granda, kaj fariĝis loĝejo de demonoj, kaj malliberejo de ĉia malpura spirito, kaj malliberejo de ĉia malpura kaj malaminda birdo. **3** Ĉar per la vino de la kolero de ŝia malĉasteco falis ĉiuj nacioj; kaj la reĝoj de la tero malĉastis kun ŝi, kaj la komercistoj de la tero riĉigis per la potenco de ŝia lukso. **4** Kaj mi aŭdis alian vocon el la ĉielo, dirantan: Elvenu el ŝi, ho Mia popolo, por ke vi ne partoprenu en ŝiaj pekoj, kaj por ke vi ne ricevu en ŝiaj plagoj; **5** ĉar ŝiaj pekoj amasiĝis ĝis la ĉielo, kaj Dio memoris ŝiajn maljustaĵojn. **6** Redonu al ŝi, ĝuste kiel ŝi donis, kaj duobligu duoble laŭ ŝiaj faroj; en la pokalo, kiun ŝi miksis, miksu al ŝi duoblon. **7** Kiom ŝi gloris sin kaj voluptis, tiom donu al ŝi da turmento kaj funebro; ĉar ŝi diras en sia koro: Mi sidas reĝino, kaj mi ne estas vidvino, kaj mi tute ne vidos funebron. **8** Tial en unu tago venos ŝiaj plagoj, morto kaj funebro kaj malsatego; kaj ŝi forbrulos per fajro; ĉar forta estas Dio, la Sinjoro, kiu ŝin juĝas. **9** Kaj la reĝoj de la tero, kiuj malĉastis kun ŝi kaj voluptis, ploros kaj ĝemos pri ŝi, kiam ili rigardos la fumon de ŝia brulado, **10** starante kiu infektis la teron per sia malĉasteco, kaj Li malproksime pro timo de ŝia turmento, dirante:

Ve! ve, la granda urbo, Babel, la forturbo ĉar en estas sep reĝoj; la kvin jam falis, la unu horo venis via juĝo. **11** Kaj la komercistoj de alia ankoraŭ ne venis; kaj kiam li venos, li devos la tero ploras kaj lamentas pri ŝi, ĉar jam neniu resti kelkan tempon. **11** Kaj la besto, kiu ekzistis aĉetas ilian komercaĵon; **12** komercaĵon el oro kaj ne ekzistas, estas ankaŭ oka, kaj estas el la kaj arĝento kaj altvaloraj ŝtonoj kaj perloj kaj sep; kaj ĝi iras en pereon. **12** Kaj la dek kornoj, bisino kaj purpuro kaj silko kaj skarlato, kaj ĉia kiujn vi vidis, estas dek reĝoj, kiuj ankoraŭ ne parfuma ligno kaj ĉia vazo ebura kaj ĉia vazo ricevis regnon; sed ili ricevas aŭtoritaton kiel el plej altvaloraj lignoj kaj el kupro kaj fero kaj reĝoj, kun la besto, por unu horo. **13** Tiuj havas marmoro, **13** kaj cinamo kaj amomo kaj incenso unu intencon, kaj ili donas sian potencon kaj kaj ŝmirajo kaj olibano kaj vino kaj oleo kaj faruno aŭtoritaton al la besto. **14** Tiuj militos kontraŭ la kaj tritiko kaj brutoj kaj ŝafoj, kaj el ĉevaloj kaj Ŝafido, kaj la Ŝafido venkos ilin, ĉar li estas Sinjoro ĉaroj, kaj korpoj kaj animoj de homoj. **14** Kaj la de sinjoroj, kaj Reĝo de reĝoj; kaj venkos tiuj, kiuj fruktaro de ladeziroj de via animo malaperis for estas kun li, vokitaj kaj elektitaj kaj fidelaj. **15** Kaj de vi, kaj ĉio bongusta kaj brila pereis for de vi, li diris al mi: La akvoj, kiujn vi vidis, kie sidas la kaj oni ne plu trovos ilin. **15** La negocintoj de malĉastino, estas popoloj kaj homamasoj kaj tiuj komercaĵoj, kiuj riĉigis per ŝi, malproksime nacioj kaj lingvoj. **16** Kaj la dek kornoj, kiujn vi staros pro la timo de ŝia turmento, plorante kaj vidis, kaj la besto, malamos la malĉastinton, kaj lamentante, **16** kaj dirante: Ve! ve, la granda urbo, faros ŝin izolita kaj nuda, kaj manĝos ŝian karnon, kaj forbruligos ŝin per fajro. **17** Ĉar Dio enmetis en kaj oni ne plu trovos ilin. **15** La negocintoj de malĉastino, estas popoloj kaj homamasoj kaj tiuj komercaĵoj, kiuj riĉigis per ŝi, malproksime nacioj kaj lingvoj. **16** Kaj la dek kornoj, kiujn vi staros pro la timo de ŝia turmento, plorante kaj vidis, kaj la besto, malamos la malĉastinton, kaj lamentante, **16** kaj dirante: Ve! ve, la granda urbo, unu intencon, kaj doni sian regnon al la besto, ĝis la vortoj de Dio plenumiĝos. **18** Kaj la virino, kiuun vi vidis, estas la granda urbo, kiu havas reĝecon super la reĝoj de la tero.

19 Post tio mi aŭdis kvazaŭ grandan vocon de granda homamaso en la ĉielo, dirantan: Haleluja! La savo kaj la gloro kaj la potenco apartenas al nia Dio; **2** ĉar veraj kaj justaj estas Liju juĝoj; ĉar Li juĝis la grandan malĉastinton, kiu infektis la teron per sia malĉasteco, kaj Li venigis la sangon de Siaj servistoj el ŝia mano.

3 Kaj duan fojon ili diris: Haleluja! Kaj ŝia fumo levigas por ĉiam kaj eterne. (aiōn g165) **4** Kaj la dudek kvar presbiteroj kaj la kvar kreitaĵoj falis kaj adorkliniĝis al Dio, la sidanta sur la trono, dirante: Amen, Haleluja! **5** Kaj el la trono eliris voĉo, dirante: Laŭdu nian Dion, ĉiu Lijaj servistoj, vi, kiuj timas Lin, la malgrandaj kaj la grandaj. **6** Kaj mi aŭdis kvazaŭ vocon de granda homamaso kaj kvazaŭ vocon de multaj akvoj kaj kvazaŭ vocon de fortaj tondroj, dirantaj: Haleluja! ĉar la Sinjoro, nia Dio, la Plejpotenca, reĝas. **7** Ni ĝoju kaj triumfu, kaj donu al Li la gloron; ĉar venis la edziĝo de la Ŝafido, kaj lia edzino sin pretigis. **8** Kaj estis donite al ŝi, ke ŝi sin vestu per bisino luma kaj pura; ĉar la bisino estas la justaĵoj de la sanktuloj. **9** Kaj li diris al mi: Skribu: Feliĉaj estas la invititaj al la edziĝa festeno de la Ŝafido. Kaj li diris al mi: Tio estas la veraj vortoj de Dio. **10** Kaj mi falis antaŭ liaj piedoj, por adorkliniĝi al li. Kaj li diris al mi: Gardu vin, ke vi tion ne faru; mi estas kunservisto kun vi kaj kun viaj fratoj, kiuj konservas la ateston de Jesuo; adorkliniĝu al Dio; ĉar la atesto de Jesuo estas la spirito de profetado. **11** Kaj mi vidis la ĉielon malfermitan; kaj jen blanka ĉevalo, kaj la sidanta sur ĝi, nomata Fidela kaj Vera; en justeco li juĝas kaj militas. **12** Kaj liaj okuloj estas fajra flamo, kaj sur lia kapo estas multaj diademoj; kaj li havas nomon skribitan, kiun konas neniu krom li mem. **13** Kaj li estas vestita per vesto, trempita en sangon; kaj lia nomo estas: La Vorto de Dio. **14** Kaj la armeoj en la ĉielo sekvis lin sur blankaj ĉevaloj, vestite per bisino blanka kaj pura. **15** Kaj el lia bušo eliras akra glavo, por ke li per ĝi frapu la naciojn; kaj li regos ilin per fera sceptro; kaj li tretas la vinpremilon de la furiozeco de la kolero de Dio, la Plejpotenca. **16** Kaj li havas sur la vesto kaj sur la femuro nomon skribitan: REĜO DE REĜOJ KAJ SINJORO DE SINJOROJ. **17** Kaj mi vidis unu anĝelon, starantan en la suno; kaj li ekkriis per granda voĉo, dirante al ĉiu birdoj, kiuj flugas en meza ĉielo: Venu, kolektigu al la granda festeno de Dio; **18** por ke vi manĝu karnon de reĝoj kaj karnon de milistroj kaj karnon de fortuloj kaj karnon de ĉevaloj kaj de iliaj rajdantoj, kaj karnon de ĉiuj homoj, liberaj kaj sklavaj, grandaj kaj malgrandaj. **19** Kaj mi vidis la beston, kaj la reĝojn de la tero kaj iliajn armeojn, kunigitajn, por fari militon kontraŭ la sidanta sur la ĉevalo kaj kontraŭ lia armeo. **20** Kaj la besto estis kaptita, kaj kun ĝi la falsa profeto, kiuj faris antaŭ ĝi la signojn, per kiuj li trompis tiujn, kiuj ricevis la markon de la besto kaj adorkliniĝis al ĝia bildo; ili ambaŭ

estis jetitaj vivaj en la lagon fajran, brulantaj per sulfuro; (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** kaj la ceteraj estis mortigitaj per la glavo de la sidanta sur la ĉevalo, la glavo, kiu eliris el lia bušo; kaj ĉiuj birdoj satigis per ilia karno.

20 Kaj mi vidis anĝelon malsuprenirantan el la ĉielo, havantan la ŝlosilon de la abismo kaj grandan katenon en sia mano. (Abyssos g12) **2** Kaj li ekkaptis la drakon, la antikvan serpenton, kiu estas la Diablo kaj Satano, kaj enkatenis lin por mil jaroj, **3** kaj jetis lin en la abismo kaj fermis ĝin kaj sigelis ĝin super li, por ke li ne plu trompu la naciojn, ĝis finiĝos la mil jaroj; post tio li devos esti malligita por kelka tempo. (Abyssos g12) **4** Kaj mi vidis tronojn, kaj oni sidis sur ili, kaj juĝo estis donita al ili; kaj mi vidis la animojn de la senkapigitaj pro la atesto de Jesuo kaj pro la vorto de Dio, kaj tiujn, kiuj ne adorkliniĝis al la besto, nek al ĝia bildo, kaj ne ricevis la markon sur sia frunto kaj sur sia mano; kaj ili vivis, kaj ili reĝis kun Kristo mil jarojn. **5** La ceteraj mortintoj ne vivis, ĝis finiĝos la mil jaroj. Tio estas la unua releviĝo. **6** Feliĉa kaj sankta estas la partoprenanto en la unua releviĝo; super tiuj la dua morto havas nemian aŭtoritaton; sed ili estos pastroj de Dio kaj de Kristo, kaj reĝos kun li mil jarojn. **7** Kaj kiam finiĝos la mil jaroj, Satano estos ellasisa el sia malliberejo, **8** kaj eliros, por trompi la naciojn en la kvar anguloj de la tero, Gog kaj Magog, por kolekti ilin por la milito; ilia nombro estas kiel la sablo de la maro. **9** Kaj ili supreniris laŭlarĝe de la tero kaj ĉirkaŭis la tendaron de la sanktuloj kaj la amatan urbon; kaj fajro malsupreniris el la ĉielo, kaj ekstermis ilin. **10** Kaj la diablo, kiu trompis ilin, estis jetita en la lagon fajran kaj sulfuran, kie troviĝas la besto kaj la falsa profeto; kaj ili estos turmentataj tage kaj nokte por ĉiam kaj eterne. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Kaj mi vidis grandan blankan tronon, kaj la Sidanton sur ĝi, antaŭ kies vizago forflugis la tero kaj la ĉielo; kaj ne troviĝis loko por ili. **12** Kaj mi vidis la mortintojn, grandajn kaj malgrandajn, starantajn antaŭ la trono; kaj libroj estis malfermitaj; kaj estis malfermita alia libro, kiu estas la libro de vivo; kaj la mortintoj estis jugataj el la skribitaĵoj en la libroj, laŭ siaj faroj. **13** Kaj la maro liveris la mortintojn, kiuj estis en ĝi; kaj la morto kaj Hades liveris la mortintojn, kiuj estis en ili; kaj ĉiuj estis jugataj laŭ siaj faroj. (Hadēs g86) **14** Kaj la morto kaj Hades estis jetitaj en la fajran lagon. Tio estas la dua morto — la fajra lago. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** Kaj se iu ne

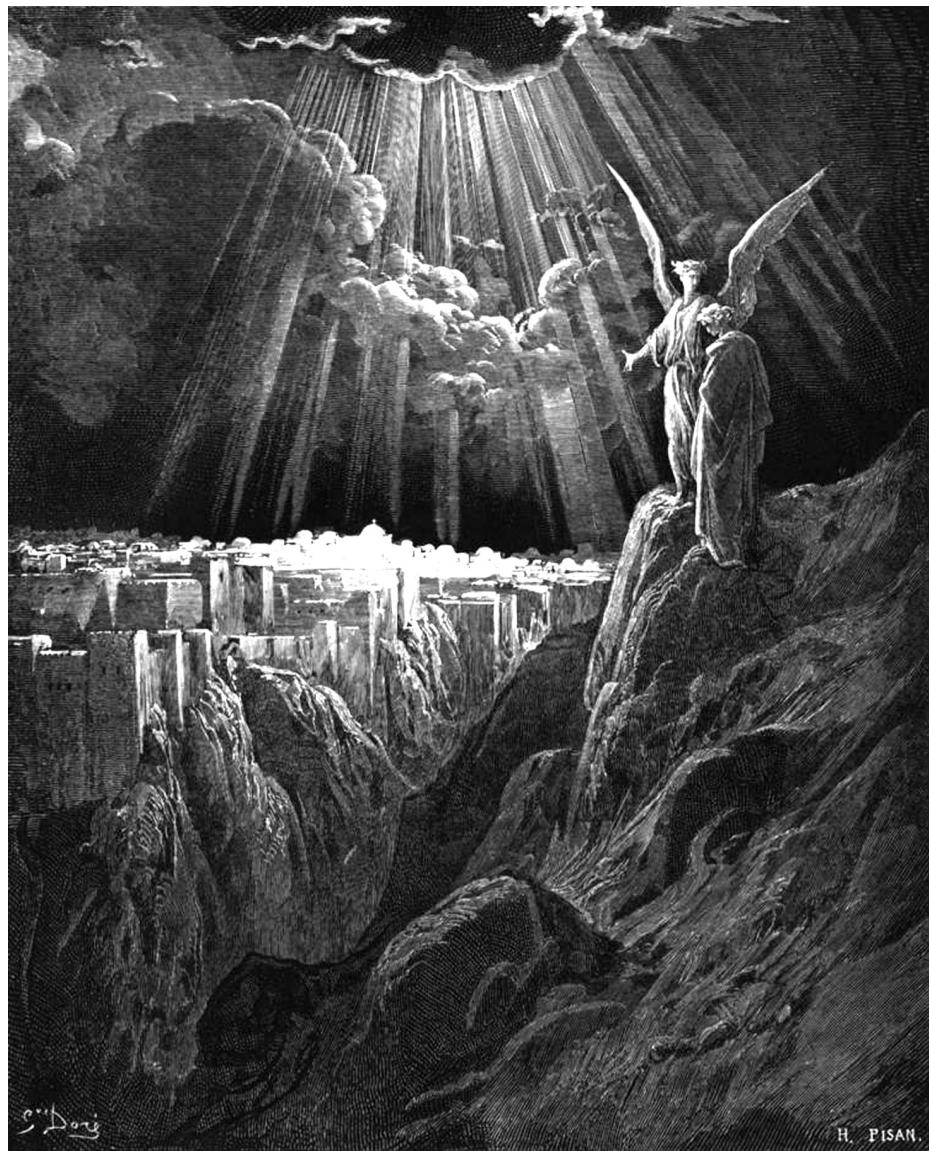
troviĝis skribita en la libro de vivo, tiu estis ĵetita en la fajran lagon. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

21 Kaj mi vidis novan ĉielon kaj novan teron; ĉar la unua ĉielo kaj la unua tero forpasis; kaj la maro jam ne ekzistis. **2** Kaj mi vidis la sanktan urbon, novan Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo for de Dio, pretigitan kiel fianĉino, ornamita por sia edzo. **3** Kaj mi aŭdis grandan vocon el la trono, dirantan: Jen la tabernaklo de Dio estas kun la homoj, kaj Li logos kun ili, kaj ili estos Liaj popoloj, kaj Dio mem estos kun ili kaj estos ilia Dio; **4** kaj Li forvišos ĉiun larmon el iliaj okuloj; kaj la morto jam ne ekzistas; ne plu ekzistas funebro, nek plorado, nek doloro; la unuaj aferoj forpasis. **5** Kaj diris la Sidanto sur la trono: Vidu, Mi faras ĉion nova. Kaj Li diris: Skribu, ĉar tiuj vortoj estas fidelaĵoj kaj veraj. **6** Kaj Li diris al mi: Ĉio fariĝis. Mi estas la Alfa kaj la Omega, la komenco kaj la fino. Mi donos donace al la soifanto el la fonto de la akvo de vivo. **7** La verkanto heredos ĉion; kaj Mi estos por li Dio, kaj li estos por Mi filo. **8** Sed por la timemaj kaj nekredemaj kaj abomenindaj kaj mortigistoj kaj malĉastuloj kaj sorĉistoj kaj idolanoj kaj ĉiuj mensoguloj, ilia lotaĵo estos en la lago, brulantaj per fajro kaj sulfuro; tio estos la dua morto. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **9** Kaj venis unu el la sep anĝeloj, havantaj la sep pelvojn, plenajn de la sep finaj plagoj; kaj li parolis kun mi, dirante: Venu ĉi tie, mi montros al vi la fianĉinon, la edzinon de la Ŝafido. **10** Kaj li forportis min en la Spirito sur montojn, grandan kaj altan, kaj li montris al mi la sanktan urbon Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo for de Dio, **11** havantan la gloron de Dio; ĝia lumo estas simila al ĝtono plej altvaloraj, kvazaŭ jaspiso kristaleca; **12** kun muro granda kaj alta, kun dek du pordegoj, kaj apud la pordegoj dek du anĝeloj; kaj nomoj surskribitaj, kiuj estas la nomoj de la dek du triboj de la Izraelidoj; **13** oriente estas tri pordegoj, kaj norde tri pordegoj, kaj sude tri pordegoj, kaj okcidente tri pordegoj. **14** Kaj la muro de la urbo havis dek du fundamentojn, kaj sur ili dek du nomojn de la dek du apostoloj de la Ŝafido. **15** Kaj mia kunparolanto havis mezurilon, oran vergon, por mezuri la urbon kaj ĝian pordegojn kaj ĝian muron. **16** Kaj la urbo staras kvadrate, kaj ĝia longo estas tiom, kiom la larĝo; kaj li mezuris la urbon per la vergo, dek du mil stadiojn; ĝia longo kaj ĝia larĝo kaj ĝia alto estas egalaj. **17** Kaj li mezuris ĝian muron, cent kvardek kvar ulnojn, laŭ mezuro de homo, tio estas, de anĝelo. **18** Kaj la strukturo de ĝia muro estas jaspiso; kaj la urbo estas pura oro, simila al pura

vitro. **19** La fundamentoj de la muro de la urbo estas ornamitaj per altvaloraj ĝtonoj ĉiuspecaj. La unua fundamento estas jaspiso; la dua, safiro; la tria, kalcedonio; la kvara, smeraldo; **20** la kvina, sardonikso; la sesa, sardio; la sepa, krizolito; la oka, berilo; la naŭa, topazo; la deka, krizopraso; la dek-unua, jacinto; la dek-dua, ametisto. **21** Kaj la dek du pordegoj estas dek du perloj, ĉiu el la pordegoj estas el unu perlo; kaj la strato de la urbo estas pura oro, kvazaŭ travidebla vitro. **22** Kaj templon en ĝi mi ne vidis; ĉar Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca, kaj la Ŝafido estas ĝia templo. **23** Kaj la urbo ne bezonas la sunon, nek la lunon, por brili al ĝi; ĉar la gloro de Dio lumis al ĝi, kaj ĝia lampo estas la Ŝafido. **24** Kaj la nacioj promenos per ĝia lumo; kaj la reĝoj de la tero alportas en ĝin sian gloron. **25** Kaj ĝiaj pordegoj tute ne estos fermitaj tage (ĉar nokto ne ekzistas tie); **26** kaj ili alportos en ĝin la gloron kaj la honoron de la nacioj; **27** kaj tute ne eniros en ĝin io malpura, nek faranto de abomenindajoj kaj mensogo; sed nur la skribitaj en la libro de vivo de la Ŝafido.

22 Kaj li montris al mi riveron de akvo de vivo, helan kiel kristalo, elirantan el la trono de Dio kaj de la Ŝafido, **2** meze de ĝia strato. Kaj ĉe ĉiu flanko de la rivero estas arbo de vivo, portanta dek du fruktojn, liveranta sian frukton ĉiunonate; kaj la folioj de la arbo estas por la resanigo de la nacioj. **3** Kaj ne plu ekzistas malbeno; kaj en ĝi estos la trono de Dio kaj de la Ŝafido; kaj Liaj servistroj Lin adoras; **4** kaj ili vidos Lian vizagōn; kaj Lia nomo estos sur ilia frunto. **5** Kaj nokto ne plu ekzistas; kaj ili ne bezonas lumon de lampo, nek lumon de suno; ĉar Dio, la Sinjoro, lumos al ili; kaj ili regos por ĉiam kaj eterne. (*aiōn g165*) **6** Kaj li diris al mi: Tiuj vortoj estas fidelaĵoj kaj veraj; kaj la Sinjoro, la Dio de la spiritoj de la profetoj, sendis Sian anĝelon, por montri al Siaj servistroj tion, kio devas okazi baldaŭ. **7** Kaj jen mi rapide venos. Felicaj estas tu, kiu observas la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro. **8** Kaj mi, Johano, estas la aŭdanto kaj la vidanto de ĉi tio. Kaj kiam mi aŭdis kaj vidis, mi falis, por adorklini ĝi antaŭ la piedoj de la anĝelo, kiu montris tion al mi. **9** Kaj li diris al mi: Gardu vin, ke vi tion ne faru; mi estas kunservisto kun vi kaj kun viaj fratoj, la profetoj, kaj kun la observantoj de la vortoj de ĉi tiu libro; adorklini ĝi al Dio. **10** Kaj li diris al mi: Ne sigelu la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro; ĉar la tempo estas proksima. **11** La maljustulo ankoraŭ estu maljusta; kaj la malpurulo ankoraŭ estu malpura; kaj la justulo ankoraŭ faru juston; kaj la sanktulo

ankoraŭ sanktiĝu. **12** Jen mi rapide venos; kaj mia rekompenco estas kun mi, por repagi al ĉiu laŭ lia faro. **13** Mi estas la Alfa kaj la Omega, la unua kaj la lasta, la komenco kaj la fino. **14** Feliĉaj estas tiuj, kiuj lavas siajn robojn, por ke ili havu rajton sur la arbo de vivo, kaj ke ili eniru tra la pordegoj en la urbon. **15** Ekstere estas la hundoj kaj la sorĉistoj kaj la malĉastuloj kaj la mortigistoj kaj la idolanoj, kaj ĉiu, kiu amas kaj faras mensogon. **16** Mi, Jesuo, sendis mian anĝelon, por atesti al vi ĉi tion por la eklezioj. Mi estas la markoto kaj ido de David, la hela, la matena stelo. **17** Kaj la Spirito kaj la fianĉino diras: Venu. Kaj la aŭdanto diru: Venu. Kaj la soifanto venu; kiu volas, tiu prenu donace la akvon de vivo. **18** Mi atestas al ĉiu, kiu aŭdas la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro: Se iu aldonos al ili, Dio aldonos al li la plagojn, skribitajn en ĉi tiu libro; **19** kaj se iu forprenos el la vortoj de la libro de ĉi tiu profetaĵo, skribitaj en ĉi tiu libro, Dio forprenos lian lotaĵon el la arbo de vivo kaj el la sankta urbo. **20** La atestanto de tio diras: Vere, mi rapide venos. Amen; venu, Sinjoro Jesuo. **21** La graco de la Sinjoro Jesuo estu kun ĉiuj sanktuloj. Amen.

*Kaj mi vidis la sanktan urbon, novan Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo for de Dio,
pretigitan kiel fiančino, ornamita por sia edzo. Kaj mi aŭdis grandan voĉon el la trono,
dirant: Jen la tabernaklo de Dio estas kun la homoj, kaj Li loĝos kun ili,
kaj ili estos Liaj popoloj, kaj Dio mem estos kun ili kaj estos ilia Dio;
Apokalipso 21:2-3*

Gvidilo por Legantoj

Esperanto at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glosaro

Esperanto at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosaro +

AionianBible.org/Bibles/Esperanto---Esperanto-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luko 8:31
Romanoj 10:7
Apokalipso 9:1
Apokalipso 9:2
Apokalipso 9:11
Apokalipso 11:7
Apokalipso 17:8
Apokalipso 20:1
Apokalipso 20:3

Agoj 3:21
Agoj 15:18
Romanoj 1:25
Romanoj 9:5
Romanoj 11:36
Romanoj 12:2
Romanoj 16:27
1 Korintanoj 1:20
1 Korintanoj 2:6
1 Korintanoj 2:7
1 Korintanoj 2:8
1 Korintanoj 3:18
1 Korintanoj 8:13
1 Korintanoj 10:11
2 Korintanoj 4:4
2 Korintanoj 9:9
2 Korintanoj 11:31
Galatoj 1:4
Galatoj 1:5
Efesanoj 1:21
Efesanoj 2:2
Efesanoj 2:7
Efesanoj 3:9
Efesanoj 3:11
Efesanoj 3:21
Efesanoj 6:12
Filipianoj 4:20
Koloseanoj 1:26
1 Timoteo 1:17
1 Timoteo 6:17
2 Timoteo 4:10
2 Timoteo 4:18
Tito 2:12
Hebroj 1:2
Hebroj 1:8
Hebroj 5:6
Hebroj 6:5
Hebroj 6:20
Hebroj 7:17
Hebroj 7:21
Hebroj 7:24
Hebroj 7:28
Hebroj 9:26
Hebroj 11:3
Hebroj 13:8
Hebroj 13:21
1 Petro 1:23

1 Petro 1:25
1 Petro 4:11
1 Petro 5:11
2 Petro 3:18
1 Johano 2:17
2 Johano 1:2
Judas 1:13
Judas 1:25
Apokalipso 1:6
Apokalipso 1:18
Apokalipso 4:9
Apokalipso 4:10
Apokalipso 5:13
Apokalipso 7:12
Apokalipso 10:6
Apokalipso 11:15
Apokalipso 14:11
Apokalipso 15:7
Apokalipso 19:3
Apokalipso 20:10
Apokalipso 22:5

aïdios

Romanoj 1:20
Judas 1:6

1 Korintanoj 3:18
1 Korintanoj 8:13
1 Korintanoj 10:11
2 Korintanoj 4:4

Apokalipso 5:13
Apokalipso 7:12
Apokalipso 10:6
Apokalipso 11:15

aiōn

Mateo 12:32
Mateo 13:22
Mateo 13:39
Mateo 13:40
Mateo 13:49
Mateo 21:19
Mateo 24:3
Mateo 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luko 1:33
Luko 1:55
Luko 1:70
Luko 16:8
Luko 18:30
Luko 20:34
Luko 20:35
Johano 4:14
Johano 6:51
Johano 6:58
Johano 8:35
Johano 8:51
Johano 8:52
Johano 9:32
Johano 10:28
Johano 11:26
Johano 12:34
Johano 13:8
Johano 14:16

2 Korintanoj 11:31
Galatoj 1:4
Galatoj 1:5
Efesanoj 1:21
Efesanoj 2:2
Efesanoj 2:7
Efesanoj 3:9
Efesanoj 3:11
Efesanoj 3:21
Efesanoj 6:12
Filipianoj 4:20
Koloseanoj 1:26
1 Timoteo 1:17
1 Timoteo 6:17
2 Timoteo 4:10
2 Timoteo 4:18
Tito 2:12
Hebroj 1:2
Hebroj 1:8
Hebroj 5:6
Hebroj 6:5
Hebroj 6:20
Hebroj 7:17
Hebroj 7:21
Hebroj 7:24
Hebroj 7:28
Hebroj 9:26
Hebroj 11:3
Hebroj 13:8
Hebroj 13:21
1 Petro 1:23

aiōnios

Mateo 18:8
Mateo 19:16
Mateo 19:29
Mateo 25:41
Mateo 25:46
Marko 3:29
Marko 10:17
Marko 10:30
Luko 10:25
Luko 16:9
Luko 18:18
Luko 18:30
Johano 3:15
Johano 3:16
Johano 3:36
Johano 4:14
Johano 4:36
Johano 5:24
Johano 5:39
Johano 6:27
Johano 6:40
Johano 6:47
Johano 6:54
Johano 6:68

Johano 10:28
Johano 12:25
Johano 12:50
Johano 17:2
Johano 17:3
Agoj 13:46
Agoj 13:48
Romanoj 2:7
Romanoj 5:21
Romanoj 6:22
Romanoj 6:23
Romanoj 16:25
Romanoj 16:26
2 Korintanoj 4:17
2 Korintanoj 4:18
2 Korintanoj 5:1
Galatoj 6:8
2 Tesalonikanoj 1:9
2 Tesalonikanoj 2:16
1 Timoteo 1:16
1 Timoteo 6:12
1 Timoteo 6:16
2 Timoteo 1:9
2 Timoteo 2:10
Tito 1:2
Tito 3:7
Filemon 1:15
Hebroj 5:9
Hebroj 6:2
Hebroj 9:12
Hebroj 9:14
Hebroj 9:15
Hebroj 13:20
1 Petro 5:10
2 Petro 1:11
1 Johano 1:2
1 Johano 2:25
1 Johano 3:15
1 Johano 5:11
1 Johano 5:13
1 Johano 5:20
Judas 1:7
Judas 1:21
Apokalipso 14:6

eleēsē

Romanoj 11:32

Geenna

Mateo 5:22
Mateo 5:29
Mateo 5:30
Mateo 10:28
Mateo 18:9
Mateo 23:15
Mateo 23:33
Marko 9:43

Marko 9:45
Marko 9:47
Luko 12:5
Jakobo 3:6
Hadēs
Mateo 11:23
Mateo 16:18
Luko 10:15
Luko 16:23
Agoj 2:27
Agoj 2:31
1 Korintanoj 15:55
Apokalipso 1:18
Apokalipso 6:8
Apokalipso 20:13
Apokalipso 20:14

Limnē Pyr

Apokalipso 19:20
Apokalipso 20:10
Apokalipso 20:14
Apokalipso 20:15
Apokalipso 21:8

Sheol

Genezo 37:35
Genezo 42:38
Genezo 44:29
Genezo 44:31
Nombroj 16:30
Nombroj 16:33
Readmono 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Reĝoj 2:6
1 Reĝoj 2:9
Ijob 7:9
Ijob 11:8
Ijob 14:13
Ijob 17:13
Ijob 17:16
Ijob 21:13
Ijob 24:19
Ijob 26:6
Psalmaro 6:5
Psalmaro 9:17
Psalmaro 16:10
Psalmaro 18:5
Psalmaro 30:3
Psalmaro 31:17
Psalmaro 49:14
Psalmaro 49:15
Psalmaro 55:15
Psalmaro 86:13
Psalmaro 88:3
Psalmaro 89:48

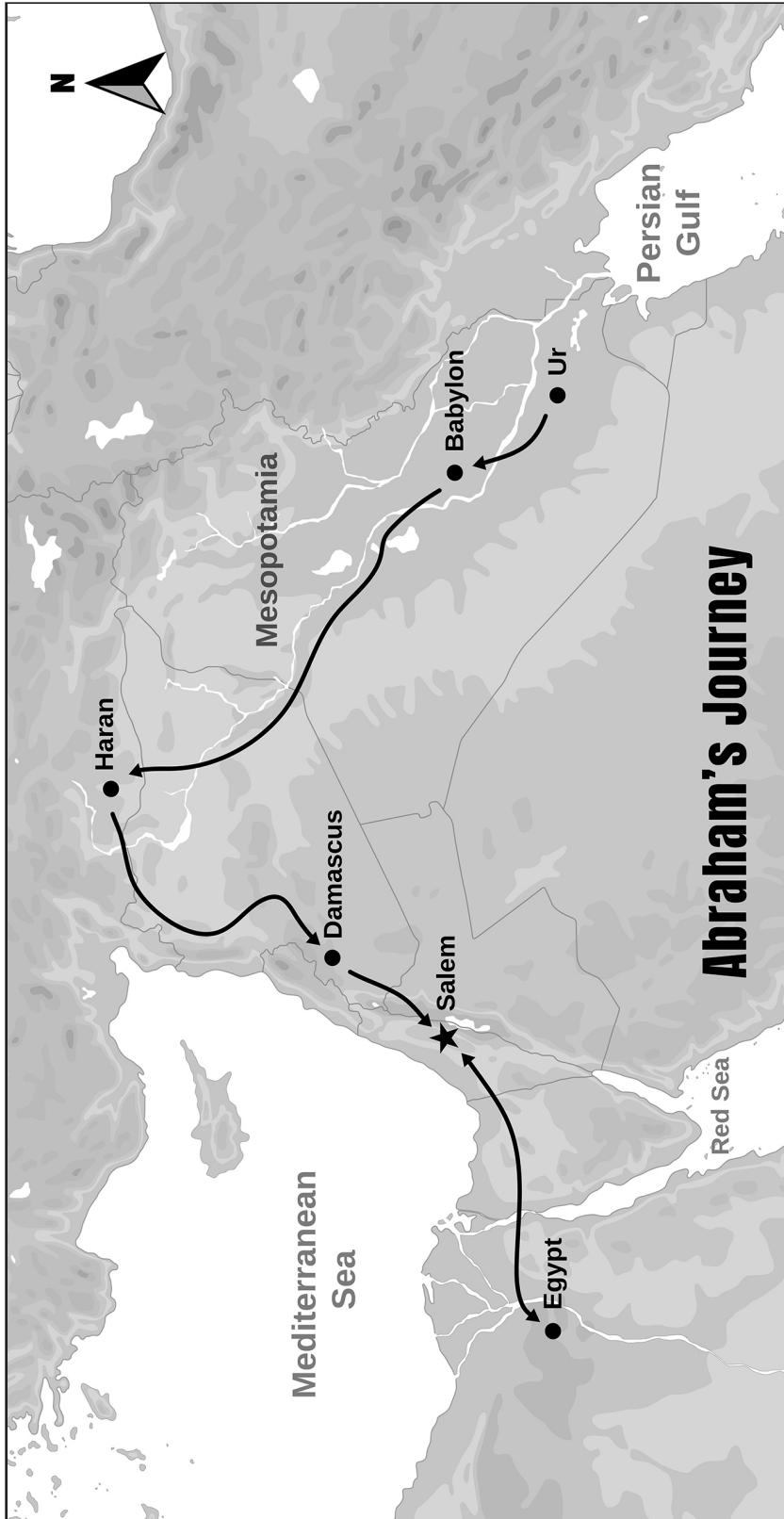
Psalmaro 116:3
Psalmaro 139:8
Psalmaro 141:7
Sentencoj 1:12
Sentenco 5:5
Sentenco 7:27
Sentenco 9:18
Sentenco 15:11
Sentenco 15:24
Sentenco 23:14
Sentenco 27:20
Sentenco 30:16
Predikanto 9:10
Alt Kanto 8:6
Jesaja 5:14
Jesaja 7:11
Jesaja 14:9
Jesaja 14:11
Jesaja 14:15
Jesaja 28:15
Jesaja 28:18
Jesaja 38:10
Jesaja 38:18
Jesaja 57:9
Jehezkel 31:15
Jehezkel 31:16
Jehezkel 31:17
Jehezkel 32:21
Jehezkel 32:27
Hošea 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

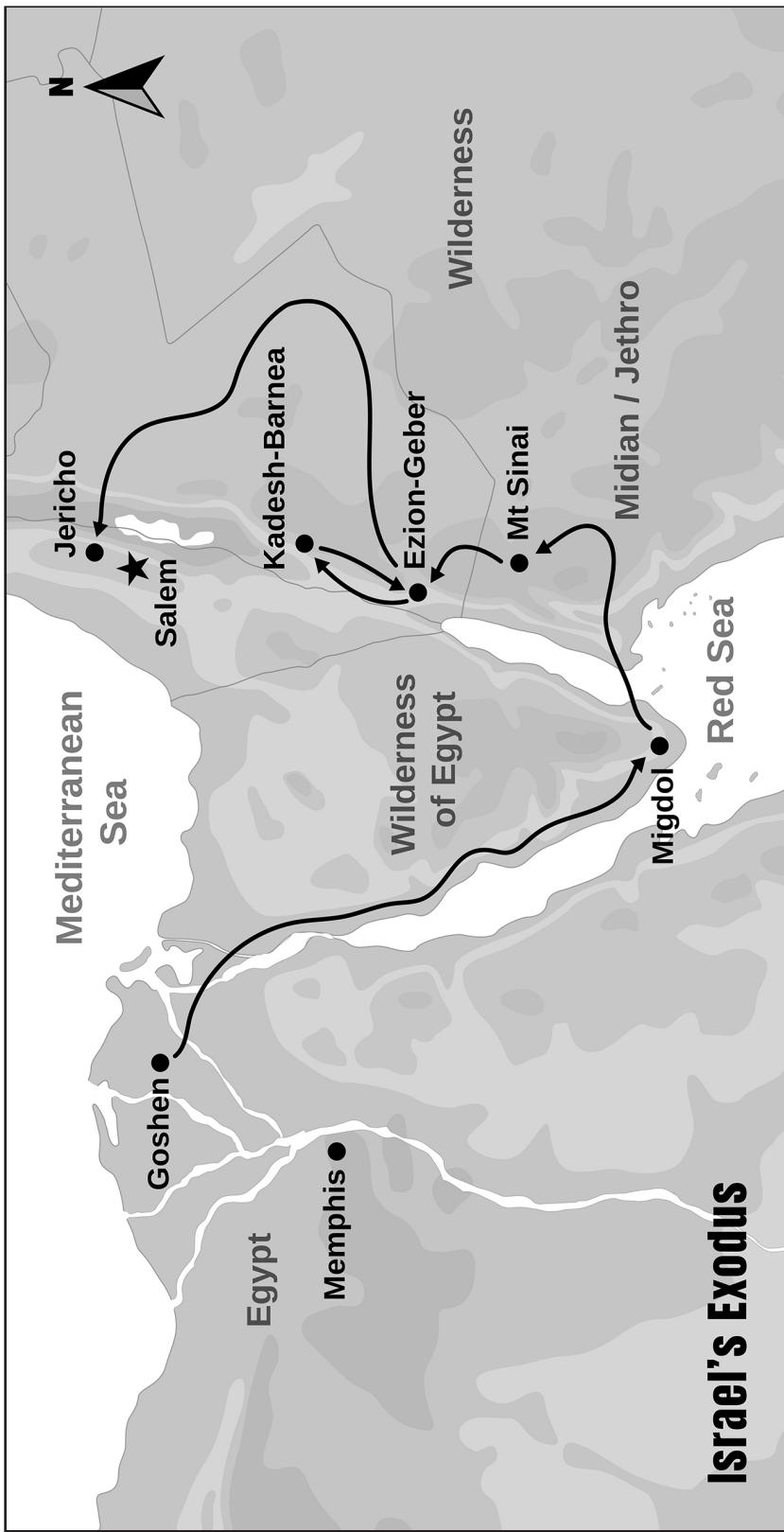
2 Petro 2:4

Questioned

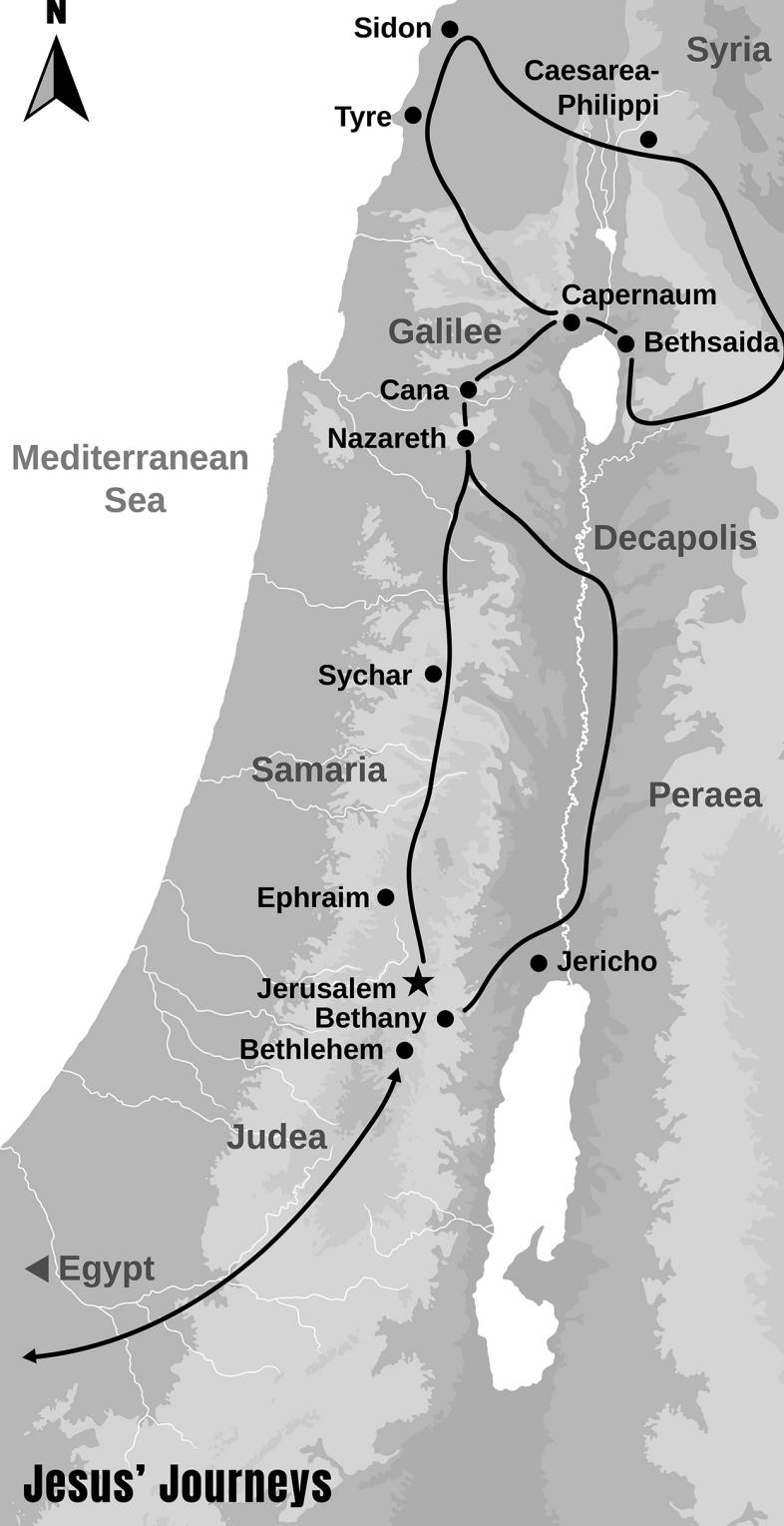
None yet noted

Per la fido Abraham, volite, obeis eliri en lokon, kian li estis ricevonta kiel heredajon; kaj li eliris, ne sciante, kien li iras. - Hebroj 11:8

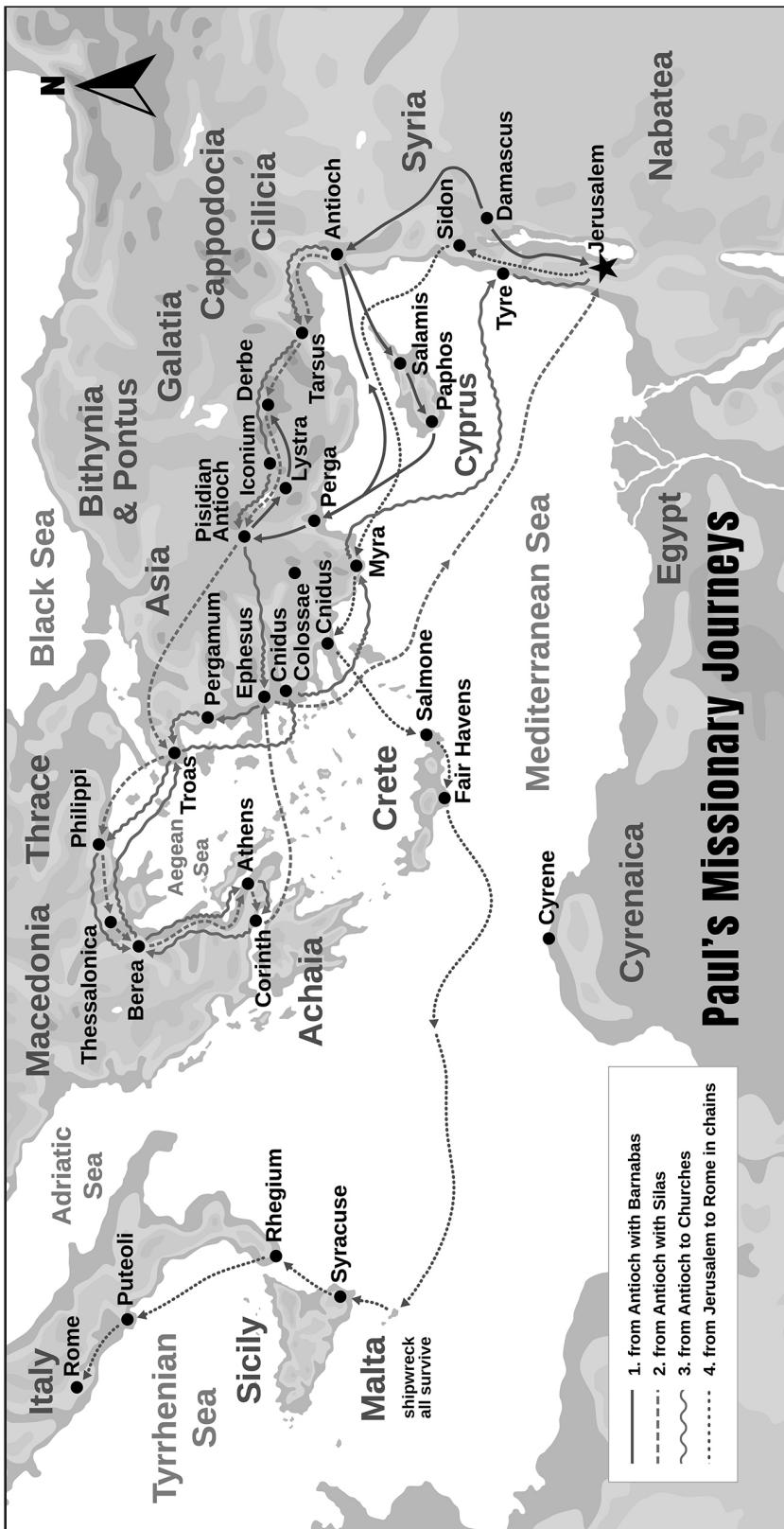
Kiam Faraono forliberigis la popolon, Dio ne triges ilin per la vojo de la lando Filista, kiu estis proksima; ĉar Dio diris: Eble la popolo pentos, kiam ĝi retritos Egipcion. - Eliro 13:17

Ĉar la Filo de homo venis, ne por esti servata, sed por servi, kaj por doni sian vivon kiel elaceton por multaj. - Marko 10:45

Jesus' Journeys

Paul's Missionary Journeys

Paulo, servito de Jesuo Kristo, apostolo volita, apartigita al la evangeliu de Dio, - Romanoj 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destino

Esperanto at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Inu do kaj discipligu ĉiuj nacioj, baptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito; - Mateo 28:19

